RELEASED
HARVARD COLLEGE LIBRARY

Harvard College
Library

VE RI TAS

The Gift of
LUCIUS NATHAN LITTAUER
Class of 1878
IN MEMORY OF HIS FATHER
NATHAN LITTAUER

FROM THE LIBRARY OF
EPHRAIM DEINARD

PJ
4835
Y5 B42
1864
T.3

LIBRARY
NOV 25 1968
UNIVERSITY OF TORONTO

OZAR HASCHOROSCHIM

deutsch-hebräisches & hebräisch-deutsches

WÖRTERBUCH

über

das alte Testament

von

J. L. BENSEW.

Vierte Auflage

vermehrt und verbessert von

Dr. M. LETTERIS

Mitglied der asiatischen Gesellschaft in Paris und mehrerer anderen Gelehrten-Gesellschaften; Inhaber der k. k. österreichischen goldenen Medaille für Wissenschaft und Kunst, und der goldenen Medaille Sr. königl. Hoheit des Herrn Herzogs Max in Baiern etc.

Dritter Theil: deutsch-hebräisch.

WIEN.

Verlag von J. Knöpflmacher & Söhne.

1864.

אוצר השרשים

כולל

שרשי הלשון העברית

עם

פתרון הוראותיהם השונים בשמות בפעלים וגם במלות
והעתקתם מלשון אל לשון
מאשכנזית לעברית ומעברית לאשכנזית

אצרו

החכם המדקדק המפורסם כהר"ר

יהודה ליב בן זאב ז"ל.

ונלוו אליו בפעם הרביעית גם השרשים בלשון ארמית ושמות האנשים והמקומות
הנמצאים בכתבי קדש

גם נוספות ותיקונים רבים על דרך גדולי מחקרי הלשון

מאת החכם הכולל המליץ המפואר מו"ה

מאיר הלוי לעטערים.

חלק שלישי: אשכנזית ועברית.

ווינ.

פֿערלאג פֿאָן י. קנאָפפֿלמאכער אונד זאָהנע.

שנת תרכ"ד לפ"ק.

Heb 8322.70.5

Herrn

Dr. ALBERT COHN

in Paris

dem hochverehrten Humanisten, dem berühmten Gelehrten und Förderer der orientalischen Literatur und Wissenschaft des Judenthums

צדקה וחכמה תרנה במרום קרת:
„אם אין כהן אין ישראל לתפארת!"

in dankbarer Verehrung gewidmet von

Dr. Max Letteris.

Zur Beachtung.

Da dieser 3. Theil hauptsächlich für die Besitzer der 2 hebräisch-deutschen Theile, w überhaupt für die israelitischen Leser bestimmt ist, so haben wir

1.) die Ordnung des א"ב, nicht des **A B C** beibehalten;

2.) alle Wörter, die in hebräischer Schrift unter einem Buchstaben kommen, auch im Deutschen in derselben Ordnung folgen lassen, z. B.: **a, ä, i, o, u, au, ü** wie **א, אָ, אי, אָ, אוּ, אוי, אי**, in eine Reihenfolge gebracht. Diese Regel ist durchgehends bei allen Buchstaben des Alphabets beobachtet worden.

A א

א. Das A in der jüdisch-deutschen Schrift, wenn nämlich kein Vokalzeichen darunter steht, und auch kein Vokalbuchstabe darauf folgt, z. B. אנ= פֿאנג. Am Ende eines ursprünglich deutschen Wortes wird das א nicht ausgesprochen: דוא, דיא, פֿרויא, דרייא. Stumm ist es auch in der Mitte eines Wortes zwischen וו—ו, י—י, יי—י, יי—וו, z. B. וואונדער, דיאיעניגע, נייאאהר, בייאוואַרט.

Aas, das, נְבֵלָה, מַפֶּלֶת, פֶּגֶר mit dem Substantiv, z. B. נִבְלַת= מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה das Aas des Löwen, wie zertretenes Aas כְּפֶגֶר מוּבָס.

Aasgeier, der, עֵיט הַפְּגָרִים.

Aasgrube. die, s. Schindgrube.

Aar, der, eine alte, jetzt nur in Gedichten vorkommende Benennung eines jeden großen Raubvogels, besonders des Adlers עַיִט, נֶשֶׁר.

Ab, eine Partikel, jetzt nur in Zusammensetzungen üblich, besonders mit Zeitwörtern, wo sie meistens eine Trennung, Absonderung, Entfernung und Vollendung bezeichnet, s. die folgenden Zusammensetzungen.

Abarbeiten, 1) eine Schuld שִׁלֵּם חוֹבוֹ בַּעֲבוֹדָתוֹ. 2) sich abarbeiten, כִּלָּה כֹחוֹ בַּעֲבוֹדָה.

Abart, die, Spielart, הַשּׁוֹנֶה מִמִּינוֹ. Unter den Blumen dieses Gartens finden sich verschiedene Abarten, יֵשׁ פְּרָחִים בְּפִרְחֵי הַגַּן הַזֶּה הַשּׁוֹנִים מִמִּינֵיהֶם.

Abarten, s. Ausarten, Entarten.

Abordnen, Einen an Jemanden, צִוָּה אִישׁ עַל= אֶל, שָׁלַח אִישׁ אֶל. Mein Herr hat mich an dich abgeordnet, um zu erfahren, אֲדוֹנִי צִוַּנִי עָלֶיךָ לָדַעַת.

Aburtheilen, Einen, חָרַץ מִשְׁפַּט אִישׁ.

Abirren, vom rechten Wege, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה.

Abbaden, ein Kind, רָחַץ בַּמַּיִם אֶת הַיֶּלֶד.

Abbalgen, einen Hasen, הִפְשִׁט הָעוֹר מֵעַל הָאַרְנֶבֶת.

Abbacken, כִּלָּה לֶאֱפוֹת.

Abborgen, gewöhnlich von Geld, Er hat mir mein Geld abgeborgt, שָׁאַל מִמֶּנִּי כַּסְפִּי בְּחָזְקַת הַיָּד.

Abbiegen, einen Zweig, הִטָּה הָעָנָף מִן.

Abbitte, die, Einem Abbitte thun, כִּפֵּר פְּנֵי אִישׁ בִּתְחִנָּה.

Abbitten, ich verging mich gegen dich, und will es dir nun abbitten, חָטָאתִי לְךָ וַאֲכַפְּרָה פָּנֶיךָ בִּתְחִנָּתִי.

Abbildung, die, דְּמוּת, תַּבְנִית, צֶלֶם תַּבְנִית, *צִיּוּר.

Abbildungen, *צִיּוּרִים.

Abbilden, etwas, עָשָׂה דְמוּת, תַּבְנִית דָּבָר, *צִיֵּר.

Abbinden, etwas, הִתִּיר= פִּתַּח אֶת.

Abbüßen, eine Sünde, נָשָׂא עָוֹן. Er soll seine Sünden abbüßen, יִשָּׂא עֲוֹנוֹתָיו. Er muß sein Verbrechen im Kerker abbüßen, יִשָּׂא חֶטְאוֹ לְכַפָּרָה בְּבֵית הַסֹּהַר.

Abbeißen, ein Stückchen Fleisch, הֵסִיר נֵתַח קָטֹן מִן הַבָּשָׂר בְּשִׁנָּיִם. Der Hund hat ihm einen Finger abgebissen, הַכֶּלֶב נָשַׁךְ וְהֵסִיר בְּשִׁנָּיו אֶצְבַּע מֵאֶצְבְּעוֹתָיו.

Abblasen, den Staub, נָפַח הָאָבָק מִן דָּבָר מָה, Er bläst ab den Staub vom Tische, יָפַח הָאָבָק וַיְנַעֲרֵהוּ מֵעַל הַשֻּׁלְחָן s. Wegblasen.

Abblühen, כִּלָּה לִפְרֹחַ, לְהָנֵץ.

Abbestellen, Gestern bestellte er bei mir ein Kleid, und heute hat er es abbestellt, אֶתְמוֹל פָּקַד עָלַי לַעֲשׂוֹת לוֹ אֶת הַבֶּגֶד, וְהַיּוֹם שָׁב מִדְּבָרָיו.

Abbruch, der, Abzug am Gelde, *גֵּרָעוֹן.

Abbrühen, einen Vogel, הָסֵר הַנּוֹצָה מֵעַל הַצִּפּוֹר בְּמַיִם חַמִּים.

Abbringen, 1) entfernen: Jemanden vom rechten Weg abbringen, הַטֵּה = הַדִּיחַ אִישׁ מֵהַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה. 2) Ich kann Ihn von seinem bösen Vorhaben nicht abbringen, לֹא אוּכַל לְהָסִיר מִמֶּנּוּ מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה. 3) Ein Gesetz, einen Gebrauch abbringen, הָפֵר חֹק, *בַּטֵּל מִנְהָג.

Abbrechen, 1) von Blumen und Früchten, אָרָה, קָטַף. 2) Brod abbrechen, פָּרֹס הַלֶּחֶם וְהָסֵר מִמֶּנּוּ. 3) Die Spitze eines Schwertes abbrechen, הָסֵר בְּחָזְקָה יַד הָרֹאשׁ מֵעַל הַחֶרֶב. 4) Von Häusern, Standsäulen und Altären, הָרַס, נָתַץ, גִּדַּע; von Zelten, נָסַע. Meine Wohnung wird abgebrochen wie ein Hirtenzelt, דּוֹרִי נִסַּע כְּאֹהֶל רֹעִי. 5) Einem Etwas an dem Lohne abbrechen, גָּרַע מִשְּׂכַר שָׂכִיר. 6) Sich Etwas abbrechen, חִסַּר נַפְשׁוֹ מִן. Sich eine Speise abbrechen, מָנַע מִפִּיו אֹכֶל. 7) im Sprechen, Lassen Sie uns davon abbrechen, נֶחְדַּל לְדַבֵּר עָלָיו.

Abbrennen, 1) durch Brand zerstören, שָׂרַף בָּאֵשׁ. Die Feinde haben die Stadt abgebrannt, הָאוֹיְבִים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר. 2) Durch Feuer zerstört werden, הִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ. Sechs Dörfer sind abgebrannt, שִׁשָּׁה כְּפָרִים נִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ. Ein abgebrannter Mann, אִישׁ אֲשֶׁר רְכוּשׁוֹ נִשְׂרַף בָּאֵשׁ. Mein Bruder ist ganz abgebrannt, כָּל רְכוּשׁ אָחִי נִשְׂרַף בָּאֵשׁ.

Abgabe, die, Steuer, Zoll, מַשָּׂאָה, מַשְׂאֵת, מֶכֶס, מַס. Abgaben, מַשְׂאוֹת.

Abgang, der, diese Waare hat einen starken Abgang, יֵשׁ קוֹנִים רַבִּים לַסְּחוֹרָה הַזֹּאת. Meine Waare hat gar keinen Abgang, אֵין קוֹנֶה לִסְחוֹרָתִי.

Abgott, der, אֱלִיל, אֵל נֵכָר, אֵל זָר. Abgötter, אֱלִילִים, אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

Abgötterei, die, עֲבוֹדַת אֱלִילִים. Abgötterei treiben, זָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים, עָבַד אֵל נֵכָר.

Abgießen, Wasser, שָׁפֹךְ = יָצַק הַמַּיִם מִן. Ein Bild, יָצֹק תַּבְנִית דְּמוּת בִּיצוּקָתוֹ.

Abgürten, den Gurt auflösen, פַּתֵּחַ הַחֲגוֹרָה, הָאֵזוֹר.

Abgeordneter, ein, מְשֻׁלָּח. Abgeordnete, מְשֻׁלָּחִים.

Abgeben, 1) einen Brief, נָתֹן הָאִגֶּרֶת אֶל יַד אִישׁ. 2) Sich mit einer Sache abgeben, *עָסֹק בְּדָבָר. 3) Sich mit Einem abgeben, הִתְעָרֵב עִם אִישׁ. Warum gibst du dich mit solchen Leuten ab? לָמָּה תִתְעָרֵב עִם אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה?

Abgehen, 1) der Bote. Der Brief ist schon abgegangen, הַצִּיר הָלַךְ לוֹ מִזֶּה, הָאִגֶּרֶת נִשְׁלְחָה אֶל. Und sie stoßen eine schwangere Frau, daß ihr die Kinder abgehen, וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ. Die abgehenden und eintretenden Abtheilungen, הַמַּחְלְקוֹת הַיּוֹצְאוֹת וְהַבָּאוֹת. 2) Diese Waare geht stark ab, s. Abgang. 3) Er geht von seiner Meinung nicht ab, לֹא יָסוּר מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ, לֹא יַעֲזֹב מַחֲשַׁבְתּוֹ. 4) Es gehen fünf Silberstücke ab, יַחְסְרוּ חֲמִשָּׁה כֶּסֶף. 5) Es geht ihm nichts ab, er leidet keinen Mangel, לֹא יֶחְסַר דָּבָר.

Abgewöhnen, sich das Spotten, עֲזֹב מְעַט מְעַט אֶת הַלָּצוֹן.

Abgesandter, ein, מְשֻׁלָּח, מַלְאָךְ. Abgesandte, מְשֻׁלָּחִים, מַלְאָכִים, צִיר אֱמוּנִים.

Abgelebt, vor Alter kraftlos, בָּלֶה. Ein abgelebtes Weib, בָּלָה.

Abgelegen, ein abgelegener Ort, מָקוֹם רָחוֹק וּבוֹדֵד.

Abgemattet, עָיֵף וְיָגֵעַ.

Abgeneigt sein, Einem, קוּץ בְּאִישׁ. Ich bin diesem Menschen abgeneigt, בָּחֲלָה נַפְשִׁי בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַהוּא. s. Abneigung.

Abgeschieden, ein abgeschiedenes Leben führen, חָיֹה עֲרִירִי, בָּדָד, גַּלְמוּד, *הִתְבּוֹדֵד.

Abgeschmackt, von Speisen und ungereimten Dingen, תָּפֵל. Ein abgeschmackter Mensch, אִישׁ סַר טַעַם. Ein abgeschmacktes Weib, אִשָּׁה סָרַת טַעַם.

Abgeschmacktheit, die, תִּפְלָה, שִׁמְצָה, דּוֹפִי.

Abgrund, der, תְּהוֹם. Abgründe, תְּהוֹמוֹת.

Abgrämen, sich, כַּלֵּה כֹּחוֹ בְּיָגוֹן וָעֶצֶב.

Abdanken, Einen, שַׁלַּח אֶת. Ich habe meinen Diener abgedankt, שִׁלַּחְתִּי אֶת נַעַר מְשָׁרְתִי מֵעֲבָדַי.

Abdarben, er darbt seinem Munde den Bissen Brod ab, יִרְעַב לִמְנֹעַ פַּת לֶחֶם מִפִּיו.

Abdorren, יָבֵשׁ.

Abdienen, eine Schuld, s. Abarbeiten.

Abdecken, den Tisch, הֵסֵר כְּלֵי הָאֹכֶל מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. Der Sturm hat das Haus abgedeckt, הַסַּעַר הָרַס אֶת גַּג הַבַּיִת.

Abdecker, der, הַמַּפְשִׁיט הַנְּבֵלוֹת.

Abdringen, er hat mir das Geld abgedrungen, לֹא חָדַל מִפְצַר בִּי וְנָתַתִּי לוֹ הַכֶּסֶף.

Abdrücken, Einem Etwas am Lohne, עָשַׁק שְׂכַר שָׂכִיר.

Abdreschen, 1) das Dreschen beschließen, כִּלָּה לָדוּשׁ. 2) Eine abgedroschene Sache, דָּבָר הַנִּשְׁמַע פְּעָמִים רַבּוֹת, מֵאָה פְּעָמִים.

Abhalten, Einen von Etwas, חָשַׂךְ־ מָנַע־ עָצַר מִן. Er hielt ihn ab dir Böses zu thun, חֲשָׂכוֹ־ מְנָעוֹ מֵהָרַע אוֹתָךְ. Dich hält Nichts ab, dem Mächtigen wie dem Unmächtigen zu helfen, אֵין עִמְּךָ לַעְזוֹר בֵּין רַב לְאֵין כֹּחַ. Der Regen hielt mich ab, dich zu besuchen, הַגֶּשֶׁם עֲצָרַנִי מִבּוֹא אֵלֶיךָ. Laß' dich nicht abhalten, zu mir zu kommen, אַל נָא תִמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלַי.

Abhang, der, eines Berges, מוֹרָד.

Abhandlung, die, eine gelehrte Untersuchung, מִדְרָשׁ, דְּרָשָׁה.

Abhandeln, 1) mündlich Etwas darstellen, דִּבֵּר עַל. 2) Etwas vom Kaufpreise herunterhandeln, גָּרַע מִמְּחִיר.

Abhanden, (stets mit dem Zeitworte kommen) das Buch ist mir abhanden gekommen, הַסֵּפֶר אָבַד מִמֶּנִּי.

Abhacken, Bäume, כָּרַת־ גָּזַר עֵצִים בְּגַרְזֶן, בְּקַרְדֹּם.

Abhobeln, ein Brett, הִקְצִיעַ בְּמַקְצֻעָה אֶת הַקֶּרֶשׁ, הֶחֱלִק אֶת הַקֶּרֶשׁ.

Abhold sein, Einem, s. Abgeneigt.

Abholen, בּוֹא לָקַחַת. Mein Diener wird mein Buch von dir abholen, מְשָׁרְתִי יָבוֹא אֵלֶיךָ לָקַחַת סִפְרִי. Abholen lassen, שָׁלַח לָקַחַת. Die Amtsdiener haben ihn ins Gefängniß abgeholt, שׁוֹטְרֵי בֵּית הַמִּשְׁפָּט הוֹבִילוּהוּ אֶל בֵּית הָאֵסוּר.

Abhören, die Zeugen, שָׁמַע דִּבְרֵי הָעֵדִים.

Abhungern, sich, כִּלָּה כֹּחוֹ בְּרָעָב.

Abhauen, von Bäumen, כָּרַת, גָּדַע, גִּדַּע, נִקֵּף; von Zweigen, סֵעֵף; von Weinreben, הִתֵּז; von Dornen, כָּסַח; von Händen und Füßen, קִצֵּץ, קִצֵּה. Seine Daumen und Zehen sind abgehauen, בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו מְקֻצָּצִים. Abgehauene Dornen, קוֹצִים כְּסוּחִים.

Abhülsen, von Weinbeeren, הֵסֵר הַזָּג.

Abheben, herabheben, הוֹרִיד מֵעַל.

Abhelfen, einem Uebel, הֶעֱבִיר הָרָעָה מִן.

Abhängig sein, von Einem, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ, הוּא סָר לְמִשְׁמַעַת זָרִים.

Abhängen, von Einem, 1) unterworfen sein. Ich hänge von Niemanden ab, אֵינֶנִּי תַּחַת יַד אִישׁ. 2) Diese Sache hängt nicht von mir ab, לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה כִּרְצוֹנִי.

Abhärten, sich, durch Arbeit, חִזֵּק בְּשָׂרוֹ בַּעֲבוֹדָה. Er ist gegen Alles abgehärtet, אִמֵּץ לְבָבוֹ לָשֵׂאת־ לִסְבֹּל־ לְכַלְכֵּל כֹּל.

Abhärmen, sich, s. Abgrämen.

Abwarten, Etwas, הוֹחִיל־ הֶחִיל עַד. Ich will seine Ankunft abwarten, אוֹחִיל־ אָחִיל עַד יוֹם בּוֹאוֹ.

Abwaschen, Etwas, רָחַץ־ הֵדִיחַ אֶת. Sich abwaschen, רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם.

Abwischen, eine Schüssel, מָחָה קְעָרָה. Sich den Mund abwischen, מָחָה פִּיו. Einem die Thränen abwischen, dessen Kummer lindern, מָחָה דִמְעָה מֵעַל פְּנֵי אִישׁ.

Abweiden, vom Abfressen des Viehes, רָעָה, בָּעַר. Das Wild des Feldes soll es abweiden, וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה. Ihr habt den Weingarten abgeweidet, אַתֶּם בִּעַרְתֶּם אֶת הַכֶּרֶם. Ein Feld abweiden lassen, בִּעֵר בְּשָׂדֶה.

Abweisen, Einen, הֵשִׁיב פְּנֵי אִישׁ. Wir haben eine Bitte an dich, weise uns nicht ab, שְׁאֵלָה אֲנַחְנוּ שֹׁאֲלִים מֵעִמְּךָ, אַל נָא תָּשִׁיב פָּנֵינוּ.

Abweichung, die, vom Gesetze, סָרָה.

Abweichen, vom Wege, נָטָה מֵעַל־ שָׂטָה מִן־ סוּר. Die Eselin wich vom Wege ab, הָאָתוֹן מִן הַדֶּרֶךְ.

נָטְתָה מִן הַדֶּרֶךְ. von Gott abweichen, סוּר׳ שׁוּב מֵאַחֲרֵי אֱלֹהִים.

Abweg, der, דֶּרֶךְ עִקֵּשׁ. Abwege, אָרְחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת.

Abwägen, Silber, שָׁקֹל כֶּסֶף. Die Worte abwägen, פַּלֵּס דְּבָרִים.

Abwehren, das Vieh von der Saat, הַבְרִיחַ הַבְּהֵמָה מֵעַל הַקָּמָה. Jemand's Unglück abwehren, הָשִׁיב הָרָעָה מֵעַל אִישׁ.

Abwesend, er ist seit zwei Jahren aus seinem Vaterlande — אֵינֶנּוּ בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ זֶה שְׁנָתַיִם יָמִים. Ich fand ihn nicht zu Hause, denn er war abwesend, לֹא מְצָאתִיהוּ בְּבֵיתוֹ כִּי אֵינֶנּוּ. Mein Geist war nicht abwesend, als ein Mann sich umwandte, לֹא לִבִּי הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ.

Abwechslung, die, חֲלִיפָה. Abwechslungen חֲלִיפוֹת, תְּמוּרוֹת.

Abwechseln, verb. act. 1) Er hat mir ein Silberstück abgewechselt, הֵמִיר כַּסְפּוֹ בְּכַסְפִּי. 2) Die Speisen, oder mit den Speisen abwechseln, הָסֵר אֹכֶל וְהָבִיא אֹכֶל. Sie wechseln ab in ihrem Dienste, חֲלִיפוֹת יַעַבְדוּ עֲבוֹדָתָם, זֶה יוֹצֵא וְזֶה בָּא.

Abwechseln, verb. neut. das Fieber wechselt ab, הַקַּדַּחַת תַּחֲלוֹף וְתָשׁוּב מֵעֵת אֶל עֵת. Glück und Unglück wechseln immer mit einander ab, הַטּוֹב וְהָרַע יִתְחַלְּפוּ תָמִיד.

Abwälzen, einen Stein von Etwas, גֹּלֹל הָאֶבֶן מֵעַל. Wälze ab von mir Schmach und Verachtung, גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז.

Abwelken, נָבֹל, מָלֹל.

Abwendbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהָסֵב׳ לְהָסֵר מִן.

Abwendig machen, das Herz, הָנִיא לֵב, הָסֵר לֵב מִן, הָסֵב לֵב אֲחוֹרַנִּית. Du hast mir meinen Sohn abwendig gemacht, הֲסִבּוֹתָ לֵב בְּנִי מִמֶּנִּי. Einen von Gott abwendig machen, הַדִּיחַ אִישׁ מֵאַחֲרֵי אֱלֹהִים. Warum macht ihr das Volk abwendig von seinen Arbeiten? לָמָּה תַפְרִיעוּ הָעָם מִמַּעֲשָׂיו.

Abwenden, das Gesicht von Einem, הָסֵר פָּנִים מִן. Er wandte sein Gesicht ab, וַיַּסֵּב אֶת פָּנָיו. Wende ab deine Augen von mir, הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי. Wende ab meine Augen, daß sie nicht nach dem Eiteln schauen, הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא. Das Unglück von Einem abwenden, הָשִׁיב רָעָה מֵעַל. Gott wandte sie (die Feinde) ab von ihm, וַיְסִיתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ. Sein Herz hat sich von mir abgewandt, פָּנָה לְבָבוֹ מֵעִמִּי.

Abwärts gehen, יָרֹד לְמַטָּה, von seinen Hüften abwärts, מִמָּתְנָיו וּלְמַטָּה.

Abwerfen, die Blüthe, הַשְׁלֵךְ נִצָּה, פֶּרַח. Der Weinstock warf seine Heerlinge ab, הַגֶּפֶן חָמַס בִּסְרוֹ. Das Pferd hat den Reiter abgeworfen, הַסּוּס הִשְׁלִיךְ׳ הִפִּיל רוֹכְבוֹ מֵעָלָיו. Das Joch abwerfen, פָּרֹק הָעֹל מֵעַל צַוָּארוֹ.

Absagen, Etwas, שׁוּב מִדְּבָרָיו, s. Abbestellen.

Absatteln, die Kameele, פַּתֵּחַ הַגְּמַלִּים.

Absatz, der, 1) vom Verkaufe der Waaren, s. Abgang. 2) Die Absätze, an einem Gebäude, מִגְרָעוֹת. Man machte Absätze an dem Hause, מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת. Von dem kleinen Absatz bis an den großen Absatz, מֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה. 3) Die Unterbrechung in einer Rede, הֶפְסֵק.

Absonderung, die, von der monatlichen Reinigung, נִדָּה.

Absondern, einen Menschen vom Andern, הַבְדֵּל אִישׁ מֵאִישׁ. Die abgesonderte Frau נִדָּה. Die abgesonderten Städte, הֶעָרִים הַמִּבְדָּלוֹת. Die Lämmer von den Schafen, הַפְרֵד הַטְּלָאִים מִן הַכְּשָׂבִים. Die Schlacken vom Silber, הָגוֹ סִיגִים מִכֶּסֶף. Sich absondern, von anderen Menschen, הִבָּדֵל מִן; von einer Sache, d. h. sich ihrer enthalten, הִנָּזֵר מִן.

Absieden, s. Abkochen.

Absitzen, vom Pferde steigen, יָרֹד מֵעַל הַסּוּס. Die Reiterei absitzen lassen, צַוֵּה אֶת הַפָּרָשִׁים לָרֶדֶת מֵעַל סוּסֵיהֶם.

Absicht, die, מַחֲשָׁבָה, דַּעַת, מְזִמָּה. Er hat schlechte Absichten wider mich, יַחְשֹׁב עָלַי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, מְזִמּוֹת. Es war nicht meine Absicht, ihn zu beschämen, לֹא חָשַׁבְתִּי, לֹא הָיָה עִם לְבָבִי לְהַכְלִימוֹ. Er hat Absichten auf das Mädchen, שָׂם לִבּוֹ עַל הַנַּעֲרָה.

Absegeln, das Schiff ist von hier nach Egypten abgesegelt, הָאֳנִיָּה הָלְכָה מִזֶּה מִצְרַיְמָה.

Absägen, Etwas, גָּרַר בַּמְּגֵרָה אֶת.

Absehen, Es war darauf abgesehen, mich zu Grunde zu richten, חָשְׁבוּ לְאַבֵּד הוֹנִי. Ich kann die Tragweite seiner Handlungsweise nicht absehen, שְׂגָבָה מִמֶּנִּי לָדַעַת מַה יִּהְיֶה אַחֲרִית וְסוֹף פָּעֳלוֹ.

Absetzen, 1) Einen, ihn seines Amtes entsetzen, הֵסֵר אִישׁ מִפְּקֻדָּתוֹ. Er setzt Könige ab und setzt Könige ein, מְהַעְדֵּה מַלְכִין וּמְהָקִים מַלְכִין. 2) Eine Waare, מָכֹר הַסְּחוֹרָה. 3) Im Reden, *הִפְסִק.

Absenden, Einen an Jemanden, שָׁלַח אִישׁ אֶל.

Absender, der, הַשֹּׁלֵחַ.

Abtakeln, ein Schiff, הֵסֵר חַבְלֵי הַנֵּס וְהַתֹּרֶן מֵעַל הָאֳנִיָּה.

Abtauschen, Einem Etwas, s. Vertauschen.

Abthun, den Mantel, הֶעֱבִר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו.

Abtheilung, die, eine Klasse, מַחֲלֻקָה, חֵלֶק. Abtheilungen, מַחְלְקוֹת, מִפְלַגּוֹת, פְּלֻגּוֹת.

Abtheilen, Etwas, חִלֵּק לַחֲלָקִים אֶת.

Abtragen, die Speisen, הָסֵר הָאֹכֶל מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Eine Schuld, שִׁלֵּם הוֹבוֹ. 3) Abgetragene Kleider und Schuhe, שְׂלָמוֹת וּנְעָלוֹת בָּלוֹת.

Abtropfen, abtröpfeln, נָטַף.

Abtrocknen, die Hände, mit einem Tuche, *נִגֵּב יָדַיִם. Sich die Thränen abtrocknen, מָחָה דִמְעוֹתָיו.

Abtritt, der, מוֹצָאָה, מַחֲרָאָה, *בֵּית הַכִּסֵּא. Abtritte, מוֹצָאוֹת, מַחֲרָאוֹת.

Abtrünnig werden, von Einem, פָּשַׁע בְּ. Ein Abtrünniger, פּוֹשֵׁעַ, שׁוֹבָב. Abtrünnige, פּוֹשְׁעִים, שׁוֹבָבִים.

Abtrünnigkeit, die, פֶּשַׁע, מְשׁוּבָה. Eine immerwährende Abtrünnigkeit, מְשׁוּבָה נִצַּחַת.

Abtriefen, נָטַף.

Abtreten, verb. act. überlassen. Er hat ihm sein Reich, sein Amt abgetreten נָתַן לוֹ מַמְלַכְתּוֹ, פְּקֻדָּתוֹ. Er hat seinen Gläubigern sein ganzes Vermögen abgetreten, עָזַב כָּל רְכֻשׁוֹ לְנֹשָׁיו.

Abtreten, verb. neut. 1) sich entfernen. Der Richter befahl den Parteien abzutreten, הַשּׁוֹפֵט צִוָּה אֶת אַנְשֵׁי הָרִיב לָצֵאת מֵעִמּוֹ. Die Levitten, die am Sabbath abtraten, הַלְוִיִּם יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת. Bei Einem abtreten, bei ihm einkehren, סוּר אֶל אִישׁ.

Abladen, einen Wagen, הוֹרִיד הַמַּשָּׂא מֵעַל הָעֲגָלָה.

Ablassen, von Einem, חָדַל, הִרְפָּה מִן. Lasse ab von mir, חֲדַל מִמֶּנִּי. Lasse ab vom Zorn, הֶרֶף מֵאַף. Vom Streite ablassen, נָטַשׁ הָרִיב, שָׁבַת מֵרִיב.

Ablösen, 1) los machen, הִתִּיר, פִּתַּח. 2) Die Wachen ablösen, שִׁנָּה, הֶחֱלִיף הַמִּשְׁמָר.

Ablöschen, s. Auslöschen.

Ablauf, der, vor Ablauf des Jahres, טֶרֶם כְּלוֹת הַשָּׁנָה אֶת תְּקוּפָתָהּ. Beim Ablauf des Jahres, בְּצֵאת הַשָּׁנָה.

Ablaufen, 1) vom Wasser, s. Abfließen. 2) Sich endigen. Das Fest der Einsammlung, des ablaufenden Jahres, חַג הָאָסִף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. Wir wollen sehen, wie die Sache ablaufen wird, נִרְאֶה אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר. Er lauft sich ab, הוּא רָץ בְּעָמָל וִיגִיעָה.

Ableugnen, Einem Etwas, כִּחֵשׁ בְּ. Seinem Nächsten ein anvertrautes Gut ableugnen, כִּחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן.

Ableitung, die, eines Wortes, *גְּזֵרָה.

Ableiten, 1) Wasser, הוֹלִיךְ הַמַּיִם מִמְּקוֹמָם. 2) Einen von Etwas — הִתְעָה, הִדִּיחַ אִישׁ מִן. Ein abgeleitetes Hauptwort, *שֵׁם נִגְזָר.

Ableben, das, nach seinem Ableben אַחֲרֵי מוֹתוֹ, אַחֲרֵי הֵאָסְפוֹ אֶל אֲבוֹתָיו.

Ablegen, 1) die Kleider, den Schmuck, הֵסֵר בְּגָדָיו, עֶדְיוֹ מֵעָלָיו. Der König legte seinen Purpur ab, וַיַּעֲבֵר הַמֶּלֶךְ אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו. 2) Einen Eid, ein Bekenntniß, ein Gelübde ablegen, הִשָּׁבַע שְׁבוּעָה, נָתַן תּוֹדָה לְ, נָדַר נֶדֶר. Ein falsches Zeugniß wider seinen Nächsten ablegen, עָנָה בְרֵעֵהוּ עֵד שָׁקֶר.

Ablesen, 1) den Weinberg, בָּצַר אֶת הַכֶּרֶם. 2) Eine Schrift — קָרָא בְקוֹל אֶת הַמִּכְתָּב.

Ablenken, die Pferde, הִטָּה הַסּוּסִים מִן הַדֶּרֶךְ. Einen vom Bösen ablenken, הֵשִׁב אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Ablecken, Etwas, לִקֵּק, לָקַק אֶת.

Abmagern, er magert täglich ab, בשרו יכחש משמן מיום אל יום.

Abmahlen, das Getreide, כלה לטחון את הדגן.

Abmachen, eine Sache, sie beendigen, גמר דבר.

Abmalen, durch Malen abbilden, צייר, צור צורה.

Abmartern, sich, התענה מאד.

Abmühen, sich mit Etwas, עמל ב. Ich habe mich mit der Weisheit abgemüht, עמלתי בחכמה.

Abmähen, Gras, קצר, ירק דשא.

Abmessen, Etwas, מדד, תכן את.

Abnagen, Etwas, ערק את s. Benagen.

Abmerken, ich habe es ihm an den Mienen abgemerkt, בראותי פניו הבינותי.

Abnahme, die, 1) Verminderung. Die Abnahme meiner Kräfte, מעוט כחי. 2) Diese Waare hat eine gute Abnahme, s. Abgang. 3) Die Abnahme vom Kreuz, הורדת גויה מעל העץ.

Abnützen, sich, von Werkzeugen, השחת מעט מעט במלאכה; von Kleidern בלה, s. Abtragen. Abgenützte Lappen, בלויי הסחבות.

Abneigung, die, eine Abneigung gegen Einen haben, קוץ באיש. Ich habe eine sehr große Abneigung gegen diesen Menschen, אקוץ, קצה (או בחלה) נפשי באיש הזה עד מאד.

Abnehmen, verb. act den Ring vom Finger, הסר, העבר טבעתו מעל ידו. Den Vorhang abnehmen, הוריד את המסך. 2) Den Fuß, den Bart abnehmen, כרת הרגל, גלח, גדע (גרע) הזקן. Bis zu einer Elle sollst du sie (die Arche) oberhalb abnehmen lassen, ואל אמה תכלנה מלמעלה. 2) Einem einen Eid abnehmen, השביע את איש.

Abnehmen, verb. neut. 1) sich vermindern, חסר, יחסרו המים. מעט, מעט. Das Wasser nimmt ab המים הולכים הלך וחסר. Seine Kräfte nehmen sehr ab, ימעט כחו מאד. 2) Mager werden, er hat abgenommen, כחש בשרו משמן. 3) Die Waare vom Kaufmann abnehmen, לקח (או קנה) הסחורה מאת הסוחר.

Abend, der, ערב. Gegen Abend, לעת ערב, לפנות ערב. Abend werden, ערב. Der Tag hat abgenommen, es wird Abend, נטה, רפה היום לערב.

Der beginnende Abend, מוצאי ערב. Zwischen den beiden Abenden, בין הערבים.

Abend, Westen, מערב, מבוא השמש. Gegen Abend, מערבה.

Abendopfer, das, מנחת ערב.

Abendgebet, das, תפלת ערב.

Abenddämmerung, die, נשף, בין הערבים.

Abendseite, die, eines Landes, פאת מערב.

Abendland, das, ארץ מערב, ארץ מבוא השמש.

Abendländisch, die abendländischen Sprachen, Pflanzen, לשונות בני מערב, נטעי ארץ מערב.

Abendländer, der, איש מאנשי מערב. Die Abendländer, אנשי בני מערב.

Abendmahlzeit, die, סעודת ערב.

Abends, בערב, לעת ערב, לפנות ערב.

Abendröthe, die, אדם הרקיע לעת בוא השמש.

Abendschatten, die, צללי ערב.

Abendstern, der, die Venus, כוכב נגה, s. Morgenstern.

Abänderung, die, שנוי. Abänderungen, שנוים.

Abänderlich, אשר יוכל לשנות.

Abändern, Etwas, שנה דבר. Den Lohn abändern, החליף משכרת.

Aber, ein Bindewort, welches im Hebräischen gewöhnlich durch das am Anfang des Nachsatzes stehende 'ו ausgedrückt wird. Er sei mein Knecht, ihr aber ziehet hinauf in Frieden zu eurem Vater, הוא יהיה לי עבד, ואתם עלו לשלום אל אביכם. Stärker tritt der Gegensatz hervor durch אבל; doch ist es in dieser Bedeutung nur den spätern Schriften eigen. Ebenso werden gebraucht, אולם, אך, אפס כי.

Aberglaube, der, אמונת שוא, הבלי שוא, אמונת הבל.

Abergläubisch sein, החזק באמונת הבל, שמר הבלי שוא.

Aberwitz, der, הוללות. In Aberwitz gerathen, התהולל, השתגע.

Aberwitzig sein, התהולל. Ein aberwitziger Mensch, מתהולל, חסר דעת, משוגע.

Abermals, עוד, שנית, פעם שנית, עוד הפעם

oder umschrieben mit den Zeitwörtern יסף, שוב. Er redete abermals mit ihm, ויסף לדבר אליו. Er sandte abermals, וישב, וישלח.

Abernten, die Ecke eines Feldes sollst du nicht gänzlich abernten, לא תכלה פאת שדך לקצר.

Abfahren, הלך בעגלה מן.

Abfall, der, 1) des Getreides, מפל בר. 2) Bösliche Verlassung eines Herrn, פשע, מרד, בגד.

Abfallen, 1) von Blättern und Früchten, נבל, נשל. Eine abgefallene Feige, נבלת מתאנה. Abgefallene Oelbeeren, זיתים נשלים. 2) von Einem abfallen, מרד, פשע באיש, פשע מתחת יד איש. 3) הסר לב משמוע דבר חק ומשפט. Dieses Land ist von seinem rechtmäßigen König abgefallen, הארץ הזאת מרדה במלכה אשר מלך עליה במשפט. 4) mager werden, רזה, דלל.

Abfordern, Einem Etwas, שאל דבר מאיש, בקש דבר מיד איש.

Abformen, eine Blume in Wachs, עשה דמות פרח מדונג.

Abführen, 1) wegführen, הוליך מן. 2) Einen vom Wege — הדיח איש מהדרך. Hüte dich, eine Unterweisung anzuhören, die von den Lehren der Weisheit abführt, חדל לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת.

Abfüttern, die Pferde, die Esel, כלה לתת המספוא לסוסים, כלה לבל לחמורים.

Abfinden, sich mit Einem, *התפשר עם איש.

Abfeimen, 1) den Honig הסר הקצף מעל פני הדבש. 2) Er ist ein abgefeimter Bösewicht, שבע תועבות בלבו.

Abfließen, שוב מעל. Das Wasser ist aus den Straßen ganz abgeflossen, שבו המים כלם מעל פני החוצות.

Abfegen, den Staub von Etwas, טאטא האבק מעל פני.

Abfertigen, einen Boten, שלח ציר.

Abfressen, das Grüne des Feldes, vom Vieh, לחך את ירק השדה; von Heuschrecken, חסל את.

Abpassen, eine Zeit, הוחיל עד בוא העת.

Abpacken, ein Pferd, הוריד המשא מעל הסוס.

Abputzen, eine Lampe, היטב הנר.

Abpflücken, von Blumen und Früchten, ארה, קטף. Ein abgepflücktes Oelblatt, עלה זית טרף.

Abprügeln. Einen derb, הכה איש במקל עד מאד.

Abzahlen, eine Schuld, שלם כל חובו.

Abzug, der, 1) eines Heeres, מסע המחנה. 2) In einer Rechnung, *גרעון.

Abziehen, verb. act. 1) herabziehen. Er hat den Ring abgezogen, העביר טבעתו מעל ידו. Einem Thiere das Fell, הפשט את החיה, הפשט העור מעל החיה. Die Hand von Einem, von Etwas abziehen, הסר- הרפה- השב- הניח ידו מן. Einem die Larve abziehen, *הסר המסוה מעל פני איש. 2) Wegnehmen, גרע מן. Ich will es ihm an dem Lohne abziehen, אגרע משכרו.

Abziehen, verb. neut. wegziehen, נסע מן, עלה מעל. Der Feind ist von der Stadt abgezogen, האויב נסע מן העיר, נסע- עלה מעל העיר. Brich deinen Bund mit ihm, daß er von mir abziehe, הפר בריתך אתו ויעלה מעלי. Er ist mit Schande abgezogen, הלך לו בבשת פנים.

Abzirkeln, Etwas, חוג, תאר במחוגה את.

Abzeichnen, Etwas, תאר את.

Abzeichen, das, אות, plur. אותות.

Abzäumen, ein Pferd, הסר המתג מעל הסוס.

Abzählen. s. Zählen.

Abzehnten, das Getreide, נתן כל המעשר מן הדגן.

Abzehrung, die, רזון, s. Auszehrung.

Abzehren, כלה, הרזה. Du wirst seufzen, wenn dein Fleisch und dein Leib abzehrt, ונהמת בכלות בשרך ושארך. Sein fetter Leib zehrt ab, משמן בשרו ירזה.

Abkargen, sich Etwas, *מנע ממנו דבר מקמצנות.

Abkochen, בשל היטב. Das Fleisch ist abgekocht, הבשר מבשל היטב.

Abkommen, 1) sich entfernen von dem rechten Wege, תעה מהדרך הנכונה. Ich konnte nicht von dort abkommen, לא יכלתי ללכת משם. Von seinem Vorhaben abkommen, סור- שוב ממחשבתו. 2) Ein abgekommener Gebrauch, *מנהג מבטל.

Abkömmling, der, זרע. Abkömmlinge צאצאים.

Abkunft, die, מוֹלֶדֶת. Sie verrieth nicht ihre Abkunft, לֹא הִגִּידָה אֶת מוֹלַדְתָּהּ. Von königlicher, fürstlicher Abkunft, מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה, מִזֶּרַע נְשִׂיאִים. Er ist von guter, ihr seid von schlechter Abkunft, מִזֶּרַע יְשָׁרִים הוּא, צֶאֱצָאֵי אֲנָשִׁים רָעִים אַתֶּם.

Abkaufen, Einem ein Kleid, אִישׁ קָנָה בֶגֶד מֵאֵת=מִיַּד.

Abkühlung, die, מְקֵרָה.

Abkühlen, sich, הִצְטַנֵּן*.

Abkühlzimmer, das, חֲדַר הַמְּקֵרָה.

Abkümmern, sich, s. Abgrämen.

Abkürzen, Etwas, קַצֵּר אֶת, s. Verkürzen.

Abkürzung, die, קִצּוּר*.

Abklopfen, den Staub von Etwas, נַעֵר הָאָבָק מִן.

Abklauben, den Kalk von der Mauer, הָסֵר מְעַט מְעַט אֶת הַשִּׂיד מֵעַל הַחוֹמָה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו.

Abklären, Etwas, זָקֵק, זַקֵּק אֶת. Ein abgeklärter Wein, יַיִן מְזֻקָּק.

Abkneifen, Einem Vogel den Kopf, מָלַק אֶת רֹאשׁ הַצִּפּוֹר.

Abkehren, 1) das Gesicht von Einem, הָסֵר=הָסֵב פָּנִים מִן. 2) Etwas mit dem Besen, טַאֲטֵא בְּמַטְאֲטֵא מֵעַל.

Abkratzen, eine Wand, הַקְצֵה=הַקְצִיעַ אֶת הַקִּיר.

Abrathen, Einem Etwas; Einen von Etwas, יָעֵץ אֶת אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Abrufen, s. Wegrufen.

Abrupfen, Gras, Kornähren, קָטֹף דֶּשֶׁא, מְלִילוֹת.

Abraupen, einen Baum, הָסֵר הַתּוֹלָעִים מֵעַל הָעֵץ.

Abrichten, Einen, לַמֵּד אֶת. Das Pferd ist abgerichtet, הַסּוּס מְלֻמָּד. Eine abgerichtete Stute, סוּסָה מְלֻמָּדָה. Ein nicht abgerichteter Vogel, צִפּוֹר לֹא לֻמָּד.

Abriß, der, תַּבְנִית, דְּמוּת, צוּרָה, מַרְאֶה.

Abreiben, 1) durch Reiben abnützen, שְׁחֹק. Das Wasser reibt Steine ab, הַמַּיִם יִשְׁחֲקוּ אֲבָנִים. 2) Ein Geschirr abreiben, מָרֵק הַכְּלִי.

Abreise, die, bei seiner Abreise von hier, בְּלֶכְתּוֹ מִזֶּה בַּדֶּרֶךְ.

Abreisen, von einer Stadt, הָלֹךְ מִן הָעִיר בַּדֶּרֶךְ.

Abräumen, den Tisch, הָסֵר מֵעַל הַשֻּׁלְחָן כָּל אֲשֶׁר עָלָיו.

Abreißen, von Blumen und Früchten, אָרֹה, קָטֹף; von Fäden und Stricken, נָתֵק, נַתֵּק. Er riß sie ab von seinen Armen, wie einen Faden, וַיְנַתְּקֵם מֵעַל זְרֹעֹתָיו כְּחוּט. Etwas von einem Kleide abreißen, קָרַע מִן הַבֶּגֶד. Reißet ab die goldenen Ringe, פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב. Einer, der abgerissen geht, אִישׁ לָבוּשׁ בְּגָדִים בָּלִים.

Abrede, die, 1) Sie handelten ihrer Abrede gemäß, עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. Ich stelle es nicht in Abrede, לֹא אֲכַחֵשׁ.

Abreden, 1) Etwas mit Jemanden, הִוָּעֵד לַעֲשׂוֹת דָּבָר. 2) Jemanden von Etwas, דַּבֵּר עַל לֵב אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Abrechnen, 1) Etwas, durch Rechnen abziehen, גָּרַע מִן. 2) Mit Jemanden, חַשֵּׁב עִם אִישׁ, בַּקֵּשׁ הַשְׁבּוֹנוֹת עִם אִישׁ, הָבֵא בְּחֶשְׁבּוֹן.

Abschaben, Etwas, הַקְצֵה=הַקְצִיעַ אֶת. Die Erde, die man abgeschabt, הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ.

Abschaffen, 1) einen Bedienten, שַׁלַּח עַבְדּוֹ מִבֵּיתוֹ. Er schaffte die fremden Altäre ab, וַיָּסַר אֶת מִזְבְּחוֹת הַנֵּכָר. 2) Ein Gesetz, einen Gebrauch, הַשְׁבֵּת חֹק, *בַּטֵּל מִנְהָג. Er wird Schlacht= und Speise=Opfer abschaffen, יַשְׁבִּית זֶבַח וּמִנְחָה.

Abschöpfen, das Fett von der Brühe, הָסֵר מֵעַל פְּנֵי הַמָּרָק שַׁמְנוֹ וְשִׁקּוּיוֹ.

Abschuppen, einen Fisch, הָסֵר הַקַּשְׂקַשִּׂים מֵעַל הַדָּג.

Abschied, der, einem Bedienten seinen Abschied geben, שַׁלַּח עַבְדּוֹ מִבֵּיתוֹ. Einem Soldaten, נְתֹן לְאִישׁ מִלְחָמָה חָפְשׁוֹ מִצֵּאת עוֹד לַצָּבָא

Abschütteln, den Staub, הִתְנַעֵר מֵעָפָר. Das Abschütteln der Oliven, נֹקֶף זַיִת. Das Joch abschütteln, פְּרֹק הָעֹל מֵעַל צַוָּארוֹ.

Abschütten, Wasser, שְׁפֹךְ הַמַּיִם מִן.

Abschinden, einem Thiere das Fell, s. Abziehen.

Abschießen, einen Pfeil, יָרֹה=הוֹרֵה חֵץ.

Abscheu, der, תּוֹעֵבָה, גֹּעַל נֶפֶשׁ, שִׁקּוּץ, דֵּרָאוֹן. Einen Abscheu vor Etwas haben, קוּט=הִתְקוֹטֵט=בָּחֹל בְּ, תָּעֵב אֶת. Ich habe einen Abscheu vor dieser Speise, נַפְשִׁי תְּתַעֵב אֶת הָאֹכֶל הַזֶּה. Zum Abscheu machen, שׂוּם=עֲשֵׂה לְתוֹעֵבָה.

Abscheulich, נִתְעָב. Abscheuliche Feigen, תְּאֵנִים

שְׁעָרִים. Abscheulich handeln, הִתְעַב, הִתְעֵב עֲלִילָה. Abscheuliches, שַׁעֲרוּרָה.

Abscheulichkeit, die, תּוֹעֵבָה. Abscheulichkeiten, תּוֹעֵבוֹת.

Abschäumen, Etwas, הָסֵר הַקֶּצֶף מֵעַל פְּנֵי.

Abscheuern, ein Gefäß, שְׁטֹף הַכְּלִי בַּמַּיִם.

Abschwören, er hat seine Schuld abgeschworen, כִּחֵשׁ בְּחוֹבוֹ וְנִשְׁבַּע עָלָיו.

Abschwemmen, s. Wegschwemmen.

Abstatten, er stattete dem König nochmals Bericht ab, וַיָּשֶׁב עוֹד אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר.

Abstammung, die, מוֹלֶדֶת. s. Abkunft, nach ihren Abstammungen, לְתוֹלְדוֹתָם.

Abstammen, er stammt von berühmten Männern ab, מִזֶּרַע אַנְשֵׁי שֵׁם הוּא. Alle, die von ihm abstammen, כָּל יוֹצְאֵי יְרֵכוֹ.

Abstoßen, 1) einem Ochsen die Hörner, גַּדֵּעַ קַרְנֵי הַשּׁוֹר. Die Angst will ihm das Herz abstoßen, לִבּוֹ יָמוּת בְּקִרְבּוֹ מִפַּחַד. 2) Ein Schiff vom Ufer, הַדִּיחַ הָאֳנִיָּה מִשְּׂפַת הַמַּיִם.

Abstauben, Etwas, הָסֵר הָאָבָק מֵעַל.

Absteigen, 1) vom Pferde, יָרֹד מֵעַל הַסּוּס. 2) bei Jemanden, יָרֹד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לָסוּר אֶל אִישׁ.

Abstehen, 1) von Etwas, חָדֹל מִן. Von seiner Meinung, vom Streite — שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ, נְטשׁ הָרִיב. 2) Ein abgestandener Fisch, דָּג מֵת. Ein abgestandener Wein, שָׁבַת מֵרִיב. יַיִן אֲשֶׁר טַעְמוֹ וְרֵיחוֹ נָמַרוּ.

Abstellen, einen Gebrauch, בַּטֵּל מִנְהָג*.

Absterben, ein abgestorbener Baum, עֵץ אֲשֶׁר גִּזְעוֹ מֵת בָּאָרֶץ.

Absterben, das, nach seinem Absterben, אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

Abstreifen, einen Zweig, הָסֵר הֶעָלִים מֵעַל הָעָנָף.

Abschlagen, verb. act. 1) Früchte von dem Baume, חָבֹט׳ נַקֵּף פְּרִי הָעֵץ. Alle Oehlbeeren sind abgeschlagen worden, נֶחְבְּטוּ כָּל הַזֵּיתִים. Einem den Kopf abschlagen, כְּרֹת רֹאשׁ אִישׁ, הָסֵר רֹאשׁ אִישׁ מֵעָלָיו. 2) Einem Etwas abschlagen, הָשֵׁב פְּנֵי אִישׁ. Er hat mir meine Bitte abgeschlagen, שְׁאֵלָה שָׁאַלְתִּי מֵאִתּוֹ וְהוּא הֵשִׁיב פָּנָי. 3) Wasser abschlagen, הַטִּיל מַיִם, הַשְׁתֵּן*.

Abschlagen, verb. neut. das Getreide schlägt täglich ab, מְחִיר הַדָּגָן יִמְעַט מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Abschlachten, von Thieren und Menschen, טְבֹחַ אֵת.

Abschlachten, das, טֶבַח, טִבְחָה.

Abschließen, 1) die Thür hinter sich, סְגֹר הַדֶּלֶת אַחֲרָיו. 2) Einen Handelsvertrag, כְּרֹת בְּרִית עַל דְּבַר הַמִּסְחָר.

Abschleudern, einen Stein, קַלַּע אֶבֶן בַּקֶּלַע.

Abschleifen, die Spitze von einem Messer, לְטשׁ הַשַּׂכִּין לְהָסִיר רֹאשׁוֹ מֵעָלָיו.

Abschlägig, נַכֵּה, גָּרֹעַ. Ich bat ihn um Geld und erhielt eine abschlägige Antwort, בִּקַּשְׁתִּי כֶּסֶף מִמֶּנּוּ וַיָּשֶׁב פָּנָי.

Abschnitt, der, חֲתִיכָה. Ein Abschnitt vom Fleisch, חֲתִיכַת בָּשָׂר. In einem Buche, פֶּרֶק*.

Abschneiden, Trauben, בְּצֹר עֲנָבִים; ein Holz, כְּרֹת׳ קְצֹב עֵץ; den Zipfel eines Mantels, כְּרֹת אֶת כְּנַף הַמְּעִיל; das Getreide, קְצֹר הַדָּגָן; Brod, חָתֹךְ מִן הַלֶּחֶם*; den Bart, גָּרַע הַזָּקָן. Einem die Ehre abschneiden, שׂוּם כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה.

Abschätzung, die, עֵרֶךְ. Nach deiner Abschätzung, בְּעֶרְכְּךָ.

Abschätzen, Etwas, הַעֲרִיךְ אֵת.

Abschälen, von der Baumrinde, פַּצֵּל אֵת; von Früchten, קָלֹף׳ קַלֵּף אֵת*.

Abscheeren, das Haupthaar, גַּלַּח שְׂעָרוֹ, רֹאשׁוֹ; den Bart, גַּלַּח זְקָנוֹ. Leute mit abgeschorenem Barte, אֲנָשִׁים מְגֻלְּחֵי זָקָן. Ihr sollt nicht rund umher abscheeren die Ecke eures Hauptes, לֹא תַקִּיפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם. Die abgeschorene Wolle, גִּזַּת הַצֶּמֶר.

Abspülen, ein Gefäß, שְׁטֹף׳ שַׁטֵּף הַכְּלִי בַּמַּיִם. Ich will meine Schuld abspielen, (z. B. im Kartenspiel) בִּצְחוֹק אַגְרִיעַ חוֹבִי עַד תֻּמּוֹ.

Abspitzen, ein Messer, הָסֵר הָרֹאשׁ מֵעַל הַשַּׂכִּין.

Abspeisen, כַּלֵּה לֶאֱכֹל.

Abspänstig machen, Einem seine Dienstleute, הָסֵר לֵב הָעֲבָדִים מֵאֲדוֹנֵיהֶם.

Absperren, s. Abschließen.

Abspringen, das Eisen ist vom Stiele abgesprungen, נָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ.

Absprechen, 1) die Aemter haben ihm das Recht auf

sein Haus abgesprochen, בַּעֲלֵי הַפְּקוּדוֹת גָּזְרוּ אֹמֶר כִּי אֵין לוֹ מִשְׁפָּט וְנַחֲלָה בַּבָּיִת. Der Richter hat ihm das Leben abgesprochen, הַשּׁוֹפֵט חָרַץ עָלָיו מִשְׁפַּט מָוֶת, חָרַץ מִשְׁפָּטוֹ לָמוּת. 2) Die Aerzte haben ihm das Leben abgesprochen, נוֹאֲשׁוּ הָרוֹפְאִים מִמֶּנּוּ.

Absprecherisch, ein absprecherischer Mensch, אִישׁ אָץ לִגְזוֹר אֹמֶר.

Abschrift, die, הַעְתָּקָה*. Eine Abschrift des Schreibens, פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב. Eine Abschrift des Gesetzes, מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה. Abschriften, הַעְתָּקוֹת*.

Abschreibgebühr, die, שְׂכַר הַהַעְתָּקָה.

Abschreiben, einen Brief, הַעְתֵּק אִגֶּרֶת.

Abschreiber, ein, מַעְתִּיק, plur. מַעְתִּיקִים.

Abschrecken, Einen von Etwas, הַפֵּל לֵב אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Das Volk des Landes schreckte sie ab, den Tempel zu bauen, וַיְהִי עַם הָאָרֶץ מְבַהֲלִים אֹתָם לִבְנוֹת אֶת הַהֵיכָל.

Agat, der, s. Achat,

Adonis, eine Gottheit der Syrer, תַּמּוּז.

Advokat, der, מֵלִיץ בְּדִבְרֵי רִיבוֹת בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט. Die Advokaten der beiden Parteien, מְלִיצֵי אַנְשֵׁי הָרִיב.

Adverbium, das, s. Nebenwort.

Adjektiv, das, s. Eigenschaftswort.

Adler, der, נֶשֶׁר, plur. נְשָׁרִים. Junge Adler, בְּנֵי נֶשֶׁר.

Admiral, der, שַׂר אֳנִיּוֹת הַיָּם, שַׂר הַצִּים.

Admiralsflagge, die, נֵס אֳנִיַּת הַשַּׂר.

Admiralsschiff, das, אֳנִיַּת הַשַּׂר, הָאֳנִיָּה אֲשֶׁר בָּהּ שַׂר הָאֳנִיּוֹת.

Adel, der, des Herzens, der Seele, נְדִיבַת הַלֵּב־הַנֶּפֶשׁ.

Adelicher, ein, אָצִיל. Adeliche, אֲצִילִים.

Ader, die, גִּיד. Adern, גִּידִים. Zur Ader lassen, הַקִּיז דָּם*.

Aderlaß, der, הַקָּזַת דָּם*.

Ahle, die, ein spitziges Werkzeug. מַרְצֵעַ.

Ahndung, die, 1) Bestrafung, פְּקֻדָּה. Der Tag der Ahndung ist gekommen, בָּא יוֹם הַפְּקֻדָּה. 2) Eine Ahndung haben, נַחֵשׁ. s. Ahnden.

Ahnden, 1) bestrafen, פְּקֹד עַל. Ich werde den Frevel an ihm ahnden, אֶפְקֹד עָלָיו רִשְׁעָתוֹ. Gott schauet es, und wird es ahnden, יֵרֶא אֱלֹהִים וְיִדְרֹשׁ. 2) Eine dunkle Empfindung von Etwas haben, נַחֵשׁ. Ich ahnde oder ich ahne, daß Gott mich Deinetwegen gesegnet hat, נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי אֱלֹהִים בִּגְלָלֶךָ.

Ahnen, die, אָבוֹת.

Ahnentafel, die, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Ahnenstolz, der, גְּאוֹת הַיַּחַשׂ.

Asyl, das, s. Zufluchtsort.

Athem, der, dichterisch Odem, נְשָׁמָה, נִשְׁמַת חַיִּים. So lange noch ein Athem in mir ist, כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִי. Athem schöpfen, holen, הָשֵׁב רוּחַ. Er läßt mich nicht Athem schöpfen, לֹא יִתְּנֵנִי הָשֵׁב רוּחִי.

Atheist, der, מְכַחֵשׁ בֵּאלֹהַּ.

Attest, Attestat, das, כְּתַב עֵדוּת, תְּעוּדָה*.

Atmosphäre, die, אֵד הַסּוֹבֵב אֶת הָאָרֶץ. s. Dunstkreis.

Ach! 1) Ausruf des Schmerzes, der Klage, אֲהָהּ, הָהּ, אָח, הוֹי. Ach, mein Gott! אֲהָהּ אֲדֹנָי! Ach, mein Bruder! הוֹי אָחִי! 2) Eine Partikel des Bittens: Ach, ich Bitte! אָנָּא!

Achat, der, ein Halbedelstein, שְׁבוֹ.

Acht, eine Grundzahl, שְׁמוֹנָה, (weibl.) שְׁמֹנֶה. Acht Tage, שְׁמֹנָה יָמִים. Acht Nächte, שְׁמֹנָה לֵילוֹת. Acht Tage alt, בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים. Acht Mal, שְׁמֹנֶה פְּעָמִים. Zum achten Mal, בַּפַּעַם הַשְּׁמִינִית.

Acht geben, auf Etwas, שִׁית־שׁוּת־שׂוּם לִבּוֹ אֶל, עַל, לְ, שׂוּם עֵינוֹ עַל. Sich vor Etwas in Acht nemhen, הִשָּׁמֵר מִן. Nimm dich in Acht, daß du nicht fallest, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּפּוֹל. Ein alter und thörichter Mann, der noch immer nicht weiß, wie man sich in Acht nimmt, אִישׁ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהִזָּהֵר עוֹד.

Acht, die, Verbannung, חֵרֶם, *נִדּוּי שַׁמְתָּא. Einen in die Acht thun, erklären, הַחֲרֵם, *נַדֵּה אִישׁ.

Achtbar, ein achtbarer Mann, אִישׁ מְכֻבָּד, נְשׂוּא פָנִים.

Achthalb, שִׁבְעָה וָחֵצִי.

Achtung haben, vor Einem, נָשָׂא פְּנֵי אִישׁ, s. Achten. Ich habe vor ihm Achtung, כַּבֵּד אֲכַבְּדֶנּוּ.

Achtsam sein, auf Etwas, שׂוּם לִבּוֹ אֶל, מִתְבּוֹנֵן בְּ. Ein achtsamer Mensch, מִתְבּוֹנֵן.

Achttägig, בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים.

Achtjährig, בֶּן, בַּת שְׁמֹנֶה שָׁנָה.

Achtlos, er ist, לֹא יִתְבּוֹנֵן, לֹא יָשִׂים לִבּוֹ אֶל דָּבָר.

Achtmal. s. Acht.

Achte, der, die, הַשְּׁמִינִי הַשְּׁמִינִית. Am achten Tage des Monats, בְּיוֹם שְׁמֹנָה לַחֹדֶשׁ.

Achtel, das, שְׁמִינִית.

Achten, 1) schätzen, חָשַׁב אֶת. Er achtete keinen Menschen, לֹא חָשַׁב אֱנוֹשׁ. Das Silber wurde zu seiner Zeit nicht geachtet, לֹא נֶחְשַׁב הַכֶּסֶף בְּיָמָיו. Das Alter achten, הָדַר פְּנֵי זָקֵן. Du, ein Mensch, den ich mir gleich achte, אַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי. Ein geachteter Mann, נְשׂוּא פָנִים, מְכֻבָּד. Etwas nicht achten, הִשְׁלִיךְ דָּבָר אַחֲרָיו, אַחֲרֵי גֵוּוֹ. Das Leben nicht achten, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד. 2) Für Etwas halten, חָשַׁב בְּ. Warum werdn wir dem Viehe gleich geachtet? מַדּוּעַ נֶחְשַׁבְנוּ כַבְּהֵמָה. 3) Auf Etwas achten, שׂוּם־ שִׁית לִבּוֹ לְ, עַל. הִשְׂכִּיל אֶל־ עַל דָּבָר. Heil dem, der auf den Armen achtet, אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל.

Acht-Eckig, Ich sah ein achteckiges Gebäude, רָאִיתִי בִּנְיָן וְלוֹ שְׁמֹנֶה פִּנּוֹת.

Achtfach, שְׁמֹנָה.

Achtzig, שְׁמֹנִים.

Achtzigjährig, בֶּן־ בַּת שְׁמֹנִים שָׁנָה.

Achtzigste, der, הַשְּׁמֹנִים. Der achtzigste Tag, יוֹם הַשְּׁמֹנִים. Das achtzigste Jahr, שְׁנַת הַשְּׁמֹנִים שָׁנָה.

Achtzehn, שְׁמֹנָה עָשָׂר, (weibl.) שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה.

Achtzehnjährig, בֶּן־ בַּת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Achtzehnte Tag. der, יוֹם הַשְּׁמֹנָה עָשָׂר. Im acht zehnten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה.

Achtspännig, ich sah heute einen achtspännigen Wagen, רָאִיתִי הַיּוֹם מֶרְכָּבָה וּבָהּ רְתוּמִים שְׁמֹנָה סוּסִים.

Achse, die, s. Axe.

Achsel, die, שְׁכֶם, שָׁכֶם, אֲצִילוֹת יָדַיִם. Ich trug ihn auf den Achseln, נְשָׂאתִיו עַל שִׁכְמִי. Einen über die Achsel ansehen, רָאָה בְאִישׁ בְּגַאֲוָה וָבוּז.

Aloe, die, אֲהָלִים, אֲהָלוֹת.

Albern, ein alberner Mensch, פֶּתִי. Ein albernes Weib, אֵשֶׁת פְּתַיּוּת. Alberne Leute, פְּתָיִים, פְּתָאיִם.

Albernheit, die, פֶּתִי, פְּתַיּוּת.

Algebra, die, חָכְמַת הַהַנְדָּסָה*.

Also, 1) als ein Nebenwort, כֹּה כָּכָה כֵּן. Der Mann sprach also, כֹּה אָמַר הָאִישׁ. Also sollt ihr thun, כָּכָה תַּעֲשׂוּ. Und es geschah also, וַיְהִי כֵן. Nicht also, mein Herr, לֹא כֵן אֲדֹנִי. 2) als ein Bindewort, אֵפוֹא. Wenn dem also ist, so thut dieses, אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ.

Alt, 1) ein gewisses Alter haben: wie alt bist du? כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ, (weibl.) חַיָּיִךְ. Ich bin ein und dreißig Jahr alt, בֶּן־ בַּת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה. Sie ist noch nicht zwanzig Jahre alt, אֵינֶנָּה בַּת עֶשְׂרִים שָׁנָה. Ich bin älter als du, אָנֹכִי רַבּוֹת שָׁנוֹת חַיַּי מִשְּׁנוֹתֶיךָ, צָעִיר אַתָּה מִמֶּנִּי לְיָמִים. Die Aeltere sprach zu der Jüngern, וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה. Der Brief ist drei Monat alt, הָאִגֶּרֶת נִכְתְּבָה זֶה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים. 2) Bejahrt, זָקֵן, בָּלֶה. Ich bin alt, זָקַנְתִּי. Nachdem ich alt bin, אַחֲרֵי בְלֹתִי. Nachdem sie alt geworden ist, אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ. Sie ist zum heirathen schon zu Alt, זָקְנָה מִהְיוֹת לְאִישׁ. Er wartete mit seinen Worten, weil Jene älter waren als er, חִכָּה בִדְבָרִים כִּי זְקֵנִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ לְיָמִים. Der-Aelteste im Hause, זְקַן הַבַּיִת. Ein alter Mann, אִישׁ זָקֵן. Eine alte Frau, אִשָּׁה זְקֵנָה. Alte Männer und Frauen, זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת. In meinen alten Tagen. בִּימֵי זִקְנָתִי. 3) Im Gegensatz von neu und frisch, יָשָׁן, (weibl.) יְשָׁנָה. plur. יְשָׁנִים, יְשָׁנוֹת. Alte Kleider, בְּגָדִים בָּלִים. 4) Aus der Vorzeit herstammend, עַתִּיק. Alte Gegenstände, דְּבָרִים עַתִּיקִים. Ein altes Sprüchwort, מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי.

Altane, die, oder der Altan. מַעֲקָה.

Altar, der, מִזְבֵּחַ. Altäre מִזְבְּחוֹת.

Alten, die, Menschen, welche lange vor uns gelebt haben, קַדְמֹנִים.

Alter, das, 1) die Lebenszeit des Menschen überhaupt, חֶלֶד, יְמֵי חַיִּים, יְמֵי שְׁנוֹת הָאָדָם. Er erreichte ein Alter von hundert Jahren, יְמֵי חַיָּיו הָיוּ מֵאָה שָׁנִים. Sie starb in einem Alter von drei und neunzig Jahren, מֵתָה בַּת תִּשְׁעִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים. 2) Der letzte Zeittheil des Lebens, זֹקֶן, זִקְנָה, זְקֻנִים, דֹּבֶא. Wie deine Jugend, so dein Alter, וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ. In seinem Alter, לְעֵת זִקְנָתוֹ, לִזְקֻנָיו. Ein Kind des Alters (im Alter erzeugt), יֶלֶד זְקֻנִים. Das hohe Alter, כֶּלַח, שֵׂיבָה. 3) Alte Leute: das Alter sucht die Ruhe, und die Jugend liebt die Freude, הַזְּקֵנִים יְבַקְשׁוּ לָהֶם מְנוּחָה, וְהַבַּחוּרִים אֹהֲבִים הַשִּׂמְחָה. 4) Vor Alters, מִלְּפָנִים, לְפָנִים, מֵעוֹלָם. Von Alters her, מִקֶּדֶם, מִימֵי קֶדֶם.

Alterthum, das, 1) die längstverflossene Zeit, יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי קֶדֶם, יָמִים קַדְמוֹנִים. 2) Die ehemaligen Menschen, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים, קַדְמוֹנִים. 3) Alterthümer, דְּבָרִים עַתִּיקִים.

Altern, הִזְקִין. Er hat seit einiger Zeit sehr gealtert, זֶה יָמִים הִזְקִין בִּדְמוּת תֹּאֲרוֹ (בְּתֹאַר פָּנָיו). Wenn seine Wurzel in der Erde altert, אִם יַזְקִין בָּאָרֶץ שָׁרְשׁוֹ.

Altersschwach, er ist, יְחֻלַּשׁ מִזֹּקֶן.

Allgütig, Gott ist, אֵל מֵטִיב לַכֹּל.

Allgegenwärtig, Gott ist, אֵל צֹפֶה כֹל, מַשְׁגִּיחַ אֶל כֹּל.

Allgemein, er ist allgemein bekannt, יָדוּעַ לַכֹּל. Er ist allgemein verehrt, בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר יַזְכִּירוּהוּ יְכַבְּדוּהוּ, כָּל יוֹדְעָיו יְכַבְּדוּהוּ. Man spricht in der Stadt allgemein, daß der König morgen kommen werde, הַקּוֹל יִשָּׁמַע בְּכָל הָעִיר לֵאמֹר מָחָר יָבוֹא הַמֶּלֶךְ. Das Treffen war allgemein, נִטְּשָׁה הַמִּלְחָמָה. Im Allgemeinen, בִּכְלָל*. Ein allgemeiner Begriff, מוּשָּׂג כְּלָלִי*.

Allgemeinheit, die, כְּלָל*.

Allwaltend, die allwaltende Gottheit, אֵל הַשַּׁלִּיט בַּכֹּל.

Allwissend, Gott ist, אֵל יוֹדֵעַ כֹּל.

Allweise, Gott ist, אֵל חֲכַם הַחֲכָמִים.

Alltagsmensch, אִישׁ פָּשׁוּט, אִישׁ הֶדְיוֹט. Alltagskleid, das, בֶּגֶד יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, לְבוּשׁ יְמֵי הָעֲבוֹדָה.

Allianz, die, בְּרִית. Eine Allianz schließen, כָּרַת בְּרִית.

Alliirte, der, בַּעַל בְּרִית. Die Alliirten, בַּעֲלֵי הַבְּרִית. Seine Alliirten, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ.

Allein, 1) als Nebenwort, לְבַד. Ich, du allein, אֲנִי לְבַדִּי, אַתָּה לְבַדְּךָ, אַתְּ לְבַדֵּךְ. Das Zimmer ist für ihn allein, הַחֶדֶר לוֹ לְבַדּוֹ. 2) Einsam, בָּדָד. Allein wohnen, שָׁכַן בָּדָד, לְבָדָד. 3) Als Bindewort, s. aber, אוּלָם, אֶפֶס כִּי, אַךְ.

Allmälig, מְעַט מְעָט. Allmälig sammeln, קִבֵּץ עַל יָד.

Allmächtig, Gott ist, אֵל כֹּל יָכוֹל.

Allmächtige, der, שַׁדַּי.

Alle, Alles, כֹּל. Wir, ihr, sie, Alle, כֻּלָּנוּ, כֻּלְּכֶם, כֻּלְּכֶן, כֻּלָּם, כֻּלָּן. Er that es in Gegenwart Aller, עָשָׂה הַדָּבָר לְעֵינֵי כֹל. Das Alles hat mich getroffen, כָּל זֹאת בָּאָתְנִי. Sie gehen alle Jahr dahin, יֵהָלְכוּ שָׁמָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה.

Allegorie, die, מָשָׁל.

Allegorisch, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Allemal, בְּכָל עֵת.

Allenthalben, בְּכָל מָקוֹם.

Allerdings, bei Antworten: Allerdings, mein Herr, כֵּן הוּא אֲדוֹנִי.

Allerhand, s. Allerlei.

Allerhöchste, der, אֵל עֶלְיוֹן עַל כֹּל, אֵל אֵלִים.

Allerheiligste, das, des Tempels, בֵּית קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. Die allerheiligsten Opfer, קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים.

Allerseits, es ist euch allerseits bekannt, יָדוּעַ לְכֻלְּכֶם.

Allerliebst, ein allerliebstes Mädchen, נַעֲרָה טוֹבַת חֵן.

Allerlei Menschen, אֲנָשִׁים מֵאֲנָשִׁים שׁוֹנִים. Gott ließ wachsen allerlei Bäume, וַיַּצְמַח אֱלֹהִים כָּל עֵץ.

Allererst, s. Erst.

Allezeit, בְּכָל עֵת, כָּל הַיָּמִים.

Allzu, halte dich nicht für allzu Weise, אַל תִּתְחַכַּם יוֹתֵר. Zeige dich nicht allzu gerecht, אַל תִּצְדַּק הַרְבֵּה.

Almosen geben, נָתַן מַתָּנָה לָאֶבְיוֹן, פָּרַשׂ כַּפּוֹ, שִׁלַּח יָדוֹ לֶעָנִי. Er spendet reichlich Almosen, מְפַזֵּר וְנוֹתֵן לָאֶבְיוֹנִים. Almosenier, גַּבַּאי הַצְּדָקָה, הַמְחַלֵּק צְדָקָה לָעֲנִיִּים.

Als, 1) als Zeitpartikel, כַּאֲשֶׁר, כְּ. Als er ausgeredet hatte, nahm er, וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר oder כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר וַיִּקַּח. Als der König dieses hörte, befahl er, כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ זֹאת וַיְצַו. Als ich meine Stimme erhob, entfloh er, וַיְהִי כַּהֲרִימִי קוֹלִי וַיָּנָס. 2) Als Bindewort bei einer Vergleichung, מִן. Süßer als Honig, מָתוֹק מִדְּבַשׁ. Du bist größer als er, גָּדוֹל אַתָּה מִמֶּנּוּ. Sie handelten schlechter als ihre Väter, הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם. 3) Als ob, als wenn, לְ, כַּאֲשֶׁר, כְּ, *כְּאִלּוּ. Hart behandelt er (der Strauß) seine Jungen, als ob sie nicht sein wären, הִקְשִׁיחַ בָּנֶיהָ לְלֹא לָהּ. Ich werde die Pfeile dorthin schießen, als ob ich nach einem Ziele schöße, וַאֲנִי אוֹרֶה שְׁמָּה הַחִצִּים לְשַׁלַּח לִי לְמַטָּרָה. Ich würde dann sein, als wenn ich nie gewesen wäre, כַּאֲשֶׁר לֹא הָיִיתִי אֶהְיֶה. Sie sollen so werden, als wären sie nie gewesen, וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ. Du befiehlst mir, als wenn ich dein Bedienter wäre, אַתָּה תְּצַוֵּנִי כְּאִלּוּ מְשָׁרֶתְךָ אָנֹכִי. 4) Als daß, מִן. Der Schmerz ist zu groß, als daß ich ihn ertragen könnte, גָּדוֹל כְּאֵבִי מִנְּשׂוֹא. Das Gefäß ist zu klein, als daß es den Wein fassen könnte, קָטֹן הַכְּלִי מֵהָכִיל אֶת הַיַּיִן.

Alsdann, אָז, אֲזַי.

Alkali, das, בֹּרִית, נֶתֶר. s. Laugensalz.

Alkoven, der, קֻבָּה.

Alkoran, der, *סֵפֶר דַּת הָעַרְבִים וְהַיִּשְׁמְעֵאלִים, סֵפֶר הַקֻּרְאָן.

Alraun, die, דּוּדָאִים.

Am, 1) s. neben, עַל. Am Ufer des Flusses stehen, עָמֹד עַל שְׂפַת הַנָּהָר. 2) Bei Zeitangaben, בְּ. Am neunten des Monats, בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ. Am Morgen, בַּבֹּקֶר. Am Abend, בָּעֶרֶב. s. An.

Amboß, der, פַּעַם.

Amboßschmied, der, (der Grobschmied), הוֹלֵם פָּעַם.

Amulet, das, Zaubergehenk, plur. Amulete, לְחָשִׁים, קִשּׁוּרִים, טוֹטָפוֹת.

Amt, das, מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה. Aemter, פְּקֻדּוֹת, מִשְׁמָרוֹת. Wem Gott ein Amt gibt, dem gibt er auch Verstand, לְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן ה׳ מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ יִתֵּן גַּם דַּעַת וּתְבוּנָה.

Amtmann, der, פָּקִיד. Amtleute, שֹׁטְרִים, פְּקִידִים.

Amtsantritt, der, eines Priesters, יְמֵי מִלֻּאִים.

Amtskleider, die, der Priester, בִּגְדֵי שְׂרָד, בִּגְדֵי קֹדֶשׁ.

Amtsstube, die, חֶדֶר-מוֹשַׁב הַפְּקִידִים.

Ameise, die, נְמָלָה. Ameisen, נְמָלִים.

Ameiseneier, die, בֵּיצֵי הַנְּמָלִים.

Ameisenhaufen, der, עֲדַת נְמָלִים.

Amme, die, מֵינֶקֶת. Seine Amme, מֵינִקְתּוֹ. Ammen, מֵינִיקוֹת. Ammenmärchen, סִפּוּרֵי הַמֵּינֶקֶת.

Amnestie, die, מְחִילָה לְמוֹרְדִים בְּמַלְכוּת. Er hat eine allgemeine Amnestie erlassen, יִסְלַח לְכָל הַמּוֹרְדִים בּוֹ.

Amethist, der, ein Edelstein, אַחְלָמָה.

Amphibien, הַבְּרוּאִים אֲשֶׁר כֹּחַ בָּם לִחְיוֹת בַּמַּיִם וּבַיַּבָּשָׁה.

An, ein Vorwort, welches bald den Dativ bald den Akusativ erfordert. Den Dativ, 1) wenn ein Befinden oder Verweilen an einem Orte ausgedrückt werden soll, auf die Frage wo? im Hebräischen עַל oder בְּ, seltener אֶל oder לְ. An dem Brunnen, an der Quelle stehen, עָמֹד עַל הַבְּאֵר, עַל הָעַיִן. An den Eingängen der Thore ruft sie, בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים תִּקְרָא. Als sie am Tische saßen, וַיְהִי הֵם יוֹשְׁבִים אֶל הַשֻּׁלְחָן. Da sitzt sie an der Thür ihres Hauses, וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ. An der Thür lauert die Sünde, לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ. 2) Wenn ein Zustand angedeutet wird, auf die Frage woran? an wem? Sie starb an einer bösen Krankheit, מֵתָה בְּחֳלִי רָע. Gefallen an Einem haben, חָפֵץ בְּאִישׁ. Du hast treulos an mir gehendelt, בָּגַדְתָּ בִּי. Jung an Jahren, צְעִיר לְיָמִים. 3) Bei Zeitangaben, auf die Frage wann?

Am Tage des Gerichtes, בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט. Am Ersten des Monats, בָּרִאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ. Von Mutterleibe an, מִבֶּטֶן אִמִּי. — Den Akusativ, 1) wenn das darauf folgende Wort eine körperliche Bewegung, oder eine Richtung nach einem Ziele hin anzeigt, auf die Frage wohin? an wen? Im Hebräischen wird es durch אֶל עַל, בְּ, und אֶת ausgedrückt. An das Ufer gehen, הָלַךְ אֶל שְׂפַת הַמַּיִם. Das Schwert an den Nagel hängen, תָּלָה הַחֶרֶב עַל הַיָּתֵד. Die Pferde an den Wagen spannen, רָתֹם הַסּוּסִים לַמֶּרְכָּבָה. Hand an Einen legen, שָׁלַח יַד בְּאִישׁ. Sich an die Jugendzeit erinnern, זָכֹר אֶת יְמֵי נְעוּרָיו. 1) Bei Zeitangaben in Verbindung mit dem Wörtchen bis. Sie hatte kein Kind bis an ihren Tod, לֹא הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ. Ebenso bei andern Gegenständen: das Wasser reicht ihm bis an den Hals, הַמַּיִם יַגִּיעוּ עַד צַוָּארוֹ. 3) Himmel an, הַשָּׁמַיְמָה. Berg an, הָהָרָה.

Anatom, Anatomiker, der, אִישׁ יוֹדֵעַ חָכְמַת הַנִּתּוּחַ.

Anatomie, die, חָכְמַת הַנִּתּוּחַ*.

Anatomiren, נַתֵּחַ גְּוִיַּת הַמֵּת*.

Analisiren, einen Satz, נַתֵּחַ הַמַּאֲמָר*.

Analise, die, eines Satzes, נִתּוּחַ הַמַּאֲמָר.

Anarchie, die, s. Gesetzlosigkeit.

Anonie, חַטַּאת אוֹנָן.

Anonym, dieser Brief ist anonym, הַמִּכְתָּב הַזֶּה בְּלִי שֵׁם הַכּוֹתֵב. Ich empfing ein anonymes Schreiben, קִבַּלְתִּי מִכְתָּב מִפְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Anonymus, ein, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, פַּלְמֹנִי. s. Ungenannter.

Anordnung, die, 1) Befehl, מִפְקָד. Nach der Anordnung des Königs, בְּמִפְקַד הַמֶּלֶךְ. Anordnungen, פִּקּוּדִים. 2) die Verbindung des Mannigfaltigen, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת.

Anordnen, 1) anbefehlen, פָּקַד. Einen Tag anordnen, festsetzen, יָעֹד יוֹם. 2) Ordnung in eine Sache bringen: eine Schlacht anordnen, עָרֹךְ מִלְחָמָה.

Aneinander, אִישׁ בְּאָחִיו, אִישׁ אֶל אָחִיו, אִשָּׁה בַּאֲחוֹתָהּ, אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ. Sie kleben aneinander, אִישׁ בְּאָחִיהוּ יְדֻבָּקוּ. Aneinander geheftet, חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ. Häuser aneinander bauen, הִגִּיעַ בַּיִת בְּבַיִת.

Aneifern, Einen zu Etwas, הָעִיר לֵב אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anbohren, Etwas, נָקֹב חוֹר בְּ. Er bohrte das Faß an, נָקַב חוֹר בֶּחָבִית (לְהוֹצִיא יֵינוֹ).

Anbau, der, eines Ackers, עֲבֹדַת הָאֲדָמָה.

Anbauen, Felder, זָרֹעַ שָׂדוֹת.

Anbieten, Einem ein Geschenk, קַדֵּם פְּנֵי אִישׁ בְּמִנְחָה. Einer Stadt den Frieden, קָרֹא לְעִיר לְשָׁלוֹם. Er hat mir seine Wohnung angeboten, דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר שֵׁב אִתִּי.

Anbinden, 1) an Etwas, קָשֹׁר עַל־ בְּ. Binde den Esel an, אֱסֹר אֶת הַחֲמוֹר. Das Pferd ist angebunden, הַסּוּס אָסוּר. Etwas an den Hals anbinden, עָנֹד לְגַרְגְּרֹתָיו. Sie banden das Brustschild an, רָכְסוּ אֶת הַחֹשֶׁן אֶל. 2) Mit Jemanden anbinden, sich mit ihm in einen Streit einlassen, הִתְגָּרֵה בְּאִישׁ. 3) Er ist kurz angebunden, קְצַר אַפַּיִם הוּא.

Anbeißen, einen Apfel, הָחֵל לִנְשֹׁךְ בְּשִׁנָּיו אֶת הַתַּפּוּחַ.

Anblasen, das Feier, נָפֹחַ־ הָפִיחַ בָּאֵשׁ. Die Kohlen, לַהֵט גֶּחָלִים.

Anblick, der, מַרְאֵה עֵינַיִם. Sein Anblick ist fürchterlich, נוֹרָא מַרְאֵהוּ. Sinkt er nicht schon bei seinem Anblicke nieder? הֲגַם אֶל מַרְאָיו יֻטָּל. Welch einen herrlichen Anblick gewährt dieses Thal! מַה נֶּחְמָד הָעֵמֶק הַזֶּה לְמַרְאֶה.

Anblicken, Einen, הַבֵּט אֶל, רָאֹה בְּ, שָׁזֹף־ שׁוּר אֵת. Er blickt mich drohend an, יִלְטֹשׁ עֵינָיו לִי.

Anbeginn, von, מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם.

Anbetung, die, Gottes, הִשְׁתַּחֲוָיָה לֵאלֹהִים, תְּפִלָּה לְאֵל חָי.

Anbetteln, er bettelt jeden Vorübergehenden an, יְבַקֵּשׁ מַתָּנָה מִכָּל עוֹבֵר.

Anbeten, 1) Gott, הִשְׁתַּחֲוֵה לֵאלֹהִים, בָּרֵךְ בְּשֵׁם אֱלֹהִים, הִתְפַּלֵּל לֵאלֹהִים. Götzen anbeten, עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים. 2) Er betet das Mädchen an, עַזָּה אַהֲבָתוֹ אֶל הַנַּעֲרָה.

Anbeter, der, 1) Gottes, עתר, המשתחוה לאלהים. Meine Anbeter bringen mir zum Geschenke, עתרי רבים יובילון מנחתי. 2) Sie hat viele Anbeter, מאהביה.

Anbellen, der Hund bellt Jeden an, הכלב יחרץ לשונו לכל עובר.

Anbefehlen, Einem Etwas, פקד על איש לעשות דבר.

Anbruch, der, mit Tagesanbruch, בעלות השחר, בהיות הבקר.

Anbrummen, Einen, המה לקראת איש. Der Beer brummt mich an, הדוב יהמה לקראתי.

Anbrüchig, was zu verderben anfängt. Das Fleisch, der Wein ist anbrüchig, הבשר יחל לבאש, היין יחל לחמץ.

Anbrüllen, der Löwe hat uns angebrüllt, האריה שאג לקראתנו.

Anbringen, ich kann in diesem Zimmer kein Bett anbringen, לא אוכל לשום מטה בחדר הזה. Er brachte Palmen und Ketten (als Zierrath) darauf an, ויעל עליו תמרים ושרשרות. 2) Ich habe meine Waare sehr gut angebracht, מכרתי סחורתי באות נפשי. 3) Eine Bitte bei Jemanden anbringen, הפל תחנה לפני איש. Was hast du anzubringen? מה תבקש. 4) Eine gut angebrachte Rede, דבר דבר על אפניו. Das ist ein übel angebrachter Scherz, השחוק הזה איננו בעתו.

Anbringen, das, בקשה.

Anbringer, der, מלשין.

Anbrechen, 1) ein Brod, פרס הלחם, לקחת פת ממנו. 2) Die Morgenröthe ist angebrochen, עלה השחר. Mit anbrechendem Tage, בהיות הבקר.

Angabe, die, הודעת דבר, מודעת זאת. 1) Bericht. Die Angabe in deinem Schreiben ist richtig, אמת הדבר אשר הודעתני במכתבך. 2) Berechnung, ערך. 3) Die Angabe eines Gebäudes, מערכת הבנין.

Angaffen, sie gaffen mich an, המה יביטו יראו בי.

Angürten, sich ein Schwert, חגר חרב.

Angeifern, Einen, בעס על איש בשצף קצף.

Angst, die, פחד, מחתה. Angst haben, ברח פחד. Einem Angst machen, הפחד את איש חתת.

Angstgeschrei, das, קול חרדה, זעקת פחד.

Angstschweiß, der, זעת פנים מרוב פחד.

Angeboren, die Krankheit ist ihm angeboren, יחלה את חליו מיום הולדו. Das Lügen ist ihm angeboren, מעודו יכחש ויכזב, s. Anerben.

Angebinde, das, meine Mutter schenkte mir an meinem Geburtstage diesen kostbaren Ring zum Angebinde, אמי נתנה לי הטבעת היקרה הזאת לתשורה ביום הלדת אתי, ביום הולדי.

Angeben, Etwas, 1) anzeigen, הגד, הודיע. Bestimmt angeben, פרש. Den Namen angeben, נקב בשם. 2) Einen, ihn anklagen, דבר שטנה על, שום עלילות דברים ל. Einen Flüchtling angeben, גלה נודד. Der Mörder hat sich selbst angegeben, הרצח בא וגלה את אזן השופט לאמר רצחתי. Angeberei, מסירה.

Angehörig, 1) das mir angehörige Haus, הבית אשר לי. 2) Als Hauptwort. Die Angehörigen, קרבי, אנשי ביתי, קרובים. Meine Angehörigen, בני משפחתי.

Angehören, wem gehörst du an? למי אתה.

Angehen, 1) Einen bittend angehen, פגע באיש. 2) Der Mann gehet uns nahe an, קרוב לנו האיש. Sie gehet mich nichts an, איננה מקרבי, ממשפחתי. Was geht mich dein Streit an? מה לי ולריבך. 3) Betreffen. Die Sache geht nur mich an, עלי לבדי לשום לב על הדבר. 4) Anfangen. Der Krieg wird bald angehen, המלחמה תחל בקרוב. Ein angehender Schriftsteller, איש מחל (*מתחיל) לעשות ספרים.

Angewöhnen, er gewöhnt sich das übermäßige Weintrinken an, ילמוד מעט מעט את דרך סובאי יין.

Angesicht, das, פנים, אפים. Von Angesicht zu Angesicht, פנים אל פנים, פנים בפנים. Vor meinem Angesichte, לפני, על פני. Vor dem Angesichte des Verständigen ist die Weisheit, את פני מבין חכמה. Mit dem Angesichte zur Erde werfen sie sich nieder vor dir, אפים ארץ ישתחוו לך. Laß'

uns einander von Angesicht sehen! לְכָה נִתְרָאֶה פָנִים. Einen in das Angesicht loben, הַלֵּל אִישׁ עַל פָּנָיו. Ich kenne Ihn nicht von Angesicht, לֹא רָאִיתִי פָנָיו מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. Im Angesichte der ganzen Stadt, לְעֵינֵי כָל אַנְשֵׁי הָעִיר.

Angesehen, ein angesehener Mann, נְשׂוּא פָנִים.

Angethan, mit Kleidern, לָבוּשׁ־ מְלֻבָּשׁ בְּגָדִים. David war angethan mit einem Oberkleide von Bissus, וְדָוִד מְכֻרְבָּל בִּמְעִיל בּוּץ.

Angel, die, 1) zum Fischfange, חַכָּה. Der Fisch hat an die Angel gebissen, הַדָּג בָּלַע אֶת הַחַכָּה. Man wird euch fortschleppen mit Angeln, וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת. 2) Einer Thüre, צִיר. Die Thüre dreht sich um in der Angel, הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ. Und die Angeln zu den Thüren des Hauses, וְהַפֹּתוֹת לְדַלְתֵי הַבַּיִת.

Angeloben, s. Geloben.

Angeln, nach Fischen, לָכֹד דָּגִים בְּחַכָּה.

Angelegen, sich Etwas angelegen sein lassen, שׂוּם לִבּוֹ עַל דָּבָר, דָּרשׁ־ פָּקֹד לְ.

Angelegenheit, die, חֵפֶץ, דָּבָר, עִנְיָן. Die Angelegenheit Gottes gedeiht durch seine Hand, חֵפֶץ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ יִצְלָח. Ich komme zu dir in meines Bruders Angelegenheiten, בָּאתִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ עַל אוֹדוֹת אָחִי.

Angelegentlich, Einen sehr angelegentlich bitten, פָּגֹעַ־ הַפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד, בַּקֵּשׁ דָּבָר מֵאִישׁ בְּכָל מְאוֹדוֹ.

Angemessen, כְּפִי. Eine dem Dienste angemessene Belohnung, שָׂכָר כְּפִי הָעֲבוֹדָה.

Angenehm, נָעִים. Angenehm sein, נָעֵם. Es ist mir sehr angenehm, יִנְעַם לִי מְאֹד. Möge dir meine Gabe angenehm sein, אָנָּא תֶּעֱרַב לְךָ מִנְחָתִי. Das Licht ist den Augen angenehm, מָתוֹק הָאוֹר לְעֵינַיִם. Ein angenehmer Schlaf, שֵׁנָה עֲרֵבָה. Sie hat eine angenehme Stimme, קוֹלָהּ עָרֵב. Ein angenehmer Geruch, רֵיחַ נִיחֹחַ, רֵיחַ טוֹב. Angenehme Worte, דְּבָרִים נְעִימִים, אִמְרֵי נֹעַם.

Anger, der, כַּר, נָוֶה. Die Anger, כָּרִים, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Angriff, der, im Kriege. Einen Angriff machen, אָסֹר הַמִּלְחָמָה, הָחֵל לְהִלָּחֵם בְּ.

Angreifen, Einen, 1) anfassen, הַחֲזֵק יָדוֹ־ אָחֹז בְּ. 2) Wer soll den Feind angreifen? מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה, מִי יָחֵל לְהִלָּחֵם בְּאוֹיֵב. Einen mit dem Degen in der Hand angreifen, פְּגֹעַ בְּאִישׁ בְּחַרְבּוֹ. Du hast mich bei meiner Ehre angegriffen, פָּגַעְתָּ בִּכְבוֹדִי. 3) Die Krankheit hat mich sehr angegriffen, הַחֳלִי הִמְעִיט כֹּחִי מְאֹד. 4) Anfangen. Das ist ein Müßiggänger, er will Nichts angreifen, עָצֵל הוּא, לֹא יֹאבֶה עֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה.

Angreifer, der, הַמַּפְגִּיעַ, הַמֵּחֵל לְהִלָּחֵם.

Angrenzen, גָּבֹל בְּ, פָּגֹעַ בְּ, הִשָּׁעֵן לְ. Sein Feld grenzt an dem seines Bruders, שָׂדֵהוּ יִגַּע בִּגְבוּל שְׂדֵה אָחִיו.

Andacht, die, שִׂיחָה, עִיּוּן תְּפִלָּה. Seine Andacht verrichten, שָׁפֹךְ שִׂיחָתוֹ (שִׂיחוֹ) לִפְנֵי אֱלֹהִים.

Andichten, Einem Etwas, דַּבֵּר כְּזָבִים עַל אִישׁ, הַמְצִיא דְבַר כָּזָב עַל אִישׁ.

Andeutung, die, Anzeige, אַחֲוָה, (chaldäisch) אַחֲוָיָה, רֶמֶז.

Andeuten, Einem Etwas, חַוֵּה לְ.

Andächtig beten, שָׁפֹךְ נַפְשׁוֹ לִפְנֵי אֱלֹהִים, הִתְפַּלֵּל בְּכָל לֵב.

Andächtler, der, הַמַּרְבֶּה תְפִלָּה לְרַמּוֹת רֹאָיו.

Andächtlerei, die, תְּפִלַּת שֶׁקֶר, תְּפִלַּת שָׁוְא, צְבִיעוּת.

Andenken, das, זֵכֶר, זִכָּרוֹן. Zum ewigen Andenken, לְזֵכֶר עוֹלָם. Er steht bei mir in gutem Andenken, אֲכַבֵּד שְׁמוֹ. Sein Andenken wird niemals erlöschen, לֹא יֹאבַד־ לֹא יִשָּׁכַח זִכְרוֹ לָנֶצַח. Behalte mich in gutem Andenken, זָכְרֵנִי לְטוֹבָה. Ich gebe dir diesen Ring zum Andenken, הִנְנִי נֹתֵן לְךָ הַטַּבַּעַת הַזֹּאת לְמַעַן תִּזְכְּרֵנִי תָמִיד. Seligen Andenkens, זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Anderwärts, בְּמָקוֹם אַחֵר.

Anderthalb, z. B. anderthalb Ellen, אַמָּה וָחֵצִי, אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה.

Anders, 1) als Nebenwort. Sich anders besinnen, שַׁנֵּה מַחֲשַׁבְתּוֹ, שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. Dieser Mensch wird nicht anders, הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יְשַׁנֶּה דַרְכּוֹ. Du sprichst ganz anders als er, דְּבָרֶיךָ שׁוֹנִים מְאֹד מִדְּבָרָיו. Der Eine spricht so, der Andere anders, זֶה אֹמֵר בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה. Hier ist

nichts anders, als das Haus Gottes, אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים. 2) Als Bindewort, נָא. Wenn ich anders Gnade vor dir gefunden, אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ.

Anderswo, wir wohnen, אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּמָקוֹם אַחֵר.

Anderswohin, gehen, הָלַךְ אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Anderswoher kommen, בּוֹא מִמָּקוֹם אַחֵר.

Andere, der, die, das. 1) Als Beiwort, s. verschieden, אַחֵר, אַחֶרֶת. Andere Männer, אֲנָשִׁים אֲחֵרִים. Andere Weiber, נָשִׁים אֲחֵרוֹת. Das Weib eines Andern, אִשָּׁה זָרָה, אֵשֶׁת רֵעַ. Er ist ein anderer Mensch geworden, נֶהְפַּךְ לְאִישׁ אַחֵר. 2) Ein Zahlverhältniß. Der andere Tag, יוֹם שֵׁנִי. Den andern Tag darauf, מִמָּחֳרָת. Der Eine und der Andere, אִישׁ וְאָחִיו, זֶה וָזֶה. Einer zum Andern, אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, זֶה אֶל זֶה. Eine zur Andern, אִשָּׁה אֶל רְעוּתָהּ. Eine nach der Andern, אַחַת לְאַחַת. Von einem Hause zum andern, מִבַּיִת אֶל בַּיִת. Ein Bote folgt dem andern, צִיר עַל צִיר יָבֹא.

Androhen, יאַיֵּם. Einem eine Züchtigung, יָעַד מוּסָר לְאִישׁ. Wir haben ihm eine Strafe angedroht, (אֲנַחְנוּ מְיָרְאִים אֹתוֹ לְיַסְּרֵהוּ).

Andringen, בּוֹא בְחָזְקָה.

Andrücken, Einen an die Wand, לָחַץ אִישׁ אֶל הַקִּיר. Den Kalk fest andrücken, הִדְבֵּק אֶת הַשִּׂיד אֶל, בְּ.

Anhaben, 1) das Kleid, welches er anhat, הַבֶּגֶד אֲשֶׁר עַל בְּשָׂרוֹ. 2) Er kann mir Nichts anhaben, לֹא יוּכַל לִי, לֹא יוּכַל לִמְצֹא בִי דָבָר לְהָרַע לִי.

Anhalten, verb. act. 1) Zurückhalten vom Weitergehen, עָצַר אֶת, הֶחֱזִק בְּ. Einen Flüchtling anhalten, תָּפַשׂ אִישׁ הַנָּס וְנִמְלָט. 2) Einen zur Arbeit, הֶעֱבִד אִישׁ, נָגַשׂ אִישׁ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה. Einen Knaben zum Lernen, הֵעִיר אֶת לֵב הַנַּעַר לִלְמֹד. 3) Sich anhalten, z. B. halte dich an mich an, damit du nicht fallest, אֱחֹז בִּי פֶּן תִּפּוֹל.

Anhalten, verb. neut. 1) Der Regen hat die ganze Nacht angehalten, הַגֶּשֶׁם יָרַד כָּל הַלַּיְלָה בְּלִי חָשֹׂךְ. Eine anhaltende Krankheit, חֳלִי נֶאֱמָן. 2) Er hat bei mir um die Hand meiner Tochter angehalten, בִּקֵּשׁ מִמֶּנִּי לָתֵת לוֹ בִתִּי לְאִשָּׁה.

Anhang, der, 1) eine Partei, חֲבֵרָה, כַּת, כְּנֵסִיָּה. Die Aufrührer wurden mit ihrem ganzen Anhang geschlagen, הַמּוֹרְדִים וְכָל עֲדָתָם הֻכּוּ. Und seinen ganzen Anhang zerstreue ich nach allen Seiten, וְכָל אֲגַפָּיו אֱזָרֶה לְכָל רוּחַ. 2) Eines Buches, יהוֹסָפָה.

Anhöhe, die, מַעֲלֶה, מִשְׂגָּב, בָּמָה. Die Anhöhe der Stadt, מַעֲלֵה הָעִיר. Anhöhen, בָּמוֹת. Auf den Anhöhen der Stadt, עַל מְרוֹמֵי קָרֶת.

Anhören, Einen, שָׁמַע אֶל. Hört mich an! שִׁמְעוּ אֵלַי.

Anhauchen, Einen, נָפַח בְּ.

Anheim stellen, Einem Etwas, גָּלַל אֶל. Ich habe Gott meine Angelegenheit anheim gestellt, גַּלּוֹתִי אֶל אֱלֹהִים דְּרָכַי, מַעֲשַׂי.

Anhäufen, Schätze, צָבַר אוֹצְרוֹת כֶּסֶף וְזָהָב.

Anheischig machen, sich zu Etwas, קִבֵּל עָלָיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anheben, zu reden, עָנָה. Er hob an und sprach, וַיַּעַן וַיֹּאמַר.

Anhetzen, einen Menschen zu Etwas, הֵסִית אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Einen Hund, an Einen, שִׁלַּח כֶּלֶב בְּאִישׁ.

Anhetzer, der, הַמֵּסִית.

Anhänglich, mancher Freund ist anhänglicher als ein Bruder, יֵשׁ אֹהֵב דָּבֵק מֵאָח.

Anhänglichkeit, die, יְדְבֵקוּת.

Anhängen, verb. act. 1) ein Kleid, תָּלָה הַבֶּגֶד עַל הַיָּתֵד. 2) Sich anhängen, דָּבַק בְּ. Das Pech hängt sich an die Hände an, הַזֶּפֶת תִּדְבַּק בְּיָדַיִם. 3) Beifügen, הוֹסִיף. Er hängt immer noch Etwas an die Erzählung an, יוֹסִף תָּמִיד דְּבָרִים עַל מִסְפָּרוֹ. 4) Einem einen Schimpf, einen Schandfleck anhängen, נָתַן דֹּפִי בְּאִישׁ.

Anhängen, verb. neut. 1) Einem anhängen, דָּבַק בְּ, הִצְמִיד לְ. Sie hingen Gott und ihrem Könige an, דָּבְקוּ בֵאלֹהִים וּבְמַלְכָּם. Meine Seele hängt dir an, תִּדְבַּק נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ. 2) Das Böse hängt uns von Natur an, יֵצֶר לִבֵּנוּ רַע מִנְּעוּרֵינוּ. Seine üble Gewohnheit hängt ihm noch immer an, דַּרְכּוֹ הָרָעָה דְּבֵקָה בּוֹ עַד עַתָּה.

Anhänger, der, הַדְבֵּק בְּ. Seine Anhänger, הַדְּבֵקִים בּוֹ; im verächtlichen Verstande, עֵדָה s. Anhang.

Anheften, an Etwas, חַבֵּר אֶל; durch Nähen, תָּפֹר בְּ.

Anwachs, der, aller Anwachs deines Hauses soll in Manneskraft dahin sterben, כָּל מַרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים.

Anwachsen, seine Schuld wächst täglich an, חוֹבוֹ יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Anwalt, der, מֵלִיץ.

Anwandeln, ich weiß nicht was ihn angewandelt hat, dies zu thun, לֹא אֵדַע מָה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה. Mich wandelte plötzlich eine Furcht an, יֹאחֲזֵנִי פַּחַד פִּתְאֹם. Es wandelt ihn die Lust an, יִתְאַוֶּה תַאֲוָה.

Anwuchs, der, des Unkrauts, מַרְבִּית הָעֵשֶׂב הָרָע.

Anwiehern, der Hengst wieherte die Stute an, הַסּוּס יִצְהַל אֶל הַסּוּסָה.

Anweisung, die, eine Anweisung zur Erlernung der hebräischen Sprache, *מוֹרֶה דֶרֶךְ לִלְמֹד לְשׁוֹן עִבְרִית.

Anweisen, 1) Einem seine Wohnung, einen Bauplatz, נָתֹן מָקוֹם לְאִישׁ לָשֶׁבֶת, לִבְנוֹת שָׁם. Einem Geld anweisen, יָעֹד מָקוֹם לְאִישׁ לְקַבֵּל שָׁם כֶּסֶף. 2) Unterricht geben, הוֹרוֹת. Er ist zu allem Guten angewiesen worden, הוֹרוּהוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה לָלֶכֶת בָּהּ.

Anweben, durch Weben verbinden, אָרֹג עִם.

Anwehen, Einen, נָשֹׁב = נָשֹׁף בְּ. Der Wind wehet mich an, הָרוּחַ יִשֹּׁב = יִשֹּׁף בִּי.

Anwesend sein, הִמָּצֵא, הָיֹה. Der König und seine anwesenden Räthe, הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו הַנִּמְצָאִים oder אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ.

Anwesenheit, die, während meiner Anwesenheit in der Stadt, בְּעֵת הֱיוֹתִי בָעִיר.

Anwenden, ich will alle Mittel zu seiner Rettung anwenden, אֶעֱשֶׂה אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ, בְּכָל מַאֲמַצֵּי כֹחִי אֶעֱמוֹל לְהוֹשִׁיעֵהוּ. Dein Sohn wendet seine ganze Zeit unnütz an, בִּנְךָ לֹא יַעֲשֶׂה כָּל הַיּוֹם דָּבָר אֲשֶׁר בּוֹ תוֹעֶלֶת.

Anwerben, Soldaten, שָׂכֹר אַנְשֵׁי חַיִל לַצָּבָא. Er hat sich anwerben lassen, נִשְׂכַּר לָלֶכֶת בַּמִּלְחָמָה.

Anwerfen, Mörtel, Kalk, טוּחַ אֶת הַבַּיִת, שׂוּד בַּשִּׂיד אֶת הַקִּיר.

Ansagen, Etwas, הַגֵּד = הוֹדִיעַ אֵת.

Ansatz, der, einer Krankheit, *תְּחִלַּת הַמַּחֲלָה.

Ansuchen, bei Einem, um Etwas, שְׁאֹל = בַּקֵּשׁ דָּבָר מִן.

Ansiegeln, einen Brief an den andern, הַדְבֵּק אִגֶּרֶת אֶל אִגֶּרֶת בְּחֹמֶר חוֹתָם.

Ansiedeln, sie haben sich bei uns angesiedelt, נָתְנוּ מִשְׁכְּנֹתָם בְּתוֹכֵנוּ.

Ansicht, die, 1) Meinung, דֵּעַ. Ich will dir meine Ansicht mittheilen, אֲחַוֶּה לְךָ דֵעִי. Nach meiner Ansicht, *לְפִי דַעְתִּי. Ansichten, *דֵּעוֹת. 2) Prospekt, מַרְאֶה, s. Anblick.

Ansichtig werden, eines Andern, רָאֹה אֵת. Sobald er meiner ansichtig wurde, kam er auf mich zu, כִּרְאוֹתוֹ אֹתִי מֵרָחוֹק, בָּא לִקְרָאתִי.

Ansinnen, wie kannst du mir so etwas ansinnen? אֵיךְ תוּכַל לְבַקֵּשׁ זֹאת מִמֶּנִּי.

Ansegeln, das Schiff ist an eine Klippe angesegelt, הָאֳנִיָּה נִכְשְׁלָה בְּשֵׁן הַסֶּלַע.

Ansehung, in Ansehung deiner will ich es thun, אֶעֱשֶׂה זֹאת לְמַעַנְךָ, בַּעֲבוּרֶךָ. In Ansehung seiner Jugend will ich ihm verzeihen, אֶסְלַח לוֹ בַּאֲשֶׁר הוּא צָעִיר לְיָמִים.

Ansehnlich, 1) von der Größe einer Sache. Ein ansehnliches Horn, קֶרֶן חָזוּת. 2) Ein gutes Aeußere habend. Ein ansehlicher (wohl gewachsener) Mann, אִישׁ תֹּאַר. 3) Ein ansehnliches Geschenk, *מַתָּנָה רְאוּיָה, הֲגוּנָה.

Ansehen, die Augen auf Etwas richten הַבֵּט אֶל, רָאֹה אֵת = בְּ. Er sieht mich freudig an, יִרְאֶה אֹתִי = יַבִּיט אֵלַי וְלִבּוֹ שָׂמֵחַ. Meine Feinde sehen mich verächtlich an, אוֹיְבַי יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי. Ich kann dich nicht genug ansehen, לֹא תִשְׂבַּע עֵינִי לִרְאוֹתְךָ. Einander ansehen (unentschlossen sein), הִתְרָאֵה. Was seht ihr euch an? לָמָּה תִּתְרָאוּ. 2) Dafür halten, רָאֹה בְּ. Den Schatten der Berge siehst du für Menschen an, צֵל הֶהָרִים אַתָּה רֹאֶה כָּאֲנָשִׁים. s. Halten, 3) Etwas mit ansehen,

רָאָה בְּ. Wie könnte ich den Untergang meines Geschlechtes mit ansehen? אֵיכָה אוּכַל לְרָאוֹת בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי. Ich will den Tod des Kindes nicht mit ansehen, אַל אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד.

Ansehen, das, 1) die äußere Gestalt, מַרְאֶה. Schön, schlecht von Ansehen, יְפַת־ רַע הַמַּרְאֶה. Er hat ein majestätisches, kriegerisches Ansehen, הוֹד וְהָדָר בְּפָנָיו, מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה. 2) Achtung, יְקָר, כָּבוֹד, גְּדֻלָּה. Dieser Mann steht in großem Ansehen, הָאִישׁ הַזֶּה נִכְבָּד מְאֹד. Sich ein Ansehen geben, הִתְכַּבֵּד. 3) Das Ansehen der Person (vor Gericht), מַשֹּׂא פָנִים. Bei Gott gilt kein Ansehen der Person, אֵין עִם אֱלֹהִים מַשֹּׂא פָנִים.

Ansetzen, 1) an den Mund setzen. Den Becher ansetzen, הַגֵּשׁ־ הָבִיא־ שׂוּם הַכּוֹס אֶל פִּיו לִשְׁתּוֹת. 2) Bestimmen. Einen Tag ansetzen, יָעֹד יוֹם; 3) Fett ansetzen, עָשָׂה חֵלֶב עַל. Und Schmeer hat er an seine Lenden angesetzt, וַיַּעַשׂ פִּימָה עֲלֵי כָסֶל. 4) Seine Zahlungen einstellen, חָדַל לְשַׁלֵּם נִשְׁיוֹ אֶל הַנּוֹשִׁים בּוֹ.

Ansäßig, er ist in dieser Stadt ansäßig, יֶשׁ לוֹ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת. Macht euch bei uns ansäßig, הֵאָחֲזוּ בְתוֹכֵנוּ.

Ansäen, Felder, זָרַע שָׂדוֹת. Er hat Korn angesäet, זָרַע דָּגָן עַל תַּלְמֵי שָׂדַי.

Antasten, Einen, נָגַע בְּ. Vielleicht wird mich mein Vater antasten, אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי. Wer diesen Mann antastet, soll des Todes sein, כָּל הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה מוֹת יוּמָת. Einen an seiner Ehre antasten, *פָּגַע בִּכְבוֹד חֲבֵרוֹ.

Anthun, Einem Ehre, נָתַן כָּבוֹד לְאִישׁ, כִּבֵּד אֶת. Einem einen Schimpf anthun, הֵרַף־ הִכְלִים אִישׁ. Er hat sich ein Leides angethan, אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Antheil, der, 1) s. Theil, חֵלֶק, חֶבֶל, מָנָה, מְנָת. Ich habe keinen Antheil an dem Hause, אֵין לִי חֵלֶק בַּבַּיִת. Der Antheil der Priester, מְנָת הַכֹּהֲנִים. Ich nehme den herzlichsten Antheil an deinem Unglücke, לִבִּי יִכְאַב מְאֹד עַל הָרָעָה אֲשֶׁר מְצָאַתְךָ.

Antwort, die, מַעֲנֶה, תְּשׁוּבָה. Bringe mir eine Antwort, הֲשִׁיבֵנִי דָבָר. Eine sanfte Antwort, מַעֲנֶה רַךְ. Er ertheilte mir eine harte Antwort, עָנָנִי קָשׁוֹת. Er blieb mir die Antwort schuldig, לֹא עָנָה אֹתִי דָבָר. Die Antworten, תְּשׁוּבוֹת.

Antworten, Einem, עָנָה אֶת. Was hat er dir geantwortet? מַה עָנְךָ. Er konnte mir nicht antworten, לֹא יָכֹל לַעֲנוֹת אֹתִי, לֹא מָצָא מַעֲנֶה. Meine Gedanken drängen mich zu antworten, שְׂעִפַּי יְשִׁיבוּנִי.

Antik, Antiquitäten, s. Alterthum.

Antiquar, מְאַסֵּף דִּבְרֵי חֵפֶץ מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת (Buchhändler), der, קֹנֶה וּמוֹכֵר סְפָרִים יְשָׁנִים.

Antlitz, das, פָּנִים, s. Angesicht.

Antragen, 1) Einem Etwas, s. Anbieten. 2) Auf Etwas antragen, יָעַץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Antrieb, der, sie gaben aus eigenem Antriebe, הִתְנַדְּבוּ־ נְדִב לִבָּם־ נְדָבָה רוּחָם לָתֵת.

Antritt, der, beim Antritt seiner Regierung, בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ.

Antrinken, sich mit Wein, שָׁתָה יַיִן לְשִׁכָּרוֹן.

Antreiben, 1) vom Vieh, דָּפַק אֶת; von Pferden, נָהַג אֶת. Er treibt unsinnig die Pferde an, יִנְהַג בְּשִׁגָּעוֹן אֶת הַסּוּסִים. 2) Einen zur Arbeit, נָגַשׂ בְּ. 3) Der göttliche Geist fing an, ihn anzutreiben, רוּחַ אֱלֹהִים הֵחֵלָּה לְפַעֲמוֹ.

Antreiber, der, נֹגֵשׂ. Die Antreiber des Volkes, הַנֹּגְשִׂים־ הָרֹדִים בָּעָם.

Antreten, als er seine Regierung angetreten, בְּמָלְכוֹ, בְּיוֹם מָלְכוֹ. Er w rd morgen eine weite Reise antreten, מָחָר יֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק. Ein Drittel von euch, die den Dienst am Sabbath antreten, הַשְּׁלִישִׁית מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת.

Antreffen, Einen, מָצָא אֶת. Ich hab' ihn auf der Gasse angetroffen, פְּגַשְׁתִּיהוּ בַּחוּץ. Du wirst ihn zu Hause antreffen, תִּמְצָאֶנּוּ בְּבֵיתוֹ.

Anlage, die, 1) eines Gebäudes, תְּכוּנַת הַבִּנְיָן. 2) Natürliche Fähigkeit, *הֲכָנָה. Er hat Anlage zur Dichtkunst, *יֵשׁ לוֹ הֲכָנָה לְהָבִינַת הַמְּלִיצָה.

Anlachen, Einen, שָׂחַק אֶל, s. Anlächeln.

Anlangen, 1) ankommen, הִגִּיעַ. Die Boten sind

daselbst angelangt, הַמַּלְאָכִים הִגִּיעוּ שָׁמָּה. 2) Was mich anlangt, s. Betreffen.

Anlaß, der, תֹּאֲנָה, *סִבָּה. Der Anlaß zum Streite, *סִבַּת הָרִיב.

Anlassen, Einen hart, דַּבֵּר קָשׁוֹת אֶת אִישׁ.

Anlaufen, wider Einen, רוּץ עַל. Er läuft wider mich an, wie ein Held mit wüthender Kraft, יָרוּץ עָלַי כְּגִבּוֹר בַּחֲמַת כֹּחוֹ.

Anliegen, Einem mit Bitten, פָּצַר הָאִיץ פָּגַע בְּ.

Anliegen, das, des Herzens, תַּאֲוַת לֵב וּשְׁאֵלָתוֹ. Ich habe ein großes Obliegen an dich, דָּבָר גָּדוֹל לִי לְבַקֵּשׁ מֵאִתְּךָ.

Anleihe, die, *הַלְוָאָה. Staatsanleihe הַלְוָאָה לְטוֹבַת הַכְּלָל.

Anleitung, die, Einem Anleitung zu Etwas geben הוֹרוֹת אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Ich leite ihn zum Guten an, אוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחַר לְטוֹב לוֹ. s. Anweisung.

Anleiten, er hat ihn zum Guten angeleitet, הִדְרִיכוֹ בַּדֶּרֶךְ הַטּוֹב, הוֹרָהוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב לָלֶכֶת בָּהּ.

Anlegen, 1) eine Leiter an die Mauer, נָתֹן סֻלָּם בַּחוֹמָה. Einen Hund, einen rasenden Menschen, אָסֹר הַכֶּלֶב הָאִישׁ הַמְּשֻׁגָּע בַּכֶּבֶל. Dem Pferde einen Zaum, שׂוּם הַמֶּתֶג בְּשִׂפְתֵי הַסּוּס. Ein Kleid, einen Schmuck, ein Schwert לְבֹשׁ בֶּגֶד, לְבֹשׁ עֲדִי, שׁוּת עֶדְיוֹ עָלָיו, שׂוּם חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ, חֲגֹר חַרְבּוֹ. Feuer an ein Haus, הַצֵּת אֵשׁ בַּבַּיִת. Hand an Einen, שְׁלַח יָד בְּאִישׁ. 2) Der Rost legt sich an das Eisen an, הַחֶלְאָה תִּדְבַּק בַּבַּרְזֶל. 5) figürl. Einen Weinberg, eine Stadt anlegen, הָחֵל לִנְטֹעַ כֶּרֶם, יְסֹד יַסֵּד עִיר. Ich legte mir Gärten an, עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת. 4) Er legte es darauf an, mir zu schaden, כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו עָלַי לְרָעָה.

Anlehnen, ein Brett an die Wand, סְמֹךְ הַקֶּרֶשׁ עַל הַקִּיר. Sich an Etwas anlehnen, הִסָּמֵךְ הִשָּׁעֵן עַל.

Anlehen, das, *הַלְוָאָה.

Anlächeln, Einen, שְׂחֹק אֶל. So oft er mir begegnet, lächelt er mich an, מִדֵּי פָּגְעוֹ בִי יִשְׂחַק אֵלָי. Das Glück lächelt ihn immer an, יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָיו תָּמִיד.

Anmachen, 1) ein Schloß an die Thür, חַבֵּר הַמַּסְגֵּר אֶל הַדֶּלֶת. 2) Feuer anmachen, בַּעֵר אֵשׁ.

Anmaßen, sich, er maßt sich fremdes Lob an, בְּגַאֲוַת לִבּוֹ יִשְׁתַּבַּח בִּתְהִלָּה לֹא לוֹ. Er hat sich die Regierung angemaßt, הִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר לִי הַמְּלוּכָה.

Anmuth, die, חֵן. Die Anmuth ist über ihre Lippen ausgegossen, הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיהָ. Wer Anmuth in der Sprache liebt, hat Könige zu Freunden, אֹהֵב חֵן שְׂפָתָיו רֵעֵהוּ מֶלֶךְ.

Anmuthig, ein anmuthiges Weib, אֵשֶׁת חֵן, אִשָּׁה טוֹבַת חֵן. Ein anmuthiges Land, אֶרֶץ חֶמְדָּה. Anmuthige Thäler, עִמְקֵי חֶמֶד. Anmuthige Pflanzen, נִטְעֵי נַעֲמָנִים.

Anmuthen, Einem Etwas, s. Ansinnen.

Anmelden, ich habe mich bei ihm anmelden lassen. הוֹדַעְתִּיו שֶׁאָבוֹא לִרְאוֹת פָּנָיו, הוֹדַעְתִּיו לֵאמֹר אָבוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ.

Anmerkung, die, *הֶעָרָה.

Anmerken, in einem Buche, כָּתֹב בְּסֵפֶר.

Annageln, ein Brett an das andere, חַבֵּר קֶרֶשׁ אֶל קֶרֶשׁ בְּמַסְמְרִים.

Annadeln, *חַבֵּר בְּמַחַט.

Annahme, die, einer Bestechung, מִקַּח שֹׁחַד. Die Annahme einer falschen Ansicht, אֲחוֹז בְּדֵעָה בִּלְתִּי נְכוֹנָה.

Annalen, die, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת, קוֹרוֹת הָעִתִּים, דִּבְרֵי הַיָּמִים. s. Jahrbücher.

Annehmlichkeit, die, נֹעַם. Die Annehmlichkeit der Sprache, מֶתֶק שְׂפָתַיִם. Du verlebst deine Jahre in Annehmlichkeiten, תְּבַלֶּה שְׁנוֹתֶיךָ בַּנְּעִימִים.

Annehmen, 1) in Empfang nehmen. Du sollst keine Bestechung annehmen, לֹא תִקַּח שֹׁחַד. 2) Eine Ermahnung, einen Rath, annehmen, לָקַח קַבֵּל מוּסָר, שְׁמַע עֵצָה, לְעֵצָה. Das Gute, sowohl als das Böse von Gott annehmen, קַבֵּל אֶת הַטּוֹב וְאֶת הָרָע מֵאֵת אֱלֹהִים. Keinen Trost annehmen, מָאֵן לְהִנָּחֵם, לְהִתְנַחֵם. 3) Sich eines Menschen annehmen, פָּקֹד אֶת. Gedenke meiner, und nimm dich meiner an, זָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי. Nimm dich deiner

Heerden an, שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרֶיךָ. 4) Jemands Sitten, Gewohnheiten annehmen, לָמַד דַּרְכֵי אִישׁ. 5) Die Farbe annehmen, קָלַט הַצֶּבַע.

Annähen, an Etwas, תָּפַר בְּ.

Annäherung, die, קִרְבָה. Die Annäherung Gottes wünschen sie, קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן.

Ans, Er redete ihnen ans Herz, וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם, s. An.

Aneckeln, jede Speise eckelt mich an, נַפְשִׁי תְּבַחַל בְּכָל אֹכֶל, כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשִׁי. כָּל אֹכֶל לִי לְזָרָא.

Anerben, die Krankheit ist ihm angeerbt, מַחֲלָתוֹ דָּבְקָה בוֹ מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ, s. Angeboren.

Anerkennen, Etwas, הִכִּיר אֶת. Den Erstgebornen, den Sohn der Gehaßten soll er anerkennen, יַכִּיר אֶת הַבְּכוֹר בֶּן הַשְּׂנוּאָה.

Anfahren, Einen, גָּעַר־ עָטָה בְּ. Er sandte Boten, unsern Herrn zu begrüßen, dieser aber fuhr sie an, שָׁלַח מַלְאָכִים לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנֵינוּ וַיָּעַט בָּהֶם. Er fuhr mich zornig an, הִתְמַרְמַר עָלַי בְּשֶׁצֶף קֶצֶף.

Anfachen, Feuer, נָפַח אֵשׁ־ בְּאֵשׁ. Der die Kohlengluth anfacht (der Schmied), נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם. Ein angefachtes Feuer, אֵשׁ נֻפָּח. Einen Zank, einen Streit anfachen, גֵּרָה מָדוֹן, הַרְחֵב רִיב.

Anfallen, Einen, פָּגַע בְּ. Daß euch nicht Männer von erbittertem Gemüthe anfallen, פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ. Es fielen ihn Räuber an, אַנְשֵׁי חָמָס נָפְלוּ עָלָיו, עוֹשְׁקִים הִתְנַפְּלוּ עָלָיו.

Anfang, der, 1) der Zeit nach, רֹאשׁ, רֵאשִׁית תְּחִלָּה. Der Anfang des Jahres, רֹאשׁ הַשָּׁנָה. Vom Anfang bis zum Ende des Jahres, מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִיתָהּ. Vom Anfange bis ans Ende, מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף. Der Anfang des Frühlings, תְּחִלַּת הָאָבִיב. 2) Dem Orte nach רֹאשׁ, קָצֶה. Der Anfang des Weges, der Gassen, רֹאשׁ הַדֶּרֶךְ, רֹאשׁ חוּצוֹת. Der Anfang des Wassers, des Feldes, des Landes, des Lagers, קְצֵה הַמַּיִם־ הַשָּׂדֶה־ הָאָרֶץ־ הַמַּחֲנֶה. Hier ist der Anfang meines Gebietes, פֹּה קְצֵה גְבוּלִי. 3) Der Anfang des Zankes, רֵאשִׁית מָדוֹן. Am Anfange seiner Regierung, בְּרֵאשִׁית, בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ. Am Anfange meiner Reise, בִּתְחִלַּת לֶכְתִּי בַדֶּרֶךְ. Sprüchw. aller Anfang ist schwer, *כָּל הַתְּחָלָה קָשָׁה.

Anfangs, בַּתְּחִלָּה.

Anfangsbuchstaben, die, *רָאשֵׁי תֵבוֹת.

Anfangsgründe, Anfangslehren, die, *רָאשֵׁי פְרָקִים רֵאשִׁית לִמּוּדִים.

Anfangen, 1) der Sommer hat angefangen, הַקַּיִץ הֵחֵל. Ich fing an zu bauen, הַחִלּוֹתִי לִבְנוֹת. Als ich zu singen anfing. בְּהַחִלִּי לָשִׁיר. Man fing damals an, Weingärten zu pflanzen, אָז הוּחַל לִטַּעַת כְּרָמִים. Ich fing an und sprach, וָאַעַן וָאֹמַר. 2) Unternehmen: Alles was er anfängt, glückt ihm, כֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ. Was ist anzufangen? מַה־לַּעֲשׂוֹת. Es ist mit ihm nichts anzufangen, אֵין בּוֹ תְבוּנָה לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anfassen, Etwas, אָחַז־ תָּפַשׂ בְּ. Er hat mich bei der Hand, am Kleide angefaßt אֲחָזַנִי בְיָדִי, תְּפָשַׂנִי בִּבְגָדִי. Er hat die Sache vom rechten Standpunkt angefaßt, אָחַז הַדָּבָר מֵעֶצֶם תְּכוּנָתוֹ (oder: מִתַּכְלִית יְסוֹדָתוֹ).

Anfaulen, von Bäumen, הֵחֵל לִרְקֹב.

Anfügen, ein Brett an das andere, חִבֵּר קֶרֶשׁ אֶל־ עִם קֶרֶשׁ.

Anfühlen, Etwas, מִשֵּׁשׁ אֶת, נָגַע בְּאֶצְבְּעוֹת בְּ.

Anführen, 1) das Volk, im Frieden und im Kriege, יָצֹא וּבוֹא לִפְנֵי הָעָם, הוֹצִיא וְהֵבִיא אֶת הָעָם. 2) Einen zum Guten anführen, הִדְרִיךְ אִישׁ בְּדֶרֶךְ טוֹב. s. Anleiten. 3) täuschen, betrügen, רִמָּה־ הוֹנוֹת אֶת, הֵתֵל בְּ.

Anführer, der, רֹאשׁ, שַׂר הַצָּבָא. Wir wollen sie bekriegen, sei du unser Anführer, נִלָּחֲמָה בָּם הֱיֵה אַתָּה לָנוּ לְרֹאשׁ.

Anfüllen, Etwas, מִלֵּא אֶת. Ich habe den Krug mit Wasser angefüllt, מִלֵּאתִי אֶת הַכַּד מַיִם. Das Haus ist mit Fremden angefüllt, הַבַּיִת מָלֵא־ יִמָּלֵא אֹרְחִים, הָאֹרְחִים יְמַלְאוּ אֶת הַבַּיִת.

Anfeuchten, Etwas, רָסַס אֶת. Hole Wasser um das Mehl anzufeuchten, הָבֵא מַיִם לָרֹס אֶת הַקֶּמַח.

Anfeinden, Einen, אֹיֵב־ שָׂטַם אֶת אִישׁ, צָרַר לְאִישׁ. Er hat mich ohne Ursache angefeindet, אֹיְבַנִי־

צָרַר לִי חִנָּם. Im Zorne feinden sie mich an, וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי.

Anfeuern, den Muth eines Andern, אַמֵּץ לֵב אִישׁ הָעֵר רוּחַ אִישׁ.

Anflammen, s. Anfeuern.

Anflehen, Einen, הִתְחַנֵּן אֶל, הַפִּיל תְּחִנָּה־תַּחֲנוּנִים לִפְנֵי אִישׁ.

Anfechten, die Meinung eines Andern, הִתְנַגֵּד* לְדַעַת אִישׁ.

Anfächeln, Einen, הָפִיחַ בְּ. Ein angenehmes Lüftchen fächelt mich an, רוּחַ נְעִימָה תָּפִיחַ בִּי.

Anfänglich, בַּתְּחִלָּה.

Anfänger, der, מֵחֵל. Das kann auch ein Anfänger begreifen, גַּם הַמֵּחֵל (*הַמַּתְחִיל) לִלְמוֹד יָבִין זֹאת.

Anfesseln, Einen an Etwas, אָסֹר אִישׁ בְּ.

Anverwandte, der, die, שְׁאֵר בָּשָׂר, קָרוֹב, קְרוֹבָה. Die Anverwandten, קְרוֹבִים. Anverwandschaft, שַׁאֲרָה.

Anvertrauen, Einem Geld, הַפְקֵד כֶּסֶף בְּיַד־עַל יַד אִישׁ. Ein anvertrautes Gut, פִּקָּדוֹן. Er hat sich mir anvertraut, הִגִּיד לִי אֶת לִבּוֹ.

Anfrage, die, שְׁאֵלָה*.

Anfragen, bei Einem, שָׁאֹל אֶת פִּי אִישׁ.

Anfrieren, der Stein ist an die Erde angefroren, הָאֶבֶן דָּבְקָה בָאָרֶץ מִקָּרַח.

Anfressen, sich, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל.

Anfassend, הָגוּן, הֲגוּנָה*.

Anpacken, Etwas, הַחֲזֵק־אָחֹז בְּ. Ich packte ihn beim Barte an, הֶחֱזַקְתִּי בִזְקָנוֹ.

Anpochen, an die Thür, דָּפֹק, הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת.

Anpichen, mit Pech Etwas ankleben, הַדְבֵּק בְּזֶפֶת אֶל. Angepicht, מְדֻבָּק בְּזֶפֶת.

Anpissen, die Wand, הַשְׁתֵּן בַּקִּיר.

Anpflanzung, die, נֶטַע, מַטָּע.

Anpflanzen, הָחֵל לִנְטֹעַ, לָטַעַת.

Anpflanzer, der, die beim König angestellten Anpflanzer, יוֹשְׁבֵי נְטָעִים עִם הַמֶּלֶךְ.

Anpfählen, die Bäume, חַזֵּק אֶת הָעֵצִים בִּיתֵדוֹת.

Anpreisen, Einem Etwas, הַלֵּל־שַׁבֵּחַ דָּבָר לְאִישׁ.

Anzahl, die, מִכְסָה, מִסְפָּר. Nach Anzhal der Seelen, בְּמִכְסַת נְפָשׁוֹת. Nach der Anzahl der Jahre, בְּמִסְפַּר שָׁנִים. Eine geringe Anzahl Menschen, אַנְשֵׁי־מְתֵי מִסְפָּר. Die Anzahl der Ziegel, תֹּכֶן־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים.

Anzug, der, 1) der Feind ist im Anzug, הָאוֹיֵב יַקְרִיב־הוֹלֵךְ וְקָרֵב. Ein vollständiger Anzug, עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Anzüglich, anzügliche Reden, דִּבְרֵי חִדּוּדִים*.

Anziehen, ein Kleid, לָבֹשׁ בֶּגֶד. Ziehe dich an, לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ, שִׂים שִׂמְלָתְךָ עָלֶיךָ. Ziehe deine Schuhe an, שִׂים נְעָלֶיךָ בְּרַגְלֶיךָ. Ziehe den Knaben an, הַלְבֵּשׁ אֶת הַנַּעַר אֶת בְּגָדָיו.

Anziehend, נֶחְמָד. Eine anziehende Gestalt, תֹּאַר נֶחְמָד לְמַרְאֶה. Anziehende Erzählungen, *סִפּוּרִים נֶחְמָדִים.

Anzünden, Etwas, הַבְעֵר־בָּעֵר־הַדְלֵק־הַצֵּת־הַשֵּׂק־הָאֵר אֶת. Er hat die Lichter angezündet, הֶעֱלָה אֶת הַנֵּרוֹת. Man hat die Stadt angezündet, הִצִּיתוּ הָעִיר בָּאֵשׁ, הִצִּיתוּ אֵשׁ בָּעִיר. Die Städte wurden angezündet, הֶעָרִים נִצְּתוּ בָאֵשׁ. Eine Fackel anzünden, הַבְעֵר אֵשׁ בְּלַפִּיד. Weiber kommen, zünden es an, נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ. Man zündete ihm zu Ehren ein sehr großes Feuer an, שָׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה גְדוֹלָה עַד לִמְאֹד. Der Priester soll das Ganze auf dem Altar anzünden, וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה.

Anzünden, das, der Lampen, הַדְלָקַת הַנֵּרוֹת*.

Anzünder, der, הַמַּבְעִיר, הַמַּצִּית, הַמַּדְלִיק.

Anzischen, Einen, שְׁרֹק עַל אִישׁ.

Anzeige, die, מוֹדָעָה*.

Anzeigen, Einem Etwas, הוֹדִיעַ אֶת, הַגֵּד לְ. Einen Dieb bei dem Gerichte anzeigen, גַּלֵּה אֶת הַגַּנָּב אֶל הַשּׁוֹפֵט.

Anzeiger, der, הַמּוֹדִיעַ, הַמַּגִּיד, הַמְגַלֶּה.

Anzetteln, eine Verschwörung gegen Einen, קָשֹׁר קֶשֶׁר עַל.

Ankommen, an einem Orte, בּוֹא־הַגִּיעַ אֶל. Wenn ich in der Stadt ankomme, בְּבֹאִי הָעִירָה.

Ankömmling, der, הַבָּא מִקָּרוֹב, הַבָּא לָגוּר בָּאָרֶץ.

Ankunft die, am Tage seiner Ankunft. בְּיוֹם בּוֹאוֹ.

Die Unterwelt bebt deiner Ankunft entgegen, שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ לִקְרַאת בּוֹאֶךָ.

Ankaufen, sich, ich habe mich in diesem Lande angekauft, קָנִיתִי שָׂדוֹת וּבָתִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Ankündigung, die, בְּשׂוֹרָה, קוֹל הַמְבַשֵּׂר*. Ankündigung, neuer Bücher, בְּשׂוֹרַת סְפָרִים חֲדָשִׁים*.

Ankündigen, Etwas, הוֹדִיעַ־ הִשְׁמִיעַ־ בִּשֵּׂר אֵת. Man hat ihm sein Urtheil angekündigt, הוֹדִיעוּהוּ־ הִשְׁמִיעוּהוּ אֶת מִשְׁפָּטוֹ הֶחָרוּץ.

Ankündiger, der, הַמּוֹדִיעַ, הַמַּשְׁמִיעַ, הַמְבַשֵּׂר.

Anklage, die, שִׂטְנָה. Sie schrieben eine Anklage wider ihn, כָּתְבוּ שִׂטְנָה עָלָיו.

Anklagen, Einen, שָׂטַן אֵת. Der Ankläger stand ihm zur Rechten, um ihn anzuklagen, הַשָּׂטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ. Er hat ihn eines Diebstahls angeklagt, הֵעִיד בּוֹ לֵאמֹר גָּנָבְתָּ.

Anklammern, sich, er hat sich an mich angeklammert, הֶחֱזִיק בִּי בְּיָדָיו וּבְרַגְלָיו

Anklopfen, an die Thür, דָּפַק. Die Stimme meines Geliebten, er klopft an, קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק. s. Anpochen.

Ankleiden, sich, לָבַשׁ בְּגָדָיו. s. Anziehen.

Ankleben, eine Schrift an die Wand, הִדְבִּיק הַמִּכְתָּב אֶל הַקִּיר.

Ankläger, der, שָׂטָן, plur. שִׂטְנִים. Der Ankläger eines Diebes, הַמֵּעִיד בְּאִישׁ לֵאמֹר גָּנַבְתָּ.

Anknüpfen, an Etwas, קָשַׁר עַל־ בְּ. Wir knüpften an unsere Unterredung auch diesen Gegenstand an, הֶחֱבַרְנוּ לִדְבָרֵינוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ גַּם הָעִנְיָן הַזֶּה.

Anketten, Einen, אָסַר אִישׁ בַּכֶּבֶל.

Anker, der, עוֹגִין*. Den Anker auswerfen, sich vor Anker legen, הִשְׁלִיךְ הָעוֹגִין אֶל קַרְקַע הַיָּם לְהַעֲמִיד הַסְּפִינָה.

Ankertau, Ankerseil, das, חֶבֶל הָעוֹגִין*.

Anrathen, Einem den Frieden, יָעַץ אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם.

Anrudern, an das Land, חָתַר אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Anrufen, Einen, קָרָא אֶל־ אֵת. Ich habe Gott in der Noth angerufen, קָרָאתִי אֶל אֱלֹהִים בַּצָּרָה. Den Namen Gottes anrufen, קָרָא בְּשֵׁם אֱלֹהִים.

Anrühmen, Einem Etwas, הִלֵּל־ שִׁבַּח דָּבָר לְ.

Anrühren, Etwas, נָגַע בְּ־ אֶל־ אֵת.

Anrichten, 1) von Speisen, הֵכִין, עָרַךְ. 2) Unheil anrichten, פָּעַל אָוֶן. Eine große Niederlage unter den Feinden anrichten, הִכָּה בְּאוֹיְבָיו מַכָּה רַבָּה.

Anrücken, der Feind rückt an, הָאוֹיֵב יַקְרִיב.

Anreizung, die, הֲסָתָה*.

Anreizen, Einen, הֵסִית אֵת. Er hat ihn zur Empörung gegen seinen Herrn angereizt, הֱסִיתוֹ לִמְרֹד בַּאֲדֹנָיו; הִשִּׁיאוֹ לִקְשׁוֹר קֶשֶׁר עַל אֲדוֹנָיו.

Anregung, die, Etwas in Anregung bringen, הִזְכִּיר דָּבָר.

Anregen, 1) Einen zu Etwas, הֵעִיר לֵב אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. 2) Wiederholen. Wer aber die Sache wieder anregt, entzweiet Busenfreunde, וְשֹׁנֶה בְדָבָר מַפְרִיד אַלּוּף.

Anrede, die, הַקְּרִיאָה, קוֹל קוֹרֵא. Eine Anrede an Jemand halten, עָרַךְ דְּבָרִים אֶל אִישׁ.

Anrechnen, Einem Etwas, חָשַׁב לְ. Er rechnet es mir als ein Vergehen an, יַחְשֹׁב זֹאת לִי לְעָוֹן. Es wurde ihm als ein Verdienst angerechnet וַתֵּחָשֵׁב לוֹ לִצְדָקָה.

Anrennen, wider Einen, רוּץ אֶל, עַל. Er rennt wider ihn an, mit empor gestrecktem Halse, רוּץ אֵלָיו בְּצַוָּאר. Er ist an einen Baum angerannt, נִכְשַׁל בָּעֵץ בִּמְרוּצָתוֹ. Er rannte gegen mich an, נִדְחַף לִקְרָאתִי בִּמְרוּצָתוֹ.

Anschaffen, sich Etwas, קָנָה. Sich Getreide anschaffen, שְׁבֹר שֶׁבֶר.

Anschuldigen, s. Beschuldigen.

Anschauen, Einen, הִבִּיט אֶל, רָאָה־ חָזָה־ שׁוּר אֵת. Einen mit Aufmerksamkeit anschauen, הִתְבּוֹנֵן בְּ, עַל.

Anschicken, sich, zur Abreise, הִכּוֹן לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ. Er schickte sich ernstlich an, Gott zu suchen, וַיִּתֵּן אֶת פָּנָיו לִדְרֹשׁ אֶת אֱלֹהִים.

Anschirren, der Pferde, שׂוּם עַל הַסּוּסִים עֲדָיִם.

Anschein, der, es ist kein Anschein zum Kriege vorhanden, אֵין פְּנֵי הַדְּבָרִים לַמִּלְחָמָה

Anscheinend, לְמַרְאֵה עֵינַיִם. Er handelt anscheinend gegen mich, אֶחְשׁוֹב כִּי יִכּוֹן פָּעֳלוֹ נֶגְדִּי.

Anschwellen, die Flüsse schwellen an, יִגְבְּרוּ וְיִרְבּוּ מֵי

הַנְּהָרוֹת. Schwillt der Strom an, entflieht er nicht, הֵן יַעֲשֹׁק נָהָר לֹא יַחְפּוֹז.

Anschwärzen, Einen, הַבְאֵשׁ אֶת רֵיחַ אִישׁ. Du hast mich bei ihm angeschwärzt, הִבְאַשְׁתָּ אֶת רֵיחִי בְּעֵינָיו.

Anstatt, תַּחַת. Anstatt meiner, תַּחְתָּי. Anstatt daß, תַּחַת־בִּמְקוֹם אֲשֶׁר.

Anstalt, 1) Anstalten machen, treffen, הָכֵן. 2) Die Anstalt, z. B. Erziehungsanstalt, בֵּית הַחִנּוּךְ*.

Anstand, der, 1) Schicklichkeit, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה. Er benimmt sich mit Anstand, דַּרְכּוֹ נָאוָה. Sie tanzt mit vielem Anstand, מְחֹלָתָהּ נָעֲמָה מְאֹד. 2) Aufschub: ohne Anstand, בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב*. Er hat keinen Anstand genommen, es zu bezahlen, לֹא אִחֵר לְשַׁלְּמוֹ.

Anstarren, Einen, תְּמַהּ אֶל. Einer starrt den andern an, אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ.

Anstoß, der, נֶגֶף, מִכְשׁוֹל, פּוּקָה, מִפְגָּע. Das war mir ein Stein des Anstoßes, זֹאת הָיְתָה לִי לְאֶבֶן נֶגֶף. Lege keinen Anstoß vor einen Blinden, לִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל. So wird dir dieses nicht zum Anstoße dienen, וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּקָה. Warum machtest du mich dir zum Anstoße? לָמָּה שַׂמְתַּנִי לְמִפְגָּע לָךְ.

Anstoßen, 1) ich bin mit dem Fuße an einen Stein angestoßen, נִנְגְּפָה־הִתְנַגְּפָה רַגְלִי בָּאֶבֶן. Ich bin im Gehen angestoßen, נִכְשַׁלְתִּי בְּלֶכְתִּי. 2) Er stößt, sie stoßen mit der Zunge an, כְּבַד לָשׁוֹן הוּא, כִּבְדֵי לָשׁוֹן הֵמָּה. 3) Mein Zimmer stößt an das seinige an, חֶדְרִי נֹגֵעַ בְּחֶדְרוֹ.

Anstößig, anstößige Reden und Handlungen, דְּבָרִים* וּמַעֲשִׂים מְגֻנִּים.

Anstaunen, Einen, הִשְׁתָּאֵה לְ. Der Mann staunte sie stillschweigend an, וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ.

Anstimmen, עָנָה. Stimmet Gott ein Danklied an, עֱנוּ לֵאלֹהִים בְּתוֹדָה. Laßt uns ein neues Lied anstimmen, נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ. Ein Klagelied anstimmen, קוֹנֵן קִינָה.

Anstiften, Einen zu Etwas, הָסֵת אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Streit, Zank, הַרְהֵר רִיב, גָּרֵה־שַׁלַּח מָדוֹן.

Anstifter, der, הַמֵּסִית. Eines Zankes, הַמְגָרֶה־הַמְשַׁלֵּחַ אֶת הַמָּדוֹן.

Anstehen, 1) sich schicken, נָאוָה יָאָה. Dieses steht einem Manne, wie du bist, nicht an, לֹא נָאוָה זֹאת לְאִישׁ כָּמוֹךָ. 2) Laß es noch acht Tage anstehen, הוֹחִיל עוֹד שְׁמֹנָה יָמִים לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Anstellung, die, פְּקֻדָּה. Anstellungen, פְּקֻדּוֹת. Anstellig, נָכוֹן לִפְקֻדָּה אוֹ לַעֲבוֹדָה. Mein Diener zeigt sich zu allen ihm ertheilten Aufträgen sehr anstellig, מְשָׁרְתִי יַרְאֵנִי כִּי רָאוּי וְנָכוֹן הוּא לָסוּר לְמִשְׁמַעְתִּי בְּהַשְׂכֵּל וָדַעַת.

Anstellen, Einen, 1) zu einem Amte, הַפְקֵד אִישׁ עַל. Beamte in einem Lande anstellen, נָתֹן שֹׁטְרִים־נְצִיבִים בָּאָרֶץ. 2) Ein Gastmahl anstellen, עָשֹׂה מִשְׁתֶּה. Stellt ein Fasten an, קַדְּשׁוּ צוֹם. 3) Du hast es klug angestellt, הִשְׂכַּלְתָּ עֲשׂוֹת. 4) Sich krank anstellen, הִתְחַלֵּה. s. Stellen.

Anstemmen, sich an die Wand, הִשָּׁעֵן־הִסָּמֵךְ בְּכֹחַ עַל הַקִּיר.

Anständig, 1) ein anständiges Betragen, דֶּרֶךְ נָאוָה. 2) Dieses Haus ist mir anständig, הַבַּיִת הַזֶּה יָשָׁר בְּעֵינַי.

Anständigkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה.

Anstecken, 1) einen Ring an den Finger, נָתֹן טַבַּעַת עַל הַיָּד. 2) Sie haben mir das Haus über den Kopf angesteckt, הִצִּיתוּ עָלַי אֶת הַבַּיִת בָּאֵשׁ. 3) Er hat eine ansteckende Krankheit, מַחֲלָתוֹ תִּדְבַּק בְּכָל אִישׁ הַנֹּגֵעַ בּוֹ, הַקָּרֵב אֵלָיו.

Anstreichen, ein Haus mit Röthel, mit rother Farbe, מָשֹׁחַ הַבַּיִת בַּשָּׁשַׁר.

Anstreifen ich habe mit dem Kleide an die Mauer angestreift, נָגַעְתִּי בִּבְגָדִי אֶל הַחוֹמָה בְּעָבְרִי.

Anstrengung, die, des Körpers, יְגִיעַת בָּשָׂר.

Anstrengen, alle Kräfte, אַמֵּץ־הָעֵר כָּל כֹּחוֹ. Ich habe mich vergeblich angestrengt, לָרִיק יָגַעְתִּי. Eine anstrengende Arbeit, מְלָאכָה הַמְיַגַּעַת אֶת עֹשָׂהּ.

Anschlag, der, מַחֲשָׁבָה, עֵצָה. Ein böser Anschlag, מְזִמָּה, זִמָּה. Anschläge, מַחֲשָׁבוֹת, עֵצוֹת, מוֹעֵצוֹת, מְזִמּוֹת. Listige Anschläge, תַּחְבֻּלוֹת. Anschläge machen, חָשֹׁב מַחֲשָׁבוֹת, יָעֹץ מְזִמּוֹת. Sie faßten

den Anschlag, ihn zu tödten, וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ. Wider dein Volk fassen sie einen listigen Anschlag, עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד.

Anschlagen, 1) ein Schloß an die Thür, חַבֵּר אֶת הַמַּנְעוּל אֶל הַדֶּלֶת בְּמַסְמְרִים. 2) Schätzen, הֶעֱרִיךְ. Wie hoch schlägst du das Haus an? כַּמָּה עֶרְכְּךָ לַבַּיִת. Man hat die Felder für zwei Hundert Goldstücke angeschlagen, הֶעֱרִיכוּ אֶת הַשָּׂדוֹת שְׁתֵּי מֵאוֹת זָהָב. 1) Die Arznei hat bei ihm gut angeschlagen, הָרְפָאוֹת הוֹעִילוּ לוֹ. Einen Ton anschlagen, הוֹצִיא קוֹל הֲבָרָה (מִכְּלֵי זֶמֶר). (Metaphorisch) er sucht in seinem Vortrag einen Ton anzuschlagen, der vielen Sachkundigen mißfällt, בְּמַאֲמָרוֹ יוֹדִיעַ דְּבָרָיו בְּאוֹפָן, אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי רַבִּים וְכֵן שְׁלֵמִים.

Anschließen, sich Einem, sich an Einen, נִלְוָה אֶל־, עַל־, עִם, הִסְפַּח עַל, הִסְתַּפֵּחַ בְּ, דָּבַק בְּ־ עִם. Der Fremdling schließt sich an sie an, וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם. Weil sie mich vertrieben, daß ich mich dem Erbe Gottes nicht anschließen darf, כִּי גֵרְשׁוּנִי מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת אֱלֹהִים. An meine Dienerschaft schließe dich an, עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין. Wie der Gürtel sich fest anschließt an die Lenden des Mannes, כַּאֲשֶׁר יִדְבַּק הָאֵזוֹר אֶל מָתְנֵי אִישׁ.

Anschmutzen, Kleider, טִנֵּף אֶת הַבְּגָדִים.

Anschmiegen, sich an Einen, דָּבַק בְּ־ אֶל, *הִתְדַּבֵּק בְּ.

Anschnauben, Einen, הִתְמַרְמֵר עַל אִישׁ בְּזַעַם אַף. s. Anfahren.

Anschnüren, an Etwas, רָכַס בְּפְתִיל אֶל.

Anschneiden, ein Brod, *הֵחֵל לַחְתּוֹךְ אֶת הַלֶּחֶם.

Anspannen, 1) die Pferde, אָסַר הַסּוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה besser רָתַם, wie: רְתוֹם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ. Es ist schon angespannt, הַמֶּרְכָּבָה אֲסוּרָה, רְתוּמָה. 2) Einen Strick, מָשַׁךְ בְּחָזְקָה אֶת הַחֶבֶל.

Anspucken, s. Anspeien.

Anspinnen, 1) einen Faden an den andern, טָוָה וְחִבֵּר חוּט עִם חוּט. 2) Etwas Böses, חָשַׁב רָע. Deine Zunge spinnt Betrug an, לְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה.

Anspeien, Einen, רָקַק בְּאִישׁ. Wenn ein Flüssiger einen Reinen anspeiet, כִּי יָרֹק הַזָּב בַּטָּהוֹר.

Anspritzen, Einen mit Wasser, הִזָּה מַיִם עַל אִישׁ.

Anspreizen, sich, s. Anstemmen.

Ansprechen, 1) er hat mich um ein Darlehen angesprochen, דִּבֵּר אֵלַי לֵאמֹר הַלְוֵנִי כֶּסֶף. Dieses Lied spricht mich nicht an, הַשִּׁיר הַזֶּה לֹא יִנְעַם לְנַפְשִׁי, אֵין לִי חֵפֶץ בַּשִּׁיר הַזֶּה.

Anschreiben, schreibt an diesen Menschen, als einen kinderlosen Mann, כִּתְבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי.

Anschreien, 1) einen auf der Gasse, צָעַק לִקְרַאת אִישׁ בַּחוּץ. 2) Einen um Hülfe, צָעַק אֶל אִישׁ לְעֶזְרָה.

Ast, der, פֹּארָה. Aeste, פֹּארוֹת, סַרְעַפּוֹת, סְעַפּוֹת, עֳפָאִים, דָּלִיּוֹת, בַּדִּים. Aeste treiben, עָשָׂה בַדִּים.

Astarte, die, eine phönizische Göttin, אֲשֵׁרָה, אֲשֵׁרִים, אֲשֵׁרוֹת, עַשְׁתָּרוֹת. Astarten, עַשְׁתֹּרֶת.

Astrolog, der, חֹזֶה בַּכּוֹכָבִים, הֹבֵר שָׁמַיִם, אַשָּׁף.

Astrologen הֹזִים בַּכּוֹכָבִים, הֹבְרֵי שָׁמַיִם, אַשָּׁפִים.

Astrologie, (הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים) חָכְמַת הוֹבְרֵי שָׁמַיִם.

Astronom, der, *הָאִישׁ הַיּוֹדֵעַ תְּכוּנַת הַכּוֹכָבִים וּמַהֲלָכָם.

Astronomie, die, *יְדִיעַת תְּכוּנַת הַכּוֹכָבִים וּמַהֲלָכָם.

Asphalt, der, Erdpech, חֵמָר.

Asphaltgruben, die, בֶּאֱרוֹת חֵמָר.

After, der, שֵׁת, plur. שָׁתוֹת.

Aftergeburt, die, שִׁלְיָה.

After=Aufklärung, הַשְׂכָּלָה מְדוּמָּה.

Affe, der, קוֹף. Affen, קוֹפִים.

Apotheke, die, *חֲנוּת הָרְפָאוֹת.

Apotheker, der, מֵכִין הָרְפָאוֹת. Als Salbenbereiter, רוֹקֵחַ. Apotheker=Gehülfe, הָעוֹזֵר לְמַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ.

Apothekerkunst, die, מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ.

Apfel, der, תַּפּוּחַ. Aepfel, תַּפּוּחִים.

Apfelbaum, der, תַּפּוּחַ.

Appetit, der, תַּאֲוַת הַמַּאֲכָל. Appetit haben, הִתְאַוָּה לֶאֱכֹל.

Appellativum, Nomen, s. Gattungsname.

April, der, חֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, חֹדֶשׁ הָאָבִיב, נִיסָן.

Akademie, die, *בֵּית הַמִּדְרָשׁ, בֵּית הַיְשִׁיבָה.

Akazienbaum, der, שִׁטָּה. Akazienbäume, שִׁטִּים.

Akazienholz, das, עֲצֵי שִׁטִּים.

Accusativ, der, (die vierte Endung), יַחַס הַפָּעוּל* (אֵת).

Aktuarius, der, סוֹפֵר בְּבֵית הַמִּשְׁפָּט.

Akten, die, (der streitenden Parteien), מִכְתָּבִים בְּדִבְרֵי הָרִיב.

Axt, die, גַּרְזֶן, מַגְזֵרָה, קַרְדֹּם. Aexte, קַרְדֻּמִּים קַרְדֻּמּוֹת.

Achse, die, plur. Achsen, יְרֵכוֹת, סְרָנִים. Die Achsen der Räder, יְרוֹת־סַרְנֵי הָאוֹפַנִּים. Die Erde dreht sich um ihre Achse, הָאָרֶץ תְּסוֹבֵב סָבִיב *קוֹטְבָהּ.

Acker, der, שָׂדֶה, אֲדָמָה, חֵלֶק, חֶלְקָה, יָגֵב, פַּדָּן. Aecker, שָׂדוֹת, שְׁדֵמוֹת, יְגֵבִים.

Ackerbau, der, עֲבֹדַת הָאֲדָמָה. Ein Freund des Ackerbaues, אֹהֵב אֲדָמָה.

Ackerbaugesellschaft, die, חֶבְרַת אֹהֲבֵי אֲדָמָה.

Ackergeräthe, die, כְּלֵי עֲבֹדַת הָאֲדָמָה.

Ackerland, das, אֲדָמָה.

Ackermann, der, יוֹגֵב, אִכָּר, עֹבֵד אֲדָמָה, אִישׁ־. Ackerleute, עֹבְדֵי אֲדָמָה, אִכָּרִים, יוֹגְבִים.

Ackern, ein Feld, חָרַשׁ אֶת הַשָּׂדֶה. s. Pflügen.

Accent, der, טַעַם*, נְגִינָה. Accente, טְעָמִים, נְגִינוֹת.

Arbeit, die, מְלָאכָה, עֲבוֹדָה, מַעֲשֶׂה. Die Arbeit am Hause, מְלֶאכֶת הַבַּיִת. Die Arbeit eines Knechtes, עֲבוֹדַת עֶבֶד. Eine schwere Arbeit, עֲבֹדָה קָשָׁה, יְגִיעַ, סִבְלוֹת, עִצָּבוֹן. Die mühsame Arbeit meiner Hände, יְגִיעַ כַּפַּי. Ein zugemessenes Stück Arbeit, חֹק. Einem: ine Arbeit auflegen עָבַד עֲבוֹדָה בְּ. Eine Arbeit in Stein, in Holz, חֲרֹשֶׁת אֶבֶן, חֲרֹשֶׁת עֵץ. Eingegrabene Arbeit, פִּתּוּחַ, פִּתּוּחִים, מִקְלַעַת, מִקְלָעוֹת. Die Arbeiten מְלָאכוֹת.

Arbeitsam, ein arbeitsamer Mensch, אִישׁ אֹהֵב לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, חָרוּץ.

Arbeitsamkeit, die, אַהֲבַת הַמְּלָאכָה.

Arbeitsaufseher, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הַמְּלָאכָה.

Arbeitshaus, das, בֵּית הַמְּלָאכָה, בֵּית עֲבָדִים.

Arbeitslohn, der, שָׂכָר, פְּעֻלַּת שָׂכִיר.

Arbeitslos, er ist, אֵין לוֹ מְלָאכָה לַעֲשׂוֹתָהּ.

Arbeitsmann, der, עֹשֵׂה מְלָאכָה. Arbeitsleute, עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה.

Arbeitsscheu, er ist, יִשְׂנָא הַמְּלָאכָה מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת.

Arbeiten, עָבַד, עָשָׂה מְלָאכָה. An Etwas, עָשָׂה בְּ. In Metall, חָרַשׁ. In Gold und Silber, עָשָׂה בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף.

Arbeiter, der, עֹבֵד, עֹשֵׂה מְלָאכָה, פֹּעֵל. Ein Arbeiter in Holz, Stein, Eisen, חָרַשׁ עֵץ, חָרַשׁ אֶבֶן, חָרַשׁ בַּרְזֶל. plur. חָרָשֵׁי עֵץ.

Arg, רַע. Du bist ärger als er, רַע אַתָּה מִמֶּנּוּ. Etwas Arges, דָּבָר רָע, אָוֶן. Arges sinnt er auf seinem Lager, אָוֶן יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ.

Argwohn, der, חָשַׁד*. Einen Argwohn wider Einen schöpfen, חָשַׁד בְּ, אֵת*.

Argwöhnisch sein, קַל לַחֲשֹׁד*.

Arglos, ein argloser Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין בִּלְבָבוֹ רָעָה.

Arglist, die, תֹּךְ, נְכָלִים.

Arglistig sein, נָכַל. Arglistig handeln gegen Einen, נִכֵּל נְכָלִים לְ, הִתְנַכֵּל אֵת־ בְּ. Ein arglistiger Mensch, נוֹכֵל, כִּילַי, כֵּלַי, אִישׁ תְּכָכִים. Des Arglistigen Werkzeuge sind gefährlich, וְכֵלַי כֵּלָיו רָעִים.

Arsenal, das, בֵּית נֶשֶׁק, תַּלְפִּיּוֹת.

Art, die, 1) Gattung, מִין, זַן. Jeder Baum nach seiner Art, כָּל עֵץ לְמִינוֹ. Daß unsere Speicher voll bleiben, Vorrath spendend aller Art, מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן. Arten, מִינִים, זְנִים. Zubereitete Spezereien aller Arten, בְּשָׂמִים וּזְנִים מְרֻקָּחִים. 2) Gewohnheit, Gebrauch, דֶּרֶךְ, מִשְׁפָּט. Das ist seine Art, זֶה דַרְכּוֹ. Jeder Mensch nach seiner Art, כָּל אִישׁ לְפִי מִשְׁפָּטוֹ. Die Art des Knaben, מִשְׁפַּט הַנַּעַר. s. Weise.

Artig, 1) schön, angenehm: Ein artiges Mädchen, נַעֲרָה יָפָה, נַעֲרַת חֵן, יַלְדָּה נְעִימָה. Sein Benehmen ist artig, כָּל מַעֲשָׂיו בְּנִמּוּס. 2) Wohlgesittet: ein artiger Mann, בַּעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ*.

Artigkeit, die, דֶּרֶךְ אֶרֶץ*.

Artikel, der, in der Sprachlehre, הֵא הַיְדִיעָה* (הַ, הָ, הֶ). Der Sohn, הַבֵּן. Der Vater, הָאָב. Der Weise, הֶחָכָם.

Arithmetik, die, חָכְמַת הַחֶשְׁבּוֹן, מְלֶאכֶת הַחֶשְׁבּוֹן*.

Arithmetiker, der, *יוֹדֵעַ חָכְמַת הַחֶשְׁבּוֹן.

Arie, die, שִׁיר, שִׁירָה. Arien, שִׁירִים, שִׁירוֹת.

Architekt, der, s. Baumeister.

Architektur, die, s. Baukunst.

Archiv, das, (chaldäisch), בֵּית מַטְמוֹן הַכְּתָבִים, בֵּית סִפְרַיָּא.

Archipelagus, der, (das Inselmeer), *יַם הָאִיִּים, (biblisch) אִיֵּי אֱלִישָׁה.

Arche, die, תֵּבָה.

Arm sein, רוּשׁ. Er ist arm, רָשׁ־דַּל הוּא. Sie waren arm, רָשׁוּ. Arm werden, הוּרַשׁ. Einen arm machen, יָרַשׁ־הוֹרִישׁ אֶת. Habt ihr uns eingeladen, um uns arm zu machen? הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ הֲלֹא. Gott macht arm und macht reich, אֱלֹהִים מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר. Sich arm stellen, הִתְרוֹשֵׁשׁ. Ein armer Mann, ein Armer, אִישׁ רָשׁ, עָנִי, רָשׁ, דָּל, דַּל, מִסְכֵּן. Ein armes Weib, אִשָּׁה עֲנִיָּה. Arme Leute, עֲנִיִּים, רָשִׁים, דַּלִּים. Die Aermsten unter dem Volke, דַּלַּת־דַּלּוֹת הָעָם.

Arm, der, 1) eigentlich, זְרוֹעַ, אֶזְרוֹעַ. Mit ausgestrecktem Arme, בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה. Die Arme, זְרוֹעוֹת, זְרוֹעִים, אֶזְרוֹעוֹת. 2) Der Arm eines Stuhles, יַד הַכִּסֵּא, plur. יָדוֹת. Eines Leuchters, קְנֵה הַמְּנוֹרָה, plur. קְנֵי־קְנוֹת הַמְּנוֹרָה.

Armband, das, צָמִיד, אֶצְעָדָה עַל הַזְּרוֹעַ. Armbänder, צְמִידִים.

Armbein, das, קְנֵה הַזְּרוֹעַ.

Armuth, die, (Lessing gebraucht in seinem Nathan: das Armuth), רֵישׁ, רָאשׁ, מִסְכֵּנוּת, *עֲנִיּוּת. In Armuth gerathen, סוּךְ, מוּט יָדוֹ, הוּרַשׁ. Wer leeren Dingen nachjagt, hat Armuth genug, מְרַדֵּף רֵקִים יִשְׂבַּע רֵישׁ.

Armselig, 1) eigentlich: ein armseliger Mensch, דַּל, אִישׁ מִסְכֵּן, אִישׁ פְּחוּת. 1) Ein armseliges Leben, חַיֵּי עֳנִי. 3) Eine armselige Hütte, *סֻכָּה פְּחוּתָה.

Armsessel, der, כִּסֵּא אֲשֶׁר לוֹ יָדוֹת.

Armleuchter, der, מְנוֹרָה אֲשֶׁר לָהּ קָנִים.

Armlehne, die, an einem Sessel, יָד plur. יָדוֹת.

Arme, der, הַדַּל, הֶעָנִי, הָרָשׁ. Die Weisheit des Armen ist verachtet, חָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה.

Armenanstalt, die, s. Armenhaus.

Armenhaus, das, *בֵּית לְכַלְכָּלַת עֲנִיִּים. Armenhäuser, בָּתֵּי עֲנִיִּים.

Armenvater, der, Armenpfleger, *פַּרְנַס עֲנִיִּים.

Armee, die, חַיִל, צָבָא, מַחֲנֶה. Eine Armee in Schlachtordnung bringen, הָכֵן חֵיל הַצָּבָא לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה. Armeen, חֲיָלִים, צְבָאוֹת.

Armspangen, die, שֵׁרוֹת.

Arzt, der, רֹפֵא. Aerzte, רֹפְאִים. Die Aerzte über eine Krankheit befragen, דָּרשׁ בָּרֹפְאִים עַל הַמַּחֲלָה.

Arztgebühr, die, שְׂכַר הָרֹפְאִים.

Arznei, die, plur. Arzneien, רְפָאוֹת סַמֵּי רְפוּאָה.

Umsonst häufst du Arzneien, לַשָּׁוְא הִרְבֵּית רְפָאוֹת.

Arzneikunde, Arzneiwissenschaft, die, יְדִיעַת הָרְפָאוֹת.

Arretiren, Einen, נָתֹן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר.

Arrest, der, מִשְׁמָר, בֵּית הַסֹּהַר, בֵּית הַכֶּלֶא.

Arrestant, der, אַסִּיר, אָסוּר בְּבֵית הַסֹּהַר, *תָּפוּשׂ שָׁבוּי.

Asche, die, אֵפֶר, דֶּשֶׁן. Die Asche vom erde wegschaffen, den Herd von Asche reinigen, דַּשֵּׁן אֶת הַכִּירַיִם.

Aschengrube, die, מְקוֹם שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן.

Aschenhaufen, der, גַּל אֵפֶר.

Aschentopf, der, סִיר לָתֵת בּוֹ הָאֵפֶר.

Aschenfarbe, Aschfarbe, die, מַרְאֵה אֵפֶר.

Aschenkuchen, der, עֻגָה אֲפוּיָה עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הָאָח.

Aschfarbig, ein aschfarbiges Kleid, בֶּגֶד אֲשֶׁר מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה אֵפֶר.

O א

O, Aufruf, z. B. o König! הַמֶּלֶךְ. Beim Schmerze, אֲהָהּ! אוֹי! Beim Wunsche, מִי יִתֵּן. O, daß meine Bitte gewährt würde! מִי יִתֵּן תָּבוֹא שְׁאֵלָתִי.

Ob, ein Bindewort, הֲ, הֵן. Um zu sehen, ob das Wasser sich vermindert hat, לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם. Erkundigt euch wohl und schauet euch um, ob da dergleichen je geschehen, הִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת. Er fragte mich, ob mein Vater noch lebt, ob ich einen Bruder habe? שְׁאָלַנִי לֵאמֹר הַעוֹד אָבִי חַי, הֲיֵשׁ לִי אָח? ob — oder הֲ—אִם. Sage mir, ob ich hingehen soll, oder nicht, הַגֵּד לִי הַאֵלֵךְ שָׁמָּה אִם לֹא. Als — Ob, s. Als.

Obacht, Etwas in Obacht nehmen, auf Etwas Obacht geben, שָׁמֹר דָּבָר, שׂוּם לִבּוֹ = עֵינוֹ עַל דָּבָר s. Acht.

Obgleich, גַּם כִּי, גַּם, אַף כִּי, עַל. Obgleich sie in den König drangen, die Rolle nicht zu verbrennen, וְגַם הִפְגִּיעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׂרֹף אֶת הַמְּגִלָּה. Obgleich er kein Unrecht gethan, עַל לֹא חָמָס עָשָׂה.

Obdach, das, Einem ein Obdach geben, הָבֵא אִישׁ בְּצֵל קוֹרָתוֹ, נָתֹן מָלוֹן לְאִישׁ בְּבֵיתוֹ. Seine Hütte diente mir zum Obdach vor dem Wetter, בִּקְתוֹ הָיְתָה לִי לְמַחֲסֶה מִזֶּרֶם.

Obhut, die, 1) Aufsicht, מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה. 2) Seinen Geist der göttlichen Obhuth empfehlen, הַפְקֵד רוּחוֹ בְּיַד אֱלֹהִים.

Obwohl, s. Obschon.

Obsiegen, גָּבַר, s. Siegen.

Obig, der obige Satz, הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר, הַכָּתוּב לְמַעְלָה.

Objekt, das, דָּבָר, עִנְיָן.

Obliegen, es liegt mir ob, dieses zu thun, עָלַי לַעֲשׂוֹת זֹאת. Liegt es euch nicht ob, das Recht zu erkennen? הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הַמִּשְׁפָּט.

Obliegenheit, die, s. Pflicht.

Obst, das, פְּרִי עֵץ.

Obstbaum, der, עֵץ פְּרִי. Allerlei Obstbäume. כָּל עֵץ פְּרִי.

Obstblüthe, die, פֶּרַח עֵץ פְּרִי.

Obstgarten, der, גַּן עֵץ עֹשֶׂה פְּרִי. Obstgärten, גַּנֵּי עֵץ פְּרִי.

Obstgeschmack, der, טַעַם פְּרִי עֵץ.

Obsthändler, der, הָאִישׁ הַמֹּכֵר כָּל פְּרִי עֵץ.

Obstjahr, das, שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי עֵץ.

Obstmarkt, der, שׁוּק מֹכְרֵי פְּרִי עֵץ.

Obstmonat, der, הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר יְבֻשַּׁל בּוֹ רוֹב פְּרִי עֵץ; אֱלוּל.

Obsternte, die, עֵת אֹסֶף פְּרִי עֵץ.

Obstreich, ein obstreiches Land, אֶרֶץ מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי עֵץ.

Obstfreund, der, אִישׁ אֹהֵב פְּרִי עֵץ.

Oben, 1) oben sein, הָיֹה לְמַעְלָה. Oben im Himmel, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. Er ruft den Himmel oben יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. Vom Thau des Himmels von oben herab, מִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. 2) Der oben erwähnte Gegenstand, *הַדָּבָר הַנִּזְכָּר לְמַעְלָה.

Oben an sitzen, יָשֹׁב בָּרֹאשׁ.

Oben auf schwimmen, שָׂחֹה עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

Oben darauf, eine Decke oben darauf legen, שׂוּם מִכְסֶה עָלָיו מִלְמַעְלָה.

Oben drein, er bezahlte nicht seine Schuld, und beleidigte mich oben drein, לֹא שִׁלַּם חוֹבוֹ וְגַם הִכְלִימַנִי.

Ober, der obere Hof, הֶחָצֵר הָעֶלְיוֹן. Die obere Stadt, הָעִיר הָעֶלְיוֹנָה. Die obern Kammern, הַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת. Der obere Mühlstein, פֶּלַח רֶכֶב. In dem obersten Korbe, בַּסַּל הָעֶלְיוֹן.

Oberaufseher, der, רֹאשׁ הַפְּקִידִים, שַׂר הַנִּצָּבִים.

Obereinnehmer, der, רֹאשׁ בַּעֲלֵי הַמֶּכֶס.

Oberbefehlshaber, der, רֹאשׁ שָׂרֵי הַצְּבָאוֹת.

Oberbäcker, der, am egyptischen Hofe, שַׂר הָאֹפִים.

Obergemach, das, עֲלִיַּת קִיר קְטַנָּה. Obergemächer, עֲלִיּוֹת.

Oberhalb, מִלְמַעְלָה, s. Abnehmen. Die Feinde

stellten sich auf oberhalb der Stadt, הָאוֹיְבִים קָמוּ מֵעַל הָעִיר.

Oberhand, die, er hat die Oberhand über ihn behalten, גָּבַר עָלָיו מִמֶּנּוּ, חָזַק מִמֶּנּוּ.

Oberhaupt, das, רֹאשׁ. Oberhäupter, רָאשִׁים.

Oberherr, der, der Landesherr, אֲדוֹנֵי הָאָרֶץ.

Oberherrschaft, die, haben, שׂוּר, שָׂרַר.

Oberwelt, die, im Gegensatz zur Unterwelt, (אֶרֶץ תַּחְתִּית, שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה), אֶרֶץ הַחַיִּים.

Oberlippe, die, הַשָּׂפָה הָעֶלְיוֹנָה.

Oberlehrer, der, רֹאשׁ הַמְלַמְּדִים.

Oberste, der, שַׂר, רַב. Der Oberste der Scharfrichter, שַׂר הַטַּבָּחִים, רַב הַטַּבָּחִים. Der Oberste der Fürsten, שַׂר שָׂרִים.

Obervorsteher, der, die Obervorsteher des Gotteshauses, נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים.

Oberfläche, die, des Wassers, der Erde פְּנֵי הַמַּיִם, פְּנֵי עֵין הָאָרֶץ.

Oberfeldherr, der, s. Oberbefehlshaber.

Oberpriester, der, הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל.

Oberkinn, das, הַלְּחִי הָעֶלְיוֹן.

Oberkleid, das, für beide Geschlechter, מְעִיל. Oberkleider, מְעִילִים; für das weibliche, רְדִיד, plur. רְדִידִים.

Oberrichter, der, רֹאשׁ הַשּׁוֹפְטִים. Die Oberrichter, (chaldäisch) אֲדַרְגָּזְרִין.

Oberschwelle, die, מַשְׁקוֹף.

Oberschenk, der, שַׂר הַמַּשְׁקִים.

Obrigkeit, die, einer Stadt, פְּקוּדוֹת הָעִיר.

Obrigkeitlich, auf obrigkeitlichen Befehl, בִּדְבַר שָׂרֵי הָעִיר. Obrigkeitliche Personen, שָׂרֵי פְקוּדוֹת הָעִיר.

Obschon, אַף כִּי, גַּם כִּי, עַל. Obschon du sprichst, אַף כִּי תֹאמַר. Obschon du weißt, daß ich nicht schuldig bin, עַל דַּעְתְּךָ כִּי לֹא אֶרְשָׁע, s. Obgleich.

Odem, der, s. Athem.

Oder, אוֹ. Entweder — oder, אוֹ — אוֹ. Entweder dein Vater oder dein Bruder soll zu mir kommen, אוֹ אָבִיךָ אוֹ אָחִיךָ יָבוֹא אֵלַי. Es sei ein Vieh oder ein Mensch, אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ. Soll ich gehen oder nicht? הָאֵלֵךְ אִם לֹא. Ist Geld in dem Beutel oder nicht? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בַּכִּיס אִם אָיִן.

Oheim, der, des Vaters Bruder, דּוֹד; der Mutter Bruder, אֲחִי אֵם.

Ohnmacht, die, עִלּוּף. In Ohnmacht fallen, הִתְעַלֵּף, עָטַף, הִתְעַטֵּף.

Ohnmächtig werden, הִתְעַלֵּף. Ein Ohnmächtiger מִתְעַלֵּף.

Ohne, 1) als Vorwort, בְּלִי, בִּבְלִי, אֵין, בְּאֵין, בְּאֶפֶס, לֹא, בְּלֹא, לְבַד, בִּלְעֲדֵי. Nackt ohne Kleidung, עָרוֹם בְּלִי לְבוּשׁ. Worte ohne Sinn, מִלִּים בְּלִי־ בִּבְלִי דַעַת. Ohne Salz, מִבְּלִי־ מֶלַח. Eine Stadt ohne Mauer, עִיר אֵין חוֹמָה. Ohne kluge Leitung sinkt das Volk, בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפָּל עָם. Sie schwinden hin ohne Hoffnung, וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה. Er starb ohne Kinder, וַיָּמָת לֹא בָנִים. Kaufet Wein ohne Geld und ohne Preis, שִׁבְרוּ בְּלֹא כֶסֶף וּבְלֹא מְחִיר יַיִן. Lange Zeit war Israel ohne Gesetz, וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֹא תוֹרָה. Sie setzten Könige ein, doch ohne mich, הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי. Ohne die Kinder, לְבַד מִטַּף. Ohne dich hebe Niemand seine Hand empor, בִּלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ. Ich gehe nicht ohne dich, לֹא אֵלֵךְ אִם אֵינְךָ הוֹלֵךְ אִתִּי. 2) Als Bindewort. Ich sprach mit ihm, ohne daß ich wußte, wer er war, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו וְלֹא יְדַעְתִּיו. Er ging von hier fort, ohne es Jemanden zu sagen, הָלַךְ מִזֶּה וְלֹא הִגִּיד לְאִישׁ. Sie heiligten sich, ohne zu achten auf die Abtheilungen, הִתְקַדְּשׁוּ אֵין לִשְׁמוֹר לְמַחְלְקוֹת.

Ohr, das, אֹזֶן. Ohren, אָזְנַיִם. Ich habe dieses mit meinen Ohren gehört, שָׁמַעְתִּי זֹאת בְּאָזְנַי. Ein aufmerksames Ohr, אֹזֶן קַשֶּׁבֶת. Harte Ohren haben, הַכְבֵּד אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. Seine Ohren vor Jemanden verstopfen, אֹטֵם אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. Es sind mir Schlechtigkeiten von dir zu Ohren gekommen, לְשֵׁמַע אֹזֶן שָׁמַעְתִּי אֶת מַעֲשֶׂיךָ הָרָעִים. Dieser Mensch schreiet, daß Einem die Ohren gellen, הָאִישׁ הַזֶּה יִצְעַק וְכָל שׁוֹמְעוֹ תְּצִלֶּינָה אָזְנָיו. Einem beständig in die Ohren liegen, דַּבֵּר דָּבָר

בְּאָזְנֵי אִישׁ בְּלִי הָשֵׂךְ. Einem das Fell über die Ohren ziehen, גָּזֹל־הַפְשֵׁט מֵעַל אִישׁ עוֹרוֹ.

Ohrgehänge, die, נִזְמֵי הָאָזְנַיִם, עָגִיל, עֲגִילִים, נְטִיפוֹת.

Ohrläppchen, das, תְּנוּךְ־בְּדַל הָאֹזֶן.

Ohrenbläser, der, נִרְגָּן, מַלְשִׁין.

Ohrenbrausen, Ohrensausen, Ohrenklingen, das, er hat — אָזְנָיו תְּצִלֶּינָה.

Ohrenzeuge, der, הָעֵד אֲשֶׁר שָׁמַע הַדְּבָרִים בְּאָזְנָיו.

Ohrenschmalz, das, *לִיחוּת הָאֹזֶן.

Ohrenschmerz, Ohrenzwang, der, כְּאֵב הָאָזְנַיִם.

Ohrfinger, der, הָאֶצְבַּע הַקְּטַן.

Ohrfeige, die, Einem eine Ohrfeige geben, oder Einen ohrfeigen, הִכָּה אֶת אִישׁ עַל הַלְּחִי.

Ohrzüpfel, der, s. Ohrläppchen.

Ohrring, der, s. Ohrgehänge.

Oval, עָגוֹל בְּאוֹרֶךְ, כְּמוֹ דְּמוּת בֵּיצָה.

Otter, die, פֶּתֶן, אֶפְעֶה, עַכְשׁוּב, שְׁפִיפוֹן, צִפְעוֹנִי. Ottern, פְּתָנִים.

Otterngift, das, רֹאשׁ־ מְרֹרַת פְּתָנִים, חֲמַת עַכְשׁוּב.

Otterngezücht, das, בְּנֵי פְתָנִים.

Ochs, der, שׁוֹר. Ochsen, בָּקָר, שׁוֹר, שְׁוָרִים. Und ich erlangte Ochsen, וַיְהִי לִי שׁוֹר.

Ochsenhaut, die, עוֹר הַשּׁוֹר. Ochsenhäute, עוֹרוֹת הַשְּׁוָרִים.

Ochsenhirt, der, רוֹעֵה הַבָּקָר.

Ochsenhändler, der, אִישׁ קֹנֶה וּמֹכֵר שְׁוָרִים.

Ochsentreiber, der, הַנֹּהֵג הַשְּׁוָרִים.

Ochsenmarkt, der, שׁוּק מֹכְרֵי שְׁוָרִים.

Ochsenstall, der, רֶפֶת, s. Rinderstall.

Ochsenstecken, der, מַלְמַד הַבָּקָר, s. Stachel.

Oligarchie, die, מֶמְשֶׁלֶת רוֹזְנִים מְעַטִּים.

Olive, die, זַיִת. Oliven, זֵיתִים.

Olim, (vom Lateinischen, forsan et haec olim) Vorzeiten, לְפָנִים, מֵעוֹלָם, בִּימֵי קֶדֶם.

Onix, der, שֹׁהַם. Onixe, אַבְנֵי שֹׁהַם.

Ost, Osten, der, מִזְרָח, מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ, מוֹצָא, קָדִים. Gegen Osten, מִזְרָחָה, מִזְרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ, מִקֶּדֶם, קֵדְמָה, קָדִימָה.

Ostwind, der, קָדִים, רוּחַ קָדִים.

Ostseite, die, eines Landes, פְּאַת קָדִים.

Osterabend, der, לֵיל שִׁמֻּרִים, לֵיל פֶּסַח.

Osterlamm, das, קָרְבַּן פֶּסַח, זֶבַח פֶּסַח. Osterlämmer, פְּסָחִים.

Ostermonat, der, הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, נִיסָן.

Ostern, s. Osterfest.

Osterfeiertage, die, יְמֵי חַג הַפֶּסַח, יְמֵי חַג הַמַּצּוֹת.

Osterfladen, Osterkuchen, die, מַצּוֹת, רְקִיקֵי מַצּוֹת.

Osterfest, das, חַג הַפֶּסַח, חַג הַמַּצּוֹת.

Oft, זֶה כַּמָּה, פְּעָמִים רַבּוֹת. So oft sie hinaufging, מִדֵּי עֲלוֹתָהּ. Wie oft soll ich dich beschwören, daß du nur die Wahrheit zu mir reden sollst? עַד כַּמֶּה פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ אֲשֶׁר לֹא תְדַבֵּר אֵלַי רַק אֱמֶת.

Ofen, der, zum Backen, תַּנּוּר. Zum Schmelzen, כּוּר. Zum Ziegelbrennen, מַלְבֵּן. Zum Kalkbrennen, כִּבְשָׁן. Oefen, תַּנּוּרִים.

Ofenloch, das, פִּי הַתַּנּוּר.

Ofenruß, der, פִּיחַ הַכִּבְשָׁן.

Offen, 1) das Thor ist offen, הַשַּׁעַר פָּתוּחַ. Ein offenes Gefäß, כְּלִי פָתוּחַ. Ein offener Brief, אִגֶּרֶת פְּתוּחָה, סֵפֶר גָּלוּי. Offene Augen, עֵינַיִם פְּקוּחוֹת. Er steht mit offenem Munde da, יַעֲמֹד וּפִיו פָּתוּחַ. 2) Eine offene Stadt, עִיר אֵין חוֹמָה. Ein offenes Land, אֶרֶץ פְּרָזוֹת. Offene Städte, עָרֵי הַפְּרָזִי, עָרֵי הַפְּרָזוֹת. 3) Mit offenem Herzen zu Einem reden, דַּבֵּר אֶל אִישׁ בְּלֵב תָּמִים, בְּלֵב שָׁלֵם. 4) Ein offener Kopf, *אִישׁ מְהִיר הַשֵּׂכֶל.

Offenbar, גָּלוּי, יָדוּעַ לַכֹּל. Eine offenbare Lüge, *שֶׁקֶר בָּרוּר.

Offenbarung, die, göttliche, חָזוֹן, חִזָּיוֹן, מַחֲזֶה, נְתִינַת הַתּוֹרָה.

Offenbaren, Einem Etwas, גִּלָּה דָבָר לְאִישׁ, גָּלָה אֶת אֹזֶן אִישׁ. Das Geheimniß eines Andern offenbare nicht, סוֹד אַחֵר אַל תְּגַל. Sich offenbaren, הִגָּלָה. Gott hat sich ihm geoffenbart, אֱלֹהִים נִגְלָה אֵלָיו.

Offenherzig, er ist gegen mich, לִבּוֹ שָׁלֵם־ נָכוֹן עִמִּי.

Offenkundig, גָּלוּי. Allen Völkern offenkundig, גָּלוּי לְכָל הָעַמִּים.

Opal, der, ein Edelstein, לֶשֶׁם.

Optik, die, *יְדִיעַת תְּכוּנַת קַרְנֵי הָאוֹר.

Optiker, der, *עוֹשֶׂה כְּלֵי הָרְאִיָּה מִזְכוּכִית.

Operiren, wundärztlich behandeln, כָּרֹת סַפַּחַת אוֹ בְשַׂר חַי בִּגְוִיָּה (אוֹ יָד אוֹ רֶגֶל וְכַדּוֹמֶה אֲשֶׁר עָלָה רָקָב בְּעַצְמוֹתֵיהֶם).

Opfer, das, זֶבַח, קָרְבָּן, קֻרְבַּן, אִשֶּׁה. plur. זְבָחִים, אִשִּׁים, קָרְבָּנִים, קָרְבָּנוֹת. Das jährliche Opfer, זֶבַח הַיָּמִים. Das Opfer für eine Familie, ein Familienopfer, זֶבַח מִשְׁפָּחָה.

Opferaltar, der, מִזְבֵּחַ. plur. מִזְבְּחוֹת.

Opfergaben, die, מַתְּנוֹת קֹדֶשׁ, זִבְחֵי הַבְהָבִים.

Opferwein, der, יֵין נְסִיךְ. Sie trinken ihren Opferwein, יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם.

Opfermesser, das, מַחֲלָף. plur. מַחֲלָפִים.

Opfern, Einem, הִקְרִיב קָרְבָּן, זָבַח, עָשָׂה זֶבַח לְ.

Opferkuchen, der, חַלָּה. Kleine Opferkuchen, רְקִיקֵי מַצּוֹת. (Für die Götzen) כַּוָּנִים.

Opferer, der, הַזּוֹבֵחַ זֶבַח.

Opferschale, die, מִזְרָק. Opferschalen, מִזְרָקִים, מִזְרָקוֹת, כַּפּוֹת.

Opposition, die, הִתְנַגְּדוּת. In Opposition sein gegen Einen, הִתְנַגֵּד לְאִישׁ בִּדְבַר מִשְׁפָּט.

Opponent, der, מִתְנַגֵּד. Opponenten, מִתְנַגְּדִים.

Ozean, der, הַיָּם הַגָּדוֹל, יָם אוֹקְיָנוֹס, s. Meer, Weltmeer.

Okuliren, s. Pfropfen.

Oktober, der, חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, יֶרַח הָאֵתָנִים, תִּשְׁרִי.

Okzident, der, מַעֲרָב, s. Westen.

Okzidentalisch, s. Abendländisch.

Orakel, das heilige, דְּבַר נְבוּאָה, אוּרִים וְתֻמִּים. Ein falsches, חֲזוֹת שָׁוְא. Die Orakel reden Falsches, הַתְּרָפִים דִּבְּרוּ אָוֶן.

Organ, das, 1) Werkzeug, כְּלִי. Das Ohr ist das Organ des Gehörs, הָאֹזֶן כְּלִי הַשְּׁמִיעָה. Die Organe der Sprache, כְּלֵי הַמִּבְטָא. 2) Ein Sprecher, Stellvertreter, פֶּה. Er ist das Organ dieser Gesellschaft, הוּא לַחֶבְרָה הַזֹּאת לְפֶה. Diese Zeitung ist das Organ der Geistlichen, מִכְתַּב עִתִּי הַזֶּה הוּא מֵלִיץ הַכּוֹמָרִים.

Organisiren, s. Einrichten.

Orgel, die, (nach Einigen) עוּגָב, (chaldäisch) אַבּוּבָא. Die Orgel spielen, schlagen, נִגֵּן בְּעוּגָב, בְּאַבּוּבָא.

Orgelspieler, der, הַמְנַגֵּן בְּעוּגָב, בְּאַבּוּבָא.

Ordiniren, s. Verordnen.

Ordnung, 1) der Zustand, wo Alles auf seinem Platze ist, סֵדֶר, מַעֲרָכָה. Die Ordnung der Wörter, סֵדֶר, מַעֲרֶכֶת הַמִּלִּים. Die Ordnung der Gedanken, מַעַרְכֵי לֵב. Ein Land ohne Ordnung, אֶרֶץ לֹא סְדָרִים. 2) Bestimmte Einrichtung, חֹק. Die Ordnung des Mondes und der Sterne, חֻקּוֹת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים. Die Ordnung der Natur, חֹק הַטֶּבַע. Ich weiche nicht von meiner Ordnung ab, לֹא אָסוּר מֵחֻקִּי. Er beobachtet keine Ordnung im Essen und Trinken, לֹא יִשְׁמֹר חֹק בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ.

Ordnungsmäßig, לְפִי סֵדֶר.

Ordnungszahl, die, מִסְפָּר סִדּוּרִי, z. B. der, die Erste, רִאשׁוֹן, רִאשׁוֹנָה.

Ordnen, Holz, עָרַךְ עֵצִים; Bücher, סִדֵּר סְפָרִים. Geordnet, עָרוּךְ, מְסֻדָּר. Die geordneten Lampen, נֵרוֹת הַמַּעֲרָכָה. Ordnet euch nach euren Stammhäusern, הִכּוֹנוּ לְבֵית אֲבוֹתֵיכֶם.

Ordner, der, הָעוֹרֵךְ, הַמְסַדֵּר.

Ordentlich, 1) der Ordnung gemäß. Etwas ordentlich machen, עָשָׂה דָבָר כְּמִשְׁפָּטוֹ, כָּרָאוּי. Ordentlich sprechen, erzählen, הֵיטִיב לְדַבֵּר, לְסַפֵּר. 2) Ein ordentliches Leben führen, הָלַךְ תָּמִים, תָּם דֶּרֶךְ. Ein ordentlicher Mensch, יָשָׁר בְּדֶרֶךְ, הוֹלֵךְ תָּמִים, מִתְנַהֵג כָּרָאוּי.

Ort, der, מָקוֹם, יָד. Ein Jeder an seinem Orte, אִישׁ עַל מְקוֹמוֹ, עַל יָדוֹ. Ein erhöhter Ort, מַעֲלָה. An einem dazu bestimmten Orte des Hauses, בְּמִפְקַד הַבָּיִת. Oerter, מְקוֹמוֹת.

Orthographie, die, מִשְׁפַּט הַכְּתִיבָה הַנְּכוֹנָה.

Orthographisch, כְּפִי מִשְׁפַּט הַכְּתִיבָה הַנְּכוֹנָה.

Ortschaft, die, מָקוֹם. Ortschaften, מְקוֹמוֹת, בְּנוֹת הָעִיר. Die Ortschaft der Priester, מְקוֹם מִשְׁכַּן הַכּוֹמָרִים.

Orion, der, ein Sternbild, כְּסִיל.

Original, das, eines Briefes, eines Werkes, סֵפֶר כָּתוּב בְּיַד עוֹשׂוֹ, בְּיַד הַמְחַבֵּר.

Orient, der, s. Osten, Morgenland.

Orientalist, der, הַיּוֹדֵעַ לְשׁוֹנוֹת בְּנֵי קֶדֶם.

Orientalisch, s. Morgenländisch.

Orientalen, die, s. Morgenländer.

Orkan, der, רוּחַ גְּדוֹלָה וַחֲזָקָה, סַעַר גָּדוֹל, סוּפָה, עַזָּה.

Orchester, das, 1) der Ort, מוֹשַׁב הַמְנַגְּנִים. 2) Die Musiker, לַהֲקַת הַנִּגּוּנִים, הַמְנַגְּנִים.

Oe אֹ

Oede sein, שָׁאָה, שָׁמֵם. Bis die Städte öde sind, עַד אִם שָׁאוּ עָרִים. Euer Land ist öde, אַרְצְכֶם שְׁמָמָה. Die Erde aber war wüst und öde, וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ. Oede werden, הִשָּׁאֵה, הִשֹּׁם. Ihr Pallast soll öde werden, תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה.
Oede Städte, עָרִים נְשַׁמּוֹת.

Oede, die, מְקוֹם צִיָּה וּשְׁמָמָה, s. Einöde.

Oel, das, שֶׁמֶן, שֶׁמֶן זַיִת, יִצְהָר. Gestoßenes Oel, שֶׁמֶן כָּתִית. Das Beste vom Oele, חֵלֶב יִצְהָר. Wohlbereitetes Oel, שֶׁמֶן רוֹקֵחַ. Oel pressen, הַצְהִיר. Vorzügliche Oele, רֵאשִׁית שְׁמָנִים.

Oelbaum, der זַיִת, עֵץ הַזַּיִת, עֵץ שֶׁמֶן, זֵית שֶׁמֶן, זֵית יִצְהָר. Oelbäume, זֵיתִים, עֲצֵי שֶׁמֶן.

Oelblatt, das, עֲלֵה זַיִת. Oelblätter, עֲלֵי זַיִת.

Oelbeere, die, זַיִת. Oelbeeren, זֵיתִים, גַּרְגְּרֵי הַזַּיִת.

Oelberg, der, הַר הַזֵּיתִים.

Oelgarten, der, כֶּרֶם זַיִת.

Oelgefäß, das, כְּלִי שֶׁמֶן. Ihre Oelgefäße, כְּלֵי שַׁמְנָהּ.

Oelgeruch, der, רֵיחַ שֶׁמֶן.

Oelhändler, der, הַקּוֹנֶה וּמוֹכֵר שֶׁמֶן.

Oellampe, die, נֵר שֶׁמֶן.

Oellese, die, אֹסֶף הַזֵּיתִים.

Oelvorrath, der, אוֹצַר שֶׁמֶן. Oelvorräthe אוֹצְרוֹת שֶׁמֶן.

Oelflasche, צַפַּחַת הַשֶּׁמֶן.

Oelflecken, der, כֶּתֶם הַשֶּׁמֶן.

Oelzweig, der, עֲנַף עֵץ זַיִת. Oelzweige, עַנְפֵי־שְׁתִילֵי־שִׁבְּלֵי זֵיתִים.

Oelkuchen, der, לְשַׁד הַשֶּׁמֶן. Der Oelbrodkuchen (als Opfer), חַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן.

Oelkälter, die, גַּת זֵיתִים.

Oelkrug, der, פַּךְ הַשֶּׁמֶן. Oelen (das Zeitwort) מְשֹׁחַ בַּשֶּׁמֶן.

Oehr, das, 1) Der Griff kleiner Gefäße, יָד. Die Oehre, יָדוֹת. 2) Das Oehr einer Nähnadel, פִּי הַמַּחַט, s. Nadelöhr.

Oefters, כַּמָּה פְּעָמִים, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Oeffnung, die, 1) Das Oeffnen: Die Oeffnung der Lippen, des Mundes, מִפְתַּח שְׂפָתַיִם, פִּתְחוֹן פֶּה. Die Oeffnung des Thores, פְּתִיחַת הַשַּׁעַר. 2) Der geöffnete Ort, פִּי. Das Geld fand sich in der Oeffnung des Futtersackes, הַכֶּסֶף נִמְצָא בְּפִי הָאַמְתַּחַת. An der Oeffnung der Stadt predigt sie, לְפִי קֶרֶת תָּרֹנָּה. Die Oeffnung in einer Wand, חוּר הַקִּיר. Dem Wasser eine Oeffnung machen, פְּטוֹר מַיִם.

Oeffnen, 1) die Thüre, das Fenster פָּתַח הַדֶּלֶת, הַחַלּוֹן; den Mund, פָּתַח־פָּצָה הַפֶּה; die Augen, die Ohren, פָּתַח־פָּקַח־גַּלֵּה הָעֵינַיִם, פָּתַח־פָּקַח־גָּלָה הָאָזְנַיִם. Er (Gott) öffnete ihnen das Ohr für die Belehrung, וַיִּגֶל אָזְנָם לַמּוּסָר. Alles, was den Mutterleib öffnet (das Erstgeborne), כָּל פֶּטֶר־פִּטְרַת רֶחֶם. Sich öffnen, הִפָּתַח, הִפָּקֵחַ. Der Himmel, die Erde hat sich geöffnet, הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ, הָאָרֶץ פָּתְחָה פִּיהָ. Dann öffnen sich die Augen der Blinden, אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים. Wie ein Wein, der nicht geöffnet wird, כְּיַיִן לֹא יִפָּתֵחַ. Die geöffnete Thür, הַדֶּלֶת הַנִּפְתָּחָה. Die sich öffnenden Blumen, פְּטוּרֵי צִיצִים. 2) Jemanden sein Herz öffnen, הַגֵּד לְאִישׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבוֹ, אֶת כָּל לִבּוֹ.

Oeffnen, das, s. Oeffnung.

Oeffentlich, 1) Etwas öffentlich thun, עֲשׂוֹת דָּבָר

לְעֵינֵי הָעֵדָה, קִבֵּל עָם, עָשָׂה דָבָר לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ, לְעֵין כֹּל, בְּגָלוּי. Etwas öffentlich bekannt machen, קָרָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר, הֶעֱבִיר קוֹל בְּמִכְתָּב. Einen öffentlich beschämen, הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ לִפְנֵי אֲנָשִׁים רַבִּים, הִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים. Eine öffentliche Beschämung, בּוּשָׁה גְלוּיָה. 2) Ein öffentlicher Garten, גַּן פָּתוּחַ לְכָל אָדָם. Er schlug ihn auf öffentlicher Straße, הִכָּהוּ בַּחוּץ. 3) Die öffentlichen Beamten, פְּקִידֵי הַמְּדִינָה, פְּקִידֵי הָעִיר, שֹׁטְרֵי הָעָם, פְּקִידֵי הַמֶּלֶךְ.

Oekonom, der, (als Landwirth) אִישׁ סוֹכֵן בַּעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, עוֹבֵד אֲדָמָה; (als Kenner der Landwirthschaft) מֵבִין בַּעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, בַּעֲבוֹדַת הַשָּׂדֶה.

Oekonomie, die, s. Landwirthschaft, Haushaltung.

U אוּ

אוּ, וּ, das U in der jüdisch-deutschen Schrift; Ersteres steht am Anfange eines Wortes oder einer Silbe: אוּנְטֶער, זאַנְדְּ-אוּהְר. Letzteres in der Mitte eines Wortes: בְּרוּדֶער; gehet diesem וּ ein ו voraus, so wird א eingeschoben: פֶערוואונדערט.

Uhu, der, (nach Einigen) צִיִּים, כּוֹס, צִי, אִי, im plur. צִיִּים; (nach Anderen) die Uhu, אֹחִים, s. Eule.

Uhr, die, אֶבֶן שָׁעוֹת, מוֹרֵה שָׁעוֹת.

Ulme, die, (nach Einigen) תִּדְהָר (chaldäisch) מַרְנִין.

Um, ein Vorwort, welches die vierte Endung erfordert. 1) Dem Orte nach, עַל, סָבִיב לְ, בְּעַד. Wenn sich eine Schaar um mich lagert, אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה. Sie lagern sich um mein Zelt, יַחֲנוּ סָבִיב לְאָהֳלִי. Und das Fett schloß sich um die Klinge, וַיִּסְגֹּר הַחֵלֶב בְּעַד הַלַּהַב. Einem um den Hals fallen, נָפַל עַל צַוְּאר אִישׁ. Ich rede, wie es mir ums Herz ist, אֲדַבֵּר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי. 2) Der Zeit nach, כְּ. Morgen um diese Zeit komme ich zu dir, אָבוֹא אֵלֶיךָ כָּעֵת מָחָר, מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת. Um die Zeit des Abendopfers, כְּעֵת מִנְחַת עָרֶב. Um dieselbe Zeit geschah es, וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא. Um Mitternacht ziehe ich aus, כַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא. 3) Um Einen besorgt sein, דָּאַג לְאִישׁ. Um einen Todten weinen, trauern, בָּכָה, סָפַד לְמֵת, עַל מֵת. Das Volk schreiet zu ihm um Brod, הָעָם יִצְעַק אֵלָיו לַלָּחֶם. Sich ums Brod verdingen, הִשְׂתַּכֵּר בַּלֶּחֶם. Um baares Geld kaufen und verkaufen, קָנָה וּמָכַר בַּכֶּסֶף. Haut um Haut, עוֹר בְּעַד עוֹר. Leben um Leben, נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ.

Um, als Bindewort, לְ, מִן. Ich komme, um dich zu sehen, אָבוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ. Ich that es, um dem Streite ein Ende zu machen, עָשִׂיתִי זֹאת לְהַשְׁבִּית הָרִיב. Meine Strafe ist zu groß, um sie zu ertragen, גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא.

Um, als Nebenwort, 1) das Jahr ist um, הִקִּיפָה הַשָּׁנָה, s. Umsein. 2) Die Stadt ist um und um mit Wasser umgeben, הָעִיר מַיִם סָבִיב סָבִיב לָהּ.

Um willen, לְמַעַן. Um seines Namens willen, לְמַעַן שְׁמוֹ. Ums Himmels willen, לְמַעַן יְיָ. Um deinetwillen, לְמַעַנְךָ.

Umackern, durch Ackern umwenden, in Ackerland verwandeln: Pflanzen, עָקַר הַנְּטָעִים בְּמַחֲרֵשָׁה. Einen Weinberg, חָרַשׁ רִגְבֵי הָאֲדָמָה בַּכֶּרֶם לִזְרֹעַ בּוֹ זֶרַע.

Umarbeiten, Etwas, עָשָׂה מְלָאכָה שֵׁנִית.

Umarmung, die, חִבּוּק. Und eine Zeit, der Umarmung sich zu entziehen, וְעֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק.

Umarmen, Einen, חִבֵּק אֶת, הִתְחַבֵּק אֶת, לְ. Laß' dich umarmen! גְּשָׁה נָא וַאֲחַבֶּקְךָ. Er umarmte und küßte ihn, וַיְחַבֵּק לוֹ וַיְנַשֶּׁק לוֹ.

Umbauen, 1) rundum bauen, בָּנָה סָבִיב לְ. 2) Von Neuem und anders bauen: ein Haus, חִדֵּשׁ אֶת בִּנְיַן הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ.

Umbiegen, Etwas, כָּפַף אֶת.

Umbilden, Etwas, יָצַר דָּבָר בְּתַבְנִית אַחֶרֶת.

Umbinden, Etwas, חָבַשׁ דָּבָר עַל, קָשַׁר אֶת. Deinen Kopfschmuck binde um, פְּאֵרְךָ חֲבוֹשׁ עָלֶיךָ. Binde ihnen hohe Mützen um, וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם מִגְבָּעוֹת. Du sollst sie umbinden, wie einen Brautschmuck, וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה.

Umblasen, Etwas, הַפֵּל דָּבָר בְּרוּחַ פִּיו. Ich habe es umgeblasen, נָפַחְתִּי בוֹ וַיִּפּוֹל.

Umbehalten, behalte deinen Mantel um, לֹא תַעֲבִיר אַדַּרְתְּךָ מֵעָלֶיךָ.

Umbringen, Einen, הֵמִית־ שִׁחֵת אִישׁ, הִכָּה אִישׁ נָפֶשׁ. Wie hast du dich nicht gefürchtet, deine Hand auszustrecken und den Gesalbten Gottes umzubringen? אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת מְשִׁיחַ אֱלֹהִים. Er sandte ihn dich umzubringen, שְׁלָחוֹ לְהַכּוֹתְךָ נָפֶשׁ. Sich selbst umbringen, אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Umbrechen, einen Baum, הַטֵּה וְשַׁבֵּר־ שַׁבֵּר לָאָרֶץ אֶת הָעֵץ. (In der Typographie) סַדֵּר הַשּׁוּרוֹת בְּתַבְנִית דַּפֵּי הַסֵּפֶר.

Umgang, der, 1) Umgang mit Jemanden haben, אָרַח לְחֶבְרָה עִם אִישׁ, הִתְרָעָה אֶת. Pflege keinen Umgang mit diesem Menschen, אַל תִּתְרַע אֶת הָאִישׁ הַזֶּה. Ich habe keinen Umgang mit ihm, אֵין אֲנִי חָבֵר לוֹ. Die wir zusammen einen süßen Umgang pflogen, אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד. Im Umgang mit weisen Männern, בְּחֶבְרַת אֲנָשִׁים חֲכָמִים. 2) Prozession, הַקָּפָה*.

Umgarnen, ein Wild, הַקֵּף הַמְּצוּדָה־ פְּרֹשׂ הָרֶשֶׁת עַל חַיַּת הַיַּעַר.

Umgießen, 1) anders gießen. Ich habe den zinnernen Leuchter umgegossen, יָצַקְתִּי שֵׁנִית אֶת מְנֹרַת הַבְּדִיל. 2) Rundum begießen. Ich habe es mit Wasser umgossen, יָצַקְתִּי מַיִם סָבִיב לוֹ.

Umgürtung, die, מַחֲגוֹרֶת, Waffen-Umgürtung, מַחֲגֹרֶת נֶשֶׁק; (biblisch) Umgürtung mit einem Sacke, מַחֲגֹרֶת שָׂק.

Umgürten, Etwas, חָגֹר־ אָזֹר־ אַזֵּר אֶת. Umgürtet Säcke, חִגְרוּ שַׂקִּים. Mit einem Schwerte, mit einer Waffe umgürtet sein, חָגוּר חֶרֶב, חָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה. Mit einem Gürtel umgürtet, אָזוּר אֵזוֹר. Mit Macht umgürtet, נֶאֱזָר בִּגְבוּרָה. Sich umgürten, הִתְאַזֵּר, חָגֹר אֵזוֹר בְּמָתְנָיו.

Umglänzen, er ist umglänzt, נֹגַהּ סָבִיב לוֹ.

Umgebung, die, 1) Die Umgebungen einer Stadt, סְבִיבֵי־ סְבִיבוֹת הָעִיר. 2) Die Umgebung des Königs, הַשָּׂרִים אֲשֶׁר עִם הַמֶּלֶךְ.

Umgeben, Einen, Etwas, 1) umringen, סֹבֵב־ הַקֵּף־ סַבְּבוּ אֲפָפ־ עַטֵּר אֶת. Sie umgaben das Haus, נָסַבּוּ אֶת־ עַל הַבַּיִת. Sie sollen den König ringsum umgeben, וְהִקִּיפוּ אֶת הַמֶּלֶךְ סָבִיב. Darum bist du mit Schlingen umgeben, עַל כֵּן סְבִיבוֹתֶיךָ פַחִים. Mich umgaben die Gewässer bis an die Seele, אֲפָפוּנִי מַיִם עַד נֶפֶשׁ. Leiden ohne Zahl umgaben mich, אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. Er umgab mich mit Gift und Elend, וַיַּקֵּף עָלַי רֹאשׁ וּתְלָאָה. Der dich umgibt mit Liebe und Barmherzigkeit, הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים. Eine Stadt mit einer Mauer umgeben, בְּנֵה חוֹמָה סָבִיב לָעִיר. Lasset uns bauen diese Städte und sie umgeben mit Mauern und Thürmen, נִבְנֶה אֶת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים. 2) Gib mir den Mantel um, שִׂים עָלַי אַדַּרְתִּי.

Umgegend, die, einer Stadt, סְבִיבוֹת־ סְבִיבֵי־ מְסִבֵּי הָעִיר.

Umgehen, 1) einen Ort, סֹבֵב־ הַקֵּף אֶת הַמָּקוֹם. 2) mit Jemanden umgehen, הִתְרָעָה אֶת־ הִתְעָרֵב עִם, הָלֹךְ־ בּוֹא אֶת אִישׁ. Mit einem Jähzornigen gehe nicht um, אֶת אִישׁ חֵמוֹת אַל תָּבוֹא. Er geht mit Schlemmern um, רֹעֶה זוֹלְלִים הוּא. Ich will sehen ob du mit Wahrheit umgehst, אֶרְאֶה הָאֱמֶת אִתְּךָ. Mit Lügen umgehen, הָלֹךְ עִם שָׁוְא. 3) Ich gehe damit um, mir ein Haus zu bauen, עַתָּה עִם לְבָבִי לִבְנוֹת לִי בַּיִת. 4) Schlecht, hart mit Einem umgehen, הָרַע לְאִישׁ, הַקְשִׁיחַ אֶת אִישׁ. 5) Er weiß nicht damit umzugehen, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. 6) Eine Vorschrift zu umgehen, עֲבוֹר עַל מִצְוָה בְּמִרְמָה.

Umgekehrt, im Gegentheil, לְהֶפֶךְ*.

Umgraben, 1) ringsum graben. Ich habe den Baum umgraben, הֲפַרְתִּי אֶת הָאֲדָמָה סָבִיב לָעֵץ. 2) So graben, daß das Oberste zu unterst kommt, עַזֵּק. Er hat den Garten umgegraben, עִזֵּק אֶת הַגָּן.

Umgränzen, Etwas, הַגְבֵּל אֶת. Umgränze den Berg, הַגְבֵּל אֶת הָהָר.

Umduften, die Blumen umduften mich, הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחָם סָבִיב לִי.

Umdecken, nochmals decken: ein Dach, עָשׂה שֵׁנִית אֶת הַגָּג.

Umdrehen, 1) umwenden: die Hand, הָפַךְ יָד. Er hat sich umgedreht, פָּנָה אַחֲרָיו. 2) Im Kreise, um die Achse, הֵסֵב. Die Thüre dreht sich um in der Angel, הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ. Die Räder drehen sich um, הָאוֹפַנִּים יִסֹּבּוּ.

Umhaben, ein Kleid, עָטָה אֶת הַבֶּגֶד סָבִיב לוֹ. Der Mantel, den er umhat, gehört nicht ihm, הָאַדֶּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו לֹא לוֹ הוּא.

Umhalsen, Einen, חָבַק־חִבֵּק אֶת אִישׁ.

Umhang, der, קֶלַע. Umhänge, קְלָעִים. Die Umhänge des Hofes, קַלְעֵי הֶחָצֵר.

Umhacken, 1) einen Baum, הִפִּל עֵץ בְּקַרְדֹּם, בְּגַרְזֶן. 2) Die Erde, עָדַר בַּמַּעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה.

Umhauen, Bäume, כָּרַת־ גִּדַּע־ נִקֵּף עֵצִים. Er hauet des Waldes Dickicht um mit Eisen, וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל.

Umhüllen, den Kopf mit einem Tuche, הֵלִיט־ לָאַט רֹאשׁוֹ בְּשִׂמְלָה, s. Verhüllen. Und sprech' ich: ja, Finsterniß soll mich umhüllen, וָאֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי.

Umhin, ich kann nicht umhin, es dir mitzutheilen, לֹא אוּכַל לְכַחֵד מִמְּךָ הַדָּבָר.

Umhüpfen, Einen, דִּלֵּג סָבִיב לְ.

Umher, das edlere Wort für herum, סָבִיב. Alle Dörfer umher, oder rings umher, כָּל הַכְּפָרִים מִסָּבִיב. Was unter den folgenden Zusammensetzungen mit diesem Nebenworte sich nicht findet, suche man unter: Herum.

Umher irren, תָּעָה, אָבַד, נָדַד, נוּעַ. Ich irre umher, wie ein verlorenes Schaf, תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד. Ein umher irrender Aramäer war mein Vater, אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי. Umher irren sollen sie unter den Völkern, וְיִהְיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם. Sie irren blind in den Straßen umher, נָעוּ עִוְרִים בַּחוּצוֹת.

Umher blicken, הִבִּיט־ פָּנָה כֹּה וָכֹה.

Umher gießen, Wasser, יָצַק מַיִם סָבִיב לְ.

Umher gehen, הָלַךְ אָנֶה וָאָנָה. In einer Stadt, סָבַב־ סוֹבֵב בָּעִיר.

Umher werfen, die Kleider, הִשְׁלִיךְ הֵנָּה וָהֵנָּה אֶת הַבְּגָדִים; von einem Volke: Arme, vom Sturme Umhergeworfene, עֲנִיָּה סֹעֲרָה.

Umher suchen, בִּקֵּשׁ־ חִפֵּשׂ הֵנָּה וָהֵנָּה.

Umher sitzen, יָשַׁב סָבִיב לְ.

Umher sehen, רָאָה־ הִבִּיט כֹּה וָכֹה. Sieh um dich her, שְׂאִי עֵינַיִךְ סָבִיב וּרְאִי.

Umher tappen, מִשֵּׁשׁ מִסָּבִיב לוֹ.

Umher tönen, die Stimme der jubelnden Freude tönt umher, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה יִשָּׁמַע מִסָּבִיב.

Umher tragen, נָשָׂא הֵנָּה וָהֵנָּה־ מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם. Er trägt die Gesetzrolle im Bethause umher, הוּא נוֹשֵׂא אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה בְּבֵית הַתְּפִלָּה מִסָּבִיב.

Umher laufen, רוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם.

Umher liegen, die Kleider liegen umher in Unordnung, הַבְּגָדִים מוּנָחִים הֵנָּה וָהֵנָּה בִּבְלִי סְדָרִים. Er schläft, und seine Leute liegen um ihn her, יָשֵׁן הוּא וַאֲנָשָׁיו שׁוֹכְבִים סְבִיבוֹתָיו.

Umher verbreiten, Wenn die Sonne ihr Licht umher verbreitet, בִּפְרֹשׂ הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרָהּ לְכָל רוּחַ. Die Feinde sind um uns her verbreitet, הָאוֹיְבִים נְטוּשִׁים סְבִיבוֹתֵינוּ.

Umher ziehen, von Nomaden, נָסַע מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם. Sie zogen im ganzen Lande umher, וַיָּסֹבּוּ בְּכָל הָאָרֶץ. Von reisenden Kaufleuten, סָחַר.

Umher schallen, Posaunen und Trompeten schallen umher, קוֹל שׁוֹפָרוֹת וַחֲצוֹצְרוֹת יִשָּׁמַע מִסָּבִיב.

Umher schauen, s. Umher sehen.

Umherschicken, Boten in einem Lande, שִׁלַּח מַלְאָכִים בָּאָרֶץ סָבִיב.

Umher schweifen, שׁוּט, שׁוֹטֵט הִתְחַמֵּק. Wie lange willst du umher schweifen, widerspänstige Tochter! עַד מָתַי תִּתְחַמָּקִין הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה. Du bist umher geschweift zu Fremden, וַתְּפַזְּרִי אֶת דְּרָכַיִךְ לַזָּרִים.

Umher schweben, von Vögeln, רִחֵף סָבִיב לְ.

Umher schwärmen, הָמָה. Ein thörichtes Weib schwärmt umher, אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה.

Umherstreuen, Asche, פִּזֵּר־ זָרָה אֵפֶר סָבִיב לְ. Seine Pfeile sendet er und streuet sie umher, וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם.

Umher streifen, in einem Lande, שׁוּט־שׁוֹטֵט בָּאָרֶץ. Eine Räuberschaar streift umher in den Straßen, פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ. Er streift umher, um Brod zu suchen, נֹדֵד הוּא לַלֶּחֶם.

Umher spähen, er spähet im Zimmer umher, עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הַחֶדֶר.

Umwandeln, Etwas, הָפַךְ אֶת. Du wandelst gänzlich um des Siechthums Lagerstätte, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ, s. Verwandeln.

Umwogen, das Meer umwogte das Schiff, אֲפָפוּ מִשְׁבְּרֵי הַיָּם אֶת הָאֳנִיָּה.

Umwölken, der Himmel umwölkt sich, הַשָּׁמַיִם יִתְקַדְּרוּ בְּעָבִים, הָעֲנָנִים יְכַסּוּ אֶת הַשָּׁמַיִם, s. Umziehen.

Umwinden, den Kopfbund, צָנַף בְּמִצְנֶפֶת.

Umwickeln, 1) einen Faden, כָּרַךְ אֶת הַחוּט*. 2) Ein Kind, הַחְתֵּל שֵׁנִית אֶת הַיֶּלֶד.

Umweg, der, (נְטָה מִן הַמְּסִלָּה) דֶּרֶךְ אֲרוּכָה. Wir haben einen Umweg gemacht, לֹא הָלַכְנוּ בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה. Gott ließ das Volk einen Umweg machen, וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם.

Umwehen, 1) der Wind umwehet das Haus, הָרוּחַ יִשֹּׁב סָבִיב לַבַּיִת. 2) Der Wind hat den Baum umgeweht, הָרוּחַ נָשַׁב בָּעֵץ וַיִּפּוֹל.

Umwechseln, Geld, הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Umwälzen, sich, הִתְהַפֵּךְ. Eine Klinge des sich umwälzenden Schwertes, לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת.

Umwenden, 1) die Hand, הָפַךְ יָד. Ein nicht umgewendeter Kuchen, עֻגָה בְּלִי הֲפוּכָה. Sich umwenden, פָּנָה אַחֲרָיו, הָפַךְ. Als ein Mann von seinem Wagen herab sich umwandte, כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ. 2) Der Kutscher wendet um, הָרַכָּב יַהֲפֹךְ יָדוֹ, s. Umlenken.

Umwerfen, 1) Tische und Stühle, הַשְׁלֵךְ אַרְצָה שֻׁלְחָנוֹת וְכִסְאוֹת. Sie haben unsere Wohnungen umgeworfen, הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ. Eine Mauer umwerfen, הַפִּיל חוֹמָה. 2) Der Kutscher hat umgeworfen, הָרַכָּב הָפַךְ אֶת הַמֶּרְכָּבָה, s. Umstürzen. 3) Einen Mantel umwerfen, מִהֵר לָשׂוּם אַדַּרְתּוֹ עָלָיו.

Umsatteln, ein Pferd, חָבַשׁ שֵׁנִית אֶת הַסּוּס; (im moralischen Sinne) er umsattelte in seinen Ansichten, שִׁנָּה אֶת דַּעְתּוֹ.

Umsonst, 1) unentgeltlich, חִנָּם, חִנָּם אֵין כָּסֶף, בְּלֹא כָסֶף, בְּלֹא מְחִיר. 2) Vergeblich, חִנָּם, אֶל חִנָּם, לַשָּׁוְא. Beleuchtet nicht umsonst meinen Altar, לֹא תָאִירוּ מִזְבְּחִי חִנָּם. Ich habe nicht umsonst geredet, לֹא אֶל חִנָּם דִּבַּרְתִּי. Umsonst häufst du die Heilmittel, לַשָּׁוְא הִרְבֵּית רְפֻאוֹת. Und sie sprachen: Umsonst! וְאָמְרוּ נוֹאָשׁ. 3) Unverdient, ohne Ursache. Der mich umsonst anfeindet, אוֹיְבִי חִנָּם, צוֹרְרִי רֵיקָם.

Umsinken, כָּרַע וְנָפַל.

Umsein, הִקִּיף. Wenn die Tage des Gastmahls um waren, כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה.

Umsegeln, s. Umschiffen.

Umsägen, einen Baum, גָּרַר עֵץ בַּמְּגֵרָה לְהַפִּילוֹ.

Umsehen sich, 1) rückwärts sehen, הַבֵּט אַחֲרָיו. Sieh dich nicht um, אַל תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ. Sich nach Jemanden umsehen, פָּנָה אֶל אִישׁ. Als man sich nach dem Haufen umsah, da lagen sie als Leichen auf der Erde, וַיִּפְנוּ אֶל הֶהָמוֹן וְהִנָּם פְּגָרִים נֹפְלִים אַרְצָה. 2) Um sich hersehen, נָשָׂא עֵינָיו סָבִיב וְרָאָה, רָאֹה־פָּנֹה כֹּה וָכֹה. Sie ging aus, um sich unter den Töchtern des Landes umzusehen, וַתֵּצֵא לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ.

Umsetzen, Waaren, Geld, הָמֵר סְחוֹרָה בִּסְחוֹרָה, כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Umtoben, Einen, von Menschen und den Wellen des Meeres, הָמֹה־רָגֹשׁ סָבִיב לְ.

Umtausch, der, תְּמוּרָה, חֲלִיפָה.

Umtauschen, Etwas, הָמֵר־הַחֲלֵף דָּבָר בְּדָבָר.

Umthun, den Mantel, s. Umnehmen.

Umtriebe, die, der Aufwiegler, מְזִמּוֹת הַשֹּׁנִים.

Umlagern, Etwas, חָנָה סָבִיב לְ. Eine Stadt feindlich, חָנָה עַל עִיר, צוּר עַל עִיר הָאוֹיֵב.

Umladen, einen Wagen, טָעַן שֵׁנִית־שׁוּב לִטְעֹן אֶת הָעֲגָלָה. Man hat die Waare umgeladen, נָתְנוּ אֶת הַסְּחוֹרָה אֶל עֲגָלָה אַחֶרֶת.

Umlauf, der, des Jahres, תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. Nach Umlauf des Jahres, לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה, לִתְקֻפוֹת הַיָּמִים, לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה. Der Umlauf des Blutes,

סִבּוּב־הַקָּפַת הַדָּם*. Es ist viel Geld im Umlauf, רַב הַכֶּסֶף הָעוֹבֵר מֵאִישׁ אֶל אִישׁ.

Umlauf, 1) ich umlief die Stadt, רַצְתִּי סָבִיב לָעִיר. 2) Das Jahr ist umgelaufen, הִקִּיפָה הַשָּׁנָה. 3) Ein umlaufendes Schreiben, מִכְתָּב הַנִּשְׁלָח מֵאִישׁ אֶל אִישׁ.

Umliegend, die Stadt und die umliegenden Dörfer, הָעִיר וְהַכְּפָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ.

Umleuchten, Etwas, הֵאִר סָבִיב לְ. Der Mond umleuchtet mich, הַיָּרֵחַ יָאִיר בַּעֲדִי.

Umlegen, einen Stuhl, הוֹרִיד כִּסֵּא לָאָרֶץ. Der Wind legt nach Osten um, הָרוּחַ נָסַב אֶל הַמִּזְרָחָה. Ein Halstuch umlegen, עָשָׂה מִטְפַּחַת סָבִיב הַצַּוָּאר. Die Soldaten umlegen, הֵמִיר תַּחֲנוֹת אַנְשֵׁי הַצָּבָא בְּאַחֶרֶת.

Umlenken den Wagen, הָפַךְ יָד. Er sprach zu seinem Wagenführer: lenke um, וַיֹּאמֶר לְרַכָּבוֹ הֲפֹךְ יָדְךָ.

Ummauern, eine Stadt, בָּנָה חוֹמָה סָבִיב לָעִיר.

Umnebeln, Etwas, כִּסָּה בַּעֲרָפֶל. Die Stadt ist umnebelt, הָעֲרָפֶל יְכַסֶּה אֶת הָעִיר, הָעִיר מְכֻסָּה בַּעֲרָפֶל.

Umnähen, Etwas, תָּפַר סָבִיב לְ.

Umnehmen, einen Mantel, שׂוּם אַדַּרְתּוֹ עָלָיו.

Umändern, eine Schrift, שִׁנָּה כָּל דִּבְרֵי הַמִּכְתָּב.

Umfallen, נָפַל לָאָרֶץ. Sie sank in Ohnmacht und fiel um, הִתְעַלְּפָה וְנָפְלָה אַרְצָה.

Umfang, der, הֶקֵּף*. Seen von großem Umfang, יְאֹרִים רַחֲבֵי יָדַיִם.

Umfangen, Einen, s. Umarmen, Umfassen.

Umfassen, 1) Etwas mit der Hand, חָבַק אֶת. Ohne Zuflucht, umfassen sie den Felsen, מִבְּלִי מַחְסֶה חִבְּקוּ צוּר. Seine Rechte umfaßt mich, יְמִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי. 2) Der Alles umfassende Himmel, הַשָּׁמַיִם הַסּוֹבְבִים הַכֹּל.

Umformen, Etwas, יָצַר שֵׁנִית אֶת.

Umführen, du hast mich umgeführt, לֹא הוֹלַכְתַּנִי בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה, הֲסִבּוֹתָ אוֹתִי. s. Umweg.

Umfluthen, das Haus ist umfluthet, זֶרֶם מַיִם יָסֹב אֶת הַבַּיִת. Deine Schrecknisse umfluthen mich den ganzen Tag, בִּעוּתֶיךָ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם.

Umfliegen, Etwas, עוּף־ עוֹפֵף סָבִיב לְ.

Umfließen, der Strom umfließt die Stadt, הַנָּהָר הוֹלֵךְ סָבִיב לָעִיר.

Umpacken, eine Waare, צָרַר שֵׁנִית אֶת הַסְּחוֹרָה.

Umpanzern, er ist umpanzert, לָבוּשׁ שִׁרְיוֹן הוּא מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ.

Umpflanzen, 1) anders pflanzen: einen Baum, נָטַע שֵׁנִית אֶת הָעֵץ. 2) Einen Teich mit Bäumen נָטַע עֵצִים סָבִיב לַבְּרֵכָה.

Umpflügen, s. Umackern.

Umziehen, 1) rund um ziehen, סַב. Lange genug habt ihr dieses Gebirge umzogen, רַב לָכֶם סֹב אֶת הָהָר הַזֶּה. 2) Sich umziehen, s. Umkleiden. 3) Der Himmel umzieht sich mit schwarzen Wolken, הַשָּׁמַיִם יִתְקַדְּרוּ בְּעָבִים.

Umzingeln, Einen, סָבַב אֶת, עָטַר אֶת־ אֶל. Sie umzingelten David und seine Mannschaft, um sie zu fangen, עֹטְרִים אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו לְתָפְשָׂם. Das Gift derer, die mich umzingeln, רֹאשׁ מְסִבָּי.

Umzäunen, Etwas, גָּדַר אֶת־ בְּעַד, שׂוּךְ־ שָׂכַךְ־ הֵסַךְ בְּעַד. Er umzäunte meinen Pfad, אָרְחִי גָּדַר. Warum dem Manne, den der Weg verschlossen ist, den Gott umzäunt, לָמָּה לְגֶבֶר אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ נִסְתָּרָה וַיָּסֶךְ אֱלוֹהַּ בַּעֲדוֹ.

Umkommen, אָבַד, הֵאָסֵף. Der Gerechte kommt um, הַצַּדִּיק אָבָד, נֶאֱסָף. In einem Treffen umkommen, הִסָּפָה־ נָפַל בַּמִּלְחָמָה. Die durch's Schwert, vor Hunger Umgekommene, חַלְלֵי חֶרֶב, חַלְלֵי רָעָב.

Umklammern, einen, כִּתֵּר, סִבֵּב, חָבַק אִישׁ בְּכָל כֹּחוֹ.

Umkleiden, sich, לָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים, הֶחֱלִיף שִׂמְלוֹתָיו, שִׁנָּה בְגָדָיו. (Im figürlichen Sinne) er hat den hölzernen Stuhl mit Silber umkleidet, אֶת כִּסֵּא הָעֵץ צִפָּה כֶסֶף.

Umkehrung, die, Zerstörung, הֲפֵכָה, מַהְפֵּכָה. Gleich der Umkehrung von Sodom und Gomorra, כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה. Umkehrung vom schlechten Lebenswandel, שִׁיבָה מִדֶּרֶךְ הָרָע.

Umkehren, verb. act. 1) die Hand, הָפַךְ יָד. Wie man die Hand umkehrt, כַּאֲשֶׁר יַהֲפֹךְ אִישׁ אֶת יָדוֹ. Den Wagen, s. Umlenken. 2) verwüsten: wie die

Städte, die Gott in seinem Zorne umgekehrt hat, כֶּעָרִים אֲשֶׁר הָפַךְ אֱלֹהִים בְּאַפּוֹ. 3) Sich umkehren, פָּנָה אַחֲרָיו, von Sachen, הִתְהַפֵּךְ.

Umkehren, verb. neut. 1) auf dem Wege umkehren, שׁוּב בְּדֶרֶךְ. 2) Kehrt um von euern bösen Wegen, שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים.

Umkreis, der, eines Landes, סְבִיב הָאָרֶץ. Einer Kugel, הֶקֵּף הַכַּדּוּר*.

Umkreisung, die, der Sonne, תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Umkreisen, Etwas, הַקֵּף־סָבֹב אֵת.

Umkränzen, Einen, עָטֹר־עַטֵּר אֵת־לְ. Wie mit einem Schilde umkränzt ihn deine Huld, כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ. Die Krone, womit ihn seine Mutter umkränzte, הָעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לוֹ אִמּוֹ.

Umrühren, Etwas mit einem Kochlöffel, הָגִים בְּעֵץ פָּארוּר*. Einer, der umrührt, מֵגִים*.

Umrütteln, Etwas, הָנִיעַ הֵנָּה וָהֵנָּה אֵת.

Umringen, Etwas, סָבֹב־הַקֵּף־כַּתֵּר, הַכְתִּיר אֵת. Sie umringten Benjamin, כִּתְּרוּ אֶת בִּנְיָמִן. Der Frevler umringt den Gerechten, רָשָׁע מַכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק.

Umreiten, 1) ich habe das Lager umritten, רָכַבְתִּי עַל הַסּוּס סָבִיב לַמַּחֲנֶה. 2) Er hat ein Kind umgeritten, הִפִּיל אֶת הַיֶּלֶד בְּרָכְבוֹ עַל הַסּוּס. 2) Wir sind umgeritten, לֹא רָכַבְנוּ עַל סוּסֵינוּ בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה.

Umreißen, eine Mauer, הָרֹס־פָּרֹץ חוֹמָה. s. Einreißen.

Umrennen, er hat ein Kind umgerannt, הִפִּיל יֶלֶד בִּמְרוּצָתוֹ.

Umschatten, der Baum umschattet mich, הָעֵץ יְכַסֵּנִי בְּצִלּוֹ, צֵל הָעֵץ יְכַסֵּנִי. Umschattet sein, מְכֻסֶּה בְּצֵל.

Umschanzen, eine Stadt, שָׁפֹךְ סֹלְלָה סָבִיב לָעִיר.

Umschaffen, Etwas, הָפֹךְ אֵת. Die Einöde wurde in ein Paradies umgeschaffen, הַצִּיָּה נֶהְפְּכָה לְפַרְדֵּס. Sie ist wie umgeschaffen, נֶהְפְּכָה לְאִשָּׁה אַחֶרֶת.

Umschauen, sich, s. Umsehen.

Umschütten, er hat einen Becher mit Wein umgeschüttet, הִפִּיל הַכּוֹס וְנִשְׁפַּךְ הַיַּיִן.

Umschweif, der, sprich, aber ohne Umschweife, דַּבֵּר וְאַל תַּכְבִּיר מִלִּים. Einen Lernenden mit vielen Umschweifen ermüden, הוֹנִיעַ אֶת הַלּוֹמֵד בַּאֲרִיכוּת דְּבָרִים*.

Umschweben, einen Ort, רַחֵף־עוּף סָבִיב לַמָּקוֹם. Der Vogel umschwebte sein Nest, הַצִּפּוֹר יָעִיר קִנּוֹ וְעָלָיו יְרַחֵף.

Umschwärmen, die Bienen umschwärmen die Körbe, הַדְּבוֹרִים תְּסֻבֶּינָה אֶת הַסַּלִּים.

Umstand, der, עִנְיָן, דֶּרֶךְ, אוֹפֶן 1) dieser Umstand ist für uns günstig, הַדָּבָר הַזֶּה לָנוּ לְהוֹעִיל. Ein übler Umstand, עִנְיָן רָע. 2) Er erkundigte sich bei mir nach deinen Umständen, שְׁאֵלַנִי עַל מַעֲשֶׂךָ, עַל מְלַאכְתֶּךָ, עַל הוֹנְךָ. Wie ich höre soll er in schlechten Umständen sich befinden, שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר מָךְ הוּא וְתָמוּט יָדוֹ.

Umstandswort, das, תֹּאַר הַפֹּעַל*. Er freuet sich heute sehr, יִשְׂמַח הַיּוֹם מְאֹד. s. Nebenwort.

Umstoßen, 1) er hat die Flasche umgestoßen, הִדְחָה אֶת הַבַּקְבּוּק וַיִּפּוֹל. 2) Ein Testament umstoßen, בַּטֵּל הַצַּוָּאָה*.

Umsturz, der, eines Reiches, מַפֶּלֶת הַמַּמְלָכָה.

Umstimmen, שַׁנֵּה הֲבָרַת הַקּוֹל. 1) Eine Harfe, שַׁנֵּה אֵת קוֹל מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר. 2) Ich werde suchen, ihn umzustimmen, אֲדַבֵּר עַל לִבּוֹ לַהֲנִיעֵהוּ מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. Ich habe ihn umgestimmt, הֵסַר־שֹׁב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ בְּדַבְּרִי עַל לִבּוֹ.

Umstürzen, Etwas, הָפֹךְ אֵת. Ich werde umstürzen den Wagen mit den Fahrenden, וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ. Ich werde den Thron der Königreiche umstürzen, וְהָפַכְתִּי כִּסֵּא מַמְלָכוֹת. Eine Schüssel umstürzen, הָפֹךְ הַצַּלַּחַת עַל פָּנֶיהָ.

Umstehen, er sprach zu den umstehenden Personen וַיֹּאמֶר לָאֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים־הַנִּצָּבִים עָלָיו.

Umstellen, einen Wald mit Netzen, oder den Wald umstellen, הַקֵּף אֶת הַיַּעַר בִּמְצוּדוֹת, פְּרֹשׂ הָרֶשֶׁת לַיַּעַר סָבִיב.

Umständlich, s. Ausführlich.

Umstecken, Etwas mit Blumen, סוּג בִּפְרָחִים אֵת.

Dein Leib ein Weizenhaufen, mit Rosen umsteckt, בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים.

Umstrahlen, er ist umstrahlt, קרנים לו סביב.

Umströmen, s. Umfließen.

Umstricken, Einen, טמן שות מוקשים סביב ל. Die Bande der Unterwelt, verruchte Bande umstrickten mich, חבלי שאול סבבוני, חבלי רשעים עודוני.

Umschlag, der, 1) eines Briefes, מעטה האגרת*. 2) Um einen kranken Theil, תחבשת*.

Umschlagen, verb. act. 1) Bäume, נקף הפל עצים. 2) Ein Blatt in einem Buche, הפך את דף הספר*.

Umschlagen, verb. neut. der Wagen, der Nachen ist umgeschlagen, נהפכה המרכבה, האניה הקטנה התהפכה בסבב.

Umschlingen, Einen mit den Armen, חבק איש. Die Weinreben umschlingen die Pfähle, הזמורות תסבינה את היתדות.

Umschleiern, Etwas, כסה בצעיף לוט את.

Umschmieden, כתת. Und sie werden ihre Schwerter zu Pflugscharen umschmieden, וכתתו חרבותם לאתים.

Umschmeißen, s. Umwerfen.

Umschmelzen, Etwas, הפך דבר מאשר היתה דמותו בתחלה.

Umspannen, 1) man hat umgespannt, אסרו סוסים אחרים במרכבה. 2) Ich habe es umspannt, הקפתיו באצבעותי השלשות*.

Umspinnen, ארג מטוה על דבר. Die Spinne hat die Fliege umsponnen, העכביש ארג קוריו סביב לזבוב.

Umschrift, die, einer Münze, מכתב החרות על המטבע סביב*.

Umschreibung, die, 1) eine erklärende Uebersetzung, (die Paraphrase). תרגום מבאר, העתקה מפרשת*. 2) Die Bezeichnung eines Gegenstandes, den man nicht nennen will, durch die Eigenschaften und Wirkungen derselben (die Periphrase) כנוי*, plur. כנוים.

Umschreiben, 1) andersschreiben: einen Brief, כתב שנית את האגרת. 2) Erklärend übertragen (Paraphrasiren), באר בתרגומו*.

Umschreiber, der, (ein Paraphrast), המבאר בתרגומו, המרחיב המאמר לפרש*.

Unabhängig, ich bin, אינני כר למשמעת זולתי, לא יכביד איש אכפו עלי.

Unabwendbar, dieses Uebel ist, הרעה הזאת לא נקל להסירה, להעביר הרעה הזאת.

Unabsehbar, eine unabsehbare Ebene, מישור נרחב במאד מאד. s. Unübersehbar.

Unablässig arbeiten, עשה מלאכת עבודתו באין הפוגות.

Unabänderlich, dieses ist, לא יוכל איש לשנות זאת.

Unachtsam, dieser Knabe ist, הנער הזה לא ישמר. Ein unachtsamer Mensch, איש אשר לא ישמר, אשר לא יזהר. s. Acht geben.

Unachtsamkeit, die, du bist aus Unachtsamkeit gefallen, נכשלת בלכתך כי לא נשמרת.

Unangenehm, dieses ist mir, לא ינעם לנפשי רע בעיני הדבר הזה. Ein unangenehmes Wetter, עת לא נעימה.

Unansehnlich, ein unansehnlicher Mensch, איש אשר אין לו תאר.

Unanständig, מגונה*. Unanständige Reden, דברים מגונים.

Unanständigkeit, die, דרך מגונה*.

Unart, die, מדה מגונה*. Unarten, מדות מגונות.

Unartig, dieser Knabe ist, לא נאוה דרך הנער הזה. Ein unartiger Mensch, איש חסר דרך ארץ*.

Unartigkeit, die, חסר דרך ארץ*.

Unordnung, die Unordnung herrscht in diesem Hause, אין דבר מסדר בבית הזה*. In allen seinen Geschäften ist nichts als Unordnung, אין מעשיו מסדר*. Deine Bücher sind in der größten Unordnung, אין אחד מספריך במקומו.

Unordentlich erzählen, Etwas, ספר דבר בלי סדור*. Eine unordentliche Erzählung, ספור שאינו מסדר, ספור מבלבל*. Ein unordentliches Leben führen, הלך בדרך לבו.

Unumstößlich, דבר קשה להדיחו, להפילו. Ein unumstößlicher Beweis, הוכחה נצחת.

Ununterbrochen, בלי חשך, מאין הפוגות, *בלי הפסק.

Unausbleiblich, die Strafe ist, בוא תבוא הפקדה לא תאחר.

Unausgesetzt beten, התפלל תמיד, כל היום, מאין הפוגות, *בלי הפסק.

Unauslöschlich, ein unauslöschliches Feuer, אש אשר לא תכבה, אש יקדת תמיד. Ein unauslöschlicher Schimpf, חרפה אשר לא תמחה לנצח.

Unausführbar, אשר לא יוכל איש לכלה, אשר לא יוכל להעשות.

Unausstehlich, אשר לא יוכל איש לכלכל. s. Unerträglich.

Unaussprechlich, אשר לא יוכל איש לדבר-לספר-להגיד. Meine Dankbarkeit gegen dich ist unaussprechlich, אין די מלים בלשוני להודות לך.

Unaufhaltbar, אשר לא יוכל להעצר, אשר אין מעצר לו.

Unaufhörlich verfolgen, רדף בלי חשך. Mein Auge fließt unaufhörlich, עיני נגרה ולא תדמה מאין הפוגות. Ein unaufhörliches Geschrei, צעקה אשר לא תחדל.

Unauflöslich, אשר לא יוכל להפתח, אשר לא יוכל איש להתר, לפתח. Ein unauflöslicher Bund, ברית עולם.

Unaufmerksam, er ist, לא יקשיב, לא ישים לבו אל דבר, לא יתבונן. Ein unaufmerksames Ohr, אזן לא קשבת.

Unüberwindlich, s. Unbesiegbar. Unüberwindliche Schmerzen, מכאובים אשר לא יוכל איש לסבל.

Unübersehbar, diese Fläche ist, לא תוכל העין לראות כל פני המישור הזה.

Unübersetzbar, dieses Buch ist, לא יוכל איש לתרגם-להעתיק הספר הזה.

Unübertroffen, dieser Dichter ist, אין ערוך אל המשורר הזה.

Unübertrefflich, dieses Gedicht ist, השיר הזה הוא מבחר השירים.

Unüberlegt, er ist, לא יעשה דבר בשום שכל.

Unüberlegte Reden, בטא בשפתים. Eine unüberlegte Antwort, תשובה נמהרה. Ein unüberlegter Mensch, נמהר. s. Unbesonnen.

Uneigentlich, die uneigentliche Bedeutung eines Wortes, *פתרון המלה הנוטה מראשית הוראתו.

Uneigennützig, er ist, לבו לא ילך אחרי הבצע, לא יטה אחרי הבצע. Ein uneigennütziger Mensch, שונא בצע, מואס בבצע.

Uneingedenk, sie waren des brüderlichen Bundes uneingedenk, לא זכרו ברית אחים.

Uneinig, sie sind, חלק לבם, נפרדו במועצותיהם. Sie sind uneinig geworden, *נפרדו לבותם.

Uneinigkeit stiften, הפרד אנשים.

Unbarmherzig, er ist, לא ירחם את-על איש, אין רחמים בלבו. Unbarmherzig mit Einem umgehen, הקשיח לבו ל.

Unbiegsam, sein Herz ist, קשה לב הוא.

Unbillig, dieses ist, לא נכון לעשות כן.

Unbeantwortet, er ließ mein Schreiben unbeantwortet, לא ענה אתי דבר על מכתבי.

Unbegreiflich sein, הפלא מן. Drei Dinge sind mir —, שלשה המה נפלאו ממני. Deine Handlungsweise ist mir —, נפלא בעיני דרכך.

Unbegrenzt, s. Grenzenlos.

Unbedachtsam reden, בטא בשפתים.

Unbedingt, *בלי תנאי.

Unbedeutend, der Ort ist, המקום מצער. Sie kamen mit einer unbedeutenden Mannschaft, במצער אנשים באו. Ein unbedeutendes Geschenk, מתנה קטנה. Etwas Unbedeutendes, דבר קטן.

Unbehaart, unbehaarte Hände, ידים לא שעירות. Ein unbehaarter Mann, איש חלק.

Unbehaglich, s. Unangenehm.

Unbeholfen, du bist, לא תדע לנוע ידיך ורגליך, אינך יודע להימין ולהשמיל.

Unbehutsam, dein Sohn ist in seinen Aeußerungen, בנך איננו נזהר בדבריו.

Unbehülflich, s. Unbeholfen.

Unbewacht, לא שמור.

Unbewaffnet, ich bin, אינני חגור כלי מלחמתי, כלי.

Unbewohnbar, dieser Ort ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה.

Unbewohnt, dieses Haus ist, אֵין יוֹשֵׁב בַּבַּיִת הַזֶּה. Eine unbewohnte Stadt, עִיר לֹא נוֹשָׁבָה, נוֹשֶׁבֶת, עִיר עֲזוּבָה.

Unbewölkt, לֹא עָבוֹת. Wenn die Sonne aufgeht an einem unbewölkten Morgen, כִּי יִזְרַח שֶׁמֶשׁ בֹּקֶר לֹא עָבוֹת.

Unbewußt, das Alles ist mir, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ כָּל זֹאת.

Unbeweint, er starb, לֹא בָּכָה אִישׁ עָלָיו בְּמוֹתוֹ.

Unbewegt, er blieb bei ihrem Flehen, לֹא נִכְמְרוּ נִחוּמָיו בְּהִתְחַנְּנָהּ אֵלָיו.

Unbeweglich, 1) unbewegbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהָנִיעַ. Er sitzt unbeweglich da, יֵשֵׁב וְלֹא יָזוּעַ. Uebewegliche Güter, קַרְקָעוֹת*. 2) Wir machten ihm dringende Vorstellung, er aber blieb unbeweglich, פָּצַרְנוּ בוֹ וְהוּא לֹא סָר מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ.

Unbesonnen, ein unbesonnener Mensch, נִמְהָר. Das Herz der Unbesonnenen lernt überlegen, לְבַב נִמְהָרִים יָבִין לָדַעַת.

Unbesorgt, sei wegen dieser Sache ganz, אַל תִּדְאַג לַדָּבָר הַזֶּה, מֵהַדָּבָר הַזֶּה.

Unbesucht, ein unbesuchter Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא בוֹ אִישׁ.

Unbesiegbar, dieser Held ist, לֹא יִתְגַּבֵּר אִישׁ עַל הַגִּבּוֹר הַזֶּה.

Unbeseelt, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים.

Unbetreten, ein unbetretener Weg, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר לֹא תִדְרֹךְ בּוֹ רֶגֶל אִישׁ.

Unbeträchtlich, מִצְעָר. s. Unbedeutend, Gering.

Unbelohnt, seine Handlung blieb, שָׂכָר לֹא הָיָה לוֹ בִּפְעֻלָּתוֹ. Eine unbelohnte That, פְּעֻלָּה לֹא מְשֻׁלָּמָה.

Unbelebt, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ רוּחַ חַיִּים. Ein unbelebter Stein, אֶבֶן דּוּמָם.

Unbemittelt, ein unbemittelter Mann, אִישׁ חֲסַר הוֹן.

Unbemerkbar, es ist, לֹא תוּכַל הָעַיִן לִרְאוֹתָהּ.

Unbemerkt, er ging unbemerkt hinweg, הָלַךְ לוֹ וְאֵין אִישׁ רֹאֶה אֹתוֹ. Unbemerkt schwinden sie auf immer dahin, מִבְּלִי מֵשִׂים לָנֶצַח יֹאבֵדוּ.

Unbenannt, אֲשֶׁר לֹא נִקְרָא, נִקַּב בְּשֵׁם. Sein Name ist unbenannt, שְׁמוֹ לֹא יִזָּכֵר.

Unbenommen, es soll dir unbenommen sein, dieses zu thun, לֹא יִמְנַע אִישׁ מֵעֲשׂוֹת זֹאת.

Unbändig, בְּלִי, סוּר לְמִשְׁמַעַת. Ein unbändiges Pferd, סוּס סוֹרֵר. Eine unbändige Kuh, פָּרָה סוֹרֵרָה.

Unbenützt, dieses Haus bleibt unbenützt, הַבַּיִת הַזֶּה לֹא יֵשְׁבוּ בוֹ. Ein unbenützter Weinberg, כֶּרֶם לֹא מְחֻלָּל. s. Benützen.

Unbeerdigt, sein Leichnam blieb, לֹא הָיְתָה קְבוּרָה לִגְוִיָּתוֹ.

Unbefugt, er ist ein unbefugter Richter, לֹא לוֹ לִשְׁפֹּט הַמִּשְׁפָּט. Ein unbefugter Gerichtsschreiber, סוֹפֵר הַמִּשְׁפָּט בְּלִי רִשְׁיוֹן.

Unbefleckt, ein unbeflecktes Gewissen, בַּר לֵבָב, לֵב זַךְ בְּלִי פֶשַׁע, בְּלִי עָוֹן.

Unbefriedigt, eine unbefriedigte Lust, תַּאֲוָה לֹא נִהְיָה.

Unbezahlbar, dieser Edelstein ist, רַב מְחִיר הָאֶבֶן הַיְקָרָה הַזֹּאת.

Unbezahlt, eine unbezahlte Schuld, חוֹב לֹא מְשֻׁלָּם.

Unbezwingbar, unbezwinglich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִכָּבֵשׁ.

Unbezähmbar, dieses böse Thier ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְשַׁנּוֹת דֶּרֶךְ הַחַיָּה הָרָעָה הַזֹּאת.

Unbekannt, 1) ich bin hier unbekannt, לֹא אֵדַע אִישׁ פֹּה. Ein unbekannter Mensch, נָכְרִי, זָר. Ein unbekanntes Land, אֶרֶץ לֹא יְדוּעָה, אֶרֶץ נָכְרִיָּה. Ich bin ihm ganz unbekannt geworden, נָכְרִי הָיִיתִי בְּעֵינָיו. 2) Das ist mir unbekannt, לֹא אֵדַע זֹאת.

Unbekümmert, sei deßhalb, אַל תִּדְאַג לְזֹאת.

Unbequem, ich sitze, ich liege, לֹא טוֹב מוֹשָׁבִי, לֹא טוֹב מִשְׁכָּבִי. Ich habe eine unbequeme Wohnung, צַר לִי בֵּית מוֹשָׁבִי.

Unberufen, sich unberufen in Etwas mengen, הִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא לוֹ.

Unberührt, er ließ die Speise unberührt stehen, לֹא נָגַע בָּאֹכֶל הַנָּתוּן לְפָנָיו.

Unberitten, unberittene Reiter, רוֹכְבִים חַסְרֵי סוּסִים.

Unberedet, er ist לֹא אִישׁ דְּבָרִים הוּא, עֲרַל שְׂפָתַיִם הוּא.

Unberechenbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהֵחָשֵׁב.

Unbeschadet, du kannst es deiner Ehre unbeschadet thun, כְּבוֹדְךָ לֹא יֵקָלֶה בַּעֲשׂוֹתְךָ זֹאת.

Unbescholten, sein Ruf ist, אֵין אִישׁ דֹּבֵר רָע עָלָיו לֹא יְדַבֵּר אִישׁ בּוֹ, לֹא יִתֵּן אִישׁ בּוֹ דֹּפִי.

Unbescheiden, du bist, אֵינְךָ צָנוּעַ. Ein unbescheidener Mensch, אִישׁ לֹא צָנוּעַ, עַז פָּנִים.

Unbescheidenheit, die, דֶּרֶךְ אֲנָשִׁים לֹא צְנוּעִים.

Unbestimmt, ein unbestimmter Tag, יוֹם לֹא יָעוּד. Eine unbestimmte Zeit, עֵת לֹא מוּעָדָה. Ein unbestimmter Ausdruck, מִלָּה סְתוּמָה*. Die unbestimmte Art (eines Zeitwortes), מָקוֹר*.

Unbestechlich, er ist, לֹא יִקַּח שֹׁחַד.

Unbeständig, er ist, יְשַׁנֶּה דַעְתּוֹ תָּמִיד. Ein unbeständiges Wetter, עֵת מִתְחַלֶּפֶת*.

Unbestraft, s. Ungestraft.

Unbestritten, dieses ist, לֹא הִתְנַגֵּד אִישׁ אֶל הַדָּבָר הַזֶּה.

Unbestreitbar, s. Unwiderleglich.

Unbeschnitten, ein Unbeschnittener, עֲרַל בָּשָׂר. Unbeschnittene, עֲרֵלִים.

Unbeschädigt, er ist, שָׁלֵם הוּא. s. Unversehrt, von Sachen, בְּלִי נֶזֶק*.

Unbeschrieben, חֵלֶק בְּלִי מִכְתָּב. Das Papier ist, הַנְּיָר חָלָק מִכָּל מִכְתָּב*.

Unbeschreiblich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְסַפֵּר.

Unbrauchbar, diese Geräthe sind, הַכֵּלִים הָאֵלֶּה לֹא יִצְלְחוּ לַכֹּל, לְכָל מְלָאכָה.

Ungangbar, ein ungangbarer Weg, דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה.

Ungastlich, er ist, אֵינֶנּוּ מַכְנִיס אוֹרֵחַ, לֹא יָבִיא אֹרְחִים לְבֵיתוֹ, לֹא יִקְרָא אִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לָחֶם.

Ungott, der, לֹא אֵל, לֹא אֱלֹהִים.

Ungütig, er behandelt mich, לֹא יִנְהַג עִמִּי בְּדֶרֶךְ טוֹב.

Ungültig, eine ungültige Urkunde, שְׁטָר פָּסוּל*. Ein Gesetz ungültig erklären, הָפֵר חֹק. Eine ungültige Ursache, סִבָּה רֵיקָה*.

Unglaublich, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַאֲמִין לַדָּבָר הַזֶּה. Eine unglaubliche That, פֹּעַל אֲשֶׁר לֹא יַאֲמִין אִישׁ כִּי יְסֻפָּר.

Unglaube, der, חֹסֶר הָאֱמוּנָה*.

Unglimpf, der, Einem mit Unglimpf begegnen, דַּבֵּר אֵת אִישׁ קָשׁוֹת.

Unglimpflich, eine unglimpfliche Antwort, מַעֲנֶה לֹא רַךְ. Unglimpfliche Reden, דִּבְרֵי עֶצֶב.

Unglück, das, רָעָה, הֹוָה, הַוָּה, אֵיד, פִּיד, כִּיד, נֶכֶר נֹכֶר. Es hat mich ein großes Unglück getroffen, רָעָה גְדוֹלָה מְצָאַתְנִי. Ich habe viel Unglück erlebt, רָעוֹת רַבּוֹת מְצָאוּנִי. Wir haben kein Unglück erfahren, לֹא רָאִינוּ רָעָה. Ein Unglück kommt über das Andere הֹוָה עַל הֹוָה תָּבוֹא. Unglück bereitet seinem Vater ein thörichter Sohn, הַוֹּת לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל. Unglück den Unheilstiftern, נֶכֶר לְפֹעֲלֵי אָוֶן. Er ist ins Unglück gestürzt, נָפַל בְּרָע. Er hat viele Menschen ins Unglück gestürzt, הֵדִיחַ הָרָעָה עַל אֲנָשִׁים רַבִּים. Ihr, meine Feinde, die ihr euch über mein Unglück freuet, אַתֶּם אוֹיְבַי שְׂמֵחֵי רָעָתִי.

Unglückselig, s. Unglücklich.

Unglücklich, ich bin, רַע לִי, בְּרָע אָנֹכִי. Ich bin in allen meinen Unternehmungen unglücklich, לֹא יִצְלַח דָּבָר בְּיָדִי. Einen unglücklich machen, הָבִיא הָרָעָה עַל אִישׁ. Gebt starkes Getränk dem Unglücklichen, תְּנוּ שֵׁכָר לְאוֹבֵד. O ich Unglücklicher! אוֹי לִי קְשֵׁה יוֹם.

Unglücksbote, der, מְבַשֵּׂר רַע.

Unglücksbotschaft, die, בְּשׂוֹרָה רָעָה.

Unglückstag, der, ihr Unglückstag ist nahe, קָרוֹב יוֹם רָעָתָם, יוֹם אֵידָם. Du hättest dich nicht weiden sollen an deines Bruders Unglückstage וְאַל תֵּרֶא בְיוֹם אָחִיךָ בְּיוֹם נָכְרוֹ.

Unglücksfall, der, פֶּגַע רָע, קוֹרַת אָסוֹן.

Unglücksprophet, der, מִתְנַבֵּא רָע, לְרָע.

Unglückskind, das, ich bin ein, אָנֹכִי לְעָמָל נוֹלַדְתִּי. פֶּגַע רָע עַל פֶּגַע רָע יִקְרֵנִי, לֹא תָמוּשׁ הָרָעָה מִמֶּנִּי.

Unglückszeit, die, עֵת רָעָה, עֵת צָרָה.

Ungleich, 1) nicht eben, לֹא יָשָׁר, לֹא־סְדָרִים, עָקֹב. 2) Sie sind ungleicher Gestalt, תֹּאַר הָאֶחָד שׁוֹנֶה מִתֹּאַר הַשֵּׁנִי.

Ungnade, die, er ist bei dem König in Ungnade gefallen, הַמֶּלֶךְ הֵסִיר חַסְדּוֹ מִמֶּנּוּ.

Ungnädig, der König ist auf mich, סָר מִמֶּנִּי חֶסֶד הַמֶּלֶךְ, פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם.

Ungeahndet s. Ungestraft.

Ungeachtet, אַף כִּי, אַף גַּם זֹאת. Ungeachtet dessen habe ich sie nicht verachtet, nicht verworfen, sie gänzlich auszurotten, וְאַף גַּם זֹאת לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם. Deines Alters ungeachtet, wirst du der Strafe nicht entgehen, אַף כִּי זָקֵן אַתָּה לֹא תִנָּקֶה. Du aßest davon, ungeachtet ich es dir verboten habe, אַף כִּי צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכֹל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ.

Ungeordnet, לֹא עָרוּךְ, ילֹא מְסֻדָּר.

Ungeübt, לֹא לָמוּד. Du bist in der hebräischen Sprache ungeübt, אֵינְךָ לָמוּד לְשׁוֹן עִבְרִית.

Ungebahnt, ein ungebahnter Weg, דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה.

Ungeboren, לֹא נוֹלָד. Ein ungeborenes Kind, עוֹלֵל לֹא רָאָה אוֹר, עוֹלֵל לֹא חָזָה שֶׁמֶשׁ.

Ungebunden, 1) man ließ ihm die Hände, לֹא נֶאֶסְרוּ יָדָיו. 2) Ein ungebundenes Leben führen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ. 3) Ein ungebundenes Buch, סֵפֶר שֶׁאֵינוֹ כָּרוּךְ*. 4) Ungebundene Rede, סִגְנוֹן הַלָּשׁוֹן בְּלִי מִשְׁקָל וַחֲרוּז.

Ungebührlich, ungebührliche Reden, דְּבָרִים לֹא נְכוֹנִים, לֹא נָאוִים.

Ungebildet, ein ungebildeter Mensch אִישׁ בַּעַר, גֹּלֶם.

Ungebeten, ein ungebetener Gast, הַבָּא לֶאֱכֹל לֶחֶם אֵת אִישׁ וְלֹא נִקְרָא.

Ungebessert, sein Herz ist, לִבּוֹ רַע כְּבָרִאשֹׁנָה, לֹא שָׁב מֵרָעָתוֹ.

Ungeberdig, sich ungeberdig stellen, הִתְהוֹלֵל.

Ungebräuchlich, יוֹצֵא מִן הַמִּנְהָג. Ein ungebräuchliches Wort, מִלָּה נוֹשֶׁנֶת*.

Ungegründet, seine Behauptungen sind, *דְּבָרָיו אֵינָם מְיֻסָּדִים עַל הָאֱמֶת.

Ungeduld, die, חֹסֶר הַסַּבְלָנוּת*.

Ungeduldig, er ist in seiner Krankheit, תִּקְצַר רוּחוֹ מִכַּלְכֵּל מַחֲלֵהוּ. Er ist in Allem ungeduldig, רוּחוֹ קְצָרָה מֵהוֹחִיל אֶל דָּבָר.

Ungedeihlich, eine ungedeihliche Pflanze, נֶטַע אֲשֶׁר לֹא יִצְלָח.

Ungedruckt, ein ungedrucktes Werk, סֵפֶר אֲשֶׁר לֹא נִדְפַּס, אֲשֶׁר לֹא בָא בִדְפוּס.

Ungehalten, er ist auf mich, יִכְעַס אֵלַי.

Ungehorsam, er ist seinen Aeltern, אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ, לֹא יִשְׁמַע־לֹא יַקְשִׁיב אֶל דִּבְרֵי אֲבֹתָיו.

Ungehörig, ein ungehöriges Verhalten, דֶּרֶךְ לֹא נָאוָה, לֹא נָכוֹן.

Ungehindert, wir haben ungehindert unsere Reise fortgesetzt, לֹא נֶעֱצַרְנוּ מִלֶּכֶת לְדַרְכֵּנוּ. Hier kannst du ungehindert arbeiten, פֹּה אֵין מַעְצוֹר לְךָ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתֶּךָ.

Ungeheuer, ein ungeheurer Rachen, פֶּה פָּעוּר לִבְלִי חֹק. Ungeheuer große Berge, הַרְרֵי אֵל. Eine ungeheure Menge, הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים. Eine ungeheuer große Schuld, אַשְׁמָה גְדוֹלָה עַד לַשָּׁמָיִם. Ein ungeheurer Schmerz, מַכְאוֹב גָּדוֹל עַד לִמְאֹד.

Ungeheuer, das, vorzüglich Seeungeheuer לִוְיָתָן, תַּנִּין. Bin ich ein Ungeheuer, daß du mir eine Wache setzest? אִם תַּנִּין אָנִי כִּי תָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר. Du zerschmettertest die Häupter der Ungeheuer im Wasser, שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם. Er ist ein Ungeheuer, אַכְזָר הוּא כְּתַנִּין.

Ungewaschen, ungewaschene Hände, יָדַיִם לֹא רְחוּצוֹת. (figürlich) er hat ein ungewaschenes Maul, יְדַבֵּר עֲזוּת, בְּחֹזֶק מֵצַח.

Ungewöhnlich, eine ungewöhnliche Sache, דָּבָר הַיּוֹצֵא מִן הַהֶרְגֵּל.

Ungewitter, das, שׁוֹאָה. Ein Ungewitter zieht aus der Ferne heran, מִמֶּרְחָק תָּבוֹא שׁוֹאָה. Das Ungewitter überraschte uns, פִּתְאֹם בָּאָה הַשּׁוֹאָה עָלֵינוּ.

Ungewiß, eine ungewisse Sache, דָּבָר לֹא נָכוֹן, דָּבָר לֹא בָרוּר. Es ist noch ungewiß, ob er heirathen wird oder nicht, לֹא נוֹדַע אֶל נָכוֹן כִּי יִקַּח אִשָּׁה.

Ungeweiht, ein ungeweihtes Brod, לֶחֶם חֹל. Ein Ungeweihter, זָר.

Ungewässert, ein ungewässerter Wein, יַיִן לֹא מָהוּל בַּמַּיִם.

Ungesattelt, לֹא חָבוּשׁ.

Ungesalzen, dieses Brod ist, הַלֶּחֶם הַזֶּה תָּפֵל בְּלִי מֶלַח. Eine ungesalzene Speise, אֹכֶל בְּלִי מֶלַח.

Ungesund, diese Frucht ist, לֹא טוֹב הַפְּרִי הַזֶּה לְמַאֲכָל. Ungesundes Wasser, מַיִם רָעִים. Ein ungesunder Ort, מָקוֹם רַע לְיוֹשְׁבָיו.

Ungesittet, ein ungesitteter Mensch, אִישׁ פּוֹרֵעַ מוּסָר מוֹאֵס בַּטּוֹב, *בַּעַל מִדּוֹת רָעוֹת.

Ungesäumt, er soll ungesäumt hingehen, לֹא יְאַחֵר לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Ungesäuertes, מַצּוֹת. Das Fest der Ungesäuerten, חַג הַמַּצּוֹת.

Ungesellig, er ist, לֹא יִתְרַע אֶת אִישׁ, אֵין לוֹ חֵפֶץ בְּחֶבְרַת אֲנָשִׁים.

Ungethüm, das, s. Ungeheuer,

Ungetheilt. 1) mit ungetheiltem Herzen, בְּלֵב שָׁלֵם. בְּלֵב תָּמִים. 2) Seine Gedichte erfreuen sich eines ungetheilten Lobes, כָּל קוֹרְאֵי שִׁירָיו יְשַׁבְּחוּם.

Ungetrübt, ungetrübtes Wasser, מַיִם לֹא דְלוּחִים לֹא עֲכוּרִים*. Ein ungetrübter Sinn, רוּחַ לֹא נְכֵאָה לֹא עֲצוּבָה. Unsere Freude blieb ungetrübt, לֹא עָרְבָה שִׂמְחָתֵנוּ.

Ungetreu, er ist mir, יְשַׁקֵּר בִּי. s. Untreu, Treulos.

Ungeläutert, von Metallen, לֹא צָרוּף, לֹא מְצֹרָף, vom Weine, לֹא מְזֻקָּק.

Ungelegen, es ist mir jetzt ungelegen, mit dir zu sprechen, אֵין לִי פְּנַי לְדַבֵּר עַתָּה אֵלֶיךָ*.

Ungelegenheit, die, טֹרַח.

Ungelehrig, er ist, אֵין לוֹ הֲכָנָה לְלִמּוּד*.

Ungelesen, ein ungelesenes Buch, סֵפֶר אֲשֶׁר לֹא קָרָא בוֹ אִישׁ.

Ungemach, das, עָמָל תְּלָאָה. Ich habe viel Ungemach empfunden, ausgestanden, רָאִיתִי עָמָל רַב תְּלָאָה רַבָּה מְצָאַתְנִי.

Ungemein groß, גָּדוֹל בִּמְאֹד מְאֹד. Etwas Ungemeines, דָּבָר נִפְלָא.

Ungemächlich, s. Unbequemlich.

Ungenannt, ich will bei dieser Sache ungenannt sein, לֹא יִזָּכֵר שְׁמִי בַּדָּבָר הַזֶּה. Ein Ungenannter, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Ungenossen, von Speisen, לֹא נֶאֱכָל.

Ungenügsam, er ist, לֹא תִשְׂבַּע נַפְשׁוֹ, *לֹא יִסְתַּפֵּק.

Ungenießbar, diese Frucht ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לֶאֱכֹל הַפְּרִי הַזֶּה. Schlechte, ungenießbare Feigen, תְּאֵנִים רָעוֹת אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ.

Ungeformt, בְּלִי תֹאַר וּבְלִי הָדָר.

Ungefähr, 1) ungefähr zehn Jahre, כְּעֶשֶׂר שָׁנִים. 2) Ich kam von ungefähr auf den Berg Gilboa, נִקְרֹא נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ, oder פִּתְאוֹם לְפֶתַע. Sie kam von ungefähr dahin, קָרָה מִקְרֶהָ שָׁמָּה.

Ungefähr, das, מִקְרֶה.

Ungezogen, ein ungezogener Knabe, נַעַר בְּלִי חִנּוּךְ חֲסַר מוּסָר.

Ungeziemend, ein ungeziemendes Betragen, דֶּרֶךְ לֹא נָאוֶה.

Ungeziefer, das, שֶׁרֶץ, תּוֹלַעַת, כִּנִּם, רֶמֶשׂ.

Ungezwungen, בְּלִי לַחַץ, בְּלִי יְגִיעָה. Er schreibt einen ungezwungenen Stiel, הוּא יִכְתּוֹב בְּסִגְנוֹן קַל בְּלִי לַהַץ. Er that es ungezwungen, עָשָׂה הַדָּבָר בְּלִי הֶכְרֵחַ וְאֵין אוֹנֵס.

Ungezählt, ungezähltes Geld, כֶּסֶף לֹא מָנוּי.

Ungezähmt, gleich einem ungezähmten Rosse, כְּסוּס שׁוֹטֵף.

Ungekocht, ungekochtes Fleisch, בָּשָׂר לֹא מְבֻשָּׁל בָּשָׂר חַי.

Ungekränkt, man ließ ihn, לֹא הִכְעִיסוֹ אִישׁ.

Ungerade, eine ungerade Linie, קַו לֹא יָשָׁר*. Eine ungerade Zahl, מִסְפָּר לֹא זוּגִי*.

Ungerathen, ein ungerathener Sohn richtet den Vater zu Grunde, und verjagt die Mutter, בֵּן מֵבִישׁ מְשַׁדֶּד אָב וּמַבְרִיחַ אֵם.

Ungerührt, er blieb bei den Thränen seiner Tochter, דִּמְעוֹת בִּתּוֹ הַיּוֹרְדוֹת לֹא נָגְעוּ בְלִבּוֹ, לֹא נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עַל בִּתּוֹ בִּרְאוֹתוֹ דִמְעוֹתֶיהָ הַיּוֹרְדוֹת.

Ungereimt, etwas Ungereimtes sprechen, דַּבֵּר דִּבְרֵי תָפֵל, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת.

Ungern, er thut es, לֹא יַעֲשֶׂה זֹאת בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה. Wenn du ungern mit mir gehst, אִם רַע בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת אִתִּי.

Ungerecht, ein ungerechter Mensch, אִישׁ עָוֶל, עֲוִיל, בְּנֵי עַוְלָה, עֲוִילִים, עַוָּל. Ungerechte Leute, בְּנֵי עַוְלָה, עֲוִילִים. Ein ungerechter Gewinn, בֶּצַע.

Ungerechtigkeit, die, עָוֶל, עַוְלָה, עוֹלָתָה, עֹלָתָה. Ungerechtigkeiten, עַוְלוֹת, עוֹלֹת*.

Ungeschwächt, seine Kraft ist, לֹא כָשַׁל כֹּחוֹ.

Ungestaltet, ein ungestalteter Mensch, אִישׁ רַע תֹּאַר.

Ungestört, hier kannst du ungestört arbeiten, פֹּה לֹא יַשְׁבִּיתְךָ אִישׁ מִמְּלַאכְתֶּךָ.

Ungestüm sein, רָגַשׁ, שָׁאָה. Ungestüm anklopfen, דָּפַק בְּחָזְקָה. Ein ungestümer Mensch, אִישׁ רֹגֵשׁ. Das ungestüme Meer, הַיָּם הַסֹּעֵר־הַזֹּעֵף.

Ungestüm, der, oder: das Ungestüm, רִגְשָׁה, שְׁאוֹן. Birg mich vor dem Ungestüm der Unheilstifter, תַּסְתִּירֵנִי מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן. Der Ungestüm des Meeres, רִגְשַׁת־שְׁאוֹן־זַעַף הַיָּם.

Ungestraft, ein falscher Zeuge bleibt nicht, עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה. Gott läßt Nichts ungestraft, אֱלֹהִים נַקֵּה לֹא יְנַקֶּה.

Ungeschickt, ein ungeschickter Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין* לוֹ הֲבָנָה לְכָל דָּבָר.

Ungeschmälert, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא נִגְרַע מִמֶּנּוּ דָּבָר.

Und, וְ. Mit größerem Nachdruck steht am Anfang eines Satzes, אַף. Der Mensch, vom Weibe geboren, kurz an Tagen.... Und auf einen solchen richtest du deine Augen? ....אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים אַף עַל זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶיךָ. In der poetischen Sprache steht אַף auch in der Mitte des Satzes: Gott erniedrigt und erhöht, אֵל מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם.

Und so weiter, (chaldäisch) וּכְעֶנֶת.

Undank, der, שִׁלּוּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

Undankbar, ein undankbarer Mensch, הַמְשַׁלֵּם־הַמֵּשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, *כְּפוּי טוֹבָה.

ndankbarkeit, die, s. Undank.

Undurchdringlich, dieses ist, לֹא יוּכַל דָּבָר לַעֲבוֹר בּוֹ. Ein undurchdringliches Geheimniß, סוֹד אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵקֶר.

Unding, das, אֶפֶס, תֹּהוּ, *דָּבָר שֶׁאֵינוֹ נִמְצָא. Sie sollen wie Nichts, wie ein Unding werden, יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס. Noch weniger als Nichts und ein Unding gelten sie ihm, מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ.

Undeutlich, er spricht, עִמְקֵ שָׂפָה הוּא. Leute, die undeutlich sprechen, אֲנָשִׁים עִמְקֵי שָׂפָה. Undeutliche Buchstaben, אוֹתִיּוֹת שֶׁאֵינָן נִכָּרוֹת. Undeutliche Worte, *דְּבָרִים שֶׁאֵינָם מְבוֹרָרִים.

Undenkbar, *אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַשִּׂיג בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ.

Undenklich, seit undenklichen Zeiten, מֵעִתִּים קַדְמוֹנִיּוֹת מִימֵי קֶדֶם.

Unhaltbar, eine unhaltbare Festung, מִבְצָר אֲשֶׁר אֲנָשָׁיו לֹא יוּכְלוּ לְהָגֵן בַּעֲדוֹ בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם.

Unhold, der, plur. Unholde, אֵימִים.

Unhöflich, ein unhöflicher Mensch, *אִישׁ חֲסַר דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Unhöflichkeit, die, *חֹסֶר דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Unheil, das, אָוֶן, עָמָל, הֹוָה, הַוָּה. Unheil stiften פָּעַל אָוֶן. s. Unglück.

Unheilbar, seine Wunde ist, מַכָּתוֹ לֹא תוּכַל לְהֵרָפֵא אֵין תְּרוּפָה לְמַכָּתוֹ, לֹא יוּכַל לְהֵרָפֵא מִמַּכָּתוֹ. Eine unheilbare Krankheit, חֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא.

Unheilig, etwas Unheiliges, דְּבַר חֹל.

Unwahr, ich halte das für, שָׁוְא זֹאת בְּעֵינַי.

Unwahrheit, die, das ist eine, *הַדָּבָר הַזֶּה מִתְנַגֵּד אֶל הָאֱמֶת. s. Lüge.

Unwahrscheinlich, dieses ist, הַדָּבָר הַזֶּה אֵינֶנּוּ קָרוֹב אֶל הָאֱמֶת.

Unwandelbar, s. Unveränderlich.

Unwohl, mir ist, בְּרִיאוּתִי אֵינֶנָּה שְׁלֵימָה.

Unwiederbringlich, verloren sein, אָבַד לָנֶצַח. Mein Gemüth hat seine Fröhlichkeit unwiederbringlich verloren, אָבַד מֵרוּחִי שְׂשׂוֹנוֹ וְלֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלָיו.

Unwiderleglich, אֲשֶׁר אֵין לְהָשִׁיב עָלָיו. Ein unwiderleglicher Beweis, *הוֹכָחָה נִצַּחַת.

Unwiderruflich, ein unwiderruflicher Befehl, דָּת אֵין לְהָשִׁיב.

Unwiderstehlich, er ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲמוֹד לְפָנָיו נֶגְדּוֹ. Ich habe eine unwiderstehliche Lust, לֹא אוּכַל לִמְשֹׁל בְּתַאֲוָתִי.

Unwichtig, eine unwichtige Sache, דָּבָר קָטֹן.

Unwillig sein, auf Einen, כָּעַס עַל אִישׁ.

Unwille, der, כַּעַס.

Unwillkommen, sein Besuch ist mir jetzt, לֹא אֶחְפֹּץ־לֹא יִנְעַם לִי לִרְאוֹת פָּנָיו עַתָּה.

Unwillkührlich, בְּלִי רְצוֹן אִישׁ*.

Unwissend, 1) ein unwissender Mensch, אִישׁ נִבְעַר מִדַּעַת, אִישׁ בַּעַר, חֲסַר דֵּעָה. Er fügte ihm unwissend ein Unrecht zu, בְּלִי דַעַת הֵסִב לוֹ רָעָה. Wer Zurechtweisung hasset, bleibt ein Unwissender, שׂוֹנֵא תוֹכַחַת בַּעַר. Unwissende Leute, בְּעָרִים. 2) Er hat ihn unwissend erschlagen, הֲרָגוֹ בִּבְלִי דָעַת.

Unwissenheit, die, חֹסֶר דֵּעָה, בַּעֲרוּת*.

Unwissentlich, Etwas unwissentlich thun, עָשׂה דָבָר בִּבְלִי דָעַת.

Unwürdig, er ist der Ehre, לֹא נָאוָה לוֹ הַכָּבוֹד. Ein unwürdiges Betragen, דֶּרֶךְ מְגוּנֶּה*. Auf eine unwürdige Weise, בְּדֶרֶךְ בִּזָּיוֹן, בְּלִי נִמּוּס*.

Unwirthbar, ein unwirthbarer Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בּוֹ. Ein unwirthbares Gasthaus, מָלוֹן לֹא נָכוֹן לְאוֹרְחִים.

Unwirthschaftlich, seine Frau ist, אִשְׁתּוֹ לֹא תְכַלְכֵּל צָרְכֵי בֵיתָהּ בְּמִשְׁפָּט, אִשְׁתּוֹ מְפַזֶּרֶת בְּצָרְכֵי הַבָּיִת.

Unwirksam, unwirksame Heilmittel, רְפֻאוֹת לֹא מוֹעִילוֹת.

Unweiblich, ihr Benehmen ist, לֹא רַכָּה וַעֲנֻגָּה הִיא בְּמַעֲשֶׂיהָ.

Unweislich, לֹא בְחָכְמָה.

Unweise, לֹא חָכָם.

Unweit, ich fand das Geld unweit von dem Thore, oder unweit des Thores, מָצָאתִי הַכֶּסֶף בְּמָקוֹם לֹא רָחוֹק מֵהַשַּׁעַר.

Unwegsam, לֹא דָרֶךְ. Wir irrten in unwegsamen Wüsten umher, תָּעִינוּ בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ.

Unwesen, das, s. Unfug.

Unwesentlich, טְפֵל*. Unwesentliche Dinge, דְּבָרִים טְפֵלִים.

Uns, (Dativ) לָנוּ. (Accusativ) אֹתָנוּ, נוּ. Er gab uns, נָתַן לָנוּ. Er fragte uns, שָׁאַל אֹתָנוּ, שְׁאֵלָנוּ. Er schickte zu uns, שָׁלַח אֵלֵינוּ.

Unsanft, eine unsanfte Antwort, מַעֲנֶה לֹא רַךְ.

Unsauber, s. Schmutzig.

Unsittsam, לֹא צָנוּעַ.

Unsittlich, s. Ungesittet.

Unsittlichkeit, חֹסֶר הַמּוּסָר*.

Unsichtbar, ein unsichtbarer Gegenstand, דָּבָר הַנֶּעְלָם מִן הָעַיִן.

Unsicher, dieser Weg ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לָלֶכֶת בֶּטַח בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה.

Unsinn, der, הוֹלֵלוֹת. Unsinn und Thorheit, הוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת. Ich sprach von der Lust, es sei Unsinn, לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלָל. Unsinn reden דַּבֵּר לֹא בְדַעַת, הַגֵּד מִלִּין בְּלִי דַעַת, דַּבֵּר דִּבְרֵי תָפֵל, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת.

Unsinnig werden, הִתְהוֹלֵל. Ein unsinniger Mensch, מְהוֹלָל, מִתְהוֹלֵל, חֲסַר דַּעַת.

Unselig, s. Unglücklich.

Unser, 1) der Genitiv von Wir. Erbarme dich unser! רַחֲמֵנוּ. Unser Einer, אִישׁ כָּמוֹנִי, אֲנָשִׁים כָּמוֹנוּ. 2) Zueignendes Fürwort. Unser Vater, אָבִינוּ. Unserm, unsern Bruder, לְאָחִינוּ, אֶת אָחִינוּ. Unsere Brüder, אַחֵינוּ. 3) Als Nebenwort. Das Haus ist unser, לָנוּ הַבָּיִת.

Unserige, der, die, das, נוּ. Euer Vater und der Unserige, אֲבִיכֶם וְאָבִינוּ. Einer von den Unsrigen, אֶחָד מִמֶּנּוּ. Gehörst du zu den Unsrigen oder zu unseren Feinden? הֲלָנוּ אַתָּה אִם לְצָרֵינוּ. Das Unsrige (unser Vermögen), כָּל אֲשֶׁר לָנוּ. Wir werden das Unsrige thun, נַעֲשֶׂה כְּפִי יְכָלְתֵּנוּ, כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֵנוּ.

Unsertwegen, לְמַעֲנֵנוּ, בַּעֲבוּרֵנוּ, בִּגְלָלֵנוּ.

Untadelhaft, בְּלִי דוֹפִי, בְּלִי תָהֳלָה. Seine Aufführung ist, תָּמִים דַּרְכּוֹ, זַךְ וְיָשָׁר פָּעֳלוֹ.

Untauglich, er ist zu diesem Geschäfte, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן לֹא נָכוֹן הוּא לַמְּלָאכָה הַזֹּאת. Diese Hölzer sind zum Bauen, הָעֵצִים הָאֵלֶּה לֹא יִצְלְחוּ לִמְלֶאכֶת הַבּוֹנִים, הַחָרָשִׁים.

Untüchtig, s. Untauglich.

Unthat, die, נְבָלָה, זִמָּה.

Unthunlich, אֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת.

Unthier, das, חַיָּה אֲיֻמָּה וְנוֹרָאָה, חַיָּה רָעָה מְאֹד.

Unthätig, ein unthätiger Mann, אִישׁ בָּטֵל, בַּטְלָן*.

Unthätigkeit, die, בַּטָּלָה*.

Unten, תַּחַת. Er bauete einen Altar unten am Berge, וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר. Der Segen der Tiefe, die unten liegt, בִּרְכוֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת. Im Himmel oben und auf der Erde unten, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. Sie stellten

sich unten am Berge, וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר. Er ist oben und ich bin unten, הוּא לְמַעְלָה וַאֲנִי לְמַטָּה. Sie sollen zusammen schließen von unten, וְיִהְיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה.

Unter, dieses Vorwort regiert den Dativ auf die Frage wo? worunter? dem Orte nach, תַּחַת, in Bezug auf eine Menge, בְּתוֹךְ, בְּקֶרֶב, בְּ, עִם. Unter dem Baume sitzen, ausruhen, יָשַׁב, הִשָּׁעֵן תַּחַת הָעֵץ. Du erweiterst meine Schritte unter mir, תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתַּי, תַּחְתֶּנִי. Ich stand unter ihnen, עָמַדְתִּי בְּתוֹכָם. Du warst unter vielen Völkern, הָיִיתָ בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים. Eine Niederlage unter dem Feinde anrichten, הַכֵּה בְשׂוֹנְאָיו מַכָּה גְדוֹלָה. Du, die Schönste unter den Frauen, אַתְּ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים. Ich dachte, ich werde keinen Menschen mehr erblicken unter den Bewohnern der Welt, אָמַרְתִּי לֹא אַבִּיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חָלֶד. Es läßt sich auch durch מִן geben. Die Treuen nehmen ab unter den Menschenkindern, פַּסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם. Wähle dir Eines unter ihnen, בְּחַר לְךָ אַחַת מֵהֵנָּה. Ein Jüngling unter zwanzig Jahren, נַעַר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמַטָּה. Den Accusativ auf die Frage wohin? Lege doch deine Hand unter meine Hüfte, שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי. Sie geht hin unter jeden grünen Baum, הֹלְכָה הִיא אֶל תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן. Einer wird den Andern unter den Weinstock und unter den Feigenbaum einladen, יִקְרְאוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אֶל תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל תַּחַת תְּאֵנָה. Er stellte sich, er ging unter das Volk, וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם, וַיָּבוֹא בְּקֶרֶב הָעָם. Er wird Euch unter die Völker zerstreuen וְהֵפִיץ אֶתְכֶם בָּעַמִּים. Viele mittelst dieses Vorwortes im Deutschen gebildete Redensarten können im Hebräischen nur dem Sinne nach gegeben werden, z. B. es bleibt unter uns, unter uns gesagt, דְּבָרֵנוּ זֶה לֹא יִוָּדַע לְאִישׁ אַחֵר. Wir sind jetzt unter vier Augen, אֵין אִישׁ שׁוֹמֵעַ אוֹתָנוּ. Er hat seine Waare unter der Hand verkauft, מָכַר אֶת סְחוֹרָתוֹ בַּסֵּתֶר. Etwas unter den Händen haben, עָשֹׂה בְּדָבָר. Die ganze Gegend steht unter Wasser, שִׁפְעַת מַיִם תְּכַסֶּה אֶת פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ. Alles ist unter den Waffen, כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה חֲגוּרִים כְּלֵי מִלְחַמְתָּם. Die Uebertragung ähnlicher Redensarten findet sich bei den betreffenden Haupt- und Zeitwörtern.

Unterarm, der, אַמָּה.

Unterordnen, er hat ihn mir untergeordnet, נְתָנוֹ תַּחַת יָדִי. Er ist ihm untergeordnet, הוּא סָר לְמִשְׁמַעְתּוֹ.

Unterirdisch, das unterirdische Reich, אֶרֶץ תַּחְתִּית, siehe Unterwelt. Unterirdische Schätze, אוֹצָרוֹת הַטְּמוּנוֹת בָּאָרֶץ.

Untereinander mengen, Getreide, בָּלֹל דָּגָן בְּדָגָן.

Untereinnehmer, der, בַּעַל מֶכֶס הַמִּשְׁנֶה.

Unterbleiben, die Sache ist unterblieben, לֹא נַעֲשָׂה הַדָּבָר, לֹא נִגְמַר הַדָּבָר.

Unterbett, das, הַכֶּסֶת הַתַּחְתּוֹנָה*. Zum Unterbett dient dir das Gewürm, תַּחְתֶּיךָ יֻצַּע רִמָּה.

Unterbefehlshaber, der, מִשְׁנֶה לְשַׂר הַצָּבָא.

Unterbringen, ich kann meine Gäste nicht alle — אֵין מָקוֹם בְּבֵיתִי לְכָל הָאוֹרְחִים הַנִּמְצָאִים.

Unterbreiten, Einem ein Tuch, פָּרֹשׂ בֶּגֶד, מִטְפַּחַת תַּחַת אִישׁ. Einem Etwas zum Lager, הַצִּיעַ תַּחַת אִישׁ.

Unterbrechung, die, einer Rede, הֶפְסֵק*.

Unterbrechen, Einen in der Arbeit, הַשְׁבֵּת אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ. Einer, der Jemanden im Reden unterbricht, הַנִּכְנָס לְתוֹךְ דִּבְרֵי חֲבֵרוֹ.

Untergang, 1) der Sonne, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Vor dem Untergang der Sonne לִפְנֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, טֶרֶם תָּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Beim Untergang der Sonne, לְעֵת בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. 2) Das Aufhören des Daseins einzelner Menschen oder eines ganzen Volkes, אֹבֶד, אָבְדָן. Sein Ende ist Untergang, וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אֹבֵד. Der Untergang meines Geschlechtes אָבְדַן מוֹלַדְתִּי. Sein Untergang ist nahe, קָרוֹב יוֹמוֹ. Das ist mein Untergang, זֹאת תְּאַבְּדֵנִי. Der Untergang eines Reiches. אָבְדַן, מַפֶּלֶת הַמַּמְלָכָה. Der Untergang einer Stadt (durch ein Naturereigniß) מַהְפֵּכַת הָעִיר.

Untergeben, seine Untergebenen, הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תַּחַת יָדוֹ.

Untergehen, 1) von der Sonne, בּוֹא. Als die Sonne unterging, כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Vom Monde, הֵאָסֵף. 2) Vernichtet, zerstört werden, אָבַד. Wie bist du untergegangen, die von den Meeren bevölkert wurde! אֵיךְ אָבַדְתְּ נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים. 3) Das Schiff ist untergegangen, טָבְעָה הָאֳנִיָּה בַּיָּם.

Untergraben, ein Haus, חָפֹר מִתַּחַת לְקַרְקַע הַבַּיִת מִקָּצֶה אֶל קָצֶה.

Unterdessen, s. Indessen.

Unterdrückung, die, der Armen, רִצּוּץ דַּלִּים*.

Unterdrücken, Einen, רָצֹץ, רוֹצֵץ, דַּכֵּא אֶת. Wen unterdrückte ich? אֶת מִי רַצּוֹתִי, אֶת מִי לָחַצְתִּי. Du hast uns weder bedrückt noch unterdrückt, לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רַצּוֹתָנוּ. Sie unterdrücken dein Volk, עַמְּךָ יְדַכְּאוּ. Ein Unterdrückter, רָצוּץ, מְדֻכָּא, נִלְחָץ, נִדְכֶּה, אִישׁ דַּכָּא. Gib die Unterdrückten frei, שַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים. Einen Wunsch unterdrücken, כָּבֹשׁ תַּאֲוָתוֹ.

Unterdrücker, der, הָרוֹצֵץ, הַמְדַכֵּא אֶת, plur רוֹצְצִים מְדַכְּאִים. Verschwunden sind die Unterdrücker aus dem Lande, תַּמּוּ רֹמֵס מִן הָאָרֶץ.

Unterhalb, מִלְּמַטָּה. Unterhalb der Einfassung, תַּחַת כַּרְכֹּב מִלְּמָטָּה. Mein Weingarten ist unterhalb der Stadt, כַּרְמִי מִתַּחַת לָעִיר הוּא.

Unterhalt, der, מִחְיָה, אֲרֻחָה, חַיַּת יָד, פַּרְנָסָה. Ich gebe dir anständige Kleider und deinen Unterhalt, אֶתֶּן לְךָ עֵרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֶךָ. Sein Unterhalt wurde ihm für immer gegeben, וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה לוֹ.

Unterhaltung, die, שַׁעֲשֻׁעִים. Eine geistige Unterhaltung, שַׁעֲשׁוּעֵי נֶפֶשׁ.

Unterhalten, 1) ein Gefäß unter Etwas, שִׂים הַכְּלִי תַּחַת. 2) Ein Feuer unterhalten, הַבְעֵר הָאֵשׁ תָּמִיד. 3) Sich mit Etwas unterhalten, הִשְׁתַּעְשֵׁעַ בְּדָבָר. Er hat sich gestern in Gesellschaft köstlich unterhalten, הִתְעַנֵּג בְּגִיל יוֹם אֶתְמוֹל בְּחֶבְרַת רֵעָיו.

Unterhaltend, ein unterhaltendes Buch, סֵפֶר הַמְשַׁעֲשֵׁעַ אֶת הַנֶּפֶשׁ.

Unterhandeln, die Abgesandten unterhandeln den Frieden, הַמְשֻׁלָּחִים נִדְבָּרִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל אוֹדוֹת הַשָּׁלוֹם.

Unterhöhlen die Kaninchen unterhöhlen die Wände, הַשְּׁפַנִּים יַחְפְּרוּ מִתַּחַת לַקִּירוֹת מִקָּצָה אֶל קָצָה.

Unterhändler, der, bei einem Verkaufe, סַרְסָר*.

Unterwürfig sein, Einem, נָתֹן יָד תַּחַת אִישׁ, s. Unterwerfen.

Unterweisung, die, מוּסָר, s. Abführen.

Unterweisen, Einen, הוֹרוֹת אֶת אִישׁ, s. Unterrichten.

Unterwegs, בַּדֶּרֶךְ.

Unterwärts, מִלְּמַטָּה.

Unterwelt, die, שְׁאוֹל, אֶרֶץ תַּחְתִּית, אֶרֶץ תַּחְתִּיָּה.

Unterwerfen, Länder, Völker, כָּבֹשׁ אֶרֶץ, כַּבֵּשׁ עַמִּים. Da das Land ihnen unterworfen war, וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה לִפְנֵיהֶם. Der mir Völker unterwarf, הָרֹדֵד עַמִּים תַּחְתָּי, וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי. Alle Obersten und Helden unterwarfen sich dem König Salomo, וְכָל הַשָּׂרִים וְהַגִּבֹּרִים נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ. Ich unterwerfe mich ganz deinem Urtheile, שְׁפֹט אַתָּה וַאֲנִי אֶשְׁמַע לְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁפֹּט.

Untersagen, Einem Etwas, צַוֵּה עַל אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Untersuchung, die, חֵקֶר, חֲקִירָה, בִּקֹּרֶת, בְּדִיקָה.

Untersuchen, Etwas, חָקֹר, בַּקֵּר אֶת. Es ist ein Fallstrick dem Menschen, nach den Gelübden erst zu untersuchen, מוֹקֵשׁ אָדָם אַחַר נְדָרִים לְבַקֵּר.

Untersinken, צָלֹל. Sie sanken unter wie Blei im Wasser, צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם. Das Schiff ist untergesunken, טָבְעָה הָאֳנִיָּה בַּמַּיִם.

Untersetzen, ein Gefäß, שִׂים, נָתֹן הַכְּלִי תַּחַת. Ein untersetzter Mann, גֶּבֶר קְטֹן קוֹמָה וְרַב כֹּחַ.

Untersenken, s. Versenken.

Unterthan, der, עֶבֶד. Unterthanen des Königs, הַסָּרִים לְמִשְׁמַעַת הַמֶּלֶךְ.

Unterthänig sein, Einem, הָיֹה תַּחַת יַד אִישׁ, עֲבֹד אֶת אִישׁ.

Untertauchen, ein Gefäß, טְבֹל כְּלִי בְּמַיִם. Sich in einem Flusse untertauchen, טְבֹל בַּנָּהָר.

Untertauchen, das, *טְבִילָה.

Unterjochen, ein Volk, כְּבֹשׁ עָם. Ihr wollt sie euch als Knechte unterjochen, תִּכְבְּשׁוּם לַעֲבָדִים לָכֶם.

Unterlaß, ohne Unterlaß arbeiten עֲבֹד בְּלִי חֲשֹׂךְ, מֵאֵין פּוּגָה. Der die Völker schlug ohne Unterlaß, מַכֶּה עַמִּים מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה.

Unterlassen, Etwas, חֲדֹל מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Sollen wir in den Krieg ziehen, oder sollen wir es unterlassen? הֲנֵלֵךְ לַמִּלְחָמָה אִם נֶחְדָּל. Das Weintrinken unterlassen, חֲדֹל לִשְׁתּוֹת יַיִן. Wer hören will, der höre, wer es aber unterlassen will, der unterlasse es, הַשֹּׁמֵעַ יִשְׁמָע וְהֶחָדֵל יֶחְדָּל.

Unterlaufen, die Striemen sind mit Blut unterlaufen, נִקְוָה הַדָּם אֶל מְקוֹם הַחַבּוּרוֹת.

Unterliegen, dem Feinde, נְפֹל לִפְנֵי הָאוֹיֵב, הִכָּבֵשׁ מֵאֵת הָאוֹיֵב. Er ist seinem Kummer unterlegen, נוֹעַ בִּיגוֹנוֹ.

Unterlippe, die, הַשָּׂפָה הַתַּחְתּוֹנָה.

Unterleib, der, בֶּטֶן. Er leidet am Unterleibe, יֶחֱלֶה בְּבִטְנוֹ, בְּמֵעָיו.

Unterlegen, 1) lege ihm ein Kissen unter, שִׂים כֶּסֶת תַּחַת רֹאשׁוֹ. 2) Er reiste mit unterlegten Pferden, יֶאֱסֹר סוּסִים אֲחֵרִים בְּמֶרְכַּבְתּוֹ מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם.

Unterlehrer, der, מְלַמֵּד הַמִּשְׁנֶה.

Unterminiren, Unterminen, s. Untergraben, Unterhöhlen.

Untermischen, den Wein mit Wasser, מָהֹל הַיַּיִן בַּמָּיִם.

Untermengen, Korn mit Weizen, בָּלֹל דָּגָן בְּחִטִּים.

Unternehmung, die, מַעֲשֶׂה, דֶּרֶךְ. Er ist glücklich in allen seinen Unternehmungen, יַצְלַח בְּכָל מַעֲשֵׂהוּ, כָּל דְּרָכָיו תַּצְלַחְנָה, יַצְלִיחַ אֶת כָּל דְּרָכָיו.

Unternehmen, Etwas, עֲשֹׂה דָבָר. Alles, was er unternimmt, gelingt ihm, כֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ. Einen Bau unternehmen, הָחֵל לִבְנוֹת. Er unternimmt Nichts ohne seinen Bruder, לֹא יַעֲשֶׂה דָבָר כִּי אִם שָׁאַל אֶת אָחִיו. Ein unternehmender Mann, אִישׁ פְּעָלִים.

Untere, der, die, das, תַּחְתִּי, תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית, תַּחְתּוֹן, תַּחְתּוֹנָה. Das untere Stockwerk, הַיָּצִיעַ הַתַּחְתּוֹנָה. Untere Stockwerke, תַּחְתִּיִּם. Der untere Mühlstein, פֶּלַח תַּחְתִּית. Die untere Tiefe, שְׁאוֹל תַּחְתִּית, תַּחְתִּיָּה.

Unterfangen sich, s. Unterstehen.

Unterpfand, das, עֵרָבוֹן, s. Pfand.

Unterpriester, die, כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה.

Unterziehen, sich einem Geschäfte, קַבֵּל עָלָיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Unterzeichnen, s. Unterschreiben.

Unterkommen, der Reisende kann nicht, הָאֹרֵחַ לֹא יִמְצָא מָקוֹם לָלוּן שָׁם. Er kann nicht als Bedienter unterkommen, אֵין אִישׁ מְאַסְּפוֹ הַבַּיְתָה לְשָׁרֵת אֹתוֹ, לִהְיוֹת לוֹ לְעָבֶד.

Unterkönig, der (Vize-König), מִשְׁנֶה הַמֶּלֶךְ, מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ, s. Statthalter.

Unterrock, der, כְּתֹנֶת, כֻּתֹּנֶת.

Unterricht, der, תּוֹרָה, לֶקַח. Er gibt ihm Unterricht in der hebräischen Sprache, יְלַמְּדֵהוּ (יְאַלְּפֵהוּ) לְשׁוֹן עֵבֶר.

Unterrichten, 1) Einem Unterricht ertheilen, לַמֵּד, אַלֵּף, הוֹרוֹת אֶת אִישׁ. Einen Knaben in einer fremden Sprache, im Singen unterrichten, לַמֵּד אֶת הַנַּעַר לָשׁוֹן עַם אַחֵר, אֶת הַשִּׁיר. Ein unterrichteter Mann, אִישׁ מֵבִין מַדָּע. 2) Ich werde ihn von der Ankunft des Fürsten unterrichten, אֲגַלֶּה אֶת אָזְנוֹ לֵאמֹר בָּא הַשַּׂר.

Unterredung, die, sich mit Einem in eine Unterredung einlassen, הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ, s. Unterreden.

Unterreden, sich, הִדַּבֵּר. Sie unterredeten sich, נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. Sich wider Einen unterreden, הִדַּבֵּר בְּ-, עַל.

Unterschied, der, שִׁנּוּי, חִלּוּק, *הֶבְדֵּל. Einen Unterschied machen, s. Unterscheiden.

Unterschiedlich, unterschiedliche Arten, מִינִים שׁוֹנִים.

Unterscheidung, die, *הַבְדָּלָה.

Unterscheiden, damit ihr wisset, daß er unterscheiden wird zwischen den Egyptern und den Israeliten, לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל. Gutes vom Bösen zu unterscheiden, לְהַבְדִּיל בֵּין טוֹב לְרָע. Zwölf Myriaden Menschen, die zwi-

schen rechts und links nicht zu unterscheiden wissen, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ.

Unterschwelle, die, מִפְתָּן.

Unterstützung, die, 1) die Handlung des Unterstützens, מִסְעָד. 2) Hilfe, עֵזֶר, עֶזְרָה.

Unterstützen, Etwas, Einen, תָּמַךְ, סָמַךְ, סָעַד אֶת. Sie unterstützten seine Hand, תָּמְכוּ אֶת יָדָיו. Seine Gerechtigkeit, die unterstützt ihn, וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ. Daß er das Reich begründe und unterstütze durch Recht und Gerechtigkeit, לְהָכִין אֶת הַמַּמְלָכָה וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה. Einen Armen unterstützen, הַחֲזֵק יַד עָנִי.

Unterstützer, der, ein Unterstützer der Künste und Wissenschaften, הַמַּחֲזִיק יְדֵי עֹשֵׂי מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת וִידֵי אַנְשֵׁי מַדָּע.

Unterstehen, 1) es regnete, aber wir konnten nirgends unterstehen, הַגֶּשֶׁם יָרַד וַאֲנַחְנוּ לֹא מָצָאנוּ מָקוֹם לַחֲסוֹת שָׁמָּה. 2) Wer unterstand sich das zu thun? מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת זֹאת. Unterstehe dich nicht hinzugehen, אַל יִמְלָאֲךָ לִבְּךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Unterstellen, ein Gefäß, נָתַן, שׂוּם כְּלִי תַּחַת; (figürlich) Einem ein Bein unterstellen, לְהַכְשִׁיל אִישׁ, לְהָסֵב לוֹ רָעָה.

Unterschlagen, 1) Einem einen Brief, הֶעֱלֵם מֵאִישׁ הָאִגֶּרֶת הַשְּׁלוּחָה אֵלָיו. 2) Einem ein Bein unterschlagen, ihn betrügen, עָקֹב אֶת אִישׁ.

Unterschrift, die, *חֲתִימָה, מִכְתַּב שְׁמוֹ (בְּסוֹף אִגֶּרֶת אוֹ מוֹדָעָה).

Unterschreiben, einen Brief, כָּתַב שְׁמוֹ בְּסוֹף דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת, *חָתַם.

Untröstlich, בְּלִי נֹחַם. Die Mutter ist wegen des Verlustes ihres Sohnes — הָאֵם מְמָאֶנֶת לְהִנָּחֵם עַל מוֹת בְּנָהּ.

Untrüglich, eine untrügliche Hoffnung, תּוֹחֶלֶת אֲשֶׁר לֹא תְכַזֵּב.

Untrinkbar, untrinkbares Wasser, מַיִם רָעִים אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁתוּ מֵרֹעַ.

Untreu, בְּלִי אֵמוּן, בּוֹגֵד. Eine Frau, die ihrem Manne untreu ist, אִשָּׁה הַשָּׂטָה תַּחַת אִישָׁהּ. Aber, wie ein Weib ihrem Geliebten untreu wird, so wurdet ihr mir untreu, Haus Israels, אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל.

Untreue, die, בֶּגֶד. Eine Untreue begehen, שָׂטָה תַּחַת, בָּגַד בְּ, s. Untreu.

Unlust, גֹּעַל. Ich habe Unlust zum Essen, גָּעֲלָה נַפְשִׁי (oder בָּחֲלָה נַפְשִׁי) בְּמַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל.

Unlustig, ein unlustiges Wetter, עֵת לֹא נְעִימָה.

Unlauter, ein unlauteres Wasser, מַיִם לֹא זַכִּים. Unlautere Absichten, מַחֲשָׁבוֹת לֹא זַכּוֹת, לֹא טְהוֹרוֹת.

Unlieb, das ist mir, לֹא יִנְעַם לִי הַדָּבָר הַזֶּה.

Unleugbar, es ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַחֵשׁ זֹאת.

Unleidlich, s. Unerträglich.

Unleserlich, diese Schrift ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לִקְרֹא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

Unlängst, er hat mir unlängst geschrieben, כָּתַב אֵלַי אִגֶּרֶת זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Unmacht, die, קֹצֶר יָד.

Unmoralisch, ein unmoralischer Mensch, אִישׁ פֹּרֵעַ מוּסָר, *בַּעַל מִדּוֹת רָעוֹת.

Unmöglich, es war mir unmöglich zu ihm zu kommen, נִמְנַעְתִּי מִבּוֹא אֵלָיו, לֹא יָכֹלְתִּי לָבוֹא אֵלָיו. Etwas Unmögliches, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לִהְיוֹת, *דָּבָר בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי, נִמְנָע.

Unmöglichkeit, das ist eine, *הַדָּבָר הַזֶּה מִן הַנִּמְנָעִים.

Unmuth, der, כַּעַס.

Unmuthig sein, כָּעַס, s. Mißmuthig.

Unmittelbar, ich werde mich unmittelbar an den König wenden, אָבִיא אֶת דְּבָרִי אֶל הַמֶּלֶךְ.

Unmütterlich, du behandelst mich, לֹא כְּאֵם עִם בְּנָהּ תַּעֲשִׂי עִמִּי.

Unmächtig, er ist, קְצַר יָד הוּא. Ihre unmächtigen Bewohner erschrecken, וְיוֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי יָד חַתּוּ.

Unmensch, der, er ist ein, אֵין לֵב אָדָם בְּקִרְבּוֹ, אַכְזָר הוּא.

Unmenschlich, ein unmenschliches Verfahren, דֶּרֶךְ אִישׁ אַכְזָרִי.

Unmenschlichkeit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Unmäßig, 1) er ist im Essen und Trinken, לֹא יִשְׁמֹר חֹק זוֹלֵל בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ. Unmäßige Fleischesser, זֹלְלֵי

בָּשָׂר. 2) Ein unmäßiger Reichthum, עֹשֶׁר גָּדוֹל בִּמְאֹד מְאֹד.

Unmäßigkeit, die, seine Krankheit rührt von seiner Unmäßigkeit im Genusse der Speisen her, נָחֳלָה כִּי לֹא שָׁמַר חֹק בְּאָכְלוֹ.

Unnatürlich, etwas Unnatürliches, *דָּבָר הַמִּתְנַגֵּד אֶל סִדּוּר־ אֶל חֹק הַטֶּבַע.

Unnachahmlich, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת כָּמֹהוּ.

Unnöthig, בְּלִי צֹרֶךְ. Es ist unnöthig, daß du hingehst, *אֵינְךָ צָרִיךְ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Unnütz, בְּלִי תוֹעֶלֶת. Eine unnütze Sache, דָּבָר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל. Unnütze Reden, דְּבָרִים רֵקִים, לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יַצְלִיחוּ.

Unnennbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְסַפֵּר.

Uneben, לֹא יָשָׁר, מְעֻקָּל. Unebene Oerter, הֲדוּרִים. Unebener Weg, דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה.

Unedel, von unedler Herkunft; מִזֶּרַע נִבְזִים. Ein unedler Mensch, אִישׁ חֲסַר נְדִיבַת הָרוּחַ.

Unehelich, ein uneheliches Kind, מַמְזֵר, יֶלֶד זְנוּנִים.

Unecht, unechte Steine, אֲבָנִים לֹא יְקָרוֹת. Unechter Wein, יַיִן מָהוּל.

Unempfindlich, er ist, טָפַשׁ לִבּוֹ, *חֲסַר הַרְגָּשָׁה הוּא.

Unempfindlichkeit, die, *חֹסֶר הַרְגָּשָׁה.

nendlich, בְּלִי קֵץ וָסוֹף. Gott ist, אֱלֹהִים יַעֲמֹד לָנֶצַח נְצָחִים, *אֱלֹהִים נִצְחִי הוּא. Die Liebe Gottes ist, חַסְדֵי אֱלֹהִים לֹא יִתַּמּוּ, לֹא יִכְלוּ. Unendlich groß, גָּדוֹל עַד מְאֹד.

Unendlichkeit, die, Gottes, אֱלֹהִים בְּלִי קֵץ וְתַכְלִית.

Unentbehrlich, ich bin ihm zu seinem Geschäfte, לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ אִם אֵין אֲנִי אִתּוֹ.

Unentgeltlich, חִנָּם, בְּלִי שָׂכָר.

Unentschieden, der Streit ist noch, לֹא נֶחֱרַץ הַמִּשְׁפָּט בִּדְבַר הָרִיב עַד עַתָּה.

Unentschlossen, ich bin noch, *לֹא גָמַרְתִּי בְּלִבִּי עַד עַתָּה. Ein unentschlossener Mensch, *אִישׁ הַמְאַחֵר לִגְמֹר דָּבָר בְּלִבּוֹ.

Unerachtet, s. Ungeachtet.

Unerbittlich, ich flehete ihn an, doch er war unerbittlich, הִתְחַנַּנְתִּי אֵלָיו וְהוּא לֹא נֶעְתַּר לִי, וְהוּא הֶאֱטִים אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ תְּחִנָּתִי.

Unerbrochen, der Brief ist noch, לֹא נִפְתְּחָה הָאִגֶּרֶת עַד עַתָּה.

Unergründlich, das menschliche Herz ist, לֵב אָדָם אֵין חֵקֶר.

Unerhört, 1) er ließ seine Bitte, לֹא שָׁמַע אֶל תְּחִנָּתוֹ. 2) Das ist unerhört, לֹא נִשְׁמַע דָּבָר כָּזֶה עַד עַתָּה. Das ist eine unerhörte Grausamkeit, לֹא שָׁמְעָה אֹזֶן אִישׁ אַכְזְרִיּוּת כָּזֹאת.

Unerwartet, פֶּתַע פִּתְאֹם. Das ist mir eine unerwartete Nachricht, לֹא דִמִּיתִי בְנַפְשִׁי לִשְׁמֹעַ שְׁמוּעָה כָּזֹאת.

Unerwünscht, diese Nachricht ist mir, לֹא תֶעֱרַב לְנַפְשִׁי הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת.

Unersättlich, des Menschen Augen sind, עֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבַּעְנָה.

Unersetzlich, er ist in diesem Geschäfte, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ כִּשְׁרוֹן לַדָּבָר הַזֶּה כָּמֹהוּ. Mein verlorener Ring ist, אֵין עוֹד טַבַּעַת יְקָרָה כְּטַבַּעַת הָאֲבֵדָה מִמֶּנִּי.

Unerträglich, mein Schmerz ist, לֹא אוּכַל לְכַלְכֵּל מַכְאֹבִי, גָּדוֹל כְּאֵבִי מִנְּשׂוֹא. Er ist ein unerträglicher Mensch, לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֵׂאת דְּרָכָיו וְשִׂיחוֹ.

Unerlaubt, *אָסוּר. Das ist eine unerlaubte Begierde, אָסוּר לַחְמוֹד תַּאֲוָה כָּזֹאת.

Unermüdet, בְּלִי תֵת לוֹ מַרְגּוֹעַ. Er ist unermüdet, יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ בְּלִי מָנוֹחַ. Sie arbeiten unermüdet, יַעֲשׂוּ מְלַאכְתָּם וְלֹא יִיגָעוּ.

Unermeßlich, בְּלִי קֵץ, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִמַּד, אֲשֶׁר לֹא יִמַּד.

Unerfahren, er ist in dieser Sache, לֹא נִסָּה לַעֲשׂוֹת זֹאת. Du bist — אֵינְךָ יוֹדֵעַ אָרְחוֹת בְּנֵי אָדָם, דֶּרֶךְ אֶרֶץ זָרָה לְךָ.

Unerfahrenheit, die, *חֹסֶר יְדִיעַת דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Unerforscht, לֹא יֵחָקֵר.

Unerforschlich, seine Vernunft ist, אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ. Seiner Jahre Zahl ist, — מִסְפַּר שָׁנָיו וְלֹא חֵקֶר.

Unerfüllt, Nichts blieb unerfüllt von Allem, was er geredet, לֹא נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר. Mein Wunsch blieb — לֹא בָאָה תַּאֲוָתִי.

Unerkannt, der König reiste unerkannt durch unsere

Stadt, לֹא הִתְוַדַּע הַמֶּלֶךְ אֵלֵינוּ בְּעָבְרוֹ בְּעִירֵנוּ.

Unerklärbar, unerklärlich, dieses Wort ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְבָאֵר אֶת הַמִּלָּה הַזֹּאת. Sein Betragen ist mir, דְּרָכוֹ נִפְלָא בְּעֵינַי.

Unerreichbar, בְּלִי לְהַשִּׂיג. Ich gehe einem unerreichbaren Ziele nach, אֵלְכָה אֶל מַטָּרָה בִּבְלִי יְכֹלֶת לְהַשִּׂיגָהּ. Unerreichbare Höhen sind dem Thoren die Wissenschaften, רָאמוֹת לֶאֱוִיל חָכְמוֹת.

Unerschaffen, בְּלִי נִבְרָא. Gott ist ein unerschaffenes Wesen, אֱלֹהִים בָּרָא כֹּל וְהוּא לֹא נִבְרָא, *אֱלֹהִים קַדְמוֹן הוּא.

Unerschöpflich, eine unerschöpfliche Quelle, מַעְיָן נֹבֵעַ בְּלִי הָשֵׂךְ.

Unersteiglich, der Berg ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲלוֹת הָהָרָה.

Unerschrocken, בְּלִי פַחַד. Er ist, אַמִּיץ לֵב הוּא.

Unerschrockenheit, die, אֹמֶץ הַלֵּב.

Unfall, der, אֵיד, הַוָּה, אָסוֹן, פֶּגַע רָע. Es ist ihm ein Unfall auf der Reise begegnet, קְרָאָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ. Unfälle, הַוּוֹת, פְּגָעִים רָעִים, s. Unglück.

Unvollendet, בִּלְתִּי נִשְׁלָם. Das Gebäude ist, הַבִּנְיָן אֵינֶנּוּ שָׁלֵם. Er ließ die Arbeit, לֹא כִלָּה אֶת הַמְּלָאכָה.

Unvollkommen, לֹא שָׁלֵם.

Unvollkommenheit, die, חֹסֶר, הֶעְדֵּר הַשְּׁלֵמוּת.

Unvollständig, dieses Buch ist, הַסֵּפֶר הַזֶּה יֶחְסַר דְּבָרִים רַבִּים.

Unvorbereitet, ich bin zur Reise, אֵינֶנִּי נָכוֹן לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Unvorsichtig, du bist im Gehen, in deinen Aeußerungen — לֹא תִשָּׁמֵר בְּלֶכְתְּךָ, לֹא תִזָּהֵר בְּדַבֶּרְךָ אֶל אִישׁ, *אֵינְךָ זָהִיר בִּדְבָרֶיךָ.

Unförmlich, רַע הַצּוּרָה, רַע הַתֹּאַר.

Unvorsätzlich sündigen, חָטָא בִשְׁגָגָה. Einen unvorsätzlich erschlagen, הִכָּה נֶפֶשׁ אִישׁ בִּשְׁגָגָה, בְּפֶתַע בְּלֹא צְדִיָּה. Einen unvorsätzlich beleidigen, הַכְלֵם אִישׁ בְּלֹא דַעַת.

Unfühlbar, בִּלְתִּי מוּרְגָּשׁ*.

Unflath, der, *טִנֹּפֶת צוֹאָה.

Unfläthig, ein unfläthiges Kleid, בֶּגֶד מְטֻנָּף. Die unfläthigen Kleider, הַבְּגָדִים הַצֹּאִים. Unfläthige Reden, דִּבְרֵי זְנוּת.

Unfähig, er ist dazu, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Unväterlich, du hast unväterlich gegen ihn gehandelt, לֹא כְּאָב עִם בְּנוֹ עָשִׂיתָ עִמּוֹ.

Unverantwortlich, seine Handlungsweise ist, לֹא יוּכַל לְצַדֵּק נַפְשׁוֹ, לְהִצְטַדֵּק עַל דַּרְכּוֹ.

Unverbesserlich, 1) vollkommen gut, טוֹב בִּמְאֹד. 2) Dieser Mensch ist — הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יֵיטִיב מַעֲלָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Unverbrüchlich, der mit dir geschlossene Friede sei, בְּרִית שְׁלֹמֵנוּ לֹא תֻפַר לְעוֹלָם.

Unverbrennbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ.

Unvergleichlich, sie ist unvergleichlich schön, לֹא תִמָּצֵא אִשָּׁה יָפָה כָּמֹהָ. Das ist ein unvergleichliches Gedicht, אֵין שִׁיר נִבְחָר מִמֶּנּוּ, אֵין עֲרֹךְ אֶל הַשִּׁיר הַזֶּה.

Unvergänglich, sein Ruhm ist, תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד, לֹא יֹאבַד שְׁמוֹ לָנֶצַח.

Unvergänglichkeit, die, Gottes, נִצְחוּת אֱלֹהַּ*.

Unvergeßlich, sein Andenken ist mir, לֹא אֶשְׁכַּח זִכְרוֹ עַד נֶצַח, זִכְרוֹ לֹא יָסוּף מִמֶּנִּי.

Unverdorben, לֹא נִשְׁחָת, *לֹא מְקֻלְקָל.

Unverdaulich, *אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִתְאַכֵּל, לְהִתְעַכֵּל.

Unverdauet, *אֲשֶׁר לֹא נִתְעַכֵּל.

Unverdient, ein unverdienter Fluch, קִלְלַת חִנָּם.

Unverderblich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׁחֵת.

Unverdrossen, er arbeitet unverdrossen, יַעֲשֶׂה מְלַאכְתּוֹ וְלֹא יִיגָע, לֹא יִלְאֶה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ.

Unverholen, ich sagte ihm, לֹא כִחַדְתִּי מִמֶּנּוּ דָבָר בְּדַבְּרִי אֵלָיו.

Unverhofft, dieses Geld kommt mir, לֹא דִמִּיתִי לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה.

Unverheirathet, er ist, אֵין לוֹ אִשָּׁה, *פָּנוּי הוּא. Sie ist — אֵינֶנָּה בְּעֻלַת בַּעַל, *פְּנוּיָה הִיא.

Unverwandt, er sah mich mit unverwandten Augen an, לֹא הֵסֵב עֵינָיו מִנֶּגְדִּי.

Unverwehrt, בִּלְתִּי נִמְנָע. Dieses ist dir unverwehrt, לֹא יַחְשֹׂךְ אִישׁ אֹתְךָ מֵעֲשׂוֹת זֹאת; לֹא יִמָּנַע הַדָּבָר מִמֶּךָּ.

Unverweslich, אֲשֶׁר לֹא יִכְלֶה.

Unversorgt, seine Söhne und Töchter sind noch בניו אכלים עד עתה מלחמו. לא שלח את בנותיו החוצה עד עתה.

Unversöhnlich, er ist, לא יוכל איש לכפר את פניו יקשיח את לבו מסלח לאיש עונו.

Unversucht, ich werde Nichts unversucht lassen, um ihn zu retten, אעשה כאשר תמצא ידי להצילו.

Unversiegelt, ein unversiegelter Brief, אגרת גלויה אגרת בלי חתימה.

Unversehens, בפתע פתאם, בלא ראות.

Unversehrt, Alles ist im Hause, לא נשחת דבר בבית. Etwas Unversehrtes, מתם, תמים, שלם.

Unvertilgbar, אשר לא יוכל להכחד, להשמד.

Unverträglich, er ist, לא יוכל לשבת בשלום עם איש, איננו שלם את איש, איש מדנים הוא.

Unverletzt, körperlich, לא שבור, שלם. Mein unverletztes Geheimniß, סודי בלתי נגלה.

Unvermögen, אין אונים. Aus Unvermögen Etwas zu thun, מבלתי יכלת לעשות דבר.

Unvermöglich, er ist unvermöglich dir aufzuhelfen, אין ביכלתו להיות בעזרך.

Unvermögend, der Kranke ist unvermögend sich aufzurichten, אין כח בחלה לקום. Ich bin unvermögend zu bezahlen, לא אוכל = אין לי כסף לשלם.

Unvermuthet, פתאום לפתע, בלי שום לב. Wir griffen den Feind unvermuthet an, באנו על האויב פתאם. Das kommt mir ganz — לא דמיתי בנפשי לשמע דבר כזה.

Unvermeidlich, der Krieg ist, אין מעצור למלחמה, לא נוכל להשמר מכבד המלחמה.

Unvermerkt, s. Unbemerkt.

Unvernunft, die, חסר תבונה. Etwas aus [Unver]nunft thun, עשה דבר מבלי תבונה, מחסרון תבונה.

Unvernünftig, er ist, אין תבונה בו. Ein unvernünftiger Mensch, חסר תבונה. Es ist ein unvernünftiges Volk, לא עם ב[illegible] הוא.

Unvernehmlich, er spricht, אין איש שמע דבריו. Das Volk mit der dunkeln, unvernehmlichen Rede, עם עמקי שפה משמע.

Unverändert, Alles ist im Hause, לא שנו דבר בבית.

Unveränderlich, dieses ist, לא יוכל איש לשנות זאת. Gott ist — אין שנוי באלה.

Unverzagt, er ist, איננו רך לבב, אין מרך בלבבו. Sei unverzagt, אל ירך לבבך.

Unverkennbar, eine unverkennbare Sache, דבר גלוי.

Unverrichtet, er ist unverrichteter Sache zurückgekehrt, שב אלינו וחפצו לא נעשה.

Unverrückt, man ließ Alles unverrückt stehen, לא הסירו דבר ממקומו.

Unverschuldet, ich leide, צר לי ואין רעה ופשע בידי. Unverschuldet graben sie mir Fallen, חנם חפרו לנפשי.

Unverstand, der, חסר תבונה, חסר בינה. Aus Unverstand, מבלי תבונה. Sie vergehen in ihrem Unverstand, ויגועו בבלי דעת.

Unverständig, er ist, חסר בינה הוא, אין בו תבונה.

Unverständlich, seine Worte sind mir, אינני שומע את דבריו. Das Volk, mit verderbter, unverständlicher Sprache, עם נלעג לשון אין בינה.

Unverschämt, er ist, sie sind, עז פנים הוא, חזקי מצח המה. Er lügt auf eine unverschämte Weise, יכזב = ישקר בדרך עזי פנים. Unverschämte Lügen, שקרים כשקרי עזי פנים.

Unverschämtheit, die, עזות פנים.

Unfruchtbar, 1) von Männern und Weibern, עקר עקרה. 2) Ein unfruchtbares Land, ארץ חרבה ארץ מלחה.

Unfreundlich, ein unfreundliches Gesicht, פנים זעפים. Ein unfreundliches Wetter, עת לא נעימה.

Unpassend, לא נכון, לא נאוה, לא הגון.

Unparteiisch, er ist, לא יכיר = לא ישא פני איש.

Unpäßlich, s. Unwohl.

Unpersönlich, ein unpersönliches Zeitwort, פעל סתמי. Es donnert, ישמע קול הרעם.

Unzugänglich, ein unzugänglicher Ort, מקום אשר לא יוכל איש לבוא שמה. Der Minister ist heute unzugänglich, לא נוכל היום לבוא לפני יועץ המלך.

Unzucht, die, זמה, תזנות, זנונים. Unzucht treiben, עשה זמה. Mit Einem, זנה את, ב, אל, אחרי.

Jemanden zur Unzucht verleiten, הזנה את.

Unzuverlässig, לא נאמן.

Unzufrieden, ich bin damit, לֹא טוֹב הַדָּבָר בְּעֵינַי.

Unzüchtig, ein unzüchtiges Weib, אֵשֶׁת הַזִּמָּה. Unzüchtige Reden, דִּבְרֵי זְנוּת.

Unzeit, etwas zur Unzeit thun, עָשָׂה דָבָר בְּלֹא עִתּוֹ. Der Spaß ist zur Unzeit angebracht, הַשְּׂחוֹק אֵינֶנּוּ בְעִתּוֹ.

Unzeitig, eine unzeitige Geburt, נֵפֶל, יֶלֶד הַיּוֹלֵד בְּלֹא עֵת לֵידָתוֹ. s. Fehlgeburt. Von Früchten s. Unreif.

Unzweifelhaft, בְּלִי סָפֵק, דָּבָר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ סָפֵק.

Unzweckmäßig, בְּלִי תוֹעֶלֶת, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל, *לֹא כְּפִי תַּכְלִית הַדָּבָר.

Unzerbrechlich, בְּלִי לְהִשָּׁבֵר, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׁבֵר.

Unzertrennlich, wir sind, לֹא נִפָּרֵד לָנֶצַח. Auch im Tode waren sie unzertrennlich, וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ.

Unzerstörbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לַהֲרֹס.

Unkosten, die, הוֹצָאוֹת*.

Unkundig, er ist des Gesetzes und des Rechtes, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Unkunde, die, aus Unkunde des Gesetzes, מֵחֹסֶר* יְדִיעַת הַדָּת.

Unkeusch, ein unkeusches Weib, אִשָּׁה לֹא צְנוּעָה*.

Unkeuschheit, die, נַאֲפוּפִים, *חֹסֶר הַצְּנִיעוּת.

Unklug, לֹא חָכָם.

Unkenntlich, unkennbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַכִּיר. Sich unkenntlich machen, הִשְׁתַּנָּה, הִתְחַפֵּשׂ.

Unkenntniß, die, s. Unkunde.

Unkraut, das, עֵשֶׂב רַע, plur. עֲשָׂבִים רָעִים*.

Unkriegerisch, er ist, לֹא יֶאֱהַב אֶת הַמִּלְחָמָה.

Unrath, der, צוֹאָה, צֵאָה. s. Mist, Koth.

Unrathsam, es ist unrathsam, daß du allein durch den Wald gehst, לֹא טוֹב לֶכְתְּךָ בַּיַּעַר לְבַדֶּךָ.

Unruhig werden, vom Herzen, הִסָּעֵר, vom Geiste הִפָּעֵם, הִתְפָּעֵם. Das Herz des Königs von Syrien wurde darüber unruhig, וַיִּסָּעֵר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה. Er hatte Träume und sein Geist wurde unruhig, חָלַם חֲלוֹמוֹת וַתִּתְפָּעֶם רוּחוֹ. Ich habe unruhig geschlafen, נִפְעַם רוּחִי בִּשְׁנָתִי. Es ist auf der Straße unruhig, קוֹל הָמוֹן בַּחוּץ. Einen unruhig machen, הִרְגִּיז אִישׁ. s. Beunruhigen. Eine unruhige Stadt, עִיר הוֹמִיָּה.

Ein unruhiger Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ. Unruhige Köpfe, שׁוֹנִים.

Unruhe, die, des Gemüthes, הֲמִיַּת הַנֶּפֶשׁ; als Gegensatz, des Friedens, מְהוּמָה. Zu jener Zeit konnte Niemand in Frieden aus- und eingehen, denn große Unruhen kamen über alle Einwohner der Länder, בָּעֵת הַהִיא אֵין שָׁלוֹם לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוּמוֹת רַבּוֹת עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת.

Unrichtig, לֹא כֵן. Ein unrichtiges Wort, מִלָּה לֹא נְכוֹנָה. Die Antwort auf meine Frage war unrichtig, תְּשׁוּבָתוֹ עַל שְׁאֵלָתִי לֹא כֵן. Eine unrichtige Wage, מֹאזְנֵי מִרְמָה.

Unrichtigkeit, die, מְעֻוָּת, טָעוּת; einer Rechnung, טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן*.

Unrein, 1) levitisch, von Personen, Thieren u. Sachen טָמֵא. Ein unreines Vieh, בְּהֵמָה טְמֵאָה, אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהוֹרָה. Er soll unrein sein, יִטְמָא. Der Priester soll ihn für unrein erklären, וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן. Ein Volk mit unreinen Lippen, עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם. Etwas Unreines, דָּבָר טָמֵא, טֻמְאָה. Sie soll nichts Unreines essen, לֹא תֹאכַל כָּל טֻמְאָה. 2) schmutzig: ein unreines Gefäß, כְּלִי *מְלֻכְלָךְ. Unreines Silber, כֶּסֶף לֹא צָרוּף.

nreinigkeit, die, טֻמְאָה.

Unreinlich, *מְזֹהָם, מְלֻכְלָךְ מְתֹעָב. Meine Kleider machen mich unrein, יְתַעֲבוּנִי שַׂלְמוֹתָי.

Unreinlichkeit, *לִכְלוּךְ. s. Schmutz.

Unreif, die Frucht ist, הַפְּרִי אֵינֶנּוּ מְבֻשָּׁל. Unreife Trauben, בֹּסֶר. Unreife Feigen, פַּגִּים.

Unregelmäßig, ein unregelmäßiges Wort, *מִלָּה זָרָה.

Unregelmäßigkeit, die, זָרוּת*.

Unredlich handeln, עָשָׂה עָוֶל. Ein unredlicher Mann, אִישׁ עַוְלָה. Unredliche Leute, בְּנֵי עַוְלָה, עַוִּיל עֲוִילִים.

Unredlichkeit, die, עָוֶל, עָוֶל, עַוְלָה. Durch die Unredlichkeit deines Handels entweihtest du dein Heiligthum, בְּעָוֶל רְכֻלָּתְךָ חִלַּלְתָּ מִקְדָּשֶׁיךָ.

Unrecht, 1) das Buch liegt am unrechten Orte, הַסֵּפֶר אֵינֶנּוּ בִמְקוֹמוֹ. Du hast mich unrecht verstanden, לֹא הֵיטַבְתָּ לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרַי. Zur unrechten Zeit, בְּלֹא עִתּוֹ. Der Brief an ihn ist in unrechte

Hände gekommen, הָאִגֶּרֶת הַכְּתוּבָה אֵלָיו הִיא בְּיָדֵי אִישׁ אַחֵר. Bei mir kommt er unrecht an, אָנֹכִי לֹא אֶעֱשֶׂה חֶפְצוֹ. 2) Unrecht thun, handeln עָשָׂה־פָּעַל עָוֶל. Ihr seid auf unrechten Wegen, לֹא טוֹבָה הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתֶּם הוֹלְכִים בָּהּ. Unrecht Gut gedeiht nicht, עוֹשֶׂה הוֹן בְּעַוְלָה לֹא יַצְלִחַ.

Unrecht, das, עָוֶל, עַוְלָה, חָמָס. Das mir zugefügte Unrecht komme auf dich, חֲמָסִי עָלֶיךָ. Du hast Unrecht, לֹא כֵן דִּבַּרְתָּ, לֹא כֵן עָשִׂיתָ. Du thust mir Unrecht, לֹא בְמִשְׁפָּט־לֹא בְצֶדֶק תַּעֲשֶׂה עִמִּי.

Unrechtlich, unrechtliche Dinge, דְּבָרִים לֹא כֵן.

Unrechtmäßig, לֹא בְמִשְׁפָּט, בְּעַוְלָה.

Unschuld, die, תֹּם, תֻּמָּה. Wer in Unschuld wandelt, wandelt sicher, הוֹלֵךְ בַּתֹּם יֵלֵךְ בֶּטַח. Ein Mann aber spannte seinen Bogen in seiner Unschuld und traf den König, וְאִישׁ מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּךְ אֶת הַמֶּלֶךְ. Die Unschuld der Redlichen leitet sie, תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם. Ich wasche meine Hände in Unschuld, אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי.

Unschuldig, ich bin, נָקִי אָנֹכִי. Unschuldiges Blut vergießen, שָׁפַךְ דָּם נָקִי, דַּם חִנָּם. Er ist an seinem Blute unschuldig, נָקִי הוּא מִדָּמוֹ. Einen für unschuldig erklären, נִקָּה אִישׁ מִן, הִצְדִּיק אִישׁ. Blutgierige Menschen hassen den Unschuldigen אַנְשֵׁי דָמִים יִשְׂנְאוּ תָם.

Unschicklich, לֹא נָאוֶה, לֹא נָכוֹן.

Unschlitt, das, חֵלֶב.

Unschlüssig, s. Unentschlossen.

Unschmackhaft, תָּפֵל.

Unschädlich, לֹא רָע.

Unschätzbar, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲרֹךְ זֹאת. לֹא יָדַע אֱנוֹשׁ עֶרְכָּהּ.

Ufer, das, des Flusses, des Meeres, שְׂפַת הַנָּהָר. שְׂפַת הַיָּם. Die Ufer, גְּדוֹת. Die Wasser des Jordans flossen über alle seine Ufer, וַיֵּלְכוּ מֵי הַיַּרְדֵּן עַל כָּל גְּדוֹתָיו.

Urahn, dein, אֲבִי אֲבוֹתֶיךָ. Unsere Urahnen, אֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ.

Uralt, aus uralten Zeiten, מִשָּׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת, מִימֵי קֶדֶם, מִימוֹת עוֹלָם.

Urbar, macht urbar euren Acker, נִירוּ לָכֶם נִיר.

Urgebirge, die, הַרְרֵי עַד.

Urgroßvater, sein, אֲבִי אַב אָבִיו.

Urheber, der, eines Streites, הַמְגָרֶה־הַמְעוֹרֵר אֶת הַמָּדוֹן. Gott, der Urheber aller Dinge, *אֱלֹהַּ רִאשׁוֹן כָּל הַנִּמְצָאִים, אֱלֹהִים הַמַּמְצִיא כֹּל.

Ursache, die, סִבָּה, דָּבָר. Und dieß war die Ursache, daß Josua sie beschnitten, וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר מָל יְהוֹשֻׁעַ. Einen ohne Ursache hassen, שָׂנֵא אֶת אִישׁ חִנָּם.

Urtheil, das, vor Gericht, מִשְׁפָּט. Ein Urtheil fällen, פִּלֵּל, חָרַץ הַמִּשְׁפָּט. Sage mir dein Urtheil hierüber, הַגֵּה לִי דַעְךָ עַל זֹאת.

Urtheilen, vom Richter, שָׁפַט, פִּלֵּל.

Urin, der, שַׁיִן, מֵימֵי רַגְלַיִם oder שֵׁין, plur. שֵׁנִים. Den Urin lassen, הִשְׁתִּין.

Urlaub, der, einem Soldaten Urlaub geben, *הִרְשָׁה אֶת אִישׁ מִלְחָמָה לָלֶכֶת וְלָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ. Er hat Urlaub genommen, חִלָּה אֶת פְּנֵי הַשַּׂר לֵאמֹר הַנִּיחָה לִּי וְאָשׁוּב אֶל בֵּיתִי. Er ist auf Urlaub, שָׁב אֶל בֵּיתוֹ בִּרְשְׁיוֹן הַשַּׂר.

Ureltern, deine, אֲבוֹת אֲבוֹתֶיךָ.

Urenkel, die, רִבֵּעִים.

Urplötzlich, בְּפֶתַע פִּתְאֹם.

Urzeit, die, יְמֵי קֶדֶם, יְמוֹת עוֹלָם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים.

Urkunde, die, סֵפֶר, כְּתָב.

Urquell, der, s. Quelle.

Urstoff, s. Grundstoff.

Ursprung, der, מָקוֹר, מוֹצָא מַיִם. Der Ursprung einer Stadt, קַדְמַת הָעִיר. Ist das eure fröhliche Stadt, deren Ursprung in den Tagen der Vorwelt war? הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִימֵי קֶדֶם קַדְמָתָהּ.

Ursprünglich, ein ursprüngliches Wort, מִלָּה יְסוֹדִית. Die ursprüngliche Beschaffenheit einer Sache, יְסוֹד הַדָּבָר. Die ursprüngliche Ursache, *הַסִּבָּה הָרִאשׁוֹנָה.

Urschrift, die, s. Original.

Au אוּי

אוי. וי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte der Wörter: אויגענבראוינען. Endigt ein Wort mit וי, so wird ein nicht lautendes א hinzugefügt: פרויא.

Au! אָח! אֲהָהּ! אוֹי, אוֹיָה.

Au, die, s. Aue.

Augapfel, der, אִישׁוֹן בַּת עַיִן, בָּבַת עַיִן. Wer euch antastet, der tastet seinen Augapfel an, הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ. s. Augenbild.

August, der, הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי, *אָב.

Auge, das, עַיִן. Sie hat schöne Augen, יְפַת עֵינַיִם הִיא. Er that es vor meinen Augen, עָשָׂה זֹאת לְעֵינַי. Ich sah sie mit eigenen Augen, רְאִיתִיהָ בְּעֵינַי, עֵינַי רָאוּהָ. Gehe mir aus den Augen, סוּר מִנֶּגֶד עֵינַי. Er soll mir nicht wieder unter die Augen treten, לֹא יוֹסֵף רְאוֹת פָּנַי. Ihr Bild schwebt mir immer vor Augen, תְּמוּנָתָהּ לְנֶגֶד עֵינַי תָּמִיד. Der Engel entschwand seinen Augen, הַמַּלְאָךְ הָלַךְ מֵעֵינָיו. Aller Augen sind auf dich gerichtet, עֵינֵי כֹל עָלֶיךָ. Er hat ein Auge auf sie geworfen, נָשָׂא עֵינָיו אֵלֶיהָ. Einer, der ein wohlwollendes Auge hat, טוֹב עַיִן. Einer, der die Augen senkt, שַׁח עֵינַיִם. So spricht der Mann mit geöffnetem Auge, נְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן. Hinfallend, mit enthüllten Augen, נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם. Der Mensch sieht nach den Augen, Gott aber sieht nach dem Herzen, הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינַיִם וַאלֹהִים יִרְאֶה לַלֵּבָב. Sei unser Auge (unser Führer), וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינַיִם. Ein blindes Volk, das Augen hat, עַם עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ. Die Sache liegt vor Augen, הַדָּבָר גָּלוּי לָעֵינַיִם. Das sticht ihm in die Augen, עֵינָיו תִּשְׁאַלְנָה זֹאת. Es sieht ihm der Schalk aus den Augen, תַּרְמִית לִבּוֹ נִשְׁקֶפֶת מֵעֵינָיו. Vier Augen sehen besser als zwei, עֵינֵי הַשְּׁנַיִם תֵּיטַבְנָה לִרְאוֹת מֵעֵינֵי הָאֶחָד. Einem Sand in die Augen streuen, עַוֵּר עֵינֵי אִישׁ בְּדִבְרֵי שָׁוְא. (Figürlich bei Pflanzen), נִצָּנִים, פְּרָחִים. Augen treibt das junge Reis, הַנֶּטַע הָרַךְ יוֹצִיא נִצָּנִים.

Augenarzt, der, רֹפֵא לָחֳלִי הָעֵינַיִם.

Augenbild, das, er verwahrte es wie sein Augenbild, יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ.

Augenblick, der, רֶגַע, מְעוּף עַיִן. Augenblicke, רְגָעִים. Des Verruchten Freude dauert einen Augenblick, שִׂמְחַת חָנֵף עֲדֵי רָגַע. Eine falsche Zunge besteht kaum einen Augenblick, עַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֶר. Es ist kaum einen Augenblick, daß ich ihn gesehen כִּמְעַט רֶגַע רְאִיתִיו. Verbirg dich auf kurze Augenblicke, חֲבִי כִמְעַט רֶגַע. Du prüfst ihn jeden Augenblick, לִרְגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ.

Augenblicklich, כְּרֶגַע, בְּרֶגַע. Sondert euch ab von dieser Gemeinde, und ich will sie augenblicklich vernichten, הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע. Ich werde augenblicklich zurückkommen, אָשׁוּב בְּרָגַע.

Augenbraunen, die, גַּבּוֹת עֵינַיִם.

Augenhöhle, die, חוֹר הָעֵינַיִם. Die Augen schwinden ihm in ihren Höhlen, וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְחֹרֵיהֶן.

Augenwimpern, die, עַפְעַפֵּי הָעֵינָיִם. Ich gönne meinen Augenwimpern keinen Schlummer, לֹא אֶתֵּן תְּנוּמָה לְעַפְעַפָּי.

Augenweide, die, s. Augenlust.

Augenweh, das, כְּאֵב עֵינַיִם.

Augenlos, wie Augenlose tappen wir, וּכְאֵין עֵינַיִם נְגַשֵּׁשָׁה.

Augenlust, die, מַחְמַד עֵינַיִם, תַּאֲוָה לָעֵינַיִם.

Augenlieder, die, שְׁמֻרוֹת עֵינַיִם.

Augenlicht, das, geschwunden ist mein Augenlicht אוֹר עֵינַי אֵין אִתִּי.

Augenmaß, das, Etwas nach dem Augenmaße kaufen, קָנָה דָבָר לְמַרְאֵה עֵינַיִם.

Augenmittel, das, רְפָאוֹת לָחֳלִי הָעֵינַיִם.

Augenmerk, das, ich werde mein Augenmerk darauf richten, אָשִׂים עֵינַי וְלִבִּי עָלָיו.

Augenzeuge, der, ich war Augenzeuge dieser That לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, עֵינַי רָאוּ אֶת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה.

Augenkrankheit, die, חֳלִי הָעֵינַיִם.

Augenschein, der, er richtet nicht nach dem Augenschein

לֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט. Etwas in Augenschein nehmen, רָאָה דָבָר בְּעֵינָיו.

Augenscheinlich, das ist, הַדָּבָר הַזֶּה גָּלוּי לָעֵינַיִם.

Augenschwäche, die, *חֻלְשַׁת הָעֵינַיִם.

Augenschmerz, der, כְּאֵב הָעֵינַיִם. Ich habe — עֵינַי תִּכְאַבְנָה.

Auditor, der, הַשּׁוֹפֵט אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה.

Audienz, die, er hat bei dem König eine Audienz gehabt, רָאָה אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ־ הֵבִיא דְבָרוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ בִּרְשִׁיוֹן. Er ist nicht zur Audienz des Fürsten gelassen worden, לֹא נְתָנוּהוּ לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי הַשַּׂר וּלְדַבֵּר אֵלָיו.

Au weh! אֲהָהּ! הוֹי! אוֹי.

Autor, der, eigentlich der Urheber irgend eines Unternehmens, פֹּעֵל דָּבָר, מוֹצִיא דָבָר לִפְעוּלַּת אָדָם; davon wird auch der Verfasser eines Buches dessen Autor genannt, מְחַבֵּר סֵפֶר, s. Verfasser.

Autorität, die, s. Ansehen, Würde, Macht. Die Autoritäten, s. Behörde.

Authentisch, s. Glaubwürdig.

Auch, גַּם, אַף. Granaten, auch Palmen- und Aepfelbäume, רִמּוֹן גַּם תָּמָר וְתַפּוּחַ. Auch Sie selbst sagte, וְהִיא גַם הִיא אָמְרָה. Mein Sohn, ist dein Herz weise, so freuet sich auch mein Herz, בְּנִי אִם חָכַם לִבֶּךָ יִשְׂמַח לִבִּי גַם אָנִי. Will er auch wohl der Königin Gewalt anthun? הֲגַם לִכְבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה. Werde ich auch wohl gebären, da ich alt bin? הַאַף אֻמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי. In der poetischen Sprache ist אַף häufiger als גַּם. Auch wenn, וְאַף גַּם. Auch dann, wenn sie sein werden in dem Lande ihrer Feinde, וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם. Wenn auch, גַּם כִּי. s. Wenn.

Aus, ein Vorwort, welches den D a t i v erfordert, auf die Frage woher? woraus? Im Hebräischen מִן, מִתּוֹךְ, בְּ, אֶת. 1) Dem Orte nach: er kam aus dem Zimmer, aus der Ferne, בָּא מִן הַחֶדֶר, מֵרָחוֹק. Sie zogen, sie flohen aus der Stadt, יָצְאוּ מִן־ אֶת הָעִיר, נָסוּ מִתּוֹךְ הָעִיר. Aus einem Gefäße, aus dem Feuer nehmen, לָקַח מִתּוֹךְ הַכְּלִי, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. Wein aus einem goldenen Becher trinken, שָׁתָה יַיִן בְּכוֹס זָהָב. Aus einem Buche vorlesen, קָרָא בַּסֵּפֶר לִפְנֵי אִישׁ. 2) Der Menge nach: Aus dem Volke, aus der Gemeinde, מִתּוֹךְ הָעָם, מִתּוֹךְ הָעֵדָה. 3) Aus goldgewirkten Stoffen ist ihr Kleid, מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ. Alle seine Geräthe machte er aus Kupfer, כָּל כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת. Er bauete aus den Steinen einen Altar, וַיִּבְנֶה אֶת הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ. Gefäße aus Silber (silberne Gefäße), כְּלֵי כֶסֶף. 4) Etwas aus Haß, aus Versehen thun, עָשָׂה דָבָר בְּשִׂנְאָה, בִּשְׁגָגָה. Aus Besorgniß einer Sache thaten wir dieses, מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ זֹאת. Aus eigenem Antriebe, בְּנִדְבַת לֵב. 5) Sich einen Verdruß aus dem Sinne schlagen, הֵסֵר כַּעַס מִלִּבּוֹ. Entferne dich aus der Nähe eines Thoren, לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל. Aus vollem Halse schreien, זָעַק בְּקוֹל־ קוֹל גָּדוֹל. Aus dieser Sache wird nichts, הַדָּבָר הַזֶּה לֹא יִהְיֶה. 6) Jahr aus, Jahr ein, שָׁנָה בְשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה.

Aus, Nebenwort, 1) das Jahr ist aus, כָּלְתָה הַשָּׁנָה. Die Trauerzeit ist aus, שָׁלְמוּ יְמֵי הָאֵבֶל. 2) Es ist aus mit mir, אָבַדְתִּי. Ich dachte, es wäre aus mit mir, אָמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי.

Ausathmen, הוֹצִיא רוּחַ מִפִּיו. (Substantiv) das Ein- und Ausathmen, שְׁאִיפַת וְתוֹצְאוֹת רוּחַ אַפַּיִם.

Ausackern, er hat die Wurzeln ausgeackert, הוֹצִיא אֶת הַשָּׁרָשִׁים מִן הָאֲדָמָה בְּחָרְשׁוֹ אֹתָהּ.

Ausarbeiten, עָשָׂה פְּעוּלָּה עַד תַּכְלִית. 1) Bearbeiten, עָשָׂה. Er hat das Werk gut ausgearbeitet, הֵיטִיב לַעֲשׂוֹת אֶת פָּעֳלוֹ. 2) Bis zur Vollkommenheit bringen, הִשְׁלִים־ כָּלַל אֶת.

Ausarten, er ist ausgeartet, הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ, נֶהְפַּךְ לְאִישׁ רָע. Wenn Jemand hat einen ausgearteten Sohn, כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר. Ein kluger Knecht herrscht über einen ausgearteten Sohn, עֶבֶד מַשְׂכִּיל יִמְשׁוֹל בְּבֵן מֵבִישׁ.

Aus- und Eingehen, Niemand ging aus und Niemand ging ein, אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא. Ich weiß weder aus noch einzugehen, לֹא אֵדַע צֵאת וָבֹא.

Aus- und Einführen, du warst es, der Israel aus und einführte, אַתָּה הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל.

Aus- und Einziehen, er zog aus und ein vor dem Volke, וַיֵּצֵא וַיָּבֹא לִפְנֵי הָעָם.

Ausüben, הוֹצִיא דָבָר לִפְעוּלַת אָדָם. Eine Kunst ausüben, עָשֹׂה מְלֶאכֶת מַחְשֶׁבֶת, עָשֹׂה מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב. Eine Schandthat, עָשֹׂה נְבָלָה. Rache an Einem, עָשֹׂה נְקָמָה= נָתֹן נִקְמָתוֹ בְּאִישׁ.

Auseinander bringen, streitende Personen, הַפְרֵד בֵּין אֲנָשִׁים נִצִּים, תַּוֵּךְ שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם.

Auseinander gehen, sie gingen, נִפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו וְהָלְכוּ לָהֶם.

Auseinander sitzen, warum sitzest du und dein Bruder auseinander? מַדּוּעַ לֹא תֵשֵׁב אֵצֶל אָחִיךָ.

Auseinander setzen, Einem Etwas, הָבִין דָּבָר לְאִישׁ.

Auseinander treiben, die Feinde, פַּזֵּר= הָפִיץ אֶת הָאוֹיְבִים.

Auseinander laufen, als sie den Feind erblickten, liefen sie — בִּרְאוֹתָם אֶת הָאוֹיֵב הִתְפָּרְדוּ וּבָרְחוּ לָהֶם.

Auseinander legen, s. Zerlegen.

Auseinander reißen, קָרֹעַ לִגְזָרִים.

Auseinander schneiden, גָּזֹר לִשְׁנַיִם.

Auseinander sperren, spreizen die Füße, פַּשֵּׂק אֶת הָרַגְלַיִם.

Auseinander springen, von Gefäßen, הִבָּקַע הִתְבַּקֵּעַ.

Ausbaden, כַּלֵּה לִרְחֹץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם.

Ausbacken, das Brod ist nicht gehörig ausgebacken, הַלֶּחֶם לֹא נֶאֱפָה הֵיטֵב.

Ausborgen, Geld, הַלְוֵה כֶסֶף אֶת אִישׁ.

Ausbund, der, ein Ausbund von Schönheit, כְּלִיל בַּהֲדָרוֹ, מִכְלַל יֹפִי. s. Inbegriff. Ein Ausbund aller Schelme, רַע הָרָעִים.

Ausbau, der, eines Hauses, *הַשְׁלָמַת בִּנְיַן הַבַּיִת.

Ausbauen, Etwas, כַּלֵּה לִבְנוֹת אֵת, בָּנֹה וְכַלֵּה אֵת. Nachdem man das Haus ausgebauet hatte, bedeckte man das Haus, וַיִּבֶן אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת הַבָּיִת.

Ausbiegen, vor Einem, s. Ausweichen.

Ausbieten, eine Waare, s. Feilbieten.

Ausbitten, er hat sich von mir ausgebeten, hingehen zu dürfen, נִשְׁאַל נִשְׁאַל מִמֶּנִּי לָלֶכֶת שָׁמָּה. s. Erbitten.

Ausbilden, Etwas, הַשְׁלֵם= כְּלֹל אֵת. Er ist in der Tonkunst noch nicht ausgebildet, *אֵינֶנּוּ שָׁלֵם עוֹד בִּמְלֶאכֶת הַנִּגּוּן, בְּחָכְמַת הַנִּגּוּן.

Ausbeute, die, Gewinn, שָׁלָל. Die Ausbeute von Fischereien, von Gold- und Silberbergwerken, שְׁלַל הַדַּיָּגִים, שְׁלַל חֹצְבֵי זָהָב וְכֶסֶף מֵהֲרָרִים.

Ausblasen, ein Licht, כַּבֵּה אֶת הַנֵּר בְּרוּחַ פִּיו. Einem das Lebenslicht ausblasen, לָקֹחַ= אָסֹף אֶת נֶפֶשׁ אִישׁ.

Ausbluten, die Wunde hat ausgeblutet, דַּם הַמַּכָּה חָדַל מִצָּקֶת.

Ausblühen, חָדַל לִפְרֹחַ. Als die Rosen ausgeblüht hatten, כְּתֹם פֶּרַח הַשּׁוֹשַׁנִּים.

Ausbleiben, 1) ich werde über Nacht ausbleiben, לֹא אָשׁוּב לְבֵיתִי (לִמְלוֹנִי) כָּל הַלַּיְלָה, בַּלַּיְלָה הַזֶּה, עַד יוֹם מָחָר. 2) Warum bleibt dein Bruder so lange aus? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ אָחִיךָ לָבוֹא. Er blieb über die bestimmte Zeit aus, וַיּוֹחֶר מִן הַמּוֹעֵד. Mit der Bezahlnug ausbleiben, אַחֵר לְשַׁלֵּם. 3) Das Fieber ist ausgeblieben, הַקַּדַּחַת חָדֵלָה, לֹא יָסְפָה לָשׁוּב עוֹד. Der Frühregen blieb aus, וַיִּמָּנְעוּ הָרְבִיבִים. 4) Die Strafe bleibt gewiß nicht aus, בּוֹא תָבוֹא הַפְּקֻדָּה לֹא תְאַחֵר. 5) Hier ist ein Wort ausgeblieben, פֹּה תֶחְסַר מִלָּה אַחַת.

Ausbedingen, sich Etwas bei Einem, *הַתְנֵה עִם אִישׁ.

Ausbeten, כַּלֵּה לְהִתְפַּלֵּל.

Ausbesserung, die, *תִּקּוּן.

Ausbessern, von Häusern, חַזֵּק. Daß sie ausbessern die Risse des Hauses, לְחַזֵּק אֶת בֶּדֶק הַבָּיִת. Von Kleidern, *תַּקֵּן. Ein Fehler, den man nicht ausbessern kann, מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן.

Ausbraten, 1) das Fleisch ist noch nicht ausgebraten, הַבָּשָׂר אֵינֶנּוּ צָלוּי הֵיטֵב. 2) Das Fett aus einem Vogel ausbraten, הוֹצִיא הַשֶּׁמֶן מִן הָעוֹף בִּצְלוֹת אֹתוֹ.

Ausbruch, der, beim Ausbruche des Feuers, des Krieges, בְּצֵאת הָאֵשׁ, בִּתְחִלַּת הַמִּלְחָמָה. Im Ausbruche des Zornes verbarg ich mein Angesicht einen Augenblick vor dir, בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ. Der Ausbruch eines Feuer speien=

den Berges, הַתְחָלַת הַר גַּעַשׁ לַחֲצוֹב לְהָבוֹת (לְהוֹרִיק אֵשׁ לָהֶם.

Ausbrausen, vom Winde, חָדַל לִסְעֹר. Vom Wasser, שָׁכַךְ. Vom Meere, שָׁתַק. Als er ausgebraust hatte, fragte ich ihn, כְּשֹׁךְ חֲמָתוֹ שְׁאֶלְתִּיו.

Ausbrühen, ein Gefäß, הֶעֱבַר כְּלִי בְּמַיִם חַמִּים מְאֹד.

Ausbrüten, Eier, בָּקַע, בִּקַּע בֵּצִים. Dort nistet die Pfeilschlange, legt Eier und brütet aus, שָׁמָּה קִנְּנָה קִפּוֹז וַתְּמַלֵּט וּבָקְעָה. Böses ausbrüten, s. Aushecken.

Ausbringen, 1) ich kann den Fettfleck nicht — לֹא אוּכַל לְהָסֵר הַשֶּׁמֶן מִן הַבֶּגֶד. 2) Bekannt machen. Wer Verläumdung ausbringt, ist ein Thor, מוֹצִיא דִבָּה הוּא כְסִיל.

Ausbreitung, die, מִפְרָשׂ, מִמְשַׁח.

Ausbreiten, 1) ein Tuch, die Hände, die Flügel, פָּרַשׂ שִׂמְלָה, פָּרַשׂ כַּפַּיִם, כְּנָפַיִם. Die Zweige ausbreiten, שִׁלַּח דָּלִיּוֹת. Die Feinde breiten sich aus über das ganze Land, הָאוֹיְבִים נְטוּשִׁים עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. Die Schlacht breitete sich aus, וַתִּטֹּשׁ הַמִּלְחָמָה. Sie breiteten sich im Thale aus, וַיִּפָּשְׁטוּ בָעֵמֶק. Der Hinterhalt breitete sich aus, וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֵב. Seine Heerde breitete sich im Lande aus, מִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ. Er breitet die Völker aus und führt sie weg, שֹׁטֵחַ לַגּוֹיִם וַיַּנְחֵם. Der die Erde ausbreitet mit ihren Erzeugnissen, רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ. Wie Thäler breiten sie sich aus, כִּנְחָלִים נִטָּיוּ. Sie breitete darüber Grütze aus, וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרִפוֹת. Ich breite meine Hände nach dir aus, שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי. Er breitet einen Dreschwagen aus auf dem Schlamme, יִרְפַּד חָרוּץ עֲלֵי טִיט. Gesehen habe ich einen mächtigen Frevler, der sich ausgebreitet wie ein alter, schattenreicher Baum, רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן. 2) Ein ausgebreitetes Geschlecht, מִשְׁפָּחָה רַבָּה מְאֹד. Er hat einen ausgebreiteten Ruf, שִׁמְעוֹ הֹלֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ.

Ausbrechen, 1) von den Zähnen, שִׁבֵּר, הָרַס, נָתַץ. Gott brich ihnen die Zähne aus dem Munde aus, אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ. 2) Ein Feuer ist ausgebrochen, יָצְאָה הָאֵשׁ. Eine Seuche ist unter dem Volke ausgebrochen, הָיְתָה פִּרְצָה הַמַּגֵּפָה בָּעָם. Der Zorn Gottes ist ausgebrochen, יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים. Ich lasse einen Sturmwind ausbrechen, וּבִקַּעְתִּי רוּחַ סְעָרוֹת. Der Aussatz brach aus an seiner Stirne, הַצָּרַעַת זָרְחָה בְמִצְחוֹ. Wenn der Schaden wiederkehrt und im Hause ausbricht, וְאִם יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת. 3) Brecht in Jubel aus, פִּצְחוּ רִנָּה, פִּצְחוּ רַנְּנוּ. In ein lautes Gelächter ausbrechen, נָתַן קוֹלוֹ בִשְׂחֹק.

Ausbrennen, 1) ein Gefäß, הֶעֱבַר כְּלִי בָאֵשׁ. Es ist von innen ausgebrannt, וְתוֹכוֹ נָחָר. Das Schilf der Sümpfe brannten sie aus mit Feuer, וְאֶת הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ. 2) Das Feuer ist ausgebrannt, חָדְלָה הָאֵשׁ לַעֲלוֹת שַׁלְהֶבֶת (לִהְיוֹת בּוֹעֶרֶת), כָּבְתָה הָאֵשׁ. 3) Eine von der Sonne ausgebrannte Gegend, צְחִיחָה. Ich mache dich zu einem ausgebrannten Berge, וּנְתַתִּיךָ לְהַר שְׂרֵפָה.

Ausgabe, die, plur. Ausgaben, הוֹצָאוֹת*.

Ausgang, der, 1) eigentlich, צֵאת, מוֹצָא. Gott behütet deinen Ausgang und deinen Eingang, אֱלֹהִים יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. Er kam, um deinen Ausgang und deinen Eingang zu erfahren, בָּא לָדַעַת אֶת מוֹצָאֲךָ וְאֶת מוֹבָאֶךָ. 2) Beim Ausgang des Jahres, בְּצֵאת הַשָּׁנָה. 3) Besser der Ausgang eines Dinges, als sein Anfang, טוֹב אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ. 4) Die Ausgänge des Heiligthums, מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ. Die Ausgänge der Stadt, תּוֹצְאוֹת הָעִיר.

Ausguß, der, ein Ort, wo man Etwas hingießt, שֶׁפֶךְ.

Ausgießen, Wasser aus einem Gefäße, יָצַק, שָׁפַךְ מַיִם מִן הַכְּלִי. Ich werde meinen Grimm wie eine Wasserfluth über sie ausgießen, אֶשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם כַּמַּיִם עֶבְרָתִי. Ausgegossen hat Gott über euch den Geist der Betäubung, נָסַךְ אֱלֹהִים עֲלֵיכֶם רוּחַ תַּרְדֵּמָה, s. Anmuth.

Ausglitschen, s. Ausgleiten.

Ausgleiten; es fehlte wenig, daß meine Schritte ausgeglitten wären, כְּאַיִן שֻׁפְּכוּ אֲשֻׁרָי.

Ausgleichung, die, הַשְׁוָאָה, פֶּשֶׁר*.

Ausgleichen, gleich machen, יַשֵּׁר. Von Streitigkeiten, הַשְׁוֵה* פַּשֵּׁר אֶת. Sich ausgleichen, הִתְפַּשֵּׁר*.

Ausglätten, Etwas, הַחֲלֵק אֶת.

Ausgeben, 1) Geld, הוֹצִיא כֶּסֶף. 2) Eine Tochter, נָתֹן בַּת. Es pflegt nicht zu geschehen in unserm Orte, die Jüngere vor der Aeltern auszugeben, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה. 3) Er gibt sich für einen Arzt aus, יְדַבֵּר אֶל כָּל אִישׁ לֵאמֹר רֹפֵא אָנֹכִי. Sich für reich ausgeben, הִתְעַשֵּׁר.

Ausgehen, 1) Aus einem Orte gehen, יָצָא. Warum gehst du nicht aus? מַדּוּעַ לֹא תֵצֵא הַחוּצָה, לָמָּה לֹא תֵלֵךְ בַּחוּץ. Sie ging aus, um sich umzusehen unter den Töchtern des Landes, וַתֵּצֵא לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ. Auf Raub ausgehen, יָצָא לִשְׁלוֹל שָׁלָל, לָבֹז בַּז. (Von Thieren), יָצָא לִטְרֹף טֶרֶף, שַׁחֵר לַטָּרֶף. 2) Der König hat einen Befehl ausgehen lassen, יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 3) Als ihr die Seele ausging, בְּצֵאת נַפְשָׁהּ. Der Athem geht ihm aus, תֵּצֵא רוּחוֹ, נָפְחָה נַפְשׁוֹ. Die Haare sind ihm ausgegangen, נָפְלוּ שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ (מִזָּקֵן, מִמַּחֲלָה), s. Ausfallen. Das Geld ist mir ausgegangen, אָזַל* תַּם כַּסְפִּי. Das Brod ist ausgegangen aus unseren Geräthen, הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ. 4) Die Farbe ist ausgegangen, חָלַף הַצֶּבַע. 5) Das Licht ist ausgegangen, כָּבָה* דָעַךְ הַנֵּר. 6) Die Hand Gottes ist wider mich ausgegangen, יָצְאָה בִּי יַד אֱלֹהִים. 7) Er geht darauf aus, mir zu schaden, יַחְשֹׁב לְהָרַע לִי.

Ausgähren, dein Brod hat nicht ausgegohren, לַחְמְךָ לֹא בָצֵקָה. Der Wein hat schon ausgegohren, חָדַל* כָּלָה הַיַּיִן לַחְמֹר.

Ausgelassen, er ist ausgelassen lustig, יִשְׂחַק בִּמְאֹד מְאֹד, לִבְלִי חֹק. Ein ausgelassener Mensch, אִישׁ הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ, אִישׁ פָּרוּעַ. Ausgelassenes Weibsbild, אִשָּׁה מְשׁוּבָה, מְשׁוֹבֶבֶת, מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ.

Ausgelassenheit, die, פְּרִיצוּת*.

Ausgelitten, er hat nun לֹא יוֹסִיף לִסְבֹּל מַכְאוֹבִים.

Ausgenommen, זוּלָתִי, לְבַד*, s. Außer.

Ausgraben, חָפַר מִן. Sie haben den Todten wieder ausgegraben, שָׁבוּ וְחָפְרוּ אֶת הַמֵּת מִקִּבְרוֹ. Einen Baum, חָפֹר בָּאָרֶץ לְהוֹצִיא הָעֵץ מִמֶּנָּה. Einen Todten, פָּתֹחַ הַקֶּבֶר לְהוֹצִיא הַמֵּת מִמֶּנּוּ.

Ausdonnern, es hat ausgedonnert, חָדַל קוֹל הָרַעַם, חָדְלוּ הַקּוֹלוֹת.

Ausdorren, von Pflanzen, יָבֵשׁ. Ein ausgedorrter Erdboden, אֲדָמָה חֲרֵבָה, צְחִיחָה.

Ausdauernd sein, im Leiden, כַּלְכֵּל עָנְיוֹ, צָרָתוֹ. Heil dem, der ausdauernd ist, אַשְׁרֵי הָאִישׁ יָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעָה.

Ausdichten, s. Ausdenken.

Ausdüften, die Blumen düften angenehme Gerüche aus, הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ טוֹב.

Ausdehnung, die, des Himmels, רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם; des Gewölkes, מִפְרְשֵׂי עָב.

Ausdehnen, 1) dem Raume nach, מָתֹחַ, נָטָה, פָּשַׁט, מָשַׁךְ, רָקַע. 2) Von Metallen, רָדַד, רַקַּע. 3) Zu kurz ist das Bett, sich auszudehnen, קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ. Auf verpfändeten Gewändern dehnen sie sich aus, עַל בְּגָדִים חֲבֻלִים יַטּוּ.

Ausdenken, Etwas, הָגֹה דָבָר מִלֵּב. Eine List, חָפֹשׂ עָרְמָה, s. Ersinnen.

Ausdruck, der, דָּבָר. Ein harter Ausdruck entflammt den Zorn, דְּבַר עֶצֶב יַעֲלֶה אָף. Er redete mit ihm in harten Ausdrücken, דִּבֵּר אִתּוֹ קָשׁוֹת. Er bediente sich gegen mich folgender Ausdrücke, דִּבֵּר אֵלַי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר.

Ausdrücklich, ich habe ihm ausdrücklich befohlen, hinzugehen, צִוִּיתִיו בִּדְבָרִים בְּרוּרִים לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Ausdrücken, 1) Weinbeeren, שָׂחֹט עֲנָבִים. Ein eiterndes Geschwür, זוּר מַכָּה טְרִיָּה. Er drückte die Wolle aus, וַיָּזַר אֶת הַגִּזָּה. Sein Blut werde ausgedrückt, וְנִמְצָה דָמוֹ. 2) Ich vermag es nicht, dir Alles mit Worten auszudrücken, was ich

empfinde, אֵין מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי לְהַגִּיד לְךָ אֵת כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי.

Ausdreschen, Etwas, דּוּשׁ, הֵדִישׁ אֶת. Brodkorn wird ausgedroschen, לֶחֶם יוּדָק.

Aushalten, 1) er hat die Schmerzen ausgehalten, ohne zu schreien, סָבַל הַמַּכְאוֹבִים וְלֹא זָעַק. Die Beschwerden des Krieges aushalten, נָשָׂא עֲמַל הַמִּלְחָמָה. 2) Seine Dienstzeit — מִלֵּא יְמֵי עֲבֹדָתוֹ. 3) Es ist mit ihm nicht auszuhalten, יִלְאֶה כָּל אִישׁ בִּדְבָרָיו וּבְמַעֲשָׂיו.

Aushacken, die Augen, נִקֵּר עֵינַיִם. Ein Auge, das den Vater verspottet, das müssen die Raben des Thales aushacken, עַיִן תִּלְעַג לְאָב יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי נַחַל. Etwas aus der Erde, הוֹצִיא דָבָר מִן הָאָרֶץ בְּמַעְדֵּר.

Ausharren, sei ausharrend, שָׂא דוּמָם אֲשֶׁר נָטַל עָלֶיךָ, קַוֵּה לַה' וְיוֹשַׁע לָךְ.

Ausholen, seine Hand holt aus mit der Axt, den Baum umzuhauen, וְנִדְּחָה יָדוֹ בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ. Mit dem Schwerte — הֵנִיף הַחֶרֶב.

Aushöhlungen, die, חֲלוּלִים. In Felsen und in der Erde, מְעָרוֹת צוּרִים וּמְחִלּוֹת עָפָר.

Aushöhlen, Etwas, נָבַב אֶת, חִלֵּל אֶת. Er gräbt eine Grube und höhlt sie aus, בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ. Der im Felsen eine Ruhestätte sich aushöhlte, חֹקְקִי בַסֶּלַע מִשְׁכָּן לוֹ. Das Wasser höhlt Steine aus, אֲבָנִים שָׁחֲקוּ מַיִם.

Aushöhnen, Einen, חֵרֵף אֶת אִישׁ, s. Verhöhnen.

Aushören, höre erst meine Erzählung aus, und dann rede, שְׁמַע נָא אֵת אֲשֶׁר אֲסַפֵּר לְךָ וְאַחַר תְּדַבֵּר. Höre mich aus, שְׁמַע דְּבָרַי עַד תֻּמָּם.

Aushungern, eine Stadt, הִרְעִיב אֶת אַנְשֵׁי הָעִיר לְכָבְשָׁהּ. Ausgehungerte Menschen תַּחֲלוּאֵי רָעָב, מְזֵי רָעָב.

Aushauch, der, des Geistes, מַפַּח נֶפֶשׁ.

Aushauchen, sie hauchte ihre Seele aus, נָפְחָה נַפְשָׁהּ. Sie hauchen ihre Seele aus in den Schooß ihrer Mütter, תִּשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל חֵיק אִמּוֹתָם.

Aushauen, 1) Einen Wald, בֵּרֵא אֶת הַיַּעַר. Wenn es ein Wald ist, so haue ihn aus, כִּי יַעַר הוּא וּבֵרֵאתוֹ. 2) Ein Grab, חָצַב קֶבֶר. Der in der Höhe ein Grab sich aushieb, חֹצְבִי מָרוֹם קִבְרוֹ. Ausgehauene Brunnen, בֹּרוֹת חֲצוּבִים.

Aushülsen, Bohnen, הֵסִיר הַקְּלִיפָּה מֵעַל הַפּוֹל.

Ausheitern, der Himmel hat sich ausgeheitert, הַשָּׁמַיִם טָהֲרוּ.

Ausheben, 1) Eine Thüre, הֵסִיר הַדֶּלֶת מֵעַל צִירָהּ. 2) Man hat in der Stadt viele Rekruten ausgehoben, לָקְחוּ אֲנָשִׁים רַבִּים מֵאַנְשֵׁי הָעִיר לְלַמְּדָם מִלְחָמָה.

Aushellen, sich, s. Ausheitern.

Aushelfen, Einem mit Geld, הִלְוָה כֶסֶף אֶת אִישׁ הַנִּצְרָךְ לוֹ.

Aushecken, Junge ausbrüten, בִּקַּע. Ich stärkte ihren Arm, und sie hecken Böses gegen mich aus, חִזַּקְתִּי זְרוֹעוֹתָם וְאֵלַי יְחַשְּׁבוּ רָע.

Auswahl, die, מִבְחָר. Eine Auswahl von Sprüchen, מִבְחַר הַמְּשָׁלִים, מְשָׁלִים נִבְחָרִים. Du hast eine gute Auswahl getroffen, הֵיטַבְתָּ לִבְחֹר.

Auswachsen, 1) das Korn in der Scheuer fängt an auszuwachsen, הַדָּגָן יָחֵל לִצְמֹחַ בַּגֹּרֶן. 2) Er ist vorn und hinten ausgewachsen, גִּבֵּן הוּא.

Auswanderung, die, nach ihrer Auswanderung, אַחֲרֵי צֵאתָם מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתָּם.

Auswandern, יָצָא לָגוּר לְאֶרֶץ נָכְרִיָּה. Nach der neuen Welt, יָצוֹא לָגוּר בִּמְדִינַת הַיָּם; oder, בְּאִיֵּי הַיָּם.

Auswanderer, der, הַיּוֹצֵא מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Auswarten, Etwas, הוֹחִיל עַד כְּלוֹת הַדָּבָר.

Auswaschen, die Blutflecken eines Kleides, כִּבֵּס אֶת הַשִּׂמְלָה לְהַעֲבִיר הַדָּם מֵעָלֶיהָ. Ein Gefäß, שָׁטַף הַכְּלִי בַּמַּיִם.

Auswuchs, der, ein Buckel, גַּב.

Auswurf, der, Speichel, רֹק. Wie der Hund zu seinem Auswurf zurückkehrt, so wiederholt der Narr seine Thorheit, כְּכֶלֶב שָׁב עַל קֵאוֹ כְּסִיל שׁוֹנֶה בְאִוַּלְתּוֹ. Der Auswurf des Blutes, הֲקָאַת דָּם. Er ist ein Auswurf der Menschheit, בְּזֹה נֶפֶשׁ מֵאָדָם.

Auswurzeln, Etwas, שֵׁרֵשׁ אֶת, s. Entwurzeln.

Auswühlen, von Schweinen, כִּרְסֵם.

Auswüthen, als er ausgewüthet hatte, כְּכַלּוֹתוֹ לִשְׁפּוֹךְ חֲמָתוֹ.

Auswirkt, er hat mir beim Fürsten ein Amt ausgewirkt, חִלָּה אֶת פְּנֵי הַשַּׂר בַּעֲדִי וַיְשִׂימֵנִי לְפָקִיד.

Auswischen, ein Gefäß, מָחֹה כְּלִי.

Ausweisen, Einen, 1) fortschicken הַגְלֵה אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. 2) Er muß sich ausweisen, יָבִיא עֵד.

Ausweichen, Einem, פָּטֹר־ נָטֹה מִפְּנֵי אִישׁ. Die Eselin sah mich und wich mir aus, וַתִּרְאַנִי הָאָתוֹן וַתֵּט מִפָּנָי. Er wich ihm aus, וַיִּפָּטֵר מֵעָלָיו.

Ausweinen, sich, 1) zur Genüge weinen, בְּכֹה הַרְבֵּה בָּכֹה, שָׁפֹךְ לִבּוֹ הַכֹּאֵב בִּבְכִי. Sich die Augen ausweinen, כַּלֵּה עֵינָיו בִּדְמָעוֹת. 2) Aufhören zu weinen, חָדֹל לִבְכּוֹת, מָנֹעַ קוֹלוֹ מִבֶּכִי.

Ausweißen, ein Zimmer, שׂוּד בַּשִּׂיד אֶת קִירוֹת הַחֶדֶר.

Ausweg, der, דֶּרֶךְ לְהִמָּלֵט, oder, דֶּרֶךְ לָנוּס. Ich finde in meinem Unglück keinen Ausweg, לֹא אוּכַל לָצֵאת מֵרָעָתִי.

Auswägen, Butter und Käse, שָׁקֹל בְּמֹאזְנַיִם חֶמְאָה וּגְבִינָה לְמָכְרָן.

Auswählen, Einen, בָּחֹר אִישׁ מִן.

Auswehen, der Wind hat das Licht ausgeweht, נָשַׁב הָרוּחַ בַּנֵּר וְכִבָּהוּ.

Auswechslung, die, חֲלִיפָה.

Auswechseln, Geld, הַחֲלֵף כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Auswendig, 1) äußerlich, מִחוּץ. Verpiche sie inwendig und auswendig, וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ. Eine in- und auswendig beschriebene Buchrolle, מְגִלַּת סֵפֶר כְּתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר. 2) Auswendig lernen, לָמֹד עַל פֶּה.

Auswärtig, meine auswärtigen Freunde, רֵעַי הַיּוֹשְׁבִים בַּאֲרָצוֹת נָכְרִיּוֹת.

Auswärts, von der Mauer der Stadt auswärts, מִקִּיר הָעִיר וְהוּצָה. Auswärts biegen, הַטֵּה לְצַד הַחוּץ. 2) Er ist auswärts, בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה הוּא. Seine Töchter auswärts schicken, שַׁלַּח בְּנוֹתָיו הַחוּצָה.

Auswerfen, 1) ein Netz, פָּרֹשׂ רֶשֶׁת. Eine Stätte soll es sein, wo man die Fischernetze auswirft, מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה. Und Kümmel wirft der Pflüger aus, וְכַמֹּן יִזְרֹק הַחֹרֵשׁ. Geld, הַשְׁלֵךְ כֶּסֶף אֶל תּוֹךְ הָעָם. 2) Schleim, Blut, יָרֹק רֹק. Der Berg wirft Feuer aus, הָהָר הָקִיא דָם יוֹצִיא מִפִּיו אֵשׁ לֶהָבוֹת. Der Strom hat den Leichnam ausgeworfen, הַנָּהָר הִשְׁלִיךְ מִתּוֹכוֹ אֶת הַמֵּת אֶל הַיַּבָּשָׁה. 3) Den Anker, הַשְׁלֵךְ הָעוֹגֶן בִּמְצוּלַת הַיָּם לְהַעֲמִיד הַסְּפִינָה.

Aussaat, die, 1) das Getreide, was gesäet wird, זֶרַע. 2) Das Aussäen, זְרִיעָה.

Aussage, die, nach Aussage zweier Zeugen, עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים.

Aussagen, die Zeugen haben wider ihn ausgesagt, daß er das Haus angezündet hat, הָעֵדִים עָנוּ בוֹ לֵאמֹר הוּא הִצִּית אֵשׁ בַּבָּיִת.

Aussatz, der, צָרַעַת. Ein um sich fressender Aussatz, צָרַעַת מַמְאֶרֶת. Einen vom Aussatze befreien, אָסֹף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ.

Aussondern, Einen, הַבְדֵּל אֶת. Aussondern wird ihn Gott zum Bösen, aus allen Stämmen Israels, וְהִבְדִּילוֹ אֱלֹהִים לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. Ich will die Empörer aus euch aussondern, וּבָרוֹתִי מִכֶּם הַמֹּרְדִים. Und diese Lämmer sonderte Jakob aus, וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב.

Aussorgen, חֲדֹל לִדְאֹג.

Aussöhnen, Einen, כַּפֵּר פְּנֵי אִישׁ, s. Versöhnen.

Aussuchen, 1) ich habe das ganze Haus ausgesucht und Nichts gefunden, חִפַּשְׂתִּי אֶת הַבַּיִת וְלֹא מָצָאתִי מְאוּמָה. 2) Sich einen Ort zum Aufenthalte aussuchen, בָּחֹר מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם. Ihr sollt euch Städte aussuchen, וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים. Eine ausgesuchte Mannschaft, אִישׁ בָּחוּר. Ausgesuchte Schafe, צֹאן בְּרוּרוֹת. Die ausgesuchtesten Hölzer, מִבְחַר הָעֵצִים.

Aussaugen, Blut, מָצֹה־ מָצֹץ דָּם.

Aussaugen, das, מְצִיצָה.

Aussaufen, von Thieren, כַּלֵּה לִשְׁתּוֹת.

Aussieben, das Getreide, die Spreu, נוֹעַ בִּכְבָרָה לְהָבֵר הַדָּגָן, לְהָסֵר הַמֹּץ.

Aussieden, s. Auskochen.

Aussitzen, er hat seine Zeit ausgesessen, יָשַׁב בְּבֵית הָאֲסוּרִים כָּל יְמֵי חֻקּוֹ.

Aussicht, 1) ich habe die Aussicht auf die Berge, אֶרְאֶה בְּעַד חַלּוֹנֵי בֵיתִי אֶת הֶהָרִים. Dieser Berg gewährt eine Aussicht auf das Meer, מִן הָהָר הַזֶּה יִרְאוּ אֶת פְּנֵי הַיָּם. 2) Ich habe keine Aussicht, Geld zu empfangen, אֵין לִי תִקְוָה לְקַבֵּל כָּסֶף.

Aussingen, 1) singt euer Lied ganz aus, שִׁירוּ שִׁירַתְכֶם עַד תָּמָּה. 2) Er hat schon ausgesungen כִּלָּה לָשִׁיר.

Aussein, 1) er ist einen ganzen Monat ausgewesen, לֹא הָיָה בְּבֵיתוֹ חֹדֶשׁ יָמִים. Ich werde nicht lange aussein, לֹא אֵחַר לָשׁוּב אֶל בֵּיתִי. 2) Der Monat ist aus, כָּלָה הַחֹדֶשׁ, s. Aus (Nebenwort).

Aussehen, er sieht alt aus, פָּנָיו כִּפְנֵי זָקֵן. Diese Menschen sehen fürchterlich aus, נוֹרָא מַרְאֵה הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה. Warum siehst du heute betrübt aus? מַדּוּעַ פָּנֶיךָ זֹעֲפִים־רָעִים הַיּוֹם. Einer, der gut aussieht, אִישׁ טוֹב הַמַּרְאֶה. Wie sieht er aus? מַה מַּרְאֵהוּ, מַה תָּאֳרוֹ. Er sah wie ein Engel aus, מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה הַמַּלְאָךְ. Das sieht wie Kupfer aus, עֵינוֹ כְּעֵין נְחשֶׁת.

Aussehen, das, פָּנִים, מַרְאֶה. Sie hatte nicht mehr ihr früheres Aussehen, וּפָנֶיהָ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד.

Aussätzig, Ein aussätziger Mann, אִישׁ צָרוּעַ, מְצֹרָע, (weibl.) מְצֹרַעַת, plur. מְצֹרָעִים, מְצֹרָעוֹת.

Aussetzen, 1) Truppen, הוֹצִיא אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה. Ein Kind, שׂוּם הַיּוֹנֵק הַחוּצָה וְעָזוֹב אֹתוֹ. 2) Eine Belohnung, נָקֹב־ מַתָּנָה. Einem seinen Unterhalt, מַנֵּה מִחְיַת יָעַד שֶׂכֶר. 3) Sich der Todesgefahr aussetzen, חָרַף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ. 4) Wir haben zwei Tage die Arbeit ausgesetzt, שָׁבַתְנוּ שְׁנֵי יָמִים מִמְּלַאכְתֵּנוּ. 5) Hast du an ihm Etwas auszusetzen? הַאִם מָצָאתָ בּוֹ מוּם.

Aussenden, שָׁלֹחַ לְמֶרְחָק. Man sende Leute aus ihn aufzusuchen, יִשְׁלְחוּ אֲנָשִׁים לְבַקְּשׁוֹ.

Aussäen, זָרֹעַ זֶרַע. Wer Unrecht aussäet wird Unheil ernten, זֹרֵעַ עַוְלָה יִקְצֹר אָוֶן.

Austanzen, als sie ausgetanzt hatten, כִּכְלוֹתָם לְרַקֵּד.

Austoben, s. Ausbrausen.

Austauschen, 1) gegen einander vertauschen, הַחֲלֵף־ הָמֵר דָּבָר בְּדָבָר. 2) Von einem betrüglichen Tausche ohne Wissen des Andern. Man hat die von mir gekaufte Waare gegen schlechtere ausgetauscht, לָקְחוּ הַסְּחוֹרָה אֲשֶׁר קָנִיתִי מִמְּקוֹמָהּ וַיָּשִׂימוּ תַחְתֶּיהָ בְּמִרְמָה סְחוֹרָה רָעָה.

Austilgen, הַשְׁמִיד, הַכְחֵד מִן, s. Vertilgen. Ich werde austilgen das Volk und seine Herrschaft, הַשְׁמֵד אַשְׁמִיד גּוֹי וּמֶמְשַׁלְתּוֹ יַחַד.

Austhun, ein Kleid, פָּשֹׁט אֶת הַבֶּגֶד.

Austheilen, חַלֵּק, חָלֹק. Almosen, נָתֹן מַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים, s. Vertheilen.

Austragen, Einen, הוֹצִיא דִבַּת אִישׁ.

Austrommeln, Etwas, הַשְׁמִיעַ הוֹדִיעַ דָּבָר בְּקוֹל הַתּוֹף בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחוֹבוֹת.

Austrompeten, Etwas, הַשְׁמִיעַ הוֹדִיעַ דָּבָר בְּקוֹל חֲצוֹצְרוֹת.

Austrocknung, die, eines Baches, יַבֶּשֶׁת מֵי הַנַּחַל.

Austrocknen, 1) der Fluß ist ausgetrocknet, חָרֵב, יָבֵשׁ הַנָּהָר, חָרְבוּ, יָבְשׁוּ מֵי הַנָּהָר. Mir ist die Kehle ausgetrocknet, נִחַר גְּרוֹנִי. 2) Trocken machen, יַבֵּשׁ־ הוֹבִישׁ־ הַחֲרֵב אֶת. Er schilt das Meer und trocknet es aus, גּוֹעֵר בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ. Er hat die Gewässer des Schilfmeeres ausgetrocknet, הוֹבִישׁ אֶת מֵי יַם סוּף. Durch mein Schelten trockne ich aus das Meer, בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם.

Austrauern, er hat ausgetrauert, שָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלוֹ, עָבַר אֶבְלוֹ.

Austritt, der, 1) Bei seinem Austritte aus dem Hause, בְּצֵאתוֹ מֵהַבַּיִת. 2) Bei seinem Austritte aus der Gesellschaft, בְּהִפָּרְדוֹ מֵעִם אַנְשֵׁי הַחֶבְרָה, בְּעָזְבוֹ אֶת הַחֶבְרָה. Bei ihrem Austritte aus dem Amte, בְּעָזְבָם מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתָם.

Austrinken, 1) als sie ausgetrunken hatten, כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת. 2) Trinke den Wein aus, שְׁתֵה כָּל הַיַּיִן אֲשֶׁר בַּכּוֹס, שְׁתֵה הַיַּיִן עַד תּוּמּוֹ.

Austreibung, die, eines Volkes, גֵּרוּשׁ, גְּרֻשַׁת הָעָם.

Austreiben, Einen aus seiner Besitzung, aus dem Lande, גָּרֵשׁ אִישׁ מִיְּרֻשָּׁתוֹ, מִנַּחֲלָתוֹ. Völker aus-

treiben, הוֹרִישׁ גּוֹיִם, s. Vertreiben. 2) Die Schafe הוֹצִיא אֶת הַצֹּאן אֶל הַשָּׂדֶה לִרְעוֹתָן.

Austreten, verb. act. 1) Weintrauben, דָּרַךְ עֲנָבִים לְהוֹצִיא תִּירוֹשָׁם. 2) Eine glühende Kohle, שׂוּם רַגְלָיו, דָּרַךְ עַל הַגַּחֶלֶת הַבּוֹעֶרֶת לְכַבּוֹתָהּ.

Austreten, verb. neut. 1) Der Fluß ist ausgetreten, הַנָּהָר הָלַךְ עַל כָּל גְּדוֹתָיו. 2) Aus einer Gesellschaft — הִפָּרֵד מִן הַחֶבְרָה, עָזֹב אֶת הַחֶבְרָה.

Ausjagen, als wir ausgejagt hatten, כַּאֲשֶׁר כִּלִּינוּ לָצוּד.

Ausjäten, ausgäten, Unkraut, עָדֹר בַּמַּעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה לַעֲקֹר אֶת הָעֵשֶׂב הָרָע.

Auslagen, die, הוֹצָאוֹת.

Ausladen, Waaren, הוֹצִיא הַסְּחוֹרָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Auslachen, sie lachten mich aus, שָׂחֲקוּ לִי ־ עָלַי, הִשְׂחִיקוּ עָלַי, הָיִיתִי שְׂחֹק ־ לִשְׂחוֹק לָהֶם.

Auslangen, ich lange mit dem erhaltenen Gelde nicht aus, לֹא יַשְׂפִּק לִי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי, לֹא יִסְפֹּק הַכֶּסֶף הַבָּא לְיָדִי, לִמְצוֹא בּוֹ הַיַּת יָדִי.

Ausland, das, אֶרֶץ נָכְרִיָּה, חוּץ אֶרֶץ מוֹלֶדֶת. Er war im Ausland, הָיָה בַּאֲרָצוֹת נָכְרִיּוֹת.

Auslassung, die, von Wörtern und Stellen, הַשְׁמָטָה*.

Auslassen, 1) Talg, Butter, הַתֵּךְ חֵלֶב, הֲמֵס ־ הַמְסֵה חֶמְאָה. 2) Seinen Zorn, seine Wuth an Einem auslassen, כַּלֵּה אַפּוֹ ־ חֲמָתוֹ בְּאִישׁ. 3) Er hat eine Stelle ausgelassen, הִשְׁמִיט מַאֲמָר*. Ein ausgelassenes Wort, מִלָּה חֲסֵרָה*. 4) Sich über Etwas auslassen, הַגֵּד דַּעְתּוֹ עַל דָּבָר*.

Auslösung, die, der Gefangenen, פִּדְיוֹן שְׁבוּיִם*.

Auslösen, Gefangene, פָּדָה אֶת הַשְּׁבוּיִם. Er hat sein Pfand ausgelöst, שִׁלֵּם חוֹבוֹ וְהֵשִׁיבוּ לוֹ חֲבֹלָתוֹ, עֲבוֹטוֹ.

Auslöschen, das Feuer, כַּבֵּה אֶת הָאֵשׁ. Warum hast du das Licht ausgelöscht? מַדּוּעַ כִּבִּיתָ הַנֵּר. Etwas Geschriebenes — מָחֹה אֶת הַכָּתוּב.

Auslaufen, der Wein läuft aus, הַיַּיִן נֹזֵל ־ מְנַגֵּר מִן הַכְּלִי (הֶחָבִית*) אַרְצָה. Die Flotte ist bereits ausgelaufen, הַצִּים הָלְכוּ מִן הַחוֹף בַּיָּם. Sie läuft des Tags zehnmal aus, תֵּצֵא מִבֵּיתָהּ עֶשֶׂר פְּעָמִים בַּיּוֹם.

Auslüften, Kleider, שׂוּם ־ הָנִיחַ הַבְּגָדִים בָּאֲוִיר.

Ausliefern, Einen, הַסְגִּיר אֶת אִישׁ. Du sollst nicht einen Knecht seinem Herrn ausliefern, der sich zu dir gerettet, לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ. Du hättest seine Entronnenen nicht ausliefern sollen am Tage der Noth, וְאַל תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה.

Ausleihen, Geld, הַלְוֵה כֶסֶף אֶת אֲנָשִׁים.

Auslegung, die, von Schriften מִדְרָשׁ, פֵּשֶׁר, *בֵּאוּר, פֵּרוּשׁ; von Träumen, שֶׁבֶר, פִּתְרוֹן.

Auslegen, 1) Erklären, בָּאֵר, פָּתֹר. 2) Er hat es mir als Stolz ausgelegt, הָשֵׁב זֹאת לִי לְגַאֲוָה. Er hat mir meinen Traum ausgelegt, פָּתַר לִי אֶת חֲלוֹמִי. 2) Seine Waaren — שׂוּם סְחוֹרָתוֹ לְעֵינֵי כָל אִישׁ לְמִכְרָהּ. 4) Geld für Einen — הוֹצִיא ־ נָתֹן כֶּסֶף בְּעַד אִישׁ.

Ausleger, der, Erklärer, הַמְבָאֵר, *הַמְפָרֵשׁ; der Träume, פֹּתֵר.

Auslehnen, s. Ausleihen.

Auslesen, 1) sich Etwas, בָּחֹר ־ בָּרֹה דָבָר. 2) Als ich das Buch ausgelesen hatte, כְּכַלּוֹתִי לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר.

Ausländisch, er liebte ausländische Weiber, אָהַב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת. Eine ausländische Waare, סְחוֹרָה הַבָּאָה מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה.

Ausländer, der, נָכְרִי, plur. נָכְרִים.

Ausländerin, die, אִשָּׁה נָכְרִיָּה, מוֹלֶדֶת חוּץ. Ausländerinnen, נָכְרִיּוֹת.

Auslenken, s. Ausweichen.

Ausleeren, ein Gefäß, הָרִיק כְּלִי. Als sie ihre Säcke ausleerten, וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם. Eine Lade, עָרֵה אֶת הָאָרוֹן. Sie leerte ihren Krug aus, וַתְּעַר כַּדָּהּ. Sie sollen ihr Land ausleeren, וַיְבֹקְקוּ אֶת אַרְצָהּ.

Auslernen, הַשְׁלֵם הַלִּמּוּד. Ein Handwerk, לָמֹד כָּל הַמְּלָאכָה, *מַלֵּא יְמֵי לִמּוּד הַמְּלָאכָה.

Ausmahlen, auf der Mühle, כַּלֵּה לִטְחֹן.

Ausmachen, verb. act. 1) Sie mögen die Sache mit einander — יִגְמְרוּ הַדָּבָר בֵּינוֹתָם יַחְדָּו*. 2) Es

ist eine ausgemachte Sache, דָּבָר בָּרוּר הוּא*.
3) Er hat mich ohne Ursache ausgemacht, גָּעַר בִּי חִנָּם.

Ausmachen, verb. neut. 1) Der Winter macht in diesem Lande den größten Theil des Jahres aus, יְמֵי הַסְּתָיו הֵם רֹב יְמֵי הַשָּׁנָה בָּאָרֶץ הַזֹּאת. 2) Es macht nicht viel aus, סַךְ קָטֹן הוּא. Das Ganze macht aus, סַךְ הַכֹּל*.

Ausmahlen, ein Gemälde, הִשְׁלִים הַצִּיּוּר. Ein Zimmer, s. Mahlen.

Ausmustern, בֵּרֵר דָּבָר מִשְּׁאָר דְּבָרִים. Soldaten, בֵּרֵר אֶת הַחַלָּשִׁים מִן אַנְשֵׁי הַצָּבָא בְּפָקְדוֹ אֹתָם. Kleider, בֵּרֵר אֶת הַבְּגָדִים אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵפֶץ בָּם.

Ausmauern, er hat sein Haus ausgemauert, כִּלָּה לִבְנוֹת אֶת בֵּיתוֹ. Ein Grab, צִפָּה בַאֲבָנִים אֶת הַקֶּבֶר מִסָּבִיב.

Ausmitteln, s. Ausfindig machen.

Ausmisten, einen Pferdestall, הוֹצִיא, בִּעֵר הַפֶּרֶשׁ מֵאֻרְוֹת סוּסִים.

Ausmessung, die, מְדִידָה*.

Ausmessen, 1) einen Ort, מָדַד, מָדַד אֶת הַמָּקוֹם. 2) Korn, מָכַר דָּגָן בַּמִּדָּה.

Ausmergeln, ein ausgemergeltes Pferd, סוּס דַּק הַבָּשָׂר מְאֹד, סוּס דַּל עַד מְאֹד.

Ausmerzen, Etwas, בֵּרֵר דָּבָר רַע מִן.

Ausnahme, die, von der Regel, דָּבָר הַיּוֹצֵא מִן הַכְּלָל. Mit Ausnahme der Feiertage, חוּץ מִן הַמּוֹעֲדִים. Ohne Ausnahme, בְּלִי הַבְדֵּל*.

Ausnehmen, 1) junge Vögel, הוֹצִיא, לָקַח אֶפְרֹחִים מִקִּנָּם. Honig, רָדָה דְבַשׁ. 2) Dieses Gebäude nimmt sich herrlich aus, הַבִּנְיָן הַזֶּה נֶחְמָד לְמַרְאֶה. 3) Ich nehme Nichts von Allem, was du hast, ausgenommen sei nur, was die Jünglinge verzehrt haben, לֹא אֶקַּח דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר לָךְ בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים. Der ausgenommen, dem der König den goldenen Zepter reicht, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב.

Ausnehmend, ein ausnehmend schönes Mädchen, נַעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד.

Außen, von, מִחוּץ, s. Innen.

Außenwerk, das, einer Festung, הַמִּצּוֹר מֵחוֹמַת הַמִּבְצָר הַחִיצוֹנָה.

Außenseite, die, הַצַּד הַחִיצוֹן, s. Aeußere.

Außer, als Vorwort, 1) außer der Stadt wohnen, יָשַׁב מִחוּץ לָעִיר. Außer Landes gehen, יָצָא מֵאַרְצוֹ לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת. 2) Er hat es außer Acht gelassen, לֹא שָׂם לִבּוֹ עָלָיו. Weil er außer Stande war, mir zu helfen, מִבְּלִי יְכָלְתּוֹ לְעָזְרֵנִי. Wir sind nun außer Furcht, לֹא נוֹסִיף לִפְחֹד עוֹד. Es ist außer der Zeit, אֵינֶנּוּ בְעִתּוֹ. 3) Er war vor Freude außer sich, לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ. Sie kam bei seinen Worten außer sich, יָצָא לִבָּהּ, לֹא הָיָה בָהּ רוּחַ בִּדְבָרָיו.

Außer, als Bindewort. Außer den Halsketten, לְבַד מִן הָעֲנָקוֹת. Es war eine Hungersnoth außer der ersten Hungersnoth, וַיְהִי רָעָב מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן. Außer dem, was er ihr gab, מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן לָהּ. Außer mir ist kein Retter, אֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ, מוֹשִׁיעַ אֵין בִּלְתִּי. Keiner ist Gott außer dir, אֵין אֱלֹהִים זוּלָתְךָ. Wer konnte außer mir so genießen? מִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי. Sie kam nicht wieder zum König, außer wenn der König sie verlangte, לֹא תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ.

Außerordentlich groß, גָּדוֹל עַד מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד, בְּיֶתֶר שְׂאֵת. Das ist etwas Außerordentliches, דָּבָר נִפְלָא הוּא. Ein außerordentlicher Mann, אִישׁ נִפְלָא, אִישׁ דָּגוּל בְּמַעֲשָׂיו, בִּפְעוּלוֹתָיו. Er war außerordentlich gnädig gegen mich, הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי.

Außerdem, s. Ueberdieß.

Außerhalb des Lagers, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה.

Auserwählen, Einen, בָּחַר בְּ, אֶת. Ein Auserwählter, בָּחוּר, בָּחִיר. Wähle dir Männer aus, בְּחַר לְךָ אֲנָשִׁים. Meine Auserwählten, בְּחִירַי.

Ausersehen, Gott wird sich das Lamm zum Brandopfer ausersehen, אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה. Ich habe mir unter seinen Söhnen einen König ausersehen, רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ. Sich einen Ort, בָּחַר מָקוֹם.

Auserlesen, eine auserlesene Mannschaft, אִישׁ בָּחוּר.

Auserndten, כלה לקציר, כלה את כל הקציר.

Auserzählen, כלה לספר.

Auserkoren, mein Auserkorner, an dem meine Seele Wohlgefallen hat, בחירי רצתה נפשי. Die Auserkornen, הבחירים.

Auserkiesen, s. Auserwählen.

Ausfahren, 1) Wo ist dein Herr? er ist ausgefahren, איה אדניך? יצא מביתו ורכב במרכבה. 2) Der böse Geist ist aus ihm ausgefahren, סר מעליו רוח הרעה. 3) Und ein Wind fuhr aus von Gott, ורוח נסע מאת אלהים.

Ausfall, der, die Besatzung machte aus der Festung einen Ausfall gegen die Belagerer, יצאו בסתר אנשי המבצר לנפל פתאם על הצרים עליהם. Seine Schrift enthält Ausfälle gegen mich, יש במכתבו דברי שטנה עלי.

Ausfallen, 1) die Zähne, die Haare sind ihm ausgefallen, נפלו שניו מפיו, נמרט ראשו. Wenn einem Manne das Haupthaar ausfällt, so ist er ein Kahlkopf, ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא. 2) Wir wollen sehen, wie die Sache ausfallen wird, נראה איך יפול דבר. Die Weinlese fällt heuer sehr gut aus, רב פרי הגפן בשנה הזאת.

Ausfolgen lassen, ich werde es dir durch ihn — אצוה אתו לתתו אל ידיך.

Ausforschen, Einen, חקר את איש. Etwas von Einem, דרש דבר מעם איש.

Ausführlich, באר היטב, דבר דבור על אפניו. Ueber Etwas schreiben, כתב את כל ענין ענייני הדבר. Eine ausführliche Erzählung, ספור פרטי.

Ausführen, 1) Getreide, הוציא דגן מארצו להביאו אל ארץ אחרת. 2) Einen Bau, השלם את הבנין. Anfangen und ausführen, החל וכלה. Einen Plan ausführen, הוציא מזמתו לפעולת אדם. Er hat seinen Anschlag ausgeführt, עשה את אשר זמם, s. Vollführen. 3) Einen Deliquenten, הוציא את האיש אשר לו משפט מות אל מחוץ לעיר להמיתו.

Ausfüllen, einen leeren Raum ausfüllen, מלא מקום הריק. Eine Grube, מלא את הבור עפר.

Ausfindig machen, Etwas, מצא, גלה דבר.

Ausfischen, man hat den Teich ausgefischt, צדו כל דגי הברכה.

Ausflug, der, von Vögeln, s. Ausfliegen. Einen Ausflug in die Umgebung der Stadt machen, יצא את העיר להתהלך, לשוח בסביבותיה.

Ausflucht, die, plur. kahle Ausflüchte, סבות מרמות, התנצלות שוא.

Ausfluß, der, eines Baches, אשד הנחל.

Ausfliegen, die Vögel sind ausgeflogen, הצפרים עפו נדו מקנן, עזבו את קנן.

Ausfließen, von Getränken, s. Ausrinnen.

Ausfegen, ein Zimmer, טאטא החדר מן העפר. Den Koth gänzlich ausfegen, בער הגלל עד תמו. Ich fege es aus mit dem Besen der Vertilgung, וטאטאתיה במטאטא השמד.

Ausfechten, er mag seine Sache selbst — ירב הוא את ריבו.

Ausfertigen, einen Befehl, נתן דת.

Ausfragen, Einen. s. Ausforschen.

Ausfrieren, der Teich ist ganz ausgefroren, כל מי הברכה קפאו והיו לקרח.

Ausfressen, 1) als die Pferde ausgefressen hatten, ככלות הסוסים לאכל. 2) Die Pferde haben sich ausgefressen, הסוסים אכלו והשמינו.

Auspacken, die Waare, הוציא את הסחורה מן התבה.

Ausposaunen, er posaunt Alles aus, ישמיע כל איש את אשר שמע.

Ausputzen, 1) Von Gefäßen, s. Reinigen. 2) Das Licht rein ausputzen, כבה את הנר בהטיב אתו.

Ausputzer, der, Einem einen Ausputzer geben, גער מאד באיש, s. Verweis.

Auspichen, ein Gefäß, כפר את הכלי מבית בכפר.

Ausplaudern, er plaudert Alles aus, יבטא בשפתיו, יוציא מפיו את כל הדברים אשר שמע, לא יכחיד דבר תחת לשונו.

Ausplündern, Einen, בזז את כל חיל איש. Die Feinde haben die Stadt ausgeplündert, האויבים בזזו, שסו את כל אשר היה בעיר.

Auspfeifen, s. Auszischen.

Auspflügen, s. Ausackern.

Auspfänden, einen Schuldner, חָבַל אֶת כָּל חֵיל הַלֹּוֶה.

Auspressen, 1) Weintrauben, שָׂחַט עֲנָבִים; Oel, הוֹצִיא הַצְּהָר. 2) Einem Geld, הוֹצִיא כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה׳ בְּעֹשֶׁק.

Auszahlen, Einem seinen Lohn, נָתַן לְאִישׁ שְׂכָרוֹ; (in ironischer Weise) שִׁפֵּךְ עָלַי הַיּוֹם אַפּוֹ.

Auszanken, Einen, הִתְעַשֵּׂק עִם אִישׁ. Sie zankten einander aus, נִצּוּ יַחְדָּו.

Auszug, der, 1) bei ihrem Aus- und Einzuge, בְּצֵאתָם וּבְבֹאָם. Und Moses schrieb auf ihren Auszug, וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצָאֵיהֶם. Der Auszug aus Egypten, יְצִיאַת מִצְרַיִם. 2) Der Auszug aus einem Buche, קִצּוּר הַסֵּפֶר*. Einen Auszug aus Etwas machen, קִצֵּר אֶת.

Auszupfen, Fäden, נָתַק חוּט מִן הַבֶּגֶד. Haare, s. Ausraufen.

Ausziehen, verb. act. ich will mein Kleid, אֶפְשֹׁט אֶת בִּגְדִי. Er zog den Mantel aus, den er um hatte, הִתְפַּשֵּׁט אֶת הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו. Ziehe mir das Kleid aus, הַפְשִׁטֵנִי אֶת בִּגְדִי. Ziehe deine Schuhe aus, הָלֵץ׳ שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ. Der Eine zog seinen Schuh aus, שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ. Das Haus dessen, dem der Schuh ausgezogen wurde, בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל. Einen nackt ausziehen, הִפְשִׁיט אִישׁ עָרוֹם. Dieser Betrüger wird dich ausziehen, הָאִישׁ הַזֶּה יִקַּח בְּמִרְמָה אֶת כָּל אֲשֶׁר לְךָ. Er zog ihm einen Zahn aus, שָׁלַף אֶת שֵׁן רָעָה מִפִּיו.

Ausziehen, verb. neut. 1) er ist vor einem Monat ausgezogen, נָסַע׳ יָצָא׳ הָלַךְ מִפֹּה זֶה חֹדֶשׁ יָמִים לָשֶׁבֶת בְּמָקוֹם אַחֵר. 2) Sie sind ausgezogen mit dir zu kämpfen, יָצְאוּ לְהִלָּחֵם אִתָּךְ.

Ausziehen, das, der Kleider, פְּשׁוּט הַבְּגָדִים*.

Auszirkeln, Etwas, תֵּאֵר׳ סִדֵּר דָּבָר בִּמְחוּגָה.

Auszischen, Einen, שָׁרַק עַל אִישׁ.

Auszeichnen, Etwas, הִפְלָא׳ הִפְלָה אֶת. Sich auszeichnen, הִפְלָה. Das Haus, welches ich baue, soll groß und ausgezeichnet sein, הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בֹנֶה גָּדוֹל וְהַפְלֵא. Auszeichnen werde ich das Land, worauf mein Volk verweilt, וְהִפְלֵיתִי אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ. Und wir uns auszeichnen, ich und dein Volk, וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ.

Auszehrung, die, רָזוֹן. Er sendet unter seine Wohlbeleibten die Auszehrung, יְשַׁלַּח בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן.

Auszehren, הִרְזָה, s. Abzehren.

Auskochen, 1) das Fett aus dem Fleische, הוֹצִיא הַשֶּׁמֶן מִן הַבָּשָׂר בְּבַשֵּׁל אֹתוֹ. 2) Das Fleisch ist nicht genug ausgekocht, הַבָּשָׂר אֵינֶנּוּ מְבֻשָּׁל הֵיטֵב. 3) Als sie ausgekocht hatte, כְּכַלֹּתָהּ לְבַשֵּׁל.

Auskommen, 1) der Vogel ist ihm ausgekommen, הַצִּפּוֹר נָדַד וַיִּמָּלֵט מִמֶּנּוּ. Ich bin heute noch nicht ausgekommen, לֹא יָצָאתִי הַיּוֹם מִבֵּיתִי. 2) Das Feuer ist bei ihm ausgekommen, הָאֵשׁ יָצְאָה מִבֵּיתוֹ. 3) Ich komme mit diesem Gelde nicht aus, לֹא יִשְׂפַּק לִי הַכֶּסֶף הַזֶּה. 4) Sie kommen gut mit einander aus, הֵם יֹשְׁבִים בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו׳ שְׁלֵמִים הֵם אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. Ich kann mit ihm nicht auskommen, יוֹגִיעַ אֹתִי בִּדְבָרָיו וּבְמַעֲשָׂיו.

Auskommen, das, er hat nicht sein Auskommen, אֵין לוֹ דֵּי מִחְיָתוֹ׳ צָרְכּוֹ.

Auskundschaften, ein Land, רִגֵּל׳ תּוּר׳ חָפַר׳ חָקַר אֶת הָאָרֶץ.

Auskunft, die, מוֹדָעָה׳ הוֹדָעָה, gib mir eine Auskunft hierüber, הַגֵּד לִי׳ הוֹדִיעַ אֹתִי אֶת אֵיכוּת הַדָּבָר*.

Auskaufen, Einen, קָנָה מִיַּד אִישׁ אֶת כָּל סְחוֹרָתוֹ.

Ausquetschen, s. Ausdrücken.

Ausklatschen, 1) Einen, סָפַק כַּפַּיִם עַל אִישׁ לְהַכְלִימוֹ. 2) Sie klatscht Alles aus, תְּבַטֵּא בִשְׂפָתֶיהָ כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁמַע, s. Ausplaudern.

Ausklopfen, das Korn, הִכָּה דָּגָן. Die Kleider, הִכָּה בְּמַטֶּה אֶת הַבְּגָדִים לְהוֹצִיא הָאָבָק.

Ausklauben, בֵּרֵר דָּבָר מִדָּבָר. Linsen, בֵּרֵר אֶת הָעֲדָשִׁים בְּאֶצְבְּעוֹתָיו.

Auskleiden, sich, פָּשַׁט אֶת בְּגָדָיו׳ הֵסִיר אֶת בְּגָדָיו מֵעָלָיו, s. Ausziehen.

Ausklären, der Himmel klärt sich aus, הַשָּׁמַיִם יִטְהָרוּ.

Ausbneten, 1) durch und durch kneten: einen Teig,

לוּשׁ הֵיטֵב אֶת הַבָּצֵק. 2) Aufhören zu kneten, שָׁבַת מִלּוּשׁ אֶת הַבָּצֵק.

Auskehren, s. Ausfegen.

Auskämmen, die Haare, *סֵרֵק בְּמַסְרֵק אֶת שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ.

Auskratzen, Einem die Augen, נַקֵּר עֵינֵי אִישׁ בְּצִפָּרְנָיו.

Auskramen, Waaren, s. Auslegen. Er kramt seine ganze Gelehrsamkeit aus, יוֹצִיא כָּל חָכְמַת לִבּוֹ לְהִתְהַלֵּל בָּהּ.

Ausrasten, s. Ausruhen.

Ausrottung, die, אָבְדָן.

Ausrotten, Menschen und Sachen, כָּרַת־ הִכְרִית־ אִבֵּד אֶת. Wir wollen ihn (den Baum) ausrotten aus dem Lande der Lebenden, נִכְרְתֶנּוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים. Die Frösche auszurotten, לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים. Er soll aus seinem Volke ausgerottet werden, יִכָּרֵת מֵעַמּוֹ, מִתּוֹךְ־ מִקֶּרֶב עַמּוֹ. Ausgerottet ist heute ein ganzer Stamm aus Israel, נִגְדַּע הַיּוֹם שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. Die Widersacher hast du ausgerottet, וְעָרִים נָתַשְׁתָּ. Ich will ausrotten die Unzucht aus dem Lande, וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן הָאָרֶץ.

Ausruhen, נוֹחַ, הִנָּפֵשׁ מִיְּגִיעָה וַעֲבוֹדָה. Von der Arbeit, שָׁבַת מִמְּלָאכָה. Laß mich ausruhen, הַנִּיחָה לִי וְאָנוּחַ. Der Löwe ruht jetzt aus, הָאַרְיֵה יִרְבַּץ עַתָּה.

Ausruf, der, Ausrufung, die, קְרִיאָה, *הַכְרָזָה.

Ausrufen, Etwas, קָרָא־ הִכְרִיז דָּבָר. Ein Fasten ausrufen, קָרָא צוֹם. Man rufe aus vor ihm her, וְקָרְאוּ לְפָנָיו. Man rufe aus von ihm, וְהַכְרִיזוּ עָלָיו. Man ließ Folgendes in der ganzen Stadt ausrufen, הֶעֱבִירוּ קוֹל בְּכָל הָעִיר לֵאמֹר. Man rief aus und that kund, וַיִּזְעַק וַיֹּאמַר. Sie riefen Ihn zum König aus, הִמְלִיכוּהוּ עֲלֵיהֶם.

Ausrufer, der, הַקּוֹרֵא בַּחוּצוֹת, הַמַּכְרִיז וּמוֹדִיעַ פְּקוּדַּת בֵּית הַמִּשְׁפָּט.

Ausrupfen, einem Vogel die Federn, מָרַט אֶת נוֹצַת הָעוֹף.

Ausrauben, ein Haus, גָּזֹל־ גָּנֹב אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּבַּיִת.

Ausrauchen, das Feuer hat ausgeraucht, הָאֵשׁ חָדְלָה לֶעְשַׁן. Er hat seine Pfeife ausgeraucht, כִּלָּה לַעֲשׁוֹן אֶת כְּלִי מִקְטַרְתּוֹ.

Ausraufen, Gras, קָטַף־ שָׁלַף חָצִיר. Ich raufe mir die Haare meines Hauptes und Bartes aus, וָאֶמְרְטָה מִשְּׂעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי.

Ausrichten, 1) ich habe deine Befehle ausgerichtet, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. Richt ihm meinen Gruß, meine Empfehlung aus, בָּרֵךְ אֹתוֹ בִּשְׁמִי. 2) Mit Güte kannst du Alles bei ihm — יַעֲשֶׂה אֶת כָּל הֶפְצְךָ בְּדַבֶּרְךָ אִתּוֹ טוֹבוֹת. 3) Einen Ausrichten דַּבֵּר בְּאִישׁ.

Ausrinnen, das Wasser ist ausgeronnen, נִגְּרוּ כָּל הַמַּיִם מִן הַכְּלִי אַרְצָה.

Ausrüsten, das Schiff ist zum Kriege ausgerüstet, יֵשׁ בָּאֳנִיָּה אַנְשֵׁי חַיִל עִם כָּל כְּלֵי מִלְחַמְתָּם. Einen ausrüsten, אַזֵּר אֶת אִישׁ לַמִּלְחָמָה. s. Bewaffnen.

Ausrücken, die Truppen sind zur Schlacht ausgerückt, יָצְאוּ אַנְשֵׁי הַצָּבָא מִן הַמַּחֲנֶה לַמִּלְחָמָה.

Ausreiben, den Koth aus dem Kleide, שְׁחֹק וְהָסֵר הַטִּיט מִן הַבֶּגֶד.

Ausreisen, hast du nun ausgereist? הֶחָדַלְתָּ לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Ausreiten, ich werde, אֵצֵא מִבֵּיתִי וְאֶרְכַּב עַל הַסּוּס.

Ausreichen, das Geld reicht nicht aus, לֹא יִשְׂפֹּק הַכֶּסֶף.

Ausräumen, das Haus, פַּנֵּה אֶת הַבַּיִת.

Ausreißen, verb. act. einen Zahn, חַלֵּץ אֶת הַשֵּׁן. Etwas Gepflanztes, עָקֹר נָטוּעַ. Was ich pflanzte, reiße ich aus, אֲשֶׁר נָטַעְתִּי אֲנִי נֹתֵשׁ. Etwas mit der Wurzel — שָׁרֵשׁ. Und er riß sie aus nebst dem Riegel, וַיִּסָּעֵם עִם הַבְּרִיחַ. Er riß wie einen Baum meine Hoffnung aus, וַיַּסַּע כָּעֵץ תִּקְוָתִי. Sich die Haare — s. Ausraufen.

Ausreißen, verb. neut. die Feinde reißen aus, הָאוֹיְבִים יִבְרְחוּ, יַהַפְכוּ עֹרֶף.

Ausreißer (Deserteur), der, אִישׁ מִלְחָמָה הַנָּס מִן הַמַּעֲרָכָה, הַנֶּחְבָּא לִבְרֹחַ מִן הַמַּחֲנֶה. s. Ueberläufer.

Ausregnen, es hat ausgeregnet, חָדַל הַמָּטָר.

Ausrede, die, s. Ausflucht.

Ausreden, 1) ich hatte noch nicht ausgeredet, als er ins Zimmer trat, בָּא הַחַדְרָה טֶרֶם כִּלֵּיתִי לְדַבֵּר. Hast du nun ausgeredet? הֲתַמּוּ דְבָרֶיךָ. Er läßt mich nicht ausreden, אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לִי לְדַבֵּר דְּבָרַי עַד תֻּמָּם. 2) Ich habe ihm sein böses Vorhaben ausgeredet, עָזַב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה בִּדְבָרַי אֵלָיו. 3) Er redet sich damit aus, יִצְטַדֵּק־ *יִתְנַצֵּל לֵאמֹר.

Ausrechnen, wir wollen ausrechnen, wie viel Tage verflossen sind, נְחַשֵּׁב לָדַעַת אֶת מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר עָבָרוּ.

Ausrenken, s. Verrenken.

Ausschöpfen, 1) Wasser, שָׁאַב מַיִם מִן הַכֶּלִי. 2) Einen Brunnen, שָׁאַב מִן הַבְּאֵר אֶת כָּל מֵימָיו.

Ausschuß, 1) der Ausschuß einer Gesellschaft, בְּחִירֵי הַחֶבְרָה. 2) Der Ausschuß von Schafen, צֹאן רָעוֹת הַמַּרְאֶה הַנִּבְדָּלוֹת, הַמִּפְרָדוֹת.

Ausschauen, nach Etwas, צִפָּה אֶל דָּבָר.

Ausschaufeln, das Wasser aus dem Schiffe, *גָּרַף בְּמַגְרֵפָה אֶת הַמַּיִם מִתּוֹךְ הַסְּפִינָה.

Ausschütteln, Etwas, נָעַר אֶת. Auch schüttelte ich meinen Aermel aus, גַּם חָצְנִי נָעַרְתִּי. Ausgeschüttelt und leer, נָעוּר וָרֵק.

Ausschütten, Wasser, שָׁפַךְ מַיִם. Ausgeschüttetes Oehl ist dein Name, שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ. Schüttet euer Herz vor ihm aus, שִׁפְכוּ לְפָנָיו לְבַבְכֶם. Ich schütte meine Klage vor ihm aus, אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי. Er hat seinen Zorn, seine Wuth über mich ausgeschüttet, שָׁפַךְ אַפּוֹ־ זַעְמוֹ־ חֲמָתוֹ עָלָי.

Ausschütten, das, des Wassers, *שְׁפִיכַת הַמַּיִם.

Ausschießen, Lämmer, הַפְרֵד־ הַבְדֵּל אֶת הַכְּשָׂבִים הָרָעִים.

Ausschiffen, Truppen, הוֹצִיא אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Ausschicken, Einen, שָׁלַח אִישׁ לָתוּר דָּבָר בְּמָקוֹם נוֹדָע. s. Aussenden.

Ausscheiden, s. Absondern.

Ausschwatzen, s. Ausplaudern.

Ausschweifung, die, עֲשׂוֹת דָּבָר חוּץ לַטֶּבַע, עֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה בְּשֶׁטֶף תַּאֲוֹת. In der Liebe, זִמַּת זְנוּת.

Ausschweifen, הָלַךְ אַחֲרֵי תַּאֲוַת לִבּוֹ. Ein in der Liebe ausschweifender Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבּוֹ.

Ausschwemmen, der Regen hat die Felder ausgeschwemmt, הַגֶּשֶׁם שָׁטַף אֶת הָאֲדָמָה מִן הַשָּׂדוֹת.

Ausschwenken, einen Becher, שָׁטַף אֶת הַכּוֹס בַּמַּיִם.

Ausstatten, eine Tochter. נָתַן לְבִתּוֹ בְּגָדִים וּכְלֵי בַיִת בִּהְיוֹתָהּ לְאִישׁ. Das Buch ist schön ausgestattet, הַסֵּפֶר נִדְפַּס וְנֶעֱרַךְ בְּרֹב הָדָר.

Ausstaffiren, Einen, נָתַן לְאִישׁ מַלְבּוּשִׁים כְּכָל צָרְכּוֹ.

Ausstoßen, 1) Einen aus der Gesellschaft, נִדָּה אִישׁ. Es sprechen eure Brüder, die euch hassen, die euch ausstoßen, אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם. Euer Gott wird sie ausstoßen vor euch, אֱלֹהֵיכֶם יֶהְדֳּפֵם מִפְּנֵיכֶם. 2) Seufzer, הִשְׁמִיעַ קוֹל אֲנָחוֹת. Flüche wider Jemanden, קִלֵּל קְלָלוֹת אֶת אִישׁ. Lästerungen wider Einen, גִּדֵּף־ גִּדּוּפִים־ חֵרֵף חֲרָפוֹת אֶת אִישׁ. Er stieß keine Verunglimpfung aus wider Gott, לֹא נָתַן תִּפְלָה לֵאלֹהִים.

Ausstopfen, einen Sack mit Wolle, מִלֵּא אֶת הַשַּׂק צֶמֶר.

Ausstudiren, ich habe ihn schon ausstudirt, שַׂמְתִּי לִבִּי עָלָיו לָדַעַת אֹתוֹ הֵיטֵב וָאוּכָל. Ich gab mir Mühe es auszustudiren, יָגַעְתִּי לַחְקֹר הַדָּבָר.

Ausstürmen, חָדַל לִסְעֹר.

Ausstürzen, ein Gefäß, הָפַךְ הַכְּלִי עַל פָּנָיו לַהֲרִיקוֹ.

Ausstäuben, eine Decke, נָעַר הַמִּכְסָה לְהוֹצִיא הָאָבָק מִמֶּנּוּ.

Aussteigen, יָרַד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה, יָצָא מִן הַסְּפִינָה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Aussteuer, die, einer Braut, *נְדַן הַכַּלָּה, נְדוּנְיָא.

Aussteuern, eine Tochter, *נָתַן נְדוּנְיָא לְבִתּוֹ. s. Ausstatten.

Ausstehen, 1) Schmerzen, סָבַל מַכְאֹבִים. Ich habe viel ausgestanden, תְּלָאוֹת רַבּוֹת מְצָאוּנִי. 2) Ich kann diesen Menschen nicht ausstehen, לֹא אוּכַל לָשֵׂאת דֶּרֶךְ הָאִישׁ הַזֶּה. 3) Er hat vieles Geld bei andern Leuten ausstehen, הִלְוָה כֶּסֶף רַב אֶת אֲנָשִׁים אֲחֵרִים.

Ausstechung, die, der Augen, *נִקּוּר עֵינַיִם.

Ausstechen, 1) Einem die Augen, נַקֵּר עֵינֵי אִישׁ. 2) Mit dem Grabstichel, פַּתֵּחַ.

Ausstellen, 1) Wachen, הַעֲמֵד מִשְׁמָרוֹת. Geh', stelle den Wächter aus, לֵךְ הַעֲמֵד הַמְצַפֶּה. 2) Etwas öffentlich — שׂוּם דָּבָר לְעֵינֵי כֹל. 3) Ich habe Nichts an ihm auszustellen, לֹא מָצָאתִי בוֹ מוּם דְּבַר רָע. f. Aussetzen.

Ausständig, meine außenständigen Gelder, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוֵיתִי אֶת אֲחֵרִים.

Ausstecken, eine Fahne, הָרֵם־נְשָׂא נֵס.

Aussterben, die Männer sind ausgestorben, die dir nach dem Leben trachteten, מֵתוּ הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ. Das Dorf ist ausgestorben, מֵתוּ כָּל אַנְשֵׁי הַכְּפָר. Fürwahr, ihr seid Leute, und mit euch stirbt die Weisheit aus! אָמְנָם כִּי אַתֶּם עָם וְעִמָּכֶם תָּמוּת חָכְמָה.

Ausstrahlen, הָפִיץ קְרָנַיִם.

Ausströmen, von der Rede, הַבִּיעַ. f. Entströmen.

Ausstreichung, die eines Buchstabens, *מְחִיקַת הָאוֹת.

Ausstreichen, etwas Geschriebenes, מְחֵה (*מְחֹק) אֶת הַכָּתוּב. Er wird aus dem Lebensbuche ausgestrichen, יִמָּחֶה מִסֵּפֶר הַחַיִּים.

Ausstreuen, Saamen, זְרַע־הָפֵץ זֶרַע: Asche, פַּזֵּר אֵפֶר. Die Lippen der Weisen streuen Kenntniß aus, שִׂפְתֵי חֲכָמִים יְזָרוּ דָעַת.

Ausstreuen, das, der Asche, *פִּזּוּר אֵפֶר.

Ausstrecken, 1) Die Hand, שְׁלַח־נְטֵה־הָרֵה־פְּרֹשׂ יָדוֹ. Nach der Höhle der Otter streckt der Entwöhnte seine Hand aus, וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה. Seine Hand streckt der Feind aus nach allen ihren Kostbarkeiten, יָדוֹ פָּרַשׂ צָר עַל כָּל מַחֲמַדֶּיהָ. Dieser Weinstock streckte lechzend seine Wurzeln aus nach ihm, הַגֶּפֶן הַזֹּאת כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו. Mit ausgestrecktem Arme, בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה. Meine Hand ist in der Nacht ausgestreckt, ohne Unterlaß, יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג. 2) Sich auf dem Lager ausstrecken, הִשְׂתָּרֵעַ. f. Ausdehnen. Die sich ausstrecken auf ihren Lagerstätten, וּסְרֻחִים עַל עַרְשׂוֹתָם. Er streckte sich über das Kind aus, וַיִּתְמֹדֵד־וַיִּגְהַר עַל הַיֶּלֶד.

Ausschlag, der, 1) auf der Haut, בֹּהַק. f. Krätze, Grind. 2) Das gibt der Wage den Ausschlag, *זֹאת תַּכְרִיעַ אֶת כַּף הַמֹּאזְנַיִם.

Ausschlagen, verb. act. 1) Einem einen Zahn, הַפֵּיל אֶת שֵׁן אִישׁ. Das Getreide, חָבֹט דָּגָן. Ausgeschlagener Waizen, הַחִטִּים מֻכּוֹת. 2) Er hat das Geschenk ausgeschlagen, מֵאֵן לָקַחַת אֶת הַמַּתָּנָה.

Ausschlagen, verb. neut. 1) das Pferd schlägt hinten aus, הַסּוּס בָּעַט. 2) Die Bäume schlagen aus, הָעֵצִים יַפְרִחוּ, יוֹצִיאוּ פֶּרַח. 3) Er ist am ganzen Körper ausgeschlagen, הַבֹּהַק יִפְרַח בְּכָל עוֹר בְּשָׂרוֹ.

Ausschlafen, 1) er hat seinen Weinrausch ausgeschlafen, סַר יֵינוֹ מֵעָלָיו בִּשְׁנָתוֹ. 2) Du siehst so verdrüßlich aus, wie Einer, der nicht ausgeschlafen hat, פָּנֶיךָ זֹעֲפִים כִּפְנֵי אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָשַׁן דַּיּוֹ.

Ausschließlich, f. Ausschließend.

Ausschließen, er soll ausgeschlossen werden von der Gemeinde der Weggeführten, וְהוּא יִבָּדֵל מִקְּהַל הַגּוֹלָה. Ausschließen wird mich Gott, von seinem Volke, הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי אֱלֹהִים מֵעַל עַמּוֹ. Einen von der Erbschaft — הָפֵר מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה אֲשֶׁר לְאִישׁ.

Ausschließend, er hat das ausschließende Recht, dieses zu verkaufen, *לוֹ לְבַדּוֹ נִתַּן הָרִשְׁיוֹן לִמְכֹּר הַדָּבָר הַזֶּה.

Ausschlürfen, Wasser, גַּמֵּא כָּל הַמָּיִם. Die Hefen in dem Taumelkelch hast du getrunken und ausgeschlürft, אֶת קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית.

Ausschmieden, das Eisen ist nicht recht ausgeschmiedet, הַבַּרְזֶל אֵינֶנּוּ חָרוּשׁ הֵיטֵב. Der ganze Eisen-Vorrath ist zu Sensen und Sicheln ausgeschmiedet worden, כָּל הֲמוֹן הַבַּרְזֶל כֻּתְּתוּ בִּמְלֶאכֶת חָרָשׁ לְאִתִּים וּלְמַזְמֵרוֹת.

Ausschmücken, die Zimmer mit Blumen, הָדֵר־יַפֵּה אֶת הַחֶדֶר מִסָּבִיב בִּפְרָחִים.

Ausschmelzen, durch Schmelzen herausbringen: Silber, הַתֵּךְ אֶת הַכֶּסֶף לְהוֹצִיאוֹ מִן.

Ausschnaufen, laß die Pferde, הַנִּיחָה לַסּוּסִים לִשְׁאוֹף רוּחַ וּלְהַרְגִּיעַ.

Ausschnitzen, in Holz, פַּתֵּחַ־קַלַּע עַל עֵץ.

Ausschneiden, 1) man hat ihm die Zunge ausgeschnitten, כָּרְתוּ לְשׁוֹנוֹ בְּפִיו. Das Faule aus einem Apfel, חָתַךְ הָרָקָב מִן הַתַּפּוּחַ*. Einer, dem die Hoden ausgeschnitten wurden, כְּרוּת שָׁפְכָה. 2) Einen Bienenstock, רָדָה הַדְּבַשׁ. 3) Blumen in Holz, חָרַשׁ עֵץ לַעֲשׂוֹת דְּמוּת פְּרָחִים. 4) Dieser Kaufmann schneidet seine Leinwand nicht aus, הַסֹּחֵר הַזֶּה לֹא יַחְתֹּךְ הַבַּד לַחֲלָקִים לַקּוֹנִים. 5) Er schneidet die Bilder aus, aus dem gemalten Papier, יִכְרוֹת אֶת הַצִּיּוּרִים מִן הַנְּיָר הַמָּשׁוּחַ בַּשָּׁשַׁר.

Ausschneien, als es ausgeschneiet hatte, כַּאֲשֶׁר חָדַל הַשֶּׁלֶג.

Ausschneizen, sich, הוֹצִיא הַלֵּיחוֹת מֵאַפּוֹ*.

Ausspannung, die, eines Segels, מִפְרַשׂ הַנֵּס. Eines Zeltes, מְתִיחַת הָאֹהֶל*.

Ausspannen, 1) ein Zelt, נָטָה־מָתַח אֹהֶל. Der den Himmel wie einen Teppich ausspannt, הַנֹּטֶה כַדֹּק שָׁמַיִם. Der die Erde über dem Wasser ausspannt, לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם. Die Segel — פֵּרַשׂ נֵס. 2) Die Pferde — פִּתַּח הַסּוּסִים הָאֲסוּרִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Ausspotten, Einen, לָעַג לְאִישׁ, צִחֵק בְּאִישׁ. s. Verspotten.

Ausspucken, s. Ausspeien.

Ausspioniren, s. Auskundschaften.

Ausspülen, ein Gefäß, שָׁטַף הַכְּלִי בַּמַּיִם.

Ausspielen, ein Tonstück, כִּלָּה לְנַגֵּן אֶת הַנְּגִינָה.

Ausspinnen, כִּלָּה לִטְווֹת.

Ausspüren, s. Aufspüren.

Ausspeien, יָרַק, רָקַק. Blut — הֵקִיא דָם. s. Auswerfen. Das Land hat euch ausgespien, הָאָרֶץ קָאָה־הֵקִיאָה אֶתְכֶם. Das Ausgespiene, קִיא קֵיא. s. Auswurf.

Ausspähen, s. Auskundschaften.

Aussperren, Einen, סָגַר הַבַּיִת מִפְּנֵי אִישׁ.

Aussprache, die, מִבְטָא שְׂפָתָיו. Er hat eine reine, eine schlechte Aussprache, שְׂפָתוֹ בְּרוּרָה, נִלְעַג לָשׁוֹן הוּא.

Ausspruch, der, Gottes, מַשָּׂא־נְאֻם־אִמְרַת אֱלֹהִים. Sie weissagten dir falsche Aussprüche, וַיֶּחֱזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת שָׁוְא. Es empfängt deine Aussprüche, יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ. Der Ausspruch ihrer Lippen, מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ. Der Ausspruch des Königs, מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ. Nach ihrem Ausspruche werde jeder Streit entschieden, עַל פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב.

Ausspreiten, s. Ausbreiten.

Ausspreizen, die Beine, מִתּוֹחַ אֶת הָרַגְלַיִם.

Aussprechen, 1) Worte, דִּבֵּר דְּבָרִים, הוֹצִיא מִלִּים מִפִּיו. Etwas unbesonnen — בִּטֵּא בִּשְׂפָתָיו. Du sollst nicht den Namen Gottes zur Unwahrheit aussprechen, לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם אֱלֹהִים לַשָּׁוְא. Etwas Ausgesprochenes, מִבְטָא־מוֹצָא שְׂפָתָיו. 2) Wer vermag die Großthaten Gottes auszusprechen? מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת אֱלֹהִים. Ich vermag nicht, meine Dankbarkeit gegen dich auszusprechen, אֵין מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי לְהוֹדוֹת לָךְ. Sich über Etwas aussprechen, חִוָּה דֵעוֹ עַל דָּבָר. 4) Als er ausgesprochen hatte, fragte ich ihn, כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר שְׁאֶלְתִּיו. s. Ausreden.

Aussprengen, ein falsches Gericht, נָשָׂא שֵׁמַע שָׁוְא.

Ausschroten, ich schicke ihm Schröter die es ausschroten sollen, וְשִׁלַּחְתִּי לוֹ צֹעִים וְצֵעֻהוּ.

Ausschreiben, כַּלּוֹת לִכְתּוֹב. 1) Laß ihn seinen Brief ausschreiben, הַנַּח לוֹ לְכַלּוֹת לִכְתּוֹב אֶת אִגַּרְתּוֹ. 3) Man hat im ganzen Lande eine Steuer ausgeschrieben, שָׁלְחוּ סְפָרִים בְּכָל הַמְּדִינָה לְהַעֲלוֹת מַס מִן הָעָם. 3) Als er ausgeschrieben hatte, übergab ich ihm dein Schreiben, כְּכַלֹּתוֹ לִכְתֹּב נָתַתִּי לוֹ אֶת מִכְתָּבְךָ.

Ausschreien, 1) er schreiet seine Leinwand aus, יִזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קְנוּ בַד. s. Ausrufen. Er ist für reich ausgeschrien, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר עָשִׁיר הוּא. 2) Laß das Kind ausschreien, הַנִּיחָה לַיֶּלֶד וְיִזְעַק דַּיּוֹ.

Aue, die, Weideplatz כַּר, מַעֲרֶה, plur. כָּרִים. Auf grünen Auen lagert er mich, בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. Es grünen die Auen der Wüste, דָּשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר.

Auerochs, der, תְּאוֹ. s. Waldochs, Waldstier.

Auerhahn, der, דּוּכִיפַת, *תַּרְנְגוֹל הַבָּר.

Auerhenne, die, דּוּכִיפַת.

Auf, ein Vorwort. Es regiert den Dativ auf die Frage wo? worauf? Im Hebräischen עַל, בְּ. Auf dem Berge stehen, עָמֹד עַל הָהָר. Ich blieb auf dem Berge vierzig Tag, וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם. Auf der Straße übernachten, לִין בָּרְחוֹב. Auf der Gasse herumgehen, הִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ. Auf der Harfe spielen, נַגֵּן בְּכִנּוֹר. — Den Accusativ erfordert es auf die Frage wohin? wohinauf? Lege das Buch auf den Tisch, הַנַּח הַסֵּפֶר עַל הַשֻּׁלְחָן. Steige zu mir herauf auf den Berg, עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה. Und er stieg auf den Berg. וַיַּעַל אֶל הָהָר. Uneigentlich: Auf das Feld hinausgehen, יָצֹא הַשָּׂדֶה. Seit bereit auf den dritten Tag, הֱיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. Ich vertraue auf dich, בְּךָ אֲנִי בָטוּחַ, סָמוּךְ לִבִּי עָלֶיךָ. Sie ist Stolz auf ihre Schönheit, גָּבַהּ לִבָּהּ בְּיָפְיָהּ.

Auf, als Umstandswort, 1) er ist ein Kriegsmann von Jugend auf, אִישׁ מִלְחָמָה הוּא מִנְּעוּרָיו. Berg auf, Berg ab steigen, עָלֹה אֶל הָהָר וְיָרֹד מִן הָהָר. 2) Auf daß ihr erkennet, לְמַעַן תֵּדְעוּ f. Daß.

Auf! Interjection, קוּם! לְכָה! הָבָה. Auf, zum Kampf, קוּמוּ וְנַעֲלֶה לַמִּלְחָמָה. Auf, ihr Fürsten! Salbt den Schild! קוּמוּ הַשָּׂרִים! מִשְׁחוּ מָגֵן.

Aufathmen, הָשֵׁב רוּחַ. f. Athem.

Aufackern, den Erdboden, פַּתֵּחַ וְשַׂדֵּד אֶת רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּמַחֲרֵשָׁה.

Aufarbeiten, f. Verarbeiten.

Aufopfern, er hat sein ganzes Vermögen für seine Kinder aufgeopfert, כִּמְעַט כִּלָּה כָּל רְכוּשׁוֹ בַּעֲבוּר בָּנָיו, sich für Einen, נָתֹן אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ. חָרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ לְהַצִּיל אֶת אִישׁ.

Auf- und Abgehen, auf der Straße, הִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה, אָנָה וָאָנָה.

Aufeinander, f. Einander.

Aufbauen, eine zerstörte Stadt wieder — בְּנֹה אֶת הָעִיר הַנֶּהֱרָסָה.

Aufbieten, 1) Truppen, הַזְעֵק אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה. 2) Alle seine Kräfte, הָעֵר כָּל כֹּחוֹ. Ich werde Alles aufbieten ihn zu retten, אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ.

Aufbinden, 1) losbinden, הַתֵּר אֶת. Einen Sack, פַּתֵּחַ אֶת הַשַּׂק. 2) Das Getreide, אַלֵּם אֲלֻמִּים וְהָקֵם אֹתָם. 3) Einem Etwas — פַּתֵּה אִישׁ לְהַאֲמִין דְּבַר שֶׁקֶר.

Aufbürden, 1) mein Vater hat euch ein schweres Joch aufgebürdet, אָבִי הֶעֱמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד. 2) Einem eine Schuld, etwas Falsches — שׂוּם אָשָׁם בְּאִישׁ, טְפֹל שֶׁקֶר עַל אִישׁ. Er bürdet ihr nichtswürdige Dinge auf, יָשֶׂם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים.

Aufbeißen, eine Nuß, פַּתֵּחַ הָאֱגוֹז בְּשִׁנָּיו.

Aufblasen, 1) Feuer, נַפֵּחַ אֵשׁ, בָּאֵשׁ. 2) Sich aufblasen, הַרְחֵב לִבּוֹ, הִתְגַּדֵּל, הִתְנַשֵּׂא, הִתְהַדֵּר, דַּבֵּר בְּגַאֲוָה. Ein aufgeblasener Mensch, גְּבַהּ־רְחַב לֵב.

Aufblühen, vom Dunst des Wassers blüht er auf, מֵרֵיחַ מַיִם יַפְרִיחַ. Die im Frühling aufblühenden Rosen, הַשּׁוֹשַׁנִּים הַנִּפְתָּחוֹת בְּאָבִיב. Dann blüht sein Leib verjüngt wieder auf, רֻטֲפַשׁ בְּשָׂרוֹ מִנֹּעַר.

Aufblicken, nach Etwas, נְשׂא עֵינָיו אֶל דָּבָר. Zum Himmel — נְשׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם, הַשָּׁמַיְמָה.

Aufbleiben, 1) ich blieb die ganze Nacht auf, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי כָּל הַלָּיְלָה. Ich muß mich ins Bett legen, ich kann nicht länger — אֶשְׁכַּב עַל הַמִּטָּה, כִּי לֹא אוּכַל עוֹד לַעֲמֹד עַל רַגְלָי. 2) Von Thüren und Fenstern, f. Offen.

Aufblähung, die, גֹּבַהּ לֵב.

Aufblähen, sich, f. Aufblasen.

Aufbeben, רָגֹז מִמְּקוֹמוֹ. f. Emporbeben.

Aufbehalten, 1) warum behältst du deinen Helm auf? לָמָּה לֹא תָסִיר הַכּוֹבַע מֵעַל רֹאשֶׁךָ. 2) Hast du keinen Segen für mich aufbehalten? הֲלֹא אָצַלְתָּ לִי בְּרָכָה. f. Aufbewahren.

Aufbewahrung, die, zur Aufbewahrung für eure Nachkommen, לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם.

Aufbewahren, Etwas, שָׁמֹר־צָפֹן. Seit jener Zeit ist es für dich aufbewahrt, לַמּוֹעֵד שָׁמוּר לָךְ. Reichthum aufbewahrt von seinem Besitzer zu seinem Unglück, עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ. Des

Sünders Vermögen bleibt aufbewahrt dem Gerechten, וְצָפוּן לַצַּדִּיק חֵיל חוֹטֵא.

Aufbetten, עָרַךְ הַמִּטָּה.

Aufbersten, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ. Die aufgeborstene Erde, הָאֲדָמָה הַנִּבְקָעָה. Die Wand ist aufgeborsten, הָיְתָה הַחוֹמָה בְקִיעִים; הִתְבַּקְּעָה הַחוֹמָה.

Aufbruch, der, eines Lagers, מַסַּע הַמַּחֲנֶה.

Aufbrausen, von flüssigen Dingen, חָמַר. Ein leicht aufbrausender Mensch, אִישׁ מְמַהֵר לְהִתְאַנֵּף לְהִתְקַצֵּף, לְהִתְרַגֵּז.

Aufbringen, 1) hier hast du das Geld, was ich aufbringen konnte, הֵא לְךָ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי. 2) Wenn ich nur dieses Kind aufbringen könnte! מִי יִתֵּן וַאֲגַדֵּל אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה. 3) Du bringst immer was Neues auf, הִנְּךָ עֹשֶׂה תָמִיד חֲדָשׁוֹת. 4) Einen aufbringen, הִקְצִיף אֶת אִישׁ. Er ist wider dich aufgebracht, יִקְצֹף, יִזְעַף עָלֶיךָ. Denn er war darüber wider ihn aufgebracht, כִּי בְזַעַף עִמּוֹ עַל זֹאת. Einen wider Jemanden aufbringen, הֵסֵת אִישׁ בְּאִישׁ.

Aufbreiten, ein Tischtuch, פָּרַשׂ הַמִּטְפַּחַת עַל הַשֻּׁלְחָן.

Aufbrechen, 1) eine Thür, שָׁבַר אֶת הַדֶּלֶת. s. Erbrechen. 2) Als das Volk, die Lade aufbrach, בִּנְסֹעַ הָעָם, הָאָרוֹן. Er brach auf von dort nach dem Gebirge, וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה. Er läßt den Ostwind aufbrechen am Himmel, יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמַיִם. 3) Aufbrechende Blumen, פְּטוּרֵי צִצִּים.

Aufgabe, die, 1) eines Briefes, *נְתִינַת הָאִגֶּרֶת אֶל יַד רָצֵי הַמֶּלֶךְ, אֶל בֵּי דֹאַר. 2) Eine schwere Aufgabe, שְׁאֵלָה קָשָׁה*.

Aufgang, der, 1) vom Aufgang der Morgenröthe bis zum Aufgang der Sonne, מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַשָּׁמֶשׁ. 2) Die Himmelsgegend, מִזְרָח, מוֹצָא. Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergang sei sein Name gepriesen, מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שְׁמוֹ. Nicht vom Aufgang und nicht vom Niedergang, לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב. 3) Der Ort, wo man hinaufgeht, מַעֲלֶה.

Aufgießen, Wasser, יָצַק מַיִם עַל.

Aufgürten, Einen, פִּתַּח אֵזוֹר אִישׁ, הִתִּיר חֲגֹרַת אִישׁ.

Aufgebot, das, ein allgemeines Aufgebot gegen den Feind ergehen lassen, הִזְעִיק אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לְהִלָּחֵם בָּאוֹיֵב.

Aufgeblasenheit, die, גֹּבַהּ רוּחַ, רְחַב לֵב.

Aufgeben, 1) einen Brief, נָתַן אִגֶּרֶת אֶל יַד רָצֵי הַמֶּלֶךְ, s. Aufgabe. 2) Er hat den Geist aufgegeben, נִפַּח נַפְשׁוֹ, יָצְאָה נַפְשׁוֹ. 3) Aufgeben einen Plan, הִתְיָאֵשׁ, חָרַט (הִתְחָרֵט oder) מִמְּזִמַּת לִבּוֹ. Aufgegeben hat dein Vater die Angelegenheit der Eselinen, und ist um euch besorgt, נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָכֶם. Ich kam mit meinem Herzen so weit, daß ich alle Mühe aufgab, die ich hatte, וְסַבּוֹתִי אֲנִי לְיַאֵשׁ אֶת לִבִּי עַל כָּל הֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי. Die Aerzte haben den Kranken aufgegeben, נוֹאֲשׁוּ הָרֹפְאִים מִן הַחוֹלֶה. Ich gebe noch nicht die Hoffnung auf, לֹא אֹחֵל מִקַּוּוֹת, לֹא אָסִיר הַתִּקְוָה מִמֶּנִּי. 4) Einem ein Räthsel, Etwas zu lernen aufgeben, חוּד חִידָה לְאִישׁ, צִוָּה אֶת אִישׁ לִלְמֹד דָּבָר. Eine Lektion dem Schüler aufgeben, שִׂים שְׁאֵלָה לִפְנֵי הַתַּלְמִיד לְהַעֲרִיךְ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָתוֹ.

Aufgehen, 1) die Sonne, die Morgenröthe ist aufgegangen, הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא, הַשַּׁחַר עָלָה. Die Sonne geht auf und geht unter, וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ. 2) Die ganze Stadt ging in Flammen auf, כָּל הָעִיר הָיְתָה לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ. Ich lasse in Rauch aufgehen ihre Wagen, וְהִבְעַרְתִּי בֶעָשָׁן רִכְבָּהּ. 2) Als das Spätgewächs aufzugehen anfing, בִּתְחִלַּת עֲלוֹת הַלָּקֶשׁ. 4) Vom Teige, s. Gähren. 5) Die Thür geht auf, הַדֶּלֶת תִּפָּתַח. Die Augen sind ihm aufgegangen, נִפְקְחוּ עֵינָיו. 6) Das eiternde Geschwür ist aufgegangen, נִפְתְּחָה הַמַּכָּה הַטְּרִיָּה. Das Eis geht auf, הַקֶּרַח יִבָּקַע, יִמַּס. 7) In diesem Hause geht viel Getreide auf, רַב הַדָּגָן הַנֶּאֱכָל בַּבַּיִת הַזֶּה. Dein Bruder läßt viel aufgehen, אָחִיךָ יוֹצִיא כֶסֶף הַרְבֵּה לְצָרְכּוֹ.

Aufgraben, 1) die Erde, פִּתַּח אֶת הָאֲדָמָה בַּחֲפֹר אֹתָהּ. Er ließ die Wasserbrunnen wieder aufgraben, וַיָּשָׁב וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם. 2) Einen Schatz, חָפַר אֶת הָאֲדָמָה לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה מַטְמֹן.

Aufgrünen, wieder, שׁוּב לִפְרֹחַ.

Aufgreifen, einen Dieb, תָּפֹשׂ פִּתְאֹם בְּגַנָּב.

Aufdampfen, עָלֹה כְּאֵד, כְּקִיטוֹר.

Aufdämmen, einen Fluß, שָׁפֹךְ סֹלְלָה עַל שְׂפַת הַנָּהָר.

Aufdecken, 1) ein Gefäß, הָסֵר הַצָּמִיד מֵעַל הַכְּלִי. Wer hat ihm sein Gewand aufgedeckt? מִי גִלָּה פְּנֵי לְבוּשׁוֹ. Sie deckte auf zu seinen Füßen und legte sich, וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב. Und der Grund der Erde wurde aufgedeckt, וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל. Sich aufdecken, הִתְגַּלֵּה, s. Entblößen. 2) Ein Geheimniß — גַּלֵּה גַלֵּה סוֹד. Seine Schlechtigkeit ist aufgedeckt, נִגְלְתָה רָעָתוֹ. 3) Das Tischtuch — s. Ausbreiten. Es ist aufgedeckt, עָרוּךְ הַשֻּׁלְחָן.

Aufdringen, Einem ein Geschenk, נָתֹן לְאִישׁ מַתָּנָה בְּחָזְקָה (בְּחָזְקַת הַיָּד), פָּצֹר בְּאִישׁ לָקַחַת מַתָּנָה. Er dringt sich Jedem auf, יִתְאַמֵּץ לִדְבֹּק בְּכָל אִישׁ.

Aufdrücken, das Siegel, הָתֹם בְּחֹתָם אֶת הַכְּתָב. Er hat ihm ein Zeichen auf die Stirne aufgedrückt, הִתְוָה תָו עַל מִצְחוֹ.

Aufdrehen, gezwirnte Seide, הַתֵּר אֶת הַמֶּשִׁי הַמָּשְׁזָר.

Aufhaben, der Helm, den er aufhat, הַכּוֹבַע אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ.

Aufhalten, 1) einen flüchtigen Dieb, תָּפֹשׂ בַּגַּנָּב הַבֹּרֵחַ; den Feind, מְנֹעַ אֶת הָאוֹיֵב מִבּוֹא; das Wasser eines Stromes, עָצֹר בְּמֵי הַנָּהָר. Halte mich nicht auf im Reiten, אַל תַּעֲצָר לִי לִרְכֹּב. 2) In Ansehung der Zeit, אַחֵר, *עַכֵּב. Er aber sprach: Haltet mich nicht auf, וַיֹּאמֶר אַל תְּאַחֲרוּ אֹתִי. 3) Sich in einem Lande, bei Jemanden aufhalten, גּוּר, הִתְגּוֹרֵר בְּאֶרֶץ, גּוּר עִם אִישׁ. Ich hielt mich eine lange Zeit dort auf, גַּרְתִּי שָׁמָּה יָמִים רַבִּים, אָרְכוּ לִי שָׁם הַיָּמִים. 4) Sich über Einen — הִתְאוֹנֵן עַל אִישׁ. 5) Halte den Sack auf, daß ich das Korn hineinschütte, פְּתַח הַשַּׂק וְאֶתְּנָה בְתוֹכוֹ הַדָּגָן. Der Arme hält die Hand auf, הֶעָנִי יִפְתַּח יָדוֹ, יִפְרֹשׂ כַּפּוֹ לְקַבֵּל מַתָּנָה.

Aufhacken, 1) die Erde um einen Baum herum, עַזֵּק, עָדֹר בַּמַּעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה סָבִיב לָעֵץ; das Eis, בַּקַּע, בַּקֵּעַ אֶת הַקֶּרַח. 2) Alles Holz — חָטֹב כָּל הָעֵצִים.

Aufhorchen, פְּתֹחַ, הָעֵר אָזְנוֹ לִשְׁמֹעַ, הַקְשֵׁב לִשְׁמוֹעַ, הַטֵּה אָזְנוֹ וְשָׁמֹעַ. Er weckt mit jedem Morgen mir das Ohr, um aufzuhorchen wie die Jünger, בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים. Er horcht auf, wer an seine Thüre pocht, יַטֶּה אֹזֶן לִשְׁמוֹעַ, מִי זֶה דֹּפֵק עַל דַּלְתּוֹ.

Aufhören, 1) nachlassen Etwas zu thun: zu bauen, חֲדֹל לִבְנוֹת, מִבְּנוֹת. Sie hörten auf ihm zu antworten, וַיִּשְׁבְּתוּ מֵעֲנוֹת אֹתוֹ. Und das Volk hörte auf zu bringen, וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא. Sie hörte auf zu gebären, וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת. Er hört nicht auf, Früchte zu tragen, וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי. Der Donner, der Regen hörte auf vom Himmel herab, וַיֶּחְדְּלוּ הַקּוֹלוֹת, וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמָיִם. Es zerfließen meine Augen in Thränen, und hören nicht auf, תֵּרַדְנָה עֵינַי דִּמְעָה וְאַל תִּדְמֶינָה. Höre auf zu weinen, מִנְעִי עֵינַיִךְ מִדִּמְעָה. Sie zerren an mir, und hören nicht auf, קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ. Sprechen ohne aufzuhören, דַּבֵּר בְּלִי הֶשֶׂךְ, s. Unaufhörlich. 2) Seine Endschaft erreichen. Tag und Nacht sollen nicht aufhören, יוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ. Sie sollen aufhören, ein Volk zu sein, יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת עָם. Der Druck hört auf, אָפֵס הַמֵּץ. Möge doch die Bosheit der Frevler aufhören! יִגְמָר — נָא רַע רְשָׁעִים. Wann wird einmal deine Eifersucht aufhören? מָתַי תָּסוּר קִנְאָתֶךָ. Es hört auf das Geschrei der hingestreckten Schwelger, וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים. Der Lärm der Fröhlichen hört auf, חָדַל שְׁאוֹן עַלִּיזִים. Sein Erbarmen hört nimmer auf, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. Ihr Andenken soll nicht aufhören bei ihren Nachkommen, וְזִכְרָם לֹא יָסוּף מִזַּרְעָם. Der Krieg hat in jenem Lande aufgehört, חָדְלָה הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הָאָרֶץ הַהִיא. Hier hört das Gebirge auf, פֹּה קְצֵה הָהָר.

Aufhauen, s. Aufhacken.

Aufheiterung, die, des Gemüthes, מבליגית, s. Erheiterung.

Aufheitern, der Himmel heitert sich auf, השמים יטהרו. Das Gesicht aufheitern, הצהל פנים. Sich aufheitern, הבלג, s. Erheitern.

Aufhäufen, Getreide, צבר בר. Wenn er Silber aufhäuft wie Staub, אם יצבר כעפר כסף. Die erpreßtes und geraubtes Gut aufhäufen in ihren Schlössern, האצרים חמס ושד בארמנותיהם. Das Wasser häuft sich auf, המים יערמו, s. Aufthürmen.

Aufheben, 1) die Augen, נשא עינים. Die Hand, einen Stock, נשא־ הרם־ הנף־ נופף יד, מטה, שבט. 2) Etwas von der Erde, לקט־ לקט את. Einer der gefallen ist, הקם את הנפל. Ich mache Jerusalem zum Laststein für alle Völker; Alle, die ihn aufheben verwundern sich, אשים את ירושלים אבן מעמסה לכל העמים, כל עמסיה שרט ישרטו. 3) Aufbewahren, צפן, שמר. Einem Etwas aufzuheben geben, הפקד דבר ביד־ על יד איש. 4) Der Feind hat die Belagerung der Stadt aufgehoben, האויב אשר חנה על העיר עלה מעליה. 5) Ein Gesetz, הפר חק. Ihr Mann hat ihr Gelübde aufgehoben, אישה הפר את נדרה. 6) Decke auf deinen Schleier, Heb' die Schleppe auf! גלי צמתך חשפי שבל.

Aufheben, das, der Hände, תנופת ידים, משאת כפים (נשיאות*), s. Erhebung.

Aufhetzen, Einen gegen den Andern, הסת איש באיש. Er hetzte böse Menschen gegen mich auf, ישיא אנשים רעים להתקומם נגדי.

Aufhetzer, der, המסית איש באיש.

Aufhellen, sich, vom Himmel, s. Aufheitern.

Aufhelfen, Einem, der gefallen ist, הקם את הנפל. Einem, der verarmt ist, החזק באיש אביון, כי מטה ידו, החזק את......

Aufhängen, ein Kleid, einen Dieb, תלה בגד על היתד, תלה־ הוקיע את הגנב. Man hänge ihn auf den Galgen, תלו אותו על העץ.

Aufhenken, s. Aufhängen.

Aufwachsen, von Pflanzen, צמח, עלה; poetisch, גאה. Wächst denn Schilf auf ohne Sumpf? היגאה גמא בלא בצה. Der König berieth sich mit den jungen Leuten, die mit ihm aufgewachsen waren, ויועץ המלך את הילדים אשר גדלו אתו.

Aufwachen, יקץ־ הקיץ, עור, s. Erwachen.

Aufwallung, die, in der Aufwallung seines Zornes, בעלות אפו, s. Wallung.

Aufwallen, רתח. Aufwallen lassen, machen, הרתיח־ בעה את; s. Wallen.

Aufwand, der, er macht einen großen — יוציא כסף הרבה מאד לצרך ביתו.

Aufwartung, die, 1) das Aufwarten, von Bedienten, מעמד, s. Aufwarten. 2) Ich habe ihm meine Aufwartung gemacht, ראיתי פניו ושאלתי לו לשלום.

Aufwarten, 1) einem Herrn, עמד לפני איש לשרתו. Als die Königin von Sabbah sah, wie an seinem Tische gespeist wird, und wie seine Diener aufwarten, ותרא מלכת שבא מאכל שלחנו ומעמד משרתיו. 2) Einem mit Obst — הגש פרי אל איש לתתו לו. Kann ich dir damit aufwarten? האם טוב בעיניך לקחת זאת מידי.

Aufwaschen, 1) Blut von der Erde, הדיח דם מן הארץ. 2) Sie hat sich die Hände aufgewaschen, נפצע עור ידיה בכבסה הבגדים.

Aufwiegler, der, המסית את האספסוף לקשור קשר על המלך ושריו.

Aufwiegeln, das Volk, הסת העם לקשור קשר למרוד באדניהם.

Aufwiegen, s. Aufwägen.

Aufwühlen, der Maulwurf wühlt große Haufen auf, החפרפרה תכרסם רגבי האדמה ברגליה.

Aufwindeln, ein Kind, הסר מעל הילד חתלתו.

Aufwickeln, 1) Zwirn, auf Papier, כרך* חוט על ניר. 2) Ein Kind, פתח הילד ממוסרות התולתו.

Aufwischen, Blut von der Erde, מחה דם מעל הארץ.

Aufweisen, 1) weise auf deine Vollmacht, הראני את כתב הרשיון. Er kann keine gute Handlungen aufweisen, לא יוכל להתודע במעשים טובים.

3) Dieses Land hat keine berühmte Männer aufzuweisen, לֹא יִמָּצְאוּ אַנְשֵׁי שֵׁם בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Aufweichen, der Regen weicht die Erde auf, הַגֶּשֶׁם יְמוֹגֵג אֶת הָאֲדָמָה. Von Geschwüren, רַכֵּךְ אֶת, s. Erweichen.

Aufweinen, er weinte zu Gott auf, נָשָׂא עֵינָיו הַדֹּמְעוֹת לַמָּרוֹם, אֶל אֱלֹהַּ דָּלְפָה עֵינוֹ.

Aufwägen, die Weisheit wird nicht mit feinem Golde aufgewogen, הַחָכְמָה לֹא תְסֻלֶּה בְּכֶתֶם טָהוֹר.

Aufwehen, der Wind hat die Thür aufgeweht, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת בְּנֶשֶׁף הָרוּחַ בָּהּ.

Aufwenden, er wendet viel auf, יוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה לְצָרְכּוֹ.

Aufwecken, Einen, הָעֵר־עוֹרֵר אֶת אִישׁ, s. Erwecken.

Aufwärts steigen, sehen, עָלֹה־פָּנֹה לְמַעְלָה. Von seiner Schulter an und aufwärts ragte er empor über das ganze Volk, מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה גָּבֹהַּ מִכָּל הָעָם.

Aufwärter, der, הָעֹמֵד לִפְנֵי אִישׁ לְשָׁרְתוֹ.

Aufwärmen, eine Speise, הָסֵם שֵׁנִית אֶת הָאֹכֶל.

Aufwerfen, 1) Erde um einen Baum, צְבֹר עָפָר סָבִיב לָעֵץ. Eine Schanze, שְׁפֹךְ סֹלְלָה. 2) Eine Thür mit Steinen, הַשְׁלֵךְ אֲבָנִים עַל הַדֶּלֶת לְפִתְחָהּ. 3) Er hat sich zum König aufgeworfen, הִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ.

Aufsagen, s. Aufkündigen.

Aufsatz, der, schriftliche, כְּתָב.

Aufsammeln, Aehren, Kräuter, לְקֹט שִׁבֳּלִים, לַקֵּט אֹרֹת.

Aufsuchen, Schätze, חַפֵּשׂ מַטְמֹנִים. Auch da suche ich sie auf und fasse sie, מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ וּלְקַחְתִּים. Dich nennt man die Aufgesuchte, וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה.

Aufsitzen, 1) der Kranke sitzt im Bette auf, הַחֹלֶה יוֹשֵׁב עַל הַמִּטָּה. 2) Vergebens sitzet ihr spät auf, שָׁוְא לָכֶם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת. Wehe denen, die spät in der Nacht aufsitzen, vom Weine glühend! הוֹי מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם. 3) Sich zu Pferde setzen, עָלֹה הַסּוּס. Schirrt die Rosse an, und sitzt auf, ihr Reiter! אִסְרוּ הַסּוּסִים וַעֲלוּ הַפָּרָשִׁים.

Aufsicht, die, מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה, *פְּקִידוּת, הַשְׁגָּחָה. Die Aufsicht über die ganze Wohnung, פְּקֻדַּת כָּל הַמִּשְׁכָּן. Unter seiner Aufsicht, תַּחַת יָדוֹ.

Aufsein, 1) er ist schon auf, כְּבָר נֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ, קָם מֵעַל מִטָּתוֹ. 2) Ist dein Vater wohl auf? הֲשָׁלוֹם לְאָבִיךָ. 3) Die Thüren sind auf, הַדְּלָתוֹת פְּתוּחוֹת.

Aufsehen, נָשָׂא עֵינָיו לַמָּרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Aufsehen, das, diese Begebenheit erregte ein allgemeines Aufsehen, כָּל שׁוֹמְעֵי הַדָּבָר הַזֶּה תָּמְהוּ עָלָיו.

Aufseher, der, פָּקִיד, *מַשְׁגִּיחַ. Der Aufseher über die Arbeiter, הַמַּשְׁגִּיחַ עַל עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה. Aufseher über Etwas bestellen, הַפְקֵד פְּקִידִים עַל.

Aufsetzen, 1) einen Helm, שׂוּם כּוֹבַע עַל רֹאשׁוֹ, בְּרֹאשׁוֹ. Du setzest ihm eine goldene Krone auf, תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז. Wenn du die Lampen aufsetzest, בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּרוֹת. 2) Sich aufsetzen, auf einen Wagen, עָלֹה בַּמֶּרְכָּבָה. Er setzte sich des Nachts im Bette auf, הִתְרוֹמֵם מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה. 3) Er machte sich stark und setzte sich auf im Bette, וַיִּתְחַזֵּק וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה. 4) Eine Schrift, כְּתֹב מִכְתָּב.

Aufsäßig, (Aufsetzig) sein, Einem, אֵיב אֶת אִישׁ.

Auftauchen, er ist wieder aufgetaucht, נִרְאָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם אַחֲרֵי טָבְלוֹ בַּנָּהָר. Es tauchen falsche Gerüchte auf, נִשְׁמְעוּ קוֹרוֹת וּשְׁמוּעוֹת כָּזָב.

Auftischen, Einem Früchte, שׂוּם פְּרִי לִפְנֵי אִישׁ לֶאֱכֹל. Er tischte mir falsche Nachrichten auf, הִשְׁמִיעַ לְאָזְנַי שְׁמוּעוֹת שֶׁקֶר.

Aufthun, den Mund, פָּתֹחַ־פְּצֹה הַפֶּה. Daß du den Mund nicht mehr aufthust vor Scham und Scheu, וְלֹא יִהְיֶה לָּךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְּלִמָּתֵךְ, s. Oeffnen.

Aufthauen, die Sonne thauet das Eis auf, הַשֶּׁמֶשׁ תְּמוֹגֵג־תְּמַסֶּה אֶת הַקֶּרַח.

Aufthürmen, beim Hauche deiner Nase thürmen sich die Gewässer auf, וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם.

Auftrag, der, ich komme zu dir im Auftrag des Fürsten, אָבוֹא אֵלֶיךָ בְּמִצְוַת הַשַּׂר. Ich habe einen Auf-

trag an dich, דְּבַר לִי אֵלֶיךָ. Einem einen Auftrag geben, פָּקַד עַל אִישׁ.

Auftragen, 1) Speisen, שׂוּם לֶחֶם לְאִישׁ־לִפְנֵי אִישׁ, s. Vorsetzen. Da trug der Koch den Schenkel auf, und was daran war, וַיָּרֶם הַטַּבָּח אֶת הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ. 2) Er trug mir auf, ihm ein Haus zu bauen, פָּקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בָּיִת.

Auftrocknen, 1) trocken machen, הוֹבִישׁ אֶת. 2) Bis das Wasser aufgetrocknet war von der Erde, עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ.

Auftritt, der, 1) an einem Wagen, מַעֲלַת הַמֶּרְכָּבָה. 2) Vorgang, מַעֲשֶׂה דָבָר.

Austreiben, 1) ein Thier, הֵקִם הַחַיָּה הָרֹבֶצֶת, הַדִּיחַ הַחַיָּה מִמְּעוֹנָתָהּ, s. Aufjagen. 2) Der Leib des Verstorbenen war sehr aufgetrieben, צָבְתָה מְאֹד בֶּטֶן הַמֵּת. 3) Wo soll ich Geld für dich auftreiben? מֵאַיִן אֶמְצָא כֶּסֶף לְתִתּוֹ לָךְ.

Auftreten, 1) eine Nuß, דָּרַךְ עַל הָאֱגוֹז לְפִתְחָהּ. 2) Wenn ein falscher Zeuge auftreten wird wider Jemand, כִּי יָקוּם עֵד חָמָס בְּאִישׁ. Er tritt auf, die Völker zu richten, וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים.

Auftrennen, ein Kleid, s. Zertrennen.

Aufjagen, die Hunde haben das Wild aufgejagt, הַכְּלָבִים הֵעִירוּ אֶת חַיְתוֹ יָעַר מִמְּעוֹנֹתָם, מֵרִבְצָם. Ein aufgejagter Hirsch, צְבִי מֻדָּח.

Auflage, die, 1) Steuer, מַשָּׂא, מַס, מֶכֶס. 2) Eine neue Auflage von Büchern, *הַדְפָּסָה־הוֹצָאָה־מַהֲדוּרָא חֲדָשָׁה.

Aufladen, Holz, נָתַן עֵצִים אֶל הָעֲגָלָה. Einem eine Last, עָמַס־הֶעֱמִיס מַשָּׂא עַל אִישׁ. Lade ihm auf von deinen Schafen, הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ s. Beladen.

Auflachen, als ich dies hörte, mußte ich laut — נָתַתִּי קוֹלִי בִשְׂחוֹק גָּדוֹל בְּשָׁמְעִי זֹאת.

Auflockern, die Erde, הַפְרִיד רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּמַגְרְפוֹתֵיהֶם.

Auflösbar, auflöslich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְפַתֵּחַ, לְהַתִּר.

Auflösung, die, eines Räthsels, *פִּתְרוֹן הַחִידָה.

Auflösen, 1) das Zugebundene, הִתִּר־פִּתַּח אֶת. s. Lösen. Aufgelöst wird euer Bund mit dem Tode, וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת מָוֶת. 2) Ein Räthsel, הִגִּיד הַחִידָה. 3) Zucker in Wasser auflösen, הֵמֵס דְּבַשׁ הַיַּעַר בַּמַּיִם.

Auflauern, Einem, אָרַב־צָפַן לְאִישׁ.

Auflaurer, der, es schnauben meine Auflaurer immerwährend, שְׁאָפוּ שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם.

Auflauf, der, es war ein Auflauf in der Stadt, נֶאֶסְפוּ אַנְשֵׁי הָעִיר עַל שָׂרֶיהָ.

Auflaufen, 1) der Fuß ist ihm vom Falle aufgelaufen, בָּצְקָה רַגְלוֹ בְּנָפְלוֹ. 2) Das Schiff lief auf eine Sandbank auf, נִכְשְׁלָה הָאֳנִיָּה בְּחוֹל הַיָּם. 3) Die Zinsen laufen täglich höher auf, הַנֶּשֶׁךְ יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Aufliegen, 1) ein Balken, der auf der Mauer aufliegt, קוֹרָה הַנִּסְמֶכֶת עַל הַקִּיר. 2) Er hat sich aufgelegen, נִקַּף עוֹרוֹ בְּשָׁכְבוֹ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Aufleimen, Papier auf Etwas, *הִדְבֵּק נְיָר בְּדֶבֶק אֶל.

Aufleben, als er die frohe Nachricht hörte, lebte er wieder auf, הָיְתָה רוּחוֹ בְּשָׁמְעוֹ הַשְּׁמוּעָה הַטּוֹבָה.

Auflegen, 1) Einem die Hände, שִׂים־שִׁית־סָמַךְ יָדָיו עַל אִישׁ, עַל רֹאשׁ אִישׁ. Einem eine Last, שׂוּם־נָתַן מַשָּׂא עַל אִישׁ. Erleichtere das Joch, das dein Vater uns aufgelegt, הָקֵל מִן הָעֹל אֲשֶׁר נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ. Ein Pflaster, *שִׂים תַּחְבֹּשֶׁת עַל הַמַּכָּה. Ein Tischtuch, s. Ausbreiten. 2) Dem Volke eine Steuer, dem Lande eine Geldstrafe, שׂוּם מַס עַל הָעָם, נָתַן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ. Er soll am Gelde bestraft werden, so viel ihm der Ehemann des Weibes auflegen wird, עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה. Man legt ihm einen Eid auf, um ihn zu beschwören, וְנָשָׁא בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ. Wenn Jemand neulich ein Weib genommen, so soll ihm keinerlei Geschäft aufgelegt werden, כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל דָּבָר. Drei Dinge lege ich dir auf, שָׁלֹשׁ אָנֹכִי נֹטֵל עָלֶיךָ, s. Auferlegen. 3) Ich bin jetzt zum Scherzen nicht aufgelegt, לֹא יִשָּׂאֵנִי לִבִּי לְצַחֵק עַתָּה. Einer, der gut aufgelegt ist, טוֹב לֵב. plur. טוֹבֵי לֵב.

Auflehnen, 1) sich mit dem Arme, סְמֹךְ זְרוֹעוֹ מַטָּה עַל הַשֻּׁלְחָן, אֶל הַקִּיר. 2) Sich wider seinen Herrn, קוּם־ הָרֵם יָד בַּאֲדֹנָיו.

Auflesen, Steine, לָקֹט אֲבָנִים; Holz, קֹשֵׁשׁ עֵצִים; Aehren, לַקֵּט שִׁבֳּלִים בֵּין הָעֳמָרִים.

Auflecken, Etwas, לַחֵךְ אֵת. Das Feuer leckte das Wasser im Graben auf, הָאֵשׁ לִחֲכָה הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעָלָה. Wie der Ochs das Gras des Feldes aufleckt, כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה.

Aufmachen, 1) die Thür, פָּתֹחַ הַדֶּלֶת; die Augen, פָּקֹחַ עֵינַיִם, s. Oeffnen. 2) Er machte sich auf und ging, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ. Sich früh aufmachen, הַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר.

Aufmuntern, 1) Einen zur Arbeit, הָעֵר לֵב אִישׁ לִמְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ. 2) Einen Betrübten, הַחֲיוֹת רוּחַ אִישׁ הַנֶּעֱצָב.

Aufmauern, eine Mauer, בְּנֹה חוֹמָה.

Aufmerksam sein, auf Etwas, שׂוּם לִבּוֹ עַל־ אֶל דָּבָר, שִׁית לִבּוֹ לְדָבָר. Aufmerksam zuhören, הַקְשֵׁב אָזְנוֹ; Einem, הַקְשֵׁב־ הַסְכֵּת וּשְׁמַע לְדִבְרֵי אִישׁ. Laß dein Ohr, deine Ohren aufmerksam sein auf mein Gebet, תְּהִי אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת־ תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלָּתִי. Einen aufmerksam betrachten, הִתְבּוֹנֵן עַל־ אֶל אִישׁ. Er hat mich auf das schöne Mädchen aufmerksam gemacht, דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר שׂוּם עֵינְךָ עַל הַנַּעֲרָה הַיָּפָה הַלָּז.

Aufmerksamkeit, die, seine ganze Aufmerksamkeit auf Etwas richten, שׂוּם כָּל לִבּוֹ עַל דָּבָר. Er richtet seine ganze Aufmerksamkeit auf seine Rede, יָשִׂים כָּל מַעְיָנָיו אֶל דְּבָרָיו.

Aufmerken, הַקְשֵׁב. Ich redete und Niemand merkte auf, דִּבַּרְתִּי וְאֵין מַקְשִׁיב, וְאֵין מַאֲזִין.

Aufnahme, die, 1) eines Reisenden, s. Aufnehmen. 2) Einen Ort in Aufnahme bringen, רוֹמֵם מָקוֹם.

Aufnöthigen, Einem ein Geschenk, פָּצֹר בְּאִישׁ לָקַחַת מַתָּנָה.

Aufnehmen, 1) Etwas von der Erde, s. Aufheben. 2) Einen aufnehmen, ihn beherbergen, אַסֵּף אִישׁ הַבַּיְתָה. Einen wohlwollend aufnehmen, רְצֹה אֶת אִישׁ. Bring' es doch deinem Statthalter, ob er dich gnädig aufnimmt? הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ. Einen in eine Gesellschaft aufnehmen, *קַבֵּל אִישׁ בְּתוֹךְ הַחֶבְרָה. 3) Nimm auf die Hauptzahl der Lewiten, נָשֹׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי לֵוִי. 4) Nun, nimm es doch auf mit meinem Herrn, dem König von Assirien! וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת אֲדֹנִי אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר.

Aufs (Auf's) für auf das, s. Auf, er schlug ihn aufs Neue, וַיָּשָׁב־ וַיֹּסֶף לְהַכֹּתוֹ.

Aufenthalt, der, מָעוֹן, דִּירָה, מָלוֹן. 1) Das Verweilen an einem Orte, מְגוּרִים. In dem Lande ihres Aufenthalts, בְּאֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם. Mein Aufenthalt daselbst war sehr kurz, גַּרְתִּי שָׁמָּה יָמִים מְעַטִּים. Während meines Aufenthalts daselbst, בִּגוּרִי שָׁמָּה. 2) Ohne Aufenthalt, *בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב.

Aufenthaltsort, mein, מְקוֹם מְגוּרַי, נָוִתִי, מְעוֹנִי, מְעוֹנָתִי.

Aufessen, er hat das Brod aufgegessen, אָכַל אֶת כָּל הַלֶּחֶם. Das Brod ist aufgegessen, כָּלָה־ תַּם הַלֶּחֶם, s. Aufzehren.

Auferwecken, einen Schlafenden, הָעִיר אִישׁ יָשֵׁן מִשְּׁנָתוֹ. einen Todten, הַחֲיֵה אֶת הַמֵּת.

Auferlegen, Einem eine Geldstrafe, s. Auflegen. Wenn er einsam sitzt und mit Ruhe erträgt, was er ihm auferlegt, יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו.

Auferziehen, Knaben, חַנֹּךְ נְעָרִים. Söhne, גַּדֵּל בָּנָיו.

Auferstehung, die, der Todten, *תְּחִיַּת הַמֵּתִים.

Auferstehen, die Todten werden am jüngsten Tage, מֵתִים יִחְיוּ וּרְפָאִים יָקוּמוּ לְקֵץ הַיָּמִין.

Auffahren, 1) gen Himmel, עָלֹה הַשָּׁמַיְמָה. 2) Er fuhr aus dem Schlafe auf, הֵקִיץ־ עוּר מִשְּׁנָתוֹ וְנִבְהַל. 3) Im Zorn auffahren, הִתְעַבֵּר. 4) Die Thür fuhr auf, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת פִּתְאֹם. 5) Von Blattern im Gesichte, s. Ausbrechen.

Auffallen, 1) dein Betragen fällt Jedem auf, כָּל אִישׁ יִתְמַהּ עַל דַּרְכְּךָ. 2) Er hat sich den Kopf aufgefallen, נִפְצַע רֹאשׁוֹ בְּנָפְלוֹ.

Auffangen, sie schlachteten die Rinder, und die Priester fingen das Blut auf, וַיִּשְׁחֲטוּ הַבָּקָר וַיְקַבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם בַּמִּזְרָק. Einen Spion —

תָּפַשׂ, לָכַד אֶת הַמְרַגֵּל. Die Feinde haben alle unsere Briefe aufgefangen, הָאוֹיְבִים תָּפְשׂוּ אֶת הָרָצִים (הַצִּירִים) וְלָקְחוּ מִיָּדָם כָּל אִגְּרוֹתֵינוּ.

Auffassen, 1) den Mist mit Schaufeln, לָקַח הַפֶּרֶשׁ בַּיָּעִים. 2) Mit dem Verstande, הֵבִין, הִשִּׂיג.

Auffordern, ein Mädchen zum Tanze, דִּבֵּר אֶל הַנַּעֲרָה לֵאמֹר קוּמִי נָא וְרַקְּדִי אִתִּי. Die Belagerer haben die Stadt zur Uebergabe aufgefordert, הַצָּרִים עַל הָעִיר קָרְאוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר פִּתְחִי לָנוּ שְׁעָרַיִךְ.

Aufführung, die, seine Aufführung ist gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Aufführen, 1) ein Bollwerk gegen eine Stadt, בָּנֹה, נָתֹן דָּיֵק עַל הָעִיר. 2) Ich werde dich bei ihm — אָבִיא אֹתְךָ אֵלָיו. s. Vorstellen. 3) Etwas mit in einer Rechnung — הֶעֱלָה עַל הַחֶשְׁבּוֹן. 4) Sich gut, schlecht – הָלַךְ בְּדֶרֶךְ טוֹב, בְּדֶרֶךְ רָע.

Auffinden, die Weisheit aber, wo wird sie aufgefunden? וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא.

Auffischen, einen Leichnam, הֶעֱלָה אֶת הַמֵּת מִתּוֹךְ הַמַּיִם בְּמִכְמֹרֶת, בִּמְצוּדַת דָּגִים.

Aufflammen, s. Entflammen.

Auffliegen, 1) Der Vogel ist aufgeflogen, הַצִּפּוֹר הִגְבִּיהַּ עוּף. 2) Alle Thüren sind aufgeflogen, נִפְתְּחוּ פִּתְאֹם כָּל הַדְּלָתוֹת.

Auffrischen, 1) ein Gemälde, חִדֵּשׁ אֶת הַצִּיּוּר. 2) Einen zu Etwas, s. Aufmuntern.

Auffressen, das Vieh hat alles Futter aufgefressen, הַבְּהֵמָה אָכְלָה אֶת כָּל הַמִּסְפּוֹא.

Aufpassen, Einem, s. Auflauern.

Aufpasser, der, in dem Thore einer Stadt. בַּעַל פְּקִידוּת.

Aufpacken, Waaren, נָתֹן סְחוֹרָה אֶל הָעֲגָלָה.

Aufputzen, s. Schmücken.

Aufplatzen, הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע.

Aufpflanzen, eine Fahne, נָשֹׂא הַדֶּגֶל הָרֵם נֵס.

Aufzug, der, 1) eines Gewebes, שְׁתִי. 2) Ein feierlicher, תַּהֲלוּכָה. Ich stellte auf zwei große Dankchöre und Aufzüge, וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדוֹת גְּדוֹלוֹת וְתַהֲלֻכֹת. Und seinen Aufzug, wenn er hinaufzog in das Haus Gottes, וַעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית אֱלֹהִים.

Aufziehen, 1) einen Vorhang, הֵשִׁיב oder הֵבִיא אֶת הַמָּסָךְ. 2) Einen Bogen, מָשֹׁךְ בַּקֶּשֶׁת. 3) Großziehen, גַּדֵּל אֶת. 4) Er hat mich damit aufgezogen, הִתְעַלֵּל בִּי, שָׂמַנִי לִשְׂחוֹק עַל הַדָּבָר הַזֶּה. 5) Die Wache ist bereits aufgezogen, הַמִּשְׁמָר עֹמֵד עַל עָמְדוֹ.

Aufzeigen, s. Aufweisen.

Aufzeichnen, Etwas, כָּתֹב, רָשֹׁם דָּבָר. Ich will dir kund thun, was aufgezeichnet steht in der Schrift der Wahrheit, אַגִּיד לְךָ אֶת הָרָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת. Ich zeichne dieses in meine Rechnungs-Bücher auf, אָשׁוּם הַדָּבָר הַזֶּה בְּסִפְרֵי חֶשְׁבּוֹנוֹתַי.

Aufzwingen, Einem Etwas, הַחֲזֵק, פָּצַר בְּאִישׁ לָקַחַת דָּבָר.

Aufzählen, er hat ihm das Geld aufgezählt, וַיִּשְׁקֹל לוֹ הַכָּסֶף. (Das ist der ächte hebräische Ausdruck für Geld zählen).

Aufzehren, alle Lebensmittel, אָכֹל כָּל הַמִּחְיָה. Alles Brod in der Stadt ist aufgezehrt, תַּם כָּל הַלֶּחֶם מִן הָעִיר.

Aufkochen, Etwas, von neuem kochen, שׁוּב לְבַשֵּׁל אֶת.

Aufkommen, 1) wenn er aufkommt und ausgeht an seinem Stabe, אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ. Er wird von seiner Krankheit nicht — לֹא יְחְיֶה מֵחֳלִי זֶה. 2) Keines ihrer Kinder kommt auf, כָּל יְלָדֶיהָ לֹא יִגְדְּלוּ, לֹא יִחְיוּ. Von Pflanzen. צָלֵחַ. 3) Er läßt mich nicht aufkommen, לֹא יִתְּנֵנִי עֲשׂוֹת חָיִל. 4) Gewöhnlich werden, s. Entstehen.

Aufkaufen, Getreide, שָׁבֹר בַּר לְשָׁמְרוֹ וּלְמָכְרוֹ בִּמְחִיר גָּדוֹל.

Aufkündigen, Er hat mir die Wohnung schriftlich aufgekündigt, שָׁלַח אֵלַי בְּמִכְתָּב לֵאמֹר לֹא תֵשֵׁב עוֹד בְּבֵיתִי.

Aufkeimen, der Saame keimt schon auf, הַזֶּרַע יָחֵל לִצְמֹחַ, לִצְמֹחַ.

Aufklopfen, eine Nuß, s. Aufschlagen.

Aufklauben, Holz, לְקֹט, לַקֵּט, קֹשֵׁשׁ עֵצִים.

Aufkleben, הַדְבֵּק אֶל.

Aufklären, 1) einen Menschen, הָאֵר עֵינֵי אִישׁ׳ הַשְׂכֵּל אֶת אִישׁ. 2) Der Himmel klärt sich auf, הַשָּׁמַיִם יִטְהָרוּ.

Aufknüpfen, 1) auflösen, הַתֵּר׳ פַּתֵּחַ אֶת. 2) Einen Mörder, תְּלֵה׳ הוֹקִיעַ הָרוֹצֵחַ.

Aufkratzen, er hat sich die Wunde aufgekratzt, נִפְתְּחָה מַכָּתוֹ בְּהִתְגֹּדְדוֹ.

Aufraffen, Getreide, מַהֵר לֶאֱסֹף הַדָּגָן. Er raffte sich auf, und ging weg, קָם פִּתְאֹם וְהָלַךְ לוֹ.

Aufrollen, eine Bücher=Rolle, פָּתַח אֶת הַמְּגִלָּה.

Aufruhr, der, 1) Aufstand, קֶשֶׁר׳ מֶרֶד. Einen Aufruhr anstiften, הָסֵת הָעָם לִמְרֹד בְּמַלְכּוֹ׳ בְּשָׂרָיו. 2) Mein Herz, meine Seele ist in Aufruhr, הָמָה לִי לִבִּי׳ נַפְשִׁי תֶּהֱמֶה עָלַי׳ יִסְעַר לִבִּי עַד מְאֹד.

Aufruf, der, מוֹדָעָה׳ קְרִיאָה. Einen Aufruf an das Volk ergehen lassen, הַשְׁמִיעַ הַקְּרִיאָה בְּאָזְנֵי הָעָם.

Aufrufen, Einen, קְרָא אֶל אִישׁ לֵאמֹר עֲמֹד׳ קוּם.

Aufrauchen, es raucht auf, יַעֲלֶה עֲשָׁנוֹ.

Aufriegeln, eine Thür, הָסֵר הַבְּרִיחַ מֵעַל הַדֶּלֶת הַסִּיעַ כַּף הַמַּנְעוּל מִן הַדֶּלֶת.

Aufrühren, einen alten Streit, שׁוּב לְגָרוֹת אֶת הַמָּדוֹן. s. Anregen.

Aufrührer, der, הַמֵּסִית אֶת הָעָם לִמְרֹד בְּמַלְכּוֹ. Mit Aufrührern laß dich nicht ein, עִם שׁוֹנִים אַל תִּתְעָרָב.

Aufrührerische Reden, דִּבְרֵי מֶרֶד. Die aufrührerische Stadt, הָעִיר הַמּוֹרְדָה בְּמַלְכָּהּ׳ קִרְיְתָא מָרָדְתָּא.

Aufrütteln, Einen aus dem Schlafe, הָנִיעַ אֶת הַיָּשֵׁן לְהָעִיר אֹתוֹ. Der die Erde aufrüttelt von ihrer Stelle, הַמַּרְגִּיז אֶרֶץ מִמְּקוֹמָהּ.

Aufrichtig reden, handeln, דַּבֵּר׳ עֲשֵׂה מֵישָׁרִים. Du bist nicht aufrichtig gegen mich, לִבְּךָ לֹא נָכוֹן עִמִּי׳ בְּלֵב וָלֵב תְּדַבֵּר עִמִּי. Ich danke dir mit aufrichtigem Herzen, אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב. Aufrichtige Worte, אִמְרֵי יֹשֶׁר. Ein aufrichtiger Mann, דֹּבֵר׳ עֹשֶׂה מֵישָׁרִים׳ יְשַׁר לֵב.

Aufrichtigkeit, die, מֵישָׁרִים. Die Aufrichtigkeit des Herzens, יֹשֶׁר׳ יִשְׁרַת לֵב.

Aufrichten, 1) Einen von der Erde, הָקֵם אִישׁ מִן הָאָרֶץ. Sie ist gefallen, und Niemand richtet sie auf, נָפְלָה וְאֵין מְקִימָהּ. Sich im Bette aufrichten, יָשֹׁב עַל הַמִּטָּה. 2) Den Wankenden richteten deine Worte auf, כּוֹשֵׁל יְקִימוּן מִלֶּיךָ. Gott richtet auf die Gebeugten, אֱלֹהִים זֹקֵף כְּפוּפִים. Er richtet die Leidenden auf, מְעוֹדֵד עֲנָוִים. 3) Sie sollen die Wohnung aufrichten, יָקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן. Grundfesten für die kommenden Geschlechter richtest du auf, מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם. Ein Denkmal — הָקֵם׳ הַצֵּב׳ יָרֹה מַצֵּבָה. Einen Stein zum Denkmal — הָרֵם׳ שׂוּם אֶבֶן מַצֵּבָה. s. Errichten.

Aufreiben, mit dem Schwerte, mit Hunger und Pest will ich sie aufreiben, בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אָנֹכִי מְכַלֶּה אֹתָם.

Aufreiten, er hat sich aufgeritten, נִפְצַע בְּשָׂרוֹ בְּרָכְבוֹ עַל הַסּוּס.

Aufräumen, 1) das Zimmer, שִׂים כֹּל אֲשֶׁר בַּחֶדֶר עַל מְקוֹמוֹ. 2) Die Feinde haben Alles aufgeräumt, הָאוֹיְבִים בָּזְזוּ אֶת כֹּל אֲשֶׁר מָצְאוּ. 3) Einen aufgeräumt machen, הֵיטֵב לֵב אִישׁ.

Aufreißen, 1) wie man die Erde furcht und aufreißt, כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ. 2) Ueber wen reißt ihr den Mund auf? עַל מִי תַּרְחִיבוּ פֶה. Sie reißen ihren Mund auf gegen mich, פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיהֶם. Sie reißen gegen uns den Mund auf, פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם. Wer seine Lippen aufreißt, dem droht Verderben, פֹּשֵׂק שְׂפָתָיו מְחִתָּה לוֹ. 3) Eine Thür, פָּתֹחַ בְּכֹחַ אֶת הַדֶּלֶת.

Aufreizen, ein Wild, הָעֵר׳ עוֹרֵר אֶת חַיַּת הַיַּעַר.

Aufregung, die, ich bin in einer großen — יִבְעַר לִבִּי מְאֹד.

Aufregen, einen Streit, עוֹרֵר מְדָנִים. s. Erregen. Die Frevler sind wie das aufgeregte Meer, וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ. Warum bist du so aufgeregt? מַדּוּעַ יִסְעַר לִבֶּךָ.

Aufrecht, הָכֵן׳ בְּקוֹמָה זְקוּפָה. 1) Ich ließ euch aufrecht wandeln, וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת. Sie stürzen und fallen, wir aber stehen und bleiben aufrecht, הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַּמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד. 2) Aufrecht zu halten die Worte dieses Bundes, לְהָקִים אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת.

Aufschößling, der, dieser Jüngling ist ein — הַבָּחוּר הַזֶּה גָּדֵל כַּיּוֹנֵק הָעֹלֶה.

Aufschöpfen, verschüttetes Wasser mit einem Gefäße, אָסַף הַמַּיִם הַנִּשְׁפָּכִים בִּכְלִי, אֶל תּוֹךְ הַכְּלִי. Er schöpft das Wasser mit der Hand auf, יֶאֱסֹף מַיִם בְּחָפְנוֹ.

Aufschub, der, *אִחוּר, עִכּוּב. Die Sache leidet keinen Aufschub, אֵין לְאַחֵר הַדָּבָר.

Aufschauen, נָשָׂא עֵינָיו מָרוֹם. פָּנָה לְמָעְלָה.

Aufschieben, eine Bezahlung, אֵחַר לְשַׁלֵּם. Etwas von einem Tage zum Andern — מָשַׁךְ דָּבָר מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Aufschütteln, Stroh, הֵנִיעַ תֶּבֶן מִמְּקוֹמוֹ. Ein Getränk im Glase, הִדְלִיחַ הַמַּשְׁקֶה בַּצְּלוֹחִית.

Aufschütten, Getreide, צָבַר בָּר. Einen Wall, שָׁפַךְ סֹלְלָה.

Aufschießen, die aufschießenden Aehren, הַשִּׁבֳּלִים הָעֹלוֹת. Dornen und Disteln sind in dem Felde aufgeschossen, עָלָה הַשָּׂדֶה שָׁמִיר וָשָׁיִת.

Aufscheuchen, Vögel, הֶחֱרִיד צִפֳּרִים מִמְּקוֹמָן; הִפְרִיחַ; בְּקוֹל הֶחֱרִידָה אֶת הַצִּפֳּרִים מִקִּנָּם; vom Wilde, s. Aufjagen.

Aufschwingen, sich, von Vögeln, הִגְבִּיהַּ עוּף, עוּף בַּשָּׁמַיִם. Der sich aufschwingende menschliche Geist, רוּחַ בְּנֵי אָדָם הָעֹלָה לְמָעְלָה.

Aufschwellen, der Leib, der Fuß ist ihm aufgeschwollen, צָבְתָה בִטְנוֹ, בָּצְקָה רַגְלוֹ.

Aufstand, der, s. Aufruhr.

Aufstoßen, 1) eine Thür mit den Händen, סָמַךְ יָדָיו בְּכֹחַ עַל הַדֶּלֶת לְפִתְחָהּ. 2) Es stoßen mir täglich Leute dieser Art auf, אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה יִפְגְּעוּ-יִפְגְּשׁוּ בִי יוֹם וָיוֹם.

Aufsteigen, 1) mittelst der Füße: er ist aufgestiegen, עָלָה הַסּוּס, עָלָה בַּמֶּרְכָּבָה. Die Leiter auf und ab steigen, עָלָה וְיָרַד בַּסֻּלָּם. 2) Es stieg ein Rauch, ein Dampf auf, עָלָה עָשָׁן, עָלָה קִיטוֹר. Er läßt Wolken aufsteigen vom Ende der Erde, מַעֲלֶה נְשִׂיאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ. 3) Entstehen: Der Zorn Gottes stieg auf gegen sie, וְאַף אֱלֹהִים עָלָה בָהֶם. Was euch im Herzen aufsteigt, weiß ich, וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יְדַעְתִּי.

Aufstehen, 1) von der Erde, vom Stuhle, aus dem Bette, vom Lager, vom Tische, קוּם מֵהָאָרֶץ, מִכִּסְאוֹ, מֵעַל כִּסְאוֹ, מֵעַל מִטָּתוֹ, מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ, מֵעִם הַשֻּׁלְחָן. Steh' auf! קוּם! עֲמֹד, עֲמֹד עַל רַגְלֶךָ. Vor einem grauen Haupte sollst du aufstehen, מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם. Des Morgens früh aufstehen, הִשְׁכִּים, הִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר. 2) Von einer Krankheit, חָיָה מֵחָלְיוֹ. Wer so danieder liegt, der steht nicht wieder auf, וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם. 3) Entstehen: Da stand ein neuer König auf, וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ. Es stand kein Prophet mehr auf, וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד. Es wird ein frecher König aufstehen, וְעָמַד מֶלֶךְ עַז פָּנִים. Er ließ Propheten aufstehen, הֵקִים נְבִיאִים. 4) Gegen seinen Herrn — קוּם-הֵרִים יָד בַּאֲדֹנָיו. Es stehen auf die Könige der Erde wider den Herrn und seinen Gesalbten, יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ עַל יְיָ וְעַל מְשִׁיחוֹ.

Aufstehen, das, קִימָה. Ihr Sitzen und ihr Aufstehen schaue, שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה.

Aufstellen, 1) aufrichten: ein Denkmal, הִצִּיב-הֵקִים מַצֵּבָה. Er stellte ihre Thore auf, הִצִּיב דְּלָתֶיהָ. Er stellte Astarten und Götzenbilder auf, וְהֶעֱמִיד אֲשֵׁרִים וּפְסִילִים. Er stellte das Ephod in seiner Stadt auf, וַיַּצֵּג אֶת הָאֵפוֹד בְּעִירוֹ. Das eine Kalb stellte er in Beth-El auf, וַיָּשֶׂם אֶת הָעֵגֶל הָאֶחָד בְּבֵית אֵל. Sie stellten daselbst auf das Stiftzelt, וַיַּשְׁכִּינוּ שָׁם אֶת אֹהֶל מוֹעֵד. 2) Bestellen: Stellet Wächter auf, הָקִימוּ שֹׁמְרִים. 3) Zeugen, הֵבִיא-הֵעִיד עֵדִים. 4) Ein Netz, Einem eine Falle, פָּרַשׂ רֶשֶׁת, טָמַן-נָתַן פַּח לְאִישׁ. 5) Sie stellten sich auf, Reihe gegen Reihe, וַיַּעַרְכוּ מַעֲרָכָה לִקְרַאת מַעֲרָכָה.

Aufstecken, eine Fahne, הֵרִים הַדֶּגֶל, נָשָׂא נֵס; ein Licht, הֶעֱלָה נֵר.

Aufstreichen, Butter auf Brod, מָרַח חֶמְאָה עַל הַלֶּחֶם.

Aufstreuen, Sand, זָרַק-זֵרָה חוֹל עַל.

Aufschlagen, 1) ein Zelt, נָטָה-הִטָּה-תָּקַע-נָטַע אֹהֶל; das Lager, חָנָה. Sie sollen ihre Wohnungen bei dir aufschlagen, וְנָתְנוּ בָךְ מִשְׁכְּנֵיהֶם. Seinen Sitz auf der Straße, הֵכִין בָּרְחוֹב מוֹשָׁבוֹ

2) Die Augen, נָשָׂא־ פָּקַח עֵינָיו. 3) Ein Buch, פָּתַח סֵפֶר. 4) Die Thür mit einem Beile, הָלֹם בְּכַשִּׁיל אֶת הַדֶּלֶת לְפָתְחָהּ. Nüsse, פָּצַע אֱגוֹזִים*. 5) Er hat sich den Kopf durch einen Fall aufgeschlagen, נִפְצַע רֹאשׁוֹ בְּנָפְלוֹ. 6) Ein Gelächter, נָתַן קוֹלוֹ בִּשְׂחֹק גָּדוֹל. 7) Das Getreide schlägt täglich auf, מְחִיר הַדָּגָן יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם. Der Kaufmann ist mit seiner Waare aufgeschlagen, הַסֹּחֵר הִרְבָּה מְחִיר מַעֲרָבוֹ.

Aufschluß, der, 1) er kam vor Aufschluß des Thores, בָּא טֶרֶם נִפְתַּח הַשַּׁעַר. 2) Gib mir über diesen Gegenstand einen Aufschluß, הֲבִינֵנִי־ הָבֵן לִי הַדָּבָר הַזֶּה.

Aufschlitzen, Einem den Bauch, בַּקֵּעַ בֶּטֶן אִישׁ. Ihre schwangere Frauen wirst du aufschlitzen, וְהָרוֹתֵיהֶם תְּבַקֵּעַ.

Aufschließen, 1) Die Thür mit einem Schlüssel, פָּתוֹחַ סוֹגֵר הַדֶּלֶת (oder: הַדֶּלֶת הַסְּגוּרָה) בְּמַפְתֵּחַ. Die Erde schließt im Frühjahr ihren Schooß auf, בָּאָבִיב יִפָּתַח חֵיק הָאָרֶץ. Die Knospe hat sich aufgeschlossen, פֻּתַּח הַסְּמָדַר. 2) Einem sein Herz, הַגֵּד לְאִישׁ אֶת כָּל לִבּוֹ.

Aufschmieren, s. Aufstreichen.

Aufschnallen, den Gurt, הַתֵּר־ פַּתַּח הַחֲגוֹרָה.

Aufschnüren, Etwas, הַתֵּר אֶת הָרָכוּס בְּפָתִיל.

Aufschneiden, 1) einem Thiere den Bauch, בַּקֵּעַ הַחַיָּה. s. Aufschlitzen. Brod, חָתֹךְ לֶחֶם*. 2) Prahlen, übertreiben: Er schneidet auf, לְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר גְּדוֹלוֹת, יַגְדִּיל פִּיו, בְּפִיו, *יִגְזֹם.

Aufschneider, der, הַמְדַבֵּר גְּדוֹלוֹת, הַמַּגְדִּיל פִּיו.

Aufschneiderei, die, גֻּזְמָא, כְּזָבִים וּשְׁקָרִים*.

Aufspalten Etwas, בְּקַע־ בַּקֵּעַ אֵת.

Aufspannen, 1) spanne die Saiten auf die Harfe auf, מְתוֹחַ מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר לְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת. 2) Die Segel, פְּרֹשׂ נֵס.

Aufsparen, קָבוֹץ עַל יַד הָרֶוַח. Gott spart für seine Kinder sein Unheil auf, אֱלוֹהַּ יִצְפֹּן לְבָנָיו אוֹנוֹ.

Aufspielen, zum Tanze, נַגֵּן לִפְנֵי אֲנָשִׁים מְרַקְּדִים.

Aufspießen, Fleisch mit der Gabel, הַכֵּה בַּמַּזְלֵג אֶת הַבָּשָׂר לְהַעֲלֹתוֹ. Er hat einen Frosch aufgespießt, דָּקַר צְפַרְדֵּעַ וְהֵרִימוֹ.

Aufspüren, man hat das Wild aufgespürt, תָּרוּ אַחֲרֵי חַיַּת הַשָּׂדֶה וַיַּכִּירוּ אֶת מְקוֹמָם.

Aufspeisen, s. Aufessen.

Aufspeichern, Getreide, צָבֹר דָּגָן בָּאֲסָמִים, מַלֵּא הָאֲסָמִים דָּגָן.

Aufsperren, הַרְחִיב לִפְתּוֹחַ. 1) Weit öffnen: Sie (die Unterwelt) sperrt ihren Rachen auf ohne Maaß, וּפָעֲרָה פִיהָ לִבְלִי חֹק. s. Aufreißen. 2) Eine Thür, פָּתַח הַדֶּלֶת הַסְּגוּרָה, הַנְּעוּלָה.

Aufsproßen, Aufsprießen, צָמֹחַ, צָמַח מֵהָאָרֶץ. Aufsproßen lassen, הַצְמִיחַ, הוֹצִיא צֶמַח.

Aufspritzen, auf den Straßen, זְרֹק מַיִם עַל עֲפַר הַחוּצוֹת. Im Hause, הַרְבֵּץ הַבַּיִת*.

Aufspringen, 1) vom Stuhle, קוּם פִּתְאֹם מֵהַכִּסֵּא. 2) Die Thür ist aufgesprungen, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת בְּפֶתַע פִּתְאֹם. 3) Die Erde ist aufgesprungen, נִבְקְעָה הָאָרֶץ.

Aufsprengen, 1) eine Thür, פְּתֹחַ הַדֶּלֶת בְּחֹזֶק יָד שָׁבֹר הַדֶּלֶת. 2) Ein Wild, s. Aufjagen, Auftreiben.

Aufschrift, die eines Briefes, הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים עַל פְּנֵי הָאִגֶּרֶת.

Aufschreiben, כְּתֹב. Schreibe dir auf den Namen des Tages, כְּתָב לְךָ אֶת שֵׁם הַיּוֹם.

Aufschreien, als er dieses hörte, schrie er laut auf, כְּשָׁמְעוֹ זֹאת וַיִּזְעַק זְעָקָה גְּדוֹלָה.

Auktion, die, s. Versteigerung.

Aurora, Morgenröthe, שַׁחַר.

I Ue אי

י, אי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte des Wortes: איבליך. Endigt ein Wort mit י, so folgt demselben ein א: דיא, וויא, זיא.

Uebung, die, Etwas in beständiger Uebung haben, עָשֹׂה דָבָר תָּמִיד. Die Truppen in stäter Uebung erhalten, לַמֵּד תָּמִיד אֶת אַנְשֵׁי הַצָּבָא מִלְחָמָה.

Ueblich, das ist bei uns nicht üblich, לֹא יֵעָשֶׂה כֵּן בְּתוֹכֵנוּ, בִּמְקוֹמֵנוּ. Diese Kleidung ist jetzt nicht mehr üblich, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יִלְבַּשׁ עַתָּה בְּגָדִים כָּאֵלֶּה. s. Gebräuchlich.

Uebel, דָּבָר רָע. 1) Er hat ihn übel behandelt, נָהַג עִמּוֹ אַךְ לְהָרֵעַ. Du hast übel daran gethan, הֲרֵעֹתָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ. Er hat ihn in einen übeln Ruf gebracht, הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רָע, הִבְאִישׁ רֵיחוֹ בְּעֵינֵי הָעָם. Sie steht in einem übeln Rufe, יוֹצִיא אֶת דִּבָּתָהּ רָעָה אֶל הָעָם. Uebles von Jemanden reden, דַּבֵּר רָע עַל אִישׁ, דַּבֵּר בְּאִישׁ. 2) Uebel mit Einem umgehen, הָרֵעַ לְאִישׁ, עָשָׂה רָעָה עִם אִישׁ. Einem Uebles wünschen, חָפֵץ רָעַת אִישׁ. Mir geht es übel, רַע לִי. 3) Nim es nicht übel, אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ הַדָּבָר הַזֶּה. 4) Ein übler Geruch, רֵיחַ רַע. 5) Mir wird auf diese Speise übel, הָאֹכֶל הַזֶּה לִי לְזָרָא וַאֲקִיאֶנּוּ.

Uebel, das, 1) Gott bewahre dich vor jedem Uebel, יִשְׁמָרְךָ אֱלֹהִים מִכָּל רָע. Von zwei Uebeln das kleinste wählen, בְּחֹר מִשְּׁתֵּי רָעוֹת הַקְּטַנָּה. 2) Ein bösartiges Uebel, נֶגַע רָע, חֳלִי־ מַדְוֶה. Uebel gelaunt, er ist, רוּחוֹ סָרָה, עָגְמָה נַפְשׁוֹ. s. Mißmuthig.

Uebelwollend, ein übelwollender Mensch, הָאִישׁ הֶחָפֵץ רָעַת אֲחֵרִים.

Uebelthat, die, מַעֲשֶׂה רָע, פְּעֻלָּה רָעָה, plur. מַעֲשִׂים רָעִים.

Uebelthäter, der, פֹּעֵל רָע, מֵרַע, עֹשֵׂה־, plur. עֹשֵׂי־ פֹּעֲלֵי רָע. Eine Uebelthäter=Brut, זֶרַע מְרֵעִים, בָּנִים מַשְׁחִיתִים. s. Missethäter.

Uebelkeit, die, זָרָא. Die Arzneien verursachten ihm Uebelkeiten, הָרְפֻאוֹת הָיוּ לוֹ לְזָרָא. s. Uebel.

Uebelstand, der, דָּבָר רָע.

Ueben, 1) Einen in den Waffen, לַמֵּד אִישׁ מִלְחָמָה. Zehn tausend geübte Krieger, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ לִמּוּדֵי־ מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה. Er bewaffnete seine geübten Leute, וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו. Sie übten ihre Zunge im Lügenreden, לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֵּר שֶׁקֶר. 2) Recht und Gerechtigkeit üben, עָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. s. Ausüben.

Ueber, ein Vorwort. Es regiert den Dativ, im Zustande der Ruhe, auf die Frage wo? worüber? Der Geist Gottes schwebt über dem Wasser, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם. Wie der Himmel hoch ist über der Erde, כִּגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ. Das Kleid hängt an einem Nagel über der Thür, הַבֶּגֶד תָּלוּי עַל הַיָּתֵד אֲשֶׁר מִמַּעַל לַפֶּתַח. Sie ist über dem Lesen eingeschlafen, יְשֵׁנָה בְּקָרְאָהּ בַּסֵּפֶר. 3) Die Stadt liegt über dem Flusse, הָעִיר הִיא מֵעֵבֶר לַנָּהָר. Den Accusativ, im Zustande der Bewegung, auf die Frage wohinüber? 1) Der Vogel breitet die Flügel über die Jungen aus, הַצִּפּוֹר יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל גּוֹזָלָיו. Er legte ihn auf den Altar, über das Holz, וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים. Ueber die Sterne Gottes erheb' ich meinen Thron, מִמַּעַל לְכוֹכְבֵי אֵל אָרִים כִּסְאִי. Der Wunderbaum wuchs über Jona empor, וַיַּעַל הַקִּיקָיוֹן מֵעַל לְיוֹנָה. 2) Ueber einen Fluß setzen, עָבוֹר אֶת הַנַּחַל. Ueber eine Grube springen, קַפֵּץ מֵעֵבֶר פִּי הַפַּחַת מִזֶּה אֶל עֶבְרוֹ מִזֶּה. Er sprang über die Mauer, דִּלֵּג הַשּׁוּר. 3) Ueber sie kommt der Segen des Frommen, וַעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בִּרְכַּת טוֹב. Ich komme über dich, הִנְנִי עָלֶיךָ. Ueber mich ergeht dieses Alles, עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה. 4) Bleibe hier über Nacht, לִין פֹּה הַלַּיְלָה. Bleibe nicht über die bestimmte Zeit aus, אַל תְּאַחֵר מִן הַמּוֹעֵד. Ich werde heute über acht Tage wieder kommen, אָשׁוּב אֵלֶיךָ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי. Er ist über vierzig Jahr alt, בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה הוּא וָמַעְלָה. 5) Ueber ein Volk regieren, herrschen, מָלַךְ עַל הָעָם, מָשַׁל בָּעָם. Sei Herr über deine Brüder, הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ. Oberste über Tausend, שָׂרֵי אֲלָפִים. 6) Er zürnt über mich, יִכְעַס אֵלַי. Ueber Einen spotten, לָעַג־ הָלְעֵג לְאִישׁ, בְּאִישׁ. Wer es hört wird über mich lachen, כָּל הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק לִי.

Ueber, ein Umstandswort. 1) Das Gefäß ist über und über voll, הַכְּלִי מָלֵא עַל כָּל שְׂפָתוֹ. 2) Die Festung ist über, הָסְגְּרָה הָעִיר בְּיַד הָאוֹיֵב הַצָּר עָלֶיהָ.

Ueberall, ich suchte ihn, בִּקַּשְׁתִּיו בְּכָל מָקוֹם.

Ueberall, wo er herrscht, בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ.

Gott ist überall gegenwärtig, בְּכָל מָקוֹם עֵינֵי אֱלֹהִים. s. Allgegenwärtig.

Ueberallhin gehen, הָלַךְ אֶל כָּל מָקוֹם.

Ueberantworten, s. Uebergeben.

Ueberackern, ein Feld, חָרַשׁ שֵׁנִית אֶת כָּל הַשָּׂדֶה.

Ueberarbeiten, ein Kleid, עָשָׂה שֵׁנִית אֶת הַבֶּגֶד.

Ueberaus groß, גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. Die Leviten standen auf, Gott zu preisen mit überaus lauter Stimme, וַיָּקוּמוּ הַלְוִיִּם לְהַלֵּל לַיְיָ בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָעְלָה.

Uberirdisch, die überirdischen Wesen, שׁכְנֵי שָׁמַיִם. s. Geistig.

Uebereilung, die, פַּחַז.

Uebereilen, אוּץ. Jeder, der es übereilt, zieht sich nur Mangel zu, וְכָל אָץ אַךְ לְמַחְסוֹר. Dein Herz übereile sich nicht, wenn es das Wort hervorbringt vor Gott, וְלִבְּךָ אַל יְמַהֵר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. Uebereile dich in deinem Gemüthe nicht zum Zorne, אַל תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס. Eine übereilte Antwort, תְּשׁוּבָה נִמְהָרָה.

Uebereinander, lege die Bücher, שִׂים הַסְּפָרִים אִישׁ עַל אָחִיו. Sie sollen übereinander stürzen, וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו, בְּרֵעֵהוּ.

Uebereinkommen, sie kamen mit einander überein, sich dort einzufinden, נוֹעֲדוּ יַחְדָּיו לָבוֹא שָׁמָּה. Wir können in dieser Sache nicht miteinander — לֹא נוּכַל לְהִתְאַחֵד עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Uebereinkunft, die, wir haben in Betreff dieses Gegenstandes eine Uebereinkunft getroffen, הִתְאַחַדְנוּ יַחְדָּיו עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Uebereinstimmung, die, der Gemüther, אַחְדוּת, הִתְאַחֲדוּת הַלְּבָבוֹת; der Meinungen, *שִׁוּוּי הַדֵּעוֹת.

Uebereinstimmen, ich stimme hierin mit ihm überein, מַחְשְׁבוֹתָיו מַחְשְׁבוֹתַי, וּדְרָכָיו דְּרָכַי. Deine Aussage ist mit der Seinigen nicht übereinstimmend, לֹא כִדְבָרָיו דְּבָרֶיךָ, דְּבָרֶיךָ שׁוֹנִים מִדְּבָרָיו.

Ueberbieten, 1) dieser Kaufmann überbietet seine Waaren, הַסּוֹחֵר הַזֶּה מַרְבֶּה מְאֹד מְחִיר סְחוֹרוֹתָיו עַל הַקּוֹנִים, מוֹכֵר מַעֲרָבָיו בִּמְחִיר רַב מְאֹד. 2) Er nimmt sich vor, alle Käufer des Hauses zu überbieten, יֵשׁ עִם לְבָבוֹ לִקְנוֹת הַבַּיִת בְּכֶסֶף רַב מֵהַכֶּסֶף אֲשֶׁר יִתֵּן כָּל אִישׁ לִקְנוֹתוֹ.

Ueberblick, der, s. Uebersicht.

Ueberblicken, s. Uebersehen.

Ueberbleibsel, das, הַנִּשְׁאָר, הַמּוּתָר, הַשְּׁאֵרִית. eines Volkes, שְׁאֵרִית הָעָם, s. Rest, Ueberrest.

Ueberbleiben, הִשָּׁאֵר, הִוָּתֵר, s. Uebrig bleiben.

Ueberbringen, Einem einen Brief, הָבֵא אִגֶּרֶת אֶל אִישׁ. Einem eine Nachricht, הַשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה אֶת אִישׁ.

Ueberbringer, der, eines Briefes, הַמֵּבִיא הָאִגֶּרֶת אֶל אִישׁ; einer frohen Nachricht, הַמַּשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה טוֹבָה אֶת אִישׁ.

Uebergabe, die, ich war bei der Uebergabe der Stadt zugegen, הָיִיתִי בָעִיר בְּהִמָּסְרָהּ, (oder) בְּפָתְחָהּ שְׁעָרֶיהָ לְהַצָּרִים עָלֶיהָ.

Uebergang, der, bei unserm Uebergange über den Fluß, בְּעָבְרֵנוּ אֶת הַנָּחַל. Wir werden dem Feinde den Uebergang über den Strom streitig machen, לֹא נִתֵּן אֶת הָאוֹיֵב לַעֲבוֹר אֶת הַנָּהָר. Der Uebergang in dieser Ode ist erhaben, הַמַּעֲבָר מֵרַעְיוֹן לְרַעְיוֹן בְּשִׁיר הַזֶּה הוּא נִשְׂגָּב.

Uebergolden, ein Gefäß, צַפֵּה כְּלִי זָהָב.

Uebergeben, 1) Einem einen Brief, נָתֹן אִגֶּרֶת אֶל יַד אִישׁ; Einem ein anvertrautes Gut, הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד עַל יְדֵי אִישׁ. 2) Dem Feinde eine Stadt, פָּתֹחַ שַׁעֲרֵי הָעִיר לָאוֹיֵב הַצָּר עָלֶיהָ. 3) Er hat sich nach dem Essen, übergeben, הֵקִיא אֶת הָאֹכֶל.

Uebergehen, 1) die Augen gehen ihm über, תֵּרַדְנָה עֵינָיו דִּמְעָה, s. Ueberfließen. 2) Die Soldaten sind zum Feinde übergegangen, נָפְלוּ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֶל הָאוֹיֵב. Zu den Kaldeern willst du übergehen, אֶל הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נֹפֵל. Das Fleisch geht in Fäulniß über, הַבָּשָׂר יָחֵל לִבְאֹשׁ. 3) In seinem Schreiben an mich, übergeht er diesen Umstand mit Stillschweigen, כִּחֵד מִמֶּנִּי הַדָּבָר הַזֶּה בְּמִכְתָּבוֹ.

Uebergewicht, das, er hat das Uebergewicht über sie erhalten, גָּבַר מֵהֶם.

Ueberdies, er gab ihm Geld, überdies einige Klei=

bungsstücke, נָתַן לוֹ כֶסֶף וְגַם בְּגָדִים, נָתַן לוֹ בְּגָדִים מִלְּבַד הַכֶּסֶף אֲשֶׁר נָתַן לוֹ.

Ueberdenken, ich habe es reichlich überdacht, הִשְׂכַּלְתִּי מְאֹד עַל זֹאת, s. Ueberlegen.

Ueberdruß, der, Ueberdruß gegen Etwas empfinden, קוּץ בְּדָבָר.

Ueberdrüßig sein, eines Menschen, קוּץ בְּאִישׁ, מִפְּנֵי אִישׁ. Er ist seines Lebens — יָקוּץ בְּחַיָּיו, יִמְאַס בְּחַיָּיו. Setze selten deinen Fuß in das Haus deines Nächsten, daß er deiner nicht überdrüßig werde, הֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ.

Ueberhand nehmen, גָּבַר. Der Feind, das Wasser nimmt — יִגְבַּר הָאוֹיֵב, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם. Die Verbrechen nehmen — יִתְגַּבְּרוּ הַפְּשָׁעִים. Als der Hunger in dem Lande überhand nahm, וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּאָרֶץ.

Ueberholen, einholen, er überholte den Ethiopier, וַיַּעֲבֹר אֶת הַכּוּשִׁי.

Ueberhören, ich habe es überhört, לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי לִשְׁמֹעַ זֹאת, לֹא הִקְשַׁבְתִּי אָזְנִי לְזֹאת. Und wiederum im gegengesetzten Sinne: Er hat den Schüler seine Lektion überhört, שָׁמַע אַף בָּחַן אֶת הַתַּלְמִיד בַּדָּבָר אֲשֶׁר לָמַד.

Ueberhaupt, בִּכְלָל, עַל הַדֶּרֶךְ כְּלָל*. Ueberhaupt war er nie mein Freund, וּמִלְּבַד זֹאת לֹא הָיָה רֵעִי מֵעוֹלָם.

Ueberhüpfen, s. Ueberspringen.

Ueberhäufen, Einen mit Wohlthaten, עָשָׂה טוֹבוֹת רַבּוֹת מְאֹד עִם אִישׁ. Einen mit Schmähungen, הֶעְתִּיר הִכְבִּיר עַל אִישׁ דִּבְרֵי נְאָצָה.

Ueberheben, 1) überhebe mich mit dieser Arbeit, הָסֵר מֵעָלַי מַשָּׂא מְלֶאכֶת הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת. 2) Sich überheben, הִתְגַּדֵּל, הִתְנַשֵּׂא. Du hast die Edomiter geschlagen, und deßwegen überhebt sich dein Herz, הַכֵּה הִכִּיתָ אֶת אֱדוֹם וּנְשָׂאֲךָ לִבֶּךָ.

Ueberhängen, über eine Fläche heraushängen, סָרַח עַל. Die Hälfte des Teppichs, die übrig ist, soll überhängen an der Hinterseite der Wohnung, חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן. Das Ueberhängende, סֶרַח.

Ueberwurf, der, ein Oberkleid der Frauen, רְדִיד, plur. רְדִידִים.

Ueberwiegen, seine Gründe überwiegen die Deinigen, דְּבָרָיו יַכְרִיעוּ אֶת דְּבָרֶיךָ*.

Ueberwindung, die, נִצּוּחַ*.

Ueberwinden, seinen Feind in einem Treffen, גָּבַר הִתְגַּבֵּר עַל אוֹיְבוֹ בַּמִּלְחָמָה. Ich will mich überwinden, אֶמְשֹׁל בְּרוּחִי.

Ueberwinder, der, seines Feindes, הַמִּתְגַּבֵּר עַל אוֹיְבוֹ.

Ueberwintern, an einem Orte, חָרַף עַל. Alle Thiere des Landes sollen darauf überwintern, כָּל בֶּהֱמַת הָאָרֶץ עָלָיו תֶּחֱרָף.

Ueberweisen, er ist des Diebstahls überwiesen worden מָצְאוּ הַגְּנֵבָה בְּיָדוֹ וְלֹא יָכוֹל לְכַחֵשׁ.

Ueberwältigen, s. Ueberwinden, Bezwingen. Er zog gegen die Stadt und überwältigte sie, וַיֵּלֶךְ הָעִיר וַיֶּחֱזַק עָלֶיהָ.

Ueberwerfen, 1) Einen Mantel, s. Umwerfen. 2) Er hat sich mit ihm überworfen, הִתְעַשֵּׂק רָב עִמּוֹ, s. Entzweien.

Uebersatt, daß ich nicht übersatt werde und leugne und spreche: Wer ist Gott? פֶּן אֶשְׂבַּע וְכִחַשְׁתִּי וְאָמַרְתִּי מִי יְיָ.

Uebersommern, auf dem Felde, קוּץ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה.

Uebersilbern, einen Becher, צִפָּה כֶסֶף אֶת הַגָּבִיעַ.

Uebersinnlich, s. Geistig.

Uebersehen, 1) von diesem Berge übersieht man die ganze Ebene, מִן הָהָר הַזֶּה יֵרָאֶה אֶת כָּל פְּנֵי הַמִּישׁוֹר. 2) Dieses Wort übersah ich im Briefe, נֶעֶלְמָה הַמִּלָּה הַזֹּאת מֵעֵינַי בְּקָרְאִי הָאִגֶּרֶת. 3) Des Menschen Klugheit ist, langmüthig zu sein, und sein Ruhm, Vergehungen zu übersehen, שֵׂכֶל אָדָם הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבֹר עַל פָּשַׁע.

Uebersättigen, sich, מִלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל. Daß du dich nicht daran übersättigst und ihn (den Honig) ausspeiest, פֶּן תִּשְׂבָּעֶנּוּ וַהֲקֵאתוֹ. Ich habe mich an seinem Hochzeitsfeste übersättigt, אָכַלְתִּי יוֹתֵר מִדַּי בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ עַד הָיָה לִי אָכְלִי לְזָרָא.

Uebersetzung, die, תַּרְגּוּם, הַעְתָּקָה*.

Uebersetzen, 1) Truppen, הֶעֱבַר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה

בָּאֳנִיָּה אֶת הַנָּהָר. 2) Aus einer Sprache in eine andere, תַּרְגֵּם־הַעְתֵּק מִלָּשׁוֹן אֶל לָשׁוֹן. Uebersetzt, מְתֻרְגָּם. 3) Der Kaufmann hat mich übersetzt, הַסֹּחֵר מָכַר לִי הַמַּעֲרָב בִּמְחִיר רַב מְאֹד.

Uebersetzer, der, הַמְתַרְגֵּם, הַמַּעְתִּיק.

Uebersenden, Einem ein Geschenk, שְׁלֹחַ מַתָּנָה אֶל אִישׁ.

Uebersender, der, הַשֹּׁלֵחַ.

Uebertünchen, eine Wand, טוּחַ־טִיחַ אֶת קִיר הַבַּיִת. Nachdem man das Haus übertüncht hat, אַחֲרֵי הִטּוֹחַ אֶת הַבַּיִת. Uebertünche die Steine mit Kalk, וְשַׂדְתָּ אֶת הָאֲבָנִים בַּשִּׂיד.

Uebertäuben, schamlos übertäubt ihr mich, לֹא תֵבֹשׁוּ תַּהְכְּרוּ לִי.

Uebertheuern, Einen, s. Uebersetzen.

Uebertragung, die, Uebersetzung, הַעְתָּקָה*.

Uebertragen, 1) Uebersetzen, הַעְתֵּק. 2) Uebertrage die Summe in jenes Buch, הַעֲלֵה הַסַּךְ עַל הַסֵּפֶר* הַזֶּה, s. Einrücken.

Uebertreibung, die, גֻּזְמָא*.

Uebertreiben, das Vieh, דָּפֹק אֶת הַבְּהֵמָה. 2) Er übertreibt in seiner Erzählung, יְגַזֵּם, יְגוּזִם* בְּסִפּוּרוֹ.

Uebertreten, 1) den Befehl des Königs, עָבֹר מִצְוַת הַמֶּלֶךְ. Sie haben meinen Bund, meinen Befehl übertreten, עָבְרוּ בְרִיתִי, עָבְרוּ פִּי. 2) Er ist zu ihnen übergetreten, נִלְוָה אֲלֵיהֶם.

Uebertreffen, viele Töchter handelten wacker, du aber übertriffst sie Alle, רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה. Du übertriffst an Weisheit und Güte das Gerücht, das ich gehört, הוֹסַפְתָּ חָכְמָה וָטוֹב אֶל הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי. Er übertraf alle Könige an Reichthum und Weisheit, וַיִּגְדַּל מִכָּל הַמְּלָכִים לְעֹשֶׁר וּלְחָכְמָה.

Ueberladen, einen Wagen, נָתֹן אֶל הָעֲגָלָה מַשָּׂא הָעִיק הָעֲגָלָה עִם מַשָּׂא כָּבֵד (oder) כָּבֵד מִנְּשׂוֹא. Ein überladenes Packpferd, סוּס עָמוּס מַשָּׂא כָּבֵד מִנְּשׂוֹא. Den Magen, מַלֵּא קֵבָתוֹ אֹכֶל.

Ueberlassen, eine Stadt dem Feinde, עָזֹב הָעִיר בְּיַד הָאוֹיֵב. Ueberlaß dich nicht dem Grame, אַל תִּתֵּן יָגוֹן בִּלְבָבְךָ. Er überläßt sich seiner Leidenschaft, אֵינֶנּוּ מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. Ein sich selbst überlassener Knabe beschämt seine Mutter, נַעַר מְשֻׁלָּח מֵבִישׁ אִמּוֹ. Ueberlaß das mir, הַנַּח לִי וְאֶעֱשֶׂה זֹאת אָנֹכִי.

Ueberlaut schreien, זָעֹק קוֹל גָּדוֹל, זָעֹק זְעָקָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

Ueberlaufen, 1) der Topf läuft über, מֵי הַסִּיר עוֹלִים עַל כָּל שְׂפָתוֹ, יִרְתַּח הַסִּיר עַל הַמּוֹקְדָה. Von den Augen, s. Uebergehen. 2) Es laufen täglich viele Soldaten zu dem Feinde über, רַבִּים הֵם אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַבֹּרְחִים מִיּוֹם אֶל יוֹם מִן הַמַּחֲנֶה אֶל הָאוֹיֵב. 3) Ein Schauder überläuft mich, פַּלָּצוּת תְּכַסֵּנִי.

Ueberläufer, der, הַבֹּרֵחַ מִן הַמַּחֲנֶה אֶל הָאוֹיֵב.

Ueberlisten, Einen, פַּתֵּה אִישׁ בְּמִרְמָה. Wohlan! Laßt uns dasselbe überlisten, הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ.

Ueberlieferung, die, Tradition, מָסֹרֶת, קַבָּלָה*.

Ueberliefern, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר בְּיַד־ אֶל יַד אִישׁ. Einem einen Feind, סַגֵּר־ הַסְגֵּר־ מַגֵּן אוֹיֵב בְּיַד אִישׁ.

Ueberleben, er hat alle seine Kinder überlebt, הִרְבָּה יָמִים עַל כָּל בָּנָיו וּבְנוֹתָיו, כָּל בָּנָיו וּבְנוֹתָיו מֵתוּ בְּחַיָּיו. Der Kranke wird die Nacht nicht überleben, הַחֹלֶה יָמוּת טֶרֶם יַעֲבוֹר הַלָּיְלָה.

Ueberlegung, die, שִׂים לֵב בִּמְתִינוּת.

Ueberlegt handeln, עָשֹׂה בְּדַעַת. Ein überlegter Entschluß, עֵצָה הַיְעוּצָה בְּדַעַת, בְּשֵׂכֶל.

Ueberlegen, שְׁקוֹל דָּבָר בְּפֶלֶס וּמֹאזְנֵי מִשְׁפָּט. Wer eine Sache weislich überlegt, findet Glück, מַשְׂכִּיל עַל דָּבָר יִמְצָא טוֹב.

Ueberlegen, mit: sein, er ist mir überlegen, חָזַק מִמֶּנִּי. Wenn die Syrier mir überlegen sind, so sollst du mir zu Hilfe kommen, אִם תֶּחֱזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִיתָ לִּי לִישׁוּעָה.

Uebermacht, die, er hat, s. Uebermächtig.

Uebermachen, Einem Etwas, s. Ueberschicken,

Uebermannen, Einen, גְּבֹר עַל אִישׁ. Der Schreck hat mich übermannt, הַפַּחַד גָּבַר עָלַי.

Uebermaß, das, er handelt im Uebermaß des Uebermuths, עֹשֶׂה בְּעֶבְרַת זָדוֹן. Ich schütte aus den

Segen für euch bis zum Uebermaß, וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דָי.

Uebermorgen, ich werde übermorgen um diese Zeit zu dir kommen אָבוֹא אֵלֶיךָ כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁי, הַשְּׁלִישִׁית.

Uebermuth, der, זָדוֹן. Dich verführte der Uebermuth deines Herzens, הִשִּׁיא אֹתְךָ זְדוֹן לִבְּךָ. Mit Stolz und Uebermuth, בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל לֵבָב.

Uebermüthig sein, זוּד, הֵזִיד. Gegen den Heiligen Israels war sie übermüthig, זָדָה אֶל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. Sie waren übermüthig gegen sie, הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. Sie und unsere Väter wurden übermüthig, הֵם וַאֲבֹתֵינוּ הֵזִידוּ.

Uebermüthige, der, זֵד, גֶּבֶר יָהִיר, plur. זֵדִים. Zu satt ist unsere Seele des Spottes der Uebermüthigen רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים.

Uebermächtig, er ist, חָזָק הוּא מִמֶּנִּי. Uebermächtig werden, חָזַק־ גָּבַר מִן.

Uebermenschlich, seine Kraft ist, גָּדוֹל־ רַב כֹּחוֹ מִכֹּחַ אֱנוֹשׁ.

Uebermäßig essen und Trinken, אָכֹל וְשָׁתֹה הַרְבֵּה מְאֹד, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל וּמַשְׁקֶה, s. Unmäßig.

Uebernahme, die, *לְקִיחָה, קַבָּלָה.

Uebernatürlich, *לְמַעְלָה־ חוּץ מִן הַטֶּבַע.

Uebernachten, bei Einem, לוּן בְּתוֹךְ בֵּית אִישׁ. Uebernachte hier bei mir, לִין פֹּה הַלַּיְלָה אֶצְלִי.

Uebernehmen, 1) iiebernimm die Waare für mich, קַבֵּל הַסְּחוֹרָה בִּשְׁמִי. 2) Den Verkauf einer Sache, eine Schuld — קַבֵּל עָלָיו לִמְכּוֹר דָּבָר, לְשַׁלֵּם חוֹב אִישׁ אַחֵר.

Ueberfahrt, die, 1) man verboth ihm die Ueberfahrt, לֹא נְתָנוּהוּ לַעֲבֹר אֶת הַנָּהָר. 2) Der Ort, wo man überfährt, מַעֲבָר, מַעְבָּרָה, plur. מַעֲבָרוֹת, מַעְבְּרוֹת.

Ueberfahren, 1) wir sind übergefahren, עָבַרְנוּ אֶת הַנָּהָר. 2) Der Kutscher hat ein Kind überfahren, הָרַכָּב הֶעֱבִיר הַסּוּסִים וְהַמֶּרְכָּבָה עַל הַיֶּלֶד.

Ueberfallen, einen Feind in der Nacht, נָפֹל פִּתְאֹם עַל הָאוֹיֵב בַּלַּיְלָה. Ein tiefer Schlaf, eine Angst überfiel ihn, נָפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה, אֵימָה. Tage des Elends überfielen mich, הִקְדְּמוּנִי יְמֵי עֳנִי.

Uebervoll, das Gefäß ist, הַכְּלִי מָלֵא עַל כָּל שְׂפָתוֹ.

Uebervortheilung, die, *אוֹנָאָה.

Urbervortheilen, Einen, הוֹנוֹת אֶת אִישׁ.

Ueberführen, 1) führe mich über, הַעֲבִירֵנִי אֶת הַנָּהָר. 2) Ueberführe mich meines Vergehens, הוֹכַח עָלַי עֲוֹנִי.

Ueberfüllen, das Haus ist mit Menschen überfüllt, הַבַּיִת מָלֵא אֲנָשִׁים מִפֶּה לָפֶה.

Ueberfluß, der, es ist Ueberfluß an Getreide in unserm Lande, יֵשׁ פִּסַּת בַּר בְּאַרְצֵנוּ, יֵשׁ דָּגָן בְּאַרְצֵנוּ לָרֹב, יֵשׁ אֹכֶל בְּאַרְצֵנוּ בְּיֶתֶר שְׂאֵת. Deine Speicher füllen sich mit Ueberfluß, יִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע. Die Entwürfe des Fleißigen zielen auf Ueberfluß, מַחְשְׁבוֹת חָרוּץ אַךְ לְמוֹתָר. Der Meere Ueberfluß saugen sie, שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ. Mein Becher hat Ueberfluß, כּוֹסִי רְוָיָה. Sich Ueberfluß erwerben, עָשֹׂה יִתְרָה. Bei all seinem Ueberflusse wird ihm bange, בִּמְלֹאת סִפְקוֹ יֵצֶר לוֹ.

Ueberfliegen, der Adler überfliegt alle Vögel, הַנֶּשֶׁר יַגְבִּיהַּ עוּף מִכָּל עוֹף.

Ueberflüssig, 1) es ist Wein überflüssig da, יֵשׁ פֹּה יַיִן לָרֹב. 2) Diese Sache ist — אֵין צֹרֶךְ בַּדָּבָר הַזֶּה. Ueberflüssige Reden, דְּבָרִים רֵיקִים.

Ueberfließen, der Wein, der Brunnen fließt über, הַיַּיִן יַעֲלֶה עַל שְׂפַת הַכֶּלִי, הַמַּיִם יַעֲלוּ עַל פִּי הַבְּאֵר. Deine Kelter werden von Most überfließen, תִּירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ.

Ueberzug, der, eines Kissens, כְּסוּי הַכֶּסֶת. Ein silberner Ueberzug, צִפּוּי כֶּסֶף.

Ueberziehen, 1) überziehe den Kissen, שִׂים־ תֵּן הַכִּסּוּי עַל הַכֶּסֶת. Mit Gold, mit Silber überzogen, מְחֻפֶּה זָהָב, מְצֻפֶּה כֶּסֶף. Ich überziehe euch mit einer Haut, וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר. Der Himmel ist ganz überzogen הַשָּׁמַיִם מְכֻסִּים בְּעָבִים. 2) Ein Land mit Krieg — בּוֹא לְהִלָּחֵם בְּאַנְשֵׁי הָאָרֶץ.

Ueberzinnen, ein Gefäß, צַפֵּה כְלִי בְּדִיל.

Ueberzeugen, überzeuge mich davon, הָבֵא לִי עֵד עַל זֹאת. Ich bin nunmehr von deiner Redlichkeit überzeugt, עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ יָשָׁר אַתָּה. Ich

will mich von der Wahrheit der Sache durch meine Augen — אֶרְאֶה הַדָּבָר בְּעֵינַי לָדַעַת הַאֱמֶת הוּא אִם לֹא.

Ueberzählig, הָעֹדֵף עַל הַמִּסְפָּר.

Ueberzählen, 1) Geld, שׁוּב לִמְנוֹת אֶת הַכֶּסֶף. 2) Ich habe mich überzählt, שָׁגִיתִי בִּמְנָתִי אֶת הַכֶּסֶף יוֹתֵר מֵהָרָאוּי.

Ueberkochen, die Milch im Topfe kocht über, הֶחָלָב הַבִּשֵּׁל הַמֻּרְתָּח בַּסִּיר עָלָה עַל שְׂפָתוֹ. Eine Speise überkochen, שׁוּב לְבַשֵּׁל אֲרוּחָה שֵׁנִית.

Ueberklug, ein überkluger Mensch, אִישׁ הַמִּתְחַכֵּם יוֹתֵר, הַמִּתְפָּאֵר בְּחָכְמָתוֹ עַל שֶׁקֶר.

Ueberkleiden, s. Bekleiden.

Ueberragen, dieser Baum überragt alle Bäume des Waldes, הָעֵץ הַזֶּה יִגְבַּהּ בְּקוֹמָתוֹ מִכָּל־ עַל כָּל עֲצֵי הַיָּעַר. Der Erfolg überragt alle Erwartung, הַמְּסוֹבֵב יַצְלִיחַ רַב מֵאֲשֶׁר יִחַלְתִּי.

Ueberraschen, den Feind, בּוֹא עַל הָאוֹיֵב בְּפֶתַע פִּתְאֹם. Ihre Schönheit ist überraschend, כָּל רֹאֶיהָ יִתְמְהוּ עַל יָפְיָהּ. Dieses Geschenk überrascht mich, לֹא דִמִּיתִי בְּנַפְשִׁי לְקַבֵּל מַתָּנָה כָּזֹאת.

Ueberreiten, 1) er hat ein Kind überritten, הֶעֱבִיר הַסּוּס עַל בְּשַׂר הַיֶּלֶד בְּרִכְבּוֹ. 2) Er überreitet jeden Reiter, יַעֲבֹר אֶת כָּל רֹכְבֵי סוּס.

Ueberreichen, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Ueberreif, diese Trauben sind הָעֲנָבִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁלוּ־ הִבְשִׁילוּ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם.

Ueberreden, Einen, פַּתֵּה אֶת אִישׁ, s. Bereden.

Ueberrechnen, Etwas, חַשֵּׁב אֶת, s. Berechnen.

Ueberrest, der, des Brodes, הַנּוֹתָר מִן הַלֶּחֶם. Ich bin beraubt des Ueberrestes meiner Jahre, פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי. Der Ueberrest Israels, שְׁאֵרִית־ שְׁאָר יִשְׂרָאֵל.

Ueberschatten, einen Ort, כַּסֵּה מָקוֹם בְּצִלּוֹ. Ein überschattender Wald, חֹרֶשׁ מֵצַל.

Ueberschuß, der, הָעֹדֵף עַל. Es blieben mir noch zehn Goldstücke Ueberschuß, הֶעֱדַפְתִּי עֲשָׂרָה זָהָב.

Ueberschauen, s. Uebersehen.

Ueberschütten, 1) einen Platz mit Erde, שְׁפֹךְ עָפָר עַל כָּל פְּנֵי הַמָּקוֹם. 2) Einen mit Wohlthaten, s. Ueberhäufen.

Ueberschiffen, man hat die Truppen nach Egypten übergeschifft, הוֹלִיכוּ אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה בָּאֳנִיּוֹת מִצְרָיְמָה.

Ueberschicken, einem Geld, שְׁלַח כֶּסֶף אֶל אִישׁ.

Ueberschwemmung, die, שֶׁטֶף. Eine große — שֶׁטֶף מַיִם רַבִּים.

Ueberschwemmen, die ausgetretenen Flüsse überschwemmten das ganze Land, עָלוּ מֵי נְהָרוֹת עַל גְּדוֹתֵיהֶן וְשָׁטְפוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ.

Ueberschwenglich, רַב בִּמְאֹד מְאֹד.

Ueberstimmen, er machte einen Vorschlag, wurde aber überstimmt, *הוּפְרָה עֲצָתוֹ בְּרֹב הַדֵּעוֹת.

Ueberstürzen, das Gefäß ist übergestürzt, נָפַל הַכְּלִי וְנֶהְפַּךְ עַל פָּנָיו.

Uebersteigen, 1) die Mauer einer Stadt, עָלֹה אֶת חוֹמַת הָעִיר לָבוֹא בְּתוֹכָהּ. 2) Das übersteigt meine Kräfte, mein Vermögen, אֵין בִּי דֵי בָהּ לַעֲשׂוֹת זֹאת, לֹא יִשְׂפֹּק הוֹנִי לְזֹאת.

Ueberstehen, ich habe viel Unglück überstanden, רָאִיתִי רָעוֹת רַבּוֹת וּנְשָׂאתִיו. Er hat alle Noth glücklich überstanden, הִתְעוֹדֵד בְּכָל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר מְצָאוּהוּ. Er wird die Krankheit nicht überstehen, לֹא יִחְיֶה מֵחָלְיוֹ.

Ueberstrahlen, die Sonne überstrahlt die Fluren, הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעַ אוֹרָהּ עַל כָּל פְּנֵי הַשָּׂדוֹת. Sein Talent überstrahlt alle Talente seiner Genossen, יִתְרוֹן הַכֹּשֶׁר נַפְשׁוֹ יַעֲלֶה עַל כָּל כִּשְׁרוֹנוֹת מֵרֵעָיו.

Ueberströmen, die Kelter strömen über von Most und Oel, וְהֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר.

Ueberstreichen, Etwas mit Pech, כָּפֹר בַּכֹּפֶר־ חָמֹר בְּזֶפֶת אֶת.

Ueberschlag, der, einen Ueberschlag machen, nach der Wahrscheinlichkeit berechnen, *חַשֵּׁב לְפִי אֹמֶד הַדַּעַת.

Ueberschlagen, 1) das Pferd ist mit dem Reiter übergeschlagen, נָפַל הַסּוּס עִם רֹכְבוֹ אָחוֹר. 2) Berechnen, שַׁעֵר, *אָמֹד, s. Ueberschlag. 3) Das wollen wir überschlagen (nicht mitlesen) הַדַּפִּים הָאֵלֶּה בַּסֵּפֶר נְדַלֵּג (בְּלִי קְרוֹא אוֹתָם), s. Ueberspringen.

Ueberschätzen, ein Haus הֶעֱרִיךְ בַּיִת יוֹתֵר מִמְּחִירוֹ, הַרְבֵּה עֶרֶךְ הַבַּיִת.

Ueberspannen, einen Bogen, דָּרַךְ קֶשֶׁת עַד מְאֹד.

Ueberspringen, 1) eine Mauer, דִּלֵּג שׁוּר. 2) Eine Stelle in einem Buche, *דִּלֵּג מַאֲמָר בְּקָרְאוֹ בַּסֵּפֶר.

Ueberschrift, die, eines Thores, הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים מִמַּעַל לַשַּׁעַר.

Ueberschreiben, ein Buch außwendig, כָּתַב שֵׁם הַסֵּפֶר עַל גַּבּוֹ.

Ueberschreiten, eine Gränze, ein Gesetz עָבַר גְּבוּל, חֹק.

Ueberschreien, er überschrie mich, זָעַק בְּקוֹל גָּדוֹל מִקּוֹלִי.

Uebrig sein, bleiben, שְׁאָר, הִשָּׁאֵר, הוּתַר. Noch ist der Kleinste übrig, עוֹד שָׁאַר הַקָּטָן. Was vom Fleische, an Fleisch übrig bleibt, הַנּוֹתָר מִן הַבָּשָׂר, בַּבָּשָׂר. Ich allein blieb übrig, וַאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי, וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי. Uebrig lassen, הוֹתֵר, הַשְׁאֵר. Uebrig haben, הֶעְדִּף.

Uebrige, der, die, das, הַנּוֹתָר, הַנּוֹתֶרֶת. Die Uebrigen, הַנּוֹתָרִים, הַנּוֹתָרוֹת. Das übrige Volk entließ er, וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח. In den übrigen Ländern des Königs, בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ. Das Uebrige haben wir verbannt, וְאֶת הַיּוֹתֵר הֶחֱרַמְנוּ. Er gebe das Uebrige zurück dem Manne, dem er es verkauft hat, וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ.

Uebrigens, habe ich dir Nichts zu sagen, דָּבָר אֵין לִי עוֹד אֵלֶיךָ, s. Sonst.

Ignorant, der, אִישׁ בַּעַר, s. Unwissend.

Ignoranz, die, *בַּעֲרוּת.

Igel, der, קִפֹּד. Ich mache es zum Wohnsitz der Igel, וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד.

Idol, das, s. Abgott.

Idiot, der, אִישׁ בַּעַר, (im Rabbinischen) הֶדְיוֹט.

Idios, das, s. Mundart, Spracheigenheit. Ideal, דָּבָר נִשְׂגָּב בִּשְׁלֵמוּת (אִם גַּם לֹא יָצָא עוֹד חוּצָה לְנֶפֶשׁ). Ich strebe in der Poesie einem Ideale nach, בִּמְלֶאכֶת הַשִּׁיר אֶעֱמוֹל לְהַשִּׂיג מְרוֹמֵי הַיּוֹתֵר שָׁלֵם.

Idealisch, מְדֻמֶּה, מְדֻמָּה, s. Einbildeg.

Idee, die, s. Gedanke.

Ihm, gib ihm das Geld, תֵּן לוֹ הַכֶּסֶף. Schicke ihm, zu ihm, שְׁלַח לוֹ, אֵלָיו.

Ihn, ich schickte ihn, שְׁלַחְתִּי אֹתוֹ, שְׁלַחְתִּיו, שְׁלַחְתִּיהוּ.

Ihnen, לָהֶם, (weibl.) לָהֶן. Zu ihnen, אֲלֵיהֶם, אֲלֵיהֶן.

Ihr, gib ihr ein Buch, תֵּן לָהּ סֵפֶר. Sprich zu ihr, אֱמֹר אֵלֶיהָ.

Ihr, die Mutter, ihr Sohn und ihre Tochter waren bei mir, הָאֵם וּבְנָהּ וּבִתָּהּ הָיוּ בְּבֵיתִי. Ich sah ihren Sohn, רָאִיתִי אֶת בְּנָהּ. Zwei Männer und ihr Knecht, ihre Knechte, שְׁנֵי אֲנָשִׁים וְעַבְדָּם, וְעַבְדֵיהֶם. Die Töchter und ihre Mutter, הַבָּנוֹת וְאִמָּן. Die Frauen und ihre Mägde, הַנָּשִׁים וְשִׁפְחוֹתֵיהֶן.

Ihr, אַתֶּם, אַתֵּמָה, (weibl.) אַתֵּן, אַתֵּנָה. Ihr habt gesehen, אַתֶּם רְאִיתֶם. Meine Töchter seid ihr! בְּנוֹתַי אַתֵּן.

Ihrige, mein Knecht und der ihrige (der Männer), עַבְדִּי וְעַבְדָּם. Mein Haus und das ihrige (der Frau), בֵּיתִי וּבֵיתָהּ. Das Ihrige (ihr Vermögen) כֹּל אֲשֶׁר לָהּ. Die Ihrigen leben nicht mehr, מֵתוּ כָּל קְרוֹבֶיהָ. Sie haben das Ihrige gethan, עָשׂוּ אֶת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת. In der Anrede: Ich bin immer der Ihrige, עַבְדְּךָ אָנֹכִי כָּל הַיָּמִים.

Ihretwegen, בַּעֲבוּרָהּ, בַּעֲבוּרָם, בַּעֲבוּרָן, לְמַעֲנָהּ, לְמַעֲנָם, לְמַעֲנָן, בִּגְלָלָהּ, בִּגְלָלָם, בִּגְלָלָן.

Isoliren, sich, (vom französischen Isoler) הִתְרַחֵק מֵחֶבְרָה, יָשַׁב בָּדָד, שָׁכַן לְבָדָד, *הִתְבּוֹדֵד. Er steht in seiner Ansicht isolirt da unter allen Räthen der Krone, בְּדַעְתּוֹ זֹאת הוּא בּוֹדֵד בֵּין כָּל יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Ijob, der, אִיּוֹב.

Itzt, s. Jetzt.

Ich, אֲנִי, אָנֹכִי. Du bist doch mein Sohn, אַתָּה זֶה בְּנִי. Ich bin es! אֲנִי. Hier bin ich! הִנֵּנִי.

Ich, das, er ist mein anderes Ich כְּנַפְשִׁי הוּא.

Im, in dem, s. In.

Immer, 1) eine ununterbrochene Fortdauer, תָּמִיד, כָּל הַיּוֹם, כָּל הַיָּמִים. Das Land soll nicht für immer verkauft werden, וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת. Nicht immer will ich zürnen, לֹא לָנֶצַח אֶקְצֹף. Immer und ewig, עוֹלָם= לְעוֹלָם וָעֶד. 2) Ein steigender Zustand: Er wurde immer größer, וַיֵּלֶךְ הָלֹךְ וְגָדוֹל. Das Wasser nahm immer mehr ab, הַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר. Die Menge nahm immer zu, הֶהָמוֹן הָלַךְ הָלֹךְ וָרָב. Immer höher steigen, עָלֹה מַעְלָה מָּעְלָה. 3) Allemal: Ich erschrecke immer, wenn ich ihn sehe, אֶבָּהֵל בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֹתוֹ.

Immerdar, תָּמִיד, בְּלִי הֶפְסֵק. Immerfort, s. Immer.

Immerwährend, ein immerwährender Streit, רִיב אֲשֶׁר לֹא יֶחְדַּל.

Immer mehr werden, הָלֹךְ וָרָב. s. Mehr.

Imperativ, der, דֶּרֶךְ הַצִּוּוּי. Schicke, שְׁלַח.

Impfen, von Gewächsen, s. Pfropfen.

In, ein Vorwort. Es erfordert den Dativ auf die Frage wo? worin? 1) Nach dem Orte: In dem Garten sitzen, יָשֹׁב בַּגַּן, בְּתוֹךְ הַגַּן. In meinem Herzen, בְּקֶרֶב לִבִּי. Er betrübte sich in seinem Herzen, וַיִּתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ. 2) Auf die Frage wenn? In diesem Jahre, בַּשָּׁנָה הַזֹּאת. In noch sieben Tagen werde ich regnen lassen, לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר. 3) Von Kleidung: In buntgewirkten Kleidern wird sie dem König zugeführt, לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ. Den Accusativ auf die Frage wohin? wo hinein? 1) In den Garten gehen, הָלֹךְ אֶל הַגַּן. Er kam in das Haus, וַיָּבֹא הַבַּיְתָה. In ein Zimmer gehen, בֹּא הַחַדְרָה בַּחֶדֶר. Ich setze sie ein in ihre Häuser, וְהוֹשַׁבְתִּים עַל בָּתֵּיהֶם. Etwas in's Feuer werfen, הַשְׁלֵךְ דָּבָר אֶל תּוֹךְ הָאֵשׁ. Einem die Worte in den Mund legen, נָתֹן הַדְּבָרִים בְּפִי אִישׁ. In die Höhe schauen, פְּנֵה לְמַעְלָה. 2) Du wirst in einen andern Mann verwandelt werden, וְנֶהְפַּכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר.

Inbegriff, der, הַכּוֹלֵל. Der Schönheit, מִכְלַל= מִכְלוֹל יֹפִי. Sie ist der Schönheit Inbegriff, כְּלִילַת יֹפִי הִיא.

Inbrünstig beten, הִתְפַּלֵּל= הִתְחַנֵּן בְּכָל לִבּוֹ, בְּכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאוֹדוֹ.

Ingwer, der, זַנְגְּבִיל*.

Ingrimm, der, חֵמָה עַזָּה, שֶׁצֶף קֶצֶף.

Individuum, das, אִישׁ אֶחָד. s. Einzeln.

Indem, 1) ich weinte, indem er mit mir redete, בָּכִיתִי בְּדַבְּרוֹ עִמִּי, בָּכִיתִי מִדֵּי דַבְּרוֹ עִמִּי. 2) Weil: Indem du sein Weib bist, בַּאֲשֶׁר אַתְּ אִשְׁתּוֹ.

Indessen, בֵּין כֹּה וָכֹה. 1) Gehe hinaus, ich will indessen hier bleiben, צֵא הַחוּצָה וַאֲנִי אֵשֵׁב פֹּה עַד שׁוּבְךָ אֵלַי. 2) Der Garten ist klein, indessen will ich ihn kaufen, הַגַּן קָטֹן הוּא וּבְכָל זֹאת אֶקְנֶנּוּ.

Inhaber, der, des Pfandes, הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֲבוֹט בְּיָדוֹ. s. Besitzer.

Inhalt, der, eines Briefes, תּוֹכֶן הָאִגֶּרֶת*.

Invalid, der, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לָצֵאת עוֹד לַמִּלְחָמָה מִפְּצָעָיו, מְזֻקָּן.

Inwohner, der, s. Bewohner.

Inwendig, מִבַּיִת פְּנִימָה. s. Auswendig. Er überzog das Haus inwendig mit gediegenem Golde, וַיְצַף אֶת הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר.

Insofern, s. Fern.

Insiegel, das, s. Siegel, Petschaft.

Insel, die, אִי. Die Inseln und ihre Bewohner, אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם.

Inselmeer, das, יָם הָאִיִּים (יַם אִיֵּי אֱלִישָׁה).

Insekt, das, שֶׁרֶץ. Ein fliegendes Insekt, שֶׁרֶץ הָעוֹף. Ein kriechendes Insekt, שֶׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ.

Interjection, die, מִלַּת הַקְּרִיאָה. Ach! אֲהָהּ.

Interessant, נֶחְמָד. s. Anziehend.

Interessiren, 1) dieses interessirt mich, הַדָּבָר הַזֶּה גָּדוֹל בְּעֵינַי. 2) Ein interessirter Mensch, אֹהֵב בָּצַע.

Interessen, die, תַּרְבִּית, מַרְבִּית, נֶשֶׁךְ. s. Zins.

Interpret, der, s. Ausleger, Dolmetsch.

Intrigue, die, Intriguant, der, s. Ränke.

Inlage, die, eines Briefes, הַמִּכְתָּב אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת.

Inland, das, אֶרֶץ מוֹלֶדֶת אִישׁ, אֶרֶץ מְגוּרֵי אִישׁ.

Inländisch, das ist inländischer Wein, הַיַּיִן הַזֶּה הוּא יֵין אַרְצֵנוּ, יֵין עִנְּבֵי אַרְצֵנוּ.

Inländer, der, אֶזְרָח. Er ist kein — אֵינֶנּוּ יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַזֹּאת. Inländer, Inländerinnen, אַנְשֵׁי־ נְשֵׁי הָאָרֶץ.

Innung, die, der Zimmerleute, חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Innig, Einen auf das Innigste lieben, אָהֹב אִישׁ בְּכָל לְבָבוֹ.

Inne, 1) Etwas inne haben, תָּפֹשׂ דָּבָר. Weil du auf Felsenspitzen wohnst, und Berggipfel inne hast, שֹׁכְנִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע תֹּפְשִׂי מְרוֹם גִּבְעָה. 2) Damit ihr inne werdet, לְמַעַן תֵּדְעוּ. 3) Inne halten, חָדֹל, *פָּסֹק.

Innen, von, מִבַּיִת, מִפְּנִימָה. Nach innen zu, לִפְנִימָה, בַּיְתָה.

Innerhalb, 1) innerhalb des Vorhangs, מִבֵּית לַפָּרֹכֶת. 2) Innerhalb dreier Tage, בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים.

Innerlich, s. Innere.

Innere, der innere Vorhof, הֶחָצֵר הַפְּנִימִי. Die innern Thüren, הַדְּלָתוֹת הַפְּנִימִיּוֹת. Das Innere des Hauses, תּוֹךְ הַבַּיִת. Die volle Herrlichkeit, o Fürstin! harret deiner im innersten Gemach, כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה. Das Innere eines Menschen, מֵעִים, לֵב, חַדְרֵי בֶטֶן.

In's, in das, s. In.

Insgeheim, בַּסֵּתֶר.

Insgesammt, יַחְדָּו. s. Alle.

Insgemein, *בִּכְלָל. s. Gemeiniglich.

Inzwischen, s. Indessen.

Incognito reisen, s. Unerkannt.

Instinkt, der, s. Naturtrieb.

Inständig bitten, Einen, הַרְבֵּה תַחֲנוּנִים אֶל אִישׁ הַפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד.

Instrument, das, כְּלִי. Musikalische Instrumente, כְּלֵי שִׁיר.

Ironie, die, s. Spott.

Ironisch, s. Spöttisch.

Irrglaube, der, אֱמוּנַת שָׁוְא.

Irgend, wenn Einer dem Andern ein Lamm, oder irgend ein Vieh zum hüten gibt, כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר. Wer irgend eine Arbeit an diesem Tage verrichtet, הָאִישׁ הָעֹשֶׂה כָּל מְלָאכָה בַּיּוֹם הַזֶּה.

Irgend wo, er ist irgend wo versteckt, נֶחְבָּא הוּא בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת.

Irgend wohin gehen, הָלֹךְ אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Irdisch, die irdischen Wesen, הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. Das Irdische, *גּוּפָנִי.

Irden, ein irdenes Gefäß, כְּלִי חֶרֶשׂ.

Irrung, die, s. Irrthum.

Irrweg, der, דֶּרֶךְ מַתְעָה.

Irrthum, der, שְׁגָגָה, שְׁגִיאָה. Vielleicht ist es ein Irrthum, אוּלַי מִשְׁגֶּה הוּא. Der Irrthum in einer Rechnung, *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן. Irrthümer, שְׁגִיאוֹת. Wer kann sich vor Irrthümer bewahren, שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין.

Irrig sein, s. Irren. Eine irrige Meinung, מַחֲשֶׁבֶת שָׁוְא.

Irre gehen, הָלוֹךְ תּוֹעֶה. Einen irre führen, הַתְעֵה־ הַשְׁגֵּה־ הַטְעֵה אֶת אִישׁ. Du sollst einen Blinden nicht irre führen, לֹא תַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ.

Irren, שָׁגֹה שָׁגֹג. Der Irrende und der Irrführer, שֹׁגֵג וּמַשְׁגֶּה. Ich habe mich im Rechnen geirrt, *טָעִיתִי בַּחֶשְׁבּוֹן.

Irrenhaus, das, בֵּית הַמְשֻׁגָּעִים, בֵּית חַדְלֵי דַעַת חַסְרֵי דַעַת.

Irrsterne, die, s. Wandelsterne.

Ei Eu Aeu איי

איי, יי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte der Wörter: אייבע, ווײדע. Endigt ein Wort mit יי, so wird ein א hinzugefügt: דרייא.

Ei! Ausruf der Freude, des Hohnes, הֶאָח.

Ei, das, בֵּיצָה. Eier legen, יָלֹד בֵּיצִים. Auf den Eiern sitzen, רָבֹץ עַל הַבֵּיצִים. Verlassene (unausgebrütete) Eier, בֵּיצִים עֲזוּבוֹת.

Eignen, er ist nicht dazu geeignet, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן

לְזוּת. Er eignet sich fremdes Gut zu, שָׂם בִּבְלִיו רְכוּשׁ לֹא לוֹ, רְכוּשׁ זָרִים (הוֹן זָרִים).

Eigen, 1) dein eigener Mund hat wider dich gezeugt, פִּיךָ עָנָה בְךָ. Aus eigenem Triebe, בִּנְדְבַת לֵב. Eigenes Lob, אִישׁ אֲשֶׁר פִּיו מְהַלֵּל אֹתוֹ. 2) Das ist ihm eigen, זֶה דַרְכּוֹ. 3) Sich eine Sprache eigen machen, לָמֹד הֵיטֵב אֶת דֶּרֶךְ הַלָּשׁוֹן. 4) Er ist ein eigener Mensch, נִפְרָד הוּא. s. Sonderling. 5) Durch einen eigenen Boten, *בִּידֵי צִיר מְיוּחָד.

Eigendünkel, der, שְׁרִירוּת הַלֵּב, גֹּבַהּ רוּחַ.

Eigenheit, die, des Alters, דֶּרֶךְ הַזְּקֵנִים.

Eigenhändig, er schrieb und unterzeichnete den Brief eigenhändig, כָּתַב וְחָתַם הָאִגֶּרֶת בְּעֶצֶם יָדוֹ.

Eigensinnig sein, עָמֹד עַל דַּעְתּוֹ*.

Eigenthum, das, קִנְיָן, נַחֲלָה. Ihr sollt mein Eigenthum sein, וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה.

Eigenthümlich, das ist ihm, זֶה דַרְכּוֹ.

Eigenthümer, der, eines Hauses, בַּעַל הַבַּיִת.

Eigenthümerin, die, des Gartens, בַּעֲלַת הַגַּן.

Eigentlich, die eigentliche Bedeutung des Wortes, פִּתְרוֹן הַמִּלָּה הָעִקָּרִי*.

Eigenlob, das, s. Eigen.

Eigenliebe, die, er hat viele — יֶאֱהַב נַפְשׁוֹ עַד מְאֹד.

Eigenmächtig verfahren, עָשֹׂה מַעֲשִׂים מִלִּבּוֹ.

Eigennutz, der, בֶּצַע.

Eigennützig, sein, אָהֹב בֶּצַע, נָטֹה אַחֲרֵי הַבָּצַע.

Eigennützigkeit, die, אַהֲבַת הַבֶּצַע.

Eigens, durch einen eigens abgeschickten Boten, בִּידֵי שָׁלִיחַ מְיוּחָד*.

Eigenschaft, die, מַעֲלָה, מִדָּה*. Er hat gute Eigenschaften, יֵשׁ בּוֹ מַעֲלוֹת מִדּוֹת טוֹבוֹת*.

Eigenschaftswort, das, שֵׁם הַתֹּאַר*. Ein schöner Mann, אִישׁ יָפֶה. Ein schönes Weib, אִשָּׁה יָפָה.

Eid, der, אָלָה. In Eid und Schwur treten, בּוֹא בְּאָלָה וּבִשְׁבוּעָה. Einen in Eid und Pflicht nehmen, הָבֵא אִישׁ בְּאָלָה. Falsche Eide, אָלוֹת שָׁוְא.

Eidam, der, חָתָן. Der Eidam des König's, חֲתַן הַמֶּלֶךְ.

Eidbrüchig, ein eidbrüchiger Mensch, אִישׁ הַנִּשְׁבָּע לַשָּׁקֶר, נִשְׁבַּע וְלֹא קִיֵּם שְׁבוּעָתוֹ.

Eidlich, בְּאָלָה, בִּשְׁבוּעָה.

Eidechse, die, לְטָאָה, שְׂמָמִית.

Eidesformel, דִּבְרֵי הָאָלָה, הַשְּׁבוּעָה.

Eis, das, קֶרַח, מַיִם מִתְגַּבְּשִׁים בַּקָּרָה.

Eisen, das, בַּרְזֶל.

Eisenartig, כְּבַרְזֶל.

Eisenofen, der, כּוּר הַבַּרְזֶל.

Eisenbahn, מְסִלּוֹל בַּרְזֶל.

Eisenbergwerk, das, הַר אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יַחְצְבוּ בַּרְזֶל.

Eisenhändler, der, אִישׁ קֹנֶה וּמֹכֵר בַּרְזֶל.

Eisenfarbig, es ist, עֵינוֹ כְּעֵין הַבַּרְזֶל.

Eisern, ein eisernes Gefäß, כְּלִי בַרְזֶל.

Eisenschmied, der, חָרָשׁ, חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Eisscholle, die, פַּת קֶרַח. Er schleudert des Eises Schollen, מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים.

Eitel, leer, nichtig, הֶבֶל, שָׁוְא. Sie sind eitel, הֶבֶל הֵמָּה. Eitle Reden, דִּבְרֵי שָׁוְא. Diese Frau ist eitel, הָאִשָּׁה הַזֹּאת תִּתְגָּאֶה בְיָפְיָהּ.

Eitelkeit, die, הֶבֶל. Eitelkeiten, הֲבָלִים.

Euter, der, einer Kuh, שְׁדַי, דַּדֵּי הַפָּרָה.

Eiter, der, eines Geschwüres, טְרִיַּת הַמַּכָּה *לֵחוּת הַמַּכָּה.

Eitern, es eitern meine Wunden, נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי. Ein eiterndes Geschwür, מַכָּה טְרִיָּה.

Euch, 1) Dativ: er wird euch Geld geben, יִתֵּן לָכֶם כֶּסֶף. Er erschien euch, נִרְאָה אֲלֵיכֶם. 2) Accusativ: Ich liebte euch, אָהַבְתִּי אֶתְכֶם, אֲהַבְתִּיכֶם.

Eichwald, der, יַעַר צֶמַח אַלּוֹנִים.

Eiche, die, אֵלָה, אַלּוֹן. Eichen, אַלּוֹנִים.

Eichel, die, פְּרִי הָאַלּוֹנִים.

Eichen, ein eichener Tisch, שֻׁלְחָן עֲצֵי אַלּוֹנִים.

Eiland, das, s. Insel.

Eilbote, der, die Eilboten, welche edle Maulthiere reiten, הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ. Die Scharfrichter und die Eilboten, הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי.

Eilig, auf seiner eiligen Flucht, בְּחָפְזוֹ לָנוּס.

Eule, die, ein Vogel, יַנְשׁוּף. Eulen, (nach Einigen) אֹחִים.

Eile, die, מְהִירוּת*. Er that es in der größten

Eile, מַהֵר עַד מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. Es hat keine Eile, אֵין הַדָּבָר נָחוּץ.

Eilen, Einem zu Hülfe, חוּשׁ לְעֶזְרַת אִישׁ. Er eilte in das Zelt, וַיְמַהֵר הָאֹהֱלָה. Eile nach der Stadt, מַהֵר וְלֵךְ הָעִירָה. Er eilte nach Hause, נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ. Da eilten die Aeltesten der Stadt ihm entgegen, וַיֶּחֶרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ.

Eilend, nahe ist der große Tag und sehr eilend, קָרוֹב יוֹם הַגָּדוֹל וּמַהֵר מְאֹד. Ein eilender Bote, צִיר מְמַהֵר.

Eilends gehen, מַהֵר לָלֶכֶת, הָלֹךְ מְהֵרָה. Wir wollen uns eilends rüsten, וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ חֻשִׁים.

Eilf Männer, אַחַד עָשָׂר, עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֲנָשִׁים. Eilf Frauen, אַחַת עֶשְׂרֵה, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה נָשִׁים.

Eilfthalb Ellen, עֶשֶׂר אַמּוֹת וָחֵצִי, וַחֲצִי הָאַמָּה.

Eilfte, der eilfte Tag, הַיּוֹם הָאַחַד עָשָׂר. Im eilften Jahre, בַּשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה, בִּשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Eilftel, das, הַחֵלֶק הָאַחַד עָשָׂר.

Eilfjährig, בֶּן־ בַּת עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנִים.

Eilfmal, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה פְּעָמִים.

Eilfertig sein, הֵחָפֵז. Ein eilfertiger Mensch, אִישׁ נֶחְפָּז.

Eilfertigkeit, die, חִפָּזוֹן, חָפְזָה, מְהִירוּת.

Eimer, der, דְּלִי, דֶּלִי, הוֹשֵׁף מַיִם.

Ein, 1) als unbestimmter Artikel, der im Hebräischen gewöhnlich nicht ausgedrückt wird: Es war ein Mann in der Stadt, אִישׁ הָיָה בָעִיר. Der Sohn eines redlichen Mannes, בֶּן אִישׁ יָשָׁר. Ich sah einen Mann und eine Frau, רָאִיתִי אִישׁ וְאִשָּׁה. In spätern Schriften findet man ihn durch das Zahlwort אֶחָד ausgedrückt: Da stand ein Mann in Linnen gekleidet, וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד לָבוּשׁ בַּדִּים. 2) Als Zahlwort, אֶחָד, אַחַד; (weibl.) אַחַת, אַחַת. Ein Baum, עֵץ אֶחָד. Sie warf das Kind unter einen der Bäume, וַתַּשְׁלֵךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם. Eine Stadt, עִיר אַחַת. In einer jener Städte, בְּאַחַת הֶעָרִים הָאֵלֶּה. Besser Zwei als Einer, טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד. 3) Als Beiwort: Der Eine und der Andere, זֶה וָזֶה, אִישׁ וְאָחִיו. Sie sprachen Eine zur Andern, וַתֹּאמַרְנָה אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ, אִשָּׁה אֶל רְעוּתָהּ. Sie schieden Einer vom Andern, וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. Der Eine lacht und der Andere weint, זֶה יִבְכֶּה וְזֶה יִשְׂחַק.

Einander lieben, אָהֹב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. Hinter einander gehen, הָלֹךְ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו. Neben einander stehen, עָמֹד אִישׁ עַל אָחִיו. Männer und Weiber mit einander, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים יַחְדָּו. Die Hungersnoth war drei Jahre nach einander, וַיְהִי הָרָעָב שָׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה.

Einöde, die, שְׁמָמָה, plur. שְׁמָמוֹת. s. Wüste.

Einäugig, er ist, יְחַבֵּר אַחַת מִשְּׁתֵּי עֵינָיו.

Einbalsamirung, die, חֲנֻטִים.

Einbalsamiren, eine Leiche, חָנֹט אֶת הַמֵּת. Die Einbalsamirungs-Zeit, יְמֵי הַחֲנֻטִים.

Einband, der, eines Buches, כֶּרֶךְ הַסֵּפֶר.

Einbuße, die, נֶזֶק.

Einbiegen, Etwas, כָּפֹף לְצַד פְּנִים אֶת. Einbiegen in einen andern Weg, נָטֹה אֶל דֶּרֶךְ אַחֵר.

Einbildung, die, 1) Vorstellung, מַשְׂכִּית. plur. מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב. Dem Reichen ist sein Reichthum eine hohe Mauer — in seiner Einbildung, הוֹן עָשִׁיר כְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה בְּמַשְׂכִּיתוֹ. 2) Er ist voller Einbildung, גְּבַהּ רוּחַ הוּא, חָכָם בְּעֵינָיו.

Einbildungskraft, die, כֹּחַ הַדִּמְיוֹן, כֹּחַ הַמְדַמֶּה.

Einbilden, sich, 1) sich vorstellen, דַּמֵּה, דַּמֵּה בְנַפְשׁוֹ. Er bildet sich ein, alle Leute wären so wie er, יְדַמֶּה הֱיוֹת יִהְיוּ כָּל הָאֲנָשִׁים כָּמוֹהוּ. Bilde dir ja nicht ein, dieses ungestraft thun zu können, אַל תְּדַמֶּה בְנַפְשְׁךָ לְהִנָּקוֹת בַּעֲשֹׂתְךָ זֹאת. Sie bildet sich zu viel auf ihre Schönheit ein, תִּתְגָּאֶה וַתִּתְפָּאֵר עַד מְאֹד עַל יָפְיָהּ. Ein eingebildeter Reichthum, עֹשֶׁר מְדֻמֶּה. 2) Er bildet sich sehr viel auf seinen Reichthum ein, יִגְבַּהּ לִבּוֹ מְאֹד בְּעָשְׁרוֹ.

Einbinden, 1) Geld in ein Tuch, צָרֹר, צוּר כֶּסֶף בְּשִׂמְלָה. 2) Ein Buch, כָּרֹךְ סֵפֶר.

Einbüßen, unterlaß es, du könntest dabei das Leben — אַל תַּעֲשֶׂה זֹאת פֶּן תֶּאֱסֹף נַפְשְׁךָ. Ich habe bei dieser Sache viel eingebüßt, הִפְסַדְתִּי מְאֹד בָּעֵסֶק הַזֶּה.

Einbrocken, Brod in die Milch, פַּתֹּת הַלֶּחֶם פִּתִּים לְתִתָּם בְּתוֹךְ הֶחָלָב.

Einbruch, der, 1) ein diebischer, מַחְתֶּרֶת. Es sind in der vorigen Nacht sechs Einbrüche geschehen, הַגַּנָּבִים חָתְרוּ אֶמֶשׁ מַחְתֶּרֶת בְּשִׁשָּׁה בָתִּים. 2) Ich werde vor Einbruch der Nacht zurückkommen, אָשׁוּב הֵנָּה בְּטֶרֶם יֶחְשַׁךְ.

Einbringen, 1) ihr säet viel und bringt wenig ein, זְרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהָבֵא מְעָט. 2) Das bringt nichts ein, אֵין שָׂכָר רָב לִפְעוּלָּה זֹאת. s. Eintragen.

Einbrechen, 1) ein Haus, הָרֹס אֶת הַבַּיִת. 2) Das Eis brach unter ihm ein, הִתְבַּקַּע הַקֶּרַח תַּחַת רַגְלָיו. 3) Die Diebe sind in sein Haus eingebrochen, הַגַּנָּבִים חָתְרוּ אֶת בֵּיתוֹ. In ein Land, בָּקֹעַ אֶת. Sie zogen herauf wider Juda und brachen ein, וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיְבִקְעוּהָ. 4) Bei einbrechender Nacht, בְּצֵאת הַכּוֹכָבִים.

Einbrennen, ein Zeichen einbrennen in die rechte Hand, שׂוּם מִכְוָה לִכְתוֹבֶת קַעֲקַע עַל יַד הַיְמָנִית. Einem Thiere ein Zeichen, הַתְוֵה תָו עַל בְּשַׂר הַחַיָּה בְּבַרְזֶל חַם.

Eingang, der, 1) eines Hauses, eines Thores, einer Stadt, פֶּתַח הַבַּיִת, הַשַּׁעַר, מְבוֹא הָעִיר. Vor dem Thore des Einganges, עַל פְּנֵי הַשַּׁעַר הָאִיתוֹן. Das Bild war am Eingange, וְהִנֵּה סֶמֶל בַּבִּיאָה. s. Ausgang. 2) Der Eingang einer Rede, einer Schrift, תְּחִלַּת הַדִּבּוּר, מְבוֹא הַמִּכְתָּב*.

Eingeboren, ein Eingeborener, הַנּוֹלָד בָּאָרֶץ, בֶּן הָאָרֶץ, אֶזְרָח.

Eingebung, die, s. Offenbarung.

Eingeben, 1) einem Kranken Arznei, נָתֹן הָרְפָאוֹת בְּפִי אִישׁ לִבְלֹעַ. 2) Das hat ihm Gott eingegeben, אֱלֹהִים נָתַן זֹאת בְּלִבּוֹ.

Eingedenk, sei meiner, זָכְרֵנִי.

Eingehen, 1) aus- und eingehen, יָצֹא וּבוֹא. 2) Ein Bündniß, בּוֹא בַּבְּרִית. Ich gehe es ein, כִּדְבָרְךָ כֵּן יְהִי.

Eingeweide die, מֵעִים, קֶרֶב.

Eingestehen, s. Gestehen.

Eingraben, 1) eine Schrift in Stein, חָרֹת מִכְתָּב עַל הָאֶבֶן. Ihre Sünde ist eingegraben in die Tafel ihres Herzens, חַטָּאתָם חֲרוּשָׁה עַל לוּחַ לִבָּם. Schreibe nieder das Orakel und grab es ein in die Tafeln, כְּתֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל הַלֻּחוֹת. In Edelsteine, פַּתֵּחַ עַל; in Holz, קַלֵּעַ = פַּתֵּחַ עַל. Eingegrabene Arbeit, פִּתּוּחַ, מִקְלַעַת. 2) Einen todten Körper, הָפֹר בָּאָרֶץ לָשׂוּם בְּתוֹכָהּ הַמֵּת.

Eingriff, der, in die Rechte eines Andern, הַסָּגַת* גְּבוּל אִישׁ. Einen gewaltthätigen Eingriff in die Gerechtsame eines Andern thun, גְּזֹל מִשְׁפַּט אִישׁ.

Eingreifen, damit sie nicht eingreifen in die Wände des Hauses, לְבִלְתִּי אֱחֹז בְּקִירוֹת הַבַּיִת.

Eindorren, יָבֹשׁ. s. Eintrocknen.

Eindruck, der, seine Worte machten einen Eindruck auf mich, דְּבָרָיו נָגְעוּ בְּלִבִּי.

Eindringliche Worte, דְּבָרִים נִמְרָצִים, דְּבָרִים הַיּוֹרְדִים חַדְרֵי בָטֶן.

Eindringen, 1) die Feinde sind in die Stadt eingedrungen, הָאוֹיְבִים בָּקְעוּ אֶת הָעִיר, בָּאוּ בְחָזְקָה (oder: בִּזְרוֹעַ כֹּחַ) אֶל תּוֹךְ הָעִיר. s. Einbrechen. 2) Tiefer dringt ein Verweis ein bei einem Verständigen, als hundert Schläge bei einem Thoren, תֵּחַת גְּעָרָה בְּמֵבִין מֵהַכּוֹת כְּסִיל מֵאָה.

Eindrücken, ein Ei, מְעֹךְ בֵּיצָה. Einer mit einer eingedrückten Nase (stumpfnasig), חָרוּם.

Eindrängen, sich überall, בּוֹא בְחָזְקָה = הִתְאַמֵּץ לָבוֹא אֶל כָּל מָקוֹם.

Einhalt, der, מַעְצוֹר, מַעְצָר. Einem Einhalt thun, עָצֹר אֶת אִישׁ. Einer, der seiner Leidenschaft nicht Einhalt thut, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Einhalten, 1) Einhalt thun, s. Einhalt. 2) Im Lesen, halt ein! רַב לָךְ, אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי. Mit der Arbeit — שְׁבֹת מִמְּלַאכְתּוֹ מֵעֵת אֶל עֵת. 3) Er hat mit der Bezahlung nicht eingehalten, אֵחַר מִן הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעַד לְשַׁלֵּם.

Einhandeln, Etwas, קְנֵה דָבָר.

Einholen, Einen im Laufen, עֲבֹר = הַשֵּׂג = הַדְבֵּק אֶת הָאִישׁ הָרָץ. s. Ueberholen.

Einhorn, das, (nach Einigen) רְאֵם, רֵים.

Einhufig, das Pferd ist, הַסּוּס אֵינֶנּוּ מַפְרִיס פַּרְסָה אֵינֶנּוּ מִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה.

Einhauchen, Einem Leben, נָפֹחַ נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפֵּי אִישׁ.

Einhauen, 1) in Stein, חָצֹב בְּאֶבֶן. O daß meine Worte für ewige Zeiten mit Eisengriffel in Felsen eingehauen würden! מִי יִתֵּן וְיֵחָצְבוּ מִלַּי בְּעֵט בַּרְזֶל לָעַד בַּצּוּר. 2) Ein Thor mit einem Beile, הָלֹם בְּכַשִּׁיל אֶת הַשַּׁעַר לְפִתְחוֹ. 3) Die Reiterei hieb in den Feind ein, הַפָּרָשִׁים פָּגְעוּ בְּחַרְבוֹתָם בָּאוֹיֵב.

Einhüllen, sich in einen Mantel, עָטֹה מְעִיל. s. Hüllen, Verhüllen.

Einheit, 1) die Einheit Gottes, אַחְדוּת אֱלֹהַּ*. 2) Die Einheiten, die Zahlen bis zehn, אֲחָדִים*.

Einheimisch, der Einheimische, הָאֶזְרָח. s. Eingeboren.

Einheitzen, בָּעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר.

Einheben, eine Thür, שׂוּם הַדֶּלֶת עַל צִירָהּ.

Einhellig, s. Einstimmig.

Einhändig, er ist, יֶחְסַר יָד אַחַת מִשְּׁתֵּי יָדָיו.

Einhändigen, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Einher gehen, הַלֵּךְ, הִתְהַלֵּךְ.

Einher schreiten, als du einher schrittest vom Gefilde Edom's, בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה אֱדוֹם.

Einwand, der, s. Einwendung.

Einwandern, בּוֹא לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ.

Einwanderer, der, הַבָּא לָגוּר בָּאָרֶץ.

Einwohner, der, einer Stadt, יוֹשֵׁב הָעִיר. Die sämmtlichen Einwohner des Dorfes, כָּל יֹשְׁבֵי־ אַנְשֵׁי הַכָּפָר. s. Bewohner.

Einwurf, der, שְׁאֵלָה, קוּשְׁיָא. s. Einwendung.

Einwurzeln, 1) von Bäumen, הַשְׁרֵשׁ, הַכֵּה שֹׁרֶשׁ. s. Wurzeln. 2) Ein eingewurzelter Aussatz, צָרַעַת נוֹשָׁנֶת.

Einwilligung, die, רִשְׁיוֹן. Sie gab ihre Einwilligung ihn zu ehlichen, תֵּאוֹת בְּרָצוֹן טוֹב לְהִנָּשֵׂא לוֹ.

Einwilligen, אוֹת. Die Priester willigten ein, kein Geld zu nehmen von dem Volke, וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קְחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם.

Einwickeln, ein Kind in Windeln, חַתֵּל־ הַחְתֵּל אֵת הַיֶּלֶד. Geld in Papier, כָּרֹךְ כֶּסֶף בְּנַיָר.

Einweihung, die, des Altars, חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ.

Einweihen, einen Tempel, חָנֹךְ בֵּית הָאֱלֹהִים.

Einweichen, trockenes Brod in Wasser, נָתֹן לֶחֶם יָבֵשׁ בַּמַּיִם לְרַכְּכוֹ.

Einwechseln, Geld, הַחְלֵף־ הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף, בִּנְחֹשֶׁת אוֹ בְּשִׁטְרֵי חוֹב הַמְּדִינָה. (Staats-Papiere).

Einwendung, מַעֲנֶה, תְּשׁוּבָה, כְּתִירָה. Einwendungen, תְּשׁוּבוֹת, כְּתִירוֹת.

Einwenden, s. Widerlegen.

Einwässern, getrocknete Fische, נָתֹן דָּגִים יְבֵשִׁים בַּמַּיִם לְרַכְּכָם.

Einwärts, פְּנִימָה, לִפְנִימָה. Hier erstreckt sich das Meer einwärts, פֹּה הַיָּם הוֹלֵךְ אֶל תּוֹךְ הָאָרֶץ.

Einwerfen, Einem die Fenster, הַשְׁלֵךְ אֲבָנִים עַל חַלּוֹנֵי בֵּית אִישׁ לְשַׁבְּרָם.

Einsalben, s. Salben.

Einsalzen, Fische, מְלֹחַ דָּגִים בַּמֶּלַח לְשָׁמְרָם.

Einsam sein, הֱיוֹת בָּדָד, בּוֹדֵד. עֲרִירִי, לְבַדּוֹ. Einsam sitzen, יָשֹׁב בָּדָד. Ich bin kinderlos und einsam, אֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה. Einsam und elend bin ich, יָחִיד וְעָנִי אָנִי. Er führt die Einsamen in die Heimath zurück, מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה. Einsam sollen sie sterben, עֲרִירִים יָמוּתוּ. Ein einsames Waldthier, פֶּרֶא בּוֹדֵד.

Einsamkeit, die, בְּדִידָה*. In meiner Einsamkeit, בְּשִׁבְתִּי בָדָד.

Einsammlung, die, des Getreides, אֹסֶף הַדָּגָן. Das Fest der Einsammlung, חַג הָאָסִיף.

Einsammler, der, הָאֹסֵף.

Einsammeln, die Feldfrucht, אָסֹף תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה. Wein, אָגֹר יַיִן. s. Sammeln.

Einsammeln, das, s. Einsammlung.

Einsacken, Getreide, נָתֹן דָּגָן בַּשַּׂקִּים.

Einsaugen, böse Milch, יָנֹק וּבָלֹעַ חָלָב רָע.

Einsiedler, der, מִתְבּוֹדֵד*.

Einsiedlerisch, ein einsiedlerisches Leben führen, הִתְבּוֹדֵד*.

Einsiedelei, die, מְקוֹם שֶׁבֶת הַמִּתְבּוֹדֵד*.

Einsitzig, ein einsitziger Wagen, מֶרְכָּבָה לִרְכֹּב עָלֶיהָ אִישׁ אֶחָד.

Einsitzen, in den Wagen, עָלֹה הַמֶּרְכָּבָה לִרְכֹּב עָלָיו. Er ist schon eingesessen, הִנּוֹ יוֹשֵׁב עַל הָעֲגָלָה.

Einsicht, die, דעת, בינה, תבונה. Ein Mann von großer Einsicht, איש רב תבונה. Er hat keine Einsicht, אין בו דעת.

Einsichtsvoll, ein einsichtsvoller Mensch, איש מלא דעת.

Einsingen, ein Kind, שור שיר לילד לישנו.

Einsinken, es sind viele Häuser im Erdbeben eingesunken, טבעו בארץ בתים רבים ברעש. Der Boden ist unter ihm eingesunken, שקעה האדמה תחתיו.

Einsehen, Etwas, הבין-ידע דבר. Jetzt sehe ich ein, daß ich gefehlt habe, עתה ידעתי כי חטאתי.

Einsetzen, Einen in ein Amt, zum Aufseher, שום איש לשטר, לפקיד, מנוה איש על אחת הכהונות (oder: משמרת פקודה. Ich habe meinen König eingesetzt, ואני נסכתי מלכי.

Einsenden, Einem Geld, שלח כסף אל איש.

Einsenken, הטבע. Ehe noch die Berge eingesenkt waren, בטרם הרים הטבעו. Einen Sarg — הוריד ארון המת אל הקבר.

Eintauchen, eintunken, Brod in Wein, טבל פת להם ביין.

Eintauschung, die, תמורה.

Eintauschen, ein Pferd gegen ein anderes, המר סוס בסוס.

Eintheilung, die, חלקה.

Eintheilen, Etwas, חלק דבר לחלקים. Er theilte das Brod in sieben Theile ein, um eine Woche damit auszukommen, חלק פת הלחם לשבעה גזרים, למען יוכל לאכול ממנו כל השבוע, ולבל ירעב.

Eintrag, der, Einem Eintrag thun, הזק לאיש*.

Eintragen, 1) Etwas in ein Buch, העלה דבר על ספר. 2) Was wird mir dieses eintragen? מה בצע כי אעשה הדבר הזה.

Eintracht, die, sie leben in Eintracht ישבו יחדו בשלום. s. Einigkeit.

Eintrocknen, יבש, חרב.

Eintröpfeln, poetisch einträufeln, Oel in die Wunde, הטף שמן אל המכה.

Eintritt, der, 1) bei seinem Eintritte in das Zimmer, בבואו החדרה. 2) Der Eintritt des Frühlings, תחלת האביב.

Eintreiben, 1) es ist noch nicht Zeit, die Heerden einzutreiben, לא עת האסף המקנה. Laß deine Heerden eintreiben, העז את מקנך. 2) Er trieb das Silber und das Gold ein von dem Volke des Landes, נגש את הכסף ואת הזהב מעם הארץ. Schulden eintreiben, נגש את הלוים לשלם חובם.

Einträglich, dieser Handel ist sehr — יש בצע רב במסחר הזה. Warum willst du denn laufen, da es keine einträgliche Botschaft ist, למה זה אתה רץ ולך אין בשורה מצאת.

Eintreten, 1) in ein Zimmer, בוא החדר. Er war kaum eingetreten, במעט באה רגלו החדרה, הביתה. 2) Von einer Jahrzeit, החל. 3) Die Magd wird morgen — מחר תבוא השפחה לשרת בביתי. 4) Das Pferd hat sich einen Nagel eingetreten, נתקעה יתד ברגל הסוס בדרכו בה על הארץ.

Eintreffen, 1) er ist noch nicht daselbst eingetroffen לא בא שמה עד עתה, לא הגיע למחוז חפצו שם עד היום הזה. 2) Wenn das Wort des Propheten eintrifft, בבא דבר הנביא.

Einig, 1) ich bin darin mit ihm einig, לבי כלבו בדבר הזה. Sie konnten nicht einig werden, לא יכלו ליחד לבבם. 2) Einige Tage, מספר. Nach einiger Zeit, מקץ ימים. Ich war einige Mal bei ihm, הייתי בביתו פעמים ושלש. Nimm Einige von den Aeltesten des Volkes קח לך מזקני העם. Da waren Einige, welche sprachen, ויש אשר אמרים.

Einigung, die, s. Vereinigung.

Einigen, einige mein Herz, deinen Namen zu verehren, יחד לבבי ליראה שמך.

Einigkeit, die, wir leben in brüderlicher — יושבים אנחנו כשבת אחים יחדו. Es herrscht die größte Einigkeit unter ihnen, יש להם לב אחד.

Einjagen, Einem Furcht, הבא פחד בלב איש, הפחד את איש.

Einjährig, בן שנתו, בת שנתה.

Einladen, 1) Waaren, הבא כנעה אל תוך הספינה

2) Einen zu einem Mittagsmahle, קָרָא אִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לֶחֶם בַּצָּהֳרָיִם. Die Eingeladnen, הַקְּרוּאִים.

Einlaß, der, ich bitte um — פְּתַח נָא לִי שַׁעַר הַבַּיִת וְאָבֹא אֶל תּוֹכוֹ.

Einlassen, 1) sie näherten sich der Stadt man ließ sie aber nicht ein, קָרְבוּ אֶל הָעִיר וְלֹא נְתָנוּם לָבֹא אֶל תּוֹכָהּ. 2) Sich mit Einem — הִתְעָרֵב עִם אִישׁ. s. Umgehen, Unterredung.

Einlogiren, sich bei Einem, שׂוּם מוֹשָׁבוֹ בְּבֵית אִישׁ.

Einlösung, die, גְּאֻלָּה.

Einlösungsrecht, מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה.

Einlösen, ein verkauftes Feld, גְּאֹל אֶת הַשָּׂדֶה הַנִּמְכָּר.

Einlaufen, 1) das Schiff ist in den Hafen eingelaufen, בָּאָה הָאֳנִיָּה אֶל תּוֹךְ חוֹף הַיָּם. 2) Die hier eingelaufenen Nachrichten, הַשְּׁמוּעוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ.

Einleitung, die, bei Schriften, *מְבוֹא הַצָּעָה.

Einleuchten, das ist einleuchtend, דָּבָר בָּרוּר־גָּלוּי לָעֵינַיִם הוּא.

Einlegen, 1) Wein, הַנִּיחַ־שׂוּם יַיִן בַּבּוֹר (*בְּמַרְתֵּף) לְמִשְׁמֶרֶת. 2) Er hat für mich eine Fürbitte bei dem Fürsten eingelegt, הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי הַשַּׂר בַּעֲדִי.

Einlenken, mit dem Wagen, הַטֵּה הַסּוּסִים הָאֲסוּרִים בַּמֶּרְכָּבָה אֶל הַדֶּרֶךְ.

Einmachen, 1) Etwas in Papier, *כְּרֹךְ דָּבָר בִּנְיָר. 2) Früchte, הַרְקִיחַ פְּרִי לְשָׁמְרוֹ.

Einmal, 1) ich war nur einmal dort, הָיִיתִי שָׁמָּה פַּעַם אַחַת. Dein Zorn entbrenne nicht wider mich, wenn ich nur noch einmal rede, אַל יִחַר אַפְּךָ בִּי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם. Einmal redete ich und ich wiederhole es nicht, אַחַת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה. 2) Auf einmal (zu gleicher Zeit), בְּפַעַם אַחַת, יַחְדָּו. 3) Wer krumme Wege geht, fällt auf einmal, וְנֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם יִפּוֹל בְּאֶחָת. Man hörte auf einmal ein Geschrei, פִּתְאֹם נִשְׁמְעָה זְעָקָה. 4) Es war einmal ein Mann in einer Stadt, אִישׁ הָיָה בְעִיר. Er wird mir schon einmal die Schuld zahlen, יָבוֹא יוֹם וִישַׁלֵּם לִי חוֹבוֹ. s. Einst.

Einmauern, Etwas, הָסֵב דָּבָר חוֹמָה.

Einmüthig, sie handelten, עָשׂוּ הַדָּבָר בְּלֵב אֶחָד. Daß sie ihm einmüthig dienen, לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.

Einmüthigkeit, die, s. Einigkeit.

Einmengen, Einmischen, s. Mengen, Mischen.

Einnahme, die, 1) von Geld, *קַבָּלָה, הַכְנָסָה, גְּבִיָּה. Die Steuer-Einnahmen der Regierung, הַכְנָסוֹת הַמִּסִּים שֶׁל הַמַּמְלָכָה. 2) Eines Landes, *כִּבּוּשׁ־כְּבִישַׁת הָאָרֶץ.

Einnisten, sich an einem Orte, שׂוּם קִנּוֹ בְּמָקוֹם. Dieser Fehler nistet sich im Gemüthe des Kindes ein, הַמְעוּת הַזֶּה יַעֲשֶׂה רוֹשֶׁם, (oder: יָשִׂים קִנּוֹ) בְּלֵב הַיֶּלֶד. oder: הַחִסָּרוֹן הַזֶּה לֹא יָסוּר מִלֵּב הַנַּעַר.

Einnehmen, 1) Arznei, בְּלַע הָרְפָאוֹת. 2) Eine Stadt, לְכֹד־תְּפֹשׂ עִיר. 3) Der Schrank nimmt das ganze Zimmer ein, הָאַרְגָּז יְמַלֵּא אֶת הַחֶדֶר. 4) Laß dich nicht einnehmen von ihren Blicken, וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ. Der Weise nimmt die Herzen ein, לֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם.

Eins, Zahlwort. אַחַת. Eins erbat ich mir von Gott, אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים. Nicht Eins erwidert er ihm auf Tausend, לֹא יַעֲנֶנּוּ אַחַת מִנִּי אָלֶף. 2) Eins sein, werden, s. Einig. 3) Es ist alles eins, אַחַת הִיא. s. Einerlei.

Einst, לְפָנִים, בַּיָּמִים עָבְרוּ, בִּימֵי קֶדֶם. Es geschah, וַיְהִי הַיּוֹם. Du wirst es einst bereuen, יָבוֹא יוֹם וְתָשִׁיב אֶל לִבֶּךָ. s. Zukunft.

Einer, s. Ein.

Einerlei, mir ist einerlei, אַחַת הִיא. 1) Alle haben einerlei Maaß, מִדָּה אַחַת לְכֻלָּם. 2) Es ist einerlei! darum sprech' ich's aus: den Unschuldigen und den Schuldigen vernichtet er! אַחַת הִיא! עַל כֵּן אָמַרְתִּי תָּם וְרָשָׁע הוּא מְכַלֶּה.

Einernten, das Getreide, קָצֹר וְאָסֹף הַדָּגָן.

Einäschern, ein Dorf, שָׂרֹף כָּל הַכְּפָר בָּאֵשׁ. Eine eingeäscherte Stadt, עִיר שְׂרוּפַת אֵשׁ.

Einfahrt, die, מְבוֹא הַסּוּסִים.

Einfach, 1) nicht zusammengesetzt, *בִּלְתִּי מוּרְכָּב. 2) Was nicht verwickelt ist, *דָּבָר פָּשׁוּט.

Einfachheit, die, der Sitten, תֹּם הַדֶּרֶךְ. s. Einfalt.

Einfalt, die, תֹּם. Sie waren eigeladen und gingen mit in ihrer Einfalt, קְרוּאִים וְהֹלְכִים לְתֻמָּם.

Einfall, der, 1) einen Einfall thun (von Feinden), 2) einen Einfall haben, s. Einfallen. 3) Von Gebäuden, s. Einsturz.

Einfallen, 1) da fielen die Sabäer ein und nahmen sie weg, וַתִּפֹּל שְׁבָא וַתִּקָּחֵם. s. Einbrechen. 2) Er spricht, was ihm einfällt, יוֹצִיא מִפִּיו כֹּל הָעֹלֶה עַל לִבּוֹ. 3) Von Gebäuden, s. Einstürzen.

Einfangen, man hat einen Löwen eingefangen, לָכְדוּ אַרְיֵה וַיִּתְּנֻהוּ בַּסּוּגַר.

Einfassung, die, 1) des Altars, כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ. 2) Eines Edelsteins, מִלֻּאַת אֶבֶן יְקָרָה. plur. מִשְׁבְּצוֹת, מִלֻּאִים. Goldene Einfassungen, מִלֻּאוֹת זָהָב.

Einfassen, 1) Getreide, מַלֵּא אֶת הַשַּׂק דָּגָן. 2) Edelsteine, s. Fassen.

Einfordern, Schulden, s. Eintreiben.

Einführen, 1) die Feldfrucht, אָסֹף אֶת תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה; Waaren, הָבֵא מַעֲרָבֵי אֶרֶץ אַחֶרֶת אֶל אַרְצוֹ. 2) Einen Dieb, אָסֹף אֶת הַגַּנָּב אֶל מִשְׁמָר. 3) Er hat mich bei ihm eingeführt, הֱבִיאַנִי אֶל בֵּיתוֹ וְהִצִּיגַנִי לְפָנָיו. 4) Fremde Sitten, לַמֵּד אֶת הָעָם דַּרְכֵי זָרִים.

Einfüllen, Wasser, מַלֵּא אֶת הַכְּלִי מַיִם.

Einfinden, sich, ich habe mich auf ihr Verlangen hier eingefunden, נִמְצֵאתִי פֹּה לַאֲשֶׁר בִּקַּשְׁתֶּנִי. Es hat sich noch Niemand von den Gästen eingefunden, לֹא בָא עַד עַתָּה אֶחָד מִן הַקְּרוּאִים.

Einflößen, er hat dem Kinde ein Säftchen eingeflößt, הִגְמִיא עֲסִים לְפִי הַיֶּלֶד. Einem Furcht, הַפְחֵד אִישׁ. Er flößte euch Vertrauen ein durch Lügen, נִבְטַח אֶתְכֶם עַל שָׁקֶר.

Einfluß, der, er hat bei Hofe sehr großen Einfluß, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו.

Einflüstern, Einem Etwas, דַּבֵּר דָּבָר בַּלָּט-בְּלַחַשׁ בְּאָזְנֵי אִישׁ.

Einfältig, ein einfältiger Mensch, פֹּתֶה, פֶּתִי. plur. פְּתָאִים, פְּתָיִים. Ein einfältiges Weib, אִשָּׁה פּוֹתָה, אֵשֶׁת פְּתַיּוּת.

Einfältigkeit, die, פְּתַיּוּת.

Einverleiben, Einen einer Gesellschaft, חַבֵּר אִישׁ עִם אַנְשֵׁי הַחֶבְרָה לִהְיוֹת בְּסוֹדָם.

Einverstehen, ich bin hierin mit dir ganz einverstanden, לִבִּי כִּלְבָבְךָ בַּדָּבָר הַזֶּה.

Einverständniß, das, wir leben in einem guten Einverständnisse, יֵשׁ לָנוּ לֵב אֶחָד.

Einfrieren, das Schiff ist eingefroren, קָפְאוּ הַמַּיִם סָבִיב לָאֳנִיָּה וְהָיוּ לְקֶרַח.

Einpacken, s. Packen.

Einprägen, Einem Etwas, שַׁנֵּן דָּבָר לְאִישׁ.

Einzug, der König hielt seinen feierlichen Einzug in die Residenz, הַמֶּלֶךְ בָּא לְעִיר מַלְכוּתוֹ בַּהֲדַר תִּפְאֶרֶת. Man schauet den Einzug meines Gottes, meines Königs ins Heiligthum, רָאוּ הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ.

Einzig, ein einziger Sohn, יָחִיד. Er ist mein einziger Sohn und mein einziges Kind, יְחִידִי הוּא וְאֵין לִי בֵן אוֹ בַת מִמֶּנּוּ. Die einzige Tochter יְחִידָה. Rette mein Einziges (mein Leben), הַצִּילָה יְחִידָתִי.

Einziehen, 1) man hat den Dieb eingezogen, נָתְנוּ הַגַּנָּב אֶל בֵּית הַכֶּלֶא. 2) Die Sterne haben ihren Lichtglanz eingezogen, אָסְפוּ כּוֹכָבִים נָגְהָם. 3) Die Truppen sind eingezogen, בָּאוּ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הָעִירָה. 4) Ich bin erst vor einigen Tagen hier eingezogen, שַׂמְתִּי מוֹשָׁבִי פֹּה זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Einzeichnen, Etwas, רָשֹׁם-כְּתֹב דָּבָר בַּסֵּפֶר.

Einzäunen, einen Garten, גָּדֹר אֶת הַגַּן, גְּדֹר גָּדֵר עַל הַגַּן.

Einzehren, der Wein zehrt ein, הַיַּיִן יִמְעַט בַּכְּלִי.

Einzeln, 1) ein einzelner Mann, אִישׁ אֶחָד. Siehe, ein einzelner Mann kommt gelaufen, הִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ. Einzelne Tage, יָמִים אֲחָדִים. Die einzelnen Beeren deines Weinberges sollst du nicht auflesen, וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט. Ein einzelnes Haus mitten im Walde, בַּיִת בּוֹדֵד בְּתוֹךְ הַיַּעַר. 22) Die Gäste werden einzeln kommen, הַקְּרוּאִים יָבֹאוּ אִישׁ אַחֲרֵי אִישׁ. Einzeln werdet ihr aufgelesen, וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד.

Einkassieren, Geld, אָסֹף כֶּסֶף לְשׂוּמוֹ בְּגִנְזַךְ, בִּגְנָזִים.

Einkommen, 1) bis die Ernte des Jahres einkommt, sollt ihr von der alten essen, עַד בּוֹא תְּבוּאַת הַשָּׁנָה תֹּאכְלוּ יָשָׁן. 2) Schriftlich mit einer Klage bei dem Gerichte, הָבִיא דְּבַר הָרִיב בְּמִכְתָּב אֶל הַשֹּׁפֵט.

Einkommen, הַכְנָסָה. Das Einkommen seines Hauses, הַכְנָסַת בֵּיתוֹ. Der Frevler verwendet sein Einkommen zum Laster, תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת.

Einkaufspreis, der, מְחִיר.

Einkaufen, Getreide, קָנֹה דָגָן לַהֲבִיאוֹ הַבָּיְתָה.

Einkünfte, die, s. Einkommen.

Einquartieren, הָלִין עֹבְרִים בְּמָקוֹם לָלוּן. Soldaten in ein Haus, הָבֵא אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אֶל בֵּית אִישׁ לָלוּן בּוֹ.

Einkleiden, eine Sache, s. Vortragen.

Einkehr, die, מְלוֹן אֹרְחִים. s. Wirthshaus.

Einkehren, bei Einem, סוּר אֶל אִישׁ, אֶל בֵּית אִישׁ.

Einkerben, Fische, שָׂרֹט שָׂרֶטֶת בִּבְשַׂר הַדָּגִים.

Einkerkern, Einen, נָתֹן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר, שׂוּם אִישׁ בַּבּוֹר.

Einraunen, Einem Etwas, s. Einflüstern.

Einrühren, Mehl in die Brühe, בְּלֹל קֶמַח בַּמָּרָק.

Einrichtung, die, 1) einer Wohnung, כְּלֵי הַבָּיִת. 2) Eines Staates, חֻקּוֹת הַמְּדִינָה, *סִדּוּר מְדִינִי.

Einrichten, einen Platz zum Tanzen, הָכִין מָקוֹם לְרַקֵּד בּוֹ. Er ist sehr schön eingerichtet, כְּלֵי בֵיתוֹ נֶחֱמָדִים לְמַרְאֶה. Einen Staat — שׂוּם חֹק וּמִשְׁפָּט לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

Einrücken, 1) in eine Stadt, בּוֹא הָעִירָה. 2) Etwas in ein Buch, הַעֲלֵה דָבָר עַל סֵפֶר.

Einreiben, ich rieb mir die Haut mit einer Salbe ein, מָרַחְתִּי הַמִּרְקַחַת עַל עוֹר בְּשָׂרִי.

Einreichen, Etwas, s. Uebergeben.

Einräumen, 1) die Hausgeräthe, הָבֵא כְּלֵי הַבַּיִת אֶל הַחֲדָרִים. 2) Einem ein Zimmer in seinem Hause, נָתֹן חֶדֶר לְאִישׁ בְּבֵיתוֹ לָשֶׁבֶת בּוֹ. 3) Zugeben: Ich räume dir dieses ein, דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה נְכֹחִים בְּעֵינַי.

Einreißen, ein Haus, הָרֹס בַּיִת. Eine eingerissene Mauer. חוֹמָה פְּרוּצָה, מְפֹרָצָה. s. Niederreißen. 2) Die Laster reißen immer weiter ein, תִּתְגַּבַּרְנָה הַחַטָּאוֹת מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Einreden, du hast mir die Waare eingeredet פִּתִּיתַנִי וְקָנִיתִי מֵאִתְּךָ הַמַּעֲרָב.

Einrechnen, die Auslagen, *הַעֲלֵה הַהוֹצָאוֹת עַל הַחֶשְׁבּוֹן.

Einschalten, einen Tag, הוֹסִיף יוֹם עַל יְמֵי הַשָּׁנָה. Etwas in eine Schrift, הַעֲלֵה דָבָר עַל הַמִּכְתָּב.

Einscharren, einen Leichnam, קָבֹר הַמֵּת, s. Verscharren.

Einschöpfen, Wasser, שָׁאֹב מַיִם לְתִתּוֹ אֶל הַכֶּלִי.

Einschieben, s. Einschalten. Eine eingeschobene Stelle, *מַאֲמָר מְסֻגָּר.

Einschiffen, sich nach Indien, יָרֹד בָּאֳנִיָּה לָבוֹא עִמָּהֶם אֶל אֶרֶץ הֹדּוּ.

Einstoßen, eine Mauer mit Sturmböcken, הַפֵּל־הָרֹס הַחוֹמָה בְּכָרִים.

Einsturz, der, einer Mauer, *נְפִילַת הַחוֹמָה, s. Einstürzen.

Einstimmig antworten, עָנֹה קוֹל אֶחָד. Er wurde von Allen Einstimmig gewählt, כֻּלָּם הָיוּ פֶּה אֶחָד לִבְחֹרוֹ.

Einstimmen, הֱיוֹת בְּעֶרְכְּךָ וְסֵדֶר דָּבָר זוּלָתוֹ. 1) Er stimmte in ihren Gesang ein, עָנָה וְשָׁר אִתָּם. 2) Freunde! ich stimme mit euch ein, אַחַי! לִבִּי כִּלְבַבְכֶם.

Einstürzen, die Mauer ist eingestürzt, נָפְלָה הַחוֹמָה תַּחְתֶּיהָ. Ein Berg, der einstürzt, הַר נֹפֵל. Einen Thurm — הַפֵּל־ נָתֹץ הַמִּגְדָּל.

Einsteigen, in den Wagen, in ein Schiff, עֲלֵה הַמֶּרְכָּבָה, יָרֹד בָּאֳנִיָּה. Durch die Fenster steigen sie ein wie Diebe, בְּעַד הַחַלּוֹנִים יָבֹאוּ כַּגַּנָּב.

Einstehlen, sich, in eine Stadt, הִתְגַּנֵּב לָבוֹא הָעִיר.

Einstehen, von Dienstleuten, s. Eintreten.

Einstellen, die Arbeit, הַשְׁבֵּת אֶת מְלַאכְתּוֹ.

Einstecken, das Schwert, הָשֵׁב הַחֶרֶב אֶל תַּעְרָהּ אֶל נְדָנָהּ; einen Dieb, כְּלֹא אֶת הַגַּנָּב; Geld, שׂוּם כֶּסֶף בַּכִּיס. Er muß von ihm viele Grobheiten einstecken, הוּכְרַח לִשְׁמוֹעַ מִפִּיו נְאָצָה וְקָלָס, בְּאֵין מֵשִׁיב.

Einschlag, der, des Gewebes, עֵרֶב.

Einschlagen, 1) einen Nagel in die Wand, תָּקַע יָתֵד בַּקִּיר. 2) Eine Thür, הָלַם אֶת הַדֶּלֶת לְשַׁבְּרָהּ; Einem die Zähne, הַפֵּל שִׁנֵּי אִישׁ, הָרֵם שִׁנֵּי אִישׁ בְּפִיו. 3) Er hat den Weg nach der Stadt eingeschlagen, פָּנָה דֶּרֶךְ הָעִיר. Er schlug einen andern Weg ein, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר. 4) Der Donner hat in den Thurm eingeschlagen, נָגַע הַבָּרָק בַּמִּגְדָּל וַיִּבְעַר בּוֹ, נָפְלָה אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם עַל הַמִּגְדָּל בְּרַעַם. 5) Der Kauf ist geschlossen, schlag ein, נִתְקַע כַּפֵּינוּ לְקַיֵּם הַמִּמְכָּר, הַמִּקְנָה.

Einschlafen, er schlief ein und träumte, וַיִּישַׁן וַיַּחֲלֹם. Ich kann nicht — שֵׁנָה בְּעֵינַי אֵינֶנִּי רֹאֶה.

Einschlummern, הָחֵל לִישֹׁן.

Einschluß, der, 1) eines Briefes, הַמִּכְתָּב אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת. 2) Mit Einschluß der Weiber und Kinder, עִם הַנָּשִׁים וְהַטָּף.

Einschlucken, Etwas, בָּלַע דָּבָר.

Einschließlich, vom Ersten des Monats an bis zum Sechsten — מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ עַד יוֹם הַשִּׁשִּׁי.

Einschließen, 1) schließe dich ein in deinem Zimmer, הִסָּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ. Sie bleibe sieben Tage eingeschlossen, תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים. Der Priester lasse ihn einschließen, וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן. 2) Eine Festung, צוּר עַל עִיר מִבְצָר. 3) Das hier eingeschlossene Schreiben ist an dich, הַמִּכְתָּב הַזֶּה הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ אִגַּרְתִּי שָׁלוּחַ אֵלֶיךָ. 4) Ich werde dich in mein Gebet — בְּהִתְפַּלְלִי אֶתְפַּלֵּל גַּם בַּעַדְךָ.

Einschlürfen, Wasser, גָּמָא מַיִם, s. Schlürfen.

Einschleichen, sich in ein Haus, הִתְגַּנֵּב לָבוֹא הַבַּיִת. Er schlich sich bei mir durch glatte Reden ein, בַּחֲלָקוֹת וּשְׂפַת חֹנֶף הִתְגַּנֵּב אֵלָי.

Einschläfern, ein Kind, יַשֵּׁן אֶת הַיֶּלֶד.

Einschmieren, Etwas mit Oel, מָשַׁח דָּבָר בַּשֶּׁמֶן.

Einschmutzen, die Kleider, טַנֵּף הַבְּגָדִים.

Einschmeicheln, sich bei Einem, דַּבֵּר חֲלָקוֹת לְאִישׁ לִמְצֹא חֵן בְּעֵינָיו.

Einschmeißen, s. Einwerfen.

Einschmelzen, silberne Gefäße, הַתֵּךְ כְּלֵי כֶסֶף.

Einschnitt, der, in die Haut, שֶׂרֶט, שָׂרֶטֶת. Auf allen Händen sind Einschnitte, עַל כָּל יָדַיִם גְּדֻדוֹת.

Sich Einschnitte machen, הִתְגֹּדֵד, נָתַן שֶׂרֶט= שָׂרַט שָׂרֶטֶת בִּבְשָׂרוֹ.

Einschneidig, ein einschneidiges Schwert, חֶרֶב חַדָּה וּמְרוּטָה מִצַּד אֶחָד.

Einschneiden, 1) Gurken, פַּלַּח קִשֻּׁאִים אֶל הַסִּיר; Brod, in die Suppe, חָתַךְ לֶחֶם אֶל הַמָּרָק*. 2) Seinen Namen, in Holz, חָרַשׁ= חָרַת שְׁמוֹ עַל עֵץ. Man machte eingeschnittene Arbeit an den Wänden des Hauses, קָלַע פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת עַל קִירוֹת הַבַּיִת.

Einschenken, Einem Wein, מַלֵּא אֶת הַכּוֹס יַיִן לִפְנֵי הַשּׁוֹתֶה. Es ist schon eingeschenkt, הַכּוֹסוֹת מְלֵאוֹת יָיִן.

Einschärfen, Einem Etwas, שַׁנֵּן דָּבָר לְאִישׁ.

Einspannen, s. Anspannen.

Einspännig, ein einspänniger Wagen, מֶרְכָּבָה אֲשֶׁר יֵאָסֵר בָּהּ סוּס אֶחָד.

Einsperren, Geld, סָגַר כֶּסֶף בְּתוֹךְ הָאַרְגָּז; einen Dieb, שׂוּם הַגַּנָּב אֶל בֵּית הַכֶּלֶא. Ich bin im Hofe des Gefängnisses eingesperrt, כָּלוּא, עָצוּר אֲנִי בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה. Wollt ihr euch ihretwegen einsperren? הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה.

Einspritzen, Balsam in einer Wunde, הַזֵּר שֶׁמֶן אֶל תּוֹךְ הַמַּכָּה.

Einsprechen, 1) Einem Muth, אַמֵּץ אִישׁ, חַזֵּק יְדֵי אִישׁ. 2) Bei Einem, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ.

Einsprengen, 1) Fleisch mit Salz, זָרַק מֶלַח עַל הַבָּשָׂר. 2) Eine Thür, שַׁבֵּר דֶּלֶת.

Einschrumpfen, von Feigen, צָמַק. Eingeschrumpfte Brüste, שָׁדַיִם צֹמְקִים. Von der Haut, קָמַט*, כָּוַץ.

Einschreiben, Etwas, כָּתַב דָּבָר בְּסֵפֶר, עַל סֵפֶר.

Einschränken, sich, הַמְעֵט צְרָכוֹ*.

Aeußerung, die, mündliche, הַדִּבֵּר.

Aeußerlich ist er freundlich gegen mich, שָׁלוֹם יְדַבֵּר אִתִּי בְּפִיו.

Aeußern, seinen ganzen Unwillen äußert der Thor, כָּל רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל. Sich äußern, חַוֵּה דֵעוֹ.

Aeußerst aufgebracht sein, כָּעֹס עַד מְאֹד. Er hasset ihn auf das Aeußerste, תַּכְלִית שִׂנְאָה יִשְׂנָאֵהוּ. Ich lasse es auf das Aeußerste ankommen, וְיַעֲבֹר

עֲלֵי מָה. Bis ans Aeußerste forscht man nach dem Gestein des Dunkels, לְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר אֶבֶן אֹפֶל.

Aeußere, das äußere Thor, הַשַּׁעַר הַחִיצוֹן. Die äußere Mauer, הַחוֹמָה הַחִיצוֹנָה. Sein Aeußeres ist gefällig, טוֹב מַרְאֶה הוּא. Nach dem Aeußern eines Menschen urtheilen, שָׁפַט לְמַרְאֵה אִישׁ.

Euer, 1) ich will euer (eurer) schonen, אָחוּס עֲלֵיכֶם. 2) Euer Vater, אֲבִיכֶם, אֲבִיכֶן. Eure Verwandten, קְרוֹבֵיכֶם, (weibl.) כֶּן.

Eierdotter, der, (nach Einigen) חַלָּמוּת, *חֶלְמוֹן, אֹדֶם הַבֵּיצָה.

Eierweis, das, (nach Einigen) רִיר חַלָּמוּת, *לֹבֶן הַבֵּיצָה.

Eifer, der, 1) heftiger Unwillen, קִנְאָה. Der Eifer für dein Haus verzehrt mich, קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי. 2) Etwas mit Eifer thun, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר, s. Eiferig.

Eifersucht, die, קִנְאָה. Eifersucht bringt den Mann in Wuth, קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר. Das ist die Lehre für die Eifersucht, זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאוֹת. Der Trank der Eifersucht, מַשְׁקֵה הַסּוֹטָה.

Eifersüchtig sein, auf sein Weib, קִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ. Er ist eifersüchtig geworden, עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה.

Eiferig, eifrig, חָרוּץ, עוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּהִתְלַהֲבוּת רוּחוֹ. 1) Er ist ein eifriger, eifervoller Gott, אֵל קַנָּא, קַנּוֹא הוּא. 2) Nach ihm befestigte eifrig, אַחֲרָיו הֶחֱרָה הֶחֱזִיק.

Eifern, für Einen, für Etwas, קִנֵּא לְ. Er eifert gegen sein Weib, וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ.

Eiferer, der, הַמְקַנֵּא.

Eurige, mein Sohn und der Eurige. בְּנִי וּבִנְכֶם. Nehmt das Eurige, קְחוּ אֶת אֲשֶׁר לָכֶם. Die Eurigen, אַנְשֵׁי בֵיתְכֶם, קְרוֹבֵיכֶם.

Euretwegen, לְמַעַנְכֶם, בַּעֲבוּרְכֶם, בִּגְלַלְכֶם, (weibl.) כֶּן.

B ב

Baal, ein phönizischer Abgott, הַבַּעַל; bei den Babiloniern, בֵּל. Die Baals-Götzen, הַבְּעָלִים. Die Baals-Priester, כֹּהֲנֵי הַבַּעַל.

Baar, s. Bar.

Bad, das, רַחֲצָה, *מֶרְחָץ, (im Talmud) *מְסוּתָא, Bäder, *מֶרְחֲצָאוֹת.

Badehaus, das, בֵּית הַמֶּרְחָץ*.

Badewanne, die, *אַמְבַּטִי; (im Talmud) Er sprang in die heiße Badewanne, קָפַץ לְתוֹךְ אַמְבַּטִי רוֹתַחַת, לְהִתְרַחֵץ בּוֹ.

Baden, sich, רָחַץ, רָחַץ בְּשָׂרוֹ, הִתְרַחֵץ בַּמַּיִם. Einer, der sich badet, אִישׁ רוֹחֵץ, (weibl.) אִשָּׁה רוֹחֶצֶת.

Badezimmer, das, *חֲדַר הַמֶּרְחָץ.

Bahn, die, מְסִלָּה, מַסְלוּל, נְתִיבָה. Bahn machen, סָלַל הַמְסִלָּה. Ich leitete dich auf die Bahn der Redlichkeit, הִדְרַכְתִּיךָ בְּמַעְגְּלֵי יֹשֶׁר. Leite mich auf die Bahn deiner Gebote, הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ. Die Bahnen, מְסִלּוֹת, נְתִיבוֹת.

Bahnen, einen Weg, סָלַל, פִּנָּה דֶרֶךְ. Sie bahnten sich den Weg zu mir, וַיָּסֹלּוּ עָלַי דַּרְכָּם. Ein gebahnter Weg, דֶּרֶךְ סְלוּלָה, דֶּרֶךְ נְתִיבָה.

Bahre, die, מִטָּה.

Basilisk, der, צֶפַע, צִפְעֹנִי. Basilisken, צִפְעֹנִים.

Basis, die, יְסוֹד, כֵּן.

Base, die, des Vaters Schwester, דּוֹדָה; der Mutter Schwester, אֲחוֹת אֵם.

Bach, der, נַחַל, פֶּלֶג. Bäche, נְחָלִים, פְּלָגִים, נַהֲלֵי, פַּלְגֵי מַיִם.

Bachweide, die, plur. Bachweiden, עַרְבֵי נַחַל.

Balg, der, eines Hasen, עוֹר הָאַרְנֶבֶת.

Balgen, sich mit Einem, הֵאָבֵק עִם אִישׁ.

Bald, 1) er wird bald sterben, יָמוּת בְּקָרוֹב. Es wird euch bald Hilfe kommen, קְרוֹבָה יְשׁוּעַתְכֶם לָבוֹא. Er ist ausgegangen, wird aber bald wiederkommen, יָצָא וְלֹא יְאַחֵר לָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ. 2) Thue es bald, מַהֵר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. 3) Bald wäre ich in das größte Unglück gerathen, כִּמְעַט הָיִיתִי בְכָל רָע. 4) Bald lacht er, bald weint er, פַּעַם יִשְׂחַק פַּעַם יִבְכֶּה.

Baldachin, der, חֻפָּה, אַפִּרְיוֹן, אֹהֶל שַׁפְרִיר.

Baldig, ich wünsche dir eine baldige Genesung, מִי יִתֵּן וְתִחְיֶה מֵחָלְיֵךְ בִּמְהֵרָה.

Balsam, der, צֳרִי, צְרִי, צֹרִי. Fliehe, mein Geliebter, über die Balsamgebirge, בְּרַח דּוֹדִי עַל הָרֵי בְשָׂמִים.

Balsambüchse, die, בֵּית הַצֳּרִי.

Balsambeet, das, עֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם

Balsamduft, der, רֵיחַ בְּשָׂמִים. Durchwehe meinen Garten, daß seine Balsamdüfte sich verbreiten, הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו.

Balsamiren, s. Einbalsamiren.

Balsamisch, ein balsamischer Geruch, רֵיחַ בֹּשֶׂם, בְּשָׂמִים.

Ball, der, 1) zum Spielen, עִגּוּל, *כַּדּוּר. 2) Er gibt heute einen Ball, קָרָא אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לְרַקֵּד הַיּוֹם בְּבֵיתוֹ.

Ballast, der, eines Schiffes, הַחוֹל אֲשֶׁר בְּיַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה לְהָסֵב בְּעוֹל סֻבָּלוֹ. כִּי יִשְׁקַע חֶצְיוֹ אֶל תּוֹךְ הַמַּיִם.

Ballen, Einen mit geballter Faust schlagen, הַכֵּה אִישׁ בְּאֶגְרֹף. (Substant.) Ein Ballen Waaren, תַּכְרִיךְ סְחוֹרוֹת.

Balkon, der, מַעֲקֵה חַלּוֹנֵי הַבַּיִת.

Balken, der, קוֹרָה. Zederbalken, קֹרוֹת אֲרָזִים. Eine Reihe Zederbalken, טוּר אֲרָזִים כְּרֻתוֹת. Holz zu den Bindebalken, עֵצִים לַמְחַבְּרוֹת. Balken legen, einziehen, קָרָה.

Bann, der, חֵרֶם. Einen in den Bann thun, *הַחֲרֵם אִישׁ.

Bangigkeit, die, דַּאֲגַת הַלֵּב.

Bange, mir ist wegen dieser Sache — אֶדְאַג מֵהַדָּבָר הַזֶּה.

Bangen, mir bangt um ihn, אֶדְאַג לוֹ.

Band, das, 1) Etwas damit zu binden, plur. die Bänder, חוּט, תִּקְוָה. Das dreifache Band, הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ. 2) Löse die Bande der Unterjochung, הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה. In den Banden seines Lasters wird er fest gehalten, בְּחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ. Mit menschlichen Banden, mit den Banden der Liebe leitete ich sie, בְּחַבְלֵי אָדָם בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה אֶמְשְׁכֵם. Seine Bande fielen ab, וַיִּמַּסּוּ אֱסוּרָיו. Lasset uns zerreißen ihre Bande, נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ. Du lösetest meine Bande, פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי. Die Bande der Plejaden, מַעֲדַנּוֹת כִּימָה. Die Bande des Orions, מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל.

Band, der, eines Buches, *כֶּרֶךְ. Zwei Bände, שְׁנֵי כְּרָכִים.

Bandit, der, מַכֵּה נֶפֶשׁ אִישׁ בַּסֵּתֶר, s. Meuchelmörder.

Bande, die, eine Bande Diebe, חֶבֶר־חַבְרֵי גַנָּבִים.

Bannen, Schlangen, לַחַשׁ.

Banner, der, מְלַחֵשׁ, חֹבֵר חֶבֶר, חֲבָרִים.

Bank, die, מוֹשָׁב, *סַפְסָל.

Bankerott, dieser Kaufmann ist— אֵין כֶּסֶף לַסֹּחֵר הַזֶּה לְשַׁלֵּם אֶת נוֹשָׁיו.

Bastard, der, מַמְזֵר, יֶלֶד זְנוּנִים.

Backofen, der, תַּנּוּר, Backöfen, תַּנּוּר וְכִירַיִם.

Backwerk, das, מַאֲפֵה מַחֲבַת, מַרְחֶשֶׁת.

Backtrog, der, מִשְׁאֶרֶת, Backtröge, מִשְׁאֲרוֹת.

Backen, Brod, אָפֹה לֶחֶם.

Backen, der oder die Backe, לְחִי, לֶחִי, plur. לְחָיַיִם.

Backenbart, der, פְּאַת הַזָּקָן עַל הַלְּחָיַיִם.

Backenzahn, Backzahn, der, מְתַלְּעָה, מַלְתָּעָה, plur. מְתַלְּעוֹת, מַלְתְּעוֹת.

Backenstreich, der, מַכָּה עַל הַלֶּחִי, s. Ohrfeige.

Bar, כֶּסֶף מָלֵא. Ich habe ihm das Haus gleich bar bezahlt, קָנִיתִי אֶת בֵּיתוֹ בְּכֶסֶף מָלֵא. Mein bares Geld, כַּסְפִּי הַנִּמְצָא בְּיָדִי, בְּבֵיתִי.

Baracke, die, Feldhütte, מְלוּנָה.

Barbar, der, Ausländer: Du beugst die Wuth der Barbaren, שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ. 2) Ein grausamer Mensch, אַכְזָר.

Barbarisch, 1) ausländisch, לֹעֵז. 2) Ein barbarisches Verfahren, דֶּרֶךְ אִישׁ אַכְזָרִי.

Barbarei, die, אַכְזְרִיּוּת.

Barbier, der, גַּלָּב, plur. גַּלָּבִים.

Barbierbecken, das, סַף־סֵפֶל הַגַּלָּבִים.

Barbiermesser, das, תַּעַר הַגַּלָּבִים, מוֹרָה.

Barbieren, Einen, גַּלֵּחַ בְּתַעַר אֶת זְקַן אִישׁ, הַעֲבֵר הַתַּעַר עַל זְקַן אִישׁ.

Barbierstube, die, לִשְׁכַּת הַגַּלָּב.

Bart, der, זָקָן. Sich den Bart putzen, עָשָׂה שְׂפָמוֹ.

Bartlos, er ist, חָסֵר זָקָן הוּא.

Bartscheerer, s. Barbier.

Barmherzig, von Gott, רַחוּם; (von einem Menschen) חוֹמֵל, מְרַחֵם. Ein barmherziger Mann, רַחֲמָנִי, יְרַחֲמָן. Barmherzige Frauen, נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת.

Barmherzigkeit, die, רַחֲמִים, *רַחֲמָנוּת.

Barfuß gehen, הָלַךְ יָחֵף.

Barre, die, eine Barre Gold, לְשׁוֹן זָהָב.

Barsch mit Einem reden, דִּבֵּר קָשׁוֹת אֶת אִישׁ.

Barschaft, die, seine ganze — כָּל כַּסְפּוֹ.

Boot, das, אֳנִיָּה קְטַנָּה.

Bogen, der, קֶשֶׁת. Die Bogen, קְשָׁתוֹת. Die Hand an den Bogen legen, הִרְכִּיב יָדוֹ עַל הַקֶּשֶׁת. Ein gespannter Bogen, קֶשֶׁת דְּרוּכָה, s. Spannen. Ein betrüglicher Bogen, קֶשֶׁת רְמִיָּה.

Bogenschuß, der, so weit, wie ein Bogenschuß, הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת.

Bogenschütze, der, רֹבֵה קַשָּׁת. Bogenschützen, בַּעֲלֵי חִצִּים; poetisch קֶשֶׁת. Und die übrige Zahl von Kedors tapfern Bogenschützen wird geringe sein, וּשְׁאָר מִסְפַּר קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי בְנֵי קֵדָר יִמְעָטוּ.

Boden, der, 1) die Oberfläche der Erde, אֶרֶץ, פְּנֵי אֶרֶץ. Einen zu Boden werfen, הִפִּיל אִישׁ אַרְצָה. Eine Mauer dem Boden gleich machen, הִגִּיעַ חוֹמָה לָאָרֶץ, עַד עָפָר. 2) Die Frucht eines guten Bodens, פְּרִי אֲדָמָה טוֹבָה. 3) Der Boden des Meeres, eines Zimmers (Fußboden), קַרְקַע הַיָּם, הַחֶדֶר. 4) Der Raum unter dem Dache, *עֲלִיָּה.

Bodensatz, der, des Weines, שְׁמָרִים, s. Hefen.

Bodenlos, eine bodenlose Tiefe, מְצוּלָה אֲשֶׁר אֵין לָהּ חֵקֶר.

Bohne, die, plur. Bohnen, פּוֹל.

Bohren, ein Loch in ein Brett, נָקַב חוֹר בְּקֶרֶשׁ. Er bohrte ein Loch in ihren Deckel (der Urne), וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ (ר"ל בְּדֶלֶת שֶׁל הָאָרוֹן הַנִּזְכָּר).

Boshaft, ein boshafter Mensch, אִישׁ רָע, s. Böse.

Bosheit, die, der Frevler, des Herzens רַע רְשָׁעִים, רֹעַ לֵב.

Botanik, die, *יְדִיעַת כָּל צִמְחֵי הָאָרֶץ.

Bothmäßigkeit, die, unter der Bothmäßigkeit Jemands stehen, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ, s. Herrschaft.

Bote, der, צִיר, מַלְאָךְ; Boten, צִירִים, מַלְאָכִים.

Botenlohn, der, מְחִיר, שְׂכַר הַמְבַשֵּׂר. Einem einen Botenlohn geben, נָתַן בְּשׂוֹרָה לְאִישׁ.

Bothschaft, die, בְּשׂוֹרָה. Er kommt mit einer guten Bothschaft, אֶל בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא. Auch Dieser bringt eine Bothschaft, גַּם זֶה מְבַשֵּׂר. Mein Herr und König empfange die Bothschaft, daß dir Gott heute Recht verschafft hat, gegen alle deine Feinde um und um, von der Hand Aller, die sich gegen dich auflehnten, יִתְבַּשֵּׂר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי שְׁפָטְךָ יְיָ הַיּוֹם (מִכָּל אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב) מִיַּד כָּל הַקָּמִים עָלֶיךָ.

Bothschafter, der, s. Gesandter.

Bollwerk, das, דָּיֵק, s. Aufführen.

Bock, der, 1) das Thier, שָׂעִיר, תַּיִשׁ, צָפִיר. Böcke, שְׂעִירִים, תְּיָשִׁים, צְפִירִים; als Mauerbrecher, כָּרִים. 2) Der Sitz des Kutschers, מוֹשַׁב הָרַכָּב.

Bockshorn, das, 1) eigentlich, קֶרֶן הַשָּׂעִיר. 2) Johannisbrod, *חָרוּב.

Bocksprung, der, Bocksprünge machen, רָקַד כְּשָׂעִיר.

Bocken, Bockenzen, בָּאַשׁ כִּבְשַׂר הַתַּיִשׁ.

Borg, er kauft die Waaren auf Borg, לֹא יִתֵּן כֶּסֶף מְחִיר הַמַּעֲרָבִים לִמְכְרֵיהֶם בְּיוֹם קְנוֹתוֹ אֹתָם מֵאִתָּם.

Borgen, 1) Geld, ein Kleid von Einem, לָוָה כֶּסֶף, שָׁאַל בֶּגֶד מֵאֵת אִישׁ. 2) Einem Geld, ein Kleid — הִלְוָה כֶסֶף, הִשְׁאִיל בֶּגֶד אֶת אִישׁ.

Bord, der, Etwas über Bord werfen, הֵטִיל דָּבָר מִתּוֹךְ מֵעַל הָאֳנִיָּה אֶל הַיָּם.

Born, der, בְּאֵר, בּוֹר, s. Brunnen, Quelle.

Borste, die, plur. die Borsten, eines Schweines, שַׂעֲרַת בְּשַׂר הַחֲזִיר הַמְסֻמֶּרֶת.

Bösartig, eine bösartig Krankheit, חֳלִי רָע, חוֹלָה רָעָה.

Böse, 1) ein böser Mensch, אִישׁ רָע. 2) Wild. Ein böses Thier, חַיָּה רָעָה. 3) Unangenehm. Ein böses Geschäft, עִנְיָן רָע. 4) Er ist böse auf mich, יִכְעַס אֵלַי.

Böse, das, רָע, רָעָה. Weder Gutes noch Böses,

הָרַע לְאִישׁ, מֵטוֹב עַד רָע. Einem Böses thun עָשָׂה רָעָה עִם אִישׁ.

Bösewicht, der, מֵרַע. Bösewichter, מְרֵעִים.

Bube, der, 1) ein Knabe, יֶלֶד. 2) Er ist ein Bube, בֶּן בְּלִיַּעַל הוּא.

Bubenstreich, der; Bubenstück, das, מַעֲשֵׂה אִישׁ בְּלִיַּעַל.

Bug, der, das Schulterblatt, זְרוֹעַ.

Bugstück, das, זְרוֹעַ, plur. זְרֹעִים, זְרֹעוֹת.

Bude, die, חָנוּת, plur. חֲנֻיּוֹת.

Buhle, der, מְאַהֵב, רֵעַ. Vor den Augen ihrer Buhlen, לְעֵינֵי מְאַהֲבֶיהָ. Du buhltest mit vielen Buhlen, וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים.

Buhlen, mit Einem, זָנָה אֶת, אֶל, בְּ; nach Etwas, זָנָה אַחֲרֵי.

Buhler, der, זֹנֶה.

Buhlerin, die, זוֹנָה, אֵשֶׁת זְנוּנִים.

Buhlerisch, ihr buhlerisches Herz, לִבָּם הַזּוֹנֶה.

Buhlerei, die, זְנוּנִים. Einen dazu verleiten, הַזְנֵה אֶת.

Buhlschaft, die, אֲהָבִים, עֲגָבָה.

Busen, der, 1) die Brust, חֵיק. Sie liege in deinem Busen, וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ. Die an deinem Busen ruht, שֹׁכֶבֶת חֵיקֶךָ. 2) Die Falten und die Oeffnung in der Kleidung vor der Brust, חֵיק, חֹב. Die Hand in den Busen stecken, הָבֵא יָדוֹ בְחֵיקוֹ; Meine Sünde im Busen zu verbergen, לִטְמֹן בְּחֻבִּי עֲוֹנִי. 3) Der Busen des Meeres, לְשׁוֹן יָם.

Busenfreund, der, מְיֻדָּע, אוֹהֵב נֶאֱמָן, מְקֹרָב לֵב, plur. מְיֻדָּעִים.

Butter, die, חֶמְאָה. Glatter als Butter sind seine Worte, חָלְקוּ דְבָרָיו מַחֲמָאוֹת.

Buttern, מִיץ חָלָב לְהוֹצִיא חֶמְאָה.

Buch, das, סֵפֶר, סִפְרָה. Bücher, סְפָרִים.

Buchbinder, der, *מַכְרִיךְ סְפָרִים.

Buchdrucker, der, *מַדְפִּיס.

Buchdruckerkunst, die, *מְלֶאכֶת הַדְּפוּס.

Buchdruckerei, die, *בֵּית הַדְּפוּס.

Buchhalter, der, הַמַּזְכִּיר בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן; kaufmännischer, הַכֹּתֵב דִּבְרֵי הַמִּסְחָר עַל סֵפֶר.

Buchhandlung, die, *חֲנוּת מֹכֵר סְפָרִים.

Buchhandel, der, מִסְחַר סְפָרִים.

Buchhändler, der, *קֹנֶה וּמֹכֵר סְפָרִים.

Bucht, er wohnt an seinen Buchten, עַל מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן.

Buchsbaum, der, תְּאַשּׁוּר. Buchsbäume, אֲשֻׁרִים.

Buche, die, (nach Einigen) תִּדְהָר; (chaldäisch) *מְרָנִין.

Buchrolle, die, מְגִלַּת סֵפֶר.

Buchstabe, der, *אוֹת. Buchstaben, אוֹתוֹת.

Buchstäblich abschreiben, *הַעְתֵּק אוֹת בְּאוֹת.

Bund, der oder das, Stroh, אֲגֻדַּת תֶּבֶן.

Bund, der, Bündniß, בְּרִית.

Bundbrüchig werden, הָפֵר בְּרִית.

Bundesartikel, die, דִּבְרֵי הַבְּרִית.

Bundesgenosse, der, בַּעַל בְּרִית. Seine Bundesgenossen, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ. Sie waren die Bundesgenossen Abrams, הֵמָּה בַּעֲלֵי בְרִית אַבְרָם.

Bundeslade, die, אֲרוֹן הַבְּרִית.

Bunt, ein buntes Unterkleid, כְּתֹנֶת פַּסִּים. Die Beute buntgefärbter Kleider, שְׁלַל צְבָעִים. Buntgewebte Decken, חֲטֻבוֹת. Die bunten Federn eines Vogels, נוֹצַת הָעוֹף אֲשֶׁר לָהּ הָרִקְמָה.

Buntfarbig, s. Bunt.

Buße, die, er hat Buße gethan, שָׁב מֵעֲוֹנוֹ, מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Bußtag, der, יוֹם צוֹם.

Bußpsalm, der, תְּפִלַּת דָּוִד בְּהִתְוַדּוֹ עַל עֲוֹנוֹ.

Buklig, ein bukliger Mensch, גִּבֵּן.

Buckel, der, 1) der Rücken, גַּב. 2) Er hat einen Buckel, גִּבֵּן הוּא.

Burg, die, בִּירָה. Die königliche Burg, מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ, הֵיכַל מֶלֶךְ. Die Burg Zions, מְצֻדַת צִיּוֹן. Burgen, *בִּירָנִיּוֹת, מְצוּדוֹת.

Bursch, der, נַעַר. Die Burschen, הַנְּעָרִים.

Busch, der, שִׂיחַ, s. Gebüsch, Gesträuch.

Buschholz, Buschwerk, das, שׂוֹכַת עֵצִים.

Bau, der, einen Bau unternehmen, הָחֵל לִבְנוֹת אֶת.

Bauart, die, griechische, תַּבְנִית בִּנְיָנֵי הַיְּוָנִים.

Baugerüst, das, s. Gerüst.

Bauholz, das, עֵצִים לְקֹרוֹת הַבָּתִּים.

Bauwesen, das, מְלֶאכֶת הַבַּנִּים.

Baulustig sein, חשק לִבְנוֹת בָּתִּים.

Bauleute, die, בֹּנִים. Der Stein, den die Bauleute verschmäht, אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים.

Baumeister, der, בּוֹנֶה אָמָן.

Baufällig, dieses Haus ist, הַבַּיִת הַזֶּה מְחֻשָּׁב לִנְפֹּל לָאָרֶץ.

Baukunst, die, חָכְמַת הַבִּנְיָן*.

Bauriß, der, תַּבְנִית הַבִּנְיָן.

Bauch, der, von Menschen und Thieren, בֶּטֶן, מֵעִים, verächtlich, כֶּרֶשׂ; von kriechenden Thieren, גָּחוֹן. Seinen Bauch füllen, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ.

Bauchgrimmen, Bauchweh, das, כְּאֵב הַמֵּעִים. Er hat — יִכְאֲבוּ עָלָיו מֵעָיו.

Bauchmuskeln, die, שְׁרִירֵי בֶטֶן.

Baum, der, עֵץ. Bäume, עֵצִים, שִׂיחִים. Ein alter Baum, אֶזְרָח, s. Ausbreiten.

Baumöl, das, שֶׁמֶן זַיִת, s. Oel.

Baumgarten, der, גַּן עֵץ פְּרִי.

Baumgärtner, der, הַנֹּטֵעַ וּמְגַדֵּל עֵץ פְּרִי.

Baumwolle, die, (nach Einigen) פִּשְׁתֵּי הָעֵץ.

Baumfrucht, die, פְּרִי עֵץ. Allerlei Baumfrüchte, כָּל פְּרִי עֵץ.

Baumzucht, die, גִּדּוּל הָעֵצִים*.

Baumrinde, die, קְלִיפַּת הָעֵץ*.

Bauen, ein Haus, בָּנָה בַיִת; ein Schiff, עָשָׂה אֳנִיָּה; ein Nest auf einem Baume, שׂוּם קֵן בָּעֵץ. 2) Ein gut gebautes Pferd, סוּס טוֹב מַרְאֶה. 3) Auf Einen bauen, הִסָּמֵךְ עַל אִישׁ. 4) Ein Feld, עָבַד שָׂדֶה.

Bauer, der Landmann, אִכָּר, יוֹגֵב, עוֹבֵד אֲדָמָה. plur. אִכָּרִים, יוֹגְבִים, עוֹבְדֵי אֲדָמָה.

Bauer, der, für Vögel, כְּלוּב עוֹף.

Bauernhund, הַכֶּלֶב הַשֹּׁמֵר בֵּית הָאִכָּר.

Bauerntracht, die, מַלְבּוּשֵׁי הָאִכָּרִים, עוֹבְדֵי הָאֲדָמָה.

Bauernkost, die, מַאֲכַל הָאִכָּרִים.

Bauernstolz, der, er hat einen — גְּאוֹנוֹ כִּגְאוֹן אִכָּרִים.

Bauersfrau, die, אֵשֶׁת הָאִכָּר.

Bübin, die, בַּת בְּלִיַּעַל.

Bübisch, auf eine bübische Weise, בְּדֶרֶךְ אַנְשֵׁי בְלִיַּעַל.

Bibliothek, die, בֵּית קִבּוּץ הַסְּפָרִים*.

Bibliothekar, der, הָאִישׁ הַפָּקִיד (או הַמְמֻנֶּה) עַל בֵּית קִבּוּץ הַסְּפָרִים.

Biblisch, eine biblische Geschichte, סִפּוּר מִסִּפּוּרֵי* סִפְרֵי קֹדֶשׁ.

Bibel, die, סִפְרֵי קֹדֶשׁ תנ״ך (תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים).

Büberei, die, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Biegsam, dieses Holz ist, נָקַל לְאִישׁ לָכֹף הָעֵץ הַזֶּה.

Biegeln, ein gewaschenes Kleid, *הַחֲלֵק בֶּגֶד מְכֻבָּס בְּבַרְזֶל חַם.

Biegen, Etwas, כָּפֹף דָּבָר, s. Beugen.

Bieder sein, עָשָׂה מֵישָׁרִים. Ein biederer Mann, אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ חַיִל. Ein biederes Weib, אִשָּׁה יְשָׁרָה, אֵשֶׁת חַיִל.

Biedermann, der, s. Bieder.

Biederkeit, die, מֵישָׁרִים.

Bühne, die, ein Gerüst, מִגְדַּל עֵץ. Für den Redner, עֹמֶד, עַמּוּד, מַעֲלָה. Bühne (Theater), בָּמַת יִשְׂחָק (nach Rumanili).

Bis, עַד. Bis zum Abend, עַד הָעֶרֶב, עֲדֵי עֶרֶב. Bis zur Wüste hin, עַד לְבוֹא מִדְבָּרָה. Von Chamath an bis zum Meere מִלְּבוֹא חֲמָת עַד הַיָּם. Er lief bis nach Jisreel וַיָּרָץ עַד בֹּאֲכָה יִזְרְעֶאלָה. Bis jetzt, עַד עַתָּה. Ich sah ihn nicht bis jetzt, לֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה. Du gehorchtest nicht bis jetzt, לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה. Bis hierher komme, und nicht weiter, עַד פֹּה תָבוֹא וְלֹא תוֹסִיף. Wir wollen bis dorthin gehen, נֵלְכָה עַד כֹּה. Bis die Verfolger zurückgekehrt sind, עַד שׁוּבוּ הָרֹדְפִים. Bis sie genug getrunken haben, עַד אִם כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת.

Bisher, bis jetzt, s. Bis.

Bisherig, deine bisherigen Handlungen, הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַד עַתָּה.

Bisweilen, s. Zuweilen.

Bittweise, בְּדֶרֶךְ בַּקָּשָׁה. Ich habe das Geld von ihm bittweise erhalten, נָתַן לִי הַכֶּסֶף בִּשְׁאֵלָתִי.

Bitte, die, תְּחִנָּה, תַּחֲנוּנִים, שְׁאֵלָה. An Jemanden

eine Bitte thun, הַפֵּל תְּחִנָּה לִפְנֵי אִישׁ. שָׁאַל שְׁאֵלָה מֵעִם אִישׁ.

Bitten, 1) Etwas verlangen. Um Leben bat er dich, חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ. Daß sie den König wegen ihres Volkes bitte, לְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ עַל עַמָּהּ. Sie baten den König dringend, הִפְגִּיעוּ בַּמֶּלֶךְ. Einen um Gnade bitten, הִתְחַנֵּן אֶל אִישׁ לַחֲמוֹל עָלָיו. Für Einen zu Gott bitten, הֶעְתִּיר אֶל אֱלֹהִים בְּעַד אִישׁ. Ich bitte! אָנָּא, בִּי אֲדֹנִי. 2) Einen zu Tische — קָרָא לְאִישׁ, לְאִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לָחֶם.

Bitter, die Frucht ist, הַפְּרִי מַר הוּא. Bitter wie Wermuth, מָרָה כַּלַּעֲנָה. Bitteres Wasser, מַיִם מָרִים. Mit bittern Kräutern sollen sie es essen, עַל מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ. Bittere Trauben, אַשְׁכְּלוֹת מְרֹרוֹת. Bitter schmeckt der Trank den Zechern, יֵמַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו. Du verhängst die bittersten Qualen über mich, תִּכְתֹּב עָלַי מְרֹרוֹת.

Bitterlich weinen, בָּכָה מַר, בִּמְרִירוּת לֵב. Ich muß bitterlich weinen, אֲמָרֵר בַּבֶּכִי. Ein bitterliches Weinen, בְּכִי תַמְרוּרִים.

Bitterkeit, die, des Wermuths, מְרִירוּת הַלַּעֲנָה. Er sättigt mich mit Bitterkeiten יַשְׂבִּיעֵנִי מְמְּרֹרִים.

Bittschrift, die, מִכְתָּב־ כְּתָב בַּקָּשָׁה*.

Büchse, die, ein Behältniß, קוּפָּה, תֵּבָה*.

Büchersaal, der, s. Bibliothek.

Büchermachen, das, des vielen Büchermachens ist kein Ende, עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ.

Bücherfreund, der, אֹהֵב סְפָרִים.

Bücherkenntniß, die, יְדִיעַת הַסְּפָרִים*.

Bücherkenner, der, אִישׁ יוֹדֵעַ סְפָרִים.

Bücherschrank, der, אַרְגַּז הַסְּפָרִים.

Bücherschreiber, Büchermacher, der, עֹשֶׂה סְפָרִים.

Bild, das, Vorstellung, דְּמוּת. Fürchterliche Bilder, חֶזְיוֹנוֹת נוֹרָאוֹת. Sein Bild schwebt mir vor Augen, תְּמוּנָתוֹ לְנֶגֶד עֵינָי. 2) Von Götzen סֶמֶל, צֶלֶם. Ein gegossenes, ausgehauenes Bild מַסֵּכָה, פֶּסֶל.

Bildhauer, der, יוֹצֵר פְּסִילֵי אֶבֶן.

Bildhauerarbeit, die, מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן.

Bildung, die, 1) das Bilden, יְצִירָה*. 2) Des Körpers, תֹּאַר. 3) Des Geistes, חָכְמַת לֵב.

Bildsäule, die, מַצֵּבָה, אֶבֶן מַשְׂכִּית, עַמּוּד פֶּסֶל.

Bildlich, בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Bildniß, das, eines Menschen, תֹּאַר דְּמוּת אָדָם תַּבְנִית אִישׁ, צוּרַת אָדָם; eines Götzen, s. Bild.

Bildner, der, יוֹצֵר.

Bilden, 1) eigentlich, יָצַר־ עִצֵּב אֶת. Deine Hände bildeten mich, יָדֶיךָ עִצְּבוּנִי. 2) Einen jungen Menschen, לִמֵּד אֶת הַנַּעַר דַּעַת. Wissenschaftlich gebildete Männer, אֲנָשִׁים יוֹדְעֵי דַעַת, מְבִינֵי מַדָּע.

Bilderbuch, das, סֵפֶר מָלֵא צִיּוּרִים*.

Bildergallerie, die, חַדְרֵי־ גִּנְזֵי הַצִּיּוּרִים*.

Bilderdienst, der, s. Götzendienst.

Bilderschriftkundigen, die, יוֹדְעֵי חֶרֶט אֱנוֹשׁ, חַרְטֻמִּים.

Billig, 1) das Korn ist, מְחִיר הַדָּגָן אֵינֶנּוּ רַב. 2) Es ist billig, daß du dieses thust, עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת. 3) Ein billiges Urtheil, מִשְׁפַּט צֶדֶק.

Billigen, ich billige es, טוֹב־ יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי.

Billigkeit, die, צֶדֶק, צְדָקָה.

Bündig, ein bündiger Beweis, הוֹכָחָה נִצַּחַת*.

Bündniß, das, בְּרִית. Er machte ein Bündniß mit ihm auf's ganze Leben, כָּרַת בְּרִיתוֹ אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם.

Binde, die, der Aerzte, חִתּוּל. s. Kopfbinde.

Bindebalken, die, Holz zu den Bindebalken, עֵצִים לַמְחַבְּרוֹת.

Bindehaus, das, der Hirten (wo sie die Schaafe binden und scheeren), בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים.

Bündel, das, ein Bündel Isop, אֲגֻדַּת אֵזוֹב.

Binden, 1) Einen mit Stricken, אָסַר אִישׁ בַּחֲבָלִים. Garben, אִלֵּם אֲלֻמִּים. עָקַד אִישׁ. An Etwas s. Anbinden. 2) Sich durch einen Schwur binden, אָסַר אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ בִּשְׁבוּעָה.

Binsen, die, אַגְמוֹן, גֹּמֶא. Die Binsenschiffchen auf dem Wasser, כְּלֵי גֹמֶא עַל פְּנֵי מַיִם.

Binnen acht Tagen, בְּעוֹד שְׁמֹנַת יָמִים.

Biene, die, דְּבוֹרָה. Bienen, דְּבֹרִים.

Bienenkorb, der, כַּוֶּרֶת דְּבֹרִים.

Bienenschwarm, der, עֲדַת דְּבוֹרִים.

Biß, der, einer Schlange, *נְשִׁיכַת הַנָּחָשׁ.

Bischen, ein Bischen Wein, מְעַט יַיִן.

Bissig, ein bissiger Hund, כֶּלֶב נֹשֵׁךְ. Ein bissiger Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ שְׁנוּנָה.

Bissen, der, פַּת. Den Bissen, den du gegessen, mußt du wieder ausspeien, פִּתְּךָ אָכַלְתָּ תְקִיאֶנּוּ.

Büßen, 1) er soll seine Sünde, יִשָּׂא חֶטְאוֹ. Er soll es mit seinem Blute — דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה. 2) Befriedigen: Er hat seine Lust gebüßt, נִהְיְתָה תַאֲוָתוֹ.

Büffel, der, רְאֵם. plur. רְאֵמִים.

Bücken, sich, vor Einem, הִשְׁתַּחֲוָה לְאִישׁ. לִפְנֵי אִישׁ. Es gehen zu dir gebückt die Söhne deiner Peiniger, וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ.

Bürge, der, *עָרֵב. Für einen Bürge sein, s. Bürgen.

Bürgen, für Einen, עָרַב לְאִישׁ. Du bürgtest für ihn, עָרַבְתָּ אֹתוֹ. Er bürgte für seinen Freund, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ.

Bürger, der, einer Stadt, אֶחָד מִבַּעֲלֵי הָעִיר.

Bürgerlich, מִנְהַג בַּעֲלֵי הַבַּיִת. Das bürgerliche Gesetzbuch, סֵפֶר חֻקֵּי הָעָם.

Bürgermeister, der, רֹאשׁ בַּעֲלֵי הָעִיר.

Bürgschaft, die, עֲרֻבָּה. Bürgschaft für einen Freund leisten, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ.

Bürde, die, מַשָּׂא, נֵטֶל, כֹּבֶד, סֵבֶל. s. Last,

Büschel, Büschchen, das, Blumen, צְרוֹר פְּרָחִים.

Bei, ein Vorwort, welches den Dativ regiert. 1) Neben, in der Nähe, אֵצֶל, עִם, עַל, אֵת. Bei Einem liegen, שָׁכַב אֵצֶל= עִם אִישׁ. Er ließ sein Kleid bei mir, עָזַב בִּגְדוֹ אֶצְלִי. Er wohnte bei dem Brunnen, וַיֵּשֶׁב עִם הַבְּאֵר. Bei Tische sein, יָשַׁב עַל= אֶל הַשֻּׁלְחָן. Die noch spät beim Weine sitzen, הַמְאַחֲרִים עַל הַיָּיִן. Es bleibe das Mädchen bei uns, תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ. 2) Das geschieht nicht bei uns, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בְּתוֹכֵנוּ בִּמְקוֹמֵנוּ, בְּאַרְצֵנוּ. Einen bei der Hand fassen, הֶחֱזִק בְּיַד אִישׁ. Hast du Geld bei dir? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Bei dem Lichte lesen, קָרָא בַּסֵּפֶר לְאוֹר הַנֵּר. Ich wandelte bei seinem Lichte durch's Dunkel, לְאוֹרוֹ אֵלֵךְ חֹשֶׁךְ. Beim Blitze deines Speeres, לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ. Ich schwor bei mir selbst, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. Bei sich selbst sprechen, אָמַר בְּלִבּוֹ. 3) Bei Tage und bei Nacht, יוֹמָם וָלַיְלָה. Er fürchtete sich bei Nacht, יִפְחַד פַּחַד בַּלַּיְלָה.

Bei, Umstandswort: Bei drei tausend Mann, כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים= אַלְפֵי אִישׁ.

Beibehalten, einen Gebrauch, *הֶחֱזִק בְּמִנְהָג.

Beibringen, 1) Einem eine Wunde, פָּצַע אִישׁ. 2) Man hat ihm Gift im Weine beigebracht, הִשְׁקוּהוּ יַיִן וְלֹא יָדַע כִּי מְרֹרָה בוֹ. 3) Der Jugend Kenntnisse, הֵבִין לַנְּעָרִים דַּעַת. Man hat ihm die Trauernachricht langsam beigebracht, הוֹדִיעוּ לוֹ לְאַט לְאַט הַבְּשׂוֹרָה לֹא טוֹבָה.

Beigeben, er ist ihm als Gehülfe beigegeben worden, נָתוּן הוּא לוֹ לְמִשְׁעָן וּלְתוֹמֵךְ לְהָקֵל מֵעָלָיו עֲבֹדָתוֹ.

Beigehen, er ließ sich, דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ.

Beigesellen, sich Einem, רָעָה= הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Einer, der sich Schlemmern beigesellt, רֹעֵה זוֹלְלִים. Er hat sich bösen Menschen beigesellt, אָרַח לְחֶבְרָה עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן.

Beidrucken, einen Aufsatz einem Werke, *הִדְפִּיס מַאֲמָר עִם= בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר.

Beiwohnung, die, Beischlaf (nach Einigen) עֹנָה.

Beiwohnen, 1) einer Frau, בּוֹא= קָרַב= נָגַשׁ אֶל אִשָּׁה, יָדַע= שָׁכַב אֶת אִשָּׁה. 2) Einer Rathsversammlung, יָשַׁב בְּסוֹד יוֹעֲצִים.

Beisammen, יַחַד, יַחְדָּיו.

Beisaß, der, תּוֹשָׁב. Beisaßen, תּוֹשָׁבִים.

Beisatz, der, דְּבָרִים נוֹסָפִים עַל.

Beisitzen, einem Gerichte, יָשַׁב עִם הַשֹּׁפְטִים.

Beiseit, er führte mich bei Seite, um mit mir allein zu sprechen, לְקָחַנִי מִמְּקוֹמִי לְדַבֵּר אִתִּי בַּסָּתֶר. Warum stehst du bei Seite? לָמָּה תַעֲמֹד מִנֶּגֶד. Etwas bei Seite schaffen, הֵסֵר דָּבָר.

Beisein, im, des Volkes, לִפְנֵי= לְעֵינֵי= נֶגֶד הָעָם. In des Herrscher's Beisein, redete er das ganze Volk an, נֹכַח פְּנֵי הַמֶּלֶךְ שָׂם דְּבָרָיו אֶל כָּל הָעָם.

Beisetzung, die, einer Leiche, קְבוּרַת הַמֵּת.

Beisetzen, 1) eine Leiche, הֵנִיחַ הַמֵּת בְּקִבְרוֹ. 2) s. Beifügen.

Beitrag, der, für die Arme, נְדָבָה לַעֲנִיִּים.

Beitragen, 1) sie haben zu seinem Unglück beigetragen, הוֹעִילוּ לְרָעָתוֹ. Er hat viel zu seinem Unglück beigetragen, יָדוֹ הָיְתָה בְּכָל אֲשֶׁר הוֹעִיל לְהַוָּתוֹ. 2) An Geld zu Etwas, נָתַן נִדְבַת יָד לְ.

Beitritt, der, s. Beitreten.

Beitreten, einem Bündnisse, הִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלֵי חֲבֵרִית; Jemands Meinung, s. Einverstanden.

Beilage, die, הוֹסָפָה*.

Beilager, das, eines Fürsten, חֲתֻנַּת הַשַּׂר.

Beiliegend, das dem Briefe beiliegende Geld, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר רְצַפְתִּי (לִטַּתִּי) תּוֹךְ הַמִּכְתָּב.

Beileid, das, Einem sein Beileid bezeigen, נוּד לְאִישׁ. Ich bezeige dir mein Beileid, בְּצָרָתְךָ לִי צָר.

Beiläufig dreißig Mann, כִּשְׁלשִׁים אִישׁ.

Beilegen, 1) einem Briefe Geld, שׂוּם כֶּסֶף בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת. 2) Einem Lobsprüche, mündlich, דַּבֵּר־ הַזְכֵּר תְּהִלַּת אִישׁ; schriftlich, הַגֵּד־ סַפֵּר תְּהִלַּת אִישׁ בַּמִּכְתָּב. 3) Einen Streit, הַשְׁבֵּת רִיב.

Beimessen, 1) Einem eine Schuld, חָשַׁב עָוֹן לְאִישׁ. 2) Einem Glauben — הַאֲמֵן לְדִבְרֵי אִישׁ.

Beinahe, meine Füße wankten, כִּמְעַט נָטָיוּ רַגְלָי.

Beiname, der, כִּנּוּי*. Mit dem Beinamen, הַמְּכֻנֶּה*.

Beifall, der, dein Vorschlag hat meinen — טוֹבָה עֲצָתְךָ בְּעֵינַי.

Beifallen, es fällt mir jetzt nicht bei, was er gesprochen, אֵינֶנִּי זוֹכֵר עַתָּה אֶת דְּבָרָיו.

Beifällig aufnehmen, Etwas, רָצָה דָּבָר, בְּדָבָר.

Beifügen, einer Sache Etwas, יָסַף־ הוֹסִיף דָּבָר עַל. Das Beigefügte, הַדָּבָר הַנּוֹסָף עַל.

Beipflichten, Einem, s. Beistimmen.

Bei Zeiten kommen, קִדֵּם לָבוֹא.

Beizählen, man zählt ihn den Reichen bei, יֵחָשֵׁב לָעֲשִׁירִים. Er wurde den Verbrechern beigezählt, וְאֶת פֹּשְׁעִים נִמְנָה.

Beikommen, Einem, 1) ihn besiegen, יָכֹל לְאִישׁ. 2) Sich beikommen lassen, s. Unterstehen.

Beistand, der, עֵזֶר. Mit göttlichem Beistand, בְּעֵזֶר אֵל.

Beistimmen, ich stimme deiner Meinung bei, דֵּעִי כְּדֵעֲךָ. Ich kann deiner Meinung nicht — לֹא כְּדֵעֲךָ דֵּעִי.

Beisteuer, die, eine milde, מַסַּת נִדְבַת יָד.

Beisteuern, zu Etwas, נָתַן מַסַּת נִדְבַת יָד לְ.

Beistehen, Einem, הוֹשִׁיעַ־ עָזַר אֶת אִישׁ, עָמַד לִימִין אִישׁ לְהוֹשִׁיעוֹ, סָן, הֶחֱזִק בְּאִישׁ. s. Unterstützen.

Beischlaf, der, מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, שְׁכֹבֶת, מִשְׁכַּב זָכָר. Ihn vollziehen, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה, נָתַן שְׁכָבְתּוֹ בְּאִשָּׁה, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה שִׁכְבַת זֶרַע.

Beischläferin, die, שֵׁגָל, לְחֵנוֹת פִּלֶּגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ. Beischläferinnen, פִּלַגְשִׁים.

Beischließen, Etwas einem Briefe, s. Einschließen.

Beispiel, das, 1) Gleichniß, מָשָׁל. Zum Beispiel, דֶּרֶךְ מָשָׁל. Ein Beispiel anführen, מָשֹׁל מָשָׁל. Wir müssen gegen die Aufwiegler ein Beispiel der Strafe statuiren, צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְהַרְאוֹת לְהַקּוֹשְׁרִים קֶשֶׁר, עוֹנֶשׁ מַעֲשֵׂה הָרַע לְמוֹפֵת. 2) Er folgte seinem Beispiele, עָשָׂה כְּמֹהוּ, הָלַךְ בִּדְרָכָיו.

Beispiellos, das ist, לֹא נִשְׁמַע דָּבָר כָּזֶה עַד עַתָּה.

Beispringen, Einem, בּוֹא לַעֲזוֹר אֶת אִישׁ.

Beugung, die, כְּפִיפָה*.

Beugung, 1) das Knie, כָּרַע עַל בִּרְכָּיו. Vor dir beugt sich jedes Knie, לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ. Sie beugten sich mit dem Angesicht zur Erde, כָּרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה. Du beugst meine Feinde unter mir, תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי. Das Haupt beugen, כָּפַף רֹאשׁוֹ. Er richtet auf die gebeugten, זֹקֵף כְּפוּפִים. Du beugst die Wuth der Barbaren, שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ. Gebeugt, bis in den Staub ist unsere Seele, שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ. Warum so tief gebeugt, o meine Seele? מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי. Ein gebeugtes Gemüth, רוּחַ נְכֵאָה. Alle, die in den Staub gebeugt sind, כָּל יוֹרְדֵי עָפָר. Den Hals unter das Joch beugen, נָתַן צַוָּארוֹ בְּעֹל. 2) Das Recht beugen, הַטֵּה־ עַוֵּת מִשְׁפָּט.

Beide, wir, sie, שְׁנֵינוּ, שְׁנֵיהֶם, (weibl.) שְׁתֵּיהֶן.

Keiner von Beiden, לֹא זֶה וְלֹא זֶה.

Beides, זֶה וָזֶה.

Beiderseitig, ihr beiderseitiges Glück, אֹשֶׁר שְׁנֵיהֶם.

Beiderseits, sie grüßen dich, יְבָרְכוּךָ שְׁנֵיהֶם.

Beiderlei Geschlechtes in der Grammatik, מִין זָכָר* וּנְקֵבָה.

Beute, die, שָׁלָל, בִּזָּה, עַד, מַלְקוֹחַ. Beute machen, שָׁלֹל שָׁלָל, בֹּז בִּזָּה.

Beutel, der, כִּיס, חָרִיט, plur. חֲרִיטִים. Ein durchlöcherter Beutel, צְרוֹר נָקוּב.

Beuteln, s. Schütteln.

Beichte, die, וִדּוּי*.

Beichten, הִתְוַדָּה אֶת־ עַל חַטֹּאתָיו.

Beil, das, מַעֲצָד, s. Axt.

Bein, das, עֶצֶם, גֶּרֶם. Beine, עֲצָמִים, עֲצָמוֹת, גְּרָמִים.

Beinbruch, der, שֶׁבֶר רֶגֶל.

Beinbrüchig, שְׁבוּר רֶגֶל.

Beinbrecher, der, ein Vogel, פֶּרֶס.

Beinig, ein beiniges Fleisch, בָּשָׂר מָלֵא עֲצָמִים. s. Knochig.

Beinern, beinerne Schalen, כַּפּוֹת עֶצֶם.

Beinkleider, die, מִכְנָסַיִם. Leinene Beinkleider, מִכְנְסֵי בַד.

Beinfraß, der, רְקַב עֲצָמוֹת. Er bekam den Beinfraß, בָּא רָקָב בַּעֲצָמָיו.

Beißen, Einen, נָשַׁךְ־ נָשַׁךְ בְּשִׁנַּיִם אֶת.

Bäuerin, die, אֵשֶׁת־ בַּת אִכָּר.

Bäuerisch, sein Benehmen ist, דַּרְכּוֹ כְּדֶרֶךְ אִכָּרִים.

Blase, die, auf der Haut, אֲבַעְבֻּעָה, plur. אֲבַעְבֻּעוֹת.

Blasebalg, der, מַפֻּחַ.

Blasen, 1) vom Winde, נָפַח, פּוּחַ, נָשַׁף, נָשַׁב. In das Feuer, נָפַח בָּאֵשׁ. 2) Auf der Flöte, חָלֵל בֶּחָלִיל; Die Posaune, תָּקַע שׁוֹפָר, בַּשּׁוֹפָר; Die Trompete, חַצֵּר בַּחֲצֹצְרָה.

Blatt, das, am Baume, עָלֶה, plur. עָלִים; Ein Blatt Papier, דַּף*.

Blatter, die, s. Blase.

Blamiren, s. Beschimpfen.

Blank, ein blankes Schwert, חֶרֶב מְרוּטָה. Blanket eines Wechsels, טוֹפֶס שְׁטַר חוֹב*.

Blaß werden, חָוַר. s. Erblassen.

Blond, blonde Haare, שֵׂעָר צָהֹב.

Blondine, die, אִשָּׁה בַּעֲלַת שֵׂעָר צָהֹב.

Bloß, 1) ein bloßer Degen, חֶרֶב שְׁלוּפָה. Bloße Schwerter, פְּתִחוֹת. Mit bloßen Füßen, יָחֵף. Hüte deine Füße vom Barfuß gehen, מְנַע רַגְלֵיךְ מִיָּחֵף. Mit bloßem Hintern, חֲשׂוּפַי שֵׁת. Du warst nackt und bloß, וְאַתְּ עֵרֹם וְעֶרְיָה. 2) Er hat sich bloß gegeben, הִתְגַּלָּה לִבּוֹ. Sein Leben bloß stellen, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ. 3) Schrecken verbreitet schon das bloße Gerücht, וְהָיָה זְוָעָה רַק הָבִין שְׁמוּעָה. s. Nur.

Block, der, 1) ein Stück Holz, בּוּל עֵץ. 2) Du legst meine Füße in den Block, תָּשֵׂם בַּסַּד רַגְלָי. Der Scharfrichter hackte dem Verbrecher den Kopf auf dem Blocke ab, הַשּׁוֹטֵר הֵסִיר אֶת רֹאשׁ הַחוֹטֵא עַל עֵץ הַמִּטְבָּח.

Blockiren, eine Festung, חָנָה עַל עִיר מִבְצָר.

Blödsinn, der, חֹסֶר לֵב.

Blödsinnig, er ist, רַךְ לֵבָב־ חֲסַר לֵב הוּא.

Blöde Augen, עֵינַיִם רַכּוֹת. Ein blöder Mensch, s. Blödsinnig.

Blöße, die, עֶרְוָה, מַעַר. Ich zeige den Völkern deine Blöße, וְהַרְאֵיתִי גוֹיִם מַעְרֵךְ. Blößen, מַעֲרֻמִּים. Die Blößen eines Landes ausspähen, רַגֵּל אֶרֶץ לִרְאוֹת עֶרְוָתָהּ.

Blöcken, von Kühen, גָּעָה.

Blacken, das, der Schaafe, קוֹל הַצֹּאן.

Blut, das, דָּם. Das Blut deines Bruders schreiet zu mir, קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי. poetisch, Das Blut der Trauben, דַּם עֲנָבִים.

Blutarm, er ist, דַּל הוּא בִּמְאֹד.

Blutauswurf der, הֲקָאַת דָּם*.

Blutbad, das, ein Blutbad unter den Feinden anrichten, הָרַג הֶרֶג רַב בְּשֹׂנְאָיו.

Blutgierig, ein blutgieriger Mensch, אִישׁ דָּמִים.

Blutgericht, das, שֹׁפְטֵי מִשְׁפַּט מָוֶת.

Blutgerüst, das, bereitet ein Blutgerüst für seine Söhne, הָכִינוּ מַטְבֵּחַ לְבָנָיו.

Blutdurst, der, den Blutdurst stillen, רַוֵּה נַפְשׁוֹ מִדָּם.

Bluthund, der, אִישׁ דָּמִים.

Blutwenig, מְעַט מִזְעָר.

Blutsauger, der, (nach Einigen) עֲלוּקָה.

Blutige Hände, יָדַיִם מְגֹאָלוֹת בַּדָּם.

Blutjung, צָעִיר מְאֹד לְיָמִים.

Blutsverwandte, der, die, שְׁאֵר, שְׁאֵר בָּשָׂר. Du bist mein Blutsverwandter, עַצְמִי וּבְשָׂרִי אַתָּה. Sein naher Blutsverwandter, שְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו.

Blutsverwandtschaft, die, שַׁאֲרָה.

Bluten, die Wunde blutet, יִזַּל דָּם מִן הַמַּכָּה, יִצֹּק־ יֻצַּק דַּם הַמַּכָּה. Das Herz blutet mir, נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי.

Blutegel, der, תּוֹלַעַת הַמְּצֹצֶת דַּם הָאָדָם. s. Blutsauger.

Blutfluß, der, wenn ein Weib einen Blutfluß hat, וְאִשָּׁה כִּי יָזוּב זוֹב דָּמָהּ.

Blutvergießen, das, שְׁפִיכַת דָּמִים*.

Bluträcher, der, גֹּאֵל הַדָּם.

Blutschande, die, תֶּבֶל, הַטְּמֵאַת שְׁאֵר בָּשָׂר (oder: קְרוֹבִים גִּלּוּי עֶרְוַת שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ).

Blutschuld, die, דָּמִים. Er hat keine Blutschuld, אֵין לוֹ דָּמִים. Es lastete auf ihm eine — הָיוּ עָלָיו דָּמִים. Sein Gewissen mit einer Blutschuld beflecken, שׂוּם דָּמִים עַל נַפְשׁוֹ.

Blutschänder, der, הַמְגַלֶּה עֶרְוַת שְׁאֵרוֹ, שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ.

Blutspeien, das, הֲקָאַת דָּם*.

Blutspeier, der, הַמֵּקִיא דָם.

Blumig, מָלֵא פְּרָחִים. Blumige Gegend, מְקוֹם פְּרָחִים.

Blumist, der, אֹהֵב פְּרָחִים.

Blume, die, פֶּרַח, צִיץ, נִצָּה, צִיצָה. Blumen, פְּרָחִים, צִיצִים. Die Blumen zeigen sich auf dem Boden, הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ.

Blumenbeet, das, עֲרוּגַת פְּרָחִים.

Blumengarten, der, גַּן הַפְּרָחִים.

Blumengärtner, der, עוֹבֵד גַּן פְּרָחִים.

Blumenwerk, das, in der Baukunst, מַעֲשֵׂה פֶרַח.

Blumentopf, der, כְּלִי חֶרֶשׂ בּוֹ פְּרָחִים נְטוּעִים.

Blumenmonat, der, חֹדֶשׁ הַנִּצָּנִים, חֹדֶשׁ־ יֶרַח זִו.

Blumenflor, der, קְבֻצַת צִצִּים פְּרָחִים.

Blumenkranz, der, נֵזֶר פְּרָחִים.

Blumenstrauß, der, צְרוֹר פְּרָחִים.

Blau, s. Himmelblau.

Blühen, פָּרַח, צִיץ, הֵנֵץ.

Blüthe, die, פֶּרַח, צִיץ, נֵץ, נִצָּה. Eine Blüthe treiben, הוֹצִיא פֶּרַח, גָּמַל צִיץ. s. Abwerfen. Er starb in der Blüthe seines Alters, מֵת בִּימֵי בְחוּרוֹתָיו.

Blitz, der, בָּרָק, בָּזָק, רֶשֶׁף, (poetisch) חִצֵּי־ אֵשׁ אֱלֹהִים, שַׁלְהֶבֶת יָהּ. Blitze schleudern, schießen, בְּרַק־ רָבַב בְּרָקִים. Deine Blitze flogen umher, חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ.

Blitzen, es blitzt, יֵרָאוּ בְרָקִים בַּשָּׁמַיִם. Es donnerte und blitzte, וַיְהִי קֹלוֹת וּבְרָקִים. Von einem Schwerte: Es ist gemacht, daß es blitzen soll, עֲשׂוּיָה לְבָרָק.

Blitzend, wenn ich mein blitzendes Schwert schärfe, אִם שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי.

Blitzstrahl, der, חֲזִיז. s. Donnerstrahl, Wetterstrahl.

Blind, 1) ein blinder Mann, אִישׁ עִוֵּר, עִוֵּר, (poetisch) אֵין עֵינַיִם. s. Augenlos. Ein blindes Weib, אִשָּׁה עִוֶּרֶת, עִוֶּרֶת. Blinde Leute, עִוְרִים. Blinde Augen, עֵינַיִם עִוְרוֹת. Er ist auf einem Auge blind, אַחַת מֵעֵינָיו עִוֶּרֶת הִיא. s. Einäugig. Er ist blind geworden, חָשַׁךְ אוֹר עֵינָיו. Einen blind machen, עִוֵּר עֵינֵי אִישׁ. 2) Blinde Fenster, חַלּוֹנִים אֲטֻמִים, חַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת.

Blindgeboren, er ist, עִוֵּר הוּא מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ, מִבֶּטֶן אִמּוֹ.

Blindheit, die, עִוָּרוֹן. Er ist mit Blindheit geschlagen, מֻכֶּה הוּא בְּעִוָּרוֹן, בַּסַּנְוֵרִים.

Blinken, s. Glänzen, Blank.

Blick, der, עַיִן, עֵינַיִם. Ein freundlicher Blick erfreuet das Herz, מְאוֹר עֵינַיִם יְשַׂמַּח לֵב. Des Mannes stolzer Blick, עֵינֵי גַּבְהוּת אָדָם.

Blicken, 1) nach Etwas hin, הַבֵּט אֶל. In die Höhe— פָּנֹה לְמַעְלָה. Er blickt verstohlen durch das Gitter, מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים. 2) Laß dich nie wieder vor mir blicken, אַל תֹּסֶף רְאוֹת פָּנָי.

Blei, das, עֹפֶרֶת.

Bleigewicht, das, אֶבֶן הָעוֹפֶרֶת.

Bleiloth, das, die Bleischnur, s. Senkblei.

Bleiben, 1) Gott aber bleibt ewig, וַיְיָ לְעוֹלָם יֵשֵׁב. Zum ewigen Andenken bleibt der Gerechte, לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק. 2) Zu Hause bleiben, יָשֹׁב בְּבֵיתוֹ. Bleibe bei mir, שְׁבָה עִמָּדִי. 3) Es blieb mir keine Kraft mehr, לֹא נִשְׁאַר בִּי כֹחַ. s. Uebrig. Allein zurück bleiben, הִוָּתֵר לְבַדּוֹ. 4) der Schaden ist stehen geblieben, הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו. Bleibe doch bei deiner Beschwörungskunst, עִמְדִי נָא בַחֲבָרַיִךְ. 5) Wo bleibt er denn? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ הוּא לָבוֹא. 6) Es bleibt unter uns, s. Unter. 7) Er ist in den Schlachten geblieben, מֵת־נָפַל בַּמִּלְחָמָה. 8) Etwas bleiben lassen, חָדֵל. s. Unterlassen.

Bleibend, er hatte keine bleibende Stätte, לֹא הָיָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלוֹ.

Bleich, er ist vor Schrecken bleich geworden, נָפְלוּ פָנָיו מִפַּחַד וּבֶהָלָה.

Bleichen, Leinwand, כִּבֵּס־הַלְבֵּן בַּד.

Bleichfeld, das, שְׂדֵה כֹבֵס.

Bleiern, eine bleierne Röhre, קְנֵה עוֹפֶרֶת. Ein bleiernes Gewicht, מַשָּׂא כַעוֹפֶרֶת.

Blähen, sich, s. Aufblasen.

Blätter, die, eines Baumes, עָלִים, עֲלֵי עֵץ.

Bleche, die, פַּחִים. Dünne Bleche, רִקֻּעֵי פַּחִים. s. Goldblech.

Blendwerk, das, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.

Blenden, Einen, עַוֵּר עֵינֵי אִישׁ. Fig. die Bestechung blendet die Sehenden, הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים.

Beabsichtigen, חָשֹׁב הֲשֵׁב. s. Absicht.

Beachten, Etwas, הַשְׂכֵּל אֶל דָּבָר.

Beamte, der, פָּקִיד, שֹׁטֵר. Beamten, פְּקִידִים שֹׁטְרִים.

Beantwortung, die, eines Schreibens, תְּשׁוּבָה עַל הַמִּכְתָּב*.

Beantworten, einen Brief, הָשֵׁב דָּבָר אֶת אִישׁ עַל אִגַּרְתּוֹ. Beantworte mir meine Frage, הֲשִׁיבֵנִי דָבָר עַל שְׁאֵלָתִי.

Bearbeiten, den Erdboden, עָבֹד אֶת הָאֲדָמָה; Von Künsten und Wissenschaften, s. Verfertigen, Beschäftigen.

Beobachtung, die, der Gesetze, שְׁמִירַת הַחֻקִּים*.

Beobachten, 1) die Gebote, שְׁמֹר אֶת הַמִּצְוֹת. 2) Als Joab die Stadt beobachtete, וַיְהִי בִּשְׁמֹר יוֹאָב אֶל הָעִיר.

Beunruhigen, warum beunruhigst du mich, mich herauf zu bringen, לָמָּה הִרְגַּזְתַּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי. Diese Nachricht hat ihn beunruhigt, נִסְעַר לִבּוֹ עַל הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת. s. Unruhig werden.

Beurtheilen, Etwas, שְׁפֹט דָּבָר.

Beurlauben, Soldaten, s. Urlaub geben. Er hat sich bei mir beurlaubt, בֵּרְכַנִי וַיֵּלֶךְ מֵאִתִּי.

Beeidigen, Einen, הַשְׁבִּיעַ אִישׁ בִּשְׁבוּעַת הָאָלָה.

Beeinträchtigen, Einen, s. Eintrag thun.

Beeifern, sich, Etwas zu thun, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Er beeifert sich in seiner Arbeit, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ בְּלִי רְמִיָּה.

Bebauen, er bebaute den Berg, וַיִּבֶן אֶת הָהָר.

Beben, von Menschen, חָרֹד, רָגֹז, חוּל, נוּעַ. Mein Herz bebt, לִבִּי יֶחֱרַד־יָחִיל בְּקִרְבִּי. Sein Herz bebte, וַיָּנַע לְבָבוֹ. Alle Lenden beben, חַלְחָלָה בְּכָל מָתְנַיִם. Von der Erde und den Bergen außer den obigen Ausdrücken, רָעֹד, רָעֹשׁ, גָּעֹשׁ הִתְגָּעֵשׁ. Beben machen, הַרְגֵּז הַרְעֵשׁ. Er macht die Wüste beben, יָחִיל מִדְבָּר.

Beben, das, רַעַד, רְעָדָה, חַלְחָלָה, זְוָעָה, חִיל, חֲרָדָה פַּלָּצוּת, רָגְזָה. Iß dein Brod mit Beben, לַחְמְךָ בְּרַעַשׁ תֹּאכֵל.

Bebend, ich stand — עָמַדְתִּי מַרְעִיד. Ein bebendes Herz, לֵב רַגָּז.

Begabt, אִישׁ בַּעַל כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה. Salomo wurde von Gott mit Weisheit begabt, הַחָכְמָה נְתוּנָה לִשְׁלֹמֹה מֵאֵת אֱלֹהִים.

Begattung, die, רְבִיעָה*.

Begatten, sich, von Thieren, יָחֹם, רָבֹעַ אֶת. Sich begatten lassen, הַרְבִּיעַ אֶת.

Begaffen, sie begaffen ihn, הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בוֹ. s. Angaffen.

Begütigen, s. Besänftigen.

Begütert, er ist sehr, יֵשׁ לוֹ נְכָסִים רַבִּים.

Beginn, der des Jahres, הַתְּחִלַּת הַשָּׁנָה. s. Anfang.

Beginnen, הָחֵל. s. Anfangen.

Begünstigen, Einen, חָנַן־חוֹנֵן אִישׁ. Gott hat mich begünstigt, חַנַּנִי אֱלֹהִים.

Begießen, die Pflanzen zu begießen, לְרַוֹּת אֶת הַנְּטִיעִים בַּמָּיִם. Einen mit Wasser, שְׁפֹךְ מַיִם עַל אִישׁ.

Begierde, die, אַוָּה, אַוַּת נֶפֶשׁ, תְּשׁוּקָה, תַּאֲוָה, חֵשֶׁק. Seine Begierde zu befriedigen, wenn ihn hungert, לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב.

Begierig sein, nach Gold, חָמֹד זָהָב; von einem Durstigen, שָׁקַק. Ich bin begierig zu wissen, אֶחְפֹּץ לָדַעַת. Ein begieriger Mensch, בַּעַל נֶפֶשׁ.

Begeisterung, die, *הִתְלַהֲבוּת הַנֶּפֶשׁ.

Begeistern, Gott hat ihn begeistert, הָיְתָה עָלָיו רוּחַ־יָד אֱלֹהִים. הִתְנוֹסְסָה בּוֹ רוּחַ אֱלֹהִים. Die Liebe hat ihn zu Gesängen begeistert, הָאַהֲבָה הֵעִירָה רוּחוֹ לָשִׁיר שִׁירִים.

Begeisterte, der, von falschen Profeten: Israel wird es erfahren, wie wahnsinnig ihre Begeisterten gewesen, יֵדְעוּ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ.

Begeifern, Einen, טַנֵּף בְּרִירוֹ אֶת. Uneigentlich, s. Verleumden.

Beglaubigungsschreiben, das, *מִכְתַּב תְּעוּדָה.

Beglaubigen, Etwas mit einem Eide, קַיֵּם דָּבָר בִּשְׁבוּעָה. Ein beglaubigter Mann, הַנּוֹדָע לְאִישׁ אֱמֶת.

Beglücken, der Himmel beglücke dich, יַצְלִיחֶךָ־יִתֵּן לְךָ אֱלֹהִים; mit Kindern, יְבָרֶכְךָ אֱלֹהִים בְּבָנִים. Einen mit seiner Gegenwart, כַּבֵּד אִישׁ לִרְאוֹת פָּנָיו.

Begleitung, die, seine —, הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים עִמּוֹ אַחֲרָיו לְשַׁלְּחוֹ.

Begleiten, einen Fortgehenden, הָלֹךְ עִם אִישׁ. Dieses (das Essen und Trinken und die Freude) müsse ihn begleiten bei seiner Arbeit, וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַעֲמָלוֹ.

Begnadigen, Einen, הָחֵן אִישׁ. Wird der Frevler begnadigt, so lernt er nie Gerechtigkeit, יֻחַן רָשָׁע בַּל לָמַד צֶדֶק.

Begnügen, sich mit Etwas, *הִסְתַּפֵּק בְּ.

Begeben, sich. 1) an einen Ort, הָלֹךְ אֶל מָקוֹם; auf die Reise, הָלֹךְ בַּדֶּרֶךְ; zur Ruhe, בּוֹא בַּחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ. 2) Sich einer Sache begeben, נְטֹשׁ דָּבָר, חֲדֹל מִדָּבָר.

Begebenheit, die, דָּבָר, אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. Nach dieser Begebenheit, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, s. Ereigniß. Mordechai erfuhr diese Begebenheit, וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.

Begegniß, das, מִקְרֶה, פֶּגַע.

Begegnen, Einem, 1) Ich bin ihm begegnet, פְּגַשְׁתִּיו, פְּגַעְתִּיו, פָּגַעְתִּי בוֹ. Einander begegnen, הִפָּגֵשׁ. 2) Widerfahren, קָרָה. Alles, was ihnen begegnet war, כָּל הַקֹּרֹת אֹתָם. 3) Einem freundlich — דַּבֵּר טוֹבוֹת עִם אִישׁ.

Begehen, עָשֹׂה, פָּעֹל. Größtentheils aber wird dieses Hilfszeitwort mit dem Hauptwort vereinigt z. B. er beging eine Sünde, חָטָא, — einen Fehler שָׁגָה, תָּעָה. 1) Ein Fest, חָגֹג, עָשֹׂה חָג. 2) Eine Sünde, עָשֹׂה עָוֹן; eine Treulosigkeit an Einem, מָעֹל מַעַל בְּאִישׁ, s. Untreue.

Begehr, das, s. Begehren.

Begehren, du hast, was dein Herz begehrt, יֵשׁ לְךָ כֹּל אֲשֶׁר יִשְׁאָלְךָ לִבֶּךָ. Von Allem, was meine Augen begehrten, versagte ich ihnen Nichts, וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם. Ihr begehrt auch das Priesterthum? וּבִקַּשְׁתֶּם גַּם כְּהֻנָּה, s. Verlangen.

Begehren, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה. Was ist dein Begehren? מַה שְּׁאֵלָתֶךָ.

Begraben, einen Todten, קָבֹר־קַבֵּר מֵת.

Begründen, eine Behauptung, הוֹכִיחַ דָּבָר, s. Beweisen.

Begrüßen, Einen, בָּרֵךְ אִישׁ, s. Grüßen.

Begriff, der, 1) Vorstellung, *מֻשָּׂג. 2) Ich bin im Begriffe abzureisen, הִנְנִי חֹשֵׁב לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Begreiflich machen, Einem Etwas, הָבִין דָּבָר לְאִישׁ.

Begreifen. Etwas, 1) einsehen, הָבִין (*הַשֵּׂג) דָּבָר. Ich begreife nicht, was dich das angeht, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מַה לְּךָ וְלַדָּבָר הַזֶּה. 2) Die Welt begreift in sich, *הַתֵּבֵל יָכִיל.

Begräbniß, das, er hat kein Begräbniß bekommen, לֹא הָיְתָה לּוֹ קְבוּרָה.

Begräbnißplatz, der, מְקוֹם קְבוּרַת הַמֵּתִים.

Begränzen, ein Feld, הִגְבִּיל שָׂדֶה, s. Umgränzen.

Bedacht, der, mit Bedacht reden, דִּבֵּר בְּדַעַת. Er legte seine Hände mit Bedacht, שִׂכֵּל אֶת יָדָיו.

Bedacht, ich will bedacht sein auf mein Wort, es zu erfüllen, שֹׁקֵד אֲנִי עַל דְּבָרִי לַעֲשׂוֹתוֹ. Sei auf mich bedacht, פָּקְדֵנִי.

Bedachtsam handeln, עָשָׂה דָבָר בְּדַעַת.

Bedachtsamkeit, die, s. Bedacht, der.

Bedanken, sich bei Einem, הוֹדוֹת לְאִישׁ, s. Danken.

Bedarf, der, צֹרֶךְ.

Bedauern, Einen, 1) bemitleiden, נוּד לְאִישׁ. 2) Du wirst es einst bedauern, es gethan zu haben, יָבוֹא יוֹם וְתִתְעַצֵּב כִּי עָשִׂיתָ זֹאת.

Bedingung, die, תְּנִי*, תְּנַאי, Bedingungen, תְּנָאִים.

Bedingniß, das, s. Bedingung.

Bedingen, הִתְנָה*. Beim Eintritt in sein Geschäft bedingte er sich einen guten Gehalt aus, בְּהַחֵלּוֹ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וַעֲסָקָיו, הִתְנָה כִּי יְשַׁלֵּם לוֹ שָׂכָר טוֹב. — Er hat sich Liebe ausbedungen, הִתְנָה אֲהָבִים.

Bedienung, die, שִׁמּוּשׁ*.

Bediente, der, עֶבֶד, נַעַר, מְשָׁרֵת אֵת. Mein Bedienter, מְשָׁרְתִי. Die Bedienten, מְשָׁרְתֵי אִישׁ; in den spätern Schriften, מְשָׁרְתִים.

Bedienen, 1) Einen, שֵׁרֵת אִישׁ. 2) Sich einer Sache — הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּ*.

Bedürftig sein, einer Sache, צָרַךְ.

Bedürfniß, das, צֹרֶךְ. Bedürfnisse, צְרָכִים*.

Bedürfen, צָרַךְ*. Der Satz bedarf keiner Erklärung, הַמַּאֲמָר הַזֶּה אֵינוֹ צָרִיךְ בֵּאוּר*.

Bedeutung, die, eines Wortes, פִּתְרוֹן, עִנְיַן הַמִּלָּה*. Bedeutungsvoll, נִכְבָּד, יָקָר.

Bedeuten, 1) vorstellen. Was soll das bedeuten? מַה זֹּאת. 2) Dieses Wort bedeutet, *פִּתְרוֹן הַמִּלָּה הַזֹּאת הוּא.

Bedeutend, ein bedeutendes Vermögen, רְכוּשׁ רַב. Etwas Bedeutendes, דָּבָר גָּדוֹל.

Bedächtig handeln, עָשָׂה דָבָר בְּדַעַת, s. Bedacht.

Bedenklich, gefährlich, מְסֻכָּן*.

Bedenken, 1) an Etwas denken, dafür sorgen. Gott bedachte Sarah, יְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה. Ich habe euch bedacht, פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם. Was ist der Mensch, daß du ihn bedenkst? מָה בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ. 2) Sie bedachte nicht ihr Ende, לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ. 3) Ich habe mich anders bedacht, שִׁנִּיתִי מַחֲשַׁבְתִּי, שַׁבְתִּי מִמַּחֲשַׁבְתִּי.

Bedenken, das, ich trug kein Bedenken, es zu thun, לֹא אֵחַרְתִּי לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Bedenkzeit, die, gib mir Bedenkzeit, תֵּן לִי זְמַן לְהַשְׂכִּיל עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Bedeckung, die, sechs Soldaten folgen dem Wagen zur Bedeckung, שִׁשָּׁה אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יֵהָלְכוּ אַחֲרֵי הָעֲגָלָה לְהָגֵן עָלֶיהָ.

Bedecken, der Schnee bedeckt die Erde, הַשֶּׁלֶג יְכַסֶּה אֶת פְּנֵי= עֵין הָאָרֶץ. Der Himmel bedeckt sich mit Wolken, הַשָּׁמַיִם יְכַסּוּ= יִתְכַּסּוּ בְעָבִים. Du hast dich mit Schande bedeckt, הַבּוּשָׁה תְּכַסֵּךְ, לָבַשְׁתְּ בֹּשֶׁת. Bedecke dich, שִׂים הַכּוֹבַע עַל רֹאשֶׁךָ. Die Fluren sind mit Heerden, die Thäler mit Korn bedeckt, לָבְשׁוּ הַכָּרִים צֹאן, הָעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר.

Bedrohen, der Feind bedroht die Festung, הָאוֹיֵב יָשִׂים פָּנָיו אֶל עִיר הַמִּבְצָר לָצוּר עָלֶיהָ*.

Bedrückung, die, עֹשֶׁק. Bedrückung üben, עָשָׂה עֹשֶׁק. Bedrückungen, מַעֲשַׁקּוֹת. Ueber die Menge der Bedrückungen schreiet man, מֵרֹב עֲשׁוּקִים יַזְעִיקוּ.

Bedrücken, Einen, עָשַׁק אִישׁ. Wen bedrückte ich? אֶת מִי עָשַׁקְתִּי. Der Amtmann des Dorfes bedrückte die Bauern פְּקִיד הַכְּפָר יִלְחַץ אֶת הָאִכָּרִים.

Bedrücker, der, עֹשֵׁק, עָשׁוֹק. Die Bedrücker, עֹשְׁקִים, הַדֹּחֲקִים, s. Bedränger.

Bedrängniß, das, מָצוֹק, מְצוּקָה, צוֹק, צוּקָה, לַחַץ, מֵצַר. Bedrängnisse, מְצוּקוֹת.

Bedrängen, Einen, לָחַץ, דָּחַק אִישׁ, הֵצִיק= הֵצַר לְאִישׁ. Ich bin sehr bedrängt, צַר לִי מְאֹד.

Bedränger, der, לֹחֵץ, מֵצִיק. Durch ihre Wehklage über ihre Bedränger und Bedrücker, מִנַּאֲקָתָם מִפְּנֵי לֹחֲצֵיהֶם וְדֹחֲקֵיהֶם.

Behaart, ich bin ein behaarter Mann, אָנֹכִי אִישׁ שָׂעִיר. Behaarte Hände, יָדַיִם שְׂעִירוֹת.

Behaglich leben, חָיָה בַנְּעִימִים, בְּאֵין מַכְלִים דָּבָר.

Behagen, dieser Mensch behagt mir nicht, לֹא אֶחְפֹּץ־אֵין לִי חֵפֶץ בְּאִישׁ הַזֶּה.

Behalten, 1) behalte, was du hast, יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לָךְ; die Oberhand — גָּבַר; Einen als Gast bei sich — עָצַר אִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לֶחֶם; die Kinder zu Hause — עָצַר הַיְלָדִים לְבִלְתִּי צֵאת מִן הַבַּיִת הַחוּצָה. 2) Etwas bei sich — es verschweigen, צָפַן דָּבָר בְּלִבּוֹ, הַסְתֵּר דָּבָר.

Behandeln, 1) Einen gut, schlecht, עָשָׂה טוֹבָה־רָעָה עִם אִישׁ, הֵיטִיב־הָרֵעַ לְאִישׁ. 2) Der Arzt hat ihn schlecht behandelt, הָרֹפֵא לֹא נָתַן לוֹ רְפוּאוֹת מוֹעִילוֹת. 3) Die Waare ist noch nicht behandelt, לֹא הִתְאַחֲדוּ עַד עַתָּה עַל אוֹדוֹת מְחִיר הַמַּעֲרָב.

Behaftet, er ist mit einer bösen Krankheit, מַחֲלָה רָעָה דָּבְקָה בּוֹ.

Behacken, die Weinstöcke, עָדֹר בַּמַּעְדֵּר אֶת הַכֶּרֶם.

Beharrlich, er ist, לִבּוֹ סָמוּךְ.

Beharren, beharre doch bei deinen Beschwörungskünsten, עִמְדִי נָא בַחֲבָרַיִךְ.

Behorchen, Einen, הִתְחַבֵּא לִשְׁמֹעַ דִּבְרֵי אִישׁ.

Behörde, die, s. Obrigkeit. Die höchsten Behörden, מוֹשַׁב גְּדוֹלֵי־יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Behutsam sein, im Reden, הִזָּהֵר בִּדְבָרָיו. Sei behutsam in deinem Benehmen, הִזָּהֵר (oder הִשָּׁמֵר) בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ.

Behuft, אֲשֶׁר לוֹ פַּרְסָה. Gehörnt und behuft, מַקְרִין מַפְרִים.

Behausung, die, s. Haus, Wohnung.

Behauen, behauene Steine, אַבְנֵי גָזִית.

Behauptung, die. הַחְלָטָה*.

Behaupten, 1) versichern, הֶחְלֵט*. 2) Eine eroberte Festung — תָּפֹשׂ מִבְצָר הַנִּלְכָּד.

Behüten, Gott behüte dich vor allem Bösen, יִשְׁמָרְךָ אֱלֹהִים מִכָּל רָע. Behüte Gott! חָלִילָה לִי מֵאֱלֹהִים.

Behülflich sein, Einem, עָזוֹר־סָעֹד אִישׁ.

Behältniß, das, für Getreide, אֹסֶם, אוֹצָר, מַאֲבוּס; für wilde Thiere, סוּגַר.

Behelfen, sich mit Wenigem, הִשְׁתַּפֵּק בִּמְעַט.

Behend, קַל מְהֵרָה. Ein behender Mensch אִישׁ קַל, קַל בְּרַגְלָיו.

Beherbergen, Einen, אָסֹף אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ לָלוּן; fig. wie lange noch willst du beherbergen in deinem Innern deine fehlerhaften Anschläge? עַד מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת אוֹנֵךְ.

Beherzt, ein beherzter Mann, אִישׁ לֵבָב, אַמִּיץ־אַבִּיר לֵב.

Beherzigen, beherzige meine Worte שִׂים־הַטֵּה לִבְּךָ לִדְבָרַי.

Beherrschung, die, s. Herrschaft.

Beherrschen, ein Volk, מָשֹׁל עַל־בְּ; mit Strenge, רָדֹה בְּ; sein Gemüth — מְשֹׁל בְּרוּחוֹ.

Beherrscher, der, מֹשֵׁל. Die Beherrscher dieses Volkes, מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה.

Bewahren, Etwas, 1) aufbewahren, שָׁמֹר־צָפֹן דָּבָר. 2) Einen vor Etwas, שָׁמֹר אִישׁ מִן. Gott bewahre mich, s. Behüten.

Bewachung, die, eines Hauses, שְׁמִירַת הַבַּיִת.

Bewachsen, der Acker ist mit Gras, mit Dornen bewachsen, לָבַשׁ הַשָּׂדֶה דֶשֶׁא, עָלָה הַשָּׂדֶה קִמְּשֹׂנִים.

Bewachen, einen Gefangenen, שָׁמֹר אֶת הָאָסוּר. Er bewachte ihn beim Ein- und Ausgang יִשְׁמְרֵהוּ בְּבוֹאוֹ וּבְצֵאתוֹ. Liebe und Wahrheit bewachen den König, חֶסֶד וֶאֱמֶת יִצְּרוּ מֶלֶךְ. Einen Weingarten — נָטֹר כֶּרֶם.

Bewandtniß, die, es hat folgende Bewandtniß mit dem Hause, זֶה דְּבַר הַבַּיִת.

Bewandert sein, in Kenntnissen, יָדֹעַ דַּעַת.

Bewaffnen, Einen, חָגֹר אִישׁ כְּלֵי מִלְחָמָה, הָרֵק, s. Ueben. Ein Bewaffneter, אִישׁ חָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה. Der Mangel kommt über dich wie ein bewaffneter Mann, יָבֹא מַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן.

Bewohnbar, מָעוֹן לָשֶׁבֶת, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בּוֹ.

Bewohnen, eine Stadt, יָשֹׁב עִיר, שָׁכֹן בְּתוֹךְ הָעִיר. Meine Familie bewohnt ein kleines Haus

in einem Dorfe, כָּל מִשְׁפַּחְתִּי תָּגוּר בְּבַיִת קָטֹן בְּאַחַד הַכְּפָרִים. Eine bewohnte Stadt, עִיר נוֹשָׁבָה, עִיר מוֹשָׁב.

Bewohner, der, eines Hauses, יוֹשֵׁב הַבַּיִת. Die Bewohner der Lehmhütten, שֹׁכְנֵי בָתֵּי חֹמֶר.

Bewohnerin, die, des Hauses, יוֹשֶׁבֶת הַבַּיִת.

Bewundern, Etwas, תָּמַהּ עַל. Ich bewundere ihre Schönheit, אֶתְמַהּ עַל יָפְיָהּ.

Bewußt, 1) das ist mir nicht, לֹא יָדַעְתִּי זֹאת. Die bewußte Sache, הַדָּבָר הַיָּדוּעַ לְךָ. 3) Ich bin mir keines Vergehens — אֵין בִּי בְּיָדִי חֵטְא. Ich bin mir meiner Unschuld — לִבִּי יוֹדֵעַ תֻּמָּתִי.

Bewußtsein, das, 1) er lag ohne Empfindung und — לֹא הָיָה בוֹ עוֹד רוּחַ. Das Bewußtsein kehrt in ihn zurück, רוּחוֹ תָּשׁוּב אֵלָיו. 2) Mein Bewußtsein spricht mich von dieser Schuld frei, לִבִּי יוֹדֵעַ כִּי אֵין בִּי הֶעָוֹן הַזֶּה.

Bewußtlos, er ist, s. Bewußtsein.

Bewilligung, die, רִשְׁיוֹן.

Bewilligen, ich bewilligte ihm Alles, was er verlangte, עָשִׂיתִי כָּל חֶפְצוֹ.

Bewillkommen, Einen, בֵּרֵךְ אִישׁ בְּבֹאוֹ לִרְאוֹת פָּנָיו.

Bewirthen, Einen, שׂוּם לִפְנֵי אִישׁ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת. Wir wurden von ihm vortrefflich bewirthet, נָתַן לְפָנֵינוּ אֹכֶל וּמַשְׁקֶה טוֹבִים מְאֹד.

Bewirken, das hat seinen Tod bewirkt, *זֹאת הִיא סִבַּת מוֹתוֹ. Einem Etwas bei Jemanden, s. Auswirken.

Beweiben, sich, לָקַח נָשָׂא אִשָּׁה.

Beweis, der, אוֹת, תּוֹכָחָה, *הוֹכָחָה. Dieses dient mir zum Beweise, daß du mich liebst, זֶה לִי לְאוֹת כִּי תֶאֱהָבֵנִי. Ich würde ihm meine Rechtssache vorlegen, und meinen Mund füllen mit Beweisen, אֶעֶרְכָה לְפָנָיו מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכָחוֹת.

Beweisen, 1) mit Gründen, הוֹכִיחַ. 2) Tapferkeit, הַרְאֵה גְבוּרָתוֹ, s. Zeigen.

Beweinen, einen Todten, בָּכֹה אֶת הַמֵּת.

Bewegung, die, תְּנוּעָה, נְדִידָה, 1) der Hand, *תְּנוּעַת הַיָּד. In Bewegung bringen, הָנִיעַ אֶת. Die Bewegungen des Feindes beobachten, צָפֹה הֲלִיכוֹת הָאוֹיֵב. 2) Die Stadt gerieth in Bewegung, וַתֵּהֹם הָעִיר, נוֹעַ תָּנוּעַ הָעִיר, כָּל הַקִּרְיָה הוֹמָה. Eine innere heftige Bewegung, הֲמוֹן מֵעַיִם.

Beweglich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְהָנִיעַ. Bewegliche Güter, *מְטַלְטְלִים.

Bewegen, 1) die Hand, הָנִיעַ אֶת הַיָּד. Nur ihre Lippen bewegten sich, רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת. Sich von der Stelle — יָנוּעַ מִמְּקוֹמוֹ. Die Flügel, נָדַד כָּנָף. 2) Mein Herz ist sehr bewegt, הָמָה לִי לִבִּי. Sie wurde von Mitleid gegen ihn bewegt, נִכְמְרוּ נִחוּמֶיהָ אֵלָיו. 3) Jeder, den sein Gemüth dazu bewog, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ. Ich weiß nicht, was ihn dazu bewogen hat, לֹא יָדַעְתִּי מָה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת זֹאת, מֶה הֵנִיעַ אֶת לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן.

Bewähren, 1) möge sich dein Wort, יֵאָמֶן נָא דְבָרְךָ. Bewährte Männer, אֲנָשִׁים נֶאֱמָנִים; 2) s. Bewaffnen.

Bewässern, einen Garten, הַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. Stark — הַרְוֵה אֶת. Der Gärtner bewässert die Pflanzen des Gartens, בַּעַל הַגָּן יָרֹם אֶת מַטָּעֵי הַגָּן.

Bewerben, sich, um die Gunst eines Andern, בַּקֵּשׁ פְּנֵי אִישׁ; um ein Mädchen, דַּבֵּר בְּנַעֲרָה.

Bewerfen, Einen mit Gassenkoth, זָרֹק טִיט חוּצוֹת בְּאִישׁ.

Besagt, s. Erwähnen.

Besatzung, die, einer Festung, אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הַחֹנִים בְּעִיר מִבְצָר.

Besoldung, die, שָׂכָר.

Besolden, Einen, נָתֹן שָׂכָר לְ.

Besonder, ein besonderer Ort, מָקוֹם מְיֻחָד.

Besonders, 1) Jeden besonders stellen, הַצֵּג אִישׁ אִישׁ לְבַדּוֹ. 2) Einen besonders lieben, אָהֹב אִישׁ מִכָּל הָאֲנָשִׁים.

Besonnen, ein besonnener Mann, קַר רוּחַ.

Besoffen sein, s. Betrinken.

Besorgniß, die, דְּאָגָה. Aus Besorgniß einer Sache thaten wir es, מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ זֹאת.

Besorgen, 1) ein Geschäft, עָשֹׂה מְלָאכָה, חֵפֶץ. Er besorgt seine Angelegenheiten nach Recht, יְכַלְכֵּל

דְּבָרָיו שֶׁבַּמֶּטֶ. 2) Um Etwas, wegen Etwas besorgt sein, דָּאַג לְ, מִן. Ich besorge, es möchte s. Befürchten.

Besudeln, die Kleider, טִנֵּף הַבְּגָדִים. Eure Hände sind mit Blut besudelt, כַּפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בַדָּם. Sich besudeln, הִתְגָּאֵל.

Besuch, der, einen Besuch bei Jemanden machen, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ.

Besucht, dieser Ort ist יָבֹאוּ אֲנָשִׁים רַבִּים אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה.

Besuchen, Einen, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ. Er besuchte sein Weib mit einem Ziegenböcklein פָּקַד אֶת אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים.

Besaufen, sich, s Betrinken.

Besiegeln, eine Schrift, חָתֹם בְּחוֹתָם אֶת הַמִּכְתָּב.

Besiegen, den Feind, גָּבַר, הִתְגַּבֵּר עַל הָאוֹיֵב, יָכֹל לְאוֹיֵב.

Besitz, der, יְרֻשָּׁה, מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה. Etwas in Besitz nehmen, יָרַשׁ אֶת, הֵאָחֵז בְּ. Ihr sollt die Stadt in Besitz nehmen, וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָעִיר. Einem ein Land zum Besitze geben, הוֹרִישׁ אֶרֶץ אֶת אִישׁ.

Besitzung, die, אֲחֻזַּת אֶרֶץ. Gib uns eine — תֵּן לָנוּ אֲחֻזָּה.

Besitzen, er besitzt einen Garten, יֵשׁ לוֹ גַּן. Er besaß, הָיָה לוֹ. Kenntnisse — יָדַע דַּעַת.

Besitzer, der, eines Hauses, בַּעַל הַבַּיִת.

Besitzerin, die, eines Weinberges, בַּעֲלַת הַכֶּרֶם.

Besichtigen, s. Besehen.

Besingen, einen Helden, שׁוֹר תְּהִלַּת הַגִּבּוֹר; eine Braut, שׁוֹר שִׁיר הִלּוּלִים לִכְבוֹד הַכַּלָּה בְּחֻפָּתָהּ.

Besinnungslos, er ist, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ נַפְשׁוֹ.

Besinnen, sich, 1) ich kann mich nicht darauf — אֵינֶנִּי זֹכֵר אֶת הַדָּבָר. 2) Ich will mich — אַשְׂכִּיל עַל הַדָּבָר. 3) Sich Anders — שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ.

Beseitigen, Etwas, הָסֵר דָּבָר.

Besaiten, eine Harfe, קָשֹׁר מֵיתָרִים עַל הַכִּנּוֹר.

Beseufzen, Etwas, הֵאָנַח עַל דָּבָר.

Besehen, Etwas, רָאָה בְדָבָר.

Besetzen, den Tisch mit Speisen, נָתַן אֹכֶל עַל כָּל הַשֻּׁלְחָן. Der Feind hat die Stadt besetzt, הָאוֹיֵב הוֹרִישׁ אֶת הָעִיר, s. Besitz. Ein Kleid mit Gold — תָּפֹשׂ אֶת שְׂפַת הַבֶּגֶד זָהָב; ein Amt, הָפְקַד פָּקִיד עַל.

Beseligen, ihr Anblick beseligt mich, מְאֻשָּׁר אָנֹכִי בִּרְאוֹתִי אֹתָהּ.

Besen, der, מַטְאֲטֵא, s. Ausfegen.

Besänftigen, einen Zornigen, הָשֵׁב חֲמַת אִישׁ. Eine sanfte Antwort besänftigt den Zorn, מַעֲנֶה רַךְ יָשִׁיב חֵמָה.

Beseelen, Einen, von Gott, נָתַן נְשָׁמָה לְ. Jedes beseelte Geschöpf, כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ, כָּל הַנְּשָׁמָה. Die Liebe für das Vaterland beseelte sie, אַהֲבַת אֶרֶץ מוֹלַדְתָּם הֵעִירָה רוּחָם.

Betagt, ein betagter Mann, הַבָּא בַּיָּמִים, כַּבִּיר יָמִים.

Betasten, Einen, מוּשׁ (מַשֵּׁשׁ) אִישׁ.

Betiteln, wie ist das Buch betitelt? מַה־שֵּׁם הַסֵּפֶר.

Betäubung, die, תַּרְדֵּמָה, s. Ausgießen.

Betäuben, ich fiel betäubt zur Erde, נִרְדַּמְתִּי עַל פָּנַי אָרְצָה.

Bethören, Einen, הַטְעֵה אִישׁ. Sie sind ein bethörtes Volk, עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם.

Bethaus, das, בֵּית תְּפִלָּה.

Bethauen, die bethauten Fluren des Frühlings, הַשָּׂדוֹת הַנִּמְלָאוֹת טַל בָּאָבִיב.

Betheuern, Etwas mit einem Eide, הִשָּׁבַע בְּנַפְשׁוֹ עַל דָּבָר.

Bethränen, Etwas, כַּסּוֹת דִּמְעָה אֶת, s. Benetzen.

Bett, das, 1) zum Schlafen מִטָּה, עֶרֶשׂ, מִשְׁכָּב, יָצוּעַ. Die Betten, מִטּוֹת, עֲרָשׂוֹת. Im Bette liegen, שָׁכַב עַל הַמִּטָּה. Zu Bette gehen, הָלַךְ לִישׁוֹן עַל מִשְׁכָּבוֹ. Ein prächtiges Bett, מִטָּה כְבוּדָּה. 2) Eines Flusses. Er überschreitet alle seine Betten, וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו.

Bettdecke, die, כְּסוּי הַמִּטָּה.

Betttuch, das, שִׂמְלַת הַמִּטָּה.

Bettlägerig werden, נָפֹל לְמִשְׁכָּב. Er ist, שֹׁכֵב הוּא עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Bettler, der, מְחַזֵּר עַל הַפְּתָחִים, מְבַקֵּשׁ נְדָבָה,

מְבַקֵּשׁ לֶחֶם, מְבַקֵּשׁ מַתָּנָה מֵהָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים עָלָיו.

Bettlerin, die, מְבַקֶּשֶׁת לֶחֶם.

Bettelarm, er ist, חֲסַר לֶחֶם הוּא.

Betteln, vor den Thüren, הָלַךְ סְבִיב אֶל בַּיִת לְבַקֵּשׁ לֶחֶם, מַתָּנָה.

Bettelstab, der, er wird noch an den Bettelstab kommen, יִוָּרֵשׁ וִיבַקֶּשׁ לֶחֶם.

Bettelstolz, der, גַּאֲוַת רָשׁ.

Betten, sich, הִצִּיעַ.

Beten, zu Gott, הִתְפַּלֵּל, עָתַר, הֶעְתַּר, הִתְחַנֵּן אֶל אֱלֹהִים. Der Betende, מִתְפַּלֵּל.

Betrag, der, der Unkosten, סַךְ הַהוֹצָאוֹת*.

Betragen, 1) das Ganze beträgt, סַךְ הַכֹּל*. 2) Er beträgt sich gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Betragen, das, דֶּרֶךְ. Sein Betragen gefällt mir nicht, דַּרְכּוֹ אֵינֶנּוּ יָשָׁר בְּעֵינַי.

Betracht, in, s. Rücksicht.

Betrachtung, die, *הִתְבּוֹנְנוּת.

Betrachten, Einen, 1) mit den Augen הִתְבּוֹנֵן אֶל, בְּ. Betrachte die Wunderthaten Gottes, הִתְבּוֹנֵן נִפְלְאוֹת אֵל. 3) Er betrachtet mich als einen Fremden, לְזָר יַחְשְׁבֻנִי, זָר אֲנִי בְעֵינָיו.

Betroffen sein, s. Bestürzt.

Betrug, der, מִרְמָה, תַּרְמִית. Deine Zunge spinnt Betrug, לְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה. Von den Götzen: Ein Werk des Betrugs, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.

Betrunkenheit, die, שִׁכָּרוֹן.

Betrauern, einen Todten הִתְאַבֵּל־סָפַד עַל מֵת, נוּד־כָּבֵד לַמֵּת.

Betriebsam, er ist, חָרוּץ הוּא.

Betrübt sein, um Einen, הֶעֱצַב עַל, אֶל. Ein betrübter Mann, אִישׁ עֲצוּב רוּחַ. Ein Weib mit betrübtem Gemüthe, אִשָּׁה עֲצוּבַת רוּחַ.

Betrübniß, die, עֶצֶב, עַצֶּבֶת, *עַצְּבוּת.

Betrüben, Einen, עִצֵּב־עָצַב־הוֹגָה אִישׁ. Sich betrüben, הִתְעַצֵּב.

Betrügliche Reden, דִּבְרֵי מִרְמָה.

Betrügen, Einen, רִמָּה־עָקַב אִישׁ.

Betrüger, der, אִישׁ מִרְמָה, הַמְרַמֶּה רֵעוֹ. Ich werde sein in seinen Augen wie ein Betrüger, וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ.

Betrügerische Handlungen, מַעֲשֵׂי מִרְמָה.

Betrügereien, die, מִרְמוֹת.

Betrinken, sich, שָׁתָה שֵׁכָר, שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Betrunken sein, werden, שָׁכַר. Sie ist betrunken, aber nicht vom Weine, שְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן. Sich betrunken stellen, הִשְׁתַּכֵּר. Er hielt sie für eine Betrunkene, יַחְשְׁבֶהָ לְשִׁכּוֹרָה. Einen betrunken machen, שִׁכֵּר אִישׁ, s. Berauschen. Ein Betrunkener, שִׁכּוֹר, (weibl.) שִׁכּוֹרָה, גֶּבֶר עֲבָרוֹ יַיִן. Betrunkene Leute, שִׁכּוֹרִים, הֲלוּמֵי יָיִן.

Betreten, einen Ort, דָּרַךְ בַּמָּקוֹם. Der Weg, welchen die Frevler betraten, הָאֹרַח אֲשֶׁר דָּרְכוּ מְתֵי אָוֶן. Wie dein Fuß die Stadt betritt, בְּבוֹא רַגְלֵךְ הָעִירָה. Er betrat die Bühne, עָמַד עַל הָעַמּוּד. Betreten lassen, הִדְרִיךְ אִישׁ בְּ.

Betreten, er war, s. Verwirrt.

Beträchtlich, אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מִצְעָר, רַב. Er besitzt ein beträchtliches Vermögen, יֵשׁ לוֹ רְכוּשׁ רָב.

Betreff, ich sprach mit ihm in Betreff deiner, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו עַל אוֹדוֹתֶיךָ.

Betreffen, 1) wenn der Dieb beim Einbruch betroffen wird, אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב. 2) Anlangen, לְ. Was die Fürsten betrifft, so herrschen sie nach dem Recht, וּלְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט יָשֹׂרוּ. Es betrifft mich und nicht dich, הַדָּבָר נוֹגֵעַ אֵלַי וְלֹא אֵלֶיךָ, s. Angehen.

Betstunde, die, עֵת תְּפִלָּה, שְׁעַת הַתְּפִלָּה, זְמַן שַׁחֲרִית (עַרְבִית).

Bejahen, ich fragte ihn: ist Jemand hier oder nicht? und er bejahete es, שְׁאַלְתִּיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ אִם אָיִן? וַיֹּאמֶר יֵשׁ.

Bejahrt, בָּא בַּיָּמִים, שְׂבַע יָמִים. Ich dachte, die Bejahrten mögen Weisheit verkünden, אָמַרְתִּי רַב שָׁנִים יוֹדִיעוּ חָכְמָה.

Bejammern, er bejammerte sie, יְיֵלִיל עָלֶיהָ.

Becher, der, כּוֹס, גָּבִיעַ, plur. כּוֹסוֹת, גְּבִיעִים.

Belagerung, die, מָצוֹר. Belagerte Stadt, עִיר נְצוּרָה.

Belagern, eine Stadt, צוּר־ חָנָה עַל עִיר. Die Stadt wird belagert werden, הָעִיר תָּבוֹא בַּמָּצוֹר.

Belagerer, die, einer Stadt, הַצָּרִים עַל הָעִיר. Belagerer kommen aus fernem Lande, נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ הַמֶּרְחָק.

Beladen, Jeder belud seinen Esel, וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל חֲמֹרוֹ. Beladet euer Vieh, טַעֲנוּ אֶת בְּעִירְכֶם. Mit einer Last beladen, עָמוּס מַשָּׂא.

Belang, der, eine Sache von keinem — דְּבַר קָטֹן עֵרֶךְ.

Belangen, Einen, s. Verklagen.

Belasten, ein Vieh, s. Beladen. Wehe dem schuldbelasteten Volke! הוֹי עַם כֶּבֶד עָוֹן.

Belohnung, die, שָׂכָר, גְּמוּל, שִׁלּוּם, plur. שִׁלּוּמִים, שַׁלְמֹנִים.

Belohnen, Einen, שַׁלֵּם לְאִישׁ גְּמוּלוֹ.

Belustigung, die, שְׂחוֹק, *הִתְעַלְּסוּת.

Belustigen, ruft ihn, daß er uns belustige, קִרְאוּ לוֹ וִישַׂחֶק לָנוּ. Sich belustigen, הִתְעַלֵּס.

Belaubt, ein belaubter Baum, עֵץ רַעֲנָן.

Belauern, belauschen, Einen, הִתְחַבֵּא לִשְׁמֹעַ דִּבְרֵי אִישׁ, לִרְאוֹת מַעֲשֵׂה אִישׁ.

Belaufen, 1) von Thieren, s. Bespringen. 2) Wie hoch beläuft sich der Kaufpreis? כַּמָּה כֶּסֶף הַמְּחִיר.

Beliebt sein, bei den Leuten, מָצָא חֵן בְּעֵינֵי אָדָם. Sich beliebt machen bei Einem, לָקַח נֶפֶשׁ אִישׁ.

Belieben, wenn es dir beliebt, mit mir zu gehen, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת אִתִּי.

Belieben, das, thue nach — עֲשֵׂה כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ.

Belügen, Einen, כִּזֵּב בְּאִישׁ, לְאִישׁ. Belüge nicht deine Magd, אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ. Mit ihrer Zunge belogen sie ihn, בִּלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ לוֹ.

Beleibt sein, werden, עָבָה. Ein sehr beleibter Mann אִישׁ בָּרִיא מְאֹד.

Beleidigen, Einen, הִכְלִים אִישׁ. Wir wurden nicht beleidigt, לֹא הָכְלָמְנוּ.

Beleuchtung, die, 1) wer besorgt die Beleuchtung der Stadt? עַל מִי לְהָאִיר אֶת הָעִיר. 2) Eine Beleuchtung sollst du an der Arche machen, צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה.

Beleuchten, ein Zimmer, הָאֵר אֶת הַחֶדֶר, s. Umsonst.

Bellen, vom Hunde, נָבַח. Der Hund bellt, הַכֶּלֶב יֶחֱרַץ לְשׁוֹנוֹ, הַכֶּלֶב נֹבֵחַ.

Bellen, das, *נְבִיחָה.

Beleben, 1) einen Schwächling beleben, הֵשִׁיב רוּחַ אִישׁ חַלָּשׁ. 2) Einen Todten, הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת. Gott tödtet und belebt, יְיָ מֵמִית וּמְחַיֶּה. 3) Das Alles belebende Sonnenlicht, אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ הַמֵּאִיר כֹּל. Eine belebte Stadt, עִיר רַבַּת עָם.

Belegen, 1) den Zimmerboden mit Brettern, חִפָּה־ צִפָּה אֶת קַרְקַע הַחֶדֶר קְרָשִׁים. 2) Von der Begattung einiger Thiere, z. B. vom Pferde: das Pferd belegt seine Stute, הַסּוּס יָבוֹא עַל סוּסָתוֹ, s. Bespringen. 3) Ein Land mit Steuern, mit einer Geldstrafe — שׂוּם מַס־ נָתֹן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ.

Belesen, er ist, הוּא יוֹדֵעַ סֵפֶר, קָרָא סְפָרִים הַרְבֵּה.

Belehrung, die, nimm Belehrung an aus seinem Munde, קַח נָא מִפִּיו תּוֹרָה. Er öffnet ihnen das Ohr für die Belehrung, יִגְלֶה אָזְנָם לַמּוּסָר.

Belehren, Einen, לַמֵּד־ הוֹרוֹת־ אַלֵּף אִישׁ. Aus deiner Lehre belehrst du ihn, מִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ. Belehrt mich, und ich will schweigen, הוֹרוּנִי וַאֲנִי אַחֲרִישׁ. Ich will dich fragen, und du belehre mich, אֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי. Belehrt man den Weisen so erlangt er Einsicht, בְּהַשְׂכִּיל לְחָכָם יִקַּח דָּעַת. Sich von Einem belehren lassen, לָקַח תּוֹרָה מִפִּי אִישׁ, הִטָּה אָזְנוֹ לִמְלַמְּדוֹ.

Belästigung, die, דְּבַר הַכָּבֵד עַל אִישׁ.

Belästigen, er belästigt mich mit seinem Besuche יָבֹא לִרְאוֹת פָּנַי וְיִכְבַּד עָלָי. Ich belästigte dich nicht mit Speisopfern, לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה, s. Beschwerlich, Lästig sein.

Bemasten, ein Schiff, עָשָׂה־ הֶעֱמִיד תֹּרֶן עַל הָאֳנִיָּה.

Bemühung, die, עָמָל, *טֹרַח. Ein guter Lohn für seine — שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלוֹ.

Bemühen, יַגֵּעַ אִישׁ. Bemühe nicht das ganze Volk dahin, אַל תְּיַגַּע שָׁמָּה אֶת כָּל הָעָם. Sich be=

mühen, יָגַע, עָמַל. Ich bemühte mich vergebens, לַשָּׁוְא יָגַעְתִּי, עָמַלְתִּי.

Bemittelt, er ist, יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Bemitleiden, Einen, נוּד לְאִישׁ.

Bemeistern, seine Leidenschaften, מָשֹׁל בְּרוּחוֹ, s. Bemächtigen.

Bemächtigen, sich einer Stadt, eines Menschen, לָקַח־ תָּפַשׂ עִיר, תָּפַשׂ אִישׁ. Er bemächtigt sich des Reiches durch Schmeicheleien, וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת בַּחֲלַקְלַקּוֹת. Die Angst bemächtigte sich seiner, צָרָה הֶחֱזִיקַתְהוּ.

Bemänteln, Etwas, חִפָּה־ חִפֵּא דָבָר. Die Söhne Israels bemäntelten die unredlichsten Dinge, וַיְחַפְּאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן.

Bemerkbar, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִרְאוֹת בְּעֵינוֹ. Die Flecken der Sonne sind bemerkbar, בֶּהָרוֹת הַשֶּׁמֶשׁ נִכָּרוֹת לְעֵין רוֹאֶה.

Bemerken, Etwas, mit den Augen, רָאֹה אֶת; mit dem Verstande, יָדַע, הָבִין. Mein Volk bemerkt Nichts, עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן.

Benagen, Etwas, עָרַק אֶת, (nach Einigen) גָּרַם אֶת. Die mich benagen, schlafen nicht, וְעֹרְקַי לֹא יִשְׁכָּבוּן.

Benachbart, Egypten und die benachbarten Länder, מִצְרַיִם וּשְׁכֵנֶיהָ.

Benachrichtigen, Einen von Etwas, הוֹדִיעַ דְּבַר אֶת אִישׁ.

Benöthigt sein, einer Sache, צָרֹךְ לְדָבָר.

Benützen, ein Mann, der einen Weinberg gepflanzt und ihn noch nicht benützt, הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ.

Beneiden, Einen, קַנֵּא אִישׁ, בְּאִישׁ. Ich beneide dich und dein Werk, קִנֵּאתִי בְךָ וּבְפוֹעַל כַּפֶּיךָ. Er beneidet mich um mein Haus, יְקַנֵּא בִי כִּי יֵשׁ לִי בָיִת.

Bengel, der, 1) Knittel, תּוֹתָח. 2) Ein roher Mensch, בַּעַר *גֹּלֶם.

Bändigen, ein wildes Thier, כָּבֹשׁ חַיָּה רָעָה.

Benebeln, meine Blicke sind benebelt, חָשְׁכוּ עֵינַי. Sich benebeln, s. Betrinken.

Benedeien, Gott, בָּרֵךְ אֱלֹהִים.

Benehmen, 1) dieses Haus benimmt mir das Licht, הַבַּיִת הַזֶּה יִמְנַע מִמֶּנִּי אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. 2) Ich habe ihm seine Furcht benommen, הֲסִרֹתִי מֵעָלָיו פַּחְדּוֹ. Ich werde ihm diesen Gedanken — אֲשִׁיבוֹ מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ הַזֹּאת. 3) Er benimmt sich gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Benetzen, ich benetzte dich, mein Brief! mit meinen Thränen, הָהּ אִגַּרְתִּי! אֲרַוֶּךְ דִּמְעָתִי. Mit meinen Thränen benetze ich meine Lagerstätte, בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה.

Benennen, קָרוֹא בְשֵׁם, s. Nennen.

Beste, das, 1) das Ausgesuchteste einer Sache, מִבְחָר, מֵיטָב. Das Beste des Landes sollt ihr verzehren, טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ. Das Beste seines Feldes und seines Weingartens, מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ. 2) Suchet das Beste der Stadt, דִּרְשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר. Ich that dieses zu deinem Besten, עָשִׂיתִי זֹאת לְטוֹב לָךְ. 3) Das Beste ist, wir gehen in die Stadt, אֵין לָנוּ טוֹב כִּי הָלֹךְ נֵלֵךְ הָעִירָה, s. Besser. 4) Einen zum Besten haben, הָתֵל בְּאִישׁ.

Besser, 1) für mich ist nichts besser, als daß ich mich rette in das Land der Philister, אֵין לִי טוֹב כִּי הִמָּלֵט אִמָּלֵט אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים. 2) Gehorsam ist besser als ein Opfer, שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב. Sein Herz ist besser als das Deinige, טוֹב לִבּוֹ מִלִּבְּךָ. Besser ist ein guter Ruf als großer Reichthum, נִבְחָר שֵׁם מֵעֹשֶׁר רָב. Eure besten Weinberge wird er nehmen, כַּרְמֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקָּח. 3) Mein kranker Bruder befindet sich heute besser, רָפְתָה הַיּוֹם מַחֲלַת אָחִי.

Bessern sich, 1) der Kranke bessert sich, הַחֹלֶה יָחֵל לִהְיוֹת מֵחָלְיוֹ. 2) In Rücksicht auf den sittlichen Zustand, הֵיטֵב דְּרָכָיו, מַעֲלָלָיו, שׁוּב מֵרָעָתוֹ.

Beehren, beehren sie mich mit ihrem Besuche, יוֹאֶל נָא וְיָבֹא לִרְאוֹת פָּנָי.

Beet, das, in Gärten, עֲרוּגָה.

Beelzebub, (ein Abgott der Philister) בַּעַל זְבוּב.

Beängstigen, s. Aengstigen.

Beendigen, s. Endigen.

Beerben, Einen, יָרַשׁ אִישׁ. Der Sohn meines Hauses beerbt mich, בֶּן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי.

Beerdigung, die, eines Todten, קְבוּרַת הַמֵּת.

Beerdigen, einen Todten, קָבֹר־קַבֵּר אֶת הַמֵּת.

Beere, die, vorzüglich der Oliven, גַּרְגַּר.

Befahren, eine befahrene Straße, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ בוֹ אֲנָשִׁים בַּעֲגָלוֹת. Ein nie befahrenes Meer, יָם אֲשֶׁר לֹא הָלְכָה בוֹ אֳנִי שַׁיִט.

Befallen, es befiel ihn eine große Furcht, נָפְלָה עָלָיו אֵימָה גְדוֹלָה.

Befangen, ein befangener Mensch, חָרֵד.

Befassen, sich mit Etwas, s. Beschäftigen.

Befolgen, ich habe deinen Befehl befolgt, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

Bevollmächtigung, die, הַרְשָׁאָה*.

Bevollmächtigen, Einen, הַרְשֵׁה אִישׁ*.

Bevor, בְּטֶרֶם, s. Ehe.

Befördern, 1) einen Brief, מַהֵר לִשְׁלֹחַ הָאִגֶּרֶת אֶל. 2) Einen zu Etwas, s. Erheben.

Beförderer, der, s. Unterstützer.

Befugt, er ist nicht befugt, ein Urtheil zu fällen, לֹא לוֹ לִשְׁפֹּט מִשְׁפָּט.

Befiedert, ein stark befiederter Adler, נֶשֶׁר רַב נוֹצָה.

Befühlen, Etwas, מוּשׁ, מַשֵּׁשׁ אֶת, s. Betasten. Vielleicht wird mich mein Vater befühlen, אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי.

Befindlich, Alles hier befindliche Geld, כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא פֹּה.

Befinden, 1) sich in einer Stadt, הִמָּצֵא בָעִיר. Alle, die sich bei ihm befanden, כָּל הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ. Befindet sich Jemand in dem Zimmer? הֲיֵשׁ אִישׁ בַּחֶדֶר אִם אַיִן. 2) Befindest du dich wohl? הֲשָׁלוֹם לָךְ.

Befinden, das, ich erkundigte mich nach seinem Befinden, שָׁאַלְתִּי לִשְׁלוֹמוֹ; geschieht es durch einen persönlichen Besuch, שָׁאַלְתִּי לוֹ לְשָׁלוֹם, פְּקַדְתִּיו לְשָׁלוֹם.

Befürchten, was ich befürchtete, das kam über mich, וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי יָבוֹא לִי. Ich befürchte, daß es geschehen könnte, הָאֵין אֲנִי פֶּן יִהְיֶה.

Befeuchten, Mehl, רֹסֵּס קֶמַח, s. Anfeuchten.

Beflügeln, die Liebe beflügelte seine Schritte הָאַהֲבָה שָׂמָה־שׁוּתָה רַגְלָיו כָּאַיָּלוֹת.

Beflissen, er war beflissen, sein Vermögen zu vermehren, יָגַע לְהַרְבּוֹת הוֹנוֹ.

Befleißen, Befleißigen, sich, יָגַע. Er befliß, befleißigte sich einer guten Handschrift, יָגַע לִכְתֹּב הֵיטֵב.

Befleckung, die, גֹּעַל.

Beflecken, die Hände mit Blut, גָּאַל כַּפָּיו בְּדָם. Ich befleckte alle meine Kleider, כָּל מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי. Sich beflecken, הִתְגָּאֵל. Wehe der befleckten Stadt! הוֹי הָעִיר הַנִּגְאָלָה. Sie hat ihren guten Ruf befleckt, טְמֵאַת הַשֵּׁם הִיא.

Befehl, der, des Königs, מִצְוַת־מִפְקַד־דְּבַר הַמֶּלֶךְ.

Befehligen, ein Heer, יָצֹא וּבוֹא לִפְנֵי עַם הַצָּבָא.

Befehlshaber, der, שַׂר הַצָּבָא, רֹאשׁ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה.

Befehlen, 1) er befahl mir hinzugehen, צִוָּה אֹתִי, צִוַּנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה. 2) Seine Seele Gott befehlen, הַפְקֵד רוּחוֹ בְּיַד אֱלֹהִים. Befiehl dem Herrn deine Angelegenheiten, גֹּל אֶל יְיָ מַעֲשֶׂיךָ.

Befestigen, 1) eine Stadt, חַזֵּק־בַּצֵּר עִיר. 2) Ich werde den Thron seines Reiches befestigen, וְכוֹנַנְתִּי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ. Salomo befestigte sich in seinem Königthum, וַיִּתְחַזֵּק שְׁלֹמֹה עַל מַלְכוּתוֹ. Er hat mich in meinem Entschluß befestiget, הוּא חִזֵּק אֶת לְבָבִי, לְבַצַּע אֵת אֲשֶׁר זָמַמְתִּי לַעֲשׂוֹת.

Befragen, Einen um Etwas, שָׁאֹל אִישׁ עַל דָּבָר. Gott — שָׁאֹל־דָּרֹשׁ אֱלֹהִים, בֵּאלֹהִים.

Befruchten, der Regen tränkt die Erde, und befruchtet sie, הַגֶּשֶׁם מַרְוֶה הָאָרֶץ וּמוֹלִידָהּ.

Befriedigen, 1) einen Gläubiger, הַרְצֵה־שַׁלֵּם אֶת הַנֹּשֶׁה. 2) Eine Lust befriedigen, ist der Seele angenehm, תַּאֲוָה נִהְיָה תֶּעֱרַב לְנָפֶשׁ.

Befreiung, die, aus einer Noth, תְּשׁוּעָה; aus der Gefangenschaft, גְּאֻלָּה, פְּדוּת; aus dem Kerker, פְּקַח־קוֹחַ.

Befreundet sein, s. Verwandt.

Befreien, 1) Einen von Räubern, הוֹשִׁיעַ אִישׁ מִיַּד הַשּׁוֹדְדִים. Er befreiete uns von unsern Drängern, וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ. Befreie mich aus der Hand der Söhne des Auslands, פְּצֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר.

Einen von Fesseln, aus der Gefangenschaft — פתח מוסרות איש, פדה איש. 2) Einen von Abgaben — עשה איש חפשי. Er befreiete die Gefangenen, קרא לשבוים דרור.

Befreier, der, מושיע, plur. מושיעים.

Befremden, deine Reden befremden mich, אתמה על דבריך, נפלאים לי אמריך, לא אדע שחרם.

Bepanzern, Einen, הלבש איש שריון.

Bepacken, ein Pferd, טען אֶ ; הסוס. s. Beladen.

Bepflanzen, einen Garten mit Obstbäumen, נטע את הגן עץ פרי.

Bezahlung, die, einer Schuld, שלום החוב.

Bezahlen, einen Gläubiger, שלם את הנשה. Er bezahlte ihm mit gleicher Münze, (figürlich) השיב לו בגמול ידיו.

Bezaubern, das schöne Mädchen hat ihn bezaubert, הנערה היפה לקחה נפשו.

Beziehung, in, s. Betreff.

Beziehen, 1) eine Harfe mit Saiten, s. Besaiten. 2) Ein Zimmer, בוא החדרה לשבת שם.

Bezirk, der, von Jerusalem, פלך ירושלים.

Bezeigen, Einem seine Gewogenheit, sein Beileid, נטה חסד אל איש, נוד לאיש.

Bezeugen, Zeugniß ablegen, העד. Die Wahrheit einer Sache — העד לאמר אמת הדבר.

Bezeichnen, Schaafe, התוה תו על הצאן. Er legt Gerste an die bezeichnete Stelle, ושם שערה נסמן.

Bezwingen, Völker, כבש׳ כבש עמים.

Bezweifeln, eine bezweifelte Sache, *דבר מספק.

Bezähmen, seine Triebe, משל ברוחו. Meines Ruhmes wegen bezähme ich meinen Zorn gegen dich, למען תהלתי אחטם לך.

Bekannt, 1) was Viele wissen: Das ist eine längst bekannte Sache, הדבר הזה נודע מתמול שלשום. Einem Etwas bekannt machen, הודיע דבר את איש. s. Oeffentlich. 2) Was jeder kennt: Bekannt unter den Völkern wird ihr Geschlecht, ונודע בגוים זרעם. Bekannte Männer, אנשים ידועים. Ich bin nicht mit ihm bekannt, לא ידעתיו.

Bekanntlich, כידוע.

Bekanntmachung, die, קריאה, *הכרזה; מודעה.

Bekannter, ein, Einer meiner Bekannten, אחד מידעי. Alle seine Bekannten, כל ידעיו.

Bekanntschaft, die, Bekanntschaft haben mit Einem, ידע איש. Ich habe vor einigen Tagen Bekanntschaft mit ihm gemacht, ידעתיו זה ימים מספר. Das ist eine alte Bekanntschaft, ידעתיו מתמול שלשום.

Bekommen, 1) Geld von Einem, קבל כסף מאיש. Hier ist kein Brod zu bekommen, לא ימצא פה לחם. Sie wird keinen Mann — לא יקחה איש לו לאשה. 2) Er hat das Fieber bekommen, באה עליו דלקה כי הקדחת. Lust bekommen, התאוה תאוה. 3) Die Speise ist ihm schlecht bekommen, האכל היה לו לזרא. s. Anschlagen.

Beköstigen, Einen, נתן לאיש מחיתו, כלכל איש.

Bekümmert, ich bin bekümmert meiner Sünde wegen, אדאג מחטאתי.

Bekümmerniß, die, דאגה, יגון.

Bekümmern, sich um Etwas, ישית לבו לדבר. Bekümmere dich um deine Heerden, שית לבך לעדריך. Er bekümmerte sich neben ihm um Nichts, als um das Brod, לא ידע אתו מאומה כי אם הלחם.

Bequem, ich sitze, טוב מושבי. Ich habe eine bequeme Wohnung, ירוח לי בבית מושבי.

Bequemen, sich nach dem Willen eines Andern, עשה כרצון איש. s. Nachgeben.

Beklagen, sich, 1) was beklagt sich der Mensch im Leben? מה יתאונן אדם חי. Das Volk beklagte sich, ויהי העם כמתאוננים. 2) Den Tod eines Freundes — נוד לאהב מת.

Bekleiden, 1) nackte Menschen, הלבש ערומים בגדים. 2) Bedecken: die Sonne bekleidet die Fluren mit Grün, השמש תלביש השדות דשא. s. Kleiden.

Beklemmen, die Angst beklemmt mein Herz, צר לי לבי בפחד.

Beklecken, mit Dinte befleckt, נכתם בדיו.

Bekehren, sich, von Sündern, שוב מדרכו הרעה.

Bekämpfen, Einen, הִלָּחֵם בְּאִישׁ, אֶת אִישׁ. Bekämpfe die, die mich bekämpfen, לְחַם אֶת לֹחֲמָי.

Bekenntniß, das, תּוֹדָה. Ein Bekenntniß ablegen, נָתַן תּוֹדָה.

Bekennen, 1) sie kehren zurück zu dir und bekennen deinen Namen, וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ. 2) Seine Sünden — הִתְוַדָּה עֲוֹנוֹתָיו; einen Diebstahl, הוֹדָה אֶת הַגְּנֵבָה. s. Gestehen.

Becken, das, אַגָּן, סַף, zum Waschen, כִּיּוֹר. Die Becken, אַגָּנוֹת, סִפִּים, סִפּוֹת. Goldene Becken, אֲגַרְטְלֵי זָהָב.

Bäcker, der, אֹפֶה, plur. אֹפִים.

Bäckerin, die, אֹפָה, plur. אֹפוֹת.

Bekrönen, mit Ehre und Schmuck bekrönst du ihn, כָּבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ.

Bekriegen, ein Volk, הִתְגָּרָה בְעָם, bekriege sie nicht, אַל תִּתְגָּר בָּם, auch mit dem Zusatz מִלְחָמָה.

Bekränzen, Einen mit Blumen, עִטֵּר אִישׁ-לְאִישׁ פְּרָחִים. s. Umkränzen.

Bekräftigung, die, dies war die Bekräftigung in Israel, וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל. Bekräftigung seiner Aussage, קִיּוּם עֵדוּתוֹ.

Bekräftigen, Etwas mit einem Eide, קִיֵּם דָּבָר בִּשְׁבוּעָה.

Bär, der, 1) das Thier, דֹּב, דּוֹב. Zwei Bären, שְׁתַּיִם דֻּבִּים. Der tanzende Bär, הַדּוֹב הַמְרַקֵּד (oder) הַמְכַרְכֵּר. 2) Das Gestirn, עָשׁ, עַיִשׁ.

Berathen, sich, s. Berathschlagen.

Berathen, du bist schlecht — רָעָה הָעֵצָה אֲשֶׁר יְעָצוּךָ.

Berathschlagen, sich mit Einem, הִוָּעֵץ עִם-אֶת אִישׁ. Sie berathschlagten mit einander, נוֹעֲצוּ יַחְדָּיו. Auf! laßt uns berathschlagen, לְכוּ נָא וְנִוָּעֲצָה (oder) לְכוּ נָא וְנַמְתִּיק סוֹד יַחַד.

Beruhigen, einen Zornigen, הֵשִׁיב אַף אִישׁ. s. Beschwichtigen. Beruhige dich, הָסֵר הַכַּעַס, הַיָּגוֹן מִלִּבְּךָ, הָשֵׁב רוּחֲךָ.

Beruhen, auf dir beruht unser Heil, בְּךָ יִשְׁעֵנוּ.

Beruf, der, das ist mein Beruf, זֹאת פְּקֻדָּתִי.

Berufen, Einen, 1) ich, Gott, berufe dich zum Heil, אֲנִי יְיָ קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק. Israel, von mir berufen, יִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי. Einen namentlich berufen, קָרָא בְשֵׁם אֶת. 2) Ich berufe mich auf ihn, הוּא יִהְיֶה לִי לְעֵד.

Berufen, die Berufenen der Versammlung, קְרִיאֵי הָעֵדָה.

Berauben, Einen, גָּזַל אֶת; von Räubern, שָׁדַד אֶת. Beraube nicht den Armen, אַל תִּגְזָל דָּל. Ein Beraubter, גָּזוּל, שָׁדוּד. Ein seiner Jungen beraubter Bär, דֹּב שַׁכּוּל. Warum soll ich euer Beider beraubt werden an Einem Tage? לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד.

Berauschen, Einen, שִׁכֵּר, הִשְׁכִּיר אִישׁ. Sich Berauschen, שָׁכַר, שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Ein Berauschter, שִׁכּוֹר, plur. שִׁכּוֹרִים. s. Betrinken. Komm! wir wollen uns berauschen in Wollust, לְכָה! נִרְוֶה דֹדִים.

Berühmt, er ist, שְׁמוֹ-שָׁמְעוֹ הֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת. Sich sehr berühmt machen, עָשָׂה לוֹ שֵׁם גָּדוֹל. Berühmte Männer, אַנְשֵׁי שֵׁם.

Berühren, Einen, 1) eigentlich, נָגַע אֶת, בְּ, אֶל. 2) Die Flügel der Thiere, die einander berührten, כַּנְפֵי הַחַיּוֹת מַשִּׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ. 3) Ein Weib — נָגַע-נָגַשׁ אֶל אִשָּׁה. 4) Einen Gegenstand — הִזְכִּיר דָּבָר בִּדְבָרִים מְעַטִּים*.

Beritten, er ist schlecht, רַע סוּסוֹ אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו. Die Reiterei beritten machen, נָתַן סוּסִים לַפָּרָשִׁים.

Bericht, der, דָּבָר. s. Abstatten.

Berüchtigt, ein berüchtigter Mensch, אִישׁ טְמֵא הַשֵּׁם.

Berichtigen, Etwas, verbessern, תִּקֵּן דָּבָר*; eine Schuld, שִׁלֵּם חוֹב.

Berichten, Einem Etwas, הִגִּיד דָּבָר לְאִישׁ.

Beriechen, Fleisch, von Hunden, הִגִּישׁ אַפּוֹ אֶל הַבָּשָׂר לַהֲרִיחַ רֵיחוֹ.

Bärin, die, דֹּב. s. Bär.

Berücken, Einen, s. Hintergehen.

Bereisen, ein Land, הִתְהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ.

Bereit, sei, seid, הֱיֵה נָכוֹן, הֱיוּ נְכוֹנִים. Halte dich bereit, הִכּוֹן. Der bereitstehende Mann, אִישׁ

Bereitwillig, ein bereitwilliger Mann, אִישׁ מְמַהֵר לַעֲשׂוֹת חֵפֶץ אֲנָשִׁים.

Bereitwilligkeit, die, mit — בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Bereits ein Monat, זֶה חֹדֶשׁ יָמִים.

Bereiten, Etwas, הָכֵן אֵת. Auch Holz und Steine habe ich bereitet, וַעֵצִים וַאֲבָנִים הֲכִינוֹתִי. Gott hat das Opfermahl bereitet, הֵכִין יְיָ זָבַח.

Bereiter, der, מְלַמֵּד סוּסִים לִרְכִבָּה.

Bereitschaft, die, sich in Bereitschaft halten, הִכּוֹן. Wir sind in — נְכֹנִים אֲנַחְנוּ.

Bereichern, Einen, הַעֲשֵׁר אִישׁ. Sich auf eine unedle Weise bereichern, עָשָׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט. Laß dich nicht befremden, daß der Böse sich bereichert, und seine Glücksgüter sich mehren, אַל תִּתְמַהּ כִּי יַעֲשִׁיר עוֹשֶׂה עָוֶל, וְכִי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ.

Bereuen, Etwas, הִנָּחֵם עַל. Gott ist kein Menschensohn, daß er bereue, לֹא בֶן אָדָם אֵל וְיִתְנֶחָם. Die Sünden — חָטֹא וְהָשִׁיב אֶל לֵב.

Berg, ein, הַר. Der Berg, הָהָר. Mein Berg, הֲרָרִי. Berge, הָרִים, הֲרָרִים.

Berg ab, Berg auf, s. Auf, Umstandswort.

Bergbewohner, der, יוֹשֵׁב הָהָר, הֲרָרִי.

Berggötter, die, אֱלֹהֵי הָרִים.

Bergwasser, הַמַּיִם הַיּוֹרְדִים מִן הָהָר.

Bergig, ein bergiges Land, אֶרֶץ הָרִים.

Bergleute, die, הָאֲנָשִׁים הַחֹצְבִים זָהָב וְכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת מֵהֲרָרִים.

Bergmann, der, s. Bergleute.

Bergmaus, die, (nach Einigen) שָׁפָן, plur. שְׁפַנִּים.

Bergen, 1) du bargst dich im Gewölke, סַכּוֹתָה בֶּעָנָן לָךְ. Birg mich vor dem Rath der Bösen, תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים, s. Verbergen. 2) Fürchte Nichts für ihn, er ist geborgen, אַל תִּדְאַג לוֹ כִּי נִצַּל, נִמְלַט.

Bergfestung, die, מָצוֹר, מְצוּדָה, plur. מְצָדוֹת (מְצֻדוֹת).

Bergsturz, der, נְפִילַת הָהָר*, s. Einstürzen.

Bergspitze, die, רֹאשׁ הָהָר.

Börsten, die Erde ist geborsten, נִבְקְעָה הָאֲדָמָה.

Beregnet werden, הִמָּטֵר.

Beredet, er ist, נְבוֹן דָּבָר הוּא. Ein beredter Mann, אִישׁ דְּבָרִים.

Bereden, Einen, 1) überreden, פַּתֵּה, הָסֵת אִישׁ. Sich bereden lassen, הִפָּתֵה. 2) Sich mit Einem — הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ, s. Unterreden.

Berechnen, Etwas, חַשֵּׁב אֵת.

Berechtigen, Einen zu Etwas, הַרְשֵׁה אִישׁ לַעֲשׂוֹת* דָּבָר.

Berennen, eine Stadt, s. Einschließen.

Beschatten, die Eiche beschattet den Platz, צֵל הָאַלּוֹן יְכַסֶּה הַמָּקוֹם. Die Thore Jerusalems wurden beschattet, צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם.

Beschaffen sein, gut, schlecht, טוֹב, רַע. Wie ist er beschaffen? מַה־מִּשְׁפָּטוֹ.

Beschaffenheit, die, einer Sache, אֵיכוּת הַדָּבָר. Die gute, schlechte Beschaffenheit einer Frucht, טוּב, רֹעַ הַפְּרִי.

Beschaffenheitswort, das, תֹּאַר, נָשׂוּא. Der Baum ist hoch, הָעֵץ גָּבֹהַּ.

Beschuldigen, Einen eines Verbrechens, שׂוּם עָוֹן בְּאִישׁ.

Beschuhen, Einen, הַנְעֵל אִישׁ.

Beschauen, Etwas, s. Besehen.

Beschütten, ein Kleid mit Wasser, שְׁפֹךְ מַיִם עַל כָּל הַבֶּגֶד.

Beschützen, einen Menschen, הָגֵן עַל, בְּעַד, חָפֹף, סָכֹךְ עַל. Du beschützest sie, וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ. Beschütze mich gegen meine Feinde, הֱיֵה מָגֵן לִי נֶגֶד אוֹיְבַי. Er beschützte die Stadt vor dem Feinde גָּנַן עַל הָעִיר לְבִלְתִּי בוֹא הָאוֹיֵב אֵלֶיהָ.

Beschützer, der, הַמֵּגֵן עַל, בְּעַד.

Beschimpfung, die, חֶרְפָּה, נְאָצָה.

Beschimpfen, Einen, חָרֵף, נַבֵּל אִישׁ. Er hat ihn beschimpft, הֵסִיב קָלוֹן עַל כְּבוֹדוֹ.

Beschiffen, ein Meer, יָרֹד הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.

Beschirmen, s. Beschützen.

Bescheid, der, bis ihnen ein Bescheid ertheilt würde durch den Mund Gottes, לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל פִּי יְיָ.

Bescheiden, 1) Einen an einen Ort, s. Bestellen. 2) Der mir beschiedene Theil, מְנָת חֶלְקִי. Sein von Gott beschiedenes Loos, נַחֲלַת אִמְרוֹ מֵאֵל.

Bescheiden, er ist, צָנוּעַ הוּא. Bei den Bescheidenen ist Weisheit, אֶת צְנוּעִים חָכְמָה. Bescheiden zu wandeln vor deinem Gott, הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהֶיךָ.

Bescheinigen, den Empfang einer Summe Geldes, נָתֹן כְּתָב תְּעוּדָה עַל קַבָּלַת הַכֶּסֶף.

Bescheinen, die Sonne bescheint den Mond, הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעַ אוֹרָהּ עַל הַיָּרֵחַ.

Beschwatzen, Einen, פַּתֵּה אִישׁ.

Beschwörung, die, 1) der Zeugen, הַשְׁבָּעַת הָעֵדִים. 2) Der Schlangen, לַחַשׁ.

Beschwören, Etwas, הִשָּׁבֵעַ עַל דָּבָר; Einer bei Gott, הַשְׁבֵּעַ אִישׁ בֵּאלֹהִים.

Beschwörer, der, Zauberer, מְלַחֵשׁ, plur. מְלַחֲשִׁים.

Beschwichtigen, einen zornigen Menschen, הָשֵׁב חֲמַת אִישׁ. Kaleb beschwichtigte das Volk, וַיַּהַס כָּלֵב אֶת הָעָם. Die Leviten beschwichtigten das ganze Volk, וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים לְכָל הָעָם.

Beschwerde, die, Beschwerden über Etwas führen, s. Klagen.

Beschwerlich, damit wir dir nicht beschwerlich fallen, וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ.

Beschwerlichkeit, die, die Beschwerlichkeiten einer Reise, תְּלָאוֹת הַדֶּרֶךְ.

Beschweren, 1) die Ladung beschwert den Wagen, יִכְבַּד הַמַּשָּׂא עַל הָעֲגָלָה. 2) Die Paschas beschwerten das Volk, הַפַּחוֹת הִכְבִּידוּ עַל הָעָם. 3) Sich über Einen — s. Klagen.

Bestatten, eine Leiche zur Erde, קָבֹר הַמֵּת, הַנִּיחַ הַמֵּת בְּקִבְרוֹ.

Bestand, der, eine Sache, die Bestand hat, דָּבָר נֶאֱמָן, s. Dauer.

Bestaubt, der Tisch ist, הָאָבָק יְכַסֶּה אֶת פְּנֵי הַשֻּׁלְחָן.

Bestimmung, die, das ist meine — לְזֹאת נוֹעַדְתִּי.

Bestimmt, 1) eine bestimmte Zeit, מוֹעֵד. Zu bestimmten Zeiten, לְעִתִּים מְזֻמָּנִים, מְזֻמָּנוֹת. 2) Die bestimmte Geldsumme, פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף. 3) Er ist bestimmt angekommen, בָּא אֶל נָכוֹן. 4) Für solche Spötter sind die Strafgerichte bestimmt, נָכוֹנוּ לַלֵּצִים שְׁפָטִים.

Bestimmen, 1) Einem eine Zeit, יָעֹד מוֹעֵד אֶת אִישׁ. Du kommst nicht zur bestimmten Zeit, לֹא בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים. Seine Tage sind bestimmt, חֲרוּצִים יָמָיו. Bestimmt euch die Zufluchtsstädte, תְּנוּ לָכֶם אֶת עָרֵי הַמִּקְלָט. Bestimmen wir einen Ort, wo wir uns treffen, נִתֵּן לָנוּ מָקוֹם לָבוֹא שָׁמָּה. 2) Etwas für Einen, יָעֹד דָּבָר לְ. Wenn er sie für seinen Sohn bestimmt, וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה. Diese hast du bestimmt für deinen Knecht, für Isak, אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק. Dies waren die bestimmten Städte für alle Söhne Israels, אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוּעָדָה לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. Ich fürchte den König, der eure Speise bestimmt hat, יָרֵא אֲנִי אֶת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִנָּה מַאֲכַלְכֶם. 3) Bestimmt angeben. Bestimme deinen Lohn gegen mich, daß ich ihn gebe, נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה. 4) Eine Grenze — הַצֵּב גְּבוּל. 5) Zum Propheten der Völker bestimme ich dich, נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ.

Bestürmen, Einen mit Bitten, הַפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד.

Bestürzung, die, בֶּהָלָה, מְהוּמָה, מְבוּכָה. Eine tödtliche — מְהוּמַת מָוֶת. Wasser sollen sie mit Bestürzung trinken, מַיִם בְּשִׁמָּמוֹן יִשְׁתּוּ. Die Stadt Susan war in Bestürzung, וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה.

Bestürzt sein, werden, הִבָּהֵל. Warum willst du sein wie ein bestürzter Mann? לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם. Einen bestürzt machen, הַבְהֵל אִישׁ.

Besteigen, einen Thurm, עֲלֹה הַמִּגְדָּל; ein Schiff, יָרֹד בָּאֳנִיָּה.

Besteuern, eine Stadt, שׂוּם מַס, מֶכֶס עַל הָעִיר.

Bestehlen, warum bist du heimlich geflohen und hast mich bestohlen? לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי.

Bestehen, 1) der Bogenschütze wird nicht bestehen, תֹּפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד. Du kannst nicht bestehen vor deinen Feinden, לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ. Niemand wird vor euch bestehen können, לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם. 2) Bestand haben. Dein Reich wird nicht bestehen, מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם. Es soll nicht bestehen und nicht geschehen,

הָיָה, לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה. 3) Vorhanden sein הַמְּצָא. 4) Sein ganzes Vermögen besteht in diesem Hause, אֵין לוֹ כֹּל כִּי אִם הַבַּיִת הַזֶּה. 5) Er besteht auf seiner Meinung, לֹא יַעֲזֹב מַחֲשַׁבְתּוֹ, יַעֲמֹד בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ, s. Beharren.

Bestätigen, Etwas, 1) gültig machen, קַיֵּם דָּבָר. 2) Durch Zeugnisse. Auf die Aussage zweier Zeugen werde eine Sache bestätigt, עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יָקוּם דָּבָר. 3) Mit Worten versichern. Sie eilten und ließen es sich bestätigen, ob das aus ihm selbst käme, וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הֲמִמֶּנּוּ.

Bestechung, die, שֹׁחַד.

Bestechlich, ein bestechlicher Richter, הַשֹּׁפֵט הַלֹּקֵחַ שֹׁחַד.

Bestechen, einen Richter, שִׁחֵד הַשֹּׁפֵט, נָתַן שֹׁחַד לַשֹּׁפֵט. Sich bestechen lassen, לָקַח שֹׁחַד.

Bestellen, 1) ich habe ihn hier bestellt, יְעַדְתִּיו אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה. 2) Zu Etwas ernennen, bestimmen. Er bestellte ihnen Propheten und Richter, הֵקִים לָהֶם נְבִיאִים וְשֹׁפְטִים. Ich habe Wächter bestellt, הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים. Ich bestellte über euch das hitzige Fieber, וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם אֶת הַקַּדַּחַת. Gott bestellte einen großen Fisch, וַיְמַן יְיָ דָּג גָּדוֹל. 3) Bestelle dein Haus, denn du wirst sterben, צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה. 4) Ein Feld — עַתֵּד מְלַאכְתּוֹ בַּשָּׂדֶה.

Beständig arbeiten, עָבַד תָּמִיד. Das beständige Speiseopfer, מִנְחַת הַתָּמִיד. Er denkt beständig an seine Frau und Kinder, הוּא יִזְכּוֹר תָּמִיד אֶת אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו.

Bestärken, sie bestärkten sich im Bösen, יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע.

Bestrahlen, die Sonne bestrahlt die Erde, הַשֶּׁמֶשׁ יוֹפִיעַ אוֹרוֹ עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.

Bestrafung die, s. Strafe.

Bestrafen, wird der Spötter bestraft, so wird der Einfältige klug, בַּעְנָשׁ לֵץ יֶחְכַּם פֶּתִי. Er wird bestraft siebenfach nach seinem Vergehen, עֻנַּשׁ יֵעָנֵשׁ שֶׁבַע כְּחַטָּאתוֹ.

Bestricken, s. Verstricken.

Bestreiten, Etwas, mit Worten, s. Widerlegen.

Bestreichen, Etwas mit Oel, מָשַׁח דָּבָר בְּשֶׁמֶן.

Bestreuen, Etwas mit Sand, זָרַק, זָרָה חוֹל עַל. Er bestreuete sie mit Salz, וַיִּזְרָעֶהָ מֶלַח.

Bestrebsam, er ist, חָרוּץ הוּא.

Bestreben, sich, יָגַע, *הִשְׁתַּדֵּל.

Beschlag, der, 1) man hat seine Waaren in Beschlag genommen, תָּפְשׂוּ אֶת מַעֲרָבָיו לְשָׁמְרָם. 2) s. Beschläge.

Beschlagen, Etwas mit Silber, צִפָּה דָבָר כֶּסֶף; ein Pferd, הִדְבִּיק מִנְעֲלֵי בַרְזֶל בְּמַסְמְרִים אֶל פַּרְסוֹת עִקְבֵי הַסּוּסִים.

Beschlafen, ein Weib, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה; (Obscön) שָׁגַל אֶת אִשָּׁה, כָּרַע עַל אִשָּׁה, גִּלָּה עֶרְוַת אִשָּׁה.

Beschluß, der, 1) des Jahres, אַחֲרִית הַשָּׁנָה; einer Rede, סוֹף דָּבָר. 2) Der königliche Beschluß, דְּבַר מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ.

Beschließen, 1) sie beschließen ihre Tage im Glück, יְבַלּוּ יְמֵיהֶם בַּטּוֹב. 2) Wer hat dies beschlossen über Tyrus? מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר. Die Sache ist fest beschlossen von Gott, נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים. Ja, vollendet ist's und beschlossen! כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה. Gott that, was er beschlossen, עָשָׂה יְיָ אֲשֶׁר זָמָם. Gott hat Unglück über dich beschlossen, יְיָ דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה.

Beschleichen, Einen, הָלַךְ אַט לִנְפֹּל עַל אִישׁ.

Beschleunigen, er eile und beschleunige sein Werk, יְמַהֵר יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ. Er beschleunigte die Wohlgerüche für sie, וַיְבַהֵל אֶת תַּמְרוּקֶיהָ.

Beschläge, das, ein silbernes — צִפּוּי כֶּסֶף.

Beschmutzen, die Kleider, טִנֵּף הַבְּגָדִים.

Beschmieren, 1) Etwas mit Oel, s. Bestreichen. 2) s. Beschmutzen.

Beschneidung, die, ein blutiger Verwandter durch die Beschneidung, חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת.

Beschneiden, 1) die Weinstöcke, זָמַר הַכֶּרֶם. 2) Ein Kind, מוֹל הַיֶּלֶד, מוֹל בְּשַׂר עָרְלַת הַיֶּלֶד.

Beschneiet, die beschneieten Berge, הֶהָרִים הַמְכֻסִּים בְּשֶׁלֶג.

Beschädigen, die Weinstöcke, חִבֵּל הַכֶּרֶם.

Beschämung, die, sie haben keine Scham und fühlen

keine Beschämung, בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהִכָּלֵם לֹא יָדָעוּ.

Beschämen, Einen, הַחְפִּיר, הַכְלִים, הֹבִישׁ, הוֹבִישׁ אִישׁ, הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ. Beschämt sein, חָפֹר, הִכָּלֵם. Würde sie sich nicht beschämt fühlen sieben Tage? הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים. Beschämt werden, הָכְלַם, הִכָּלֵם.

Beschenken, כַּבֵּד אָדָם בְּמַתָּנָה. Er beschenkte die Schulknaben mit Geld und Spielereien, נָתַן כֶּסֶף וְדִבְרֵי שַׁעֲשׁוּעִים לְיַלְדֵי בֵּית הַסֵּפֶר לְמִנְחָה. Einen mit einem Buche, נָתַן סֵפֶר לְאִישׁ. Er beschenkte sie, נָתַן לָהֶם מַתָּנוֹת. Beschenkt hat mich Gott mit einem schönen Geschenke, זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב.

Beschäftigung, die, was für eine Beschäftigung hast du hier? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה, s. Geschäft.

Beschäftigen, sich mit einer Arbeit, עָשָׂה (*עָסַק) בִּמְלָאכָה. Sich mit den Wissenschaften — לָמַד, בִּקֵּשׁ דַּעַת. Er beschäftigt viele Menschen, רַבִּים הָאֲנָשִׁים הָעֹשִׂים מְלַאכְתּוֹ, הֵפְצִיו.

Bescheren, Gott hat ihm einen Schatz beschert אֱלֹהִים הִמְצִיאוֹ מַטְמוֹן, s. Beschenken.

Bespannen, einen Wagen mit Pferden, אָסַר סוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Bespötteln, Etwas, הֵלִיץ אֶת, הִתְלוֹצֵץ בְּ, עַל.

Bespeien, sich, טִנֵּף בְּגָדָיו בְּרֻקּוֹ.

Bespritzen, Etwas mit Wasser, זָרַק, הִזָּה מַיִם עַל.

Bespringen, der Ochs bespringt die Kuh, הַשּׁוֹר יַעֲלֶה עַל הַפָּרָה.

Besprechen, sich mit Einem über Etwas, הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ עַל דָּבָר.

Besprengen, Etwas mit Blut, זָרַק, הִזָּה דָם עַל. Mein Lager habe ich mit Myrrhe besprengt, נַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מֹר.

Beschreiben, 1) eine Schlacht, כָּתַב עַל סֵפֶר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה. 2) Tafeln, die auf beiden Seiten beschrieben waren, לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם. 3) Ich kann dir mein Glück nicht — לֹא אוּכַל לְסַפֵּר לְךָ טוּבִי.

Beschränkt, ein beschränkter Raum, מָקוֹם מֻגְבָּל. Ein beschränkter Kopf, אִישׁ חֲסַר תְּבוּנָה.

Braten, Fleisch, צָלָה בָשָׂר. Fleisch am Feuer gebraten, בָּשָׂר צְלִי אֵשׁ. Der König von Babylon ließ sie braten am Feuer (als Strafe), קָלָם מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאֵשׁ.

Braten, der, er bratet einen Braten und sättigt sich, יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע.

Bratpfanne, die, מַחֲבַת.

Bratspieß, der, שְׁפוּד*.

Brach, der Acker liegt dieses Jahr — יִשְׁבֹּת הַשָּׂדֶה בַּשָּׁנָה הַזֹּאת. Im siebenten Jahre sollst du es brach liegen lassen וְהַשְּׁבִיעִית תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ.

Brachmonat, der, s. Junius.

Brachvogel, der, (nach Einigen) אֲנָפָה.

Brachfeld, das, הַשָּׂדֶה הַשֹּׁבֵת, הַנָּטוּשׁ.

Brand, der, 1) eigentlich, שְׂרֵפָה, בְּעֵרָה, מוֹקֵד. Es brennt ein Brand, יֵקַד יְקֹד. Heftig ist der Brand, גְּדֹלָה הַמְּדוּרָה. Einen Brand verursachen, הִבְעִר בְּעֵרָה. Eine Stadt in Brand stecken, שִׁלַּח, הִצִּית הָעִיר בָּאֵשׁ. Das Haus gerieth in Brand, יָצְאָה אֵשׁ מִן הַבַּיִת. 2) Ein Stück brennendes Holz, אוּד. Wie ein Brand, der dem Feuer entkommen ist, כְּאוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ. s. Feuerbrand. 3) Eine Krankheit; bei Menschen, חַרְחֻר; beim Getreide, שִׁדָּפוֹן. Meine Hüften sind voll Brand, כְּסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה.

Brandopfer, das, עֹלָה, plur. עוֹלוֹת.

Brandopferaltar, der, מִזְבַּח הָעֹלָה.

Brandig, er hat brandiges Gebein, עָלָה רָקָב בַּעֲצָמוֹתָיו. Brandiges Getreide, דָּגָן אֲשֶׁר בּוֹ הַשִּׁדָּפוֹן, s. Brandkorn.

Brandmahl, das, כְּוִיָּה, מִכְוָה. Brandmahl statt Schönheit, כִּי תַחַת יֹפִי.

Brandmarken, einen Dieb, הִתְוָה תָו עַל בְּשַׂר הַגַּנָּב בְּבַרְזֶל חַם.

Brandpfeile, die, זִקִּים. Mit Brandpfeilen gerüstet, מְאַזְּרֵי (מְאֻזָּרֵי) זִיקוֹת.

Brandkorn, das, שְׁדֵפָה. Wie das Brandkorn, bevor es aufschießt, וּשְׁדֵפָה לִפְנֵי קָמָה.

Brandstifter, der, הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה.

Brandstätte, die, eines Hauses, מְקוֹם אֲשֶׁר הָיָה הַבַּיִת לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Brav, ein braver Mann, אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ חָיִל. Ein braver Soldat, אִישׁ מִלְחָמָה אַמִּיץ לֵב.

Brod, das, לֶחֶם. Zehn Brode, עֲשָׂרָה לֶחֶם. Esset von meinem Brode, לַחֲמוּ בְלַחֲמִי. Er isset mein Brod, אִישׁ לַחְמִי הוּא. Sauer erworbenes Brod, לֶחֶם הָעֲצָבִים. Durch Betrug erworbenes Brod, לֶחֶם שֶׁקֶר, לֶחֶם כְּזָבִים. Ein Laib Brod, פַּת לֶחֶם, כִּכַּר לֶחֶם.

Brodherr, der, er ist unser — אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים לַחְמוֹ, אַנְשֵׁי לַחְמוֹ אֲנַחְנוּ.

Brodlos, er ist, חֲסַר לֶחֶם הוּא.

Brodkuchen, der, חַלַּת לֶחֶם.

Brodstütze, die, מַטֵּה־ מִשְׁעַן לֶחֶם.

Brocken, Brod in die Milch, s. Einbrocken.

Brocken, der, Brod, פַּת־ פִּתּוֹת לֶחֶם, plur. פִּתּוֹתֵי לֶחֶם.

Bruder, der, אָח. Brüder, אַחִים. Die Brüder meines Vaters, אֲחֵי אָבִי. Deine Brüder, אַחֶיךָ. Eure Brüder, אֲחִיכֶם.

Brudermord, der, רְצִיחַת אָח*.

Brudermörder, der, er ist ein, הֹרֵג־ רֹצֵחַ אָחִיו.

Brut, die, der Vögel, אֶפְרֹחִים. Verächtlich von lasterhaften Kindern: Zur Rechten tritt mir die Brut, עַל יָמִין פִּרְחַח יָקוּמוּ. Uebelthäter-Brut, זֶרַע מְרֵעִים. Eine Brut sündiger Männer, תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים.

Brutal, ein brutaler Mensch, פֶּרֶא אָדָם, אִישׁ בַּעַר, s. Viehisch.

Bruch, der, an der Hand, שֶׁבֶר יָד. Heile ihre Brüche, רְפָה שְׁבָרֶיהָ.

Brummen, der Bär brummt, הַדֹּב יֶהֱמֶה.

Brunnen, der, בְּאֵר, בֹּיר, plur. בְּאֵרוֹת, בֹּארוֹת.

Brunnenmündung, die, פִּי הַבְּאֵר.

Brunst, die, eines Thieres, (nach Einigen) תַּאֲנַת הַחַיָּה. Die Hirsche sind in der Brunst, הָאַיָּלִים יֵחָמוּ.

Brunstzeit, die, der Thiere, עֵת יַחֵם חַיַּת הַשָּׂדֶה.

Brust, die, 1) das Bruststück der Thiere, חָזֶה. 2) Die weibliche Brust zum Säugen, שַׁד. Brüste, שָׁדַיִם, דַּדִּים. Auch Schakale reichen die Brust, גַּם תַּנִּין חָלְצוּ שַׁד.

Brustschild, das, des Hohenpriesters, חֹשֶׁן.

Brausen, von den Wellen des Meeres, הָמָה, שָׁאָה, הִתְגָּעֵשׁ. Es brauset das Meer, יִרְעַם הַיָּם.

Brausen, das, des Meeres, נַהֲמַת־ שְׁאוֹן־ זַעַף הַיָּם. Die Ströme erheben ihr Brausen, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם.

Braut, die, כַּלָּה. Sie ist Braut, מְאֹרָשָׂה הִיא לְאִישׁ.

Brautbett, das, חֻפַּת הַכַּלָּה, אַפִּרְיוֹן דּוֹדִים.

Brautgemach, das, חֲדַר הַכַּלָּה.

Brautwerber, der, (für einen Andern) הַמְשַׁדֵּךְ כַּלָּה לְאִישׁ; für sich selbst, הַמְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָה (לְהִנָּשֵׂא לוֹ).

Brautleute, die, הֶחָתָן וְהַכַּלָּה.

Brautnacht, die, לֵיל הַחֲתֻנָּה.

Brautstand, der, כְּלוּלוֹת. Die Liebe in deinem Brautstande, אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ.

Brautschmuck, der, עֲדִי־ כְּלֵי הַכַּלָּה.

Brauch, der, s. Gebrauch.

Brauchbar, von Werkzeugen, אֲשֶׁר יִצְלַח לִמְלָאכָה.

Brauchen, 1) dieses Messer ist schon gebraucht worden, נַעַשְׂתָה מְלָאכָה בְּסַכִּין הַזֶּה. Es ist zu Nichts zu brauchen, לֹא יִצְלַח לַכֹּל. 2) Ich brauche Geld, צָרִיךְ אֲנִי לְכֶסֶף*. Du brauchst es nicht zu wissen, לֹא לְךָ לָדַעַת זֹאת.

Brüderlich, die brüderliche Liebe, אַהֲבַת אַחִים. Du hast nicht brüderlich gegen mich gehandelt, לֹא כְּאָח עִם אָח עָשִׂיתָ עִמִּי.

Brüderschaft, die, אַחֲוָה. Ihre Brüderschaft hat ein Ende, הוּפְרָה הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּינֵיהֶם.

Brühe, die, מָרָק. Eine eckelhafte Brühe, מְרַק פִּגֻּלִים.

Brühen, Etwas, יָצַק מַיִם חַמִּים עַל.

Brüten, von Vögeln, רָבַץ עַל הַבֵּיצִים. Basilisken-Eier brüten sie, בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בִּקֵּעוּ.

Brüchig, אֲשֶׁר בּוֹ שֶׁבֶר.

Brüllen, vom Löwen, שָׁאַג, נָהַם; vom Ochsen, גָּעָה. Hinterdrein brüllt der Donner, אַחֲרָיו יִשְׁאַג קוֹל.

Brüllen, das, eines Löwen, שַׁאֲגַת־ נַהֲמַת אַרְיֵה.

Bringen, 1) einem Brod, הֵבִיא לֶחֶם לְ. Dem Dur-

stigen entgegen bringt Wasser, לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ (הֵאָתָיוּ) מָיִם. Bringe sie doch zu mir her, daß ich sie segne, קָחֶם נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם. Sie haben zu mir gebracht die Bundeslade Gottes, הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת אֲרוֹן אֱלֹהִים. Dir bringen Könige Geschenke, לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי. 2) Ich bringe eine gute Nachricht, אֶל בְּשׂוֹרָה טוֹבָה אָבוֹא. s. Bothschaft. Mit jedem Morgen bringt er sein Recht ans Licht, בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יוֹצִיא לָאוֹר. Einen ins Unglück bringen, הוֹלִיךְ אִישׁ בְּקֶרֶב צָרָה, הֵבֵא עָלָיו רָעָה. Andere figürliche Redensarten finden sich bei verschiedenen Hauptwörtern.

Brünstige Hirsche, אֵילִים נַחֲמִים.

Brüsten, er brüstet sich auf seinen Reichthum, גָּבַהּ לִבּוֹ בְּעָשְׁרוֹ, נְשָׂאוֹ לִבּוֹ כִּי עָשִׁיר הוּא.

Brief, der, סֵפֶר, אִגֶּרֶת. Briefe, סְפָרִים, אִגְּרוֹת.

Briefwechsel, der, מְרוּצַת אִגְּרוֹת, מֵרוּיץ אִגְּרוֹת. Sie stehen mit einander im — יִכְתְּבוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אִגְּרוֹת.

Brieftasche, die, אַמְתַּחַת הַכְּתָבִים, יַלְקוּט מִכְתָּבִים.

Briefträger, der, הַמֵּבִיא הָאִגְּרוֹת אֶל אִישׁ וְאִישׁ.

Brücke, die, גֶּשֶׁר*, מַעְבָּרָה.

Breit, 1) der Tisch ist eine Elle — רֹחַב הַשֻּׁלְחָן אַמָּה. Ein breiter Tisch, שֻׁלְחָן רְחַב. Eine breite Mauer, חוֹמָה רְחָבָה. 2) Sich breit machen, הִתְגַּדֵּל, הִתְכַּבֵּד. 3) Er ist weit und breit berühmt, שִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ לְמֶרְחַקֵּי אֶרֶץ.

Bräutigam, der, חָתָן. Er ist Bräutigam, אֵרַשׂ (לוֹ) אִשָּׁה.

Breite, die, des Hofes, רֹחַב הֶחָצֵר.

Breiten, ein Tuch über Etwas, פָּרַשׂ בֶּגֶד עַל, s. Ausbreiten.

Brett, das, קֶרֶשׁ. Bretter, קְרָשִׁים.

Brechen, verb. act. 1) Brod, פָּרַס לֶחֶם; Steine, הִסִּיעַ אֲבָנִים; Rosen, אָרָה־ קָטַף שׁוֹשַׁנִּים. Er brach das Genick, נִשְׁבְּרָה מַפַּרַקְתּוֹ. Dieser Brief wird ihm das Herz brechen, יִשָּׁבֵר לִבּוֹ בְּקָרְאוֹ אֶת הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת. 2) Die Treue, das Wort — שִׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתוֹ, בִּדְבָרוֹ; den Bund, הֵפֵר־ עָבַר בְּרִית, שִׁקֵּר בִּבְרִית.

Brechen, verb. neut. 1) das Eis bricht, יִבָּקַע־ יִתְבַּקַּע הַקֶּרַח. Durch ein Lager, in ein Haus. s. Durchbrechen, Einbrechen. Die Sonne bricht durch die Wolken, אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ יִבָּקַע־ יָפִיץ אֶת הָעֲנָנִים. Das Herz ist ihm gebrochen, נִשְׁבַּר לִבּוֹ. 2) Er hat mit ihm gebrochen, הֵפֵר הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּינוֹ וּבֵינָיו. 3) Die Augen brechen ihm, יֶחְשַׁךְ אוֹר עֵינָיו, יִסָּגוֹר עֵינָיו בִּנְטוֹתוֹ לָמוּת.

Brechen, sich, s. Uebergeben.

Brennofen, der, כִּבְשָׁן, מַלְבֵּן, s. Ofen.

Brennbar, אֲשֶׁר תִּבְעַר־ תְּלַהֵט הָאֵשׁ.

Brennholz, הָעֵצִים אֲשֶׁר לְאָדָם לְבָעֵר.

Brennen, verb. act. 1) das Licht braunte mich an die Finger, נִכְווּ אֶצְבְּעוֹתַי בַּנֵּר. Die Sonne brennt mich auf den Kopf, הַשֶּׁמֶשׁ תַּכֶּה עַל רֹאשִׁי. 2) Es dient dem Menschen zum Brennen, וְהָיָה לְאָדָם לְבָעֵר. 3) Laßt uns Ziegel machen und sie brennen, נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה.

Brennen, verb. neut. 1) das Haus brennt, הַבַּיִת בֹּעֵר בָּאֵשׁ, הָאֵשׁ בֹּעֶרֶת בַּבַּיִת. Brennendes Pech, זֶפֶת בֹּעֵרָה. Das Feuer des Altars brenne darauf, אֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ. Sie sollen unter ihnen brennen und sie verzehren, יִדְלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם. 2) Die Sonne brennt heute sehr, חַם הַשֶּׁמֶשׁ הַיּוֹם מְאֹד. 3) Mir brennen die Eingeweide, מֵעַי חֳמַרְמָרוּ.

G ג

Gabe, die, מַתָּן, מַתָּנָה, מַתָּת. Dies ist eine Gabe Gottes, זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא.

Gabel, die, in der Küche מַזְלֵג. Die Gabeln מִזְלָגוֹת. s. Dreizackig.

Gabelförmig, דְּמוּת מַזְלֵג.

Gattung, die, מִין אוֹ סוּג.

Gattungsname, der, שֵׁם עֶצֶם כְּלָלִי*. Der Mensch, אָדָם.

Gatte, der, Gattin die, s. Ehemann, Ehefrau.

Gatterthor, das, שַׁעַר הַשְּׂבָכָה.

Galan, der, s. Buhle.

Galant sein, gegen die Frauen, רָצָה עִם נָשִׁים.

ein galantes Weib, הָאִשָּׁה הַמֵּטִיבָה דַּרְכָּהּ לְבַקֵּשׁ אַהֲבָה.

Galbanus, das, ein Harz, חֶלְבְּנָה.

Galgen, der, עֵץ, יִצְלוּב.

Gallsucht, die, s. Gelbsucht.

Galle, die, מְרֵרָה.

Gallenbitter, מַר כִּמְרֵרָה.

Gallerie, die, אוּלָם, מִסְדְּרוֹן, s. Säulengang.

Gang, der, 1) das Gehen, הֲלִיכָה. Einen am Gange erkennen, הַכֵּר אִישׁ בַּהֲלִיכָתוֹ. Er hat einen langsamen Gang, יֵלֵךְ לְאַט. 2) Der Ort, wo man geht, מַהֲלָךְ. Vor den Kammern war ein Gang zehn Ellen breit, וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב. Der bedeckte Sabbathgang, מוּסַךְ הַשַּׁבָּת. Der äußere Gang des Königs, מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה.

Gangbar, 1) eine gangbare Münze, כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר. 2) Dieser Weg ist nicht — לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲבֹר בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה.

Gans, die, אַוָּז*.

Ganz, 1) unverletzt, שָׁלֵם. Ganze Steine, אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת. Ganze Kleider, בְּגָדִים לֹא קְרוּעִים; von Gefäßen, לֹא נִשְׁבָּר. 2) ein ganzer Tag, יוֹם תָּמִים. Ein ganzes Jahr, שָׁנָה תְמִימָה. Die ganze Gemeinde, כָּל הַקָּהָל. Prophezeie über ganz Egypten, הִנָּבֵא עַל מִצְרַיִם כֻּלָּהּ. Die ganze Weissagung, חָזוּת הַכֹּל. Ganz soll es verbrannt werden, כָּלִיל תָּקְטָר. Ganz von himmelblauer Wolle, כְּלִיל תְּכֵלֶת. Die ganze Stadt, כְּלִיל הָעִיר, s. Aufgehen. 3) Du hast mich ganz vergessen, שְׁכַחְתַּנִי וְלֹא תִזְכְּרֵנִי עוֹד. Wie lange, o Gott, willst du mich so ganz vergessen! עַד אָנָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח.

Ganze, das, einen Theil davon wirst du sehen, das Ganze aber wirst du nicht sehen, קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה. Das Ganze beträgt, סַךְ הַכֹּל.

Gast, der, 1) ein zu Tische Geladener, קָרוּא. Gäste, קְרוּאִים. Sei heute mein Gast, אֱכֹל נָא אִתִּי לֶחֶם הַיּוֹם. 2) Ein Wanderer, אֹרֵחַ, plur. אֹרְחִים.

Gasthof, der, s. Wirthshaus.

Gastmahl, das, אֲרוּחַת אוֹרְחִים. Er bereitete ihnen ein großes Gastmahl, כָּרָה לָהֶם כֵּרָה גְדוֹלָה.

Gastfrei, er ist, הָאִישׁ הַזֶּה יַאַסֵּף אֹרְחִים אֶל בֵּיתוֹ, הוּא מַכְנִיס אוֹרְחִים.

Gasse, die, חוּץ, רְחוֹב. Gassen, חוּצוֹת, רְחוֹבוֹת.

Gassenhauer, der, שִׁיר עֲגָבִים, נְגִינַת שׁוֹתֵי שֵׁכָר, s. Gassenlied.

Gassenjunge, der, הַנַּעַר הַסּוֹבֵב כָּל הַיּוֹם בָּרְחֹבוֹת.

Gassenlied, das, שִׁיר יוֹשֵׁר בָּרְחֹבוֹת.

Gassenkoth, der, טִיט הַיָּוֵן, טִיט חוּצוֹת, חֹמֶר חוּצוֹת.

Gassenkehrer, der, הַמְטַאְטֵא הֶעָפָר מִן הַחוּצוֹת.

Gaffen, nach Etwas, s. Angaffen.

Gazelle, die, צְבִי, צְבִיָּה, plur. צְבָאִים, צְבָיִים, צְבָיִם, צְבָאוֹת.

Gar kochen, Etwas, בַּשֵּׁל הֵיטֵב אֶת.

Gar, er hat gar Nichts im Hause, אֵין כֹּל בְּבֵיתוֹ.

Es gibt gar nichts Neues, אֵין כָּל חָדָשׁ.

Garaus, das, ich will euch nicht das Garaus machen, לֹא אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה.

Garbe, die, אֲלֻמָּה, עֹמֶר, עָמִיר. Garben, אֲלֻמִּים, עֳמָרִים, צְבָתִים.

Garbenbinder, der, מְעַמֵּר, מְאַלֵּם אֲלֻמִּים.

Garbenhaufen, der, גָּדִישׁ, עֲרֵמָה.

Gardinen, die, s. Vorhang.

Garde, die, s. Leibwache.

Garderobe, die königliche מֶלְתָּחָה, s. Kleiderkammer.

Garten, der, גַּן, גִּנָּה. Gärten, גַּנִּים, גַּנּוֹת.

Garn, das, 1) einfache gesponnene Fäden, מַטְוֶה, חוּטִים, s. Gespinnst; egyptisches Garn, (nach Einigen) אֵטוּן מִצְרָיִם. 2) Netz, רֶשֶׁת, מְצוּדָה, מִכְמֹרֶת.

Garstig, s. Häßlich.

Gott, אֵל, אֱלוֹהַּ, אֱלֹהִים; mit dem Artikel, הָאֱלֹהִים. Gott der Heerschaaren אֱלֹהִים יָהּ צְבָאוֹת. Gott der Götter, אֵל אֵלִים, אֱלֹהֵי אֱלֹהִים. Bei Gott! חַי יְיָ. Da sei Gott vor, חָלִילָה לִּי מֵאֱלֹהִים, s. Behüten.

Gottbegeisterter, ein, אִישׁ אֲשֶׁר הָיְתָה־ נָפְלָה עָלָיו יַד יְיָ, אֲשֶׁר נָפְלָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים.

Gottgeweihter, ein, נְזִיר אֱלֹהִים.

Gottgefällig, einen gottgefälligen Wandel führen, הָלַךְ בְּדַרְכֵי אֱלֹהִים, הִתְהַלֵּךְ אֶת־ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים, עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים.

Gottheit, die, s. Gott.

Gottlob! בָּרוּךְ אֱלֹהִים.

Gottlos handeln, הִרְשִׁיעַ. Ein gottloser Mensch, רָשָׁע.

Gottlosigkeit, die, רֶשַׁע, רִשְׁעָה.

Gottesacker, der, שְׂדֵה הַקְּבוּרָה, מְקוֹם הַקְּבָרִים.

Gottesdienst, der, עֲבֹדַת אֱלֹהִים.

Gottesgelehrter, ein, הַמֵּבִין בְּתוֹרַת אֱלֹהִים.

Gotteshaus, das, בֵּית אֱלֹהִים.

Gottesleugner, der, מְכַחֵשׁ בֵּאלֹהִים.

Gotteslästerer, der, מְנַדֵּף־ מְחָרֵף־ מְבָרֵךְ אֱלֹהִים.

Gottesfurcht, die, יִרְאַת אֱלֹהִים.

Gottesfürchtig, ein gottesfürchtiger Mann, אִישׁ יְרֵא אֱלֹהִים.

Gottesverehrer, der, מְכַבֵּד אֱלֹהִים.

Gottesverächter, der, מְנָאֵץ אֱלֹהִים.

Gottvergessene Menschen, שֹׁכְחֵי אֵל, שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ.

Gold, das, 1) das Metall, זָהָב, כֶּתֶם. Reines, זָהָב־ כֶּתֶם טָהוֹר. Gediegenes, חָרוּץ, זָהָב סָגוּר. Geschlagenes, זָהָב שָׁחוּט. Das feinste Gold, פָּז, זָהָב מוּפָז. 2) Bildlich vom Oele. Die zwei goldenen Röhren, denen das Gold entfließt, שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב הַמְּרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזָּהָב.

Goldarbeit, die, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת בַּזָּהָב.

Goldarbeiter, der, הָעֹשֶׂה בַּזָּהָב, צוֹרֵף.

Goldbarre, die, עֶשֶׁת זָהָב, s. Goldstange.

Goldblech, das, plur. Goldbleche, פַּחֵי זָהָב.

Goldbergwerk, das, הֲרָרִים אֲשֶׁר יַחְצְבוּ מֵהֶם זָהָב.

Goldglanz, der, vom Norden kommt Goldglanz (vom Sonnenglanze), מִצָּפוֹן זָהָב יֶאֱתֶה.

Goldglänzend, מֻצְהָב, s. Glänzen.

Goldgewirkter Stoff, רִקְמוֹת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב.

Goldgelbes Haar, ein, שֵׂעָר צָהֹב.

Goldhaltig, אֲשֶׁר בּוֹ זָהָב.

Goldwage, die, מֹאזְנַיִם לִשְׁקֹל בָּם זָהָב.

Goldsand, der, חוֹל הַנָּהָר אֲשֶׁר בּוֹ זָהָב.

Goldene Gefäße, כְּלֵי זָהָב.

Goldstange, die, לְשׁוֹן זָהָב.

Goldstaub, der, 1) das in Pulver verwandelte Gold, זָהָב שָׁחוּק הָדֵק. 2) In den Bergwerken, עַפְרוֹת זָהָב.

Goldschmied, der, צוֹרֵף.

Göttlich, der göttliche Mann, אִישׁ הָאֱלֹהִים.

Göttersitz, der, ich sitze auf einem Göttersitze mitten im Meere, מוֹשַׁב אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב יַמִּים.

Götze, der, אֱלִיל, עָצָב. Das du nicht sagen könntest: mein Götze that es, פֶּן תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם. Götzen, אֱלִילִים, עֲצַבִּים, גִּלּוּלִים. Die Bildner der Götzen, חָרָשֵׁי צִירִים.

Götzenbild, das, פֶּסֶל, פְּסִיל, plur. פְּסִילִים, s. Bild.

Götzendienst, עֲבֹדַת אֱלִילִים, פְּסִילִים.

Götzendiener, die, עֹבְדֵי אֱלִילִים, פְּסִילִים.

Götzenpriester, die, כְּמָרִים.

Gönnen, 1) Einem Uebles, בִּקֵּשׁ־ חָפֵץ רָעַת אִישׁ. 2) Gönne deinen Augen keinen Schlaf, אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ.

Gut, der Wein, das Wasser ist — הַיַּיִן טוֹב, הַמַּיִם טוֹבִים. Eine gute Frucht, פְּרִי טוֹב. Ein gutes Land, אֶרֶץ טוֹבָה, plur. טוֹבִים, טוֹבוֹת.

Gut, das, 1) Vermögen, רְכוּשׁ. Mit vielen Gütern, בִּנְכָסִים רַבִּים. Mit allerlei Gütern seines Herrn in seiner Hand, וְכָל טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ. 2) Eine Besitzung, נַחֲלָה, plur. נְחָלוֹת.

Gutachten, das, מִשְׁפָּט, דֵּעַ. Sein Gutachten sagen חִוָּה דֵעוֹ.

Gutartig, טוֹב. Ein gutartiger Mensch אִישׁ לֵב טוֹב וְרוּחַ נְדִיבָה.

Gut gehen, es geht mir gut bei ihm, טוֹב לִי עִמּוֹ.

Gut dünken, wie es dir gut dünkt, כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ.

Gut handeln, הֵיטִב.

Gut heißen, Etwas, s. Billigen.

Gutherzig, er ist, לִבּוֹ טוֹב.

Gutwillig, s. Freiwillig.

Gut werden, wieder mit Einem, שׁוּב לִרְצוֹת עִם אִישׁ.

Gut sein, 1) er ist mir gut, טוֹב הוּא אֵלַי. 2) Es

ist gut, meine Tochter, wenn du ausgehst, daß man dich nicht treffe, טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ. 3) Für Einen, s. Bürgen.

Gut machen, 1) Etwas, הֵיטֵב דְּבַר אֲשֶׁר הֵרַע לְפָנִים. 2) Einen wieder — s. Versöhnen.

Gutmüthig, s. Gutherzig.

Gut meinen, mein Vater meint es gut mit David, טוֹב אָבִי אֶל דָּוִד.

Gute, das, טוּב, טוֹב, טוֹבָה. Freue dich mit all dem Guten, וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב. Häuser voll des Guten, בָּתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב. Gott erdachte es zum Guten, אֱלֹהִים חֲשָׁבָהּ לְטוֹבָה. Einem Gutes thun, הֵיטִיב לְאִישׁ.

Gut stehen, für Einen, עָרַב בְּעַד אִישׁ, בְּעַד לֹוֶה, s. Bürgen.

Gummi, der, שְׂרָף.

Gunst, die, חֵן. Gunst finden bei Einem מָצָא חֵן בְּעֵינֵי אִישׁ. Den Demüthigen schenkt er seine Gunst, לַעֲנָוִים יִתֵּן חֵן.

Guß, der, מוּצָק, יְצֻקָה, מַצֶּקֶת. Ein Guß für Alle, מוּצָק אֶחָד לְכֻלָּן. Gegossen aus Einem Gusse mit Demselben, יְצֻקִים בִּיצֻקָתוֹ, בְּמַצַּקְתּוֹ.

Gurgel, die, גָּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת.

Gurt, der, חֲגוֹרָה, מֵזַח, s. Gürtel.

Gurken, die, קִשֻּׁאִים; wilde, פַּקֻּעוֹת, s. Koloquinten.

Gurkenfeld, das, מִקְשָׁה.

Gau, der, s. Landschaft.

Gaul, der, סוּס רַע הַמַּרְאֶה.

Gaumen, der, חֵךְ, מַלְקוֹחַיִם.

Gauner, der, אִישׁ מִרְמָה, מְרַמֶּה.

Gaunerei, die, מִרְמָה, plur. מִרְמוֹת.

Gaukler, der, מְהוֹלֵל בִּשְׂחוֹק לִפְנֵי הָעָם; (moral.) אִישׁ מִתַּעְתֵּעַ.

Gaukelei, die, מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים.

Gitter, das, vor einem Fenster, אֶשְׁנָב, חֲרַכִּים. Er fiel durch das Gitter, נָפַל בְּעַד הַשְּׂבָכָה. Zwei Gitter, שְׁתֵּי שְׂבָכוֹת.

Gitterarbeit, die, allerlei Gitterarbeiten, שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה.

Gütig, lobet Gott, denn gütig ist Gott, הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ. Er redete gütig mit ihm, וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת.

Gütlich, sich gütlich thun, הֵיטִב אֶת לִבּוֹ.

Güte, die, טוֹבָה, חֶסֶד. Das du bereitet durch deine Güte für die Elenden, o Gott! תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים.

Güter, die, s. Gut, das.

Gilde, die, der Zimmerleute, חֶבֶר־ חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Gültig, von Münzen, עֹבֵר לַסֹּחֵר. Alle ihre Gelübde sind gültig, וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ. Eine Schrift gültig erklären, קַיֵּם כְּתָב.

Gimpel, der, פֶּתִי, s. Einfältig.

Günstig, 1) er ist mir, יִתֵּן לִי חֵן, s. Gunst. 2) Eine günstige Witterung, עֵת טוֹבָה.

Günstling, der, er ist ein Günstling des Königs, הַמֶּלֶךְ יַחְפֹּץ בּוֹ מְאֹד, יְדִיד הַמֶּלֶךְ הוּא.

Ginsterstrauch, der, רֹתֶם, plur. רְתָמִים.

Gießen, 1) Wasser in, auf Etwas, יָצַק מַיִם בְּ, עַל, figürl. ich gieße meinen Geist auf deine Nachkommen, אֶצֹּק רוּחִי עַל זַרְעֶךָ. 2) Er goß vier Ringe, וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבְּעוֹת. Das Bild gießt der Meister, הַפֶּסֶל נָסַךְ חָרָשׁ. Ein gegossenes Bild, מַסֵּכָה. 3) Es hat in der Nacht gegossen, הָיָה־ יָרַד גֶּשֶׁם גָּדוֹל בַּלָּיְלָה.

Gift, das, מְרֹרָה, חֵמָה, רוֹשׁ, רֹאשׁ. Ihr Gift gleicht dem Schlangengift, חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ. Gift nehmen, שָׁתָה מֵי רֹאשׁ, בָּלַע רוֹשׁ.

Giftbecher, der, כּוֹס מֵי־ יֵין רֹאשׁ.

Giftige Trauben, עִנְּבֵי רוֹשׁ.

Giftmischer, der, הַנּוֹתֵן סַם הַמָּוֶת בַּמַּשְׁקֶה, הַמֵּמִית אָדָם וּבְהֵמָה בְּרוֹשׁ.

Giftpflanze, die, es blüht wie eine Giftpflanze ihre Rechtspflege, וּפָרַח כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט.

Gipfel, der, eines Berges, רֹאשׁ הָהָר. Der Gipfel des Glückes, רֹאשׁ מַצַּב הַצְלָחָתוֹ.

Gier, die, s. Begierde.

Gürtel, der, חֲגוֹר, חֲגוֹרָה, אֵזוֹר, מֵזַח; der Priester, אַבְנֵט. Der Gürtel des Schulterkleides, חֵשֶׁב הָאֵפוֹד. Die Gürtel, חֲגֹרֹת; als Schmuck der Frauenzimmer, קִשֻּׁרִים.

Gürten, die Lenden, אָזַר־ חָגַר־ שִׁנֵּס מָתְנָיו. Gürte dein Schwert an deine Hüfte, חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ. Sich gürten, הִתְאַזֵּר. Die Schwachen gürten sich mit Kraft, נִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל.

Gierig, ein gieriger Bär, דֹּב שׁוֹקֵק.

Girren, הָגָה. Die Tauben girren, הַיּוֹנִים תֶּהְגֶּינָה.

Geige, die, נֶבֶל אֲשֶׁר לוֹ אַרְבָּעָה מֵיתָרִים, מִנִּים.

Geil, geilen Hengsten gleichen sie, סוּסִים מְיֻזָּנִים הָיוּ, זִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם.

Gaiß, die, עֵז, s. Ziege.

Geist, der, רוּחַ, נֶפֶשׁ. Gott der Geister alles Fleisches, אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר.

Geistig, רוּחָנִי*. Die geistigen Wesen, רוּחָנִיִּים. Das Geistige, רוּחָנִיּוּת. Die geistige Liebe, אַהֲבַת הַנֶּפֶשׁ.

Geistlose Reden, דְּבָרִים חַסְרֵי טַעַם.

Geistliche, der, s. Priester.

Geisterbeschwörer, der, אוֹב, s. Todtenbeschwörer.

Geistreich, ein geistreicher Mann, אִישׁ מָלֵא חָכְמַת לֵב.

Geißel, der, Bürge, plur. die Geißeln בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת.

Geißel, die, 1) Peitsche, שׁוֹט, plur. שׁוֹטִים; 2) fig. vom Spotte. Schwingt die Zunge die Geißel, bist du geborgen, בְּשׁוֹט לָשׁוֹן תֵּחָבֵא. 3) Eine Plage. Wenn die Geißel plötzlich tödtet, אִם שׁוֹט יָמִית פִּתְאֹם.

Geißeln, Einen, יַסֵּר אִישׁ בְּשׁוֹטִים.

Geier, der, der schwarze, דַּיָּה. Dort sammeln Geier sich, שָׁם נִקְבְּצוּ דַיּוֹת.

Geifer, der, רִיר.

Geifern, הוֹרֵד רִירוֹ.

Geiz, der, כִּילוּת*.

Geizig, ein geiziger Mensch (nach Einigen) כִּילַי.

Glas, das, זְכוּכִית.

Glasgeschirr, das, כְּלֵי זְכוּכִית. Glasscheibe, לוּחַ זְכוּכִית בַּחַלּוֹן.

Glatt, 1) Eig. ich bin ein glatter (unbehaarter) Mann, אָנֹכִי אִישׁ חָלָק. Fünf glatte Steine, חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵי אֲבָנִים. 2) Fig. von Schmeichlern. Glatter als Oel ist ihr Gaumen, חָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ, s. Butter. Glatte Reden führen, דַּבֵּר חֲלָקוֹת.

Glatze, die, (am Vorderhaupte), גַּבַּחַת; (am Hinterkopfe), קָרְחָה, קָרַחַת. Sich eine Glatze machen, קָרַח קָרְחָה בְּרֹאשׁוֹ.

Glatzkopf, der, קֵרֵחַ, גִּבֵּחַ.

Glanz, der, 1) von den Himmelskörpern, נֹגַהּ. Der Glanz des Himmels, זֹהַר הָרָקִיעַ. Jedes Antlitz zieht den Glanz ein, כָּל פָּנִים קִבְּצוּ פָארוּר. 2) Vom Hofe des Königs. Glanz und Majestät legtest du auf ihn, הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו. Barbaren sollen deinen Glanz entweihen, וְחִלְּלוּ זָרִים יִפְעָתֶךָ. 3) Von einer Stadt. Daß ihr euch vergnügt an dem Glanze ihrer Herrlichkeit וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז (מִזִּיו) כְּבוֹדָהּ.

Glotzen, mit den Augen, הָפַךְ עֵינָיו בְּחֹרֵיהֶן הֵנָּה וְהֵנָּה.

Glosse, die, s. Auslegung.

Glorie, die, קַרְנֵי עוֹר הַפָּנִים, s. Herrlichkeit.

Glorreich, s. Ruhmvoll.

Glöckchen, das, פַּעֲמֹן, s. Schelle.

Gluth, die, גַּחֲלֵי אֵשׁ (בֹּעֲרוֹת). Ihre (der Liebe) Gluthen sind Feuergluthen, רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ. Nichts ist geborgen vor ihrer (der Sonne) Gluth, אֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ. Des Hungers Gluthen, זַלְעֲפוֹת רָעָב. Mein Gebein verzehrt sich in Gluth, עַצְמִי חָרָה מִנִּי חֹרֶב.

Gluthpfanne, die, מַחְתָּה, לַחְתּוֹת עָלֶיהָ אֵשׁ מִיָּקוּד.

Gluckhenne, die, 1) Bruthenne, תַּרְנְגֹלֶת בֹּקַעַת*, s. Brüten. 2) Das Siebengestirn, כִּימָה.

Glaubwürdig, ein glaubwürdiger Mann, אִישׁ אֱמוּנִים.

Glaube, der, אֱמוּנָה. Der Gerechte lebt in seinem Glauben, (nach Einigen) וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה.

Glauben, 1) Einem, הֶאֱמִין בְּאִישׁ, לְאִישׁ, לְדִבְרֵי אִישׁ. 2) Sich einbilden. Glaubst du etwa, daß ich dich bitten werde? הֲתַחְשׁוֹב בִּלְבָבְךָ כִּי אֲחַלֶּה פָנֶיךָ.

Glaubensbekenntniß, das, תּוֹדַת אֱמוּנָה*.

Glaubenslehren, die, יְסוֹדֵי הַדָּת*.

Glied, das, 1) des Körpers, אֵבֶר*, נֵתַח, plur.

בַּדֵּי עוֹרוֹ אֲבָרִים. Die Glieder seines Leibes, פַּדְיוֹן. Das männliche — שָׁפְכָה, מְבוּשִׁים. 2) Söhne des dritten Gliedes, בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים. Das vierte Glied, רִבֵּעִים, דּוֹר רְבִיעִי.

Glühen, ein glühender Ofen, תַּנּוּר אֵשׁ. Glühende Kohlen, גַּחֲלֵי אֵשׁ בֹּעֲרוֹת, פֶּחָמִים, רְצָפִים. In seiner Hand war eine glühende Kohle, בְּיָדוֹ רִצְפָּה. Ein glühender Wind, רוּחַ זִלְעָפוֹת. Fig. Mir glüht das Herz im Busen, חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי. Glühende Wangen, לְחָיַיִם דְּלֵקוֹת.

Glimmen, glimmenden Docht löscht er nicht aus, פִּשְׁתָּה כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה.

Glimpflich, s. Sanft, Gelinde.

Glück, das, טוֹב, טוּב, אֹשֶׁר, הַצְלָחָה. O möchten wir Glück schauen! מִי יַרְאֵנוּ טוֹב. Nun haben sie ihr Glück nicht in ihrer Hand? הֵן לֹא בְיָדָם טוּבָם. Das Glück ist gekommen, בָּא גָד. Ich wünsche dir Glück zu deinem Unternehmen, מִי יִתֵּן וְתַצְלִיחַ אֶת דַּרְכֶּךָ.

Glückselig preisen, Einen, אַשֵּׁר אִישׁ.

Glückseligkeit, die, אֹשֶׁר. Zu meiner Glückseligkeit! בְּאָשְׁרִי.

Glücklich, ein glücklicher Mann, אִישׁ מַצְלִיחַ, מַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ. Mein Knecht wird glücklich sein, יַשְׂכִּיל עַבְדִּי. Ich war nie glücklich, לֹא צָלַחְתִּי מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. In einem glücklichen Greisenalter, בְּשֵׂיבָה טוֹבָה. Glücklich der Mann! אַשְׁרֵי הָאִישׁ.

Glückskind, das, du bist ein — אֶל כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תַּשְׂכִּיל, כָּל חֵפֶץ יִצְלַח בְּיָדְךָ.

Glücken, ein Mann, dem Nichts glückt in seinem Leben, גֶּבֶר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו.

Gläubiger, der, נֹשֶׁה, plur. נֹשִׁים.

Gleis, das, s. Geleise.

Gleiten, 1) der Wein gleitet sanft hinunter, הַיַּיִן יִתְהַלֵּךְ בְּמֵישָׁרִים; 2) s. Ausgleiten.

Gleich, 1) das Krumme gleich machen, יַשֵּׁר הֶעָקֹב. Die Fläche eines Bodens gleich machen, שִׁוָּה פְּנֵי הָאֲדָמָה. 2) Einem an Schönheit gleich sein, דָּמָה לְאִישׁ, אֶל אִישׁ בְּיָפְיוֹ. Antworte dem Narren nicht, damit du ihm nicht gleich werdest, אַל תַּעַן כְּסִיל פֶּן תִּשְׁוֶה לּוֹ גַם אָתָּה. Er ist dem Viehe gleich, נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת. Sie sind von gleicher Gestalt, תֹּאַר אֶחָד לָהֶם. Seines gleichen war nicht vor ihm, כָּמֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו. Kinder eures gleichen, יְלָדִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם. Ich habe ihm Gleiches mit Gleichem vergolten, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי כֵּן שִׁלַּמְתִּי לוֹ. 3) Sie sind zu gleicher Zeit angekommen, בָּאוּ בְּיוֹם אֶחָד.

Gleich, Umstandswort, 1) sie blüht einer Rose gleich, תִּפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה. 2) Ich werde gleich hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה כַּיּוֹם, s. Sogleich.

Gleich achten, eine Sache der Andern, חָשַׁב דָּבָר כְּ, s. Achten.

Gleich bleiben, er bleibt sich gleich, לֹא יְשַׁנֶּה דַּרְכּוֹ לֹא יִשְׁנֶה.

Gleich machen, eine Mauer der Erde, הִגִּיעַ חוֹמָה לָאָרֶץ.

Gleich kommen, alle Kostbarkeiten kommen ihr nicht gleich, כָּל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ.

Gleich stellen, Einen einem Andern, הִשְׁוָה אִישׁ לְאִישׁ. Du bist uns gleich gestellt, אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ. Ich stelle mich dem Höchsten gleich, אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן.

Gleichgültig, es ist mir ganz gleichgültig, ob er hinkommt, oder wegbleibt, אַחַת הִיא אִם יָבוֹא שָׁמָּה אוֹ יֶחְדַּל. Gleichgültige Gegenstände דְּבָרִים נְקַלִּים בְּעֵינֵי אָדָם לָשׂוּם לִבּוֹ עֲלֵיהֶם.

Gleichgesinnte Menschen אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם לֵב אֶחָד.

Gleichheit, die, *שִׁוּוּי.

Gleichwohl, s. Dennoch.

Gleichwie, כְּ, כְּמוֹ, s. Wie.

Gleichniß, das, מָשָׁל. Ein Gleichniß machen, מָשַׁל מָשָׁל, פָּתַח פִּיו בְּמָשָׁל.

Gleichnißrede, die, מָשָׁל. Er hub an seine — וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ.

Gleichen, Einem, דָּמָה לְ, אֶל. Mein Geliebter gleicht einer Gazelle, דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי. Ihr Gift gleicht dem Schlangengifte, חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ. Ich gleiche Staub und Asche, אֶתְמַשֵּׁל כֶּעָפָר וָאֵפֶר.

Gleichfalls, גַּם, s. Auch, Ebenfalls. Als Erwi-

derung: Ich wünsche dir wohl zu leben! Gleichfalls! מִי יִתֵּן וִיהִי לְךָ שָׁלוֹם! גַּם לְךָ שָׁלוֹם יְהִי.

Gleichförmig, ihre Kleidung ist, דְּמוּת אֶחָד (אַחַת) לִלְבוּשֵׁיהֶם.

Gleichviel, es ist, אַחַת הִיא, s. Gleichgültig.

Gleichzeitig, בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת.

Gleisner, der, מַחֲלִיק לָשׁוֹן, הַדּוֹבֵר בְּלֵב וָלֵב.

Gleisnerische Lippen, שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת.

Glätte, die, חֶלְקָה. Die Glätte seines Halses, חֶלְקַת צַוָּארָיו. Die Glätte der Zunge, der Lippen (Schmeichelei), חֶלְקַת לָשׁוֹן, חֵלֶק שְׂפָתַיִם.

Glätten, Etwas, הֶחֱלִיק אֶת. Der mit dem Hammer glättet, מַחֲלִיק פַּטִּישׁ.

Glänzen, נָגַהּ. Der Mond läßt sein Licht nicht glänzen, הַיָּרֵחַ לֹא יַגִּיהַּ אוֹרוֹ. Wenn ich sehe der Sonne glänzendes Licht, אִם אֶרְאֶה אוֹר כִּי יָהֵל. Die Denker werden glänzen, wie der Glanz des Himmels, הַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ. Glänzendes Erz, נְחֹשֶׁת קָלָל. Erz, glänzend wie Gold, נְחֹשֶׁת מֻצְהָב. Fett sind sie und glänzen, שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ.

Gnade, die, חֶסֶד, רָצוֹן. In meiner Gnade erbarme ich mich deiner, בִּרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ.

Gnadenzeit, die, עֵת רָצוֹן.

Gnädig sein, Einem, חָנַן אִישׁ. Sei mir gnädig, o Gott! חָנֵּנִי אֱלֹהִים. Barmherziger und gnädiger Gott! אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. Einen gnädig aufnehmen, רָצָה אִישׁ, s. Aufnehmen.

Geographie, die, s. Erdbeschreibung.

Geometrie, die, חָכְמַת הַמְּדִידָה.

Gebot, das, מִצְוָה, plur מִצְוֹת. Die zehn Gebote, עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.

Geburt, die, 1) das Gebären, לֵידָה, לֶדֶת. Sie hatte eine schwere Geburt, וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ. Ihre Herrlichkeit fliege dahin von der Geburt an, יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה. 2) Bei seiner Geburt, בְּעֵת הִוָּלְדוֹ, בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ. 3) Er ist von vornehmer Geburt, מִזֶּרַע גְּדוֹלִים הוּא, s. Abkunft, Geschlecht. Sie gaben ihre Geburt an nach ihren Geschlechtern, הִתְיַלְדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם.

Geburtsort, der, מְקוֹם הוּלֶּדֶת אִישׁ. Kehre zurück in dein Land und in deinen Geburtsort, שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ.

Geburtsglied, das, s. Schamtheile.

Geburtshelfer, der, מְיַלֵּד, הָרוֹפֵא הָעוֹזֵר לַכּוֹרַעַת לָלֶדֶת.

Geburtshelferin, die, מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת.

Geburtswehen, die, צִירֵי, חֶבְלֵי יוֹלֵדָה, מַשְׁבֵּר בָּנִים.

Geburtstag, der, יוֹם הֻלֶּדֶת אִישׁ. Morgen ist mein —, יוֹם מָחָר הוּא יוֹם הִוָּלְדִי, יוֹם הֻלֶּדֶת אֹתִי. Er verfluchte seinen Geburtstag, וַיְקַלֵּל אֶת יוֹמוֹ.

Geburtsjahr, das, sein —, שְׁנַת הִוָּלְדוֹ, (oder) הֻלֶּדֶת אוֹתוֹ.

Geburtsland, das, mein —, אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.

Geburtsstuhl, der, מַשְׁבֵּר, אָבְנַיִם, s. Gebärstuhl.

Geburtsschmerzen, die, s. Geburtswehen.

Gebühr, die, der Priester von dem Volke, מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם. Deine Gebühr und die Gebühr deiner Söhne ist es, חָקְךָ וְחָק בָּנֶיךָ הִיא.

Gebühren, 1) das gebührt dir von mir, זֶה מִשְׁפָּטְךָ מֵאִתִּי. Das gebührt ihm nicht von mir, זֹאת לֹא יָאֲתָה לוֹ מֵאִתִּי. 2) Wer sollte dich nicht fürchten, König der Völker? Ja, dir gebührt es, מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם? כִּי לְךָ יָאָתָה.

Gebiet, das, גְּבוּל. In meinem ganzen Gebiete בְּכָל גְּבוּלִי, בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתִּי.

Gebieten, Einem Etwas, צִוָּה אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Gebieter, der, גְּבִיר. Ich stell ihn auf zum Fürsten und Gebieter der Nationen, נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים נְתַתִּיו.

Gebieterin, die, גְּבִירָה, גְּבֶרֶת.

Gebieterisch, er spricht im gebieterischen Tone, דְּבָרָיו הֵמָּה כְּדִבְרֵי הַמְצַוֶּה.

Gebiß, das, 1) eines Löwen, שִׁנֵּי אַרְיֵה. 2) Einem Pferde das Gebiß anlegen, בָּלַם הַסּוּס בְּרֶסֶן, s. Doppelgebiß.

Gebirge, das, הַר, plur. הָרִים, s. Berg.

Gebürtig, er ist aus Jerusalem, יֻלַּד בִּירוּשָׁלַיִם.

Gebüsch, das, שִׂיחַ, plur. שִׂיחִים, סְבָךְ. Des Waldes Gebüsch, סִבְכֵי הַיַּעַר.

Gebäude, das, בִּנְיָן, בִּנְיָה, מִבְנֶה.

Gebein, das, עֶצֶם, עֲצָמִים, עֲצָמוֹת.

Geblöck, das, der Schafe, קוֹל הַצֹּאן.

Geblüt, das, דָּם.

Gebet, das, תְּפִלָּה. Gebete, תְּפִלּוֹת.

Gebetbuch, das, סֵפֶר תְּפִלּוֹת.

Gebetriemen, die, תְּפִלִּין*.

Gebell, das, der Hunde, נְבִיחַת הַכְּלָבִים*.

Gebälk, das, מְקָרֶה. Durch Trägheit senkt sich das Gebälk. בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה.

Geben, verb. act. 1) darreichen. Einem ein Buch, נָתַן סֵפֶר לְאִישׁ, בִּידֵי אִישׁ. Gib uns Brod, הָבָה לָנוּ לֶחֶם. Gib! gib! הַב! הַב. 2) Fig. Gib uns einen König, תְּנָה לָנוּ מֶלֶךְ. Gebet Gott Ehre, הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד. Jetzt gib mir Weisheit und Erkenntniß, עַתָּה חָכְמָה וּמַדָּע תֶּן לִי.

Geben, verb. neut 1) die Bäume geben vieles Obst, הָעֵצִים יִתְּנוּ פְּרִי הַרְבֵּה. 2) Er gibt Nichts auf meine Worte, לֹא יַקְשִׁיב לִדְבָרַי, יַשְׁלִיךְ דְּבָרַי אַחֲרָיו. 3) Es gibt Gold und Perlen die Menge, יֵשׁ זָהָב וְרֹב פְּנִינִים. Es gibt keinen Menschen, der nicht sündigt, אֵין אָדָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא.

Geberden, sich übel, שִׁנָּה פָנָיו. Er geberdet sich wie ein Toller, יְשַׁנֶּה טַעְמוֹ כְּאִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ.

Gebärmutter, die, רֶחֶם.

Gebären, einen Knaben, יָלַד נַעַר, הִמְלִיט זָכָר. Schauet auf Sarah, die euch gebar, הַבִּיטוּ אֶל שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם. Dort gebar dich deine Mutter, שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ. Von Thieren, מִלֵּט, פִּלֵּט. Zum ersten Mal — הִבְכִּיר. Geboren werden, הִוָּלֵד, הוּלַד.

Gebärerin, die, יוֹלֵדָה, יוֹלֶדֶת.

Gebärstuhl, der, מוֹשַׁב הַיּוֹלֶדֶת, אָבְנַיִם, (nach Einigen) מַשְׁבֵּר. s. Muttermund.

Gebrauch, der, מִנְהָג, כִּנְהוּג, כְּנִימוּס. 1) Wende dieses Geld zu deinem Gebrauche an, הוֹצִיא הַכֶּסֶף הַזֶּה לְצָרְכְּךָ. Durch den Gebrauch verdorben werden, (von Werkzeugen), הִשְׁחִית בַּמְּלָאכָה. 2) Nach Landes Gebrauch, כְּנִימוּס הַמְּדִינָה, כְּדֶרֶךְ הָאָרֶץ. Ein religiöser Gebrauch, מִנְהַג הַדָּת*.

Gebrauchen, ich kann dieses zu meinem Zweck gebrauchen, הַדָּבָר הַזֶּה יָכוֹן וְיוֹסִיף אֹמֶץ לְתַכְלִית פָּעֳלִי. s. Brauchen.

Gebrüll, das, eines Löwen, שַׁאֲגַת־נַהֲמַת אַרְיֵה.

Gebräuchlich, dieses ist hier, דַּרְכֵּנוּ הוּא לַעֲשׂוֹת זֹאת. Dieser Ausdruck ist bei uns nicht — לֹא תִשָּׁמַע הַמִּלָּה הַזֹּאת בְּתוֹכֵנוּ. s. Ueblich.

Gebrechlich, דָּבָר רָפֶה, הַנָּקֵל לְהִשָּׁבֵר. Dieser Glasbecher ist gebrechlich, כּוֹס זְכוּכִית הַלָּזֶה, נָקֵל לִנְפּוֹל וּלְהִשָּׁבֵר. Ein gebrechliches Lamm, שֶׂה שָׁבוּר. Er ist alt und — זָקֵן הוּא וַעֲצָמָיו בָּלוּ.

Gebrechen, es gebricht mir an nichts, לֹא אֶחְסַר דָּבָר.

Gebrechen, das, (physisch und moralisch) מוּם. Jeder Mensch hat seine Gebrechen, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוּם.

Gegner, der, 1) Widersacher (überhaupt), שָׂטָן, מִתְקוֹמֵם, *מִתְנַגֵּד. Es ergehe meinem Gegner wie dem Ungerechten, יְהִי מִתְקוֹמְמִי כְּעַוָּל. Meine Gegner, מִתְקוֹמְמַי. 2) Vor Gericht: Er ist mein— אִישׁ רִיבִי הוּא.

Gegen, Vorwort, 1) vom Orte: Gegen Osten gehen, הָלַךְ קֵדְמָה. Gegen die Vorderseite des Zeltes, אֶל מוּל, אֶל נֹכַח פְּנֵי הָאֹהֶל. 2) Gegen Morgen, gegen Abend, לִפְנוֹת בֹּקֶר, לִפְנוֹת עֶרֶב. Gegen das Ende des Jahres, לְעֵת כְּלוֹת הַשָּׁנָה. Ein freundschaftliches oder feindliches Verhältniß auszudrücken: Ist dies deine Liebe gegen deinen Freund? זֶה חַסְדְּךָ אֶת רֵעֶךָ. Gegen sein Weib eifern, קִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ. Gegen Einen kämpfen, לָחַם בְּאִישׁ, עִם אִישׁ. Gegen Einen aufstehen, קוּם בְּ, עַל. Wer erhebt sich für mich gegen die Bösen? מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים. 4) Gegen vierzig Mann, כְּאַרְבָּעִים אִישׁ. 5) Eine Sache gegen die andere halten, דִּמָּה־שִׁוָּה דָּבָר לְדָבָר. Dein Unglück ist gering gegen das meinige, רָעָתְךָ אֵינֶנָּה גְּדוֹלָה כִּי תִדְמֶה אֶל רָעָתִי.

Gegenüber, er wohnt mir — יוֹשֵׁב הוּא מִמּוּלִי, מִמֻּלִי. Sie baueten den Altar dem Lande Canaan — בָּנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֶל מוּל אֶרֶץ כְּנָעַן. Er

stellte die Stäbe den Schaafen — וַיַּצֵּג אֶת הַמַּקְלוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן. Ihm gegenüber sollt ihr euch lagern, נִכְחוֹ תַּחֲנוּ. Ein Mann stand ihm — וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ. Er legte jedes Stück dem andern — וַיִּתֵּן אִישׁ בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ. Einander gegenüber sollen die Schleifen sein, מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ. Er ging an der Seite des Berges ihm — הֹלֵךְ בְּצֶלַע הָהָר לְעֻמָּתוֹ.

Gegen einander kämpfen, הִלָּחֵם אִישׁ בְּאָחִיו.

Gegend, die, eine fruchtbare — אֶרֶץ מְבֹרָכָה. In allen Gegenden בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת. Die Gegend um eine Stadt, הַכִּכָּר סְבִיבוֹת הָעִיר; am Jordan, am Meere, כִּכַּר הַיַּרְדֵּן, חֶבֶל הַיָּם.

Gegenwart, die, in meiner — לְפָנַי, לְעֵינַי, נֶגְדִּי.

Gegenwärtig, 1) Zugegen: Alle, die gegenwärtig sind, כָּל הָאֲנָשִׁים הַנִּמְצָאִים. 2) Jetzt, עַתָּה, הַיּוֹם.

Gegenseitig helfen, sich, עָזוֹר אִישׁ אֶת אָחִיו.

Gegentheil, das, הֵפֶךְ, הַפֵּךְ.

Gegenstand, der, ein wichtiger, דָּבָר גָּדוֹל. Ich bin der Gegenstand ihres Spottbildes, אֲנִי מַנְגִּינָתָם.

Gedanke, der, 1) Vorstellung, מַשְׂכִּית הַמִּיּוֹן. Gedanken, מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב, שַׂרְעַפִּים, שְׂעִפִּים מַחֲשָׁבוֹת. Nach den Gedanken des Glücklichen, לְעַשְׁתּוֹת (לְעַשְׁתּוֹת) שַׁאֲנָן. Die Gedanken des Menschen sind mannigfaltig, aber nur Gottes Beschluß bestehet, רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת ה' הִיא תָקוּם. Seine Gedanken auf Etwas richten שׂוּם לִבּוֹ עַל דָּבָר. In Gedanken sein, דַּבֵּר עִם לִבּוֹ. 2) Vorsatz. מַחֲשָׁבָה. Gedanken, מַחֲשָׁבוֹת מְזִמּוֹת; böse — מַחְשְׁבוֹת לֵב, עֶשְׁתֹּנוֹת, זִמּוֹת. 3) Das Nachdenken, הִגָּיוֹן, הֶגְיוֹן לֵב, רַעְיוֹן, רַעְיוֹן לֵב, יֵצֶר, יֵצֶר לֵב.

Gedankenlos, בְּלִי דַעַת.

Geduld, die, 1) die Schmerzen mit Geduld ertragen, דֹּמֵם וְסֹבֵל הַמַּכְאֹבִים. Ich verliere darüber die Geduld, תִּקְצַר רוּחִי בַּדָּבָר. 2) Habe Geduld, s. Gedulden.

Geduldig sein, דֹּמֵם, הוֹחֵל.

Gedulden, gedulde dich bis Ende des Monats, הוֹחֵל עַד כְּלוֹת הַחֹדֶשׁ.

Gediegenes Gold, זָהָב סָגוּר.

Gedicht, das, שִׁיר, מִזְמוֹר, *מְלִיצָה. Gedichte machen, שׁוֹר (*חַבֵּר) שִׁירִים.

Gedeihlich, ein gedeihlicher Regen, גֶּשֶׁם בְּרָכָה. Eine gedeihliche Speise, אֹכֶל הַמְּדַשֵּׁן הַבָּשָׂר.

Gedeihen, der Weinstock ist gepflanzt; wird er aber gedeihen? הַגֶּפֶן שְׁתוּלָה; הֲתִצְלָח. Die Seele der Fleißigen gedeiht, נֶפֶשׁ חָרֻצִים תְּדֻשָּׁן.

Gedächtniß, das, זִכָּרוֹן, זִכְרוֹן. Man hat kein Gedächtniß für den Weisen wie für den Narren, אֵין זִכְרוֹן לֶחָכָם עִם הַכְּסִיל. Er hat ein gutes — יִשְׁמֹר כָּל דָּבָר בְּלִבּוֹ, לֹא יִשְׁכַּח דָּבָר.

Gedächtnißtag, der, יוֹם זִכָּרוֹן.

Gedenken, gedenke meiner, זָכְרֵנִי. s. Denken.

Gedärme, die, מֵעִים, קֶרֶב.

Gedritt, eine gedritte Zahl, מִסְפָּר מְשֻׁלָּשׁ.

Gedränge, das, 1) der Stadt, הֲמוֹן קִרְיָה. Das Gedränge ist groß, הֶהָמוֹן גָּדוֹל. 2) Noth: Ich bin im — אָנֹכִי בְּצָרָה, צַר לִי.

Gehalt, der, 1) Besoldung, שָׂכָר. 2) Des Silbers, עֵרֶךְ הַכֶּסֶף.

Gehaltlos, ein gehaltloses Buch, סֵפֶר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Gehaltvoll, ein gehaltvolles Buch, סֵפֶר מָלֵא דְבָרִים טוֹבִים, דִּבְרֵי חֵפֶץ.

Geharnischt, לְבוּשׁ שִׁרְיוֹן.

Gehorsam sein, Einem, שְׁמֹעַ אֶל דִּבְרֵי אִישׁ. Ein gehorsames Kind, יֶלֶד הַשֹּׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ.

Gehorsam, der, מִשְׁמַעַת. Der Gehorsam gegen die Mutter, יִקְּהַת אֵם. s. Gehorchen.

Gehorchen, Einem, שְׁמֹעַ הַאֲזֵן לְאִישׁ, סוּר אֶל מִשְׁמַעַת אִישׁ. Gehorche, was ich dir befehle, שְׁמַע וַעֲשֵׂה כֹּל אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ.

Gehölz, das, עֵצָה, עֲצֵי הַיַּעַר.

Gehöft, das, die Städte und ihre Gehöfte, הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן.

Gehör, das, 1) das Hören, שֵׁמַע אֹזֶן. Er hat ein schlechtes — תִּכְבַּד אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ. 2) Möge meine Bitte bei dir Gehör finden! תִּפֹּל — נָא תְחִנָּתִי

יַעְלִים אָזְנוֹ לִי. Er gibt mir kein — לא לְפָנֶיךָ יֹאבֶה שְׁמֹעַ דְּבָרַי.

Gehörig, 1) das mir gehörige Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר לִי. 2) Etwas gehörig machen, עָשָׂה דָבָר בְּמִשְׁפָּט. Zur gehörigen Zeit, בְּעִתּוֹ.

Gehörlos, er ist, אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּאָזְנָיו. s. Taub.

Gehörnt, מַקְרִין. אֲשֶׁר לוֹ קְרָנַיִם, בַּעַל קְרָנַיִם.

Gehören, 1) wem gehört dieses Haus, לְמִי הַבַּיִת הַזֶּה. Die Wohnung und was dazu gehört, הַמִּשְׁכָּן וְכֹל אֲשֶׁר לוֹ. Er gehört zu meiner Familie, מִמִּשְׁפַּחְתִּי, מִקְּרֹבַי הוּא. 2) Das Gefäß gehört nicht auf diesen Platz, לֹא זֶה מְקוֹם הַכְּלִי. 3) Es gehört sich nicht, daß du so mit ihm sprichst, לֹא נָאוָה לְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו דְּבָרִים כָּאֵלֶּה.

Gehülfe, der, עֵזֶר. Der Gehülfe in meiner Werkstatt ist thätig und fleißig, הָאִישׁ הָעוֹזֵר בִּמְלַאכְתִּי עוֹבֵד עֲבוֹדָתוֹ בַּחֲרִיצוּת וּבְלִי רְמִיָּה.

Gehülfin, die, עֵזֶר. Ich will ihm eine Gehülfin machen, אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר.

Gehirn, das, מוֹחַ הַגֻּלְגֹּלֶת.

Geheul, das, קוֹל יְלֵל, קוֹל הֵידָד. Der Schackale, אֵבֶל בְּנוֹת יַעֲנָה, מִסְפֵּד תַּנִּים; der Strauße, יִלְלַת-. In der Einöde entsetzlichen Geheuls, בְּתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן.

Geheim, eine Sache geheim halten, הַסְתֵּר דָּבָר. Mit Einem in Geheim sprechen, דַּבֵּר אֶל אִישׁ בַּסֵּתֶר. Ein geheimes Wort habe ich an dich, o König! דְּבַר סֵתֶר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ. Geheime Dinge, נִסְתָּרוֹת. Die geheimen Künste (der Bilderschriftkundigen), לְהָטִים.

Geheimniß, das, סוֹד, דְּבַר סֵתֶר. Die Geheimnisse der Weisheit, תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה. Ein Geheimniß verrathen, גַּלֵּה סוֹד.

Geheiß, das, s. Befehl.

Gähnen, פָּעֹר פִּיו, *פִּהֵק.

Gehege, das, מְקוֹם גָּדוּר.

Gehen, 1) eigentlich: in die Stadt: הָלַךְ הָעִירָה; auf das Feld, הָלַךְ, יָצָא הַשָּׂדֶה; über das Feld, עָבַר עַל הַשָּׂדֶה; in das Haus, בּוֹא אֶל הַבַּיִת; nach Hause, הָלַךְ אֶל בֵּיתוֹ. Durchs Wasser, Feuer, עָבַר אֶת הַמַּיִם, הָלַךְ בְּמוֹ אֵשׁ; den geraden Weg, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה, ein Kind gehen lehren, s. Gängeln. 2) Den Weg alles Fleisches, aller Welt gehen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. Der Mensch geht in seine ewige Heimath, הָאָדָם הֹלֵךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ. 3) Die Fenster gehen in den Garten, הַחַלּוֹנִים נִשְׁקָפִים עַל פְּנֵי הַגַּן, פָּנִים אֶל הַגַּן. 4) Er geht in das fünfzigste Jahr, יְמֵי שְׁנֵי חַיָּיו הִשִּׂיגוּ אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה. 5) Das Wasser geht ihm bis an den Hals, הַמַּיִם יַגִּיעוּ עַד צַוָּארוֹ. 6) Es geht ein Gerücht, daß, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר. 7) Er sprach freundlich mit mir, es ging ihm aber nicht vom Herzen, דִּבֶּר אֵלַי טוֹבוֹת וְלִבּוֹ בַּל עִמִּי. Dieses geht mir zu Herzen, זֹאת תִּגַּע עַד לִבִּי. 8) Es gehe wie es wolle, וִיהִי מָה. 9) In sich gehen, הָשֵׁב אֶל לִבּוֹ. 10) Es geht mir besser als sonst, טוֹב לִי עַתָּה מֵאָז.

Gehenk, das, eines Degens, חֲגֹרַת הַחֶרֶב.

Gehässige Reden, דִּבְרֵי שִׂנְאָה.

Gährnng, die, todte Fliegen machen stinkend und bringen in Gährung das wohlbereitete Oel, זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ. fig. Die Gemüther waren in Gährung, הִתְחַמְּצוּ הַלְּבָבוֹת.

Gähren, der Wein hat gegohren, חָמַר הַיַּיִן. Vom Kneten des Teiges bis er zum Gähren kommt, מִלּוּשׁ בָּצֵק עַד חֻמְצָתוֹ.

Gewahr werden, s. Bemerken.

Gewalt, die, 1) Macht, זְרוֹעַ, חוֹק, יָד, כֹּחַ. Eine Schreckensgewalt, מַעֲרָצָה. Es steht in meiner Gewalt, יֵשׁ לְאֵל יָדִי. 2) Etwas mit Gewalt nehmen, לָקַח דָּבָר בְּחָזְקָה. Einem Frauenzimmer Gewalt anthun, כָּבַשׁ-, עִנָּה אִשָּׁה. 3) Unter Jemands Gewalt stehen, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ.

Gewaltsam, deine Fersen wurden gewaltsam entblößt, נֶחְמְסוּ עֲקֵבָיִךְ.

Gewaltthätig, ein gewaltthätiger Mann, אִישׁ חָמָס, אִישׁ חֲמָסִים, פָּרִיץ, plur. פָּרִיצִים. Gewaltthätig handeln, חָמַס. עָשָׂה חָמָס.

Gewaltthätigkeit, die, חָמָס, plur. חֲמָסִים.

Gewaltig, eine gewaltige Stimme, קוֹל חָזָק מְאֹד.

Gewand, das, לְבוּשׁ. s. Kleid.

Gewandt, s. Geschickt.

Gewogen sein, Einem, חָנַן אִישׁ.

Gewogenheit, die, חֵן, חֶסֶד.

Gewohnheit, die, הֶרְגֵּל, רְגִילוּת*.

Gewohnt sein, הִסְכִּין. War ich je gewohnt, dir so zu thun? הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה. Eine an der Wüste gewohnte Waldeselin, פֶּרֶה לִמֻּד מִדְבָּר.

Gewöhnlich, er geht gewöhnlich des Morgens aus, *דַּרְכּוֹ לָצֵאת מִבֵּיתוֹ בַּבֹּקֶר. Hier ist dieses nicht — לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ.

Gewöhnen, gewöhne den Knaben, wie sein Wandel es erfordert, חֲנֹךְ לַנַּעַר עַל פִּי דַרְכּוֹ. s. Ueben.

Gewölbe, das, eines Kaufmannes, חֲנוּת הַסֹּחֵר. Der sein Gewölbe (des Himmels) auf der Erde festgegründet, וַאֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ.

Gewölk, das, עָנָן, עֲנָנָה.

Gewühl, das, von Menschen, הֲמוֹן אָדָם.

Gewitter, das, קוֹלוֹת וּבְרָקִים, שׁוֹאָה.

Gewicht, das, (zum Wägen), אֶבֶן, מִשְׁקָל, מִשְׁקֹל.

Gewinn, der, שָׂכָר, מַשְׂכֹּרֶת. 1) Im Handel: an Gewinn fehlt es ihm nicht, שָׁלָל לֹא יֶחְסָר. 2) Ein ungerechter Gewinn, שָׂכָר וְלֹא בְמִשְׁפָּט. 3) Von der Weisheit: Besser als Gold ist ihr Gewinn, טוֹב מֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ.

Gewinnsucht, die, אַהֲבַת הַבֶּצַע.

Gewinnsüchtig sein, אֹהֵב, בֹּצֵעַ בֶּצַע, נָטָה אַחֲרֵי הַבֶּצַע.

Gewinnen, er gewinnt viel in seinen Handelsgeschäften, יִשְׂתַּכֵּר שָׂכָר רַב בְּעִנְיְנֵי מִסְחָרוֹ. Was Gewinnst du durch mein Blut? מַה בֶּצַע בְּדָמִי.

Gewiß, 1) die Sache ist, נָכוֹן הַדָּבָר. Gewiß kommen, בּוֹא אֶל נָכוֹן. 2) Ja, gewiß! אָמֵן! אֲבָל. Ich sprach: Gewiß, er ist zerrissen worden! וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף. 3) Ein gewisser Mensch, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, פַּלְמוֹנִי. An einen gewissen Ort, אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Gewißheit, die, יְדִיעַת דָּבָר עַד תַּכְלִית. Ich habe keine Gewißheit von der Sache, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדָּבָר אֶל נָכוֹן.

Gewissen, das, לֵב, נֶפֶשׁ. Er hat ein gutes — לִבּוֹ טָהוֹר, טְהָר לֵב, בַּר לֵבָב הוּא. Sein Gewissen beflecken, גָּעַל נַפְשׁוֹ.

Gewissenlos, er ist, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצוֹר לְרוּחוֹ, אִישׁ עוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו וְלֹא בְיוֹשֶׁר.

Gewissensbisse, die, מִכְשׁוֹל לֵב. s. Vorwurf. Er empfindet Gewissensbisse darüber, לִבּוֹ יַכֶּה אֹתוֹ עַל זֹאת.

Gewürm, das, רִמָּה, תּוֹלֵעָה, רֶמֶשׂ.

Gewürz, das, בֹּשֶׂם, בֶּשֶׂם. Gewürze, בְּשָׂמִים, נְכֹאת, סַמִּים.

Gewürzhaft, dieses Kraut ist, רֵיחַ הָעֵשֶׂב הַזֶּה כְּרֵיחַ בְּשָׂמִים.

Gewürzhändler, der, רוֹכֵל מוֹכֵר כָּל מִינֵי בְשָׂמִים.

Gewürzpulver, das, אַבְקַת רוֹכֵל.

Gewürzkräuter die, עִשְׂבוֹת בְּשָׂמִים.

Gewürzrohr, das, קְנֵה בֹשֶׂם.

Geweih, das, eines Hirsches, קַרְנֵי הָאַיָּל.

Gewebe, das, אֶרֶג, מַסֶּכֶת. Das Gewebe einer Spinne, אֶרֶג קוּרֵי עַכָּבִישׁ — eines Seidenwurm's, מַטְוֵה תּוֹלַעַת הַמֶּשִׁי.

Gewehr, das, s. Waffe.

Gewähr, die, עֲרֻבָּה. s. Bürgschaft.

Gewähren, Einem seine Bitte, נָתַן לְאִישׁ שְׁאֵלָתוֹ, עָשָׂה בַּקָּשַׁת אִישׁ.

Gewächs, das, der Erde, צֶמַח הָאֲדָמָה, יְבוּל הָאָרֶץ.

Gewässer, die, Egyptens, מֵימֵי מִצְרַיִם.

Gewerbe, das, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה. s. Geschäft.

Gewärtig, ich war deiner, הוֹחַלְתִּי לָךְ, לִקְרַאת בּוֹאֶךָ.

Gewäsch, das, דִּבְרֵי תָפֵל.

Gesalbte, der, מָשִׁיחַ.

Gesang, 1) das Singen, זִמְרָה, זִמְרָת. Die Zeit des Gesanges ist gekommen, עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ. Der Gesang der Vögel, קוֹל בַּעֲלֵי כְנָפַיִם. Gesänge, זְמִירוֹת. 2) Lied, שִׁיר, שִׁירָה, מִזְמוֹר. Zwanzig Gesänge, עֶשְׂרִים שִׁירִים.

Gesandte, der, מַלְאָךְ, מְשֻׁלָּח.

Gesandtschaft, die, 1) der Auftrag an den Gesandten, מַלְאָכוּת. 2) Sämmtliche Gesandtschaften, כָּל מַלְאֲכֵי הַמְּלָכִים.

Gesonnen, ich bin gesonnen zu reisen, עִם לְבָבִי לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Gesuch, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה.

Gesund, der Kranke ist wieder gesund geworden, חָיָה הַחֹלֶה מֵחָלְיוֹ. Es ist nichts Gesundes an meinem Leibe, אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי. Ein gesunder Mann, אִישׁ בָּרִיא*.

Gesundheit, die, בְּרִיאוּת*.

Gesittet, ein wohlgesitteter Knabe, נַעַר לֹקֵחַ מוּסָר.

Gesicht, 1) die Sehkraft, מַרְאֵה עֵינַיִם. Sein Gesicht wird schwach, תִּכְהֶינָה עֵינָיו מֵרְאוֹת. Er hat sein Gesicht verloren, אוֹר עֵינָיו אֵין אִתּוֹ. Gehe mir aus dem Gesichte, סוּר מִנֶּגֶד עֵינָי. Er soll mir nicht mehr vor das Gesicht kommen, אַל יוֹסֵף רְאוֹת פָּנָי. Ich verlor ihn aus dem Gesichte, הָלַךְ מֵעֵינַי. Etwas nach dem Gesichte kaufen, קָנָה דָבָר לְמַרְאֵה עֵינַיִם. 2) Das Antlitz, פָּנִים. s. Angesicht. Sie hat ein schönes Gesicht, יְפַת מַרְאֶה הִיא. Jedes hatte vier Gesichter, אַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת. 3) Erscheinung, מַחֲזֶה, חִזָּיוֹן, מַרְאָה. Nächtliche Gesichte, חֶזְיוֹנוֹת, מַרְאוֹת לַיְלָה.

Gesichtsbildung, die, פָּנִים.

Gesims, das, מִסְגֶּרֶת, כַּרְכֹּב.

Gesinde, das, עֲבֻדָּה. Ein zahlreiches — עֲבֻדָּה רַבָּה.

Gesindel, das, אֲסַפְסֻף.

Gesinnung, die, לֵב, מַחֲשָׁבָה.

Gesinnt, er ist schlecht gegen mich, יַחְשֹׁב רָעוֹת בִּלְבּוֹ עָלַי.

Gesäuertes, Etwas, חָמֵץ, מַחְמֶצֶת.

Gesetz, das, חֹק, חֻקָּה, דָּת. Die Gesetze Gottes, des Königs, חֻקֵּי הָאֱלֹהִים, דָּתֵי הַמֶּלֶךְ.

Gesetzbuch, das, סֵפֶר הַמִּשְׁפָּטִים וְהַחֻקִּים. Mosaische סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה; für ein Land, סֵפֶר דָּתֵי הַמְּדִינָה.

Gesetzgeber, der, מְחֹקֵק, plur. מְחֹקְקִים.

Gesetzwidrig du hast gesetzwidrig gehandelt, עָבַרְתָּ הַדָּת בַּעֲשׂוֹתְךָ זֹאת, פְּעֻלָּתְךָ הִיא נֶגֶד כָּל הַחֹק וּמִשְׁפָּט.

Gesetzt, 1) ein gesetzter Mann, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחוֹ נְכוֹנָה. 2) Gesetzt, er hätte es gethan, וְאִם עָשָׂה הַדָּבָר.

Gesetztafeln, die beiden, שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדוּת.

Gesetzlade, die, אֲרוֹן הָעֵדוּת.

Gesetzlos, ein gesetzloses Land, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֵין בָּהּ דָּת וָדִין, אֶרֶץ בְּלִי חֻקִּים.

Gesetzlich verfahren, עָשָׂה כְּדִבְרֵי הַדָּת.

Gesetzmäßig, s. Gesetzlich.

Gesetzkundige, der, יֹדֵעַ דָּת.

Gesell, der eines Handwerkers, עֵזֶר.

Gesellig sein, חָפֵץ לְהִתְרָעוֹת אֶת אֲנָשִׁים, אָהַב סוֹד רֵעִים.

Gesellen, sich zu Einem, רָעָה לְאִישׁ, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Wer sich zu Thoren gesellt, verschlimmert sich, רֹעֶה כְסִילִים יֵרוֹעַ. Geselle dich nicht zu einem zornigen Menschen, אַל תִּתְרַע אֶת בַּעַל אָף.

Gesellschaft, die, 1) Verbindung, חֶבֶר, חֶבְרָה. 2) Eine fröhliche Gesellschaft, סוֹד מְשַׂחֲקִים.

Gesellschaftlich, s. Gesellig.

Gesellschafter, der, רֵעַ, רֵעֶה, מֵרֵעַ, חָבֵר. plur. רֵעִים, חֲבֵרִים.

Gesellschafterin, רֵעָה, רְעוּת, חֲבֶרֶת.

Gefäß, das, שֵׁת, plur. שָׁתוֹת.

Getöse, das, der Menschen, קוֹל הֲמוֹן אָדָם. Ein Getöse von Völkerschaften, שְׁאוֹן לְאֻמִּים. s. Getümmel, Geräusch.

Getön, das, der Harfen, קוֹל, הֶמְיַת הַכִּנּוֹרִים.

Getümmel, das, was ist das für ein lautes Getümmel? מָה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה. Lautes Getümmel von der Stadt her, קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר.

Getrost, ich bin, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ אָנֹכִי. Getrosten Muthes, נְכוֹן לֵב, נְכוֹן רוּחַ.

Getrauen, sich, s. Unterstehen, Wagen.

Getreide, das, דָּגָן, בָּר, בַּר, שֶׁבֶר; stehendes, קָמָה. Sie aßen von dem Getreide des Landes, וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר הָאָרֶץ. Getreide kaufen, שָׁבַר שֶׁבֶר; Einem Getreide verkaufen, הִשְׁבִּיר לְאִישׁ.

Getränk, das, מַשְׁקֶה; berauschendes, שֵׁכָר.

Gelag, das, s. Trinkgelag.

Gelangen, 1) zur Königswürde, הִגִּיעַ לַמַּלְכוּת. 2) In jeder Landschaft, wohin der Befehl des Königs gelangt war, בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ מַגִּיעַ. 3) Die Rechtssache, die euch

zu schwer sein wird, sollt ihr an mich gelangen lassen, הַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִיבוּן אֵלַי.

Gelassen, ein gelassener Mann, קַר רוּחַ *מָתוּן. Ein gelassenes Gemüth, לֵב מַרְפֵּא.

Gelassenheit, die, *מְתִינוּת. Gelassenheit schlägt nieder große Fehler, מַרְפֵּא יַנִּיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים.

Geloben, Gott Etwas, נָדֹר לֵאלֹהִים. Ich gelobte meinem Vater vor meiner Abreise, ein redliches Leben zu führen, הִבְטַחְתִּי וְנָדַרְתִּי לְאָבִי בְּטֶרֶם הִפָּרְדִי מֵעִמּוֹ לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יוֹשֶׁר.

Gelübde, das, נֶדֶר, plur. נְדָרִים. Ein Gelübde thun, נָדֹר נֶדֶר.

Geliebte, der, אָהוּב. Mein Geliebter, דּוֹדִי, רֵעִי.

Geliebte, die, אֲהוּבָה. Die Geliebte meiner Seele, יְדִידוּת נַפְשִׁי. Schön bist du, meine Geliebte, יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי.

Gelichter, das, Menschen eures Gelichters, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם, s. Gleich.

Gelingen, das Unternehmen gelang mir, דַּרְכִּי צָלֵחָה, וַאֲשֶׁר הִצְלַחְתִּי דַרְכִּי. Was er that, ließ Gott — הוּא עֹשֶׂה יְיָ מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ.

Gelinde, verfahret mir gelinde mit dem Jüngling, לְאַט לִי לַנַּעַר. Gelinde mit Einem sprechen, דַּבֵּר אֶל אִישׁ רַכּוֹת.

Gelüsten, es gelüstet dich Fleisch zu essen, נַפְשְׁךָ תְאַוֶּה לֶאֱכֹל בָּשָׂר. Laß dich nicht nach ihrer Schönheit gelüsten in deinem Herzen, אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ. Gelüste nicht nach fremdes Gut, אַל תַּחְמוֹד אֵת אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ.

Gelüsten, das, אַוַּת הַנֶּפֶשׁ.

Gelispel, das, לַחַשׁ.

Geleise, das, מַעְגָּל, plur. מַעְגָּלִים, מַעְגָּלוֹת.

Geleit, das, Einem das Geleit geben, הָלֹךְ עִם אִישׁ לְשַׁלְּחוֹ.

Geleitsmann, der, s. Begleiter.

Geläufig, schreibe nieder das Orakel und grabe es ein in die Tafeln, damit man es geläufig lesen kann, כְּתֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל הַלֻּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ קוֹרֵא בוֹ.

Gelb, vom Haar, s. Blond.

Gelbwurz, der, Kurkuma, Krokus, כַּרְכֹּם.

Gelbsucht, die, יֵרָקוֹן.

Geld, das, כֶּסֶף. Das Geld gewährt Alles, הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל. Weil du dein Geld weggeworfen hast, יַעַן הִשָּׁפֵךְ נְחֻשְׁתֵּךְ.

Geldbuße, die, עֹנֶשׁ.

Geldbeutel, der, צְרוֹר הַכֶּסֶף, s. Beutel.

Geldgierig sein, אָהֹב רְדֹף כֶּסֶף.

Geldwechsler, der, חֶנְוָנִי, אִישׁ מֵמִיר כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Geldstrafe, die, s. Geldbuße.

Gelt? הֲלֹא.

Gelten, 1) was gilt das Getreide? מַה־מְּחִיר הַדָּגָן. 2) Er gilt viel bei mir, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינַי. 3) Das Gelübde einer Witwe aber soll für sie gelten, וְנֵדֶר אַלְמָנָה יָקוּם עָלֶיהָ. 4) Er weiß nicht, daß es sein Leben gilt, וְלֹא יָדַע כִּי בְנַפְשׁוֹ הוּא.

Gellen, die Ohren gellten mir, צָלְלוּ אָזְנַי.

Gelegen, wenn es dir gelegen ist, mich anzuhören, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לִשְׁמֹעַ דְּבָרַי. Du kommst mir gelegen, טוֹב בֹּאֲךָ בְּעֵינַי.

Gelegenheit, die, שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר. Er sucht eine Gelegenheit, mir zu schaden, תֹּאֲנָה הוּא מְבַקֵּשׁ לְהָרַע לִי. Er sucht eine Gelegenheit wider mich, מִתְאַנֶּה הוּא לִי. Die Gelegenheit ist da, mir einen Freundschaftsdienst zu erweisen, הִגִּיעָה הָעֵת הַנְּכוֹנָה לַעֲשׂוֹת עִמִּי אוֹת בְּרִית רֵעִים.

Gelehrig, ein gelehriger Knabe, נַעַר הַמְקַבֵּל מוּסָר.

Gelehrsamkeit, die, חָכְמָה, דַּעַת.

Gelehrte, der, חָכָם, plur. חֲכָמִים. Ein großer Gelehrter, אִישׁ חָכָם מְאֹד, אִישׁ מַשְׂכִּיל בְּכָל חָכְמָה וּמַדָּע.

Gelächter, das, שְׂחֹק. Ich werde zum Gelächter den ganzen Tag, הָיִיתִי לִשְׂחֹק כָּל הַיּוֹם.

Geländer, das, um ein Dach, מַעֲקֵה הַגַּג. Er machte ein Geländer zum Hause des Königs, וַיַּעַשׂ מִסְעָד לְבֵית הַמֶּלֶךְ.

Gelenk sein, פָּזוֹז. Seine Arme und Hände sind — וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו.

Gelenk, das, אַצִּיל, אַצִּילָה. Die Gelenke der Hände, אַצִּילֵי אַצִּילוֹת יָדַיִם.

Gemahl, der, בַּעַל. Mein — בַּעְלִי, s. Eheherr.

Gemahlin, die, eines Königs, שֵׁגַל.

Gemach, das, חֶדֶר, תָּא, לִשְׁכָּה. Gemächer, חֲדָרִים, תָּאִים, לְשָׁכוֹת.

Gemurmel, das, des Baches sanftes — קוֹל מֵי הַנַּחַל הַהֹלְכִים לְאַט.

Gemüse, das, יָרָק, זֵרְעִים, זֵרְעֹנִים.

Gemüsengarten, der, גַּן הַיָּרָק.

Gemüth, das, לֵב, רוּחַ, נֶפֶשׁ. Ein gebeugtes — רוּחַ נְכֵאָה. Jeder, der betrübten Gemüthes war, כָּל אִישׁ מַר נֶפֶשׁ. Sich Etwas zu Gemüthe ziehen, שׁוּת יָגוֹן בִּלְבָבוֹ עַל דָּבָר.

Gemüthsbewegung, die, הֲמוֹן מֵעַיִם. Er ist in einer großen — יִסָּעֵר לִבּוֹ מְאֹד.

Gemüthskrankheit, die, מַחֲלַת לֵב.

Gemein, 1) sein Betragen ist, דֶּרֶךְ הָרֵקִים דַּרְכּוֹ. Das gemeine Volk, דַּלַּת הָעָם. 2) Prophan. Gemeines Brod, לֶחֶם חֹל. Kein Gemeiner esse Geheiligtes, וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. 3) Das ist ein gemeines Sprüchwort, הַמָּשָׁל הַזֶּה הוּא בְּפִי כֹל. Der gemeine Menschenverstand, שֵׂכֶל כָּל אָדָם. 4) Etwas zum gemeinen Besten thun, עָשֹׂה דָבָר לְטוֹב כָּל אִישׁ, s. Gemeinnützig.

Gemeinde, die, עֵדָה. Die Gemeinde der Heiligen, קְהַל קְדשִׁים.

Gemeiniglich, s. Gewöhnlich.

Gemeinnützig, הַמּוֹעִיל לְכָל אִישׁ.

Gemeinschaft, die, Gemeinschaft mit Einem machen, שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, בּוֹא עִם אִישׁ, s. Umgehen, Einlassen. Mit Ehebrechern hast du Gemeinschaft, עִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ.

Gemeinschaftlich, wir besitzen es, אֲחֻזַּת כֻּלָּנוּ הִיא. Ein gemeinschaftliches Haus, בֵּית חָבֶר.

Gemse, die, יַעֲלָה. Gemsen, יְעֵלִים, יַעֲלֵי סָלַע.

Gemetzel, das, ein großes — טֶבַח גָּדוֹל, הֶרֶג רָב.

Gemächlich gehen, הָלֹךְ לְאַט.

Gemälde, das, צִיּוּר*, plur. צִיּוּרִים.

Gemäß, meinen Worten — כִּדְבָרַי, לְפִי דְבָרַי.

Gen Himmel, הַשָּׁמַיְמָה.

Genoß, der, חָבֵר, רֵעַ, מֵרֵעַ. Genossen חֲבֵרִים, רֵעִים, מֵרֵעִים.

Genossin, die, רַעְיָה, רְעוּת, חֲבֶרֶת. Genossinen, רֵעוֹת. Genossin meiner Jugend, חֲבֶרֶת יְמֵי עֲלוּמַי.

Genossenschaft, die, חֶבֶר, חֶבְרָה.

Genug, דַּי. Iß, bis du genug hast, אֱכֹל דַּיֶּךָ. Genug Ziegemilch, דֵּי חֲלֵב עִזִּים. Ich habe genug, יֶשׁ לִי רָב. Vier sprechen nie: genug! אַרְבַּע לֹא אָמְרוּ הוֹן. Genug! Mein Sohn Josef lebt noch! רַב! עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חָי, s. Umziehen.

Genugthuung, die, נְקָמָה, תַּשְׁלוּם גְּמוּל. Ich will mir Genugthuung verschaffen von meinen Widersachern, אִנָּחֵם מִצָּרַי.

Genuß, der, des Brodes, אֲכִילַת הַלֶּחֶם; des Weines שְׁתִיַּת הַיַּיִן.

Genau, 1) Etwas genau untersuchen, חָקֹר דָּבָר הֵיטֵב. 2) Der genaueste Preis, מְחִיר אֲשֶׁר לֹא יִגָּרַע מִמֶּנּוּ מְאוּמָה; 3) s. Sparsam.

Genie, das, er ist ein — חֲכַם לֵב הוּא, מָלֵא רוּחַ חָכְמָה. Er hat Genie zur Mahlerei, רוּחַ כַּבִּיר נוֹסְפָה בוֹ לִמְלֶאכֶת הַצִּיּוּר.

Genügsam sein, הִסְתַּפֵּק*.

Genügsamkeit, die, הִסְתַּפְּקוּת*.

Genüge, ich habe zur Genüge gegessen, אָכַלְתִּי דַיִּי, לְשֹׂבַע, לְשָׂבְעָה.

Genügen, alles dieses genügt mir nicht, כָּל זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי.

Genießbar, טוֹב לְמַאֲכָל, הָרָאוּי לְמַאֲכָל.

Genießen, 1) von Speisen, אָכֹל; von Getränken, שָׁתֹה. Reichlich — רָוֹה. 2) Dieser stirbt, und hat das Gute nicht genossen, זֶה יָמוּת וְלֹא אָכַל בַּטּוֹבָה. Genieße das Leben mit dem Weibe, das du liebst, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, s. Außer (Bindewort).

Genick, das, עֹרֶף, מַפְרֶקֶת. Einem Thiere das Genick brechen, עָרֹף אֶת הַחַיָּה. Er hat das Genick gebrochen, נִשְׁבְּרָה מַפְרַקְתּוֹ.

Geneigt, 1) er ist zum Zorne, בַּעַל אַף הוּא. Der Mensch ist von Natur zum Bösen — יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו. 2) Er ist mir — טוֹב הוּא לִי, מָצָאתִי חֵן בְּעֵינָיו, s. Gewogen.

Gängeln, ich gängelte Ephraim, אָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרָיִם.

Genealogie, die, s. Geschlechtsregister.

Genehmigen, der König hat mein Ansuchen genehmigt, הַמֶּלֶךְ נָתַן אֶת שְׁאֵלָתִי.

Genesung, die, מַרְפֵּא, אֲרוּכָה, s. Heilung.

Genesen, 1) von einer Krankheit, חָיָה מֵחֳלִי. 2) Sie ist eines Knaben genesen, הִמְלִיטָה זָכָר.

General, der, שַׂר הַצָּבָא. Generale, שָׂרֵי צְבָאוֹת.

Generation, die, דּוֹר, plur. דּוֹרִים, דּוֹרוֹת.

Gänzlich, כָּלָה, כָּלִיל, s. Ganz 2).

Gestern, אֶתְמוֹל, אֶתְמוּל. Gestern bist du gekommen, תְּמוֹל בּוֹאֶךָ. Gestern Nacht, אֶמֶשׁ.

Gestrig, der gestrige Tag, יוֹם אֶתְמוֹל.

Gefahr, die, סַכָּנָה*. In Gefahr gerathen, הִסָּכֵן. Mit Gefahr meines Lebens, בְּנַפְשִׁי, s. Lebensgefahr.

Gefallen, dieses gefällt mir, טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה בְּעֵינַי. Das Mädchen gefällt mir, יָשְׁרָה הַנַּעֲרָה בְּעֵינַי. Vielleicht gefalle ich ihm nicht, אוּלַי לֹא יַחְפֹּץ בִּי. Laß dir's doch gefallen und bleibe bei uns, הוֹאֶל־נָא וְשֵׁב אִתָּנוּ.

Gefallen, der, חֵפֶץ. Ich habe keinen Gefallen an euch, אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם, לֹא חָפַצְתִּי בָּכֶם. Dir zu Gefallen will ich hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה לְמַעַנְךָ, אֶשָּׂא פָנֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Gefangen werden, er hat die Soldaten gefangen genommen, הוֹלִיךְ אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה שְׁבוּיֵי חֶרֶב — הִלָּכֵד, הִשָּׁבֵה, s. Fangen.

Gefängnißwärter, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Gefangene, der, אָסוּר, אָסִיר, אַסִּיר. Im Kriege, שְׁבוּי. Die Gefangenen, אֲסוּרִים, אֲסִירִים, שְׁבוּיִם. Gefangene wegführen, שָׁבָה שְׁבִי. Du siehst unter den Gefangenen ein Weib von schöner Gestalt, וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת תֹּאַר. Die Gefangenen meines Volkes, שְׁבוּת עַמִּי.

Gefangene, die, שְׁבוּיָה, שִׁבְיָה.

Gefangenschaft, die, שְׁבִי, שִׁבְיָה, שְׁבוּת, גּוֹלָה.

Gefaßt, sich gefaßt machen, הִכּוֹן, s. Fassen.

Gefolge, das, eines Königs, הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי הַמֶּלֶךְ.

Gefieder, das, eines Vogels, נוֹצַת הָעוֹף.

Gefiedert, אֲשֶׁר לוֹ נוֹצָה, s. Geflügel.

Gefühl, das, הֶרְגֵּשׁ, הַרְגָּשָׁה, חוּשׁ.*

Gefühllos, ihr Herz ist, טָפַשׁ לִבָּם, s. Fühllos.

Gefilde, das, שָׂדֶה. Die Gefilde der Stadt, שְׂדֵה־, שְׂדֵי־, שְׂדוֹת הָעִיר.

Geflöte, das, bei den Heerden, שְׁרִקוֹת עֲדָרִים.

Geflügel, das, עוֹף, עוֹף כָּנָף, צִפּוֹר כָּנָף, בַּעַל כָּנָף.

Geflügelte Thiere, בַּעֲלֵי כְנָפַיִם.

Geflüster, das, לַחַשׁ.

Geflissentlich, s. Vorsätzlich.

Gefleckt, von Schafen und Pferden, plur. בְּרֻדִּים. Gefleckte Ziegen, עִזִּים טְלֻאוֹת.

Gefährte, der, חָבֵר, plur. חֲבֵרִים, s. Genoß.

Gefährtin, die, חֲבֶרֶת.

Gefährlich, eine gefährliche Krankheit, Wunde, חֳלִי רָע עַד מָוֶת, מַכָּה אֲנוּשָׁה.

Gefällig, wenn es dir gefällig ist, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ. 2) Sich bei Einem gefällig machen, הִתְרַצָּה אֶל אִישׁ. Sich bei Gott — רָצָה עִם אֱלֹהִים.

Gefälligkeit, die, du erzeugtest mir dadurch eine große — הֵיטַבְתָּ עִמִּי מְאֹד כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, עָשִׂיתָ עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה בַּדָּבָר הַזֶּה.

Gefänglich einziehen, Einen אָסַף אִישׁ אֶל מִשְׁמָר, הִנִּיחַ אִישׁ בַּמִּשְׁמָר.

Gefängniß, das, בַּיִת; בֵּית הָאֲסוּרִים, בֵּית הָאֵסוּר, כֶּלֶא, plur. בָּתֵּי כְלָאִים; בֵּית הַסֹּהַר, בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, מַהְפֶּכֶת, מַסְגְּרוֹת, מַסְגֵּר, מַטָּרָה, מִשְׁמָר, בּוֹר.

Gefäß, das, כְּלִי, plur. כֵּלִים. Ein irdenes, כְּלִי חֶרֶשׂ, נֵבֶל יוֹצְרִים, plur. נִבְלֵי חֶרֶשׂ.

Gepolter, das, s. Lärm, Geräusch.

Geplauder, das, s. Geschwätz.

Gepäck, das, der Reisenden, צְרוֹרוֹת הַהֹלְכִים בְּדֶרֶךְ.

Gepräge, das, einer Münze, צוּרַת הַמַּטְבֵּעַ.*

Gezücht, das, s. Brut.

Geziemen, es geziemt dir nicht, dieses zu thun, לֹא נָאוָה לְךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Gezisch, das, שְׁרֵקָה.

Gezwitscher, das, צִפְצוּף.*

Gezänk, das, eines Weibes, מִדְיְנֵי אִשָּׁה.

Geck, der, כְּסִיל, s. Thor.

Geklapper, das, einer Mühle, קוֹל רֵחַיִם.

Geklingel, das, קוֹל הַפַּעֲמֹנִים.

Geklirr, das, der Waffen, רַעַשׁ כְּלֵי מִלְחָמָה.

Gekrach, das, vom Donner. Versteht man das Gekrach in seinem Zelte? אִם יָבִין תְּשֻׁאוֹת סֻכָּתוֹ.

Geradheit, die, מִישׁוֹר, מֵישָׁרִים. In Frieden und Geradheit wandelte er mit mir, בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי.

Gerade, 1) sie hatten gerade Füße, רַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה. Den geraden Weg gehen, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר. Der verständige Mann wandelt — אִישׁ תְּבוּנָה יְיַשֶּׁר לָכֶת. Er ging zum Frieden ein, der gerade wandelte, יָבוֹא שָׁלוֹם הֹלֵךְ נְכֹחוֹ. Deine Augen sollen gerade vor sich hinblicken, עֵינֶיךָ לְנֹכַח יַבִּיטוּ. Fig. Ein gerader Mann, אִישׁ יָשָׁר, יְשַׁר לֵב. Gottes Wort ist gerade, יָשָׁר דְּבַר יְיָ. Das Gerade machen sie krumm, הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ. 2) Eine gerade Zahl מִסְפָּר זוּגִי*.

Gerathewohl, das, er hat es auf's Gerathewohl unternommen, לֹא יָדַע כִּי יִצְלַח בַּעֲשׂוֹתוֹ הַדָּבָר.

Gerathen, 1) in Streit, בּוֹא בְּרִיב; in die Gewalt des Feindes, נָפַל בְּיַד אוֹיֵב. Bald wäre ich ins größte Unglück gerathen, כִּמְעַט הָיִיתִי בְכָל רָע. In Zorn, — הִתְאַנֵּף. 2) Von Früchten, צָלַח, s. Gedeihen. Du weißt nicht, welches gerathen wird, Dies oder Jenes, אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵיזֶה יִכְשַׁר הֲזֶה אוֹ זֶה.

Gerassel, das, der Wagen, קוֹל מַרְכָּבוֹת; der Räder הֲמוֹן גַּלְגַּלִּים, קוֹל רַעַשׁ אוֹפַנִּים.

Geruch, der, רֵיחַ, s. Duft.

Geruchlos, בְּלִי־, חֲסַר רֵיחַ.

Geraum, seit geraumer Zeit, זֶה יָמִים רַבִּים.

Gerücht, das, Nachricht, קוֹל, שְׁמוּעָה. Ein Gerücht verbreiten, הֶעֱבִיר שְׁמוּעָה. Ein falsches Gerücht verbreiten, נָשָׂא שֵׁמַע שָׁוְא.

Gerücht, das, ein Gericht Linsen, נְזִיד עֲדָשִׁים, s. Speise.

Gericht, das, 1) das Richten. Komme nicht ins Gericht mit deinem Knechte, אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת עַבְדֶּךָ. Haltet Gericht des Morgens, דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט. 2) Strafe. Ich werde Gerichte an ihnen üben, אֶעֱשֶׂה בָהֶם שְׁפָטִים. Vor deinen Gerichten fürcht' ich mich, מִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי. 3) Vor Gericht erscheinen, treten נִגַּשׁ אֶל הַמִּשְׁפָּט, קָרַב לַמִּשְׁפָּט. Das Gericht hat ihn als schuldig erklärt, הַשֹּׁפֵט הִרְשִׁיעוֹ.

Gerichtlich, er hat mich gerichtlich belangt, הוֹעִידוֹ אֹתִי לָגֶשֶׁת עִמּוֹ אֶל הַמִּשְׁפָּט.

Gerichtsbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי רִיבוֹת.

Gerichtsdiener, der, עֶבֶד הַשֹּׁפֵט.

Gerichtsplatz, der, מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט.

Gering sein, קָלַל, הֵקַל. Ich bin zu gering, was soll ich dir entgegnen? קַלֹּתִי מָה אֲשִׁיבֶךָּ. Ich will mich noch geringer zeigen, als so, וּנְקַלֹּתִי עוֹד מִזֹּאת. Dieses ist noch zu gering in deinen Augen, וַתִּקְטַן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ. Der Geringste wird zu einem mächtigen Volke, הַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם יִהְיֶה. Sie kamen mit einer geringen Mannschaft, בִּמְצְעַר אֲנָשִׁים בָּאוּ. Eine geringe Anzahl, מְתֵי מְעָט, מְתֵי מִסְפָּר. Ich bin nicht geringer als ihr, לֹא נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם.

Gering achten, ich achte ihn gering, נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים הוּא בְעֵינַי, (oder) מְנַעְתִּיהוּ מִכָּבוֹד. Ich bin gering geachtet, נִבְזֶה אָנֹכִי.

Geringfügig, קָטָן, מִצְעָר. Geringfügig war früher sein Vermögen, מְעַט הָיָה רְכוּשׁוֹ בְּיָמִים עָבְרוּ (לְפָנִים).

Geringschätzung, die, בִּזָּיוֹן.

Gerinnen, die Milch ist geronnen, קָפָא הֶחָלָב. Gerinnen machen, הִקְפָּא אֶת.

Gerüst, das, der Maurer, מִגְדַּל עֵץ לַעֲמֹד עָלָיו הַבֹּנִים.

Gerippe, das, eines Menschen, עַצְמוֹת גְּוִיַּת אָדָם.

Gereichen, das wird dir zum Lobe — זֹאת תִּהְיֶה תְּהִלָּתֶךָ.

Geräumig, מְרֻוָּח. Geräumige Gemächer, עֲלִיּוֹת מְרֻוָּחִים. Ein geräumiges Land, אֶרֶץ רְחָבָה, אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם.

Gereuen, s. Reuen.

Geräusch, das, הָמוֹן, קוֹל הָמוֹן, הֶמְיָה, שָׁאוֹן, קוֹל שָׁאוֹן, קוֹל הַמוּלָּה, הֲמֻלָּה. Das Geräusch der Waffen, רַעַשׁ כְּלֵי מִלְחָמָה. Das Geräusch eines Gerstenbrodes, צְלִיל לֶחֶם שְׂעֹרִים.

Geräuschvoll, eine geräuschvolle Stadt, עִיר הוֹמִיָּה. Geräuschvolle Plätze, הוֹמִיּוֹת. Weg mit deinen geräuschvollen Liedern, הָסֵר מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁירֶיךָ.

Gärben, Felle, עַבֵּד עוֹרוֹת*.

Gärber, der, הַמְעַבֵּד עוֹרוֹת, בּוּרְסְקִי*.

Gerte, die, שֵׁבֶט, s. Ruthe.

Gern haben, Etwas, חָפֵץ בְּדָבָר. Gern arbeiten, אָהַב לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, אֹהֵב הַמְּלָאכָה. Herzlich gern, בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Gerste, die, שְׂעֹרָה. Diese sechs Maaß Gerste gab er mir, שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי.

Gerstenmehl, das, קֶמַח שְׂעֹרִים.

Gerstenkuchen, der, עֻגַת שְׂעֹרִים.

Gerede, das, des Volkes, דִּבַּת עָם. Einen ins Gerede bringen, הוֹצִיא דִבָּה עַל אִישׁ.

Geräth, das, כְּלִי, plur. כֵּלִים.

Gerecht sein, צָדַק. Sie ist gerechter als ich, צָדְקָה מִמֶּנִּי. Er wähnte sich gerechter als Gott, צִדֵּק נַפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים. Sie sollen den Gerechten für gerecht erklären, וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק.

Gerechtigkeit, die, צֶדֶק, צְדָקָה. In Gerechtigkeit wandeln, הָלַךְ צְדָקוֹת.

Geschoß, das, er hält bereit für ihn das tödtliche — וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת, s. Pfeil.

Geschöpf, das, plur. die Geschöpfe, הַבְּרוּאִים, הַנִּבְרָאִים. Dieses Dienstmädchen ist ein armes Geschöpf, הַנַּעֲרָה הַמְשָׁרֶתֶת הַזֹּאת דַּלָּה וַעֲנִיָּה הִיא.

Geschichtbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים, סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת.

Geschichte, die, der Könige von Israel, דִּבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. Dies ist die Geschichte des Himmels und der Erde, אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.

Geschichtkundige, der יוֹדֵעַ דִּבְרֵי הַיָּמִים, מֵבִין בִּקּוֹרוֹת שְׁנוֹת עוֹלָמִים.

Geschichtschreiber, der, (bei den jüdischen Königen) מַזְכִּיר, כּוֹתֵב (סוֹפֵר) דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Geschick, das, 1) er hat kein Geschick dazu, *אֵין לוֹ הֲכָנָה לְזֹאת. 2) Schicksal, מַעֲרָכָה, מַזָּל. Sein Geschick hat ihn zum Unglück bestimmt, מַזָּלוֹ יְעָדוֹ לְצָרוֹת וְרָעוֹת, s. Schicksal.

Geschickt, ein geschickter Mann, חֲכַם לֵב, אִישׁ מָהִיר. Ein geschickter Musiker, אִישׁ מֵטִיב לְנַגֵּן.

Geschicklichkeit, die, חָכְמַת לֵב. Mit Kenntniß und Geschicklichkeit, בְּדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן.

Geschirr, das, 1) Gefäß, כְּלִי, כֵּלִים. 2) Des Pferdes, עֲדִי הַסּוּס.

Gescheit, s. Klug, Verständig.

Geschwulst, die, שְׂאֵת.

Geschwind, מַהֵר. Bringe mir geschwind dieses Buch, הָבֵא לִי מְהֵרָה אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, s. Schnell.

Geschwindigkeit, die, מְהִירוּת.

Geschwister, die, sie sind — אַחִים הֵם, בְּנֵי אִישׁ אֶחָד. Hast du noch Geschwister? הֲיֵשׁ לְךָ אָח אוֹ אָחוֹת.

Geschwisterkind, das, er ist mein — (von väterlicher Seite) בֶּן דּוֹדִי, דּוֹדָתִי הוּא; (von mütterlicher Seite) בֶּן אָחִי, אֲחוֹת אִמִּי הוּא.

Geschwür, das, שְׁחִין. Die Geschwüre der Egypter, שְׁחִין מִצְרַיִם. Geschwüre am After עֳפָלִים, טְחֹרִים, s. Eitern.

Geschweige denn, אַף כִּי, s. Vielmehr.

Geschwätz, das, דְּבַר שְׂפָתַיִם, רֹב דְּבָרִים. Ihr kennt ja den Mann und sein Geschwätz, אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת הָאִישׁ וְאֶת שִׂיחוֹ.

Geschwätzig, ein geschwätziger Mensch אִישׁ שְׂפָתַיִם, מַכְבִּיר מִלִּים.

Gestade, das, des Meeres, חוֹף הַיָּם.

Gestatten, s. Erlauben, Zugeben, Zulassen.

Gestalt, die, 1) Figur. Schön von Gestalt, יְפֵה תֹאַר, טוֹב מַרְאֶה. Ihre Gestalt wie ein Saphir סַפִּיר גִּזְרָתָם. 2) Ein Scheinkörper, דְּמוּת, תְּמוּנָה, מַרְאֶה. 3) Folgender Gestalt sollst du sie machen, וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ.

Gestaltet, wohl, טוֹב תֹּאַר. Wie ist er gestaltet? מַה תָּאֳרוֹ.

Gestank, der, בְּאֹשׁ, בָּאְשָׁה, צַחֲנָה. Einen Gestank verbreiten, הֶעֱלָה בְאֹשׁ. Es verbreitet sich ein — עָלְתָה צַחֲנָה.

Gestön, das, eines Erschlagenen, נַאֲקוֹת חָלָל.

Gestirn, das, כּוֹכָב. Des Himmels Gestirne, כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם.

Gestein, das, des Dunkels, אֶבֶן אֹפֶל.

Gestehen, 1) einen Fehler, הִתְוַדָּה אֶת חֶטְאוֹ. 2) Gestandene Milch, חָלָב קָפֵא.

Gestell, das, כֵּן, מְכוֹנָה. Gestelle, מְכוֹנוֹת.

Gestandniß, das, תּוֹדָה, s. Bekenntniß.

Gesträuch, das Gesträuch des Feldes, שִׂיחַ הַשָּׂדֶה, plur. שִׂיחִים; סְבָךְ, plur. סְבָכִים.

Geschlecht, das, 1) Gattung, מִין. Das Geflügel und Gewürm nach ihren Geschlechtern, הָעוֹף וְהָרֶמֶשׂ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם. Das männliche und weibliche — זָכָר וּנְקֵבָה. 2) Familie, Abkunft מוֹלֶדֶת, תּוֹלְדוֹת. Ein Geschlecht oder Stamm, מִשְׁפָּחָה או שֵׁבֶט. Er ist aus einem berühmten Geschlechte מִזֶּרַע אַנְשֵׁי שֵׁם הוּא. 3) Eine Menschenklasse. Ein verkehrtes Geschlecht sind sie, דּוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה. 4) Ein Menschenalter. Das dritte Geschlecht, דּוֹר שְׁלִישִׁי. Von Geschlecht zu Geschlecht, מִדּוֹר דּוֹר. Geschlechter, דּוֹרִים, דּוֹרוֹת.

Geschlechtswort, das, (grammatikalischer Ausdruck) מִלַּת הַמִּין s. Artikel.

Geschlechtsregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ. Sich in das Geschlechtsregister einschreiben lassen, הִתְיַחֵשׂ.

Geschmack, der, einer Speise, טַעַם הָאֹכֶל. Dieses Gerücht hat keinen Geschmack, הָאֲרוּחָה הַזֹּאת תְּפֵלָה הִיא בְּאֵין טַעַם. Fig. Geschmack an Etwas finden, חָפֵץ בְּדָבָר.

Geschmacklos, חֲסַר טַעַם.

Geschmeidig sein, רָכַךְ. Geschmeidiger als Oel sind seine Worte, רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן.

Geschmeide, das, עֲדִי, חֲלִי. Wie die Braut ihr Geschmeide anlegt, כַּכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ.

Geschmeiß, das, geflügelte Insekten, שֶׁרֶץ עוֹף.

Geschehen, 1) sich zutragen. Es geschah um diese Zeit, וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא. Solches ist nicht geschehen, לֹא נִהְיְתָה כָזֹאת. Es pflegt nicht zu geschehen in unserm Orte, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. 2) Widerfahren. So geschehe dem Manne, der ihn schlagen wird, כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ. 3) Es ist um mich geschehen, אָבַדְתִּי.

Geschenk, das מִנְחָה, מַתָּן, מַתָּת, מַתָּנָה, מַתְּנַת יָד, מַשָּׂא, מַשְׂאֵת, plur. מַשְׂאוֹת; תְּשׁוּרָה, אֶשְׁכָּר. Nimm doch ein Geschenk von deinem Knechte, קַח נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ. Einer, der Geschenke macht אִישׁ מַתָּן. Geschenke, מַתָּנוֹת. Dir bringen Könige Geschenke, לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי.

Geschäft, das, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה, עֲבוֹדָה, חֵפֶץ. Ein übles Geschäft, עִנְיַן רָע. Was hast du für ein Geschäft? מַה־מְּלַאכְתְּךָ. Er hat ein großes Geschäft, רַב מַעֲשֵׂהוּ.

Geschäftig, ein geschäftiger Mann, אִישׁ מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Gespann, das, ein Gespann Rinder, צֶמֶד בָּקָר. Zwölf Gespanne, שְׁנֵים עָשָׂר צְמָדִים. Zwei Gespanne Pferde, שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים.

Gespötte, das, du sollst zum Gelächter und Gespötte werden, תִּהְיֶה לִצְחֹק וּלְלַעַג. Sein Gespötte mit Einem treiben, הִתְקַלֵּס בְּאִישׁ.

Gespielin, die, sie ist die Gespielin meiner Jugendjahre, רֵעַת שַׁעֲשׁוּעִים הִיא לִי מִשְּׁנוֹת חַיֵּי נְעוּרַי. Ich und meine Gespielinnen, אָנֹכִי וְרֵעוֹתַי.

Gespinnst, das, מַטְוֶה, מְאוּזָל.

Gespenst, das, nächtliche, (nach Einigen) לִילִית.

Gespräch, das, שִׂיחָה. Den ganzen Tag ist sie (die Lehre Gottes) mein Gespräch, כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי. Sich mit Einem in ein Gespräch einlassen הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ. Ein Todtengespräch שִׂיחָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים (שִׂיחָה בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת).

Gesprächig, er ist, יֶאֱהַב לְהִדַּבֵּר אֶל רֵעָיו.

Gesprächweise, בְּדֶרֶךְ שִׂיחָה וְדִבּוּר בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ.

Geschrei, das, 1) überhaupt, קוֹל. Es ist nicht das Geschrei der Stärke, אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה. 2) Um Hülfe, שֶׁוַע, שַׁוְעָה, זְעָקָה, צְעָקָה; der Klage, צְוָחָה; der Freude, רִנָּה. Das Volk erhob ein großes Geschrei, וַיָּרִיעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה.

Grab, das, קֶבֶר, קְבוּרָה, בֵּית עוֹלָם, s. Heimath. Gräber, קְבָרִים, קְבָרוֹת. Ein Grab machen, חָפַר קֶבֶר. Eine Leiche zu Grabe tragen, הוֹבִיל הַמֵּת לַקָּבֶר. Alle, die in das stille Grab sinken, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה. Ein Mensch, der mit Menschenblut belastet ist, muß bis zum Grabe flüchtig sein, אָדָם עָשֻׁק בְּדַם נָפֶשׁ עַד בּוֹר יָנוּס.

Grabhügel, der, רֶמֶת קֶבֶר. Er weilt am — עַל

גָּדִישׁ יִשְׁקוֹד. Man machte bei Gottlosen seinen Grabhügel, (nach Einigen) וַיִּתֵּן אֶת עָשִׁיר בְּמֹתָיו.

Grabgesang, der, das Grablied, שִׁיר נְהִי בְּמוֹת, קִינָה עַל הַמֵּת, s. Klagelied.

Grabmal, das, צִיּוּן מַצֶּבֶת קֶבֶר; Rahel's, מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל. Die Grabmäler der Könige, קִבְרֵי הַמְּלָכִים. Die Leichname ihrer Könige in ihren Grabmälern (nach Einigen) פִּגְרֵי מַלְכֵיהֶם בָּמוֹתָם.

Graben, der, einer Festung, חָרוּץ; zum Wasser, תְּעָלָה.

Graben, 1) einen Brunnen, חָפַר, כָּרָה בְּאֵר. Ich grub und trank Wasser, אֲנִי קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מַיִם. Er grub eine Grube, und fiel selbst hinein, בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל. 2) Mit dem Grabstichel in Etwas, s. Eingraben.

Grabstichel, der, חֶרֶט, עֵט בַּרְזֶל.

Grabstein, einen Grabstein setzen, הַצֵּב מַצֶּבֶת אֶבֶן עַל הַקָּבֶר.

Grabstätte, die, קֶבֶר, קְבוּרָה, מְקוֹם קֶבֶר.

Grabscheit, das, מַחֲרֵשָׁה. Grabscheite, מַחֲרֵשׁוֹת.

Grabschrift, die, הַמִּכְתָּב הֶחָרוּת עַל מַצֶּבֶת הַקֶּבֶר, מִכְתַּב זִכָּרוֹן עַל הַמַּצֵּבָה.

Grad, der, 1) am Sonnenzeiger. Leicht ist es dem Schatten, zehn Grade zu sinken, נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת, s. Stufe. 2) Der höchste Grad der Freude, רֹאשׁ הַשִּׂמְחָה.

Gras, das, עֵשֶׂב, חָצִיר. Junges, דֶּשֶׁא. Sie weideten im Grase, וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ. Gras hervorbringen, הַדְשֵׁא דֶּשֶׁא.

Grasgrün, es ist, עֵינוֹ כְּעֵין דֶּשֶׁא.

Grasen, 1) das Vieh grasen lassen, הַרְעֵה הַבְּהֵמָה בִּמְקוֹם דֶּשֶׁא; 2) s. Abmähen.

Grasreich, מָלֵא דֶשֶׁא.

Gratuliren, Einem, בָּרֵךְ אִישׁ, s. Wünschen.

Gram, er ist mir, יִכְעַס אֵלָי.

Gram, der, vor Gram verzehrt sich meine Seele, mein Leib, עָשְׁשָׁה בְכַעַס נַפְשִׁי וּבִטְנִי.

Grammatik, die, סֵפֶר דִּקְדּוּק*, s. Sprachlehre.

Grammatiker, der, מְדַקְדֵּק*, s. Sprachlehrer.

Granatapfel, der, רִמּוֹן, plur. רִמּוֹנִים.

Granatapfelbaum, der, רִמּוֹן.

Grassiren, von Krankheiten, s. Herrschen.

Grazie, die, s. Anmuth.

Grob, 1) dieses Mehl ist — הַקֶּמַח הַזֶּה אֵינֶנּוּ טָחוּן הֵיטֵב. Grobe Speisen, מַאֲכָלִים גַּסִּים*. 2) Er war grob gegen mich, דִּבֵּר אִתִּי קָשׁוֹת.

Grotte, die, מְעָרָה.

Grobian, der, הַמְדַבֵּר קָשׁוֹת אֶת כָּל אִישׁ.

Groll, der, er hegt einen Groll gegen mich, יִטֹּר אִתִּי.

Groß, 1) der körperlichen Ausdehnung nach. Ein großes Haus, בַּיִת גָּדוֹל. Ein sehr großer Mann, אִישׁ מִדָּה. Ein Adler mit großen Flügeln, נֶשֶׁר גָּדוֹל כְּנָפַיִם. Große Gewässer, מַיִם רַבִּים, מַיִם כַּבִּירִים. 2) Der Knabe wurde immer größer, הַנַּעַר הָלֵךְ וְגָדֵל. 3) Kinder groß ziehen, גַּדֵּל בָּנִים. Er pflanzt die Zeder, und der Regen zieht sie groß, נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל. Die Löwin zog groß ihre Jungen, הַלְּבִיָּא רִבְּתָה גּוּרֶיהָ. 4) Der Wichtigkeit nach. Ein großer Tag, יוֹם גָּדוֹל. Wie groß ist deine Güte! מָה רַב טוּבְךָ. Du hast mir eine große Gnade erzeigt, הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עִמָּדִי. 5) Angesehen, mächtig. An diesem Tage fange ich an, dich groß zu machen, הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ. Sein jüngerer Bruder wird größer sein als er, אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ. Der Mann wurde immer größer, וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ הָלוֹךְ וְגָדֵל. Die Großen des Königs, גְּדֹלֵי, רַבֵּי הַמֶּלֶךְ. 6) Ausgezeichnet. Er hat Großes gethan, עָשָׂה גְדֹלוֹת, הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת. Groß in den Rathschlüssen, גְּדֹל הָעֵצָה.

Großgliederig, שָׂרוּעַ.

Großherzige, Großmüthige, der, נְדִיב לֵב, שׁוֹעַ. Ein großherziger Humanist, אִישׁ אוֹהֵב אָדָם, נְדִיב לֵב.

Großthaten, die, Gottes, גְּבוּרוֹת אֱלֹהִים, s. Aussprechen.

Großthuer, der, מִתְגַּדֵּל, מִתְכַּבֵּד.

Großmutter, die, deine, אֵם אָבִיךָ (אָבִיךְ), אֵם אִמְּךָ (אִמֵּךְ).

Großeltern, die, meine, יוֹלְדֵי אָבִי וְאִמִּי.

Großes, Etwas, דָּבָר גָּדוֹל, גְּדוֹלוֹת, s. Groß.

roßen, die, ich will doch zu den Großen gehen, אֵלְכָה לִּי אֶל הַגְּדוֹלִים, s. Groß.

roßvater, der, sein, אֲבִי אָבִיו, אֲבִי אִמּוֹ.

roßsprecher, der, הַמַּגְדִּיל פִּיו, אִישׁ הַמִּתְפָּאֵר בְּמַתַּת שָׁקֶר, פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

röße, die, 1) körperliche, גֹּדֶל. Der Baum wurde schön in seiner Größe, וַיִּיף הָעֵץ בְּגָדְלוֹ. Leute von jeder Größe, אַנְשֵׁי כָל קוֹמָה. Stiege auch seine Größe himmelan, אִם יַעֲלֶה לַשָּׁמַיִם שִׂיאוֹ. 2) Es ist mir nicht die Hälfte gesagt worden von der Größe deiner Weisheit, לֹא הֻגַּד לִי חֲצִי מַרְבִּית חָכְמָתְךָ. In der Größe deiner Erhabenheit zermalmst du deine Widersacher, בְּרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ. Nach der Größe deiner Liebe, בְּגֹדֶל חַסְדְּךָ. Dein, o Gott, ist die Größe, לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה. Ich zeige mich in meiner Größe (von Gott), וְהִתְגַּדִּלְתִּי.

rube, die, שׁוּחָה, שִׁיחָה, plur. שִׁיחוֹת; שׁוּחוֹת plur. שְׁחִיתוֹת; שַׁחַת, שְׁחוּת, בּוֹר, plur. בּוֹרוֹת; בְּאֵר, plur. בְּאֵרוֹת; פַּחַת, plur. פְּחָתִים. Er stürzte sie in Gruben, בְּמַהֲמֹרוֹת יַפִּילֵם. Fig. Wer eine Grube gräbt, fällt selbst hinein, כֹּרֶה שַׁחַת בָּהּ יִפּוֹל, חֹפֵר גּוּמָּץ בּוֹ יִפּוֹל.

rummet, das, לֶקֶשׁ.

rund, der, 1) des Meeres, קַרְקַע הַיָּם. In eine Tiefe sinken, wo man keinen Grund finden, kann טָבַע בִּמְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד. Zu Grunde gehen, von Schiffen, s. Untergehen. 2) Eines Hauses, יְסוֹד מַסָּד, יְסוֹדַת הַבַּיִת. Ich entblöße ihren Grund, יְסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה. Den Grund zu einem Gebäude legen, יַסֵּד הַבִּנְיָן. 3) Der Grund einer Sache, שֹׁרֶשׁ דָּבָר. Ohne Grund, בְּלִי סִבָּה*. 4) Das ist mein Grund und Boden, אַדְמָתִי הִיא. Liegende Gründe, קַרְקָעוֹת*. 5) Zu Grunde gehen, אָבַד. Etwas zu Grunde richten, אִבֵּד, הִשְׁחִית כִּלָּה דָבָר.

Grundbesitzer, der, קוֹנֶה אֲחֻזַּת אֶרֶץ, בַּעַל הָאֲדָמָה.

Grundsatz, der, 1) die Grundsätze einer Wissenschaft, יְסוֹדֵי הַחָכְמָה*. 2) Ein Mann von festen Grundsätzen, אִישׁ אֲשֶׁר לִבּוֹ נָכוֹן. Er hat gute Grundsätze, טְהָר לֵב הוּא.

Grundlage, die, יְסוֹד, מַסָּד. Gottesfurcht ist die Grundlage aller Weisheit, יִרְאַת אֱלֹהִים הִיא יְסוֹד כָּל הַחָכְמָה.

Grundlos, 1) vom Wasser, s. Bodenlos. 2) s. Ungegründet.

Grundlehren, die, der Religion, יְסוֹדֵי הַדָּת*.

Grundfesten, die, מוֹסְדֵי, מוֹסָדוֹת, אֻשִׁיּוֹת. Die Grundfesten der Erde, מוֹסְדוֹת תֵּבֵל.

Grundpfeiler, die, שָׁתוֹת.

Grundzahl, die, מִסְפַּר יְסוֹדִי*; z. B. Eins, Zwei, אֶחָד, שְׁנַיִם.

Grunzen, das, eines Schweines, קוֹל הַחֲזִיר.

Grundriß, der, eines Hauses, תַּבְנִית הַבַּיִת. Sie sollen den Grundriß messen, וּמָדְדוּ אֶת תָּכְנִית.

Grundstoff, der, die vier Grundstoffe, אַרְבַּע* יְסוֹדוֹת.

Grudstück, das, קַרְקַע*. Grundstücke, קַרְקָעוֹת.

Grundstein, der, אֶבֶן לְמוֹסָדוֹת. Ich lege in Zion einen Grundstein, הִנְנִי יִסַּד (יֹסֵד) בְּצִיּוֹן אָבֶן.

Gruß, der, שְׁאֵלַת שָׁלוֹם*. Den Gruß erwidern עָנָה אִישׁ הַמְבָרֵךְ אֹתוֹ. s. Ausrichten.

Gruft, die, בּוֹר. s. Grab.

Grau, sein, שׂוֹב. Ich bin alt und grau, זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי. Er ist grau geworden, שְׂעַר רֹאשׁוֹ הָפַךְ לָבָן, שֵׂיבָה זָרְקָה (זָרְקָה) בּוֹ. Das graue Haupt unseres Vaters, שֵׂיבַת אָבִינוּ.

Grausam, er ist, אַכְזָר, אַכְזָרִי הוּא; sie sind, אַכְזָרִי הֵמָּה.

Grausamkeit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Grausen, s. Grauen.

Grauen, es grauete ihnen vor den Söhnen Israels, קָצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Grauen, wenn der Morgen grauet, בְּמוֹצָאֵי בֹקֶר.

Graupen, die, גֶּרֶשׂ.

Grübeln, über Etwas, חָקַר דָּבָר בִּמְאֹד מְאֹד.

Grütze, die, רִיפוֹת.

Grille, die, צְלָצַל.

Grimm, der, חֵמָה, עֶבְרָה, עֲבָרוֹת.

Grimmig, 1) grimmige Leute, אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ. Ein

grimmiges Thier, חַיָּה רָעָה. 2) Eine grimmige Kälte, קָרַח נוֹרָא.

Grün, von Bäumen, רַעֲנָן; grünes Kraut, יֶרֶק עֵשֶׂב; vom Holze, לַח. So lang es grün ist (vom Schilfe), עוֹדֶנּוּ בְאִבּוֹ. Grüne Auen, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Grün, das, יֶרֶק; das Junge, דֶּשֶׁא. Ich stieg hinab, zu schauen das Grün des Thales, יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל. Er forschte der grünen Weide nach, אַחַר כָּל יָרוֹק יִדְרוֹשׁ.

Grind, der, auf dem Kopfe, נֶתֶק.

Gründlich, Etwas gründlich untersuchen, חָקֹר הֵיטֵב אֶת הַדָּבָר. Ein gründlicher Denker, הַחֹקֵר חִקְרֵי הַחָכְמוֹת.

Grünlich, יְרַקְרַק. Grünlich ist die Farbe ihres Kleides, מַרְאֶה כְסוּתָהּ יְרַקְרַק.

Grüne, das, יֶרֶק, יָרוֹק. Das Grüne deckt das ganze Feld, מַרְאֶה הַיָּרוֹק יְכַסֶּה פְּנֵי כָל הַשָּׂדֶה.

Grünen, דָּשָׁא. Es grünen die Auen der Wüste, דָּשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר. Auch grünt unser Lager, אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה.

Grüßen, Einen, בֵּרֵךְ אִישׁ. Triffst du Jemand, so grüße ihn nicht, כִּי תִמְצָא אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ. Wir grüßen euch im Namen des Ewigen, בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם ה׳.

Griff, der, eines Schwertes, נִצַּב הַחֶרֶב. s. Handgriff.

Griffel, der, חֶרֶט, עֵט.

Greis, sein greises Haupt, שֵׂיבָתוֹ.

Greis, der, שָׂב, אִישׁ שֵׂיבָה, יָשִׁישׁ, יָשֵׁשׁ, plur. יְשִׁישִׁים.

Greisenalter, das, in einem Glücklichen, בְּשֵׂיבָה טוֹבָה.

Gräulich, die gräulichen Gesetze, חֻקּוֹת הַתּוֹעֵבוֹת. Gräuliche Gestalten, אֵימִים. Gräuliches, שַׁעֲרוּרָה.

Gräuel, der, 1) der Abscheu vor Etwas, שִׁקּוּץ שֶׁקֶץ. גֹּעַל, דֵּרָאוֹן. 2) Von unreinen Speisen, פִּגּוּל. תּוֹעֵבָה, 3) Von Götzen, שִׁקּוּץ, plur. שִׁקּוּצִים; תּוֹעֵבָה, plur. תּוֹעֵבוֹת.

Gräuelthat, die, eine Gräuelthat begehen, עָשָׂה תוֹעֵבָה.

Greifen, 1) nach Etwas, שָׁלַח יָדוֹ לָקַחַת דָּבָר לָקַח בְּלָיו. הָדָה יָדוֹ עַל דָּבָר. Zu den Waffen, גִּבֵּר, הִתְגַּבֵּר. בְּיָדוֹ לְהִלָּחֵם. 2) Um sich greifen, פָּשָׂה. חָזַק. s. Ueberhandnemen; vom Ausschlage, 3) Einem in sein Recht — גָּזַל מִשְׁפַּט אִישׁ. 4) Einem unter die Arme — הֶחֱזִיק יְדֵי, בִּידֵי אִישׁ.

Grämlich, ein grämliches Gesicht, פָּנִים זֹעֲפִים נִזְעָמִים.

Grämen, sich über Etwas, הֶעֱצַב, הִתְעַצֵּב עַל. Sie grämte sich zu Tode, מֵתָה בִיגוֹנָהּ.

Grenze, die, 1) eines Landes, גְּבוּל הָאָרֶץ. Hier ist die Grenze meines Gebietes, פֹּה קְצֵה גְבוּלִי. Eine Grenze ziehen, bestimmen, גָּבַל גְּבוּל. Er stellte fest die Grenzen der Völker, יַצֵּב גְּבֻלוֹת עַמִּים. 2) fig. Einer Sache eine Grenze setzen, שׂוּם גְּבוּל לְ, שׂוּם חֹק לְ.

Grenzen, an Etwas, גָּבַל בְּ, הִשָּׁעֵן לִגְבוּל.

Grenzenlos, בְּלִי חֹק.

Grenzstadt, die, deines Gebietes, עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ.

Grenzstein, der, Grenzsteine verrücken sie, גְּבוּלוֹת יַשִּׂיגוּ.

Gräßlich, שַׁעֲרוּרִי. Gräßliche Menschen, אֵימִים. s. Gräulich.

ד D

Da, Umstandswort. 1) Für hier: Zieht da hinauf im Süden, עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב. 2) Für dort: Ich ging auf das Feld, und von da in den Weinberg, הָלַכְתִּי הַשָּׂדֶה וּמִשָּׁם הָלַכְתִּי אֶל הַכָּרֶם.

Da, Bindewort, וְ. Da fürchtete sich Mose und sprach, וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמַר. Da er hörte, כְּשָׁמְעוֹ. s. Als. Da Israel jung war, liebte ich es, כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ.

Dabei, 1) Umstandswort. Es bleibt — כִּדְבָרֵנוּ כֵּן יְהִי. Ich war nicht — לֹא הָיִיתִי שָׁם. Ich saß, ich stand — s. Daneben. 2) Bindewort. Und dabei schön von Gestalt, עִם יְפֵה מַרְאֶה, s. Zugleich.

Dagegen, 1) ich habe Nichts — טוֹב, יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי, לֹא אֶתְנַגֵּד לַדָּבָר הַזֶּה. Er wand'e Nichts

dagegen ein, לֹא הֵשִׁיב מִלִּים עַל זֹאת, s. Widerlegen. 2) Dagegen halten, s. Vergleichen. 3) Ich dagegen, וְאָנֹכִי, אוּלָם אָנֹכִי. — Ich dagegen gehe mit euch, אוּלָם אָנֹכִי אֶאֱרַח לְחֶבְרָה עִמָּכֶם, אֵלֵךְ אִתְּכֶם לְשַׁלֵּחֲכֶם, s. Aber.

Dadurch, er hat mir dadurch geschadet, הֵרַע לִי בְּזֹאת.

Dahin, 1) mit dem Tone auf der ersten Silbe. Dein Knecht ging weder dahin noch dorthin, לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנֶה וָאָנָה. Sie hatten keinen Raum zu fliehen dahin oder dorthin, לֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם לָנוּס הֵנָּה וָהֵנָּה. 2) In Verbindung mit Zeitwörtern und mit dem Tone auf der letzten Silbe. Ich denke bald dahin zu kommen, עִם לְבָבִי לָבוֹא שָׁמָּה בְּקָרוֹב. Der Regen ist weg und — הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ. Meine Hoffnung, meine Freude ist dahin, אָבְדָה תִקְוָתִי, נֶאֶסְפָה שִׂמְחָתִי מִמֶּנִּי. Stirbt aber der Mann, so schwindet er dahin וְגֶבֶר יָמוּת וַיֶּחֱלָשׁ.

Dahinter, ich bin dahinter gekommen, נוֹדַע, נִגְלָה לִי הַדָּבָר.

Daheim, bleibe, שֵׁב בְּבֵיתְךָ.

Daher, 1) als Nebenwort vor einigen Zeitwörtern, wo es im Hebräischen nicht ausgedrückt wird. Siehe, der Herr fährt daher auf einem schnellen Gewölke, הִנֵּה יְיָ רֹכֵב עַל עָב קַל, s. Einher. 2) Als Bindewort. לָכֵן, עַל כֵּן, s. Darum, Deßhalb.

Dawider, s. Dagegen.

Das Kind, הַיֶּלֶד, s. Artikel. Das Kind meiner Schmerzen, בֶּן אוֹנִי (בַּר צַעֲרִי). Das Kind des Glücks, יְלִיד הַהַצְלָחָה.

Das, Fürwort. Das ist der Mann, הוּא הָאִישׁ, s. Dies.

Dasig, s. Dortig.

Dasjenige, s. Derjenige.

Da sein, da bin ich! הִנֵּנִי! Ist Jemand da? הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. Sie suchen Wasser, und es ist keines da, מְבַקְשִׁים מַיִם וָאָיִן.

Dasein, das, 1) er that es in meinem — עָשָׂה הַדָּבָר לְעֵינַי, s. Gegenwart. 2) Das Dasein Gottes, מְצִיאוּת אֱלֹהַּ.

Daselbst, ich war, הָיִיתִי שָׁם. Warst du daselbst? הָיִיתָ אַתְּ שָׁמָּה.

Datum, das, eines Briefes, יוֹם כְּתִיבַת הָאִגֶּרֶת.

Dativ, יַחַס שְׁאֵלָיו, לְ. Seinem Bruder, לְאָחִיו. Er gab seinen Brüdern Leckereien, לְכָל אֶחָיו נָתַן מִגְדָּנוֹת.

Datiren, der Brief ist vom fünften dieses Monats datirt, הָאִגֶּרֶת נִכְתְּבָה בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

Dattel, die, פְּרִי תְמָרִים.

Dattelbaum, der, תָּמָר, תֹּמֶר. Dattelbäume, תְּמָרִים.

Dach, das, גָּג. Dächer, גַּגּוֹת. Fig. Wir wohnten unter einem Dache, יָשַׁבְנוּ בְּבַיִת אֶחָד.

Dachtraufe, die, מַרְזֵב הַגַּגּוֹת. Eine stets rinnende — דֶּלֶף טֹרֵד.

Dachmoos, das, חֲצִיר גַּגּוֹת.

Dachs, der, תַּחַשׁ. Dachse, תְּחָשִׁים.

Damm, der, נֵד; (bei Festungen) סוֹלְלָה. Er warf Dämme auf und eroberte sie, וַיִּצְבֹּר עָפָר וַיִּלְכְּדָהּ.

Damalig, der damalige König, הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מָלַךְ בַּיָּמִים הָהֵם.

Damals, אָז, בָּעֵת הַהִיא, בַּיָּמִים הָהֵם.

Damast, der, eines Ruhebettes, דְּמֶשֶׁק עָרֶשׂ. Kisten mit Damast, גִּנְזֵי בְרֹמִים.

Damit, 1) ich schrieb — כָּתַבְתִּי בוֹ. 2) Damit ihr wisset, לְמַעַן תֵּדְעוּ. Damit ihr wohnet, בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ.

Dame, die, אִשָּׁה גְדוֹלָה, s. Vornehm.

Dampf, der, קִיטוֹר.

Dampfen, es dampfte, עָלָה קִיטוֹר.

Dann, 1) wenn du ihn beschneidest, dann darf er davon essen, וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ. 2) Erst überlege und dann rede, הָבֵן וְאַחַר תְּדַבֵּר.

Danieder, er liegt krank, יִשְׁכַּב עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Dannen, von, מִזֶּה, מִשָּׁם.

Daneben, lege das Buch, הַנַּח הַסֵּפֶר אֶצְלוֹ. Er wohnt gleich — בֵּיתוֹ נֹגֵעַ בְּבֵיתִי.

Dank, der, תּוֹדָה. Ich will mit lautem Danke dir opfern, בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה לָךְ. Ist das der Dank für meine Treue? הֲזֶה שְׁלוּם אֱמוּנָתִי.

Dankopfer, das, זֶבַח תּוֹדָה. Ich werde dir entrichten meines Dankes Opfer, אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ.

Dankbar sein, שַׁלֵּם טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה.

Dankbarkeit, die, שִׁלּוּם טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה.

Danklied, das, שִׁיר תּוֹדָה. Lob- und Danklieder zu Ehren Gottes, שִׁיר תְּהִלָּה וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים.

Danken, Einem, הוֹדוֹת לְ. Gott sei gedankt, בָּרוּךְ אֱלֹהִים. Ich grüßte ihn, aber er dankte mir nicht, בֵּרַכְתִּיהוּ וְלֹא עָנָנִי.

Dankfest, das, הִלּוּלִים, s. Freudenfest.

Dankchor, der, מַקְהֵלוֹת תּוֹדָה. Ich stellte auf zwei große Dankchöre, וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדֹת גְּדוֹלֹת, als wenn es stünde: שְׁתֵּי מַקְהֵלוֹת גְּדוֹלוֹת לָתֵת קוֹל תּוֹדָה.

Daß, Bindewort, 1) mit der anzeigenden oder verbindenden Art. Ich weiß, daß du es thun wirst, יָדַעְתִּי כִּי תַעֲשֶׂה זֹּאת. Ich hörte, daß er krank sei, שָׁמַעְתִּי כִּי חָלָה הוּא. Wir haben gehört, daß er das Wasser des Schilfmeeres ausgetrocknet, שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ אֶת מֵי יַם סוּף. Es geschah eines Tages, daß sie kamen, וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ. Gott ist kein Mensch, daß er lüge, לֹא אִישׁ אֵל וִיכַזֵּב. 2) Auf daß er gebieten wird seinen Söhnen, לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו, s. Damit. Wir wollen daselbst ihre Sprache verwirren, so daß Einer nicht verstehe die Sprache des Andern, וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ. Ohne daß, siehe Ohne. 3) Daß nicht, לְבִלְתִּי. Er schwor, daß ich nicht überschreiten soll den Jordan, וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן. Hüte dich, daß du nicht vergessest, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח.

Davon, 1) eine Trennung von einer genannten Sache, מִן. Ich habe Nichts davon genommen, לֹא לָקַחְתִּי מִמֶּנּוּ מְאוּמָה. 2) Er lief — בָּרַח לוֹ. Wir sprachen nicht — לֹא דִבַּרְנוּ עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה. Er ist davon gekommen, נִמְלַט. Ich weiß Nichts — לֹא נוֹדַע לִי הַדָּבָר.

Davor, 1) dem Orte nach, Stellt Leute davor (vor die Höhle), הַפְקִידוּ עָלֶיהָ אֲנָשִׁים. 2) Ich fürchte mich — אִירָא מִפָּנָיו. Hüte dich — הִשָּׁמֵר מִפָּנָיו.

Dafür, 1) bei einem Tausche: תַּחַת. Ich will dir dafür einen bessern Weinberg geben, אֶתְּנָה לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ. 2) Von einem Fieber. Es gibt kein Heilmittel — רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָהּ. 3) Du bist schlecht, und Jeder hält dich dafür, רַע אַתָּה וְכָל אִישׁ יַחְשָׁבְךָ לְאִישׁ רָע.

Dafern, אִם, s. Wenn.

Dazu, 1) ich habe keine Lust — לֹא אֶחְפֹּץ בּוֹ. 2) Er lachte — צָחַק בְּשָׁמְעוֹ זֹאת. 3) Es kann Niemand — לֹא יוּכַל אִישׁ לָבוֹא אֵלָיו. Ich werde dazu fügen, אוֹסִיף עָלָיו. 4) Noch dazu, וְגַם.

Dazwischen, lege, das Buch, תֵּן הַסֵּפֶר אֶל בֵּינוֹתָם.

Daran, 1) daran sollst du erkennen, בְּזֹאת תֵּדַע. 2) Das Haus stößt — הַבַּיִת נֹגֵעַ בּוֹ. 3) Du thatest Recht — הֵטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת. 4) Es ist Nichts — דָּבָר רֵיק הוּא, לֹא יוֹעִיל בּוֹ.

Darum, 1) darum will ich euch nicht mehr helfen, לָכֵן לֹא אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם. Darum bestehen die Frevler nicht, עַל כֵּן לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים. 2) Ich möchte mein ganzes Vermögen darum geben, אֶתֵּן בַּעֲדוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

Darunter, 1) da ist ein Baum, setze dich — הִנֵּה הָעֵץ שֵׁב תַּחְתָּיו. 2) Es war ein Mann darunter (unter den Personen) אִישׁ הָיָה בְתוֹכָם.

Daraus, 1) man vertrieb den Feind daraus (aus dem Lande), גֹּרְשׁוּ הָאוֹיֵב מִמֶּנָּה. Nimm daraus (aus dem Sacke) קַח מִתּוֹכוֹ. 2) Er machte daraus ein gegossenes Kalb, וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה. 3) Daraus erkannte ich, בּוֹ יָדַעְתִּי.

Darauf, hier ist ein Stuhl, setze dich darauf, הִנֵּה הַכִּסֵּא שֵׁב עָלָיו. 2) Kann ich mich darauf verlassen? הַאוּכַל לִבְטֹחַ בִּדְבָרֶיךָ. 3) Vierzig Tage darauf, מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם.

Darüber, 1) breite ein Tuch — פְּרֹשׂ עָלָיו בֶּגֶד. Sie gingen darüber (über den Fluß), עָבְרוּ בוֹ. 2) Von zwanzig Jahren an und — מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה. 3) Darüber klage ich und jammere, עַל זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה. Ich sprach mit ihm — דִּבַּרְתִּי אֵלָיו עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Darin, er sitzt, יוֹשֵׁב הוּא בְתוֹכוֹ.

Darikus, der (eine persische Münze, welche unter

dem König Darius (דריוש) geprägt wurde), דַּרְכְּמֹן, אֲדַרְכֹּן. Dariken, דַּרְכְּמֹנִים, אֲדַרְכֹּנִים.

Darein legen, נָתַן אֶל תּוֹכוֹ; fig. לְפַשֵּׁר דָּבָר בֵּין הַטּוֹעֲנִים בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת.

Darbieten, Einem ein Geschenk, s. Darbringen.

Därben, er darbt, יֶחְסַר לַחְמוֹ. Junge Löwen darben und hungern, כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ.

Darbringung, die, הַקְרָבָה*. Als er die Darbringung des Geschenkes beendigt hatte, כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְהַקְרִיב אֶת הַמִּנְחָה.

Darbringen, Einem ein Geschenk, הִקְרִיב, הִגִּישׁ מִנְחָה לְ. Er brachte ein Opfer dar auf dem Altar des Tempels, הִקְרִיב קָרְבָּן לַיְיָ עַל מִזְבַּח הַהֵיכָל.

Darwägen, Einem Silber, שָׁקַל כֶּסֶף לְ.

Darthun, Einem Etwas, הוֹכִחַ דָּבָר לְ.

Darleihen, das, הַלְוָאָה*.

Darlegen, einen Rechtshandel, עָרַךְ מִשְׁפָּט.

Darm, der, s. Gedärme.

Darnach, er sehnte sich, כָּסַף, נִכְסַף אֵלָיו.

Darreichen, Einem Etwas, הִגִּישׁ דָּבָר לְ.

Darstellen, Etwas, 1) Vor Augen stellen, שׂוּם דָּבָר לְעֵינֵי, לִפְנֵי אִישׁ; 2) s. Schildern.

Dotter, der, s. Eierdotter.

Doch, 1) einen Gegensatz bezeichnend, אַךְ, s. Aber. 2) Sage doch, אֱמָר נָא. Ich will doch sehen, אֶרְאֶה נָא. Gehe doch nicht vorüber, אַל נָא תַעֲבֹר. Wozu doch? לָמָּה זֶּה.

Docht, der, פִּשְׁתָּה, s. Glimmen.

Dolch, der, חֶרֶב, plur. חֲרָבוֹת.

Dolchstiche, die, מַדְקְרוֹת חָרֶב.

Dolmetschen, תִּרְגֵּם.

Dolmetscher, der, מֵלִיץ, מְתַרְגֵּם.

Donner, der, רַעַם, קוֹל, קוֹלוֹת אֱלֹהִים.

Donnerwetter, das, שׁוֹאָה.

Donnern, 1) es donnert, יִרְעַם, יִשָּׁמַע קוֹל הָרַעַם. Es donnert nicht mehr, חָדְלוּ הַקּוֹלוֹת. 2) Gott donnert, יַרְעֵם אֵל, אֱלֹהִים יִתֵּן קוֹלוֹ, בְּקוֹלוֹ.

Donnerstag, יוֹם חֲמִישִׁי.

Donnerstrahl, der, חֲזִיז קוֹלוֹת.

Doppelgebiß, das, כֶּפֶל רֶסֶן.

Doppelt, כָּפוּל. Das Doppelte, מִשְׁנֶה, פִּי שְׁנַיִם. Eine doppelte Portion, מָנָה אַחַת אַפָּיִם. Doppelt so viel, כִּפְלַיִם.

Doppelzüngig sein, דַּבֵּר בְּלֵב וָלֵב.

Doktor, der, der Heilkunde, רוֹפֵא חָכָם; der Rechte, יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Dort, שָׁם.

Dorthin, er kam, בָּא שָׁם, שָׁמָּה. Wir wollen bis dorthin gehen, נֵלְכָה עַד כֹּה.

Dortig, die dortigen Häuser, הַבָּתִּים אֲשֶׁר שָׁם.

Dorn, der, קוֹץ, חוֹחַ, חָרוּל, סִלּוֹן, שָׁמִיר, חֵדֶק, קִמּוֹשׁ. Dornen, קוֹצִים, חוֹחִים, חֲרֻלִים, קִמְּשֹׁנִים, צִנִּים, צְנִינִים, שִׂכִּים.

Dornbusch, der, סְנֶה. Dornbüsche, חֲוָחִים.

Dornhecke, die, מְשֻׂכַת חֵדֶק, נַעֲצוּץ. Dornhecken, נַעֲצוּצִים.

Dornig, מָלֵא קוֹצִים; fig. die Materie dieser Abhandlung ist dornig, הָעִנְיָן אֲשֶׁר עָלָיו יִשְׁתָּרֵעַ מִכְתָּב חָכְמָה הַלָּזֶה לֹא נָקֵל הוּא לַהֲבִינוֹ בִּמְהֵרָה.

Dorf, das, כְּפָר. Dörfer, כְּפָרִים, בְּנוֹת הָעִיר, חַוּוֹת.

Du, אַתָּה; (weibl.) אַתְּ.

Dulden, 1) Schmerzen, סָבַל, נָשָׂא מַכְאֹבִים. Er duldet die Schmerzen unserer Sünden, מַכְאֹבוֹת עֲוֹנֵינוּ סְבָלָם. 2) Er duldete nicht länger das Ungemach Israels, וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל.

Dumm sein, בָּעַר, הִבְעַר. Warum sind wir dumm in euren Augen? מַדּוּעַ נִטְמִינוּ בְּעֵינֵיכֶם. Ein dummer Mensch, בֹּעַר, בַּעַר, חֲסַר לֵב, plur. בֹּעֲרִים.

Dummheit, die, חֹסֶר לֵב, בַּעֲרוּת.

Dumpf, das Volk mit dumpfer Rede, עַם עִמְקֵי שָׂפָה.

Dunst, der, אֵד.

Dunsten, die Erde dunstet, יַעֲלֶה אֵד מִן הָאָרֶץ.

Dunkel werden, vom Tage, von der Sonne, קָדַר; von den Augen, כָּהָה. Seine Augen fingen an, dunkel zu werden, עֵינָיו הֵחֵלּוּ כָּהוֹת. Leute von dunkler Herkunft, חֲשֻׁכִּים.

Dunkel, das, אֹפֶל. Das Gestein des Dunkels, אֶבֶן אֹפֶל.

Dunkelheit, die, קַדְרוּת. Dunkelheit der Nacht, הֶשְׁכַּת לַיְלָה.

Duft, der, רֵיחַ,

Duftig, הַנֹּתֵן רֵיחַ.

Duften, נָתַן רֵיחַ.

Durch, Vorwort, 1) Ein Loch durch das Brett bohren, נָקַב חוֹר בַּקֶּרֶשׁ. 2) Durch das Fenster schauen, הִשְׁקִיף בְּעַד הַחַלּוֹן. Durch einen Bach gehen, עָבַר בְּנַחַל. 3) Er schickte mir das Geld durch seinen Diener, שָׁלַח לִי הַכֶּסֶף בְּיַד מְשָׁרְתוֹ. Groß ist seine Herrlichkeit durch deine Hülfe, גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ. Durch Nachtgesichte schreckst du mich, מֵחֶזְיוֹנוֹת תְּבַעֲתַנִּי. 4) Wir gingen die ganze Nacht durch, הָלַכְנוּ כָּל הַלַּיְלָה.

Durchaus, gänzlich, völlig, כָּלִיל. Durchaus von Gold, מִכְלוֹת זָהָב.

Durcheinander, s. Vermischt, Verwirrt.

Durchbohren, 1) ich bohre das Holz durch, אֶקֹּב חוֹר בָּעֵץ. 2) Er durchbohrte ihn mit dem Schwerte, דָּקַר, דָּקַר אֹתוֹ בְּחַרְבּוֹ. Die vom Schwerte Durchbohrten, מְטֹעֲנֵי חֶרֶב. Sie durchbohrte ihm die Schläfe, חָלְפָה רַקָּתוֹ. Das Ohr mit einer Pfrieme, רָצַע הָאֹזֶן בַּמַּרְצֵעַ. Von einem zerbrochenen Rohrstabe. Er dringt in die Hand und durchbohrt sie וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ. Die Nacht durchbohrt mein Gebein, לַיְלָה נִקַּר עֲצָמַי.

Durchblicken, s. Durchsehen.

Durchbruch, der, des Wassers, פֶּרֶץ מַיִם.

Durchbringen, 1) Etwas durch einen Ort, הֶעֱבִר דָּבָר בְּ. 2) Sich kümmerlich — הֶחֱיָה נַפְשׁוֹ בְּעִצָּבוֹן. 3) Sein Vermögen — אִבֵּד הוֹנוֹ.

Durchbrechen, hier brach das Wasser durch, פֹּה פָּרַץ הַמַּיִם. Durchzubrechen zu dem König der Edomiter, לְהַבְקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם. Sie knien nieder, ihre Jungen brechen durch תִּכְרַעְנָה יַלְדֵיהֶן תְּפַלַּחְנָה.

Durchgang, der, er verwehrte ihnen den Durchgang durch sein Land, לֹא נְתָנָם לַעֲבֹר בְּאַרְצוֹ.

Durchglühen, sie sind vom Weine durchglüht, יַיִן יַדְלִיקֵם.

Durchgehen, 1) ich habe mich in der Stadt nicht aufgehalten, ich bin nur durchgegangen, עָבַרְתִּי בָּעִיר וְלֹא נֶעֱצַרְתִּי שָׁם. Einen durchgehen lassen, נָתַן אִישׁ לַעֲבֹר בְּ. 2) Flüchtig werden, בָּרַח.

Durchgehends, s. Durchaus.

Durchdringen, 1) du bargst dich im Gewölke, daß kein Gebet durchdringe, סַכּוֹתָה בֶעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה. 2) Ich bin vom Schrecken durchdrungen, מָלְאוּ מָתְנַי חַלְחָלָה. Sie durchdringen mit Scharfblick unsere politische Lage, בְּעַיִן פְּקוּחָה יַרְדוּ לָדַעַת מַעֲמָדֵנוּ הַמְּדִינִי עַד תַּכְלִיתוֹ.

Durchhelfen, einem Flüchtling, עָזַר הַנּוֹדֵד לְהִמָּלֵט.

Durchwachen, ich habe drei Nächte durchwacht, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת.

Durchwandern, ein Land, עָבַר בָּאָרֶץ.

Durchwehen, komme, o Südwind, durchwehe meinen Garten, בּוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי.

Durchsuchen, ein Haus, חִפֵּשׂ, מִשֵּׁשׁ אֶת הַבַּיִת.

Durchsichtig, שָׁקוּף. Durchsichtige Fenster, חַלּוֹנִים שְׁקֻפִים. Ein Werk von durchsichtigem Saphir, מַעֲשֵׂה לִבְנַת סַפִּיר.

Durchsichtigkeit, die, לִבְנָה.

Durchsägen, ein Holz, שׁוּר (נִשַּׁר) עֵץ בַּמְּגֵרָה לִשְׁנַיִם.

Durchsehen, 1) durch Etwas sehen, הִבִּיט, הִשְׁקִיף בְּעַד. 2) Eine Rechnung, חָקַר הַחֶשְׁבּוֹן.

Durchsetzen, יָכֹל. Du hast mich überwältigt und es durchgesetzt, חֲזַקְתַּנִי וַתּוּכָל. Etwas für Einen — גָּמַר דָּבָר בְּעַד אִישׁ, s. Vollführen.

Durchtrieben, ein durchtriebener Mensch, אִישׁ עָרוּם מְאֹד.

Durchtreiben, einen Pflock, תָּקַע יָתֵד בְּ. 2) Das Vieh — נָהַג הַבְּהֵמָה בְּתוֹךְ.

Durchlassen, sie ließen uns nicht durch, לֹא נְתָנוּנוּ לַעֲבֹר בְּ.

Durchlöchern, Etwas, נָקַב אֶת. Ein durchlöcherter Beutel, צְרוֹר נָקוּב.

Durchlaufen, die Sonne freuet sich wie ein Held die Bahn zu durchlaufen, הַשֶּׁמֶשׁ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח.

Durchlesen, ein Buch, קָרָא סֵפֶר מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף.

Durchnäßt sein, רָטַב Vom Regengusse des Gebirges sind sie durchnäßt, מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטָבוּ.

Durchfahren, עָבַר בַּעֲגָלָה בְּתוֹךְ.

Duchfallen, נָפַל בְּעַד.

Durchführen, Einen, הֶעֱבִיר אִישׁ בְּ.

Durchforschen, Einen, חָקַר אִישׁ.

Durchfließen, der Strom durchfließt die Stadt, הַנָּהָר הֹלֵךְ בְּתוֹךְ הָעִיר.

Durchziehen, ein Land, עָבַר בָּאָרֶץ.

Durchkommen, das Wasser ist zu tief, du kannst nicht — הַמַּיִם עֲמוּקִים מְאֹד וְלֹא תוּכַל לַעֲבֹר בָּם.

Durchreisen, הָאִישׁ הַזֶּה עָבַר דֶּרֶךְ מָקוֹם זֶה. או עִיר הַזֹּאת בְּלֶכְתּוֹ לְמַסָּעוֹ. Wir haben das Land durchreist, עָבַרְנוּ בְּכָל הָאָרֶץ; in Handelsgeschäften, סָחַרְנוּ אֶת הָאָרֶץ. Ein Durchreisender, עוֹבֵר, אֹרֵחַ.

Durchreiten, er hat die Stadt durchritten, עָבַר אֶת הָעִיר כֻּלָּהּ רוֹכֵב עַל סוּסוֹ.

Durchreißen, קָרַע לִשְׁנַיִם.

Durchschauen, 1) das Fenster ist offen, schaue durch, הַחַלּוֹן פָּתוּחַ הַשְׁקֵף בַּעֲדוֹ. 2) Der Reiche hält sich für weise, aber der verständige Arme durchschauet ihn, חָכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר וְדַל מֵבִין יַחְקְרֶנּוּ.

Durchscheinen, הָאוֹר יֵרָאֶה מִתּוֹךְ הַדָּבָר הַזֶּה; von den Himmelskörpern, הָאִיר הַגִּיהַּ אוֹרוֹ בְּעַד.

Durchschweifen, ein Land, שׁוּט בָּאָרֶץ.

Duchstoßen, Einem mit dem Schwerte, s. Durchbohren.

Durchstehlen, sich, s. Durchschleichen.

Durchstechen, Einen mit einem Spieße, דָּקַר אִישׁ בַּחֲנִית מִקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה.

Durchstrahlen, die Sonne durchstrahlt den Nebel, קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעַ נָה בְּעַד הָעֲרָפֶל.

Durchströmen, s. Durchfließen.

Durchschlagen, sich, (im Kriege) הִבְקִיעַ, s. Durchbrechen.

Durchschleichen, sich, z. B. durch eine Stadt, עָבַר בַּסֵּתֶר בְּתוֹךְ הָעִיר.

Durchschneiden, Etwas, גָּזַר דָּבָר לִשְׁנַיִם. Durchschneidet das Kind, גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד לִגְזָרִים.

Durchspießen, Einen, דָּקַר אִישׁ.

Durchspähen, Etwas, חָקַר אֶת.

Durst, der, צָמָא, צִמְאָה. Ich habe Durst, צָמֵתִי. Ich habe meinen Durst gestillt, שָׁבַרְתִּי צְמָאִי.

Durstig sein, צָמֵא. Ein durstiges Weib, צְמֵאָה. Durstige Leute, צְמֵאִים.

Dursten, mich durstet oder dürstet, צָמֵתִי. Wenn dich dürstet, כִּי תִצְמָא.

Daumen, der, בֹּהֶן יָד, plur. בְּהוֹנוֹת. Sein rechter Daumen, בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית.

Dauer, die, deiner Zeiten, אֱמוּנַת עִתֶּיךָ. Eine Sache, die von Dauer ist, דָּבָר נֶאֱמָן. Der Jubel der Frevler ist von kurzer Dauer, רִנְנַת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב.

Dauerhaft, ein dauerhaftes Haus, בַּיִת נֶאֱמָן. Einen dauerhaften Frieden will ich euch geben, שְׁלוֹם אֱמֶת אֶתֵּן לָכֶם.

Dauern, der Krieg dauerte lange, וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה. Es dauerte lange, bis er kam, אָרְכוּ, רַבּוּ הַיָּמִים עַד בּוֹאוֹ. Die Freude des Ruchlosen dauert einen Augenblick, שִׂמְחַת חָנֵף עֲדֵי רָגַע. Denn so lange dauerte die Zeit ihrer Salbung, כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן.

Dauern, 1) bereuen. Mich dauert es gethan zu haben, אֶנָּחֵם כִּי עָשִׂיתִי הַדָּבָר הַזֶּה. 2) Mich dauert dieses Kind, נִכְמְרוּ נִחוּמַי עַל הַיֶּלֶד הַזֶּה.

Die, s. Der.

Diadem, das, נֵזֶר, כֶּתֶר.

Dialekt, der, s. Mundart.

Diamant, der, שָׁמִיר. Wie ein Diamant, der härter ist als ein Felsen, כְּשָׁמִיר חָזָק מִצֹּר.

Diamanten, eingegraben mit diamantener Spitze, חֲרוּשָׁה בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר.

Dieb, der, גַּנָּב. Diebe, גַּנָּבִים.

Diebisch, auf eine diebische Weise, כְּדֶרֶךְ הַגַּנָּבִים.

Diebsbande, die, חֶבֶר גַּנָּבִים.

Diebsgenossen, die, חַבְרֵי גַנָּבִים.

Dieberei, die, גְּנֵבָה.

Diebstahl, der, גְּנֵבָה, plur. גְּנֵבוֹת. Er hat fünf Diebstähle begangen, גָּנַב חָמֵשׁ פְּעָמִים.

Dieselbe, s. Derselbe.

Dieser Mann, הָאִישׁ הַזֶּה. Diese Frau, הָאִשָּׁה הַזֹּאת. Diese Männer und Frauen, הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים הָאֵלֶּה. Er that dieses, עָשָׂה זֹאת, הַדָּבָר הַזֶּה. Alles dieses, כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

Dich, אֹתְךָ, אֹתָךְ; (weibl.) אֹתָךְ. Ich schickte dich, שְׁלַחְתִּיךָ; (weibl.) שְׁלַחְתִּיךְ.

Dicht, der König ließ sie gießen in dichter Erde יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בַּעֲבִי, בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה.

Dichtbelaubt, ein dichtbelaubter Baum, עֵץ עָבֹת. Eine dichtbelaubte Eiche, אֵלָה עֲבֻתָּה.

Dichtheit, die, עֳבִי, מַעֲבֶה.

Dichtung, die, *מְלִיצָה.

Dichten, 1) nachdenken, הָגָה, s. Sinnen. 2) Gedichte verfertigen, שׁוֹר שִׁירִים.

Dichten, das, des Herzens, הֶגְיוֹן, יֵצֶר לֵב. Er dichtet und trachtet böse Rathschläge auszuführen, יֶהְגֶּה אַף יֶהְגֶּה רַק לְהוֹצִיא מוֹעֲצוֹת רָעוֹת לְפֹעֻלַּת אָדָם.

Dichter, der, מְשׁוֹרֵר, plur. מְשׁוֹרְרִים; *מֵלִיץ.

Dichterisch, מְלִיצִי, מְלִיצִית*.

Dill, der, eine Pflanze, קֶצַח.

Dielen, ein Zimmer, צַפֵּה קַרְקַע הַחֶדֶר קְרָשִׁים.

Dünn, ein dünnes Haar, שֵׂעָר דַּק.

Ding, das, דָּבָר. Dinge, דְּבָרִים. Jedes Ding hat seine Zeit, עֵת לְכָל חֵפֶץ. Ein übles Ding, עִנְיַן רָע.

Dingen, Einen, שְׂכֹר אִישׁ. Fig. Mit einem gedungenen Scheermesser, בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה.

Dingen, das, שְׂכִירָה.

Düngen, einen Acker, זָרֹה דֹמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה לְדַשְּׁנוֹ.

Dünger, der, דֹּמֶן, s. Mist.

Dinte, die, דְּיוֹ.

Dintefaß, das, קֶסֶת הַסֹּפֵר.

Dienlich, dieses ist mir nicht — הַדָּבָר הַזֶּה לֹא יוֹעִיל לִי.

Dienst, der, עֲבֹדָה. Einen Dienst verrichten, עֲבֹד עֲבֹדָה.

Dienstag, der, יוֹם שְׁלִישִׁי.

Dienstbar, s. Dienstpflichtig.

Dienstbarkeit, die, עַבְדֻת, s. Knechtschaft.

Dienstgeräthe, die (im Tempel) כְּלֵי הַשָּׁרֵת.

Dienstlos, er ist, אֵין לוֹ אָדוֹן לְשָׁרְתוֹ, אֵין לוֹ עֲבֹדָה לְעָבְדָהּ.

Dienstleute, die, עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת, עֲבֻדָּה.

Dienstmagd, die, שִׁפְחָה, plur. שְׁפָחוֹת; אָמָה.

Dienstfrei, חָפְשִׁי.

Dienstpflichtig werden, הָיֹה לְמַס עֹבֵד.

Dienen, Einem, 1) einen Dienst verrichten עָבַד, שָׁרֵת אֶת; vom Priester: Sie sollen mir dienen, וְכִהֲנוּ לִי. 2) Gott dienen, עָבֹד אֱלֹהִים. 3) Es diente zu meinem Besten, הָיָה לְטוֹב לִי.

Diener, der, מְשָׁרֵת, נַעַר.

Dienerschaft, die, עֲבֻדָּה. Meine — מְשָׁרְתַי.

Dünkel, der, eine Pflanze, כֻּסֶּמֶת.

Dünkel, der, stolze Einbildung, גֹּבַהּ לֵב. Der Dünkel ihres Herzens, (nach Einigen) שְׁרִירוּת לִבָּם.

Dünken, er dünkt sich weise zu sein חָכָם הוּא בְּעֵינָיו.

Dies ist der Mann, die Frau, הוּא הָאִישׁ, הִיא הָאִשָּׁה. Dies sind die Worte, die er geredet, אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר. Der Eine sagte dies, der Andere das, זֶה אֹמֵר בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה.

Diesseits des Jordans, בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן.

Düstel, die, דַּרְדַּר, שַׁיִת, קִמּוֹשׁ. Düstel und Dornen soll dir die Erde hervorbringen, קוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ.

Düster, אָפֵל. Ein finsterer düsterer Tag, יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.

Distrikt, der, פֶּלֶךְ, s. Bezirk.

Diesjährig, das diesjährige Getreide, דְּגַן הַשָּׁנָה הַזֹּאת. Der diesjährige Sommer war regnicht, יְמֵי הַקַּיִץ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת הָיוּ יְמֵי גְשָׁמִים.

Diesmal, dieses Mal, הַפַּעַם, זֹאת הַפַּעַם.

Disput, der, פִּלְפּוּל. Disputiren, יִפַּלְפְּלוּ בְּעִנְיְנֵי חָכְמָה וְתוֹרַת יְיָ, s. Streit.

Diät, חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה. Ich beobachte eine strenge Diät, אֶשְׁמֹר חֹק בַּאֲכָלִי וּבִשְׁתוֹתִי.

Dick sein, עָבָה. Du wurdest fett und dick, שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ. Eine sechs Ellen dicke Mauer, חוֹמָה אֲשֶׁר עָבְיָהּ שֵׁשׁ אַמּוֹת. Ich komme zu dir in einer

dicken Wolke, אָנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן. Eine dicke Finsterniß, חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה.

Diktiren, er hat mir den ganzen Brief diktirt, מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֵת כָּל הַדְּבָרִי הָאִגֶּרֶת וַאֲנִי כֹּתֵבְתִּים.

Dickicht, das, סְבַךְ, סֹבֶךְ. Die Dickichte des Waldes, סִבְכֵי הַיַּעַר. Wie der Löwe im Dickicht, כְּאַרְיֵה בְסֻכּה. Sie liegen im Dickicht auf der Lauer, יֵשְׁבוּ בַסֻּכָּה לְמוֹ אָרֶב.

Dicke, die, עֳבִי, עֳבִי, מַעֲבֶה, עָב (von עוב). Seine Dicke, עָבְיוֹ.

Dir, לְךָ, לָךְ; (weibl.) לָךְ. Zu dir, אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ.

Dirne, die, נַעֲרָה, עַלְמָה. Dirnen, נְעָרוֹת, עֲלָמוֹת.

Dürsten, s. Dursten.

Dürftig, ich bin arm und — עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי. Ein dürftiger Mann, אֶבְיוֹן, אִישׁ מַחְסוֹר. Dürftige Leute, אֶבְיוֹנִים. Speiset ihn mit dürftigem Brode, הַאֲכִילֻהוּ לֶחֶם לַחַץ.

Dürftigkeit, die, מַחְסוֹר.

Dürfen, 1) erlaubt sein; ist der Satz bejahend, wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt. Alles Männliche darf Dasselbe essen, כָּל זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ. Verneinend. Ein Gemeiner darf nichts Heiliges essen, כָּל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. Du darfst keinen Zehnten essen in deinen Thoren, לֹא תוּכַל לֶאֱכֹל הַמַּעֲשֵׂר בִּשְׁעָרֶיךָ. Du darfst dich nicht entziehen, לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם. 2) Es dürfte Jemand fragen, אוּלַי יִשְׁאַל אִישׁ.

Dürr, der Boden ist, הָאֲדָמָה חֲרֵבָה. Eine dürre Gegend, צְחִיחָה, צִמָּאוֹן, אֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת. Wie eine Wurzel aus einem dürren Boden, כַּשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה. Ein dürrer Baum, עֵץ יָבֵשׁ. Dürre Aehren, שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת. Dürre Kühe, פָּרוֹת הַקּוֹת הַבָּשָׂר.

Dürre, die, חֹרֶב, חָרֶב, חֲרָבוֹן, בַּצֹּרֶת, בַּצָּרוֹת, תַּלְאוּבָה, צִיָּה, צָיוֹן.

Deutung, die, eines Traumes, פִּתְרוֹן, שֶׁבֶר הַחֲלוֹם. Wer versteht die Deutung der Dinge? מִי יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר.

Deutlich erklären, בָּאֵר הֵיטֵב. Deutlich sprechen, מַלֵּל בָּרוּר. Eine deutliche Sprache, שָׂפָה בְרוּרָה.

Deuten, einen Traum, פְּתֹר חֲלֹם.

Deuter, der, פֹּתֵר.

Deich, der, s. Damm.

Däuchten, s. Dünken.

Dein, 1) ich schone Dein, אָחוּס עָלֶיךָ, s. Deiner. 2) Dein Kleid, בִּגְדְךָ, (weibl.) בִּגְדֵךְ. Deine Kleider, בְּגָדֶיךָ, בְּגָדַיִךְ.

Deinige, mein Vater und der — אָבִי, וְאָבִיךָ, וְאָבִיךְ. Das Deinige, כָּל אֲשֶׁר לָךְ. Die Deinigen, קְרוֹבֶיךָ, אַנְשֵׁי בֵיתֶךָ.

Deinetwegen, לְמַעַנְךָ, בַּעֲבוּרְךָ.

Deiner, 1) ich erbarme mich — אֲרַחֵם אֹתְךָ, עָלֶיךָ. 2) Das Haus deiner Schwester, בֵּית אֲחוֹתְךָ.

Degen, der, חֶרֶב, s. Schwert.

Dehnen, das Gold läßt sich — הַזָּהָב יֵרָקַע. Die Teppiche deiner Wohnung mögen sich — יְרִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ, s. Ausdehnen; fig. Meine Tage sind ein langgedehnter Schatten, יָמַי כְּצֵל נָטוּי.

Deserteur, der, desertiren, s. Ausreißer, Ausreißen.

Deliquent, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט מָוֶת, s. Ausführen.

Dem, s. Der.

Dämon, der, שֵׁד. Dämone, שֵׁדִים.

Demuth, die, עֲנָוָה.

Demüthig, er ist, עָנָו, שְׁפַל רוּחַ הוּא. Demüthige Leute, עֲנָוִים.

Demüthigen, den Feind, הַכְנִיעַ, הַכְרִיעַ הָאוֹיֵב. Die Philister wurden gedemüthigt נִכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים. Wohl mir, daß ich gedemüthigt wurde, טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתִי. Sich vor Gott — הִכָּנַע, הֵעָנוֹת מִפְּנֵי אֱלֹהִים. Demüthige dich unter ihren Händen, הִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ.

Dämmen, das Wasser, צְבוֹר עָפָר לַעְצוֹר בַּמַּיִם.

Dämmerung, die, נֶשֶׁף.

Dämmern, es dämmert schon (des Morgens), הָאוֹר יָבוֹא, יִבָּקַע; (des Abends) פָּנָה הַיּוֹם, רָפָה הַיּוֹם לָעֶרֶב, יִנָּטוּ צִלְלֵי עֶרֶב.

Demnach, was soll ich demnach thun? אִם כֵּן מָה אֶעֱשֶׂה.

Dämpfen, 1) von dem Tone. Aus dem Staube tönt gedämpft deine Rede, מֵעָפָר תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ. 2) Das Feuer, כַּבֵּה הָאֵשׁ, s. Ersticken.

Den, Geschlechtswort, s. Der.

Denn, Bindewort. 1) Bezeichnet es eine Ursache. Ich kann nicht zu dir kommen, denn ich bin krank, לֹא אוּכַל לָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי חֹלֶה אָנֹכִי. Denn sie ist das Eheweib eines Mannes, וְהִיא בְּעֻלַת בָּעַל. Denn wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. 2) Bei Fragen zur Verstärkung. Wo ist denn meine Hoffnung? אַיֵּה אֵפוֹ תִקְוָתִי. Auch ohne Frage. So wisset denn! דְּעוּ אֵפוֹא! 3) Nun: Thue denn Dieses, mein Sohn, עֲשֵׂה זֹאת אֵפוֹא בְּנִי. 4) Ich entlasse dich nicht, du habest mich denn gesegnet, לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי. 5) Als. Besser denn Gold, טוֹב מִזָּהָב.

Dennoch, obwohl ich es dir verbot, thatest du es bennoch, אַף כִּי צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת זֹאת עָשִׂיתָ.

Denkbuch, das, סֵפֶר זִכָּרוֹן.

Denkungsart, die, ihre Handlungen und ihre — מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם.

Denkwürdig, das Buch der denkwürdigen Ereignisse, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.

Denkmal, das, מַצֵּבָה, יָד. Es sei dir zum Denkmal zwischen deinen Augen, וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ. Ein ewiges, unvertilgbares Denkmal, אוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת.

Denken, 1) Vorstellungen haben, אָמַר בְּלִבּוֹ, עִם לְבוֹ. Doch er — er denkt nicht so, וְהוּא לֹא כֵן יְדַמֶּה. 2) An Etwas, זָכַר אֵת. Ich denke an ihn, seiner, אֶזְכְּרֶנּוּ. Es denkt Niemand mehr daran, לֹא יִזָּכֵר עוֹד. Ich denke an die Tage der Vorzeit, חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם. Wir denken, o Gott, deiner Gnade, דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. 3) Ihr sollt ihm thun, wie er gedacht hat seinem Bruder zu thun, וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו. Er denkt mir Böses zu thun, יַחְשֹׁב לְהָרַע לִי. Mich dachten sie zu erschlagen, אֹתִי דִּמּוּ לַהֲרֹג. Denkst du etwa, mich zu erschlagen? הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר. 4) Vermuthen. Dein Gesicht zu sehen habe ich nicht gedacht, רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי. 5) Er denkt anders als er spricht, בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּר. Denker, אִישׁ חוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ.

Denkzeichen, das, אוֹת זִכָּרוֹן, s. Denkmal.

Denkzettel, der, Gebetriemen, טוֹטָפוֹת, תְּפִלִּין.

Denkspruch, der, מָשָׁל, plur. מְשָׁלִים. Ein Denkspruch der Vorzeit, מְשַׁל הַקַּדְמוֹנִי. Eure Denksprüche sind Aschensprüche, זִכְרֹנֵיכֶם מִשְׁלֵי אֵפֶר.

Des, s. Der (Geschlechtswort).

Deßgleichen, 1) ein Hagel, deßgleichen in Egypten nicht war, בָּרָד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם. 2) Deßgleichen sein Vater, וְגַם אָבִיו.

Deßwegen, deßhalb, לָכֵן, עַל כֵּן.

Desto, je mehr sie es aber drückten, desto mehr vermehrte es sich, וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה.

Dessen, s. Der (Fürwort).

Deffekt, s. Mangelhaft.

Depositus, das, תְּשׂוּמֶת־יָד, פִּקָּדוֹן.

Deponiren, Etwas bei Jemanden, הִפְקִיד דָּבָר בְּיַד אִישׁ.

Deputat, das, חֹק.

Deputation, die, מַלְאָכִים, *מְשֻׁלָּחִים.

Dezember, der, הַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי, כִּסְלֵו.

Decke, 1) über Etwas zu breiten, כְּסוּי, כְּסוּת, מָסָךְ. des Bettes, שְׁמִיכָה, כְּסוּתוֹ לְעוֹרוֹ; מַסְוֶה. Er soll nicht aufdecken die Decke seines Vaters, לֹא יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו. Deine Decke sind Maden, מְכַסֶּיךָ תּוֹלֵעָה. Decken machte sie sich selbst, מַרְבַדִּים עָשְׂתָה לָּהּ. Bunte Decken, חֲטֻבוֹת. 2) Eines Schiffes, eines Zeltes, מִכְסֶה.

Deckel, der, eines Gefäßes, צָמִיד; der Bundeslade, כַּפֹּרֶת.

Decken, 1) den Tisch, פָּרַשׂ מִטְפַּחַת עַל הַשֻּׁלְחָן; ein Haus, ein Zelt, עָשָׂה גַּג לַבַּיִת, עָשָׂה מִכְסֶה לָאֹהֶל. 2) Eine Stadt, sie beschützen, גָּנַן עַל הָעִיר.

Dekret, das, כְּתָב הַדָּת.

Dekretiren, נָתַן דָּת.

Der, die, das, Geschlechtswort. Der Sohn, הַבֵּן. Das Haus des Sohnes, בֵּית הַבֵּן. Dem Sohne לַבֵּן. Den Sohn, אֶת הַבֵּן. Von dem Sohne, מֵהַבֵּן. Die Söhne, הַבָּנִים. Die Kleider der Söhne, בִּגְדֵי הַבָּנִים. Den Söhnen, לַבָּנִים. Die

Söhne, אֶת הַבָּנִים. Von den Söhnen, מֵהַבָּנִים. Die Tochter, הַבַּת, u. s. w. wie im Maskulino.

Der, die, das, Fürwort, 1) anzeigendes. Der Mann da sagte mir, הָאִישׁ הַזֶּה אָמַר אֵלַי. Die Leute da, הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה. 2) Beziehendes. Er ist es, der mit dir geht, הוּא הַהֹלֵךְ עִמְּךָ. Dessen Herz wie das Herz eines Löwen ist, אֲשֶׁר לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה. Von dem Manne, dem dieses gehört, bin ich schwanger, לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לּוֹ אָנֹכִי הָרָה. Das war die Zahl Derer, welche leckten mit ihrer Hand, וַיְהִי מִסְפַּר הַמְלַקְקִים בְּיָדָם.

Dereinst, בַּיָּמִים הַבָּאִים, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, s. Einst.

Derb prügeln, Einen, הִכָּה אִישׁ הַכֵּה וּפָצֹעַ, מַכָּה רַבָּה.

Dergleichen, כָּמוֹהֶם, כָּמוֹהֶן, s. Deßgleichen. Ich sah nicht Dergleichen (Kühe) im ganzen Lande Egypten, לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם. Dergleichen habe ich schon oft gehört, שָׁמַעְתִּי כָאֵלֶּה רַבּוֹת.

Dergestalt, s. So.

Derselbe, Dieselbe, הַהוּא, הַהִיא. An demselben Tage, בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה.

Derjenige, welcher nicht gehorcht, הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע. Diejenigen, הָאֲנָשִׁים.

Dermalen, עַתָּה.

Dermaßen, s. So.

Drachme, die, eine Münze, דַּרְכְּמֹן.

Drache, der, 1) das Thier. Der fliegende Drache, שָׂרָף מְעוֹפֵף. 2) Das Sternbild, נָחָשׁ בָּרִחַ.

Drang, ich empfinde einen innern Drang, הֱצִיקַתְנִי רוּחַ בִּטְנִי.

Drangsal, das, לַחַץ. In dem Drangsal der Zeiten, בְּצוֹק הָעִתִּים.

Droben sein, הָיָה לְמַעְלָה. Im Himmel droben, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל.

Drohung, die, גְּעָרָה, s. Drohen, das.

Drohen, Einem, גָּעַר בְּ. Er droht ihm, und er flieht schon in der Ferne, וְגָעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחָק. Einem mit der Hand — הֵנִיף יָדוֹ עַל אִישׁ. Vor deinem drohenden Blicke gehen sie zugrunde, מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ. Der Feind droht uns mit einem Einfalle, הָאוֹיֵב יָשִׂים פָּנָיו אֵלֵינוּ. Häuser, Die Schutthaufen zu werden drohen, בָּתִּים אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגַלִּים. Das Schiff droht zu Scheitern, הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.

Drohen, das, גְּעָרָה. Vor deinem Drohen fliehen sie, מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן.

Drollig, ein drolliger Einfall, דָּבָר אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעוֹ יִשְׂחַק עָלָיו.

Dromedar, der, ein junger, בֵּכֶר; das Weibchen, בִּכְרָה. Midjon's Dromedare, בִּכְרֵי מִדְיָן. Auf Maulthieren u. Dromedaren בַּפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת. (Nach einigen Auslegern der heiligen Schrift) הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים.

Dröhnen, es Donnert, daß die Fenster dröhnen, יִרְגְּזוּ הַחַלּוֹנִים לְקוֹל הָרַעַם, s. Beben, Gellen.

Drunten, לְמַטָּה, מִתַּחַת, s. Unten.

Druck, der, 1) der Druck der Nase gibt Blut, מִיץ אַף יוֹצִיא דָם. 2) Ich sah den Druck, wie die Egypter sie drücken, רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם. Der Druck des Frevlers, עָקַת רָשָׁע. 3) Der Druck eines Buches, *דְּפוּס הַסֵּפֶר.

Drucken, Bücher, *דָּפַס סְפָרִים.

Druckfehler, der, *טָעוּת הַדְּפוּס.

Drucker, der, *מַדְפִּיס.

Druckerei, die, מִכְבַּשׁ הַדְּפוּס. *בֵּית הַדְּפוּס.

Draußen stehen, עָמַד בַּחוּץ.

Drüben, das drüben stehende Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלָּז.

Dritthalb Monate, שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַחֲצִי הַחֹדֶשׁ. Dritthalb Jahre, Ellen, שְׁנָתַיִם וָחֵצִי, אַמָּתַיִם וָחֵצִי.

Dritte, der, die, שְׁלִישִׁי, שְׁלִישִׁית. Israel wird das Dritte sein, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁלִישִׁיָּה. Am Dritten des Monats, בְּיוֹם שְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ. Im dritten Jahre, בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ. den dritten Tag darauf, מָחֳרַת הַשְּׁלִישִׁי. Er rief wieder: Samuel! zum dritten Mal, וַיֹּסֶף קְרֹא שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִישִׁית. Thuet es zum dritten Mal, וְשַׁלֵּשׁוּ. Gehe hinab am dritten Tage, וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד.

Drittel, das, הַשְּׁלִישִׁית.

Dringen, 1) in ein Haus, בּוֹא בְּחָזְקָה אֶל הַבַּיִת; in eine Stadt, s. Eindringen. Hilf mir Gott, denn das Wasser dringt an's Leben, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ. Bis in das Herz dringen, נָגַע עַד הַלֵּב. 2) In Einen dringen, פָּצַר, הֵאִיץ, פָּגַע, הִפְגִּיעַ בְּאִישׁ. 3) Er dringt auf die Bezahlung der Schuld, אֵין הוּא לֵאמֹר שַׁלֵּם הַחוֹב.

Dringend, die Sache ist, הַדָּבָר נָחוּץ.

Drinnen, es ist Niemand, אֵין אִישׁ בְּתוֹכוֹ.

Drücken, 1) eigentlich. Die Nase, מוּץ אַף. Sie ließen sich die Brüste drücken, מֹעֲכוּ שְׁדֵיהֶן. 2) Ein Volk, לָחַץ, דָּחַק, נָגַשׂ אֶת הָעָם.

Drücken, das, der Nase, מִיץ אַף. s. Druck.

Drei Tage, שְׁלֹשָׁה יָמִים, יָמִים שְׁלֹשָׁה, שְׁלֹשֶׁת יָמִים. Ich erkrankte vor drei Tagen, חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה. drei Jahre, שָׁלֹשׁ שָׁנִים. Dreihundert, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת. Dreitausend, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. Ungefähr nach drei Monaten, כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים. Einen Apfel in drei Theile theilen, שַׁלֵּשׁ אֶת הַתַּפּוּחַ.

Dreitägig, 1) ein dreitägiges Kind, יֶלֶד בֶּן שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 2) Es war ein dreitägiger Kampf, הַמִּלְחָמָה הָיְתָה שְׁלֹשָׁה יָמִים יוֹם אַחֲרֵי יוֹם.

Dreijährig, von Menschen, בֶּן, בַּת שָׁלֹשׁ שָׁנִים; von Thieren, מְשֻׁלָּשׁ, (weibl.) מְשֻׁלֶּשֶׁת.

Dreimal des Jahres, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, שָׁלֹשׁ רְגָלִים, s. das Wörterbuch.

Dreifach, eine dreifache Schnur wird nicht schnell zerrissen, הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק.

Dreizackig, eine dreizackige Gabel, (in der Küche) מַזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם; (in der Hauswirthschaft) שְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן.

Dreizehn, שְׁלֹשָׁה עָשָׂר, (weibl.) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

Dreizehnte, am dreizehnten des Monats, בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ. Im dreizehnten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

Dreißig Tage, Jahre, שְׁלֹשִׁים יוֹם, שָׁנָה.

Dreißigjährig, der dreißigjährige Krieg, הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁלֹשִׁים שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה.

Dreißigste, der, Tag, יוֹם שְׁלֹשִׁים. Im dreißigsten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים.

Dreißiger, ein, בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה.

Dreist, 1) s. Kühn; 2) s. Unverschämt.

Dräuen, Einem, s. Drohen.

Dreierlei Fische, שְׁלֹשָׁה דָגִים לְמִינֵיהֶם.

Drehen, 1) Fäden, הַשְׁזֵר, gedreht, מָשְׁזָר. 2) Ein Rad — הָסֵב אֶת הָאוֹפַן, s. Umdrehen. 3) Der Feind drehte sich gegen uns, הָאוֹיֵב פָּנָה, נֶהְפַּךְ אֵלֵינוּ.

Drängen, 1) einen an die Mauer, לָחֹץ אִישׁ אֶל הַקִּיר. Sie drängte sich an die Mauer, וַתִּלָּחֵץ אֶל הַקִּיר. 2) Sie werden euch drängen in dem Lande, וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל הָאָרֶץ. Den Fremdling sollst du nicht drängen, וְגֵר לֹא תִלְחָץ. Vom Gläubiger. Er soll nicht drängen seinen Nächsten, לֹא יִגֹּשׂ אֶת רֵעֵהוּ. Die Antreiber drängten, וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים. 3) Drängt euch nicht, um mich zu trösten, אַל תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי. Er drängte ihn zur Zahlung, יְאַלְּצֵהוּ לְשַׁלֵּם. Ich drängte mich nicht, dir als Hirt zu folgen, וַאֲנִי לֹא אַצְתִּי מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ.

Dränger, der, נֹגֵשׂ, לֹחֵץ, דֹּחֵק, plur. נֹגְשִׂים, לֹחֲצִים דֹּחֲקִים. Die Dränger treiben die Arbeiter mit den Worten: Vollendet einmal euere Arbeit, הַנֹּגְשִׂים אָצִים עַל עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לֵאמֹר: כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם.

Dreck, der, s. Unrath, Koth.

Dreschwagen, der, eiserne Dreschwagen, חֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל.

Dreschwalze, die, מוֹרַג, plur. מוֹרִגִים, מוֹרַגִּים.

Dreschen, Getreide, דּוּשׁ, הָדִישׁ דָּגָן.

Dreschzeit, die, דַּיִשׁ.

H ה

Ha! הָהּ! אֲהָהּ!

Haar, das, שֵׂעָר, שַׂעֲרָה. Er schleuderte Steine auf's Haar, קֹלֵעַ בָּאֶבֶן אֶל הַשַּׂעֲרָה. Es soll ihm kein Haar gekrümmt werden, לֹא יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ

אַרְצָה. Er hat mehr Schulden als Haare auf dem Kopfe, *רַבּוּ חוֹבוֹתָיו מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ.

Haarig, ein haariger Mann, אִישׁ שֵׂעִיר, אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר. Ein haariger Scheitel, קָדְקֹד שֵׂעָר.

Haarlocken, die, קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלֵּי רֹאשׁוֹ. דַּלַּת רֹאשׁ. Künstliche, מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה.

Haarnetz, das, plur. Haarnetze שְׁבִיסִים.

Haarflechten, Haarzöpfe, die, מַחְלְפוֹת.

Habhaft werden, eines Flüchtlings, תָּפַשׂ נוֹדֵד. Wir konnten den flüchtigen Dieb nicht habhaft werden, לֹא יָכֹלְנוּ לְהַשִּׂיג אֶת הַגַּנָּב בְּבָרְחוֹ.

Habsucht, die, תְּשׁוּקַת הוֹן, s. Gewinnsucht.

Habsüchtig sein, הִבָּהֵל לְהוֹן, s. Gewinnsüchtig.

Habseligkeiten, die, alle seine, כָּל רְכוּשׁוֹ, s. Habe.

Habicht, der, אַיָּה, דַּיָּה, plur. דַּיּוֹת.

Habe, die, alle seine — כָּל רְכוּשׁוֹ. כָּל אֲשֶׁר לוֹ. Bringe deine Habe zusammen vom Lande, אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ.

Haben, als ein für sich gebräuchliches Zeitwort. 1) Etwas mit der Hand halten, am Körper haben: Hast du Geld bei dir? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Ich habe keines, אֵין כֶּסֶף בְּיָדִי. Hätte ich ein Schwert in meiner Hand, לוּ יֶשׁ חֶרֶב בְּיָדִי. Was hast du da in der Hand? מַה־זֶּה (מָזֶה) בְיָדֶךָ. Oft wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt: Der Helm, den er auf dem Kopfe hat, הַכּוֹבַע אֲשֶׁר בְּרֹאשׁוֹ. Es gibt Thiere, welche sechs Füße haben, יֵשׁ חַיּוֹת אֲשֶׁר לָהֶן שֵׁשׁ רַגְלַיִם. Fig. für hinnehmen: da, habt ihr Geld, הֵא לָכֶם כָּסֶף. 2) Diese Stadt hat viele Einwohner, רַבִּים יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת. 3) Besitzen: Ich habe Bücher, יֵשׁ לִי סְפָרִים. Du hast, יֵשׁ לְךָ. Er hat, sie hat, יֵשׁ לוֹ, יֵשׁ לָהּ. Wir haben, יֵשׁ לָנוּ, u. s. w. Ich hatte Geld, Häuser, הָיָה לִי כֶסֶף, הָיוּ לִי בָתִּים u. s. w. Wenn ich Geld haben werde, אִם יִהְיֶה לִי כֶסֶף. 4) Ich habe mit dir etwas zu sprechen, דָּבָר לִי אֵלֶיךָ. Du sollst meine Tochter haben, בִּתִּי תִּהְיֶה לְּךָ לְאִשָּׁה, אֶתֵּן לְךָ בִתִּי לְאִשָּׁה. Ich habe dich lieb, אֲהַבְתִּיךָ. Ich habe einen Traum gehabt, חָלַמְתִּי חֲלוֹם. Was habe ich davon? מַה בֶּצַע בַּדָּבָר הַזֶּה.

Haben, Hilfszeitwort. Ich habe, ich hatte gehört, שָׁמַעְתִּי. Nachdem er gehört hatte, אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ.

Hagel, der, בָּרָד, auch (nach Einigen) חֲנָמַל, בְּרֵדֶת.

Hagelwetter, das, זֶרֶם בָּרָד.

Hageln, es hagelte, הָיָה בָרָד, בָּרַד, בָּרַד בְּרֵדֶת.

Hagelsteine, die, אַבְנֵי בָרָד, אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ.

Hager, בְּשָׂרוֹ כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן, s. Mager.

Hagestolz, der, הַבָּא בַיָּמִים וּמְמָאֵן לָקַחַת אִשָּׁה.

Hader, der, 1) Streit, Zank, רִיב, מְרִיבָה, מַצָּה, מָדוֹן. Der Hader zwischen Brüdern ist die Quelle alles Unheils, הַמְּרִיבָה בֵּין אַחִים, הוּא מַעְיַן כָּל שֹׁד וָשֶׁבֶר. 2) Die Hadern, s. Lumpen, Fetzen.

Haderwasser, das, (Biblisch) מֵי מְרִיבָה.

Hadern, mit Einem, רוּב, רִיב עִם אִישׁ.

Hahn, der, תַּרְנְגוֹל, שֶׂכְוִי.

Hahnenkamm, der, כַּרְבֹּלֶת הַתַּרְנְגוֹל.

Haase, der, אַרְנֶבֶת. Fig. Er ist ein Haase, חָרֵד הוּא כְּאַרְנֶבֶת.

Haselnuß, die, אֱגוֹז קָטָן.

Haasenbalg, der, עוֹר אַרְנֶבֶת. Haasenfuß, (fig.) רַךְ לֵבָב, יָרֵא וְחָרֵד.

Halb, eine halbe Elle, חֲצִי הָאַמָּה. Der halbe Tag, מַחֲצִית הַיּוֹם. Ein halbes Jahr, שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים. Ein halber Sekel, מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל, בֶּקַע.

Halbgar, vom Fleische, נָא.

Halbiren, etwas, חָצָה דָבָר.

Halbjährig, 1) ein halbjähriges Kind, יֶלֶד בֶּן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים. 2) Gib mir meinen halbjährigen Lohn, תֵּן לִי שְׂכַר עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים.

Hals, der, von Menschen, גָּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת; von Menschen und Thieren, צַוָּאר. Hälse, צַוָּארִים, צַוָּארוֹת. mit ausgestrecktem Halse einhergehen, הָלַךְ נְטוּי גָרוֹן. Redet nicht mit steifem Halse, אַל תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק. Ich fiel ihm um den Hals, נָפַלְתִּי עַל צַוָּארוֹ.

Halseisen, das, מוֹסְרֵי הַצַּוָּאר.

Halsband, das, רְבִיד הַגָּרוֹן, הַצַּוָּאר.

Halsgeschmeide, das, חֲלָאִים.

Halskette, die, עֲנַק הַצַּוָּאר. Halsketten עֲנָקִי, עֲנָקוֹת הַצַּוָּאר, הַגַּרְגְּרוֹת.

Halsstarrig sein, הִקְשָׁה לִבּוֹ, עָרְפּוֹ. Ein halsstarriger Mensch, קְשֵׁה לֵב, קְשֵׁה עֹרֶף.

Halsstarrigkeit, die, עֹרֶף קָשֶׁה.

Halsschmuck, der, חֲלִי, plur. חֲלָאִים; חֶלְיָה.

Halt, der, 1) der Nagel hat keinen Halt, הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה תָּמוּשׁ. 2) Halt machen, von Truppen, עָמַד.

Halten, verb. act. 1) du hältst mich an der rechten Hand, אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי. Er sprach zu dem Knaben, der ihn bei der Hand hielt, אָמַר אֶל הַנַּעַר הַמַּחֲזִיק בְּיָדוֹ. 2) Einen halten, daß er nicht falle, תָּמַךְ, סָעַד אִישׁ אֲשֶׁר מָטָה רַגְלוֹ. 3) Warum hältst du den Mund offen? לָמָּה פִיךָ פָּתוּחַ. 4) Er vermochte nicht länger, an sich zu halten, לֹא יָכֹל לְהִתְאַפֵּק. 5) Haltet Gericht am frühen Morgen, דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט. 6) Sein Wort halten, שָׁמַר מוֹצָא שְׂפָתָיו. 7) Er hält sich für einen weisen Mann, חָכָם הוּא בְּעֵינָיו. Er hält mich für seinen Feind, יַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ. 8) Wie hoch hältst du diesen Ring? כַּמָּה עֶרְכְּךָ לַטַּבַּעַת הַזֹּאת. Ich halte sehr viel auf ihn, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינַי. 9) Sich zu Einem halten, דָּבַק בְּאִישׁ, שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, s. Umgehen.

Halten, verb. neut. 1) der Nagel, der Kalk hält, הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה לֹא תָמוּשׁ, הַשִּׂיד יִדְבַּק בַּקִּיר. 2) Durchlöcherte Zisternen, die das Wasser nicht in sich halten, בֹּארֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמָּיִם.

Hall, der, קוֹל, s. Schall.

Halle, die, אוּלָם, אֻלָם, plur. אֻלַמִּים.

Hallen, s. Schallen.

Halm, der, קָנֶה.

Hammel, der, אֵיל כָּרוֹת.

Hammer, der, מַקֶּבֶת, מַקָּבָה, פַּטִּישׁ, הַלְמוּת. Hämmer (nach Einigen) כֵּילַפּוֹת.

Hamen, der, Haken zum Fischfange, חַכָּה.

Hang, der, einen Hang zum Bösen haben, נָטָה אַחֲרֵי הָרָעָה.

Hand, die, 1) eig. יָד, כַּף, s. Recht, Link, Hohl. Hände, יָדַיִם, כַּפַּיִם. Sie gehen Hand in Hand, יַד הָאֶחָד אֹחֶזֶת בְּיַד הַשֵּׁנִי בְּלֶכְתָּם. Er führt das Kind bei der Hand, יָדוֹ אֹחֶזֶת בְּיַד הַיֶּלֶד לְהוֹלִיכוֹ. Auf den Händen werden sie dich tragen, עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. Sie gaben ihre Hand darauf, ihre Weiber zu entfernen, וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נְשֵׁיהֶם, s. Aufheben, Ausbreiten, Ausstrecken, Zusammenschlagen, u. s. w. Er faßte den Bogen mit voller Hand, מִלֵּא יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת. 2) Die Sache ist mir unter den Händen weggekommen, אָבַד מִמֶּנִּי הַדָּבָר בַּעֲשׂוֹתִי בוֹ. Etwas unter der Hand verkaufen, מָכַר דָּבָר בַּסֵּתֶר. Vor der Hand, עַתָּה. Nach der Hand hörte ich, אַחֲרֵי כֵן שָׁמַעְתִּי. Ich habe es von guter Hand, שָׁמַעְתִּי זֹאת מִפִּי אִישׁ נֶאֱמָן. Ist Joab's Hand mit dir bei allem Diesem (d. h. hat Joab die Hand mit im Spiele)? הֲיַד יוֹאָב אִתָּךְ בְּכָל זֹאת.

Handarbeit, die, עֲבֹדָה, מְלָאכָה, מַעֲשֵׂה יָדַיִם.

Handbecken, das, כִּיּוֹר.

Hand breit, eine Hand breit machtest du meine Tage, טְפָחוֹת נָתַתָּ יָמַי.

Handbreite, die, טֹפַח, טֶפַח.

Handgelenke, die, אַצִּילוֹת הַיָּדַיִם.

Handgemein, sie wurden, פָּגְעוּ אִישׁ בְּאָחִיו בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם.

Handgemenge, das, er gerieth in das — בָּא בְּתוֹךְ הַפֹּגְעִים אִישׁ בְּאָחִיו.

Handgriff, der, eines Riegels, כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל; eines Schwertes, נִצָּב, s. Heft.

Handgreiflich, eine handgreifliche Lüge, שֶׁקֶר גָּלוּי.

Handhabe, die, s. Handgriff.

Handhaben, die das Gesetz handhaben, kannten mich nicht, תֹּפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי.

Handwerk, das, מְלָאכָה, plur. מְלָאכוֹת.

Handwerksmann, Handwerker, der, עֹשֵׂה מְלָאכָה. Handwerksleute, עֹשֵׂי מְלָאכָה.

Handwerksmäßig, כְּדֶרֶךְ עֹשֵׂי מְלָאכָה.

Handthirung, die, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה.

Handtuch, das, מִטְפַּחַת הַיָּדַיִם*.

Handlanger, der, eines Maurers, עוֹזֵר הַבַּנָּה.

Handlung, die, 1) eine schlechte Handlung begehen, עָשָׂה מַעֲשֶׂה רָע. Handlungen, מַעֲשִׂים, מַעֲלָלִים.

עֲלִילוֹת, פְּעֻלּוֹת. 2) Eines Kaufmannes, חֲנוּת הַסֹּחֵר.

Handlungsdiener, der, נַעַר הַסֹּחֵר.

Handlungsweise, die, דֶּרֶךְ.

Handel, der, 1) Vorfall. Das ist ein böser Handel, עִנְיָן רַע הוּא. 2) Kaufhandel, מִסְחָר, רְכֻלָּה. Sie trieben deinen Handel, עֹרְבוּ מַעֲרָבֵךְ.

Handeln, 1) gut, schlecht — הֵיטִיב, הֵרַע. Du hast thöricht gehandelt, הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ. 2) Von was handelt dieses Buch? מַה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה. 3) Handel treiben, סָחַר, רָכַל, עָרַב, מַעֲרָב.

Handelsangelegenheit, die, דְּבַר הַמִּסְחָר.

Handelsort, der, s. Handelsplatz.

Handelsgesellschaft, die, חֶבֶר סֹחֲרִים.

Handelsmann, der, כְּנַעֲנִי, סֹחֵר, רֹכֵל. Handelsleute, סֹחֲרִים, רֹכְלִים.

Handelsfrau, die, סֹחֶרֶת, רֹכֶלֶת.

Handelsplatz, der, סְחַר, מַרְכֹּלֶת, s. Markt.

Handelsstadt, die, עִיר רֹכְלִים, סֹחֲרִים.

Handelsstand, der, הַסֹּחֲרִים.

Handelsschiff, das, אֳנִיַּת סֹחֵר.

Handvoll, eine Handvoll Mehl nehmen, קָמַץ מְלֹא קֻמְצוֹ מִן הַקֶּמַח, s. Voll.

Hanf, der, קַנְבּוֹס*.

Haß, der, אֵיבָה, שִׂנְאָה, מַשְׂטֵמָה. Er hat einen großen, wüthenden Haß gegen mich, יִשְׂנָאֵנִי שִׂנְאָה גְדוֹלָה, שִׂנְאַת חָמָס.

Hastig, s. Eilig, Schnell.

Hassen, Einen, שָׂנֵא, אָיַב, שָׂטַם אֶת. Weil er sie hasset, מִשִּׂנְאָתוֹ אֹתָם. Die ihn hassen, שֹׂנְאָיו, מְשַׂנְאָיו, s. Aeußerst.

Hasser, der, מְשַׂנֵּא. Meine — מְשַׂנְאַי.

Haft, der, es hat keinen — אֵינֶנּוּ דָּבֵק בְּ.

Haft, die, מִשְׁמָר. Er befindet sich seit dem letzten Aufstande in strenger Haft, הוּא נִתַּן בְּמִשְׁמָר מֵעֵת הַמְּבוּכָה הָאַחֲרוֹנָה הָיְתָה בָאָרֶץ. Einen in Haft nehmen, אָסַף אִישׁ אֶל מִשְׁמָר.

Haften, 1) an Etwas, דָּבַק בְּ. Der Aussatz soll an dir haften, הַצָּרַעַת תִּדְבַּק בָּךְ. Trifft ihn ein Schwert, es haftet nicht, מַשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב בְּלִי תָקוּם. 2) Für Einen, עָרַב לְ, s. Bürgen.

Hafner, der, יוֹצֵר, s. Töpfer.

Hafen, der חוֹף, auch (nach Einigen) מָחוֹז.

Haken, der, וָו. Die Haken an den Säulen, וָוֵי הָעַמּוּדִים; zum Fischfange, חַח, plur. חַחִים; חַכָּה, s. Fischerhaken. Diese Sache hat einen Haken, (fig.) הַדָּבָר הַזֶּה פֶּגַע וּמוֹנֵעַ סָבִיב לוֹ.

Hacke, die, für das Holz, קַרְדֹּם, s. Axt, zum Graben, מַעְדֵּר.

Hacken, Holz, חֹטֵב עֵצִים.

Hart, 1) eigentl. hartes Holz, עֵץ חָזָק, härter als ein Fels, חָזָק מִצּוּר. Sein Herz ist so hart wie Stein, לִבּוֹ יָצוּק כְּמוֹ אָבֶן. Hartes Brod, לֶחֶם יָבֵשׁ. 2) Ein harter Schlaf, תַּרְדֵּמָה. 3) Ein harter Nacken, עֹרֶף קָשֶׁה. Sie haben eine harte Stirn, ein hartes Herz, חִזְקֵי מֵצַח, קְשֵׁי לֵב. 4) Einen hart behandeln, הִקְשִׁיחַ אֶת הַמָּה. Der Mann aber war hart, וְהָאִישׁ קָשֶׁה. Ein harter Herr, אֲדֹנִים קָשֶׁה. 5) Hart mit Einem reden, דִּבֵּר קָשׁוֹת אֶת. Die Rede der Mannschaft Jehuda's war härter, als die Rede der Mannschaft Israels, וַיִּקֶשׁ דְּבַר אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל. Ein hartes Wort entflammt den Zorn, דְּבַר עֶצֶב יַעֲלֶה אָף.

Harthörig, er ist, כָּבְדָה אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ, כְּבַד אֹזֶן הוּא.

Hartherzig, er ist, קְשֵׁה לֵב הוּא, לִבּוֹ לֵב אָבֶן.

Hartherzigkeit, die, קְשִׁי לֵב, לֵב הָאָבֶן.

Hartnäckig sein, הִקְשָׁה עָרְפּוֹ, לִבּוֹ. Ein hartnäckiger Mensch, קְשֵׁה עֹרֶף.

Hartnäckigkeit, die, ich kenne deine — יָדַעְתִּי אֶת עָרְפְּךָ הַקָּשֶׁה.

Harm, der, יָגוֹן, תּוּגָה, עֶצֶב.

Harmonie, die, s. Uebereinstimmung, Einigkeit, Eintracht.

Harmoniren, s. Uebereinstimmen, Einig sein.

Harmlos, בְּלִי דְאָגָה, בְּלִי יָגוֹן, שָׁלֵיו.

Harn, der, s. Urin.

Harnisch, der, שִׁרְיָה, שִׁרְיוֹן. Harnische, שִׁרְיוֹנִים, שִׁרְיוֹנוֹת. In Harnisch gerathen, הִתְקַצֵּף.

Harem, der, בֵּית הַנָּשִׁים, הַפִּלַגְשִׁים; auch (nach Einigen) הַרְמוֹן.

Harfe, die, כִּנּוֹר, plur. כִּנּוֹרִים, כִּנּוֹרוֹת.

Harfenist, Harfenspieler, der, תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר, מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר.

Harpune, die, צִלְצַל דָּגִים גָּדוֹל. Harpunen, סִירוֹת דּוּגָה גְדוֹלוֹת.

Harz, das, überhaupt, שְׂרָף, יִשְׂרָף; der Balsamstaude, צֳרִי, נָטָף.

Harren, auf Etwas, חִכָּה, צִפָּה, הוֹחִיל, הִתְחוֹלֵל לְ, אֶל.

Harren, das, צִפִּיָּה.

Haschen, Etwas, חָטַף אֶת, s. Erhaschen. Fig. Nach Wind — רָעָה, רָדַף רוּחַ.

Haschen, das, nach Wind, רְעוּת רוּחַ.

Hobel, der, מַקְצוּעָה, plur. מַקְצְעוֹת.

Hobeln, etwas, עָשָׂה בַּמַּקְצוּעָה אֶת.

Hode, die, אֶשֶׁךְ. Einer mit zerdrückten, ausgeschnittenen Hoden, מְרוֹחַ אָשֶׁךְ, פְּצוּעַ דַּכָּה, כְּרוּת שָׁפְכָה.

Hoheit, die, schmücke dich doch mit Stolz und Hoheit, עֲדֵה נָא גָאוֹן וָגֹבַהּ. Die Hoheit Gottes, גְּאוֹן, גַּאֲוַת אֱלֹהִים, s. Erhabenheit.

Hohl, נָבוּב. Die hohle Hand, כַּף, שֹׁעַל. Die hohlen Hände, חָפְנַיִם.

Hohlweg, der, zwischen den Weinbergen, מִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים.

Hohlkopf, der, אִישׁ נָבוּב. Hohlspiegel, מַרְאָה זְכוּכִית מְלֻטָּשׁ שְׁקוּעַ (בּוֹ יֵרָאֶה כָּל צֶלֶם תְּמוּנָה גָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד).

Hohn, der, לַעַג, קֶלֶס. Einem Hohn sprechen, חָרֵף אֵת, הִתְקַלֵּס בְּ, s. Höhnen.

Hohngelächter, das, שְׂחֹק וָלַעַג.

Hohe, Beiwort, s. Hoch.

Hohe, der, ein Höherer wacht über den Hohen, גָּבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר. Alles Hohe blickt er an, אֶת כָּל גָּבֹהַּ יִרְאֶה.

Hohelied, das, שִׁיר הַשִּׁירִים.

Hohepriester, der, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ, הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ.

Hosen, die, מִכְנָסַיִם. Leinwandene Hosen, מִכְנְסֵי בַד, s. Beinkleider.

Hoch, höher, höchst, 1) eigentlich. Dieses Haus ist sehr hoch, höher als das meinige, das höchste in der Stadt, הַבַּיִת הַזֶּה גָּבֹהַּ מְאֹד, גָּבֹהַּ מִבֵּיתִי, הַגָּבֹהַּ בְּבָתֵּי הָעִיר. Ein Volk, höher als wir, עַם רַב מִמֶּנּוּ. Wie hoch ist die Mauer? כַּמָּה גֹּבַהּ הַחוֹמָה. Diese Erklärung ist mir zu hoch, הַפֵּירוּשׁ הַזֶּה נִשְׂגָּב מִמֶּנִּי לֹא אוּכַל לוֹ (fig.). Die Bäume wurden hoch, גָּבְהוּ, רָמוּ הָעֵצִים. Das Nest hoch machen, הִגְבִּיהַּ הַקֵּן. Ein hoher Thurm, מִגְדָּל גָּבֹהַּ. Eine hohe Mauer, חוֹמָה גְבֹהָה, נִשְׂגָּבָה, s. Einbildung. Hohe Berge, הָרִים גְּבֹהִים, רָמִים. Einen hohen Sitz haben, הִגְבִּיהַּ לָשֶׁבֶת. Schaue nicht auf seinen hohen Wuchs, אַל תַּבֵּט אֶל גְּבֹהַּ קוֹמָתוֹ. 2) Es ist noch hoch am Tage, עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל. Der hohe Mittag, נְכוֹן הַיּוֹם. Im hohen Alter sterben, בּוֹא בְכֶלַח אֱלֵי קָבֶר, מוּת מְלֵא יָמִים. 3) Verholen ist mir die Erkenntniß, zu hoch, ich kann sie nicht erreichen, פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא אוּכַל לָהּ. Zu hoch ist dem Thoren die Weisheit, רָאמוֹת לֶאֱוִיל חָכְמוֹת. 4) Ein hoher Preis, מְחִיר רַב, s. Anschlagen. 5) Der Fremdling wird sich über dich erheben, höher und höher, הַגֵּר יַעֲלֶה עָלֶיךָ מַעְלָה מָּעְלָה. 6) Ein hoher Verstand, רֹחַב לֵב. 7) Der Spruch des hochgestellten Mannes, נְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַם עָל. Hohe Personen, גְּדוֹלִים.

Hochachtung, die, er hat vor ihm Hochachtung, כִּבֵּד יְכַבְּדֵהוּ בְּיֶתֶר שְׂאֵת, s. Hochachten.

Hochachten, Einen, חָשַׁב אִישׁ מְאֹד. Er ist Hochgeachtet, שְׁמוֹ יָקָר מְאֹד.

Hochbejahrt, כַּבִּיר יָמִים.

Hochberühmt, er ist, גָּדוֹל שְׁמוֹ מְאֹד.

Hochgesinnt, s. Erhaben.

Hochgericht, das, s. Galgen.

Hochheiliges, Etwas, קֹדֶשׁ קָדָשִׁים.

Hochherzig, Hochsinnig, s. Erhaben; in üblem Verstande, s. Stolz, Hochmüthig.

Hochtrabend sprechen, דִּבֶּר גְּדוֹלוֹת.

Hochland, das, אֶרֶץ הָרִים.

Hochländer, der, הַיּוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הָרִים.

Hochmuth, der, גֹּבַהּ, גֹּבַהּ לֵב, גֹּבַהּ רוּחַ, גֹּבַהּ אַף, גַּבְהוּת, גַּאֲוָה, גֵּאוּת.

Hochmüthig, ein hochmüthiger Mensch גְּבַהּ רוּחַ,

גְּבַהּ לֵב, רְחַב לֵבָב. Hochmüthige Menschen גֵּאִים.

Hocherhaben, von Gott, רָם וְנִשָּׂא.

Hocherfreut sein, שָׂמֵחַ שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

Hochverrath, der, אַשְׁמַת הַמְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בְּמשֵׁל הָאָרֶץ.

Hochzeit, die, חֲתֻנָּה.

Hochzeitgedicht, das, שִׁיר יְדִידוֹת.

Hochzeitgäste, die, הַקְּרוּאִים אֶל הַחֲתֻנָּה.

Hochroth, אָדוֹם מְאֹד מְאֹד.

Hochschwanger, sie ist, הָרָה הִיא לָלֶדֶת, קְרוֹבָה עֵת לִדְתָּהּ.

Hochstämmige Bäume, עֵצִים רָמֵי הַקּוֹמָה.

Hochschätzen, s. Hochachten.

Hold, ein holdes Mädchen, יַלְדַּת, נַעֲרַת חֵן. Ein schöner und holder Knabe, נַעַר יָפֶה אַף נָעִים.

Holen, 1) hole mir das Buch, הָבֵא לִי הַסֵּפֶר. Geh, hole die Pfeile, לֵךְ מְצָא אֶת הַחִצִּים. Sie sollen hinschicken und ihn von dort holen lassen, (mit Gewalt) וְשָׁלְחוּ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם. Sie holten ihn eiligst aus dem Gefängnisse, וַיְרִיצֻהוּ מִן הַבּוֹר. 2) Athem holen, הָשֵׁב רוּחַ, s. Athem.

Holperig, ein holperiger Weg, דֶּרֶךְ עָקֹב, s. Höckericht.

Holz, das, עֵץ; von mehreren Stücken, z. B. Brennholz, עֵצִים. Fället Holz, כִּרְתוּ עֵצָה.

Holzarbeiter, der, חָרַשׁ עֵצִים; plur. חָרָשֵׁי עֵץ.

Holzhacker, Holzhauer, der, חֹטֵב עֵצִים.

Honig, der, דְּבַשׁ, s. Ausnehmen.

Honigsieß, מָתוֹק כִּדְבַשׁ, כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק.

Honigsäum, נֹפֶת צוּפִים, צוּף דְּבַשׁ.

Honigscheibe, die, יַעַר, יַעְרַת הַדְּבַשׁ.

Hospital, das, s. Spital.

Hof, der, 1) eines Hauses, חֲצַר הַבַּיִת. Höfe, חֲצֵרִים, חֲצֵרוֹת. 2) Der Palast des Landesfürsten בֵּית, הֵיכַל הַמֶּלֶךְ. 3) Der Hof ist jetzt nicht hier, הַמֶּלֶךְ וּבֵיתוֹ וַעֲבָדָיו אֵינָם פֹּה, בָּזֶה.

Hofburg, die, אַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ.

Hofbedienten, die, מְשָׁרְתֵי הַמֶּלֶךְ.

Hofdienst, der, פְּקֻדָּה בְּבֵית הַמֶּלֶךְ.

Hofleute, die, עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.

Hofmeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בְּנֵי אֲדֹנָיו.

Hoffart, die, s. Hochmuth.

Hoffnung, die, תּוֹחֶלֶת, מִקְוֶה, תִּקְוָה. Laß mich nicht zu Schanden werden in meiner Hoffnung, אַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי. Eine getäuschte — תּוֹחֶלֶת נִכְזָבָה. Deine Hoffnung wird nicht vereitelt, תִּקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת.

Hoffnungslos, בְּאֶפֶס תִּקְוָה, בְּאֵין תּוֹחֶלֶת.

Hoffen, auf Gott, auf Etwas; קִוָּה לְ. אֶל, אֶת; יִחֵל, הוֹחִיל לְ. אֶל; שִׂבֵּר לְ. אֶל. Die auf Gott hoffen, קֹוֵי אֵל. Siehst du einen Menschen, der sich weise dünkt, so kannst du von einem Thoren mehr hoffen, als von ihm, רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ.

Hoffentlich, hoffentlich wird er seine Zahlungen pünktlich leisten, כַּאֲשֶׁר אֲקַוֶּה יְשַׁלֵּם אֶת נִשְׁיוֹ בַּיּוֹם הַמּוּגְבָּל. Er wird es hoffentlich thun, אֲקַוֶּה כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַזֶּה.

Hopfen, der, פִּישׁוֹת*.

Horde, die, Araber, גְּדוּד עַרְבִים.

Hort, der, סֶלַע, צוּר, s. Schutz.

Horizont, der, חוּג שָׁמַיִם. Gebräuchlicher bei den alten hebräischen Schriftstellern) אוֹפֶק. Fig. Das geht über seinen — נִפְלְאָה, נִשְׂגְּבָה זֹאת מִמֶּנּוּ' s. Hoch.

Hokus Pokus, (Gaukelei) מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.

Hocken, sie hocken hinter den Ofen, יֵשְׁבוּ בַעֲצַלְתַּיִם אַחַר הַתַּנּוּר וְהַכִּירַיִם.

Horchen, es horcht Jemand an der Thür, הִנֵּה אִישׁ עֹמֵד אַחַר הַדֶּלֶת לִשְׁמֹעַ דְּבָרֵינוּ.

Horn, das, 1) eines Ochsen, קֶרֶן הַשּׁוֹר. Hörner, קְרָנַיִם, קְרָנִים. 2) Das Horn blasen, מָשַׁךְ בַּקֶּרֶן, תָּקַע בְּשׁוֹפָר. 3) Die Hörner des Altars, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

Hornung, der, s. Februar.

Hornist, der, הַמּשֵׁךְ בַּקֶּרֶן, הַתֹּקֵעַ בְּשׁוֹפָר.

Hornissen, die, eine Art Wespen, צִרְעָה.

Hornvieh, das, s. Rindvieh.

Horsten, der Adler horstet auf Felsen, הַנֶּשֶׁר יְקַנֵּן בִּסְלָעִים.

Höhle, die, מְעָרָה; eines Löwen, מְעוֹנַת אַרְיֵה;

des Basilisken, מְאוּרַת צִפְעֹנִי. Höhlen, מְעָרוֹת, מְחִלּוֹת עָפָר; der Löwen, מְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת.

Höhnische Reden, חֲרָפוֹת.

Höhnen, Einen, חֵרֵף אֶת. Wen hast du gehöhnt und gelästert? אֶת מִי חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ.

Höhe, die, 1) einer Zeder, גֹּבַהּ, קוֹמַת הָאֶרֶז; der Berge, מְרוֹם הָרִים; des Himmels, רוּם שָׁמַיִם. in die Höhe schauen, נָשָׂא מְרוֹם עֵינָיו. Steige in die Höhe, הַגְבֵּהַּ לְמָעְלָה. 2) Zum Opfern, בָּמָה. Höhen, בָּמוֹת.

Höher, גָּבֹהַּ מִן. Fig. Du betrachtest mich, als wäre ich ein höherer Mensch, רְאִיתַנִי כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעְלָה. Höhere Wesen, יוֹשְׁבֵי מָרוֹם, *עֶלְיוֹנִים.

Höchst, ich bin höchst unglücklich, רַע לִי עַד מְאֹד.

Höchste, der, 1) der höchste Baum im Garten, הָעֵץ הַגָּבֹהַּ מִכָּל עֲצֵי הַגַּן. Meine höchste Freude, רֹאשׁ שִׂמְחָתִי. 2) Der Höchste (Gott) עֶלְיוֹן, אֵל עֶלְיוֹן.

Hölle, die, שְׁאוֹל, אֲבַדּוֹן, *גֵּי־הִנֹּם.

Hölzerne Gefäße, כְּלֵי עֵץ.

Höflich antworten, Einem, עָנָה אִישׁ רַכּוֹת, s. Artig.

Höflinge, die, עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.

Höcker, der, eines Kameeles, דַּבֶּשֶׁת הַגָּמָל.

Höckerig, er ist, גִּבֵּן הוּא.

Höckerichte, das, auf der Erdfläche, הֶעָקֹב. Ich mache das Höckerichte zur Ebene, אָשִׂים מַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר.

Hörbar, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִשְׁמֹעַ בְּאָזְנָיו.

Hören, Etwas, שָׁמַע אֶת; auf Etwas, שָׁמַע לְ; Einen Etwas hören lassen, הִשְׁמִיעַ דָּבָר אֶת אֶל; Etwas nicht hören wollen הֶעְלִים אָזְנוֹ לְ, אִישׁ אֹטֵם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּבָר. Das läßt sich hören, טוֹב, יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי.

Hubler, der, הָעֹשֶׂה מְלָאכֶת אִישׁ רְמִיָּה.

Hudeln, Einen, נִבֵּל אִישׁ. er hudelt in seiner Arbeit, יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ בְּחִפָּזוֹן בְּאֵין הָבִין.

Hut, der, מִגְבָּעָה, כּוֹבַע.

Hut, die, מִשְׁמֶרֶת. Sei auf deiner Hut, הִשָּׁמֶר לְךָ.

Huld, die, חֶסֶד.

Huldigen, huldigt dem Sohne, נַשְּׁקוּ בַר.

Humpen, der, גָּבִיעַ גָּדוֹל, s. Pokal.

Hunger, der, רָעָב, רְעָבוֹן, כָּפָן. Ich habe — רָעֵב אָנֹכִי. Vor Hunger sterben, מוּת בָּרָעָב. Der Hunger ist der beste Koch, נֶפֶשׁ רְעֵבָה כָּל מַר מָתוֹק.

Hungerig, er, sie ist — רָעֵב הוּא, רְעֵבָה הִיא. Hungerige Leute, רְעֵבִים.

Hungern, es hungert mich, אֶרְעַב, רָעֵב אָנֹכִי. Einen hungern lassen, הִרְעִיב אֶת.

Hungersnoth, die, רָעָב, רְעָבוֹן, כָּפָן, בַּצֹּרֶת. Es brach eine Hungersnoth im Lande aus, וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ.

Hund, der, כֶּלֶב; auch als Schimpfwort: Was ist dein Knecht, der Hund? מָה עַבְדְּךָ הַכֶּלֶב. Hunde, כְּלָבִים.

Hundert, מֵאָה. Hunderttausend, מְאַת אֶלֶף. Zweihundert, מָאתַיִם. Neunhundert, תְּשַׁע מֵאוֹת.

Hundertjährig, בֶּן, בַּת מְאַת שָׁנָה.

Hunderste Tag, der, יוֹם הַמֵּאָה.

Hundertfach= fältig, מֵאָה שְׁעָרִים.

Husten, *נִחֵר, גִּנַּח.

Husten, der, *גִּנּוּחַ, גְּנִיחוּת, שִׁעוּל.

Huf, der, עָקֵב, פַּרְסָה. Seiner Rosse Hufe, פַּרְסוֹת סוּסָיו.

Hurtig, eile hurtig! מַהֵר הוּשָׁה.

Hure, die, זוֹנָה, plur. זוֹנוֹת; אִשָּׁה זוֹנָה, plur. נָשִׁים זוֹנוֹת; אֵשֶׁת זְנוּנִים.

Huren, זָנָה, s. Buhlen.

Hurenhaus, das, בֵּית זוֹנָה.

Hurenjäger, der, רוֹעֶה זוֹנוֹת.

Hurenlohn, der, אֶתְנָה, אֶתְנַן זוֹנָה, נָדָן, נֵדָה.

Hurenlied, שִׁירַת הַזּוֹנָה.

Hurenkind, das, יֶלֶד זְנוּנִים, מַמְזֵר.

Hurerei, die, זְנוּת, תַּזְנוּת, זְנוּנִים.

Hauben, die, netzförmige, שְׁבִיסִים.

Haus, das, 1) Wohnung, בַּיִת. Häuser, בָּתִּים. 2) Das ganze Haus lief hinaus, כָּל אַנְשֵׁי הַבַּיִת רָצוּ הַחוּצָה. Sie gibt Speise ihrem Hause, תִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. 3) Das Haus Jakob's, בֵּית יַעֲקֹב. Er ist aus einem guten Hause, מִזֶּרַע יְשָׁרִים הוּא.

Hausbesitzer, der, בַּעַל הַבַּיִת.

Hausgötter, die, תְּרָפִים.
Hausgesinde, das, עֲבֻדָּה.
Hausgenossin, die, ihre — גָּרַת בֵּיתָהּ.
Hausgenosse, der, הַגֵּר אֶת אִישׁ בַּבַּיִת. Meine Hausgenossen, גָּרֵי בֵיתִי.
Hausgeräthe, die, כְּלֵי בַיִת.
Hausdieb, der, es ist ein — אֶחָד מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת הוּא הַגַּנָּב.
Haushaltung, die, 1) das Haushalten, כַּלְכָּלָת. 2) Eine häusliche Gesellschaft, הַבַּיִת בְּדַעַת. Wenn die Haushaltung zu wenig ist für ein Lamm, אִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה.
Haushalten, כַּלְכֵּל בֵּיתוֹ בְּדַעַת.
Haushoch, כְּגֹבַהּ הַבַּיִת.
Haushofmeister, der, הַסֹּכֵן אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת.
Haushund, der, הַכֶּלֶב הַשֹּׁמֵר אֶת הַבַּיִת.
Haushältetin, die, סֹכֶנֶת.
Hausherr, der, בַּעַל הַבַּיִת.
Hauswirthschaft, die, הַנְהָגַת הַבַּיִת, s. Haushaltung.
Hauswesen, das, *כָּל אֲשֶׁר לְצָרְכֵי הַבַּיִת.
Hausthier, das, *חַיָּה בֵּיתִית.
Hausthür, die, פֶּתַח, דֶּלֶת הַבַּיִת.
Hausiren, הָלַךְ מִבַּיִת אֶל בַּיִת לִמְכּוֹר סְחוֹרַת יָדוֹ.
Hausleute, die, אַנְשֵׁי הַבַּיִת.
Hausen, s. Wohnen, Lärmen.
Hausverwalter, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת, פָּקִיד הַבַּיִת; nach Andern, בֶּן מֶשֶׁק הַבַּיִת.
Hausfrau, die, בַּעֲלַת הַבַּיִת, גְּבֶרֶת.
Hausrecht, das, מִשְׁפַּט בַּעַל הַבַּיִת.
Haut, die, עוֹר, גֶּלֶד. Ihre Haut haftet an den Knochen, צָפַד עוֹרָם עַל עַצְמָם. Häute, עוֹרוֹת.
Hauch, der, רוּחַ, נְשָׁמָה. Laß ab von mir, denn ein Hauch ist mein Leben, חֲדַל מִמֶּנִּי כִּי הֶבֶל יָמָי.
Hauchen, נָפַח, הוֹצִיא רוּחַ מִפִּיו. Sie hauchte ihre Seele aus, נָפְחָה נַפְשָׁהּ.
Haue, die, מַעְדֵּר, s. Hacke.
Hauen, 1) nach Jemanden mit dem Schwerte, הִכָּה אִישׁ בַּחֶרֶב. 2) Holz, חָטַב עֵצִים. Ein Stück Holz, das man im Walde gehauen, עֵץ מִיַּעַר. 3) Erz aus den Bergen, חָצַב נְחשֶׁת, כָּרְתוֹ מֵהָרִים.

Haufe, Haufen, der, 1) Steine, גַּל, גַּל אֲבָנִים. Haufen Erde, עֲרֵמוֹת עָפָר; Garben נֵד, גָּדִישׁ. Schüttet es auf in Haufen, סָלּוּהָ כְמוֹ עֲרֵמָה. 2) Von Menschen und Thieren, הָמוֹן, plur. הֲמוֹנִים. Er sah den Haufen Jehu's heranziehen, וַיַּרְא אֶת שִׁפְעַת יֵהוּא בְּבֹאוֹ. Als Wortspiel: Mit dem Kinnbacken eines Esels einen Haufen, zwei Haufen בִּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֹרָתָיִם (חמר חֲמָרִים). Legt sie (die abgeschlagenen Köpfe) in zwei Haufen, שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים.
Haufenweise, sie kamen, בָּאוּ הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים. Sie brachten sie haufenweise zusammen, וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִים חֳמָרִים.
Haupt, das, 1) der Kopf, רֹאשׁ. Er legte den Stein unter sein Haupt, שָׂם הָאֶבֶן מְרַאֲשֹׁתָיו. 2) Eines Volkes, רֹאשׁ הָעָם. Eure Häupter, רָאשֵׁיכֶם. 3) Die Person, גֻּלְגֹּלֶת, s. Kopf.
Haupthaar, das, שֵׂעָר, שַׂעֲרוֹת הָרֹאשׁ. Scheere ab dein Haupthaar, גָּזִּי נִזְרֵךְ.
Hauptwort, das, *שֵׁם, שֵׁם עֶצֶם.
Hauptwache, die, בֵּית הַמִּשְׁמָר הָרֹאשׁ.
Hauptsache, die, *עִקָּר.
Hauptthor, das, הַשַּׁעַר הַגָּדוֹל.
Hauptmann, der, שַׂר מֵאָה; nach Einigen שָׁלִישׁ, plur. שָׁלִישִׁים.
Hauptzahl, die, רֹאשׁ. Nehmt auf die Hauptzahl der ganzen Gemeinde, שְׂאוּ רֹאשׁ כָּל הָעֵדָה.
Hauptstadt, die, עִיר אֵם, בִּירָה. Die Hauptstadt Jehuda's (Jerusalem) עִיר יְהוּדָה.
Hauptstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.
Hieb, der, mit einem Schwerte, מַכַּת חֶרֶב. Einem zwanzig Hiebe geben, הִכּוֹת אִישׁ עֶשְׂרִים.
Hübsch, יָפֶה, s. Schön.
Hügel, der, גִּבְעָה, plur. גְּבָעוֹת. Ein kahler — שְׁפִי, plur. שְׁפָיִם.
Hiesig, Einer von den hiesigen Einwohnern, אֶחָד מִיּוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת.
Hütte, die, des Wächters, מְלוּנָה, סֻכָּה, plur. סֻכּוֹת.
Hüten, 1) ein Haus, einen Weinberg, שָׁמַר אֶת הַבַּיִת, נָטַר אֶת הַכֶּרֶם. Wer den Feigenbaum hütet, genießt dessen Frucht, נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל

פריה. Hüte das Haus während meiner Reise, שמור את הבית מדי אלכה למסעי. 2) Sich hüten, השמר, השתמר. Hüte dich davon zu essen, השמר לך פן תאכל ממנו.

Hüter, der, שמר, נצר, נטר.

Hitzig, 1) hitzige Getränke, משקים המחממים מאד את שתיהם; (richtiger) משקים המשכרים. Das hitzige Fieber, קדחת. 2) Die Schafe wurden hitzig bei den Stäben, ויחמו הצאן אל המקלות. Da sein Herz hitzig ist, כי יחם לבבו. Ein hitziges Gefecht, מלחמה קשה, חזקה.

Hitze, die, 1) Kälte und Hitze, קור וחום. Bei Tag verzehrte mich die Hitze, ביום אכלני חרב. 2) Ich habe es in der Hitze gesagt, דברתי זאת בחרון אפי. Mein Gebein ist vor (Fieber) Hitze ganz verdorrt, עצמי חרה מני חרב.

Hülse, die, von Früchten, זג.

Hülsenfrüchte, die, זרעים, זרענים.

Hülle, die, מעטה, סתר, חביון.

Hüllen, sich in ein Kleid, עטה בגד. Sich in einen Sack, התכסה בשק. Die Thäler hüllen sich in Getreide, העמקים יעטפו בר.

Hülfe, die ישע, ישועה, תשועה, עזר, עזרה, עזרתה.

Hülflos, ich bin, אין עוזר לי.

Himmlisch, o himmlischer Vater! אבינו בשמים; Ein himmlischer Glanz, זהר כזהר הרקיע.

Himmel, der, שמים, שחק, שחקים, רקיע, מרום. Der höchste — שמי השמים. Der Himmel bewahre mich, Dieses zu thun, חלילה לי מאלהים מעשות כדבר הזה.

Himmelan, השמימה.

Himmelblau, תכלת.

Himmelhoch, himmelhohe Berge הרים אשר ראשיהם בשמים.

Himmelweit, כרחק שמים מהארץ.

Himmelwärts schauen, הבט שמימה.

Himmelsgegenden, die vier, ארבע רוחות השמים.

Himmelsgewöbe, das, s. Gewölbe.

Himmelshöhe, die, ist unerforschlich, שמים לרום אין חקר. Die Himmelshöhen, גבהי שמים.

Himmelsheer, das, צבא השמים.

Himmelswagen, der, das Gestirn, s. Bär.

Himmelszeichen, die zwölf, שתים עשרה המזלות.

Himmelskörper, der, אחד מצבא = מכוכבי השמים.

Himmelskreis, der, חוג שמים.

Himmelsspeise, die, לחם שמים, s. Manna.

Himmelreich, das, *עולם הנשמות.

Himmelschreiend, diese That ist, המעשה הזה יצעק אל אלהים להנקם מעושהו.

Hin, 1) eine Entfernung von der redenden Person weg bezeichnend. Laufe hin, רוץ שמה, s. Dahin. Findet keine Entfernung statt, wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt, z. B. hinsterben, מות. 2) Hin und her gehen, הלך הנה והנה, אנה ואנה. Die Thiere liefen hin und her, החיות רצוא ושוב. Hin und wieder ziehen, עבר ושוב. Sich hin und her wenden, פנה כה וכה. 3) Nach Osten, Westen hin, קדמה, ימה.

Hinabbringen, ich werde es dir — אוריד אתו אליך. Er kann keinen Bissen Brod hinabbringen, לא יוכל לבלוע בלעו פת לחם.

Hinabgehen, zu Jemanden, ירד אל איש.

Hinabwerfen, sie warfen sie hinab von der Spitze des Felsens, השליכום מראש הסלע.

Hinabsehen, in das Thal, השקף, הבט אל העמק.

Hinablassen, Jemanden an einem Stricke durch das Fenster, הורד איש בחבל בעד החלון.

Hinablaufen, in das Thal, רוץ וירד אל העמק.

Hinabfallen, ich ließ es durch das Fenster — נפל מידי בעד החלון.

Hinabführen, s. Hinabbringen.

Hinabstürzen, s. Hinabwerfen. Er sprach: stürzt sie herab! und sie stürzten sie hinab, ויאמר שמטוה וישמטוה.

Hinabsteigen, s. Hinabgehen.

Hinan, s. Hinauf.

Hinunter, s. Hinab.

Hinaus! sprichst du zu ihm, צא תאמר לו; mit mehr Nachdruck, צא צא.

Hinausbringen, Einem Etwas, הוצא דבר אל איש החוצה.

Hinausgehen; zu Einem, יָצָא אֶל אִישׁ; vor die Stadt, יָצָא אֶל מִחוּץ לָעִיר.

Hinauswerfen, einen Stein, הִשְׁלִיךְ אֶבֶן הַחוּצָה; einen Menschen, הוֹצִיא אִישׁ בְּחָזְקָה הַחוּצָה.

Hinaustreiben, er sprach: treibe Diese doch von mir hinaus, וַיֹּאמֶר שַׁלְּחוּ נָא אֶת זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה.

Hinauslassen, Einen, נָתַן אִישׁ לָצֵאת.

Hinauslaufen, רוּץ הַחוּצָה.

Hinausführen, Einen, הוֹצִיא אִישׁ הַחוּצָה.

Hinauskommen, ich werde zu dir — אֵצֵא אֵלֶיךָ הַחוּצָה.

Hinaufbringen, Etwas, הֶעֱלָה אֶת.

Hinaufgehen, zu Einem, עָלָה אֶל.

Hinaufsehen, פָּנָה לְמַעְלָה.

Hinaufsteigen, den Berg, עָלָה הָהָרָה.

Hinübergehen, z. B. über einen Bach, עָבַר אֶת הַנַּחַל. Ich werde auch — אֶעֱבוֹר אִתּוֹ גַּם אָנִי.

Hinüberführen, Einen, über den Bach, הֶעֱבִיר אִישׁ אֶת הַנַּחַל.

Hinüberschwimmen, über einen Fluß, שָׂחָה בְּמֵי הַנָּהָר מִשְּׂפָתוֹ אֶל שְׂפָתוֹ.

Hineinbringen, Etwas, הֵבִיא דָבָר אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת.

Hineingehen, בּוֹא אֶל תּוֹךְ. Sie gingen hinein zum König, בָּאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה.

Hineinfallen, z. B. in ein Gefäß, נָפַל אֶל תּוֹכוֹ.

Hineinführen, Einen, s. Hineinbringen.

Hineinrufen, er hat mich hineingerufen, קָרָא לִי לָבוֹא אֵלָיו הַחֶדְרָה.

Hinbegeben, sich, s. Hingehen, Hinreisen.

Hinbestellen, s. Bestellen.

Hinbringen, 1) bringe das Geld hin, הָבֵא שָׁמָּה אֶת הַכֶּסֶף. 2) Die Zeit, s. Verbringen.

Hingießen, Wasser, הִתִּיךְ מַיִם. Er goß das Wasser hin auf die Blumenbeete, יִשְׁפֹּךְ הַמַּיִם עַל פְּנֵי תַלְמֵי פְּרָחִים. Hast du mich nicht wie Milch hingegossen? הֲלֹא כֶחָלָב תַּתִּיכֵנִי, s. Hinschütten.

Hingeben, 1) Gib das Buch deines Bruders hin, תֵּן הַסֵּפֶר אֶל אָחִיךָ הַיֹּשֵׁב שָׁם. 2) Sich dem Bösen ganz hingeben, הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע. Das Mädchen gab sich ihm hin, הָעַלְמָה הִתְמַכְּרָה לוֹ בְּכָל נַפְשָׁהּ וּמְאֹדָהּ.

Hingegen, ich, וְאָנֹכִי, s. Aber.

Hingehen, 1) gehe hin und komme bald wieder, לֵךְ שָׁמָּה וּמַהֵר לָשׁוּב אֵלַי. 2) Die Zeit geht hin הַיָּמִים יַעֲבֹרוּ. 3) Dieses Mal lasse ich es hin gehen, הַפַּעַם לֹא אוֹכִיחֲךָ עַל זֹאת.

Hindurch, 1) die Nacht — כָּל הַלַּיְלָה. Sechs Tage — שִׁשָּׁה יָמִים יוֹם אַחֲרֵי יוֹם. 2) Vom Orte, s. Durch.

Hindin, die, eine Hirschkuh, אַיָּלָה, plur. אַיָּלוֹת.

Hündin, die, das Weibchen des Hundes, כַּלְבָּה.

Hündisch, כְּדֶרֶךְ הַכְּלָבִים.

Hindenken, wo denkst du hin? אֵיךְ עָלָה דָבָר כָּזֶה עַל לִבְּךָ.

Hinderlich sein, s. Hindern.

Hindern, Einen an Etwas, חָשַׂךְ, עָצַר אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר.

Hinderniß, das, מַעְצוֹר.

Hinhalten, 1) ein Gefäß, שָׁלַח יָדוֹ לְהַגִּישׁ הַכְּלִי לְ. 2) Er hat mich hingehalten, אֵחַר אֹתִי, s. Aufhalten, Verzögern.

Hinwollen, ich will hin, אֵלֵךְ שָׁמָּה.

Hinweg, מִן, מֵאֵת, מֵאֵצֶל. Hinweg von mir! סוּרוּ מִמֶּנִּי. Hinweg aus meinen Augen! סוּר מִנֶּגֶד עֵינָי. Er ging hinweg von ihm, הָלַךְ מֵאִתּוֹ, מֵאֶצְלוֹ, s. Weg und die damit zusammengesetzte Zeitwörter.

Hinwelken, sei mir gnädig, denn ich welke hin, חָנֵּנִי כִּי אֻמְלַל אָנִי.

Hinwenden sich, wo er sich nur hinwendet, אֶל כָּל אֲשֶׁר יִפְנֶה.

Hinwerfen, er warf seinen Stab vor Pharaoh hin, הִשְׁלִיךְ מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה.

Hinsicht, die, s. Rücksicht.

Hinsein, er ist hin! אֵינֶנּוּ. Meine Hoffnung ist hin! אָבְדָה, נִכְרְתָה תִקְוָתִי.

Hinsehnen, sich, הִכְסַף לָבוֹא שָׁמָּה, לִהְיוֹת שָׁם.

Hinsehen, הַבֵּט. Nach den Bergen — נָשָׂא עֵינָיו אֶל הֶהָרִים.

Hinsetzen, Einen, הוֹשֵׁב שָׁמָּה אִישׁ. Sie setzten sich hin, um zu essen, יָשְׁבוּ לֶאֱכֹל.

Hinsenden, שְׁלַח שָׁמָּה.

Hintansetzen Einen, הוֹרִיד כְּבוֹדוֹ לֶעָפָר, s. Verachten.

Hinthun, Etwas, s. Hinlegen, Hinstellen.

Hinten und vorn, אָחוֹר וָקֶדֶם. Der Spieß fuhr hinten heraus, וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו, s. Ausschlagen.

Hinter, Vorwort, 1) mit dem Dativ. Hinter der Wand stehen, עָמֹד אַחַר הַכֹּתֶל. Ich hörte hinter mir ein Getöse, שָׁמַעְתִּי אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ. Mache die Thüre hinter dir zu, סְגֹר הַדֶּלֶת אַחֲרֶיךָ, בַּעַדְךָ. Er ging hinter ihnen, הָלַךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. 2) Mit dem Accusativ. Sich hinter die Wand stellen, הִתְיַצֵּב אַחַר הַכֹּתֶל. Warum siehst du hinter dich? לָמָּה תַבִּיט אַחֲרֶיךָ. Ich warf einen Stein hinter mich, הִשְׁלַכְתִּי אֶבֶן אַחֲרַי, אַחֲרֵי גֵוִי.

Hinter, Beiwort. Die hintere Seite, אֲחֹרַיִם. Die hintere Thüre, הַדֶּלֶת אֲחוֹרֵי הַבַּיִת. Die hintern Zimmer, חַדְרֵי אֲחֹרֵי הַבַּיִת. Die hintern Reihen הַמַּעֲרָכוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת. Er schlug ihn mit dem hintern Theile des Spießes, וַיַּכֵּהוּ בְּאַחֲרֵי (בְּאַחוֹרֵי) הַחֲנִית.

Hintereinander, der echte Ausdruck ist, wenn auch nicht rein Hebräisch, רְצוּפִים. Sie gingen, הָלְכוּ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו. Drei Tage — שְׁלֹשָׁה יָמִים יוֹם אַחֲרֵי יוֹם, שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים, s. Einander.

Hinterbein, das, רֶגֶל אַחֲרוֹנָה.

Hinterbringen, Einem Etwas, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ בַּסֵּתֶר.

Hintergebäude, das, הַבִּנְיָן אֲשֶׁר בַּאֲחֹרֵי הַבַּיִת.

Hintergehen, Einen, עָקֹב אִישׁ. Er hat mich hintergangen, עֲקָבַנִי, הוֹלִיכַנִי שׁוֹלָל.

Hintergrund, der, s. Hinterseite.

Hinterhalt, der, 1) der Ort, אֶרֶב, מַאֲרָב. Im Hinterhalte liegen, יָשֹׁב בַּמַּאֲרָב, אָרֹב בַּמִּסְתָּר; von wilden Thieren, יָשֹׁב בְּסֻכָּה לְמוֹ אָרֶב. Sich in den Hinterhalt legen, הָלֹךְ אֶל הַמַּאֲרָב, בּוֹא אָרֹב, אֹרְבִים, בְּמוֹ אָרֶב. 2) Die Auflaurer, מְאָרְבִים. Lege einen Hinterhalt gegen die Stadt, שִׂים לְךָ אֹרֵב לָעִיר. Der Hinterhalt war ihnen im Rücken, הַמַּאֲרָב מֵאַחֲרֵיהֶם.

Hinterher, ich schicke hinter sie her das Schwert, וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת הַחֶרֶב. Hinter Einem her sein, הִדָּבֵק אַחֲרֵי אִישׁ.

Hinterwärts, אָחוֹר, אֲחֹרַנִּית.

Hinterseite, die, eines Hauses, אֲחֹרֵי, יַרְכְּתֵי הַבַּיִת.

Hinterthür, die, eines Gartens, הַפֶּתַח בַּאֲחֹרֵי הַגַּן.

Hintertreiben, ein Geschäft, הַשְׁבֵּת מְלָאכָה, s. Verhindern, Vereiteln.

Hintertreffen, das, eines Heeres, עֵקֶב הַמַּחֲנֶה, s. Nachtrab.

Hinterlassen, sie hinterlassen Fremden ihr Vermögen וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם.

Hinterlassenen, die, בְּנֵי-, קְרוֹבֵי הַמֵּת; (nach Andern) בְּנֵי חֲלוֹף.

Hinterlassenschaft, die, הַנְּכָסִים אֲשֶׁר יַעֲזֹב הַמֵּת לְיוֹרְשָׁיו.

Hinterlist, die, עָרְמָה. Er that es mit — עָשָׂה בְעָקְבָה.

Hinterlistig sein, handeln הַעֲרֵם, עָשֹׂה בְּעָרְמָה, בְּעָקְבָה.

Hintere, der, שֵׁת, s. After.

Hintragen, Holz, נָשֹׂא שָׁמָּה עֵצִים.

Hintritt, der, s. Tod. Bei seinem Hintritte, בְּלֶכְתּוֹ אֶל בֵּית עֹלָמוֹ.

Hintreten, zu Einem, נָגֹשׁ, קָרֹב אֶל אִישׁ, הִתְיַצֵּב לִפְנֵי אִישׁ.

Hinlangen, s. Hinreichen.

Hinlassen, er läßt mich nicht hin, לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Hinlaufen, er lief hin, רָץ שָׁמָּה.

Hinlegen, ich habe das Buch hingelegt, הִנַּחְתִּי שָׁמָּה אֶת הַסֵּפֶר.

Hinlänglich sein, s. Hinreichen.

Hinnehmen, sie nehme es hin, תִּקַּח לָהּ.

Hinfahren, in einem Wagen, רְכֹב שָׁמָּה בַּמֶּרְכָּבָה; 2) s. Hinschwinden, Vergehen.

Hinfallen, der Länge nach — נָפֹל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה.

Hinführen, führe ihn hin, הוֹלִיכֵהוּ שָׁמָּה.

Hinfällig, er ist, חַלָּשׁ הוּא, s. Gebrächlich. Ein hinfälliger Mensch, אֱנוֹשׁ אָנוּשׁ וְאֵין אוֹנִים.

Hinzusetzen, טַפֵּל עַל.

Hinzutreten, נָגֹשׁ, קָרֹב אֶל.

Hinzufügen, Worte, הוֹסֵף דְּבָרִים. Füge Nichts hinzu, לֹא תוֹסֵף עָלָיו.

Hinkommen, als ich hinkam, בְּבֹאִי שָׁמָּה.

Hinken, צָלַע, פָּסַח. Er hinkt an beiden Füßen, פִּסֵּחַ הוּא שְׁתֵּי רַגְלָיו. Er hinkt auf seiner Hüfte, הוּא צוֹלֵעַ עַל יְרֵכוֹ.

Hinkender, ein, פִּסֵּחַ, plur. פִּסְחִים; צֹלֵעַ (weibl.) צֹלֵעָה; נְכֵה רַגְלַיִם.

Hinraffen, s. Wegraffen.

Hinrichten, einen Delinquenten, הָמֵת אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט מָוֶת עַל הַמִּטְבָּחַ.

Hinreichen, 1) Einem Etwas, הַמְצֵא דָבָר אֶל אִישׁ, הַגֵּשׁ דָּבָר לְאִישׁ. 2) Es reicht nicht hin für ihn, לֹא יִשְׂפֹּק לוֹ, לֹא יִמְצָא לוֹ. Wenn sein Vermögen nicht hinreicht zu einem Lamme, אִם לֹא תִמְצָא יָדוֹ דֵּי שֶׂה.

Hinreißen, ihr herrlicher Gesang hat mich hingerissen, קוֹלָהּ הֶעָרֵב לָקַח נַפְשִׁי, הִרְהִיבָנִי. Sich vom Zorn hinreißen lassen, הִבָּהֵל לְכַעַס.

Hinschauen, s. Hinsehen.

Hinschütten, Wasser, הִתֵּךְ מַיִם, s. Hingießen. Wie Wasser auf die Erde hingeschüttet, כַּמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה.

Hinschicken, שְׁלַח שָׁמָּה.

Hinscheiden, גָּוַע, s. Sterben.

Hinscheinen, die Sonne scheint nicht hin, לֹא יָבוֹא שָׁמָּה אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.

Hinschwinden, meine Hoffnung ist hingeschwunden, אָבְדָה תִקְוָתִי. Mein Leben schwindet hin in Jammer, כָּלוּ בְיָגוֹן חַיָּי. Von der Zeit עָבַר, הָלַךְ, פָּנָה, s. Schwinden.

Hinstellen, er stellt mich den Leuten zum Sprüchwort hin, הִצִּיגַנִי לִמְשֹׁל עַמִּים.

Hinstrecken, Einem die Hand, שְׁלַח יָדוֹ אֶל אִישׁ.

Historie, s. Geschichte.

Hüftbein, das, מִפְשָׂעָה.

Hüfte, die, יָרֵךְ, plur. יְרֵכַיִם. Die Hüfte eines Mannes, יֶרֶךְ אִישׁ.

Hüftenlahm, er ist, צֹלֵעַ הוּא עַל יְרֵכוֹ.

Hüftpfanne, die, das Hüftgelenk, כַּף הַיָּרֵךְ.

Hypothek, die, עֵרָבוֹן, s. Pfand.

Hipochonderie, die, s. Milzsucht.

Hüpfen, דִּלֵּג, דָּלַג, רָקַד, רִקֵּד, פִּזֵּז, קִפֵּץ, רוּץ; von Heuschrecken, נִתֵּר.

Hüppe, die, Sense, מַגָּל.

Hier, פֹּה. Er war nicht hier, לֹא הָיָה בָזֶה. Ich sah hier, רָאִיתִי הֲלֹם. Er ging von hier weg, הָלַךְ מִזֶּה. Was sollen hier diese sieben Lämmer? מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשׂוֹת הָאֵלֶּה. Während dein Knecht hier und da zu thun hatte, וַיְהִי עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וָהֵנָּה. Mein Bruder hier, אָחִי זֶה. Hier bin ich! הִנֵּנִי.

Hieran, בְּזֹאת, s. Daran.

Hier oben, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר מִמַּעַל לִי.

Hier unten, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תַּחְתָּנִי.

Hierunter, s. Darunter.

Hieraus erkenne ich, בְּזֹאת אֵדַע. Hieraus entnehme ich, מִן הַדָּבָר הַזֶּה אָבִינָה לִי.

Hierauf, אַחֲרֵי כֵן, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

Hierüber, wir sprachen, דִּבַּרְנוּ עַל זֹאת.

Hierin, er irrte sich, שָׁגָה בְזֹאת. Auch hierin nehme ich Rücksicht auf dich, נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה.

Hierbei, s. Dabei.

Hierdurch, 1) vom Orte, בַּמָּקוֹם הַזֶּה. 2) Durch diese Sache, בַּדָּבָר הַזֶּה, בְּזֹאת.

Hürde, die, גְּדֵרָה, גֶּדֶרֶת, מִכְלָה. Wie die Heerde in der Hürde, כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדָּבְרוֹ. Schafhürden, גִּדְרוֹת צֹאן, מִכְלָאוֹת, מִשְׁפְּתַיִם, שְׁפַתַּיִם.

Hierhin, s. Dahin.

Hierher, tritt nicht — אַל תִּקְרַב הֲלֹם. Er sandte mich — שְׁלָחַנִי הֵנָּה. Lege es hierher vor meine Brüder, שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי. Bis hierher komme, עַד פֹּה תָבוֹא, s. Bis.

Hirse, die, דֹּחַן.

Hirt, der, רֹעֶה, רֹעִי. Ich bin ein — בוֹקֵר אָנֹכִי. Er war unter den Hirten, הָיָה בַנֹּקְדִים. Der Oberste der Hirten, אַבִּיר הָרֹעִים. Wehe dem thörichten Hirten, הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל.

Hirtentasche, die, כְּלִי, יַלְקוּט הָרֹעִים.

Hirtenlose Schafe, צֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה.

Hirtenleben, das, מִנְהַג הָרֹעִים בַּצֹּאן.

Hirtenstab, der, מַקֵּל, מַקַּל הָרֹעִים.

Hiermit, בְּזֹאת.

Hirn, das, s. Gehirn.

Hirngespinnst, das, רַעְיוֹן רוּחַ. Hirngespinnste, רַעְיוֹנֵי רוּחַ, מַשְׂכִּיּוֹת שָׁוְא, s. Einbildung.

Hirnlos, חֲסַר לֵב.

Hirnschale, die, der Hirnschädel, קָדְקֹד, גֻּלְגֹּלֶת.

Hirsch, Hirschbock, der, אַיָּל. Hirsche, אַיָּלִים.

Hirschgeweih, das, קַרְנֵי הָאַיָּל.

Hirschchen, das, עֹפֶר הָאַיָּלִים.

Hirschkuh, die, אַיָּלָה, אַיֶּלֶת. Hirschkühe, אַיָּלוֹת.

Heu, das, חָצִיר יָבֵשׁ; nach Andern, חֲשַׁשׁ.

Heumonath, der, s. Juli.

Heidnische Sitten, דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם.

Haide, die, אֶרֶץ צִיָּה.

Heide, der, s. Götzendiener. Die Inseln der Heiden, אִיֵּי הַגּוֹיִם.

Heidenthum, das, חֻקּוֹת הַגּוֹיִם.

Häuslich, 1) sich in einer Stadt häuslich niederlassen, נָתַן מִשְׁכָּנוֹ בְּתוֹךְ אַנְשֵׁי הָעִיר. 2) Die häuslichen Angelegenheiten, *צָרְכֵי, עִנְיְנֵי הַבַּיִת. 3) Eine häusliche Frau, s. Wirthschaftlich.

Heiser, ich bin, נִחַר גְּרוֹנִי.

Heutig, der heutige Tag, הַיּוֹם הַזֶּה. Nach dem heutigen Gesetze, כְּדָת הַיּוֹם. Heutiges Tages, בְּיָמֵינוּ.

Heute, 1) ich werde heute hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה הַיּוֹם. Heute Nacht, הַלַּיְלָה הַזֶּה, הַלַּיְלָה. 2) Heut zu Tage, בְּיָמֵינוּ.

Heiter, 1) der Himmel ist, הַשְּׁחָקִים טְהוֹרִים. Wie die heitere Sonne aufs Grün, כְּחֹם צַח עֲלֵי אוֹר; 2) Vom Gemüthe, s. Froh.

Heiterkeit, die, 1) des Himmels, טֹהַר הַשָּׁמַיִם. 2) des Gesichtes, אוֹר הַפָּנִים.

Heuchler, der, בַּעַל חֲלָקוֹת, הַמְדַבֵּר חֲלָקוֹת, הַמַּחֲלִיק לְשׁוֹנוֹ, עוֹשֶׂה הַנֹּף, חֲנֻפָּה; nach Einigen, חָנֵף, plur. חֲנֵפִים, s. Ruchlos. Ein Heuchler darf vor mir nicht erscheinen, לֹא לְפָנַי חָנֵף יָבוֹא.

Heuchlerisch, ein heuchlerischer Mensch, s. Heuchler. Heuchlerische Lippen, שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת.

Heuchelei, die, *חֹנֶף, חֲלַקְלַקּוֹת, חֲלַקּוֹת, חֲלָקוֹת, חֲנֻפָּה.

Heucheln, gegen Einen, הֶחֱלִיק עַל אִישׁ, דִּבֵּר בְּלֵב וָלֵב אֶל אִישׁ.

Heil, Beiwort, s. Gesund, Unversehrt.

Heil, das, 1) Wohlfahrt, יֶשַׁע. Verkünder des Heils, מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה. Heil begegnet ihm bei jedem Schritte, צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. Dein Heil wäre wie die Wogen des Meeres, וַיְהִי צִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם. 2) Als Zuruf: Heil dem Manne! אַשְׁרֵי הָאִישׁ. Heil dir! אַשְׁרֶיךָ.

Heilanstalt, die, בֵּית הַחוֹלִים, בֵּית מַרְפֵּא.

Heilart, die, der Krankheiten, *דֶּרֶךְ רִפּוּי הַחֳלָאִים.

Heilbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהֵרָפֵא.

Heilung, die, מַרְפֵּא, רְפֻאוֹת, תְּרוּפָה.

Heilsam für den Leib, מַרְפֵּא לַבָּשָׂר, לָעֶצֶם.

Heilig, 1) ein heiliger Mann, אִישׁ קָדוֹשׁ. Die Heiligen, קְדוֹשִׁים. Der Heilige Israels, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. 2) Gott geweiht. Der Ort ist heilig, הַמָּקוֹם הַזֶּה קָדוֹשׁ הוּא. Wer sie berührt, soll heilig sein, כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ. Sie (die Priester) sollen heilig sein, וְהָיוּ קֹדֶשׁ. Heiliges Wasser, מַיִם קְדֹשִׁים. Die heiligen Kleider, בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ. Sein heiliger Berg, הַר קָדְשׁוֹ. 3) Mein Wort ist mir heilig, אֵינֶנִּי מְחַלֵּל דְּבָרִי.

Heiligung, die, *קִדּוּשׁ.

Heiligthum, das, 1) geweihte Gegenstände. Heiligthümer, קֳדָשִׁים, קְדָשִׁים. 2) Der Ort, מִקְדָּשׁ, מִקְדָּשִׁים. In dem Heiligthume dienen, שָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ.

Heilige, der, קָדוֹשׁ, s. Heilig.

Heiligen, 1) die Heiligkeit erkennend. Der heilige Gott wird geheiligt durch Gerechtigkeit, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. 2) Zum Gottesdienste weihen קִדֵּשׁ, הִקְדִּישׁ אֵת. Sich heiligen הִתְקַדֵּשׁ.

Heiligkeit, die, קֹדֶשׁ, *קְדוּשָּׁה. Ich habe einmal geschworen bei meiner Heiligkeit! אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי.

Heillos, s. Gottlos, Lasterhaft.

Heilmittel, das, תְּעָלָה. Die Heilmittel, רְפֻאוֹת, s. Arzenei.

Heilen, 1) neut. Der Schaden ist geheilt, נִרְפָּא הַנֶּגַע. 2) Einen heilen, רָפָא, רִפֵּא אֵת. Sich heilen lassen, הִתְרַפֵּא.

Heulen, Schakale heulen in den verwaisten Palästen, וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו. Heulet, Eichen Baschan's! הֵילִילוּ אַלּוֹנֵי בָשָׁן.

Heilkunde, die, *חָכְמַת הָרְפוּאָה, מְלֶאכֶת הָרְפוּאָה.

Heimath, die, meine — אֶרֶץ, עִיר מוֹלַדְתִּי, בֵּיתִי מוֹשָׁבִי; (fig.) der Mensch geht in seine ewige Heimath, הָאָדָם הֹלֵךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ.

Heimathlos, er ist, אֵין לוֹ מוֹשָׁב.

Heimathlich, die heimathlichen (heimischen) Fluren, שְׂדֵי אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.

Heimbringen, Etwas, הָבֵא דָבָר אֶל בֵּיתוֹ.

Heimgehen, er ist nun heimgegangen (gestorben) הָלַךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ.

Heimweg, der, דֶּרֶךְ בֵּיתוֹ.

Heimweh, das, haben, הִכָּסֵף בִּמְאֹד מְאֹד לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ, לְבֵית אָבִיו.

Heimwärts, בַּיְתָה.

Heimsuchen, 1) besuchen: Einen — רָאֹה פְּנֵי אִישׁ. 2) Ich werde ihre Sünden an ihnen — אֶפְקֹד עֲלֵיהֶם חַטֹּאתָם.

Heimtückisch, ein heimtückischer Mensch, אִישׁ מְזִמּוֹת נָבָל.

Heimtücke, die מְזִמָּה, נְכָלִים, s. Tücke.

Heimlich sprechen, mit Einem, דַּבֵּר אֶל אִישׁ בַּסֵּתֶר. Warum bist du heimlich geflohen, לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ. Heimliches Brod ist angenehm, לֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם. Mit den Heimlichen gehe ich nicht um, עִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא.

Heimfallen, die Besitzung soll dem Fürsten wieder וְשָׁבָה הַנַּחֲלָה לַנָּשִׂיא.

Hain, der, s. Wald; nach den alten Uebersetzern, אֵשֶׁל, אֲשֵׁרָה, s. Tamariske, Astarte.

Heimkehren, שׁוּב הַבַּיְתָה.

Heiß, als der Tag heiß war, כְּחֹם הַיּוֹם. Wenn die Sonne heiß schien, וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ; (fig.) eine heiße Liebe, אַהֲבָה עַזָּה.

Heißen. verb. act. 1) nennen. Er hieß ihn Jakob, קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. Er hieß mich fortgehen, צִוַּנִי לָלֶכֶת מֵאִתּוֹ.

Heißen, verb. neut. 1) wie heißest du? מַה שְּׁמֶךָ Heißt er nicht Moses? הֲלֹא שְׁמוֹ מֹשֶׁה. 2) Darum heißt es in dem Buche der Kriege Gottes, עַל כֵּן יֵאָמַר בְּסֵפֶר מִלְחֲמוֹת יְיָ. 3) Es heißt, er sei gestorben, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר מֵת.

Heuer, בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Häufig, 1) die Vögel lassen sich schon häufig sehen, יֵרָאוּ צִפֳּרִים רַבִּים בָּאָרֶץ. 2) Oft, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Häufen, צָבַר, כָּנַס; Schätze, אָצֹר אוֹצָרוֹת; Reden gegen Jemanden, הַעְתֵּר, הַכְבִּיר מִלִּים עַל; Sünde auf Sünde, סְפוֹת חַטָּאת עַל חַטָּאת.

Heitzen, einen Backofen, בָּעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר לְחַמְּמוֹ. Auch heitzt er damit und backt Brod, אַף יַשִּׂיק וְאָפָה לָחֶם.

Heirath, die, חֲתוּנָּה, *נִשּׂוּאִים.

Heirathsgut, das, *נְדוּנְיָה.

Heirathsvertrag, der, תְּנָאִים*.

Heirathen, mein Sohn, meine Tochter wird — בְּנִי יִקַּח, יִשָּׂא לוֹ אִשָּׁה, בִּתִּי תִּהְיֶה לְאִישׁ.

Heurig, eine heurige Frucht, פְּרִי חָדָשׁ.

Heischen, s. Begehren, Verlangen.

Heuschrecke, die, die Zugheuschrecke, אַרְבֶּה; andere Arten: סָלְעָם, חַרְגֹּל, חָגָב, גּוֹב (גּוֹבִים, גֵּבִים) חָסִיל, יֶלֶק.

Hebamme, die, מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת.

Hebe, die, das Hebeopfer, תְּרוּמָה.

Heben, 1) die Hand gen Himmel הָרֵם יָדוֹ הַשָּׁמַיְמָה; Einen auf das Pferd, הַעֲלֵה אִישׁ עַל הַסּוּס. 2) Hebt euch weg ringsum von der Wohnung Korach's, הֵעָלוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח. 3) Einen Streit; הַשְׁבֵּת רִיב.

Hegen, bei sich dulden. Hegte ich Frevel in meinem Herzen, אָוֶן אִם רָאִיתִי בְלִבִּי. Haß gegen Jemanden שְׂנֹא שִׂנְאָה אֶת אִישׁ.

Hehler, der, הַמְכַסֶּה אֶת דְּבַר הַגְּנֵבָה. Der Hehler ist so gut wie der Stehler, הָאִישׁ הַצֹּפֵן, הַמַּסְתִּיר הַגְּנֵבָה בְּבֵיתוֹ הוּא כְגַנָּב.

Hehr, s. Erhaben.

Hetzen, den Hund an einen Ochsen, שַׁלַּח, הַשְׁלִיחַ

הֵסַת אִישׁ. Personen an einander, כְּלֵב בְּשׁוֹר בְּאִישׁ. Wenn Gott dich auf mich gehetzt, so versöhne ihn eine Opfergabe, אִם יְיָ הֱסִיתְךָ בִּי יָרַח מִנְחָה.

Hächel, die, מַסְרֵק*.

Hächeln, Flachs, סָרַק פִּשְׁתִּים*. Gehächelter Flachs, (nach Einigen) פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת.

Hächlerinnen, die, (nach Einigen) שְׂרִיקוֹת.

Held, der, גִּבּוֹר. Helden, Wein zu trinken, גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן.

Heldenthat, die, גְּבוּרָה. Alle seine Heldenthaten, die er ausgeführt, כָּל גְּבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

Heldenmuth der, לֵב גִּבּוֹר.

Heldenmüthig, ein heldenmüthiges Weib אִשָּׁה אֲשֶׁר לִבָּהּ כְּלֵב גִּבּוֹר.

Hell, 1) wenn es hell wird, dann geht, וְאוֹר לָכֶם וָלֵכוּ. Als sie in Hebron ankamen, wurde es hell, וַיֵּאוֹר לָהֶם בְּחֶבְרוֹן. Wie das Sonnenlicht, das immer heller wird, כְּאוֹר נֹגַהּ הֹלֵךְ וָאוֹר. Der Blitz machte das ganze Zimmer hell, הַבָּרָק הֵאִיר אֶת הַחֶדֶר. 2) Helles Wasser, מַיִם זַכִּים.

Helltönende Zimbeln, צִלְצְלֵי שָׁמַע.

Helle, die, des Mondes, נֹגַהּ הַיָּרֵחַ.

Heller, der, פְּרוּטָה*.

Helm, der, כּוֹבַע, קוֹבַע; poetisch, מָעוֹז הָרֹאשׁ. Helme, כּוֹבָעִים.

Hälfte, die, חֵצִי, חֲצִי, מַחֲצִית, מֶחֱצָה. Die Hälfte davon, חֶצְיוֹ, חֶצְיָהּ. Sie erlangen nicht die Hälfte ihrer Tage, לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם.

Helfen, 1) kein Arzt kann ihm — לֹא יוּכַל רֹפֵא לְרַפְּאוֹ, לְחַיּוֹתוֹ מֵחָלְיוֹ. Mir ist geholfen, נִרְפָּא לִי. 2) Einem in, aus der Noth helfen, הוֹשִׁיעַ אִישׁ בְּעֵת צָרָתוֹ, מִצָּרָתוֹ. Hilf mir, mein Gott! עָזְרֵנִי אֱלֹהָי. Ich habe mir selbst geholfen, יָדִי הוֹשִׁיעָה לִי. 3) Nützen. Was hilft es, wenn ich zu ihm gehe? מָה אוֹעִיל כִּי אֵלֵךְ אֵלָיו. 4) Einem in einer Arbeit, עָזַר אִישׁ בִּמְלַאכְתּוֹ. Einer hilft dem Andern, אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ.

Helfer, der, מוֹשִׁיעַ, עוֹזֵר.

Hemd, das, כֻּתֹּנֶת, כְּתֹנֶת* plur. כֻּתָּנוֹת. Feine Hemden macht sie, סָדִין עָשְׂתָה.

Hämisch, s. Heimtückisch.

Hemmen, das Wasser, עָצַר בַּמַּיִם. Man hemmt die Thränengüsse der Ströme (in den Bergschachten), מִבְּכִי נְהָרוֹת חִבֵּשׁ. Ich bin in meinen Geschäften gehemmt, אֻמְנַע מֵעֲשׂוֹת חֲפָצַי; fig. den Geist hemmen, כָּלָא אֶת הָרוּחַ.

Hämmern, Eisen, הָלַם בְּפַטִּישׁ אֶת הַבַּרְזֶל.

Hengst, der, סוּס.

Hängen, 1) den Kopf hängen lassen, כָּפַף רֹאשׁוֹ. 2) Einen Mörder, תָּלָה אֶת הָרֹצֵחַ עַל הָעֵץ. Die Gebeine der Gehängten, עַצְמוֹת הַמּוּקָעִים. s. Aufhängen.

Händler, der, סֹחֵר, s. Handelsmann.

Händel anfangen, suchen, s. Streit.

Händeklatschen, das, מְחָאַת כַּף*.

Henne, die, תַּרְנֹגֶלֶת*.

Henkel, der, eines Gefäßes, יַד הַכְּלִי.

Henken, s. Hängen.

Henker, der, תַּלְיָן*.

Häßlich, 1) er sieht häßlich aus, רַע מַרְאֵהוּ. Ein häßliches Weib, אִשָּׁה רָעַת מַרְאֶה, מְנֻוֶּלֶת*; 2) s. Schmutzig, 3) häßliche Handlungen, מַעֲשִׂים רָעִים.

Häßlichkeit, die, ihre — רֹעַ מַרְאֶהָ.

Heer, das, 1) Kriegsheer, צָבָא, חַיִל, מַחֲנֶה; s. Armee. Das Heer des Himmels, צְבָא הַשָּׁמַיִם. 2) Mein großes Heer (die Heuschrecken), חֵילִי הַגָּדוֹל. 3) Eine Menge. Ein Heer Kameele wird dich überdecken, שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ.

Herd, der, כִּירַיִם. Feuer scharren vom Herde, חָתָה אֵשׁ מִיָּקוּד.

Heerde, die, עֵדֶר. Heerden, עֲדָרִים.

Heerführer, der, שַׂר הַצָּבָא.

Heerschaar, die, Gott der Heerschaaren, אֱלֹהִים צְבָאוֹת.

Heerstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Heft, das, eines Dolches, נִצָּב.

Häft, Häftel, das, קֶרֶס, plur. קְרָסִים.

Heft, das, von Schriften, מַחְבֶּרֶת, חִבּוּר*.

Heftig mit einem Streiten, רִיב אֶת אִישׁ בְּחָזְקָה. Der Kampf war heftig, קָשְׁתָה הַמִּלְחָמָה. Heftig

weinen, בָּכָה בְּכִי גָדוֹל. Heftig zürnen, קָצַף קֶצֶף גָּדוֹל, קָצַף עַד מְאֹד. Ein heftiger Schmerz, כְּאֵב גָּדוֹל מְאֹד. Eine heftige Liebe, אַהֲבָה עַזָּה. Ein heftiger Wind, רוּחַ חָזָק, רוּחַ קָשָׁה, עַזָּה.

Heftigkeit, die, des Kampfes, כֹּבֶד מִלְחָמָה. Mit Heftigkeit, בְּחָזְקָה.

Heften, 1) Etwas an Etwas, חִבֵּר, הִדְבִּק דָּבָר אֶל דָּבָר. 2) Die Augen auf Einen, הֶעֱמִד פָּנָיו, s. Starr ansehen.

Häfe, die, plur. die Häfen, שְׁמָרִים; auch (nach Andern) קֻבַּעַת. Fig. Die Häfe des Volkes, הַנִּבְזִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Here, die, מְכַשֵּׁפָה, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים.

Hexen, כִּשֵּׁף.

Hexerei, die, כְּשָׁפִים.

Häkeln, an einander, חִבֵּר דָּבָר אֶל דָּבָר בִּקְרָסִים.

Hecke, die, 1) Gebüsch, s. Dornbusch, Dornhecke. 2) Die Hecke um einen Weingarten, מְשׂוּכַת הַכֶּרֶם. Eine Hecke um Etwas ziehen, שׂוּךְ בְּעַד. s. Umzäunen.

Her, ein Umstandswort, welches im Hebräischen gewöhnlich nicht ausgedrückt wird, 1) eine Annährung aus der Ferne nach dem Redenden. Komme her (hier her), daß ich dich zum König schicke, בּוֹא הֵנָּה וַאֲשַׁלֵּחָה אֹתְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ. Tritt her zu mir, גְּשָׁה אֵלַי. Sie jauchzen vom Meere her, צָהֲלוּ מִיָּם. Elliptisch. Nur Waffen her! תְּנוּ לִי כְּלֵי מִלְחָמָה. 2) Von einer Zeit. Von Alters her, מִקֶּדֶם, מִימֵי קֶדֶם. Einige Jahre her, זֶה שָׁנִים מִסְפָּר.

Herabbringen, bringt ihn herab zu mir, הוֹרִידֻהוּ אֵלָי; (fig.) seine Verschwendung hat ihn herabgebracht, פִּזּוּר מָמוֹנוֹ הוֹרִיד אוֹתוֹ מַטָּה מָּטָּה.

Herabgehen, von dem Berge, oder den Berg, יָרַד מִן הָהָר.

Herabheben, hebt ihn herab, vom Pferde, הוֹרִידֻהוּ מֵעַל הַסּוּס.

Herabhängen, mit herabhängenden Binden auf dem Haupte, סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם.

Herabwürdigen, Einen, נִבֵּל אִישׁ. הוֹרִיד כְּבוֹד אִישׁ לֶעָפָר. Ich bin herabgewürdiget, הָיִיתִי זוֹלֵלָה, s. Entwürdigen.

Herabsetzen, den Preis des Getraides, הִמְעִט אֶת מְחִיר הַדָּגָן; fig. er hat mich öffentlich herabgesetzt, הִבְזַנִי בְּעֵינֵי הָעָם. נְתָנַנִי לְחֶרְפָּה וּלְקֶלֶס לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ.

Herablassen, 1) man ließ ihn mit Stricken herab הוֹרִידֻהוּ בַּחֲבָלִים. 2) Der Fürst war herablassend gegen mich, הַשַּׂר דִּבֵּר אֵלַי טוֹבוֹת.

Herabnehmen, einen Leichnam vom Galgen, הוֹרִיד נִבְלַת אָדָם מֵעַל הָעֵץ.

Herabfließen, die von oben herabfließenden Wasser, הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה

Herabrinnen, er ließ seinen Geifer herabrinnen auf seinen Bart, הוֹרִיד רִירוֹ אֶל זְקָנוֹ.

Herabstürzen, durch das Fenster, נָפַל בְּעַד הַחַלּוֹן. Er sprach: stürzt sie herab: וַיֹּאמֶר שִׁמְטוּהָ.

Herabschicken, schicke ihn herab zu mir, צַוֵּהוּ לָרֶדֶת אֵלַי.

Herabspringen, er sprang vom Wagen herab, וַיֵּרֶד וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה.

Heranwachsen, der Knabe wuchs heran, וַיִּגְדַּל הַנַּעַר.

Herannahen, deine Tage nahen heran zum Tode, קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוּת.

Heroisch, eine heroische That, גְּבוּרָה, s. Heldenthat, Heldenmüthig.

Herold, der, des Friedens, מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם. Ein Herold rief aus allen Kräften, וְכָרוֹזָא קָרָא בְחַיִל

Herum, 1) allein stehend. Um die Stadt herum, סָבִיב לָעִיר. 2) In Verbindnng mit den folgenden Zeitwörtern. Die hier fehlenden Zusammensetzungen s. unter Umher.

Herumgehen, 1) um die Stadt, סָבַב, הִקִּיף אֶת הָעִיר. 2) In der Stadt, סָבַב בָּעִיר. 3) Diese Sache geht mir im Kopfe herum, אֶדְאַג מֵהַדָּבָר הַזֶּה, s. Beunruhigen.

Herumdrehen, sich, פָּנָה אַחֲרָיו.

Herumwerfen, Kleidungsstücke, פִּזֵּר אֶת הַבְּגָדִים.

Herumsitzen, um den Tisch, יָשַׁב סָבִיב לַשֻּׁלְחָן.

Herumsein, sie sind immer um ihn herum, יַקִּיפוּהוּ תָּמִיד.

Herumlaufen, in den Straßen, רָצוֹא וָשׁוֹב בָּרְחוֹבוֹת.

Herumliegen, die Kleider liegen im Zimmer herum, הַבְּגָדִים פְּזוּרִים בַּחֶדֶר.

Herumführen, Einen in der Stadt, הוֹלִיךְ אִישׁ בָּעִיר הֵנָּה וָהֵנָּה.

Herumstehen, 1) sie standen um mich herum, עָמְדוּ סְבִיבוֹתַי. 2) Die Gefäße stehen herum, הַכֵּלִים אֵינָם בִּמְקוֹמָם.

Herumschleppen, Etwas, von Hunden, סָחַב אֶת.

Herunter, 1) in eigentlicher Bedeutug, z. B. herunterfallen, s. Herab; 2) fig. die folgenden Zusammensetzungen.

Herunter bringen, Einen, ihn arm machen, הוֹרִישׁ אִישׁ.

Herunter handeln, Etwas vom Preise, גָּרַע מִמְּחִיר.

Herunter machen, Einen wegen Etwas, הוֹכִיחַ אִישׁ מְאֹד עַל דָּבָר.

Herunter kommen, er ist seit zwei Jahren herunter gekommen, מָךְ, מָטָה יָדוֹ זֶה שְׁנָתַיִם יָמִים.

Herunter reißen, Etwas, s. Schmähen.

Heraus, 1) alleinstehend. Heraus! צֵא, צְאוּ אֵלַי. Nur heraus damit! הוֹצִיא הַדְּבָרִים מִפִּיךָ. 2) In folgenden Zusammensetzungen:

Herausbringen, 1) bringe mir das Gefäß heraus, הוֹצִיא אֵלַי אֶת הַכֶּלִי. 2) Ich kann den Nagel nicht — לֹא אוּכַל לְהָמִישׁ הַיָּתֵד מִמְּקוֹמָהּ. Einen Flecken — *הָסֵר הַכֶּתֶם מִן. 3) Man kann kein Wort von ihm — לֹא יוֹצִיא מִלָּה מִפִּיו.

Herausgeben, 1) gib deinen Sohn heraus, daß er sterbe, הוֹצֵא אֶת בִּנְךָ וְיָמֹת. 2) Einem einen Pfennig, *הָשֵׁב פְּרוּטָה לְ. 3) Ein Werk, *הוֹצִיא סֵפֶר לָאוֹר בִּדְפוּס.

Herausgehen, gehe heraus zu mir, צֵא אֵלַי.

Heraushelfen, Einem aus dem Wagen, עָזוֹר אִישׁ לָרֶדֶת מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה.

Herauswerfen, wirf es mir zum Fenster heraus, הַשְׁלִיכֵהוּ אֵלַי בְּעַד הַחַלּוֹן.

Heraussagen, ich will es ihm frei heraussagen, was ich denke, אֲדַבֵּר אֵלָיו כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי.

Herauslassen, ich lasse ihn nicht heraus, לֹא אֶתְּנֶנּוּ לָצֵאת הַחוּצָה.

Herauslocken, ein Geheimniß aus Einem, פַּתֵּה אִישׁ לְגַלּוֹת הַסּוֹד.

Herausnehmen, als sie das Geld herausnahmen, aus dem Tempel, בְּהוֹצִיאָם אֶת הַכֶּסֶף.

Herausfahren, es fuhr ihm so heraus, בִּטֵּא בִשְׂפָתָיו.

Herausfinden, ich kann mich aus diesem Garten nicht — לֹא אֶמְצָא אֶת מְבוֹא הַגַּן הַזֶּה לָצֵאת מִמֶּנּוּ.

Herausziehen, Einen aus dem Wasser, מָשָׁה, הַמְשֵׁה אִישׁ מִמַּיִם.

Herauskommen, 1) komme heraus zu mir, צֵא אֵלַי. 2) Es kommt nichts dabei heraus, אֵין בֶּצַע בַּדָּבָר הַזֶּה.

Herausreißen, 1) eigentl., s. Ausreißen. 2) Einen aus der Noth, חַלֵּץ אִישׁ מִצָּרָה.

Herausschauen, zum Fenster, הַשְׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן.

Herausstrecken, die Zunge, הַאֲרִיךְ לָשׁוֹן.

Heraufbringen, bringe ihn herauf zu mir, הַעֲלֵהוּ אֵלַי.

Heraufkommen, komme zu mir herauf, עֲלֵה אֵלַי.

Herein! בּוֹא, s. Hereinkommen.

Hereinbringen, bring' es herein, הֲבִיאֵהוּ אֵלַי הַחֶדְרָה.

Hereinlassen, man ließ Niemand herein, לֹא נְתָנוּ אִישׁ לָבוֹא הַבַּיְתָה, אֶל הָעִיר.

Hereinkommen, komme herein, Gesegneter des Herrn! בּוֹא בְּרוּךְ יְיָ.

Hereinrufen, rufe ihn herein, קְרָא לוֹ וְיָבוֹא אֵלַי הַחֶדְרָה.

Herbei eilen, er ruft, und seine Kinder eilen herbei vom Meere, הוּא יִשְׁאַג וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם.

Herbst, der, יְמֵי הַבָּצִיר, עֵת הָאָסִיף.

Herbstlich, כְּמוֹ בִימֵי הַבָּצִיר.

Herbstmonat, der, חֹדֶשׁ הַבָּצִיר, s. September.

Herbe, eingentlich *חָרִיף. Ein herber Schmerz, כְּאֵב אָנוּשׁ.

Herberge, die, מָלוֹן.

Herbringen, s. Herreichen.

Herbestellen, ich habe ihn herbestellt, יוֹדַעְתִּיו אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה.

Hergang, der, erzähle mir den ganzen — סַפֵּר לִי כָּל הַדָּבָר הַזֶּה.

Hergeben, 1) gib mir das Brod her, הַגִּישָׁה נָּא לִי הַלֶּחֶם. 2) Sich zu Etwas schlechtes — הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרָע.

Hergehen, gehe her, גְּשָׁה, קְרַב אֵלַי, הֵנָּה.

Härte, die, des Herzens, קְשִׁי הַלֵּב. Der Reiche antwortet mit Härte, עָשִׁיר יַעֲנֶה עַזּוֹת. Die Arbeit, die sie ihnen auflegten mit Härte, הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ.

Hertreten, s. Hergehen.

Herlangen, s. Herreichen.

Herling, der, plur. die Herlinge, unreife Weinbeeren, בֹּסֶר, בֵּסֶר, בְּאֻשִׁים.

Herleiten, ein Wort von einem andern, *גָּזוֹר מִלָּה מִמִּלָּה.

Hernach, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן. Hernach nahmen sie das Mittagmahl ein, אַחֲרֵי כֵן אָכְלוּ אֶת לֶחֶם הַצָּהֳרָיִם.

Hernieder, s. Herab.

Hernehmen, 1) wo soll ich das Geld —? אָנָה אֶמְצָא, אַיֵּה אֵיפֹה אַשִּׂיג סַךְ הַכֶּסֶף הַזֶּה. 2) Einen — s. Herunter machen.

Herfallen, über Einen, הִתְנַפֵּל עַל אִישׁ; über die Beute gierig — עָטָה אֶל הַשָּׁלָל.

Hervor, מִבֵּין. Aus den Zweigen hervor lassen sie ihre Stimme ertönen, מִבֵּין עֳפָאִים יִתְּנוּ קוֹל.

Hervorbringen, 1) die Erde bringt ihre Gewächse hervor, הָאָרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ. 2) Worte — הוֹצִיא מִלִּים מִפִּיו. Der Mund des Gerechten bringt Weisheit hervor, פִּי צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה. In seiner Verlegenheit brachte er unzusammenhängende Reden stotternd hervor, בְּתִמְהוֹן לִבּוֹ הוֹצִיא לַהַג דְּבָרִים בְּלִי סְדָרִים מִפִּיו.

Hervorbrechen, der Hinterhalt brach hervor von seinem Orte, הָאֹרֵב מֵגִיחַ מִמְּקוֹמוֹ. Die Quellen brachen hervor, נִבְקְעוּ הַמַּעְיָנוֹת. Dein Licht bricht hervor wie die Morgenröthe, יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ.

Hervorgehen, יָצָא מִן. Hervorgegangen aus seinen Lenden, יֹצְאֵי חֲלָצָיו.

Hervorthun, sich, s. Auszeichnen, Uebertreffen.

Hervorfließen, das Wasser floß hervor unter der Schwelle des Hauses, הַמַּיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מִפְתַּן הַבָּיִת.

Hervorziehen, im Allgemeinen, הוֹצִיא מִן. Ja, du zogst mich hervor aus dem Mutterleibe, כִּי אַתָּה גֹחִי מִבֶּטֶן אִמִּי.

Hervorragen, über Alle, גָּבַהּ מִכֹּל, s. Emporragen. Er ragt durch seine wissenschaftlichen Leistungen über alle seine Landsleute hervor, הוּא גָּבַהּ וְנִשָּׂא בִּתְבוּנוֹת כַּפָּיו עַל כָּל בְּנֵי אַרְצוֹ.

Hervorsprudeln, פִּכָּה מִן. Das Wasser sprudelte hervor von der rechten Seite, וְהִנֵּה מַיִם מְפַכִּים מִן הַכָּתֵף הַיְמָנִית.

Herz, das, לֵב, לֵבָב, plur. לְבָבִים, לְבָבוֹת; לִבָּה, plur. לִבּוֹת. 1) Eigentl. Einem den Degen durch das Herz stoßen, תָּקַע הַחֶרֶב בְּלֵב אִישׁ. Warum schmachtet dein Herz? מָה אֲמֻלָה לִבָּתֵךְ, s. Brechen, Abstoßen, Pochen u. s. w. 2) Gemüthsempfindung. Etwas zu Herzen nehmen הֵשִׁיב, שׂוּם, נָתַן אֶל לִבּוֹ. Das geht zu Herzen, זֹאת תִּגַּע עַד הַלֵּב. Es geht ihm nicht vom Herzen, לֹא יְדַבֵּר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ. Ich habe kein Herz zu ihm, לֹא יִבְטַח בּוֹ לִבִּי. Ich kann es nicht über das Herz bringen, יְמָנְעֵנִי לִבִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת. Ich will dir mein ganzes Herz entdecken, אַגִּיד לְךָ אֶת כָּל לִבִּי. Einen von ganzem Herzen lieben, אָהַב אִישׁ בְּכָל לְבָבוֹ. 3) Gewissen. Dem David aber schlug das Herz, וַיַּךְ לֵב דָּוִד אֹתוֹ. 4) Muth. Er hat Herz wie ein Löwe, לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה. Das Herz entfiel ihnen, וַיֵּצֵא לִבָּם.

Herzhaft, er benimmt sich herzhaft in der Schlacht und in den Tagen der Gefahr, הוּא יֵרֵד בְּאוֹמֶץ לֵב אֶל הַמִּלְחָמָה, וְיָעֹז בִּימֵי רָעָה בְּרֹב כֹּחַ, s. Beherzt, Muthig.

Herzu treten, נִגַּשׁ, קָרַב אֶל.

Herzweh, das, כְּאֵב לֵב.

Herzlos, er ist, טָפַשׁ לִבּוֹ, יְאַמֵּץ לְבָבוֹ.

Herzlich freuen, sich, שָׂמֵחַ בְּכָל לִבּוֹ. Süß ist Einem der Freund durch einen herzlichen Rath, מֶתֶק רֵעֵהוּ מֵעֲצַת נָפֶשׁ.

Herzeleid, das, מָרַת רוּחַ.

Herzenswunsch, der, תַּאֲוַת הַלֵּב.

Herkommen, 1) komme her, גְּשָׁה אֵלַי; 2) s. Abstammen.

Herkömmlich, auf die herkömmliche Weise, כְּפִי דֶרֶךְ (*מִנְהַג) אֲבוֹתֵינוּ.

Herkunft, die, s. Abkunft.

Herr, der, 1) überhaupt. Der Herr des Hauses, בַּעַל הַבַּיִת. Die Frau ist hier Herr im Hause, הָאִשָּׁה שֹׂרֶרֶת בְּבַיִת הַזֶּה. Er ist nicht Herr über seine Leidenschaften, אֵינֶנּוּ מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. 2) Der Herr des Knechtes, אֲדוֹן הָעֶבֶד. Sein Herr, אֲדֹנָיו. Der Herr des Landes, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ. Der Herr der Herren (Gott) אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים.

Herrufen, rufe meinen Sohn her, קְרָא לִי לִבְנִי.

Herrühren, von Krankheiten, s. Unmäßigkeit.

Herreichen, reiche mir her und ich will essen, הַגִּישָׁה לִּי וְאֹכְלָה. Reiche her das Tuch, הָבִי הַמִּטְפַּחַת.

Herrlich, 1) ein herrlicher Baum, עֵץ הָדָר, נֶחְמָד. Ein herrliches Land, אֶרֶץ חֶמְדָּה. Ich will dir eine herrliche Besitzung geben, אֶתֶּן לְךָ נַחֲלַת צְבִי. Ein herrlicher Weinstock, גֶּפֶן אַדֶּרֶת. Herrliche Jünglinge, בַּחוּרֵי חֶמֶד. 2) Von Gott. Um dir einen herrlichen Namen zu machen, לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת. Er hat Herrliches vollführt, עָשָׂה גֵאוּת.

Herrlichkeit, die, הָדָר, הֲדָרָה, אֶדֶר, אַדֶּרֶת. Die Herrlichkeit Gottes, כְּבוֹד, הוֹד אֱלֹהִים. Das Haus meiner — בֵּית תִּפְאַרְתִּי. In der Volksmenge besteht des Königs — בְּרָב עָם הַדְרַת מֶלֶךְ. Der Mensch verweilt nicht bei seiner — אָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין. Die Herrlichkeit seines Schmuckes צְבִי עֶדְיוֹ.

Herrenlos, Diese sind, לֹא אֲדֹנִים לָאֵלֶּה. Dieser Hund ist herrenlos, הַכֶּלֶב הַזֶּה אֵין לוֹ אָדוֹן.

Herrschaft, die, 1) die Gewalt, Andern zu befehlen, מִמְשָׁל, מֶמְשָׁלָה, מֹשֶׁל, הַמֹּשֶׁל, מִשְׂרָה, שִׁלְטוֹן. 2) Die hohen Herrschaften, הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים. שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ.

Herrschsüchtig sein, הָפֵץ לָשׂוֹר.

Herrschen, über ein Volk, מָשַׁל בָּעָם, שׂוּר עַל הָעָם. Du maßest dir an, auch zu herrschen über uns, תִּשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם הִשְׂתָּרֵר. Jetzt zeige, wie man über Israel herrscht, עַתָּה תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל. Herrschet über die Fische des Meeres רְדוּ בִּדְגַת הַיָּם. Laß kein Unrecht über mich herrschen, אַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן.

Herrscher, der, מֹשֵׁל, plur. מֹשְׁלִים; שַׁלִּיט, plur. שַׁלִּיטִים.

Herrscherin, er entfernte sie, daß sie nicht mehr Herrscherin sei, וַיְסִירֶהָ מִגְּבִירָה.

Herstammen, er stammt von Fürsten her, צוּר חֻצַּבוֹ נְדִיבֵי עַמִּים וְרוֹזְנֵי אָרֶץ, s. Abstammen.

Herstellen, 1) stelle das Gefäß her, הַצֵּג הֵנָּה אֶת הַכְּלִי. 2) Er stellte her den zerstörten Altar, רִפָּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ הֶהָרוּס.

ו W

Waare, die, מַעֲרָב, סְחֹרָה; auch (nach Einigen) כִּנְעָה. Waaren, מַעֲרָבִים, מַקָּחוֹת. Als deine Waaren über die Meere ausgeführt wurden בְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים.

Waarenlager, das, אוֹצַר הַסְּחוֹרָה, הַמַּקָּחוֹת, מַעַרְבֵי הַסֹּחֵר.

Wagner, der, עֹשֵׂה עֲגָלוֹת.

Wage, die, פֶּלֶס, מֹאזְנַיִם. Sie wägen Silber auf der Wage כֶּסֶף בַּקָּנֶה יִשְׁקֹלוּ, s. Richtig, Unrichtig, Falsch.

Wagebalken, der, קְנֵה הַמֹּאזְנַיִם.

Wagen, 1) sein Leben, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד. 2) Wer ist es, der es gewagt hat, Solches zu thun? מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן? Wenn man ein Wort an dich wagte, הֲנִסָּה דָבָר אֵלֶיךָ.

Wagen, der, עֲגָלָה, plur. עֲגָלוֹת; מֶרְכָּבָה, מֶרְכָּב, plur. מַרְכָּבוֹת. Warum säumt sein Wagen zu kommen? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא. Die Wagen Pharao's, רִכְבֵי פַרְעֹה. Eiserne Wagen, רֶכֶב בַּרְזֶל. Er, der Wolken macht zu seinem Wagen הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ.

Wagenburg, die, מַעְגָּלָה.

Wagensitz, der, מֶרְכָּב. Sein Wagensitz ist von Purpur, מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן.

Wagenlenker, Wagenführer, der, רַכָּב, עֶגְלוֹן, בַּעַל הָעֲגָלָה.

Wagenpferd, das, סוּס לַמֶּרְכָּב.

Wagenkämpfer, der, שָׁלִישׁ. Er nahm alle Wagen Egyptens und Wagenkämpfer auf einen jeden, וַיִּקַּח כֹּל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלִשִׁים עַל כֻּלּוֹ.

Wagschale, die, כַּף מֹאזְנַיִם*.

Wahl, die, בְּחִירָה*. Die Wahl steht dir frei, בְּחַר לְךָ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Die Wahl der Volksvertreter, בְּחִירַת יוֹעֲצֵי הָעָם.

Wahlspruch, der, מָשָׁל, מַרְגְּלָא בְּפוּמֵיהּ, s. Denkspruch.

Wahn, der, מַחֲשֶׁבֶת שָׁוְא. Warum hegt ihr den eitlen Wahn? לָמָּה זֶּה הֶבֶל תֶּהְבָּלוּ.

Wahnsinn, der, שִׁגָּעוֹן.

Wahnsinnig sein, הִשְׁתַּגֵּעַ. Sich Wahnsinnig stellen, שַׁנֵּה אֶת טַעְמוֹ. Ein Wahnsinniger Mensch, אִישׁ מְשֻׁגָּע, plur. מְשֻׁגָּעִים.

Wahr, 1) die Sache ist — אֱמֶת הַדָּבָר. Wahr werden, הֵאָמֵן, s. Bewähren. Ein wahrer Freund, אֹהֵב נֶאֱמָן. Der wahre Gott, אֱלֹהֵי אֱמֶת, אֱלֹהֵי אָמֵן. 2) So war ich lebe! חַי נַפְשִׁי. (Wenn Gott schwört, חַי אָנִי.) So war Gott lebt! חַי אֵל. 3) Nicht wahr, du hast es gehört? הֲלֹא שָׁמַעְתָּ.

Wahrhaft, ein wahrhafter Zeuge, עֵד אֱמֶת, עֵד אֱמוּנִים.

Wahrheit, die אֱמֶת, אֱמוּנִים. Wahrheit verbreitet, Wer Recht verkündiget, יָפִיחַ אֱמוּנָה יַגִּיד צֶדֶק.

Wahrsagen, חָזָה, s. Weissagen.

Wahrsager, der, von falschen Propheten, קֹסֵם, plur. קֹסְמִים, יִדְּעֹנִים.

Wahrsagerei, die, קֶסֶם, מַחֲזֵה שָׁוְא, חֲזוֹן שֶׁקֶר.

Wahrlich, אָמְנָם, אֻמְנָם, אָמְנָה.

Wahrnehmen, s. Bemerken.

Waten, durch Sümpfe, עָבַר בָּאֲגַמִּים. Er watet durch den Gassenkoth, הוּא יַעֲבֹר הָלוֹךְ בְּטִיט חוּצוֹת.

Waise, die, יָתוֹם. Waisen, יְתוֹמִים, בְּנֵי חֲלוֹף.

Wach, ich bin, עַר, עֵר אָנֹכִי.

Wachhabend, die wachhabenden Männer, אַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר.

Wachholderbaum, der, (nach Einigen) רֹתֶם, s. Ginsterstrauch.

Wachsam sein, שָׁקַד.

Wachsamkeit, die, שְׁקִידָה*.

Wachthurm, der, מִגְדַּל נוֹצְרִים.

Wachtel, die, שְׂלָו, plur. שַׂלְוִים.

Wachs, das, דּוֹנַג.

Wachsthum, der, eines Baumes, צְמִיחַת הָעֵץ*.

Wachsen, 1) von Pflanzen und Bäumen, צָמַח, שָׂגָה. Er läßt Gras wachsen für das Vieh, מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. Von Haaren, צָמַח. Die Haare wachsen lassen, גַּדֵּל שְׂעַר רֹאשׁוֹ. Auf diesem Baume wachsen schöne Früchte, הָעֵץ הַזֶּה יַעֲשֶׂה, יִתֵּן פְּרִי יָפֶה. 2) Das Wasser ist stark gewachsen, גָּבְרוּ וְרַבּוּ הַמַּיִם.

Wache, die, מִשְׁמָר, צְפִיָּת. Ich stand auf der Wache, עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה. Wachen ausstellen, הֶעֱמִיד מִשְׁמָרוֹת.

Wachen, 1) ich schlafe und mein Herz wacht, אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר. Ich habe die ganze Nacht gewacht, הָיִיתִי עֵר, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי כָּל הַלָּיְלָה. Ich wachte, und war wie ein einsamer Vogel, שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד. 2) Wache halten. Vergebens wacht der Wächter, שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר. An der Thür — שָׁקַד עַל הַדֶּלֶת. Ihr habt nicht über euren Herrn gewacht, לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם.

Wald, der, יַעַר, חֹרֶשׁ. Wälder יְעָרִים, יְעָרוֹת, חֳרָשִׁים.

Waldochs, Waldstier, der, רְאֵם, plur. רְאֵמִים.

Waldteufel, die, שֵׁדִים, שְׂעִירִים.

Waldig, eine waldige Gegend, אֶרֶץ יְעָרִים.

Waldesel, der, פֶּרֶא, עָרוֹד. Ein junger, עַיִר פֶּרֶא.

Walten, 1) mit Etwas schalten und — שָׁלַט בְּ, s. Schalten. 2) Mächtig waltet seine Liebe über uns, גָּבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ.

Wall, der, der Belagerer, סֹלְלָה. Einen aufwerfen, שָׁפַךְ סֹלְלָה. Wälle, סֹלְלוֹת.

Wallach, der, סוּס כָּרוּת.

Wallung, die, er bringt die Tiefe in Wallung, wie einen Topf, יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה; (fig.) mein Inneres ist in Wallung gebracht, מֵעַי רֻתְּחוּ.

Wallen, 1) das Wasser wallt im Topfe רָתְחוּ מֵי הַסִּיר. 2) Ich wallte zum Hause Gottes, unter Jubel, אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה.

Wallfahrt, die Tage meiner Wallfahrt (das irdische Leben) יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי, s. Pilgerjahre, Pilgerschaft.

Wallfahrten, s. Wallen.

Wallfisch, der, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים.

Walze, die, מַעְגִּילָה*.

Walker, der, כֹּבֵס, מְכַבֵּס.

Wampe, die, כָּרֵשׂ, מַפְּלֵי בָשָׂר.

Wann? מָתַי? Bis wann? עַד אָנָה, לְמָתַי, עַד מָתַי, s. Wenn.

Wange, die, לְחִי, plur. לְחָיַיִם. Wie des Granatapfels Hälfte deine Wange, כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ.

Wand, die, כֹּתֶל, קִיר, חַיִץ. Wände, קִירוֹת.

Wandel, der, eines Menschen, דֶּרֶךְ, אֹרַח הָאָדָם.

Wandelbar, s. Veränderlich.

Wandeln, הָלַךְ, הִתְהַלֵּךְ.

Wandelsterne, die, כּוֹכְבֵי לֶכֶת*.

Wandergeräthe, die, כְּלֵי גוֹלָה.

Wandern, הָלַךְ, אָרַח; ins Exil, הָלַךְ בַּגּוֹלָה, גָּלָה.

Wandersmann, der, s. Wanderer.

Wanderer, der, אֹרֵחַ, אֹרַח, עֹבֵר אֹרַח, הֵלֶךְ. Die Wanderer, עֹבְרֵי דֶרֶךְ.

Wanderschaft, die, מְגוּרִים.

Wanne, die, 1) s. Wurfschaufel, Schwinge; 2) s. Badewanne, Waschwanne.

Wannen, von, מֵאַיִן, s. Woher.

Wanst, seinen Wanst füllen, מִלֵּא כְּרֵשׂוֹ.

Wanze, die, פִּשְׁפֵּשׁ*.

Wankelmüthig, er ist, רוּחוֹ, לִבּוֹ, אֵינֶנּוּ נָכוֹן.

Wanken, 1) eig. (von der Erde) מוֹט, הִתְמוֹטֵט, נוּעַ. Mein Fuß wankt, מָטָה רַגְלִי. Meine Tritte wanken nicht, בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמַי. Ich wanke nicht, לֹא אֶמְעַד. Ein wankender Fuß, רֶגֶל מוּעָדֶת. Ein Wankender, כּוֹשֵׁל, נִכְשָׁל. Wankende Kniee, בִּרְכַּיִם כּוֹשְׁלוֹת. Wie das Rohr im Wasser wankt, כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמַּיִם. 2) Sein fester Sinn wankt nicht, לִבּוֹ הַנָּכוֹן לֹא יִסּוֹג אָחוֹר, s. Schwanken.

Wanken, das, der Kniee, פִּיק בִּרְכַּיִם. Er wankt wie die Bäume des Waldes vom Winde bewegt, הוּא נָע כְּנוֹעַ עֲצֵי יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ.

Was, 1) als Fragewort. Was suchst du? מַה תְּבַקֵּשׁ. Was ist das für ein Traum? מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה. Was hast du uns gethan! מַה עָשִׂיתָ לָנוּ. 2) Als beziehendes Fürwort. Was er mir zeigen wird, will ich dir sagen, וּדְבַר מַה־יַּרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לָךְ. Das, was du mir erzählt hast, הַדָּבָר אֲשֶׁר סִפַּרְתָּ לִי.

Wasser, das, 1) der Schnee wird zu Wasser, הַשֶּׁלֶג יִהְיֶה לְמַיִם. Das Wasser unseres Brunnes ist gut, טוֹבִים מֵי בְאֵרֵנוּ. Mein, dein — מֵימַי, מֵימֶיךָ. 2) Von Flüssen, Seen. Er geht hinaus an das Wasser, הִנֵּה יוֹצֵא הַמַּיְמָה. Ein stilles, reißendes — מֵי מְנוּחוֹת, מַיִם שֹׁטְפִים. 3) Die Augen stehen ihm voll Wasser, עֵינָיו מְלֵאוֹת דִּמְעָה. Meinem Auge entstürzt das Wasser — עֵינִי יֹרְדָה מַּיִם. Das Wasser abschlagen, הִשְׁתִּין, הִזִּיל מֵי רַגְלַיִם.

Wassereimer, der, דְּלִי.

Wasserbehältniß, das, מִקְוֵה מַיִם, s. Zisterne.

Wassergraben, der, תְּעָלָה מְלֵאָה מַיִם.

Wassersammlung, die, מִקְוֵה הַמַּיִם.

Wassersucht, die, הִדְרוֹקָן*.

Wasserthiere, die, חַיּוֹת הַשּׁוֹכְנוֹת בַּמַּיִם; kleine שֶׁרֶץ הַמַּיִם.

Wassertropfen, der, נֵטֶף מַיִם, נֵטֶף, plur. נִטְפֵי מַיִם.

Wasserleitung, die, צִנּוֹר, תְּעָלָה.

Wasserrinnen, die, zum Tränken des Viehes, רְהָטִים, s. Tränkrinne.

Wasserreich, ein wasserreiches Land, אֶרֶץ נְחָלִים

וְנַהֲרוֹת. Eine wasserreiche Weide, הַמִּרְעֶה כֻּלָּהּ מַשְׁקֶה.

Wasserreich, das, הַמַּיִם וּמְלוֹאָם.

Wasserfluth, die, זֶרֶם מַיִם. שִׁפְעַת מַיִם. מַבּוּל הַמַּיִם.

Wasserquellen, die, מַעְיְנֵי. אֲפִיקֵי מַיִם, s. Quelle.

Waffnen, sich, חָגַר כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ. Mit gewaffneter Hand, הָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה, s. Bewaffnen, Rüsten.

Waffe, die, אָזֶן, כְּלִי מִלְחָמָה, כְּלִי זַיִן. Eine eiserne Waffe, נֶשֶׁק בַּרְזֶל. Seine Waffen, כֵּלָיו, כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ. Werkzeuge des Frevels ihre Waffen, (nach Einigen) כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם. Zu den Waffen greifen, הִתְאַזֵּר לַמִּלְחָמָה.

Waffenburg, die, gebaut zur — בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת.

Waffenträger, der, נֹשֵׂא כֵלִים.

Waffenstillstand, der, man schloß einen fünftägigen — הִתְאַחֲדוּ לְהַשְׁבִּית הַמִּלְחָמָה עַד כְּלוֹת הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי.

Wappen, das, eines Fürsten, הַצִּיּוּר בְּחוֹתָם הַשַּׂר.

Wappnen, sich, s. Waffnen.

Wackeln, der Tisch wackelt, הַשֻּׁלְחָן יָנוּעַ.

Wackere, eine wackere Frau, אֵשֶׁת חַיִל, אִשָּׁה יְקָרָה. Eine wackere Frau ist die Krone ihres Mannes, אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. Wackere Männer, אַנְשֵׁי חָיִל.

Warum? מַדּוּעַ, לָמָּה, עַל מָה. Warum so tief gebeugt, o meine Seele? מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי.

Warte, die, מִצְפָּה. Der Wächter auf der Warte verkündet was er erblickt, הַצּוֹפֶה עַל הַמִּצְפֶּה אֵת אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּיד.

Warten, 1) sieben Tage sollst du — שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל. Bis zum Morgen — חַכֵּה עַד אוֹר הַבֹּקֶר. Warte ein wenig, כַּתַּר לִי זְעֵיר. Ich habe mich müde gewartet, נִלְאֵיתִי בְּהוֹחִילִי, s. Harren. 2) Einen Kranken — s. Pflegen.

Warm sein, חָמַם, חַם. Dieses unser Brod war — זֶה לַחְמֵנוּ חָם. Mir wird — יֵחַם לִי. Sich warm anziehen, לָבַשׁ בְּגָדִים חַמִּים.

Warnung, die, *אַזְהָרָה, מוּסָר. Es soll eine Warnung sein den Völkern, die um dich herum sind וְהָיְתָה מוּסָר לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ.

Warnen, Einen, הִזְהִיר אִישׁ. Warne das Volk, הָעֵד בָּעָם. Gewarnt werden, sich warnen lassen הִזָּהֵר. Man hat uns nicht gewarnt, לֹא נִזְהַרְנוּ.

Warze, die, יַבֶּלֶת, יִשְׁוֹמָא.

Waschbecken, das, אַגָּן, כִּיּוֹר לְרַחְצָה.

Waschgeschirr, das, mein — סִיר רַחְצִי.

Waschwanne, die, כְּלִי עֵץ לְכַבֵּס בּוֹ בְּגָדִים.

Waschen, das Gesicht, den Körper, רָחַץ פָּנָיו, בְּשָׂרוֹ. Sich waschen, הִתְרַחֵץ. Waschet euch, רַחֲצוּ. Du wurdest nicht mit Salzwasser gewaschen, (von neugebornen Kindern) הָמְלֵחַ לֹא הֻמְלַחַתְּ. Die Kleider — כִּבֵּס בְּגָדִים, s. Unschuld.

Wo, 1) Fragewort. Wo ist dein Bruder? אַיֵּה, אֵי אָחִיךָ. Wo bist du? אַיֶּכָּה. Wo ist er? אַיּוֹ. Wo hast du heute aufgeklaubt, und wo gesammelt? אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית. Wo ist der Sitz der Vernunft? אֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה. Wo ist dein König, wo? אֱהִי מַלְכְּךָ אֵיפוֹא. 2) An dem Orte, wo man schlachtet, בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט. Da, wo er sich krümmt, בַּאֲשֶׁר כָּרַע.

Wobei, s. Dabei.

Wogegen, s. Dagegen.

Wogen, die, des Meeres, מִשְׁבְּרֵי יָם.

Wogen, das wogende Meer, מֵימֵי הַיָּם הַמִּתְגָּעֲשִׁים.

Wodurch ist er arm geworden? בַּמֶּה נוֹרַשׁ.

Wohin, 1) wohin gehst du? אָנָה תֵלֵךְ. 2) Ueberall, wohin du gehst, בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ, כֹּל אֲשֶׁר תֵּלֶךְ שָׁם.

Wohl, 1) mir ist — טוֹב לִי. Geht es dir wohl? הֲשָׁלוֹם לָךְ. Damit es euch wohl gehe, לְמַעַן יִיטַב לָכֶם. 2) Laßt euch wohl sein! יִיטַב לִבְּכֶם. הֵיטִיבוּ אֶת לִבְּכֶם. 3) Du hast wohl daran gethan, הֵטִיבֹתָ, הֵיטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת. 4) Auch mein Vater weiß es wohl, גַּם אָבִי יֹדֵעַ כֵּן. 5) Du hast es wohl gehört, הֲלֹא שָׁמַעְתָּ. 6) Wohl dir! אַשְׁרֶיךָ.

Wohl, das, הַטּוֹב, הַמּוֹעִיל, הָאֹשֶׁר. Ich that es zu deinem Wohle, עָשִׂיתִי זֹאת לְטוֹב לָךְ. Das Wohl der Stadt wird auch euer Wohl sein, בִּשְׁלוֹם הָעִיר יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם, s. Wohlfahrt.

Wohlan! הָבָה, לְכָה. Wohlan denn, laßt uns rechten! לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה.

Wohlauf, er ist, שָׁלוֹם לוֹ.

Wohlbeleibt, בָּרִיא מְאֹד. Mein Vater ist wohlbeleibt, אָבִי הוּא אִישׁ שָׁמֵן.

Wohlbehalten, שָׁלֵם, תָּמִים.

Wohlbefinden, erkundige dich nach seinem — שְׁאַל לִשְׁלוֹמוֹ.

Wohlgemuth, טוֹב, טוֹבֵי לֵב, עַלְזֵי לֵב, שְׂמֵחֵי לֵב.

Wohlgefallen, das, רָצוֹן. Am Gebet der Redlichen hat er — תְּפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ. Gott hat Wohlgefallen an seinen Verehrern, רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו, בִּירֵאָיו.

Wohlgefällig sein, Gott, הָיָה לְרָצוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים. Ein volles Gewicht ist ihm — אֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ. Es wird nicht wohlgefällig aufgenommen, לֹא יֵרָצֶה. Möge mein Gebet ihm (Gott) wohlgefällig sein, יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי.

Wohlgeruch, der, רֵיחַ נִיחֹחַ. Statt des Wohlgeruches wird Modergeruch da sein, תַּחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה.

Wohlhabend, er ist, יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Wohl wollen, Einem, הִטָּה חֶסֶד אֶל אִישׁ. O, du hast mich so wohlwollend aufgenommen, וַתִּרְצֵנִי.

Wohlwollen, das, חֶסֶד, רָצוֹן. Er hat seine Bitte mit Wohlwollen aufgenommen, שָׁמַע אֶת שְׁאֵלָתוֹ בְּאַהֲבָה וְרָצוֹן טוֹב.

Wohlsein, das, s. Wohlbefinden.

Wohlthat, die, חֶסֶד, טוֹבָה. Er empfängt Wohlthaten, von dem Gott seines Heils, יִשָּׂא צְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. Alle seine Wohlthaten gegen mich כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי.

Wohlthun, Einem, 1) angenehm sein, טוֹב, עָרֵב לְ. 2) Von Arzeneien, הוֹעִיל לְ. 3) Wohlthaten erzeigen, הֵיטִיב, עָשָׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Wohlthätig sein, s. Wohlthun. Ein Wohlthätiger Sinn, נֶפֶשׁ בְּרָכָה. Ein wohlthätiger Regen, גֶּשֶׁם נְדָבוֹת, גִּשְׁמֵי בְּרָכָה.

Wohlthätigkeit, die, חֶסֶד, צְדָקָה.

Wohlthäter, der, er ist mein — הוּא הַמֵּטִיב עִמִּי, הוּא הָעֹשֶׂה חֲסָדִים עִמִּי. Ein Wohlthäter der Armen, מַחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים, פֹּרֵשׂ כַּפּוֹ לַעֲנִיִּים.

Wohllaut, der, s. Wohlklang.

Wohlleben, ein wohllebender Mann מִתְעַנֵּג, מִתְעַדֵּן.

Wohlleben, das, עֹנֶג. Dem Thoren geziemt nicht — לֹא נָאוֶה לִכְסִיל תַּעֲנוּג.

Wohlerzogene Knaben, נְעָרִים לְקֻחֵי מוּסָר.

Wohlfahrt, die, טוֹבָה. Daß ich schaue die Wohlfahrt deiner Erwählten, לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ.

Wohlfeil kaufen, Etwas, קָנָה דָבָר בִּמְחִיר מְעַט.

Wohlverhalten, das, הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב, הַנָּאוֶה.

Wohlverstanden, (das heißt) לֵאמֹר.

Wohlklang, der, נְעִימַת הַקּוֹל*.

Wohlklingend, נָעִים, עָרֵב.

Wohlredner, der, befördert die Wissenschaft, מֶתֶק שְׂפָתַיִם יוֹסִיף לֶקַח.

Wohlstand, der, 1) er lebt im — רַב הוֹנוֹ, חֵילוֹ; 2) s. Anstand.

Wohnort, der, dein — מְקוֹם שִׁבְתְּךָ. Der Wohnort deiner Herrlichkeit, מְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

Wohnhaft sein, an einem Orte, יָשַׁב בַּמָּקוֹם.

Wohnhaus, das, בֵּית מוֹשָׁב.

Wohnung, die, בַּיִת, מוֹשָׁב, plur. מוֹשָׁבִים, מוֹשָׁבוֹת; שֶׁכֶן; מִשְׁכָּן, plur. מִשְׁכָּנִים, מִשְׁכָּנוֹת. Seine Wohnung sollt ihr aufsuchen, לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ. Die Bosheit weilt in ihrer — רָעוֹת בִּמְגוּרָם. Meine Wohnung wird abgebrochen, דּוֹרִי נִסַּע. Deine heilige — מְעוֹן קָדְשֶׁךָ, plur. מְעוֹנִים; im Kodex, מְעוֹנִים. Seine — מְעוֹנָתוֹ. Unsere Wohnungen, מְעוֹנוֹתֵינוּ. Eine ruhige — נָוֶה שַׁאֲנָן. Deine gerechte — נְוַת צִדְקֶךָ. Die Wohnung Gottes, נְאוֹת אֱלֹהִים.

Wohnsitz, der, מוֹשָׁב. Dein — מְכוֹן שִׁבְתְּךָ. In Zion ist sein — מְעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן.

Wohnen, in einer Stadt, יָשַׁב, גּוּר, שָׁכַן, דּוּר בְּעִיר; Bei Einem — יָשַׁב, גּוּר עִם אִישׁ. Wohne bei mir, שֵׁב אִתִּי, בְּבֵיתִי. Wo wohnst du? אַיֵּה בֵּיתְךָ, מוֹשָׁבְךָ. Nunmehr wird mein Mann bei mir — הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי. Besser der Aufenthalt in einem Kürbisgarten, als zu wohnen in den Pallästen der Frevler, טוֹב מְלוּנָה בְּמִקְשָׁה מִדּוּר בְּהֵיכְלֵי רְשָׁעִים. Ich ließ sie in Hütten — הוֹשַׁבְתִּים בְּסֻכּוֹת; (fig.) ich ließ dort meinen

Namen — שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם. Laß kein Unrecht in deinem Zelte — אַל תַּשְׁכֵּן בְּאֹהָלֶךָ עַוְלָה.

Wohnplatz, der, מוֹשָׁב. Nach ihren Wohnplätzen, לְמוֹשְׁבוֹתָם.

Woher, 1) woher kommst du? מֵאַיִן, אֵי מִזֶּה תָּבוֹא. Woher weißt du das? מִי הִגִּיד לְךָ הַדָּבָר הַזֶּה. 2) Der Ort, woher er kam הַמָּקוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁם בָּא.

Woselbst, an dem Orte, woselbst die Wolke ruhete בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן.

Woche, die, שָׁבוּעַ, שְׁבֻעַ, שָׁבֻעַ, plur. שָׁבֻעוֹת, שְׁבֻעִים. Zwei Wochen שְׁבֻעַיִם. Drei volle Wochen שְׁלֹשָׁה שָׁבֻעִים יָמִים. Sieben volle Wochen sollen es sein שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה.

Wochenbett, das, הַיָּמִים אַחֲרֵי הַלֵּידָה (עֵת תִּשְׁכַּב הַיּוֹלֶדֶת עַל עֶרֶשׂ דְּוֹתָהּ). In das Wochenbett kommen, יָלַד.

Wochentag, der, s. Werktag.

Wochenfest, das, חַג שָׁבֻעוֹת.

Wochenkleid, das, s. Alltagskleid.

Wollust, die, עֶדְנָה, עֹנֶג. Sie lebten in — הִתְעַדְּנוּ. In Wollüsten schwelgen, הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים.

Wollüstig, höre Dieses, du Wollüstige! שִׁמְעִי זֹאת עֲדִינָה.

Wollüstling, der, עָדִין, הָרֹדֵף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Wolle, die, צֶמֶר.

Wollen, wollene Kleider, בִּגְדֵי צֶמֶר.

Wollen, 1) einen Entschluß gefaßt haben, אָבָה. Ihr wolltet nicht hinaufziehen, לֹא אֲבִיתֶם לַעֲלוֹת. 2) Wünschen. Alles, was er will thut er. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. 3) Die Absicht haben. Er wollte ihn tödten, בִּקֵּשׁ הֲמִיתוֹ, לַהֲמִיתוֹ. Ich will mir ein Haus bauen, עִם לְבָבִי לִבְנוֹת לִי בַּיִת. 4) Das Schiff will sinken, הָאֳנִיָּה תְּחַשֵּׁב לִטְבֹּעַ בַּמַּיִם. 5) Es mag über mich ergehen, was da will, וְיַעֲבֹר עָלַי מָה. 6) Wollte Gott, wir wären gestorben, מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ, לוּ מַתְנוּ. 7) Das Holz will nicht brennen, הָעֵץ לֹא יִבְעַר. Ich will hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה.

Wolf, der, זְאֵב. Wölfe, זְאֵבִים.

Wollig, מְכֻסֶּה בְּעָבִים, s. Umwölken.

Wolke, die, עָנָן. Eine dichte, עָב. Wolken, עֲנָנִים, עָבִים, שְׁחָקִים, נְשִׂיאִים. Wenn ich Wolken über die Erde ziehen lasse, בְּעַנְנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ.

Wolkenbruch, der, הֶעָנָן הַנִּבְקָע.

Wolkensäule, die, עַמּוּד הֶעָנָן.

Wolkenlos, לֹא עָבוֹת, s. Unbewölkt.

Womit, 1) womit mußt du gebunden werden, um dich zu schwächen? בַּמָּה תֵּאָסֵר לְעַנּוֹתֶךָ. 2) Der Stock, womit er ihn schlug, הַמַּקֵּל אֲשֶׁר בּוֹ הִכָּהוּ.

Wonne, die, מָשׂוֹשׂ, שָׂשׂוֹן, s. Freude. Er wird deiner Seele Wonne verschaffen, יִתֵּן מַעֲדַנִּים לְנַפְשֶׁךָ. Aus den Bächen deiner Wonne lässest du sie trinken, מִנַּחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם. Ewige Wonne ist in deiner Rechten, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח.

Wonnegefühl, das, שְׂשׂוֹן לֵב.

Wonnetrunken, er war, לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ.

Wonnemonat, der, חֹדֶשׁ זִיו, s. Mai.

Wovon, 1) wovon lebt er? בַּמָּה יְחַיֶּה נַפְשׁוֹ. 2) Das Brod, wovon er lebt, הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָלָיו יִחְיֶה. Ich weiß nicht mehr, wovon die Rede war שָׁכַחְתִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ עָלָיו.

Wovor, 1) wovor fürchtest du dich? מַה הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּפְחַד מִמֶּנּוּ. 2) Das Wasser, wovor mir ekelt, הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּגְעַל נַפְשִׁי בָּם.

Wofür, 1) wofür ist er denn zu achten? כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא. 2) Das Geld, wofür er Kleider kaufte, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר קָנָה בְגָדִים בּוֹ.

Wofern, אִם, s. Wenn.

Wozu, 1) wozu mir die Erstgeburt? לָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה. 2) Ich weiß nicht, wozu er das Geld bestimmt hat, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדָּבָר אֲשֶׁר יָעַד הַכֶּסֶף לוֹ.

Wokal, der, תְּנוּעָה. Wokale, תְּנוּעוֹת, s. Punkt.

Woran, 1) woran soll ich erkennen, daß ich es besitzen werde? בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה. 2) Das, woran ich mich ergötze, הַדָּבָר אֲשֶׁר אֶתְעַנַּג עָלָיו. Das, woran du mich erinnerst, הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּזְכִּיר אֵלָי.

Worunter, der Baum, worunter wir saßen, הָעֵץ אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ תַּחְתָּיו. Die Bücher, worunter ich es fand, הַסְּפָרִים אֲשֶׁר מְצָאתִיו בְּתוֹכָם.

Woraus, 1) ist dies nicht der Becher, woraus mein

Herr trinkt? הֲלֹא זֶה הַגָּבִיעַ אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ. 2) Die Quelle, woraus ich das Wasser schöpfte, הַמַּעְיָן אֲשֶׁר שָׁאַבְתִּי הַמַּיִם מִמֶּנּוּ. Das Buch, woraus er uns vorgelesen hat, הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרָא בוֹ בְּאָזְנֵינוּ.

Worauf, 1) worauf vertraut ihr? עַל מָה אַתֶּם בֹּטְחִים. 2) Der Ort, worauf du stehst, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו.

Worüber, 1) worüber lachst du? עַל מַה תִּשְׂחַק. 2) Das, worüber sie streiten, הַדָּבָר אֲשֶׁר יָרִיבוּ עָלָיו.

Worin, 1) worin besteht deine große Kraft? בַּמֶּה כֹּחֲךָ גָּדוֹל. 2) Beweiset mir, worin ich gefehlt habe, מַה־שָּׁגִיתִי הָבִינוּ לִי.

Wort, das, דָּבָר, מִלָּה, אֹמֶר, אִמְרָה, plur. 1) Wörter, nämlich einzelne, nicht verbundene Ausdrücke. Die Wörter einer Sprache, *מִלּוֹת הַלָּשׁוֹן. Neue Wörter, *מִלּוֹת חֲדָשׁוֹת. Wort für Wort, *מִלָּה בְּמִלָּה. 2) Worte, d. h. Wörter im Zusammenhange, die Rede, דְּבָרִים, מִלִּים, אֲמָרִים, אֲמָרוֹת. Die Worte der Weisen, דִּבְרֵי חֲכָמִים. Hört meine Worte! שִׁמְעוּ מִלָּי. Ich habe ein Wort, einige Worte mit dir zu reden, דָּבָר לִי אֵלֶיךָ. Es sind ja nur Worte, הֲלֹא דָבָר הוּא. Ich finde keine Worte, אֵין מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי; fig. er nahm das Wort, עָנָה וְאָמַר. In einer Gesellschaft das Wort führen, הָיָה לַחֲבֻרָה לְפֶה. Man ließ mich nicht zum Worte kommen, לֹא נְתָנוּנִי לְדַבֵּר. 3) Ich verlasse mich auf dein Wort, אֶבְטַח בִּדְבָרֶיךָ. Er ist ein Mann von Wort, יִשְׁמֹר מוֹצָא שְׂפָתָיו. Sein Wort zurücknehmen, יְשַׁנֶּה מוֹצָא שְׂפָתָיו.

Wortbrüchig sein, שִׁקֵּר בִּדְבָרוֹ. Er wurde wortbrüchig, לֹא שָׁמַר מוֹצָא שְׂפָתָיו; von Gelübden הֵחֵל דְּבָרוֹ.

Wortgepränge, das, רֹב דְּבָרִים.

Wortfolge, die, *מַעֲרֶכֶת, סִדּוּר הַמִּלּוֹת.

Wortforschung, die, *חֲקִירַת שָׁרְשֵׁי הַמִּלּוֹת.

Wortforscher, der, *חֹקֵר שָׁרְשֵׁי הַמִּלּוֹת.

Wortfügung, die, *חִבּוּר הַמִּלּוֹת.

Wortführer, der, er ist ihr — הוּא לָהֶם לְפֶה.

Wortkarg, es ist, יִנָּצֵר עַל דְּבָרָיו מְעַטִּים מְאֹד. (oder) דַּל שְׂפָתַיִם מֵהוֹצִיא מִפִּיו מִלִּים.

Wortkrämer, der, *מַכְבִּיר מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Wortreich, eine wortreiche Sprache, *שָׂפָה רַבַּת מִלּוֹת.

Wortspiel, das, *לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל לָשׁוֹן.

Wornach (Wonach), das, wornach ich mich sehne, הַדָּבָר אֲשֶׁר אֶכְסֹף לוֹ.

Worfeln, das Getreide, זָרָה אֶת הַדָּגָן.

Worfschaufel die, רַחַת.

Wöchnerin, die, יוֹלֶדֶת.

Wöchentlich, שָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ.

Wölbung, die, אֲגֻדָּה, *כִּפָּה, s. Gewölbe. Die Wölbung deiner Hüfte, חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ.

Wölben, ein Zimmer, *עָשָׂה מִכְסֵה הַחֶדֶר כִּכִפָּה.

Wölfin, die, *זְאֵבִית, הַנְּקֵבָה בִזְאֵבִים.

Wölfisch, כְּדֶרֶךְ זְאֵבִים.

Wörtlich übersetzen, *הֶעְתִּיק מִמִּלָּה אֶל מִלָּה.

Wörterbuch, das, *סֵפֶר מִלִּים.

Wuth, die, 1) Raserei, שִׁגָּעוֹן. 2) Heftiger Zorn, חֵמָה, זַעַם, זַעַף.

Wuchs, der, קוֹמָה. Dein schlanker Wuchs gleicht der Palme, קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר.

Wucher, der, נֶשֶׁךְ, מַשָּׁא, תַּרְבִּית. Wucher treiben, נָשָׁא מַשָּׁא. Geld auf Wucher leihen, נָתַן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ.

Wuchern, s. Wucher.

Wucherer, der הַנֹּשֶׁא מַשָּׁא, הַנֹּתֵן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ, הַבֹּצֵעַ בֶּצַע רָע.

Wund, sie schlugen mich — הִכּוּנִי פְּצָעוּנִי; fig. Ein wundes Herz, לֵב נִשְׁבָּר.

Wundarzt, der, חֹבֵשׁ, רֹפֵא הַמַּכּוֹת, רוֹפֵא פְּצָעִים, (oder) רוֹפֵא הֶחֳלָיִם הַחִיצוֹנִים הַגּוּף.

Wunde, die, מַכָּה, פֶּצַע. Wunden, מַכּוֹת, פְּצָעִים. Er heilt die ihm geschlagene Wunde, מַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא; fig. vom Herzen, vom Staate, שֶׁבֶר. Er vermag nicht, euch die Wunde zu lindern, לֹא יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר.

Wunder, das, פֶּלֶא, מוֹפֵת. Die Wunder פְּלָאִים, פְּלָאוֹת, נִפְלָאוֹת, מִפְלָאוֹת, מוֹפְתִים. Die

Himmel preisen deine Wunder, o Gott! יוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ! Ein Wunder verrichten, עָשׂה פֶּלֶא. Er thut Wunder, מַפְלִיא, עֹשֶׂה, נֹתֵן מוֹפֵת לַעֲשׂוֹת.

Wunderbarer, פִּלְאִי, נִפְלָא. Er erscheint mir — נִפְלָא בְעֵינַי.

Wunderbaum, der, קִיקָיוֹן.

Wunderlich, er ist, זָר מַעֲשֵׂהוּ.

Wundern, sich über Etwas, תָּמַהּ עַל. Es wundert mich, daß er nicht schreibt, אֶתְמַהּ עַל אֲשֶׁר לֹא יִכְתֹּב.

Wunderkraft, die, du willst deine Wunderkraft an mir üben, תִּתְפַּלֵּא בִי.

Wunderkind, das, יֶלֶד נִפְלָא.

Wunsch, der, חֵפֶץ, שְׁאֵלָה. Gott wird alle deine Wünsche erfüllen, יְמַלֵּא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. Erfülle nicht, o Gott, des Frevlers Wünsche, אַל תִּתֵּן יְיָ מַאֲוַיֵּי רָשָׁע. Seines Herzens Wünsche hast du ihm gewährt, תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לוֹ. Wenn es dein Wunsch ist, אִם תַּחְפֹּץ, s. Wünschen, Verlangen.

Wust, der, ein Wust von Büchern, קִבּוּץ סְפָרִים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Wurm, der, רִמָּה, תּוֹלֵעָה. Es krochen Würmer heraus, וַיָּרֻם תּוֹלָעִים; fig. verächtlich. Geschweige denn der Mensch, der Wurm! אַף כִּי אֱנוֹשׁ רִמָּה.

Wurmig, die Aepfel sind, יֵשׁ תּוֹלָעִים בַּתַּפּוּחִים.

Wurmmehl, das, (nach Einigen) מְסַס נִסֵּם.

Wurmfräßig, Würmstichig, אֲשֶׁר אָכְלוּ הַתּוֹלָעִים.

Wurf, der 1) Mit einem Steine, הַשְׁלָכַת הָאֶבֶן. 2) Vom Viehe, שֶׁגֶר, s. Werfen.

Wurfeln, s. Worfeln, Schwingen.

Wurfschaufel, die, רַחַת.

Wurfspieß, der, חֲנִית; (nach Andern) כִּידוֹן.

Wurzel, die, שֹׁרֶשׁ. Die Wurzeln, שָׁרָשִׁים. Wurzel schlagen, הַשְׁרֵשׁ, הַכֵּה, הַשְׁרֵשׁ שָׁרָשִׁים.

Wurzelwörter, die, שָׁרָשִׁים.

Wurzeln, es wurzelt nicht in der Erde ihr Stamm, בַּל שֹׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם, s. Wurzel.

Wie, Umstandswort. 1) Als Fragewort. Wie soll ich gehen? אֵיךְ אֵלֵךְ. Wie kann ich allein tragen, אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי. Wie könnte ich mit ansehen das Unglück, אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה. Wie ist dein Name? מַה שְּׁמֶךָ. Wie lang und wie breit ist er? כַּמָּה אָרְכּוֹ וְכַמָּה רָחְבּוֹ. Wie alt ist sie? כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיהָ. Wie oft? עַד כַּמָּה פְּעָמִים, s. Oft. Wie lange noch? עַד מָה, עַד מָתַי, עַד אָנָה. Wie sahen die Männer aus, die ihr erschlagen? אֵיפֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם. 2) Als Ausruf. Wie bist du vom Himmel gefallen! אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם. Wie furchtbar ist dieser Ort! מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה! Wie oft empörten sie sich gegen ihn in der Wüste! כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר. 3) Als beziehendes Adverbium. Bis du wissen wirst, wie die Sache ausfällt, עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר.

Wie, Bindewort. 1) Eine Aehnlichkeit, Vergleichung bezeichnend, כְּ. Wie die Gestalt der Königssöhne, כְּתֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. Macht es wie ich, עֲשׂוּ כָמוֹנִי. Er wie du, כָּמוֹהוּ כָּמוֹךָ. 2) Ich that, wie du mir geboten, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. 3) Wie dein Fuß die Stadt betritt, stirbt das Kind, בְּבֹא רַגְלַיִךְ הָעִירָה וּמֵת הַיָּלֶד.

Wiege, die, עֲרִיסָה. Eine Kindeswiege עֲרִיסַת, (oder) עֶרֶשׂ יֶלֶד.

Wiegen, er wiegt ein Talent Gold, מִשְׁקָלוֹ כִּכַּר זָהָב, s. Wägen.

Wiegen, ein Kind in den Schlaf, הָנִיעַ הָעֲרִיסָה לִישַׁן הָעוֹלָל הַשֹּׁכֵב עָלֶיהָ, בָּהּ.

Widder, der, אַיִל plur. אֵילִים.

Widmung, נִדְבַת לֵב, רַחַשׁ לֵב. Die Widmung dieses Buches, ist an meinen Freund, רָחַשׁ לִבִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה לִכְבוֹד יְדִידִי.

Widmen, ich will ihn Gott — וּנְתַתִּיו לַיְיָ, s. Weihen. Einem ein Buch — s. Zueignen.

Widehopf, der, (nach Einigen) אֲנָפָה, (nach Andern) דּוּכִיפַת.

Wider, Vorwort, עַל, בְּ. Sich wider Einen erheben, קוּם עַל אִישׁ, בְּאִישׁ, s. Gegen.

Widerwille, der, einen Widerwillen gegen Etwas haben, קוּץ, בָּחֹל בְּ.

Widerwärtig, s. Widrig.

Widerwärtigkeit, die, פְּגָעִים רָעִים, תְּלָאוֹת.

Widersacher, der, צַר, plur. צָרִים ; שָׂטָן ,מִתְקוֹמֵם.

Widersinnige Reden, תַּהְפֻּכוֹת, s. Unsinn.

Widersetzlich, s. Widerspenstig.

Widersetzen, sie widersetzten sich dem Rechabeam, הִתְאַמְּצוּ עַל רְחַבְעָם. Jeder, der sich deinem Befehl widersetzt, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יַמְרֶה אֶת פִּיךָ.

Widerlich, s. Widrig.

Widerlegung, die, תְּשֻׁבוֹת.

Widerlegen, ich widerlege dich, אֲנִי אֲשִׁיבְךָ מִלִּין, s. Widersprechen.

Widernatürlich, s. Unnatürlich.

Widerfahren, מָצָא, קָרָה. Es ist mir ein großes Unglück widerfahren, רָעָה גְדוֹלָה מְצָאַתְנִי. Was ist dir widerfahren? מַה קָּרְךָ. Einem Gerechtigkeit widerfahren lassen, הַכֵּר צִדְקַת אִישׁ.

Widerpart, der, er ist mein — אִישׁ רִיבִי הוּא, s. Gegner.

Widerrathen, Einem Etwas, יָעַץ אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Widerrufen, man schreibe aus, um die Briefe zu — יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים.

Widerrede, die, s. Widerspruch.

Widerrechtlich, לֹא בְמִשְׁפָּט.

Widerstand, der, jetzt gedenkt ihr Widerstand zu leisten dem Königthum Gottes, וְעַתָּה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת יְיָ.

Widerstehen, עָמוֹד נֶגֶד דָּבָר. Er war jung und verzagt, und konnte ihnen nicht — הָיָה נַעַר וְרַךְ לֵבָב וְלֹא הִתְחַזֵּק לִפְנֵיהֶם. Das Mädchen konnte den Schmeichelreden ihres Liebhabers nicht widerstehen, הָעַלְמָה לֹא יָכְלָה לָקוּם בִּשְׁמֹעַ חֶלְקוֹת שְׂפָתֵי אוֹהֲבָהּ.

Widerstreiten, Eine Meinung, s. Widersprechen.

Widerstreben, Einen, s. Widersetzen.

Widerstreben, das, הַפֵּצֶר.

Widerspiel das, du warst — וַתְּהִי לַהֵפֶךְ.

Widerspenstig sein, מָרָה; gegen Einen, מָרָה, הִמְרָה בְּ; gegen den Befehl Gottes, מָרָה, הִמְרָה אֶת אֶת פִּי יְיָ. Ein Widerspenstiger, מוֹרֶה, plur. מֹרִים. Ein widerspenstiges Volk, עַם מְרִי. Ein widerspenstiges Weib, אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסוֹרָרֶת.

Widerspenstigkeit, die, מְרִי, מְרָדוּת.

Widerspruch, der, סְתִירָה, הִתְנַגְּדוּת.*

Widersprechen, Einem, הָשֵׁב אֶת אִישׁ מִלִּין עַל* דְּבָרָיו, סָתוֹר דִּבְרֵי אִישׁ. Widersprich mir nicht so keck, אַל תָּשִׂים לְאַל מִלְּתִי בְּחֹזֶק מֵצַח.

Wieder, ein Umstandswort; ist es so viel als Nochmals, Wiederum, so wird es mit den Zeitwörtern, bei welchen es steht, nicht zusammengezogen, wohl aber mit den Hauptwörtern, z. B. wieder sehen, das Wiedersehen. In dieser Bedeutung umschreibt es der Hebräer mit שׁוּב, יָסַף, הוֹסִיף, denen er, meistens in verneinenden Sätzen, das Adverbium עוֹד zur Verstärkung beifügt. Ich will wieder gehen, אָשׁוּב לָלֶכֶת, אָשׁוּב וְאֵלֵךְ. Er grub wieder auf die Wasserbrunnen, וַיָּשָׁב וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם. Ihr werdet sie nie wieder sehen, לֹא תֹסִיפוּ לִרְאֹתָם עוֹד. In den übrigen Bedeutungen bildet es auch mit den Zeitwörtern eine Zusammensetzung, z. B. wiederkehren, wiederholen, wo es im Hebräischen theils durch שׁוּב, theils durch andere Zeitwörter gegeben wird.

Wieder anregen, Etwas, שָׁנָה בְּדָבָר, s. Anregen. Er regte den Plan zum Bau einer Eisenbahn wieder an, הָעִיר שֵׁנִית אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר זָמַם לִבְנוֹת מְסִלּוֹל־בַּרְזֶל.

Wieder aufbauen, wir wollen die Trümmer — נָשׁוּב וְנִבְנֶה הֶחֳרָבוֹת.

Wieder einsetzen, mich hat man wieder eingesetzt, אֹתִי הֵשִׁיב עַל כַּנִּי.

Wieder einschlafen, erwachen und — הֵקִיץ וַיִּשָׁן שֵׁנִית.

Wiederbeleben, du wirst uns — תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ.

Wiederbekommen, ich habe das verlorene Geld — הוּשַׁב לִי הַכֶּסֶף הָאֹבֵד מִמֶּנִּי.

Wiedergeben, Einem Etwas, הָשֵׁב דָּבָר לְאִישׁ.

Wieder genesen, חָיָה, s. Genesen.

Wieder grüßen, Einen, עָנָה אֶת הַמְּבָרֵךְ אֹתוֹ.

Wiederhall, der, בַּת קוֹל.

Wiederhallen, die Berge hallen wieder, הַקּוֹל יָשׁוּב מִן הֶהָרִים.

Wiederholt warnen, Einen, הָעֵד בְּאִישׁ פַּעֲמַיִם וְשָׁלֹשׁ. Ich sah — (וְרָאִיתִי) שַׁבְתִּי וְרָאֹה.

Wiederholen, Worte, שָׁנָה בִּדְבָרִים. Der Narr wiederholt seine Thorheit, כְּסִיל שׁוֹנֶה בְאִוַּלְתּוֹ. Weil der Traum sich zweimal wiederholte, וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם פַּעֲמָיִם.

Wiederum, ich will wiederum deine Schaafe weiden, אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ.

Wieder sehen, Einen, שׁוּב לִרְאוֹת אִישׁ.

Wieder sehen, das, lebe wohl bis auf Wiedersehen, יְהִי לְךָ שָׁלוֹם עַד שׁוּבִי לִרְאוֹתְךָ.

Wiedererzählen, er hat mir alles wiedererzählt, סִפֵּר לִי אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁמַע.

Wiedererstatten, das Gestohlene, יְשַׁלֵּם אֶת הַגְּנֵבָה.

Wiederfinden, ich habe das Geld wiedergefunden, מָצָאתִי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָבַד מִמֶּנִּי.

Wiedervergeltung, Einem, שַׁלֵּם לְאִישׁ כְּפָעֳלוֹ, s. Vergelten.

Wiederkommen, er wird nicht — לֹא יָשׁוּב עוֹד.

Wiederkäuen, הֶעֱלָה גֵרָה. Es wiederkauet nicht, גֵּרָה לֹא יָגֹר.

Wiederkehr, die, mit der Wiederkehr des Jahres לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה.

Wiederkehren, שׁוּב.

Wiederschallen, s. Wiederhallen.

Wiederschein, der, הַנֹּגַהּ הַשָּׁב.

Wühlen, das Schwein wühlt in der Erde, הַחֲזִיר חֹפֵר אֶת הָאֲדָמָה בְּאַפּוֹ.

Wiehern, צָהַל; fig. von Menschen. Ihr wiehert wie die Hengste, תִּצְהֲלוּ כָּאַבִּירִים. Sie wiehern brünstig Einer zum Weibe des Andern (Unkeusch=heit zu treiben) אִישׁ אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ לְהַזְנוֹתָהּ.

Wiehern, das, der Hengste קוֹל מִצְהֲלוֹת הַסּוּסִים, הָאַבִּירִים.

Wiese, die, נָוֶה, נְוַת דֶּשֶׁא. Wiesen, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Wiesel, das, (nach Einigen) חֹלֶד, *חוּלְדָה, s. Maulwurf.

Wüthig sein, von Hunden, הִתְהוֹלֵל.

Wüthen, 1) Rasen, הִתְהוֹלֵל. 2) Vom Meere, vom Sturme, s. Toben. Die Seuche, die am Mittag wüthet, קֶטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם. Ein wüthender Schmerz, כְּאֵב אָנוּשׁ, כְּאֵב נֶעְכָּר.

Wütherich, der, עָרִיץ, פָּרִיץ. Wütheriche, עָרִיצִים, פָּרִיצִים.

Witwe, die, אַלְמָנָה, אִשָּׁה אַלְמָנָה. Witwen, אַלְמָנוֹת.

Witwenkleider, die, ihre — בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ.

Witwenstand, der, אַלְמָנוּת.

Witwer, der, אַלְמָן.

Witterung, die, s. Wetter.

Wittern, der Hund wittert den Hasen, הַכֶּלֶב יָרִיחַ אֶת הָאַרְנֶבֶת מֵרָחוֹק.

Witz, der, שֶׂכֶל. Ein feiner — שֵׂכֶל טוֹב.

Witzig, ein witziger Kopf, אִישׁ טוֹב שֵׂכֶל.

Wichtig, dieser Gegenstand ist mir — הַדָּבָר הַזֶּה גָּדוֹל אֵלַי.

Wild, 1) ein wildes Thier, חַיַּת הַיַּעַר, הַשָּׂדֶה. 2) Ein wilder Mensch, פֶּרֶא אָדָם. 3) Wildes Fleisch in einer Wunde, בְּשַׂר מֵת בַּמַּכָּה.

Wild, das, חַיְתוֹ יַעַר, זִיז שָׂדֶה.

Wildheit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Wildniß, die, צִיָּה, שְׁמָמָה.

Wildfang, der, סוֹרֵר s. Unbändig.

Wildpret, das, צַיִד.

Wildfleisch, das, s. Wild.

Wildschwein, das, חֲזִיר יַעַר.

Willig, diene ihm mit williger Seele, עָבְדֵהוּ בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה. Ein williger Mensch, הָעֹשֶׂה חֵפֶץ כָּל אִישׁ.

Willigen, in Etwas, עֲשׂוֹת דָּבָר בְּרָצוֹן טוֹב, s. Ein=willigen.

Willigkeit, die, נֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Wille, der, רָצוֹן, חֵפֶץ, נֶפֶשׁ. Einem seinen Willen thun, עָשָׂה רְצוֹן, חֵפֶץ אִישׁ, כִּרְצוֹן אִישׁ. Wenn es euer Wille ist, daß ich die Leiche begrabe, אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי. Du hast hierin deinen Willen, עֲשֵׂה זֹאת כִּלְבָבְךָ, כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Ich bin willens zu ihm zu gehen, עִם לְבָבִי לָלֶכֶת אֵלָיו. Etwas mit Willen thun, s. Vorsetzlich. Der letzte Wille, צַוָּאָה*. Um Willen, לְמַעַן, בַּעֲבוּר.

Willfahren, Einem, עָשָׂה רְצוֹן אִישׁ. Nur dann wollen wir euch — אַךְ בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם. Du sollst ihm nicht — לֹא תֹאבֶה לוֹ.

Willfährig, ein willfähriger Mensch, הָאִישׁ הֶחָפֵץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ.

Willkommen, 1) sei mir willkommen! שָׁלוֹם בּוֹאֶךָ. Einen willkommen heißen, s. Bewillkommen. 2) Er ist überall — רְצוּי הוּא לְכָל אִישׁ.

Willkühr, die, nach Willkühr handeln, עָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ. Er handelt willkührlich, ohne die Obern zu befragen יַעֲשֶׂה כָל דָּבָר כַּאֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִבּוֹ, בִּבְלִי שְׁאוֹל אֶת הָרָאשִׁים לָסוּר לְמִשְׁמַעְתָּם.

Willkührlich, er ist willkührlich mit ihnen verfahren, עָשָׂה בָהֶם כִּרְצוֹנוֹ.

Wimmeln, es wimmelt darin von zahllosen Ameisen, יִרְמְשׂוּ בוֹ נְמָלִים אֵין מִסְפָּר. Auf den Straßen wimmelt es von Menschen, הָרְחוֹבוֹת תְּהֻמֶּנָה מֵאָדָם.

Wimmern, אָנַק, הֵאָנֵק.

Wimpern, die, עַפְעַפַּיִם, s. Augenwimpern.

Wind, der, 1) eigentl. רוּחַ. Ein heftiger — רוּחַ עַזָּה, קָשָׁה, רוּחַ כַּבִּיר. Winde, רוּחוֹת. In alle Winde streuen, זָרָה לְכָל רוּחַ. 2) Blähung des Leibes, עִטּוּשׁ מִלְמַטָּה*; 3) fig. was für einen Vortheil hat er, daß er in den Wind gearbeitet? מַה יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַּעֲמוֹל לָרוּחַ.

Windbeutel, der, מִתְהַלֵּל בְּדִבְרֵי רוּחַ.

Windhund, der, (nach Einigen) זַרְזִיר מָתְנַיִם.

Windig, 1) es ist heute — הָרוּחַ יִשֹּׁב הַיּוֹם. 2) Sind die windigen Reden zu Ende? הֲקֵץ לְדִבְרֵי רוּחַ.

Windmacher, der, אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר; s. Windbeutel.

Windel, die, חֲתֻלָּה.

Windeln, ein Kind, חַתֵּל, הַחְתֵּל אֶת הָעוֹלֵל.

Windelkind, das, עוֹלֵל מְחֻתָּל, מְחֻתָּל.

Winden, einen Faden auf Etwas, כָּרַךְ הַחוּט עַל. Der Fluß windet sich in seinem Laufe, הַנַּחַל יִלָּפֵת אָרְחוֹת דַּרְכּוֹ. Die gewundene Schlange, נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן, s. Krümmen.

Winseln, אָנַק, הֵאָנֵק.

Winter, der, חֹרֶף, סְתָיו.

Wintern, es wintert schon, הַסְּתָיו הֵחֵל.

Winzig, קָטֹן מְאֹד, מְעַט מִזְעָר.

Winzer, der, כֹּרֵם, בּוֹצֵר, plur. כֹּרְמִים, בּוֹצְרִים.

Winzermesser, das, מַזְמֵרָה, plur. מַזְמֵרוֹת.

Wink, der, רֶמֶז, רְמִיזָה*.

Winkel, der, פֵּאָה, פִּנָּה, מִקְצוֹעַ, זָוִית plur. זָוִיּוֹת.

Winken, mit den Augen, קָרַץ עַיִן, קָרַץ בְּעֵינָיו.

Wünschen, אִוָּה. Hier will ich wohnen, so wünsch' ich es, פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ. Den Unglückstag wünschte ich nicht, יוֹם אָנוּשׁ לֹא הִתְאַוֵּיתִי. Er wünschte sich den Tod, יִשְׁאַל נַפְשׁוֹ לָמוּת. Einem gutes wünschen, חָפֵץ טוֹבַת, בְּטוֹבַת אִישׁ. Ich wünsche, daß du glücklich seiest, מִי יִתֵּן וְתַצְלִיחַ אֶת דַּרְכֶּךָ. Was wünschest du? מַה תְּבַקֵּשׁ.

Wißbegierig sein, חָפֵץ בְּדַעַת, רָדַף דַּעַת.

Wüst, שָׁמֵם, חָרֵב. Euer Land ist — אַרְצְכֶם שְׁמָמָה. Die Erde war — הָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ. Ich mache ihn — אֲשִׁיתֵהוּ בָתָה. Wüste Haufen, גַּלִּים נִצִּים, s. Oede.

Wüstling, der, אִישׁ פֶּרַע מוּסָר.

Wüste, die, מִדְבָּר, מִדְבַּר שְׁמָמָה, עֲרָבָה: plur. עֲרָבוֹת; יְשִׁימוֹן, אֶרֶץ גְּזֵרָה. Ein Land zur Wüste machen, שׂוּם אֶרֶץ לִשְׁמָמָה, לְשַׁמָּה לְחָרְבָּה. Der Pelikan in der Wüste, כּוֹס חֳרָבוֹת. Eine ewige Wüste, שִׁמְמוֹת עוֹלָם.

Wüstenbewohner, die, שֹׁכְנֵי מִדְבָּר; צִיִּים.

Wüstenei, die, s. Wüste.

Wissen, יָדַע. Soviel ihr wisset, weiß ich auch, כְּדַעְתְּכֶם יָדַעְתִּי גַּם אָנִי. Wer wüßte auch solche Dinge nicht! וְאֶת מִי אֵין כְּמוֹ אֵלֶּה. Einem Etwas wissen lassen, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ. Er weiß seinem Gegner mit Muth zu begegnen, הוּא יוֹדֵעַ לַעֲמוֹד נֶגֶד שׂוֹטְנוֹ, בְּחֹזֶק לֵב.

Wissentlich, בְּדַעַת, s. Vorsetzlich.

Wissenschaft, die, חָכְמָה, דַּעַת, מַדָּע.

Wissenschaftliche Männer, אַנְשֵׁי דַעַת, יוֹדְעֵי דַעַת, מְבִינֵי מַדָּע.

Wispern, הִתְלַחֵשׁ, s. Flüstern.

Wipfel, der, אָמִיר.

Vizekönig, der, מִשְׁנֶה הַמֶּלֶךְ, מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ.

Wicke, die, eine Hülsenfrucht, *כַּרְשָׁן, כַּרְשִׁין, כַּרְשִׁינִין.

Wickeln, in Etwas, s. Einwickeln; ein Kind — s. Windeln.

Wickelkind, das, s. Windelkind.

Wir, אֲנַחְנוּ, נַחְנוּ, (einmal im Kodex) אָנוּ.

Wirbel, der, 1) Scheitel, קָדְקֹד. 2) Im Wasser, שִׁבֹּלֶת מַיִם, s. Strudel.

Wirbelwind, dein Donner erschallt im Wirbelwinde, קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל.

Wirbeln, ein sich wirbelnder Sturm, סַעַר מִתְחוֹלֵל, סַעַר מִתְגּוֹרֵר.

Würgen, der Löwe würgt für seine Löwinnen, אַרְיֵה מְחַנֵּק לְלִבְאֹתָיו. Man würgt Rinder, הָרֹג בָּקָר. Draußen würgte das Schwert, מִחוּץ תְּשַׁכֶּל חָרֶב.

Würgen, das, הֶרֶג, הֲרֵגָה.

Würgeengel, der, הַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית.

Würger, der, הֹרֵג, plur. הֹרְגִים.

Würdig, 1) er ist dieses Lobes nicht — לֹא נָאוָה לוֹ הַתְּהִלָּה הַזֹּאת. 2) Sie werden ihre Ehemänner würdig behandeln, יִתְּנוּ יְקָר לְבַעֲלֵיהֶן. Ein würdiger Mann, אִישׁ יָקָר, מְכֻבָּד, נְשׂוּא פָנִים. Wenn du das Würdige vom Verächtlichen scheidest, אִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל.

Würdigen, 1) er würdiget mich keines Blickes, קַלֹּתִי בְּעֵינָיו מֵהַבִּיט אֵלַי. 2) Eine Sache — s. Schätzen.

Würde, die, יְקָר. Der Vorzug an Würde, יֶתֶר שְׂאֵת. Einem eine Würde verleihen, עָשֹׂה יְקָר לְאִישׁ.

Wirth, der, 1) בַּעַל הַמָּלוֹן, הַמַּכְנִיס אוֹרְחִים לְבֵיתוֹ. 2) (Im moralischen Sinne) Er ist ein guter Wirth in seinem Hause, הוּא יוֹדֵעַ לְכַלְכֵּל אֶת צְרָכֵי בֵיתוֹ בְּמִשְׁפָּט.

Wirthin, 1) sie ist eine schlechte — לֹא תְכַלְכֵּל בֵּיתָהּ בְּרָעַת. 2) Gastwirthin, *פּוּנְדְּקִיתָא.

Wirthshaus, das, מְלוֹן אֹרְחִים, גֵּרוּת, *פּוּנְדָּק, אוּשְׁפִּיזָא.

Wirthschaft, die, s. Haushaltung, Hauswesen.

Wirthschaftlich sein, Wirthschaften, s. Haushalten.

Wirthschafterin, die, סֹכֶנֶת.

Würfel, der, *קוּבְיָא.

Würfeln, 1) mit Würfeln spielen, *שַׂחֵק, צַחֵק בְּקוּבְיָאוֹת. 2) Ein gewürfelter Leibrock, כְּתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ. Gewürfelt machen, שַׁבֵּץ אֶת.

Würfelspieler, der, *מְצַחֵק בְּקוּבְיָאוֹת.

Würzgeländer, das, מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים.

Würzig, s. Gewürzhaft.

Würze, die, בֶּשֶׂם, s. Gewürz.

Würzen, eine Speise, נָתֹן בְּשָׂמִים בְּאֹכֶל. Ein gewürzter Wein, יֵין הָרֶקַח. Du willst das Gewürze würzen; (fig. das Gute besser machen) אֵיךְ תִּרְצֶה לְבַשֵּׂם אֶת הַבְּשָׂמִים; אֵיךְ תְּבַלַּע אֶת הַטּוֹב, לַעֲשׂוֹתוֹ יוֹתֵר טוֹב.

Wirkung, die, פְּעֻלָּה.

Wirksam sein, von Arzeneien, הוֹעִיל.

Wirklich, בֶּאֱמֶת, אָמְנָם.

Wirken, 1) die Arzeneimittel haben gewirkt, הָרְפֻאוֹת הוֹעִילוּ. 2) Handeln. Es wird Jakob verkündigt, was Gott gewirkt hat, יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב מַה פָּעַל אֵל. 3) Von Stoffen, שַׁבֵּץ אֶת, s. Würfeln, 4) Goldgewirkt.

Wirken, das, פֹּעַל, פְּעֻלָּה.

Wirrwar, der, s. Verwirrung.

Wischen, s. Abwischen.

Wischer, der, s. Verweis.

Weib, das, 1) ein weibliches Individuum נְקֵבָה, אִשָּׁה. Versiegt ist ihre Kraft, Weiber sind sie geworden, נָשְׁתָה גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים. Ein nichtswürdiges Weib, בַּת בְּלִיַּעַל. 2) Eine verheirathete Person, אִשָּׁה. Das Weib eines Mannes, אֵשֶׁת אִישׁ, s. Andere.

Weibisch werden, הָיָה לְאִשָּׁה, s. Weib. Er ist ein weibischer Mensch, מַעֲשָׂיו כְּמַעֲשֵׂי נָשִׁים. Er hat ein weibisches Herz, (fig.) הוּא רַךְ לֵבָב בְּלִי כֹחַ.

Weibchen, das, von Thieren. Ein Männchen und ein — זָכָר וּנְקֵבָה.

Weiblich, das weibliche Geschlecht, הַנָּשִׁים; in der Grammatik, *מִין, לְשׁוֹן נְקֵבָה.

Weiblichkeit, die, טֶבַע הַנָּשִׁים*.

Weiberhaftes Klagen, ein, נְהִי כִּנְהִי הַנָּשִׁים.

Weigerung, die, מֵאוּן*.

Weigern, sich, Etwas zu thun, מֵאֵן לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Weidlich abprügeln, Einen, הַכֵּה אִישׁ בַּמַּקֵּל עַד מְאֹד.

Weidmann, der, אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד.

Weidmännisch sprechen, דַּבֵּר שְׂפַת הַצַּיָּדִים.

Weide, die, der Baum, plur. die Weiden, עֲרָבִים.

Weide, die, 1) Futter. Wie Hirsche, die keine Weide finden, כְּאַיָּלִים לֹא מָצְאוּ מִרְעֶה. 2) Der Ort. Eine Weide für Heerden, מִרְעֵה עֲדָרִים, s. Weideplatz. Die Schaafe auf die Weide treiben, נָהֹג אֶת הַצֹּאן אֶל נְאוֹת דֶּשֶׁא לִרְעֹתָן שָׁם.

Weiden, 1) die Schaafe weideten, הַצֹּאן רָעוּ. 2) Für Hüten. Weide meine Schaafe, רְעֵה אֶת צֹאנִי. Die Schaafe, welche ich weide, צֹאן מַרְעִיתִי.

Weideplatz, der, auf allen Anhöhen sei ihr — בְּכָל שְׁפָיִם מַרְעִיתָם.

Weihe, die, der Vogel, דַּיָּה, s. Geier.

Weihe, die des Nasiräers, נֵזֶר. Die ganze Zeit seiner Weihe, כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ.

Weihen, einen Priester, קַדֵּשׁ אֶת הַכֹּהֵן לְכַהֵן לֵאלֹהִים. Einen Tempel, s. Einweihen; Dem Tempel geweihtes Silber, כֶּסֶף קֳדָשִׁים; s. Heiligen. Vom Nasiräer. Daß er Gott weihe die Tage seiner Weihe, וְהִזִּיר לַיְיָ אֶת יְמֵי נִזְרוֹ. Das Gelübde eines Geweihten, sich Gott zu weihen, נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיְיָ. Sein geweihtes Haupt, רֹאשׁ נִזְרוֹ. Sie weihten sich dem Schandgötzen, וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת.

Weihrauch, der, לְבֹנָה.

Weisheit, die, חָכְמָה. Mein Mund wird Weisheit reden, פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת.

Weissagung, die, חָזוֹן.

Weissagen, חָזָה. Deine Profeten weissagten dir Lüge, נְבִיאַיִךְ חָזוּ לָךְ שָׁוְא; s. Profezeihen.

Weislich, בְּחָכְמָה.

Waise, die, ein elternloses Kind, s. Waise.

Weise, die, Art, Beschaffenheit, דֶּרֶךְ. Nach der Weise des ganzen Landes, כְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. Wie ist des Mannes Weise? מַה־מִּשְׁפַּט הָאִישׁ. Aufgehört hatte bei Sarah die Weise der Weiber, חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים.

Weise sein, werden, חָכַם. Wenn sie weise wären, לוּ חָכְמוּ. Gib dem Weisen, und er wird noch weiser werden, תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד. Einen weise machen, חַכֵּם, הַחְכִּים אֶת. Einer, der sich weise dünkt, מִתְחַכֵּם, חָכָם בְּעֵינָיו. Eine weise Frau, אִשָּׁה חֲכָמָה.

Weise, der, חָכָם. Die sieben Weisen Griechenlands שִׁבְעָה חַכְמֵי יָוָן.

Weisen, Einem den rechten Weg, הַרְאֵה אִישׁ אֶת הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, s. Zeigen.

Weit, 1) auf einer weiten Reise sein, הָיֹה בְּדֶרֶךְ רְחוֹקָה. Eine weite Reise unternehmen, הָלֹךְ בְּדֶרֶךְ לְמֵרָחוֹק. Es ist mir zu weit hinzugehen, רַב מִמֶּנִּי הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת שָׁמָּה. So weit wie ein Bogenschuß, הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת. Von weiten stehen, עֲמֹד מֵרָחוֹק. Sie waren aus der Stadt gegangen, aber noch nicht weit, הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ. Wie weit ist es von hier nach der Stadt? כַּמָּה הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת מִזֶּה הָעִירָה. 2) Deine Heerde weidet auf weiter Flur, יִרְעֶה מִקְנְךָ כַּר נִרְחָב. 3) Oeffne deinen Mund noch so weit, ich fülle ihn, הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ. 4) Weit und breit, s. Breit.

Weitläufig sein, im Reden, הַכְבִּיר מִלִּים, הַרְבֵּה דְבָרִים.

Weitläufigkeit, die, אֲרִיכוּת*.

Weite, die, ein ausgedehnter Raum. Die Weite der Erde, רַחֲבֵי אָרֶץ.

Weiter, du gehst von dort — וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה. 2) Vom achten Tage an und — מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה, וָמָעְלָה.

Weich, eig. רַךְ. Weich sein, רָכַךְ. Weich machen, רַכֵּךְ אֶת, s. Erweichen. 2) Ein weiches Herz, לֵב רַךְ.

Weichlich, רַךְ, עָנֹג; (weibl.) רַכָּה, עֲנֻגָּה.

Weichen, von Etwas, סוּר מִן, מֵאַחֲרֵי, מוּשׁ מִן.

Mein Sohn, laß sie nicht weichen aus deinen Augen, בְּנִי אַל יָלֻזוּ מֵעֵינֶיךָ.

Weichen, das, des Abends, מִדַּד עָרֶב.

Weil, Bindewort, 1) ohne Verneinung, עַל כֵּן, יַעַן אֲשֶׁר, עַל כֵּן אֲשֶׁר, כִּי, יַעַן כִּי, עַל דְּבַר אֲשֶׁר, תַּחַת, עֵקֶב כִּי. Weil euch Gott liebt, מֵאַהֲבַת יְיָ אֶתְכֶם. 2) Mit der Verneinung. Weil Gott nicht vermochte, sie zu bringen, מִבְּלִי, מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ לַהֲבִיאָם. Weil er ihm nicht gesagt hatte, עַל בְּלִי הִגִּיד לוֹ.

Weiland, *זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Weilchen, das, warte ein — הוֹחִיל כִּמְעַט רֶגַע.

Weile, die, eine kleine Weile, כִּמְעַט רֶגַע.

Weilen, יָשַׁב, לוּן. Er weilt in dieser Stadt vierzehn Tag, הוּא יוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת זֶה שְׁבוּעַיִם, s. Verweilen.

Wein, der, 1) das Getränk, יַיִן; poetisch דַּם עֵנָב, דַּם עֲנָבִים. Weine, יֵינוֹת. 2) Es wächst viel Wein in diesem Lande, יֵשׁ כְּרָמִים רַבִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Weinbau, der, נְטִיעַת הַגְּפָנִים*.

Weinbauer, der, נֹטֵעַ כְּרָמִים, גְּפָנִים.

Weinblüthe, die, סְמָדַר.

Weinbeere, die, גַּרְגַּר עֵנָב, פְּרִי הַגֶּפֶן. Am Weinstock ist keine Weinbeere zu sehen, אֵין עֵנָב בַּגֶּפֶן.

Weinbeerhülse, die, זָג.

Weinbeerkörner, die, חַרְצַנִּים.

Weinberg, der, כֶּרֶם, plur. כְּרָמִים.

Weingarten, der, כֶּרֶם.

Weinhaus, das, בֵּית מֹכֵר יַיִן בִּמְשׂוּרָה.

Weinheber, der, *גִּשְׁתָּא.

Weintraube, die, עֵנָב, אֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים, s. Traube.

Weinjahr, das, ein gutes — שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי, מִיְבוּל הַגֶּפֶן.

Weinland, das, אֶרֶץ כְּרָמִים.

Weinlese, die, בָּצִיר. Weinlese halten, בָּצַר כַּרְמוֹ.

Weinen, בָּכָה, בָּכֹה. Laut — בָּכֹה, נָתַן קוֹלוֹ בִּבְכִי, בְּקוֹל גָּדוֹל. Sehr stark — בָּכֹה הַרְבֵּה בְכִי. Sein Auge weint, תִּדְמַע עֵינוֹ.

Weinen, das, בְּכִי, בָּכֹה, בְּכִית. Sein bitteres Weinen bricht das Herz der Zuhörer, בִּכְיוֹ הַמַּר יְשַׁבֵּר אֶת לֵב שׁוֹמְעָיו.

Weinerlich, ein weinerliches Gesicht, פָּנִים כִּפְנֵי בֹכִים.

Weinranken, die, שָׂרִיגִים.

Weinrausch, der, er erwachte von seinem Weinrausche, הֵקִיץ מִיֵּינוֹ. Er hat einen — שִׁכּוֹר הוּא מִיַּיִן, עֲבָרוֹ יָיִן, הֲלוּם יַיִן הוּא. Sich einen trinken שָׁתָה יַיִן לְשִׁכָּרוֹן.

Weinrebe, die, זְמוֹרָה, s. Rebe.

Weinstock, der, גֶּפֶן, גֶּפֶן הַיַּיִן. Die Trauben deines unbeschnittenen Weinstockes, עִנְּבֵי נְזִירֶךָ. Weinstöcke, גְּפָנִים.

Weinschänke, die, s. Weinhaus.

Weiß, das Kleid ist, הַבֶּגֶד לָבָן הוּא. Die Zähne weiß von Milch, לְבֶן־שִׁנַּיִם מֵחָלָב. Weiß werden הִלְבִּין. Alles, woran etwas Weißes ist, כֹּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ. Weiße Pferde, סוּסִים לְבָנִים. Blendend weiße Wolle צֶמֶר צָחַר. Weiße Eselinnen, אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת. Himmelblau und weiß, תְּכֵלֶת וְחוּר. Die weißen Zeuge weben, אֹרְגִים חוֹרָי. Vom Gesichte. Mein Geliebter ist blendend weiß und roth, דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם. Sie sind weißer als Milch, צַחוּ מֵחָלָב.

Weißbrod, das, drei Körbe mit — שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי.

Weißlich, ein weißliches Haar, שֵׂעָר כִּמְעַט לָבָן.

Weiße, das, die Entblößung des Weißen, מַחְשׂף הַלָּבָן. Das Weiße im Ei, *לְבַן הַבֵּיצָה, חֶלְבּוֹן, s. Eierweiß.

Weiße, die, des Schnees, לֹבֶן הַשֶּׁלֶג.

Weißen, eine Wand, שׂוּד קִיר בְּשִׂיד.

Weizen, der, חִטָּה, חִטִּים.

Weizenmehl, das, feines — סֹלֶת חִטִּים.

Weben, Etwas, אָרַג. Ich wurde gewebt in der Tiefe der Erde, רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ.

Weberbaum, der, מְנוֹר אֹרְגִים.

Weberei, die, מְלֶאכֶת הָאֹרְגִים.

Weberschiffchen, das, meine Tage eilen schneller als das — יָמַי קַלּוּ מִנִּי אָרֶג.

Weberspuhle, die, פֶּלֶךְ אֹרְגִים.

Weg, der, 1) der Raum in der Länge, den ein

Körper in seiner Bewegung beschreibt. Der Weg des Adlers ist himmelwärts, דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בַּשָּׁמַיִם. Einem in den Weg treten, הִתְיַצֵּב בְּדֶרֶךְ לְשָׂטָן לְאִישׁ. Einem aus dem Wege gehen, פָּטַר, נָטָה מִפְּנֵי אִישׁ. Geh dem Thoren aus dem Wege, לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל. Geh deines Weges, לֵךְ לְדַרְכְּךָ. 2) Straße, Pfad, דֶּרֶךְ, אֹרַח. Schlechte, krumme Wege, דְּרָכִים רָעִים, אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת. Der Ewige macht im Weltmeer einen Weg, und im gewaltigen Gewässer eine Bahn, יְיָ נוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה.

Weg, eine Partikel. Weg von mir! סוּר מִמֶּנִּי. Weg mit ihm! הֲסִירוּהוּ מִנֶּגֶד עֵינַי, s. Hinweg.

Wegeilen, מַהֵר לָלֶכֶת מִן.

Wegblasen, was ihr ins Haus bringt, blase ich weg, וַהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי בוֹ.

Wegbleiben, ich werde, לֹא אָבוֹא.

Wegbegeben, sich, הָלַךְ לוֹ; aus einer Stadt, יָצָא אֶת הָעִיר.

Weggehen, הָלַךְ לוֹ.

Weghauchen, s. Wegblasen.

Weghauen, s. Abhauen.

Wegheben, ein Bett, נָשָׂא הַמִּטָּה לַהֲסִירָהּ מִמְּקוֹמָהּ; (fig.) Hebe dich weg von mir! סוּר מִנֶּגֶד עֵינַי.

Wegwandern. הָלַךְ לוֹ מִן.

Wegwaschen, Blut, הֵדִיחַ דָּם מִן.

Wegwischen, מָחָה מִן, מֵעַל.

Wegweisen, Einen, צִוָּה אֶת אִישׁ לָצֵאת מִן הַמָּקוֹם.

Wegweiser, der, 1) der Führer, הַמַּרְאֶה אֶת הַדֶּרֶךְ. 2) Die Hand am Scheidewege, הַיָּד בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים. Stelle dir Wegweiser auf, הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים.

Wegwehen, Spreu, נָדַף אֶת הַמּוֹץ, s. Verwehen.

Wegwälzen, einen Stein, גָּלַל אֶבֶן מִמְּקוֹמוֹ.

Wegwenden, die Augen, s. Abwenden. Sich von Einem — פָּנָה מִן, מֵעִם, שָׁעָה, הָשַׁע מִן.

Wegwerfen, ein Buch, הִשְׁלִיךְ סֵפֶר מִנֶּגֶד. Ich werde sie von meinem Angesichte — אַשְׁלִיכֵם מֵעַל פָּנָי.

Wegsein, 1) vom Hause, s. Abwesend. 2) Das Geld ist weg, הַכֶּסֶף אֵינֶנּוּ, לֹא יִמָּצֵא עוֹד.

Wegsehen, von Etwas, הֵסֵב עֵינָיו מִנֶּגֶד דָּבָר, הֶעֱבִיר עֵינָיו מֵרְאוֹת דָּבָר.

Wegthun, s. Weglegen.

Wegtragen, einen Tisch, נָשָׂא שֻׁלְחָן מִמְּקוֹמוֹ.

Wegtreiben, Einen, גֵּרֵשׁ אִישׁ מִן. Treibe weg diese Magd sammt ihrem Sohne, גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ.

Wegjagen, das Vieh von der Saat, הִבְרִיחַ הַבְּהֵמָה מֵעַל הַקָּמָה.

Weglassen, 1) er wollte mich nicht — לֹא נְתָנַנִי לָלֶכֶת מֵאִתּוֹ. 2) Von Wörtern, s. Auslassen.

Weglaufen, בָּרַח לוֹ.

Weglegen, ein Buch, נָתַן, הִנִּיחַ סֵפֶר אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Wegmachen, 1) Etwas, s. Wegwischen. Wegfegen. 2) Sich — s. Entfernen, Wegstehlen.

Wegnehmen, 1) ein Buch von dem Tische, הֵסֵר סֵפֶר מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Einem Etwas — (mit Gewalt), לָקַח דָּבָר מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה.

Wägen, Silber auf der Wage, שָׁקַל כֶּסֶף בַּקָּנֶה. Wäge das Gold auf dieser Wage, שְׁקֹל הַזָּהָב בְּמִשְׁקֹלֶת הַמֹּאזְנַיִם הָאֵל.

Wegen, Vorwort, עַל דְּבַר, בִּגְלַל, עַל אוֹדוֹת, מִפְּנֵי, בַּעֲבוּר. Ihrer Schande wegen, עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם. Eurer Menge — מֵרֻבְּכֶם.

Wegfahren, הָלַךְ בָּעֲגָלָה מִן. Er ist weggefahren ins heilige Land — הָלַךְ וְנָסַע לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה.

Wegführen, Einen, הוֹלִיךְ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ; ins Exil, הִגְלָה אֶת.

Wegfliegen, von Vögeln, עוּף לוֹ, נָדַד מִקִּנּוֹ.

Wegfegen, den Staub, טֵאטֵא הָאָבָק מֵעַל פְּנֵי; den Mist, בִּעֵר הַדֹּמֶן.

Wegfressen, s. Abfressen.

Wegziehen, vom Feinde, נָסַע מִן, עָלָה מֵעַל, s. Abziehen. Er ist weggezogen הָלַךְ מִזֶּה לָשֶׁבֶת בְּמָקוֹם אַחֵר.

Wegkommen, das Buch ist mir weggekommen, אָבַד מִמֶּנִּי הַסֵּפֶר.

Wegkehren, 1) s. Wegwenden; 2) s. Wegfegen.

Wegraffen, Einem Etwas, חָטַף דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Die Frommen werden weggerafft, אַנְשֵׁי חֶסֶד

נֶאֱסָפִים. Der Tod hat ihn in seiner Blüthe weggerafft, הַמָּוֶת חֲטָפוֹ בְּעוֹדוֹ בְאִבּוֹ.

Wegrufen, ich habe ihn weggerufen, קְרָאתִיו לָבוֹא מִמְּקוֹמוֹ אֵלַי.

Wegrauben, Einem Etwas, גָּזֹל דָּבָר מִיַּד אִישׁ.

Wegrücken, ein Bett, הַעְתֵּק מִטָּה מִמְּקוֹמָהּ.

Wegreiben, den Schmutz eines Gefäßes, מָרֵק כְּלִי לְהָסֵר חֶלְאָתוֹ.

Wegreisen, הָלֹךְ מִבֵּיתוֹ בְּדֶרֶךְ.

Wegräumen, weggeräumt habe ich das Heilige aus dem Hause, בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבַּיִת.

Wegreißen, Einem Etwas, s. Wegraffen. 2) Ein Brett von Etwas — הָסֵר קֶרֶשׁ בְּחָזְקָה מִן; von Mauern und Gebäuden, s. Einreißen.

Wegschaffen, Einen, s. Wegweisen. Schaffet weg die fremden Götter, הָסִירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר. Er schaffte die Astarten weg, בִּעֵר אֶת הָאֲשֵׁרוֹת. Ihr sollt den Sauerteig aus euren Häusern — תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם.

Wegschicken, Einen, שַׁלַּח אֶת.

Wegschwemmen, Etwas, שְׁטֹף, גָּרֹף אֶת.

Wegstoßen, er trat hinzu, um sie wegzustoßen, וַיִּגַּשׁ לְהָדְפָהּ.

Wegstehlen, Einem sein Geld, גָּנֹב מֵעִם אִישׁ כַּסְפּוֹ. sich — הִתְגַּנֵּב.

Wegstellen, einen Stuhl, שׂוּם, נָתֹן כִּסֵּא אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Wegstreichen, s. Ausstreichen.

Wegschleppen, man wird sie wie junge Lämmer — יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן.

Wegschneiden, s. Abschneiden.

Wegschenken, s. Verschenken.

Wegspülen, s. Wegschwemmen.

Wegspringen, קַפֵּץ מִמְּקוֹמוֹ.

Wedel, der, זָנָב.

Wedeln, von Hunden, הָנִיעַ הַזָּנָב.

Weder — noch, מִן נַעַר, מִן עַד, גַּם גַּם. Mit einem negativen Zeitworte. Hüte dich, mit ihm weder Gutes, noch Böses zu reden, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תְּדַבֵּר עִמּוֹ מִטּוֹב וְעַד רָע. Es soll weder mein, noch dein sein, גַּם לִי גַּם לְךָ לֹא יִהְיֶה. Ich habe ihn weder gesprochen, noch gesehen, לֹא דִבַּרְתִּי עִמּוֹ וְלֹא רְאִיתִיו.

Weh oder Wehe, ein Ausruf bei heftigen Schmerzen, oder ein Unglück anzukündigen. Weh mir meiner Wunde wegen! אוֹי, אוֹיָה לִי עַל שִׁבְרִי. Wehe der sündigen Nation! הוֹי גּוֹי חֹטֵא. In allen Gassen ruft man: Wehe! Wehe! בְּכָל חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹי — הוֹי. Heulet, rufet Weh über den Tag! הֵילִילוּ הָהּ (אֲהָהּ) לַיּוֹם. Wenn ich gefrevelt, dann weh mir! אִם רָשַׁעְתִּי אַלְלַי לִי.

Weh, der Kopf thut mir, יִכְאַב רֹאשִׁי; (oder) רֹאשִׁי עָלַי יִכְבַּד. Er hat eine wehe Hand, יָדוֹ כֹּאֶבֶת; (fig.) ich will ihm nicht wehe thun, לֹא אָסֵב לוֹ רָעָה.

Weh, das, 1) Schmerz, כְּאֵב, מַכְאוֹב. Wer hat Weh? לְמִי אוֹי. 2) Dein Wohl und dein Weh, טוֹבָתְךָ וְרָעָתְךָ.

Wählen, Einen, בָּחֹר, בָּרֹה אִישׁ.

Wehmuth, die, עַצְּבֶת לֵב.

Wehmutter, die, מְיַלֶּדֶת.

Wehmüthig, er ist, מַר נֶפֶשׁ, עֲצוּב רוּחַ הוּא; sie ist, מָרַת נֶפֶשׁ, עֲצוּבַת רוּחַ הִיא.

Wähnen, חָשֹׁב, אָמֹר בְּלֵב, דַּמֵּה.

Wehe, die, חֵבֶל. Die Wehen einer Gebärerin, חֶבְלֵי יוֹלֵדָה. Sie hat die Wehen bekommen, בָּא חֵבֶל לָהּ, נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ.

Wehen, der Wind wehete, נָשֹׁב, נָשְׁבָה הָרוּחַ. Er läßt seinen Wind wehen, יַשֵּׁב רוּחוֹ.

Wehklage, die, מִסְפֵּד, נְהִי, אֲנִיָּה.

Wehklagen, über Etwas, סְפֹד, נָהֹה, אָנֹה עַל, s. Klagen.

Wehr, die, 1) s. Waffe, 2) Sich zu Wehr setzen, s. Wehren.

Wehrlos, 1) einen Soldaten wehrlos machen, הַפְשֵׁט אִישׁ מִלְחָמָה אֶת כֵּלָיו. 2) Sie überfielen wehrlose Weiber und Greise, נָפְלוּ עַל נָשִׁים וּזְקֵנִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כֹּחַ לְהִלָּחֵם בָּם.

Wehren, 1) Einem Etwas, גָּעֹר בְּאִישׁ בַּעֲשׂוֹתוֹ דָבָר, עָצֹר אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Er wehrte ihnen nicht, לֹא כִהָה בָּם. So wehrte David seiner Mannschaft mit Worten וַיְשַׁסַּע דָּוִד אֶת אֲנָשָׁיו בִּדְבָרִים.

2) Sich gegen Räuber wehren, הִלָּחֵם בְּשֹׁדְדִים לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ.

Währen, es wird lange, s. Dauern.

Während des Krieges, בִּימֵי הַמִּלְחָמָה. Er entrann, während sie zögerten, נִמְלַט עַד הִתְמַהְמְהָם. Während der König bei seinem Gelage ist, עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ. Während ich mit ihm sprach, בְּדַבְּרִי אֵלָיו.

Wesen, das, ein selbstständiges, יְקוּם. Ein lebendes —, נֶפֶשׁ חַיָּה, כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ. Alle Wesen, כָּל הַיְקוּם, *כָּל הַנִּמְצָאִים.

Wesentlich, עִקָּר, עִקָּרִי*.

Wesenlos, אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ בְּבַעַל מְצִיאוּת*.

Wetteifern, wie willst du mit den Rossen wetteifern? אֵיךְ תְּתַחֲרֶה אֶת הַסּוּסִים. In Etwas —, תַּחֲרָה בְּ.

Wette, die, sich mit Einem in eine Wette einlassen, הִתְעָרֵב אֶת אִישׁ, s. Aufnehmen, 4).

Wetten, mit Einem, s. Wette.

Wetter, das, 1) s. Witterung. 2) Ein Wetter ist im Anzug, תָּבוֹא שׁוֹאָה.

Wetterstrahl, der, חֲזִיז קוֹלוֹת.

Wetzen, ein Messer, שַׁנֵּן הַשַּׂכִּין בְּמַשְׁחֶזֶת*. Das Schwert ist zum Schlachten gewetzt, הַחֶרֶב מְעֻטָּה לְטֶבַח.

Wetzstein, der, מַשְׁחֶזֶת*.

Wächter, der, שֹׁמֵר, נֹצֵר, מְצַפֶּה.

Wächterhütte, die, מְלוּנָה.

Wechsler, der, הַמֵּמִיר כֶּסֶף בְּכֶסֶף, *שֻׁלְחָנִי.

Wechsel, der, חֲלִיפָה, *שִׁנּוּי. Alles ist dem Wechsel unterworfen, אֵין דָּבָר אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֲלִיפוֹת.

Wechselbank, die, *חֲנוּת הַשֻּׁלְחָנִי.

Wechseln, 1) verb. neut. s. Abwechseln. 2) Er hat die Kleider gewechselt, חִלֵּף, הֶחֱלִיף, שִׁנָּה אֶת בְּגָדָיו.

Wechselnd, חֲלִיפוֹת. Sie versehen wechselnd ihren Dienst bei ihrem Herrn, הֵמָּה יְשָׁרְתוּ חֲלִיפוֹת אֶת אֲדוֹנֵיהֶם.

Wechselfieber, das, הַקַּדַּחַת הַחֲלֻפַת וְשָׁבָה מֵעֵת אֶל עֵת, חֳלִי הַקַּדַּחַת, יוֹם הוֹלֵךְ וְיוֹם בָּא.

Welt, die, 1) für Erde, תֵּבֵל, חֶלֶד, *עוֹלָם. Die ganze Welt, הַתֵּבֵל כֻּלָּהּ, תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ. Bis an das Ende der Welt reisen, הָלַךְ עַד קְצֵה הָאָרֶץ. So lange die Welt steht, לְמִן הַיּוֹם הִוָּסֵד הַתֵּבֵל וְעַד עַתָּה. 2) Ein Himmelskörper. Der Himmel mit seinen zahllosen Welten, הַשָּׁמַיִם וּצְבָאָם אֵין מִסְפָּר. 3) Auf die Welt kommen, יָצָא מֵרֶחֶם אִמּוֹ. 4) Die heutige, die alte Welt, הַדּוֹר הַזֶּה, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים. 5) Die ganze Wlet weiß es, כָּל אִישׁ יוֹדֵעַ זֹאת.

Weltall, das, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.

Weltbegebenheiten, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים, קוֹרוֹת הָעִתִּים.

Weltbekannt, נוֹדָע לְכָל אִישׁ.

Weltberühmt, er ist, גָּדוֹל שְׁמוֹ בְּכָל הָאָרֶץ, תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ.

Weltbrauch, der, דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Weltgegenden, die vier, אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם.

Weltgericht, das, הַיּוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יָבוֹא אֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט עִם כָּל בָּשָׂר.

Weltgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ. Das Werk, סֵפֶר תּוֹלְדוֹת, u. s. w.

Welthandel, der, eine Stadt, die einen Welthandel treibt, עִיר רֹכֶלֶת הָעַמִּים.

Weltherrscher, der, הַמֹּשֵׁל בְּכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ.

Weltweise, der, s. Philosoph.

Weltliche Bücher, *סִפְרֵי חֹל, סְפָרִים הַחִיצוֹנִים.

Weltmann, der, אִישׁ יוֹדֵעַ דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם, אִישׁ יוֹדֵעַ לַהֲלוֹךְ עִם הַחַיִּים, יוֹדֵעַ דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Weltmeer, das, הַיָּם הַסּוֹבֵב אֶת כָּל הָאָרֶץ, s. Ozean.

Weltkreis, der, חוּג הָאָרֶץ, מַעְגַּל הַתֵּבֵל.

Welcher, welche, welches, Fürwort, 1) beziehendes, אֲשֶׁר, שֶׁ, הַ; poetisch, זֶה. Der Mann, welcher ging, welcher geht, הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ, הָאִישׁ הַהֹלֵךְ. Welches, אֲשֶׁר לוֹ. Welchen, אֲשֶׁר. Von welchem, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ. Von welcher, אֲשֶׁר מִמֶּנָּה. Die Männer, welche mit ihm gingen, הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ (הָהָלְכוּא) אִתּוֹ. Welchen, אֲשֶׁר לָהֶם, לָהֶן. Von welchen, אֲשֶׁר מֵהֶן, מֵהֶם. Die Thäler senkten sich an den Ort, welchen du ihnen bestimmtest, יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם. Der Berg Zion, auf welchem du wohnst, הַר

צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ. 2) Fragendes. Welchen Weg sollen wir ziehen? אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ נַעֲלֶה.

Welch ein schönes Mädchen! מַה יָּפָה הַיַּלְדָּה.

Wellen, die, des Meeres, גַּלֵּי, מִשְׁבְּרֵי הַיָּם. Das Meer wirft, schlägt Wällen, הַיָּם יַעֲלֶה, יְרוֹמֵם גַּלָּיו. Die Bäche bewegen ihre Wellen, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם.

Wälzen, einen Stein, גֹּלל, גַּלְגֵּל, הָגֵל אֶבֶן. Sich — הִתְגֹּלֵל, הִתְגַּלְגֵּל.

Welk, eine welke Blume, צִיץ נֹבֵל, פֶּרַח אֻמְלָל; von Brüsten, s. Einschrumpfen.

Welken, נָבֵל. Die Flur welkt, אֻמְלְלָה אֶרֶץ, s. Verwelken. Die Blumen welkten in ihrer Blüthe, הַפְּרָחִים עוֹדָם בְּאִבָּם יִיבָשׁוּ, (oder יִבּוֹלוּ).

Welsch, s. Anhang.

Wem? לְמִי, s. Wer.

Wen? אֶת מִי, s. Wer.

Wenn, ein Nebenwort der Zeit, statt Wann. 1) Ohne Frage. Wie die Nachlese, wenn die Weinlese zu Ende ist, כְּעֹלְלֹת אִם כָּלָה בָצִיר. Wenn ihr kommt, vor mir zu erscheinen, wer verlangt dies von euch? כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי, מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם. 2) Wenn wird er kommen? מָתַי יָבוֹא.

Wenn, ein Bindewort. 1) eine Bedingung zu bezeichnen. Wenn du Dieses thust, so wirst du bestehen können, אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְיָכָלְתָּ עֲמֹד. Wenn man uns als Knechte verkauft hätte, so würde ich geschwiegen haben, וְאִלּוּ לַעֲבָדִים נִמְכַּרְנוּ הֶחֱרַשְׁתִּי. 2) Ohne Bedingung. Wenn er dich fragt, so gib ihm keine Antwort, כִּי יִשְׁאָלְךָ לֹא תַעֲנֶנּוּ. Wenn sie weise wären, würden sie dieses bedenken, לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת. 3) Wenn nicht, לוּלֵי, לוּלֵא. 4) Wenn auch, גַּם כִּי. Wenn ihr auch viel betet, גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה. Wenn er auch tausend Jahr gelebt hätte, וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים.

Wendeltreppen, die, לוּלִים.

Wendung, die, des Schicksals, סִבָּה, נְסִבָּה. Der Sache eine andere Wendung geben, סַבֵּב אֶת פְּנֵי הַדָּבָר.

Wenden, 1) sich zu Einem, פָּנָה, שָׁעָה אֶל אִישׁ. Wohin er sich wandte, בְּכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה. Den Rücken wenden, sich entfernen הִפְנָה שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת. 2) Die Grenze wandte sich gegen Osten, נָסַב הַגְּבוּל מִזְרָחָה. 3) Das Herz zu Einem — הֵסֵב לִבּוֹ אֶל, s. Zuwenden. 4) Es war von Gott so gewendet, מֵאֱלֹהִים הָיְתָה נְסִבָּה. 5) Sich an den König — עָרַךְ דְּבָרָיו אֶל הַמֶּלֶךְ, שִׁחֵר אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ. 6) Geld auf Etwas, s. Verwenden.

Wendekreis, der, des Krebses, *חוּג הַסַּרְטָן. Des Steinbocks, *חוּג הַגְּדִי.

Venus, (Venus) die, s. Abendstern.

Wenig, מְעַט. Wenige Tage, יָמִים מִסְפָּר. Wenige Leute, מְתֵי מִסְפָּר, מִצְעַר אֲנָשִׁים. Ist es für euch zu wenig? הַמְעַט מִכֶּם. Sie werden wenig sein, יִמְעָטוּ. Der Arme soll nicht weniger geben, הַדַּל לֹא יַמְעִיט. Weniger machen, הִמְעִיט אֶת, s. Verringern. Warte ein Wenig, כַּתַּר לִי זְעֵיר.

Wenigkeit, die, es ist nur eine — דָּבָר קָטֹן הוּא. Er gab ihm nur eine Wenigkeit, אַךְ מַה מְּעַט נָתַן לוֹ.

Weßhalb, weßwegen, s. Warum.

West, מַעֲרָב, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Westwind, der, רוּחַ הַבָּא מִן הַמַּעֲרָב, רוּחַ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ; in der Bibel, רוּחַ יָם.

Westwärts, מַעֲרָבָה, יָמָּה.

Westseite, die, פְּאַת מַעֲרָב, פְּאַת יָם.

Westlich, die westlichen Länder אַרְצוֹת הַמַּעֲרָב, אַרְצוֹת מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Westmeer, das (in der Bibel das mittelländische Meer) הַיָּם הַגָּדוֹל, הַיָּם הָאַחֲרוֹן.

Westen, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Gegen Westen לַמַּעֲרָב, מַעֲרָבָה, יָמָּה. Die Philister von Westen, פְּלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר.

Wessen, s. Wer.

Wässern, den Wein, מָהַל הַיַּיִן בַּמָּיִם. Er wässerte die Pferde, הוּא יַשְׁקֶה אֶת הַסּוּסִים מָיִם; von Wiesen, s. Bewässern.

Wespe, die, צִרְעָה.

Wecken, Einen, עוֹרֵר, הָעֵר אִישׁ.

Wer, Fürwort, 1) wer bist du? מִי אַתָּה. Wessen Tochter bist du? בַּת מִי אַתְּ. Wem gehört dieses

Haus? לְמִי הַבַּיִת הַזֶּה. Wen sahst du? אֶת מִי רָאִיתָ. 2) Wer furchsam und ängstlich ist, der kehre zurück, מִי יָרֵא וְחָרֵד יָשֹׁב, s. Derjenige. 3) Seit behutsam, wer es auch sei, mit dem Jüngling Absalon, שִׁמְרוּ מִי בַּנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם.

Werben, 1) um ein Mädchen, דַּבֵּר בְּנַעֲרָה. Wenn man um sie wirbt, בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ. 2) Soldaten, s. Anwerben.

Werg, das, נְעֹרֶת.

Werden, 1) als ein Zeitwort für sich, הָיָה. Gott sprach: es werde Licht! וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. Er wurde mein Feind, הָיָה לִי לְאוֹיֵב. Der Mensch ist wie Einer von uns geworden, הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ. Du wurdest ein Volk, נִהְיֵיתָ לְעָם. 2) Als Hülfswort zur Bildung des Futurum und Passivum aller Zeitwörter, welches im Hebräischen nicht besonders ausgedrückt wird: Ich werde, wir werden reden, אֲדַבֵּר, נְדַבֵּר. Das Haus wurde gebauet, ist gebauet worden, הַבַּיִת נִבְנָה.

Wers, (Vers) der, חָרוּז*.

Werth, 1) was ist dein Haus werth? כַּמָּה מְחִיר עֶרֶךְ הַבַּיִת הַזֶּה. Du bist mir sehr werth, יָקַרְתָּ לִי מְאֹד, יָקְרָה נַפְשְׁךָ בְּעֵינַי מְאֹד. 2) Du bist meiner dir erzeigten Güte nicht werth, קָטֹנְתָּ מִכֹּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמְּךָ.

Werth, der, eines Ringes, מְחִיר הַטַּבַּעַת.

Werthlos, אֲשֶׁר אֵין לוֹ מְחִיר, אֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ בּוֹ.

Werthschätzen, meine werthgeschätzten Freunde, אֹהֲבַי הַיְקָרִים בְּעֵינָי.

Wärter, der, אֹמֵן.

Wärterin, die, אֹמֶנֶת.

Wermuth, der, לַעֲנָה.

Wärme, die, חֹם.

Wärmen, eine Speise, חַמֵּם אֶת הָאֹכֶל. Sich am Feuer — הִתְחַמֵּם מִן הָאֵשׁ.

Werfen, 1) Einen mit Steinen, הִשְׁלִיךְ, יָדָה אֲבָנִים בְּ, סָקַל בַּאֲבָנִים אֶת; den Spieß nach Einem, הֵטִיל הַחֲנִית אֶל. 2) Das Loos über Etwas, הִשְׁלִיךְ, יַדָּה, הִפִּיל, יָרָה גּוֹרָל עַל. 3) Er wirft sie mit Macht zu Boden, הֵנִיחַ לָאָרֶץ בְּיָד. 4) Etwas von sich — הִשְׁלִיךְ דָּבָר מִנֶּגֶד. 5) Die Schuld auf Einen — שׂוּם אַשְׁמָתוֹ בְּאִישׁ. 6) Ein Auge auf ein Mädchen, נָשָׂא עֵינָיו אֶל הַנַּעֲרָה. 7) Junge werfen, s. Gebären.

Werk, das, 1) Arbeit, Verrichtung, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה. Ein Werk von Menschenhänden, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. Das Werk meiner Hände, פֹּעַל יָדַי. Ein künstliches Werk, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת; (fig.) gute Werke, מַעֲשִׂים טוֹבִים. 2) Ein nützliches Werk schreiben עָשָׂה סֵפֶר מוֹעִיל.

Werktag, der, יוֹם הַמַּעֲשֶׂה.

Werkzeug, das, כְּלִי. Werkzeuge der Zimmerleute, כְּלֵי חָרָשֵׁי עֵצִים; (fig.) seines Zornes Werkzeuge, כְּלֵי זַעְמוֹ.

Werkstatt, die, eines Schmiedes, חֲנוּת חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Wäscherin, die, מְכַבֶּסֶת בְּגָדִים.

S ז

Saat, die, 1) der Same, der gesäet wird, זֶרַע, זֵרוּעַ, plur. זֵרוּעִים. 2) Das in Halmen stehende Getreide, קָמָה, מִזְרָע. Jede Saat an dem Strome verdorrt, כֹּל מִזְרַע יְאֹר יִבַשׁ.

Saatfeld, das, deines Nächsten, קָמַת רֵעֶךָ. Saatfelder, קָמוֹת.

Saatzeit, die, חָרִישׁ, *עֵת הַזְּרִיעָה.

Saal, der, חֶדֶר מְרֻוָּח.

Saame, s. Same.

Sage, die, הַגָּדָה, אַגָּדָה*.

Sagen, Einem Etwas, הַגֵּד דָּבָר לְאִישׁ. Er ließ mir — שָׁלַח וְהִגִּיד לִי, שָׁלַח אֵלַי לֵאמֹר.

Sahne, die, חֶמְאָה, *שׁוּמַן הֶחָלָב.

Anmerkung. Die aus fremden Sprachen entlehnten Wörter, deren Anfangsbuchstabe ein S ist, welches auch im Deutschen scharf lautet, (z. B. Soldat, Summe, Saphir, Salpeter) finden sich in dem Buchstaben ס.

Satt, ich bin, שָׂבֵעַ אָנֹכִי. Satt werden, שָׂבַע. Ich habe mich an Brod satt gegessen, אָכַלְתִּי לֶחֶם לְשֹׂבַע, לְשָׂבְעָה, שָׂבַע לֶחֶם אָנֹכִי. Einen mit Fleisch satt machen הַשְׂבִּיעַ אִישׁ בָּשָׂר, בְּבָשָׂר, מִבָּשָׂר. Ein Satter, נֶפֶשׁ שְׂבֵעָה; (fig.) das Auge sieht sich nicht satt, לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת. Ich habe ihn satt, נִלְאֵיתִי לָשֵׂאת אֹתוֹ.

Sattel, der, des Kameels, כַּר (*אוּכַף) הַגָּמָל.

Satteln, ein Pferd, חָבַשׁ סוּס.

Satz, der, 1) von Pferden, s. Sprung. 2) Von flüssigen Dingen, s. Bodensatz, Häfe. 3) In der Logik, מִשְׁפָּט*.

Satzung, die, חֻקָּה, plur. חֻקּוֹת.

Sachwalter, der, vor Gericht, מֵלִיץ בִּדְבַר הָרִיב*.

Saite, die, einer Harfe, מֵיתַר הַכִּנּוֹר. Er berührte meines Herzens Saiten, יָעִיר לְבָבִי כְּמֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר, s. Aufspannen.

Saitenspiel, das, lobt ihn mit — הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים. Das Saitenspiel rühren, נַגֵּן נְגִינוֹת, נַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Sacht, sachte, s. Leise, Langsam.

Sache, die, 1) Streitsache. Vor die Richter komme die Sache Beider, עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם. 2) Geschäft, Angelegenheit, דָּבָר, חֵפֶץ, עִנְיָן. Das ist eine schlimme — עִנְיַן רָע הוּא. Sich einer Sache annehmen, שׂוּם לִבּוֹ לְדָבָר. Die Sache Gottes, חֵפֶץ יְיָ, s. Angelegenheit. Du hast deine Sache recht gemacht, עָשִׂיתָ מַעֲשֶׂיךָ כַּמִּשְׁפָּט. 3) Er hat alle seine Sachen mit sich genommen, לָקַח אִתּוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ.

Sachkenner, der, מֵבִין דָּבָר, יוֹדֵעַ תַּכְלִית הַדָּבָר הַזֶּה.

Salböl, das, שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה.

Salbung, die, מִשְׁחָה, מָשְׁחָה.

Salbe, die, מִרְקַחַת, מִרְקָחָה, רֹקַח, מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ. Salben, רִקֻּחִים. Eine bereiten, רָקַח.

Salben, einen König, נָסַךְ מֶלֶךְ. Einen zum König über ein Volk, מָשַׁח אִישׁ לְמֶלֶךְ עַל הָעָם. Der gesalbte Priester, הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ. Sich salben (nach dem Waschen) סוּךְ, הָסֵךְ.

Salbenbereiter, der, רַקָּח, רֹקֵחַ.

Salbenbereiterin, die, רַקָּחָה. Salbenbereiterinnen רַקָּחוֹת.

Salz, das, מֶלַח. Geschmacklose Speise ohne Salz, אֲרוּחָה תְּפֵלָה מִבְּלִי מֶלַח.

Salzbund, der, (biblisch) בְּרִית מֶלַח.

Salzgrube, die, מִכְרֵה מֶלַח.

Salzwasser, das, מֵי מֶלַח. Mit Salzwasser wurdest du nicht gewaschen (von neugebornen Kindern) הָמְלֵחַ לֹא הֻמְלָחַתְּ.

Salzsiedereien, die, (nach Einigen, מִשְׂרְפוֹת מַיִם.

Salzsäule, die, sie wurde eine — וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח.

Salzthal, das, am todten Meere, גֵּי מֶלַח.

Salzig, אֲשֶׁר בּוֹ מֶלַח הַרְבֵּה.

Salzmeer, das, יָם הַמֶּלַח, יָם הָעֲרָבָה.

Salzen, Fleisch, מָלַח בָּשָׂר בַּמֶּלַח. Gesalzenes Futter, בְּלִיל חָמִיץ.

Salzkraut, das, (nach Einigen) מַלּוּחַ.

Salzsteppe, die, מְלֵחָה, אֶרֶץ מְלֵחָה.

Sammt, 1) Vorwort. Die Mutter sammt den Kindern, אֵם עַל בָּנִים, s. Mit. 2) Sammt und Sonders, Alle zusammen, כֻּלָּם יַחְדָּו.

Sammlung, die, des Wassers, מִקְוֵה הַמַּיִם; von Büchern, קְבֻצָה.

Sammler, der, הָאֹסֵף, הַמְאַסֵּף.

Sammeln, Etwas, von der Ernte, אָסַף, אָסַף אֶת, אָגַר אֶת, לָקַט, לִקֵּט אֶת. Steine, Wasser — כָּנַס אֲבָנִים, מַיִם. Ich sammelte mir auch Silber und Gold, כָּנַסְתִּי לִי גַּם כֶּסֶף וְזָהָב. Schätze — אָצַר אוֹצָרוֹת. Ein Heer — קִבֵּץ חַיִל. Sich sammeln, vom Wasser, הִקָּוֶה; von Völkern, הִקָּוֵה, הִקָּבֵץ; (fig.) sammelt euch, (geht in euch) und bleibt gesammelt, Volk ohne Scham, הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשׁוּ הַגּוֹי לֹא נִכְסָף.

Sammelplatz, der, für Krieger, מְקוֹם מוֹעֵד לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Samstag, der, s. Sonnabend.

Sangen, (veraltet statt Aehren) die, שִׁבֳּלִים.

Sand, der, חוֹל.

Sandbank, die, im Meere, הַר חוֹל בַּיָּם.

Sandig, ein sandiger Boden, אֶרֶץ מְלֵאָה חוֹל.

Sanft, eine sanfte Antwort, מַעֲנֶה רַךְ. Einem

sanfte Worte geben, דַּבֵּר אֶל אִישׁ רַכּוֹת. Ein sanftes Säuseln ließ sich hören, קוֹל דְּמָמָה דַקָּה. Des Baches sanft fließendes Wasser, מֵי הַנָּהָר הַהֹלְכִים לְאַט. Ihn decken sanft des Thales Schollen, מָתְקוּ לוֹ רִגְבֵי נַחַל.

Sanftmuth, die, עֲנָוָה, טוּב לֵב.

Sanftmüthig, er ist, עָנָו הוּא.

Saft, der, לֵחַ, לְשַׁד, s. Lebenssaft.

Saftig, es ist saftig, לַח, רָטֹב הוּא. Saftige Trauben, עֲנָבִים מְלֵאֵי תִירוֹשׁ.

Saftlos, חֲסַר לֵחַ. Sein Körper ist vor Alter saftlos, גֵּוּוֹ נָס לֵחוֹ מִשֵּׂיבוֹ.

Safran, der, כַּרְכֹּם. Mit Safran färben, כַּרְכֵּם*.

Sarg, der, אֲרוֹן הַמֵּת.

So, 1) ein Umstandswort. So sollst du sprechen, כֹּה תֹאמַר. Der Eine sprach so, זֶה אֹמֵר בְּכֹה, s. Anders. So sollt ihr es essen, כָּכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ. Thue ganz so wie ich dir gebot, עֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ. Die Sache verhält sich nicht so, לֹא כֵן הַדָּבָר. Er ist nicht so reich wie dein Bruder, אֵינֶנּוּ עָשִׁיר כְּאָחִיךָ. Fern sei es von dir, so zu handeln! חָלִלָה לְּךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה. Soll ich mich enthalten, wie ich es schon so viele Jahre gethan habe? הֲנָזֵר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמָּה שָׁנִים. 2) Als Bindewort, um den Nachsatz mit dem Vordersatz zu verbinden. Im Hebräischen wird es durch וְ oder כִּי, oft aber nicht ausgedrückt, bei Verneinungen gar nicht. Wenn du mit mir gehst, so will ich gehen; wenn du aber nicht mit mir gehst, so gehe ich nicht, אִם תֵּלְכִי עִמִּי וְהָלָכְתִּי, וְאִם לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ. Hätten wir nicht gesäumt, so wären wir jetzt schon zweimal zurück, לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם.

So oft, s. Oft.

Sobald du hinkommst, בְּבֹאֲךָ, בְּבֹאֲךָ שָׁמָּה. Sobald du davon issest, wirst du sterben, בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת.

Sogar, גַּם, s. Selbst.

Sogleich; schwöre mir, הִשָּׁבְעָה לִי כַּיּוֹם.

Sodann, אָז, s. Dann.

So daß, s. Daß. So daß du dieses nicht zu Herzen nahmst, עַד לֹא שַׂמְתְּ אֵלֶּה עַל לִבֵּךְ.

Sohle, die des Fußes, כַּף הָרֶגֶל.

Sohn, der, בֵּן. Söhne, בָּנִים. Sohn meiner Leiden, בֶּן אוֹנִי.

Sowohl mein Vater, als meine Mutter, גַּם אָבִי גַּם אִמִּי. Er zündete an sowohl Garbenhaufen, als stehendes Getreide, וַיַּבְעֵר מִגָּדִישׁ וְעַד קָמָה.

So wie ich geredet, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי.

So wenig die Sterne gezählt werden können, eben so wenig deine Nachkommen, אִם הַכּוֹכָבִים יוּכְלוּ לְהִמָּנוֹת גַּם זַרְעֲךָ יִמָּנֶה.

So lange du lebst, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. So lange noch, כָּל עוֹד, s. Athem.

Sold, der, שָׂכָר.

Solcher, ein solcher Mann, אִישׁ כָּזֶה, כָּמוֹהוּ. Eine solche Frau, אִשָּׁה כָּזֹאת, כָּמוֹהָ. Solche Männer und Frauen, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים כָּאֵלֶּה. Solches, כַּדָּבָר הַזֶּה.

Sollen, dieses Zeitwort wird im Hebräischen nicht besonders ausgedrückt. Sechs Tage sollst du arbeiten, שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד. Du sollst nicht stehlen, לֹא תִגְנֹב. Soll ich gehen oder nicht? הַאֵלֵךְ אִם אֶחְדָּל. Du sollst wissen, יָדֹעַ תֵּדַע, וְיָדַעְתָּ. Er sollte Dieses wissen, הֲלֹא לוֹ לָדַעַת זֹאת. Als das Thor geschlossen werden sollte, וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגֹּר. Sollte Jemand kommen, אִם יָבוֹא אִישׁ.

Somit, s. Folglich. Ich habe die fünfzig Gulden von ihnen erhalten, somit haben sie ihre Schuld an mich abgetragen, הַחֲמִשִּׁים כֶּסֶף בָּאוּ לְיָדִי מִמְּךָ אֶל נָכוֹן וּבָזֶה שִׁלַּמְתָּ אֶת נִשְׁיֵךְ אֵלַי עַד לְכַלֵּה.

Sommer, der, קַיִץ.

Sommerdürre, die, חַרְבוֹנֵי קַיִץ.

Sommerhaus, das, בֵּית הַקַּיִץ.

Sommerfrüchte, die, קַיִץ.

Sonder, Vorwort, s. Ohne.

Sonderbar, נִפְלָא, *מְשֻׁנֶּה.

Sonderlich, s. Besonders.

Sonderling, der, נִפְרָד.

Sondern, Bindewort, כִּי, כִּי אִם. Nicht ihr habt mich hergeschickt, sondern Gott, לֹא אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים. Sondern in das Haus meines Vaters sollst du gehen, אִם לֹא אֶל בֵּית אָבִי תֵּלֵךְ.

Sondern, er sonderte den Spreu vom Getreide, הִפְרִיד אֶת הַמּוֹץ מִן הַבָּר. s. Absondern.

Sonnabend, der, יוֹם שְׁבִיעִי, שַׁבָּת.

Sonnabends, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

Sonntag, der, יוֹם רִאשׁוֹן.

Sonntags, בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן.

Sonne, die, שֶׁמֶשׁ, חֶרֶס, חַרְסָה; poetisch, חַמָּה.

Sonnen, sich, הִתְחַמֵּם מִן הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenuntergang, der, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, s. Untergang.

Sonnenaufgang, der, מִזְרַח שֶׁמֶשׁ, s. Aufgang.

Sonnenbahn, die, הָאֹרַח אֲשֶׁר יָרוּץ הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenglanz, der, נֹגַהּ הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenhitze, die, חֹם, חֲמַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenwagen, die, (abgöttische) מַרְכְּבוֹת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnensäulen, die, חַמָּנִים.

Sonnenjahr, das, שְׁנַת חַמָּה*.

Sonnenlauf, der, תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenfinsterniß, die, קִדּוּר הַשֶּׁמֶשׁ, לִקּוּת הַחַמָּה*. Es war eine — קָדְרָה, חָשְׁכָה הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenklar, בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenkreis, der, חוּג הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenstich, der, er hat einen — הַשֶּׁמֶשׁ הִכָּה עַל רֹאשׁוֹ וְנֶחֱלָה.

Sonnenstrahlen, die, קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenscheibe, die, עִגּוּל הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenschein, der, נֹגַהּ הַשֶּׁמֶשׁ. Saftvoll grünt er im — רָטֹב הוּא לִפְנֵי שָׁמֶשׁ. Auf Regen folgt — הַמָּטָר יֶחְדַּל וְהַשֶּׁמֶשׁ יָשׁוּב לִזְרֹחַ.

Sonst, 1) ehemals, מֵאָז, לְפָנִים. 2) Ich sah ihn sonst wo, רְאִיתִיו בְּמָקוֹם אַחֵר. 3) Hast du sonst Nichts gehört? הַאִם לֹא שָׁמַעְתָּ עוֹד דָּבָר. 4) Gib mir Brod, sonst verhungere ich, תֶּן לִי לֶחֶם וְאִם אַיִן מֵת אָנֹכִי בָרָעָב.

So eben, ich komme, עַתָּה בָּאתִי.

So viel sie tragen können, כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּ שְׂאֵת. Er erlangt so viel als zu seiner Auslösung hinreicht, וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ.

Sorglos, er ist, בֹּטֵחַ, שָׁלֵו, שַׁאֲנָן הוּא. Wehe den Sorglosen in Zion! הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן. Ihr sorglosen Weiber! נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת.

Sorglosigkeit, die, der Thoren, שַׁלְוַת כְּסִילִים.

Sorge, die, 1) Besorgniß, דְּאָגָה. Sein Brod mit Sorgen essen, אָכֹל לֶחֶם הָעֲצָבִים. Er ist voller Sorgen den ganzen Tag, יָשִׁית יָגוֹן בִּלְבָבוֹ כָּל הַיּוֹם. 2) Sorge für Etwas tragen, שׁוּת לִבּוֹ אֶל דָּבָר.

Sorgen, 1) wegen Etwas, דָּאַג מִן. 2) Für Etwas, s. Sorge, 2).

Sorgenlast, die, כֹּבֶד הַדְּאָגוֹת.

Sorgenfrei, er ist, אֵין דְּאָגָה בְּלִבּוֹ.

Sorgfältig untersuchen, Etwas, חָקַר הֵיטֵב דָּבָר.

Söldner, der, שָׂכִיר; (oder) אִישׁ מִלְחָמָה (wenn vom Militär die Rede ist).

Söller, der, עֲלִיָּה, plur. עֲלִיּוֹת.

Sucht, die, תַּאֲוָה, תְּשׁוּקָה עַזָּה.

Suchen, 1) Einen, Etwas, בִּקֵּשׁ, חִפֵּשׂ, דָּרַשׁ, שִׁחֵר אֶת, s. Gelegenheit. 2) Er sucht mir zu schaden, יְבַקֵּשׁ לְהָרַע לִי.

Summen, הָמָה.

Summen, das, הָמוֹן, הֶמְיָה.

Sumpf, בֹּץ, בִּצָּה. Sümpfe, בִּצּוֹת; (im Codex) בִּצָּאת.

Sumpfig, eine sumpfige Gegend, אֶרֶץ בִּצּוֹת.

Suppe, die, מָרָק.

Sau, die, חֲזִיר נְקֵבָה.

Sauber, s. Rein.

Saugen, Milch, יָנַק חָלָב.

Sausen, s. Brausen. Mir sausen die Ohren, אָזְנַי תְּצִלֶּינָה.

Saum, der, eines Kleides, שְׂפַת הַבֶּגֶד. Der Saum seiner Kleider, פִּי מִדּוֹתָיו. Die Säume des Oberkleides שׁוּלֵי הַמְּעִיל; poetisch, der Saum der Erde כְּנַף הָאָרֶץ.

Saumsattel, der, עֲבִיטָא*.

Saumselig sein, אֵחַר לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ.

Sauer, 1) vom Brode, חָמֵץ. Saurer Wein, חֹמֶץ.

יַיִן. 2) Ein saures Gesicht, פָּנִים נִזְעָמִים, פָּנִים זֹעֲפִים. 3) Einem das Leben sauer machen, מָרֵר חַיֵּי אִישׁ.

Sauerteig, der שְׂאֹר.

Saufgelage, das, סֹבֶא. Ist ihr Saufgelage aufgehoben, treiben sie Unzucht, סָר סָבְאָם הַזְנֵה הִזְנוּ.

Saufen, 1) von Thieren, שָׁתֹה; vom Hunde, לָקֹק. 2) Wein saufen, סָבֹא יַיִן.

Sie, 1) Nominativ. Sie sprach, הִיא אָמְרָה. Sie schickten, הֵם. הֵמָּה, (weibl.) הֵן, הֵנָּה שָׁלְחוּ. 2) Accusativ. Ich habe sie (die Frau) gesehen רְאִיתִיהָ, רְאִיתִי אֹתָהּ; plur. ich fragte sie שְׁאַלְתִּים, שְׁאַלְתִּי אֹתָם, (weibl.) שְׁאַלְתִּין, שְׁאַלְתִּי אֹתָן.

Sieb, das, כְּבָרָה, מִכְבָּר.

Sieben, Mehl, הָנִיעַ קֶמַח בַּכְּבָרָה.

Sieben Tage, שִׁבְעָה, שִׁבְעַת יָמִים. Sieben Jahre, שֶׁבַע שָׁנִים. Sieben Hundert, שְׁבַע מֵאוֹת. Eine, die sieben Kinder geboren hat, יֹלֶדֶת הַשִּׁבְעָה.

Siebengestirn, das, שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת; wenn von den Planeten, welche die alten Astronomen gekannt haben, die Rede ist כִּימָה.

Siebenthalb Ellen, שֵׁשׁ אַמּוֹת וָחֵצִי, וַחֲצִי הָאַמָּה.

Siebente, der, die, הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבִיעִית. Am Siebenten des Monats, בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ.

Siebentel, das, הַשְּׁבִיעִית.

Siebenjährig, בֵּן, בַּת שֶׁבַע שָׁנִים.

Siebenfach, שִׁבְעָתַיִם.

Siebzig Jahre, שִׁבְעִים שָׁנָה.

Siebzigste Tag, der, יוֹם הַשִּׁבְעִים.

Siebziger, ein, בֶּן שִׁבְעִים שָׁנָה.

Siebzehn, שִׁבְעָה עָשָׂר, (weibl.) שְׁבַע עֶשְׂרֵה.

Siebzehnte Tag, der, יוֹם הַשִּׁבְעָה עָשָׂר. Im siebzehnten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Siebzehnjährig, בֵּן, בַּת שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Sieg, der, תְּשׁוּעָה, יְשׁוּעָה. Trüglich ist das Roß zum Siege, שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה.

Siegel, das, חוֹתָם, חוֹתֶמֶת.

Siegellack, das, חֹמֶר חוֹתָם.

Siegeln Etwas, חָתֹם בְּחוֹתָם אֶת.

Siegen, גָּבֹר. Ueber den Feind, גָּבֹר, הִתְגַּבֵּר עַל הָאוֹיֵב, יָכֹל לָאוֹיֵב. Niemals siegt der König durch ein großes Heer, אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל.

Siegesgeschrei, das, קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה.

Sieger, der, in einer Schlacht, הַגֹּבֵר עַל אוֹיְבָיו בַּמִּלְחָמָה.

Süd, der, s. Süden, Südwind.

Südost, der, הַפֵּאָה בֵּין דָּרוֹם וּבֵין מִזְרָח*.

Südöstlich, דְּרוֹמִית מִזְרָחִית*.

Südwind, der, תֵּימָן, s. Durchwehen.

Südwestlich, דְּרוֹמִית מַעֲרָבִית*.

Südwärts, תֵּימָנָה, נֶגְבָּה.

Südseite, die, פְּאַת נֶגֶב.

Südlich von der Stadt, מִנֶּגֶב לָעִיר. Die südlichen Länder, אַרְצוֹת הַנֶּגֶב.

Süden, Süd, der, נֶגֶב, תֵּימָן, דָּרוֹם. Nord und Süd צָפוֹן וְיָמִין. Gegen Süden, נֶגְבָּה, תֵּימָנָה.

Südpol, der, קוֹטֶב דְּרוֹמִי*.

Sühnopfer, das, חַטָּאת, plur. חַטָּאוֹת; חַטַּאת הַכִּפֻּרִים.

Sühne, die, כִּפֻּרִים, *כַּפָּרָה.

Sühnen, כַּפֵּר, s. Versöhnen.

Siehe! הֵן, הִנֵּה, רְאֵה.

Sittsam, ein sittsames Mädchen, יַלְדָּה צְנוּעָה.

Sittlich gut leben, הָלֹךְ בַּדֶּרֶךְ הַטּוֹב.

Sittlichkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב.

Sitte, die, 1) das ist seine — זֶה דַּרְכּוֹ. Bei uns ist dies nicht — לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. 2) Ein Mann von guten Sitten, אִישׁ אֲשֶׁר דְּרָכָיו טוֹבִים, *בַּעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת.

Sittenlos sein, פָּרֹעַ מוּסָר.

Sittenlehre, die, דִּבְרֵי מוּסָר.

Sittenlehrer, der, מְלַמֵּד, מוֹרֶה מוּסָר.

Sittensprüche, die, מִשְׁלֵי מוּסָר.

Sitz, der, 1) Setze dich auf deinen Sitz, שֵׁב עַל מוֹשָׁבְךָ. 2) Seinen Sitz an einem Orte aufschlagen, שׂוּם מִשְׁכָּנוֹ בְּמָקוֹם.

Sitzen, 1) auf einem Stuhle, יָשֹׁב עַל הַכִּסֵּא. Bleibe sitzen, אַל תָּקוּם מִמּוֹשָׁבֶךָ. Ich habe mich müde gesessen, יָשַׁבְתִּי עַד אֲשֶׁר נִלְאֵתִי. Auf den Eiern — רְבֹץ עַל הַבֵּיצִים. 2) (Fig.) Im Ge=

fängniß — הָיָה בְּבֵית הַמִּשְׁמָר. Er sitzt immer über den Büchern, אֵינֶנּוּ מָשׁ מִסְּפָרָיו. Ein Mädchen sitzen lassen, עָזַב נַעֲרָה הַמְאֹרָשָׂה לוֹ.

Sich, 1) Dativ. Er, sie machte sich ein Kleid, עָשָׂה לוֹ, עָשְׂתָה לָהּ בֶּגֶד. Sie machten sich Gürtel, עָשׂוּ לָהֶם, לָהֶן חֲגֹרֹת. 2) Accusativ. Er hat sich verwundet, פָּצַע אֶת בְּשָׂרוֹ. Sich lieben, אָהַב אֶת נַפְשׁוֹ. Sie liebten sich (einander) אָהֲבוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. Am Häufigsten wird es im Hebräischen durch הִתְפַּעֵל, oft auch durch קַל und נִפְעַל ausgedrückt: Sich wärmen, הִתְחַמֵּם. Sich freuen, שָׂמַח. Sich nach Etwas sehnen, נִכְסַף לְ. 3) Er sprach bei sich selbst, אָמַר בְּלִבּוֹ.

Sichtbar, der Mond ist, הַיָּרֵחַ יֵרָאֶה לְעֵינֵינוּ. Der Fürst ist heute nicht sichtbar, הַשַּׂר לֹא יְקַבֵּל הַיּוֹם אֶת פְּנֵי הַמְבַקְּרִים בְּהֵיכָלוֹ.

Sichten, s. Reinigen.

Sichel, die, חֶרְמֵשׁ, מַגָּל.

Sicher, 1) in diesem Lande bin ich — בּוֹטֵחַ אֲנִי בָּאָרֶץ הַזֹּאת. Sicher wohnen, יָשַׁב בֶּטַח, לָבֶטַח. Ich bin meines Lebens nicht sicher, לֹא אַאֲמִין בְּחַיָּי, חַיַּי תְּלֻאִים לִי מִנֶּגֶד. Mein Volk wohnt in sichern Hütten, וְיָשַׁב עַמִּי בְּמִשְׁכְּנוֹת מִבְטַחִים. 2) Sicher kommen, בּוֹא אֶל נָכוֹן. s. Gewiß.

Sicherheit, die, Ruhe und Sicherheit auf ewig, הַשְׁקֵט וָבֶטַח עַד עוֹלָם. In Sicherheit leben die Gott erzürnen, בַּטֻּחוֹת לְמַרְגִּיזֵי אֵל. Sie haben ihr Eigenthum in Sicherheit gebracht הֵבִיאוּ אֶת קִנְיָנָם אֶל מְקוֹמוֹת מִבְטַחִים.

Sicherlich, ich weiß es, יָדַעְתִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֶל נָכוֹן.

Sichern, Geld vor Dieben, נָתַן כֶּסֶף אֶל מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִגָּנֵב, s. Sicherheit.

Silbe, die, הֲבָרָה, plur. הֲבָרוֹת.

Silber, das, כֶּסֶף.

Silberarbeiter, der, צוֹרֵף כֶּסֶף.

Silberbarren, die, נְטִילֵי כֶסֶף.

Silbergeld, das, כֶּסֶף, מוֹנֵיטוֹן כֶּסֶף.

Silberling, der. Tausend Silberlinge, אֶלֶף כֶּסֶף.

Silberne Becher, גְּבִיעֵי כֶסֶף.

Sinn, der, 1) der Sinn des Gesichtes, des Gehörs, חוּשׁ הָרְאוּת, חוּשׁ הַשֶּׁמַע. Die fünf Sinne, חֲמִשָּׁה חוּשִׁים. 2) Verstand. Der menschliche Sinn forscht, לֵב הָאָדָם יַחְקֹר. Worte ohne Sinn, מִלִּים בְּלִי דַעַת. 3) Das Wollen, Begehren. Ich hatte im Sinne, הָיָה עִם לְבָבִי, חָשַׁבְתִּי. Es kam mir nicht in den Sinn, לֹא עָלְתָה עַל לִבִּי. Ein Mann nach meinem Sinne, אִישׁ כִּלְבָבִי. Ein fester Sinn, יֵצֶר סָמוּךְ. Er kennt unsern Sinn, יָדַע יִצְרֵנוּ. Er ist anderes Sinnes geworden, נֶהְפַּךְ עָלָיו לִבּוֹ, שָׁב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. 4) Der Sinn eines Wortes, פִּתְרוֹן, עִנְיַן הַמִּלָּה.

Singen, שִׁיר, שׁוֹרֵר, זַמֵּר. Das Lied wurde gesungen, הוּשַׁר הַשִּׁיר. Damals sang Moses und die Kinder Israels folgendes Lied, אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת.

Singvögel, die, בְּנוֹת הַשִּׁיר.

Sündopfer, das, s. Sühnopfer.

Sündhaft, das sündhafte Königreich, הַמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה.

Sündig, o sündiges Volk! גּוֹי חֹטֵא.

Sündigen, חָטָא, gegen Gott, חָטָא לֵאלֹהִים. Ach, dieses Volk sündigte eine große Sünde, אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה.

Sünde, die, חֵטְא, plur. חֲטָאִים; חַטָּאָה, חֲטָאָה, plur. חַטָּאוֹת; חַטָּאת, עָוֹן, plur. עֲוֹנוֹת. Eine Sünde begehen, חָטָא חֵטְא, חָטָא חֲטָאָה, עָשָׂה עָוֹן. Einen zur Sünde verleiten, הֶחֱטִיא אִישׁ.

Sünder, der, חַטָּא. Die Sünder, חַטָּאִים.

Sünderin, die, אִשָּׁה חַטָּאת.

Sündfluth, die, הַמַּבּוּל.

Sinnbildlich, בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן.

Sinnlos, בְּלִי דַעַת, חֲסַר דַּעַת. Sinnlos sprechen, דִּבֵּר לֹא בְדַעַת.

Sinnlich, 1) sinnliche Begriffe, הַשָּׂגוֹת הוּשִׁיּוֹת. 2) Ein sinnlicher Mensch, הָאִישׁ הָרוֹדֵף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Sinnen, הָגָה. Er sinnt auf einen Plan, יֶהְגֶּה בְּלִבּוֹ לִמְצוֹא תַחְבּוּלָה. Ueber das Gesetz — הָגָה בַּתּוֹרָה. Er sinnt darauf, mir Böses zu thun, יַחְשֹׁב לְהָרַע לִי, יַחְשֹׁב עָלַי רָעָה. Die auf mein Unglück sinnen, חֹשְׁבֵי רָעָתִי.

Sinken, 1) eigentl. טָבַע, שָׁקַע. Ihre Thore san-

ken in die Erde, טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ. Die in die Gruft sinken, יוֹרְדֵי בוֹר. Sie sanken wie Blei in die gewaltigen Gewässer, צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים. Auf die Knie — כָּרַע עַל בִּרְכָּיו. Er ließ die Hände — רָפוּ יָדָיו. Siehe, der Tag sinkt, הִנֵּה חֲנוֹת הַיּוֹם. 2) Laß deßwegen den Muth nicht — אַל יִפֹּל לִבְּךָ עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Sinken, das, der Hände, שִׁפְלוּת יָדַיִם. Eines Steines im Wasser, טְבִיעַת הָאֶבֶן בַּמַּיִם.

Süß, der Honig ist, הַדְּבַשׁ מָתוֹק. Süßer wie Honig und Honigseim, מְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים. Das Wasser wurde süß, וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם. So süß auch das Böse seinem Munde schmeckt, אִם תַּמְתִּיק בְּפִיו רָעָה. Süße Feigen, תְּאֵנִים מְתוּקוֹת.

Süßlich, מָתוֹק בִּמְעַט.

Süßigkeit, die, מֶתֶק, מֹתֶק. Süßigkeiten, מַמְתַּקִּים.

Siechbett, das, עֶרֶשׂ דְּוַי.

Säubern, s. Reinigen.

Säugamme, die, מֵינֶקֶת, s. Amme.

Säugling, der, יוֹנֵק, יוֹנֵק שָׁדַיִם.

Säugen, ein Kind, הֵינִיק יֶלֶד. Säugende Kühe, פָּרוֹת עָלוֹת.

Seide, die, מֶשִׁי.

Seidene Kleider, בִּגְדֵי מֶשִׁי.

Seihen, Etwas, זִקֵּק אֶת.

Seit, seit dem, מִן, מֵאָז. Seit gestern, מִתְּמוֹל. Seit dem du mit mir sprachst, מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֵלַי. Ich sah ihn nicht seit einem Monat, לֹא רְאִיתִיו זֶה חֹדֶשׁ יָמִים.

Seitwärts gehen, הָלַךְ צִדָּה. Seitwärts vom Gebirge, מִצַּד הָהָר.

Seite, die, 1) eines Körpers, צַד, plur. צְדָדִים. Die Seite der Wohnung, יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן. Die Seite des Hauses, צֶלַע, כֶּתֶף הַבַּיִת. Die Seiten des Altars, der Halle, צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ, כִּתְפוֹת הָאוּלָם. Einem zur Seite sitzen, יָשַׁב מִצַּד, לְיַד אִישׁ. 2) Gegend. Die nördliche Seite, פְּאַת צָפוֹן. Ihr sollt stehen auf der einen Seite, אַתֶּם תִּהְיוּ לְעֵבֶר אֶחָד. Er hatte Frieden von allen Seiten, שָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו. 3) Beschrieben auf beiden Seiten, כְּתוּבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם.

Seitengebäude, die, צְלָעוֹת.

Seitengänge, die, des Hauses, צַלְעוֹת הַבַּיִת.

Seitenwände, die, des Eingangs, כִּתְפוֹת הַפֶּתַח.

Seicht, das Wasser ist, הַמַּיִם אֵינָם עֲמוּקִים.

Seuche, die, דֶּבֶר, מַגֵּפָה, קֶטֶב, קֹטֶב. Die Seuche folgt auf dem Fuße nach, וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו.

Seil, das, חֶבֶל. Seile, חֲבָלִים, עֲבֹתִים. Frische, יְתָרִים לַחִים. Verlängere deine Seile, הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ.

Säule, die, עַמּוּד, plur. עַמּוּדִים; מַצֵּבָה. Eine Säule von Salz, נְצִיב מֶלַח.

Säulenhalle, die, מִסְדְּרוֹן.

Seiler der, עֹשֵׂה חֲבָלִים.

Säumen, zögern, אֵחַר, בֹּשֵׁשׁ, הִתְמַהְמַהּ.

Säumen, ein Kleid, עָשָׂה שָׂפָה לְבֶגֶד סָבִיב.

Sein, als ein für sich bestehendes Zeitwort, הָיָה. Ich bin krank, חֹלֶה אָנֹכִי. Ist Jemand hier? הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. Ich bin nicht reich, אֵינֶנִּי עָשִׁיר. Ich war zu Hause, הָיִיתִי בְּבֵיתִי. Wir waren fröhlich, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. Wäre nicht der Gott meines Vaters mit mir gewesen, so hättest du mich jetzt leer weggeschickt, לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי. Wären wir doch gestorben! לוּ מַתְנוּ, מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ. Wenn es doch Abend wäre! מִי יִתֵּן עֶרֶב.

Sein, als ein Hilfswort, womit die vergangenen Zeiten gewisser unthätiger Zeitwörter gebildet werden. Ich bin, ich war gegangen, הָלַכְתִּי. Wäre sie nicht ausgewichen vor mir, אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי.

Sein Knecht, עַבְדּוֹ. Seine Knechte, עֲבָדָיו. Sein Blatt, עָלֵהוּ.

Seinige, mein Bruder und der — אָחִי וְאָחִיו. Das Seinige, כָּל אֲשֶׁר לוֹ. Die Seinigen, קְרוֹבָיו, אַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

Seinetwegen, לְמַעֲנוֹ, בַּעֲבוּרוֹ, בִּגְלָלוֹ.

Seiner, erbarme dich, רַחֲמֵהוּ, רַחֵם עָלָיו.

Säuern, Etwas, הֶחְמִיץ אֶת, s. Gesäuertes. Der

Sauerteig säuerte den Inhalt des Backtroges, הַשְּׂאֹר יַחְמִיץ אֶת הַבָּצֵק וְהַמִּשְׁאֶרֶת.

Säufer, der, סֹבֵא, סֹבֵא יַיִן.

Seufzen, über Etwas, הֶאֱנַח עַל, מִן. Sie vernahmen, daß ich seufzend mich abhärme, שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנָחָה אֲנִי בְּשִׁבְרוֹן מָתְנַיִם. Seufzet, ihr tiefgebeugten, תֶּהֱגוּ אַךְ נְכֵאִים.

Seufzer, der אֲנָחָה, plur. אֲנָחוֹת.

Säbel, der, חֶרֶב.

Segnungen, die, deines Vaters, בִּרְכוֹת אָבִיךָ.

Segnen, Einen mit Etwas, (von Gott), בֵּרֵךְ אִישׁ בְּ. Sich segnen, הִבָּרֵךְ, הִתְבָּרֵךְ.

Säge, die, מַשּׂוֹר, מְגֵרָה, plur. מְגֵרוֹת.

Segel, das מִפְרָשׂ. Sie spannen nicht das Segel, בַּל פָּרְשׂוּ נֵס.

Segelbaum, der, תֹּרֶן, s. Mastbaum.

Segeln, Das Schiff ist nach Egypten gesegelt, הָאֳנִיָּה הָלְכָה מִצְרַיְמָה.

Sägen, Holz, שׂוֹר, גָּרַר בִּמְגֵרָה אֶת הָעֵץ.

Segen, der, בְּרָכָה, בְּרָכוֹת.

Sehnsucht, die, תַּאֲבָה. Meine Seele schwindet hin vor Sehnsucht nach deinen Aussprüchen, גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ.

Sehne, die, am Körper, גִּיד, plur. גִּידִים; am Bogen, יֶתֶר. Er richtete den Pfeil auf die Sehne des Bogen's, כּוֹנֵן חִצּוֹ עַל־יֶתֶר הַקֶּשֶׁת. Die Sehnen, מֵיתָרִים.

Sehnen, sich nach Etwas, הִכָּסֵף לְ. Meine Seele sehnt sich nach dir, נִכְסְפָה נַפְשִׁי לְךָ, נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ. Meine Seele sehnt sich nach dir in der Nacht, נַפְשִׁי אִוִּיתִיךָ בַּלַּיְלָה. Seine Seele sehnt sich darnach, אֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ.

Sehnen, das, תַּאֲבָה, s. Sehnsucht. Herr! All mein Sehnen liegt vor dir, אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי.

Sehen, 1) eigentl. רָאָה, רָאָה בְעֵינָיו. Poetisch, חָזָה, שׁוּר. Du hast gut gesehen, הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת. Er sieht schlecht, עֵינָיו תִּכְהֶינָה מֵרְאוֹת. Einen sehend machen, פָּקַח עֵינֵי אִישׁ. Ein Sehender, פִּקֵּחַ, plur. פִּקְחִים. Etwas — רָאָה דָבָר. Auf Etwas, הִבִּיט אֶל, בְּ. In die Höhe — נָשָׂא מָרוֹם עֵינָיו, פָּנָה לְמַעְלָה. Aus dem Fenster, הִשְׁקִיף בְּעַד, הִשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹן. Einen Etwas sehen lassen, הֶרְאָה דָבָר אֶת אִישׁ. 2) Fig. Wir wollen sehen, was da werden wird aus seinen Träumen, נִרְאֶה מַה יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו.

Seher, der, (Profet), הָרֹאֶה, הַחֹזֶה, וּגְלוּי עֵינַיִם.

Sehr, מְאֹד, עַד מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד. Sehr erschrecken, חָרַד מְאֹד, חָרַד חֲרָדָה גְּדוֹלָה.

Sehrohr, das, קְנֵה רֹאִי אֲשֶׁר לְחוֹזֵי שָׁמַיִם.

Sättigung, die, שֹׂבַע, שָׂבָע, שִׂבְעָה.

Sättigen, Einen mit Brod, הִשְׂבִּיעַ, שִׂבַּע אִישׁ לֶחֶם. Ihr sollt euch am Brod — תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם. Vom Trunke, רִוָּה, רַוֵּה, הַרְוֵה.

Setzen, verb. neut. über einen Fluß — עָבַר אֶת הַנַּחַל. Gesetzt, der Feind rückt ein in die Stadt, יוּנַח, כִּי חֵיל הָאוֹיֵב יָבוֹא אֶל הָעִיר.

Setzen, verb. act 1) Ein Kind auf den Stuhl, הוֹשֵׁב יֶלֶד עַל הַכִּסֵּא. Sich setzen, יָשַׁב. Wir werden uns nicht eher um den Tisch setzen, bis Er hierher kommt, לֹא נָסֹב עַד בֹּאוֹ פֹה. Sich auf das Pferd, עָלָה הַסּוּס. 2) Eine Speise auf den Tisch — שׂוּם אֹכֶל עַל הַשֻּׁלְחָן. Einen Topf zum Feuer — שָׁפַת הַסִּיר. 3) Die Häfen setzen sich auf dem Boden, יִשְׁקְעוּ הַשְּׁמָרִים, s. Senken. 4) Setze über dich einen König, שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ. Richter sollst du dir — שֹׁפְטִים תִּתֶּן לְךָ. Einen Aufseher über Etwas — הִפְקִיד פָּקִיד עַל. Einige von Ihnen waren gesetzt über die Gefäße, מֵהֶם מְמֻנִּים עַל הַכֵּלִים. 5) Einen ins Gefängniß — נָתַן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר. 6) Einen über einen Fluß — הֶעֱבִיר אִישׁ אֶת הַנַּחַל.

Setzer, der, מְסַדֵּר אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס.

Sechs, שִׁשָּׁה, (weibl.) שֵׁשׁ. Sechs Tage, שֵׁשֶׁת יָמִים.

Sechsthalb Ellen, חָמֵשׁ אַמּוֹת וָחֵצִי.

Sechste, der, die, שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁית. Den sechsten Theil von Etwas nehmen, שִׁשָּׁה אֶת.

Sechstel, das, שִׁשִּׁית.

Sechsjährig, בֶּן, בַּת שֵׁשׁ שָׁנִים.

Sechsmal, שֵׁשׁ פְּעָמִים.

Sechzig, שִׁשִּׁים.

Sechzigste Tag, der, יוֹם הַשִּׁשִּׁים.

Sechziger, der, בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה.

Sechzehn, שֵׁשׁ עָשָׂר (weibl.) שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵה.

Sechzehnte, am sechzehnten Tage, בְּיוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר.

Sechzehnjährig, בֶּן, בַּת שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Selbander, Selbdritt, er kam בָּא וְעִמּוֹ אִישׁ אֶחָד, שְׁנֵי אֲנָשִׁים.

Selbst, 1) ich liebe ihn wie mich — אֲהַבְתִּיהוּ כָּמוֹנִי, כְּנַפְשִׁי. Er liebte ihn wie sich — אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אֲהֵבוֹ. Er lobt sich — פִּיו יְהַלֵּל אֹתוֹ. Sich selbst beherrschen, מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. Ich habe mir selbst geholfen, יָדִי הוֹשִׁיעָה לִי. Ich sprach mit mir — דִּבַּרְתִּי בְּלִבִּי, עִם, אֶל לִבִּי. Sie gibt sich selbst eine Antwort, אַף הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ. 2) Wie der Himmel selbst an Reinheit, כְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר. 3) Für sogar. Selbst Kinder schonen sie nicht, גַּם עַל יְלָדִים לֹא יַחְמֹלוּ.

Selbstlob, das, מַהֲלַל פִּיו.

Selbstliebe, die, אַהֲבַת נַפְשׁוֹ.

Selbstmord, der, אִבּוּד נַפְשׁוֹ*. Einen begehen, אִבֵּד, הִשְׁחִית נַפְשׁוֹ.

Selbstmörder, der, מְאַבֵּד נַפְשׁוֹ, מְאַבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת.

Selbstständiges Hauptwort, ein, שֵׁם עֶצֶם*.

Selber, er, sie, הוּא, הִיא, s. Selbst.

Seltsam, זָר. Diese Sache ist seltsam, ich kann sie nicht begreifen, הֵן דָּבָר זֶה זָר הוּא בְּעֵינַי לֹא אֲדָעֵהוּ, s. Sonderbar.

Selten, das Wort Gottes war zu jener Zeit — דְּבַר יְיָ הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם. Seltner mach' ich die Sterblichen als Gold, אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז. Sich bei Einem selten machen, הֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית אִישׁ. Seltene Steine, אֲבָנִים יְקָרוֹת. Alles seltene erblickt sein Auge, כָּל יְקָר רָאֲתָה עֵינוֹ.

Selig, 1) selig der Mann, אַשְׁרֵי הָאִישׁ, s. Glückselig. 2) Mein Vater seligen Andenkens, אָבִי אֲשֶׁר זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Seligkeit, die, אֹשֶׁר, חַיִּים הַנִּצְחִיִּים; חַיֵּי נֶצַח, חַיֵּי עוֹלָם.

Sämmtlich, כֻּלָּם יַחְדָּו.

Semmel, die, חֹרִי, s. Weißbrod.

Sengen, ein Wildbret, (nach dem Chaldäischen) חָרַךְ צַיִד.

Sänger, der, מְשׁוֹרֵר. Sänger und Sängerinnen, שָׁרִים וְשָׁרוֹת.

Sendung, die, שִׁלּוּחַ, שְׁלִיחוּת*.

Senden, Einen, שָׁלַח, שִׁלַּח אִישׁ. Ich sende wider Euch, וְהִשְׁלַכְתִּי בָכֶם.

Sendschreiben, das, eines Königs, אִגֶּרֶת הַמֶּלֶךְ הַשְּׁלוּחָה אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה.

Sense, die, מַגַּל הַקֹּצְרִים.

Senf, der, חַרְדָּל*.

Sänfte, die, צָב, plur. צַבִּים.

Senkblei, das אֶבֶן הָעֹפֶרֶת, אֶבֶן הַבְּדִיל, מִשְׁקֹלֶת, אֲנָךְ. Er zieht darüber das Senkblei der Verheerung, וְנָטָה עָלֶיהָ אַבְנֵי בֹהוּ.

Senken, Eine Leiche in das Grab, הוֹרִיד הַמֵּת אֶל קִבְרוֹ. Durch Trägheit senkt sich das Gebälke, בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה. Die Erde senkt sich wie der Strom Egyptens, וְשָׁקְעָה הָאָרֶץ כִּיאֹר מִצְרָיִם. Das Wasser, das sich gesenkt, trinkt ihr, מִשְׁקַע מַיִם תִּשְׁתּוּ. Ihre Flügel senkten sich, תְּרַפֶּינָה (תְּרַפֶּינָה) כַּנְפֵיהֶם. Sie senkte sich herab vom Esel, וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר.

Senkrecht, Eine senkrechte Mauer, חוֹמַת אֲנָךְ.

Säßhaft, s. Ansäßig.

Sessel, der, כִּסֵּא, plur. כִּסְאוֹת.

See, der, אֲגַם, אֲגַם מַיִם. Seen, אֲגַמִּים, אַגְמֵי מַיִם.

See, die, יָם, יַם, plur. יַמִּים.

Seeungeheuer, das, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים.

Seehafen, der, חוֹף הַיָּם. Seehäfen, חוֹף יַמִּים.

Seehund, der, (nach Einigen) תַּחַשׁ, plur. תְּחָשִׁים.

Seeleute, die, מַלָּחִים, יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת, עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים.

Seele, die, 1) Das belebende im Körper, נֶפֶשׁ, plur. נְפָשׁוֹת; נְשָׁמָה, רוּחַ, plur. נְשָׁמוֹת. Die Vernünftige des Menschen, נֶפֶשׁ, כָּבוֹד, יְחִידָה. Erwache, meine Seele, עוּרָה כְבוֹדִי. 2) Die Person. Siebzig Seelen, שִׁבְעִים נֶפֶשׁ. Die Anzahl eurer Seelen, מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם.

Seelenangst, die, צָרַת הַנֶּפֶשׁ.

Seelenwanderung, die, גִּלְגּוּל נְשָׁמוֹת*.

Säen, Weizen, זָרַע חִטִּים.

Seefahrer, der, עֹבֵר יָם. Die Seefahrer, עֹבְרֵי אָרְחוֹת יַמִּים, יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.

Säezeit, die, זֶרַע, חָרִישׁ.

Seeräuber, die, הַשּׁוֹדְדִים בַּיַּמִּים, גּוֹלֵי אֳנִיּוֹת הַיָּם.

Seestadt, die, עִיר עַל שְׂפַת הַיָּם.

T ט

Tabelle, die, לוּחַ, גִּלָּיוֹן הָרְשׁוּם, s. Verzeichniß.

Tag, der, יוֹם. Tage, יָמִים. Zwei Tage, יוֹמַיִם. Es geschah eines Tages, וַיְהִי הַיּוֹם. Bei Tag und Nacht, יוֹמָם וָלַיְלָה. Tag für Tag, יוֹם בְּיוֹם. יוֹם יוֹם. Der folgende Tag, יוֹם הַמָּחֳרָת. Als es Tag wurde, הַבֹּקֶר אוֹר, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר.

Tagebuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים, סֵפֶר יַלְדֵי יוֹם יוֹם.

Tagedieb, der, טֹמֵן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת; אִישׁ אֲשֶׁר מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת. אִישׁ אֹכֵל לֶחֶם עַצְלוּת.

Tagewerk, das, חֹק. Sie gibt ihren Mägden das, תִּתֵּן חֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.

Tagelohn, der, שָׂכָר, פְּעֻלַּת שָׂכִיר.

Taglöhner, der, שָׂכִיר, שְׂכִיר יוֹם.

Tagen, Tag werden, s. Tag.

Tagesfrist, die, מִבֹּקֶר עַד עֶרֶב, מִיּוֹם עַד לַיְלָה.

Tagereise, die, דֶּרֶךְ, מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד.

Tadler, der, מוֹכִיחַ.

Tadel, der, תּוֹכַחַת. Ein offener Tadel, תּוֹכַחַת מְגֻלָּה. Er tadelt seine Arbeit, יִתֵּן דּוֹפִי בִּמְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ; יָשִׂים תָּהֳלָה בְּפָעֳלוֹ.

Tadellos, er ist, אִישׁ תָּמִים הוּא. Dann erhebst du tadellos deinen Blick, כִּי אָז תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוּם.

Tadeln, Einen, הוֹכַח אִישׁ. Der Gott tadelt, מוֹכִיחַ אֱלוֹהַּ.

Tatze, die, eines Bären, כַּף רֶגֶל הַדֹּב.

Talg, der, חֵלֶב, פֶּדֶר.

Talisman, der, plur. Talismane, טֶלְסְמָאוֹת, s. Amulet.

Talmud, der, תַּלְמוּד.

Talmudist, der, תַּלְמוּדִי. Talmudisten, תַּלְמוּדִיִּים.

Talmudische Sprüchwörter, מִשְׁלֵי הַתַּלְמוּד.

Talent, das, Gewicht, כִּכָּר. Ein Talent Gold, כִּכַּר זָהָב. Zwei Talente Silber, כִּכְּרַיִם כֶּסֶף.

Talent, das, חָכְמַת לֵב, כִּשְׁרוֹן, s. Geschicklichkeit.

Talentvoll, מְלֵא חָכְמַת לֵב.

Tamariske, die, ein Baum, אֶשֶׁל.

Tand, der, הֶבֶל, רִיק.

Tante, die, s. Base.

Tanne, die, בְּרוֹשׁ, plur. בְּרוֹשִׁים.

Tanz, der, מָחוֹל, מְחוֹלָה. Tänze, מְחֹלוֹת.

Tanzen, רָקוֹד, רַקֵּד, כַּרְכֵּר. Im Kreise, חוּל בִּמְחֹלוֹת.

Tasten, s. Tappen.

Tasse, die, סֵפֶל, s. Schale.

Tafel, 1) um darauf zu schreiben, לוּחַ, plur. לוּחוֹת; גִּלָּיוֹן. 2) Tisch, שֻׁלְחָן, plur. שֻׁלְחָנוֹת.

Tafeldecker, der, הָעֹרֵךְ הַשֻּׁלְחָן.

Tafelwerk, das, auf den Schiffen, לֻחֹתַיִם.

Tafelrunde, die, מֵסַב. Der König an seiner — הַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ.

Tapete, die, יְרִיעָה, plur. יְרִיעוֹת.

Tapfer, ein tapferer Mann, אַבִּיר, אַבִּיר לֵב, גִּבּוֹר, אִישׁ חַיִל.

Tapferkeit, die, גְּבוּרָה.

Tappen, nach der Wand, גַּשֵּׁשׁ קִיר. Im Finstern, מַשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה, מַשֵּׁשׁ חשֶׁךְ.

Taxiren, Etwas, הַעֲרֵךְ אֶת.

Taxe, die, עֵרֶךְ.

Tartsche, die, מָגֵן, צִנָּה, סֹחֵרָה.

Tasche, die, zum Gelde, כִּיס. Ueberhaupt, um Etwas hineinzuthun, יַלְקוּט, צִקְלוֹן.

Toben, vom Meere, הָמָה, שָׁאָה, גָּרַשׁ, הִתְגָּעֵשׁ. Von Völkern, הָמָה, רָגַשׁ. Gegen Einen, הִתְרַגֵּז אֶל אִישׁ. Mein Herz tobt in mir, לִבִּי יֶהֱמֶה עָלַי.

Toben, das, des Meeres, נַהֲמַת, שְׁאוֹן הַיָּם, s. Brausen. Vom Menschen, רִגְשָׁה, רֹגֶז.

Tod, der, מָוֶת, (Einmal im plur. מוֹתִים) מִיתָה. Er ist ein Kind des Todes, er ist des Todes schul-*

dig, בֶּן מָוֶת הוּא. Die dem Tode geweiht sind, בְּנֵי תְמוּתָה.

Todt, 1) er, sie ist, מֵת, מֵתָה. Ein Todter, מֵת, נֶפֶשׁ מֵת. Die Todten, הַמֵּתִים, שֹׁכְנֵי עָפָר. Einen todt schlagen, הִכָּה אִישׁ נֶפֶשׁ. 2) Eine todte Sprache, שְׂפַת עַם קְדוּמִים, הַשָּׂפָה אֲשֶׁר חָדְלָה לִהְיוֹת שְׂפַת כָּל הָעָם. 3) Das todte Meer, יָם הַמֶּלַח.

Todtenacker, s. Gottesacker.

Todtenbahre, die, מִטַּת הַמֵּתִים.

Todtenblaß, er ist, יֵהָרוּ פָנָיו כִּפְנֵי הַמֵּת.

Todtenbeschwörer, der, אוֹב plur. אוֹבוֹת.

Todtenbeschwörerin, die, בַּעֲלַת אוֹב.

Todtengerippe, das, עַצְמוֹת הַמֵּת.

Todtengräber, der, חֹפֵר הַקְּבָרִים.

Todtenhemd, das, תַּכְרִיכֵי הַמֵּת*.

Todtenreich, das, שְׁאוֹל, אֶרֶץ צַלְמָוֶת, s. Schattenreich.

Todtschlag, der, ihn begehen, s. Todt.

Todesangst, die, אֵימַת מָוֶת.

Todesurtheil, das, מִשְׁפַּט מָוֶת.

Todesnacht, die, צַלְמָוֶת.

Todesstunde, die, in seiner — בְּעֵת מוֹתוֹ, מוֹתוֹ.

Todesstrafe, die, diesem Manne gebührt die — מִשְׁפַּט מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה.

Todfeind, der, er ist mein — אִישׁ מָוֶת הוּא לִי. Das ganze Haus meines Vaters bestand nur aus Todfeinden meines Herrn und Königs, לֹא הָיָה כָּל בֵּית אָבִי כִּי אִם אַנְשֵׁי מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ.

Todkrank, חֹלֶה לָמוּת, עַד לָמוּת.

Tosen, vom Meere, s. Toben.

Tochter, die, בַּת. Töchter, בָּנוֹת.

Toll sein, הִתְהוֹלֵל. Ein toller Mensch, אִישׁ מְשֻׁגָּע, מִשְׁתַּגֵּעַ, מִתְהוֹלֵל, מִתְלַהְלֵהַּ.

Tollheit, die, הוֹלֵלוּת, שִׁגָּעוֹן.

Ton, der, 1) einer Harfe, קוֹל כִּנּוֹר, הֶמְיַת הַנֵּבֶל; 2) s. Accent.

Tonkunst, die, חָכְמַת הַנִּגּוּן*.

Tonne, die, חָבִית*.

Topas, der, פִּטְדָה.

Topf, der, סִיר, פָּרוּר. Er macht siedend das Meer wie ein Topf (am Feuer), יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה. Töpfe, סִירוֹת.

Tortur, die, s. Marter.

Tornister, der, eines Soldaten, יַלְקוּט אִישׁ מִלְחָמָה.

Torkeln, s. Taumeln.

Tödtlich, das tödtliche Geschoß, כְּלֵי מָוֶת. Ein tödtlicher Pfeil ist ihre Zunge, חֵץ שָׁחוּט לְשׁוֹנָם. An tödtliche Krankheiten sollen sie sterben, מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים יָמֻתוּ. Eine tödtliche Wunde, מַכָּה מְמִיתָה. Er erkrankte an einer tödtlichen Krankheit, חָלָה חֳלִי מַר אֲשֶׁר רַבִּים יָמוּתוּ בוֹ.

Tödten, Einen, מוֹתֵת, הָמֵת, קָטֹל אִישׁ. Rinder — הָרֹג בָּקָר.

Tödten, das, קֶטֶל, הֲרֵגָה.

Tölpel, der, גֹּלֶם*.

Tönen, die Harfe, die Flöte tönt, הַכִּנּוֹר, הֶחָלִיל יֶהֱמֶה.

Töpfer, der, יוֹצֵר, יוֹצֵר חֶרֶשׂ.

Töpferarbeit, die, מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר.

Töpferthon, חֹמֶר הַיּוֹצֵר.

Töpferscheibe, die, אָבְנַיִם.

Tugend, die, צְדָקָה, plur. צְדָקוֹת.

Tugendhaft sein, הָלַךְ בְּאֹרַח צְדָקָה, הָלַךְ צְדָקוֹת. Ein tugendhafter Mann, אִישׁ צַדִּיק תָּמִים. Ein tugendhaftes Weib, אֵשֶׁת חַיִל.

Tuch, das, בֶּגֶד, שִׂמְלָה, מִטְפַּחַת.

Tumult, der, s. Getümmel.

Tummeln, 1) ein Pferd, נַהֵג סוּס, s. Antreiben. 2) Sich tummeln, s. Eilen.

Tunke, die, מָרָק.

Tunken, Brod in Wein, טָבֹל פַּת לֶחֶם בַּיַּיִן.

Turban, der, פְּאֵר, plur. פְּאֵרִים; צָנִיף. Turbane, צְנִיפוֹת, s. Kopfbinde.

Turteltaube, die, תֹּר, plur. תֹּרִים.

Tau, das, חֶבֶל.

Tauwerk, das, חַבְלֵי הָאֳנִיָּה.

Taub, er ist, חֵרֵשׁ הוּא. Taube Leute, חֵרְשִׁים.

Taube, die, יוֹנָה, plur. יוֹנִים. Eine junge Taube, בֶּן יוֹנָה, plur. בְּנֵי יוֹנָה; גּוֹזָל, plur. גּוֹזָלִים.

Taubenmist, der, חֲרְיוֹנִים (חֲרֵי יוֹנִים), דִּבְיוֹנִים.

Taubenschlag, der, plur. die Taubenschläge, אֲרֻבּוֹת הַיּוֹנִים.

Tauglich, er ist zu diesem Geschäfte — יֵשׁ לוֹ כִּשְׁרוֹן לַמְּלָאכָה הַזֹּאת; von Sachen, צָלַח לְ, s. Untauglich.

Tauglichkeit, die, כִּשְׁרוֹן.

Taugen, zu Etwas, s. Tauglich. Streiten mit Worten, die nichts taugen, הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן.

Taugenichts, der, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Tausend, אֶלֶף. Zwei — אַלְפַּיִם. Mir gaben sie Tausende, לִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים. Tausend mal Tausend, אֶלֶף אֲלָפִים.

Tausendste Jahr, das, שְׁנַת הָאֲלָפִים.

Tausendfältig vermehren sich, הַאֲלֵף.

Tauchen, Etwas in Wasser, טָבֹל דָּבָר בַּמַּיִם.

Taumel, der, רַעַל, תַּרְעֵלָה.

Taumelbecher, der, כּוֹס הַתַּרְעֵלָה, סַף רַעַל.

Taumelwein, der, יֵין תַּרְעֵלָה.

Taumeln, wie ein Betrunkener, חָגַג, נוּעַ כַּשִּׁכּוֹר. Sie trinken und taumeln, וְשָׁתוּ וְלָעוּ. Sie taumeln vom starken Getränke, תָּעוּ מִן הַשֵּׁכָר.

Tausch, der, תְּמוּרָה.

Tauschen, mit den Kleidern, הָמֵר בְּגָדִים בִּבְגָדִים. Sie tauschen Eisen auf Kupfer, בַּרְזֶל בִּנְחֹשֶׁת יָמִירוּ.

Titel, der, eines Buches, שֵׁם הַסֵּפֶר. Einem einen geben, כַּנֵּה שֵׁם לְ.

Tüchtig sein, s. Tauglich. Tüchtige Männer, אַנְשֵׁי חַיִל.

Tilgen, ich tilge deine Frevel, אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ. Gott tilgt sie von der Erde, הָאֱלֹהִים הַשְׁמֵד יַשְׁמִיד אוֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.

Tinte, s. Dinte.

Tünche, die, טִיחַ.

Tünchen, s. Uebertünchn.

Tief, 1) eigentl. עָמֹק. Eine tiefe Grube, שׁוּחָה עֲמֻקָּה. Tiefes Wasser, מַיִם עֲמֻקִּים. Tief machen, הֶעֱמִק. 2) Wie sehr tief sind deine Gedanken, מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. Ein tiefer Schlaf, תַּרְדֵּמָה.

Tiefe, die, der Erde, עֹמֶק הָאָרֶץ; vom Wasser, מְצוּלָה. Die Tiefen, מְצוּלוֹת, מַעֲמַקִּים. In den Tiefen der Unterwelt, בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל.

Tiefgebeugt, ich bin, שַׁחוֹתִי עַד מְאֹד, שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשִׁי.

Tüpfel, der, s. Punkt.

Tückisch handeln, עָשֹׂה מְזִמּוֹת. Ein tückischer Mensch אִישׁ, בַּעַל מְזִמּוֹת.

Tücke, die, מְזִמָּה. Die Tücken, die sie ersinnen, מְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ. Siebenfache Tücke ist in seinem Herzen, שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ.

Tyrann, der, עָרִיץ, פָּרִיץ, נֹגֵשׂ. Tyrannen עָרִיצִים, פָּרִיצִים, נֹגְשִׂים, דֹּחֲקִים. Er zerbrach das Zepter der Tyrannen, שָׁבַר שֵׁבֶט מֹשְׁלִים.

Tyrannisiren, Einen, עָשֹׂה מַעֲשֵׂי עָרִיץ עִם אִישׁ.

Tyrannei, die, מַעֲשֵׂי עָרִיץ.

Türkis, der, תַּרְשִׁישׁ.

Tisch, der, שֻׁלְחָן, plur. שֻׁלְחָנוֹת.

Tischgebet, das, בִּרְכַּת הַמָּזוֹן*.

Tischtuch, das, מִטְפַּחַת הַשֻּׁלְחָן.

Tischzeug, das, כָּל כְּלֵי הַשֻּׁלְחָן.

Täubchen, das, בֶּן יוֹנָה, גּוֹזָל. Als Liebkosungswort: Mein Täubchen, יוֹנָתִי.

Teig, der, עִסָּה, בָּצֵק.

Teuflisch, כְּדֶרֶךְ הַשָּׂטָן.

Teufel, der, הַשָּׂטָן.

Täuschung, die, מַשָּׁאוֹן. Täuschungen, מַהֲתַלּוֹת.

Täuschen, Einen, הַשֵּׁא אִישׁ, לְאִישׁ; הַשְׁלֵה, רַמֵּה אִישׁ; הָתֵל בְּאִישׁ; גְּנֹב לֵב אִישׁ. Täusche nicht deine Magd, אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ. Der Most täuscht sie, תִּירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ. Eine getäuschte Hoffnung, תּוֹחֶלֶת נִכְזָבָה.

Täuschend, כֹּזֵב, אַכְזָב, מִתַּעְתֵּעַ.

That, die, מַעֲשֶׂה, מַעֲלָל, עֲלִילָה, פֹּעַל, פְּעֻלָּה. Thaten מַעֲשִׂים, מַעֲלָלִים, עֲלִילוֹת, פְּעָלִים, פְּעֻלּוֹת. In der That, אָמְנָה, אָמְנָם, בֶּאֱמֶת.

Thatsache, die, das ist eine — דָּבָר הַנַּעֲשֶׂה, אֲשֶׁר יָצָא לִפְעוּלַּת אָדָם.

Thal, das, עֵמֶק, גַּיְ, גַּיְא, בִּקְעָה, נַחַל. Thäler, עֲמָקִים, גֵּיאוֹת, גֵּאָיוֹת, בְּקָעוֹת.

Thon, der, חֹמֶר, מֶלֶט. Wie der Töpfer den Thon zerstampft, כְּמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס טִיט.

Thor, das, שַׁעַר. Thore, שְׁעָרִים. Gehet ein in seine Thore mit Lobgesang, בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה.

Thor, der, כְּסִיל, סָכָל, אֱוִיל, פֶּתִי. Thoren, כְּסִילִים, סְכָלִים, אֱוִילִים, פְּתָיִים, פְּתָאִים.

Thorhüter, der, שׁוֹעֵר, plur. שֹׁעֲרִים; שׁוֹמְרֵי הַסַּף.

Thorheit, die, כְּסִילוּת, כִּסְלָה, כֶּסֶל, סֶכֶל, סִכְלוּת, שִׂכְלוּת, אִוֶּלֶת.

Thöricht, wir waren, נוֹאַלְנוּ. Du hast thöricht gehandelt, נִסְכַּלְתָּ, הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ. Ein thörichter Hirt, רֹעֶה אֱוִלִי. Thörichte Söhne, בָּנִים סְכָלִים. Ein thörichtes Weib, אֵשֶׁת כְּסִילוּת.

Thun, 1) verrichten, handeln, עָשָׂה. Wer hat das gethan? מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה. Unrecht —, עָשָׂה, פָּעַל אָוֶן. Wem hast du solches schon gethan? לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה. Mit Einem zu thun haben, בּוֹא עִם אִישׁ, שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, s. Umgehen, Ich habe Nichts mit ihm zu thun, דָּבָר אֵין לִי עִמּוֹ. 3) Für Setzen, Legen, Bringen u. s. w. שׂוּם, שׁוּת, נָתַן.

Thun, das, nach seinem, כְּמַעֲשֵׂהוּ, כְּפָעֳלוֹ, כִּפְעֻלָּתוֹ.

Thurm, der, מִגְדָּל. Thürme, מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת.

Thurmwächter, der, הַצּוֹפֶה; הַמְצַפֶּה עַל הַמִּגְדָּל, plur. צוֹפִים; מְצַפָּה.

Thau, der, טַל.

Thautropfen, die, אֶגְלֵי טָל.

Thauen, 1) vom Fallen des Thaues, es thauet, יִפֹּל, יֵרֵד הַטַּל. 2) Aufthauen, הַקֶּרַח יִמַּס.

Thier, überhaupt, חַיָּה. Größere, vierfüßige Thiere בְּהֵמָה. Thiere, חַיּוֹת. Die Thiere des Waldes, בַּהֲמוֹת יַעַר.

Thür, die, דֶּלֶת, פֶּתַח. Thüren, דְּלָתוֹת, דְּלָתַיִם, פְּתָחִים; (fig.) Die Thür meiner Lippen, דַּל שְׂפָתָי.

Thürangel, die, צִיר הַדֶּלֶת, s. Angel.

Thürhüter, der, שֹׁמֵר הַסַּף, plur. שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים.

Thierisch, כְּדֶרֶךְ חַיּוֹת הַשָּׂדֶה.

Thürmen, sich, s. Aufthürmen.

Thürpfoste, die, מְזוּזָה, plur. מְזֻזוֹת.

Thierkreis, der, חוּג הַמַּזָּלוֹת.

Mhürschwelle, die, סַף, plur. סִפִּים; מִפְתָּן.

Theil, der, חֵלֶק, plur. חֲלָקִים. Späteres Wort, מִקְצָת. Zwei Theile, שְׁתֵּי יָדוֹת. Ein zweifacher Theil, פִּי שְׁנַיִם, מָנָה אַחַת אַפָּיִם. Der dir zugemessene Theil, מְנָת מִדַּיִךְ. Ich gab dir einen Theil, נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אֶחָד. Zu gleichen Theilen, חֵלֶק כְּחֵלֶק.

Theilbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְחַלֵּק.

Theilhaftig machen, Einen einer Sache, חָלַק לְאִישׁ בְּדָבָר.

Theilung, die, חֲלֻקָּה.

Theils, sie wurden theils verwundet, theils getödtet, יֵשׁ אֲשֶׁר נִפְצְעוּ וְיֵשׁ אֲשֶׁר הוּמְתוּ.

Theilen, Etwas, חָלַק, חַלֵּק דָּבָר. In seinen Tagen wurde die Erde getheilt, בְּיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ. Sie sollen das Geld dafür theilen, וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ. Sie theilen meine Kleider unter sich, יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם. Theilt es unter euch in sieben Theile, הִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ לְשִׁבְעָה חֲלָקִים; (fig.) damals theilte sich das Volk in zwei Hälften, אָז יֵחָלֵק הָעָם לַחֵצִי.

Theuer, 1) die Wolle ist, רַב מְחִיר הַצֶּמֶר. Zu theuer ist's, ihre Seele zu befreien, וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם. 2) Mein Leben war dir theuer, יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ. Theurer Sohn! בֵּן יַקִּיר.

Theuerung, die, *יַקְרוּת.

Theater, das, *טֵאַטְרוֹן, plur. טֵאַטְרָאוֹת; בֵּית הַמַּרְאֶה, בֵּית הַמִּשְׂחָק.

Theolog, der, s. Gottesgelehrter.

Theologie, die, *חָכְמַת אֱלָהוּת.

Theorie, die, *מִדְרָשׁ, עִיּוּן.

Thema, das, *הַמַּאֲמָר הָעִקָּרִי.

Theer, das, oder der, זֶפֶת, כֹּפֶר.

Thron, der, כִּסֵּא, plur. כִּסְאוֹת; כִּסֵּא הַמַּלְכוּת, כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה.

Thronhimmel, der, חוּפַּת הַכִּסֵּא, s. Baldachin.

Thronen, יָשַׁב עַל כִּסֵּא הַמַּלְכוּת.

Thronfolger, der, יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר, הַבֵּן אֲשֶׁר יִמְלֹךְ אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ, הַיֹּשֵׁב עַל כִּסֵּא אָבִיו אַחֲרָיו.

Thräne, die, דִּמְעָה, plur. דְּמָעוֹת. Meine Augen schwinden durch Thränen dahin כָּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי.

Thränen, mein Auge thränt, תִּדְמַע, תִּדְלֹף עֵינִי.

Thränenbrod, das, לֶחֶם דִּמְעָה.

Thränenquelle, die, מְקוֹר דִּמְעָה.

Thränenstrom, der, פַּלְגֵי דְמָעוֹת.

Täglich, er kommt, יָבוֹא יוֹם יוֹם, יוֹם בְּיוֹם, כְּיוֹם בְּיוֹם. Das Tägliche, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

Teller, der, צַלַּחַת קְטַנָּה.

Tellertuch, das, מַפָּה*.

Tellerlecker, der, s. Schmarotzer.

Tempel, der, הֵיכָל, plur. הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת.

Tempeldienst, der, עֲבוֹדַת בֵּית יְיָ, עֲבֹדַת הַמִּקְדָּשׁ.

Tempelknechte, die, נְתִינִים.

Temperament, das, *טֶבַע.

Tändeln, mit einem Kinde, צַחֵק אֶת הַיֶּלֶד.

Tenne, die, גֹּרֶן, plur. גְּרָנוֹת.

Testament, das, 1) der letzte Wille, *צַוָּאָה. Eines machen, צַוֵּה לְבֵיתוֹ, אֶל בֵּיתוֹ. 2) Das alte — תּוֹרַת מֹשֶׁה, *תּוֹרָה וּנְבִיאִים וּכְתוּבִים. Das neue — בְּרִית חֲדָשָׁה, *אֶבֶן גִּלָּיוֹן.

Teppich, der, יְרִיעָה, דֹּק. Teppiche יְרִיעוֹת, מַרְבַדִּים.

Text, der, einer Schrift, דִּבְרֵי הַכְּתָב.

Termin, der, מוֹעֵד. Einen aufsetzen, יָעֵד מוֹעֵד, נָתֹן זְמָן.

Terbinthe, die, אֵלָה, plur. אֵלִים.

Terpentin, der, *שְׂרַף הָאֵלִים.

Trabant, der, s. Leibwache.

Traben, von Pferden, דָּהֹר.

Traben, das, דַּהֲרָה.

Tragbahre, die, מוֹט.

Tragbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִנָּשֵׂא.

Tragen, Etwas, 1) eig. נָשֹׂא אֶת. Zum Dienen und zum Tragen der Lasten, לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא. Er neigt seine Schulter hin zum — וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל. Von Kindern. Die ich auf den Armen getragen, אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי. Er wird zu Grabe getragen, יוּבַל לִקְבָר. 2) Früchte — נָשֹׂא, עָשָׂה, נָתֹן פְּרִי; von Thieren, הָרָה, s. Trächtig. 3) Seine Frau trägt sich prächtig, אִשְׁתּוֹ לְבוּשָׁה תָּמִיד בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת.

Tradition, die, *מָסֹרֶת, קַבָּלָה. Die Tradition unserer Vorfahren, קַבָּלַת אֲבוֹתֵינוּ.

Tracht, die, eines Volkes, מַלְבּוּשֵׁי הָעָם.

Trachten, Einem nach dem Leben, בַּקֵּשׁ נֶפֶשׁ אִישׁ. Er trachtete ihm nach dem Leben, הוּא צוֹדֶה נַפְשׁוֹ; יַחְשֹׁב לְקַחְתָּהּ. Er trachtet, mir zu schaden, לְהָרַע לִי. Besser ist, was die Augen schauen, als wonach der Geist trachtet, טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלָךְ־נָפֶשׁ.

Trampelthier, das, s. Dromedar.

Trank, der, Speise und — אֹכֶל וּמַשְׁקֶה, מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה.

Trog, der, *עֲרִיבָה.

Trotz, der, עָתָק. Kein Trotz entfahre eurem Munde, אַל יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם. Einem Trotz bieten, s. Trotzen.

Trotz, Vorwort, trotz diesem בְּכָל זֹאת, s. Ungeachtet.

Trotzig sprechen, דַּבֵּר עָתָק.

Trotzen, Einem, הִתְאַמֵּץ עַל אִישׁ, s. Widersetzen, Widerstehen.

Trommel, die, תֹּף אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Trommeln, תָּפֹף.

Trompete, die, חֲצֹצְרָה, plur. חֲצֹצְרוֹת. Sie blasen, s. Trompete.

Trompeten, תָּקֹעַ, חַצֵּר בַּחֲצֹצְרוֹת.

Trompeter, der, מְחַצֵּר, מַחֲצְצֵר.

Trost, der, נֹחַם, נֶחָמָה.

Trostworte, die, דְּבָרִים נִחֻמִים.

Trostlos, er ist מֵאֵן לְהִנָּחֵם.

Tropfen, das Blut tropft aus der Wunde יִדְלֹף דָּם. Es tropft schon, נִטְפֵי מַיִם יֹרְדִים מִן הַמַּסֵּכָה הֶעָבִים.

Tropfen, der, Wasser, נֶטֶף (טִפַּת) מַיִם oder נֵטֶף, plur. נִטְפֵי מַיִם. Ein Tropfen am Eimer מַר מִדְּלִי. Die Tropfen der Nacht רְסִיסֵי לָיְלָה; des Thaues אֶגְלֵי טָל.

Trocknen, 1) trocken werden חָרֹב, יָבֹשׁ. 2) Trocken machen הַחֲרֵב, הוֹבִישׁ. Sich die Thränen, die Hände — s. Abtrocknen.

Trocken, die Erde war, חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה, יָבְשָׁה הָאָרֶץ. Trockenes Brod, לֶחֶם יָבֵשׁ; von Gegenden, s. Dürr. Trocken machen יַבֵּשׁ, הוֹבִישׁ אֶת.

Trockenheit, die, חֹרֶב, s. Dürre.

Trockene, das, יַבָּשָׁה, יַבֶּשֶׁת, חָרָבָה. Sie gingen im Trockenen הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה.

Tröstungen, die, נִחֻמִים, תַּנְחוּמִים, תַּנְחוּמוֹת.

Trösten, Einen נַחֵם אִישׁ. Sich über Etwas — הִנָּחֵם, הִתְנַחֵם עַל.

Tröster, der, מְנַחֵם. Lästige Tröster, מְנַחֲמֵי עָמָל.

Trug, der, רְמִיָּה, תַּרְמִית. Mit Lug und Trug בְּכַחַשׁ וּבְמִרְמָה.

Trunk, der, 1) gib mir einen Trunk Wasser הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם. 2) Er ist des Trunkes ergeben יִרְדֹּף יַיִן וְשֵׁכָר.

Trunkenbold, der, סֹבֵא, שִׁכּוֹר.

Trunkenheit, die, שִׁכָּרוֹן.

Trupp, der, גְּדוּד. Ein Trupp Soldaten גְּדוּד אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Truppen die, אַנְשֵׁי הַצָּבָא.

Trauung, die, נִשּׂוּאִין, קִדּוּשִׁין*.

Trauhimmel, der, חֻפָּה*.

Traube, die, עֵנָב, plur. עֲנָבִים; אֶשְׁכֹּל, plur. אַשְׁכָּלוֹת. Die Kopher-Traube אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר. Die Trauben des Weinstocks אַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן.

Traubenaufguß, der, מִשְׁרַת עֲנָבִים.

Traum, der, חֲלוֹם. Träume חֲלוֹמוֹת. Einen Traum haben חָלֹם חֲלוֹם.

Traumbuch, das, סֵפֶר פִּתְרוֹן הַחֲלוֹמוֹת.

Traumdeuter, der, אִישׁ פֹּתֵר הַחֲלוֹמוֹת.

Trauen, Einem, auf Einen, הֶאֱמִין בְּ, בָּטַח בְּ, עַל. Traue ihm nicht אַל תִּבְטַח בּוֹ.

Trauen, copuliren: ein Paar קַדֵּשׁ אִשָּׁה לְאִישׁ*.

Trauer, die, 1) das Trauern אֵבֶל. Die Trauer um das einzige Kind אֵבֶל יָחִיד. 2) Die Trauer anlegen לָבֹשׁ בִּגְדֵי אֵבֶל. 3) Die Zeit der Trauer. Als die Trauer vorüber war וַיַּעַבְרוּ יְמֵי הָאֵבֶל. Ich aß nicht davon in meiner Trauer לֹא אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ.

Trauergedicht, das, קִינָה עַל מוֹת אִישׁ, שִׁיר נְהִי.

Trauerhaus, das, בֵּית אֵבֶל, בֵּית מַרְזֵחַ.

Trauermahl, das, לֶחֶם אוֹנִים.

Trauern, um einen Todten, אָבַל, הִתְאַבֵּל עַל מֵת. Stelle dich, als ob du trauertest הִתְאַבְּלִי נָא. Ein Trauernder אָבֵל, plur. אֲבֵלִים.

Trauerzeit, die, יְמֵי אֵבֶל, s. Trauer.

Trauerrede, die, הֶסְפֵּד*.

Traufe, die, דֶּלֶף.

Traurig, er ist, sie sind — נוּגֶה הוּא, אַגְמֵי נֶפֶשׁ הֵמָּה. Ein trauriges Gesicht פָּנִים רָעִים. Einen traurig machen הוֹגָה, יַגֵּה אִישׁ.

Traurigkeit, die, das Ende der Freude ist — אַחֲרִית שִׂמְחָה תוּגָה.

Triangeln, die (in der Musik) שָׁלִישִׁים.

Triumph, der, נִצָּחוֹן*, s. Sieg.

Triumphiren, über den Feind, הִתְגַּבֵּר עַל הָאוֹיֵב.

Trieb, der, natürliche, חֵפֶץ טִבְעִי*.

Tribut, der, מַס.

Tributbar werden, הָיָה לָמַס.

Tribune, die, s. Bühne.

Trübsal, das, s. Noth, Elend.

Trübsinn, der, עַצְּבַת לֵב, רוּחַ כֵּהָה.

Trübsinnig, er ist קֹדֵר הוּא. Trübsinnig umher gehen הִתְהַלֵּךְ קֹדֵר, הָלֹךְ קְדֹרַנִּית. Die Trübsinnigen קֹדְרִים, s. Schwermüthig.

Trübe, das Wasser ist הַמַּיִם דְּלוּחִים, עֲכוּרִים*. Die trübe sind vom Eise הַקֹּדְרִים מִנִּי קָרַח. Ein trüber Tag יוֹם עָנָן. Seine Augen wurden — כָּהוּ עֵינָיו. Trübe Augen עֵינַיִם כֵּהוֹת. Trübe machen, s. Trüben.

Trüben, das Wasser mit den Füßen דָּלַח מַיִם בְּרַגְלָיו. Eine getrübte Quelle מַעְיָן נִרְפָּשׂ. Er trübt kein Wasser; (fig.) לֹא יָרַע לְאִישׁ מְאוּמָה.

Trüglich, כֹּזֵב, אַכְזָב.

Trügen, die Hoffnung trügt הַתִּקְוָה כֹּזֶבֶת, s. Täuschen.

Trügerische Reden, דִּבְרֵי מִרְמוֹת. Eine trügerische Zunge, לְשׁוֹן רְמִיָּה, לְשׁוֹן תַּרְמִית. Die trügerische Frucht, פְּרִי כַחַשׁ.

Tritt, der, צַעַד, אַשּׁוּר. Das Geräusch eines Trittes קוֹל צְעָדָה. Tritte אֲשֻׁרִים, פְּעָמִים. Gehe nach den Tritten der Schafe לְכִי נָא בְּעִקְבֵי הַצֹּאן.

Trichter, der, מַשְׁפֵּךְ*.

Trümmer, die, חָרְבָּה, חֳרָבוֹת, מַפֵּלָה.

Trinkbar, טוֹב לִשְׁתּוֹת. Dieses Wasser ist trinkbar הַמַּיִם הָאֵלֶּה נְכוֹנִים לִשְׁתּוֹת.

Trinkgelage, das, מִשְׁתֶּה, סֹבֶא.

Trinkgefäß, das, כְּלִי מַשְׁקֶה.

Trinkhaus, das, בֵּית מִשְׁתֶּה, בֵּית מִשְׁתֵּה יַיִן.

Trinklied, das, שִׁיר שֹׁתֵי יַיִן.

Trinken, Wasser שָׁתָה מַיִם. Aus einem Becher — שָׁתָה בְכוֹס. Einem Wein zu trinken geben הַשְׁקֵה אִישׁ יַיִן.

Trinken, das, שְׁתִי, שְׁתִיָּה.

Trinker, der, רֹדֵף שֵׁכָר, סֹבֵא.

Triefäugig, דְּלַפְן, דּוּלְפָן*.

Trift, die, כַּר. Triften כָּרִים, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Triftige Gründe, סִבּוֹת נְכוֹנוֹת*.

Triefen, נָטַף, עָרַף, רָעַף.

Trippeln, von koketten Frauenzimmern: trippelnd gehen sie einher הָלֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה.

Tripper, der, זוֹב.

Treu sein, Einem הֶאֱמֵן לְאִישׁ. Ein treuer Diener, Bote עֶבֶד נֶאֱמָן, צִיר אֱמוּנִים. Er blieb mir treu sein ganzes Leben hindurch הָיָה נֶאֱמָן לִי כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Treuherzig, s. Offenherzig.

Treulos sein, gegen Einen בָּגַד בְּאִישׁ, מָעַל מַעַל בְּאִישׁ, s. Untreu.

Treulosigkeit, die, בֶּגֶד, מַעַל.

Treulich handeln, עָשָׂה בֶאֱמוּנָה.

Treiben, 1) einen Nagel in den Balken תָּקַע הַיָּתֵד בַּקּוֹרָה. 2) Die Schafe נָהַג הַצֹּאן, s. Weide. Er treibt (die Pferde) wie wahnsinnig בְּשִׁגָּעוֹן יִנְהָג. Den Feind aus der Stadt גֵּרֵשׁ הָאוֹיֵב מִתּוֹךְ הָעִיר. 3) Einen Schuldner zur Bezahlung נָגַשׂ בַּלֹּוֶה לְשַׁלֵּם חוֹבוֹ; 4) s. Unzucht. 5) Blüthen הוֹצִיא פֶּרַח.

Treiben, das, von Pferden, מִנְהָג.

Träumen, חָלַם, חֲלֹם חֲלוֹם. Träumende Hunde כְּלָבִים חוֹזִים.

Träumer, der, חֹלֵם, בַּעַל הַחֲלוֹמוֹת.

Träumerei, die, חֲלוֹמוֹת הַשָּׁוְא.

Treue, die, אֱמוּנָה, אֱמוּנוֹת, אֵמוּן, אֱמוּנִים. Ein Zeichen der Treue אוֹת אֱמֶת.

Träufeln, die Wolken träufeln Thau שְׁחָקִים יִרְעֲפוּ טָל. Durch lässige Hände träufelt das Haus בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם יִדְלֹף הַבָּיִת.

Trebern, die, זַגִּים.

Trägheit, die, עַצְלָה, עַצְלוּת, עֲצַלְתַּיִם.

Träge sein, הֶעֱצַל, הִתְעַצֵּל. Ein träger Mensch עָצֵל.

Treten, verb. neut. 1) auf den Boden דָּרַךְ עַל הָאָרֶץ. 2) Zu Einem — נִגַּשׁ אֶל אִישׁ. Tretet her קִרְבוּ הֵנָּה; (fig.) auf Jemands Seite — נָטָה אַחֲרֵי אִישׁ. 3) Ans Licht treten יָצָא לָאוֹר. 4) In Jemands Dienste — בּוֹא אֶל בֵּית אִישׁ לְשָׁרְתוֹ. 5) Die Thränen traten ihm in die Augen נִרְאוּ דְמָעוֹת בְּעֵינָיו.

Treten, verb. act. 1) er trat sich einen Dorn in den Fuß נִתְקַע הַקּוֹץ בְּרַגְלוֹ בְּדָרְכוֹ עָלָיו. 2) Durch Treten bearbeiten. Die Kelter — דָּרַךְ גַּת, יֶקֶב. Die Töpfer treten den Thon הַיּוֹצְרִים יִרְמְסוּ טִיט.

Treten, das, דְּרִיכָה*.

Trächtig, מְעֻבֶּרֶת. Unsere Rinder sind — אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים.

Trennbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִפָּרֵד.

Trennung, die, פְּרִידָה, פֵּרוּד*.

Trennen, Etwas von Etwas הַפְרֵד, הַבְדֵּל בֵּין וּבֵין. Sich trennen הִתְפָּרֵד. Sich von Einem — הִפָּרֵד מֵעִם, מֵעַל אִישׁ.

Tränken, die Schafe הַשְׁקֵה הַצֹּאן.

Tränkrinne, die, שֹׁקֶת. Tränkrinnen שִׁקְתוֹת הַמַּיִם, רְהָטִים.

Trefflich, טוֹב מְאֹד, נִבְחָר.

Treffen, 1) trifft ihn das Schwert, so haftet es nicht מַשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב לֹא תָקוּם. Er traf den König zwischen den Fugen הִכָּה אֶת הַמֶּלֶךְ בֵּין הַדְּבָקִים. Das Eisen entfährt dem Stiel und trifft seinen Nächsten וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ וּמָצָא אֶת רֵעֵהוּ. 2) Einen zu Hause — מָצָא אִישׁ בְּבֵיתוֹ; auf der Reise, s. Begegnen. 3) Vom Unglück מָצָא, קָרָה אֵת, בּוֹא עַל; vom Fluche בּוֹא עַל, אֵת. 4) Wenn jedes Mädchen die Reihe traf בְּהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה.

Treffen, das, מִלְחָמָה, קְרָב.

Treppe, die, מַעֲלָה, plur. מַעֲלוֹת.

Jod י

Ja, 1) bei Antworten. Ja, es kamen zu mir die Männer כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים. Wirst du kommen? Ja הֲתָבוֹא? אָבוֹא. Ist Jemand hier? Ja! הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ? יֵשׁ. 2) Als Ausruf. Ja, zur Unterwelt fährst du hinab! אַךְ אֶל שְׁאוֹל תּוּרָד. Ja, des Frevlers Licht erlischt גַּם אוֹר רְשָׁעִים יִדְעָךְ. Ja, dann stehst du beschämt! כִּי אָז תֵּבוֹשִׁי. 3) Als Verstärkung. Ich thue dir heute kund, ja dir! הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אַף אָתָּה.

Jagd, die, צַיִד. Auf die Jagd gehen יָצָא הַשָּׂדֶה לָצוּד צָיִד. Er kam von der Jagd בָּא מִצֵּידוֹ.

Jagdhund, der, כֶּלֶב הַצַּיִד.

Jagen, 1) Wildpret צוּד צַיִד, צוּד צֵידָה; nach Etwas רָדַף אַחֲרֵי. 2) Einen aus dem Hause, גָּרֵשׁ אִישׁ מִבֵּיתוֹ.

Jahr, das, שָׁנָה, plur. שָׁנִים. Zwei Jahre שְׁנָתַיִם. Einige Jahre שְׁנוֹת מִסְפָּר. Uebers Jahr um die Zeit כָּעֵת חַיָּה. Von Jahr zu Jahr מִיָּמִים יָמִימָה.

Jahrbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Jahrhundert, das, im dritten — בַּמֵּאָה הַשְּׁלִישִׁית*.

Jahrstag, der, הַיּוֹם הַשָּׁב בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

Jahrszeiten, die vier אַרְבַּע עִתּוֹת הַשָּׁנָה.

Jahrsschluß, der, צֵאת הַשָּׁנָה.

Jahrzahl, die, מִסְפַּר *מִנְיַן הַשָּׁנִים.

Jammer, der, 1) das Wehklagen יְלָלָה, נְהִי, תַּאֲנִיָּה. 2) Der innere Jammer שֶׁבֶר רוּחַ, צָרַת הַנֶּפֶשׁ.

Jammergeschrei, das, זַעֲקַת שֶׁבֶר, קוֹל יְלֵיל.

Jammerthal, das, עֵמֶק הַבָּכָא.

Jammern, אָנָה, הֵילֵל.

Januar, der, הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי, טֵבֵת.

Jaspis, der, יָשְׁפֵה.

Jobel-Jahr, das, שְׁנַת הַיּוֹבֵל.

Jobel-Posaunen, die, שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים.

Joch, das, עֹל. Er legte ihm ein schweres Joch auf שָׂם עֹל כָּבֵד עַל צַוָּארוֹ, s. Auflegen, Aufbürden.

Jubel, der, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה, קוֹל רִנָּה, רְנָנָה. In Jubel ausbrechen פָּצַח רִנָּה.

Jubeln, הִתְרוֹעֵעַ, רָנַן, רַנֵּן, הַרְנִין.

Jugend, die, 1) die Zeit der Jugend יַלְדוּת, שַׁחֲרוּת, נְעוּרִים, נְעוּרוֹת, בְּחֻרִים, בְּחוּרוֹת, עֲלוּמִים. Der Jüngste nach seiner Jugend הַצָּעִיר כִּצְעִירָתוֹ. 2) Junge Leute הַבַּחוּרִים. Er ist noch in der Blüthe seiner Jugend עוֹדֶנּוּ פּוֹרֵחַ בַּהֲדַר עֲלוּמָיו.

Jugendlich, s. Jung.

Jugendfehler, der, חֵטְא נְעוּרִים.

Jugendzeit, die, יְמֵי נְעוּרִים.

Jugendkraft, die, seine Gebeine voll — עַצְמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמָיו.

Jude, der, יְהוּדִי, plur. יְהוּדִים. Sie wurden Juden מִתְיַהֲדִים.

Judenthum, das, דַּת יִשְׂרָאֵל.

Judentempel, der, s. Synagoge.

Juwel, der, s. Edelstein.

Juchhei! הֶאָח; das der Winzer הֵידָד.

Juli, der, הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי, *תַּמּוּז.

Jung, 1) von Menschen. Er ist — צָעִיר לְיָמִים הוּא. Ein junges Kind יֶלֶד רַךְ, עוּל יָמִים. Ein junger Knabe נַעַר קָטֹן. 2) Von Thieren. בֵּן. Ein junges Rind בֶּן בָּקָר. Junge Raben בְּנֵי עֹרֵב. 3) Ein junger Baum עֵץ לַח. 4) Junger Wein יַיִן חָדָשׁ.

Junggesell, der, בָּחוּר, *פָּנוּי. Ein Alter — הַבָּא בַיָּמִים וְאֵין לוֹ אִשָּׁה.

Junge, das, plur. die Jungen; 1) von allen Arten der Thiere, בָּנִים, יְלָדִים; von Vögeln auch אֶפְרֹחִים, גּוֹזָלִים. 2) Die Jungen einer Löwin, der Schakale, גּוּרֵי הַלְּבִיָּא, גּוּרֵי הַתַּנִּים; von Hirschen und Gazellen, עֹפֶר; vom Esel, עַיִר.

Junge, der, נַעַר.

Jungfrau, die, בְּתוּלָה, עַלְמָה. Jungfrauen בְּתוּלוֹת, עֲלָמוֹת.

Jungfrauschaft, die, בְּתוּלִים.

Jungfräulich, כְּדֶרֶךְ הַבְּתוּלוֹת.

Juni, der, הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי, סִיוָן.

Just, eben jetzt, עַתָּה.

Justiz, die, הַמִּשְׁפָּט; (fig. auf die Richter angewendet) הַשּׁוֹפְטִים, תֹּפְשֵׂי הַמִּשְׁפָּט.

Jurist, der, אִישׁ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Jauchzen, צָהַל, s. Jubeln.

Jüdin, die, אִשָּׁה יְהוּדִיָּה.

Jüdisch sprechen, דַּבֵּר יְהוּדִית.

Jüngling, der, בָּחוּר, plur. בַּחוּרִים; נַעַר, plur. נְעָרִים.

Jüngst, jüngsthin, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Jüngste, der, die, הַצָּעִיר בְּ, הַצְּעִירָה בְּ. Euer jüngster Bruder, אֲחִיכֶם הַקָּטֹן.

Jünger, als ich, er ist, צָעִיר הוּא מִמֶּנִּי לְיָמִים. Der Aeltere wird dem Jüngeren dienen, רַב יַעֲבֹד צָעִיר.

Jünger, der, תַּלְמִיד. Die Jünger Gottes, לִמּוּדֵי יי.

Je, 1) von je her, מֵאָז, גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם. 2) Je mehr, s. Desto. 3) Hat man das je gehört? מִי שָׁמַע כָּזֹאת. 4) Je nachdem, כְּפִי. 5) Je zwei und zwei, שְׁנַיִם שְׁנַיִם.

Jäger, der, צַיָּד, plur. צַיָּדִים. Ein tapferer — גִּבּוֹר צַיִד.

Jedoch, אוּלָם, אַךְ, אֶפֶס כִּי.

Jedesmal, מִדֵּי, בְּכָל עֵת.

Jeder, Jedermann, כָּל אִישׁ. Jede Frau, כָּל אִשָּׁה. Jedes Jahr בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. Jeden Morgen לַבְּקָרִים, בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר. Jeden Monat מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ.

Jederzeit, בְּכָל עֵת.

Jählings בְּפֶתַע פִּתְאוֹם.

Jähzorn, der, קְצַר אַפַּיִם.

Jähzornig, er ist קְצַר אַפַּיִם הוּא, קְצַר רוּחַ הוּא.

Jährig, s. Einjährig.

Jährlich שָׁנָה בְשָׁנָה, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה. Das jährliche Opfer זֶבַח הַיָּמִים.

Jetzt עַתָּה, כָּעֵת, כַּיּוֹם.

Jetzig, die jetzigen Gelehrten הַחֲכָמִים אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ.

Jemals, s. Je 3).

Jemand, wenn Jemand sündigt אִישׁ כִּי יֶחֱטָא, נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא. Es war Jemand hier בָּא הֵנָּה אִישׁ אֶחָד.

Jämmerlich schreien, זָעַק זְעָקָה גְדוֹלָה וּמָרָה, זָעַק זַעֲקַת שֶׁבֶר. Ein jämmerliches Aussehen, מַרְאֶה רַע מְאֹד.

Jenseitig, die jenseitige Stadt הָעִיר אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר, לַנָּהָר.

Jenseits des Jordans, מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן.

Jener Mann, הָאִישׁ הַלָּזֶה, הַלָּז. Jene Frau הָאִשָּׁה הַלֵּזוּ, הַלָּז. An jenem Tage, בַּיּוֹם הַהוּא. Jene Männer הָאֲנָשִׁים הָהֵם.

L ל

Labsal, das, s. Erquickung.

Laben, mit Etwas, סַמֵּךְ אִישׁ בְּ. Labt mich mit Aepfeln, רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים. Sich laben, סְעָד לִבּוֹ, s. Erquicken.

Lage, die, 1) eines Weinbergs מְקוֹם הַכֶּרֶם. Die Stadt hat eine gute — מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב; fig. die Lage der Dinge פְּנֵי הַדְּבָרִים. Ich bin in einer bedrängten — צַר לִי, בַּצָּרָה אָנֹכִי. 2) Eine Lage Sand, שִׁכְבַת הַחוֹל.

Lager, das, 1) für leblose Dinge מְקוֹם אוֹצָר. 2) Von Thieren רֵבֶץ, מַרְבֵּץ, מִרְבָּץ, מָעוֹן, מְעוֹנָה, plur. מְעוֹנוֹת. 3) Vom Menschen מִשְׁכָּב, עֶרֶשׂ, plur. עֲרָשׂוֹת; מִטָּה, plur. מַצָּע, יָצוּעַ, יְצוּעִים. 4) Von Soldaten oder Nomaden מַחֲנֶה, plur. מַחֲנַיִם, מַחֲנוֹת; תַּחֲנֹת.

Lagern, sich, 1) von Soldaten חָנָה בְּ. 2) Von Heerden רָבַץ, גָּלַשׁ. 3) Von Menschen und Thieren רָבַץ, שָׁכַן. Er läßt mich — יַרְבִּיצֵנִי.

Lagerstätte, die, von Thieren מַרְבֵּץ, s. Lager.

Ladanum, das, ein riechendes Harz לֹט.

Ladung, die, מַשָּׂא.

Lade, die, אָרוֹן, אַרְגַּז.

Laden, der, חָנוּת, s. Gewölbe.

Laden, 1) Getreide auf ein Thier עָמַס, שׂוּם דָּגָן עַל הַבְּהֵמָה, s. Aufladen. 2) Eine Sünde auf sich laden und sterben נָשָׂא חֵטְא לָמוּת. Sie werden eine Schuld auf sich — וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה. 3) s. Einladen. 4) Einen vor Gericht הוֹעֵד אִישׁ.

Lahm an den Füßen, נְכֵה רַגְלַיִם. Lahm werden הִפָּסֵחַ. Ein Lahmer פִּסֵּחַ. Die Lahmen פִּסְחִים.

Laterne, die, עֲשָׁשִׁית*.

Laib, der, Brod כִּכַּר לֶחֶם.

Lachen, über Einen שָׂחַק עַל אִישׁ, צָחַק לְאִישׁ.

Lachen, das, שְׂחֹק, שְׂחוֹק, צְחֹק.

Lallen, das, der Kinder שְׂפַת עוֹלָלִים.

Lamm, das, כֶּבֶשׂ, שֶׂה, plur. כְּבָשִׂים; (weibliches) כִּבְשָׂה, כַּבְשָׂה, plur. כְּבָשׂוֹת; טְלֶה, plur. טְלָאִים.

Lampe, die, נֵר. Lampen נֵרוֹת.

Lang, 1) der Tisch ist zwei Ellen — אַמָּתַיִם אָרְךְּ הַשֻּׁלְחָן. Seine Zweige wurden — אָרְכוּ פֹּארֹתָיו. Länger als die Erde ist ihr Maß אֲרֻכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּהּ. Ein Adler mit langen Schwingen נֶשֶׁר אֶרֶךְ הָאֵבֶר. Ein fünf Ellen langer Mann אִישׁ מִדָּה חָמֵשׁ בָּאַמָּה. 2) Eine lange Zeit יָמִים רַבִּים. Nachdem er eine lange Zeit dort gewesen וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים. Einen Monat lang חֹדֶשׁ יָמִים. Sieben Jahre lang שֶׁבַע שָׁנִים תְּמִימוֹת. Ein langes Leben אֹרֶךְ יָמִים.

Langbeinig, Langgliederig שָׂרוּעַ.

Langwierig, מְמֻשָּׁךְ, Ein langwieriges Harren תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה.

Langweilig, ein langweiliges Buch, סֵפֶר הַמַּלְאֶה אֶת הַקֹּרֵא בוֹ.

Langsam gehen, הָלַךְ לְאַט. Ein langsamer Mensch אִישׁ מִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ.

Langmuth, der, אֶרֶךְ אַפַּיִם.

Langmüthig sein, הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ, נַפְשׁוֹ. Ein Langmüthiger אִישׁ אֶרֶךְ אַפַּיִם.

Lange leben, הֶאֱרִיךְ יָמִים. So lange du lebst כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. Du hast dich lange genug in jener Stadt aufgehalten רַב לְךָ שֶׁבֶת בָּעִיר הַהִיא. So lange noch כָּל עוֹד, s. Athem. Wie lange noch? עַד מָתַי, עַד אָנָה, עַד אָן.

Langen, s. Reichen, Hinreichen.

Land, das, 1) im Gegensatze des Meeres יַבָּשָׁה, יַבֶּשֶׁת. 2) Eine strecke Landes כִּבְרַת אֶרֶץ. Das Land bauen עָבַד הָאֲדָמָה. 3) Auf das Land gehen הָלַךְ אֶל הַכְּפָרִים. 4) Das Land Egypten אֶרֶץ מִצְרַיִם. In allen Ländern בְּכָל הָאֲרָצוֹת. Fürstin der Länder שָׂרָתִי בַּמְּדִינוֹת.

Landthier, das, חַיַּת הַיַּבָּשָׁה.

Landleute, die, אִכָּרִים, עֹבְדֵי אֲדָמָה, הַיּוֹשְׁבִים בַּכְּפָרִים.

Landmann, der, אִכָּר, עֹבֵד אֲדָמָה.

Landsleute, die, wir sind — בְּאֶרֶץ אַחַת נוֹלַדְנוּ, יֻלַּדְנוּ.

Landsmann, der, er ist mein — נוֹלַד בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי

Landesgesetze, die, חֻקֵּי הָאָרֶץ, דָּתֵי הַמְּדִינָה.

Landesherr, der, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ.

Landeskind, das, אֶזְרָח, אֶזְרַח הָאָרֶץ. Die Landeskinder בְּנֵי הַמְּדִינָה.

Landessprache, die, שְׂפַת הָעָם.

Landplage, die, נֶגַע כָּל הָאָרֶץ.

Landpfleger, der, שַׂר הַמְּדִינָה.

Landschaft, die, מְדִינָה, plur. מְדִינוֹת.

Landstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Landstrich, der, חֶבֶל.

Landstreicher, der, רֵיק הַסּוֹבֵב בָּאָרֶץ, אִישׁ בִּבְלִי תְעוּדָה בַּחַיִּים.

Lanze, die, רֹמַח, plur. רְמָחִים.

Laß, deine Taue sind — נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ.

Last, die, מַשָּׂא, נֵטֶל, סֵבֶל, סֹבֶל; fig. Einem zur Last fallen הָיָה לְמַשָּׂא עַל, אֶל אִישׁ. Sich selbst zur Last sein הָיָה לְמַשָּׂא עָלָיו. Zu viel Reichthum ist auch eine Last עֹשֶׁר רַב גַּם הוּא מַשָּׂא כָבֵד.

Lastträger, der, נֹשֵׂא סֵבֶל, סַבָּל, plur. סַבָּלִים.

Lasten, auf Einem, כָּבֵד עַל אִישׁ.

Laster, das, חַטָּאת, s. Sünde.

Lasterhafte Menschen חַטָּאִים.

Laststein, der, אֶבֶן מַעֲמָסָה.

Lassen, 1) laßt ihn Fluchen הַנִּיחוּ לוֹ וִיקַלֵּל. Er ließ ihn nicht mehr zurückkehren לֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב. Du ließest mich nicht küssen meine Töchter לֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבְנוֹתַי. 2) Er läßt Gras wachsen für das Vieh מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. Einen Leben lassen הֶחֱיָה, חִיָּה אִישׁ. 3) Etwas sein lassen חָדַל, s. Unterlassen. Er sprach zu dem Priester: Laß es nur! וַיֹּאמֶר אֶל הַכֹּהֵן אֱסֹף יָדֶךָ. 4) Von Etwas lassen חָדַל, הִרְפָּה מִן; s. Ablassen. 5) Er ließ sein Kleid bei mir עָזַב בִּגְדוֹ אֶצְלִי,

בְּיָדִי . 6) Wohlan denn! Laßt uns rechten לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה .

Laffe, der, ein junger — נַעַר עַז פָּנִים וְדַל בִּינָה .

Lappen, der, abgenützte Lappen בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת .

Lazareth, das, בֵּית הַחָפְשִׁית, בֵּית חוֹלִים .

Loos, das, s. Los.

Lob, das, תְּהִלָּה, תְּהִלּוֹת, שֶׁבַח . Gott sei lob! בָּרוּךְ אֱלֹהִים .

Lobgesang, der, שִׁיר תְּהִלָּה .

Lobsingen, Gott שׁוּר תְּהִלַּת אֱלֹהִים .

Lobeserhebungen, die, Gottes רוֹמְמוֹת אֵל .

Loben, Einen, הַלֵּל, שַׁבֵּחַ אִישׁ .

Lobenswürdig, sie ist, לָהּ נָאוָה תְהִלָּה .

Lobpreisen, Gott, הַגֵּד בַּשֵּׂר תְּהִלַּת אֱלֹהִים .

Lobredner, der, Jemands — הַמְסַפֵּר, הַמַּזְכִּיר תְּהִלַּת אִישׁ .

Logik, die, חָכְמַת הַהִגָּיוֹן*.

Lodern, ein loderndes Feuer אֵשׁ יֹקֶדֶת, אֵשׁ לַהַט . Der Brief lodert in Feuer auf הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת אֵשׁ לַהַט יֹאכְלֶנָּה .

Lohn, der, שָׂכָר, שֶׂכֶר, מַשְׂכֹּרֶת, פְּעֻלָּה ; der Buhlerinnen, אֶתְנָה, אֶתְנַן . In ihrer Beobachtung ist großer Lohn בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב .

Lohnarbeiter, der, שָׂכִיר, עוֹשֶׂה מְלָאכָה בִּשְׂכָרוֹ . Die Lohnarbeiter שְׂכִירִים, עֹשֵׂי שָׂכָר .

Lohnen, Einem mit Undank שַׁלֵּם אִישׁ רָעָה תַּחַת טוֹבָה .

Los, das 1) beim Losen, גּוֹרָל , Lose, גּוֹרָלוֹת . Das Los ist auf ihn gefallen נָפַל עָלָיו הַגּוֹרָל . 2) Schicksal. Das ist dein Los von mir זֶה גוֹרָלֵךְ מֵאִתִּי . In seinem Zorne theilt er ihnen Lose zu חֲבָלִים יְחַלֵּק בְּאַפּוֹ .

Los, ein loses Brett in der Wand קֶרֶשׁ אֲשֶׁר לֹא הֻנִּיחָה לוֹ . Laß ihn los יִדְבַּק אֶל הַקִּיר .

Losbinden, ein angebundenes Pferd הַתֵּר אֶת הַסּוּס הָאָסוּר .

Losgeben, die Gefangenen שַׁלַּח הַשְּׁבוּיִם חָפְשִׁים . קָרוֹא לַאֲסוּרִים דְּרוֹר .

Loswerden, ich kann ihn nicht — אֵינֶנּוּ סָר מִמֶּנִּי .

Lossein, nun bin ich der Sorge los עַתָּה אֵין דְּאָגָה בְּלִבִּי, עַתָּה הַיָּגוֹן עֲזָבָנִי .

Loslassen, einen gespannten Strick נַתֵּשׁ הַחֶבֶל הַנָּטוּי . Einen Gefangenen שַׁלֵּחַ הַשָּׁבוּי . Laß mich los! הַרְפֵּה יָדְךָ מִמֶּנִּי .

Losmachen, den Gurt פַּתֵּחַ, רַפֵּה הַחֲגוֹרָה ; s. Lösen.

Lose, 1) ein loses Gesindel אֲנָשִׁים רֵיקִים, אֲסַפְסֻף . 2) Ein loses Maul לְשׁוֹן רָע, לְשׁוֹן דֹּפִי .

Losen, um Etwas הַפֵּל גּוֹרָלוֹת, הַשְׁלֵךְ יַדֵּה, יָרֹה, הָטֵל גּוֹרָל עַל .

Loskaufung, die, גְּאֻלָּה .

Loskaufen, Einen גָּאֹל, פְּדֵה אִישׁ . Er lasse sie — וְהֶפְדָּהּ .

Losreißen, der Faden ist losgerissen נִתַּק הַחוּט . Die Rinder hatten sich losgerissen שָׁמְטוּ הַבָּקָר . Fig. Mein Herz hat sich von ihnen losgerissen נָקְעָה נַפְשִׁי מֵהֶם . Ein Theil seines Landes ist von seiner Herrschermacht losgerissen חֵלֶק אַרְצוֹ נִקְרַע מִמַּמְלַכְתּוֹ .

Lossprechen, Einen, vom Richter הַצְדֵּק אִישׁ . Einen von einer Schuld נַקֵּה אִישׁ מֵעָוֹן .

Lotusbäume, die, צֶאֱלִים .

Lotterbube, der, בֶּן בְּלִיַּעַל .

Loch, das, חוֹר, חֹר, נֶקֶב . Löcher חוֹרִים, נְקָבִים : für Riegel בָּתִּים לַבְּרִיחִים . Einen ins Loch stecken שׂוּם אִישׁ בַּבּוֹר .

Locke, die, קְוֻצָּה, דַּלַּת רֹאשׁ . Seine herabwallenden Locken קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים . Künstliche Locken מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה .

Locken, er wurde in das Haus gelockt פִּתּוּהוּ וּבָא אֶל הַבַּיִת .

Locker, 1) der Zahn ist, הַשֵּׁן תְּנוּעַ בְּעוֹרָהּ . 2) lockere Erde עָפָר תָּחוּחַ*. 3) Locker Leben, s. Liederlich.

Lorbeerbaum, der, דַּפְנָא*.

Löhnung, die, שָׂכָר .

Löwin, die, לְבִיָּא , Löwinnen, לְבָאוֹת .

Löwe, der, אֲרִי, אַרְיֵה, לָבִיא ; Poetisch, שַׁחַל, לַיִשׁ . Löwin, אֲרָיִים, אֲרָיוֹת, לְבָאִים . Ein junger Löwe, der schon auf Raub ausgeht כְּפִיר, כְּפִיר אֲרָיוֹת, plur. כְּפִירִים ; der noch bei der Mutter ist, גּוּר, גּוּר אַרְיֵה. plur. גּוּרִים .

Löwengrube, die, גֹּב אַרְיָוָתָא.

Löwenhöhle, die, חוֹר, מְעוֹן אֲרָיוֹת.

Löwenmuth, der, er hat einen — לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה.

Lösegeld, das, כֹּפֶר, פִּדְיוֹן, פְּדוּיִם, כֶּסֶף הַפִּדּוּיִם. Das Lösegeld für dich כֹּפֶר פִּדְיוֹן נַפְשְׁךָ; כָּפְרְךָ.

Lösen, 1) den Gürtel, פִּתַּח הָאֵזוֹר, רִפָּה הַמְּזִיחַ; die Fesseln פִּתַּח חַרְצֻבּוֹת, מוֹסֵרוֹת. Gott löset die Gefesselten יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים. 2) Loskaufen, גָּאַל, פָּדָה. 3) Ein Räthsel, הִגִּיד, מָצָא חִידָה. 4) Geld für seine Waare קִבֵּל כֶּסֶף מְחִיר מַעֲרָבָיו.

Löcherig, נָקוּב, מָלֵא נְקָבִים. Ein löcheriger Sack שַׂק מָלֵא חוֹרִים וּקְרָעִים.

Löffel, der, כַּף*.

Löschen, den Durst, שָׁבַר צִמְאוֹ; das Feuer, כִּבָּה הָאֵשׁ.

Lug, der, mit Lug und Trug umgehen שֶׁקֶר וְרְמִיָּה.

Lugen, er lugt durchs Gitter מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים.

Luder, das, נְבֵלָה, s. Aas.

Lumpig, ein lumpiger Mensch אִישׁ לָבוּשׁ קְרָעִים. (Im moralischen Sinne) אִישׁ שָׁפָל וְנִבְזֶה.

Lumpen, die, מְלָחִים, סְחָבוֹת, קְרָעִים.

Lumpengesindel, das, אֲסַפְסֻף, בְּנֵי נָבָל, בְּנֵי בְלִי שֵׁם.

Lunge, die, רֵיאָה*.

Lust, die, eine Lust für die Augen תַּאֲוָה לָעֵינַיִם. מַחְמַד עֵינַיִם. Der Abend meiner Lust נֶשֶׁף חִשְׁקִי. Alles, was anzusehen eine Lust ist כָּל שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה. Die Kinder deiner Lust בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ. Sie regt mit Lust ihre Hände וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ. Lust zu Etwas haben חָפֵץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Ich habe keine Lust zu Essen נַפְשִׁי אֵינֶנָּה מִתְאַוָּה לֶאֱכֹל. Er hatte Lust zu Bauen חָשַׁק לִבְנוֹת.

Lustbarkeit, die, שִׂמְחָה; eine anstellen, עָשָׂה שִׂמְחָה.

Lustgarten, der, גַּן חֶמֶד.

Lusthaus, das, בֵּית, סֻכַּת הַגַּן, בֵּית שַׁעֲשׁוּעִים (בְּאַחַת מֵעָרֵי הַשָּׂדֶה).

Lustwandeln, im Garten, הִתְהַלֵּךְ, שׂוּחַ בַּגַּן.

Lustig, שָׂמֵחַ, טוֹב לֵב. Ueber wen macht ihr euch lustig? עַל מִי תִּתְעַנָּגוּ.

Lustigmacher, der. הָעֹשֶׂה צְחוֹק לַאֲנָשִׁים, הַמְשַׂחֵק לַאֲנָשִׁים, s. Belustigen.

Luft, die, 1) der Dunstkreis. Die Vögel in der Luft צִפּוֹר שָׁמַיִם. 2) Der Windhauch, רוּחַ, אֲוִיר*. Luft schöpfen הֵשִׁיב רוּחַ; fig. ich will reden und mir Luft machen אֲדַבְּרָה וְיִרְוַח לִי.

Luftig, ein luftiger Ort מָקוֹם אֲשֶׁר יַעֲבֹר בּוֹ הָרוּחַ.

Lufterscheinung, die, מוֹפֵת הַנִּרְאֶה בַשָּׁמַיִם.

Luftschloß, das, sich Luftschlösser bauen רְעוּת רוּחַ.

Lau, das Wasser ist, הַמַּיִם חַמִּים מְעַט, הַחֵלוּ לְחֹם.

Laub, das, eines Baumes עֲלֵי הָעֵץ.

Laubhüttenfest, das, חַג הַסֻּכּוֹת.

Laube, die, סֻכָּה, plur. סֻכּוֹת.

Lauge, die, von Asche מֵי אֵפֶר; von Laugensalz מֵי נֶתֶר.

Laugensalz, das, נֶתֶר בֹּרִית.

Laus, die, כִּנָּה*, Läuse, כִּנִּים, כִּנָּם.

Laut rufen, weinen, קָרָא, בָּכָה בְּקוֹל גָּדוֹל. Sie sollen anheben mit lauter Stimme וְעָנוּ קוֹל רָם.

Laut, der, weder eine Stimme, noch ein Laut אֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב.

Laut des königlichen Befehls, כְּפִי מִצְוַת הַמֶּלֶךְ.

Lautbar, es wurde lautbar, daß. הַקּוֹל נִשְׁמַע לֵאמֹר. נוֹדַע הַדָּבָר בִּקְהַל רָב.

Laute, die, נֵבֶל, plur. נְבָלִים.

Lauten, er schrieb einen Brief welcher lautet, כָּתַב אִגֶּרֶת לֵאמֹר.

Lauter, von flüssigen Dingen, זַךְ; von edeln Metallen צָרוּף, טָהוֹר; moralisch, בַּר, (weibl.) בָּרָה. Gottes Wort ist — אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה.

Lauch, der, חָצִיר.

Laulich, das lauliche Wasser מַיִם פּוֹשְׁרִים; s. Lau.

Laune, die, er ist in einer guten, üblen Laune לִבּוֹ טוֹב עָלָיו, פָּנָיו נִזְעָמִים, זֹעֲפִים; סַר וְזָעֵף הוּא.

Lauer, die, אֶרֶב, אֹרֶב, מַאֲרָב.

Lauern, auf Einen, אָרַב, צָפָה, צָפַן לְאִישׁ. Er lauert ihm auf, um ihn zu tödten אוֹרֵב לוֹ לַהֲמִיתוֹ. Die auf mich lauern שׁוֹרְרַי, שׁוֹרְרָי. Der lauernde Parder נָמֵר שֹׁקֵד.

Lauerer, der, אֹרֵב, מְאָרֵב.

Lauf, der, von Menschen מְרוּצָה, מֵרוֹץ; von der Sonne, תְּקוּפָה. Der Lauf der Natur דֶּרֶךְ הַטֶּבַע. Er ließ seinem Zorne freien Lauf אֵין מַעְצוֹר לְאַפּוֹ.

Laufbahn, die, der Sonne אֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ. Wie der Held auf seiner Laufbahn כְּגִבּוֹר יָרוּץ אֹרַח. Der Gestirne מְסִלּוֹת הַכּוֹכָבִים; fig. vom Leben, s. Lebenslauf.

Laufen, רוּץ, רוֹצֵץ.

Laufen, das, מְרוּצָה, מֵרוֹץ.

Lauschen, s. Horchen, Lauern.

Lieb, 1) es ist mir lieb zu hören, יִנְעַם לִי לִשְׁמֹעַ. Der Wein ist mir lieber als alle Getränke נִבְחַר לִי (אוֹהֵב אֲנִי) הַיַּיִן מִכָּל הַמַּשְׁקִים. Ein lieber Knabe נַעַר נָעִים. 2) Ich habe ihn lieb אֲהַבְתִּיהוּ, נַפְשִׁי חָפְצָה בוֹ. Mein lieber Bruder אָחִי אֲהוּבִי.

Liebäugeln, mit einem Mädchen עָגַב עַל נַעֲרָה בְּעֵינָיו.

Liebhaber, der, 1) eines Kunstwerkes אֹהֵב מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת. 2) Eines Mädchens, אָהוּב, דּוֹד, רֵעַ. Ihre Liebhaber מְאַהֲבֶיהָ.

Liebchen, das, s. Geliebte.

Lieblos, ein liebloser Mensch אִישׁ לֹא חָסִיד.

Lieblich sein, נָעֵם. Wie lieblich sind deine Wohnungen! מַה־יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. Eine liebliche Harfe כִּנּוֹר נָעִים. Der liebliche Sänger in Israel נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל. Liebliche Pflanzen נִטְעֵי נַעֲמָנִים. Eine liebliche Gazelle אַיֶּלֶת אֲהָבִים. Ein lieblicher Geruch רֵיחַ נִיחֹחַ, s. Angenehm.

Lieblichkeit, die, נֹעַם.

Liebling, der, Gottes יְדִיד אֱלֹהִים.

Lieblingsdichter, der, er ist mein — שִׁירָיו יֶקְרוּ בְּעֵינַי מִכָּל הַשִּׁירִים.

Liebe, die, 1) Einem Liebe erzeigen עָשָׂה חֶסֶד עִם אִישׁ. Die Liebe Gottes אַהֲבַת, חֶסֶד אֱלֹהִים. 2) Gegen Verwandte, רַחֲמִים. Ihre Liebe wurde rege gegen ihren Sohn נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ. 3) Geschlechtsliebe, אַהֲבָה, דּוֹדִים; unkeusche, עֲגָבָה oder עַגְבָה.

Lieben, Einen, אָהַב, חָבַב, רָחַם אֶת.

Liebenswürdig, ein liebenswürdiges Mädchen נַעֲרַת חֵן, נַעֲרָה טוֹבַת חֵן.

Liebesgedicht, das, שִׁיר דּוֹדִים, שִׁיר יְדִידוֹת; (ein unkeusches) שִׁיר עֲגָבִים.

Liebesgenuß, der, in Liebesgenüssen schwelgen, הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים.

Liebkosen, ein Kind, נַשֵּׁק וְחַבֵּק אֶת הַיֶּלֶד. Auf den Knieen werdet ihr geliebkoset עַל בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ.

Liebreich, gegen den Liebreichen bist du — עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד. Liebreiche Männer אַנְשֵׁי חֶסֶד.

Liebschaft, die, sie hat eine, יֶשׁ לָהּ דּוֹד, רֵעַ.

Lügner, der, אִישׁ כָּזָב, מְכַזֵּב, מְשַׁקֵּר, דֹּבֵר שְׁקָרִים, כְּזָבִים, אִישׁ כָּזָב.

Lüge, die, כָּזָב, שֶׁקֶר, כַּחַשׁ. Lügen כְּזָבִים, שְׁקָרִים, בַּדִּים. Einen Lügen strafen הִכְזִיב אִישׁ. Einer Lüge überführt sein הִכָּזֵב.

Lügen, כַּזֵּב, שַׁקֵּר, דַּבֵּר שֶׁקֶר.

Lügengeist, der, רוּחַ שֶׁקֶר.

Lügenhafte Reden, דִּבְרֵי שֶׁקֶר.

Lügenmaul, לְשׁוֹן, שְׂפַת שֶׁקֶר.

Lügenprofeten, die, נְבִיאֵי שֶׁקֶר, בַּדִּים.

Liegen, 1) eigentl. שָׁכַב; von Thieren, רָבַץ. Im Bette, auf der Erde שָׁכַב עַל הַמִּטָּה, לָאָרֶץ. Ihr Herr lag todt auf der Erde, אֲדֹנֵיהֶם נֹפֵל מֵת אַרְצָה. Das Buch liegt nicht auf dem Tische הַסֵּפֶר אֵינֶנּוּ עַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Die Stadt, welche am Flusse liegt הָעִיר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַנָּהָר. 3) Vor einer Stadt — חָנָה עַל עִיר. Auf der Lauer — יָשַׁב בַּמַּאֲרָב, s. Hinterhalt. 4) Er läßt das Geschäft — יִרְפּוּ יָדָיו מִן הַמְּלָאכָה. 5) Mir liegt viel, wenig daran גָּדוֹל, קָטֹן הַדָּבָר הַזֶּה בְּעֵינַי. Was liegt ihm an seinem zurückgelassenen Hause? מַה חֶפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו.

Lied, das, שִׁיר, שִׁירָה. Lieder, שִׁירִים, שִׁירוֹת.

Lüderlich Arbeiten, הִתְרַפָּה בִמְלַאכְתּוֹ. Lüderlich Leben, הָלַךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ.

Licht werden, אוֹר, הָיָה אוֹר, s. Hell. Am ichten Morgen בְּאוֹר הַבֹּקֶר.

Licht, das, אוֹר, אוֹרָה. Das große Licht הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל. Die Lichter des Himmels מְאוֹרֵי, מְאוֹרוֹת הַשָּׁמַיִם. Große Lichter אוֹרִים גְּדוֹלִים. Das Licht einer Lampe אוֹר נֵר. Beständig Licht unterhalten הַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד.

Lichten, einen Wald, s. Aushauen.

Lichtputze, die, מֶלְקָחַיִם לְהֵטִיב הַנֵּר.

Lichtstrahl, der, נְהָרָה. Lichtstrahlen קַרְנֵי אוֹר.

Lilie, die, חֲבַצֶּלֶת.

Linderung, die, von Wunden כֵּהָה.

Lindern, er vermag nicht eure Wunde zu lindern לֹא יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר.

Linsen, die, עֲדָשִׁים. Ein Linsen-Gerücht נְזִיד עֲדָשִׁים.

Linie, die, קַו, שִׂרְטוּט*.

Liniren, ein Buch שַׂרְטֵט סֵפֶר*.

Linnen, s. Leinen.

Lineal, das, סִרְגּוֹל.

Link, die linke Seite צַד שְׂמָאלִי. Die linke Hand שְׂמֹאל, יַד שְׂמֹאל, כַּף שְׂמָאלִית. Zu seiner Linken, מִשְּׂמֹאלוֹ. Er ist links אִישׁ אִטֵּר יַד יְמִינוֹ.

Linkisch, s. Ungeschickt, Verkehrt.

Links, der Stadt מִשְּׂמֹאל לָעִיר. Links Gehen הַשְׂמִיל. Weiche weder rechts noch links אַל תָּסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל.

List, die, עֹרֶם, עָרְמָה, עָקְבָה.

Listig sein, עָרַם, הֶעֱרִים. Er hat mich zweimal listig hintergangen וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַעֲמַיִם. Auf eine listige Weise בְּעָרְמָה. Ein listiger Mensch עָרוּם, plur. עֲרוּמִים.

Liste, die, רְשִׁימָה*.

Lüstern sein, הִתְאַוָּה תַאֲוָה. Nach einer Frucht, הִתְאַוָּה לִפְרִי; er ist lüstern nach dem Weibe seines Nächsten יַחְמוֹד בְּלִבּוֹ אֵת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ. Nach Gold חָמַד זָהָב.

Lüsternheit, die, אַוַּת נֶפֶשׁ.

Lispeln, הִתְלַחֵשׁ.

Lieferant, der, bei einer Armee אִישׁ מֵכִין צֵידָה וּמַלְבּוּשִׁים לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Liefern, 1) Etwas an Einen, s. Ueberliefern. Brod für die Armee נָתַן לֶחֶם לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה בִּמְחִיר כֶּסֶף. 2) Dem Feinde eine Schlacht עָשָׂה מִלְחָמָה אֶת הָאוֹיֵב.

Lippe, die, שָׂפָה, plur. שְׂפָתַיִם. Seine Lippen. שְׂפָתָיו שִׂפְתוֹתָיו.

Lücke, die, in einer Mauer פֶּרֶץ, plur. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת, בְּקָעִים; in einer Schrift. Hier ist eine Lücke פֹּה הַנְּיָר חָלָק*. Fig. Der Tod machte eine Lücke in unserer Gesellschaft הַמָּוֶת עָשָׂה פֶּרֶץ בְּאַנְשֵׁי חֶבְרָתֵנוּ.

Leu, Leue, der, s. Löwe,

Laib, der, Brod. כִּכַּר לֶחֶם. Einige Laib Brod כִּכְּרוֹת לֶחֶם.

Leib, der, 1) Körper überhaupt. גְּוִיָּה, גֵּוָה, בָּשָׂר. Ihre Leiber, גְּוִיּוֹתֵיהֶם. Mein Leib und meine Seele נַפְשִׁי וּבִטְנִי, לִבִּי וּבְשָׂרִי. Er ist mit ihm ein Leib und eine Seele הוּא קָרוֹב לוֹ בְּלֵב וָנֶפֶשׁ; יֶאֱהָבוּ אִישׁ אֶת אָחִיו בְּלֵב וָנֶפֶשׁ. Das Herz im Leibe thut mir weh יִכְאַב לִבִּי בְּקִרְבִּי. Einem zu Leibe gehen פָּגַע בְּאִישׁ. Das Kleid an seinem Leibe הַבֶּגֶד אֲשֶׁר עָלָיו. 2) Unterleib. Sie ist gesegneten Leibes מְלֵאָה הִיא, s. Schwanger. Zwillinge waren in ihrem Leibe תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ. 3) Er hängt an ihm mit Leib und Seele נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ.

Leibeigene, der, עֶבֶד עוֹלָם.

Leibwache, die, טַבָּחִים; unter David כְּרֵתִי וּפְלֵתִי unter den spätern Königen הַכָּרִי וְהָרָצִים; der jetzigen Könige אַנְשֵׁי חַיִל לְמִשְׁמַר הַמֶּלֶךְ.

Leiblich, ihr leiblicher Sohn בֵּן, בַּר בִּטְנָהּ. Seine leiblichen Kinder בְּנֵי בִטְנוֹ, בָּנָיו הַיֹּצְאִים מֵחֲלָצָיו.

Sie sind leibliche Geschwister אָב אֶחָד וְאֵם אַחַת לְכֻלָּם.

Leibeserben, die, יוֹרְשֵׁי אִישׁ יֹצְאֵי יְרֵכוֹ.

Leibesfrucht, die, פְּרִי בֶטֶן.

Leibrock, der, כְּתֹנֶת, כֻּתֹּנֶת.

Leugnen, כִּחֵשׁ; Etwas כִּחֵשׁ בְּ.

Leid, es ist mir leid um dich, mein Bruder! צַר לִי

עָלֶיךָ אָחִי. Es thut mir leid ihn beleidigt zu haben נִחַמְתִּי כִּי הִכְלַמְתִּיו.

Leid, das, 1) Nichts zu Leide that ich Einem unter ihnen לֹא הֲרֵעֹתִי אֶת אַחַד מֵהֶם. Sich ein Leides anthun אַבֵּד נַפְשׁוֹ. 2) Wer hat Weh? Wer hat Leid? לְמִי אוֹי, לְמִי אֲבוֹי. Wenn irgend einer das Leid seines Herzens empfindet אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ.

Leidwesen, das, ich erfuhr es zu meinem großen — רַבָּה עַצְּבַת לִבִּי בְּשָׁמְעִי זֹאת.

Leidtragend, ein Leidtragender מִתְאַבֵּל עַל מֵת, אֹנֵן.

Leidige Tröster, מְנַחֲמֵי עָמָל.

Leidlich, s. Erträglich.

Leiden, 1) schmerzen כָּאַב; an den Füßen חָלָה אֶת רַגְלָיו. Ich leide keinen Mangel לֹא אֶחְסַר. 2) Ich kann ihn nicht — אֵין לִי חֵפֶץ בּוֹ, לֹא אוּכַל לְשֵׂאת דַּרְכּוֹ. 3) Soll ich das von ihm leiden? הַאִם אַנִּיחֶנּוּ לַעֲשׂוֹת עִמִּי כָּזֹאת.

Leiden, das, מַכְאֹב. Ich kenne seine Leiden יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו.

Leidend, er ist immer כָּל יָמָיו מַכְאֹבִים, אִישׁ מַכְאֹבוֹת הוּא.

Leidenschaft, die, תְּשׁוּקָה עַזָּה.

Leidenschaftlich, er liebt sie, יֶאֱהָבֶנָּה אַהֲבָה עַזָּה.

Leider, אֲהָהּ, אוֹי.

Leihen, Einem Geld הַלְוֵה כֶסֶף אֶת אִישׁ.

Leise kommen, sprechen בּוֹא בַלָּט, דַּבֵּר בַּלָּט, בַּשֶּׁלִי. Eine leise Stimme קוֹל דַּק. Sie kamen Abends geheim zusammen und sprachen leise mit einander לְעֵת עֶרֶב נוֹעֲדוּ יַחְדָּיו וַיְדַבְּרוּ בַלָּט אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

Leitung, die, הַדְרָכָה. Unter Jemands Leitung spielen נַגֵּן עַל יְדֵי אִישׁ.

Leute, die, אֲנָשִׁים, בְּנֵי אָדָם.

Leiten, Jemanden auf einen Weg הוֹלֵךְ, נָחֹה, הַנְחֵה, הַדְרֵךְ אִישׁ בַּדֶּרֶךְ: an einen Ort הוֹלֵךְ, הַנְחֵה, נַהֵל אֶל; eine Heerde נַהֵג עֵדֶר; das Wasser in die Stadt יַשֵּׁר הַמַּיִם לָעִיר.

Leiter, die, סֻלָּם.

Läutern, von Metallen זַקֵּק, זִקֵּק, צָרֹף, צָרֵף; vom Weine זַקֵּק, זִקֵּק.

Leicht, קַל. Dem Vernünftigen wird die Kenntniß leicht דַּעַת לְנָבוֹן נָקָל. Leichter machen הָקֵל מִן. Auf eine leichte Art heilen רַפֵּא עַל נְקַלָּה.

Leichtgläubig sein, הַאֲמֵן לְכָל דָּבָר.

Leichtsinn, der, פַּחֲזוּת.

Leichtsinnig, פַּחַז נִמְהָר.

Leuchte, die, Israels נֵר יִשְׂרָאֵל.

Leuchten, אוֹר, הָאֵר. Die sieben Lampen sollen — יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת. Einem — הָאֵר לְאִישׁ.

Leuchten, das, Oel zum שֶׁמֶן לַמָּאוֹר.

Leuchter, der, מְנוֹרָה, plur. מְנוֹרוֹת.

Leichtfertige Menschen, פֹּחֲזִים.

Leichtfertigkeit, die, פַּחֲזוּת.

Leichnam, der, von Menschen מֵת, נֶפֶשׁ מֵת, נִבְלַת נְבֵלָה, אָדָם, גּוּפָה; verächtlich פֶּגֶר; von Thieren נְבֵלָה, פֶּגֶר, plur. פְּגָרִים; von Menschen und Thieren גְּוִיָּה, plur. גְּוִיּוֹת.

Leiche, die, 1) s. Leichnam; 2) s. Leichenbegängniß.

Leichenbegängniß, das, הַלְוָיַת הַמֵּת*.

Leichengeruch, der, בְּאֹשׁ הַמֵּת.

Leichentuch, das, מִכְסֵה אֲרוֹן הַמֵּת.

Leichenstein, der, s. Grabstein.

Leim, der, דֶּבֶק, דִּבְקָא.

Leimen, Etwas, דַּבֵּק, הַדְבֵּק דָּבָר בְּדֶבֶק*.

Leinöl, das, שֶׁמֶן פִּשְׁתִּים.

Leinene Kleider, בִּגְדֵי בַד.

Leiste, die, eines Tisches מִסְגֶּרֶת הַשֻּׁלְחָן. Leisten מִסְגְּרוֹת.

Leisten, Einem Hülfe הוֹשִׁיעַ, עֲזוֹר אִישׁ; Bürgschaft für Einen, s. Bürgschaft. Einem Gesellschaft הִתְרָעֵה אֶת אִישׁ, s. Gesellen.

Läufig sein, von Thieren יָחֹם.

Läufer, der, רָץ, plur. רָצִים.

Leopard, der, נָמֵר, plur. נְמֵרִים.

Lebhaft, חָיֶה. Sie sind — חָיוֹת הֵנָּה.

Lebewohl, das, ich habe ihm Lebewohl gesagt בֵּרַכְתִּיו בְּלֶכְתִּי מֵאִתּוֹ, בְּטֶרֶם עָזְבֵנִי אָמַרְתִּי לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם (oder) חֲיֵה בַּנְּעִימִים.

Leblos, er war לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה, יָצְאָה נַפְשׁוֹ.

Leben, חָיֹה. Er lebt, sie leben noch עוֹדֶנּוּ חַי, עוֹדָם חַיִּים. Lange leben הַאֲרֵךְ יָמִים. Einen

leben lassen חַיֵּה, הַחֲיֵה אִישׁ. Es lebe der König! יְחִי הַמֶּלֶךְ.

Leben, das, 1) Gegensatz des Todes חַיִּים. Leben um Leben נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ. Es gilt sein Leben בְּנַפְשׁוֹ הוּא. Er drückt zu Boden mein Leben דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי. Einen am Leben erhalten הַחֲיֵה אִישׁ. Bei deinem Leben, o König! חֵי נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ. 2) Das ewige Leben חַיֵּי עוֹלָם. 3) Sein ganzes Leben כָּל יָמָיו, כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Lebend, lebendig, 1) alle lebendige Wesen כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים, אֲשֶׁר נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפָּיו. Ergreift sie lebendig תִּפְשׂוּם חַיִּים. Lebendige Vögel צִפֳּרִים חַיּוֹת. Einen lebendig machen חַיֵּה, הַחֲיֵה אִישׁ. 2) Lebendiges Wasser מַיִם חַיִּים.

Lebensart, die, eines Menschen דֶּרֶךְ הָאָדָם, מִנְהַג הָאָדָם וּמִשְׁפָּטוֹ כָּל הַיָּמִים.

Lebensordnung, die, s. Diät.

Lebensgefahr, die, סַכָּנַת נֶפֶשׁ*. Mit Lebensgefahr müssen wir unser Brod erlangen בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ.

Lebensgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת אִישׁ.

Lebensgröße, die, קוֹמַת אִישׁ.

Lebensdauer, die, חֶלֶד, יְמֵי שְׁנוֹת הָאָדָם.

Lebenssatt, שְׂבַע יָמִים.

Lebenslauf, der, אוֹרַח הַחַיִּים, s. Lebensgeschichte.

Lebenslänglich eingesperrt sein, הָיָה בְּבֵית הַמִּשְׁמָר כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Lebensmittel, die Lebensmittel des Menschen לֶחֶם חֻקּוֹ, חַיַּת יָדוֹ, פַּרְנָסָה.

Lebenszeit, die, יְמֵי חַיִּים.

Leber, die, כָּבֵד.

Leberlappen, der, יֹתֶרֶת הַכָּבֵד, הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד. (Nach Andern, יֹתֶרֶת das Netz).

Legen, 1) Etwas an einen Ort נָתַן, שׂוּם, שׁוּת, הַשְׁכֵּב, הֵנִיחַ דָּבָר בְּ, עַל, אֶל. Ein Kind ins Bett הַשְׁכֵּב יֶלֶד עַל הַמִּטָּה. Sich zu Einem, שָׁכַב עִם. 2) Eier, יָלַד, מִלֵּט בֵּצִים. 3) Er legte Hand an ihn שָׁלַח יָדוֹ בּוֹ, הָיְתָה יָדוֹ בּוֹ. 4) Einem einen Stein in den Weg, נָתַן אֶבֶן לְמִכְשׁוֹל לִפְנֵי אִישׁ. 5) Sein Zorn hat sich gelegt שָׁב אַפּוֹ, שָׁכְכָה, שָׁבָה חֲמָתוֹ. Der Streit legt sich, יִשְׁתֹּק מָדוֹן. 6) Sich auf eine Wissenschaft, s. Beschäftigen.

Ledig, er ist, לֹא לָקַח עוֹד אִשָּׁה, אֵינֶנּוּ בַּעַל אִשָּׁה. Sie ist — אֵינֶנָּה מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ, אֵינֶנָּה בְּעֻלַת בַּעַל. Ich bleibe — לֹא אֶשָּׂא לִי אִשָּׁה; vom Mädchen, לֹא אֶהְיֶה לְאִישׁ. Wenn er ledig angekommen ist אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא.

Lediglich, ich verlasse mich lediglich auf dich בְּךָ לְבַדְּךָ אֶבְטַח.

Leder, das, עוֹר.

Ledern, ein lederner Gürtel אֵזוֹר עוֹר.

Lehm, der, חֹמֶר, טִיט.

Lähmen, Pferde עִקֵּר סוּסִים. Einer, dessen rechte Hand gelähmt ist אִישׁ אִטֵּר יַד יְמִינוֹ.

Lehne, die, an einem Stuhle יַד הַכִּסֵּא, plur. יָדוֹת.

Lehnen, sich an Etwas הִשָּׁעֵן עַל.

Lehnstuhl, der, כִּסֵּא אֲשֶׁר לוֹ יָדוֹת.

Lehrart, die, דֶּרֶךְ הַלִּמּוּד*.

Lehrbuch, das, einer Sprache סֵפֶר תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן.

Lehrling, der, תַּלְמִיד.

Lehre, die, תּוֹרָה, לֶקַח, מוּסָר. Wahrhafte Lehren תּוֹרוֹת אֱמֶת.

Lehren, Einem Weisheit, Kenntniß — אַלֵּף אִישׁ חָכְמָה, לַמֵּד אִישׁ דַּעַת, הוֹרָה אִישׁ דֵּעָה. Er lehrte sie singen לִמְּדָהּ שִׁיר, לָשׁוּר שִׁיר.

Lehrer, der, מוֹרֶה, מְלַמֵּד. Meine Lehrer מוֹרַי מְלַמְּדַי.

Lewit, der, לֵוִי. Lewiten לְוִיִּם.

Lewirat-Ehe, die, יִבּוּם*; sie vollziehen יַבֵּם אֶת.

Lesart, die, קְרִי*.

Lese, die, sie hielten Lese in ihren Weinbergen בָּצְרוּ אֶת כַּרְמֵיהֶם.

Lesebuch, das, סֵפֶר הַחִנּוּךְ*.

Lesen, 1) im Weinberge בָּצֹר כֶּרֶם. 2) Ein Buch קְרֹא דִּבְרֵי הַסֵּפֶר.

Lesezeit, die, עֵת הַבָּצִיר.

Leser, der, קֹרֵא.

Leserlich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִקְרֹא.

Letzt, 1) der Zeit nach. Der letzte Tag הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן. Die letzten Worte הַדְּבָרִים הָאַחֲרוֹנִים. 2) Dem Orte nach. Der letzte Baum auf dem Felde הָעֵץ

אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַשָּׂדֶה. 3) Der Ordnung nach. Der erste und der letzte Mann הָאִישׁ הָרִאשׁוֹן וְהָאִישׁ הָאַחֲרוֹן. In einem Zuge der Letzte sein הָלַךְ בָּאַחֲרֹנָה.

Letzthin, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Lächeln, שָׂחֹק מְעַט*.

Lächerlich sein, הָיָה לִשְׂחֹק.

Lechzen, der Hirsch lechzt nach Wasserquellen הָאַיָּל יַעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. Seine (des Durstigen) Seele lechzt נַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה. Meine Seele lechzt nach dir צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי. Der Sklave lechzt nach Schatten הָעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל. Ein lechzender Boden אֶרֶץ עֲיֵפָה.

Längs dem Flusse gehen, הָלַךְ עַל שְׂפַת הַנָּהָר לְאָרְכּוֹ.

Längst, כְּבָר. Längst schon ist die Brandstätte bereitet עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה.

Längstens, ich werde längstens in acht Tagen zurückkommen לֹא אַחַר מִשְּׁמֹנָה יָמִים לָשׁוּב אֶל בֵּיתִי.

Länge, die, 1) eines Körpers. Die Länge des Tisches אֹרֶךְ הַשֻּׁלְחָן. Er fiel der Länge nach zur Erde נָפַל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה. 2) Der Zeit. Die Länge des Lebens אֹרֶךְ יָמִים. In die Länge gezogen נִמְשָׁךְ, מְמֻשָּׁךְ.

Länger als, s. Lang. Ich will nicht länger hier bleiben לֹא אוֹסִיף עוֹד לָשֶׁבֶת פֹּה.

Ländlich, 1) ländlich sittlich מְדִינָה וּמְדִינָה כְּדַרְכָּהּ. 2) Eine ländliche Unterhaltung שַׁעֲשֻׁעִים כְּשַׁעֲשֻׁעֵי יוֹשְׁבֵי כְפָרִים.

Lenden, die, חֲלָצַיִם, מָתְנַיִם.

Ländereien, die, קַרְקָעוֹת, נָפוֹת, אֲרָצוֹת, פְּלָכִים*.

Lenz, der, s. Frühling.

Lenzmonat, der, s. April.

Lenken, Pferde auf den Weg הַטֵּה סוּסִים אֶל הַדֶּרֶךְ; (fig.) lenke mein Herz zu deinen Verordnungen הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ.

Lästig sein, Einem כָּבֵד עַל אִישׁ, הָיָה לְמַשָּׂא עַל אִישׁ. Warum soll ich dir lästig sein? לָמָּה זֶּה אֶהְיֶה לְךָ לְמַשָּׂא וּלְטֹרַח. Die Heuschrecke wird — וְיִסְתַּבֵּל הֶחָגָב, s. Tröster.

Lästerungen, die, גִּדּוּפִים, גִּדּוּפוֹת, חֲרָפוֹת.

Lästern, Einen חֵרֵף, חָרַף אִישׁ; Gott גִּדֵּף, בֵּרֵךְ אֱלֹהִים.

Lästerer, der, מְחָרֵף, מְגַדֵּף.

Lästerzunge, die, לְשׁוֹן חֲרָפוֹת, מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ.

Läßig sein, in seinem Geschäfte הִתְרַפָּה בִמְלַאכְתּוֹ. Seid nicht läßig zu gehen אַל תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת. Ein läßiger Mensch נִרְפֶּה, מִתְרַפֶּה. Eine läßige Hand כַּף רְמִיָּה, s. Träufeln.

Leer, 1) ein leeres Gefäß כְּלִי רֵק. Leere Aehren שִׁבֳּלִים רֵקוֹת. Leer machen הֵרִיק, s. Ausleeren. Die Straßen sind leer אֵין אָדָם בַּחוּצוֹת. Das Haus steht leer אֵין יוֹשֵׁב בַּבַּיִת. 2) Entlasse ihn nicht leer לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם. 3) (Fig.) Leere Worte דִּבְרֵי רִיק, דִּבְרֵי רוּחַ. Ein leerer Kopf אִישׁ נָבוּב.

Leeren, die Becher שָׁתָה כָּל הַיַּיִן אֲשֶׁר בַּכּוֹסוֹת, שָׁתָה יֵין הַכּוֹסוֹת עַד תֻּמּוֹ.

Lecken, vom trinkenden Hunde לָקַק, לִקֵּק. Wie eine Schlange werden sie den Staub — יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ.

Leckerbissen, der, מַאֲכַל תַּאֲוָה. Laß dich nicht gelüsten seine — אַל תִּתְאָו לְמַטְעַמּוֹתָיו. Ich mag nicht kosten ihre — בַּל אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם.

Lärm, der, שָׁאוֹן, הָמוֹן, הֶמְיָה, מְהוּמָה. Lärm blasen תָּקַע, הֵרִיעַ תְּרוּעָה.

Lärmen, הָמָה.

Lernen, Etwas לָמַד, אָלַף אֶת. Der Lernende לוֹמֵד, תַּלְמִיד.

מ M

Maaß, das, s. Maß.

Magazin, das, אוֹצָר, plur. אוֹצָרוֹת.

Magier, der, מָג. Der Oberste der Magier רַב מָג.

Magistrat, der, פְּקִידֵי הָעִיר.

Magd, die, אָמָה, שִׁפְחָה. Mägde אֲמָהוֹת, שְׁפָחוֹת.

Magnet, der, אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת*.

Magen, der, קֵבָה.

Mager, דַּק הַבָּשָׂר. Warum wirst du so mager?

מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה דַל, s. Abmagern. Ein mageres Lamm שֶׂה רָזֶה.

Magerkeit, die, כַּחַשׁ, רָזוֹן.

Madig, אֲשֶׁר בּוֹ תּוֹלָעִים. Madig werden רוּם תּוֹלָעִים.

Made, die, תּוֹלֵעָה. Maden תּוֹלָעִים.

Mahl, das, sie bereitet ihr Mahl טָבְחָה טִבְחָהּ. Er kam auch heute nicht zu dem Mahle לֹא בָא גַּם הַיּוֹם אֶל הַלָּחֶם.

Mahlen, Korn in einer Mühle טָחַן דָּגָן בָּרֵחַיִם.

Mahlen, das, *טְחִינָה.

Mahlzeit, die, לֶחֶם, בָּרָה, *סְעוּדָה, s. Mahl. Eine halten אָכֹל לָחֶם.

Mahnen, 1) einen Schuldner נָגֹשׂ הַלֹּוֶה, הַזְכִּיר הַחוֹב אֶל הַלֹּוֶה לְשַׁלְּמוֹ. 2) Auch in der Nacht mahnt das Innere mich daran אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי.

Mathematik, die, *חָכְמַת הַמְּדִידָה, הַנְּדָסָה.

Matt, 1) ich bin, עָיֵף, יָעֵף אָנֹכִי. Matt werden יָעֵף. Matte Leute עֲיֵפִים, יְעֵפִים. 2) Matte Augen עֵינַיִם כֵּהוֹת.

Mattigkeit, die, חוּלְשָׁה, עֲיֵפוּת. Seine — נַפְשׁוֹ הָעֲיֵפָה. Die Mattigkeit seines Körpers חוּלְשַׁת גּוּפוֹ.

Matte, die, 1) s. Decke. 2) Die Matten נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Materialien, die, zum Bau eines Hauses כֹּל אֲשֶׁר לַבַּיִת לִבְנוֹתוֹ.

Materie, die 1) Stoff. 2) Einer Wunde *לֵחוּת הַמַּכָּה.

Materiell, *חָמְרִי, גַּשְׁמִי.

Matratze, die, שְׁמִיכָה. Matratzen כְּסָתוֹת (אוֹ מַצָּע לְהִשְׂתָּרֵעַ עָלָיו. מַצָּעוֹת).

Matrose, der, מַלָּח, plur. מַלָּחִים.

Matrone, die, אִשָּׁה נִכְבֶּדֶת הַבָּאָה בַּיָּמִים, *מַטְרוֹנִיתָא.

Mai, der, יֶרַח זִו, *אִיָּר.

Majorat, das, מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה.

Majoratsgut, das, נַחֲלַת הַבְּכוֹר.

Majestät, die, von Gott und dem König כָּבוֹד, הוֹד, הָדָר, הֲדָרָה; von Gott גָּאוֹן, גֵּאוּת, s. Herrlichkeit, Hoheit, Erhabenheit.

Majestätisch, s. Erhaben. Der majestätisch wandelnde Mond יָרֵחַ יָקָר הֹלֵךְ.

Majestätsverbrechen, das, אַשְׁמַת הַמְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ.

Majestätsrecht, das, מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ.

Majestätsschänder, der, הַמְבָרֵךְ אֶת הַמֶּלֶךְ.

Machwerk, das, מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Macht, die, 1) Kraft עֹז, עֱזוּז. Dein ist die Macht und die Stärke לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה. Wegen seiner großen Macht bleibt Keiner aus מֵרֹב אוֹנִים אִישׁ לֹא נֶעְדָּר. Mit Macht בְּיָד, s. Werfen. Alle Werke seiner Macht כָּל מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ. Seine Macht ist gebrochen נִגְדְּעָה קַרְנוֹ. 2) Gewalt. Es steht in meiner Macht יֶשׁ לְאֵל יָדִי. Er soll nicht die Macht haben sie zu verkaufen לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ.

Machtlos, לֹא עֹז, אֵין אוֹנִים.

Machtspruch, der, einen Machtspruch thun חָרוֹץ מִשְׁפָּט כִּרְצוֹנוֹ.

Machen, 1) ein Kleid עָשָׂה בֶגֶד. Der Vogel macht sein Nest הַצִּפּוֹר יָשִׂים קִנּוֹ בּ. Feuer — בָּעֵר אֵשׁ. 2) Einen zum König הִמְלִיךְ אִישׁ; Einen groß גִּדֵּל, הִגְדִּיל, הִשְׂגִּיא אִישׁ. Ich mache dich zur Wüste אֲשִׁיתְךָ מִדְבָּר, s. Arm, Reich, Weise u. s. w. Sie machen Nacht zu Tag לַיְלָה לְיוֹם יָשִׂימוּ. Einem Freude נָתֹן שִׂמְחָה בְּלֵב אִישׁ. 3) Einen Kuchen עָשָׂה עֻגָה; das Bett עָרַךְ הַמִּטָּה. 4) Was ist zu machen? מַה לַּעֲשׂוֹת. Was machst du hier? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָזֶה.

Macherlohn, das, שְׂכַר מְלָאכָה; für ein Kleid *שְׂכַר עֲשִׂיַּת הַבֶּגֶד, מַשְׂכֹּרֶת תְּפִירַת הַבֶּגֶד.

Mal, das, am Körper מוּם; des Brandes מִחְיַת הַמִּכְוָה.

Mal, dieses, זֹאת הַפַּעַם, בַּפַּעַם הַזֹּאת, הַפַּעַם. Viele Male פְּעָמִים רַבּוֹת.

Malen, ein Bild *צַיֵּר צוּרָה, מָשׁוֹחַ בַּשָּׁשַׁר תַּבְנִית מָה.

Maler, der, *צַיָּר.

Malerkunst, Malerei, die, *חָכְמַת, מְלֶאכֶת הַצִּיּוּר.

Man, Fürwort. Darum nannte man עַל כֵּן קָרָא; (häufiger wird das Fürwort man im Hebrä-

ischen durch die vielfache Zahl gegeben, z. B. man sagte dem Josef: dein Vater ist krank וַיַּגִּד לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חוֹלֶה. Man berichtete ihm וַיַּגִּידוּ לוֹ. Damals fing man an אָז הוּחַל. Man sagt, daß der Fürst todt sei הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר מֵת הַשַּׂר.

Mangel, der, 1) eig. מַחְסוֹר, חֹסֶר, חֶסֶר. Mangel an Etwas leiden חָסֵר דָּבָר. Er wurde frei gesprochen aus Mangel an Beweis seiner Schuld יָצָא נָקִי בְּהִשָּׁפְטוֹ מֵחֹסֶר דַּעַת עָנְשׁוֹ. Einer, der Mangel leidet אִישׁ מַחְסוֹר; 2) plur. Die Mängel, s. Fehler.

Mangelhaft, dieses Buch ist sehr — הַסֵּפֶר הַזֶּה יֶחְסַר דְּבָרִים רַבִּים.

Mangeln, es mangelt mir an Nichts לֹא אֶחְסַר דָּבָר.

Mandelbaum, der, שָׁקֵד, לוּז.

Mandeln, die, שְׁקֵדִים.

Mandelförmig, מְשֻׁקָּד.

Manuskript, das, סֵפֶר הַכְּתוּב.

Mantel, der, אֶדֶר, אַדֶּרֶת, גְּלוֹם. Mäntel מַעֲטָפוֹת.

Manier, die, דֶּרֶךְ, s. Art.

Manchmal, er kommt manchmal zu mir יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יָבוֹא אֵלַי.

Mancher stellt sich reich, יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר. Manche Frau glaubt יֵשׁ אִשָּׁה אֲשֶׁר תַּאֲמִין.

Mancherlei, Trinkgeräthe כֵּלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים עַל הַמִּשְׁתֶּה, s. Allerlei.

Mann, der, 1) Gegensatz des Weibes אִישׁ, גֶּבֶר. Mann und Weib זָכָר וּנְקֵבָה. Männer אֲנָשִׁים, גְּבָרִים, זְכָרִים, מְתִים. 2) Ihr erster Mann אִישָׁהּ, בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן. Die Männer dieser Frauen בַּעֲלֵי הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה. 3) Sei stark und sei ein Mann וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ. 4) Soldat. Tausend Mann אֶלֶף אִישׁ.

Manna, das, מָן.

Mannbar, vom Jüngling *בּוֹגֵר; vom Mädchen בּוֹגֶרֶת.

Mannbarkeit, die, *בַּגְרוּת.

Mannigfaltig, s. Allerlei.

Mannshoch, גָּבֹהַּ כְּקוֹמַת אִישׁ.

Mannsperson, die, אִישׁ, זָכָר.

Mannschaft, die, Israels אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל.

Maß, das, 1) einer Ausdehnung מִדָּה, plur. מִדּוֹת. Wer hat das Maß an sie gelegt? מִי שָׂם מְמַדֶּיהָ. 2) Für Getreide und andere trockene Dinge סְאָה, plur. סְאִים. Zwei Maß סָאתַיִם. Zweierlei Maß אֵיפָה וְאֵיפָה. 3) Für flüssige Dinge מְשׂוּרָה. Thränen in vollem Maße דְּמָעוֹת שָׁלִישׁ. 4) Ohne Maß בְּלִי חֹק, s. Aufsperren.

Maßgabe, nach, כְּפִי.

Mast, Mastbaum, der, תֹּרֶן, חִבֵּל.

Mast, Mastung, die, מַרְבֵּק.

Mastochs, der, שׁוֹר אָבוּס.

Mastdarm, der, פַּרְשְׁדוֹן, *כַּרְכַּשְׁתָּא.

Mastvieh, das, מְרִיא, plur. מְרִיאִים.

Mastkalb, das, עֵגֶל מַרְבֵּק.

Massiv, von massivem Golde זָהָב, זָהָב מִכְלוֹת טָהוֹר.

Masse, die, גֹּלֶם חֹמֶר.

Maßen, 1) über die — בְּלִי חֹק. 2) Er sprach folgender — דִּבֶּר לֵאמֹר.

Maskiren, sich הִתְחַפֵּשׂ, שׂוּם דְּמוּת פְּנֵי אִישׁ עַל פָּנָיו, הִשְׁתַּנָּה.

Maske, die, (nach Einigen) סֵתֶר פָּנִים.

Maßstab, der, קְנֵה הַמִּדָּה.

Makel, der, מוּם.

Makellos, er ist אֵין בּוֹ מוּם.

Marode sein, von Soldaten הֶחֱשַׁל, s. Ermattet.

Marter, עֱנוּת, *עִנּוּי.

Martern, Einen עִנָּה אִישׁ.

Marmor, der, שַׁיִשׁ, שֵׁשׁ.

Mars, der, Planet *מַזָּל מַאְדִּים.

Mark, das, der Knochen מֹחַ עֲצָמוֹת; (fig.) das Mark des Landes חֵלֶב הָאָרֶץ.

Mark, die, 1) Kennzeichen אוֹת, plur. אוֹתוֹת 2) Grenze גְּבוּל. Marken גְּבוּלִים, מְצָרִים.

Markt, der, 1) sie war der Markt der Nationen וַתְּהִי סְחַר גּוֹיִם. Kisten voll Damast Waaren auf deinem Markte גִּנְזֵי בְּרֹמִים בְּמַרְכֻלְתֵּךְ. 2) Ein freier Platz שׁוּק, plur. שְׁוָקִים.

Markig, voll markigen Fettes שְׁמָנִים מְמֻחָיִם.

Marketender, der, הַמֹּכֵר אֹכֶל וּמַשְׁקֶה לְאַנְשֵׁי צָבָא בְּמַחֲנֶה.

Marsch, der, 1) der Zug מַסָּע. Märsche מַסָּעִים. 2) Die Tagereise מַהֲלָךְ.

Marstall, der, der königliche אֻרְוֹת סוּסִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ.

Marschiren, נָסַע.

Moos, das, auf den Dächern חֲצִיר גַּגּוֹת.

Mobilien, die, כְּלֵי בַיִת.

Modell, das, תַּבְנִית, צוּרָה.

Modeln, Etwas, s. Abbilden.

Moder, der, רָקָב, מַק.

Modergeruch, der, מַק, s. Wohlgeruch.

Modern, moderig werden רָקַב, עָבַשׁ.

Modern, s. Heutig, Jetzig.

Mohr, der, כּוּשִׁי. Mohren כּוּשִׁיִּים.

Mohrin, die, כּוּשִׁית.

Mohrenland, das, אֶרֶץ כּוּשׁ.

Motte, die, עָשׁ, סָס.

Molken, die, מֵי חָלָב.

Monat, der, חֹדֶשׁ, plur. חֳדָשִׁים; יֶרַח. Einen Monat lang חֹדֶשׁ, יֶרַח יָמִים.

Monatlich, חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ, מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ. Die monatliche Reinigung עֵת נִדַּת הָאִשָּׁה, יְמֵי זוֹב דָּם (טֻמְאַת) הָאִשָּׁה, דֶּרֶךְ נָשִׁים.

Monarch, der, מֶלֶךְ.

Monarchie, מְלוּכָה, מַלְכוּת.

Mond, der, 1) das Gestirn יָרֵחַ, לְבָנָה. 2) Monat יֶרַח. Drei Monde שְׁלֹשָׁה יְרָחִים.

Mondenlauf, der, תְּקוּפַת הַיָּרֵחַ.

Mondfinsterniß, die, קַדְרוּת הַיָּרֵחַ, *לִקּוּת הַלְּבָנָה.

Mondscheibe, die, פְּנֵי הַלְּבָנָה, *עִגּוּל הַיָּרֵחַ.

Mondschein, der, אוֹר הַלְּבָנָה, נֹגַהּ הַיָּרֵחַ.

Monument, das, מַצֵּבָה, s. Denkmal.

Montag, der, יוֹם שֵׁנִי.

Montur, die, לְבוּשֵׁי אַנְשֵׁי צָבָא.

Most, der, תִּירוֹשׁ, עָסִיס.

Moral, die, מוּסָר.

Moralisiren, הוֹרָה, לִמֵּד מוּסָר.

Moralisch sein, אָהַב מוּסָר, הֶחֱזִיק בְּמוּסָר, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ הַטּוֹב.

Morast, der, טִיט הַיָּוֵן. Im Moraste stecken bleiben טָבַע בְּטִיט הַיָּוֵן.

Morastig, eine morastige Gegend אֶרֶץ טִיט הַיָּוֵן.

Morgen, der, 1) die Morgenzeit בֹּקֶר. An jedem Morgen לַבְּקָרִים, בַּבֹּקֶר, בַּבֹּקֶר. 2) Gegen Morgen קֵדְמָה, מִזְרָחָה. 3) Ein Feldmaß צֶמֶד.

Morgen, Nebenwort מָחָר, לְמָחָר. Morgen wird Gott kund thun בֹּקֶר וְיֹדַע יְיָ.

Morgengabe, die, מֹהַר.

Morgengebet, das, תְּפִלַּת הַבֹּקֶר.

Morgende Tag, der, יוֹם מָחָר.

Morgendämmerung, die, נֶשֶׁף, עֲלוֹת הַשַּׁחַר, מוֹצָא בֹקֶר.

Morgenwache, die, אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר.

Morgenland, das, אֶרֶץ קֶדֶם, אֶרֶץ הַמִּזְרָח, אֶרֶץ בְּנֵי קֶדֶם.

Morgenländische Sprachen לְשׁוֹנוֹת בְּנֵי קֶדֶם, לְשׁוֹנוֹת הַמִּזְרָח; Früchte פְּרִי עֲצֵי אֶרֶץ קֶדֶם.

Morgenländer, der, אִישׁ מֵאַנְשֵׁי קֶדֶם. Die — בְּנֵי קֶדֶם.

Morgenroth, das, die Morgenröthe שַׁחַר.

Morgenstunde, die, עֵת הַבֹּקֶר.

Morgenstern, der הֵילֵל בֶּן שַׁחַר. *)

Mord, der, רֶצַח, רְצִיחָה.

Mordanschlag, der, ihn gegen Jemand fassen הִתְנַכֵּל בְּאִישׁ לְרָצְחוֹ.

Mordbrenner, der, אִישׁ דָּמִים הַמַּבְעִיר בְּעֵרָה.

Mordgeschoß, das, כְּלֵי מָוֶת.

Mordgeschrei, das, ein Mordgeschrei erheben פָּתַח פֶּה בְּרֶצַח.

Mordthat, die, s. Mord.

Morden, רָצַח, רִצֵּחַ.

Morsch werden, רָקַב. Das Haus ist morsch und baufällig הֻכָּה הַבַּיִת רְסִיסִים וּבְקִיעִים. Morsches Holz עֵץ רִקָּבוֹן. Seine Knochen wurden morsch בָּא רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו, בָּלוּ עֲצָמָיו, עֲצָמָיו עָשֵׁשׁוּ.

Möbeln, die, כְּלֵי בַיִת.

Möglich, אֲשֶׁר יוּכַל לִהְיוֹת, *אֶפְשָׁרִי. Es ist mög-

*) Nach Hesiodus ist Luzifer (der Morgenstern) ein Sohn Auroras.

lich, daß mein Bruder heute ankommen wird אֶפְשָׁר כִּי אָחִי יָבוֹא הַיּוֹם הַזֶּה. Nicht — s. Unmöglich. Ich werde mein Möglichstes thun אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי.

Möglichkeit, die, אֶפְשָׁרוּת*.

Mögen, 1) Erlaubniß haben. Er mag kommen יָבוֹא. Er mag thun, was ihm beliebt יַעֲשֶׂה כִּרְצוֹנוֹ. 2) Es mag über mich kommen was da will יַעֲבֹר עָלַי מָה. 3) Denn Gott dachte, das Volk möchte es bereuen כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם. 4) Möchte er doch glücklich sein! מִי יִתֵּן וְיַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָיו. 5) Wollen. Ich mag ihn nicht לֹא אֶחְפֹּץ בּוֹ, אֵין לִי חֵפֶץ בּוֹ. Er möchte ein solches Haus haben יִתְאַוֶּה לְבַיִת כָּזֶה.

Mörder, der, רֹצֵחַ, מְרַצֵּחַ, שֹׁפֵךְ דַּם אָדָם, מַכֵּה נֶפֶשׁ אִישׁ.

Mördergrube, die, מְעָרַת רֹצְחִים, מְרַצְּחִים, מְעָרַת פְּרִיצִים.

Mörderisch anfallen, Einen פָּגַע בְּאִישׁ לְרָצְחוֹ. Mörderische Gedanken hegen חָשַׁב מַחְשְׁבוֹת רֶצַח.

Mörser, der, מְדֹכָה, מַכְתֵּשׁ.

Mörserkeule, die, עֱלִי.

Mörtel, der, מֶלֶט.

Muhme, die s. Base.

Musiciren, נַגֵּן בִּכְלֵי שִׁיר.

Musik, die, מְלֶאכֶת*, חָכְמַת הַנִּגּוּן.

Musikalisch, 1) er ist אִישׁ יֹדֵעַ נַגֵּן הוּא. 2) Musikalische Instrumente כְּלֵי שִׁיר.

Musikant, der, s. Musiker.

Musikmeister, der, מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Musiker, der, מְנַגֵּן. Ein geschickter, אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן.

Muth, der, 1) Gemüthszustand. Ihr wisset, wie dem Fremdling zu Muthe ist אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר. Froher Muth טוּב לֵבָב. Ihm ist wohl zu Muthe טוֹב לִבּוֹ עָלָיו. 2) Gegensatz der Furcht. Sei stark und festen Muthes חֲזַק וֶאֱמָץ (וְיַאֲמֵץ). Sie ließen den Muth sinken נָפַל לְבָבָם, יָצָא לִבָּם, רָפוּ יְדֵיהֶם. In keinem Menschen blieb mehr Muth vor euch לֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם. Muth fassen הִתְחַזֵּק. Einem Muth machen, einsprechen חַזֵּק יְדֵי אִישׁ, אַמֵּץ אִישׁ, אַמֵּץ אִישׁ בְּמוֹ פִיו.

Muthwillig sein, זוּד, הֵזִיד. Muthwilliger Weise בְּזָדוֹן.

Muthwille oder Muthwillen, der, זָדוֹן. Durch Muthwillen veranlaßt man Zank בְּזָדוֹן יִתֵּן מַצָּה In ihrem Muthwillen lähmten sie den Stier בִּרְצוֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר. Muthwillen treiben mit Einem הִתְעַלֵּל בְּאִישׁ.

Muthig, er ist, אַבִּיר, אַמִּיץ לֵב הוּא. Muthige Leute אַבִּירֵי לֵב. Der Muthigste unter den Helden אַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים. Sei muthig! חֲזַק וֶאֱמָץ.

Muthlos, er ist, רְפֵה יָדַיִם הוּא. Er wurde, רָפוּ יָדָיו, יָצָא לִבּוֹ. Einen muthlos machen רַפֵּה יְדֵי אִישׁ.

Muthlosigkeit, die, רִפְיוֹן יָדַיִם.

Muthmaßen, s. Vermuthen.

Mutter, die, אֵם. Mütter אִמּוֹת.

Mutterbruder, der, s. Oheim.

Muttersöhnchen, das, בֶּן תַּעֲנֻגֵי אִמּוֹ.

Mutterlose Waisen, יְתוֹמִים אֵין אֵם.

Mutterliebe, die, אַהֲבַת, רַחֲמֵי אֵם.

Mutterleib, der, von Mutterleibe an מִבֶּטֶן, מֵרֶחֶם מִמְּעֵי אִמִּי.

Muttermund, der, מִשְׁבָּר, מַשְׁבֵּר.

Mutternackt, עָרוֹם כְּיוֹצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ.

Mutterschwester, die, s. Base.

Muttersprache, die, לְשׁוֹן עַמּוֹ שְׂפַת אַנְשֵׁי עִיר מוֹלַדְתּוֹ.

Mumie, die, מֵת חָנוּט.

Mund, der, פֶּה. Der Mund des Menschen פִּי אָדָם. Von Mund zu Mund פֶּה אֶל פֶּה. Die Hand auf den Mund יָד לְפֶה. Wahrheit spricht mein Mund אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי.

Mundart, die, eine reine — שָׂפָה בְרוּרָה.

Mundbecher, der, des Fürsten הַכּוֹס אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בּוֹ הַשַּׂר.

Mundwerk, das, sie hat ein gutes, אֵשֶׁת דְּבָרִים הִיא.

Mundloch, das, eines Ofens פִּי תַנּוּר.

Mundvorrath, der, אֹכֶל, צֵדָה, צֵידָה. Sich damit

für eine Reise versehen לָקַח בְּיָדוֹ צֵידָה לַדֶּרֶךְ. Wir nahmen es mit zum — הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ.

Mundschänk, der, des Königs מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ.

Munter, 1) nicht schlafend. Er ist — לֹא יָנוּם, עֵר הוּא; 2) s. Lebhaft, Froh.

Muster, das, תַּבְנִית, דְּמוּת, צוּרָה.

Musterung, die, der Soldaten מִפְקַד אַנְשֵׁי מִלְחָמָה. Jeder, der durch die Musterung ging כֹּל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים.

Mustern, פָּקַד, פִּקֵּד.

Muskel, die, גִּיד, plur. גִּידִים. Die Muskeln seines Leibes שְׁרִירֵי בִטְנוֹ.

Murmeln, הִתְלַחֵשׁ, דִּבֵּר בַּלָּט.

Murmeln, das, s. Gemurmel.

Murren, רָגַן, הִרְגִּין; gegen Einen, הִלּוֹן, הֵלִין, הֲלִין עַל.

Murren, das, תְּלוּנוֹת.

Maus, die, עַכְבָּר. Mäuse, עַכְבָּרִים.

Mausern, sich, von Vögeln הֶחֱלִיף הַנּוֹצָה.

Mauth, die, מֶכֶס.

Maul, das, eines Pferdes פִּי הַסּוּס; verächtlich von Menschen. Wo ist nun dein Maul? (das heißt: wo ist dein Selbstruhm von deiner Macht?) אַיֵּה אֵפוֹא פִיךָ.

Maulbeerbaum, der, בָּכָא, plur. בְּכָאִים; עֲצֵי תוֹלַעַת הַמֶּשִׁי.

Maulbeere, die, פְּרִי הַבְּכָאִים.

Maulwurf, der, חֹלֶד, (nach Andern) תִּנְשֶׁמֶת. Maulwürfe, הֲפַרְפָּרוֹת.

Maulthier, das, פֶּרֶד, plur. פְּרָדִים. Edle Maulthiere אֲחַשְׁתְּרָנִים.

Maulmacher, der, מַגְדִּיל פִּיו, מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר, מַרְחִיב פֶּה.

Maulesel, der, פֶּרֶד, s. Maulthier.

Mauleselin, die, פִּרְדָּה.

Maulkorb, der, מַחְסוֹם לַפֶּה.

Maulschelle, die, jemanden eine geben, הִכָּה אִישׁ עַל פִּיו, עַל הַלְּחִי.

Mauer, die, קִיר, plur. קִירוֹת; חוֹמָה, plur. חוֹמוֹת: poetisch, שׁוּר, plur. שׁוּרוֹת, (Einmal) שָׁרוֹת; als Einfassung um Gärten גָּדֵר. Seine steinerne — גֶּדֶר אֲבָנָיו. Die zierliche — גִּדְרַת הַגִּנָּה.

Mauerbrecher, der, (Kriegsmaschine) plur. die — כָּרִים, s. Bock.

Mauern, בָּנָה בַחוֹמָה.

Maurer, der, בַּנָּה, plur. בַּנִּים.

Müdigkeit, die, des Leibes, יְגִיעַת בָּשָׂר.

Müde, du warst matt und — וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ. Er wird nicht — לֹא יִיגַע. Einen Müde machen יָגַע, הוֹגִיעַ, הֶלְאָה אִישׁ. Müde Leute, יְגֵעִים, יְגִיעֵי כֹחַ; fig. ich bin müde, es zu ertragen נִלְאֵיתִי נְשֹׂא.

Mühsam, eine mühsame Arbeit מְלָאכָה הַמְיַגַּעַת אֶת עֹשָׂהּ.

Mühselig, ein mühseliges Leben חַיֵּי עָמָל.

Mühseligkeit, die, עָמָל, תְּלָאָה, מַתְּלָאָה.

Mühle, die, טָחוֹן, טַחֲנָה, רֵחַיִם.

Mühlstein, der, der Obere, רֶכֶב, פֶּלַח רֶכֶב; der Untere, פֶּלַח תַּחְתִּית.

Mühe, die, עָמָל, טֹרַח. Bei aller Mühe, die er sich gibt, בְּכָל עֲמָלוֹ אֲשֶׁר יַעֲמֹל. Einem Mühe machen הִטְרִיחַ אִישׁ*.

Mit, Vorwort. 1) Eine Begleitung, eine Gemeinschaft ausdrückend. Mit Einem gehen, הָלַךְ עִם אֶת אִישׁ. Wenn Gott mit mir sein wird אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמִּי, עִמָּדִי. Mit zahlreichem Volke בְּעַם כָּבֵד. Nimm Geld mit dir קַח כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Die Mutter mit den Söhnen אֵם עַל בָּנִים. 2) Ein Werkzeug bezeichnend. Mit einem Stecken schlagen הִכָּה בְּמַקֵּל. 3) Ein Hülfsmittel. Mit Gotteshülfe, בְּעֵזֶר, בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים. 4) Eine Materie. Mit Dinte schreiben כָּתַב בִּדְיוֹ. Einen Acker mit Gerste besäen זָרַע שָׂדֶה שְׂעֹרִים. Ein Gefäß mit Wasser anfüllen מִלֵּא כְּלִי מַיִם.

Mit, Umstandswort. Jemands Unglück mit ansehen רָאָה בְּרָעַת אִישׁ.

Mitunter, es regnet, יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם.

Mitbruder, der, אָח, רֵעַ.

Mitbringen, Einen, הֵבִיא אִישׁ אִתּוֹ; ein Buch, הֵבִיא סֵפֶר בְּיָדוֹ.

Mitgabe, Mitgift, die. מֹהַר.

Mitgeben, Einem einen Brief נְתֹן אִגֶּרֶת בְּיַד אִישׁ בְּלֶכְתּוֹ מֵאִתּוֹ.

Mitglied, das, einer Gesellschaft אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַחֶבְרָה.

Mitgehen, ich gehe nicht mit לֹא אֵלֵךְ אִתְּךָ, אִתְּכֶם.

Mitgenoß, der, er ist Mitgenoß der bösen Rotte חָבֵר הוּא לְאַנְשֵׁי מַשְׁחִית. Er ist sein — חָבֵר הוּא לוֹ, s. Genoß.

Mithin, s. Folglich.

Miethling, der שָׂכִיר, plur. שְׂכִירִים.

Miethleute, die, meine — הָאֲנָשִׁים הַנֹּתְנִים לִי שְׂכַר מוֹשָׁבָם בְּבֵיתִי.

Miethe, die, für ein Haus שְׂכַר הַבַּיִת לָשֶׁבֶת בּוֹ. Für eine Wohnung שְׂכַר הַמּוֹשָׁב בַּבַּיִת.

Miethen, einen Knecht שְׂכֹר עֶבֶד. Ein gemietheter Garten גַּן הַשְּׂכִירָה.

Miethen, das, שְׂכִירָה.

Mitwisser, der, eines Diebstahls אִישׁ אֲשֶׁר נוֹדַע לוֹ הַגְּנֵבָה.

Mitwelt, die, schätzt ihn דּוֹרוֹ יַחְשְׁבֶנּוּ.

Mittag, der, 1) Mittagszeit צָהֳרַיִם, מַחֲצִית הַיּוֹם. Zu Mittag בַּצָּהֳרָיִם. 2) Himmelsgegend. נֶגֶב, תֵּימָן, דָּרוֹם. Gegen Mittag נֶגְבָּה, תֵּימָנָה.

Mittags, בַּצָּהֳרַיִם, בְּעֵת צָהֳרָיִם.

Mittagsmahl, das, לֶחֶם, מִשְׁתֵּה הַצָּהֳרָיִם.

Mittagsruhe, die, מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם; sie halten, שָׁכֹב אֶת מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם.

Mittheilen, 1) sein Brod einem Armen נָתֹן מִלַּחְמוֹ לַדָּל. 2) Einem Neuigkeiten, הוֹדִיעַ, הַשְׁמִיעַ חֲדָשׁוֹת אֶת אִישׁ.

Mittwoch, der, יוֹם רְבִיעִי.

Mittler, der, s. Vermittler.

Mittlerweile, עַד כֹּה וְעַד כֹּה.

Mittlere, der, die, das, תִּיכוֹן, תִּיכוֹנָה. Die mittlern Säulen עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ; fig. von mittlerer Größe לֹא גָדוֹל וְלֹא קָטֹן.

Mitte, die, תָּוֶךְ, קֶרֶב. Aus der Mitte des Volkes מִתּוֹךְ, מִקֶּרֶב הָעָם. In der Mitte des Himmels בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם; des Meeres, בְּלֶב יָם.

Mittäglich, die mittäglichen Länder אַרְצוֹת הַנֶּגֶב.

Mittel, das, 1) Ein Mittel zur Rettung eines Menschen anwenden עָשֹׂה דָבָר לְהַצִּיל בּוֹ אִישׁ wider eine Krankheit תְּעָלָה, s. Heilmittel. 2) Er hat nicht die Mittel dazu לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לְזֹאת.

Mittelbar, בְּיַד — s. Unmittelbar.

Mittelländische Meer, das, (in der Bibel) הַיָּם הַגָּדוֹל, הַיָּם הָאַחֲרוֹן.

Mittelmäßig, לֹא טוֹב וְלֹא רָע.

Mittelst göttlicher Hülfe, בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים.

Mittelste, s. Mittlere.

Mittelpunkt, der, תָּוֶךְ; der Erde, מַרְכַּז הָאָרֶץ*.

Mittelstraße, die, דֶּרֶךְ הַתָּוֶךְ.

Mitten im Lande, בְּקֶרֶב הָאָרֶץ; im Meere, בְּתוֹךְ, בְּלֵב הַיָּם. Mitten durch gehen, עָבֹר בְּתוֹךְ.

Mütterlich, sie behandelt mich, כְּאֵם עִם יְלָדֶיהָ תַּעֲשֶׂה עִמִּי. Die zweite Frau meines Vaters, (Meine Stiefmutter) behandelt mich wie ihr Kind אֵשֶׁת אָבִי הַשֵּׁנִית תַּחְשְׁבֵנִי כְּבֵן לָהּ. Die mütterliche Zärtlichkeit רַחֲמֵי אֵם.

Mitternacht, die, 1) die Zeit, חֲצִי, חֲצוֹת הַלַּיְלָה. 2) Gegend, צָפוֹן. Gegen Mitternacht צָפוֹנָה; s. Nord.

Mitternächtlich, s. Nördlich.

Mitleid, Mitleiden, das, נִחוּמִים, חֶמְלָה, חֲנִינָה. Habe Mitleiden mit mir, תֶּן לִי חֲנִינָה, חֲמֹל עָלַי. Weil er Mitleiden mit ihm hatte בְּחֶמְלָתוֹ עָלָיו. All mein Mitleid wird rege יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי. Einen zum Mitleiden bewegen עוֹרֵר רַחֲמֵי, נִחוּמֵי אִישׁ.

Mitleidig, ein mitleidiger Mensch, אִישׁ חֶסֶד וְרַחֲמִים, אִישׁ אֲשֶׁר נִחוּמָיו יִכָּמֵרוּ.

Mitnehmen, 1) nimm mich mit קָחֵנִי אִתְּךָ. 2) Die Krankheit hat mich sehr mitgenommen כָּשַׁל בְּחָלְיִי כֹּחִי, חָלְיִי הִכְשִׁיל כֹּחִי.

Mitessen, er hat nicht mitgegessen לֹא אָכַל אִתָּנוּ לָחֶם. Mitesser (von fleischlichen Auswüchsen im Körper) נִגְעֵי בָשָׂר.

Mitverschworen, sein Bruder ist, אָחִיו בַּקֹּשְׁרִים.

Mütze, die, מִגְבָּעָה, plur. מִגְבָּעוֹת.

Mich, er schlug, הִכָּה אֹתִי, הִכַּנִי.

Mild, 1) weich: mildes Leder, עוֹר רַךְ. 2) Ein mil-

der Regen גֶּשֶׁם נְדָבוֹת, גֶּשֶׁם בְּרָכָה. Im moralischen Sinne, s. Gütig, Liebreich, Wohlthätig.

Mildherzig, נְדִיב לֵב.

Mildherzigkeit, die, נִדְבַת לֵב.

Mildthätigkeit, die, נִדְבַת יָד.

Mildern, eine Strafe, הָקֵל מִן הָעֹנֶשׁ.

Milch, die, חָלָב. Aus Ueberfluß gewonnener Milch מֵרֹב עֲשׂוֹת חָלָב.

Milchner Fisch, ein, דָּג זָכָר.

Milchrahm, der, חֶמְאָה.

Million, die, אֶלֶף אֲלָפִים, מְאַת רְבָבָה, מְאַת רִבּוֹא. Zehn Millionen אַלְפֵי רְבָבָה.

Müller, der, בַּעַל בֵּית הָרֵחַיִם.

Milz, die, טְחוֹל*.

Mündung, die, einer Höhle פִּי הַמְּעָרָה.

Mündig, גָּדוֹל*.

Mündlich befehlen, צִוָּה בְּפִיו.

Mündel, der oder das, הַיָּתוֹם אֲשֶׁר תַּחַת יַד אַפּוֹטְרוֹפּוֹס.

Mindeste, ich nehme nicht das — לֹא אֶקַּח מְאוּמָה; s. Gering.

Minder reich als sein Bruder, er ist, אֵינֶנּוּ עָשִׁיר כְּאָחִיו, עָשְׁרוֹ קָטֹן מֵעֹשֶׁר אָחִיו.

Minderjährig, קָטָן*.

Minute, die, רֶגַע, s. Augenblick.

Minister, der, שַׂר, יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ.

Minne, die, s. Liebe.

Miene, die, eine freundliche, אוֹר פָּנִים, s. Traurig.

Mineralwasser, das, מַתֶּכֶת*.

Münzsammlung, die, קְבֻצַּת מַטְבְּעוֹת*.

Münze, die, מַטְבֵּעַ*.

Mißbilligen, er mißbilligt es, רַע הַדָּבָר בְּעֵינָיו.

Mißbrauch, er macht einen Mißbrauch von seiner Macht תָּקְפּוֹ לְרָעָה.

Mißbrauchen, den Namen Gottes נָשָׂא שֵׁם אֱלֹהִים לַשָּׁוְא. Er mißbraucht seine Macht zu Gewaltthätigkeiten תָּקְפּוֹ לַחֲמָסִים.

Mißgönnen, er mißgönnt mir mein Glück עֵינוֹ רָעָה בִּי עַל טוּבִי.

Mißgunst, die, רֹעַ עַיִן.

Mißgünstig, er wird mißgünstig anblicken seinen Bruder, תֵּרַע עֵינוֹ בְּאָחִיו. Ein mißgünstiger Mensch, אִישׁ רַע עָיִן.

Mißglücken, s. Mißlingen.

Mißgeburt, die, er ist eine — מָשְׁחַת תָּאֳרוֹ מִבְּנֵי אָדָם, לֹא תֹאַר אָדָם לוֹ.

Mißgestalt, die, er ist eine — מִשְׁחַת מַרְאֵהוּ.

Mißgeschick, das, מִקְרֶה רָע.

Mißdeuten, Jemands Worte, הָפַךְ דִּבְרֵי אִישׁ.

Mißhandeln, Einen, הֵרַע, עִנָּה אִישׁ. Sie mißhandelten sie, הִתְעַלְּלוּ בָהּ.

Mißhelligkeit, die, es entstanden Mißhelligkeiten unter ihnen נִפְרְדוּ לִבּוֹתָם*.

Mißwachs, der, wir haben dieses Jahr Mißwachs הָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Mißtrauisch, er ist, לֹא יִבְטַח, לֹא יַאֲמִין בְּאִישׁ.

Mißjahr, das, שְׁנַת בַּצֹּרֶת.

Mißlich, ein mißliches Ding עִנְיַן רָע.

Mißlingen, das ist mir mißlungen, לֹא הִצְלַחְתִּי בַּדָּבָר הַזֶּה.

Mißmuth, der, כַּעַס.

Mißmuthig, er ist, סַר הוּא. Warum bist du so mißmuthig? מַה־זֶּה רוּחֲךָ סָרָה.

Mißfallen, sein Benehmen mißfällt mir דְּרָכָיו רַע בְּעֵינַי.

Mißfallen, ich habe Mißfallen daran, רַע בְּעֵינַי הַדָּבָר.

Mißfällig, dein mir mißfälliges Betragen דַּרְכְּךָ הָרַע בְּעֵינַי.

Mißvergnügt, er ist, רוּחוֹ סָרָה, סַר רוּחַ הוּא.

Mißverstehen, du hast mich mißverstanden לֹא הֵיטַבְתָּ לְהָבִין דְּבָרַי.

Mißrathen, der Wein ist mißrathen הַגֶּפֶן לֹא נָתְנָה פִּרְיָהּ.

Mist, der, 1) der Koth von Thieren פֶּרֶשׁ, גָּלָל; zum Düngen der Felder, דֹּמֶן. 2) Das Auskehricht אַשְׁפּוֹת.

Mistthor, das, in Jerusalem, שַׁעַר הָאַשְׁפּוֹת.

Misten, einen Acker, זָרָה פֶּרֶשׁ עַל תַּלְמֵי שָׂדֶה; s. Düngen.

Mistpfuhl, der, die Mistlache, מַדְמֵנָה.

Müßig sein, הַרְפֵּה. Müßige Leute seid ihr נִרְפִּים אַתֶּם, אוֹכְלֵי לֶחֶם עַצְלוּת אַתֶּם.

Müßiggang, der, עַצְלוּת, *בַּטָּלָה.

Müßiggänger, der נִרְפֶּה, אִישׁ אֹכֵל לֶחֶם עַצְלוּת, *בָּטֵל, בַּטְלָן.

Missethat, die, פֶּשַׁע, plur. פְּשָׁעִים.

Missethäter, der, פֹּשֵׁעַ, אִישׁ עֹשֵׂה פֶּשַׁע.

Müssen, Hilfswort, 1) zu Etwas gezwungen sein. Du selbst mußt uns Schlacht- und Brandopfer geben גַּם אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעוֹלוֹת. Du mußt mit mir gehen הָלֹךְ תֵּלֵךְ אִתִּי. Ich muß morgen die Schuld zahlen עָלַי לְשַׁלֵּם מָחָר חוֹבִי. Ich mußte das Werk vollenden, עָלַי הָיָה לְכַלּוֹת הַמְּלָאכָה. 2) Das mußt du ja wissen הֲלֹא לְךָ לָדַעַת זֹאת. Kein Mensch muß müssen אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יוּכְרַח בְּמַעֲשָׂיו (הַנֶּאֱלָץ לִפְעוּלָה בְּיָד חֲזָקָה).

Missen, ich kann es nicht — s. Entbehren.

Mücke, die, nach Einigen, כֵּן, plur. כִּנִּים, כִּנָּם, *יַתּוּשׁ. Ihre Bewohner sterben hin wie Mücken יֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ כֵן יְמוּתוּן.

Mir, לִי; zu mir, אֵלַי.

Mürbe, רַךְ.

Myrthe, die, הֲדַס, Myrthen, הֲדַסִּים.

Myrthenkranz, der, עֲטֶרֶת עֲלֵי הֲדַס.

Miriaden, die, רְבָבָה, רִבּוֹא, רִבּוֹ. Miriaden רְבָבוֹת, רִבֹּאוֹת, רִבּוֹת.

Myrrhe, die, מֹר, מוֹר.

Myrrhenöhl, das, שֶׁמֶן הַמֹּר.

Mürrisch, זָעֵף. Ein mürrisches Gesicht, פָּנִים זֹעֲפִים, נִזְעָמִים. Warum siehst du heute so mürrisch aus מַדּוּעַ פָּנֶיךָ רָעִים הַיּוֹם.

Mischen, 1) Wein mit Wasser מָהוּל יַיִן בַּמַּיִם. Der Wein, den ich gemischt, יַיִן מָסַכְתִּי. Meinen Trank mische ich mit Thränen שִׁקּוּיַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי. Er mischt sich unter die Völker בָּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלָל. 2) In seine Freude mischt sich kein Fremder בְּשִׂמְחָתוֹ לֹא יִתְעָרַב זָר.

Meiden, Einen, חֲדַל מִבּוֹא עִם אִישׁ; das Böse, סוּר מֵרָע.

Meuterei, die, קֶשֶׁר מוֹרְדִים לִמְרוֹד בַּאֲדוֹנָם. Du schützest sie vor Meutereien תַּסְתִּירֵם מֵרֻכְסֵי אִישׁ.

Meuterer, der, קֹשֵׁר, קַשָּׁר.

Meuchlings ermorden, Einen הָרֹג אִישׁ בְּעָרְמָה, הַכֵּה אִישׁ בַּסֵּתֶר.

Meuchelmord, der, *הֲרִיגַת אִישׁ בְּעָרְמָה. Einen begehen, s. Meuchlings.

Meuchelmörder, der, הֹרֵג אִישׁ בְּעָרְמָה.

Meuchelmörderisch, כְּדֶרֶךְ הֹרֵג אִישׁ בְּעָרְמָה.

Meile, die, *מִיל, פַּרְסָה.

Mein Sohn, בְּנִי. Meine Söhne, בָּנַי.

Meineid, der, שְׁבֻעַת שֶׁקֶר, אָלַת שָׁוְא, plur. אָלוֹת שָׁוְא.

Meineidig sein, des falschen Eides schuldig הִשָּׁבַע לַשָּׁקֶר; meineidig werden, s. Eidbrüchig.

Meinung, die, 1) Urtheil, דֵּעַ. Auch ich will meine Meinung sagen אֲחַוֶּה דֵעִי אַף אָנִי. Bei seiner Meinung beharren עָמֹד בְּדֵעוֹ. 2) Absicht. Es war nicht meine Meinung לֹא חָשַׁבְתִּי, לֹא עָלָה עַל לִבִּי, מַחְשְׁבוֹתַי לֹא כְּמַחְשְׁבוֹתֵיכֶם.

Meinige, dein Vater und der — אָבִיךָ וְאָבִי. Das Meinige, כָּל אֲשֶׁר לִי. Die Meinigen, אַנְשֵׁי בֵיתִי, קְרוֹבַי.

Meinetwegen, meinetwillen, meinethalben לְמַעֲנִי, בַּעֲבוּרִי, בִּגְלָלִי.

Meinen, 1) meinst du, daß ich dich bitten werde? הַאִם תְּדַמֶּה הִתְחַנֵּן אֶתְחַנֵּן אֵלֶיךָ; s. Glauben, Denken. 2) Was meinst du damit? מָה תֹאמַר בְּלִבְּךָ בְּדַבֶּרְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. 3) Er meint es gut mit mir, מַחְשְׁבוֹתָיו עָלַי לְטוֹב.

Meiner, erbarme dich, רַחֲמֵנִי, רַחֵם עָלַי.

Meist, die meisten Häuser der Stadt sind verbrannt רֹב בָּתֵּי הָעִיר נִשְׂרְפוּ בָּאֵשׁ. Er hat unter ihnen am meisten geerbt רַבָּה יְרֻשָּׁתוֹ מִירֻשָּׁתָם.

Meistens, er ist meistens zu Hause דַּרְכּוֹ לָשֶׁבֶת בְּבֵיתוֹ כָּל הַיּוֹם.

Meister, der, 1) überhaupt. Der Meister wie der Lehrling, מֵבִין עִם תַּלְמִיד. 2) Künstler, אָמָּן. Ein Meister auf dem Saitenspiel מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Meisterhand, die, ein Werk von Meisterhand מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן.

Meisterhaft spielen, auf einem Musikinstrumente, נַצֵּחַ בִּכְלִי שִׁיר.

Meistern, seine Begierden מְשֹׁל בְּרוּחוֹ.

Meißel, der, zum Behauen der Steine חֶרֶב; ihn anlegen, הָנֵף חֶרֶב עַל הָאֶבֶן.

Meißeln, Steine, פְּסֹל אֲבָנִים בַּחֶרֶב, בַּבַּרְזֶל.

Medizin, die, s. Arzenei, Arzeneiwissenschaft.

Mediziner, der, רֹפֵא, s. Arzt.

Mädchen, das, יַלְדָּה, plur. יְלָדוֹת; נַעֲרָה, plur. נְעָרוֹת.

Mädchenhaft, כְּדֶרֶךְ הַיְלָדוֹת, כְּמַעֲשֵׂי הַנְּעָרוֹת.

Mehl, das, קֶמַח; feines, סֹלֶת, קֶמַח סֹלֶת. Dieses Korn gibt wenig Mehl הַדָּגָן הַזֶּה יַעֲשֶׂה קֶמַח מְעַט.

Mähne, die, eines Rosses, שֵׂעַר צַוַּאר הַסּוּס; poetisch, nach Einigen, רַעְמָה.

Mehr, Bei- und Nebenwort. 1) Mit Vergleichung. Er hat mehr Geld, mehr Kleider als ich, רַב כַּסְפּוֹ מִכַּסְפִּי, רַבִּים בְּגָדָיו מִבְּגָדַי. Er hat mehr Kraft als sein Bruder רַב, גָּדוֹל כֹּחוֹ מִכֹּחַ אָחִיו. Er liebte Josef mehr als alle seine Söhne אָהַב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו. Wem wird der König mehr Ehre erzeigen wollen als mir? לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי. 2) Ohne Vergleichung. Vierzig Hiebe mag er ihm geben lassen, nicht mehr אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף. Da haßten sie ihn noch mehr וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ. Die Gewässer nahmen immer mehr ab הַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר.

Mehrheit, die, der Stimmen *רֹב הַדֵּעוֹת; in der Grammatik, *רִבּוּי, לְשׁוֹן רַבִּים.

Mährchen, das, *סִפּוּר, דְּבָרִים בְּדוּאִים מִלֵּב הַמְסַפֵּר, שֶׁקֶר.

Mehrmahls, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Mehrentheils, s. Meistens.

Mehrere Tage, יָמִים. Es bleibt das Mädchen bei uns noch mehrere Tage, oder doch zehn Tage תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר.

Mehrzahl, die, רֹב, s. Mehrheit.

Metall, das, *מַתֶּכֶת.

Meth, der, *מֵי דְבַשׁ.

Methode, die, *דֶּרֶךְ הַלִּמּוּד.

Metzger, der, טַבָּח.

Metze, die, זוֹנָה.

Metzelei, die, s. Gemetzel.

Mächtig, 1) von der körperlichen Ausdehnung. Mächtige Gewässer מַיִם אַדִּירִים, כַּבִּירִים, עֲצוּמִים, עַזִּים. Mächtige Berge הַרְרֵי אֵל. 2) Er ist, sie sind mächtiger als ich עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי, יִגְבְּרוּ מִמֶּנִּי. Ein mächtiges Volk עַם עַז. 3) Die Mächtigen im Lande אַבִּירֵי, אַדִּירֵי, אֵילֵי הָאָרֶץ. Von Gott, עָרִיץ, חֲסִין. Mächtig zu helfen רַב לְהוֹשִׁיעַ. 4) Seiner mächtig sein הִתְאַפֵּק, עָצֹר בְּאַפּוֹ. Er ist seiner nicht mächtig אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Melankolisch, s. Schwermüthig.

Melodie, die, *מַעֲרֶכֶת הַנִּגּוּנִים.

Melodisch, נָעִים, עָרֵב.

Melone, die, אֲבַטִּיחַ, plur. אֲבַטִּיחִים.

Melde, die, eine Pflanze מַלּוּחַ.

Melden, 1) das Thier meldet sich הַחַיָּה תַּשְׁמִיעַ קוֹלָהּ. 2) Melde mich bei deinem Herrn הַגֵּד לַאֲדֹנֶיךָ שֶׁאָבוֹא לִרְאוֹת פָּנָיו. 3) Er meldet mir den Tod meines Vaters שָׁלַח אֵלַי לֵאמֹר מֵת אָבִיךָ.

Melken, eine Kuh מִיץ שְׁדֵי הַפָּרָה לְהוֹצִיא הֶחָלָב, *חָלֹב הַפָּרָה.

Melkkuh, die, פָּרָה אֲשֶׁר מִשָּׁדֶיהָ יוֹצִיאוּ חָלָב.

Memme, die, eine feige Memme יְרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב.

Menge, die, הָמוֹן, רֹב, סַךְ, שֶׁפַע, שִׁפְעָה. In Menge לָרֹב.

Mengen, s. Mischen.

Männchen, das, von Thieren זָכָר.

Männlich, 1) vom männlichen Geschlechte זָכָר. Männliche Nachkommen זֶרַע אֲנָשִׁים. Es erscheine alles Männliche unter dir יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ. All dein Vieh, das männlich sein wird כָּל מִקְנְךָ תִּזָּכָר. Ein Wort männlichen Geschlechtes *לְשׁוֹן זָכָר. 2) Eine männliche Stimme קוֹל גֶּבֶר. 3) Er benimmt sich — מַעֲשָׂיו כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ, אַמִּיץ כֹּחַ. Er hat einen männlichen Muth אִישׁ וְעַז לֵבָב, לְבַב הוּא.

Mensch, der, אָדָם, אֱנוֹשׁ. Ich bin ein Wurm, kein Mensch אָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ. Menschen בְּנֵי

אָדָם, בְּנֵי אִישׁ. Alle Menschen täuschen כָּל הָאָדָם כֹּזֵב. Es bleiben wenig Menschen übrig וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר. Gemieden von den Menschen חֲדַל אִישִׁים. Böse Menschen אֲנָשִׁים רָעִים.

Menschheit, die ganze כָּל הָאָדָם. Die ganze Menschheit ist dem Trug verfallen כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

Menschlich, כְּאָדָם, כְּדֶרֶךְ הָאָדָם. Die menschliche Vernunft בִּינַת אָדָם.

Menschenalter, das, דּוֹר.

Menschendieb, der, גֹּנֵב אִישׁ, נֶפֶשׁ.

Menschenhaß, der, er that es aus — עָשָׂה זֹאת מִשִּׂנְאָתוֹ אֶת הָאָדָם.

Menschenwerk, das מַעֲשֵׂה אָדָם, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם, פְּעֻלַּת אָדָם.

Menschenleer, אֵין אָדָם. Eine menschenleere Stadt עִיר עֲזוּבָה. Die Stadt ist menschenleer הָעִיר שׁוֹמֵמָה מֵאֵין אָדָם בְּקִרְבָּהּ.

Menschenfreund, der, אֹהֵב בְּנֵי אָדָם, אִישׁ חֶסֶד.

Menschenfresser, der, אֹכֵל בְּשַׂר אָדָם.

Menschenkoth, der, גֶּלְלֵי צֵאַת הָאָדָם.

Menschenkenner, der, אִישׁ יֹדֵעַ דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Menschenräuber, der, גֹּזֵל, חֹטֵף נְפָשׁוֹת.

Menschenscheu, er ist יָרֵא הוּא אֶת הָאָדָם.

Mästen, einen Ochsen אָבַס שׁוֹר. Zehn gemästete Rinder עֲשָׂרָה בָּקָר מְרִאִים. Gemästete Kälber עֶגְלֵי מַרְבֵּק. Gemästetes Vieh מְרִיא, מְרִיאִים.

Mäßig sein, 1) im Essen und Trinken שָׁמַר חֹק בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ. 2) Ein mäßiger Preis מְחִיר לֹא רַב וְלֹא מְעַט.

Mäßigen, sich im Zorne עָצַר בְּאַפּוֹ, הֵשִׁיב חֲמָתוֹ. Er kann sich nicht — אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Messias, der מָשִׁיחַ.

Messing, das, נְחֹשֶׁת מֻצְהָב.

Messe, die, s. Markt.

Messen, 1) neut. diese Leinwand mißt zehn Ellen אֹרֶךְ הַבַּד הַזֶּה עֶשֶׂר בָּאַמָּה. Ein Mann, der fünf Ellen mißt אִישׁ מִדָּה חָמֵשׁ בָּאַמָּה. Von Gefäßen, s. Fassen, Enthalten; 2) act. die Mauer eines Hauses messen מָדַד, מָדַד אֶת קִיר הַבַּיִת. 3) Sich mit Einem messen (im Kampfe) הִתְרָאָה פָנִים.

Messer, das, שַׂכִּין; zum Schlachten und zum Esse מַאֲכֶלֶת, plur. מַאֲכָלוֹת. Zwanzig Messer עֶשְׂרִים מַחֲלָפִים. Scharfe Messer חַרְבוֹת צֻרִים.

Meßkunst, die, *חָכְמַת הַמְּדִידָה.

Meßschnur, die, חֶבֶל, מִדָּה, קַו, קָו.

Meer, das, יָם. Meere יַמִּים. Nach dem Meere zu הַיָּמָּה.

Meeradler, der, נֶשֶׁר יַמִּים, (nach Einigen) עָזְנִיָּה.

Meerungeheuer, das, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים; לִוְיָתָן.

Meerbusen, der, לְשׁוֹן הַיָּם. Kleine — Buchten und Bayen מִפְרְצֵי הַיָּם.

Meerwirbel, Meerstrudel, der, plur. die — נִבְכֵי יָם,

Meerrettig, der, *חֲזֶרֶת.

Mäkler, der, *סַרְסָר.

März, der, חֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר, אֲדָר.

Merkwürdig, ein merkwürdiger Tag יוֹם גָּדוֹל, יוֹם זִכָּרוֹן, s. Denkwürdig.

Merklich, das Wasser ist merklich gefallen יֵרָאֶה לָעַיִן כִּי חָסְרוּ הַמָּיִם.

Merkmal, das, אוֹת, s. Zeichen.

Merken, 1) auf Etwas, בִּין בְּ, לְ, הִתְבּוֹנֵן, הִקְשִׁיב עַל, בְּ, לְ, אֶל, s. Aufmerksam sein. 2) Im Gedächtnisse behalten. Sein Vater aber merkte sich die Sache וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר.

N נ

Nabe, die, eines Rades חִשֻּׁר הָאוֹפַן. Naben חִשֻּׁרִים.

Nabel, der, שֹׁר, *טַבּוּר. Dein Nabel שָׁרְרֵךְ. Dein Nabel wurde nicht abgeschnitten לֹא כָרַּת (כֹּרַת) שָׁרֵּךְ.

Nagel, der, 1) an den Fingern und Zehen צִפֹּרֶן. Die Nägel abschneiden עָשָׂה אֶת הַצִּפָּרְנַיִם. 2) Zum Einschlagen יָתֵד. Nägel, מַסְמְרִים, יְתֵדוֹת, מַשְׂמְרוֹת.

Nagen, an Etwas עָרַק אֶת, s. Benagen.

Nadel, die, *מַחַט.

Nadelöhr, das, *פִּי הַמַּחַט.

Naht, die, *תְּפִירָה.

Nahe, von dem Orte, der Zeit und Verwandtschaft קָרוֹב. Nahe bei Etwas אֵצֶל, עַל יַד; (fig.) sein Unglück geht mir nahe צַר לִי עַל רָעָתוֹ, רָעָתוֹ תִּגַּע בְּלִבִּי. Einem nahe treten פָּגַע בִּכְבוֹד אִישׁ. Er war nahe daran zu ertrinken כִּמְעַט טָבַע בַּמַּיִם.

Nahen, sich Einem קָרַב, הִקְרִיב, נָגַשׁ אֶל אִישׁ.

Nahrhaft, die Speise ist הַמַּאֲכָל הַזֶּה יְדַשֵּׁן אֶת הַבָּשָׂר.

Nahrung, die, s. Speise.

Nahrungsmittel, das, מִחְיָה.

Nasiräer, der, נָזִיר, נְזִיר אֱלֹהִים.

Nase, die, אַף, אַפַּיִם, *חֹטֶם. Das Hochtragen der Nase גֹּבַהּ אַף.

Nasenbluten, das; er hat — הַדָּם נֹזֵל מִנְּחִירָיו.

Nasenlöcher, die, נְחִירַיִם.

Nasenring, der, 1) für wilde Thiere חוֹחַ, plur. חוֹחִים; חָח, plur. חַחִים. 2) Als Schmuck für Frauenzimmer נֶזֶם אַף, plur. נִזְמֵי אַף.

Natur, die, הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ, *טֶבַע.

Naturgemäß, *כְּפִי חֹק הַטֶּבַע, s. Natürlich.

Naturgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ.

Naturtrieb, der, חֵפֶץ טִבְעִי*.

Naturlehre, die, s. Naturkunde.

Naturereignisse, die, *שִׁנּוּיֵי הַטֶּבַע.

Naturforscher, die, *חוֹקְרֵי הַטֶּבַע.

Naturkunde, die, *חָכְמַת, יְדִיעַת הַטֶּבַע.

Naturreich, das, s. Natur.

Natter, die, s. Otter.

Nation, s. Nazion.

Natürlich, *טִבְעִי, טִבְעִית.

Nach, Vorwort. 1) Auf die Frage wohin? nach Hause, nach der Stadt gehen הָלַךְ לְבֵיתוֹ, הָלַךְ אֶל הָעִיר, הָעִירָה. Nach Jerusalem יְרוּשָׁלַיְמָה. 2) Von der Zeit. Nach der Sündfluth אַחַר הַמַּבּוּל. Nach diesen Begebenheiten אַחַר, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. Er wird nach dir regieren יִמְלֹךְ אַחֲרֶיךָ. Nach drei Tagen מִקֵּץ, מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 3) Nach unserm Bilde בְּצַלְמֵנוּ. Nach seiner Gerechtigkeit כְּצִדְקוֹ. Nach seiner Art לְמִינוֹ. Nach seinem Verstande wird der Mann gelobt לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל אִישׁ. Nach seinem Gelübde כְּפִי נִדְרוֹ. Nach Einem fragen שָׁאוֹל לְאִישׁ.

Nach, Umstandswort. Nach und nach vertreiben גָּרֵשׁ מְעַט מְעַט, s. Allmählig.

Nachahmen, Einem עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂה אִישׁ, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ בְּדַרְכֵי אִישׁ.

Nacheilen, Einem רָדַף אַחֲרֵי אִישׁ.

Nacheinander, sie kamen בָּאוּ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו, s. Einander.

Nacheifern, Einem הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ.

Nachbar, der, שָׁכֵן, plur. שְׁכֵנִים.

Nachbarin, die, שְׁכֵנָה, שְׁכֶנֶת. Nachbarinnen שְׁכֵנוֹת.

Nachbarlich, כִּשְׁכֵנִים, כְּדֶרֶךְ שְׁכֵנִים.

Nachbarschaft, die, 1) er wohnt in meiner — שְׁכֵנִי הוּא. 2) Die ganze — כָּל הַשְּׁכֵנִים.

Nachbilden, עָשָׂה כִּדְמוּת.

Nachgeboren, ein nachgeborner Sohn בֵּן הַנּוֹלָד אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו.

Nachgeburt, die, שִׁלְיָה.

Nachgeben, 1) in einem Streite שָׁבַת מֵרִיב. Ich habe ihm nachgegeben עָשִׂיתִי כִּרְצוֹנוֹ. Einer, der nicht nachgibt עֹמֵד בְּדַעוֹ, *עוֹמֵד עַל דַּעְתּוֹ. 2) Er gibt ihm in Nichts nach לֹא נוֹפֵל הוּא מִמֶּנּוּ.

Nachgehen, Einem, 1) eig. הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ. Er geht mir auf allen Schritten und Tritten nach יִדְבַּק אַחֲרַי, יִשְׁמֹר עֲקֵבַי. 2) Seinen Geschäften — עָשָׂה חֲפָצָיו. Dem Trunke — רָדַף שֵׁכָר.

Nachgehends, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן.

Nachgrübeln, חָקַר בִּמְאֹד מְאֹד.

Nachdem er gegessen und getrunken hatte אַחֲרֵי אָכְלוֹ וְאַחֲרֵי שְׁתוֹתוֹ. Nachdem der Mann gekommen war אַחֲרֵי בוֹא הָאִישׁ.

Nachdenken, über Etwas הָגָה בְּדָבָר, הַשְׂכֵּל עַל דָּבָר. Denke nach über meinen Vorschlag שִׂימָה לֵב אֶל עֲצָתִי.

Nachdruck, der, er hat mit Nachdruck gesprochen נִמְרְצוּ אֲמָרָיו.

Nachdrückliche Worte אֲמָרִים נִמְרָצִים.

Nachhall, der, s. Widerhall.

Nachhuth, die, s. Nachtrab.

Nachhelfen, Einem, s. Beistehen.

Nachhängen, seinen Begierden רָדַף אַחֲרֵי אַוַּת נַפְשׁוֹ. Er hängt seinem Grame nach יְגוֹנוֹ לֹא יָמוּשׁ מִמֶּנּוּ.

Nachher, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן.

Nachherig, s. Nachmalig.

Nachwachs, Nachwuchs, der, סָפִיחַ, סָחִישׁ, שָׁחִים.

Nachwandeln Einem, הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ, s. Nachfolgen.

Nachwehen, die einer Gebärerin צִירֵי יוֹלֵדָה הָאַחֲרוֹנִים.

Nachwelt, die, דּוֹר אַחֲרוֹן.

Nachsagen, Einem Etwas הַגֵּד דָּבָר בְּשֵׁם אִישׁ.

Nachsuchen, עָמֹל לְבַקֵּשׁ דָּבָר.

Nachsicht, die, habe Nachsicht mit mir הַעֲלֵם עֵינֶיךָ בִּי, עֲבֹר עַל חֲטָאַי.

Nachsichtig, er ist gegen den Schuldner אֵינֶנּוּ נֹגֵשׂ אֶת הַלֹּוֶה. Ein nachsichtiger Vater אָב הַמַּעֲלִים עֵינָיו בְּבָנָיו, אָב אֲשֶׁר לֹא יִגְעַר בְּבָנָיו.

Nachsinnen, über Etwas הָגֹה בְּדָבָר.

Nachsehen, Einem, 1) eig. הַבֵּט אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Einen Fehler עֲבֹר עַל חֵטְא אִישׁ.

Nachsetzen, 1) sie setzt mich ihm nach קָטֹן אֲנִי בְעֵינֶיהָ מִמֶּנּוּ. 2) Einem nachsetzen רָדַף, הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ.

Nachsenden, Einem einen Boten שָׁלַח צִיר אַחֲרֵי אִישׁ.

Nacht, die, לַיִל, לַיְלָה. Drei Nächte שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת. Heute Nacht הַלַּיְלָה. Die vorige Nacht אֶמֶשׁ. Ueber Nacht bleiben לוּן, לוּן הַלַּיְלָה.

Nachteule, die, יַנְשׁוּף.

Nachtgeschirr, das, כְּלִי מֵימֵי רַגְלַיִם.

Nachtgespenst, das, לִילִית.

Nachthun, thue es mir nach עֲשֵׂה כָמֹנִי.

Nachtheil, der, נֶזֶק, s. Schaden. Dieses Geschäft bringt mir großen Nachtheil הָעֵשֶׂק הַזֶּה יָסֵב לִי נֶזֶק לֹא מְעַט.

Nachtheilig, der Gesundheit רַע לִבְרִיאוּת הָאָדָם.

Nachtherberge, die, מָלוֹן.

Nachtwache, die, אַשְׁמֹרֶת, אַשְׁמֻרָה, plur. אַשְׁמֻרוֹת. Die erste רֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת. Die zweite הָאַשְׁמֻרָה הַתִּיכוֹנָה. Die dritte אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר.

Nachtwächter, der, הַשֹּׁמֵר הַסֹּבֵב בַּחוּצוֹת בַּלַּיְלָה.

Nachtlager, das, מָלוֹן.

Nachtmahl, das, סְעוּדַת עֶרֶב, אֲרוּחָה לְעֵת עֶרֶב.

Nachts, oder des Nachts לַיְלָה, בַּלַּיְלָה. Vor Nachts טֶרֶם יֶחְשַׁךְ, יַחְשִׁיךְ.

Nachtrab, der, eines Heeres, הַמְאַסֵּף, עֵקֶב הַמַּחֲנֶה. Fallet ihren Nachtrab an וְזִנַּבְתֶּם אֹתָם.

Nachtrag, der, an Geld, s. Nachschuß. In einem Werke הַדְּבָרִים הַנּוֹסָפִים בְּסוֹף הַסֵּפֶר.

Nachtragen, Einem Etwas 1) eig. נָשֹׂא דָבָר אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Haß. Trage es mir nicht nach לֹא תִטּוֹר לִי, אִתִּי.

Nachjagen, Einem רָדַף אַחֲרֵי אִישׁ. Dem Bösen רַדֵּף רָעָה.

Nachlaß, der, עִזָּבוֹן (אֲשֶׁר עָזַב אַחֲרָיו הַמֵּת); 1) s. Hinterlassenschaft; 2) s. Erlaß.

Nachlassen, 1) Vermögen, s. Hinterlassen. Nachgelassene Schriften כִּתְבֵי הַמֵּת. 2) Sein Zorn hat nachgelassen שָׁב אַפּוֹ, רָפְתָה רוּחוֹ. 3) Etwas vom Preise — גָּרֹעַ מִמְּחִיר.

Nachlaufen, Einem, רוּץ אַחֲרֵי אִישׁ; den Mädchen דָּבַק אַחֲרֵי הַנְּעָרוֹת. Barak lief dem Sisra nach וַיִּרְדֹּף בָּרָק אַחֲרֵי סִיסְרָא.

Nachlegen, Holz, הוֹסֵף לַעֲרֹךְ עֵצִים עַל הָאֵשׁ.

Nachlese, die, לֶקֶט, עוֹלֵלוֹת. Poetische Nachlese עוֹלְלוֹת הַשִּׁירִים.

Nachlesen, לַקֵּט, לַקֵּשׁ, עוֹלֵל.

Nachläßig, er ist, יִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ, נִרְפֶּה הוּא.

Nachahmen, er will meinen Ring — יַעֲשֶׂה טַבַּעַת כִּדְמוּת טַבַּעְתִּי.

Nachmalig, sein nachmaliges Betragen הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה אַחֲרֵי כֵן.

Nachmals, אַחֲרֵי כֵן.

Nachmittag, der, מֵהַצָּהֳרַיִם עַד הָעֶרֶב.

Nachmittags, er kommt יָבוֹא בֵּין הַצָּהֳרַיִם וּבֵין הָעֶרֶב.

Nachen, der, אֳנִיָּה קְטַנָּה.

Nachfolgen, Einem, 1) eig. הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ. Er ist mir treulich nachgefolgt מִלֵּא אַחֲרַי. 2) Einem in einem Amte בּוֹא תַחַת אִישׁ.

Nachfolger, der, in einem Amte הַבָּא תַחַת אִישׁ.

Nachforschen, חָקֹר, דָּרֹשׁ הֵיטֵב.

Nachfrage, die, es ist viel Nachfrage nach der Waare רַבִּים הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים לִקְנוֹת אֶת הַסְּחוֹרָה.

Nachfragen, s. Nachforschen.

Nachzug, der, הַמְאַסֵּף. s. Nachtrab.

Nachziehen, 1) einen Wagen מָשַׁךְ אַחֲרָיו עֲגָלָה; (fig.) er zieht alle Menschen nach אַחֲרָיו כָּל אָדָם יִמְשֹׁךְ. 2) Das Volk, welches ihm nachzog הָעָם אֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרָיו. Von einem nachziehenden feindlichen Heere נָסַע אַחֲרֵי.

Nachkomme, der, זֶרַע. Männliche Nachkommen זֶרַע אֲנָשִׁים. Seine — זַרְעוֹ, צֶאֱצָאָיו, צֶאֱצָאֵי מֵעָיו, יֹצְאֵי יְרֵכוֹ, יֹצְאֵי חֲלָצָיו.

Nachkommen, 1) ich werde dir — אָבוֹא אַחֲרֶיךָ. 2) Ich werde deinem Befehle — אֶעֱשֶׂה כְּמִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

Nachkommenschaft, die, seine Nachkommenschaft sei dem Untergang geweiht יְהִי אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית.

Nachkömmling, der, s. Nachkomme.

Nachruhm, der, eines Helden תִּפְאֶרֶת הַגִּבּוֹר אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

Nachrufen, Einem Etwas קָרָא בְקוֹל אַחֲרֵי אִישׁ לְהַשְׁמִיעוֹ דָבָר.

Nachrühmen, Einem Etwas הַלֵּל אִישׁ עַל דָּבָר וְלֹא עַל פָּנָיו.

Nachricht, die, שֵׁמַע, שְׁמוּעָה, plur. שְׁמוּעוֹת. Ich erhielt eine gute — שָׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה טוֹבָה. Einem eine mittheilen הִשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה אֶת אִישׁ. Er bringt gute Nachrichten אֶל שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת יָבוֹא, מְבַשֵּׂר הוּא, s. Bothschaft.

Nachrücken, der nachrückende Feind הָאוֹיֵב הַנֹּסֵעַ אַחֲרֵיהֶם.

Nachreisen, Einem הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לְהַשִּׂיג, לְהַדְבִּיק אֶת אִישׁ.

Nachrede, die, Einen in üble Nachrede bringen הוֹצִיא דִבָּה עַל אִישׁ, דִּבַּת אִישׁ.

Nachreden, 1) Einem Uebles, s. Nachrede. 2) Er hat es Andern nachgeredet סִפֵּר אֲשֶׁר שָׁמַע מִפִּי אֲנָשִׁים.

Nachrechnen, Einem בִּקֵּר חֶשְׁבּוֹן אִישׁ.

Nachschuß, der, an Geld הַכֶּסֶף הַנּוֹסָף עַל הַכֶּסֶף הָרִאשׁוֹן.

Nachstehen, 1) nachstehende Worte, s. Folgen. 2) Ich stehe euch nicht nach לֹא נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם.

Nachstellung, die, צְדִיָּה.

Nachstellen, Einem, אָרַב לְאִישׁ, צָדָה, צוּד נֶפֶשׁ אִישׁ. Wenn er ihm nicht nachgestellt וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה.

Nachschicken, s. Nachsenden.

Nachschlagen, eine Stelle in einem Buche פָּתַח סֵפֶר לִמְצֹא בוֹ דָבָר.

Nachschlüssel, der, מַפְתֵּחַ הַגַּנָּבִים.

Nachschleichen, Einem הָלַךְ לָאַט אַחֲרֵי אִישׁ.

Nachspotten, Einem שָׁנָה בְדִבְרֵי אִישׁ לְלַעַג לוֹ.

Nachspüren, jedem Kraute spürt er nach אַחַר כָּל יָרוֹק יִדְרשׁ. Ich spürte in meinem Herzen nach תַּרְתִּי בְלִבִּי.

Nachspähen, s. Nachspüren.

Nachsprechen, s. Nachreden.

Nachschrift, die, in einem Briefe דְּבָרִים נוֹסָפִים בְּסוֹף הָאִגֶּרֶת.

Nachschreiben, eine Vorschrift *כָּתַב כִּדְמוּת אוֹתוֹת הַמִּכְתָּב.

Nachschreien, Einem Etwas צָעַק אַחֲרֵי אִישׁ לְהַשְׁמִיעוֹ דָבָר.

Namhaft, eine namhafte Summe כֶּסֶף רַב.

Name, der, שֵׁם, plur. שֵׁמוֹת. Einem Kinde einen Namen geben קָרָא שֵׁם לַיֶּלֶד. Es war ein Mann mit Namen, oder Namens Hiob אִישׁ הָיָה אִיּוֹב שְׁמוֹ, וּשְׁמוֹ אִיּוֹב. Sich einen Namen machen עָשָׂה לוֹ שֵׁם.

Namentlich, sie wurden namentlich benannt נִקְבוּ בְשֵׁמוֹת.

Namenlose Menschen, בְּנֵי בְלִי שֵׁם.

Namenregister, das, סֵפֶר שֵׁמוֹת, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Naß, רָטֹב, s. Feucht.

Nafta, das, *נֵפְטְ.

Napf, der, s. Schale.

Nazion, die, עַם, לְאֹם, גּוֹי. Nazionen גּוֹיִם, לְאֻמִּים, אֻמִּים, אֻמּוֹת, עַמִּים.

Nazionalcharakter, der, דֶּרֶךְ כָּל הָעָם.

Nackt, עָרֹם, עָרוֹם, (weibl. עֲרֻמָּה), ich stellte sie nackt her, wie am Tage ihrer Geburt [Worte des Propheten Hoschea] וְהִצַּגְתִּיהָ עֲרוּמָּה כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ; plur. עֲרוּמִּים; עֵירֹם, plur. עֵירֻמִּים.

Nacktheit, die, עֶרְיָה, s. Blöße.

Nacken, der, עֹרֶף.

Narbe, die, צָרֶבֶת.

Narde, die נֵרְדְּ, plur. נְרָדִים.

Narr, der, אֱוִיל, כְּסִיל, s. Thor.

Narrheit, die, אִוֶּלֶת, s. Thorheit.

Narrenhaft, כְּדֶרֶךְ הָאֱוִילִים.

Narrenhaus, das, בֵּית הַמְשֻׁגָּעִים.

November, der, הֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי, *חֶשְׁוָן, מַרְחֶשְׁוָן.

Noth, die, צָרָה, מְצוּקָה, מַעֲמַד רָע. Ich bin in einer großen — בְּצָרָה גְדוֹלָה אָנֹכִי, צַר לִי מְאֹד Wenn ich in der Noth bin בְּעֵת צָרָתִי, בַּצָּרָתָה לִי. In den Zeiten der — לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. Einen aus der Noth reißen חַלֵּץ אִישׁ מִצָּרָתוֹ. Einem seine Noth klagen הַגֵּד צָרָתוֹ לִפְנֵי אִישׁ. Ein Freund in der Noth רֵעַ, אָח לְצָרָה. In sechs Nöthen rettet er dich בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יַצִּילֶךָּ, s. Kindesnöthen.

Nothgedrungen, *אָנוּס. Ich wurde nothgedrungen eine andere Wohnung zu miethen הַהֶכְרֵחַ אִלְּצַנִי וְהֵצִיקַנִי לִשְׂכּוֹר לִי דִירָה אַחֶרֶת.

Nothdurft, die, seine Nothdurft verrichten הָסֵךְ אֶת רַגְלָיו.

Nothdürftig, er hat ein nothdürftiges Auskommen כִּמְעַט תִּשְׂפֹּק לוֹ מִחְיָתוֹ.

Nothhülfe, die, עֶזְרָה בַּצָּרָה.

Nothhelfer, der, מוֹשִׁיעַ מִצָּרָה.

Nothwehr, die, מִלְחֶמֶת אִישׁ לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ.

Nothwendig, 1) eine nothwendige Arbeit מְלָאכָה נְחוּצָה. 2) Was nicht anders sein kann *הֶכְרֵחִי. 3) Er leidet Mangel an dem Nothwendigen יֶחְסַר אֶת אֲשֶׁר עָלָיו יִחְיֶה הָאָדָם, אֵין לוֹ מִחְיָה.

Nothwendigkeit, die, *הֶכְרֵחַ.

Nothleidend, ein nothleidender Mensch אִישׁ מַחְסוֹר, אִישׁ אֶבְיוֹן אֲשֶׁר יֶחְסַר חַיַּת יָדוֹ, s. Dürftig.

Nothzüchtigen ein Frauenzimmer כְּבֹשׁ, עַנֵּה אִשָּׁה s. Gewalt.

Notiren, s. Aufzeichnen.

Note, die, *רְשִׁימָה.

Noch, Umstandswort, 1) eine Fortbauer anzeigend. Wenn es noch Nacht ist בְּעוֹד לַיְלָה. Er lebt noch עוֹדֶנּוּ חַי. So lange noch כָּל עוֹד, s. Athem. 2) Noch ein Mann ist da עוֹד אִישׁ אֶחָד. Er schickte noch einmal שָׁלַח שֵׁנִית, הוֹסִיף לִשְׁלֹחַ. 3) Er ist noch nicht zurückgekommen לֹא שָׁב עַד עַתָּה. Weißt du noch nicht, daß er todt ist? הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי מֵת.

Noch, Bindewort, s. Weder.

Nochmalig, auf sein nochmaliges Bitten בְּהִתְחַנְּנוֹ שֵׁנִית.

Nochmals, שֵׁנִית, s. Noch 2).

Nomaden, die, אַנְשֵׁי, רֹעֵי מִקְנֶה.

Nord, der, 1) s. Norden; 2) s. Nordwind.

Nordost, Nordöstlich, *צְפוֹנִית מִזְרָחִית.

Nordwind, der, erhebe dich Nordwind עוּרִי צָפוֹן.

Nordwestlich, *צְפוֹנִית מַעֲרָבִית.

Nordseite, die, פְּאַת צָפוֹן.

Nordisch, die nordischen Könige מַלְכֵי הַצָּפוֹן. Das nordische Heer (die Heuschrecken) הַצְּפוֹנִי.

Nordlicht, das, *נֹגַהּ צָפוֹן.

Norden, der, צָפוֹן. Gegen — צָפוֹנָה.

Nordpol, der, *קֹטֶב צְפוֹנִי.

Nördlich von der Stadt מִצְּפוֹן לָעִיר. Die nördlichen Länder אַרְצוֹת צָפוֹן.

Nöthig, ich habe es, *צָרִיךְ אֲנִי לוֹ. Es ist nicht — s. Unnöthig.

Nöthigen, Einen, 1) zwingen אָנֹס אִישׁ. 2) Man nöthigte mich zum Essen פָּצְרוּ בִי וְאָכַלְתִּי.

Nu, die in einem Nu umgekehrt wurde הַהֲפוּכָה כְמוֹ רָגַע.

Nutzlose Worte, מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם, s. Unnütz.

Nutzen, der, *תּוֹעֶלֶת. Sie gewähren keinen — אֵין בָּם מוֹעִיל.

Nutzen, s. Nützen.

Null und nichtig erklären, eine Schrift הָפֵר אֶת דִּבְרֵי הַכְּתָב, s. Aufheben 5).

Nummer, die, מִסְפָּר.

Nun, 1) jetzt. Nun weiß ich עַתָּה יָדַעְתִּי. Von

nun an und in Ewigkeit מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. 2) Zur Verstärkung. Wo ist nun dein Maul, der du sprachst: wer ist Abimelech? אַיֵּה אֵפוֹא פִיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ. 3) Es sind nun zwanzig Jahre זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה.

Nunmehr, עַתָּה.

Nunmehrig, der nunmehrige Herrscher הָאִישׁ הַמֹּשֵׁל עַתָּה.

Nuß, die, אֱגוֹז. Nüsse אֱגוֹזִים.

Nußbaum, der, אֱגוֹז, עֵץ הָאֱגוֹז.

Nußgarten, der, גִּנַּת אֱגוֹז.

Nur dieses Mal, אַךְ, רַק הַפַּעַם. Nur die Wahrheit sollst du sprechen לֹא תְדַבֵּר רַק אֱמֶת. Nur seines Lebens schone אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמֹר. Hat Gott nur durch Moses geredet? הֲרַק אַךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְיָ. Er hat nur Töchter אֵין לוֹ בָנִים כִּי אִם בָּנוֹת. Nur einen Theil davon wirst du sehen אֶפֶס קָצֵהוּ תִרְאֶה. Nur durch ihn wurde ich gerettet לְבַד בּוֹ נוֹשַׁעְתִּי.

Nie, ich habe ihn nie gesehen לֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה. Sein Vater hat ihn nie im Leben betrübt לֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו. Ich werde ihn nie wieder sehen לֹא אוֹסִיף לִרְאוֹתוֹ עוֹד.

Niedlich, ein niedliches Mädchen נַעֲרַת חֵן. Niedliche Sachen דְּבָרִים נֶחְמָדִים.

Nieder, 1) eine niedere Hütte סֻכָּה שְׁפָלָה s. Niedrig. 2) Nieder mit ihm הַכּוּהוּ אַרְצָה.

Niederbücken, sich, הִשְׁתַּחֲוָה (אַפַּיִם) אַרְצָה.

Niederbeugen, 1) ich will euch niederbeugen, wie sich der Wagen niederbeugt הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה. Ach, meine Tochter, du beugst mich nieder! אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ הִכְרַעְתָּנִי, s. Beugen. 2) Sich niederbeugen, קָדַד, כָּרַע אַפַּיִם אַרְצָה.

Niederbrennen, das Haus ist ganz niedergebrannt נִשְׂרַף הַבַּיִת עַד הַיְסוֹד בּוֹ.

Niedergeschlagen, er ist נְכֵה רוּחַ הוּא. Sie ist — נְכַת רוּחַ הִיא.

Niedergeschlagenheit, die, רוּחַ נְכֵאָה, עַצֶּבֶת לֵב.

Niederdrücken, die Last drückt mich nieder הַמַּשָּׂא יָעִיק אֹתִי, יְעִיקֵנִי.

Niederhauen, Jemanden הַכֵּה אִישׁ אַרְצָה, בָּרֵא אִישׁ בְּחַרְבּוֹ.

Niederung, die, eine niedrig liegende Gegend שְׁפֵלָה.

Niederwärts, לְמַטָּה.

Niederwerfen, Etwas הַשְׁלֵךְ דָּבָר אַרְצָה. Sich vor Einem הִתְנַפֵּל לִפְנֵי אִישׁ.

Niedersinken, כָּרַע וְנָפֹל.

Niedersetzen, einen Sack mit Getreide הַנִּיחַ שַׂק הַמָּלֵא דָגָן לָאָרֶץ. Sich — יָשֹׁב, יָשֹׁב עַל הַכִּסֵּא. Er hieß mich — דִּבֵּר אֵלַי לֵאמֹר שֵׁב.

Niedertreten, s. Zertreten.

Niederträchtig, ein niederträchtiger Mensch אָדָם, אִישׁ, בֶּן בְּלִיַּעַל; (weibl.) בַּת בְּלִיַּעַל.

Niederträchtigkeit, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Niederlage, die, 1) im Kriege מַכָּה. s. Anrichten; 2) s. Magazin, Waarenlager.

Niederlassen, sich in einer Stadt נָתֹן מִשְׁכָּנוֹ בְּתוֹךְ הָעִיר. Von Heeren und Völkerschaften חָנֹה, נָפֹל.

Niederlegen, 1) eine Last הַנִּיחַ מַשָּׂא לָאָרֶץ. Der Richter soll ihn — וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט. 2) Ein Kind, הַשְׁכֵּב יֶלֶד בַּמִּשְׁכָּב. Sich — שְׁכַב. 3) Geld bei Jemanden הַפְקֵד כֶּסֶף בְּיַד אִישׁ, עַל יַד אִישׁ. 4) Sein Amt עֲזֹב פְּקֻדָּתוֹ.

Niedermachen, die Gefangenen הַכֵּה הַשְּׁבוּיִם אַרְצָה.

Niedermetzeln, הָרֹג, טְבֹחַ.

Niederfahren, zur Unterwelt יָרֹד שְׁאוֹלָה.

Niederfallen, נָפֹל אַרְצָה. Vor Einem (aus Ehrfurcht) נָפֹל עַל פָּנָיו לִפְנֵי אִישׁ.

Niederkommen mit einem Knaben הַמְלֵט, יָלֹד זָכָר.

Niederkunft, die, einer Frau עֵת לֶדֶת הָאִשָּׁה.

Niederknieen, כָּרֹעַ; כָּרֹעַ, בָּרֹךְ עַל בִּרְכָּיו; vor Einem כָּרֹעַ לְאִישׁ, בָּרֹךְ לִפְנֵי אִישׁ.

Niederreißung, die, הֲרִסָה.

Niederreißen, ein Haus הָרֹס, הָרֵס, נָסֹחַ, נָתֹץ, נַתֵּץ בַּיִת; eine Mauer פָּרֹץ, הָרֹס חוֹמָה.

Niederstoßen, 1) ein Ochs stieß sie nieder נְגָחָהּ שׁוֹר וְנָפְלָה אַרְצָה. 2) Er hat ihn mit dem Degen niedergestoßen דְּקָרוֹ בְּחַרְבּוֹ.

Niederstürzen, 1) das Pferd ist niedergestürzt נָפַל הַסּוּס אַרְצָה. 2) Einen — הַפֵּל אִישׁ אַרְצָה.

Niederstechen, s. Niederstoßen.

Niederstellen, ein Kind, welches man trägt הוֹרִד יֶלֶד מֵעַל זְרֹעוֹתָיו לְהַצִּיגוֹ עַל הָאָרֶץ.

Niederstrecken, Jemanden mit dem Schwerte חָלֹשׁ אִישׁ לְפִי חָרֶב.

Niedrig, 1) ein niedriger Baum עֵץ שָׁפָל. Ein Weinstock von niedrigem Wuchse גֶּפֶן שִׁפְלַת קוֹמָה. Ein Haus niedriger machen הַשְׁפֵּל בַּיִת. Setzt euch niedriger הַשְׁפִּילוּ שְׁבוּ. 2) Ein niedriger Ton קוֹל שָׁפָל. 3) Um einen niedrigen Preis verkaufen מָכֹר בִּמְחִיר מְעַט מְאֹד. 4) Von niedriger Herkunft מִזֶּרַע שְׁפָלִים. Der Niedrigste unter den Menschen שְׁפַל אֲנָשִׁים. Niedrige Seelen נְבָלִים.

Niedrigkeit, die שֵׁפֶל, שִׁפְלָה.

Nießen, זוֹרֵר, יָעֲטֵשׁ, הִתְעַטֵּשׁ.

Nießen, das, עֲטִישׁוֹת.

Nützlich, אֲשֶׁר בּוֹ מוֹעִיל.

Nützlichkeit, die, *תּוֹעֶלֶת.

Nützen, הוֹעִיל; Einem, את איש, הוֹעִיל לְאִישׁ. Was nützt es, wenn ich mit ihm spreche? מַה אוֹעִיל כִּי אֲדַבֵּר אֵלָיו.

Nicht, ich bin nicht reich אֵינֶנִּי עָשִׁיר. Sprich nicht לֹא תֹאמַר, אַל תְּדַבֵּר. Sie sehen nicht בַּל יִרְאוּ. Das Volk nicht zu entlassen לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת הָעָם. Weil Gott nicht vermag מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ. Seine Augen wurden trübe, so daß er nicht sehen konnte כָּהוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת. Bei meinem Leben, ich thue es nicht חַי נַפְשִׁי אִם אֶעֱשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה.

Nichtige Aerzte, רֹפְאֵי אֱלִיל. Eine nichtige Hülfe עֶזְרַת הֶבֶל. Nichtige Ursachen *סִבּוֹת רֵקוֹת.

Nichtigkeit, die, רִיק, הֶבֶל, שָׁוְא.

Nichts, ich habe nichts gehört לֹא שָׁמַעְתִּי דָבָר. Sie wußten von Nichts לֹא יָדְעוּ כָּל דָּבָר. Ich habe Nichts in der Hand אֵין כֹּל בְּיָדִי. Sie werden sein wie Nichts יִהְיוּ כְאַיִן. In Nichts verwandeln נָתֹן לְאַיִן.

Nichtswürdig, ein nichtswürdiger Mensch אִישׁ נָבָל, רַע מַעֲלָלִים, אִישׁ בְּלִיַּעַל; plur. נְבָלִים. Nichtswürdige Weiber נְבָלוֹת.

Nichtswürdigkeit, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Nichte, die, meine — בַּת אָחִי, בַּת אֲחוֹתִי.

Nilpferd, das, סוּס נְהַר נִילוּס (ולאיזה מפרשים הוא החיה הנקראת בס׳ איוב בשם: בְּהֵמוֹת).

Niemals, s. Nie.

Niemand ist bei mir, אֵין אִישׁ אִתִּי, בְּבֵיתִי. Niemand ging aus und ein אֵין יֹצֵא וְאֵין בָּא.

Nimmer, Nimmermehr, s. Nie.

Nisten, קַנֵּן.

Nisse, die, von Läusen, *אִנְבָּא.

Nippen, טָעֹם מְעַט.

Nirgends, ich sah ihn, לֹא רְאִיתִיו בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת.

Nieren, die, כְּלָיוֹת, טֻחוֹת.

Neu, חָדָשׁ, (weibl.) חֲדָשָׁה. Es gibt nichts neues unter der Sonne אֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. Was gibt es Neues? מַה הַחֲדָשׁוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ. Ich habe nichts neues erfahren לֹא שָׁמַעְתִּי דָבָר חָדָשׁ. Auf's Neue, von Neuem, umschrieben mit שׁוּב, יָסַף, s. Abermals.

Neuigkeit, die, דְּבַר חָדָשׁ, *חִדּוּשׁ.

Neubackenes, oder neugebackenes Brod, לֶחֶם חַם.

Neugierig sein, הִתְאַוֵּה לִשְׁמֹעַ חֲדָשׁוֹת, דְּבָרִים חֲדָשִׁים.

Neugeborne Kinder, יְלָדִים הַיֹּצְאִים מִבֶּטֶן אִמּוֹתָם.

Neujahr, das, רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

Neujahrstag, der, יוֹם רִאשׁוֹן לִימֵי הַשָּׁנָה.

Neumond, der, רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ.

Neigung, die, eine Neigung zu Etwas haben חָפֵץ בְּדָבָר.

Neige, die, der Wein geht auf die Neige כִּמְעַט כָּלָה הַיַּיִן בַּכֵּלִי.

Neigen, 1) eigentl. einen Krug, הַטֵּה כַד; das Ohr zu Jemanden הַטֵּה אָזְנוֹ לְ. 2) Sich mit dem Angesichte zur Erde — קָדֹד אַפַּיִם אַרְצָה. Er neigt sich וַיִּקֹּד. 3) Als der Tag sich neigte, בִּנְטוֹת הַיּוֹם. 4) Sie neigten sich nach dem Gewinne נָטוּ אַחֲרֵי הַבֶּצַע. Sein Herz zu Etwas, הַטֵּה לִבּוֹ לְ.

Neid, der, קִנְאָה.

Neidisch, er ist mir, יְקַנֵּא בִּי, עֵינוֹ רָעָה בִּי. Ein neidischer Mensch רַע עַיִן.

Neider, der, seine Neider, הָאֲנָשִׁים הַמְקַנְּאִים בּוֹ.

Neulich, זֶה יָמִים מִסְפָּר, זֶה עֵת לֹא כַבִּיר, זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Neuling, der, er ist in dieser Sache ein – לֹא נִסָּה בְּוֹאת, s. Unerfahren.

Nein, er aber sprach: Nein! Wohl hast du gelacht וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ. Nein, mein Herr! לֹא אֲדֹנִי. Ist hier Jemand? Nein, הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. אַיִן. Willst du mit mir gehen? Nein, הֲתֵלֵךְ אִתִּי, לֹא אֵלֵךְ.

Neun Knaben, תִּשְׁעָה נְעָרִים. Neun Mädchen, תֵּשַׁע יְלָדוֹת.

Neunhundert, תְּשַׁע מֵאוֹת.

Neunte, der, die, תְּשִׁיעִי, תְּשִׁיעִית. Am neunten des Monats בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ.

Neuntel, das, תְּשִׁיעִית.

Neunjährig, בֶּן, בַּת תֵּשַׁע שָׁנִים. Ein neunjähriges Mädchen נַעֲרָה בַּת תֵּשַׁע שָׁנִים.

Neunzig, תִּשְׁעִים.

Neunzigste Tag, der, יוֹם הַתִּשְׁעִים. Der neunzigste Geburtstag, יוֹם הַתִּשְׁעִים מֵעֵת הֻלֶּדֶת אוֹתוֹ (oder) מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ.

Neunzehn, תִּשְׁעָה עָשָׂר, (weibl.) תְּשַׁע עֶשְׂרֵה.

Neunzehnte, am Neunzehnten des Monats בְּתִשְׁעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ. Im neunzehnten Jahre בִּשְׁנַת תְּשַׁע עֶשְׂרֵה.

Neuerdings, s. Abermals.

Nebst, s. Sammt.

Nebel, der, קִיטוֹר, אֵד; ein dichter Nebel עֲרָפֶל.

Nebelige Tage, יְמֵי עָנָן וַעֲרָפֶל.

Neben, ein Vorwort, welches auf die Frage wo? die dritte, und auf die Frage wohin? die vierte Endung erfordert, אֵצֶל, עִם, עַל, לְיַד, עַל יַד. Er stand neben mir עָמַד אֶצְלִי. Sie stellten sich neben die Kühe וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת. Wenn er sitzt neben den Ältesten des Landes, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ. Neben die Edlen ihn zu setzen לְהוֹשִׁיבוֹ עִם נְדִיבִים. Er stand neben Ihnen נִצָּב עֲלֵיהֶם. Er stellt sich neben sie הִתְיַצֵּב עֲלֵיהֶם.

Nebenan, אֵצֶל, עַל יַד. Ich wohne nebenan bei deines Bruders Haus בֵּית מְעוֹנִי הוּא קָרוֹב לְבֵית אָחִיךָ.

Neben einander, s. Einander.

Nebenbuhlerin, die, ihre — צָרָתָהּ. Eine Nebenbuhlerin sein צָרַר.

Nebenwort, das, תֹּאַר הַפֹּעַל. Jetzt, heute, schnell kommen, בּוֹא הַיּוֹם, עַתָּה, מְהֵרָה. Drinnen, draußen stehen, עָמֹד בַּבַּיִת, בַּחוּץ. Er saß dort, יָשַׁב שָׁם. Zusammen gehen, הָלֹךְ יַחְדָּו. Er will vielleicht nicht kommen, אוּלַי לֹא יֹאבֶה לָבוֹא.

Neger, der, כּוּשִׁי, s. Mohr.

Negerin, die, כּוּשִׁית.

Nehmen, 1) Geld von Jemanden לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Sich eine Frau — לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה. 3) Jemanden zu sich in das Haus, אָסַף אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ. 4) Ich habe heute noch nichts zu mir genommen לֹא בָא בְּפִי אֹכֶל וּמַשְׁקֶה הַיּוֹם. 5) Einem das Leben — לָקַח נֶפֶשׁ אִישׁ. 6) Eine Festung — לָכֹד עִיר מִבְצָר. Die Lade Gottes wurde genommen נִלְקַח, נִלְקְחָה אֲרוֹן אֱלֹהִים. 7) Etwas zu Herzen — הָשֵׁב אֶל לִבּוֹ.

Nehmen, das, לְקִיחָה.

Nähe, die, der Stadt, קִרְבַת הָעִיר. Er ist in deiner — קָרוֹב הוּא אֵלֶיךָ.

Nähen, ein Kleid, תָּפֹר בֶּגֶד.

Näher als, קָרוֹב מִן. Er kam immer näher הָלַךְ הָלֹךְ וְקָרֵב.

Nähern, als er sich näherte, nach Egypten zu kommen כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה. Wir wollen uns der Stadt — נִקְרַב אֶל הָעִיר.

Nähren, Jemand mit Etwas, הַאֲכֵל אִישׁ אֶת, מִן. Sich von Brod und Fleisch — אָכֹל לֶחֶם וּבָשָׂר. לְחַיּוֹת נַפְשׁוֹ, חָיָה עַל לֶחֶם וּבָשָׂר.

Nett, s. Niedlich.

Netz, das, 1) des Fischers, des Vogelstellers, des Jägers, מָצוֹד, plur. מְצוֹדִים; מְצוּדָה, plur. מְצוּדוֹת; רֶשֶׁת; פַּח, plur. פַּחִים; מִכְמָר, מַכְמֹר, plur. מַכְמֹרִים; מִכְמֶרֶת, מִכְמֹרֶת; חֵרֶם, plur. חֲרָמִים. Er zieht es in sein Netz יְגֹרֵהוּ בְּחֶרְמוֹ, s. Ausbreiten, Stellen. 2) Die Netze (über die Haare

der Frauen), שְׁבִיסִים. 3) Ueber der Leber, s. Leberlappen.

Netzförmige Arbeit, eine, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת.

Nächtliche Erscheinungen, מַרְאוֹת הַלַּיְלָה.

Nächst, die Stadt, welche am nächsten liegt dem Erschlagenen, הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הֶחָלָל.

Nächste, der, רֵעַ. Liebe deinen Nächsten wie dich selbst וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ.

Nächstens, בְּקָרוֹב.

Nämlich, 1) als Nebenwort. Ich habe drei Edelsteine gekauft, nämlich einen Diamant und zwei Saphire, קָנִיתִי שְׁלֹשָׁה אֲבָנִים יְקָרוֹת שָׁמִיר וּשְׁנֵי סַפִּירִים. 2) Am nämlichen Tage בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, s. Derselbe.

Nennwort, das, שֵׁם דָּבָר*.

Nennen, er nannte ihn Josef קָרָא שְׁמוֹ יוֹסֵף. Wie nennst du dich? מַה־שְּׁמֶךָ. Ich nenne dich אֲכַנְּךָ. Sich nach Einem — הִקָּרֵא בְּשֵׁם אִישׁ.

Nest, das, קֵן.

Nessel, die, חָרוּל, plur. חֲרֻלִּים.

Neffe, der, mein — בֶּן אָחִי, בֶּן אֲחוֹתִי.

Necken, Jemanden, הָתֵל בְּאִישׁ.

Neckerei, die, *הִתּוּל.

Nerven, die, וְרִידִים.

Närrin, die, אֵשֶׁת כְּסִילוּת, אִשָּׁה מִשְׁתַּגַּעַת.

Närrisch werden, הִשְׁתַּגֵּעַ.

S* ס

Sabbath, der, יוֹם הַשַּׁבָּת (יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה). Hexen-Sabbath, הוֹלְלוֹת הַמְכַשְּׁפוֹת. Sabbathe, שַׁבָּתוֹת.

Sabbath-Jahr, das, שְׁנַת שַׁבָּתוֹן.

Sadduzäer, die, צַדּוּקִים*.

Satan, der, הַשָּׂטָן.

Satanisch, eine satanische Bosheit, רָעָה כְּרִשְׁעַת הַשָּׂטָן.

Saturn, der, Stern, שַׁבְּתַאי*.

Satyr, der Waldgott, שָׂעִיר. Die Satyren שְׂעִירִים.

*) Siehe die Anmerkung zu dem Buchstaben ז.

Satyrisch sein, שַׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ. Satyrische Gedichte, שִׁירֵי הִתּוּל*.

Satyre, die, שְׁנִינָה, *דִּבְרֵי הִתּוּל.

Satrap, der, אֲחַשְׁדַּרְפָּן. Satrapen, אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים.

Salinen, die, s. Salzsiedereien.

Salpeter, der, נֶתֶר.

Samum, der, ein glühender Wind רוּחַ זִלְעָפוֹת רוּחַ מָוֶת.

Sandale, die, נַעַל, plur. נְעָלִים; סַנְדָּל*, סַנְדָּלִים.

Sandelholz, das, rothes, עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים.

Sanhedrin, das, סַנְהֶדְרִין, s. Sinedrium.

Saphir, der, סַפִּיר, plur. סַפִּירִים.

Sodomiterei, die, חַטַּאת אַנְשֵׁי סְדֹם, חַטַּאת מִשְׁכַּב נֶגֶד דֶּרֶךְ הַטֶּבַע.

Soldat, der, אִישׁ מִלְחָמָה, אִישׁ שָׂכִיר לַעֲבוֹד בַּצָּבָא.

Soldatisch, כְּדֶרֶךְ אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Sorte, die, מִין, s. Art.

Subtrahiren, גָּרַע מִן.

Subjekt, das, bei den Grammatikern, *נוֹשֵׂא.

Substantiv, das, שֵׁם עֶצֶם*.

Subsistenz, die, er fand in der großen Stadt seine Subsistenz nicht, לֹא יָכוֹל לִמְצוֹא לֶחֶם חֻקּוֹ בָּעִיר הַגְּדוֹלָה, s. Unterhalt.

Summe, die, eine Summe Geldes סַךְ הַכֶּסֶף*, s. Hauptzahl, Anzahl.

Syllogismus, הֶקֵּשׁ*.

Symbol, das, אוֹת.

Symbolisch, בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן*.

Sympathie, die, s. Uebereinstimmung.

Symphonie, die, סוּמְפֹּנְיָה. (Von einem sogenannten Musikstück) מַעֲרֶכֶת זִמְרָה.

Synagoge, die, בֵּית תְּפִלַּת הַיְּהוּדִים, *בֵּית הַכְּנֶסֶת.

Synode, die große, אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה*.

Synonimische Hauptwörter, *שֵׁמוֹת נִרְדָּפִים.

Syntax, die, מַעֲרֶכֶת הַמִּלִּים לְמַאֲמָר שָׁלֵם, s. Wortfügung.

Synedrium, das, סַנְהֶדְרִין*.

System, das, s. Grundsatz.

Sykomore, die, Maulbeerfeigenbaum, שִׁקְמָה, plur שִׁקְמִים, שִׁקְמוֹת.

Sensation, die, s. Aufsehen.

Sentenz, die, Richterspruch, מִשְׁפָּט חָרוּץ.

Sekte, die, כַּת*.

Seraph, der, שָׂרָף. Seraphim, שְׂרָפִים.

Servilbuchstaben, die, אוֹתוֹת שִׁמּוּשִׁיּוֹת*.

Serviette, die, מַפָּה*.

Skorpion, der, 1) das Thier, עַקְרָב, plur. עַקְרַבִּים. 2) Eine Art Geißel. Mit Skorpionen züchtigen, יַסֵּר בָּעַקְרַבִּים.

Skorpionenstich, der, נְשִׁיכַת, עֲקִיצַת עַקְרָב*.

Sklavin, die, אָמָה. Sklavinnen, אֲמָהוֹת.

Sklavisch, eine sklavische Arbeit, עֲבֹדַת עֶבֶד.

Sklave, der, עֶבֶד, plur. עֲבָדִים.

Sklaverei, die, עַבְדוּת.

Skelett, das, עַצְמוֹת הַמֵּת.

E Ae ע

Ebbe, die, עֵת חֲסֹר מֵי הַיָּם, עֵת שׁוּב מֵי הַיָּם מֵעַל שְׂפָתוֹ.

Ebnen, den Weg, יַשֵּׁר הַדֶּרֶךְ; den Erdboden, שַׁוֵּה פְּנֵי הָאֲדָמָה.

Eben, der Weg ist, יָשָׁר הַדֶּרֶךְ.

Eben, ich komme, עַתָּה בָאתִי. Er macht es eben so, עֹשֶׂה כָזֹאת. Eben damals, בָּעֵת הַהִיא. Das ist es eben, was mir mißfällt, הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר יֵרַע בְּעֵינַי.

Ebenbild, das, er ist das Ebenbild seines Vaters צַלְמוֹ כְּצֶלֶם אָבִיו.

Ebenholz, das, הָבְנִים.

Ebene, die, מִישׁוֹר, עֲרָבָה. Die Ebenen, עֲרָבוֹת.

Ebenfalls, er wird ebenfalls kommen גַּם הוּא יָבוֹא; s. Gleichfalls.

Eber, der, חֲזִיר הַיַּעַר.

Eggen, einen Acker, שַׂדֵּד אֲדָמָה.

Egel, der, s. Blutegel.

Edikt, das, des Königs, דַּת הַמֶּלֶךְ.

Edel, 1) dem Stande nach, אָצִיל, נָגִיד, נָדִיב. Die Edlen, אֲצִילִים, נְגִידִים, נְדִיבִים, חוֹרִים. 2) Edles Metall מַתֶּכֶת יְקָרָה*. Edle Reben שׂרֵק, שֹׂרֵקָה. Die edelsten Gewürze בְּשָׂמִים רֹאשׁ. 3) Der Edle sinnt auf Edles נָדָב נְדִיבוֹת יָעַץ. Edles rede ich נְגִידִים אֲדַבֵּר. Eine edle Seele נֶפֶשׁ יְקָרָה.

Edelleute, die, אֲצִילִים, חוֹרִים.

Edelmann, der, אָצִיל.

Edelmuth, der, רוּחַ נְדִיבָה. Sein Edelmuth נְדִיבוֹת רוּחוֹ.

Edelmüthig, er ist, רוּחַ נְדִיבָה בְּקִרְבּוֹ, אִישׁ נְדִיבוֹת הוּא.

Edelstein, der, אֶבֶן יְקָרָה.

Aehnlich sein, er ist ihm, יִדְמֶה לוֹ, אֵלָיו; s. Gleich, Gleichen.

Aehnlichkeit, die, דְּמוּת, דִּמְיוֹן.

Ehe die Sonne untergeht בְּטֶרֶם תָּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, לִפְנֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Ehe Er noch die Erde geschaffen עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ.

Ehe, die, נִשּׂוּאִים*.

Ehebund, der, הִתְחַבְּרוּת אִישׁ אֶל אֵשֶׁת בְּרִיתוֹ.

Ehebruch, der, נִאֻפִים, נַאֲפוּפִים; ihn begehen נִאֵף, נָאֵף.

Ehebrechen, נָאַף, נָאֵף.

Ehebrecher, der, נֹאֵף אִשָּׁה. Die Brut des Ehebrechers זֶרַע מְנָאֵף.

Ehebrecherin, die, אִשָּׁה מְנָאָפֶת.

Ehebrecherische Weiber, נָשִׁים נֹאֲפוֹת, מְנָאֲפוֹת.

Ehegattin, die, seine — אִשְׁתּוֹ.

Ehegatte, der, ihr — אִישָׁהּ.

Ehegenossin, die, seine — חֲבֶרְתּוֹ, אֵשֶׁת בְּרִיתוֹ.

Ehegestern, שִׁלְשֹׁם.

Ehedem, לְפָנִים.

Eheweib, das, s. Ehegattin.

Ehelos, s. Ledig.

Eheliche Kinder, יַלְדֵי אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ.

Ehelichen, ein Frauenzimmer, לָקַח לוֹ אִשָּׁה, s. Heirathen.

Eheleute, die, אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ.

Ehemals, לְפָנִים, בְּיָמִים עָבְרוּ.

Ehemann, der, בַּעַל אִשָּׁה, s. Ehegatte.

Ehestens, בְּקָרוֹב.

Ehepakten, die, תְּנָאִים*.

Eher, er ist eher angekommen, als sein Bruder בָּא לִפְנֵי בוֹא אָחִיו.

Ehern, נְחוּשׁ. Eherne Thore werde ich sprengen דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר; (fig.) sie hat eine eherne Stirne, hat kein Schamgefühl מֵצַח נְחוּשָׁה לָהּ מֵאֲנָה הִכָּלֵם.

Ehestand, der, *יְמֵי הַנִּשּׂוּאִים.

Ehestiftung, die, *שִׁדּוּךְ.

Ehestifter, der, *שַׁדְּכָן.

Ehescheidung, die, כְּרִיתוּת.

Ehrbare Frauen, נָשִׁים אֲשֶׁר דַּרְכָּן נָאוָה.

Ehrbegierde, die, תְּשׁוּקַת הַכָּבוֹד, חֶמְדַּת הַכָּבוֹד.

Ehrgierig, s. Ehrsüchtig.

Ehrwürdige Greise, זְקֵנִים אֲשֶׁר נָאוָה לָהֶם כָּבוֹד.

Ehrsucht, die, תְּשׁוּקָה עַזָּה אֶל הַכָּבוֹד.

Ehrsüchtig sein, הִתְאַוָּה מְאֹד אֶל הַכָּבוֹד, רָדַף כָּבוֹד.

Ehrlose Menschen, שְׁפָלִים וּנְבְזִים.

Ehrlich, יָשָׁר, s. Redlich.

Ehrlichkeit, die, יֹשֶׁר לֵב.

Ehre, die, כָּבוֹד. Einem Ehre anthun, erweisen, עָשָׂה, נָתַן כָּבוֹד לְאִישׁ. Ehre erlangen, מָצָא, תָּמַךְ כָּבוֹד.

Ehren, Jemanden, כַּבֵּד אִישׁ. Ehre deinen Vater und deine Mutter כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ. Ein geehrter Mann אִישׁ נִכְבָּד.

Ehrenwerth, er ist, לוֹ נָאוָה כָבוֹד.

Ehrenrührige Reden, *דְּבָרִים הַנֹּגְעִים בִּכְבוֹד אִישׁ.

Ehrenschänder, der, הַמֵּשִׂים כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה.

Ehrfurcht, (in den rabbinischen Schriftstellern) יִרְאַת הָרוֹמְמוּת. Ich werfe mich nieder in Ehrfurcht gegen dich אֶשְׁתַּחֲוֶה בְּיִרְאָתֶךָ.

Ehrvergessene Menschen, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר כְּאַיִן נֶחְשַׁב לָהֶם כְּבוֹדָם.

Aehre, die, שִׁבֹּלֶת. Zwei Aehren, שְׁתֵּי שִׁבֳּלִים. Die Gerste hatte Aehren הַשְּׂעֹרָה אָבִיב.

Aehrenleser, der, מְלַקֵּט שִׁבֳּלִים.

Evangelium, das, *סֵפֶר הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה, אָוֶן גִּלָּיוֹן.

Evangelisten, die, *מְבַשְּׂרֵי דִבְרֵי הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה.

Ewig Leben, חָיָה לְעוֹלָם, לָנֶצַח. Der Ewiglebende חַי הָעוֹלָם. Seine Huld besteht — צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד. Der ewige Schlaf שְׁנַת עוֹלָם. Ewige Trümmer מַשּׁוּאוֹת נֶצַח. Ewiger Vater אֲבִי עַד, s. Immer.

Ewiglich, s. Ewig.

Ewigkeit, die, von Ewigkeit bis in — מֵעוֹלָם עַד לְעוֹלָמִים, עֲדֵי עוֹלְמֵי עַד. In Ewigkeiten עוֹלָם, לָנֶצַח נְצָחִים. Von Ewigkeit her מֵעוֹלָם, מִנִּי עַד. Die Ewigkeit Gottes *נִצְחוּת אֱלֹהַּ.

Esel, der, חֲמוֹר, plur. חֲמוֹרִים; ein wilder, פֶּרֶא, plur. פְּרָאִים; עָרוֹד; als Schimpfwort, בַּעַר כַּחֲמוֹר.

Eselin, die, אָתוֹן, plur. אֲתוֹנוֹת.

Eselsfüllen, das, עַיִר, plur. עֲיָרִים; בֶּן אָתוֹן.

Aether, der, שַׁחַק, טֹהַר הַשָּׁמַיִם.

Aetherisch, s. Geistig.

Etwa, 1) sind etwa keine Gräber in Egypten? הַמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם. Wenn etwa Jemand käme, אִם יָבוֹא אִישׁ. 2) Etwa zehn Jahre כְּעֶשֶׂר שָׁנִים.

Etwas, 1) etwas Wichtiges דָּבָר גָּדוֹל. Sage Niemanden etwas davon אַל תַּגֵּד לְאִישׁ דְּבָרֵנוּ זֶה. 2) Etwas Speise, מְעַט אֹכֶל.

Etliche Tage, יָמִים מִסְפָּר, אֲחָדִים.

Echo, das, s. Widerhall.

Echt, ein echter Wein יַיִן לֹא מָהוּל. Echtes Silber כֶּסֶף מְזֻקָּק.

Aechten, Jemanden, הַחֲרֵם אִישׁ.

Aechzen, אָנַק, הֶאֱנַק, נָאַק.

Aechzen, das, אֲנָקָה, נְאָקָה.

Elbogen, der, אַמַּת אִישׁ, *הַזְּרוֹעַ הַתַּחְתּוֹנָה.

Aeltest, sein ältester Sohn בְּנוֹ הַבְּכוֹר. Der Aelteste nach seinem Alter הַבְּכוֹר כִּבְכֹרָתוֹ.

Aelter, sein älterer Bruder אָחִיו הַגָּדוֹל, s. Alt.

Eltern, die, seine — אָבִיו וְאִמּוֹ, הוֹרָיו, אֲבוֹתָיו.

Elternlos, יָתוֹם, יְתוֹמָה, יְתוֹמִים. Sie ist, אֵין לָהּ אָב וָאֵם.

Eltervater, s. Großvater.

Elle, die, אַמָּה. Zwei Ellen אַמָּתַיִם. Zehn — עֶשֶׂר אַמּוֹת, עֶשֶׂר בָּאַמָּה.

Elegie, die, s. Trauergedicht.

Element, das, s. Grundstoff.

Elementarbuch, das, סֵפֶר יְסוֹדֵי הַלָּשׁוֹן*.

Elend, 1) Elend bin ich und welke hin עָנִי אֲנִי וְגֹוֵעַ. Er führt ein elendes Leben יְמֵי עָנִי יָמִין. 2) Ein elender Wein יַיִן אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁתֶה מֵרֹעַ. Ein elendes Gedicht שִׁיר תָּפֵל. Ein elender Trost, נֶחָמַת עָמָל. Eine elende Hütte סֻכָּה פְּחוּתָה*. 3) Hinweg, Elender! סוּר מִמֶּנִּי נָבָל.

Elend, das, עֳנִי. Das Elend deiner Magd עֳנִי אֲמָתֶךָ.

Elefant, der, פִּיל*.

Elfenbein, das, שֵׁן, שֶׁנְהַבִּים.

Embrio, das, eines Menschen גֹּלֶם הָאָדָם.

Emsig, er ist, חָרוּץ הוּא. Emsige Menschen חָרוּצִים.

Emsigkeit, die, חֲרִיצוּת*.

Emporblicken, נָשָׂא עֵינָיו מָרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Emporbeben, mein Herz bebt empor יִתַּר לִבִּי מִמְּקוֹמוֹ.

Emporheben, das Haupt, הָרֵם רֹאשׁ.

Emporfliegen, von Vögeln הַגְבֵּהַּ עוּף.

Emporkommen, עָלֹה מַעְלָה מָעְלָה. Er kam empor גָּדַל.

Emporragen, über das ganze Volk גָּבֹהַּ מִכָּל הָעָם.

Empörung, die, מֶרֶד.

Empören, 1) sich gegen Jemanden מָרֹד בְּאִישׁ. 2) Diese That hat mich empört הָמָה, נִסְעַר לִבִּי עַד מְאֹד בְּשָׁמְעִי הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה. Die empörten Wellen גַּלֵּי הַיָּם הַהֹמִים, יָם נִגְרָשׁ.

Empörer, der, מֹרֵד, plur. מֹרְדִים.

Empfang, der, קִבּוּל, קַבָּלָה*.

Empfangen, 1) Geld von Jemanden לָקַח, קַבֵּל כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Er empfängt Segen von Gott יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ. 2) Vom Weibe, הָרָה.

Empfindung, die, הַרְגָּשָׁה*.

Empfinden, טָעֹם, הַרְגֵּשׁ, s. Fühlen.

Empfehlen, ich werde dich ihm auf das angelegentlichste — אַפְגִּיעַ בּוֹ לְךָ. Ich empfehle dir diese Sache אֲבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ לָשִׁית לִבְּךָ לַדָּבָר הַזֶּה.

Empfängniß, die, הֵרָיוֹן.

Eng sein, צוּר, צָרֹר, אוּץ. Die Decke ist zu eng הַמַּסֵּכָה צָרָה. Ein enger Ort מָקוֹם צַר. Wenn dir das Gebirge zu eng ist כִּי אָץ לְךָ הָהָר.

Aengstigen, Jemanden הַפְחֵד אִישׁ, הָצֵר, הָצֵק לְאִישׁ. Ich ängstige mich, אֶפְחַד פַּחַד, צַר לִי, דֹּאֵג אֲנִי מְאֹד.

Aengstlich, er ist חָרֵד הוּא. Er geht bei all seinem Thun sehr ängstlich zu Werke בְּכָל מַעֲשָׂיו וּפְעוּלוֹתָיו הוּא מְפַחֵד תָּמִיד.

Enge, die, מֵצַר; (fig.) Einen in die Enge treiben הָצֵר לְאִישׁ.

Engel, der, מַלְאָךְ, מַלְאַךְ אֱלֹהִים, plur. מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים, בְּנֵי הָאֱלֹהִים.

Endigen, 1) eine Arbeit כַּלֵּה, הַשְׁלֵם מְלָאכָה; eine Rede כַּלֵּה לְדַבֵּר; einen Streit הַשְׁבֵּת רִיב. 2) Die Grenze endigt sich am Meere תּוֹצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה. Hier endigt sich der Wald, פֹּה קְצֵה הַיַּעַר.

Endlos, אֵין קֵץ.

Endlich, 1) ein endliches Wesen יְקוּם אֲשֶׁר יִכְלֶה. 2) Ich habe endlich das Geld bekommen קִבַּלְתִּי הַכֶּסֶף אַחֲרֵי הוֹחִילִי יָמִים רַבִּים.

Ende, das, 1) vom Raume קָצֶה, קֵצָה, קָצָה, seltener קֵץ, סוֹף. Die Enden der Erde קַצְוֵי, אַפְסֵי אֶרֶץ, קְצוֹת, כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. 2) Von der Zeit. Das Ende des Krieges קֵץ הַמִּלְחָמָה. Am Ende des Jahres בְּאַחֲרִית, בְּצֵאת הַשָּׁנָה. Bis zu Ende des Jahres עַד כְּלוֹת, עַד תֹּם הַשָּׁנָה. Vom Anfang bis ans Ende מֵרֹאשׁ עַד סוֹף. 3) Unser Ende ist nahe קָרוֹב קִצֵּנוּ. Das Ende aller Menschen סוֹף כָּל הָאָדָם. Mein Ende sei wie das Seinige תְּהִי אַחֲרִיתִי כָּמֹהוּ. 4) Der Zahl nach. Die Wagen nehmen kein Ende אֵין קֵצֶה לַמֶּרְכָּבוֹת. 5) Das Geld ist zu Ende תַּם אָפֵס הַכָּסֶף.

Enden, möge doch die Bosheit der Frevler — יִגְמָר נָא רַע רְשָׁעִים. Deine Jahre enden nie שְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ, s. Endigen.

Aenderung, die, שִׁנּוּי*. Aenderungen שִׁנּוּיִם.

Aendern, den Namen הָסֵב שֵׁם; den Lohn הַחֲלֵף מַשְׂכֹּרֶת; seinen Ausspruch שַׁנֵּה מוֹצָא שְׂפָתָיו.

Entzweck, der, תַּכְלִית*.

Entarten, s. Ausarten.

Entäußern, sich einer Sache, נטש דבר, חדל מדבר.

Entbindung, die, עת לדת האשה.

Entbinden, sie ist von einem Mädchen entbunden worden ילדה, המליטה נקבה.

Entblößung, die, מחשף, *גלוי.

Entblößen, den Arm, חשף זרוע; Die Scham, גלה ערוה, הערה את. Das Haupt, durch Abscheeren, פרע ראש. Ein entblößtes Haupt ראש פרוע; das Schwert, שלף, הריק חרב. Sich — התגלה, התערה.

Entblättern, er entblättert Wälder, יחשף יערות.

Entbehrlich, אשר אין צרך בו.

Entbehren, Etwas, חסר דבר.

Entbrennen, sein Zorn entbrannte, חרה, בער אפו.

Entglühen, ihre Liebe entglühte gegen ihren Sohn נכמרו רחמיה על בנה.

Entgegen, Vorwort. 1) Jemanden entgegen gehen הלך לקראת איש. 2) Einem entgegen sein היה לשטן לאיש, *התנגד לאיש.

Entgegengesetzt, הפך, *הפוך.

Entgehen, 1) Einer Strafe הנצל מענש. 2) Kein Wort ist mir entgangen לא נכחד ממני דבר.

Entgelten lassen, Jemanden Etwas שלם לאיש גמולו.

Entdecken, ein Geheimniß גלה סוד.

Enthalten, 1) in sich fassen, von Gefäßen הכיל. Dieses Buch enthält nichts Neues אין דבר חדש בספר הזה. 2) Sich des Weines מנע יין מפיו; vom Nasiräer הזר מיין. Sie sollen sich der Heiligthümer — ינזרו מקדשים. Wenn nur die Leute sich der Weiber enthalten haben אם נשמרו הנערים אך מאשה. Sich der Thränen — מנע עיניו מדמעה; Sich der Worte — עצר במלים. Ich konnte mich nicht enthalten, ihm einen Verweis zu geben לא יכלתי לעצר ברוחי מגער בו.

Enthusiasmus, der, s. Begeisterung.

Enthaupten, Jemanden, כרת ראש איש, הסר ראש איש מעליו.

Enthüllen, Etwas, גלה דבר. Fig. Die Zukunft enthüllte sich seinem Blicke נגלו לו האתיות.

Entheiligen, s. Entweihen.

Entheben, enthebe mich dieser Arbeit אל תתן עלי את העבדה הזאת.

Entwaffnen, Soldaten, הפשט אנשי מלחמה את כליהם.

Entwöhnen, ein Kind גמל ילד. Der Entwöhnte גמול, auch גמול מחלב.

Entwurf, der, 1) eines Gebäudes תבנית, דמות הבנין. 2) Er vereitelt die Entwürfe der Schlauen מפר מחשבות ערומים.

Entwurzeln, Bäume, שרש עצים.

Entwürdigen, den Thron, נבל כסא. Ich bin entwürdigt הייתי זוללה.

Entwischen, המלט.

Entweihung, die, חלול*.

Entweihen, den Tempel, חלל המקדש. Er entweihe nicht sein Wort לא יחל דברו. Ein Entweihter חלל, (weibl.) חללה.

Entweichen, aus einer Stadt, ברח מתוך העיר.

Entweder, s. Oder.

Entwenden, Geld, גנב כסף.

Entwerfen, Etwas, einen Abriß machen, עשה דמות דבר, תאר את. Pläne, חשב מחשבות.

Entsagen, einer Erbschaft, חדל ממשפט הירושה, נטש את הירושה.

Entsiegeln, einen Brief פתח אגרת חתומה.

Entsündigung, die, das Wasser, der — מי חטאת.

Entsündigen, Einen, חטא איש.

Entsinnen, s. Erinnern.

Entsetzlich Schreien, צעק צעקה גדולה עד מאד. Eine entsetzliche That מעשה אשר עליו ישם השמע.

Entsetzen, 1) Jemanden seines Amtes הסר איש מפקדתו, שלח איש ממשמרתו. 2) Eine Stadt בוא לעזרת עיר נצורה. 3) Sich über Etwas שמם השתומם, שער על דבר.

Entsetzen, das, שמה, שממון, זועה. Entsetzen ergreift mich, יאחזני שער.

Entseelt er fiel entseelt zu Boden יָצְאָה נַפְשׁוֹ בְּנָפְלוֹ אַרְצָה.

Entthronen, man hat ihn entthront, הוֹרִידוּהוּ, הֶדִיחוּהוּ מִכִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Enttäuschen, nun bin ich enttäuscht עַתָּה סָר מִמֶּנִּי הַמַּשָּׁאוֹן, עַתָּה נִפְקְחוּ עֵינַי.

Entladen, s. Abladen, Entledigen.

Entlang, den Fluß oder des Flusses — לְאֹרֶךְ הַנָּהָר, s. Längs.

Entlassen einen seiner Bürde הָסֵר סֵבֶל מֵעַל שְׁכֶם אִישׁ.

Entlassung, die, שִׁלּוּחִים. Er hat seine Dienstentlassung erhalten נִשְׁלַח לְנַפְשׁוֹ מִפְּנֵי מִשְׁמֶרֶת פְּקוּדָתוֹ.

Entlassen, seinen Diener שַׁלַּח מְשָׁרְתוֹ. Nachdem er sie entlassen hatte אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ. Er entließ die Abtheilungen nicht לֹא פָטַר אֶת הַמַּחְלְקוֹת.

Entlarven, (bildlich) הָסֵר הַמַּסְוֶה מֵעַל פְּנֵי אִישׁ (so viel als:) גַּלֵּה עָנוּת כַּחְשׁוֹ בְּפָנָיו. Das Laster, חַטֹּאת הַנַּעֲלָמִים.

Entlocken, er hat mir das Geheimniß entlockt פִּתַּנִי וְגִלִּיתִי לוֹ הַסּוֹד. Er hat ihm in betrügerischer Weise sein Geld entlockt בְּתוֹךְ וּמִרְמָה פִּתָּהוּ וַיּוּכַל: לְהוֹצִיא כַּסְפּוֹ מִיָּדוֹ.

Entlauben, s. Entblättern.

Entlaufen, sein Knecht ist, בָּרַח עַבְדּוֹ מֵאִתּוֹ.

Entleiben, sich, שַׁחַת אַבֵּד נַפְשׁוֹ.

Entlegen, s. Ablegen.

Entledigen, sich einer Last הָסֵר סֵבֶל מֵעַל שִׁכְמוֹ; Sich der Sorgen, הָסֵר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ.

Entlehnen, Geld von Jemanden, לְוֵה כֶּסֶף מֵאִישׁ.

Entmannen, ein Entmannter, סָרִיס, כְּרוּת שָׁפְכָה.

Entnervt, er ist, כָּלָה, תַּם כֹּחוֹ.

Entehren, eine Jungfrau, טַמֵּא בְתוּלָה.

Enterben, er hat ihn enterbt, לֹא נָתַן לוֹ יְרֻשָּׁה עִם בָּנָיו, הֵסֵב יְרֻשָּׁתוֹ לַאֲחֵרִים.

Entfahren, 1) das Eisen entfährt dem Stiel וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ. 2) Es sind ihm Worte entfahren בִּטֵּא בִשְׂפָתָיו.

Entfalten, die Rose entfaltet sich הַשּׁוֹשַׁנָּה תִּפָּתַח עָלֶיהָ.

Entfallen, 1) das Schwert entfiel seiner Hand נָפַל הַחֶרֶב מִיָּדוֹ; fig. der Muth entfiel Ihnen, יָצָא, נָפַל לִבָּם. 2) Sein Name ist mir — שָׁכַחְתִּי שְׁמוֹ.

Entvölkern, ein Land, הַמְעֵט אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

Entführen, ein Mädchen הוֹלֵךְ יַלְדָּה אִתּוֹ בְּחָזְקָה, גְּזוֹל יַלְדָּה.

Entflammen, vom Zorne, בָּעַר, חָרָה.

Entfliegen, der Vogel ist mir entflogen הַצִּפּוֹר עָף, הִתְעוֹפֵף מִמֶּנִּי.

Entfliehen, נוּס, בָּרֹחַ.

Entfließen, Thränen entflossen seinen Augen יָרְדוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת.

Entfesseln, Einen, פַּתַּח מוֹסְרֵי אִישׁ.

Entfärben, er entfärbte sich פָּנָיו קִבְּצוּ פָארוּר, (kaldäisch) וְזִיוֹהִי שְׁנוֹהִי.

Entfernung, die, 1) die Handlung des Entfernens רִחוּק*. 2) Es sei eine Entfernung zwischen euch und ihr, bei zwei tausend Ellen רָחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינָיו כְּאַלְפַּיִם אַמָּה.

Entfernt, רָחוֹק, רְחוֹקָה, s. Fern.

Entfernen, Einen, רַחֵק, הַרְחֵק אִישׁ מִן. Entfernt euch nicht zu weit von der Stadt אַל תַּרְחִיקוּ מִן הָעִיר; fig. seine Freunde entfernen sich jetzt von ihm רֵעָיו יִרְחֲקוּ עַתָּה מִמֶּנּוּ. Entferne den Verdruß von deinem Herzen הָסֵר כַּעַס מִלִּבְּךָ.

Entfremden, meinen Brüdern bin ich entfremdet worden מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי.

Entzwei reißen, schneiden, קָרַע, כָּרֹת, גְּזוֹר לִשְׁנַיִם.

Entzweien, Freunde, שִׁית אֵיבָה, שַׁלַּח מְדָנִים בֵּין רֵעִים. Sie haben sich entzweiet נִפְרְדוּ לִבּוֹתָם*.

Entziehen, Einem Etwas, מָנַע דָּבָר מִן. Dem Durstigen entzieht er den Trank מַשְׁקֶה צָמֵא יַחְסִיר. Sich Einem, einer Sache — הִתְעַלֵּם מִן.

Entzündung, die, שְׁחִין, דַּלֶּקֶת.

Entzünden, sich, vom Feuer, קָדַח, הִנָּשֵׂק, בְּעֹר.

Entkommen, הִמָּלֵט, s. Entrinnen.

Entkräften, die Krankheit hat ihn entkräftet חָלְיוֹ כִּלָּה כֹּחוֹ, תַּם כֹּחוֹ בְּחָלְיוֹ.

Entrichten, die Steuer, שַׁלֵּם הַמֶּכֶס.

Entrinnen, פָּלַט, הִמָּלֵט. Ein Entronnener, פָּלִיט. Die Entronnenen, פְּלֵיטִים, פְּלֵטִים, Kollektivum, פְּלֵיטָה.

Entrüsten, sich über Einen, הִתְחָרָה, הִתְאַנֵּף בְּאִישׁ.

Entrücken, Einen, נָתֵק אִישׁ מִן. Ich entrückte der Last seine Schulter הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ.

Entreißen, Einem Etwas, גָּזֹל דָּבָר מִיַּד אִישׁ.

Enträthseln, Etwas, בָּאֵר, פָּתֹר דָּבָר אֲשֶׁר בְּחִידָה הוּא.

Entschuldigung, die, הִצְטַדְּקוּת*.

Entschuldigen, sich, הִצְטַדֵּק, צַדֵּק נַפְשׁוֹ.

Entschütteln, entschüttle dich des Staubes הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר.

Entscheidung, die, richterliche, מִשְׁפָּט.

Entscheiden, חָרִיץ, גָּזוֹר. Einen Streit, הוֹכִיחַ בֵּין אַנְשֵׁי רִיב. Zwischen Mächtigen entscheidet das Los בֵּין עֲצוּמִים יַפְרִיד הַגּוֹרָל. s. Ausspruch.

Entschwinden, s. Verschwinden.

Entstehung, die, הֲוָיָה*; einer Stadt, קַדְמַת הָעִיר; s. Ursprung.

Entstehen, הָחֵל לִהְיוֹת. Wodurch entstand der Streit? אֵיכָה נִהְיָה הָרִיב.

Entstellen, das Gesicht, שַׁנֵּה פָּנָיו. Er ist entstellt מָשְׁחַת מַרְאֵהוּ.

Entschlagen, sich der Sorgen, הָסֵר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ.

Entschlafen, des Todes, יָשֵׁן הַמָּוֶת.

Entschlossenheit, die, אֹמֶץ הַלֵּב.

Entschluß, der, einen fassen, s. Entschließen.

Entschließen, sich zu Etwas, *גָּמוֹר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Er kann sich nicht — s. Unentschlossen.

Entschlüpfen, von da aus unter dem Volke zu — (nach Einigen) לַהֲלִיךְ מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם.

Entschleiern, sie entschleierte sich הֵסִירָה צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ.

Entspinnen, sich, s. Entstehen.

Entspringen, 1) aus dem Gefängnisse בָּרֹחַ מִבֵּית הָאֲסוּרִים; 2) Hier entspringt der Fluß פֹּה מוֹצָא מֵימֵי הַנָּהָר.

Entsprechen, der Sohn entspricht den Hoffnungen seines Vaters הַבֵּן הוּא כְּפִי תִקְוַת אָבִיו.

Enkel, der, er ist mein, נֶכְדִּי הוּא; genauer, בֶּן בְּנִי, בֶּן בִּתִּי הוּא.

Enkelin, die, seine בַּת בְּנוֹ, בַּת בִּתּוֹ.

Es, Fürwort. 1) In Verbindung mit der dritten Person der Zeitwörter, die dadurch zu unpersönlichen werden. Es war ein Mann וַיְהִי אִישׁ. Es lebe der König! יְחִי הַמֶּלֶךְ. Es wurde ihm berichtet וַיֻּגַּד לוֹ. Auch im Feminium. Es wurde dem David sehr bange וַתֵּצֶר לְדָוִד מְאֹד. Dir gebührt es לְךָ יָאֲתָה. 2) Als beziehliches hinweisendes Fürwort, es bezieht sich dann theils auf ein Wort sächlichen Geschlechts, theils auf Wörter aller drei Geschlechter in der Einheit und Mehrheit, wo es im Hebräischen durch הוּא, הִיא, הֵם, הֵן gegeben wird. Nimm dieses Geld und gib es ihm קַח הַכֶּסֶף הַזֶּה וּתְנֵהוּ לוֹ. Hast du das Geschrei gehört? Ich habe es nicht gehört הֲשָׁמַעְתָּ אֶת הַזְּעָקָה? לֹא שְׁמַעְתִּיהָ. Es ist der Mann, die Frau הוּא הָאִישׁ, הִיא הָאִשָּׁה. Knaben, Mädchen sind es נְעָרִים הֵם, יְלָדוֹת הֵן.

Eßbar, טוֹב לְמַאֲכָל.

Eßwaare, die, אֹכֶל.

Estrich das, רִצְפָּה.

Eßlust, die, sie befriedigen מַלֵּא נַפְשׁוֹ.

Essig, der, חֹמֶץ.

Essen, אָכֹל. Zu essen geben הַאֲכִל.

Epidemie, die, s. Seuche.

Oekonomie, die, s. Haushaltung.

Examen, das, s. Prüfung.

Exil, das, גָּלוּת.

Existenz, die, מְצִיאוּת*.

Exempel, das, s. Beispiel.

Exerziren, s. Ueben.

Exkremente, die, s. Mist.

Eckel, der, זָרָא, גֹּעַל נֶפֶשׁ. Einen empfinden, s. Eckeln.

Eckelhaft, eine eckelhafte Speise אֹכֶל אֲשֶׁר הוּא לְזָרָא לְכָל אִישׁ, s. Eckeln.

Eckeln, mir eckelt vor dieser Speise הָאֹכֶל הַזֶּה הוּא לִי לְזָרָא, תְּתַעֵב נַפְשִׁי, אֲזַהֵם אֶת הָאֹכֶל הַזֶּה. Den Egyptern wird es eckeln, das Wasser des Flusses zu trinken וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת אֶת מֵי

הַיְאוֹר. Mir ekelt vor ihm תִּגְעַל נַפְשִׁי בּוֹ, אֹתוֹ, תִּבְחַל נַפְשִׁי בּוֹ, אָקוּט, אָקוּץ בּוֹ.

Edig, אֲשֶׁר לוֹ פֵאוֹת, זָוִיּוֹת.

Ecke, die, פֵּאָה, פִּנָּה, מִקְצוֹעַ. Ecken פֵּאוֹת, פִּנּוֹת, זָוִיּוֹת, מִקְצוֹעִים, מִקְצוֹעוֹת. Des Altars זָוִיּוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

Eckstein, der, אֶבֶן, רֹאשׁ פִּנָּה.

Er, הוּא. Er ist es, welcher mir sagte הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר אֵלַי.

Erachten, ich erachte אֶחְשֹׁב, אֲדַמֶּה. Meines Erachtens לְפִי מַחְשְׁבְתִּי, דַּעְתִּי*.

Eroberung, die, einer Festung לְכִידַת הַמִּבְצָר*; (fig.) sie hat eine Eroberung gemacht לָקְחָה נֶפֶשׁ אִישׁ.

Erobern, eine Stadt, לָכַד, תָּפַשׂ עִיר; (fig.) die Herzen לִבֵּב אֶת, לָקַח נְפָשׁוֹת; s. Einnehmen 4).

Eröffnen, 1) einen Ball הֵחֵל לְרַקֵּד. 2) Einem Etwas גִּלָּה דָבָר לְאִישׁ.

Erörtern, eine streitige Sache חָקַר דְּבַר רִיב וְהֵרִיץ.

Erübrigen, הוֹתִר, הֶעֱדִף.

Erinnerung, die, זֵכֶר, זִכָּרוֹן. Etwas in Erinnerung bringen הִזְכִּיר דָּבָר.

Erinnerlich, dieses ist mir אֶזְכֹּר הַדָּבָר הַזֶּה.

Erinnern, Einen an Etwas הִזְכִּיר דָּבָר אֶל אִישׁ; Sich an Etwas זָכַר דָּבָר.

Ereigniß, das, דָּבָר, מִקְרֶה. Ereignisse מִקְרִים*, קוֹרוֹת.

Ereignen, sich, הָיָה, קָרָה.

Ereilen, er hat ihn ereilt רָדַף אַחֲרָיו וְהִשִּׂיגוֹ.

Ereifern, sich über Etwas הִתְחָרָה בְּ, הִתְגַּלַּע בְּ, הִתְעַבֵּר בְּ, עַל.

Erbarmung, die, רַחֲמִים, רַחֲמָנוּת*.

Erbarmen, sich Jemands oder über Jemanden רִחַם אִישׁ, עַל אִישׁ. Er erbarmte sich über sein Volk חָמַל עַל עַמּוֹ.

Erbarmen, das, רַחֲמִים. Bei dir findet der Verwaiste Erbarmen בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם.

Erboßen, sich הִתְקַצֵּף מְאֹד.

Erbauung, seit Erbauung der Stadt מִיּוֹם הִבָּנוֹת הָעִיר וְעַד עַתָּה.

Erbauen, eine Stadt בָּנָה עִיר.

Erbitten, von Gott hab' ich ihn erbeten מֵיְיָ שְׁאִלְתִּיו. Sich von Jemanden erbitten lassen הֶעְתַּר לְאִישׁ.

Erbittern, Einen מֵרֵר אִישׁ. Das ganze Volk war erbittert מָרָה נֶפֶשׁ כָּל הָעָם. Männer von erbittertem Gemüthe אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ. Erbittert werden הִתְמַרְמֵר.

Erbieten, sich zu Etwas הִתְנַדֵּב לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Erbeuten, Vieh, בָּזַז בְּהֵמָה.

Erbtheil, das נַחֲלָה.

Erblassen, 1) er erblaßte vor Furcht חָוְרוּ פָנָיו מִפַּחַד. 2) Sterben גָּוַע.

Erb-Lasser, der, הַמֵּת הָעֹזֵב חֵילוֹ לְיוֹרְשָׁיו.

Erblos, er ist אֵין לוֹ נַחֲלָה, יְרֻשָּׁה.

Erblinden, er ist erblindet חָשַׁךְ אוֹר עֵינָיו, הֻכָּה בַּסַּנְוֵרִים.

Erblicken, Etwas, רָאָה אֶת, s. Sehen.

Erbleichen, s. Erblassen.

Erbe, das, נַחֲלָה.

Erbe, der, יוֹרֵשׁ, plur. יוֹרְשִׁים.

Erbeben, נוּעַ. Ihre Säulen erbeben עַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלָּצוּן s. Beben.

Erben, יָרַשׁ, נָחַל.

Erbärmlich, er sieht erbärmlich aus רַע מַרְאֵהוּ מְאֹד.

Erbrecht, das, מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה.

Erbrechen, 1) eine Thür שָׁבַר הַדֶּלֶת; Einen Brief, s. Entsiegeln. 2) Sich erbrechen הֵקִיא אֶת הָאֹכֶל.

Erbschaft, die, יְרֻשָּׁה.

Erguß, der, s. Ergießung.

Ergiebig, das Getraide ist sehr — הַדָּגָן יַעֲשֶׂה קֶמַח הַרְבֵּה.

Ergießung, die, der Bäche אֲשֶׁד הַנְּחָלִים; des Samens זִרְמָה; der Galle הִשְׁתַּפְּכוּת הַמְּרֵרָה*.

Ergießen, 1) der Fluß ergießt sich in das Meer הַנַּחַל הָלַךְ אֶל הַיָּם. 2) Die Galle hat sich ergossen הִשְׁתַּפְּכָה הַמְּרֵרָה; (fig.) sich in Klagen gegen Jemanden — שָׁפַךְ שִׂיחוֹ לִפְנֵי אִישׁ.

Aergste, s. Aerger.

Ergeben, 1) die Besatzung hat sich den Belagerern — פָּתְחוּ שַׁעֲרֵי הַמִּבְצָר לַצָּרִים עָלָיו. 2) Sich

in den göttlichen Willen — קַבֵּל אֵת כָּל הַבָּא עָלָיו מֵאֵת הָאֱלֹהִים. 3) Sich dem Trunke, der Faulheit — רָדַף יַיִן וְשֵׁכָר, אָכֹל לֶחֶם עַצְלוּת.

Ergeben, er ist ihm יִדְבַּק בּוֹ, תִּדְבַּק נַפְשׁוֹ אַחֲרָיו.

Ergebenst, ich bin ihr ergebenster Diener הִנְנִי סָר אֶל מִשְׁמַעַת אֲדֹנִי.

Ergehen, 1) sich im Freien שׂוּחַ בַּשָּׂדֶה. 2) Es erging ein königlicher Befehl יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. Das Wort Gottes erging an ihn הָיָה דְבַר יְיָ אֵלָיו. 3) Es ergehe über mich was da wolle! יַעֲבֹר עָלַי מָה.

Ergötzung, die, שַׁעֲשֻׁעִים, *הִשְׁתַּעַשְׁעוּת.

Ergötzliche Bücher, סְפָרִים הַמְשַׁעַשְׁעִים נֶפֶשׁ הַקֹּרֵא בָם.

Ergötzlichkeit, die, s. Ergötzung.

Ergötzen, Einen שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ אִישׁ; sich an Etwas הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּ, הִתְעַנֵּג בְּ, עַל.

Ergänzen, ein Buch הוֹסֵף עַל סֵפֶר דְּבָרִים אֲשֶׁר יֶחְסַר.

Aerger als, רַע מִן. Sie ist die Aergste unter ihnen רָעָה הִיא מִכֻּלָּן.

Aerger, der, כַּעַס, s. Aergerniß.

Aergerliche Reden, דְּבָרִים הַמַּכְעִיסִים אֶת שֹׁמְעֵיהֶם.

Aergern, Einen כַּעֵס, הַכְעֵס אִישׁ. Sich über Einen כְּעֹס אֶל אִישׁ.

Aergerniß, das, כַּעַס. Ein Aergerniß geben הַכְעֵס כַּעַס.

Ergrauen, שׂוּב, s. Grau.

Ergrimmen, הִתְקַצֵּף. Er ergrimmte עָלְתָה חֲמָתוֹ, בָּעֲרָה חֲמָתוֹ בוֹ.

Ergründung, die des menschlichen Herzens חֵקֶר לֵב אָדָם.

Ergründen, Etwas חָקֹר דָּבָר.

Ergreifen, 1) eigentlich, Einen אָחֹז אֵת, בְּ, תְּפֹשׂ אֵת, הַחֲזֵק אֵת, בְּ. 2) (Fig.) Wenn Feuer auskommt und ergreift Dornen כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים. Angst, Entsetzen ergriff mich צָרָה אֲחָזַתְנִי, שַׁמָּה הֶחֱזִיקַתְנִי. Seine Rede hat mich ergriffen הָמוּ מֵעַי בְּדַבְּרוֹ.

Erdolchen, Einen דָּקֹר אִישׁ בַּחֶרֶב.

Erdball, der, כַּדּוּר הָאָרֶץ*.

Erdboden, der, הָאָרֶץ, הָאֲדָמָה.

Erdbeben, das, הָרַעַשׁ.

Erdbeschreibung, die, 1) die Wissenschaft, s. Erdkunde. 2) Das Buch סֵפֶר אֲשֶׁר נִכְתְּבָה בּוֹ הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ.

Erdgeschoß, das, הַיָּצִיעַ הַתַּחְתּוֹנָה.

Erdharz, das, חֵמָר, s. Asphalt.

Erdulden, Etwas סְבֹל דָּבָר. Schmach נְשֹׂא חֶרְפָּה.

Erdichtung, die, דָּבָר בָּדוּא מִלֵּב. Erdichtungen בַּדִּים, s. Lüge.

Erdichten, Etwas בְּרֹא דָבָר מִלִּבּוֹ.

Erde, die, אֶרֶץ; meist אֲדָמָה, הָאָרֶץ. Auf der ganzen — עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ, הָאֲדָמָה.

Erdenge, die, לְשׁוֹן אֶרֶץ.

Erdenklich, man hat ihm alle erdenkliche Ehre angethan עָשׂוּ לוֹ כָל הַכָּבוֹד, אֵין כָּבוֹד אֲשֶׁר לֹא עָשׂוּ לוֹ.

Erdenken, s. Ersinnen.

Erdpech, das, חֵמָר, s. Asphalt.

Erdzunge, die, לְשׁוֹן אֶרֶץ.

Erdkunde, die, יְדִיעַת כָּל גְּבוּלוֹת הָאָרֶץ וּתְכוּנָתָהּ.

Erdkreis, der, חוּג הָאָרֶץ.

Erdroßlung, die, מַחֲנָק, *חֶנֶק.

Erdrosseln, Einen, חַנֵּק, חַנֵּק אִישׁ. Sich selbst הֵחָנֵק.

Erdrücken, er ist im Gedränge erdrückt worden נִלְחַץ בְּתוֹךְ הֶהָמוֹן וָמֵת.

Erdreich, das, אֲדָמָה.

Erdreisten, wie konntest du dich erdreisten, ihm das zu sagen? אֵיךְ מְלָאֲךָ לִבְּךָ לְדַבֵּר אֵלָיו כָּזֹאת, s. Wagen.

Erdscholle, die, גּוּשׁ עָפָר, s. Scholle.

Erdstrich, der, חֶבֶל הָאָרֶץ.

Erhaben, 1) erhabene Zedern, Hügel אֲרָזִים נִשָּׂאִים, גְּבָעוֹת נִשָּׂאוֹת. Alles Erhabene und Niedrige רָם, נִשָּׂא, כָּל נִשָּׂא וְשָׁפָל, s. Hoch. 2) Von Gott נִשְׂגָּב. Sehr erhaben bist du מְאֹד נַעֲלֵיתָ. Er ist — גָּאֹה גָּאָה. Er ist über alles Lob — מְרוֹמָם הוּא עַל כָּל תְּהִלָּה.

Erhabenheit, die, Gottes גְּאוֹן, גַּאֲוַת אֱלֹהִים. Schreckt euch nicht seine Erhabenheit הֲלֹא שְׂאֵתוֹ

תְּבַעַת אֶתְכֶם. Die Erhabenheit seiner Poesie מַהֲלַךְ הַנִּשְׂגָּב בְּאֹרַח שִׁירוֹ.

Erhaltung, die, zur Erhaltung des Lebens hat mich Gott hergesandt vor euch לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם.

Erhalten, 1) sich selbst חַיֵּה נַפְשׁוֹ. Daß er sie erhalte in der Hungersnoth לְחַיּוֹתָם בָּרָעָב. Um Samen zu — לְחַיּוֹת זֶרַע. 2) Einen Brief, קַבֵּל אִגֶּרֶת. Nachrichten, שְׁמַע שְׁמוּעוֹת. Ehre, תְּמֹךְ כָּבוֹד, s. Erlangen. 3) Er kann sich nicht auf den Beinen — לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל רַגְלָיו.

Erhaschen, er erhascht den Armen יַחֲטֹף עָנִי. Der Läßige erhascht seinen Fang nicht לֹא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ.

Erholen, sich, 1) nach einer Ermüdung הִנָּפֵשׁ. 2) Der Feind konnte sich nach der Niederlage nicht wieder erholen הָאוֹיֵב הַמֻּכֶּה לֹא עָצַר כֹּחַ עוֹד לַמִּלְחָמָה.

Erhöhung, die, eine weiße Erhöhung auf der Haut שְׂאֵת לְבָנָה בָעוֹר.

Erhöhen, 1) ich erhöhe den niedrigen Baum הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל. Meine Straßen werden erhöht מְסִלֹּתַי יְרֻמוּן; (fig.) Diesen erniedrigt er, Diesen erhöht er זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. Gott erniedrigt und erhöht אֵל מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם. Deine Hülfe erhöht mich יְשׁוּעָתְךָ תְּשַׂגְּבֵנִי. 2) Den Preis הַרְבֵּה הַמְּחִיר.

Erhören, mein Gott wird mich — יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי. Mögest du meine Bitte — תִּפֹּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ.

Erhitzen, sich, הִתְחַמֵּם. Sie Alle sind erhitzt wie ein Ofen כֻּלָּם יֵחַמּוּ כַּתַּנּוּר. Er ist vom Weine erhitzt יַיִן יַדְלִיקֵן.

Erheiterung, die, מַבְלִיגִית. Wer gibt mir Erheiterung im Kummer? מַבְלִיגִיתִי עֲלֵי יָגוֹן.

Erheitern, der Wein erheitert das Gesicht הַיַּיִן יַצְהִיל פְּנֵי אִישׁ. Ich will lassen meinen traurigen Blick und mich erheitern אֶעֶזְבָה פָנַי וְאַבְלִיגָה. Dann schauest du und erheiterst dich אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ.

Erheirathet, er hat die Besitzung — הַנַּחֲלָה הָיְתָה לוֹ בְּלָקְחוֹ לוֹ אִשָּׁה; אֲחֻזַּת הָאָרֶץ הַזֹּאת הָיְתָה לוֹ לְמֹהַר בְּנָשְׂאוֹ (oder besser הַנַּחֲלָה הַזֹּאת אֶת אִשְׁתּוֹ; (anstatt מֹהַר kann man auch נֵדֶה, נֵדֶן gebrauchen).

Erheischen, s. Erfordern.

Erhebung, die, 1) der Hände מַשְׂאַת כַּפַּיִם. 2) Stolz הִתְנַשְּׂאוּת*.

Erheblich sein, s. Wichtig.

Erheben, 1) die Hände הָרֵם, נָשׂא יָדָיו. Erhob ich meine Hand gegen eine Waise אִם הֲנִיפוֹתִי עַל יָתוֹם יָדִי. Mit erhobener Hand בְּיָד רָמָה. Der Staub erhebt sich הָאָבָק יַעֲלֶה. Wenn sich seine Wellen — בְּשׂוֹא גַלָּיו. 2) (Fig.) Jedes Thal erhebt sich כָּל גֶּיא יִנָּשֵׂא. 3) Jetzt erheb' ich mich, spricht Gott עַתָּה אָקוּם, עַתָּה אֵרוֹמֵם יֹאמַר יְיָ. Wenn du dich erhebst, zerstreuen sich Nazionen מֵרֹמְמֻתֶךָ נָפְצוּ גוֹיִם. Wie ein Löwe erhebt er sich כָּאֲרִי יִתְנַשָּׂא. 4) Sich gegen Jemand קוּם עַל אִישׁ. Fürwahr, ihr erhebt euch wider mich אָמְנָם עָלַי תַּגְדִּילוּ. 5) Die Stimme — הָרֵם, נָשׂא קוֹלוֹ. 6) Eine Steuer, הַעֲלֵה מַס, הָרֵם מֶכֶס. 7) Das Herz zu Gott, נָשׂא לְבָבוֹ אֶל אֵל. 8) Er erhob ihn über die Fürsten נִשְּׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים. Einen aus dem Staube הָרֵם אִישׁ מֵעָפָר. 9) Sehr rühmen: Gott — רוֹמֵם אֱלֹהִים. Erhebe sie und sie wird dich erhöhen סַלְסְלֶהָ וּתְרוֹמְמֶךָּ. 10) Stolz sein. Sich erheben הִתְנַשֵּׂא, הִתְרוֹמֵם. Er wird sich über Alles — יִתְגַּדֵּל עַל כֹּל.

Erhellen, die Sonne erhellte das Zimmer הַשֶּׁמֶשׁ הֵאִירָה אֶת הַחֶדֶר.

Erhängen, Erhenken, sich, הֵחָנֵק, בְּיָדוֹ נִתְלָה, (nach dem biblischen Ausdruck שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ).

Erwachsen, sie sah, daß Schelah erwachsen war רָאֲתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה.

Erwachen, עוּר, יָקֹץ, הָקֵץ. Er erwachte aus seinem Schlafe נֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ, וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ.

Erwartung, die, תּוֹחֶלֶת.

Erwarten, 1) ich will ihn hier — אוֹחִיל פֹּה עַד בּוֹאוֹ. Hülfe — שַׂבֵּר לִישׁוּעָה. Den Tod — חַכֵּה לַמָּוֶת. Das ist der Tag, den wir erwartet זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינֻהוּ. 2) Das hätte ich von dir nicht erwartet לֹא דִמִּיתִי עָשֹׂה תַעֲשֶׂה כָּזֹאת.

Erwiderung, die, s. Vergeltung.

Erwidern, 1) Einem eine Wohlthat שַׁלֵּם לְאִישׁ כְּטוֹבָתוֹ, הָשֵׁב טוֹבָה לְאִישׁ, s. Vergelten. 2) Antworten עָנָה, הָשֵׁב, s. Antworten.

Erwünscht, der erwünschte Tag ist da בָּא הַיּוֹם אֲשֶׁר הִתְאַוֵּיתִי.

Erwürgung, die, מַחֲנָק, *חֶנֶק.

Erwürgen, Einen, 1) erdrosseln חָנֹק, חַנֵּק אֶת. Sich selbst — הֶחָנֵק. 2) Umbringen überhaupt קָטֹל, הָרֹג אֶת.

Erwischen, einen Dieb, תָּפֹשׂ, מְצֹא גַּנָּב, s. Ergreifen.

Erweisen, Einem Gutes עֲשֵׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Erweiterung, die, הַרְחָבָה*.

Erweitern, die Grenze הַרְחֵב גְּבוּל. Dein Herz erweitert sich וְרָחַב לְבָבֵךְ.

Erweichen, ein Geschwür mit Oel רַכֵּךְ הַמַּכָּה בַּשֶּׁמֶן. Der Regen erweicht die Erde הַגֶּשֶׁם יְמוֹגֵג הָאָרֶץ; (fig.) er wurde erweicht נִכְמְרוּ נִחוּמָיו.

Erwägen, eine Sache, הַשְׂכֵּל עַל דָּבָר, s. Ueberlegen.

Erwählen, Einen, בָּחֹר אִישׁ, בְּאִישׁ. Der Erwählte Gottes בְּחִיר יְיָ.

Erwähnung, die, *הַזְכָּרָה.

Erwähnen, Etwas הַזְכֵּר דָּבָר. Erwähnt werden הִזָּכֵר.

Erwehren, sich des Schlafes מְנֹעַ עֵינָיו מִשֵּׁנָה, שֵׁנָה מֵעֵינָיו.

Erweckung, die, *הִתְעוֹרְרוּת.

Erwecken, Einen aus dem Schlafe הָעֵר אִישׁ מִשְּׁנָתוֹ; (fig.) den Geist הָעֵר רוּחַ; Eifer עוֹרֵר קִנְאָה.

Erwerb, der, קִנְיָן. Ein mühsamer יְגִיעַ, יְגִיעַ. Besser ist ihr Erwerb als der Erwerb des Silbers טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר כָּסֶף.

Erwerben, sich Etwas, überhaupt קְנֵה אֶת; Vermögen, עֲשֵׂה חַיִל, רְכֹשׁ רְכוּשׁ. Dein sauer Erworbenes עֲצָבֶיךָ; (fig.) sich Kenntniß — קְנֵה דַעַת.

Erwärmen sich, חָמוֹם, הִתְחַמֵּם.

Ersatz, der, eines Schadens *שִׁלּוּם הַנֶּזֶק, s. Ersetzen.

Ersuchen, Einen um Etwas בַּקֵּשׁ, שְׁאֹל דָּבָר מֵאֵת אִישׁ.

Ersuchen, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה.

Ersaufen, s. Ertrinken.

Ersinnen, sie ersinnen Frevelthaten יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת. Was zu ersinnen war ist ersonnen תַּמּוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ. Was sie auch ersinnen, auszuführen כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת.

Ersäufen, s. Ertränken.

Ersehnt, der ersehnte Tag הַיּוֹם שֶׁקִּוִּיתִי, שֶׁהִתְאַוֵּיתִי.

Ersehen, 1) sich Etwas, s. Auserfehen. 2) Ich habe Etwas davon aus deinem Schreiben ersehen לָקְחָה עֵינִי שֶׁמֶץ מֶנְהוּ מִנִּי אִגַּרְתּוֹ.

Ersetzen, Etwas שַׁלֵּם, הָשֵׁב אֶת, s. Erstatten. Er ersetzte den Verlust Hiob's שָׁב אֶת שְׁבוּת אִיּוֹב.

Ertappen, einen Dieb מְצֹא, תְּפֹשׂ אֶת הַגַּנָּב.

Ertönen, die Harfen ertönten נִשְׁמַע קוֹל הַכִּנּוֹרִים, הַכִּנּוֹרוֹת נָתְנוּ קוֹלָן.

Ertheilen, Einem ein Amt, eine Würde נְתֹן פְּקֻדָּה לְאִישׁ, עֲשֵׂה יְקָר לְאִישׁ.

Ertrag, der, eines Feldes תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה.

Ertragen, ich bin müde, es zu — נִלְאֵיתִי נְשֹׂא, כַּלְכֵּל.

Ertrinken, er ist in dem Flusse ertrunken טָבַע בְּמֵי הַנָּהָר וְגָוַע.

Erträglich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְכַלְכֵּל.

Ertränken, ein Thier טַבֵּעַ חַיָּה בַּמַּיִם לַהֲמִיתָהּ. Er hat sich ertränkt אִבַּד נַפְשׁוֹ בַּמַּיִם.

Erlahmen, הִפָּסֵחַ.

Erlangen, Etwas הַשֵּׂג דָּבָר, s. Erreichen. Ehre — תְּמֹךְ כָּבוֹד.

Erlaßjahr, das, שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה.

Erlassung, die, der Schuld שְׁמִטָּה.

Erlassen, 1) der König hat einen Befehl erlassen יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 2) Er hat ihm die ganze Schuld erlassen שָׁמֵט, הַשְׁמֵט יָדוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר הִשָּׁה בוֹ. Eine Strafe — נְשֹׂא עָוֹן.

Erlogen, das ist שֶׁקֶר הַדָּבָר הַזֶּה.

Erlösung, die, גְּאֻלָּה, פְּדוּת.

Erlösen, Einen גָּאַל, פָּדָה אֶת. Die Erlösten גְּאוּלִים.

Erlöser, der, גּוֹאֵל.

Erlöschen, 1) das Feuer ist erloschen כָּבְתָה הָאֵשׁ. 2) Es darf kein Stamm erlöschen in Israel לֹא יִמָּחֶה שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל.

Erlustigen, sich an Etwas הִתְעַנֵּג בְּ, עַל, הִתְעַלֵּם בְּ. Er erlustigte sich mit seinen Freunden הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּאַחֲוַת מֵרֵעָיו.

Erlaubniß, die, רִשָּׁיוֹן.

Erlauben, wenn er mir erlaubt hinzugehen אִם יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה. Es ist mir nicht erlaubt, dieses zu essen לֹא אוּכַל לֶאֱכֹל זֹאת, s. Dürfen. Erlaube mir eine Frage, אֶשְׁאָלְךָ נָא דָבָר.

Erliegen, unter der Last, von Thieren רָבַץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ.

Erleiden, er hat schon viele Unglücksfälle erlitten מְצָאוּהוּ רָעוֹת רַבּוֹת.

Erläutern, s. Erklären.

Erleuchten, die Nacht הָאֵר אֶת הַלַּיְלָה. Gott hat ihn erleuchtet אֱלֹהִים הֵאִיר אֶת עֵינָיו.

Erleichtern, das Joch הָקֵל מִן הָעֹל.

Erleben, 1) wir werden die Zeit nicht — לֹא נִחְיֶה עַד בֹּא הָעֵת. Wir werden noch den Glanz seines Hauses erleben עוֹד נִזְכֶּה לִרְאוֹת בִּימֵי חַיֵּינוּ אֶת הֲדַר תִּפְאֶרֶת בֵּיתוֹ; 2) Unglück — רָאֹה רָעָה, s. Erfahren.

Erlegen, 1) einen Wolf, הַכֵּה אֶת הַזְּאֵב. 2) Eine Geldstrafe bei Gericht נָתַן עֹנֶשׁ בִּפְלִילִים.

Erlesen, sich Etwas בָּחֹר, בָּרֹה דָבָר.

Erlernen, s. Auslernen.

Ermahnen, Einen יַסֵּר אִישׁ, הָעֵד בְּאִישׁ.

Ermattung, die, עֲיֵפוּת*.

Ermatten, עָיֵף, יָעֵף. Ein Ermatteter אִישׁ יָעֵף, עָיֵף, plur. אֲנָשִׁים יְעֵפִים, עֲיֵפִים.

Ermangeln, 1) s. Mangeln, Fehlen. 2) Ich werde nicht ermangeln ihm das Verlangte zu gewähren לֹא אֶחְדַּל (oder לֹא אֶמְנַע) מִתֵּת לוֹ שְׁאֵלָתוֹ, אֲשֶׁר שָׁאַל מִמֶּנִּי, s. Unterlassen.

Ermannen, sich, הִתְאוֹשֵׁשׁ.

Ermordung, die, eines Menschen רְצִיחַת אָדָם*.

Ermorden, Einen רָצַח, רַצֵּחַ אִישׁ, רָצֹחַ אִישׁ נֶפֶשׁ.

Ermuthigen, Einen אַמֵּץ אִישׁ, חַזֵּק יְדֵי אִישׁ. Sich — הִתְחַזֵּק.

Ermuntern, 1) einen Schlafenden הָעֵר אֶת הַיָּשֵׁן; (fig.) ermuntere dich Jerusalem הִתְעוֹרְרִי יְרוּשָׁלַיִם. 2) Einen zu Etwas, s. Aufmuntern.

Ermüdung, die, des Körpers יְגִיעַת בָּשָׂר.

Ermüden, 1) er ist ermüdet יָגֵעַ הוּא. Nun kommt es an dich und du ermüdest עַתָּה תָּבוֹא אֵלֶיךָ וַתֵּלֶא. Ermüden mußt du sowohl als das ganze Volk נָבֹל תִּבֹּל גַּם אַתָּה וְכָל הָעָם. 2) Einen durch Worte — הוֹגִיעַ, הַלְאֵה אִישׁ בִּדְבָרִים.

Aermlich, s. Armselig.

Ermäßigen, den Preis הַמְעֵט אֶת הַמְּחִיר.

Ermessen, s. Ausmessen.

Ernte, die, 1) Früchte. Die Ernte ist reif בִּשֵּׁל קָצִיר. 2) Die Zeit קָצִיר, יְמֵי, עֵת הַקָּצִיר.

Ernten, Korn קָצֹר דָּגָן.

Erniedrigen, Einen, הַשְׁפֵּל אִישׁ. Die Hohen werden erniedrigt הַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ.

Erneuen, Erneuern, 1) ein Haus חַדֵּשׁ בַּיִת. Sich — הִתְחַדֵּשׁ. 2) Den Krieg — שׁוּב לְהִלָּחֵם.

Ernst, der, ich spreche im Ernste אֲדַבֵּר בֶּאֱמֶת, בְּתָמִים.

Ernährung, die, כִּלְכּוּל, כַּלְכָּלָה*.

Ernähren, Einen חַיֵּה, כַּלְכֵּל אֶת.

Ernennen, Einen zum Feldherrn שׂוּם אִישׁ לְשַׂר צְבָאוֹ.

Erst, 1) er hatte erst wenig רֵאשִׁיתוֹ הָיְתָה מִצְעָר s. Zuerst, Anfänglich. 2) Er ist erst gekommen עַתָּה בָא. Erst heute habe ich es gehört לֹא שָׁמַעְתִּי הַדָּבָר הַזֶּה בִּלְתִּי הַיּוֹם.

Erstgeburt, die, בְּכֹרָה. Das Erstgeborne, welches durch die Erstgeburt Gott gehört בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיי.

Erstgeborne, der, die, בְּכוֹר, בְּכִירָה. Die Erstgebornen בְּכוֹרוֹת. Einen zum Erstgebornen machen בַּכֵּר אֶת.

Erstlich, s. Zuerst.

Erstling, der, eines Esels פֶּטֶר חֲמוֹר. Die Erstlinge seiner Schafe בְּכוֹרוֹת צֹאנוֹ. Der Erstling eures

Teiges רֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵיכֶם. Die Erstlinge unseres Bodens בִּכּוּרֵי אַדְמָתֵנוּ.

Erste, der, die, רִאשׁוֹן, רִאשׁוֹנָה; einmal רִאשֹׁנִית. Am Ersten des Monats בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ. Ich warf mich nieder, wie das erste Mal וָאֶתְנַפַּל כָּרִאשֹׁנָה. Eine, die zum ersten Mal gebärt מַבְכִּירָה.

Eremit, der, s. Einsiedler.

Erfahren, 1) als er erfuhr, was ihm sein jüngster Sohn that וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן. 2) So eben erfahre ich עַתָּה שָׁמַעְתִּי. 3) Wir haben Unglück — רָאִינוּ רָעָה.

Erfahren sein, in Etwas יָדֹעַ דָּבָר. Erfahrene Seeleute אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת יֹדְעֵי הַיָּם.

Erfassen, s. Ergreifen.

Erfolg, der, einer Sache אַחֲרִית דָּבָר. Ohne — לָרִיק, s. Folge.

Erfolgen, daraus wird Unglück — אַחֲרִיתוֹ תִּהְיֶה רָעָה, s. Folgen. Es erfolge, was da wolle וִיהִי מָה.

Erfordern, sein Amt erfordert es יַעֲשֶׂה כְּפִי פְקֻדָּתוֹ.

Erforschung, die, חֵקֶר.

Erforschlich, אֲשֶׁר יוּכַל לְהֵחָקֵר.

Erforschen, Einen חָקַר אֶת. Erforsche mich Gott! חָקְרֵנִי אֵל.

Erfüllung, die, mein Wunsch ging in — בָּאָה תַאֲוָתִי.

Erfüllen, eig. die Herrlichkeit Gottes erfüllte die Wohnung כְּבוֹד יְיָ מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. 2) Ein Gelübde שִׁלֵּם, עָשָׂה נִדְרוֹ. 3) Alle deine Wünsche wird er — יְמַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. Ein erfüllter Wunsch תַּאֲוָה בָאָה.

Erfinden, er hat das Harfenspiel erfunden הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר.

Erfinder, der, der Buchdruckerkunst אֲבִי הַמַּדְפִּיסִים.

Erfrieren, מֵת, נָגַע בַּקָּרָה.

Erfrischen, sich durch ein kühles Getränk הֵשִׁב נַפְשׁוֹ בְּמַשְׁקֶה קַר.

Erfreuliche Nachrichten, שְׁמוּעוֹת הַמְשַׂמְּחוֹת שֹׁמְעֵיהֶן.

Erfreuen, Einen שִׂמַּח אִישׁ, נָתַן שִׂמְחָה בְּלֵב אִישׁ.

Erfrechen, er erfrechte sich, mir zu sagen הֵעֵז פָּנָיו וַיֹּאמֶר לִי. Sie erfrechten sich, hinaufzuziehen וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת. Ihr erfrechtet euch und zoget וַתָּזִידוּ וַתַּעֲלוּ [illegible].

Erpicht, sie ist auf den Tanz תִּדְבַּק נַפְשָׁהּ בַּמָּחוֹל.

Erproben, s. Prüfen.

Erpressung, die, עֹשֶׁק. Erpressungen מַעֲשַׁקּוֹת.

Erpressen, Geld von Einem לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּעֹשֶׁק.

Erz, das, נְחֹשֶׁת, נְחוּשָׁה, נָחוּשׁ.

Erzgebirge, das, הַר אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יַחְצְבוּ נְחֹשֶׁת.

Erzdieb, der, רֹאשׁ גַּנָּבִים.

Erzwingen, Geld von Jemanden לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה.

Erziehung, die, der Kinder גִּדּוּל בָּנִים*.

Erziehen, Kinder, גִּדֵּל, אָמַן בָּנִים. Als sie von ihm erzogen wurde כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Erzieher, der, אֹמֵן.

Erzieherin, die, אֹמֶנֶת.

Erzürnen, Einen הִקְצִיף, הִכְעִיס אִישׁ. Sich über Etwas הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף בְּ, עַל. Erzürne dich nicht so sehr אַל נָא יֶחֱרֶה אַפְּךָ עַד מְאֹד.

Erzeugen, Söhne הוֹלִיד בָּנִים.

Erzeigen, einem Gutes עָשָׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Erzählung, die, des Traumes מִסְפַּר הַחֲלוֹם. Erzählungen סִפּוּרִים*.

Erzählen, Einem Etwas סִפֵּר דָּבָר לְאִישׁ.

Erzvater, der, הָאָב הָרִאשׁוֹן. Die Erzväter הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים (אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב).

Erkalten, von Speisen. הִצְטַנֵּן*.

Erkoren, בָּחִיר, s. Erwählen.

Erkundigen, sich nach Einem דָּרַשׁ לְאִישׁ. Sich bei Einem nach Etwas דָּרַשׁ דָּבָר מֵעִם אִישׁ.

Erkühnen, sich, s. Wagen.

Erkiesen, s. Erwählen.

Erquickung, die, es wird Erquickung sein deinen Gebeinen תְּהִי שִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.

Erquicken, ich habe mich mit frischem Wasser erquickt הֵשַׁבְתִּי נַפְשִׁי בִּשְׁתוֹתִי מַיִם קָרִים. Er erquickt meine Seele נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב, s. Laben.

Erklärung, die, 1) eines Satzes בֵּאוּר מַאֲמָר*. 2) Anzeige. Hört meine — שִׁמְעוּ אַחֲוָתִי.

Erklären, 1) das Gesetz בֵּאֵר אֶת הַתּוֹרָה. Einen

für rein, für unrein — טַהֵר, טַמֵּא אִישׁ. Einen für gerecht, für schuldig — הַצְדֵּק, הַרְשִׁיעַ אִישׁ.

Erklärer, der, מְבָאֵר.

Erkenntlich, s. Dankbar.'

Erkenntniß, die, Gottes דַּעַת אֱלֹהִים.

Erkennen, 1) merken. Die Egypter sollen — וְיָדְעוּ מִצְרַיִם. 2) Er erkannte seine Brüder הִכִּיר אֶת אֶחָיו. Er gab sich ihnen zu — הִתְוַדַּע אֲלֵיהֶם. 3) Ein Weib — (biblisch) יָדַע אִשָּׁה.

Erker, der, עֲלִיָּה.

Errathen, ein Räthsel מָצָא חִידָה.

Erröthen, über Etwas הִכָּלֵם מִן. Ihr Angesicht erröthet nimmer פְּנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ.

Errichten, Einem ein Denkmal הָקֵם, הַצֵּב מַצֵּבַת אִישׁ, s. Aufrichten 3). Bollwerke gegen eine Stadt נָתַן דָּיֵק עַל עִיר; ein Bündniß הָקֵם בְּרִית.

Erreichung, die, הַשָּׂגָה*.

Erreichen, Einen, beim Verfolgen הַשֵּׂג, הַדְבֵּק אִישׁ; (fig.) das Verderben könnte mich — פֶּן תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה. Einen Hafen — הַגִּיעַ אֶל הַחוֹף.

Erregen, der Wind erregt den Staub הָרוּחַ יַעֲלֶה אֶת הָאָבָק. Zank, Neid — עוֹרֵר מְדָנִים, הָעֵר קִנְאָה.

Errettung, die, הַצָּלָה.

Erretten, Jemanden von Etwas הַצֵּל, הוֹשִׁיעַ, חַלֵּץ מַלֵּט אִישׁ מִן. Errettet werden הִנָּצֵל, הִוָּשֵׁעַ, הֵחָלֵץ, הִמָּלֵט.

Erretter, der, מַצִּיל, מוֹשִׁיעַ.

Erschallen lassen, die Stimme הַשְׁמִיעַ, נָתַן קוֹלוֹ.

Erschaffung, die, des Himmels בְּרִיאַת הַשָּׁמַיִם*.

Erschaffen, Etwas בָּרָא, יָצַר אֶת.

Erschöpfen, 1) einen Brunnen s. Ausschöpfen. 2) Seine Kräfte sind erschöpft כָּלָה, תַּם כֹּחוֹ. Das Land Egypten war erschöpft durch die Hungersnoth וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם מִפְּנֵי הָרָעָב.

Erschütterung, die, der Erde פַּלָּצוּת הָאָרֶץ, חֶרְדַּת הָאָרֶץ, נְדנוּד הָאָרֶץ, s. Beben, das.

Erschüttern, du hast die Erde erschüttert הִרְעַשְׁתָּ אֶרֶץ. Er erschüttert Königreiche מַרְעִישׁ מַמְלָכוֹת. Die Erde wurde erschüttert נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ. Das Gerassel der Wagen erschüttert die Häuser יְזוּעוּ הַבָּתִּים מִקּוֹל אוֹפַנֵּי הַמֶּרְכָּבוֹת.

Erschießen, er soll erschossen werden יָרֹה יִיָּרֶה.

Erscheinung, die, מַחֲזֶה, חִזָּיוֹן, מַרְאָה.

Erscheinen, Einem, von Gott הֵרָאֵה אֶל אִישׁ. Gott erschien dem Abraham וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָהָם.

Erschwingen, Geld, s. Aufbringen 1).

Erschweren, Einem die Arbeit הַכְבֵּד הָעֲבֹדָה עַל אִישׁ.

Erstatten, einen Schaden שַׁלֵּם נֶזֶק. Er erstattete seine Schuld der Hauptsumme nach וְהֵשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ.

Erstarken, deine Hände werden תֶּחֱזַקְנָה יָדֶיךָ.

Erstarren, die Abgründe erstarrten קָפְאוּ תְהֹמוֹת. Wie ein Stein müssen sie — יִדְּמוּ כָּאָבֶן. Das Herz erstarrt in mir בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי.

Erstaunliche Dinge, דְּבָרִים אֲשֶׁר יִתְמְהוּ עֲלֵיהֶם שֹׁמְעֵיהֶם.

Erstaunen, er ist darüber erstaunt תָּמַהּ עַל הַדָּבָר, s. Staunen.

Ersticken, im Rauche גְּוַע בֶּעָשָׁן. Er ist an einem Knochen erstickt גָּוַע בְּעֶצֶם אֲשֶׁר בָּלַע.

Ersteigen, den Gipfel eines Berges עָלֹה אֶל רֹאשׁ הָהָר.

Erstehen, s. Auferstehen.

Erstechen, Einen mit dem Degen דְּקֹר אִישׁ בְּחַרְבּוֹ.

Ersterben, das Herz erstarb in seinem Busen וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ.

Erstrecken, die Grenze erstreckt sich bis zum Meere הַגְּבוּל יוֹצֵא יָמָּה.

Erschlagen, Einen, הָרֹג אִישׁ, הַכֵּה אִישׁ נֶפֶשׁ. Ein Erschlagener חָלָל, plur. חֲלָלִים. Erschlagene vom Schwerte חַלְלֵי, מְחֻלְלֵי חֶרֶב.

Erschlaffung, die, der Hände רִפְיוֹן יָדַיִם.

Erschlaffen, die Hände erschlaffen תִּרְפֶּינָה הַיָּדַיִם.

Erspähen, ein Land תּוּר אֶרֶץ. Sie gingen, das Land zu erspähen וַיֵּלְכוּ לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ.

Erschrecken, 1) er erschreckte ihn בַּהֵל, הַבְהִיל, בַּעֵת, הַחֲרִיד אֹתוֹ. 2) Er erschrack נִבְהַל, הָיָה נִבְהָל, נִבְעַת, חָרַד. Die Königin erschrack sehr וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד.

F V פ

Fabel, die, מָשָׁל, plur. מְשָׁלִים.

Fabeldichter, der, מְמַשֵּׁל מְשָׁלִים.

Fade, s. Abgeschmackt.

Faden, der, חוּט, פְּתִיל, plur. פְּתִילִים; דַּלָּה.

Fahne, die, נֵס, דֶּגֶל, plur. דְּגָלִים.

Fahen, s. Fangen.

Fahrt, die, eines Schiffes הֲלִיכַת הָאֳנִיָּה*.

Fahrläßig sein, הִתְרַפָּה בִּמְלַאכְתּוֹ.

Fahren, 1) das Schiff fuhr auf dem Wasser הָלְכָה הָאֳנִיָּה עַל פְּנֵי הַמָּיִם. 2) Kein Scheermesser fahre über sein Haupt תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ. 3) Die Axt ist vom Style gefahren נָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ. Etwas fahren lassen עָזַב, נָטַשׁ דָּבָר. Er läßt den Raub nicht — לֹא יָמִישׁ טָרֶף. 4) Zur Unterwelt — יָרַד שְׁאוֹלָה. 5) Auf einem Wagen — רָכַב בַּמֶּרְכָּבָה. Auf der See — יָרַד הַיָּם בָּאֳנִיָּה. Er ließ ihn fahren in dem zweiten Wagen הִרְכִּיב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה.

Fahrzeug, das, עֲבָרָה. Das Fahrzeug fuhr hinüber עָבְרָה הָעֲבָרָה.

Faseln, דִּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת, הָזָה.

Fatal, ein fataler Tag יוֹם רָעָה.

Vater, der, אָב. Väter אָבוֹת.

Vaterland, das, sein — אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Vaterlos, er ist אֵין לוֹ אָב. Vaterlose Waisen יְתוֹמִים אֵין אָב.

Vaterländische Fluren, die שְׂדֵי אֶרֶץ מוֹלֶדֶת אִישׁ.

Vatersbruder, der, אֲחִי הָאָב, דּוֹד.

Vatersschwester, die, אֲחוֹת הָאָב, דּוֹדָה.

Vaterstadt, die, meine — עִיר אָבִי, עִירִי.

Vaterstelle bei Einem vertreten הָיָה לְאָב לְאִישׁ.

Fach, das, ein Schrank mit zwanzig Fächern אַרְגָּז אֲשֶׁר לוֹ עֶשְׂרִים קָנִים.

Falte, die, in der Haut קֶמֶט*, plur. קְמָטִים.

Falten, die Hände (Zeichen des Müßiggangs) חָבַק יָדָיו.

Falten, das, der Hände חִבּוּק יָדַיִם.

Fall, der, eines Baumes נְפִילַת הָעֵץ; (fig.) am Tage deines Falles יוֹם מַפַּלְתְּךָ. Hochmuth kommt vor dem Falle לִפְנֵי כִשָּׁלוֹן גֹּבַהּ רוּחַ. Ich bin bereit zum Falle נָכוֹן אֲנִי לְצֶלַע.

Falls, (im Falle) אִם.

Falle, die, פַּח, מַלְכֹּדֶת. Sie legen mir Fallen טָמְנוּ פַּחִים לִי.

Fallen, 1) auf die Erde נָפַל אַרְצָה. Er hat das Gefäß fallen lassen נָפַל הַכְּלִי מִיָּדוֹ. 2) Es ist viel Schnee gefallen יָרַד שֶׁלֶג רַב מִן הַשָּׁמַיִם. 3) Einem um den Hals נָפַל עַל צַוְּארֵי אִישׁ. 4) Das Wasser ist in dem Flusse gefallen חָסְרוּ מֵי הַנַּחַל. 5) Der Strom fällt in das Meer הַנָּהָר הֹלֵךְ אֶל הַיָּם. 6) Das Korn fällt im Preise יִמְעַט מְחִיר הַדָּגָן. 7) Der Kaufmann ist gefallen מָטָה יַד הַסֹּחֵר. 8) In einer Schlacht — מֵת, סָפָה בַּמִּלְחָמָה. Die Helden sind gefallen נָפְלוּ גִבּוֹרִים; 9) s. Last, Beschwerlich. 10) Einem in die Rede, s. Unterbrechen.

Falk, der, s. Habicht.

Falsch, ein falscher Zeuge עֵד שָׁוְא, עֵד שֶׁקֶר, עֵד חָמָס. Eine falsche Wage מֹאזְנֵי רֶשַׁע. Ein falsches Gewicht אַבְנֵי מִרְמָה. Ein falscher Mensch אִישׁ מְדַבֵּר בְּלֵב וָלֵב. Eine falsche Zunge לְשׁוֹן שֶׁקֶר, לְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת.

Falschheit, die, שָׁוְא, שֶׁקֶר, תַּהְפֻּכוֹת, עִקְּשׁוּת פֶּה.

Familie, die, מִשְׁפָּחָה. 1) Eheleute und ihre Kinder בַּיִת. Ein Mann und seine — אִישׁ וּבֵיתוֹ. 2) Ein ganzes Geschlecht mit allen Seitenverwandten מִשְׁפָּחָה plur. מִשְׁפָּחוֹת.

Familienopfer, das זֶבַח מִשְׁפָּחָה.

Familienhaupt, das רֹאשׁ בֵּית אָב.

Familienregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Fang, der, לֶכֶד, מָצוֹר, מְצוּדָה, *לְכִידָה, לִכּוּד.

Fangen, 1) einen Fliehenden לָכַד, תָּפַשׂ, אָחַז אֶת הַנָּס. 2) In Netzen gefangen werden הִלָּכֵד, הִתָּפֵשׂ, הֵאָחֵז בִּמְצוּדָה; (fig.) Jemanden mit seinen eigenen Worten, לָכַד אִישׁ בְּאִמְרֵי פִיו. 3) Feuer fangen בָּעַר בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ.

Fantasie, die, s. Einbildungskraft.

Fantasiren, in einer Krankheit דִּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת, הָזָה בְּחָלְיוֹ.

Faß, das, mit Wein, חָבִית יַיִן*.

Fast, בִּמְעַט, s. Beinahe.

Fasten, צוּם, צוֹם צוֹב.

Fasten, das, צוֹם, plur. צוֹמוֹת; תַּעֲנִית, s. Anstellen.

Faßlich, אֲשֶׁר נָקֵל לְאִישׁ הָבִין.

Fassung, die, 1) der Edelsteine, מִשְׁבְּצוֹת, s. Einfassung. 2) Er ist außer Fassung gekommen יָצָא לִבּוֹ; Einen außer Fassung bringen הָמֹם אִישׁ.

Fassen, 1) Einen bei der Hand, bei seinem Kleide אָחֹז אִישׁ בְּיָדוֹ, תָּפֹשׂ אִישׁ בְּבִגְדוֹ, Du hast mich bei der rechten Hand gefaßt אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי. 2) Einen Edelstein in Gold, שַׁבֵּץ אֶבֶן יְקָרָה בְּזָהָב. In Gold und Silber gefaßt תָּפוּשׂ זָהָב וָכֶסֶף. 3) Wasser in sich — הָכִיל מַיִם. Der Himmel faßt dich nicht הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ. 4) Sich kurz — יְקַצֵּר דְּבָרָיו. 5) Das kann ich nicht — לֹא אוּכַל לְהָבִין זֹאת; 6) s. Muth, Anschlag. 7) Mache dich darauf gefaßt הָכֵן לִבְּךָ לַדָּבָר הַזֶּה.

Faktum, das, s. Thatsache.

Fackel, die, לַפִּיד, plur. לַפִּידִים. Fackelzug, הַקָּפָה בַּלַּפִּידִים. Sie haben ihm einen Fackelzug gemacht בָּאוּ לְכַבְּדוֹ בִּנְשׂוֹא לַפִּידִים בִּידֵיהֶם.

Farbe, die, צֶבַע, plur. צְבָעִים.

Farisäer, der, פָּרוּשׁ*, plur. פְּרוּשִׁים.

Farr, der, s. Stier.

Vogt, der, נֹגֵשׂ.

Vogel, der, צִפּוֹר, בַּעַל כְּנָפַיִם, עוֹף, plur. צִפֳּרִים.

Vogelbauer, der, כְּלוּב עוֹף.

Vogelfrei, das Gericht hat ihn Vogelfrei erklärt הַשֹּׁפְטִים צִוּוּ לֵאמֹר כָּל מֹצְאוֹ יִתְפְּשֵׂנוּ אוֹ יַהַרְגֵנוּ.

Vogelscheuche, die, דָּבָר הַמַּחֲרִיד אֶת הַצִּפֳּרִים. (Fig.) Seine Frau ist eine wahre Vogelscheuche אִשְׁתּוֹ מְכוֹעֶרֶת עַד לְהַפְחִיד.

Vogelsteller, Vogelfänger, der, יָקוּשׁ, יוֹקֵשׁ, plur. יְקוּשִׁים; יוֹקְשִׁים.

Folgsam, ein folgsames Kind יֶלֶד הַשֹּׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ.

Folglich, הַיּוֹצֵא מִזֶּה; (nach einem gleichbedeutenden rabbinischen Ausdruck), s. Daher, Also.

Folge, die, 1) die Folge der Demuth ist Gottesfurcht עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת יְיָ. Diese Sache wird schlimme Folgen haben אַחֲרִית הַדָּבָר תִּהְיֶה רָעָה. Das sind die Folgen seiner Lebensweise זֶה פְּרִי דְרָכָיו. 2) In der Folge, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, בַּיָּמִים הַבָּאִים, מָחָר, בְּיוֹם מָחָר. 3) Folge leisten, s. Folgen, Gehorchen, zu Folge, s. Zufolge.

Folgen, Einem, 1) hinter ihm gehen, הָלֹךְ אַחֲרֵי אִישׁ, בּוֹא אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Einem in der Regierung, מָלֹךְ תַּחַת אִישׁ, יָשֹׁב עַל כִּסֵּא אִישׁ אַחֲרָיו. 3) Gehorchen. Er folgt uns nicht לֹא יַאֲזִין אֵלֵינוּ, לֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ. 4) Er redete mich in folgenden Worten an (אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה) דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר.

Folgern, aus Etwas, (בְּמִשְׁפָּט) הוֹצִיא דָּבָר מִדָּבָר (הִגָּיוֹן), s. Schließen.

Foltern, Einen עַנֵּה אִישׁ מְאֹד.

Voll, מָלֵא (weibl.) מְלֵאָה. Voll sein, מָלֹאת. Als die Gefäße voll waren, כִּמְלֹאת הַכֵּלִים. Mein Haupt ist voll Thau רֹאשִׁי נִמְלָא טָל. Eure Hände voll מְלֹא חָפְנֵיכֶם. Etwas voll machen מַלֵּא אֶת; fig. meine Tage sind voll מָלְאוּ יָמַי. Zehn volle Jahre עֶשֶׂר שָׁנִים תְּמִימוֹת. Ein volles Gewicht אֶבֶן שְׁלֵמָה. Sein Sündenmaß ist noch nicht voll לֹא שָׁלֵם עֲוֹנוֹ עַד עַתָּה. Rufe aus voller Kehle קְרָא בְגָרוֹן.

Vollauf, Speisen und Getränke — אֹכֶל וּמַשְׁקֶה לָרֹב, לְמַכְבִּיר, s. Ueberfluß.

Vollbringen, Etwas, כַּלֵּה אֶת. Er hat sein Wort vollbracht בִּצַּע אִמְרָתוֹ.

Vollwichtiges Silber, כֶּסֶף מָלֵא.

Vollmacht, die, הַרְשָׁאָה*. Einem Vollmacht zu Etwas ertheilen הַרְשֵׁה אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר*.

Vollmond, der, כֶּסֶא, יוֹם הַכֶּסֶא.

Vollends Ausreden, מַלֵּא דְבָרָיו, s. Vollenden.

Vollendet, sie ist eine vollendete Schönheit כְּלִילַת יֹפִי הִיא.

Vollenden, eine Arbeit, כַּלֵּה מְלָאכָה. Er vollendete das Haus שִׁלֵּם אֶת הַבַּיִת. Die Arbeit wird morgen vollendet sein מָחָר תְּשֻׁלַּם, תִּכְלֶה הַמְּלָאכָה. Das Werk der Säulen war vollendet

וַתִּתֵּם מְלָאכָה הָעַמּוּדִים. Ich werde deine Worte אֲמַלֵּא אֶת דְּבָרֶיךָ.

Vollführen, Etwas, כַּלֵּה, בַּצַּע אֶת. s. Vollbringen.

Vollziehen, den königlichen Befehl עָשֹׂה כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ.

Vollzählig, שָׁלֵם, מָלֵא. Er lieferte sie (die Vorhäute) vollzählig dem König וַיְמַלְאוּם לַמֶּלֶךְ.

Vollkommen, שָׁלֵם, תָּמִים. Gotteslehre ist — תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה. Die Wunder des vollkommensten an Weisheit מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים.

Vollkommenheit, die, שְׁלֵמוּת*.

Vollständig, שָׁלֵם. Ein vollständiger Anzug עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Vollstrecken, ein gerichtliches Urtheil עָשֹׂה כַּמִּשְׁפָּט הַהֲרוּגִין, הוֹצִיא הַמִּשְׁפָּט לִפְעֻלַּת אָדָם.

Volk, das, עַם, גּוֹי. Völker, עַמִּים, גּוֹיִם.

Volksmenge, die, הָמוֹן, הֲמוֹן עָם, שִׁפְעַת, סַךְ.

Volkreich, eine volkreiche Stadt עִיר רַבַּת עָם.

Von, Vorwort. 1) Von dem Berge, von dem Wagen herabsteigen יָרֹד מִן הָהָר, יָרֹד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה. 2) Etwas von Einem annehmen לָקֹחַ דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Von meinem Altar hinweg sollst du ihn nehmen מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ. Etwas von sich werfen הַשְׁלֵךְ דָּבָר מִנֶּגֶד. 3) Südlich von der Stadt מִנֶּגֶב לָעִיר. 4) Sei gesegnet von Gott בָּרוּךְ אַתָּה לֵאלֹהִים. Sie ist von ihm schwanger הָרָה הִיא לוֹ. 5) Ich hörte von dir sagen שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר. Von Etwas sprechen דַּבֵּר עַל דְּבַר. Ich rede von deinen Verordnungen אֲדַבְּרָה בְּעֵדוֹתֶיךָ. 6) Von Wasser und Brod leben חָיֹה עַל הַמַּיִם וְעַל הַלֶּחֶם. 7) Ein Haus von Stein בֵּית אֲבָנִים. 8) Schön von Gestalt יְפֵה תֹאַר.

Foppen, Einen, s. Täuschen.

Vor, ein Vorwort, welches sowohl den Dativ als den Accusativ erfordert, den Dativ. 1) Der Zeit nach. Er schrieb mir vor seinem Tode כָּתַב אֵלַי לִפְנֵי מוֹתוֹ. Ich sah ihn vor wenigen Tagen רְאִיתִיו זֶה יָמִים מִסְפָּר. Vor der Zeit sterben מוּת בְּלֹא עִתּוֹ, בְּלֹא יוֹמוֹ. 2) Dem Orte nach. Er stand vor ihm עָמַד לְפָנָיו. Vor meinen Augen לְעֵינַי, לְנֶגֶד עֵינַי. Vor meinem Angesichte עַל פָּנַי, נֹכַח פָּנַי. Er sprach vor meinen Ohren דִּבֵּר בְּאָזְנָי. Vor der Stadt spazieren gehen שׂוּחַ מִחוּץ לָעִיר. 3) Vor Einem aufstehen קוּם מִפְּנֵי אִישׁ. Verholen sein vor den Augen הֵעָלֵם מֵעֵינַיִם. Vor Freuden weinen בָּכֹה מִשִּׂמְחָה. Den Accusativ, auf die Frage wohin? Vor die Stadt gehen יָצֹא אֶל מִחוּץ לָעִיר. Wälzet Steine vor die Mündung der Höhle גֹּלּוּ אֲבָנִים אֶל פִּי הַמְּעָרָה. Er stellte sich vor mich הִתְיַצֵּב לְפָנָי. Die Pferde vor den Wagen spannen אָסֹר הַסּוּסִים בָּעֲגָלָה.

Vorabend, der, eines Festes *עֶרֶב הֶחָג. Der Vorabend des Krönungstages עֶרֶב יוֹם מַלְכֵנוּ, בְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Voran, geh', לֵךְ לְפָנַי. Die Sänger gingen voran קִדְּמוּ שָׁרִים.

Voraus bezahlen, שַׁלֵּם בְּלֹא יוֹמוֹ.

Voraus gehen, s. Voran.

Voraus haben, du sollst nichts — אַל תּוֹתַר.

Voraus wissen, Etwas, יָדֹעַ דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה.

Voraus sagen, Etwas, הַגֵּד דָּבָר אֲשֶׁר יָבוֹא.

Vorüber gehen, vor Einem, עָבֹר עַל אִישׁ, מֵעַל אִישׁ. Sie gingen meinem Hause vorüber עָבְרוּ לִפְנֵי בֵיתִי.

Vorüber sein, der Herbst ist — כָּלָה, עָבַר קָיִץ.

Voreiliger, ein voreiliger Mensch אָץ, נִמְהָר.

Vorbild, das, דְּמוּת, מוֹפֵת; (fig.) der edle Mann ist unser Vorbild הָאִישׁ הַיָּקָר מוֹפֵת הוּא לָנוּ.

Vorbei gehen, bei Einem, עָבֹר עַל אִישׁ.

Vorbei sein, עָבַר, כָּלָה, חָדַל.

Vorbeugen, einem Uebel, חָשֹׂךְ, מְנֹעַ הָרָעָה מִבּוֹא.

Vorbedacht, mit, בִּצְדִיָּה.

Vorbedeutung, die, נַחַשׁ.

Vorbericht, der, הַקְדָּמָה, הַצָּעָה*.

Vorbereiten, sich zu einer Reise הִכּוֹן לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Vorbringen, Worte, הוֹצֵא מִפִּיו מִלִּים.

Vorgang, der, der Vorgang der Wohnung מָבוֹא. (Bildlich) Erzähle mir den — סַפֵּר לִי הַהִידָה, הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.

Vorgeben, eine Krankheit בְּדֹא מִלִּבּוֹ לֵאמֹר חֹלֶה אָנֹכִי.

Vorgeben, das, nach seinem — כְּפִי דְבָרָיו .

Vorgehen, das, sagt mir, was vorgegangen ist הַגֵּד לִי הַדָּבָר אֲשֶׁר נִהְיָה .

Vorgesetzte, der, פָּקִיד, נָגִיד .

Vorgemach, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorgänger, der, mein Vorgänger im Amte הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה עַל כַּנִּי לְפָנַי .

Vorgestern, שִׁלְשֹׁם .

Vordem, לְפָנִים, מִקֶּדֶם .

Vorderarm, der, אַמָּה .

Forderung, die, תְּבִיעָה*.

Vorderseite, die, eines Hauses, פְּנֵי הַבַּיִת .

Fordern, Etwas von Einem, שָׁאַל, בִּקֵּשׁ, דָּרַשׁ דָּבָר מֵאִישׁ .

Vordere, der, die, das, קַדְמֹנִי, קַדְמֹנִית . Das vordere Thor הַשַּׁעַר הַקַּדְמֹנִי .

Vordringen, הִתְחַזֵּק לָלֶכֶת לְפָנִים .

Vorhaben, er hat eine Reise vor עִם לְבָבוֹ, יַחְפֹּץ לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ . Böses — חָשַׁב רָעָה . Ihr habt Böses vor רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם.

Vorhaben, das, sein böses Vorhaben מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה .

Vorhalten, 1) Einem ein Buch שׂוּם, נָתַן סֵפֶר נֹכַח פְּנֵי אִישׁ . 2) Einem sein Vergehen, הוֹכִחַ אִישׁ עַל חֶטְאוֹ.

Vorhang, der, יְרִיעָה, plur. יְרִיעוֹת ; קֶלַע, plur. קְלָעִים ; מָסָךְ ; vor dem Allerheiligsten פָּרֹכֶת .

Vorhanden, es ist Getraide, יֵשׁ דָּגָן . Es ist hier nicht — אֵין פֹּה . Das vorhandene Geld הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא .

Vorhof, der, חָצֵר, הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה, עֲזָרָה .

Vorhaus, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorhaut, die, עָרְלָה, plur. עֲרָלוֹת.

Vorhin, לְפָנִים .

Vorher, לְפָנִים . Dergleichen war nicht — כָּמוֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו .

Vorhersagen, Etwas, הַגֵּד דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הַבָּאִים .

Vorwand, der, תֹּאֲנָה . Er sucht nur einen Vorwand gegen mich, (nach Einigen) תְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא .

Vorwort, das, מִלַּת הַיַּחַס*, s. Auf, Unter, In, Durch, Mit.

Vorwurf, der, מִכְשׁוֹל לֵב . Er macht sich darüber Vorwürfe זֹאת לוֹ לְמִכְשׁוֹל לֵב, לִבּוֹ יַכֶּה אֹתוֹ עַל זֹאת . Einem Vorwürfe machen, s. Vorwerfen.

Vorwitzig sein, אוּץ לָדַעַת כָּל דָּבָר .

Vorwissen, das, er that es ohne mein — לֹא גָלָה אֶת אָזְנִי בַּעֲשׂוֹתוֹ זֹאת .

Vorweisen, s. Vorzeigen.

Vorweinen, Einem, בָּכֹה לִפְנֵי אִישׁ לְעוֹרֵר רַחֲמָיו .

Vorwelt, die, דּוֹר רִאשׁוֹן, יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי קֶדֶם .

Vorwenden, s. Vorgeben.

Vorwärts, sie gingen rückwärts und nicht — הָיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים .

Vorwerfen, 1) dem Hunde sollt ihr es — לַכֶּלֶב תַּשְׁלִיכוּן אֹתוֹ . 2) Einem seine Treulosigkeit — הוֹכֵחַ אִישׁ בִּדְבָרִים קָשִׁים עַל מַעֲלוֹ .

Vorsagen, Einem Kinde Etwas, דַּבֵּר בְּאָזְנֵי הַיֶּלֶד לְמַעַן יְדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר יִשְׁמַע .

Vorsatz, der, ein fester, מַחֲשָׁבָה נְכוֹנָה .

Vorsorge, die, Gottes, פְּקֻדַּת אֱלֹהִים .

Vorsitz, der, den Vorsitz im Gerichte haben יָשַׁב בְּרֹאשׁ הַשֹּׁפְטִים .

Vorsichtig sein, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר .

Vorsingen, Einem ein Lied שׁוּר שִׁירָה לְמַעַן יָשִׁיר אִתָּהּ הַשֹּׁמֵעַ .

Vorsehung, die, Gottes, הַשְׁגָּחָה אֱלֹהִית*.

Vorsehen, sich, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר .

Vorsätzlich Erschlagen, Einen, הַכֵּה אִישׁ בִּצְדִיָּה . Er beleidigte ihn — הִכְלִים אֹתוֹ בְּדַעַת .

Vorsetzen, 1) setze ihnen Brod und Wasser vor, שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם . 2) Sich etwas — זָמַם, יָזֹם לַעֲשׂוֹת דָּבָר .

Fort von mir! סוּר מִמֶּנִּי !

Fortarbeiten, יָסַף, הוֹסֵף לַעֲבֹד .

Forteilen, מַהֵר לָלֶכֶת מִן .

Fortbauen, הוֹסֵף לִבְנוֹת .

Fortbestehen, s. Bestehen 2).

Fortbringen, 1) Etwas, הָסֵר דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ ; 2) Sich Fortbringen, חַיֵּה נַפְשׁוֹ .

Fortgehen, הָלַךְ לוֹ.

Fortdauer, die, der Seele הַשְׁאָרַת הַנֶּפֶשׁ*.

Fortdauern, קוּם, עָמֹד, חָיָה לְעוֹלָם, לָנֶצַח. Der Krieg dauert fort, לֹא תֶחְדַּל הַמִּלְחָמָה.

Forthelfen, Einem Freunde, חַזֵּק יְדֵי אֹהֵב, הָיֹה לִידִידוֹ לְמִשְׁעָן לְהִתְהַלֵּךְ בַּחַיִּים.

Fortwähren, s. Fortdauern.

Fortwälzen, einen Stein, גָּלֹל אֶבֶן מִמְּקוֹמוֹ.

Fort sollen, ich soll fort, עָלַי לָלֶכֶת מִפֹּה.

Fort sein, er ist fort, אֵינֶנּוּ.

Fortsetzung, die, הֶמְשֵׁךְ*.

Fortsetzen, seine Reise, הָלַךְ לְדַרְכּוֹ. Ich setze meine Reise fort, אוֹסִיף לָלֶכֶת הָלְאָה לְמַסָּעַי; den Krieg, הוֹסֵף לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה.

Forttragen einen Stuhl, נָשֹׂא כִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ.

Forttreiben, Einen, גָּרֵשׁ אִישׁ מִן.

Fortjagen, s. Wegjagen.

Fortlassen, man wollte ihn nicht — לֹא הִנִּיחוּהוּ לָלֶכֶת לוֹ.

Fortlaufen, 1) entlaufen, בָּרֹחַ. 2) Ununterbrochen laufen, רוּץ בְּלִי חָשֹׂךְ.

Fortleben, חָיֹה לָנֶצַח.

Fortlesen, an einem Buche, הוֹסֵף לִקְרֹא בַּסֵּפֶר.

Fortmachen, sich, הִמָּלֵט.

Fortfahren, 1) auf einem Wagen הָלֹךְ בַּעֲגָלָה מִן. 3) Fortfahren zu sprechen, יָסֹף, הוֹסֵף לְדַבֵּר.

Fortführen, s. Wegführen.

Fortfliegen, עוּף לוֹ, נָדֹד מִקִּנּוֹ. Der Vogel fliegt fort, הַצִּפּוֹר נֹדֵד כָּנָף לָעוּף הָלְאָה.

Fortpflanzen, sein Geschlecht, חַיֵּה זֶרַע מֵאִשְׁתּוֹ; das Geschlecht seines Bruders (durch das Lewirat), הָקֵם זֶרַע, שֵׁם לְאָחִיו. Sich stark — שָׁרֹץ, פְּרֹה וְרָבֹה.

Fortziehen, 1) einen Wagen מְשֹׁךְ עֲגָלָה לַהֲסִירָהּ מִמְּקוֹמָהּ. 2) Die Feinde sind fortgezogen נָסְעוּ הָאוֹיְבִים מִזֶּה, מִשָּׁם.

Fortkommen, 1) der Weg ist so schlecht, daß man nicht fortkommen kann רַע הַדֶּרֶךְ וְלֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲבֹר בּוֹ. 2) Der Weinstock kommt bei uns nicht fort הַגֶּפֶן לֹא תִצְלַח בְּאַרְצֵנוּ. 3) Er wird in der Welt — יַצְלִיחַ דְּרָכָיו, יִהְיֶה נַפְשׁוֹ בְּכָל מָקוֹם.

Fortkönnen, er kann nicht fort לֹא יוּכַל לָלֶכֶת מִמְּקוֹמוֹ וָהָלְאָה.

Fortrücken, einen Stuhl הַעְתֵּק כִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ.

Fortreisen, הָלֹךְ מִבֵּיתוֹ, מִמְּקוֹמוֹ בְּדֶרֶךְ.

Fortreißen, s. Wegreißen.

Fortschaffen, s. Wegschaffen.

Fortschicken, Einen, שַׁלֵּחַ אִישׁ.

Fortschleichen, sich, הָלֹךְ לוֹ בְּסֵתֶר, הִתְגַּנֵּב.

Fortschleppen, ein Schaf, von Raubthieren, סְחֹב צֹאן; die Beute, הַפְלֵט טֶרֶף.

Vortheil, der, בֶּצַע, יֶתֶר, יִתְרוֹן.

Vortheilhaft, das ist mir, הַדָּבָר הַזֶּה לִי לְהוֹעִיל.

Vortrab, der, ich stoße seinen Vortrab in das Meer וְהִדַּחְתִּי אֶת פָּנָיו אֶל הַיָּם.

Vortrag, der, er hat einen schönen — אִמְרָתוֹ נְעִמָה, s. Rede.

Vortragen, Einem Etwas, עֲרֹךְ מִלִּים אֶל אִישׁ.

Vortrefflich, טוֹב מְאֹד, נִבְחָר.

Vorig, das vorige Jahr הַשָּׁנָה אֲשֶׁר עָבְרָה. Die vorige Nacht אֶמֶשׁ. Der vorige Brief הָאִגֶּרֶת הָרִאשׁוֹנָה.

Vorjährige Frucht, die, תְּבוּאַת הַשָּׁנָה אֲשֶׁר עָבְרָה.

Vorjetzt, עַתָּה, כָּעֵת.

Vorladen, gilt Recht, wer wird mich vorladen? אִם לְמִשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי.

Vorlassen, man ließ mich nicht vor לֹא נְתָנוּנִי לִרְאוֹת אֶת פָּנָיו.

Vorlaut, נִמְהָר. Vorlauter Mensch, אִישׁ פֹּשֵׂק שְׂפָתָיו, s. Unbesonnen.

Vorlaufen, Einem, עֲבֹר אֶת הָאִישׁ הָרֵץ.

Vorlieb, s. Fürlieb.

Vorlügen, er log ihr vor כִּזֵּב, כִּחֵשׁ לָהּ, בָּהּ; s. Belügen.

Vorlegen, Einem Etwas, שׂוּם, נָתֹן דָּבָר לִפְנֵי אִישׁ.

Vorlesen, Jemanden ein Buch קְרֹא סֵפֶר לִפְנֵי אִישׁ. Sie verstanden das Vorgelesene הֵבִינוּ בַּמִּקְרָא.

Vorletzt, der vorletzte Tag הַיּוֹם אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן.

Form, die, תַּבְנִית, דְּמוּת.

Formen, Etwas aus Wachs, עָשָׂה דְמוּת דָּבָר מִדּוֹנַג.

Vormachen, Einen Zaun גָּדַר גָּדֵר בְּעַד.

Vormalig, die vormaligen Zeiten הָעִתִּים הָרִאשׁוֹנוֹת.

Vormals, לְפָנִים.

Vormund, der, אַפּוֹטְרוֹפּוֹס*.

Vormittag, der, מֵהַבֹּקֶר עַד הַצָּהֳרָיִם.

Vorn, hinten und — אָחוֹר וָקֶדֶם. Der Streit war gegen ihn gerichtet von vorn und hinten פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הָיְתָה אֵלָיו מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר. Vorn sitzen, יָשַׁב בָּרֹאשׁ.

Vornehm, ein vornehmer Mann אִישׁ גָּדוֹל, אִישׁ נִכְבָּד, אָצִיל, נָדִיב. Vornehm thun הִתְכַּבֵּד.

Vornehmen, sich Etwas, זָמַם יָזֹם דָּבָר לַעֲשׂוֹת. Ich nahm mir vor, הָיָה עִם לְבָבִי. Sich fest — הֵכִין לִבּוֹ, הִתְאַמֵּץ.

Forst, der, יַעַר, חֹרֶשׁ, s. Wald.

Voreltern, die, אָבוֹת.

Vorenthalten, einem Taglöhner den Lohn, עָשַׁק שְׂכַר שָׂכִיר.

Vorfahren, die, אָבוֹת רִאשׁוֹנִים, קַדְמֹנִים.

Vorfall, der, מִקְרֶה, פֶּגַע.

Vorfallen, הָיָה, הִקְרָה.

Vorfordern, Einen, הוֹעַד אִישׁ.

Vorposten, der, הַמַּצָּב הָעֹמֵד בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה.

Vorzug, der, an Würde und Macht יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז. Der Vorzug des Menschen vor dem Thiere מוֹתַר, יִתְרוֹן הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה.

Vorzüglich, 1) ich liebte ihn — אֲהַבְתִּיהוּ מִכָּל אָדָם. 2) Ein vorzüglicher Wein יַיִן נִבְחָר.

Vorziehen, ich ziehe ihn seinem Bruder vor יָקָר הוּא בְּעֵינַי מֵאָחִיו. Er zog den Tod dem Leben vor נִבְחַר לוֹ מָוֶת מֵחַיִּים.

Vorzimmer, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorzeigen, einen Brief, הֶרְאָה אִגֶּרֶת פְּתוּחָה אֶת אִישׁ.

Vorzeit, die, יְמֵי קֶדֶם, יְמוֹת עוֹלָם.

Vorzeiten, לְפָנִים, מֵעוֹלָם, מִקֶּדֶם.

Vorkommen, 1) sein Name kommt in dem Briefe nicht vor שְׁמוֹ אֵינֶנּוּ בָּאִגֶּרֶת. Dieser Fall ist mir nicht vorgekommen לֹא קָרָנִי דָבָר כָּזֶה ; s. Begegnen, Erfahren. 2) Er kam mir betrunken vor הָיָה כְּשִׁכּוֹר בְּעֵינַי.

Vorkehrung, die, Vorkehrungen zu Etwas treffen הִכּוֹן לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Vorrath, der, an Getraide אוֹצַר דָּגָן. Vorräthe, אוֹצָרוֹת, מִסְכְּנוֹת.

Vorrathskammer, die, für Getraide, מַמְּגוּרָה, אָסָם, plur. מַמְּגוּרוֹת, אֲסָמִים.

Vorrichtung, die, sie machen, הֵכִין.

Vorrücken, 1) der Feind ist vorgerückt הָאוֹיֵב הֶעְתִּיק מִמְּקוֹמוֹ לְפָנִים. 2) Einem sein Verbrechen הִזְכִּיר לְאִישׁ עֲוֹנוֹ, s. Vorwerfen 2).

Vorrede, die, הַקְדָּמָה*.

Vorreden, Einem Etwas, דִּבֶּר דָּבָר בְּאָזְנֵי אִישׁ לְמַעַן יַאֲמִין בּוֹ.

Vorräthig, mein vorräthiges Getraide אוֹצַר דְּגָנִי הַדָּגָן הַנִּמְצָא בַּאֲסָמַי.

Vorschub, der, Einem Vorschub leisten, s. Helfen, Unterstützen.

Vorschieben, den Riegel, s. Verriegeln.

Vorschützen, s. Vorgeben.

Vorschießen, Einem Geld, s. Borgen, Leihen.

Vorschwatzen, Jemanden Etwas, בִּטֵּא דָבָר בְּאָזְנֵי אִישׁ.

Vorschweben, eine Gestalt schwebte mir vor תְּמוּנָה לְנֶגֶד עֵינָי.

Vorstadt, die, nach Einigen, פַּרְוָר, plur. פַּרְוָרִים.

Vorstehen, einer Sache, הָיָה הָפְקַד עַל.

Vorsteher, der, פָּקִיד. Die Vorsteher des Tempels נְגִידֵי בֵית אֱלֹהִים. Vorsteher der israelitischen Gemeinde רֹאשׁ קְהַל יִשְׂרָאֵל.

Vorstellung, die, מַשְׂכִּית, מַחֲשָׁבָה, s. Einbildung.

Vorstellen, 1) Er stellt ihn dem König vor הִצִּיגוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 2) Sich vorstellen, דִּמָּה, דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ, s. Einbilden.

Vorschlag, der, עֵצָה. Sollen wir nach seinem Vorschlag thun? הֲנַעֲשֶׂה אֶת דְּבָרוֹ. Laßt uns euern Vorschlag hören עוּצוּ עֵצָה וְנִשְׁמָעָה.

Vorschlagen, Einem Etwas, יָעַץ אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Vorschnell, eine vorschnelle Antwort תְּשׁוּבָה נִמְהָרָה.

Vorspannen, die Pferde, אָסֹר הַסּוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Vorschrift, die, er verrichtet es nach der — וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט. Die Vorschriften Gottes פִּקּוּדֵי, עֵדוֹת יְיָ.

Vorschriftmäßig, כַּמִּשְׁפָּט.

Vorschreiben, Alles zu thun, was uns vorgeschrieben ist לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכָּתוּב עָלֵינוּ.

Forschung, die, דְּרִישָׁה, חֲקִירָה.

Forschen, 1) sich erkundigen: Nach Etwas, דָּרַשׁ לְ. 2) Untersuchen, דָּרַשׁ, חָקַר. Mein Geist forschte וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי.

Forscher, der, חֹקֵר.

Völlig zu Grunde richten, הַשְׁחֵת כֻּלּוֹ, s. Ganz 2).

Völlerei, die, סֹבֶא.

Völkerwanderung, die, מַסְעֵי עַמִּים רַבִּים מֵאַרְצוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם.

Völkerschaft, die, s. Volk, Nation.

Fördern, ein Werk, s. Beschleunigen.

Förster, der, הַצַּיָּד אֲשֶׁר עַל הַיְּעָרִים.

Fuge, die, er traf ihn zwischen die Fugen und den Panzer הִכָּהוּ בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן.

Fuhrmann, der, רַכָּב, אִישׁ נֹהֵג עֲגָלוֹת עֲמוּסוֹת מַשָּׂא.

Futter, das, מִסְפּוֹא, בְּלִיל. Die Berge geben ihm sein Futter בּוּל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ. Man gab den Eseln Futter וַיָּבֶל לַחֲמֹרִים.

Futteral, das, נַרְתֵּק, תִּיק.

Fuchs, der, שׁוּעָל. Füchse, שׁוּעָלִים.

Fuchshöhle, die, חוֹר שׁוּעָלִים.

Fuchsschwänzer, der, s. Schmeichler.

Fund, der, מְצִיאָה*.

Fundament, das, יְסוֹד.

Funke, der, נִיצוֹץ, כִּידוֹד אֵשׁ.

Funkeln, נָצַץ.

Fuß, der, רֶגֶל. Vier Füße, אַרְבַּע רַגְלַיִם. Einem zu Fuße fallen, s. Fußfall. Sie lag zu seinen Füßen שָׁכְבָה מַרְגְּלוֹתָיו. Einem auf dem Fuße folgen הָלֹךְ לְרַגְלֵי אִישׁ, הִתְהַלֵּךְ בְּרַגְלֵי אִישׁ. Sich auf die Füße machen נָשֹׂא רַגְלָיו לָלֶכֶת.

Fußeisen, das, כֶּבֶל הָרַגְלַיִם.

Fußballen, der, s. Fußsohle.

Fußboden, der, קַרְקַע.

Fußbäcken, der, כִּיּוֹר לִרְחֹץ מִמֶּנּוּ הָרַגְלַיִם.

Fußgänger, der, רַגְלִי, plur. רַגְלִים.

Fußgestell, das, מְכוֹנָה, כֵּן, plur. מְכוֹנוֹת. Die Fußgestelle der Säulen, אַדְנֵי הָעַמּוּדִים.

Fußsohle, die, כַּף הָרֶגֶל, plur. כַּפּוֹת הָרַגְלַיִם.

Fußtritt, der, 1) der Ort, wohin der Fuß tritt, מִדְרַךְ כַּף רֶגֶל. Er versetzte ihm einen Fußtritt יֶהְדָּפֵהוּ בְּמִדְרַךְ רַגְלוֹ. 2) Die Spur davon, עָקֵב. Die Fußtritte der Schafe עִקְבֵי הַצֹּאן.

Fußfall, der, Einem einen Fußfall thun נָפַל עַל רַגְלֵי, לִפְנֵי רַגְלֵי אִישׁ.

Fußvolk, das, רַגְלִים.

Fußfällig, er bat den Fürsten — נָפַל עַל (לִפְנֵי) רַגְלֵי הַשַּׂר וְהִתְחַנֵּן אֵלָיו.

Fußzähe, die, בֹּהֶן הָרֶגֶל; s. Zähe.

Fußkettchen, die, Schmuck der orientalischen Frauen צְעָדוֹת.

Fußstapfen, die, עֲקֵבִים, עִקְּבוֹת, s. Fußtritt. 2) Eines Fußstapfen folgen הָלֹךְ בְּדַרְכּוֹ, בְּדַרְכֵי אִישׁ.

Fußsteig, der, אֹרַח, נָתִיב, שְׁבִיל.

Fußschämel, der, הֲדֹם רַגְלַיִם, כֶּבֶשׁ.

Furt, die, מַעֲבָר, מַעְבָּרָה. Die Furten des Jordans מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן.

Furie, die, אִשָּׁה מִתְהוֹלֶלֶת.

Furcht, die, יִרְאָה, מוֹרָא, אֵימָה, פַּחַד, מָגוֹר, מְגוֹרָה. In Furcht gerathen יָרֹא יִרְאָה, פָּחֹד מְגוֹרָה. Einem Furcht machen הַפְחֵד אִישׁ. Sie alle wollten uns in Furcht setzen כֻּלָּם מְיָרְאִים אוֹתָנוּ.

Furchtbar, נוֹרָא, אָיֹם, (weibl.) אֲיֻמָּה. Furchtbare Thaten נוֹרָאוֹת.

Furchtsam, חָרֵד, יָרֵא, רַךְ לֵבָב.

Furchtlos, er ist, בְּלִי פַחַד הוּא, אֵין פַּחַד בְּלִבּוֹ.

Furche, die, מַעֲנָה, מַעֲנִית, תֶּלֶם. Furchen, תְּלָמִים, poetisch, גְּדוּדִים (Einschnitte). Furchen ziehen, s. Furchen.

Furchen, פַּלַּח בָּאָרֶץ. Er furcht seinen Acker, יְפַתַּח אַדְמָתוֹ.

Faul, 1) faules Holz, עֵץ רָקָב, עֵץ רִקָּבוֹן. Faules

Wasser, בְּאֻשִּׁים. 2) Ein fauler Mensch עָצֵל. Sei nicht faul אַל תִּתְעַצֵּל.

Faulheit, die, עַצְלָה, עַצְלוּת, עֲצַלְתַּיִם. Faulheit macht betäubt עַצְלָה תַּפִּיל תַּרְדֵּמָה.

Faulen, vom Holze, רָקַב. Vom Wasser בָּאַשׁ.

Faulenzen, הֶעָצֵל, אָכַל לֶחֶם עַצְלוּת.

Faust, die, אֶגְרוֹף.

Faustschlag, der, מַכַּת אֶגְרוֹף.

Fieber, das, קַדַּחַת; ein sehr hitziges, דַּלֶּקֶת.

Fieberhaft, eine fieberhafte Hitze, מוֹקֵד כְּמוֹקַד הַקַּדַּחַת.

Figur, die, מַרְאֶה, מַשְׂכִּית, plur. מַשְׂכִּיּוֹת, s. Bild, Gestalt.

Figürlich, *בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן.

Fügung, die, Gottes, s. Fügen.

Fügen, 1) an einander, חַבֵּר אֶת, עִם, הַדְבֵּק אֶל. 2) Gott hat es so gefügt, הָיְתָה סִבָּה מֵעִם אֱלֹהִים.

Vieh, das, בְּהֵמָה, בְּעִיר.

Viehhirt, der, בּוֹקֵר, נֹקֵד, s. Hirt.

Viehweide, die, מִרְעֵה עֲדָרִים.

Viehisch, כְּדֶרֶךְ הַבְּעִיר, בַּעַר.

Viehmarkt, der, מְקוֹם מִמְכַּר הַבְּעִיר.

Viehfutter, das, מִסְפּוֹא, s. Futter.

Viehzucht, die, sie treiben — אַנְשֵׁי מִקְנֶה הֵם.

Viehstall, der, רֶפֶת, plur. רְפָתִים.

Viehstand, der, sein Viehstand war, sieben tausend Schafe, וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אַלְפֵי צֹאן.

Fühllos, ihr Herz ist fühllos, wie Unschlitt, טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם.

Fühlen, Etwas, 1) betasten, מוּשׁ, הָמֵשׁ אֶת, *הַרְגֵּשׁ אֶת. Wer fühlt das Besser als ich מִי יָחוּשׁ זֶה יוֹתֵר מִמֶּנִּי. 2) Sie fühlt, wie gut ihr Erwerb ist טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ. Ich fühle es sehr נַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד.

Führen 1) Korn in die Stadt הָבֵא דָּגָן בַּעֲגָלָה אֶל הָעִיר. 2) Jemanden auf einen Weg הוֹלֵךְ, נָחֹה, הַנְחֵה אִישׁ בַּדֶּרֶךְ. Jemanden an einen Ort, נָהֹג, נַהֵג, נַהֵל אִישׁ אֶל מָקוֹם. Wer führt mich in die feste Stadt? מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר. Einen zum Tode, לָקֹחַ אִישׁ לָמוּת. 3) Schild und Schwert, נָשֹׂא מָגֵן וְחֶרֶב. 4) Er führt die Tugend im Munde יִשָּׂא הַצְּדָקָה עַל פִּיו.

Führer, der, מְנַהֵג. Ihr König ist ihr Führer; der Ewige aber wandelt voran מַלְכָּם יַעֲבוֹר לִפְנֵיהֶם וַיְיָ בְּרֹאשָׁם; eines Blinden הַמּוֹלִיךְ אֶת הָעִוֵּר. Mein Volk, deine Führer leiten dich irre עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים.

Phisik, die, s. Naturkunde.

Phisisch, s. Natürlich.

Fittig, der, אֵבֶר, אֶבְרָה. Fittige אֲבָרוֹת, s. Flügel.

Füttern, einen Vogel נָתֹן אֹכֶל לָעוֹף; Pferde נָתֹן מִסְפּוֹא לַסּוּסִים, בְּלֹל לַסּוּסִים.

Fichte, die, nach Einigen עֲצֵי גֹפֶר.

Viel, ich habe, יֶשׁ לִי רָב. Viel werden רָבֹה, רָבֹב. Viel Gold זָהָב רָב, Viel Essen הַרְבֵּה לֶאֱכֹל. Vieles Vieh בְּהֵמָה רַבָּה. Eine Mutter vieler Kinder רַבַּת בָּנִים. Viele Tage, Jahre יָמִים רַבִּים, שָׁנִים רַבּוֹת, הַרְבֵּה. Durch viele Worte בְּרֹב דְּבָרִים. Sich viele Pferde halten הַרְבֵּה לוֹ סוּסִים. Schon so viele Jahre זֶה כַּמָּה שָׁנִים.

Vielgeliebt, אָהוּב מְאֹד.

Vielheit, die, רֹב, s. Menge.

Vielmal, פְּעָמִים רַבּוֹת. Wie vielmal עַד כַּמָּה פְעָמִים, s. Oft.

Vielmehr, wie, אַף כִּי. Den, der mir gesagt: Saul ist todt, ergriff ich und erschlug ihn, wie vielmehr, da Frevler einen gerechten Mann erschlagen in seinem Hause הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר מֵת שָׁאוּל וָאֹחֲזָה בוֹ וָאֶהְרְגֵהוּ, אַף כִּי אֲנָשִׁים רְשָׁעִים הָרְגוּ אִישׁ צַדִּיק בְּבֵיתוֹ.

Vielerlei, s. Allerlei.

Vielfältig, auf sein vielfältiges Bitten בְּבַקְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת.

Vielfuß, der, ein Insekt מַרְבֵּה רַגְלַיִם.

Philosoph, der, *פִילוֹסוֹף.

Philosophie, die, *פִילוֹסוֹפְיָא.

Philosophiren, *הִתְפַּלְסֵף.

Vielleicht, אוּלַי.

Fülle, die, wie die Fülle aus der Kelter כַּמְלֵאָה

מִן הַיְקָב. Speise in Fülle אֹכֶל לְמַכְבִּיר, ſ. Ueberfluß. Die Fülle des Heils עֲתֶרֶת שָׁלוֹם.

Füllen, ein Gefäß mit Wasser מִלֵּא אֶת הַכְּלִי מַיִם.

Füllen, das, einer Stute בֶּן הַסּוּסָה; einer Eselin בֶּן אָתוֹן, עַיִר, plur. עֲיָרִים.

Finanzen, die, eines Königreiches תְּבוּאַת, תְּבוּאוֹת הַמַּלְכוּת, ſ. Einkommen.

Finger, der, אֶצְבַּע, plur. אֶצְבָּעוֹת. Mein kleiner Finger קָטָנִּי.

Fingerring, der, טַבַּעַת (הַיָּד).

Findelkind, das, יוֹנֵק נֶעֱזָב וְנִמְצָא בַחוּץ.

Finden, 1) Etwas Verlorenes מָצָא אֲבֵדָה. 2) Es fanden sich Leute in der Stadt נִמְצְאוּ אֲנָשִׁים בָּעִיר. 3) Von Gott, wenn du ihn suchst, wird er sich finden lassen אִם תִּדְרְשֶׁנּוּ יִמָּצֵא לָךְ. 4) Findest du sie schön? הַאִם יָפָה הִיא בְעֵינֶיךָ.

Finster, 1) eig. finster sein, werden חָשַׁךְ. Finster machen הֶחְשִׁיךְ. Ein finsterer Tag יוֹם חֹשֶׁךְ. Eine finstere Nacht לֵיל אֹפֶל. Im Finstern tappen, wandeln מִשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה, הָלַךְ חֲשֵׁכִים. Sie treiben im Finstern ihr Werk וְהָיָה בְמַחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם. 2) Ein finsteres Gesicht פָּנִים זֹעֲפִים. Sie sieht finster aus נָפְלוּ פָנֶיהָ.

Finsterniß, die, חֹשֶׁךְ, חֲשֵׁכָה, מַחְשָׁךְ, מַחֲשַׁכִּים, אֹפֶל, אֲפֵלָה, אֲפֵלוֹת, מַאְפֵל, מַאְפֵּלְיָה, עֵיפָה; von Sonne und Mond קַדְרוּת. Eine dichte Finsterniß חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה, עֲלָטָה.

Fünf, חֲמִשָּׁה, (weibl.) חָמֵשׁ. Fünf Tausend חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים. Fünf Hundert חָמֵשׁ מֵאוֹת.

Fünfthalb, אַרְבָּעָה וָחֵצִי.

Fünfte, der, die, חֲמִישִׁי, חֲמִישִׁית. Der Fünfte (eine Abgabe der Egypter) חֹמֶשׁ. Den fünften Theil bezahlen lassen חִמֵּשׁ. Am Fünften des Monats בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ.

Fünftel, das, חֲמִישִׁית. Das Fünftel soll er hinzusetzen חֲמִישִׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו.

Fünfjährig, בֶּן, בַּת חָמֵשׁ שָׁנִים.

Fünfzig, חֲמִשִּׁים.

Fünfzigste Jahr, das, שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה.

Fünfziger, ein, בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנִים.

Fünfzehn, חֲמִשָּׁה עָשָׂר, (weibl.) חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה.

Fünfzehnte Tag, der, יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר. Am Fünfzehnten des Monats בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר (יוֹם) לַחֹדֶשׁ.

Fixstern, der, כּוֹכָב שֹׁבֵת*.

Vier, אַרְבָּעָה, (weibl.) אַרְבַּע. Alle Vier אַרְבַּעְתָּם, אַרְבַּעְתָּן.

Vierthalb Ellen, שָׁלֹשׁ אַמּוֹת וָחֵצִי.

Viertheilen, ein Kalb גָּזַר עֵגֶל לְאַרְבָּעָה חֲלָקִים.

Vierte, der, die, רְבִיעִי, רְבִיעִית. Der vierte Tag (der Woche) יוֹם רְבִיעִי. Am Vierten des Monats בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ. Das vierte Geschlecht רִבֵּעִים.

Viertel, das, רְבִיעִית, רֶבַע, רֹבַע.

Vierteljahr, das שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים.

Vierteljährige Kälber, עֲגָלִים בְּנֵי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים.

Viereckig, רָבוּעַ, מְרֻבָּע, מְרֻבַּעַת. Das Gebäude soll viereckig gebauet werden הַבַּיִת יִבָּנֶה רָבוּעַ בְּתַבְנִיתוֹ.

Vierfüßig אֲשֶׁר לוֹ אַרְבַּע רַגְלַיִם, הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע.

Für, Vorwort, 1) anstatt. Er soll für dich zum Volke sprechen וְדִבֶּר־הוּא לְךָ אֶל הָעָם. 2) Zu Gunsten. Für Einen beten הִתְפַּלֵּל בְּעַד, עַל אִישׁ. Für Jemanden kämpfen הִלָּחֵם לְאִישׁ. 3) Für Geld kaufen קָנָה בְכֶסֶף. 4) Für ihren Dienst, den sie verrichten הֵלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר הֵם עֹבְדִים. 5) Einen für weise halten חָשַׁב אִישׁ לְחָכָם. Den Schatten der Berge für Menschen ansehen רָאָה צֵל הֶהָרִים כָּאֲנָשִׁים. 6) Jahr für Jahr (מִדֵּי) שָׁנָה בְשָׁנָה.

Für und für, לְדֹר וָדֹר, לְדוֹר דּוֹרִים, לְעוֹלָם וָעֶד.

Fürbitte, die, תְּחִנָּה בְּעַד אִישׁ, ſ. Einlegen.

Fürwahr! אָמְנָה, אָמְנָם, אָכֵן.

Fürwort, das, in der Grammatik כִּנּוּי*, plur. כִּנּוּיִם.

Fürchten, Einen יָרֵא אֶת. Sich vor Einem יָרֵא מִפְּנֵי, מִן, פָּחַד מִן, יָגֹר מִפְּנֵי. Ich fürchte die Juden אֲנִי דֹאֵג אֶת הַיְּהוּדִים.

Fürchterlich, נוֹרָא, אָיֹם.

Fürlieb nehmen, mit Etwas רָצָה בְּ.

Firmament, das, רָקִיעַ, רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

Fürst, der, שַׂר, נָשִׂיא, נָגִיד, נָסִיךְ, נָדִיב, קָצִין, רוֹזֵן. Fürsten רוֹזְנִים. Fürsten der Philister סְרָנִים.

Fürstin, die, שָׂרָה, plur. שָׂרוֹת.

Fürstlich, ein fürstliches Geschenk מַתָּנָה כְּמַתְּנַת הַשָּׂר.

Vierzig Ellen, אַרְבָּעִים אַמָּה.

Vierzigsten Jahre, im בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים.

Vierziger, ein, בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנִים.

Vierzehn, אַרְבָּעָה עָשָׂר, (weibl.) אַרְבַּע עֶשְׂרֵה.

Vierzehnte, am Vierzehnten des Monats בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר (יוֹם) לַחֹדֶשׁ. Im vierzehnten Jahre בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Fürsprache, die, s. Fürbitte.

Fürsprecher, der, ein Engel als — מַלְאָךְ מֵלִיץ.

Fisch, der, דָּג, דָּגָה. Fische דָּגִים.

Fischhamen, der, חוֹחַ דָּגִים.

Fischen, אחז דָּגִים בִּמְצוּדָה. Sie sollen sie fischen וְדִיגוּם.

Fischer, der, דַּיָּג, plur. דַּיָּגִים; דַּוָּג, plur. דַּוָּגִים.

Fischergarn, s. Fischernetz.

Fischerhaken, die, סִירוֹת דּוּגָה.

Fischernetz, das, מְצוּדַת דָּגִים, מִכְמֶרֶת, s. Netz.

Fischschuppen, die, קַשְׂקֶשֶׂת דָּגִים.

Feigheit, die, מֹרֶךְ.

Feigherzig, רַךְ לֵבָב.

Feige, er ist רַךְ לְבָבוֹ.

Feige, die, תְּאֵנָה. Feigen תְּאֵנִים. Unreife, פַּגִּים, s. Abscheulich.

Feigenbaum, der, תְּאֵנָה.

Feigenkuchen, der, in eine runde Form gepreßte Feigen דְּבֵלָה, plur. דְּבֵלִים; דִּבְלַת תְּאֵנִים.

Feucht sein, רָטֹב. Feucht machen, s. Anfeuchten.

Feuchtigkeit, die, לֵחוּת*.

Feil bieten, sein Haus הוֹדִיעַ לֵאמֹר אֶמְכֹּר בֵּיתִי. Feile Seelen נְבָלִים.

Feile, die, zackige פְּצִירָה פִים.

Fein, vom Staube דַּק. Fein stoßen שָׁחַק הָדֵק. Feines Gold זָהָב טָהוֹר.

Feind, er ist mir יִשְׂנָאֵנִי.

Feind, der, אוֹיֵב, שֹׂנֵא, צַר, צֹרֵר; עָר, plur. עָרִים. Meine Feinde מְשַׂנְאַי.

Feindselig, s. Feindlich.

Feindin, אֹיֶבֶת. Meine Feindin אֹיַבְתִּי.

Feindlich, er behandelt mich יַעֲשֶׂה עִמִּי כְּאוֹיֵב.

Feindschaft, die, אֵיבָה, שִׂנְאָה.

Feist, שָׁמֵן, בָּרִיא, s. Fett.

Feier, die, חַג, חֲגִיגָה. Die Feier des Landes שַׁבַּת הָאָרֶץ.

Feiertag, der, חַג, plur. חַגִּים. Ein großer שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן.

Feierjahr, das, שְׁנַת שַׁבָּתוֹן.

Feiern, 1) von der Arbeit שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ. 2) Ein Fest חָגַג חַג.

Feierkleider, die, מַחֲלָצוֹת.

Feuer, das, אֵשׁ. Den dritten Theil verbrenne im Feuer שְׁלִישִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר.

Feueropfer, das, אִשֶּׁה, plur. אִשִּׁים.

Feuerbrand, der, אוּר, plur. אוּרִים.

Feuerherd, der, כִּיּוֹר אֵשׁ.

Feuertopf, der, אָח.

Feuern, הַבְעֵר הָאֵשׁ תָּמִיד.

Feuersbrunst, die, בְּעֵרָה. Eine verursachen הִבְעִר בְּעֵרָה.

Feuerfunken, der, נִצּוֹץ, כִּידוֹד, שְׁבִיב אֵשׁ.

Feuerflamme, die, לַהַב, לְשׁוֹן אֵשׁ, s. Flamme.

Feuerzange, die, מֶלְקָחֵי אֵשׁ.

Feurige Rosse, סוּסֵי אֵשׁ.

Flagge, die, נֵס, מִפְרָשׂ.

Fladen, der, רָקִיק, plur. רְקִיקִים.

Flattern, die flatternden jungen Vögel בְּנֵי צִפּוֹר נוֹדְדֵי כָנָף לָעוּף.

Flach, die flache Hand כַּף. Flaches Land מִישׁוֹר.

Flachs, der, פִּשְׁתָּה, פִּשְׁתִּים.

Flachsstängel, der, עֵץ פִּשְׁתִּים; im Koder פִּשְׁתֵּי הָעֵץ.

Flamme, die, לַהַב, לֶהָבָה, לַהֶבֶת, שַׁלְהֶבֶת, לַבַּת לְהָבִים, לֶהָבוֹת, אֵשׁ, לַפִּיד, לַפִּידִים; (fig.) Spötter setzen eine Stadt in Flammen אַנְשֵׁי לָצוֹן יָפִיחוּ קִרְיָה.

Flammen, לִהַט. Das Feuer flammte im Hagel הָאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד.

Flanke, die, כֶּסֶל, plur. כְּסָלִים.

Flasche, die, בַּקְבּוּק.

Floh, der, פַּרְעֹשׁ.

Flotte, die, קְבֻצַת אֳנִיּוֹת מִלְחָמָה.

Floß, das, s. Flöße.

Floßfeder, die, סְנַפִּיר.

Flor, der, s. Blumenflor.

Flor, der, ein dünner Zeug רְדִיד. Flöre רְדִידִים.

Flöte, die, חָלִיל, plur. חֲלִילִים.

Flöten, die Flöte blasen חַלֵּל בֶּחָלִיל.

Flötenspieler, die Flötenspieler הַמְחַלְּלִים בַּחֲלִלִים.

Flöße, die, plur. Flößen דֹּבְרוֹת, רַפְסֹדוֹת.

Flug, der, er traf den Adler im Fluge הִכָּה הַנֶּשֶׁר בְּעוּפוֹ שָׁמַיְמָה. Er hat ihn im Flug erreicht בִּמְעוּף מְרוּצָתוֹ הִשִּׂיגָהוּ.

Flugs, מְהֵרָה, s. Schnell.

Fluth, die, 1) Gegensatz der Ebbe עֵת גְּבֹר מֵי הַיָּם. 2) Ein großes Wasser שֶׁטֶף, מַבּוּל. Poetisch תְּהוֹם. Die Gewässer der mächtigen Fluth מֵי תְּהוֹם רַבָּה. Die Fluthen des Meeres מִשְׁבְּרֵי יָם.

Fluthen, das Meer fluthet יִתְגָּעֲשׁוּ מֵי הַיָּם.

Fluch, der, קְלָלָה, אָלָה, תַּאֲלָה, מְאֵרָה. Der göttliche מִגְעֶרֶת.

Fluchbringend, מְאָרֵר. Das fluchbringende Wasser הַמַּיִם הַמְאָרְרִים.

Flucht, die, vor dem Schwerte מְנוּסַת חָרֶב. Sie ergriffen die Flucht מָנוֹס, נָסוּ. Den Feind in die Flucht treiben הַבְרִיחַ, הָנֵס הָאוֹיֵב.

Fluchen, Einen קַלֵּל, אָרוֹר, קָבֹב, נָקֹב אִישׁ. Er soll nur fluchen, denn der Himmel befahl ihm: fluche ihn! כֹּה יְקַלֵּל. כִּי אֱלֹהִים אָמַר לוֹ קַלֵּל אוֹתוֹ.

Fluß, der, 1) fließendes Wasser נַחַל, יוּבַל. Ein großer נָהָר; יְאֹר (gewöhnlich vom Niel). Flüsse נְחָלִים, יְאֹרִים. 2) Blutfluß des Weibes זוֹב.

Flur, die, שָׂדֶה, plur. שָׂדוֹת. Die Fluren des Feldes נְאוֹת דֶּשֶׁא. Die Fluren in der Nähe der Städte שְׂדֵי הֶעָרִים.

Fliege, die, זְבוּב, plur. זְבוּבִים.

Flügel, der, 1) eines Vogels כָּנָף, plur. כְּנָפַיִם; אֵבֶר, אֶבְרָה, plur. אֲבָרוֹת. Gebet Moab Flügel תְּנוּ צִיץ לְמוֹאָב. 2) Eines Heeres כְּנָפַיִם, אֲגַפִּים.

Fliegen, von Vögeln עוּף, עוֹפֵף, אָבֹר הַאֲבֵר oder; vom Adler דָּאָה, טוּשׁ; vom Pfeile עוּף.

Fliehen, נוּס, בָּרַח, הָפַךְ עֹרֶף.

Flüchtig, 1) unstätt und — נָע וָנָד. Flüchtig umher schweifen נוּעַ, נוּד, נָדֹד. 2) Schnell. Ein flüchtiges Roß סוּס קַל בְּרַגְלָיו.

Flüchtling, der, נָס, בֹּרֵחַ, נֹדֵד, נִדָּח. Flüchtlinge מִבְרָחִים, בְּרִיחִים.

Flüchten, sich vor Einem נוּס, בָּרַח מִפְּנֵי. Flüchtet euch, steht nicht still הָעִיזוּ אַל תַּעֲמֹדוּ. Die Heerden vor dem Feinde הָנֵס הַמִּקְנֶה מִפְּנֵי הָאוֹיֵב.

Flimmern, נָצַץ.

Flink, קַל.

Flüstern, הִתְלַחֵשׁ. Sie flüstern unter einander וַיִּתְלַחֲשׁוּ יַחַד.

Fließen, 1) eig. vom Wasser נָזַל, זוּב, הָלַךְ. Das Blut der Wunde floß וַיִּצֶק דַּם הַמַּכָּה. Mein Auge fließt unaufhörlich עֵינִי נִגְּרָה וְלֹא תִדְמֶה. Fließen lassen הַזֵּל. Laß deine Thränen wie einen Strom fließen הוֹרִידִי כַנַּחַל דִּמְעָה. 2) Biblisch, die Hügel fließen von Milch הַגְּבָעוֹת תֵּלַכְנָה חָלָב. Ein Land, das von Milch und Honig fließt אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ. 3) Es fließe wie der Thau meine Rede תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי.

Flicken, geflickte Schuhe נְעָלוֹת מְטֻלָּאוֹת.

Fleiß, der, 1) Thätigkeit חֲרִיצוּת*. 2) Etwas mit Fleiß thun עָשָׂה דָבָר בְּדַעַת.

Fleißig, חָרוּץ. Fleißige Leute חֲרוּצִים.

Fleisch, das, בָּשָׂר; poetisch שְׁאֵר, לְחוּם, s. Gehen 2).

Fleischbank, die, בֵּית הַמִּטְבָּחַיִם*.

Fleischige Kälber, עֲגָלִים בְּרִיאֵי בָשָׂר.

Fleischlich erkennen, eine Person, s. Beiwohnen. Die fleischliche Vermischung, s. Beischlaf.

Fleischer, der, טַבָּח.

Flegel, der, 1) Dreschflegel מַטֶּה, שֵׁבֶט הַדָּשִׁים; 2) s. Unhöflich, Grob.

Fledermaus, die, עֲטַלֵּף. Fledermäuse עֲטַלֵּפִים.

Flehen, zu Gott הִתְחַנֵּן, עָתַר, הַעְתֵּר אֶל אֱלֹהִים, חַלֵּה אֶת פְּנֵי אֱלֹהִים. Der Arme spricht in einem flehenden Tone תַּחֲנוּנִים יְדַבֶּר רָשׁ.

Flehen, das, תְּחִנָּה, תַּחֲנוּנִים.

Fletschen, die Zähne חָרַק שִׁנַּיִם.

Flächse, die, s. Sehne.

Flächsen, eine flächsene Schnur תִּקְוַת פִּשְׁתִּים.

Flechte, die, 1) Etwas Geflochtenes עֲבוֹת, s. Haarflechten. 2) Auf der Haut (nach Einigen) סַפַּחַת, מִסְפַּחַת.

Flechten, Blumen in die Haare אָרֹג פְּרָחִים עִם שְׂעַר הָרֹאשׁ. Geflochtene Arbeit מַעֲשֵׂה עֲבוֹת.

Fläche, die, der Erde פְּנֵי (*שֶׁטַח) הָאָרֶץ.

Fleck, der, 1) er kommt nicht vom Flecke לֹא יָמִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. 2) Flecke auf die Schuhe setzen עָשֹׂה אֶת הַנְּעָלִים מְטֻלָּאִים. 3) Der Fleck deiner Sünde bleibt vor mir נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנָי.

Fleckig sein, 1) von Kleidern, s. Beflecken, Fleckige Pferde, Schafe סוּסִים בְּרֻדִּים, צֹאן טְלֻאוֹת.

Flecken, der, כֹּפֶר, 1) s. Dorf. 2) Ein weißer Flecken auf der Haut בַּהֶרֶת לְבָנָה בָעוֹר, plur. בֶּהָרוֹת לְבָנוֹת. 3) Die Flecken des Panthers חֲבַרְבֻּרוֹת הַנָּמֵר.

Februar, der, חֹדֶשׁ עַשְׁתֵּי עָשָׂר, שְׁבָט.

Fegen, mit dem Besen טֵאטֵא.

Feder, die, נוֹצָה, נֹצָה, (zum Schreiben) עֵט סוֹפֵר.

Federmesser, das, תַּעַר הַסֹּפֵר.

Federvieh, das, עוֹף כָּנָף הַשֹּׁכֵן בַּחֲצַר הַבַּיִת.

Fehde, die, s. Streit.

Fähig, er ist dazu יֵשׁ לוֹ כִּשְׁרוֹן לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Fähigkeit, die, כִּשְׁרוֹן.

Fehl, der, מוּם, s. Fehler.

Fehlbitte, die, eine Fehlbitte an Jemanden thun הַפֵּל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי אִישׁ לָרִיק.

Fehlgeburt, die, נֵפֶל.

Fehlgebährende, die, מְשַׁכֵּלָה.

Fehlgehen, תָּעֹה מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר.

Fehltritt, der, 1) eig. er hat einen Fehltritt gethan נִדְחוּ פְּעָמָיו; 2) (fig.) s. Fehler.

Fehllos, ein fehlloser Widder אַיִל תָּמִים.

Fehlen, 1) vom Schützen הַחֲטִא, s. Fehlschießen. 2) Sich vergehen חָטֹא, שָׁגֹה. 3) Es hat uns an Brod gefehlt חָסַרְנוּ לָחֶם. Sie ließen Nichts fehlen לֹא יְעַדְּרוּ דָבָר. An Dürftigen wird es im Lande nicht fehlen לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ. 4) Vermißt werden. Es fehlte Niemand von ihnen לֹא נֶעְדַּר, לֹא נִפְקַד מֵהֶם אִישׁ. Das Fehlende kann nicht mitgezählt werden חֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת. 5) Es fehlte wenig כִּמְעַט, כְּאַיִן, s. Ausgleiten. Es fehlt nicht viel, daß sie mich steinigen עוֹד מְעַט וּסְקָלֻנִי.

Fehler, der, 1) am Körper מוּם. 2) Moralisch מוּם, חֵטְא. Einen Fehler begehen חָטֹא חֵטְא; aus Versehen שְׁגָגָה. 3) Ein Fehler in der Rechnung *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן.

Fehlerhaft, er spricht *אֵינֶנּוּ מְדַבֵּר כְּפִי מִשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן.

Fehlerfrei, phisisch. אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוּם. Moralisch. Kein Mensch ist — אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יֶחֱטָא.

Fehlschießen, er hat fehlgeschossen יָרָה חֵץ וְהֶחֱטִיא.

Fehlschlagen, s. Mißlingen.

Fährte, die, eines Wildes עִקְּבֵי חַיַּת הַיַּעַר.

Fährmann, der, הַמַּעֲבִיר אֲנָשִׁים בָּעֲבָרָה אֶת הַנָּהָר.

Fähre, die, עֲבָרָה, s. Fahrzeug.

Fett, von Menschen und Thieren שֶׁמֶן, דֶּשֶׁן, בָּרִיא. Fette Schafe מֵחִים. Fett werden שָׁמֹן, הַשְׁמֵן. Fett machen דַּשֵּׁן אֶת הַדֶּשֶׁן; (fig.) ein fetter Erdboden אֶרֶץ שְׁמֵנָה. Eine fette Bergspitze קֶרֶן בֶּן שָׁמֶן.

Fett, das, von Thieren חֵלֶב, פֶּדֶר. Das Joch zerbricht vor Fett וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן.

Fettigkeit, die, מִשְׁמָן, דֶּשֶׁן, plur. מִשְׁמַנִּים.

Vetter, der, דּוֹד, s. Oheim, Geschwisterkind.

Fetzen, die, קְרָעִים, מְלָחִים, סְחָבוֹת.

Fettschwanz, der, אַלְיָה.

Fechten, s. Streiten, Kämpfen.

Felgen, die, eines Rades גַּבֵּי הָאוֹפָן.

Feld, das, שָׂדֶה; poetisch שָׂדַי. Felder שָׂדוֹת. Die Felder um die Stadt שְׂדֵי הָעִיר.

Feldbau, der עֲבֹדַת הָאֲדָמָה.

Feldhütte, die, מְלוּנָה.

Feldherr, der, שַׂר הַצָּבָא.

Feldwache, die, אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה.

Feldzug, der, einen Feldzug antreten יָצֹא לַמִּלְחָמָה.

Fels, Felsen, der, סֶלַע, צוּר. Die Felsen צוּרִים, סְלָעִים, כֵּפִים. Ein großer Felsen סֶלַע כָּבֵד.

Felsig, ein felsiges Land אֶרֶץ סְלָעִים.

Felsenhöhlen, die, חַגְוֵי הַסֶּלַע.

Felsenkluft, die, נְקִיק, סְעִיף הַסֶּלַע. Felsenklüfte נְקִיקֵי, סְעִיפֵי הַסְּלָעִים.

Felsenriß, der, נִקְרַת הַצּוּר. Felsenrisse נִקְרוֹת הַצּוּרִים.

Felsenklippe, die, שֵׁן הַסֶּלַע.

Fell, das, עוֹר. Felle עוֹרוֹת.

Fällen, 1) Bäume הַפֵּל, כְּרֹת עֵצִים. 2) Ein Urtheil חָרֹץ מִשְׁפָּט.

Fenster, das, חַלּוֹן, plur. חַלּוֹנִים, חַלּוֹנוֹת; אֲרֻבָּה, plur. אֲרֻבּוֹת. Fenster gegen Fenster מֶחֱזָה אֶל מֶחֱזָה.

Fenstergitter, das, אֶשְׁנָב, חֲרַכִּים.

Fest, 1) eig. der Nagel steckt fest הַיָּתֵד תְּקוּעָה בְּמָקוֹם נֶאֱמָן. Sie standen auf dem Trockenen im Jordan fest עָמְדוּ בֶּחָרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן. Einen fest halten הַחֲזֵק בְּאִישׁ. Einen Dieb festnehmen תְּפֹשׂ גַּנָּב. Ein festes Gebäude בִּנְיָן חָזָק. Eine feste Mauer חוֹמָה בְצוּרָה. Ein fester Thurm מִגְדַּל עֹז. Eine feste Wohnung נָוֶה אֵיתָן. 2) (Fig.) Sei stark und fest חֲזַק וֶאֱמָץ. Sie war fest entschlossen, mit ihr zu gehen מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ. Die Sache ist fest beschlossen von Gott נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים. Durch Gerechtigkeit steht der Thron fest בִּצְדָקָה יִכּוֹן כִּסֵּא. Du stehst fest und fürchtest dich nicht וְהָיִיתָ מֻצָק וְלֹא תִירָא. Mein Bund mit ihm besteht fest בְּרִיתִי נֶאֱמֶנֶת לוֹ.

Fest, das, חַג, מוֹעֵד. Feste מוֹעֲדוֹת, מוֹעֲדִים, חַגִּים.

Festopfer, das, bindet das אִסְרוּ חַג.

Festung, die, מְצוּדָה. Er nahm die Festung von Rabah ein וַיִּלְכֹּד אֶת מְצוּדַת עִיר רַבָּה. מִבְצָר, עִיר מִבְצָר, עִיר מָצוֹר. Festungen מִבְצָרִים.

Festsetzen, 1) eine Zeit שׂוּם, יָעֹד מוֹעֵד, s. Bestimmen. 2) Eine Einrichtung treffen יַסֵּד, s. Verordnen. 3) Einen Dieb, s. Einsperren.

Festtag, der, unser, יוֹם חַגֵּנוּ.

Festigkeit, die, einer Mauer חֹזֶק הַחוֹמָה; des Charakters אֹמֶץ (*אִמּוּץ) הַלֵּב.

Festlich gekleidet, לָבוּשׁ מַחֲלָצוֹת, *בִּגְדֵי חַג.

Veste, die, 1) Festung מְצוּדָה, מִשְׂגָּב. 2) Des Himmels רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

Festversammlung, die, עֲצָרָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ.

Festkleider, die, מַחֲלָצוֹת, *בִּגְדֵי חַג.

Feststellen, er hat seinen Thron festgestellt כּוֹנֵן, הֵכִין כִּסְאוֹ.

Fessel, die, כֶּבֶל, אֱסוּר. Die Fesseln כַּבְלֵי בַרְזֶל, מוֹסֵרִים, מוֹסֵרוֹת, זִקִּים, נְחֻשְׁתַּיִם. Du hast Fesseln unsern Lenden angelegt שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ. Die Fesseln des Orions מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל.

Fesseln, Einen, 1) eig. אָסֹר אִישׁ בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, אַסֵּר אִישׁ בִּנְחֻשְׁתַּיִם. Ein Gefesselter אַסִּיר. 2) Ihre Schönheit hat ihn gefesselt לְקָחַתְהוּ בְּיָפְיָהּ s. Einnehmen 4).

Vesper, die, עֵת עֶרֶב.

Verabsäumen, s. Versäumen.

Verabfolgen lassen, Einem Etwas צַוֵּה לָתֵת דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Verabreichen, s. Uebergeben.

Verabredung, die, s. Abrede.

Verabreden, Etwas mit Einander הִוָּעֵד יַחְדָּיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Verabschieden, einen Bedienten שַׁלַּח עַבְדּוֹ.

Verabscheuung, die, גֹּעַל נֶפֶשׁ, שִׁקּוּץ.

Verabscheuungswürdig, נִתְעָב.

Verabscheuen, Etwas תַּעֵב, גָּעֹל, שַׁקֵּץ אֵת, בָּחֹל קוּט, הִתְקוֹטֵט בְּ.

Verachtung, die, בּוּז, בּוּזָה, בִּזָּיוֹן. Mit Verachtung der Seele בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ.

Verachtungswürdig, s. Verächtlich.

Verachten, Einen, בּוּז, בָּזֹה אֵת, לְ; מָאֹס אֵת, בְּ. Du hast uns allzusehr verachtet מָאֹס מְאַסְתָּנוּ עַד מְאֹד. Die väterliche Zucht — נָאֵץ מוּסַר אָבִיו. Gott — נַאֵץ אֱלֹהִים. Alle ihre Verehrer verachteten sie כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ. Ein allgemein verachteter Mensch בְּזוּי עָם.

Veralten, dein Kleid veraltet nicht שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה. Ein veralteter Aussatz צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת.

Verantworten, sich צַדֵּק נַפְשׁוֹ.

Veranlassung, die, eines Streites סִבַּת הָרִיב.

Veranlassen, Etwas סַבֵּב בְּ, s. Verursachen. Einen Streit, גָּרֵה, שַׁלַּח, עוֹרֵר מָדוֹן.

Veranstalten, ein Gastmahl zu Ehren Jemands עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְ.

Verarbeiten, Gold עָשָׂה בַזָּהָב; Holz zu Gefäßen עָשָׂה עֵץ כֵּלִים.

Verargen, s. Verübeln.

Verarmen, מוּךְ, הִוָּרֵשׁ.

Verordnung, die, des Königs מִפְקַד הַמֶּלֶךְ. Die Verordnungen Gottes פִּקּוּדֵי, עֵדוֹת אֱלֹהִים.

Verordnen, פָּקַד, צִוָּה. So hatte es der König verordnet כֵּן יִסַּד הַמֶּלֶךְ.

Veröden, הֵשַׁם, הִשָּׁאָה. Das Land ist verödet הָאָרֶץ תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה, s. Oede.

Veruneinigen, s. Entzweien.

Verunglimpfen, Einen, הַכְלֵם אִישׁ. Jemands Namen בְּזֹה שֵׁם אִישׁ.

Verunglücken, er ist auf der Reise verunglückt קָרָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ. Ein Verunglückter אוֹבֵד.

Veruntreuen, die Knechte sollen ihrem Herrn nichts — הָעֲבָדִים לֹא יִשְׁלְחוּ יָדָם בִּמְלֶאכֶת אֲדוֹנֵיהֶם.

Verunreinigen, 1) ein Zimmer טַנֵּף אֶת הַחֶדֶר. 2) Das Heiligthum טַמֵּא אֶת הַמִּקְדָּשׁ. Sich an Etwas verunreinigen (lewitisch) הִטַּמֵּא, הִטַּמֵּא בְ.

Verunstalten, (דבר ידוע) הַשְׁחֵת תֹּאַר וּדְמוּת; einen Menschen הַשְׁחֵת מַרְאֵה הָאָדָם, s. Entstellen.

Verursachen, den Tod Jemands סָבֹב בְּנֶפֶשׁ אִישׁ; Einem Schmerzen הַכְאֵב אִישׁ.

Verurtheilen, einen Mörder zum Tode חָרֹץ מִשְׁפַּט מָוֶת עַל הָרֹצֵחַ.

Verübeln, ich verübele es ihm nicht לֹא אֶחֱרוֹץ מִשְׁפָּטַי עָלָיו לְרָעָה.

Verüben, eine Schandthat עָשָׂה נְבָלָה.

Verirren, sich, תָּעָה מִן הַדֶּרֶךְ. Ein verirrtes Schaf שֶׂה אֹבֵד. Verirrt sind sie im Lande נְבֻכִים הֵם בָּאָרֶץ.

Vereiteln, einen Anschlag הָפֵר, סַכֵּל עֵצָה, הָנִיא מַחֲשָׁבָה. Seinen Rath vereitle ich אֲבַלַּע עֲצָתוֹ. Deine Hoffnung wird nicht vereitelt תִּקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת.

Verein, der, wissenschaftlicher Männer, חֶבְרַת, סוֹד אַנְשֵׁי מַדָּע.

Vereinbaren, s. Vereinigen.

Vereinigung, die, mit Jemanden הִתְחַבְּרוּת אֶל אִישׁ.

Vereinigen, Vereinen, sich mit Einem הִתְחַבֵּר עִם, יָחַד בְּ. Vereinigt euch הִתְאַחֲדוּ.

Vereinzeln, eine Büchersammlung מָכֹר סְפָרִים אֶחָד אֶחָד. Zerstreuet und vereinzelt unter den Völkern מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים.

Verband, der, einer Wunde (תַּחְבֹּשֶׁת) חִתּוּל. Einen Verband anlegen שׂוּם חִתּוּל לַחֲבֹשׁ הַמַּכָּה הַמַּכָּה.

Verbannung, die, גּוֹלָה, גָּלוּת. Aus der Verbannung zurückkehren שׁוּב מֵהַגּוֹלָה.

Verbanntes, biblisch, חֵרֶם.

Verbannen, 1) Einen aus seinem Vaterlande הַגְלֵה אִישׁ מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. 2) Eine Stadt verbannen (sie mit dem Vertilgungsfluche belegen) הַחֲרֵם עִיר.

Verbannter, der, בֶּן הַגּוֹלָה.

Verbot, das, Gottes אַחַת מִמִּצְוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה.

Verborgen, sein Geld הַלְוֵה כַסְפּוֹ אֶת אֲנָשִׁים.

Verborgen, Mittelwort, s. Verbergen.

Verborgenheit, die, מִסְתָּרִים.

Verbuhlt, sie ist תִּרְדֹּף אַחֲרֵי מְאַהֲבִים.

Verbauen, er hat sein Vermögen verbauet אִבַּד הוֹנוֹ בִּבְנוֹתוֹ בָתִּים.

Verbiegen, Etwas עַוֵּת דָּבָר.

Verbitten, ich habe mir seinen Besuch verbeten בִּקַּשְׁתִּי מִמֶּנּוּ לֵאמֹר אַל תָּבוֹא לִרְאוֹת פָּנָי.

Verbittern, Einem das Leben מָרֵר חַיֵּי אִישׁ.

Verbieten, Einem Etwas צַוֵּה אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Verbindung, die, הִתְחַבְּרוּת.

Verbindlich machen, sich, s. Verpflichten.

Verbindlichkeit, die, ich habe gegen ihn eine Verbindlichkeit מְחֻיָּב אֲנִי לְשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לוֹ, s. Pflicht.

Verbündeten, die, seine חֲבֵרָיו, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ.

Verbinden, 1) Einem die Augen שׂוּם חִתּוּל עַל עֵינֵי אִישׁ; einem Ochsen das Maul beim Dreschen חָסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ; eine Wunde חָבֹשׁ, חַבֵּשׁ הַמַּכָּה. 2) Zwei Dinge miteinander חַבֵּר דָּבָר

אֶל דָּבָר. 3) Sich mit Jemanden zu einem Kriege הִתְחַבֵּר עִם אִישׁ לַמִּלְחָמָה. 4) Ich bin zur Bezahlung der Schuld verbunden עָלַי לְשַׁלֵּם הַחוֹב.

Verbürgen, sich für Jemanden, עָרַב לְאִישׁ, אֶת אִישׁ, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי אִישׁ.

Verbeugung, die, קִדָּה*.

Verbeugen, sich, קָדַד, קָדַד אַרְצָה.

Verbluten, der Verwundete hat sich verblutet מֵת הַנִּפְצָע בְּצֵאת דָּמוֹ.

Verblühen, כָּלָה לִפְרֹחַ, לְהָנֵץ; הִשְׁלִיךְ נִצָּתוֹ.

Verblümt, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Verblüfft, s. Bestürzt.

Verbleiben, auf seine Meinung עָמַד בְּדַעְתּוֹ, s. Beharren.

Verbleichen, der Verblichene מֵת, נֶפֶשׁ מֵת.

Verblenden, עִוֵּר, s. Blenden.

Färben, ein Kleid צָבַע בֶּגֶד*.

Verbesserung, die, תִּקּוּן*.

Verbessern, Etwas תִּקֵּן דָּבָר*.

Verbergen, Etwas צָפַן, הִצְפִּין, סִתֵּר, הִסְתִּיר, טָמַן, הִטְמִין דָּבָר. Einem Etwas הֶעְלִים דָּבָר מִן. Es blieb Nichts verborgen לֹא הָיָה דָבָר נֶעְלָם. Sich verbergen הִסָּתֵר, הִסְתַּתֵּר, הִטָּמֵן. Verbirg dich auf kurze Augenblicke חֲבִי כִמְעַט רֶגַע. Etwas Verborgenes כָּתוּם, תַּעֲלֻמָה. Ist es nicht verborgen bei mir? הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי. Tief verborgene Schätze מַטְמֹנֵי מִסְתָּרִים. Verborgene Fehler נִסְתָּרוֹת.

Verbrauchen, der Töpfer hat alles Thon verbraucht אָפֵס טִיט הַיּוֹצֵר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Verbrüdern, sich, כָּרַת בְּרִית אַחֲוָה עִם אִישׁ.

Verbringen, er verbringt die Zeit mit Nichtsthun לֹא יַעֲשֶׂה דָבָר כָּל הַיּוֹם, יַשְׁחִית הַזְּמָן בַּעֲצַלְתַּיִם, s. Anwenden.

Verbreiten, sich, von Kriegsheeren נָטַשׁ, פָּשַׁט. Der Schaden hat in der Haut sich verbreitet פָּשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר. Er verbreitet Lügen יָפִיחַ כְּזָבִים. Eine üble Nachrede gegen Jemanden הוֹצִיא דִבָּה, שָׂם רַע עַל אִישׁ, s. Gerücht (Nachricht), Ausbreiten. Die Nachricht verbreitete sich schnell מוֹדַעַת זֹאת הִתְפַּשְּׁטָה בָּאָרֶץ מְהֵרָה.

Verbrechen, ich habe Nichts verbrochen לֹא עָוִיתִי, לֹא הֶעֱוֵיתִי. Was hab' ich verbrochen? מַה פִּשְׁעִי.

Verbrechen, das, פֶּשַׁע, plur. פְּשָׁעִים; עָוֹן, plur. עֲוֹנוֹת, עֲוֹנִים. Ein Verbrechen begehen הֶעֱוָה. Ein mit dem Tode bestraftes Verbrechen חֵטְא מִשְׁפַּט מָוֶת. Verbrechen, die mit dem Schwerte bestraft werden עֲוֹנוֹת חָרֶב.

Verbrecher, der, חוֹטֵא, פּוֹשֵׁעַ, אִישׁ חָמָס, חוֹמֵץ, חוֹמֵס, מְעַוֵּל, מַרְשִׁיעַ, הָאִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ הֶעָוֹן. Verbrecher אַנְשֵׁי רֶשַׁע.

Verbrecherische Thaten מַעֲשֵׂי רֶשַׁע.

Verbrennen, einen Brief (בָּאֵשׁ) שָׂרַף אִגֶּרֶת. Ich will sehen, warum der Dornbusch nicht verbrennt אֶרְאֶה מַדּוּעַ הַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל. Er hat sich das Gesicht, die Hände verbrannt נִצְרְבוּ פָנָיו, נִכְווּ יָדָיו בָּאֵשׁ. Die Sonne hat mich verbrannt שְׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ. Eine von der Sonne verbrannte Gegend צְחִיחָה, חֲרֵרִים.

Verbrennen, das, שְׂרֵפָה.

Vergangen, s. Verzehen.

Vergangenheit, die, זְמַן הֶעָבָר. (Die rabbinischen Schriftsteller gebrauchen עָבָר allein als Substant. im Gegensatze zu עָתִיד. So geben sie die drei Zeiten: Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft mit, עָבָר, הֹוֶה, עָתִיד). — הָעִתִּים אֲשֶׁר עָבְרוּ.

Vergolden, Silber צִפָּה חִפָּה כֶּסֶף זָהָב, Vergoldet נֶחְפָּה בַזָּהָב.

Vergöttern, Einen חָשַׁב, הִשְׁוָה אִישׁ לֵאלִים.

Vergannen, s. Gönnen, Erlauben. Nicht vergönnen, s. Mißgönnen.

Vergüten, einen Schaden שִׁלֵּם נֶזֶק. Nur seine Versäumniß soll er ihm — רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן, s. Ersetzen, Erstatten.

Vergießen, Blut, שָׁפַךְ דָּם; Thränen הוֹרִיד דְּמָעוֹת.

Vergiften, 1) einen Menschen הֵמִית אָדָם בְּמֵי רוֹשׁ; sich selbst שָׁתָה מֵי רוֹשׁ, בָּלַע רוֹשׁ. 2) Speisen und Getränke, נָתַן רוֹשׁ בְּאֹכֶל וּמַשְׁקֶה.

Vergeuden, s. Verschwenden.

Verglimmen, sie sind wie ein Docht verglommen כַּפִּשְׁתָּה כָבוּ.

Vergleich, der, das Uebereinkommen zweier Parteien הַשְׁוָאָה, פִּשְׁרָה*.

Vergleichung, die, eine anstellen, s. Vergleichen 1).

Vergleichen, 1) eigentl. Etwas mit Etwas דִּמָּה, הִשְׁוָה, הִמְשִׁיל דָּבָר לְדָבָר. Dir ist Nichts zu vergleichen אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ. 2) Zwei Parteien הִשְׁוָה*, פִּשֵּׁר אֶת. Sie haben sich verglichen הִתְפַּשְּׁרוּ*.

Vergnügungen, die, תַּעֲנוּגִים.

Vergnügt, שָׂמֵחַ, טוֹב לֵב.

Vergnügen, sich an Etwas הִתְעַנֵּג בְּדָבָר, עַל דָּבָר.

Vergnügen, das, עֹנֶג, תַּעֲנוּג. Das macht mir ein sehr großes Vergnügen אֶתְעַנֵּג בְּזֹאת עַד מְאֹד.

Vergebung, die, der Sünde סְלִיחָה.

Vergeblich, es sind vergebliche Worte דִּבְרֵי חִנָּם הֵם.

Vergeben, 1) Einem die Sünde סָלַח לְחַטַּאת אִישׁ, כִּפֵּר, נָשָׂא עֲוֹן אִישׁ. Glückselig, wem die Missethat vergeben ist אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶּשַׁע, s. Verzeihen. 2) Einen, s. Vergiften.

Vergebens, לַשָּׁוְא, לָרִיק, חִנָּם, אֶל חִנָּם.

Vergehungen, die, חֲטָאִים.

Vergehen, 1) von der Zeit עָבַר, כָּלָה. Die vergangene Woche הַשָּׁבוּעַ אֲשֶׁר עָבְרָה. 2) Alles, was auf Erden ist, soll — כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִגְוָע. Die Wolke vergeht und schwindet כָּלָה עָנָן וַיֵּלַךְ. 3) Sich wider Jemanden חָטָא לְאִישׁ. Sich unvorsätzlich, שָׁגָה, שָׁגַג.

Vergehen, das, חֵטְא. Er schlug ihn des Vergehens wegen הִכָּהוּ עַל הַשַּׁל.

Vergesellschaften, sich mit Einem הִתְחַבֵּר עִם אִישׁ.

Vergeltung, die גְּמוּל, גְּמוּלָה, גְּמוּלוֹת, תַּגְמוּל, שִׁלּוּם, שִׁלּוּמִים, שִׁלּוּמָה. Bei mir ist Rache und — לִי נָקָם וְשִׁלֵּם.

Vergelten, Einem שִׁלֵּם לְאִישׁ; שִׁלֵּם, הֵשִׁיב לְאִישׁ גְּמֻלוֹ. Einem Gutes mit Bösem גָּמַל, שִׁלֵּם אִישׁ רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

Vergällen, das vergällt mir das Leben זֹאת תְּמָרֵר חַיָּי.

Vergänglich, Alles auf Erden ist כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יַחֲלֹף.

Vergeßlich, ein vergeßlicher Mensch בַּעַל שִׁכְחָה*.

Vergessen, Etwas שָׁכַח, נָשָׁה דָּבָר. Du vergissest zu essen תִּשְׁכַּח מֵאֲכֹל לַחְמֶךָ. Vergessen lassen, von Gott שִׁכַּח, הִשְׁכִּיחַ, נִשָּׁה, הִשָּׁה אֶת. Vergessend שָׁכֵחַ. Vergessen werden, הִשָּׁכַח, הִשְׁתַּכַּח.

Vergeßlichkeit, die, שִׁכְחָה*.

Vergessenheit, die, das Land der — אֶרֶץ נְשִׁיָּה.

Vergraben, Geld unter einen Baum טָמַן כֶּסֶף תַּחַת הָעֵץ.

Vergrößern, sein Gebieth הִרְחִיב גְּבוּלוֹ; sein Vermögen הִרְבָּה הוֹנוֹ.

Vergreifen, ich will mich nicht an ihn, לֹא אֶשְׁלַח יָדִי בּוֹ, יָדִי אַל תְּהִי בוֹ. Sich an den Namen Gottes תָּפַשׂ שֵׁם אֱלֹהִים.

Verdacht, der, הֶחְשֵׁד*. Einen in Verdacht haben חָשַׁד אִישׁ*. Im Verdacht eines Diebstahls sein חָשׁוּד, נֶחְשַׁד עַל הַגְּנֵבָה.

Verdammen, es verdammt dich dein Mund, nicht ich פִּיךָ יַרְשִׁיעֲךָ וְלֹא אָנִי.

Verdanken, dir allein verdank' ich meine Rettung לְבַד בְּךָ נוֹשַׁעְתִּי.

Verdolmetschung, die, תַּרְגּוּם*.

Verdolmetschen, Etwas תִּרְגֵּם אֶת.

Verdoppelung, die, כֶּפֶל, מִשְׁנֶה.

Verdoppeln, Etwas כָּפַל אֶת. Verdoppelt כָּפוּל.

Verdorben, s. Verderben.

Verdorren, von Pflanzen יָבֵשׁ, s. Ausdorren, Dürre. Seine Hand verdorrte יָבְשָׁה יָדוֹ.

Verdunkeln, die Wolken verdunkeln den Mond הֶעָבִים יַקְדִּירוּ אֶת הַיָּרֵחַ. Der Himmel verdunkelte sich קָדְרוּ הַשָּׁמַיִם, הִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם. Die Zedern verdunkelten ihn nicht אֲרָזִים לֹא עֲמָמֻהוּ. Wie ist das Gold so verdunkelt אֵיכָה יוּעַם זָהָב. Von den Augen, כָּהָה, s. Dunkel.

Verduften, von Blumen חָדַל לָתֵת רֵיחַ.

Verdursten, מוּת בַּצָּמָא.

Verdauung, die, עִכּוּל*.

Verdauen, עִכֵּל, הִתְעַכֵּל*.

Verdingen, sich, הִשְׂתַּכֵּר. Sich um Brod הִשָּׂכֵר בַּלֶּחֶם.

Verdient, ein um seine Vaterstadt verdienter Mann הָאִישׁ הָעֹשֶׂה פְּעֻלּוֹת טוֹבוֹת בְּעִירוֹ.

Verdienst, der, eines Miethlings, שָׂכָר, שְׂכִיר, s. Lohn.

Verdienst, das, er hat sich viele Verdienste um das Vaterland erworben פָּעַל פְּעֻלּוֹת רַבּוֹת לְהוֹעִיל לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. Einem nach Verdienst vergelten שַׁלֵּם לְאִישׁ כְּפָעֳלוֹ, עָשֹׂה לְאִישׁ כִּגְמוּל יָדָיו.

Verdienen, 1) er verdient sich viel durch seine Arbeit יַשִּׂיג שָׂכָר (oder): יֵשׁ לוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה בַּעֲבֹדָתוֹ רַב תְּמוּר מְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ. 2) Er verdient Lob לוֹ יָאֲתָה תְהִלָּה. Ihm geschieht, wie er es verdient כִּגְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לוֹ. Dieser Mann hat den Tod nicht verdient אֵין מִשְׁפַּט מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה. 3) Hab' ich das um dich verdient? הַאִם עָשִׂיתִי עִמְּךָ כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי.

Verdeutlichen, Etwas, בָּאֵר דָּבָר הֵיטֵב.

Verdeutschen, Etwas, *הַעְתֵּק דָּבָר אֶל לְשׁוֹן גֶּרְמָנִית, אַשְׁכְּנָזִית.

Verdächtig, *חָשׁוּד, נֶחֱשָׁד. Die Dienstmagd ist mir verdächtig הָאָמָה חֲשׁוּדָה בְעֵינָי.

Verdenken, wer will mir das verdenken? מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יֵרַע בְּעֵינָיו כִּי עָשִׂיתִי זֹאת.

Verdecken, Etwas, כַּסֵּה אֶת. (Bildlich) Er verdeckt die Motive seiner Handlungsweise הוּא מְכַסֶּה סִבּוֹת פְּעוּלּוֹתָיו מִכָּל אָדָם.

Verderbt, s. Verderben.

Verderbtheit, die, seine — עֲלִילוֹתָיו הַנִּשְׁחָתוֹת.

Verderblich sein, הָיֹה לְמַשְׁחִית. Ein verderbliches Werkzeug כְּלִי מַשְׁחֵת.

Verderbniß, das oder die, der Menschen, דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם הַנִּשְׁחָתָה. Berg des Verderbnisses, הַר הַמַּשְׁחִית.

Verderben, neutrum. Der Gürtel war verdorben (durch Fäulniß), נִשְׁחַת הָאֵזוֹר. Verdorbener Wein יַיִן אֲשֶׁר סָר טַעְמוֹ, יַיִן אֲשֶׁר רֵיחוֹ נָמַר. Verdorbenes Obst, Fleisch, Brod, פְּרִי רָקָב, בָּשָׂר בָּאַשׁ, לֶחֶם מְקֻלְקָל.

Verderben, activum. Ein Land — שַׁחֵת, הַשְׁחֵת אֶרֶץ. Ein verderbter Quell, מָקוֹר מָשְׁחָת. Füchse verderbten den Weinberg הַשּׁוּעָלִים חִבְּלוּ הַכָּרֶם. Den Weg, den du wandelst, verderben sie דֶּרֶךְ אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ. Jeden guten Acker werdet ihr durch Steine verderben כֹּל הַחֶלְקָה הַטּוֹבָה תַּכְאִבוּ בָּאֲבָנִים. (Moralisch) Ein verderbter Mensch אִישׁ נֶאֱלָח, מַשְׁחִית דְּרָכָיו. Die Erde war verderbt נִשְׁחֲתָה הָאָרֶץ.

Verderben, das, אֵיד, הֹוָה, הַוָּה, כִּיד, שֹׁד, s. Unheil, Unglück. Das ist sein — זֹאת תַּאַבְדָהוּ.

Verderber, der, מַשְׁחִית, מְחַבֵּל.

Verdruß, der, כַּעַס.

Verdrüßlich, 1) mißmuthig. Er ist — רוּחוֹ סָרָה. Eine verdrüßliche Miene, פָּנִים זֹעֲפִים. 2) Ein verdrüßlicher Handel עִנְיַן רָע, s. Unangenehm.

Verdrießen, es verdroß ihn, וַיֵּרַע בְּעֵינָיו. Es soll dich nicht verdrießen, wenn du es ihm gibst אַל יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ. Verdrießt es dich wohl? הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ.

Verdrehen, das Recht, עַוֵּת מִשְׁפָּט; Worte, הָפֵךְ, סַלֵּף דְּבָרִים. Verdreht, עִקֵּשׁ, נִפְתָּל, מְעֻוָּת.

Verdrängen, er ist von seinem Amte verdrängt worden לָקַח אַחֵר פְּקֻדָּתוֹ.

Verhalten, 1) s. Zurückhalten. 2) Sie verhielten sich ruhig die ganze Nacht הִתְחָרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה. 3) So verhielt es sich mit den Steuern וְזֶה דְּבַר הַמַּס.

Verhalten, das, eines Menschen, דֶּרֶךְ הָאָדָם.

Verhandeln, 1) eine Waare, נָתֹן מַעֲרָב לְאִישׁ בִּמְחִיר 2) Eine Sache mit Jemanden, הִדַּבֵּר עִם אִישׁ עַל דָּבָר s. Unterhandeln.

Verhaßt, sie ist ihm, שְׂנוּאָה הִיא בְּעֵינָיו. Einen bei Jemanden verhaßt machen הַבְאֵשׁ רֵיחַ אִישׁ בְּעֵינֵי אִישׁ, הַבְאֵשׁ בְּאִישׁ, הִתְבָּאֵשׁ עִם אִישׁ.

Verhaft, der, מִשְׁמָר.

Verhaften, Jemanden, הַנִּיחַ אִישׁ בַּמִּשְׁמָר, שׂוּם.

Verharren, s. Verbleiben, Beharren.

Verharschen, die Wunde ist verharscht, *הִגְלִידָה הַמַּכָּה.

Verhöhnen, Einen, חָרֵף, חָרֵף אִישׁ.

Verhören, die Zeugen, שְׁמַע דִּבְרֵי הָעֵדִים.

Verhungern, מוּת בְּרָעָב. Verhungerte Menschen, מְתֵי, מְזֵי רָעָב.

Verhuren, 1) sein Vermögen, אִבַּד הוֹנוֹ בִּרְעוּתוֹ. 2) Ein verhurtes Weib אִשָּׁה אֲשֶׁר רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּהּ, זוֹנוֹת.

Verhauchen, s. Aushauchen.

Verhüten, ein Uebel, חָשַׂךְ הָרָעָה מִבּוֹא.

Verhüllen, das Gesicht mit einem Tuche הֵלֵט פָּנָיו בְּשִׂמְלָה. Sich mit Etwas, הִתְכַּסָּה בְּ, הִתְעַלֵּף. s. Hüllen. Wenn man das Heiligthum verhüllt כְּבַלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ.

Verhindern, Einen an Etwas, חָשַׂךְ, מָנַע, הַשְׁבֵּת אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Ich bin verhindert worden, dich zu besuchen נִמְנַעְתִּי מִבּוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ.

Verheimlichen, Etwas vor Jemanden, הַעֲלֵם, כַּחֵד דָּבָר מֵאִישׁ.

Verheißung, die, ist es aus mit der Verheißung auf kommende Geschlechter? גָּמַר אֹמֶר לְדוֹר וָדוֹר.

Verheißen, Einem Gutes, דַּבֵּר טוֹבָה עַל אִישׁ.

Verheirathen, er hat seinen Sohn, seine Tochter verheirathet לָקַח אִשָּׁה לִבְנוֹ; נָתַן אֶת בִּתּוֹ לְאִישׁ לְאִשָּׁה, שִׁלַּח אֶת בִּתּוֹ הַחוּצָה. Er, sie hat sich verheirathet, לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה; הָיְתָה לְאִישׁ. Er, sie ist verheirathet בַּעַל אִשָּׁה הוּא; בְּעֻלַת בַּעַל הִיא.

Verhöhlen, Einem Etwas, הַעֲלֵם, כַּחֵד דָּבָר מֵאִישׁ. Es war ihm verhohlen נֶעְלַם הַדָּבָר מִמֶּנּוּ. Du verhöhlst deine Gänge vor deinem Bruder הַעֲלֵם תַּעֲלִים כָּל הֲלִיכוֹתֶיךָ מֵאָחִיךָ.

Verhältniß, das, Jeder nach Verhältniß seines Dienstes אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ.

Verhältnißwort, das, *מִלַּת הַיַּחַס, s. Vorwort.

Verhängniß, das, der Menschen מִקְרֶה, פְּקֻדַּת כָּל אָדָם. (Gebräuchlicher im Neuhebräischen) מַעֲרֶכֶת, מַעֲרָכָה, מַזָּל, s. Schicksal.

Verhängen, 1) ein Fenster mit einem Tuche כַּסֵּה חַלּוֹן בְּשִׂמְלָה, פְּרֹשׂ שִׂמְלָה עַל הַחַלּוֹן. 2) Gott hat Unglück über dich verhängt אֱלֹהִים דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה.

Verheerung, die, einer fremden Horde מַהְפֵּכַת זָרִים. s. Verwüstung.

Verheeren, ein Land שִׁחֵת, הַשְׁחֵת, הַחֲרֵב אֶרֶץ, הַכּוֹת הָאָרֶץ שְׁאִיָּה; s. Verwüsten.

Verhärten, das, Herz הַקְשֵׁה, הַקְשִׁיחַ, הַכְבֵּד, אַמֵּץ לֵב.

Verherrlichen, Einen, פָּאֵר, הַאְדִּיר אֶת. Verherrlicht, נֶאְדָּר. Sich an Etwas, הִתְפָּאֵר בְּ. Wenn ich an ihm verherrlicht werde בְּהִכָּבְדִי בוֹ.

Verwahrung, die, es bleibe bei euch in — וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת. Einem Etwas in Verwahrung geben הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד אִישׁ.

Verwahrlosen, er verwahrloste die Erziehung des Knaben לֹא חָנַךְ אֶת הַנַּעַר בְּדֶרֶךְ טוֹבָה. s. Vernachläßigen.

Bewahren, Etwas, נָצֹר דָּבָר. Er verwahrte es im Hause, וַיַּפְקֵד בַּבָּיִת. Etwas Verwahrtes, פִּקָּדוֹן.

Verwaiste Kinder, יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם אָב וָאֵם.

Verwachsen, s. Ungestaltet, Mißgestalt.

Verwalten, das Hauswesen, הָיֹה עַל הַבָּיִת.

Verwalter, der, פָּקִיד, מְמֻנֶּה, סוֹכֵן. Eines Schlosses הַסּוֹכֵן אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת.

Verwandt, er ist mit mir, קָרוֹב הוּא לִי.

Verwandte, der, die, קָרוֹב, קְרוֹבָה. Sein nächster Verwandter, גֹּאֲלוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו. Unser Verwadter, מוֹדַעְתָּנוּ.

Verwandtschaft, die, die Männer deiner אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ. Seine ganze — כָּל קְרוֹבָיו.

Verwandeln, Wasser in Blut הָפֹךְ מַיִם לְדָם; die Stadt in einen Schutthaufen שׂוּם עִיר לַגַּל. Der Kummer verwandelte sich in Freude נֶהְפַּךְ הַיָּגוֹן לְשִׂמְחָה.

Verworfen, s. Verwerfen.

Verworren, eine verworrene Erzählung *סִפּוּר מְבֻלְבָּל, s. Verwirren.

Verwöhnen, ein Kind, פַּנֵּק אֶת הַיֶּלֶד, s. Verzärteln.

Verwunden, Jemanden, פָּצֹעַ, מָחֹץ אִישׁ. Er verwundet dir das Haupt הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ. Ich bin verwundet, נִשְׁבַּרְתִּי, הָחֳלֵיתִי. Ein verwundetes Herz לֵב נִשְׁבָּר.

Verwunderung, die, תִּמָּהוֹן.

Verwundern, sich über Etwas, תָּמֹהַּ עַל דָּבָר.

Verwittwet, אַלְמָן.

Verwiesene, der, בֶּן הַגּוֹלָה, גָּרוּשׁ, מְגֹרָשׁ, נִדָּח.

Verwichen, s. Vorig.

Verwildern, der Acker ist verwildert הַשָּׂדֶה יַעֲלֶה קִמְּשׂוֹנִים. Das Volk verwildert, יִפָּרַע עַם.

Verwünschung, die, אָלָה.

Verwünschen, den Tag, קָבַה, אָרַר יוֹם.

Verwüstung, die שְׁמָמָה, שַׁמָּה, חָרְבָּה, שׁוֹאָה, מַהְפֵּכָה; durch wilde Thiere שֹׁד בְּהֵמוֹת.

Verwüsten, ein Land, הֶחֱרִיב, הִשְׁחִית, הַשְׁאָה, הֵשַׁם אָרֶץ. Verwüstet שׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה, לִשְׁמָמָה; sein, שָׁמֵם, חָרֵב.

Verwüster, der, eines Landes, הַמַּחֲרִיב, הַמַּשְׁחִית הָאָרֶץ.

Verwickeln, sich mit den Füßen in einem Netze הָאָחֵז בְּרַגְלָיו בִּמְצוֹדָה.

Verwirken, du hast dadurch dein Leben verwirkt מִשְׁפַּט מָוֶת לְךָ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, בְּנַפְשְׁךָ עָשִׂיתָ זֹאת. Ihr würdet machen, daß ich meinen Kopf bei dem König verwirke וְחִיַּבְתֶּם אֶת רֹאשִׁי לַמֶּלֶךְ.

Verwirrung, die, מְבוּכָה, מְהוּמָה. Die Stadt war in — הָעִיר נְבוֹכָה. Ein Lager in Verwirrung bringen הוּם, הָמַם אֶת הַמַּחֲנֶה.

Verwirren, die Sprache (beim Thurmbau zu Babel) בָּלַל הַשָּׂפָה; den Feind, s. Verwirrung. Ein verwirrter Kopf מְבֻלְבָּל*.

Verwischen, Etwas, מָחָה אֵת.

Verweigerung, die, *מֵאוּן.

Verweigern, Einem ein Darlehen מֵאֵן לְהַלְווֹת אֶת אִישׁ. Du hast mir deinen Sohn nicht verweigert לֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ מִמֶּנִּי. Der König wird mich dir nicht — לֹא יְמָנְעֵנִי הַמֶּלֶךְ מִמְּךָ.

Verweis, der, גְּעָרָה. Einem einen Verweis geben גָּעֹר בְּאִישׁ.

Verweisen, 1) Einen aus dem Lande, des Landes, הַגְלֵה אִישׁ מֵהָאָרֶץ. 2) Einem Etwas, גָּעֹר בְּאִישׁ עַל דָּבָר. 3) Einen an den Richter צַוֵּה אִישׁ לְהָבִיא דְבָרוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט.

Verweichlichen, seinen Knecht in der Jugend פַּנֵּק נֹעַר עַבְדּוֹ. Ein verweichlichtes Weib רַכָּה, עֲנֻגָּה, מְעֻנָּגָה.

Verweilen, an einem Orte, לוּן בְּ; Sich lange, s. Aufhalten. 3) Sein Auge verweilt auf oder bei jeder Blume עֵינוֹ תָּלִין בְּכָל פֶּרַח וּפֶרַח.

Verweinen, 1) Nächte, בָּכֹה כָּל הַלֵּילוֹת. 2) Er hat verweinte Augen חֳמַרְמְרוּ עֵינָיו מִבֶּכִי.

Verweben, Etwas mit Etwas אָרֹג עִם.

Verwegen, הֶעֱז פָּנִים, חֲזַק הַמֵּצַח, s. Kühn. Eine verwegene Antwort geben עָנֹה עַזּוֹת.

Verwähen, die Spreu, נִדָּף הַמּוֹץ.

Verwehren, Einem Etwas, עָצֹר, חָשֹׂךְ אִישׁ בְּחָזְקָה מֵעֲשׂוֹת דָּבָר, s. Wehren.

Verwesung, die, בְּלִי. Die Gruft der — שַׁחַת בְּלִי.

Verwesen, רָקֹב, בָּלֹה.

Verweser, der, s. Verwalter.

Verwechseln, 1) Geld, הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף. Er verwechsle es nicht, לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ. 2) Er verwechselt mich mit meinem Bruder יַחְשֹׁב פָּנַי לִפְנֵי אָחִי.

Verwelken, die Blume verwelkte נָבֹל, אֻמְלַל הַפֶּרַח. Eine verwelkte Feige נֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה.

Verwenden, 1) er verwandte kein Auge von ihr לֹא מֵהַבִּיט (oder) הֵסִיב עֵינָיו מִלִּרְאוֹת (oder) פָּנֹה בָּהּ, s. Abwenden. 2) Geld auf Bauen, הוֹצֵא כֶּסֶף לִבְנוֹת. 3) Sich für Jemanden, s. Fürbitte.

Verwerflich, 1) ein verwerflicher Rath עֵצָה נִבְעָרָה. 2) Vom Opfer, Es sei verwerflich, פִּגּוּל יִהְיֶה.

Verwerfen, 1) die Kuh hat verworfen, שִׁכְּלָה הַפָּרָה. 2) Einen Rath, eine Zurechtweisung, פָּרֹעַ עֵצָה; פָּרֹעַ מוּסָר, נָאֵץ תּוֹכָחָה. Ich habe ihn, sie verworfen, מְאַסְתִּיהוּ; גְּעַלְתִּיב, גְּאֻלָּה נַפְשִׁי אֹתָם, גְּאַלְתִּי בָם. Er verwarf sein Heiligthum נֵאֵר, זָנַח מִקְדָּשׁוֹ. Einer der verworfensten Menschen אִישׁ עֹשֶׂה כָּל תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת.

Versagen, Einem Etwas, חָשֹׂךְ דָּבָר מִן. Er versagte ihm seinen Wunsch לֹא נָתַן לוֹ אֵת שְׁאֵלָתוֹ. Die Erde versagte ihre Frucht הָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ. Ich versagte mir keine Freude לֹא מָנַעְתִּי לִבִּי מִכָּל שִׂמְחָה.

Versalzen, eine Speise, שׂוּם מֶלַח הַרְבֵּה בָּאֹכֶל. Er versalzte mir die Suppe יִמְלַח הַמָּרָק לִי (oder) יַרְבֶּה לִמְלוֹחַ הַמָּרָק לִי בְּיֶתֶר שְׂאֵת.

Versammlung, die, קָהָל, קְהִלָּה; Eine festliche, עֲצָרָה, עֲצֶרֶת; Der Propheten, לַהֲקַת הַנְּבִיאִים.

Versammlungsort, der, מוֹעֵד.

Versammeln, Menschen אָסַף, אִסֵּף, כָּנַס, כִּנֵּס, הִקְהִיל, קָבַץ, קִבֵּץ אֶת. Sich Versammeln, הִתְאַסֵּף, הֵאָסֵף, הִקָּהֵל. Zu seinen Vätern versammelt werden הֵאָסֵף אֶל אֲבוֹתָיו.

Versorgung, die, כַּלְכָּלָה.

Versorgen, seine Familie, כִּלְכֵּל בֵּיתוֹ; Einen mit Brod, כִּלְכֵּל אִישׁ לֶחֶם. Er versorgte sie mit Brod וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם. Mit Getreide und Most hab' ich ihn versorgt דָּגָן וְתִירוֹשׁ סְמַכְתִּיו. Eine Tochter, שִׁלַּח בִּתּוֹ הַחוּצָה.

Versöhnung, die, כִּפֻּרִים.

Versöhnungstag, der, יוֹם כִּפֻּרִים, יוֹם הַכִּפֻּרִים.

Versöhnen, einen Zornigen, כִּפֵּר חֲמַת אִישׁ; einen Feind mit Geschenken, כִּפֵּר פְּנֵי אוֹיֵב בַּמִּנְחָה; Feinde mit einander, הִשְׁלִים אוֹיֵב עִם אוֹיֵב.

Versuch, der, ich möchte nur noch Einmal einen Versuch machen אֲנַסֶּה נָּא רַק הַפָּעַם.

Versuchung, die, מַסָּה, plur. מַסּוֹת.

Versuchen, 1) sie hat es nie versucht, ihre Fußsohle auf die Erde zu setzen לֹא נִסְּתָה כַף רַגְלָהּ הַצֵּג עַל הָאָרֶץ. 2) Gott — נִסָּה אֱלֹהִים. 3) Eine Speise טָעַם אֹכֶל.

Versiegeln, Etwas, חָתַם אֶת.

Versiegen, vom Wasser, חָרַב, נָשַׁת מִן, הוּעַק מִמְּקוֹמוֹ.

Versichern, ich versichere es dir אֱמֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ.

Versilbern, Etwas, צִפָּה כֶסֶף אֶת.

Versündigen, sich an Gott, חָטָא לֵאלֹהִים.

Versüßen, das versüßt mir mein Elend מָתוֹק לִי עָנְיִי בְּזֹאת.

Versinken, in den Koth, טָבַע בַּטִּיט; im Wasser, צָלַל בַּמַּיִם.

Versäumniß, die, nur seine Versäumniß soll er ihm geben רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן.

Versäumen, er hat die Mahlzeit versäumt כָּלְתָה הַמִּשְׁתֶּה בְּבוֹאוֹ כִּי אִחַר לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Verseufzen, er verseufzt sein Leben חַיָּיו יִכְלוּ בַּאֲנָחָה.

Ferse, die, עָקֵב, plur. עֲקֵבִים.

Versehen, sich, 1) Einen Fehler machen חָטָא, שָׁגָה. 2) Sich mit Mundvorrath auf der Reise לָקַח בְּיָדוֹ צֵידָה לַדֶּרֶךְ; Einen mit Brod, s. Versorgen. Sich mit Bauholz, הֵכִין עֵצִים לִבְנוֹת. 3) Er versieht dieses Amt עָלָיו הַפְּקֻדָּה הַזֹּאת, מֻפְקָד הוּא עַל זֹאת.

Versehen, das, שְׁגָגָה, מִשְׁגֶּה. Es geschah aus — נֶעֶשְׂתָה בִשְׁגָגָה, לִשְׁגָגָה.

Versetzen, 1) Einen Baum, עָקַר עֵץ לְנָטְעוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר. Er versetzte das Volk in die Städte הֶעֱבִיר הָעָם לֶעָרִים. Er versetzt die Berge, ehe sie es merken הַמַּעְתִּיק הָרִים וְלֹא יָדָעוּ. 2) Einem einen Schlag, (מַכָּה) הִכָּה אִישׁ. 3) Antworten. Er versetzte, עָנָה; 4) s. Verpfänden.

Versengen, er hat sich die Haare versengt נִכְוָה שְׂעַר רֹאשׁוֹ.

Versenden, Eine Waare, שִׁלַּח מַעֲרָב אֶל מָקוֹם רָחוֹק.

Versenken, ein Schiff, הִטְבִּיעַ אֳנִיָּה בַּיָּם.

Verthun, viel Geld, הוֹצִיא כֶסֶף הַרְבֵּה; Sein Vermögen, אִבַּד הוֹנוֹ.

Vertheidigung, die, 1) Rechtfertigung הִצְטַדְּקוּת. 2) Vor Gericht. Führt an eure Vertheidigungen הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם.

Vertheidigen, sie vertheidigten sich gegen ihre Feinde יַעַמְדוּ עַל נַפְשָׁם נֶגֶד אֹיְבֵיהֶם. 1) Mit Worten, רָב רִיב אִישׁ; vor Gericht, צִדֵּק אִישׁ; sich — צִדֵּק נַפְשׁוֹ, הִצְטַדֵּק. 2) Sie haben die Stadt vertheidigt גָּנוּ עַל הָעִיר בְּהִלָּחֲמָם עִם הַצָּרִים. Sich selbst — הִלָּחֵם עִם אִישׁ לְהַצִּיל עָלֶיהָ נַפְשׁוֹ.

Vertheilen, חִלֵּק דָּבָר לַחֲלָקִים. Unter diese soll das Land vertheilt werden לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ. Von Menschen. Ich vertheile sie in Jakob אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב.

Vertheuern, das Getreide, (יהוקר) הִרְבָּה מְחִיר הַדָּגָן.

Vertuschen, s. Verheimlichen.

Betauschung, die, חֲלִיפָה, תְּמוּרָה.

Vertauschen, ein Kleid gegen das Andere הָמֵר בֶּגֶד בְּבֶגֶד.

Fertig, 1) bereit נָכוֹן, s. Reisefertig. 2) Ich bin mit meiner Arbeit — כִּלִּיתִי מְלַאכְתִּי, כָּלְתָה מְלַאכְתִּי, s. Vollenden. Mit dem Essen fertig sein כַּלֵּה לֶאֱכֹל. 3) Ein fertiger Schreiber סֹפֵר מָהִיר. Er hat eine fertige Zunge לְשׁוֹנוֹ תְּמַהֵר לְדַבֵּר.

Fertigkeit, die, s. Geschicklichkeit.

Vertilgung, die, כִּלָּיוֹן. Mit dem Besen der — בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד.

Vertilgen, ein Volk הַשְׁמֵד, הַכְחֵד, אַבֵּד, הַאֲבֵד עַם. Sie von der Erde zu vertilgen לְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. Das Andenken Jemands — מְחֹה, אַבֵּד זֵכֶר אִישׁ, הַשְׁבֵּת מֵאֱנוֹשׁ זִכְרוֹ.

Vertiefung, die, es ist eine eingefressene — פְּחֶתֶת הִיא. Vertiefungen, an einer Wand, als Zeichen des Aussatzes שְׁקַעֲרוּרוֹת.

Vertiefen, Etwas הַעֲמֵק אֶת; (fig.) er ist in dem Inhalt des Buches vertieft כָּל הֶגְיוֹנוֹ עַל דִּבְרֵי הַסֵּפֶר.

Vertändeln, die Zeit כַּלֵּה עִתּוֹ בַּהֲבָלִים*.

Vertragen, sich mit Jemanden יָשֹׁב בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ. Er verträgt sich nicht mit ihm אֵינֶנּוּ שָׁלֵם אִתּוֹ.

Vertrocknen, 1) der Strom ist vertrocknet יָבֵשׁ, חָרֵב הַנָּהָר. 2) Trocken machen יַבֵּשׁ, הוֹבֵשׁ, הַחֲרֵב אֶת, s. Austrocknen.

Vertrösten, נַחֵם אִישׁ. Laßt euch nicht von Chiskijahu vertrösten auf Gott אַל יַבְטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל יְיָ.

Vertraut, mit all meinem Thun bist du vertraut כָּל מַעֲשַׂי נִגְלוּ לְךָ (נוֹדְעוּ לְךָ). Mit allen meinen Wegen bist du — כָּל דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּ. Sich mit Einem vertraut machen הִסְכֵּן עִם אִישׁ, s. Vertraulich.

Vertrauter, der, mein — אַלּוּפִי, אִישׁ סוֹדִי. Meine Vertrauten מְיֻדָּעַי, מְתֵי סוֹדִי.

Vertraulich, mit Einem umgehen הָיֹה, בּוֹא בְּסוֹד אִישׁ. Er lebt mit ihm auf vertraulichem Fuß יִחְיֶה עִמּוֹ יַחַד כְּעִם אָח וָרֵעַ. Als Gott vertraulich in meinem Zelte weilte בְּסוֹד אֱלוֹהַּ עֲלֵי אָהֳלִי.

Vertrauen, auf Einen בָּטֹחַ בְּ, עַל, אֶל, הַאֲמֵן בְּ, חֲסֹה בְּ.

Vertrauen, das, בִּטָּחוֹן. Auf Gott sein Vertrauen setzen שׂוּם אֱלֹהִים מִבְטַחוֹ, הָיֹה בֵּאלֹהִים מִבְטַחוֹ. Ich habe kein Vertrauen zu ihm אֵינֶנִּי מַאֲמִין בּוֹ. Ich will dir ein Wort im Vertrauen sagen אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ דָּבָר וְלֹא תַגִּידוּ לְאִישׁ.

Vertrauensvoll, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ. Mein Herz ist vertrauungsvoll לְבָבִי נָכוֹן וּבָטוּחַ.

Vertrauern, er vertrauert sein Leben נַפְשׁוֹ עָלָיו תֶּאֱבַל כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Vertrinken, 1) er hat sein Geld vertrunken שָׁתָה יַיִן וְשֵׁכָר עַד אֲשֶׁר אָפֵס כַּסְפּוֹ. 2) Den Kummer — שָׁתֹה שֵׁכָר לִשְׁכֹּחַ יְגוֹנוֹ.

Vertreibung, die, גְּרֻשָׁה, plur. גְּרֻשׁוֹת; גֵּרוּשׁ*.

Vertreiben, den Feind גָּרֹשׁ, גָּרֵשׁ, הוֹרֵשׁ הָאוֹיֵב; Jemands Fieber הָסֵר הַקַּדַּחַת מִן. Sich die Sorgen, הָסֵר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ. Sich die Zeit mit Lesen הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בִּקְרֹא בַּסֵּפֶר. Der Wind vertrieb den Regen הָרוּחַ עָצַר בַּגֶּשֶׁם.

Verträumen, die Nacht הָיֹה כָּל הַלַּיְלָה כְּחֹלֵם.

Vertreten, 1) sich den Fuß, s. Verrenken. 2) Einem den Weg הִתְיַצֵּב לִקְרַאת אִישׁ בַּדֶּרֶךְ לְעָצְרוֹ. 3) Er vertrat mich während meiner Krankheit הָיָה עַל כַּנִּי בְּחָלְיִי. 4) Vertritt deinen Knecht zum Guten עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב. Vertritt mich bei dir עָרְבֵנִי עִמָּךְ.

Verjagen, s. Vertreiben, Verscheuchen. Ein ungerathener Sohn verjagt die Mutter בֵּן מֵבִישׁ יַבְרִיחַ אֵם.

Verjüngen, sie verjüngt sich תִּתְחַדֵּשׁ (יִתְחַדְּשׁוּ) נְעוּרֶיהָ, תָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמֶיהָ. Die Erde hat sich verjüngt הִתְחַדְּשׁוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה. Dann verjüngt sich sein Geist אָז חָלַף רוּחַ.

Verjährt נוֹשָׁן*.

Ferien, die, der Schüler יְמֵי בִּטּוּל הַתַּלְמִידִים*.

Verlahmen, הִפָּסֵחַ.

Verlachen, Einen שָׂחֹק עַל, בְּ.

Verlammen, das Schaf hat verlammt שִׁכְּלָה הָרָחֵל.

Verlangen, 1) mich verlangt zu wissen אֶחְפֹּץ, אֶתְאַוֶּה לָדַעַת. 2) Geld von Jemanden בִּקֵּשׁ כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Du verlangtest nicht ein Brandopfer עוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ.

Verlangen, das, 1) nach deinem Manne wird dein Verlangen sein אֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ. Ein Verlangen nach Etwas haben תָּאַב, יָאַב לְ, נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל, s. Sehnen. 2) Ein bloßes Wollen שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה. Das Verlangen seiner Lippen אֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו.

Verlassen, 1) ich verließ sie weinend בְּכִתָּה בְּלֶכְתִּי. 2) Das Fieber hat ihn verlassen סָרָה מֵאִתּוֹ הַקַּדַּחַת מִמֶּנּוּ. 3) Er hat sein Volk verlassen בָּטַח בְּ, עָזַב, נָטַשׁ עַמּוֹ. 4) Sich auf Einen הִשָּׁעֵן, הִסָּמֵךְ עַל.

Verlassen, ein verlassener Mensch אִישׁ נֶעֱזָב. Eine verlassene Stadt עִיר עֲזוּבָה.

Verlassenschaft, die, s. Hinterlassenschaft.

Verlarven, sich, s. Maskiren.

Verlobung, die, *אֵרוּשִׂין.

Verloben, sich mit einem Mädchen אֵרַשׂ (לוֹ) אִשָּׁה. Ein verlobtes Mädchen נַעֲרָה מְאֹרָשָׂה. Eine verlobte Magd שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ.

Verlosen, Etwas הִפִּיל גּוֹרָל עַל.

Verlocken, man hat ihn dazu verlockt פִּתּוּהוּ וְעָשָׂה זֹאת.

Verloren, s. Verlieren.

Verlöschen, die Lampe ist verloschen כָּבָה, דָּעַךְ הַנֵּר, s. Erlöschen.

Verlust, der, 1) Gegensatz des Gewinnes נֶזֶק. 2) In Verlust gerathen אָבַד, s. Verlieren.

Verlustig werden, einer Sache, s. Verlieren.

Verlauten, es verlautet שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר.

Verlauf, der, 1) nach Verlauf dreier Tage מִקֵּץ, מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 2) Erzähle mir den Verlauf der Sache הַגֵּד לִי אֵיכָה נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה.

Verlaufen, 1) das Wasser verlief sich שָׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. 2) Ein verlaufenes Schaf שֶׂה אֹבֵד, נִדָּח. 3) Die Menge verlief sich und ging hin und her הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלוֹם.

Verlieben, 1) er hat sich in sie verliebt דָּבְקָה נַפְשׁוֹ בָהּ בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ. 2) Ein verliebter Mensch אִישׁ רֹדֵף אַחֲרֵי אֲהָבִים. Sie wirft ihm verliebte Blicke zu תְּעַגֵּב עָלָיו בְּעֵינֶיהָ.

Verließ, das, מַסְגֵּר, s. Gefängniß.

Verlieren, 1) ich habe mein Geld verloren אָבַד כַּסְפִּי מִמֶּנִּי, s. Verloren gehen אָבַד. Das Verlorne wieder finden מָצָא אֶת הָאֲבֵדָה. 2) Ich habe bei diesem Geschäfte viel verloren יֶשׁ לִי נֶזֶק גָּדוֹל בַּדָּבָר הַזֶּה. 3) Ich bin verloren! אָבַדְתִּי. Ein verlorner Mensch אוֹבֵד. 4) Als ich ihn aus dem Gesichte verlor בְּלֶכְתּוֹ מֵעֵינַי.

Verleugnen, 1) Gott, כִּחֵשׁ בֵּאלֹהִים. 2) Wenn Jemand nach mir fragt, so verleugne mich אִם יִשְׁאָלְךָ אִישׁ לֵאמֹר הֲיֵשׁ אֲדֹנֶיךָ בְּבֵיתוֹ וְאָמַרְתָּ אָיִן.

Verleiden, er hat mir die Speise verleidet קָצָה נַפְשִׁי בָּאֹכֶל בְּדַבְּרוֹ אֵלַי.

Verleihen, 1) Geld auf Zinsen הִלְוָה, נָתַן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ. Er verleiht Pferde יַשְׁאִיל סוּסִים אֶת אֲנָשִׁים בְּכֶסֶף. 2) Der Königen den Sieg verleiht הַנֹּתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים.

Verleiten, Einen, הִדִּיחַ אִישׁ. Sich verleiten lassen פִּתָּהוּ. Er hat ihn zum Trunke verleitet הִנְדִּיחַ וְשָׁתָה יַיִן וְשֵׁכָר, s. Verführen.

Verleumdung, die, *רְכִילוּת, רָכִיל, דִּבָּה רָעָה, דִּבָּה.

Verleumden, הָלַךְ רָכִיל, הוֹצִיא דִבָּה. Er verleumdete nicht mit seiner Zunge לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ. Jemanden, רִגֵּל בְּאִישׁ, הוֹצִיא דִבָּה רָעָה עַל אִישׁ. Einen bei Jemanden הִלְשִׁין אִישׁ אֶל אִישׁ.

Verleumder, der אִישׁ מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ, נִרְגָּן, מַלְשִׁין. Als מְלוֹשֵׁן ;מְלַשֵּׁן oder אִישׁ רָכִיל; Verleumder herumgehen הָלַךְ רָכִיל.

Verleumderische Menschen הֹלְכֵי רָכִיל, אַנְשֵׁי רָכִיל.

Verleben, ich habe meine Jugend glücklich verlebt טוֹבִים הָיוּ יְמֵי נְעוּרַי, יְבַלֶּה שְׁנוֹת נְעוּרָיו בַּנְּעִימִים.

Verlegen, er hat den Schlüssel verlegt לֹא הִנִּיחַ הַמַּפְתֵּחַ בִּמְקוֹמוֹ. 2) Ein Fest — עָשָׂה חַג בְּיוֹם אַחֵר. 3) Die Soldaten הֶעֱבִיר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה לִמְקוֹמוֹת אֲחֵרוֹת.

Verlegen, eine verlegene Waare סְחוֹרָה נוֹשָׁנָה לֹא הָדָר לָהּ.

Verlegen sein, verwirrt נָבוֹךְ. Er ist um eine Antwort — לֹא יִמְצָא מַעֲנֶה, אֵין מַעֲנֶה בְּפִיו.

Verlegenheit, die, מְבוּכָה.

Verlesen, s. Vorlesen.

Verletzung, die, אָסוֹן, מוּם. Einem Menschen eine Verletzung beibringen נָתַן מוּם בְּאָדָם.

Verletzen, 1) Einen an der Hand נָתַן מוּם בְּיַד אָדָם. 2) Jemands Recht, Ehre, גָּזַל מִשְׁפַּט אִישׁ, *פָּגַע בִּכְבוֹד אִישׁ.

Verlechzen, ihre Zunge verlechzt vor Durst לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה.

Verlängern, verlängere deine Seile הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ. Am Abend, wenn sich die Schatten — כִּי יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב. Jemands Tage הַאֲרֵךְ יְמֵי אִישׁ.

Verlästern, s. Lästern, Schmähen.

Verläßlich, נֶאֱמָן.

Verlernen, er hat das Singen verlernt שָׁכַח הַשִּׁיר אֲשֶׁר לָמַד.

Vermachen, 1) ein Loch סָתַם חוֹר. 2) Einem sein Vermögen *עָזַב לְאִישׁ חֵילוֹ בְּצַוָּאָה.

Vermaledeien, Einen קִלֵּל אֵת.

Vermodern, רָקַב, עָבַשׁ.

Vermöglich, er ist יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Vermöge seines Befehles כְּמִצְוָתוֹ, s. Nach (Vorwort).

Vermögen, 1) können יָכֹל. Ich weiß, daß du Alles vermagst יָדַעְתִּי כִּי כֹל תּוּכַל. Sie vermochten nicht, ihm zu antworten לֹא יָכְלוּ לַעֲנוֹת אֹתוֹ. Weil Gott nicht vermochte מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ. Thue ihm, was deine Hand vermag עֲשֵׂה לוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ. 2) Einen zu Etwas, s. Bereden.

Vermögen, das, הוֹן, אוֹן, חַיִל. Er hat ein großes — רַב חֵילוֹ. Sein ganzes — כֹּל אֲשֶׁר יִמָּצֵא לוֹ. Wenn sein Vermögen nicht hinreicht אִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ.

Vermögend, ich bin nicht לֹא אוּכַל.

Vermuthung, die, אוֹמֶר*, s. Meinung, Gedanke.

Vermuthen, dich zu sehen, hab' ich nicht vermuthet רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי. Das hätte ich nicht von euch vermuthet לֹא דִמִּיתִי עֲשׂה תַעֲשׂוּ כָּזֹאת.

Vermummen, ein Kind כִּסָּה כָל בְּשַׂר הַיֶּלֶד בִּבְגָדִים. Sich — הִתְכַּסָּה בְּ, כִּסָּה פָנָיו, שׂוּם מַסְוֶה עַל פָּנָיו, הִשְׁתַּנָּה.

Vermauern, 1) eine Oeffnung סָתַם חוֹר בָּאֲבָנִים וּבַשִּׂיד. 2) Einen Schatz הֵסֵב אוֹצָר חוֹמָה.

Vermiethen, sich, הִשָּׂכֵר, הִשְׂתַּכֵּר. Einem ein Haus *הַשְׂכִּיר בֵּיתוֹ לְאִישׁ.

Vermittler, der, מְפַשֵּׁר*.

Vermitteln, Streitigkeiten עָשָׂה פְּשָׁרָה בֵּין אַנְשֵׁי הָרִיב.

Vermittelst seines Beistandes בְּעֶזְרָתוֹ.

Verminderung, die, *מִעוּט.

Vermindern, sie wird euch — וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם. Er soll ihren Unterhalt nicht — שְׁאֵרָהּ לֹא יִגְרָע. Das Volk vermindert sich יִמְעַט הָעָם.

Vermissen, Niemand von ihnen wurde vermißt לֹא נִפְקַד, לֹא נֶעְדַּר מֵהֶם אִישׁ. Man wird dich bei Tische — תִּפָּקֵד כִּי יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ.

Vermischen, Wein mit Wasser מָהַל יַיִן בַּמַּיִם. Mit Oel vermischt בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן, s. Vermengen.

Vermeiden, ich vermied es, ihn zu sprechen חָדַלְתִּי מִדַּבֵּר עִמּוֹ.

Vermählung, die, חֲתֻנָּה.

Vermählen, sich, s. Verheirathen.

Vermehrung, die, einer Familie מַרְבִּית הַבַּיִת.

Vermehren, Etwas הִרְבָּה אֵת. Sich — רָבָה. Sich wie die Fische — דָּגָה לָרֹב.

Vermächtniß, das, dieser Ring ist das Vermächtniß Eines meiner Freunde אֶחָד מֵרֵעַי עָזַב לִי הַטַּבַּעַת הַזֹּאת בְּצַוָּאָתוֹ.

Vermengen, Gerste mit Weizen בָּלַל שְׂעֹרִים בְּחִטִּים. Sich mit Etwas הִתְבּוֹלֵל, הִתְעָרֵב בְּ.

Vermänteln, s. Bemänteln.

Vermessen sein, הֵעֵז פָּנָיו, הֵזִיד, s. Erfrechen. Ein vermessener Mensch, עַז פָּנִים, חֲזַק מֵצַח.

Vermessenheit, die, *עַזּוּת פָּנִים.

Fern von der Stadt רָחוֹק מִן הָעִיר. Fern von dem Lager הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה. Aus einem fernen Lande מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה, מֵאֶרֶץ מֶרְחָק, מֵאֶרֶץ מֶרְחַקִּים. Von fern stehen עָמַד מֵרָחוֹק, מִנֶּגֶד. Die dir fern stehen רְחֵקֶיךָ. Die fernen Zeiten

חָלִילָה לִי. Das sei fern von mir! עִתִּים רְחוֹקוֹת מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה.

Ferne, die, מֶרְחָק, מֶרְחַקִּים, מַרְחַקִּים. In die Ferne sehen הַבֵּט לְמֵרָחוֹק.

Ferner sah ich unter der Sonne וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

Fernerhin, עוֹד, s. Künftig.

Vernageln, eine Thür תָּקַע יְתֵדוֹת בַּדֶּלֶת לְסָגְרָהּ.

Vernachläßigen, er vernachläßigt sein Geschäft יִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ, יִרְפּוּ יָדָיו מִמְּלַאכְתּוֹ.

Vernarben, s. Verharschen.

Vernarren, sich in ein Mädchen הִסְכַּל בְּאַהֲבָתוֹ אֶת הַנַּעֲרָה.

Vernunft, die, בִּינָה, תְּבוּנָה.

Vernunftlos, s. Unvernünftig.

Vernunftlosigkeit, die, חֹסֶר תְּבוּנָה.

Vernichtung, die, כִּלָּיוֹן, אֹבֵד, אֲבַדּוֹן, אַבְדָן.

Vernichten, Etwas אִבֵּד, הֶאֱבִיד, כִּלָּה, הִצְמִית אֶת. Gott hat den Ort der Sünder vernichtet כָּלָה יַעֲשֶׂה שַׁדַּי אֶת מְקוֹם הָרְשָׁעִים. Vernichten will ich sie אָסֹף אֲסִיפֵם. Ich vernichte deinen Mutterstamm וְדָמִיתִי אִמֶּךָ. Wie bist du vernichtet אֵיךְ נִדְמֵיתָ.

Vernünftig, ein vernüftiger Mann נָבוֹן, מֵבִין; אִישׁ תְּבוּנוֹת, אִישׁ בִּינָה.

Verneigung, die, *קִידָה.

Verneigen, sich הִשְׁתַּחֲוָה אַפַּיִם אַרְצָה. ʼ

Verneigung, die, *שְׁלִילָה.

Verneinen, אָמַר לֹא, אַיִן, s. Bejahen. Ein verneinender Satz *מִשְׁפָּט שׁוֹלֵל.

Vernehmlich, s. Verständlich.

Vernehmen, 1) hören שָׁמַע, הֶאֱזִין. 2) Die Zeugen, s. Verhören.

Vernehmen, das, dem Vernehmen nach kommt mein Bruder hieher in einem Monat כְּפִי הַנִּשְׁמָע יָבוֹא אָחִי הֲלוֹם בְּעוֹד חֹדֶשׁ יָמִים.

Veredeln, von Pflanzen הַשְׁבֵּחַ אֶת.

Verehelichen, s. Verheirathen.

Verehrung, die, *כִּבּוּד.

Verehrungswürdig, er ist לוֹ נָאוָה כָבוֹד.

Verehren, Einen, כַּבֵּד אִישׁ.

Verehrer, der, seine — מְכַבְּדָיו.

Verewigen, er hat seinen Namen verewigt שְׁמוֹ לְעוֹלָם יְהִי, לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה, זִכְרוֹ לֹא יָסוּף.

Verächtlich, der Verworfene ist ihm — נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס. Das Würdige von dem Verächtlichen sondern הוֹצֵא יָקָר מִזּוֹלֵל.

Veränderung, die, *שִׁנּוּי.

Veränderlich, s. Unbeständig.

Verändern, Etwas שַׁנֵּה אֶת. Sein Geruch hat sich nicht verändert רֵיחוֹ לֹא נָמָר.

Vererben, das von meinem Vater auf mich vererbte Haus הַבַּיִת אֲשֶׁר הָיָה לִי לִירוּשָּׁה מֵאֵת אָבִי.

Verfahren, mit Jemanden עָשָׂה עִם אִישׁ, עוֹלֵל לְאִישׁ.

Verfahren, das, דֶּרֶךְ, מַעֲשֶׂה.

Verfall, der, eines Reiches מַפֶּלֶת.

Verfallen, 1) wie verfällst du darauf? אֵיךְ עָלְתָה זֹאת עַל לִבְּךָ. 2) Meine Gestalt verfällt vor Gram עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי. 3) Sein Pfand ist verfallen לֹא יָשִׁיבוּ לוֹ עֲבוֹטוֹ כִּי הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד לְגָאֳלוֹ.

Verfangen, sich im Reden הִוָּקֵשׁ בְּאִמְרֵי פִיו.

Verfassung, die, s. Einrichtung 2).

Verfassen, ein Buch עָשָׂה (*חִבֵּר) סֵפֶר.

Verfasser, der, eines Buches עֹשֵׂה (*מְחַבֵּר) הַסֵּפֶר.

Verfolgung, die, *רְדִיפָה.

Verfolgen, Einen, רָדַף, הִדְבִּיק, הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ; רָדַף, רַדֵּף, הִרְדִּיף אִישׁ.

Verfolger, der, רֹדֵף, מְרַדֵּף.

Vervollkommnen, sich *הִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת שָׁלֵם.

Vervollständigen, Jemands Worte מַלֵּא דִּבְרֵי אִישׁ.

Verfaulen, רָקַב. Die Aepfel sind im Keller verfault הַתַּפּוּחִים נִשְׁחֲתוּ וְנִרְקְבוּ בַּמַּרְתֵּף, s. Faulen.

Verfügung, die, s. Befehl, Beschluß 2).

Verfügen, 1) Befehlen, צִוָּה. 2) Sich an einen Ort, הִקָּרֵה אֶל מָקוֹם.

Verführung, die, *פִּתּוּי, הֲסָתָה. Verführungen מַדּוּחִים.

Verführen, 1) Waaren הָבֵא מַעֲרָבִים בַּעֲגָלָה אֶל מְקוֹמוֹת רְחוֹקוֹת. 2) Einen, פַּתֵּה, הַתְעֵה, הַטְעֵה, הָסֵת אִישׁ. Der Muthwille deines Herzens hat dich verführt זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ. Einen durch

glatte Worte — הֲדִיחַ אִישׁ בְּחֵלֶק שְׂפָתָיו. Einen zum Bösen — הַטֵּה לֵב אִישׁ לְדְבַר רָע. Er ließ sich von ihr — נִפְתָּה לִבּוֹ עָלֶיהָ.

Verführer, der, eines Mädchens, הַמְפַתֶּה אֶת הַנַּעֲרָה וְשֹׁכֵב עִמָּהּ.

Verführerische Aussprüche, מַשְׂאוֹת מַדּוּחִים.

Vervielfältigen, sich, רָבָה, s. Vermehren.

Verfinsterung, die, הִתְקַדְּרוּת*.

Verfinstern, sich, חָשַׁךְ, הִתְקַדֵּר. Ich verfinstere die Erde, וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ.

Verfeinden, Freunde mit einander שׂוּת אֵיבָה בֵּין רֵעִים. Er verfeindet sich mit allen Leuten יֵהָפֵךְ כָּל אִישׁ לוֹ לְאוֹיֵב.

Verfeinern, die Sprache, לַמֵּד לְשׁוֹנוֹ דַּבֵּר צַחוֹת.

Verfluchen, er verfluchte seinen Geburtstag קִלֵּל אֶת יוֹמוֹ. Verflucht sei der Mann אָרוּר הָאִישׁ.

Verfliegen, wie ein Traum עוּף כַּחֲלוֹם. Ihre Herrlichkeit verfliegt יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם.

Verfließen, vom Wasser, s. Verlaufen; von der Zeit, עָבֹר.

Verflechten, sich, הִשְׂתָּרֵג.

Verfehlen, den rechten Weg, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר; das Ziel, הַחֲטֵא, s. Fehlschießen.

Verfechten, die Sache Jemands, רִב רִיב אִישׁ.

Verfälschen, den Wein mit Wasser מָהֹל יַיִן בַּמָּיִם; von Münzen und Schriften, זַיֵּף אֶת*.

Verfänglich, er that eine verfängliche Frage an mich שָׁאַל אֹתִי בְּעָרְמָה לְלָכְדֵנִי.

Verfertigen, Gefäße, עָשׂה כֵּלִים. Er verfertigte viele Gleichnisse תִּקֵּן מְשָׁלִים הַרְבֵּה.

Verpachten, Etwas, הַשְׂכֵּר אֶת*.

Verpichen, Etwas, כָּפֹר בַּכֹּפֶר אֶת.

Verpflanzen, einen Weinstock, עָקֹר גֶּפֶן לְנָטְעָהּ בְּמָקוֹם אַחֵר.

Verpflichten, ich bin verpflichtet zu bezahlen עָלַי לְשַׁלֵּם. Sich — הִתְחַיֵּב*.

Verpflegung, die, כַּלְכָּלָה*.

Verpflegen, Einen, כַּלְכֵּל אֶת.

Verpfleger, der, meines Hauses, nach Einigen, בֶּן מֶשֶׁק בֵּיתִי.

Verpfänden, Jemanden seinen Ring, נָתַן טַבַּעְתּוֹ לְאִישׁ לְעֵרָבוֹן. Wir müssen unsere Häuser בָּתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים.

Verprassen, sein Vermögen, אַבֵּד הוֹנוֹ בְּמִשְׁתֶּה וּבְתַעֲנוּגִים.

Verzagtheit, die, מֹרֶךְ.

Verzagen, הִמּוֹג, הִתְמוֹגֵג. Daß das Herz verzage, לָמוּג לֵב. Sie verzagten, נָמֹגוּ, נָמֵס לְבָבָם. Verzage nicht, אַל יֵרַךְ לְבָבְךָ. Er machte ihn verzagt, הֵמֵס, הֵרֵךְ לִבּוֹ. Ein verzagtes Herz, לֵב נָמֵס. Der Verzagte, רַךְ הַלֵּבָב.

Verzögern, eine Sache, אַחֵר לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Ihre Tage werden nicht verzögert יָמֶיהָ לֹא יִמָּשֵׁכוּ.

Verzug, der, ohne — בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב*.

Verziehen, 1) sie verzieht ihre Kinder תִּמְנַע מוּסָר מִילָדֶיהָ בְּגַדְּלָהּ. 2) Den Mund, הַפְטֵר בְּשָׂפָה. 3) Die Wolken haben sich verzogen נָפֹצוּ הֶעֲנָנִים. 4) Verziehe ein wenig, s. Warten.

Verzicht leisten, auf Etwas חָדֹל מִדָּבָר, נָטֹשׁ דָּבָר.

Verzinnen, ein Gefäß, צַפֵּה כְלִי בְּדִיל.

Verzieren, mit Silber und Gold verziert er es, בְּכֶסֶף וְזָהָב יְיַפֵּהוּ.

Verzeihung, die, סְלִיחָה.

Verzeihen, Einem, סָלֹחַ לְאִישׁ; Einem die Sünden סָלֹחַ לְחַטֹּאות אִישׁ. Du bist gut und verzeihend טוֹב וְסַלָּח אַתָּה.

Verzeichniß, das, רְשִׁימָה*.

Verzeichnen, Etwas, כְּתֹב אֶת. Verzeichnet in der Schrift רָשׁוּם בִּכְתָב.

Verzäunen, Etwas, גְּדֹר אֶת, בְּעַד; den Weg mit Dornen, שׂוּךְ דֶּרֶךְ בַּסִּירִים.

Verzweifeln, an Etwas, הִוָּאֵשׁ מִן. Ein Verzweifelter, נוֹאָשׁ.

Verzehnten, das Getreide, עַשֵּׂר, הַעֲשֵׂר אֶת הַדָּגָן.

Verzehren, Etwas, 1) eigentl. אָכֹל אֶת. 2) Sie wurden vom Feuer verzehrt; נֶאֶכְלוּ, אֻכְּלוּ בָּאֵשׁ, הָיוּ לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Verzärtelung, die, aus Verzärtelung und Verweichlichung מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ.

Verzärteln, ein Kind, פַּנֵּק, עַנֵּק, יָלֶד. Der, die Verzärtelte, הֶעָנֹג, הָעֲנֻגָּה, הַמְעֻנָּגָה.

Verzerren, den Mund, קָרֹץ שְׂפָתָיו.

Verkalben, die Kuh hat verkalbt, שִׁכְּלָה הַפָּרָה.

Verkohlen, Holz, הָפֵךְ עֵצִים לְגַחֲלֵי אֵשׁ.

Verkochen, es ist verkocht worden, בָּשֵׁל הַרְבֵּה וְכָלָה.

Verköstigen, s. Beköstigen.

Verkörperung, die, הַגְשָׁמָה*.

Verkauf, der, eines Hauses, eines Sklaven, מִמְכַּר בַּיִת, מִמְכֶּרֶת עֶבֶד.

Verkaufen, Etwas für Geld, מָכֹר דָּבָר בְּכֶסֶף; Getreide, הַשְׁבֵּר שֶׁבֶר, בָּר. Verkaufe mir Speise הַשְׁבִּירֵנִי אֹכֶל. Sich selbst (als Sklaven), הִמָּכֵר. Etwas Verkauftes, מִמְכָּר. Außer seinen verkauften Gütern, von den Vätern her, לְבַד מִמְכָּרָיו עַל הָאָבוֹת.

Verkündigung, die, קְרִיאָה, 'הַכְרָזָה, בְּשׂוֹרָה.

Verkündigen, Einem Etwas הַגֵּד דָּבָר לְאִישׁ; הַשְׁמִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ. Einem etwas Angenehmes, בַּשֵּׂר אִישׁ; בַּשֵּׂר טוֹב אֶת אִישׁ.

Verkündiger, der, מַגִּיד, מַשְׁמִיעַ, מְבַשֵּׂר.

Verkürzen, das Leben, קַצֵּר יָמִין. Die Jahre der Frevler werden verkürzt שְׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה. Einem den Lohn, גָּרַע מִשְׂכַּר אִישׁ. Sich die Zeit, s. Vertreiben.

Verkäuflich, sie brachten allerlei verkäufliche Dinge מְבִיאִים כָּל מֶכֶר.

Verklagen, Einen bei Gericht הָבֵא רִיבוֹ עִם אִישׁ אֶל הַשֹּׁפֵט, 'תָּבֹעַ אִישׁ לְדִין.

Verkleiden, sich, הִתְחַפֵּשׂ, הִשְׁתַּנֵּה.

Verkleinern, Etwas, הַקְטִין אֶת.

Verkleben, ein Loch mit Lehm סָתֹם חוֹר בְּטִיט; fig. Ihre Augen sind verklebt, daß sie nicht sehen טַח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם. So seien seine Augen verklebt הָשַׁע עֵינָיו.

Verknüpft sein, mit Etwas, קָשׁוּר בְּ.

Verkehr, der, 1) Handel. Ein großer — סַחַר, מִסְחָר הַרְבֵּה. 2) Verkehr mit Einem haben, s. Umgang.

Verkehrtheit, die, סֶלֶף, תַּהְפֻּכוֹת, עִקְּשׁוּת, לְזוּת.

Verkehren, 1) die Worte Jemands הָפֵךְ דִּבְרֵי אִישׁ. Die Bestechung verkehrt die Worte der Gerechten הַשֹּׁחַד יְסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים. Ein verkehrtes Herz עִקֵּשׁ לֵבָב. Ein verkehrter Sinn רוּחַ עִוְעִים. Ein verkehrter Mensch נָלוֹז, נַעֲוֵה. 2) Handeln. Er verkehrt viel יַרְבֶּה לַעֲרֹב מַעֲרָב. 3) Ich verkehre nicht mit ihm דָּבָר אֵין לִי עִמּוֹ, s. Umgehen 2).

Verkennen, Etwas, נַכֵּר אֶת. Deren Zeichen ihr nicht verkennt וְאֹתֹתָם לֹא תְנַכֵּרוּ.

Verkrummen, s. Krumm werden.

Verkriechen, sich, הֵחָבֵא, הִתְחַבֵּא.

Verkrüppeln, ein verkrüppelter Baum עֵץ שְׁפַל הַקּוֹמָה וְרַע הַמַּרְאֶה.

Verrath, der, s. Verrätherei.

Verrathen, ein Geheimniß, גַּלֵּה, גַּלֵּה סוֹד; Einen Flüchtling, גַּלֵּה נוֹדֵד. Wenn ihr unsere Unterredung nicht verrathet אִם לֹא תַגִּידוּ אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה. Alle ihre Freunde haben sie verrathen כָּל רֵעֶיהָ בָּגְדוּ בָהּ.

Verrammeln, s. Versperren.

Verrosten, ein verrosteter Degen חֶרֶב אֲשֶׁר בָּהּ חֶלְאָה. s. Rosten.

Verrucht, ein verruchter Mensch אִישׁ בְּלִיַּעַל. Eine verruchte That מַעֲשֵׂה בְלִיַּעַל, נְבָלָה.

Verrufen, berüchtigt, טְמֵא הַשֵּׁם, (weibl.) טְמֵאַת הַשֵּׁם. Eine verrufene Münze מַטְבֵּעַ פְּסוּלָה*.

Verrauchen, vom Weine, s. Verriechen.

Verriegeln, eine Thür, נְעֹל דֶּלֶת.

Verrichtung, die, מַעֲשֶׂה.

Verrichten, ein Geschäft, עֲשֵׂה מְלָאכָה. Was hast du hier zu verrichten? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָזֶה.

Verriechen, der Wein hat sich verrochen נָמַר רֵיחַ הַיַּיִן.

Verringern, Etwas, הַמְעֵט, גְּרַע אֵת, גְּרַע מִן, הָקֵל אֵת.

Verrinnen, vom Wasser, s. Verlaufen; Verschwinden, von der Zeit, עָבֹר.

Verrücktheit, die, שִׁגָּעוֹן.

Verrücken, 1) einen Tisch, הַעְתֵּק שֻׁלְחָן מִמְּקוֹמוֹ; die Grenze הַסֵּג גְּבוּל. 2) Ein verrückter Mensch, אִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ, מְשֻׁגָּע.

Verreisen, הָלֹךְ מִבֵּיתוֹ בְּדֶרֶךְ.

Verräumen, s. Verlegen.

Verreden, das Weintrinken, אָסֹר אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן.

Verräther, der, גֹּלֶה, מְגַלֵּה סוֹד; בֹּגֵד.

Verrätherei, die, בֶּגֶד. Die Verräther stiften — בֶּגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ.

Verrechnen, sich, טָעָה בְּחֶשְׁבּוֹן; fig. er hat sich in seinen Absichten sehr verrechnet שָׁגָה הַרְבֵּה מְאֹד בְּמוֹעֲצוֹתָיו.

Verrenken, du könntest dir den Fuß, פֶּן תִּתְקַע כַּף יְרֵכְךָ.

Verschanzen, eine Stadt, שָׁפַךְ סֹלְלָה סָבִיב לָעִיר.

Verschaffen, ich kann mir kein Geld, לֹא אֶמְצָא אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לִי כֶּסֶף. Ich habe mir Holz verschafft הֲכִינוֹתִי לִי עֵצִים.

Verscharren, Silber in die Erde טָמַן כֶּסֶף בָּאָרֶץ.

Verschonen, Jemanden, חָמַל, חוּס עַל אִישׁ, s. Schonen. Er hat seinen Gegner auf dem Schlachtfeld verschont חָמַל עַל מִתְקוֹמְמוֹ בִּשְׂדֵה קְרָב וְלֹא פָּגַע בּוֹ.

Verschollen, er ist, אָבַד זִכְרוֹ, לֹא יִזָּכֵר שְׁמוֹ.

Verschönern, Etwas, יִפָּה אֶת.

Verschuldung, die, gegen Gott, אַשְׁמַת יְיָ.

Verschulden, 1) sich an Gott, אָשַׁם לֵאלֹהִים. Wir haben uns an unserem Bruder verschuldet אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ. 2) Er ist verschuldet, רַבִּים נֹשָׁיו.

Verschieben, Etwas, s. Aufschieben.

Verschieden, ihre Gesetze sind verschieden von den Gesetzen aller Völker, (דָּתֵי) דָּתֵיהֶם שֹׁנוֹת מִכָּל עָם.

Verschiedenheit, die, der Meinungen, *חִלּוּק הַדֵּעוֹת; der Gegenstände, *הֶבְדֵּל הָעִנְיָנִים.

Verschütten, 1) einen Brunnen, סָתַם, סִתֵּר בְּאֵר. 2) Wasser, שָׁפַךְ מַיִם.

Verschümmeltes Brod, *לֶחֶם מְעֻפָּשׁ, s. Schümmeln.

Verschießen, ich habe meine Pfeile verschossen יָרִיתִי כָּל חִצַּי.

Verschicken, s. Versenden.

Verscheiden, er ist verschieden, גָּוַע, יָצְאָה נַפְשׁוֹ.

Verscheuchen, einen Vogel, הֵשִׁיב עוֹף. Ein verscheuchtes Reh, צְבִי מֻדָּח.

Verschwörung, die, קֶשֶׁר. Eine anstiften, קָשַׁר קֶשֶׁר.

Verschwören, 1) das Weintrinken, הִשְׁבִּיעַ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן. 2) Sich wider seinen Herrn, קָשַׁר קֶשֶׁר, הִתְקַשֵּׁר עַל אֲדֹנָיו. Die Verschworenen, קֹשְׁרִים.

Verschwiegen halten, Etwas, הִכְחִיד דָּבָר תַּחַת לְשׁוֹנוֹ, הִסְתִּיר דָּבָר. Das bleibt — אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא יַגֵּד דְּבָרֵנוּ זֶה. Ein verschwiegener Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יְגַלֶּה סוֹד.

Verschwinden, der Engel verschwand הַמַּלְאָךְ הָלַךְ מֵעֵינָיו. Der Schuldner ist verschwunden הַלֹּוֶה נֶחְבָּא לִבְרֹחַ. Meine Hoffnung, meine Freude ist verschwunden אָבְדָה תִקְוָתִי; נֶאֶסְפָה שִׂמְחָתִי מִמֶּנִּי, גָּלָה מְשׂוֹשִׂי.

Verschweigen, Etwas, s. Verschwiegen halten. Verschweige mir nichts אַל תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר.

Verschwägern, sich, הִתְחַתֵּן.

Verschwelgen, sein Vermögen, אִבַּד הוֹנוֹ בְּרָדְפוֹ אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Verschwendung, die, *אִבּוּד הוֹן.

Verschwenden, seine Kraft, כִּלָּה כֹּחוֹ; sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ.

Verschwender, der, מְאַבֵּד הוֹן.

Verstatten, s. Erlauben.

Verstand, der, בִּינָה, תְּבוּנָה, תְּבוּנוֹת. Als er seinen Verstand verleugnete, בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ.

Verstandlos, חֲסַר לֵב, בַּר טַעַם.

Verstohlen, s. Heimlich.

Verstoß, der, in einer Rechnung *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן.

Verstoßen, er hat sein Volk verstoßen הִדִּיחַ אֶת עַמּוֹ. Der, die Verstoßene, נִדָּח, נִדָּחָה. Eine Frau, die von ihrem Manne verstoßen ist אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ.

Verstopfen, eine Quelle, סָתַם, כִּתֵּם מַעְיָן; sich die Ohren, אָטַם, הֶאְטִים אָזְנָיו.

Verstocken, das Herz, חִזֵּק, הִקְשָׁה, הִקְשִׁיחַ, כִּבֵּד חָזָק, כָּבֵד, הִכְבִּיד, אִמֵּץ לֵב. Er ist verstockt, כָּבֵד לִבּוֹ.

Verstorbene, der, הַמֵּת.

Verstört, ich saß, וָאֵשְׁבָה מְשׁוֹמֵם.

Verstummen, er verstummte, נֶאֱלַם; (fig.) er ver-

stummte vor Schaam, נֶאֱלַם מִבּוֹשֶׁת וְלֹא יִפְתַּח פִּיו.

Verstümmeln, die Hände, die Füße, קַצֵּץ יָדַיִם, רַגְלַיִם.

Versteinert, er war wie, דָּמַם כָּאָבֶן.

Verstihen, 1) Worte, הָבֵן אֲמָרִים. Sie verstehen einander nicht לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ. Ein Mann, der es versteht, die Harfe zu spielen אִישׁ יוֹדֵעַ לְנַגֵּן בְּכִנּוֹר. 2) Ich habe mich mit ihm darüber verstanden לִבִּי כְּלִבּוֹ בַּדָּבָר הַזֶּה.

Verstellen, sich, 1) durch Kleider, הִתְחַפֵּשׂ. 2) In Worten verstellt sich der Feind הִשְׁתַּנָּה. בִּשְׂפָתָיו יִנָּכֵר שׂוֹנֵא.

Verständig, ein verständiger Mann, נָבוֹן, מֵבִין, אִישׁ לֵבָב. Verständig Handeln, הַשְׂכֵּל לַעֲשׂוֹת.

Verständigen, Einen, הָבֵן אִישׁ.

Verständlich, er spricht, כָּל אִישׁ יִשְׁמַע אֶת דְּבָרָיו.

Verständniß, das, in einem guten Verständnisse mit Jemanden leben יָשֹׁב בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ.

Verstecken, Einen, הַחֲבֵא אִישׁ, s. Verbergen. Sich in eine Kammer — הֵחָבֵא, הִתְחַבֵּא בַּחֶדֶר; fig. ein Weib mit versteckter Absicht אִשָּׁה נְצֻרַת לֵב. Versteckte Menschen, נַעֲלָמִים.

Verstärken, eine Armee, רַבֵּה צְבָא.

Verstricken, sich durch Etwas, הִוָּקֵשׁ, הִתְנַקֵּשׁ בְּ.

Verstreichen, 1) s. Verkleben, Verpichen. 2) Von der Zeit, עָבֹר. Er ließ die Zeit — הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד.

Verschlag, der, von Brettern, מִסְגֶּרֶת קְרָשִׁים.

Verschlagen, ein verschlagener Mensch, נוֹכֵל, s. Arglistig.

Verschlagenheit, die, נְכָלִים.

Verschlafen, die Zeit, יָשֹׁן, נוּם עַד אֲשֶׁר עָבַר הַמּוֹעֵד. Er hat die Zeit der Arbeit verschlafen הִרְבָּה לִישׁוֹן וַיּוֹחֶר זְמַן נְסִיעָתוֹ.

Verschlafen sein, אָהֹב שֵׁנָה מְאֹד.

Verschlossenheit, des Mutterleibes, עֹצֶר רָחַם.

Verschlummern, s. Verschlafen.

Verschlucken, bis ich meinen Speichel verschlucke עַד בִּלְעִי רֻקִּי.

Verschlimmern, seine Krankheit verschlimmerte sich täglich יֶחֱזַק עָלָיו חָלְיוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Verschlingen, 1) sich in einander schlingen הִסְתַּבֵּךְ, s. Verflechten. 2) Eben so wie Verschlucken. Verschlingen einen Bissen, בָּלַע אֹכֶל. Ich reiße ihm das Verschlungene aus dem Munde וְהוֹצֵאתִי אֶת בִּלְעוֹ מִפִּיו. Gelangten deine Worte an mich, so verschlang ich sie נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאוֹכְלֵם.

Verschließen, Thüren, סָגֹר דְּלָתוֹת. Die Häuser sind verschlossen, הַבָּתִּים מְסֻגָּרִים. Die Stadt Jericho blieb verschlossen וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת. Die Augen — עָצַם, עַצֵּם, עָצָה עֵינָיו; den Mund, אָטַם שְׂפָתָיו, קָפַץ פִּיו; die Hand, קָפַץ יָדוֹ; den Himmel, daß es nicht regnet, עָצַר הַשָּׁמַיִם; den Mutterleib, סָגַר בְּעַד רֶחֶם אִשָּׁה, עָצַר אִשָּׁה מִלֶּדֶת.

Verschleudern, sein Geld, הוֹצֵא כַסְפּוֹ לְלֹא יוֹעִיל.

Verschleiern, das Gesicht, כַּסֵּה הַפָּנִים בַּצָּעִיף. Sie verschleierte sich, לָקְחָה הַצָּעִיף וַתִּתְכָּס, כִּסְּתָה בַּצָּעִיף וְהִתְעַלְּפָה.

Verschlechtern, sich, הֵהָפֵךְ לְרָע. Die Zeiten verschlechtern sich, הַזְּמַן יָרַד מַטָּה.

Verschleppen, Etwas, סָחֹב דָּבָר אֶל אַחַד הַמְּקוֹמוֹת.

Verschmachten, die vor Hunger, הָעֲטוּפִים בָּרָעָב. Mein Herz, meine Seele verschmachtet יַעֲטֹף לִבִּי, נַפְשִׁי עָלַי תִּתְעַטָּף, נַפְשִׁי יְבֵשָׁה. Die schönsten Jungfrauen schmachten vor Durst, תִּתְעַלַּפְנָה הַבְּתוּלוֹת הַיָּפוֹת בַּצָּמָא. Meine Augen verschmachten im Harren auf meinen Gott כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי.

Verschmachten, das, der Augen, כִּלְיוֹן עֵינַיִם.

Verschmitzt, s. Verschlagen.

Verschmieren, s. Verkleben.

Verschmähen, Etwas, מְאֹס דָּבָר, בְּדָבָר, s. Verachten.

Verschmelzen, 1) Alles Blei, הַתֵּךְ כָּל הָעֹפֶרֶת. 2) Gold mit Silber, הַתֵּךְ זָהָב וָכֶסֶף לְחַבְּרָם יַחְדָּו.

Verschmerzen, einen Verlust, חֲדֹל לְהֵעָצֵב עַל נִזְקוֹ.

Verschnappen, sich im Reden, בַּטֵּא בִשְׂפָתַיִם.

Verschnaufen, s. Ausschnaufen.

Verschnitten, כָּרוּת, כְּרוּת שָׁפְכָה. Der Verschnittene, סָרִים, plur. סָרִיסִים.

Verschneiet, das Haus ist, הַשֶּׁלֶג כִּסָּה אֶת הַבַּיִת.

Verschämt, s. Schamhaft.

Verschenken, sein Geld, נָתַן כַּסְפּוֹ לַאֲנָשִׁים.

Verscherzen, du hast dir sein Wohlwollen durch deine Unbesonnenheit verscherzt, סָר חַסְדּוֹ מֵאִתְּךָ בִּדְבָרֶיךָ הַנִּמְהָרִים.

Versparen, s. Aufsparen.

Verspotten, Einen, לָעַג לְ, צָחַק בְּ, שָׂחַק, הִשְׂתַּחֵק עַל, קִלֵּס אֶת, הִתְקַלֵּס בְּ. Er verspottet ihn, שָׂמוֹ לְלַעַג וּלְקֶלֶס.

Verspielen, sein Geld im Würfelspiele *אִבֵּד כַּסְפּוֹ בִּצְחֹק הַקּוּבִיָּאוֹת.

Verspäten, sich, אִחֵר מִן הַמּוֹעֵד, s. Ausbleiben 2).

Versperren, s. Verschließen.

Verspritzen, alles Wasser, זָרַק אֶת כָּל הַמַּיִם סָבִיב סָבִיב.

Versprechen, 1) Er hat mir eine Belohnung versprochen דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר אֶתֵּן לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתְךָ. 2) Sich mit einem Mädchen, s. Verloben. 3) Ich verspreche mir nichts von ihm, אֵין תִּקְוָה מִמֶּנּוּ. 4) Ich habe mich nur versprochen, שָׁגִיתִי בְּדַבְּרִי דְבָרַי.

Versprengen, die Feinde, פִּזֵּר הָאוֹיְבִים לְכָל רוּחַ.

Verschrumpfen, s. Einschrumpfen.

Verschreiben, 1) dieser verschreibt sich eigenhändig dem Herrn, זֶה יִכְתּוֹב יָדוֹ לַיְיָ. 2) Waaren, כָּתַב אִגֶּרֶת לְאִישׁ לִשְׁלֹחַ אֵלָיו מַעֲרָבִים. 3) Die Zahl ist verschrieben, שָׁגָה הַכּוֹתֵב הַמִּסְפָּר. 4) Einem Kranken eine Arzenei, רָשַׁם רְפֻאוֹת בִּכְתָב אֲשֶׁר יְכִינוּ לַחוֹלֶה.

Verschreien, Jemanden, הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל אִישׁ.

Frage, die, *שְׁאֵלָה, שְׁאֵלָה. Die brennende Frage (in der Politik) הָעִנְיָן הַמַּדִּינִי הַלּוֹהֵט בְּקֶרֶב הָעַמִּים.

Frageweise, *בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה.

Fragen, 1) Nach Jemands Namen, שָׁאַל לְשֵׁם אִישׁ. Einen Etwas, דָּרַשׁ דָּבָר מֵעִם אִישׁ. Er fragte mich, ob ich mit ihm reisen will, שְׁאָלַנִי לֵאמֹר הֲתֵלֵךְ אִתִּי בַדֶּרֶךְ. Ich habe ihn darüber um Rath gefragt, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו לֵאמֹר עוּצָה אִתִּי עֵצָה 2) Er fragte nicht nach dem Gelde אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה אֵין כֶּסֶף נֶחְשָׁב בְּעֵינָיו, s. Achten, Bekümmern.

Frachtgeld, das, שְׂכַר נֹהֵג עֲגָלָה עֲמוּסָה מַשָּׂא.

Fraß, der, der Vögel, מַאֲכַל עוֹף הַשָּׁמַיִם. Den wilden Thieren zum Fraße werden, הָיָה לְמַאֲכָל, לְאָכְלָה לְחַיַּת הַשָּׂדֶה.

Froh, ein frohes Herz, לֵב שָׂמֵחַ, s. Fröhlich.

Frohsinn, der, טוּב לֵבָב.

Frohlocken, über Etwas, גִּיל בְּ, עַל; עָלַז, עָלַץ בְּ. Die Frohlockenden, עַלִּיזִים.

Frohlocken, das, גִּיל, גִּילָה, עֲלִיצוּת.

Frohndienst, der, מַס עֹבֵד. Die Frohndienste, מִסִּים.

Frohnvogt, der, שַׂר מִסִּים, אֲשֶׁר עַל הַמַּס.

Fromm, ein frommer Mann, אִישׁ תָּם, חָסִיד. Die Gemeinde der Frommen, קְהַל חֲסִידִים.

Frommen, was frommt es dir, מַה יִּסְכּוֹן לְךָ, מַה תּוֹעִיל, s. Nützen.

Fronte, die, eines Gebäudes, פְּנֵי הַבִּנְיָן.

Frost, der, קֶרַח.

Frosch, der, צְפַרְדֵּעַ, plur. צְפַרְדְּעִים.

Fröhlich, er ist, לִבּוֹ טוֹב עָלָיו, לִבּוֹ שָׂמֵחַ. Sei fröhlich, יִיטַב לְבָבֶךָ. Einen fröhlich machen, הֵיטִב לֵב אִישׁ. Fröhliche Menschen, שְׂמֵחִים, טוֹבֵי לֵבָב. Der Gesang, der Lärm der Fröhlichen קוֹל מְשַׂחֲקִים, שְׁאוֹן עַלִּיזִים.

Fröhlichkeit, die, טוּב לֵבָב.

Fröhnen, seinen Begierden, הָלַךְ אַחֲרֵי שְׁרִירוּת לִבּוֹ (תַּאֲוַת לִבּוֹ). Seinen buhlenden Leidenschaften fröhnen, הָלַךְ אַחֲרֵי עֲגָבִים.

Frömmigkeit, die, *חֲסִידוּת, צִדְקוּת, צְנִיעוּת.

Frömmler, der, *מִתְחַסֵּד.

Frucht, die, פְּרִי, תְּבוּאָה, תְּנוּבָה, יְבוּל. Früchte, תְּבוּאוֹת, תְּנוּבוֹת, פֵּרוֹת; fig. das ist die Frucht eurer Handlungen, זֶה פְּרִי מַעַלְלֵיכֶם.

Fruchtbar sein, פָּרָה. Fruchtbar machen, הִפְרָה. Ein fruchtbarer Weinstock, גֶּפֶן פֹּרִיָּה. Ein fruchtbares Jahr, שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי הָאֲדָמָה.

Fruchtbaum, der, עֵץ פְּרִי; eßbare Früchte tragend, עֵץ מַאֲכָל.

Fruchtlos, meine Bitte war, לַשָּׁוְא הִתְחַנַּנְתִּי, s. Umsonst, Vergebens.

Fruchten, mein Reden fruchtet nichts bei ihm אַל חִנָּם אֲדַבֵּר אֵלָיו, s. Nützen.

Frau, die 1) eine Person weiblichen Geschlechts אִשָּׁה. Die Weise der Frauen דֶּרֶךְ, אֹרַח נָשִׁים. 2) Die Frau eines Mannes, אֵשֶׁת אִישׁ. Eine Frau nehmen, לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה. 3) Die Magd und ihre Frau, הַשִּׁפְחָה וּגְבִרְתָּהּ.

Frauenliebe, die, אַהֲבַת נָשִׁים.

Frauenzimmer, das, אִשָּׁה. Schöne — נָשִׁים יָפוֹת.

Friedlich, 1) wenn sie dir friedlich antwortet, אִם שָׁלוֹם תַּעַנְךָ. Das Wild auf dem Felde ist dir friedlich geneigt, חַיַּת שָׂדֶה הָשְׁלְמָה לָךְ. 2) Sicher, Ruhig. Und doch bewohnen friedliche Zelte die Räuber, יִשְׁלָיוּ אֹהָלִים לְשֹׁדְדִים.

Friedliebende Männer, אֹהֲבֵי שָׁלוֹם, אַנְשֵׁי שָׁלוֹם.

Friede, der, שָׁלוֹם. Frieden machen mit dem Feinde הַשְׁלֵם עִם, אֶת הָאוֹיֵב. Machet Frieden mit mir עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה, s. Anbieten. Er verschafft mir Frieden יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי.

Friedensopfer, das, זֶבַח שְׁלָמִים.

Friedensstifter, der, zwischen Feinden, הַמַּשְׁלִים אוֹיֵב אֶת אוֹיֵב.

Friedensschluß, der, בְּרִית שָׁלוֹם.

Friedfertig, s. Friedliebend.

Früh, 1) früh aufstehen, הַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּם קוּם. Früh und spät, הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב. Der Thau, der früh zerfließt טַל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ. 2) Die frühern Tage, Drangsale, הַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים, הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת. Man denkt nicht mehr an das Frühere, לֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת. Er kam früher als ich, קִדְּמַנִי בְּבֹאוֹ, בָּא טֶרֶם בֹּאִי. In seiner frühesten Jugend, בִּהְיוֹתוֹ יֶלֶד רַךְ, עוּל יָמִים. 3) Früh sterben, מוּת בְּלֹא עִתּוֹ.

Frühjahr, das, s. Frühling.

Frühling, der, אָבִיב, עֵת הַנִּצָּנִים.

Frühlingsmonat, s. April.

Frühfeige, die, בִּכּוּרָה.

Frühregen, der, מוֹרֶה, יוֹרֶה.

Frühstück, das, לֶחֶם הַנֶּאֱכָל בַּבֹּקֶר.

Frist, die, זְמָן, מוֹעֵד, s. Termin. Ich gebe ihnen eine Frist von hundert und zwanzig Jahren וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה.

Fristen, sein Leben kümmerlich חַיֵּה נַפְשׁוֹ בְּעִצָּבוֹן.

Frieren, 1) es friert mich am ganzen Körper קַר, קָרָה בִּבְשָׂרִי. 2) Das Wasser ist gefroren קָפְאוּ הַמַּיִם וְהָיוּ לְקֶרַח.

Frisch, 1) kühl, frisches Wasser מַיִם קָרִים. 2) Frisches Holz עֵץ לַח. Frische Trauben עֲנָבִים לַחִים. Frische Blätter עָלִים רַעֲנַנִּים. 3) Frisches Fleisch בָּשָׂר חַי. Ein frischer Eselskinnbacken לְחִי חֲמוֹר טְרִיָּה.

Frische, die, לֵחַ.

Frei, 1) von einer Schuld, Strafe נָקִי. Frei sei er (vom Kriegsdienst) für sein Haus נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ. Frei sein von einer Schuld הִנָּקֵה מֵעָוֹן. 2) Ein Knecht, der frei ist von seinem Herrn עֶבֶד חָפְשִׁי מֵאֲדֹנָיו. Frei vom Dienste פְּטוּרִים. 3) Einen von Abgaben frei machen עָשָׂה בֵּית אִישׁ חָפְשִׁי. 4) Ein freier Platz, מָקוֹם רָחָב, נִרְחָב. Du hast ins Freie meinen Fuß gestellt הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלִי. Gehen wir ins Freie נֵלְכָה הַשָּׂדֶה.

Freigebornen, die, חֹרִים.

Freigebig, er ist אִישׁ מַתָּן הוּא.

Frei geben, s. Frei lassen.

Freiheit, die, 1) Gegensatz der Sklaverei חֻפְשָׁה. Sie hat noch nicht die Freiheit erlangt חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן־לָהּ. Einem die Freiheit ankündigen קָרָא דְרוֹר לְ. Einem Eingekerkerten die Freiheit geben הוֹצִיא אִישׁ מִבֵּית הַכֶּלֶא. 2) Ich wandle in -- אֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה.

Frei heraus sagen, דַּבֵּר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ.

Freiwillig geben, הִתְנַדֵּב. Eine freiwillige Gabe נְדָבָה. Dein Volk kommt freiwillig am Tage der Schlacht עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ.

Freiwilligkeit die, נִדְבַת לֵב.

Freitag, der, יוֹם הַשִּׁשִּׁי.

Freijahr, das, שְׁנַת דְּרוֹר.

Freilassen, einen Sklaven שַׁלַּח עֶבֶד חָפְשִׁי, חַפֵּשׁ עֶבֶד. Sie ist noch nicht freigelassen worden לֹא

חֻפְשָׁה. Ein Freigelassener הַיּוֹצֵא חָפְשִׁי, מְחֻפָּשׁ. Einen Gefangenen פִּתַּח אָסִיר.

Freilich, Ja, אֲבָל, s. Gewiß 2).

Freimüthige Menschen, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יְכַחֲדוּ הָאֱמֶת תַּחַת לְשׁוֹנָם, הַמְדַבְּרִים כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבָם.

Freistadt, die, עִיר מִקְלָט.

Freistehen, es steht ihm frei, zu thun, was er will יַעֲשֶׂה אֶת הַטּוֹב בְּעֵינָיו.

Freistellen, ich habe ihm die Wahl freigestellt דִּבַּרְתִּי אֵלָיו לֵאמֹר בְּחַר לְךָ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ.

Frei sprechen, Jemanden von einer Schuld נַקֵּה אִישׁ מֵעָוֹן.

Freudig, mit freudigem Herzen בְּלֵב שָׂמֵחַ, בְּשִׂמְחַת לֵבָב.

Freude, die, שִׂמְחָה, plur. שְׂמָחוֹת; חֶדְוָה, מָשׂוֹשׂ.

Freudetrunken, er war לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ.

Freudengeschrei, das, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה; Eines erheben הָרֵם בְּקוֹל לְשִׂמְחָה.

Freudenvoll, מָלֵא, שֹׂבַע שְׂמָחוֹת.

Freudenfülle, die, שֹׂבַע שְׂמָחוֹת.

Freudenfest, das, sie versammelten sich zu einem Freudenfeste נֶאֶסְפוּ לְשִׂמְחָה. Sie stellten Freudenfeste an (nach der Weinlese) עָשׂוּ הִלּוּלִים.

Freudenruf, der, auf den Bergen הֵד הָרִים.

Freund, der, 1) ein liebender אֹהֵב, רֵעַ. Ein Freund in der Noth אָח לְצָרָה. Der Freund meiner Jugend אַלּוּף נְעוּרַי. Ich habe mir ihn dadurch zum Freunde gemacht הָיָה לִי לְאֹהֵב בְּזֹאת. 2) Ein bekannter, מוֹדָע, מְיֻדָּע, מֵרֵעַ plur. מֵרֵעִים; מַכָּר. 3) Mit dem man in friedlichen Verhältnissen steht. Meine besten Freunde כֹּל אֱנוֹשׁ שְׁלוֹמִי. 4) Ein Freund vom Trinken אֹהֵב יַיִן; 5) s. Verwandte.

Freundin, 1) die, Geliebte רַעְיָה, יְדִידַת נֶפֶשׁ. 2) Bekannte, רֵעָה, plur. רֵעוֹת; רְעוּת.

Freundlich sprechen, mit Jemanden דַּבֵּר שָׁלוֹם, טוֹבוֹת אֶת (אֶל) אִישׁ. In dem freundlichen Gesichte eines Königs ist Leben בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

Freundlichkeit, die, des Gesichtes אוֹר הַפָּנִים.

Freundschaft, die, 1) Vertraulichkeit אַהֲבָה, אַחֲוָה, רֵעוּת*; 2) s. Verwandtschaft.

Freundschaftlich behandeln, Einen הִתְנַהֵג עִם אִישׁ כְּעִם אָח וָרֵעַ.

Freie, das, s. Frei.

Freien, um ein Mädchen דַּבֵּר עַל לֵב נַעֲרָה לְאָרֵשׂ אוֹתָהּ. s. Werben.

Freuen, sich über Etwas, שָׂמֵחַ, שׂוּשׂ בְּ, עַל, חָדָה בְּ, עַל, גִּיל, עָלַז, עָלַץ בְּ. Von Schadenfreude שָׂמֵחַ, עָלַץ לְ. Sich überaus — שָׂמֵחַ עַד מְאֹד, שָׂמֵחַ שִׂמְחָה גְדוֹלָה.

Frech, er war so frech, mir zu sagen הֵעֵז פָּנָיו וַיֹּאמֶר לִי, s. Erfrechen. Er hat ein freches Benehmen Frauenzimmern gegenüber יָעֵז פָּנָיו לְדַבֵּר עֲגָבִים בְּפִיו בְּדַבְּרוֹ עִם נָשִׁים; oder נְבָלָה בְּחֶבְרַת נָשִׁים. Ein frecher Mensch עַז פָּנִים, חֲזַק מֵצַח. Freche Leute חִזְקֵי מֵצַח, עַזֵּי פָנִים. Ein freches Weib עַזַּת פָּנִים. Freche Reden gegen Jemanden führen דַּבֵּר עַל אִישׁ עָתָק.

Frechheit, die, עֹז (*עַזּוּת) פָּנִים.

Fremd, 1) ausländisch. Ein fremdes Volk עַם נָכְרִי, עַם לֹעֵז. Fremde Völker נָכְרִים, זָרִים. Ein fremdes Land אֶרֶץ נָכְרִיָּה, אֶרֶץ אַחֶרֶת. 2) Nicht zu unserer Gesellschaft gehörend. Es war kein Fremder unter uns לֹא הָיָה זָר בְּתוֹכֵנוּ. 3) Ein fremder Hund כֶּלֶב אִישׁ אַחֵר. 4) Sich in fremde Händel mischen הִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ. 5) Unbekannt. Ich bin hier fremd לֹא יָדַעְתִּי אִישׁ בַּמָּקוֹם הַזֶּה. Er spricht eine fremde Sprache לֹא אֵדַע לְשׁוֹנוֹ, יְדַבֵּר בְּלָשׁוֹן אַחֶרֶת. Sich fremd stellen הִתְנַכֵּר.

Fremdling, der, גֵּר, plur. גֵּרִים; (fig.) ich bin in dieser Sache ein — לֹא יָדַעְתִּי הַדָּבָר הַזֶּה.

Fremde, die, in die Fremde gehen הָלַךְ אֶל אֶרֶץ נָכְרִיָּה אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת.

Fremder, ein, 1) ein Ausländer נָכְרִי, בֶּן נֵכָר. Eine Fremde, נָכְרִיָּה, בַּת נֵכָר. 2) Unbekannt. Es war ein Fremder da בָּא הֵנָּה אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי.

Freßgierig, der Hund ist הַכֶּלֶב עַז נֶפֶשׁ לֹא יָדַע שָׂבְעָה.

Fressen, 1) von Thieren אָכַל; zu fressen geben, s.

Füttern. 2) Ein um sich fressender Aussatz צָרַעַת מַמְאֶרֶת.

Fresser, der, בַּעַל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַע שָׂבְעָה.

Frevler, der, רָשָׁע, אִישׁ רֶשַׁע, עֹשֵׂה רִשְׁעָה, אִישׁ אָוֶן, פֹּעֵל אָוֶן.

Frevel, der, רֶשַׁע, רִשְׁעָה, אָוֶן. Der Frevel blüht פָּרַח הַזָּדוֹן.

Frevelhafte Menschen, אַנְשֵׁי רֶשַׁע, אַנְשֵׁי, מְתֵי אָוֶן.

Freveln, רָשַׁע, הִרְשִׁיעַ, זוּד, הֵזִיד; gegen Gott רָשַׁע מֵאֱלֹהִים.

P פ

Paar, das, 1) zwei. Ein Paar Rinder, Reiter צֶמֶד בָּקָר, צֶמֶד פָּרָשִׁים. Ein Paar Schuhe נַעֲלַיִם. Ein Paar Eheleute אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. 2) Ein Paar Tage יָמִים מִסְפָּר. Wir ritten ein Paar hinter dem König רָכַבְנוּ צְמָדִים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ.

Paarweise kommen, reiten בּוֹא שְׁנַיִם שְׁנַיִם, רָכַב צְמָדִים.

Paaren, sich, s. Begatten.

Patent, das, כְּתָב הַדָּת.

Patron, der, s. Beschützer.

Patriarch, der, הָאָב הָרִאשׁוֹן.

Patriarchalisch, בְּדֶרֶךְ הָאָבוֹת הָרִאשׁוֹנִים.

Patriot, der, אִישׁ אֹהֵב (דֹּרֵשׁ שָׁלוֹם) אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Pacht, der, eines Feldes שְׂכַר הַשָּׂדֶה לֶאֱכֹל תְּבוּאָתוֹ.

Pachtung, das, שְׂדֵה הַשְּׂכִירָה.

Pachtherr, der, הַמַּשְׂכִּיר שָׂדֶה*.

Pachten, einen Obstgarten נָתַן שְׂכַר עֲצֵי הַגַּן לֶאֱכֹל פֵּרוֹתָיו.

Pächter, der, eines Feldes שֹׂכֵר שָׂדֶה*, s. Pachten.

Palast, der, הֵיכָל, אַרְמוֹן. Der königliche בֵּית הַמֶּלֶךְ. Paläste הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת, אַרְמְנוֹת oder אַרְמוֹנוֹת.

Palmöl, das, שֶׁמֶן פְּרִי תְמָרִים.

Palmbaum, der, s. Palme.

Palmblätter, die, עֲלֵי תְמָרִים.

Palme, die, תָּמָר, תֹּמֶר, plur. תְּמָרִים; תֹּמֶר. Als Säulenverzierung im Tempel תִּמֹרָה, plur. תִּמֹרוֹת, תִּמֹרִים.

Palmzweige, die, כַּפּוֹת תְּמָרִים, סַנְסִנֵּי הַתָּמָר.

Panther, der, לַיִשׁ, גּוּר אַרְיֵה.

Panier, das, דֶּגֶל, plur. דְּגָלִים; נֵס. Wir erheben das Panier נִדְגֹּל. Kriegsheere mit Panieren נִדְגָּלוֹת.

Panzer, der, שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָן, שִׁרְיָה. Die Panzer שִׁרְיוֹנִים, שִׁרְיוֹנוֹת, סִרְיוֹנוֹת.

Panzerhemd, das, תַּחְרָא.

Panzern, Einen הַלְבֵּשׁ אִישׁ שִׁרְיוֹן. Sich — לָבַשׁ שִׁרְיוֹן.

Paß, der, 1) ein enger Weg מַעֲבָר, מַעְבָּרָה, s. Hohlweg. 2) Attestat für Reisende כְּתָב עֵדוּת* עֹבְרֵי דֶרֶךְ, רִשְׁיוֹן הַמַּסָּע.

Passieren, 1) durch eine Stadt עָבַר בָּעִיר. 2) Man ließ ihn nicht — לֹא נְתָנוּהוּ לַעֲבֹר עֲלֵיהֶם, לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ; 3) s. Ereignen, Zutragen.

Passen, 1) auf Etwas הוֹחֵל אֶל, s. Warten, Harren. Auf Einen, s. Auflauern. 2) Das Kleid paßt dir sehr gut יִדְבַּק הַבֶּגֶד אֶל בְּשָׂרְךָ. Der Deckel paßt nicht auf den Topf הַצָּמִיד לֹא יְכַסֶּה אֶת פִּי הַסִּיר; (fig.) passende Worte דְּבָרִים נְכוֹנִים, נָאוִים, הֲגוּנִים.

Papier, das נְיָר*. Ein Bogen Schreibpapier גִּלָּיוֹן נְיָר הַמִּכְתָּב.

Papierstaude, die, das Papierschilf גֹּמֶא.

Pappel, die, nach Einigen לִבְנֶה.

Patient, der, הַחֹלֶה.

Pack, der oder das, Kleider צְרוֹר בְּגָדִים; (im verächtlichen Sinn) das ist ein Pack זֶה הוּא חֶבֶר נְבָלִים, חֲבוּר שְׁפָלִים.

Packen, 1) Waaren auf einen Wagen סַדֵּר סְחוֹרוֹת בְּתוֹךְ הָעֲגָלָה. Auf ein Pferd, s. Aufladen, Beladen. 2) Ich packte ihn (den Löwen) beim Barte הֶחֱזַקְתִּי בִּזְקָנוֹ. 3) Packe dich fort! סוּר מִזֶּה וְלֵךְ לְדַרְכֶּךָ.

Parabolisiren, מַשֵּׁל מְשָׁלִים.

Parabel, die, מָשָׁל.

Paradies, das, גַּן עֵדֶן, פַּרְדֵּס.

Paradiesisch, נֶחְמָד כְּגַן עֵדֶן.

Paradebett, das, s. Prachtbett.

Parder, der, נָמֵר, plur. נְמֵרִים.

Partei, die, 1) Jemands Partei nehmen נָטָה, עָזַר אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Die Parteien (streitige Personen) הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב.

Parteiisch, ein parteiischer Richter הַשֹּׁפֵט הַנֹּשֵׂא. הַמַּכִּיר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט.

Parteilichkeit, die, vom Richter מַשֹּׂא פָּנִים.

Park, der, גַּן חֶמֶד, פַּרְדֵּס.

Pascha, der, פֶּחָה. Die Paschas פַּחוֹת.

Podagra, das, חֳלִי רַגְלַיִם.

Podagrist, der, אִישׁ אֲשֶׁר יֶחֱלֶה אֶת רַגְלָיו.

Posaune, die, שׁוֹפָר, plur. שׁוֹפָרוֹת.

Pochen, an die Thür הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת. Mein Herz pocht לִבִּי סְחַרְחַר.

Pol, der, *קֹטֶב, s. Nordpol.

Poltern, הָמָה, רָגַשׁ.

Poligamie, die, man hat ihn der Poligamie beschuldigt הֵעִידוּ בוֹ לֵאמֹר לָקַחְתָּ לְּךָ נָשִׁים רַבּוֹת.

Politik, die, *חָכְמָה מְדִינִית.

Politiker, der, *יַדָּע, בַּעַל חָכְמָה מְדִינִית.

Polizei, die, *הַפְּקִידִים הַמְּקִימִים סִדּוּר הַמְּדִינִי.

Polieren, ein Schwert מָרַט, מָרַק חֶרֶב:

Pollution, die, מִקְרֵה לַיְלָה.

Polster, der, כֶּסֶת. Die Polster כְּסָתוֹת, מִסְפָּחוֹת.

Polstern, die Mitte des Brautbettes ist mit Liebe gepolstert תּוֹךְ הָאַפִּרְיוֹן רָצוּף אַהֲבָה.

Pomade, die, מִרְקַחַת לִמְשֹׁחַ אֶת שְׂעַר הָרֹאשׁ.

Pomp, der, הָדָר, הֲדָרָה, s. Pracht. Einen mit großem Pomp begraben הוֹבֵל אִישׁ לָקֶבֶר בְּכָבוֹד גָּדוֹל.

Post, die, 1) Geld, mit der fahrenden Post schicken *שָׁלַח כֶּסֶף בְּיַד רֹכֵב עִתִּי. 2) Einen Brief auf die Post tragen הֵבִיא אִגֶּרֶת אֶל בֵּית רָצֵי הַמֶּלֶךְ, אֶל בֵּי דֹאַר.

Posten, der, ein militärischer מַצָּב, מַצָּבָה. Jeder auf seinem אִישׁ עַל מָעֳמָדוֹ.

Possierlich, er ist ein possierlicher Mensch כָּל רֹאָיו יְמַלְאוּ פִיהֶם שְׂחוֹק עַל מַרְאֵהוּ וּמַעֲשָׂיו.

Possen, der, Einem einen Possen spielen עָשָׂה דָבָר לְהִתְעַנֵּג בּוֹ עַל אִישׁ, s. Lustig machen. Er spielte seinem Hausherrn einen Possen בְּבַעַל הַבַּיִת יִתְקַלֵּס וְהוּא מְשַׂחֵק לוֹ.

Poesie, die, 1) Dichtkunst *חָכְמַת הַשִּׁיר, חָכְמַת הַמְּלִיצָה. 2) Poesien שִׁירִים.

Poet, der, מְשׁוֹרֵר, s. Dichter.

Poetisch, *מְלִיצִי, מְלִיצִית.

Populär, sein Vortrag ist כָּל אִישׁ יָבִין אִמְרָתוֹ.

Pokal, der, גְּבִיעַ גָּדוֹל, כּוֹס גָּדוֹל. Die den Wein aus Pokalen trinken הַשֹּׁתִים בְּמִזְרְקֵי יָיִן.

Porträt, das, *צִיּוּר דְּמוּת אָדָם.

Porphir, der, בַּהַט.

Portion, die, מָנָה, plur. מָנוֹת; מְנָת, s. Doppelt.

Pöbel, der, הָרֵקִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Pöbelhaft, sein Betragen ist, דַּרְכּוֹ כְּדֶרֶךְ הָרֵקִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Publiziren, Etwas קָרָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר.

Putz, der, sie erscheint im schönsten Putze לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל לְבֻשֶׁיהָ, תָּבוֹא בַּעֲדִי עֲדָיִים, s. Schmuck.

Putzen, 1) die Lampe הֵיטִיב הַנֵּר; den Bart עָשָׂה שְׂפָמוֹ; (fig.) Einen גָּעַר בְּאִישׁ מְאֹד. 2) Kleider, הֵסֵר הָאָבָק מֵעַל הַבְּגָדִים. Ein Gewehr, מָרַט כְּלִי מִלְחָמָה. 3) Ein geputztes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בִּגְדֵי מִכְלוֹל, s. Schmücken.

Pulver, das, 1) Etwas zu Pulver stoßen, reiben כָּתַת, שָׁחַק דָּבָר הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְאָבָק. 2) Als Arzenei אַבְקַת רֹקֵחַ. 3) Schießpulver *אֲבַק אֵשׁ.

Puls, der, *דֹּפֶק.

Pulsadern, die, *גִּידִים דּוֹפְקִים; (nach Einigen) עוֹרְקִים, s. Benagen.

Pult, das, z. B. das Lesepult עַמּוּד (בִּימַת) הַקּוֹרְאִים בַּסֵּפֶר.

Punkt, der, als Vokalzeichen *נְקֻדָּה plur. נְקֻדּוֹת. 2) Auf Stickereien, s. Pünktchen. 3) Die streitigen Punkte דִּבְרֵי הָרִיב. 4) Das Schiff war auf dem Punkte zu scheitern הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.

Punktator, der, eines hebräischen Buches נַקְדָן.

Punktirt, *נָקוּד, מְנֻקָּד.

Puff, der, (plur. die Püffe) ein Schlag mit geballter Faust מַכַּת אֶגְרֹף.

Puffen, Jemanden הִכָּה אִישׁ בְּאֶגְרוֹף.

Pupill, der, (weibl.) die Pupille אִישׁוֹן בַּת עַיִן; (in einem andern Sinn, s. Mündel).

Purgiren, יְשַׁלְשֵׁל*.

Purer Wein, יַיִן לֹא מָהוּל.

Purpur, der, אַרְגָּמָן. Der euch in Purpur kleidete הַמַּלְבִּשְׁכֶם שָׁנִי.

Purpurblau, das, תְּכֵלֶת.

Purpurmantel, der, תַּכְרִיךְ אַרְגָּמָן.

Purpurmuschel, die, s. Purpurschnecke.

Purpurne Kleider, בִּגְדֵי אַרְגָּמָן.

Purpurroth, כַּשָּׁנִים. Purpurrothe Lippen שִׂפְתַיִם כְּחוּט הַשָּׁנִי.

Purpurschnecke, die, חִלָּזוֹן*.

Pausiren, הַפְסֵק*.

Pause, die, פִּסּוּק, הֶפְסֵק*.

Pauke, die, תֹּף, plur. תֻּפִּים. Lasset die Pauken ertönen תְּנוּ תֹף.

Pauken, תָּפֵף, נָתֹן תֹּף.

Pauker, der, תּוֹפֵף, הַנּוֹתֵן תֹּף.

Pisang, der, תְּאֵנַת גַּן עֵדֶן.

Pilger, Pilgrim, der, (eigentl.) הַהוֹלֵךְ בֵּית אֱלֹהִים; (uneigentl.) אִישׁ הֵלֶךְ.

Pilgerjahre, die, meine — יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי.

Pilgerschaft, Pilgrimschaft, die, des Lebens יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרֵי הָאָדָם בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.

Filz, der, פִּטְרָא* plur. פִּטְרִיּוֹת.

Pinsel, der, 1) eines Malers אֲגֻדַּת שַׂעֲרַת בְּשַׂר* הֶחָזִיר לְצַיֵּר בּוֹ דְמוּת דָּבָר; 2) s. Einfältig.

Pünktchen, das, נְקֻדָּה. Goldene Schnüre mit silbernen Pünktchen תּוֹרֵי זָהָב עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף.

Pistazien, die, בָּטְנִים.

Pisse, die, s. Urin

Pissen, הִשְׁתִּין, הָרֵק מֵי רַגְלַיִם; an die Wand, von Hunden הִשְׁתִּין בַּקִּיר.

Peitsche, die, für das Pferd שׁוֹט לַסּוּס.

Peitschen, Jemanden הַכֵּה, יַסֵּר אִישׁ בַּשּׁוֹט.

Pein, die, s. Qual.

Peinigen, Jemanden עַנֵּה אִישׁ.

Peinigen, das, עִנּוּי*.

Psalter, der, (chaldäisch) פְּסַנְטֵרִין, פְּסַנְתֵּרִין.

Psalm, der, Davids מִזְמוֹר לְדָוִד.

Psalmbuch, das, סֵפֶר תְּהִלִּים*.

Psalmist, der, auf David bezogen נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל*. Die Psalmisten מְחַבְּרֵי הַמִּזְמוֹרִים*.

Psalmlied, das, מִזְמוֹר שִׁיר, שִׁיר מִזְמוֹר.

Plage, die, 1) ein von Gott gesandtes Uebel נֶגַע, plur. נְגָעִים; נֶגֶף; מַגֵּפָה, plur. מַגֵּפוֹת; מַכָּה, plur. מַכּוֹת. 2) Schmerz. Viele Plagen hat der Frevler רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע.

Plagen, Einen, 1) von Gott נָגֹעַ, נָגֹף אִישׁ. 2) Sein böses Weib plagt ihn אִשְׁתּוֹ הָרָעָה תְּאַלֵּץ, תָּצִיק אֹתוֹ, s. Quälen. Er muß sich plagen, um sein Leben durchzubringen יַעֲמֹל עָמָל לְהַחֲיוֹת נַפְשׁוֹ.

Platt, das platte Land אֶרֶץ הַמִּישׁוֹר, אֶרֶץ פְּרָזוֹת.

Platte, die, 1) von Metall גִּלָּיוֹן, plur. גִּלְיוֹנִים. 2) Auf dem Kopfe קָרְחָה.

Platten, Plätten, geplattetes Silber כֶּסֶף מְרֻקָּע.

Platz, der, 1) der Raum, den ein Körper einnimmt מָקוֹם. Das ist mein — זֶה מְקוֹמִי, מוֹשָׁבִי. Jeder an seinem Platze אִישׁ עַל מְקוֹמוֹ, עַל יָדוֹ. Sein Platz blieb leer נִפְקַד מְקוֹמוֹ, מוֹשָׁבוֹ. Einem Platz machen שׂוּם יָדַיִם לְאִישׁ. Niemand stand von seinem Platze auf לֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו. Nehmen sie Platz יֵשֶׁב־נָא אֲדֹנִי. 2) Oeffentliche Plätze רְחוֹבוֹת, שְׁוָקִים. 3) Feste, offene Plätze מִבְצָרִים, פְּרָזִים.

Platzen, börsten הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Platzregen, der גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, גֶּשֶׁם מָטָר, מְטַר כֹּחַ, נֶפֶץ.

Plan, der, 1) eines Hauses תַּבְנִית, דְּמוּת הַבַּיִת. 2) Sein Plan ist vereitelt worden הוּפְרָה מַחֲשַׁבְתּוֹ עֲצָתוֹ.

Planiren, s. Ebnen.

Planlos verfahren, עָשֹׂה דָבָר בְּלִי עֵצָה.

Planmäßig bauen, ein Haus בָּנֹה בַּיִת בְּתַבְנִיתוֹ.

Planet, der, כּוֹכַב לֶכֶת*. Die Planeten מַזָּלוֹת, מַזָּרוֹת, כּוֹכְבֵי לֶכֶת*.

Planke, die, קִיר, גֶּדֶר קְרָשִׁים עָבִים.

Plappern, הוֹצֵא מִלִּים מִפִּיו בְּלֹא דַעַת.

Plackerei, die, 1) saure Arbeit יְגִיעַת בָּשָׂר. 2) Eines Feindes, לַחַץ אוֹיֵב, s. Bedrängniß.

Plötzlich, פִּתְאֹם, פֶּתַע, בְּפֶתַע פִּתְאֹם. Plötzlich kam ihr Unglück פִּתְאֹם, לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ.

Plump, 1) unförmlich בְּלִי צוּרָה*. 2) Ein plumper Mensch גֹּלֶם*.

Plunder, der, s. Lumpen.

Plural, der, לְשׁוֹן רַבִּים, רִבּוּי.

Plauderei, die, s. Geschwätz.

Plaudern, s. Schwätzen, Ausplaudern.

Plünderung, die, מְשִׁסָּה, plur. מְשִׁסּוֹת.

Plündern, ein Lager בָּזוֹ, שָׁסֹס, שָׁסֹה מַחֲנֶה; die Erschlagenen פַּשֵּׁט הַחֲלָלִים.

Plejaden, die, ein Gestirn כִּימָה.

Plünderer, der, בֹּזֵז, שׁוֹסֶה, plur. בֹּזְזִים, שׁוֹסִים.

Plärren, von Menschen זְעַק וְהֵילֵל.

Plärren, das, der Kälber קוֹל הָעֲגָלִים.

Petersilie, die, כַּרְפַּס*.

Petschaft, das, חוֹתָם, חֹתֶמֶת.

Petschirstecher, der, מְפַתֵּחַ פִּתּוּחֵי חוֹתָם.

Pech, das, זֶפֶת, כֹּפֶר.

Pechschwarz, שָׁחוֹר כַּזֶּפֶת.

Pelikan, der, קָאַת, הַקָּאָת; nach Andern כּוֹס.

Pelz, der, 1) das Fell. Der Bär hat einen dicken — עָב עוֹר הַדּוֹב. 2) Das Kleid אַדֶּרֶת שֵׂעָר, s. Schafspelz.

Pentateuch, der, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, תּוֹרַת מֹשֶׁה*.

Pest, die, דֶּבֶר, מָוֶת. Seine Nachkommen werden durch die Pest begraben שְׂרִידָיו בַּמָּוֶת יִקָּבֵרוּ.

Pergament, das, קְלָף, גְּוִיל*.

Person, die, 1) sie ist eine schöne Person יְפַת מַרְאֶה הִיא. 2) Wenn eine Person sündigt נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא. Der nicht die Person der Fürsten ansieht אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא פְּנֵי שָׂרִים. 3) Ein Gomer auf die Person עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת. Siebzig Personen שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, אֲנָשִׁים. 4) In der Grammatik: Erste, Zweite, Dritte Person גּוּף מְדַבֵּר בַּעֲדוֹ, נֹכַח, נִסְתָּר*.

Persönlich, er hat einen persönlichen Haß gegen mich יִשְׂנָא נַפְשִׁי. Ich kenne ihn nicht — לֹא נוֹדַע לִי, לֹא יְדַעְתִּיו. Persönliche Fürwörter כִּנּוּיֵי הַגּוּף*.

Periodische Winde, רוּחוֹת הַנּוֹשְׁבוֹת מֵעֵת אֶל עֵת.

Periode, die, 1) s. Zeitraum. 2) Ein vollständiger Satz מַאֲמָר שָׁלֵם*. 3) Die Periode eines Frauenzimmers עֵת נִדַּת הָאִשָּׁה.

Perlen, die, פְּנִינִים. Der Wein wirft Perlen im Becher הַיַּיִן יִתֵּן בַּכּוֹס עֵינוֹ.

Perlenfang, der, nach Einigen מֶשֶׁךְ פְּנִינִים.

Perlenschnüre, die, תּוֹרִים, חֲרוּזִים, חֲרוּזֵי פְּנִינִים.

Pfad, der, אֹרַח, נָתִיב, שְׁבִיל, מַעְגָּל. Pfade אֳרָחוֹת, נְתִיבוֹת, שְׁבִילִים, מַעְגָּלִים.

Pfadlos, eine pfadlose Wüste תֹּהוּ לֹא דָרֶךְ.

Pfahl, der, יָתֵד. Pfähle יְתֵדוֹת.

Pfand, das, חֲבֹל, חֲבֹלָה, עֲבוֹט. Ein Pfand geben נָתַן עֵרָבוֹן. Ein Kleid zum Pfande nehmen חָבֹל בֶּגֶד. Geld auf Pfänder leihen הַלְוֵה כֶסֶף אֲנָשִׁים נֹתְנֵי עֵרָבוֹן, הַלְוֵה כֶסֶף אֲנָשִׁים בְּמַשְׁכּוֹן*.

Pfanne, die, 1) zum Backen מַחֲבַת, מַשְׂרֵת. Pfannen חֲבִתִּים; 2) s. Hüftpfanne, Schleuderpfanne.

Pfannenbackwerk, das, מַעֲשֵׂה חֲבִתִּים.

Pfote, die, eines Hundes כַּף רֶגֶל הַכֶּלֶב.

Pfoste, die, מְזוּזָה. Pfosten מְזוּזוֹת, אֹמְנוֹת. Die Pfosten an den Schwellen אַמּוֹת הַסִּפִּים.

Pforte, die, שַׁעַר, plur. שְׁעָרִים.

Pförtner, der, שֹׁעֵר, plur. שֹׁעֲרִים.

Pfuhl, der, s. Sumpf, Mistpfuhl.

Pfund, das, Fleisch לִיטְרָא בָשָׂר*.

Pfuscher, der, אוּמָן עֹשֶׂה מְלָאכָה רָעָה*.

Pfau, der, plur. die Pfauen תֻּכִּיִּים, תּוּכִּיִּים.

Pfühl, der, כֶּסֶת, s. Kissen.

Pfütze, die, בִּצָּה, s. Sumpf.

Pfingstfest, das, Pfingsten, s. Wochenfest.

Pfiffig, s. Listig, Schlau.

Pfirsiche, die, פַּרְסַק, אֲפַרְסַק*.

Pfeil, der, חֵץ; poetisch בֶּן קֶשֶׁת, מַסָּע. Pfeile חִצִּים; poetisch בְּנֵי אַשְׁפָּה, רִשְׁפֵּי קֶשֶׁת, (die Blitze des Bogens).

Pfeiler, der, עַמּוּד, plur. עַמּוּדִים.

Pfeilschlange, die, קִפּוֹז.

Pfeilschnell fliegen, עוּף כַּחֵץ.

Pfeife, die, חָלִיל, plur. חֲלִילִים.

Pfeifen, 1) mit der Pfeife חַלֵּל בֶּחָלִיל. 2) Einem pfeifen (daß er komme) שָׁרֹק לָאִישׁ.

Pflanzung, die, Gottes מַטַּע יְיָ. Pflanzungen מַטָּעִים.

Pflanze, die, נֶטַע. Pflanzen נְטָעִים, נְטִעִים.

Pflanzen, Bäume, נָטַע, שָׁתַל עֵצִים. Am Tage, da du gepflanzt wurdest בְּיוֹם נִטְעֵךְ.

Pflanzenreich, das, (Gewächsreich) *כָּל צִמְחֵי הָאֲדָמָה.

Pflaster, das, 1) auf einer Wunde *תַּחְבֹּשֶׁת הַמַּכָּה. 2) Des Fußbodens, מַרְצֶפֶת אֲבָנִים, רִצְפָּה.

Pflastern, den Fußboden רָצֹף קַרְקַע הַבַּיִת אֲבָנִים.

Pflock, der, יָתֵד, plur. יְתֵדוֹת.

Pflug, der, מַחֲרֵשָׁה.

Pflugochs, der, שׁוֹר לַחֲרשׁ בּוֹ הַשָּׂדֶה.

Pflugschar, die, מַחֲרֵשָׁה, מַחֲרֶשֶׁת, אֵת. Pflugscharen מַחֲרֵשׁוֹת, אִתִּים.

Pflaumen, die, Zwetschken *פִּגְעִין.

Pflaumfedern, die, *פְּלוּמָה.

Pflügen, ein Feld חָרשׁ שָׂדֶה; poetisch פַּתֵּחַ אַדְמָתוֹ, s. Furchen. Seinen Acker zu pflügen לַחֲרשׁ חֲרִישׁוֹ.

Pflügen, das, ein Jahr, wo kein Pflügen und keine Ernte ist שָׁנָה אֲשֶׁר אֵין חָרִישׁ וְקָצִיר.

Pflügezeit, die, חָרִישׁ.

Pflicht, die, *חוֹבָה, חִיּוּב. Es ist meine Pflicht dieses zu thun עָלַי לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Pflichttheil, der, eines Sohnes *הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר עַל הָאָב לְתִתָּהּ לִבְנוֹ.

Pflichtmäßig handeln עָשֹׂה כַּאֲשֶׁר עָלָיו לַעֲשׂוֹת, *עָשֹׂה כְּפִי חוֹבָתוֹ.

Pflücken, von Blumen und Früchten אָרֹה, קָטֹף אֵת. Ein gepflücktes Blatt עָלֶה טָרָף. Einen Vogel — מָרֹט נוֹצַת הָעוֹף.

Pflegling, der, אָמוּן.

Pflege, die, אָמְנָה. Das Kind war bei ihr in der Pflege הַיֶּלֶד הָיָה בְאָמְנָה אִתָּהּ.

Pflegesohn, der, ihr — בֶּן אָמְנָתָהּ.

Pflegetochter, die, sie ist seine — בַּת אָמְנָתוֹ הִיא, הִיא בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Pflegemutter, die, אֹמֶנֶת. Seine — אֵם אָמְנָתוֹ.

Pflegen, act. 1) ein Kind אָמֹן יֶלֶד; einen Kranken סָכֹן חֹלֶה. 2) Er pflog der Ruhe auf seiner Lagerstätte נָח עַל מִשְׁכָּבוֹ. 3) Sie pflogen Rath zusammen נוֹסְדוּ יָחַד. Nach den gepflogenen Friedensunterhandlungen אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל אֹדוֹת הַשָּׁלוֹם. Umgang mit Jemanden, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ; s. Umgang, Umgehen 2).

Pflegen, neut. Er pflegte früh aufzustehen הִסְכִּין לְהַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר. So pflegten die Jünglinge zu thun כֵּן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים. Er pflegte zu sagen הוּא הָיָה אֹמֵר.

Pflegeeltern, die, אֹמְנִים.

Pflegevater, der, er ist ihr — הִיא בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Pflegekind, das, ihr — בֵּן, בַּת אָמְנָתָהּ.

Pflegerin, die, sie wurde des Königs, הָיְתָה לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת.

Pfänden, Einen, עָבֹט, עֲבֹט אִישׁ, חָבֹל אִישׁ.

Pfänder, der, הַחֹבֵל אֶת הַלֹּוֶה.

Pfennig, der, *פְּרוּטָה.

Pfeffer, der, *פִּלְפֵּל.

Pferd, das, סוּס, plur. סוּסִים.

Pfropfen, Bäume, *הַרְכֵּב אִילָנוֹת.

Pfropfen, der Stöpßel, *מְכוּכְרַיָא.

Pfrieme, die, מַרְצֵעַ. Sein Herr soll sein Ohr mit einem Pfriemen annageln וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ.

Pfriemenstrauch, der, רֹתֶם, s. Günsterstrauch.

Prahlen, הִתְהַלֵּל, הִתְפָּאֵר, בְּמַתַּת שָׁקֶר, הַגְדֵּל פִּיו, בְּפִיו; הַגְדֵּל לְדַבֵּר. Prahle nicht in Gegenwart eines Königs אַל תִּתְהַדַּר לִפְנֵי מֶלֶךְ. Mit Etwas, הִתְהַדֵּר בְּ.

Prahler, der, הַמַּגְדִּיל פִּיו, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Prahlerische Reden, s. Prahlerei.

Prahlerei, Prahlereien, die, דִּבְרֵי הַמַּגְדִּיל פִּיו. Seine — לְשׁוֹנוֹ הַמְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Pracht, die, הָדָר, הֲדָרָה, הוֹד, תִּפְאֶרֶת. Die Pracht des Königs הַדְרַת מֶלֶךְ.

Prachtbett, das, מִטָּה כְבוּדָה.

Prachtvoll, s. Prächtig.

Prachtkleider, die, בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת.

Prangen, mit seiner Gelehrsamkeit הִתְהַדֵּר בְּחָכְמָתוֹ. Die prangenden Gefilde, (nach Einigen) שְׂדֵי תְרוּמוֹת.

Pranger, der, einen Dieb an den Pranger stellen נָתַן צַוַּאר הַגַּנָּב בְּמוֹסְרוֹת הַתְּקוּעוֹת בָּעֵץ.

Prasseln, das, s. Knistern.

Prassen, זָלַל.

Prasser, der, זוֹלֵל.

Probierofen, der, מַצְרֵף.

Probieren, Etwas, 1) Prüfen, z. B. Metalle, בָּחַן אֶת. 2) Eine Probe machen, נִסָּה אֶת.

Probierer, der, zum Probierer bestellte ich dich בָּחוֹן נְתַתִּיךָ. Der Silberprobierer, בּוֹחֵן הַכֶּסֶף.

Probierstein, der, אֶבֶן בֹּחַן.

Problem, das, s. Aufgabe 2).

Probe, die, 1) Versuch, בְּחִינָה, נִסָּיוֹן*. Einen auf die Probe stellen נִסָּה אִישׁ. 2) Einem eine Probe von Etwas geben נָתַן דָּבָר לְאִישׁ לְדוּגְמָא*.

Produkt, das, plur. Die Produkte eines Landes, תְּבוּאוֹת הָאָרֶץ. Ein geistiges Produkt, פֹּעַל חָכְמָה וָדַעַת. Literarisches Produkt, פֹּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר.

Proviant, der, einer Armee, אֹכֶל, צֵידַת אַנְשֵׁי הַצָּבָא.

Provinz, die, מְדִינָה, פֶּלֶךְ.

Prosaisch, לֹא מְלִיצִי*.

Proselit, der, גֵּר*; Einer werden, הִתְגַּיֵּר.

Protegiren, s. Beschützen, Begünstigen.

Protektion, die, er ließ ihm seine Protektion zu Theil werden הוּא מִשְׁעָן וְחוֹסֶה לוֹ בְּתַהֲלוּכוֹתָיו, s. Schutz.

Projekt, das, מַחֲשָׁבָה, s. Plan.

Profan, חֹל, זָר, s. Ungeweiht.

Profoß, der, beim Militär, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הָאֲסוּרִים.

Profit, der, s. Gewinn.

Profet, der, נָבִיא, רֹאֶה, חֹזֶה, אִישׁ אֱלֹהִים. Profeten, נְבִיאִים, חֹזִים.

Profetin, die, נְבִיאָה, אִשָּׁה נְבִיאָה.

Profetische Reden, דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים.

Profetenschüler, die, בְּנֵי הַנְּבִיאִים.

Profession, die, מְלָאכָה, אוּמָנוּת*.

Professionist, der, בַּעַל מְלָאכָה, אוּמָן.

Profezeiung, die, נְבוּאָה.

Profezeien, הִנָּבֵא, הִתְנַבֵּא; Etwas, הִנָּבֵא דָבָר.

Proportion, s. Verhältniß.

Prozent, das, vom Gelde, מְאַת הַכֶּסֶף (das Hundertste vom Gelde). Gebt ihnen die Prozenten zurück, die ihr von ihnen genommen, הָשִׁיבוּ נָא לָהֶם מְאַת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אַתֶּם נֹשִׁים בָּם.

Prozeß, der, Prozessiren, s. Rechtsstreit, Rechtssache.

Prozession, die, הֲקָפָה*, s. Aufzug 2).

Proklamation, die, s. Aufruf.

Proklamiren, s. Ausrufen.

Prunk, der, s. Pracht.

Prunken, sie prunkt mit ihren Kleidern, תִּתְהַדֵּר בִּבְגָדֶיהָ, s. Prangen.

Prügel, der, 1) der Stock, מַקֵּל. 2) Die Prügel, Stockschläge, מַהֲלֻמּוֹת, מַכּוֹת מַקֵּל.

Prügeln, Einen, הַכֵּה אִישׁ בַּמַּקֵּל.

Privathaus, das, בֵּית אַחַד הָעָם.

Privatlehrer, der, מְלַמֵּד יְלָדִים בְּבֵית אֲבוֹתָם.

Privatmann, der, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ פְּקֻדָּה.

Privilegium, das, הָרִשְׁיוֹן הַנִּתּוֹן לְאִישׁ לְבַדּוֹ*.

Prise, die, אֳנִיַּת יָם שְׁלוּלָה. Prisen machen, שָׁלַל אֳנִיּוֹת.

Prinz, der, בֶּן מֶלֶךְ.

Prinzip, das, יְסוֹד*, s. Grundsatz.

Prinzipal, der, s. Herr.

Prinzessin, die, בַּת מֶלֶךְ.

Priester, der, כֹּהֵן, plur. כֹּהֲנִים. Als Priester dienen, כִּהֵן לֵאלֹהִים, הָיָה כֹהֵן לֵאלֹהִים.

Priesteramt, das, כְּהֻנָּה. Nimm mich auf zu irgend einem Priesteramt, סְפָחֵנִי נָא אֶל אַחַת הַכְּהוּנּוֹת.

Priesterweihe, die, נֵזֶר מִשְׁחַת הַכֹּהֲנִים; sie vollziehen, s. Weihen.

Priesterlich, die priesterliche Kleidung, בִּגְדֵי הַכֹּהֵן. Nimm mich doch auf zu einer der priesterlichen Bedienungen סְפָחֵנִי נָא אֶל אַחַת הַכְּהֻנּוֹת.

Priesterthum, das, כְּהֻנָּה.

Priesterschaft, die, כָּל הַכֹּהֲנִים.

Prüfung, die, 1) der Schüler, בְּחִינַת הַתַּלְמִידִים*.

2) Von Gott, מַסָּה, plur. מַסּוֹת; נִסָּיוֹן, plur. נִסְיוֹנוֹת.

Prüfen, Gold, בָּחַן זָהָב; Jemands Worte, בָּחַן דִּבְרֵי אִישׁ; Einen, von Gott, בָּחַן, נִסָּה אִישׁ.

Preis, der, 1) des Getreides, מְחִיר הַדָּגָן; eines Hauses, עֵרֶךְ הַבַּיִת. 2) Er hat den ausgesetzten Preis erhalten לוֹ הָיָה הַשָּׂכָר הַיָּעוּד. 3) Entweihe nicht deine Tochter, sie der Unzucht preis zu geben אַל תְּחַלֵּל בִּתְּךָ לְהַזְנוֹתָהּ. Ein Volk dem Feinde preis geben מָכַר, הִסְגִּיר עַם בְּיַד אוֹיֵב. Er gab ihr Vieh dem Hagel preis הִסְגִּיר לַבָּרָד בְּעִירָם. Sein Leben preis geben חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ.

Preiswürdige Thaten, מַעֲשֵׂה תְהִלָּה, s. Lobenswürdig.

Preisen, 1) Gott, הַלֵּל, בָּרֵךְ אֱלֹהִים. Sein Name sei gepriesen, יְהִי שְׁמוֹ מְבֹרָךְ. Ich preise die Liebe Gottes, חַסְדֵי יְיָ אַזְכִּיר. 2) Nehmet von den gepriesenen Früchten des Landes קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ.

Prägen, Münzen, *עָשֹׂה צוּרַת מַטְבֵּעַ.

Predigt, die, דְּרָשָׁה, דְּרוּשׁ*.

Prediger, der, מַגִּיד, דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, *דַּרְשָׁן. Ich der Prediger, war König, אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ.

Prädikat, das, in der Logik, *נָשׂוּא.

Präsident, der, einer Rathsversammlung, הַיּוֹשֵׁב רִאשׁוֹנָה בְּסוֹד יוֹעֲצִים.

Präsent, das, מַתָּנָה, s. Geschenk.

Präsentiren, 1) s. Vorstellen. 2) s. Ueberreichen.

Präsens, das, *הֹוֶה, לְשׁוֹן הֹוֶה. Ich esse, אֲנִי אֹכֵל.

Präteritum, das, *עָבָר, לְשׁוֹן עָבָר. Ich habe gegessen, אָכַלְתִּי.

Prächtig, ein prächtiger Baum עֵץ הָדָר, עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה. Ein prächtiges Bett מִטָּה כְבוּדָה. Ein prächtig gekleidetes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת.

Prellen, Einen, הוֹנוֹת אֶת אִישׁ, בַּצֵּעַ אִישׁ בְּעָרְמָה, הוֹנוֹת אִישׁ בִּצְדִיָּה.

Presse, die, für Wein und Oehl, *גַּת, בֵּית הַבַּד; der Buchdrucker, מַכְבֵּשׁ הַדְּפוּס*.

Pressen, Wein, שָׂחַט עֲנָבִים; Oehl, הִצְהִיר, fig. Mein Herz ist gepreßt, צַר לִבִּי בְּקִרְבִּי.

Z C צ

Zaghaft, er ist, לַב חָרֵד, רַךְ לֵבָב הוּא, לִבּוֹ יָמוּג, נָמֵס בְּקִרְבּוֹ, (besser): מֹרֶךְ לֵב בְּקִרְבּוֹ.

Zaghaftigkeit, die, מֹרֶךְ לֵבָב.

Zagen, מוּג, הִמּוֹג, הִתְמוֹגֵג, s. Verzagen.

Zahl, die, מִסְפָּר, (Einmal מִסְפָּרִים), s. Anzahl.

Zahlung, die, *שִׁלּוּם, פֵּרָעוֹן. Er leistet pünktlich Zahlung הוּא יְשַׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתָיו בְּעִתָּם.

Zahlwort, das, *שֵׁם הַמִּסְפָּר.

Zahllos, אֵין מִסְפָּר.

Zahlen, seine Schuld, שַׁלֵּם חוֹבוֹ.

Zahlreich, ein zahlreiches Volk עַם עָצוּם, כָּבֵד. Ein zahlreiches Geschlecht מִשְׁפָּחָה רַבָּה.

Zahm, ein zahmes Schaf כֶּבֶשׂ אַלּוּף. Ein zahmer Löwe *אֲרִי בֶּן תַּרְבּוּת.

Zahn, der, שֵׁן, plur. שִׁנַּיִם. Ein abgebrochener Zahn שֵׁן רֹעָה. Das Kind bekommt Zähne תֵּרָאֶינָה שִׁנֵּי הַיֶּלֶד בְּעוֹרֶן. (Backenzähne, מַלְתְּעוֹת).

Zahnarzt, der, רֹפֵא לִכְאֵב שִׁנַּיִם.

Zahnen, von Kindern, s. Zahn.

Zahnfleisch, das, עוֹר הַשִּׁנַּיִם.

Zange, die, מֶלְקָחַיִם, *צְבָת.

Zank, der, רִיב, מַצָּה, מָדוֹן, plur. מְדָנִים, מִדְיָנִים, מְדוֹנִים.

Zanksüchtig, s. Zänkisch.

Zanken, sich mit einander, הִנָּצֵה יַחְדָּיו. Sie zankten mit ihm הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ. Das ganze Volk zankte sich, und sprach, הָיָה כָל הָעָם נָדוֹן לֵאמֹר.

Zapfen, der, zwei Zapfen soll ein Bret haben שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד.

Zappeln, mit Händen und Füßen, *פִּרְכֵּס בְּיָד וּבְרֶגֶל.

Zackig, אֲשֶׁר לוֹ שִׁנַּיִם, s. Dreizackig.

Zacke, die, oder der Zacken, an einer Gabel, שֵׁן הַמַּזְלֵג.

Zart, רַךְ. Die Kinder sind — הַיְלָדִים רַכִּים.

Zartheit, die, רַכּוּת, רֹךְ.* Ihre — רַכָּה. Aus Zartheit ist sie nicht gewohnt, ihren Fuß auf die Erde zu stellen מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ לֹא נִסְּתָה הַצֵּג כַּף רַגְלָהּ עַל הָאָרֶץ.

Zotig, ein zotiger Hund, כֶּלֶב בַּעַל שְׂעָרוֹת מְרֻבָּקוֹת.

Zote, die, *נִבּוּל פֶּה.

Zotenreißer, der, *הַמְדַבֵּר דְּבָרִים מְגוּנִים, הַמְנַבֵּל פִּיו.

Zoll, der, מֶכֶס, מַס.

Zolleinnehmer, der, מַכְסָן, *מוֹכֵס, הַמֹּרִים הַמֶּכֶס.

Zofe, die, ihre Zofen, נַעֲרוֹתֶיהָ.

Zopf, der, plur. die Zöpfe, מַחְלְפוֹת הָרֹאשׁ.

Zorn, der, אַף, קֶצֶף, כַּעַס, זַעַף, זַעַם, חֵמָה, חָרוֹן. Sein entbrannter Zorn, חֲרוֹן אַפּוֹ.

Zornig sein, קָצַף, זָעַם, זָעַף. Ein zorniger Mensch בַּעַל אַף. Zornige Blicke auf Jemanden richten שׂוּם, נָתַן פָּנָיו בְּאִישׁ.

Zögling, der, אָמוֹן, תַּלְמִיד.

Zögern, אֵחַר, בּשֵׁשׁ, הִתְמַהְמַהּ.

Zöllner, der, s. Zolleinnehmer.

Zu, Vorwort, 1) Er ist nicht zu Hause אֵינֶנּוּ בְּבֵיתוֹ. Einem zur Seite sitzen יָשַׁב לְיַד אִישׁ. 2) Zu Mittag essen אָכַל בַּצָּהֳרָיִם. Zur Zeit der Noth בְּעֵת צָרָה, לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. 3) Zu Fuße, zu Pferde kommen בּוֹא בְּרַגְלָיו, בּוֹא בְּרָכְבוֹ עַל סוּס. Sie sind alle zu Pferde רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם. Sie zogen aus zu Hunderten und zu Tausenden יָצְאוּ לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים. 4) Zu Jemanden gehen הָלַךְ אֶל אִישׁ. Komm zu mir בּוֹא אֵלַי. Zum Fenster hineinsteigen בּוֹא בְּעַד הַחַלּוֹן. Zum Speisen gehen יָשַׁב לֶאֱכֹל לֶחֶם. Sich zu Pferde setzen עָלָה הַסּוּס. Zu Boden sinken נָפַל אַרְצָה. 5) Er hat keine Lust zur Arbeit אֵינֶנּוּ חָפֵץ בַּמְּלָאכָה. Einem Etwas zum Geburtstage schenken נָתַן דָּבָר לְאִישׁ בְּיוֹמוֹ.

Zu, Nebenwort und betont. 1) Die Thür ist zu הַדֶּלֶת סְגוּרָה. 2) Die Sache ist mir zu schwer כָּבֵד מִמֶּנִּי הַדָּבָר. Zu groß ist meine Strafe, als daß ich sie ertragen könnte גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא. 3) Nach dem Meere zu הַיָּמָּה.

Zu, Umstandswort und unbetont. Er befahl mir, dir zu sagen צִוַּנִי לְהַגִּיד לָךְ. Gib ihm zu Essen und zu Trinken תֵּן לוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת.

Zueignen, 1) sich ein fremdes Gut לָקַח נַחֲלָה לֹא לוֹ, s. Anmaßen, 2) ich eigne mein Werk (mein Gedicht) dem König zu אֹמֵר אָנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ.

Zubinden, s. Verbinden 1).

Zubereiten, eine Speise, הֵכִין אֹכֶל, s. Bereiten.

Zubringen, 1) sie hat ihrem Manne nichts zugebracht *לֹא הֵבִיאָה נְדוּנְיָא לְאִישָׁהּ. 2) Den ganzen Tag mit Lesen — קָרָא כָּל הַיּוֹם בַּסְּפָרִים, s. Verbringen. (Im vulgären Ausdruck ist Zubringen gleichbedeutend mit Verleumden, מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ.)

Zug, der, 1) eines Volkes, מַסַּע הָעָם. Auf allen ihren Zügen, בְּכָל מַסְעֵיהֶם. 2) Ein Zug von Kaufleuten des Königs, מִקְוֵה סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ. Ein Zug Pferde, Ochsen, s. Gespann. 3) Einer, der in den letzten Zügen liegt גּוֹסֵס*.

Zugabe die, דָּבָר הַנּוֹסָף עַל. Zugaben, bei Schriften *הוֹסָפוֹת.

Zugang, der, zu einem Orte, מְבוֹא הַמָּקוֹם, plur. מְבוֹאִים. An den Zugängen zum Meere, עַל מְבוֹאוֹת יָם.

Zugochs, der, בַּעַל הַמֶּשֶׁךְ שׁוֹר.

Zugleich, 1) wir kamen, בָּאנוּ יַחְדָּיו. 2) Sie antworteten alle — עָנוּ כֻלָּם כְּאֶחָד, כְּאִישׁ אֶחָד. 3) Roth, und zugleich von schönem Ansehen, אַדְמוֹנִי עִם יְפֵה מַרְאֶה.

Zugeben, 1) einen Apfel auf die gekauften Aepfel הוֹסִף תַּפּוּחַ אֶחָד עַל הַתַּפּוּחִים הַקְּנוּיִם. 2) Wenn ich es auch zugebe, daß er reich ist גַּם כִּי אָנֹכִי אֲחַשְּׁבֵהוּ לְעָשִׁיר. 3) Er gibt nicht zu, daß ich hingehe לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Zugegen, ich war bei der Handlung — לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַדָּבָר, s. Gegenwärtig.

Zugedacht, das mir zugedachte Geschenk הַמַּתָּנָה הַיְעוּדָה לִי.

Zugehör, das, ein Haus mit allem — הַבַּיִת וְכָל אֲשֶׁר לוֹ.

Zugehören, dieses gehört mir zu, לִי הַדָּבָר הַזֶּה. Dieses Buch gehört mir zu הַסֵּפֶר הַזֶּה לִי הוּא, קְנִיתִי לִי; s. Gehören.

Zugehen, 1) gehe zu! מַהֵר לָלֶכֶת. 2) Die Thür geht nicht zu, לֹא תוּכַל הַדֶּלֶת לְהִסָּגֵר. 3) Wie ist es mit der Sache zugegangen? אֵיכָה נִהְיָה הַדָּבָר.

Zugesellen, sich Einem, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Er gesellte sich den Uebelthätern zu אָרַח לְחֶבְרָה עִם פּוֹעֲלֵי אָוֶן, s. Gesellen.

Zugethan, er ist mir, יִדְבַּק בִּי.

Zugemüs, das, לֶפֶת*.

Zugänglich, er ist, כָּל אִישׁ יוּכַל לִרְאוֹת פָּנָיו, הוּא נִמְצָא לְכָל דּוֹרְשָׁיו.

Zugestehen, s. Zugeben 2).

Zugpferd, das, סוּס מֹשֵׁךְ עֲגָלָה עֲמוּסָה.

Zugreifen, שָׁלַח יָדוֹ לֶאֱחֹז בְּדָבָר.

Zudecken, 1) sie deckten ihn zu mit Gewändern כִּסֻּהוּ בַּבְּגָדִים. Sich mit einer Decke, הִתְכַּסָּה בִּשְׂמִיכָה. 2) Einen Topf, שׂוּם צָמִיד עַל פִּי הַסִּיר.

Zudringlich sein, הִתְאַמֵּץ לְהִתְרָעָה אֶת כָּל אִישׁ.

Zudrücken, einem Todten die Augen עַצֵּם עֵינֵי הַמֵּת, s. Verschließen.

Zuhalten, die Augen, עָצַם, עָצָה עֵינָיו; den Mund, die Hand, קָפַץ פִּיו, יָדוֹ.

Zuhören, Einem aufmerksam, הַקְשֵׁב אָזְנוֹ לְדִבְרֵי אִישׁ.

Zuheilen, meine Wunde heilt nicht zu מַכָּתִי מֵאֲנָה הֵרָפֵא.

Zuwachs, der, מַרְבִּית, s. Vermehrung.

Zuwider handeln, einem Gesetze עָבַר, חָלַף חֹק; סוּר מִן הַחֹק. Einem — הָלַךְ עִם אִישׁ קֶרִי, בְּקֶרִי.

Zuwider sein, 1) diese Sache ist mir, אָקוּץ, תָּקוּץ נַפְשִׁי בַּדָּבָר הַזֶּה. 2) Er ist mir in dieser Sache, s. Entgegen 2).

Zuweilen, er besucht mich, יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יָבוֹא לִרְאוֹת פָּנַי.

Zuwege, (zu Stande) bringen, s. Stand.

Zuwägen, Einem Silber, שָׁקַל כֶּסֶף לְאִישׁ.

Zuwenden, Einem den Rücken, פָּנָה עֹרֶף אֶל אִישׁ.

Zuwerfen, 1) eine Grube, הִשְׁלִיךְ עָפָר אֶל תּוֹךְ הַבּוֹר לְסָתְמוֹ. 2) Einem Geld, הִשְׁלִיךְ כֶּסֶף אֶל יַד אִישׁ.

Zusage, die, er hält nicht seine — לֹא יִשְׁמֹר דְּבָרוֹ.

Zusagen, Einem, s. Versprechen.

Zusatz, der, *נוֹסָף, הוֹסָפָה. Zusätze נוֹסָפוֹת, הוֹסָפוֹת.

Zusammen, mit einander, יַחְדָּיו; z. B. Zusammen gehen, wohnen, essen, הָלַךְ, יָשַׁב, אָכַל יַחְדָּיו. In den folgenden Zusammensetzungen hat es andere Bedeutungen.

Zusammenbinden, Hände und Füße, אָסַר יָד אֶל רֶגֶל.

Zusammenbeißen, die Zähne, חָרַק שִׁנָּיו.

Zusammenberufung, die, der Gemeinde, מִקְרָא הָעֵדָה.

Zusammenberufen, s. Versammeln.

Zusammenbringen, Geld in Menge, אָסַף כֶּסֶף לָרֹב.

Zusammenbrechen, unter Einem, הִשָּׁבֵר תַּחַת רַגְלֵי אִישׁ.

Zusammengehören, die Schuhe gehören nicht zusammen, הַנַּעַל הָאֶחָד שֹׁנָה מִן הַשֵּׁנִי.

Zusammenhalten, diese Leute halten zusammen, לֵב אֶחָד לָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה.

Zusammenhang, der, *חִבּוּר.

Zusammenhauen, Soldaten, הִכָּה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אָרְצָה, s. Niederhauen.

Zusammenhängende Sätze, *מַאֲמָרִים מְשֻׁלָּבִים אִישׁ אֶל אָחִיו (בְּמַהֲלַךְ הַהִגָּיוֹן).

Zusammenwickeln, von Kleidern, גָּלַם. Zusammen wickelt er dich, als Knäuel, צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה.

Zusammensetzen, Wörter, *חִבֵּר, הִרְכִּיב מִלּוֹת.

Zusammentragen, aus Büchern, הֶעְתִּיק דְּבָרִים מִסְּפָרִים.

Zusammentrommeln, Soldaten, אָסַף אַנְשֵׁי מִלְחָמָה בְּקוֹל תֻּפִּים.

Zusammenrufen, Leute, הַזְעֵק אֲנָשִׁים.

Zusammentreten, zu einer Unterredung, נִגַּשׁ אִישׁ אֶל אָחִיו לְהִדָּבֵר.

Zusammentreffen, s. Begegnen.

Zusammenlaufen, 1) alles Volk lief zusammen נִקְהַל כָּל הָעָם. 2) Von der Milch, קָפָא.

Zusammenlegen, 1) ein Tuch גָּלֹם מִטְפַּחַת. 2) Sie haben Geld zu seiner Befreiung zusammengelegt כָּל אִישׁ מֵהֶם נָתַן כֶּסֶף לִפְדוּתוֹ.

Zusammennehmen, sich bei einer Arbeit עָשֹׂה מְלָאכָה בְּכָל כּוֹחוֹ, שׂוּם כָּל לִבּוֹ עַל הַמְּלָאכָה.

Zusammenfahren, הִבָּהֵל פִּתְאֹם.

Zusammenfügen, die Teppiche, חַבֵּר אֶת הַיְרִיעוֹת.

Zusammenfinden, sich, s. Zusammenkommen.

Zusammenzählen, Männer und Frauen סְפֹר אֲנָשִׁים עִם נָשִׁים.

Zusammenkommen, in einer Stadt הֵאָסֵף אֶל הָעִיר. Beim Moste kommen sie zusammen עַל תִּירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ.

Zusammenkunft, die, der Gelehrten אֲסִיפַת חֲכָמִים*. Das Haus ihrer — בֵּית מוֹעֲדִם.

Zusammenraffen, s. Aufraffen.

Zusammenrotten, Buben rotten sich zusammen gegen mich נֶאֶסְפוּ עָלַי נֵכִים. Die Frechen rotten sich zusammen gegen mich יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים. Mögen sie sich zusammenrotten gegen das Leben des Gerechten יָגוֹדּוּ (יָגוּרוּ) עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק.

Zusammenrollen, eine Bücherrolle גָּלֹל מְגִלַּת סֵפֶר. Die Himmel sind wie in ein Buch zusammengerollt נָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם. (Die Bücher wurden nämlich in der Vorzeit wie die ספרי תורה in Rollen geschrieben).

Zusammenrücken, Tische, הַגֵּשׁ שֻׁלְחָן אֶל שֻׁלְחָן.

Zusammenrechnen, die einzelnen Posten חַשֵּׁב* וְחַבֵּר סַךְ עִם סַךְ לְסַךְ אֶחָד.

Zusammenstürzen, s. Einstürzen.

Zusammenschlagen, die Hände סְפֹק כַּפַּיִם, הַכֵּה כַף אֶל כַּף. Du wirst weggehen, und die Hände über dem Kopfe — תֵּצְאִי וְיָדַיִךְ עַל רֹאשֵׁךְ.

Zusehen, eine Belustigung רְאֵה בִשְׂחוֹק, s. Ansehen 3).

Zusehends, das Wasser wächst, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם לְמַרְאֵה עֵינַי.

Zusetzen, 1) setze den großen Topf zu, und koche ein Gericht שְׁפוֹת הַסִּיר הַגְּדוֹלָה וּבַשֵּׁל נָזִיד. 2) Worte, הוֹסֵף דְּבָרִים עַל. 3) Einem — בָּצֹר, הָאִיץ מְאֹד בְּאִישׁ.

Zutheilen, Einem Etwas, חָלֵק דָּבָר לְאִישׁ. Ihm wurde nur Unheil zugetheilt פִּידוֹ חֵלֶק לוֹ אֱלוֹהַּ בְּאַפּוֹ.

Zutragen, 1) Einem Klatschereien הָבֵא דִבָּה אֶל אִישׁ. 2) Es trug sich damals zu וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא, s. Geschehen.

Zutraulich, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ.

Zutrauen, das hätte ich ihm nicht zugetraut לֹא דִמִּיתִי בְנַפְשִׁי כִּי יוּכַל לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת.

Zutrauen, das, בִּטָּחוֹן, s. Vertrauen, das. Er setzt in ihn sein volles Zutrauen בּוֹ בָטַח לִבּוֹ בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים.

Zutritt, der, Zutritt haben bei dem König רָאֹה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.

Zuträglich, dem Körper מַרְפֵּא לְבָשָׂר, s. Heilsam, Nützlich.

Zutreffen, s. Eintreffen 2).

Zucht, die, מוּסָר.

Zuchtlos, אֵין מוּסָר.

Zuchtruthe, die, שֵׁבֶט מוּסָר.

Zulangen, 1) s. Zugreifen. 2) Das Geld langt nicht zu לֹא יִשְׂפֹּק הַכֶּסֶף, s. Hinreichen. Langen sie zu, (von Speisen bei Tische) קַח נָא וֶאֱכוֹל.

Zulassen, er läßt es nicht zu, daß ich zu ihr gehe לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת אֵלֶיהָ.

Zulauf, der, dieser Kaufmann hat einen großen, רַבִּים הַקּוֹנִים מֵאֵת הַסֹּחֵר הַזֶּה.

Zulaufen, auf Jemanden, רוּץ לִקְרַאת אִישׁ.

Zulegen, Geld, הוֹסֵף כֶּסֶף עַל.

Zuletzt, בְּאַחֲרוֹנָה, לָאַחֲרוֹנָה.

Zulenken, auf Etwas, נָטֹה אֶל; die Pferde dem Thore, הַטֵּה הַסּוּסִים אֶל הַשַּׁעַר.

Zum, s. Zu (Vorwort).

Zumachen, die Thür, סְגֹר הַדֶּלֶת.

Zumuthen, ich kann ihm das nicht, לֹא אוּכַל לִשְׁאֹל זֹאת מֵאִתּוֹ.

Zumauern, s. Vermauern.

Zumessen, Einem Etwas, מָדַד, דִּבֵּר לְעֵינֵי אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ. Der dir zugemessene Theil von mir מְנָת מִדַּיִךְ מֵאִתִּי.

Zunahme, die, des Vermögens רִבּוּי הַהוֹן*.

Zuname, der, שֵׁם כִּנּוּי*. Mit dem Zunamen, הַמְּכֻנֶּה.

Zunge, die, לָשׁוֹן, plur. לְשׁוֹנוֹת, s. Sprache.

Zungendrescher, der, מַכְבִּיר מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Zu Nichte machen, שׂוּם לְאַיִן, s. Vernichten.

Zuneigung, die, s. Neigung.

Zunft, die, der Zimmerleute, חָבֵר, חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Zuerst, בָּרִאשׁוֹנָה, לָרִאשׁוֹנָה, בַּתְּחִלָּה.

Zuerkennen, sie haben ihm den Preis zuerkannt עַל פִּיהֶם הָיָה לוֹ הַשָּׂכָר.

Zufall, der, מִקְרֶה, plur. מִקְרִים*.

Zufallen, Einem als Besitzthum נָפֹל לְאִישׁ בְּנַחֲלָה. Unser Besitzthum ist Fremden zugefallen נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה לְזָרִים.

Zufolge des königlichen Befehls oder dem königlichen Befehle — כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ, עַל פִּי הַמֶּלֶךְ.

Zuvor, לְפָנִים, s. Vorher.

Zuvorthun, es Einem in Etwas, s. Uebertreffen.

Zuvorkommen, Einem mit Etwas, קִדֵּם אִישׁ בְּדָבָר. Ein zuvorkommender Mensch הַמְּקַדֵּם אֲנָשִׁים בְּטוֹבָה.

Zuförderst, בָּרִאשׁוֹנָה.

Zufuhr, die, des Getreides הֲבָאַת דָּגָן בַּעֲגָלוֹת, בָּאֳנִיּוֹת*.

Zufügen, Einem Böses, אִנָּה, גָּמֹל לְאִישׁ רָעָה.

Zuführen, Lebensmittel einer Armee הָבֵא מִחְיָה בַּעֲגָלוֹת אֶל הַמַּחֲנֶה.

Zu viel, noch ist des Volkes — עוֹד הָעָם רָב. Zu viel Honig essen, ist nicht gut אָכֹל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא טוֹב. Zu viel Reden הַרְבֵּה דְבָרִים.

Zuflucht, die, מַחֲסֶה, מָנוֹס. Eine Zuflucht warst du uns מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ. Zur Lüge seine Zuflucht nehmen שׂוּם כָּזָב מַחְסֵהוּ.

Zufluchtsort, der, s. Zuflucht.

Zufluchtsstadt, die, für den Todtschläger, עִיר מִקְלָט.

Zufluß, der, von Menschen, הָמוֹן, שִׁפְעַת אָדָם.

Zufliegen, dem Walde, עוּף אֶל הַיַּעַר.

Zufliehen, dem Gebirge, נוּס הָהָרָה.

Zuflüstern, sich, הִתְלַחֵשׁ.

Zufließen, 1) alle Ströme fließen dem Meere zu כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם. 2) Einem eine Wohlthat zufließen lassen הַשְׁפִּיעַ טוֹבָה לְאִישׁ*.

Zufällig, zufälliger Weise, ich kam — נִקְרֹא נִקְרֵיתִי, s. Ungefähr 2). Das Zufällige, מִקְרִיִּי*.

Zufälligkeit, die, מִקְרִיּוּת*.

Zuversicht, die, מַבָּט, כֶּסֶל, כִּסְלָה, מִבְטָח.

Zuversichtlich, בָּטוּחַ; er spricht — יְדַבֵּר בְּבִטְחָה.

Zuverläßig, נֶאֱמָן, s. Wahrhaft.

Zufrieden, 1) ich bin mit meinem Knechte, טוֹב עַבְדִּי בְּעֵינַי, zufrieden leben, הָיֹה שָׁלֵו (weibl.) שְׁלֵוָה. Eine zufriedene Ehe אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשָׁלוֹם יַחְדָּיו. 2) Einen zufrieden stellen הַרְצֵה אִישׁ, s. Befriedigen.

Zufriedenheit, die, שֶׁלֶו, שַׁלְוָה.

Zupfen, Wolle, מָרֹט צֶמֶר.

Zuziehen, sie zogen sich selbst das Uebel zu גָּמְלוּ לָהֶם רָעָה. Er zog sich selbst die Krankheit zu הוּא הֵבִיא עָלָיו חָלְיוֹ. Sich Jemands Haß — הִתְבָּאֵשׁ עִם אִישׁ, s. Verhaßt machen.

Zuzählen, Einem Geld, מָנֹה כֶסֶף לְעֵינֵי אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ.

Zukommen, 1) euer Silber ist mir ja zugekommen כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי. 2) Ihm kommt es nicht zu, ein Urtheil zu fällen לֹא לוֹ לַחֲרֹץ מִשְׁפָּט.

Zukunft, die, הַיָּמִים הַבָּאִים. In der — מָחָר, בְּיוֹם מָחָר. Sagt an, was kommen wird in der — הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר.

Zukünftig, s. Künftig.

Zukleben, s. Verkleben.

Zukehren, s. Zuwenden.

Zucker, der, דְּבַשׁ קָנִים*.

Zur Freude, לְשִׂמְחָה, s. Zu (Vorwort).

Zurudern, dem Ufer, חָתַר לְקָרֵב (הָאֳנִיָּה) אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Zuruf, der, der Winzer, הֵידָד.

Zurufen, Einer rief dem Andern zu קָרָא זֶה אֶל זֶה.

Zuriegeln, die Thür, נָעַל דֶּלֶת.

Zurichten, Etwas, הָכֵן אֶת, s. Bereiten.

Zurückeilen, zu Jemanden, מַהֵר לָשׁוּב אֶל אִישׁ.

Zurück da! הָלְאָה — גֶּשׁ.

Zurückbleiben, allein, הִוָּתֵר, הִשָּׁאֵר לְבַדּוֹ.

Zurückbehalten, Jemanden bei sich עָצַר אִישׁ בְּבֵיתוֹ. Etwas für Jemanden, אָצַל דָּבָר לְאִישׁ, s. Aufbehalten.

Zurückbekommen, ich habe mein Geld — הוּשַׁב לִי כַּסְפִּי.

Zurückbringen, Einem Etwas, הָשֵׁב דָּבָר אֶל אִישׁ.

Zurückgeben, Einem das Verlorne, הָשֵׁב אֶל אִישׁ אֲבֵדָתוֹ.

Zurückgehen, nach der Stadt, שׁוּב הָעִירָה.

Zurückdenken, an seiner Jugend זְכֹר יְמֵי נְעוּרָיו.

Zurückdrängen, die Feinde הַסֵּג אָחוֹר אֶת הָאוֹיְבִים.

Zurückhaben, er will sein Geld יְבַקֵּשׁ לְהָשִׁיב אֵלָיו כַּסְפּוֹ.

Zurückhalten, 1) einen Gehenden עָצֹר אִישׁ לָלֶכֶת. s. Abhalten. 2) Mit Etwas, צָפֹן דָּבָר בְּלִבּוֹ. Ein zurückhaltender Mensch הַמַּסְתִּיר דָּבָר.

Zurückweisen, ein Geschenk מָאֵן לָקַחַת מַתָּנָה.

Zurückweichen, נָסֹג, הִסּוֹג, שׁוּב אָחוֹר. Zurückgewichen sind sie נָזֹרוּ אָחוֹר.

Zurückwerfen, Einem einen Ball הַשְׁלֵךְ כַּדּוּר אֶל אִישׁ אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוֹ אֵלָיו.

Zurücksein, er ist noch nicht zurück לֹא שָׁב עַד עַתָּה.

Zurücksetzung, die, בִּזָּיוֹן.

Zurücksetzen, 1) setze dich zurück שִׂים כִּסְאֲךָ אֶל אַחֲרֶיךָ. 2) Ich finde mich von ihr zurückgesetzt קָטֹן אֲנִי בְּעֵינֶיהָ מִמֶּנּוּ, s. Nachsetzen.

Zurücktreiben, die Heerden, s. Eintreiben; den Feind הַבְרִיחַ הָאוֹיֵב.

Zurücktreten, s. Zurückweichen.

Zurücklassen, warum habt ihr den Mann zurückgelassen? לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ. Er wird einen Segen hinter sich — וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה.

Zurücklaufen, רוּץ וְשׁוּב אֶל.

Zurücklegen, 1) einen Weg, הָלֹךְ דֶּרֶךְ. 2) Die zurückgelegten Jahre הַשָּׁנִים אֲשֶׁר חָיָה אִישׁ; 3) Geld — s. Aufbewahren.

Zurücknehmen, 1) eine Waare von dem Kä ufer לָקַחַת הַמַּעֲרָב מִיַּד הַקֹּנֶה וְהָשֵׁב לוֹ הַמְּחִיר. 2) Sein Versprechen, שַׁנֵּה דְבָרוֹ. Einen Befehl, הָשֵׁב דָּת, s. Widerrufen.

Zurückfahren, שׁוּב בַּעֲגָלָה.

Zurückfallen, der Stein fällt auf ihn zurück הָאֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב.

Zurückfordern, das dargeliehene Geld בַּקֵּשׁ מִיַּד אִישׁ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוָהוּ.

Zurückführen, einen nach Hause, הָשֵׁב אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ.

Zurückfinden, ich finde nicht (den Weg) zurück אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בּוֹ אָשׁוּב (אֶל מְקוֹמִי).

Zurückzahlen, Einem das dargeliehene Geld הָשֵׁב לְאִישׁ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוָהוּ.

Zurückziehen, die Hand הָשֵׁב יָדוֹ מִן. Er zog seine Rechte zurück הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ. Die Füße ins Bett — אָסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה. Die Feinde haben sich zurückgezogen הָאוֹיְבִים נָסֹגוּ אָחוֹר. Er hat sich von seinem Richteramt zurückgezogen עָזַב אֶת מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט. Er lebt zurückgezogen אֵינֶנּוּ מִתְעָרֵב (לֹא יָבוֹא) עִם אֲנָשִׁים.

Zurückkommen, aus der Stadt שׁוּב מִן הָעִיר.

Zurückkönnen, ich kann nicht zurück לֹא אוּכַל לָשׁוּב.

Zurückkunft, die, bei seiner — בְּשׁוּבוֹ.

Zurückkehren, in sein Vaterland, שׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Zurückrufen, einen Boten, קְרָא אַחֲרֵי הַצִּיר לָשׁוּב. Sich Etwas ins Gedächtniß, s. Erinnern. Einen ins Leben — הָשֵׁב רוּחַ חַיִּים אֶל אִישׁ.

Zurückrücken, einen Tisch, הַעְתֵּק אָחוֹר אֶת הַשֻּׁלְחָן.

Zurückschaffen, s. Zurückbringen.

Zurückschauen, הַבֵּט מֵאַחֲרָיו.

Zurückschicken, ich werde dir dein Buch — אֲשַׁלַּח סִפְרְךָ בְּיַד אִישׁ לַהֲשִׁיבוֹ אֵלֶיךָ.

Zurückstehen, עֲמֹד מֵאַחֲרֵי אִישׁ.

Zurückstellen, einen Stuhl הָשֵׁב כִּסֵּא אֶל מְקוֹמוֹ.

Zurückschlagen, er schlug seine Feinde zurück הִכָּה צָרָיו אָחוֹר.

Zureiten, 1) ein Pferd לַמֵּד סוּס, s. Abrichten. 2) Er ritt dem Walde zu רָכַב אֶל הַיַּעַר.

Zureichen, für Einen שַׁפֵּק, מְצֹא לְאִישׁ, s. Hinreichen 2).

Zureden, Einem, דַּבֵּר עַל לֵב אִישׁ.

Zurechtweisung, die תּוֹכַחַת.

Zurechtweisen, Jemanden הוֹכֵחַ אִישׁ, לְאִישׁ.

Zurechtweiser, der, מוֹכִיחַ.

Zurechtmachen, Speisen הָכֵן אֹכֶל. Sich — הִכּוֹן.

Zurechnen, Einem die Schuld eines Andern חָשֹׁב לְאִישׁ עֲוֹן אִישׁ אַחֵר.

Zuschuß, der, an Geld הַכֶּסֶף הַנּוֹסָף עַל הַכֶּסֶף הָרִאשׁוֹן.

Zuschauen, s. Zusehen.

Zuschauer, der, einer Belustigung הָרֹאֶה בִשְׂחוֹק.

Zuschütten, 1) einen Brunnen מַלֵּא בְאֵר עָפָר לְסָתְמוֹ. 2) Noch Wasser — הוֹסֵף לָצֶקֶת מַיִם אֶל.

Zuschicken, 1) Einem Etwas שְׁלַח דָּבָר אֶל אִישׁ. 2) Alles, was mir Gott zuschickt כֹּל אֲשֶׁר יָבִיא אֱלֹהִים עָלַי.

Zuschwören, הַשְׁבֵּעַ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר וּלְקַיְּמוֹ. Das Land, welches ich ihnen zugeschworen הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם.

Zustand, lerne den Zustand deiner Heerde kennen יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ. Er ist in einem schlechten Zustande בְּרָע הוּא, s. Lage.

Zustopfen, ein Loch mit Etwas סְתֹם חוֹר בְּ.

Zustoßen, dir wird kein Unglück — לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה, s. Begegnen, Widerfahren.

Zustehen, es steht dir nicht zu ein Urtheil zu fällen לֹא לְךָ לִשְׁפֹּט מִשְׁפָּט.

Zustellen, s. Uebergeben 1).

Zuströmen, die Völker werden ihm — יִנְהֲרוּ אֵלָיו עַמִּים.

Zuschlagen, 1) auf Einen הַכֵּה אִישׁ מַכָּה רַבָּה. 2) Eine Thür — דְּחֵה בְחָזְקָה אֶת הַדֶּלֶת לְסָגְרָהּ.

Zuschließen, die Thür hinter sich סְגֹר הַדֶּלֶת אַחֲרָיו. Man soll die Thüren — יָגִיפוּ הַדְּלָתוֹת, s. Verschließen.

Zuschnitt, der, Beide haben einen — קֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵיהֶם. Der Zuschnitt des Kleides תַּבְנִית הַבֶּגֶד בְּתָאֳרוֹ.

Zuschneiden, ein Kleid עֲשֵׂה קֶצֶב הַבֶּגֶד.

Zusprechen, 1) Einem Muth אַמֵּץ אִישׁ בְּמוֹ פִיו, דַּבֵּר עַל לֵב אִישׁ לְחַזֵּק לִבּוֹ. 2) Bei Einem, s. Einsprechen.

Zuschreiben, Einem Etwas, s. Zurechnen.

Zauber, der, כֶּשֶׁף, plur. כְּשָׁפִים; לַחַשׁ, נַחַשׁ, plur. נְחָשִׁים.

Zauberin, die, מְכַשֵּׁפָה, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים.

Zauberei, die, כֶּשֶׁף. Zaubereien כְּשָׁפִים.

Zaubern, כַּשֵּׁף, לַחֵשׁ.

Zauberer, der, מְכַשֵּׁף, plur. מְכַשְּׁפִים; כַּשָּׁף, plur. כַּשָּׁפִים.

Zauberspruch, der, לַחַשׁ. Des klugen Meisters Zaubersprüche חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם. Er hört nicht auf Zaubersprüche לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים.

Zaudern, אַחֵר, הִתְמַהְמֵהַּ, בֹּשֵׁשׁ.

Zausen, Jemanden bei den Haaren מְשֹׁךְ אִישׁ בְּשַׂעֲרַת רֹאשׁוֹ.

Zaum, der, מֶתֶג.

Zaun, der, גָּדֵר, גְּדֵרָה, גֶּדֶרֶת, מְשׂוּכָה. Der Zaun des Gartens גֶּדֶר הַגַּן.

Zibeben, die, s. Rosinen.

Ziege, die, עֵז, שְׂעִירַת עִזִּים.

Ziegel, der, לְבֵנָה, plur. לְבֵנִים.

Ziegelofen, der, מַלְבֵּן.

Ziegelstreicher, der, לֹבֵן לְבֵנִים.

Zügel, der, eines Pferdes רֶסֶן הַסּוּס.

Zügellos sein, (fig.) הִפָּרֵעַ, פָּרֻעַ מוּסָר.

Zügeln, die Leidenschaften מְשֹׁל בְּרוּחוֹ.

Ziegenbock, der, שָׂעִיר, plur. שְׂעִירִים; שְׂעִיר, צְפִיר עִזִּים, plur. שְׂעִירֵי, צְפִירֵי עִזִּים.

Ziegenböckchen, das, גְּדִי, plur. גְּדָיִים; גְּדִי עִזִּים plur. גְּדָיֵי הָעִזִּים.

Ziegenhaar, das, eine Decke von — כְּבִיר הָעִזִּים.

Ziegenheerde, die, עֵדֶר עִזִּים. Zwei vereinzelte Ziegenheerden שְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים.

Ziegenmilch, die, חֲלֵב עִזִּים.

Ziehen, 1) Jemanden aus einer Grube, aus dem Wasser מָשַׁךְ אִישׁ מִן הַבּוֹר, מָשָׁה אִישׁ מִן הַמַּיִם. Einen Wagen נָהַג עֲגָלָה. 2) Das Schwert שָׁלַף, הֵרִיק חֶרֶב. Gezogene Schwerter פְּתִחוֹת. 3) Er zieht es in sein Netz יְגָרֵהוּ בְחֶרְמוֹ. 4) Als er den Zirkel zog über die Meeres-Fläche בְּחֻקוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם. 5) Etwas ans Licht — הוֹצִיא דָבָר לָאוֹר. 6) Etwas in die Länge — מָשַׁךְ דָּבָר.

Ziehen, verb. neut. die Egypter ziehen hinter ihnen her מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם. In den Krieg — הָלַךְ לַמִּלְחָמָה, יָצָא לַצָּבָא.

Zittern, רָגַז, חָרַד, s. Beben.

Zittern, das, רָגְזָה, חֲרָדָה.

Zitternd, חָרֵד, רַגָּז.

Züchtig, s. Keusch.

Züchtigung, die, מוּסָר, תּוֹכֵחָה. Es soll eine Züchtigung geschehen בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה.

Züchtigen, Jemanden יִסַּר אִישׁ. Wer sein Kind liebt, züchtigt es frühzeitig אֹהֲבוֹ בְנוֹ שִׁחֲרוֹ מוּסָר.

Ziel, das, 1) eig. beim Schießen מַטָּרָה, מַטָּרָא. Etwas als Ziel für den Schuß bestimmen הֵקִים, הִצִּיב מַטָּרָה לְ. 2) Grenze. Ein Ziel setzen עָשָׂה שׂוּם חֹק לְ.

Zielen, 1) mit dem Bogen nach einem Vogel שׂוּם צִפּוֹר לְמַטָּרָה לַחֵץ, כּוֹנֵן קַשְׁתּוֹ (בְּקַשְׁתּוֹ) עַל צִפּוֹר. 2) In einer Rede auf Etwas, כִּוֵּן אֶל*.

Zimbel, die, plur. die Zimbeln צְלְצְלִים, מְצִלְתַּיִם. Lautklingende Zimbeln צִלְצְלֵי שָׁמַע.

Zimmt, der, קִנָּמוֹן, קִנְּמָן בֶּשֶׂם.

Zimmer, das, חֶדֶר, תָּא. Im Tempel לִשְׁכָּה, נִשְׁכָּה. Die Zimmer חֲדָרִים, תָּאִים, תָּאוֹת, לְשָׁכוֹת, נְשָׁכוֹת.

Zimmerleute, die, חָרָשִׁים, חָרָשֵׁי עֵץ. Alle — כָּל הֶחָרָשׁ.

Zimmermann, der, חָרָשׁ, חָרַשׁ עֵצִים.

Ziemen, s. Geziemen.

Zünden, 1) Feuer fangen. Es ist naß und zündet nicht רָטוֹב הוּא וְלֹא יִבְעַר בֶּהָרִיחוֹ אֵשׁ. 2) Der Blitz hat gezündet הַבָּרָק הִצִּית אֵשׁ, s. Anzünden.

Zins, der, 1) Abgabe מַס, מֶכֶס; 2) s. Miethe.

Zinsbar werden, הָיָה לְמַס.

Zinsen, die, תַּרְבִּית, מַרְבִּית, נֶשֶׁךְ.

Zinn, das, בְּדִיל.

Zinnober, der, שָׁשַׁר, שִׁשֵׁר.

Zinne, die, ich mache aus Rubin deine Zinnen וְשַׂמְתִּי כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ.

Zinnerne Gefäße, כְּלֵי בְדִיל.

Zinke, die, s. Zacke.

Zisterne, בּוֹר, גֶּבֶא. Zisternen בּוֹרוֹת.

Ziffer, die, סִמַּן הַמִּסְפָּר*.

Zipfel, der, des Kleides כְּנַף הַבֶּגֶד, plur. כְּנָפַיִם, כְּנָפוֹת; des Ohres בְּדַל אֹזֶן.

Zipperlein, das, חֳלִי רַגְלַיִם.

Zipresse, die, בְּרוֹשׁ. Zipressen בְּרוֹשִׁים, בְּרוֹתִים.

Zücken, ein gezücktes Schwert חֶרֶב שְׁלוּפָה, s. Ziehen.

Zier, die, עֲדִי עֲדָיִים, s. Zierde.

Zierath, der, an einem Gefäße יִקְשׁוּט הַכֶּלִי.

Zierde, die, der Königreiche צְבִי מַמְלָכוֹת s. Schmuck.

Zierlich, נָאוֶה. Zierlich sind deine Wangen im Spangenschmuck נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים, s. Schön.

Zieren, der Bart ziert den Mann הֲדַר אִישׁ זְקָנוֹ; mit Etwas יִפָּה בְ, s. Schmücken.

Zürnen, אָנַף, הִתְאַנַּף, כָּעַס, רָגַז; auf Jemanden אָנַף, כָּעַס בְּ, כָּעַס אֶל, הֶחֱרָה בְ, קָצַף, הִתְקַצֵּף אֶל, עַל, זָעַף עַל, הִתְעַבֵּר בְּ.

Zirkuliren, s. Umlaufen 3).

Zirkel, der, 1) Kreis חוּג, *עִגּוּל. 2) Ein traulicher — סוֹד רֵעִים. 3) Das Instrument מְחוּגָה.

Zirkeln, über Etwas מָדַד, תָּאַר בִּמְחוּגָה אֶת.

Zirkelförmig, בִּדְמוּת עִגּוּל*.

Zischen, שָׁרַק.

Zischen, das, שְׁרֵקָה.

Zeug, der, ein wollener בֶּגֶד צֶמֶר, s. Stoff.

Zeughaus, das, בֵּית נֶשֶׁק, תַּלְפִּיּוֹת.

Zeugin, die, עֵדָה.

Zeugniß, das, כְּתַב עֵדוּת, 1) vor Gericht עֵד, *עֵדוּת, שָׂהֲדוּתָא, s. Aussage, Ablegen. 2) Attestat כְּתַב עֵדוּת*.

Zeuge, der, עֵד, plur. עֵדִים; שָׂהֵד. Zeugen nehmen הָעֵד עֵדִים. Zeuge sei dieser Denkstein עֵדָה זֹאת מַצֶּבֶת הָאֶבֶן. Den Himmel zum Zeugen gegen Jemanden anrufen הָעֵד בְּאִישׁ אֶת הַשָּׁמַיִם.

Zeugen, wider Jemanden עָנָה בְאִישׁ, הָעֵד בְּאִישׁ, אֶת אִישׁ.

Zeugen, ein Kind יָלַד (auch יִלֵּד) הוֹלִיד. Sie zeugten Söhne וַיָּשִׂימוּ בָנִים.

Zeigen, 1) Einem den Weg הַרְאֵה אִישׁ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלֶךְ בּוֹ; mit den Fingern הוֹרָה בְאֶצְבְּעוֹתָיו. Geh, zeige dich ihm לֵךְ הֵרָאֵה אֵלָיו. Wir gehen hinüber und zeigen uns ihnen אֲנַחְנוּ עֹבְרִים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם. 2) Zeigt euch als Männer הֱיוּ לַאֲנָשִׁים.

Zeigefinger, der, הָאֶצְבַּע אֲשֶׁר בּוֹ יוֹרוּ.

Zeihen, Jemanden eines Vergehens הוֹכִיחַ עַל אִישׁ עֲוֹנוֹ, חָרַץ מִשְׁפַּט אִישׁ כִּי יִשָּׂא עֲוֹנוֹ.

Zeit, die, עֵת; eine bestimmte, מוֹעֵד, זְמָן, plur. זְמַנִּים. Zu bestimmten Zeiten בְּעִתִּים מְזֻמָּנִים. In den Zeiten der Noth לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. Alles hat seine Zeit לַכֹּל זְמָן, עֵת לְכָל חֵפֶץ. Morgen um diese Zeit כָּעֵת מָחָר, מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת. Uebers Jahr um diese Zeit לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, לַמּוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת. Ein Wort zu seiner Zeit דָּבָר בְּעִתּוֹ. Vor der Zeit בְּלֹא עִתּוֹ, בְּלֹא יוֹמוֹ. Zur Zeit der Könige בִּימֵי הַמְּלָכִים. Die ganze Zeit כָּל הַיָּמִים. Nach langer Zeit מִקֵּץ יָמִים רַבִּים, s. Lang 2). Ich habe keine Zeit zu schreiben אֵין לִי פְּנַי לִכְתֹּב*. Sich Zeit nehmen הִפְנָה.

Zeitalter, das, דּוֹר, plur. דּוֹרִים, דּוֹרוֹת.

Zeitgenossen, die, seine — דּוֹרוֹ.

Zeitgeschichte, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Zeitdauer, die, עֵת, s. Dauer.

Zeitungen, die, מִכְתְּבֵי קוֹרוֹת הַיָּמִים*.

Zeitwort, das פֹּעַל*. Zeitwörter פְּעָלִים.

Zeitig, zeitigen, s. Reif, Reifen.

Zeitlauf, der, plur. die Zeitläufe עִתִּים.

Zeitlich, 1) aufstehen הַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּם קוּם. 2) Gegensatz des Ewigen זְמַנִּי*.

Zeitlebens, כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Zeitereignisse, die, קוֹרוֹת הָעִתִּים*. Die mit den Zeitereignissen vertraut sind יוֹדְעֵי הָעִתִּים, יוֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים.

Zeitfolge, die, סֵדֶר מִנְיַן הַשָּׁנִים*.

Zeitvertreib, der, sich einen machen הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ.

Zeitpunkt, der, מוֹעֵד.

Zeitraum, der, von der Sündfluth bis zur Geburt Abraham's מִימֵי הַמַּבּוּל עַד יוֹם הוּלֶּדֶת אַבְרָהָם.

Zeitrechnung, die, der Juden מִסְפַּר, מִנְיַן הַשָּׁנִים אֲשֶׁר לַיְּהוּדִים*.

Zeichnen, eine Stadt auf Etwas חַקֵּה עִיר עַל. An die Wand gezeichnet מְחֻקֶּה בַּקִּיר. Mit Röthel gezeichnet חָקוּק בַּשָּׁשַׁר.

Zeichen, das, אוֹת, plur. אוֹתוֹת; תָּו, סִמָּן*, רֹשֶׁם, צִיּוּן. Ein Zeichen an Etwas machen תָּוָה עַל, הִתְוָה תָו עַל, הִתְחַקָּה עַל, עָשָׂה סִמָּן בְּ.

Zeichendeuter, der, יִדְּעֹנִי, plur. יִדְּעֹנִים; הֹבֵר שָׁמַיִם, s. Astrolog.

Zeichenmeister, der, חָכָם בִּמְלֶאכֶת הַחִקּוּי*.

Zeichenkunst, die, חָכְמַת הַחִקּוּי*.

Zeile, die, שׁוּרָה, חָרוּז*.

Zäumen, ein Pferd שׂוּם מֶתֶג בְּשִׂפְתֵי הַסּוּס.

Zwang, der, אֹנֶס*, s. Gewalt.

Zwanzig, עֶשְׂרִים.

Zwanzigtausend, עֶשְׂרִים אֶלֶף, רִבּוֹתַיִם.

Zwanzigste Tag, der, יוֹם הָעֶשְׂרִים. Am Zwanzigsten des Monats בְּעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ. Im drei und zwanzigsten Jahre בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ.

Zwar, er ist zwar reich, aber.... אָמְנָה עָשִׁיר הוּא, אֲבָל....

Zwölf, שְׁנֵים, שְׁנֵי עָשָׂר; (weibl.) שְׁתַּיִם, שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה.

Zwölfte, der, הַשְּׁנֵים עָשָׂר. Im zwölften Monat בִּשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ. Am Zwölften des Monats בִּשְׁנֵים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ.

Zwölftel, das, הַחֵלֶק הַשְּׁנֵים עָשָׂר.

Zwietracht, die, s. Streit, Zank.

Zwiebel, die, בָּצָל oder בְּצַל. Zwiebeln בְּצָלִים.

Zwitter, der, אַנְדְּרוֹגִינוֹס*.

Zwitschern, צִפְצֵף.

Zwitschern, das, צִפְצוּף*.

Zwillinge, die, תְּאוֹמִים, תּוֹמִים. Alle gebären — כֻּלָּם מַתְאִימוֹת.

Zwingen, Jemanden, אָנַס אִישׁ.

Zwinger, der, עֹפֶל וָבַחַן. Zwinger und Mauer חֵיל וְחוֹמָה.

Zwist, der, s. Streit, Zank.

Zwirn, der, חוּט כָּפוּל מָשְׁזָר.

Zwirnen, הַשְׁזֵר. Gezwirnt מָשְׁזָר.

Zwischen, ein Vorwort, 1) mit dem Dativ. Zwischen zwei Männern sitzen יָשַׁב בֵּין שְׁנֵי אֲנָשִׁים. Es ist nur ein Schritt zwischen mir und dem Tode כְּפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת. 2) Mit dem Accusativ. Er stellte sich zwischen den Mann und die Frau הִתְיַצֵּב בֵּין הָאִישׁ וּבֵין הָאִשָּׁה. Zwischen die Räder kommen בּוֹא אֶל בֵּינוֹת לַגַּלְגַּלִּים.

Zwei, שְׁנַיִם, (weibl.) שְׁתַּיִם. Zwei Männer und zwei Frauen שְׁנֵי אֲנָשִׁים וּשְׁתֵּי נָשִׁים. Zwei Tage, Jahre יוֹמַיִם, שְׁנָתַיִם, יָמִים.

Zweideutig, יִמּוֹבֵן עַל שְׁנֵי אוֹפַנִּים, דָּבָר הַנּוֹטֶה לִשְׁנֵי אוֹפַנִּים. Die Zweideutigen (nach Einigen) סֵעֲפִים.

Zweihundert, מָאתַיִם.

Zweitausend, אַלְפַּיִם.

Zweite, der, die, שֵׁנִי, שֵׁנִית. Als die Zweiten sollen sie aufbrechen שְׁנִיִּם יִסָּעוּ. Zum zweiten Mal rufen קָרָא שֵׁנִית. Am Zweiten des Monats בִּשְׁנַיִם לַחֹדֶשׁ, (einmal בִּשְׁנִי). Im zweiten Jahre בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית, בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם. Dem Range nach: der Zweite nach dem König מִשְׁנֶה הַמֶּלֶךְ. Er ließ ihn fahren in seinem zweiten Wagen הִרְכִּיב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ. Ihre Brüder zweiten Ranges אֲחֵיהֶם הַמִּשְׁנִים.

Zweitens: wem will ich denn dienen וְהַשֵּׁנִית לְמִי אֶעֱבֹד.

Zweijährig, בֶּן, בַּת שְׁתֵּי שָׁנִים.

Zweimal, פַּעֲמַיִם.

Zweierlei Maß, Gewicht אֵיפָה וְאֵיפָה, אֶבֶן וָאָבֶן. Ein Feld mit zweierlei Samen besäen זָרַע שָׂדֶה כִּלְאָיִם. Ein Kleid aus zweierlei Fäden gewirkt בֶּגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז.

Zwelfach bezahlen, שִׁלֵּם שְׁנַיִם. Jemanden einen zweifachen Antheil geben נָתַן לְאִישׁ פִּי שְׁנַיִם. Zweifach ersetze ich dir מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ, בִּשְׁתַּיִם אֲמַלֵּא הַמְרוֹנֵךְ, s. Doppelt.

Zweikämpfer, der, אִישׁ הַבֵּנַיִם.

Zweischneidiges Schwert, ein, חֶרֶב אֲשֶׁר לָהּ שְׁנֵי פֵּיוֹת, חֶרֶב פֵּיוֹת, פִּיפִיּוֹת.

Zweispännig, der Wagen ist, יֵאָסְרוּ שְׁנֵי סוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Zweig, der, עָנָף, חֹטֶר, נֵצֶר, שׂוֹךְ. Zweige עֲנָפִים, סְעִיפִים, סְעַפּוֹת, עֳפָאִים, s. Oelzweig, Palmzweige, Ast.

Zweigig, עָנֵף, (weibl.) עֲנֵפָה.

Zweifler, der, הַפֹּסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים. Die Zweifler (nach Einigen) סֵעֲפִים.

Zweifel, der, סָפֵק*, plur. סְפֵקוֹת.

Zweifelhaft, מְסֻפָּק.

Zweifeln, סָפַק*.

Zweck, der, einer Handlung תַּכְלִית הַמַּעֲשֶׂה*.

Zweckmäßig, כְּפִי תַּכְלִית הַדָּבָר*.

Zwerg, der, אִישׁ שְׁפַל הַקּוֹמָה, ״נַּנָּס.

Zwergin, die, אִשָּׁה שִׁפְלַת הַקּוֹמָה.

Zeder, die, אֶרֶז, plur. אֲרָזִים.

Zählbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִסָּפֵר.

Zählung, die, des Volkes פְּקֻדָּה, מִפְקַד הָעָם.

Zählen, Geld מָנָה כֶסֶף; das Volk סָפַר, מָנָה, פָּקַד, פָּקַד הָעָם. Ihr sollt zählen auf das Lamm תָּכֹסּוּ עַל הַשֶּׂה.

Zähmen, ein wildes Thier כָּבַשׁ חַיָּה רָעָה.

Zehn, עֶשֶׂר, (weibl.) עֲשָׂרָה.

Zehntausend, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים, רְבָבָה, s. Myriade.

Zehnte, der, die, das עֲשִׂירִי, עֲשִׂירִיָּה, עֲשִׂירִית. Der zehnte Monat הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי. Am Zehnten des Monats בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ.

Zehntel, das, עֲשִׂירִית; als Maß vom Mehl עִשָּׂרוֹן plur. עֶשְׂרוֹנִים.

Zehnmal, עֶשֶׂר פְּעָמִים, עֲשֶׂרֶת מֹנִים.

Zähe, die, אֶצְבַּע הָרֶגֶל, plur. אֶצְבְּעוֹת רַגְלַיִם. Die große — בֹּהֶן הָרֶגֶל, plur. בְּהֹנוֹת רַגְלַיִם.

Zehent, der, מַעֲשֵׂר. Die Zehenten מַעַשְׂרוֹת.

Zehentjahr, das, שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר.

Zehrung, die, צֵידָה, מָזוֹן. Wir nahmen es zu unserer Zehrung הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ.

Zähre, die, דִּמְעָה. Freuden=Zähren דִּמְעוֹת גִּיל, s. Thräne.

Zehren, von Etwas אָכֹל מִן.

Zettel, der, 1) Etwas auf einen Zettel schreiben כָּתֹב דְּבָרִים עַל חֲתִיכַת נְיָר קְטַנָּה. 2) Bei den Webern שְׁתִי.

Zechgelag, das, סֹבֶא.

Zechen, סָבָא, שָׁתֹה יַיִן.

Zecher, der, ein tüchtiger גִּבּוֹר לִשְׁתּוֹת יַיִן.

Zelt, das, אֹהֶל. Zelte אֹהָלִים. Ein Zelt aufschlagen אָהֹל, s. Aufschlagen.

Zelle, die, תָּא; im Tempel לִשְׁכָּה.

Zensor der, מְבַקֵּר סְפָרִים*.

Zentner, der, כִּכָּר*.

Zänkisch, ein zänkisches Weib אֵשֶׁת מִדְיָנִים.

Zänker, der, אִישׁ מָדוֹן.

Zänkerei, die, s. Zank.

Zepter, der, שֵׁבֶט, שַׁרְבִיט.

Zerbeißen, ein Kleid חַבֵּל בַּשִּׁנַּיִם אֶת הַבֶּגֶד.

Zerbörsten, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Zerbröckeln, פַּרְפֵּר*. Das Brod ist trocken und zerbröckelt הַלֶּחֶם יָבֵשׁ וְהָיָה נִקֻּדִים.

Zerbrechlich אֲשֶׁר יוּכַל לְהִשָּׁבֵר.

Zerbrechen, Gefäße שָׁבֹר כֵּלִים; Beine שָׁבֹר, פַּצֵּחַ, גָּרֵם עֲצָמוֹת. Einem die Zähne, שַׁבֵּר, נְתֹץ שִׁנֵּי אִישׁ. Der Bogen der Helden zerbricht קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים.

Zergliedern, ein Thier נַתֵּחַ חַיָּה.

Zergehen, das Salz zergeht im Wasser הַמֶּלַח יָמוּג, יִמַּס בַּמַּיִם.

Zerdrücken, Eier מָעֹךְ בֵּיצִים. Ein Thier, ein Mensch mit zerdrückten Hoden מָעוּךְ, פְּצוּעַ דַּכָּה.

Zerhacken, einen Ochsen נַתֵּחַ שׁוֹר.

Zerhauen, s. Zerhacken.

Zerwühlen, Etwas, von Schweinen כַּרְסֵם אֶת.

Zersägen, ein Stück Holz גָּרֹר בַּמְּגֵרָה בּוּל עֵץ לִשְׁנַיִם.

Zertheilen, einen Vogel in der Mitte בָּתֹר, בַּתֵּר צִפּוֹר בַּתָּוֶךְ; ein Land חָלֹק, חַלֵּק אֶרֶץ.

Zärtlich, ich war das zärtliche und einzige Kind meiner Mutter הָיִיתִי רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי. Zärtliche Mütter אִמּוֹת רַחֲמָנִיּוֹת.

Zärtlichkeit, die, einer Mutter רַחֲמֵי אֵם.

Zertrümmern, einen Stein נַפֵּץ אֶבֶן. Zertrümmert wird die Erde פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ. Man zertrümmert die Mauer מְקַרְקַר קִיר.

Zertreten, Etwas, רָמֹס, בּוּס, בּוֹסֵס אֶת, s. Aas. Wie Gassenkoth zertret' ich sie כְּטִיט חוּצוֹת אֲדִקֵּם. Der Fuß zertritt sie (die Eier) רֶגֶל תְּזוּרֶהָ. Zertreten werdet ihr die Frevler וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים. Etwas Zertretenes מִרְמָס.

Zertrennen, s. Trennen.

Zerlassen, Talg הַתֵּךְ חֵלֶב.

Zerlumpt, ein zerlumpter Mensch אִישׁ לָבוּשׁ קְרָעִים.

Zerlegen, einen gebratenen Vogel נַתֵּחַ עוֹף צָלוּי.

Zermalmen, Etwas, 1) eig. שָׁחֹק, הָדֵק אֶת, טָחֹן הֵיטֵב אֶת. Er zermalmte mit Kiesel mir die Zähne הִגְרִיס בֶּחָצָץ שִׁנָּי; 2) (Fig.) Gefiel es Gott doch, mich zu — וְיֹאֵל אֱלוֹהַּ וִידַכְּאֵנִי. Ein zermalmtes Herz לֵב נִדְכֶּה.

Zernagen, die Mäuse zernagen die Bücher הָעַכְבָּרִים יְחַבְּלוּ הַסְּפָרִים בְּשִׁנֵּיהֶם.

Zernichten, Etwas נָתֹן דָּבָר לְאַיִן. Im Namen Gottes zernichte ich sie בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם, s. Vernichten.

Zeremonie, die, s. Gebrauch 2).

Zerfallen, 1) eine zerfallene Mauer הוֹמָה הֲרוּסָה. Das Gefäß zerfiel in Stücken נִפַּץ הַכֶּלִי. 2) Sie sind mit einander — נִפְרְדוּ לִבּוֹתָם*.

Zerfließen, der Thau zerfließt יִמַּס הַטַּל. Sie zerfloß in Thränen פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינֶיהָ.

Zerfetzen, Jemanden die Haut mit Ruthenhieben הַכֵּה אִישׁ בַּשֵּׁבֶט עַד אֲשֶׁר יִקָּרַע עוֹרוֹ.

Zerfressen, ein Kleid, das die Motte zerfrißt בֶּגֶד אֲכָלוֹ עָשׁ.

Zerplatzen, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Zerkochen, s. Verkochen.

Zerquetschen, Etwas מָעֹךְ אֶת. Ein Thier mit zerquetschten Hoden כָּתוּת.

Zerknirschen, ein zerknirschtes Herz לֵב נִדְכֶּה. Die zerknirschten Geistes sind דַּכְּאֵי רוּחַ.

Zerkratzen, Jemanden das Gesicht mit den Nägeln קָרַע עוֹר פְּנֵי אִישׁ בְּצִפָּרְנָיו.

Zerrüttung, die, in die Einkünfte des Frevlers kommt — תְּבוּאַת רָשָׁע נֶעְכָּרֶת.

Zerrütten, einen Staat עָכַר אֶרֶץ.

Zerrinnen, die Butter zerrinnt in der Sonne תָּמַם הַחֶמְאָה בִּזְרֹחַ עָלֶיהָ הַשֶּׁמֶשׁ.

Zerreiben, Etwas שָׁחַק אֶת.

Zerreißen, verb. act. Kleider קָרַע, פָּרַם בְּגָדִים; von wilden Thieren טָרַף, פָּרַק, פֵּרֵק אֶת. Ein zerrissenes Thier טְרֵפָה. Er zerriß ihn, wie man ein Zicklein zerreißt וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי. Einen Strick — נִתֵּק הֶבֶל.

Zerreißen, verb. neut. der Zipfel seines Mantels zerriß נִקְרַע כְּנַף מְעִילוֹ. Der Faden zerreißt יִנָּתֵק הַחוּט. Nie zerreißt das Gewölk darunter לֹא נִבְקַע עָנָן תַּחְתֵּיהֶם.

Zerstampfen, wie Gassenkoth zerstampf' ich sie כְּטִיט חוּצוֹת אֲרַקְּעֵם. Wie Stroh im Mistpfuhle zerstampft wird כְּהִדּוּשׁ (כְּהִדּוֹשׁ) תֶּבֶן בְּמוֹ מַדְמֵנָה.

Zerstoßen, Gewürz in einem Mörser הֵדִיק בְּשָׂמִים בַּמְּדֹכָה, כָּתַשׁ בְּשָׂמִים בְּמַכְתֵּשׁ. Zerstoßene Körner גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל. Ich zerstieß es וָאֶכֹּת אֹתוֹ.

Zerstörung, die, הֶרֶס, הֲרִיסָה, הֲרִיסוּת, מַהְפֵּכָה, *חֻרְבָּן.

Zerstören, Städte הָרַס, הֵרֵס, נָתַשׁ, שִׁחֵת, הִשְׁחִית, הָפַךְ עָרִים; Statuen נִתֵּץ, נָתַץ מַצֵּבוֹת. Eine Stadt von Grund aus — עָרָה עַד הַיְסוֹד בָּעִיר. Ein Kunstwerk — חִבֵּל מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת.

Zerstörer, der, מַשְׁחִית, מְחַבֵּל.

Zerstäuben, die Urgebirge zerstoben הִתְפֹּצְצוּ הַרְרֵי עַד.

Zerstückeln, Brod פָּתֹת לָהֶם פִּתִּים קְטַנִּים; Fleisch נִתַּח בָּשָׂר לִנְתָחִים קְטַנִּים.

Zerstücken, Bretter גָּזַר קְרָשִׁים לִגְזָרִים; Fleisch נִתַּח בָּשָׂר לִנְתָחִים.

Zerstechen, er hat sich in den Dornen die Haut zerstochen הַחוֹחִים בָּאוּ בְּעוֹרוֹ וּנְקָבוּהוּ.

Zerstreuung, die, 1) eines Volkes תְּפוּצוֹת (*תְּפוּצַת הָעָם (*פִּזּוּר. 2) Des Gemüthes *הֶסַּח הַדַּעַת.

Zerstreuen, 1) aus einander streuen פִּזֵּר, פִּזַּר, בִּזַּר אֶת, זֵרָה, זָרָה אֶת, הֵפִיץ אֶת. Das Volk zerstreuete sich נָפֵץ, נָפוֹץ הָעָם. Die Schafe werden sich — תְּפוּצֶינָה הַצֹּאן. Die jungen Löwen zerstreuen sich בְּנֵי לָבִיא יִתְפָּרָדוּ. Das Sonnenlicht zerstreuet das Gewölk הָאוֹר יָפִיץ הֶעָנָן. 2) Er ist beim Lernen zerstreuet *יָסִיחַ דַּעְתּוֹ בְּלָמְדוֹ.

Zerschlagen, 1) ein Gefäß נִפֵּץ כְּלִי. 2) Er ist so zerschlagen, daß er sich nicht rühren kann הִכּוּהוּ הַכֵּה וּפָצֹעַ וְאֵין בּוֹ כֹּחַ לָזוּעַ. Ich bin wie zerschlagen הָלוּם, מֻדְכָּא אָנֹכִי. 3) Sich zerschlagen, von einem Kaufe, einer Heirath, s. Rückgängig.

Zerschmettern, Gefäße נִפֵּץ כֵּלִים; Einem das Haupt den Schädel רִצֵּץ רֹאשׁ אִישׁ, הֵרִיץ גֻּלְגֹּלֶת אִישׁ. Du wirst sie — תְּרֹעֵם. Du wirst ihre Kindlein — עֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ. Er faßte meinen Nacken und zerschmetterte mich אָחַז בְּעָרְפִּי וַיְפַצְפְּצֵנִי.

Zerschmelzen 1) Silber הִתִּיךְ כֶּסֶף. 2) Der Schnee ist zerschmolzen נָמַס הַשֶּׁלֶג.

Zerschneiden, vom Fleische גָּזַר אֶת, גָּזַר לִגְזָרִים אֶת, בִּתַּר אֶת; Gurken in einen Topf פִּלַּח קִשֻּׁאִים אֶל הַסִּיר; Brod *חָתַךְ לָהֶם לַחֲתִיכוֹת.

Zerschellen, es zerschellte an Felsen נִפַּץ אֶל הַסֶּלַע.

Zerspalten, Holz בִּקַּע עֵצִים, s. Spalten.

Zersplittern, das Glas zersplitterte נִפַּץ הַזְּכוּכִית. Der Hammer zersplittert den Felsen הַפַּטִּישׁ יְפוֹצֵץ סָלַע.

Zerspringen, הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע. Zersprungen מְבֻקָּע.

Zersprengen, Etwas בִּקַּע אֶת. Die Feinde wurden zersprengt פֻּזְּרוּ הָאוֹיְבִים לְכָל רוּחַ.

K C Ch Qu ק קו

Kabale, die, s. Ränke.

Kabbalah, die, *קַבָּלָה, חָכְמַת הַקַּבָּלָה.

Kabbalist, der, *בַּעַל קַבָּלָה, מְקֻבָּל.

Kabinet, das, (Nebenzimmer) צֶלַע הַחֶדֶר.

Kahl, er hat ein kahles Haupt רֹאשׁוֹ נִמְרָט, רֹאשׁוֹ מְקֻרָּח. Ein kahles Pferd כּוּס הָלָק, s. Unbehaart. Der Vogel ist kahl נִמְרְטָה נוֹצַת הָעוֹף. Der kahle Berg הָהָר הֶחָלָק. Kahle Wälder יְעָרוֹת חֲשׂוּפוֹת.

Kahlheit, die, am Haupte, s. Glatze; eines Thieres חֲלַקַת הַחַיָּה.

Kahlkopf, der, קֵרֵחַ, גִּבֵּחַ.

Kamiger Wein, יַיִן מְעֻפָּשׁ, יַיִן אֲשֶׁר עָלָה בְאֹשׁוֹ.

Kahn, der, סְפִינָה קְטַנָּה מְאֹד, *דּוּגִית. Kähne von Binsen auf dem Wasser כְּלֵי גֹמֶא עַל פְּנֵי מַיִם.

Katalog, der, *רְשִׁימַת הַסְּפָרִים.

Katarrh, der, קַדַּחַת עוֹר הַחֹטֶם, *נְזִילַת הָאַף וְשִׁעוּל s. Husten, Schnupfen.

Katheder, der, *בִּימָה, עַמּוּד מוֹרֵה הַתַּלְמִידִים, קַתֶּדְרָא.

Katechismus, der, *סֵפֶר יְסוֹדֵי הַדָּת בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה וּתְשׁוּבָה.

Katze, die, *חָתוּל, שׁוּנְרָא.

Kajüte, die, חֶדֶר מְיוּחָד לְרַב הַחוֹבֵל בָּאֳנִיָּה, אוֹ לְנוֹסְעִים מְצוּיָנִים יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.

Kalb, das, עֵגֶל, עֵגֶל בֶּן בָּקָר; von Hirschen עֹפֶר הָאַיָּלִים. Kälber עֲגָלִים.

Kalbe, die, עֶגְלָה, עֶגְלַת בָּקָר.

Kalben, seine Kuh kalbt תְּפַלֵּט פָּרָתוֹ.

Kaldaunen, die, מְעֵי בְהֵמָה הַנֶּאֱכָלִים.

Kalt, 1) eig. קַר. Mir ist — קָרָה בִּבְשָׂרִי. Ein kalter Tag יוֹם קָרָה. Kaltes Wasser מַיִם קָרִים. 2) Sein Herz blieb kalt וַיָּפָג לִבּוֹ.

Kaltblütig, er ist, קַר רוּחַ הוּא.

Kaltblütigkeit, die, קַר רוּחַ.

Kalmäuser, der, *בַּדָּד, קַמְצָן.

Kamm, der, 1) zum Kämmen *מַסְרֵק. Kämme מַסְרְקוֹת; 2) s. Hahnenkamm.

Kalender, der, *לוּחַ הַשָּׁנָה.

Kalk, der, שִׂיד, גִּיר, s. Uebertünchen. Gebrannter Kalk מִשְׂרְפוֹת שִׂיד.

Kalkofen, der, כִּבְשָׁן.

Kalkbrennerei, die, מְקוֹם מִשְׂרְפוֹת שִׂיד.

Kalkstein, der, אֶבֶן גִּיר.

Kamin, der, 1) in einem Zimmer כִּירַיִם בַּקִּיר; 2) s. Rauchfang.

Kammer, die, חֶדֶר, plur. חֲדָרִים. In die verstelteste Kammer gehen בּוֹא חֶדֶר בְּחָדֶר.

Kameel, das, גָּמָל. Säugende Kameele גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת. Ein junges Kameel בֶּכֶר, plur. בְּכָרִים; בִּכְרָה.

Kamerad, der, s. Gesellschafter.

Kampf, der, לָחֶם, מִלְחָמָה, קְרָב. Göttliche Kämpfe habe ich gekämpft mit meiner Schwester נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי.

Kanal, der, צִנּוֹר. Wer theilte der Regenfluth Kanäle ab? מִי פִלַּג לַשֶּׁטֶף תְּעָלָה.

Kaninchen, das, שָׁפָן, plur. שְׁפַנִּים.

Kante, die, s. Ecke, Saum.

Kanne, die, *קַנְקַן.

Kanzler, der, מַזְכִּיר.

Kastanienbaum, der, (nach Einigen) עַרְמוֹן.

Kasteien, sich, עִנָּה, עַנּוֹת נַפְשׁוֹ, הִתְעַנָּה.

Kasten, der, אַרְגָּז, תֵּבָה, אָרוֹן.

Kastrat, der, סָרִיס, plur. סָרִיסִים.

Kassia, die, קִדָּה, קְצִיעוֹת.

Kasse, die, הַתֵּבָה אֲשֶׁר בָּהּ הַכֶּסֶף.

Kapital, das, 1) Summe Geldes רֹאשׁ, *קֶרֶן. 2) Säulenknopf כֹּתֶרֶת. Kapitäler כֹּתָרוֹת.

Kapituliren, s. Ergeben.

Kapitel, das, *פָּרָשָׁה.

Kapitän, der, שַׂר אַנְשֵׁי חַיִל אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה.

Kapsel, die, בַּיִת, *תִּיק.

Kaper, die, אֲבִיּוֹנָה.

Kappzaum, der, מַחְסוֹם.

Karavane, die, אֹרְחָה, plur. אֹרְחוֹת. Die Karavanen von Saba הֲלִיכֹת שְׁבָא.

Charakter, der, *תְּכוּנַת הַנֶּפֶשׁ.

Karg, ein karger Mensch *קַמְצָן.

Kargheit, die, *קַמְצָנוּת.

Kargen, *קָמַץ, צִמְצֵם.

Karte, die, zum Spielen *קְלָף הַצְּחוֹק; geografische מַפַּת גְּלִילוֹת הָאָרֶץ.

Karmesin, der, שָׁנִי, שָׁנִים, כַּרְמִיל.

Karfunkel, der, אֹדֶם, אֶבֶן אֶקְדָּח.

Karren, der, עֲגָלָה אֲשֶׁר לָהּ שְׁנֵי אוֹפַנִּים.

Kohl, der, יָרָק.

Kohlgarten, der, גַּן הַיָּרָק.

Kohle, die, גַּחֶלֶת, פֶּחָם, רִצְפָּה. Kohlen גֶּחָלִים; glühende גַּחֲלֵי אֵשׁ. Regnen läßt er auf die

Frevler glühende Kohlen יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים.

Kohlenbrenner, der, פֶּחָמִי*.

Kohlenpfanne, die, מַחְתָּה, plur. מַחְתּוֹת.

Koth, der, 1) auf der Straße טִיט, חֹמֶר חוּצוֹת. Aus dem Koth erhebt er den Dürftigen מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן. 2) Exkremente צֵאָה, גֵּלֶל, גָּלָל plur. גְּלָלִים; פֶּרֶשׁ, חֲרָאִים.

Kothhaufen, der, sie umfassen Kothhaufen חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת.

Kothig, die Straßen sind, יֵשׁ טִיט בַּחוּצוֹת.

Kotze, die, שְׂמִיכַת צֶמֶר עָבָה.

Koch, der, טַבָּח, מְבַשֵּׁל.

Kochen, Fleisch בַּשֵּׁל בָּשָׂר; ein Gerücht זוּד נָזִיד. Im Wasser gekocht בָּשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמַּיִם. Ein gekochter Bug זְרוֹעַ בְּשֵׁלָה. Das Fleisch, das Wasser kocht יְבַשֵּׁל הַבָּשָׂר, הָאֵשׁ תִּבְעֶה אֶת הַמַּיִם; (fig.) es kocht in mir רֻתְּחוּ מֵעַי.

Kochen, das, בִּשּׁוּל*.

Kochherd, der, plur. die Kochherde אָח הַכִּירָה, (oder) כִּירַת הַמְבַשְּׁלוֹת.

Kochlöffel, der, כַּף הַפַּרוּר*.

Koloquinten, die, פְּקָעִים, פַּקֻּעוֹת.

Kolik, die, כְּאֵב מֵעַיִם הַגָּדוֹל, הַשָּׁבָץ בַּמֵּעַיִם, (der Darmkrampf).

Kollege, der; er ist mein חֲבֵרִי הוּא בִּפְקֻדָּתִי.

Kollekte, die, für einen Armen קִבּוּץ כֶּסֶף לְתִתּוֹ לֶעָנִי*.

Koller, der, das Pferd hat den wüthenden Koller הַסּוּס מֻכֶּה בַּתִּמָּהוֹן.

Kommandant, der, einer Festung שַׂר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הַחֹנִים בַּמִּבְצָר.

Kommandiren, צַוֵּה לְאַנְשֵׁי הַצָּבָא (אִם יַחֲנוּ אוֹ יִסָּעוּ), s. Befehligen.

Kommen, 1) eig. בּוֹא, (poetisch) אָתָה. Wir sind zu ihm, zu dir gekommen בָּאנוּ אֵלָיו, אָתָנוּ לָךְ. Die zum Feste kommen בָּאֵי מוֹעֵד. Einen zu sich kommen lassen קָרָא אֶל אִישׁ לָבוֹא אֵלָיו. Aus dem Hause — יָצָא מִן הַבַּיִת; 2) (fig.) von der Zeit בּוֹא, הַגִּיעַ, אָתָה. Der Geist Gottes kam über ihn הָיְתָה, צָלְחָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים. Es kommt über ihn ein Geist der Eifersucht וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה. Es komme über mich, was es auch sei יַעֲבֹר עָלַי מָה. Es sind noch keine Menschenhände darüber gekommen לֹא חָלוּ בָהּ יָדַיִם. Ihre Häuser werden an Fremde — וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים. Es ist mir nicht in den Sinn gekommen לֹא עָלְתָה עַל לִבִּי. Er ist zu sich gekommen שָׁבָה רוּחוֹ אֵלָיו.

Kommentator, der, מְבָאֵר, מְפָרֵשׁ.

Kommentar, der, בֵּאוּר, פֵּרוּשׁ*.

Kommerz, der, מִסְחָר, s. Handel.

Komet, der, כּוֹכָב זְנָבִי*.

Kompagnon, der, חָבֵר.

Kompagnie, die, חֶבְרָה.

Komplot, das, קֶשֶׁר.

Kondoliren, Einem נוּד לְאִישׁ.

Kontrast, der, הֶפֶךְ, *הִפּוּךְ.

Conjunction, die, מִלַּת הַחִבּוּר*.

Konkubine, die, s. Beischläferin.

Kost, die, לֶחֶם, אֹכֶל.

Kostbar, יָקָר, נֶחְמָד. Ein kostbarer Stein אֶבֶן יְקָרָה, אֶבֶן חֵן. Kostbare Steine אֲבָנִים יְקָרוֹת, אַבְנֵי חֵפֶץ. Kostbare Gefäße כְּלִי יְקָר, כְּלֵי חֶמְדָּה, כְּלֵי חֲמוּדוֹת.

Kostbarkeit, die, יְקָר, חֵפֶץ, חֶמְדָּה, מַחְמָד. Kostbarkeiten חֲפָצִים, מִגְדָּנוֹת, מַחֲמַדִּים, מַחְמֹדִים, חֲמֻדוֹת, חֲמוּדוֹת.

Kosten, eine Speise טָעֹם אֹכֶל. Laß mich doch kosten von diesem rothen Gerichte הַלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאָדֹם הַזֶּה.

Kosten, was kostet dieses Buch? מַה־מְּחִיר הַסֵּפֶר הַזֶּה.

Kosten, die, הוֹצָאוֹת*.

Kostspielig, die Waare ist mir zu — רַב מִמֶּנִּי מְחִיר הַמַּעֲרָב.

Kopie, die, s. Abschrift.

Kopf, der, 1) der obere Theil an Geschöpfen רֹאשׁ. Sich einen Kissen unter den Kopf legen שׂוּם כֶּסֶת מְרַאֲשֹׁתָיו. Mit Gefahr unserer Köpfe בְּרָאשֵׁינוּ. 2) Das Individuum. Ein Laib Brod für den Kopf כִּכַּר לֶחֶם לַגֻּלְגֹּלֶת. Ihre Anzahl

war nach ihren Köpfen הָיָה מִסְפָּרָם לְגֻלְגְּלֹתָם. Achtzig Köpfe שְׁמֹנִים נְפָשׁוֹת. 3) Er hat Kopf חָכְמַת לֵב בְּקִרְבּוֹ.

Kopfbinde, die, צָנִיף, אֲפֵר, טְבוּלִים.

Kopfgeld, das, *כֶּסֶף הַגֻּלְגֹּלֶת.

Kopfgrind, der, נֶתֶק.

Kopflos, er ist, חֲסַר לֵב הוּא.

Kopfsteuer, die, s. Kopfgeld.

Kopfschütteln, das, מְנוֹד רֹאשׁ.

Kopfschmuck, der, der Weiber פְּאֵר הַנָּשִׁים, plur. פְּאֵרִים.

Chor, der, plur. Chöre מַקְהֵלִים, מַקְהֵלוֹת.

Korallen, die, אַלְגּוּמִּים, אַלְמֻגִּים, פְּנִינִים.

Korb, der, סַל, טֶנֶא, כְּלוּב, דּוּד. Körbe סַלִּים, סַלְסִלּוֹת, דּוּדִים, דּוּדָאִים.

Koriander, der, גַּד.

Korn, das, 1) Getreide דָּגָן, בָּר, בַּר, שֶׁבֶר. 2) Die Körner (zum Anbauen) פְּרֻדוֹת, s. Stocken.

Kornaufkäufer, der, הַשֹּׁבֵר וּמֹנֵעַ הַבָּר.

Kornboden, der, s. Speicher.

Kornjahr, das, ein gutes — שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִדָּגָן.

Korrigiren, Etwas, *תַּקֵּן אֶת.

Korrekt, von Druckschriften *אֲשֶׁר אֵין בּוֹ טָעוּת הַדְּפוּס.

Korrektor, der, *הַמְתַקֵּן טָעוּת הַדְּפוּס.

Korrektur, die, *תִּקּוּן טָעוּת הַדְּפוּס.

Köchin, die, טַבָּחָה. Köchinnen טַבָּחוֹת.

Köcher, der, אַשְׁפָּה.

König, der, מֶלֶךְ, plur. מְלָכִים. König sein הָיָה מֶלֶךְ עַל, מָלַךְ עַל, עָשָׂה מְלוּכָה עַל. Einen zum König machen הִמְלִיךְ אִישׁ עַל.

Königthum, das, מְלוּכָה, מַלְכוּת.

Königin, die, מַלְכָּה, plur. מְלָכוֹת.

Königlich, er beschenkte ihn נָתַן לוֹ כְּיַד הַמֶּלֶךְ, נָתַן לוֹ מַתָּנָה כְּמַתְּנַת הַמֶּלֶךְ. Sich königlich kleiden לָבַשׁ מַלְכוּת. Der königliche Befehl דְּבַר הַמֶּלֶךְ, דְּבַר מַלְכוּת. Der königliche Stamm זֶרַע הַמְּלוּכָה, הַמַּמְלָכָה.

Königsmord, der, *רְצִיחַת הַמֶּלֶךְ.

Königsmörder, der, רֹצֵחַ, הֹרֵג הַמֶּלֶךְ.

Königsstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Königreich, das, מַמְלָכָה, plur. מַמְלָכוֹת; מַמְלָכוֹת.

Die Hälfte des Königreichs חֲצִי הַמַּלְכוּת.

Können, 1) im Stande sein יָכֹל. Ich kann nicht gehen לֹא אוּכַל לָלֶכֶת. Er, sie konnte nicht לֹא יָכֹל, לֹא יָכְלָה. Weil er es nicht thun konnte מִבִּלְתִּי יְכָלְתּוֹ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. Wie könnte ich das Unglück mit ansehen? אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בְּרָעָה. 2) Verstehen. Eine Sprache können יָדַע שָׂפָה, לָשׁוֹן. Sie können nicht Jüdisch sprechen אֵינָם מַכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית. 3) Es könnte dich Jemand fragen אוּלַי יִשְׁאָלְךָ אִישׁ. Das Volk könnte es bereuen פֶּן יִנָּחֵם הָעָם.

Köstlich, יָקָר, נֶחְמָד. Eine köstliche Frucht פְּרִי מְגָדִים. Köstliche Speisen aß ich nicht לֶחֶם חֲמֻדוֹת לֹא אָכַלְתִּי.

Köpfen, s. Enthaupten.

Körnchen, das, Salz, *גַּרְגַּר מֶלַח. Man rüttelt im Siebe, und kein Körnchen fällt zur Erde יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה וְלֹא יִפּוֹל צְרוֹר אָרֶץ. Feine Körnchen, (nach Einigen) דַּק מְחֻסְפָּס.

Körper, der, בָּשָׂר, גֵּוָה, גְּוִיָּה, גּוּף, s. Leib. Ein todter — s. Leichnam.

Körperlich, *גּוּפָנִי, גַּשְׁמִי. Körperliche Leiden מַכְאֹבֵי הַבָּשָׂר.

Kugel, die, *כַּדּוּר.

Kuh, die, פָּרָה; eine junge, עֶגְלָה. Kühe פָּרוֹת.

Kuhkäse, der, שְׁפוֹת הַבָּקָר.

Kutschieren, נָהַג הַסּוּסִים.

Kutsche, die, s. Wagen.

Kutscher, der, רַכָּב.

Kuchen, der, עֻגָה, plur. עֻגוֹת. Zehn Brode und Kuchen עֲשָׂרָה לֶחֶם וְנִקֻּדִים. Wie Kuchen mit Honig כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ. Sie soll zwei Kuchen bereiten תְּלַבֵּב שְׁתֵּי לְבִבוֹת. Ein dünner Kuchen רָקִיק. Ein ungesäuerter Kuchen חַלַּת מַצָּה. Ein auf Kohlen gebackener Kuchen עֻגַת רְצָפִים. Sie machten Kuchen עָשׂוּ כַוָּנִים.

Kummer, der, יָגוֹן, תּוּגָה, דְּאָגָה. Er hat Kummer יָגוֹן בִּלְבָבוֹ, יִמְצָא יָגוֹן, דֹּאֵג הוּא. Einem Kummer machen נָתַן יָגוֹן בְּלֵב אִישׁ; הוֹגָה, הֹגָה אִישׁ; sich Kummer machen שִׁית יָגוֹן בִּלְבָבוֹ.

Kummervoll, מָלֵא יָגוֹן, נוּגֶה, (weibl.) נוּגָה, plur. נוּגִים נוּגוֹת. Er führte ein kummervolles Leben כָּלוּ בְיָגוֹן חַיָּיו.

Kund machen, Etwas dem Volke, הוֹדִיעַ בִּקְהַל רָב, קָרָא הַקְּרִיאָה בְּאָזְנֵי הָעָם, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת הָעָם, קָרָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר. Kund werden, הוּדַע.

Kundig sein, einer Sprache, יָדַע שָׂפָה. Er ist des Spielens — יֹדֵעַ נַגֵּן הוּא.

Kundmachung, die, קְרִיאָה, הַכְרָזָה, מוֹדָעָה, מוֹדַעַת זֹאת.

Kunde, die, 1) Kenntniß, חָכְמָה, יְדִיעָה, s. Naturkunde, (חָכְמַת הַטֶּבַע), 2) s. Nachricht.

Kunde, der, meine Kunden, הָאֲנָשִׁים הַקֹּנִים סְחוֹרָה אֶצְלִי.

Kundschaft, die, s. Kunde, der.

Kundschafter, der, מְרַגֵּל, plur. מְרַגְּלִים.

Kunst, die, חָכְמַת לֵב.

Kunstarbeit, die, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת.

Kunstwerk, das, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת, מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב.

Kunstverständige, der, נְבוֹן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב.

Kuß, der, נְשִׁיקָה. Küsse, נְשִׁיקוֹת.

Kufe, die, גַּת, יֶקֶב, s. Kälter.

Kupfer, das, נְחֹשֶׁת.

Kupferne Gefäße, כְּלֵי נְחֹשֶׁת.

Kupferplatte, die, לוּחַ נְחֹשֶׁת.

Kupferstecher, der, הַמְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים עַל לוּחוֹת נְחֹשֶׁת.

Kupferschmied, der, חָרַשׁ נְחֹשֶׁת.

Kukuk, der, קֹרֵא, s. Rebhuhn.

Kur, die, s. Heilung.

Kurz, das Lager ist, קָצַר הַמַּצָּע. Kurz an Tagen קְצַר יָמִים. Etwas kürzer machen קִצֵּר אֶת. Eine kurze Zeit יָמִים מִסְפָּר. Vor Kurzem זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Kurzweile, die, s. Scherz.

Kaum war er hinausgegangen וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא. Kaum war ich weg von ihnen, da fand ich, כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי. Kaum waren sie gepflanzt, da hauchte er sie an אַף בַּל נִטָּעוּ וְגַם נָשַׁף בָּהֶם.

Kauen, Etwas, *לָעַס אֶת.

Kauern, s. Hocken.

Kauf, der, מִקְנָה, *מִקָּח.

Kaufbrief, der, סֵפֶר הַמִּקְנָה.

Kaufgeld, das, s. Kaufpreis.

Kaufladen, der, *חֲנוּת הַסֹּחֵר.

Kaufleute, die, אֲנָשִׁים סֹחֲרִים, כְּנַעֲנִים. Ihre — כִּנְעָנֶיהָ.

Kaufmann, der, סֹחֵר, רֹכֵל, כְּנַעַן, אִישׁ כְּנַעֲנִי.

Kaufmannsdiener, der, הַנַּעַר הַמֹּכֵר מַעַרְבֵי הַסֹּחֵר.

Kaufmannschaft, die, einer Stadt, כָּל סֹחֲרֵי הָעִיר.

Kaufmännisch, בְּדֶרֶךְ הַסֹּחֲרִים.

Kaufen, ein Feld von Jemanden קָנָה, כָּרָה שָׂדֶה מֵאֵת אִישׁ; Getreide, שָׁבַר שֶׁבֶר, בַּר; (nach orientalischer Sitte), sich eine Frau, מָהַר לוֹ בְּתוּלָה לְאִשָּׁה. Etwas Gekauftes, קִנְיָן, מִקְנַת כֶּסֶף.

Kaufpreis, der, מְחִיר, מֶכֶר. Ich gebe den Kaufpreis dafür, (für das Wasser), וְנָתַתִּי מִכְרָם.

Kauz, der, s. Eule (Vogel).

Kaution, die, s. Bürgschaft.

Kühl, קַר. Bis der Tag kühl wird עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם. Das kühle Obergemach, עֲלִיַּת, חֲדַר הַמְּקֵרָה.

Kühlgefäß, das, (nach Einigen) צִנְצֶנֶת.

Kühlung, die, מְקֵרָה.

Kühlen, den Zorn an Jemanden, הֵנִיחַ חֲמָתוֹ בְּאִישׁ.

Kühn, 1) muthig. Er ist kühn אַמִּיץ לֵב הוּא. 2) Verwegen. Niemand ist so kühn, daß er ihn reize לֹא אַכְזָר כִּי יְעִירֶנּוּ.

Kühnheit, die, er hatte die Kühnheit מְלָאוֹ לִבּוֹ, s. Wagen 2).

Kiesel, Kieselstein, der, חָצָץ, חַלָּמִישׁ.

Küche, die, בֵּית הַמְבַשְּׁלִים. Dieß sind die Küchen אֵלֶּה בֵּית הַמְבַשְּׁלִים.

Küchelchen, das, אֶפְרֹחַ, plur. אֶפְרֹחִים.

Kümmel, der, כַּמֹּן; der schwarze, (nach Einigen) קֶצַח, s. Dill.

Kümmerlich, er lebt, יְהִיֶה נַפְשׁוֹ בִדְאָגָה, יֹאכַל לֶחֶם עֲצָבִים, לֶחֶם צַר.

Kümmern, 1) sich wegen Etwas שִׁית, דָּאַג מִדָּבָר,

יָגוֹן בְּלִבּוֹ עַל דָּבָר. 2) Was kümmert dich das? מַה־לְּךָ וְלַדָּבָר הַזֶּה? מַה לְּךָ לָשִׁית לִבְּךָ עַל זֹאת.

Kienbaum, der, s. Kiefer.

Kind, das, יֶלֶד, עוּל, עוֹלֵל, עוֹלָל. Kinder יְלָדִים, עוֹלְלִים, עוֹלָלִים, תַּעֲלוּלִים. Seine Dränger sind Kinder נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל. Ihre Weiber und Kinder נְשֵׁיהֶם וְטַפָּם. Mein Kind, meine Kinder (poetisch) בֶּן בִּטְנִי, בְּנֵי בִטְנִי.

Kindbett, das, מִשְׁכַּב הַיּוֹלֶדֶת, יְמֵי נִדַּת דְּוֹתָהּ.

Kindbetterin, die, יוֹלֶדֶת.

Kindheit, die, יַלְדוּת. In meiner — בִּימֵי יַלְדוּתִי, בִּהְיוֹתִי יֶלֶד.

Kindisch, sein Betragen ist, דַּרְכּוֹ דֶּרֶךְ יְלָדִים.

Kindlich, die kindliche Liebe הָאַהֲבָה אֲשֶׁר יֶאֱהָבוּ הַבָּנִים אֶת אֲבוֹתָם. Die kindliche Unschuld, תֻּמַּת, נִקְיוֹן עוֹלְלִים.

Kindesnöthen, eine Frau in — אִשָּׁה מְצֵרָה, s. Wehen.

Kindeskinder, die, seine — בְּנֵי בָנָיו; bis auf — עַד שְׁנוֹת דּוֹר וָדוֹר.

Kinderwärterin, die, אֹמֶנֶת.

Kinderei, die, דֶּרֶךְ יְלָדִים. Kindereien דִּבְרֵי יְלָדִים.

Kinderlos, עֲרִירִי; Sie starben, מֵתוּ עֲרִירִים; ich bin, שְׁכֻלְתִּי. Eine kinderlose Frau אִשָּׁה שְׁכוּלָה מִבָּנֶיהָ. Dein Schwert machte Frauen — שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבֶּךָ.

Kindermörderin, die, אִשָּׁה הַמְּמִיתָה עוּלָהּ, הַהֹרֶגֶת בָּנֶיהָ.

Kinn, das, der Aussatz des Kinnes צָרַעַת הַזָּקָן. Bis über das Kinn soll er sich einhüllen עַל שָׂפָם יַעְטֶה.

Kinnbacken, der, לְחִי, plur. לְחָיַיִם.

Künstlich, ein künstliches Werk מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת.

Künstler, der, חֹשֵׁב, עוֹשֵׂה מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת. Ein Künstler auf der Harfe מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר חָכָם.

Künftig, בַּיָּמִים הַבָּאִים. Das künftige Geschlecht הַדּוֹר הַבָּא. Meine Gerechtigkeit zeuge für mich an einem künftigen Tage וְעָנְתָה בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר. Das künftige, עֲתִידוֹת, *עָתִיד, s. Zukunft.

Kiste, die, תֵּבָה, אַרְגָּז. Kleiderkiste מֶלְתָּחָה. Kisten mit Damast גִּנְזֵי בְרֹמִים.

Küste, die, des Meeres, חוֹף.

Küstenbewohner, הַיּוֹשְׁבִים, הַשֹּׁכְנִים לְחוֹף יַמִּים.

Küssen, Jemanden, נָשַׁק, נַשֵּׁק אִישׁ, לְאִישׁ. Die Küsse eines Feindes sind verderblich נַעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא.

Küssen, das, נְשִׁיקָה.

Kissen, der, כֶּסֶת. Die Kissen כְּסָתוֹת, מִסְפָּחוֹת.

Kiefer, der, oder die, לְחִי.

Kiefer, die, der Baum, (nach Einigen) גֹּפֶר, עֵץ כֹּפֶר.

Kürbiß, der, *דְּלַעַת.

Kirche, die, *בֵּית תְּפִלַּת הַנּוֹצְרִים.

Kürzlich, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Kürze, die, des Athems קֹצֶר רוּחַ. Etwas in Kürze erzählen סַפֵּר דָּבָר בִּדְבָרִים מְעַטִּים, *בְּקִצּוּר.

Kürzen, s. Verkürzen.

Kürre machen, s. Zähmen.

Kirschen, die, *דֻּבְדְּבָנִיּוֹת.

Kaiser, der, *קֵיסָר.

Keuchen, das, *גְּנוּחַ, גְּנִיחוֹת.

Keul, der, das Holz mit Keulen spalten תָּקַע יְתֵדוֹת בָּעֵצִים לְבָקְעָם.

Keule, die, 1) zum Schlagen, תּוֹתָח; 2) des Mörsers, עֱלִי; 3) eines Kalbes, שׁוֹק הָעֵגֶל.

Keim der, *תְּחִלַּת הַצְּמִיחָה; des Menschen im Mutterleibe גֹּלֶם.

Keimen, הֵחֵל לִצְמֹחַ, לְצַמֵּחַ.

Kein Mensch ist im Zimmer, אֵין אִישׁ בַּחֶדֶר, אִישׁ אַיִן בַּחֶדֶר. Ich sah keinen von ihnen לֹא רָאִיתִי אֶחָד מֵהֶם. Keines von Beiden ist mir anständig לֹא זֶה וְלֹא זֶה יְשָׁרוּ בְּעֵינַי.

Keifen, s. Zanken.

Käufer, der, קֹנֶה, plur. קֹנִים.

Keusch, sie ist, *צְנוּעָה הִיא.

Keuschheit, die, *צְנִיעוּת.

Quaderstein, der, אֶבֶן גָּזִית.

Quadrat, das, *צוּרָה מְרֻבַּעַת, רִבּוּעַ.

Qual, die, der Seele, des Herzens מְצוּקַת, צָרַת הַנֶּפֶשׁ; נֶגַע הַלֵּב. Seine Qualen עִנּוּתוֹ.

Qualität, die, *אֵיכוּת, s. Beschaffenheit.

Qualm, der, ein dicker Rauch מַשְׂאַת הֶעָשָׁן, עָשָׁן עָב.

Qualmen, es qualmt, תַּעֲלֶה מַשְׂאַת הֶעָשָׁן, יַעֲלֶה עָשָׁן עָב.

Quantum, das, *סַךְ, s. Summe.

Quantität, die, *כַּמּוּת, s. Menge.

Quaste, die, צִיצִית. Quasten גְּדִלִים.

Quacksalber, der, רֹפֵא אֱלִיל.

Quacken, die Frösche quackten הַצְפַרְדְּעִים נָתְנוּ קוֹלָם.

Quart, das, s. Viertel.

Quartal, das, שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים.

Quartier, das, s. Wohnung.

Quittung, die, *שׁוֹבֵר, שְׁטַר פִּרְעוֹן.

Quittiren, *כָּתַב שׁוֹבֵר.

Quitte, die, *חַבּוּשָׁה. Quitten חַבּוּשִׁין, פְּרִישִׁין.

Quetschen, die Nase מִיץ אַף; den Saft aus den Trauben שָׂחַט עֲנָבִים.

Quellwasser, das, מֵי מַעְיָן.

Quelle, die, מַעְיָן, עַיִן, מָקוֹר, מַבּוּעַ, מוֹצָא מַיִם. Quellen מַעְיָנִים, מַעְיָנוֹת, עֲיָנוֹת, מַבּוּעִים, מוֹצָאֵי מַיִם. Die untern Quellen גֻּלּוֹת תַּחְתִּיּוֹת.

Quellen, נָבַע; Wasser quellen lassen הֵקֵר, הוֹצִיא מַיִם.

Quälen, Jemanden, עִנָּה, אֵלֵץ אִישׁ; sich quälen עִנָּה נַפְשׁוֹ.

Quer gehen, *הָלַךְ בַּאֲלַכְסוֹן.

Klage, die, 1) Ausdruck des Schmerzens אֵבֶל, אֲנִיָּה, תַּאֲנִיָּה, מִסְפֵּד, נְהִי. Ich schütte vor ihm meine Klage aus אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי. 2) Eine Klage anbringen, s. Verklagen.

Klageweiber, die, מְקוֹנְנוֹת.

Klageton, der, קוֹל נְהִי.

Klagelied, das, 1) bei den Leichen קִינָה; eines anstimmen קוֹנֵן, נָשָׂא קִינָה. Man wird ein wehmüthiges Klagelied anstimmen וְנָהָה נְהִי נִהְיָה. Klagelieder קִינִים, קִינוֹת. Die Klagelieder Jeremias, אֵיכָה, מְגִלַּת אֵיכָה.

Klagen, 1) um einen Todten קוֹנֵן עַל מֵת, סָפַד עַל מֵת, לְמֵת. 2) Vor Gericht, s. Verklagen.

Klatschen, 1) mit den Händen תָּקַע כַּף, מָחָא כַף, מָחָא יָד; 2) s. Verleumden.

Klatscherei, die, s. Verleumdung.

Klammer, die, er bereitete Eisen zu den Klammern הֵכִין בַּרְזֶל לַמְחַבְּרוֹת.

Klammern, sich an Etwas, s. Anklammern.

Klang, der, einer Harfe קוֹל זִמְרַת כִּנּוֹר.

Klasse, die, s. Abtheilung. Aus allen Klassen des Volkes מִקְצוֹת הָעָם.

Klappern, die Mühle klappert הָרֵחַיִם יִתְּנוּ קוֹלָם.

Klar, klares Oehl, Wasser שֶׁמֶן זָךְ, מַיִם זַכִּים; fig. die Sache ist klar *בָּרוּר הַדָּבָר.

Klarheit, die, טֹהַר, לִבְנָה, *צַחוּת, בְּרִירָה.

Kloaken, die, מוֹצָאוֹת, מַחֲרָאוֹת.

Klotz, der, בּוּל עֵץ.

Kloß, der, s. Erdscholle.

Klopfen, 1) an die Thür דָּפַק. 2) Vom Herzen, s. Pochen. 3) Mit dem Stocke wird Dill geklopft בַּמַּטֶּה יֵחָבֶט קֶצַח.

Klug sein, werden, חָכַם, הֶחְכִּים, שָׂכַל, הִשְׂכִּיל. Einen klug machen הֶחְכִּים, הִשְׂכִּיל, חִכֵּם אֶת. Sich klug dünken הִתְחַכֵּם. Ein kluger Mann חָכָם, מַשְׂכִּיל.

Klugheit, die, חָכְמָה, בִּינָה.

Klumpen, der, *חֹמֶר, גֹּלֶם. Ein Klumpen Erde גּוּשׁ עָפָר. Bringt einen Klumpen Feigen קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנָה.

Kluft, die, eines Felsens סְעִיף הַסֶּלַע. Die Klüfte der Felsen, der Erde סְעִיפֵי הַסְּלָעִים, מְחִלּוֹת עָפָר.

Klauben, s. Ausklauben.

Klausner, der, *מִתְבּוֹדֵד.

Klaue, die, eines Löwen כַּף רֶגֶל הָאֲרִי; eines Adlers צִפָּרְנֵי הַנֶּשֶׁר, s. Spalten.

Klüglich handeln, הִשְׂכִּיל לַעֲשׂוֹת.

Klügeln, über Etwas הִשְׂכִּיל יוֹתֵר עַל דָּבָר.

Klima, das, אַקְלִים*.

Klinge, die, eines Schwertes לַהַט, לַהַב, לַהֶבֶת הַחֶרֶב. Ueber die Klinge springen lassen הִכָּה לְפִי חָרֶב.

Klingel, die, פַּעֲמֹן, (gemeiniglich) הַצָּמִיד אֶל הַבַּיִת אוֹ אֶל הֶחָדֶר לִקְרוֹא אֶל הַשּׁוֹעֵר אוֹ אֶל הַמְשָׁרֵת.

Klingeln, an der Thür הָנִיעַ הַפַּעֲמוֹן אֲשֶׁר עַל הַפֶּתַח.

Klingen, mir klingen die Ohren תְּצִלֶּינָה אָזְנָי. Die Harfen klangen הָמוּ הַכִּנּוֹרִים; von Soldaten, mit klingendem Spiele ausziehen יָצָא בְקוֹל תֻּפִּים וַחֲצוֹצְרוֹת.

Klippe, die, שֵׁן־סֶלַע, שֵׁן הַסֶּלַע.

Klirren, die Schwerter klirrten הַחֲרָבוֹת נָתְנוּ קוֹל רַעַשׁ.

Kleid, das, כְּסוּת, בֶּגֶד, שִׂמְלָה, שַׂלְמָה, לְבוּשׁ. Kleider שְׂמָלוֹת, שְׂלָמוֹת, מַלְבּוּשׁ, תִּלְבֹּשֶׁת, לְבוּשִׁים, מַלְבּוּשִׁים. Sein leinenes Kleid מִדּוֹ בַד. Ihre Kleider מַדְוֵיהֶם. Der Saum seiner Kleider פִּי מִדּוֹתָיו. Ehrenkleider מַחֲלָצוֹת.

Kleidung, die, eine vollständige, עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Kleiden, Nakte, הִלְבִּישׁ עֲרוּמִּים. In Linnen gekleidet לְבוּשׁ הַבַּדִּים; fig. mit Glanz und Herrlichkeit kleidest du dich הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ.

Kleidermotte, die, סָס.

Kleiderkammer, die, die königliche Garderobe, מֶלְתָּחָה.

Klein, er ist, קָטֹן הוּא; sie sind, קְטַנִּים הֵם; eine kleine Stadt עִיר קְטַנָּה, עִיר מִצְעָר. Ein kleines Horn קֶרֶן אַחַת מִצְּעִירָה. Der klein beginnende Tag יוֹם קְטַנּוֹת. Etwas klein machen הִקְטִין אֵת.

Kleinod, das, עֲדִי, חֲלִי, s. Geschmeide, Schmuck, Kostbarkeit.

Kleingläubigen, die, קְטַנֵּי אֲמָנָה*.

Kleinheit, die, קַטְנוּת*.

Kleinigkeit, die, דְּבַר קָטֹן*.

Kleinlaut, s. Niedergeschlagen.

Kleinlich, ein kleinlicher Mensch אִישׁ הַדָּבֵק בִּדְבָרִים קְטַנִּים.

Kleinmuth, der, רִפְיוֹן יָדַיִם, לֵב חָרֵד.

Kleinmüthig, רְפֵה יָדַיִם. Sei nicht — אַל תִּרְפֶּינָה יָדֶיךָ, אַל יִפֹּל לִבְּךָ.

Kleie, die, סֻבִּין.

Kleben, an Etwas, דָּבַק בְּ, לְ, אֶל.

Kläglich, 1) klägliche Stimmen קוֹל סַפְּדִים, קוֹל נְהִי. 2) Er hat ein klägliches Ende genommen אַחֲרִיתוֹ הָיְתָה מָרָה.

Kläger, der, vor Gericht הַמֵּבִיא הָרִיב אֲשֶׁר לוֹ עִם אִישׁ אֶל הַשֹּׁפֵט, הַתּוֹבֵעַ חֲבֵירוֹ לַדִּין*.

Klettern, auf einen Felsen הִתְאַמֵּץ בְּיָדוֹ וּבְרַגְלָיו לַעֲלוֹת אֶל רֹאשׁ הַסֶּלַע.

Klemme, die; fig. in die Klemme kommen בּוֹא בְּמָצוֹק, s. Bedrängniß.

Klemmen, er hat sich zwischen der Thür geklemmt נִלְחֲצוּ אֶצְבְּעוֹתָיו בֵּין הַדֶּלֶת וּבֵין הַקִּיר.

Klären, den Wein זִקֵּק יַיִן.

Knabe, der, נַעַר, עֶלֶם. Knaben נְעָרִים, עֲוִילִים. Ein feiler Knabe קָדֵשׁ, plur. קְדֵשִׁים.

Knabenschänder, der, הַשֹּׁכֵב אֶת זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה.

Knall, der, קוֹל.

Knallen, die Peitsche knallte הַשּׁוֹט נָתַן קוֹלוֹ.

Knapp, s. Enge.

Knappe, der, נַעַר, נֹשֵׂא כֵלִים.

Knacken, Nüsse, פָּצַע אֱגוֹזִים*.

Knoblauch, der, שׁוּם.

Knochig, ein knochiger Esel חֲמוֹר גָּרֶם.

Knochen, der, עֶצֶם, גֶּרֶם. Die Knochen עֲצָמִים, עֲצָמוֹת, גְּרָמִים.

Knoten, der, 1) einen Knoten auflösen הִתִּיר אֲגֻדָּה, קֶשֶׁר*. 2) Der Flachs hatte Knoten הַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל.

Knospe, die, einer Rose פֶּרַח שׁוֹשַׁן.

Knospen, הוֹצִיא פֶּרַח.

Knopf, der, am Leuchter כַּפְתֹּר הַמְּנוֹרָה, plur. כַּפְתֹּרִים.

Knorpel, der, des Ohres, (nach Einigen) תְּנוּךְ הָאֹזֶן, s. Ohrläppchen.

Knöchel, der, קַרְסֻלַּיִם, קַרְסֻלַּיִם.

Knurren, der Hund knurrt הַכֶּלֶב יֶהֱמֶה.

Knauser, der, כִּילַי, קַמְצָן*. Knauserei, כִּילוּת, קַמְצָנוּת.

Knauf, der, כֹּתֶרֶת, plur. כֹּתָרוֹת. Der Knauf oben darauf הַצֶּפֶת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ.

Knie, das, בֶּרֶךְ, plur. בִּרְכַּיִם; von Thieren כְּרָעַיִם, s. Beugen.

Kniestück, das, zwei Kniestücke שְׁתֵּי כְרָעַיִם.

Knüttel, der, תּוֹתָח.

Knistern, das, wie das Knistern der Dornen unter dem Topfe כְּקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר.

Knieen, כָּרַע, כָּרַע עַל בִּרְכָּיו.

Kniff, der, s. List.

Knüpfen, einen Faden an den andern קַשֵּׁר חוּט בְּחוּט.

Knicker, der, s. Knauser.

Knirschen, mit den Zähnen חָרַק שִׁנַּיִם, בְּשִׁנַּיִם.

Knäuel, das, er wickelt dich wie ein Knäuel zusammen צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה.

Kneten, einen Teig לוּשׁ בָּצֵק.

Knecht, der, עֶבֶד. Der gemeinste Knecht עֶבֶד עֲבָדִים.

Knechtisch, er benimmt sich, דַּרְכּוֹ כְּדֶרֶךְ הָעֲבָדִים.

Knechtschaft, die, עַבְדוּת.

Kebsweib, das, פִּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ, אִשָּׁה פִּלֶגֶשׁ, plur. פִּלַגְשִׁים.

Kehle, die, גָּרוֹן. Einem das Messer an die Kehle setzen שׂוּם שַׂכִּין בְּלֹעַ אִישׁ.

Kehrbesen, der, מַטְאֲטֵא.

Kehrseite, die, s. Rückseite.

Kehricht, das, wie Kehricht auf den Straßen כַּסּוּחָה בְּקֶרֶב חוּצוֹת.

Kehren, 1) mit dem Besen טַאֲטֵא בְּמַטְאֲטֵא. 2) Er kehrte sich nicht an ihre Worte לֹא שָׁת לִבּוֹ לִדְבָרֶיהָ.

Käse, der, גְּבִינָה, חֲרִיצֵי הֶחָלָב, s. Kuhkäse.

Kettchen, Kettlein, das, silberne oder goldene Kettchen, שַׁלְשְׁלָאוֹת שֶׁל כֶּסֶף וְזָהָב. Er schmiedet silberne Kettlein רְתֻקוֹת כֶּסֶף צוֹרֵף, s. Fußkettchen.

Kette, die, 1) für Gefangene. Mache die Kette עֲשֵׂה הָרַתּוֹק. Einen in Ketten legen אָסֹר אִישׁ בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, בְּזִקִּים. Ihre Großen wurden in Ketten gelegt גְּדוֹלֶיהָ רֻתְּקוּ בַזִּקִּים. Goldene Ketten רַתּוּקוֹת, שַׁרְשְׁרוֹת זָהָב. 2) Bei den Webern שְׁתִי.

Ketten, seine Seele ist an die Ihrige gekettet נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשָׁהּ.

Kälte, die, קֹר, קָרָה.

Kelter, die, פּוּרָה; יֶקֶב, plur. יְקָבִים; גַּת, plur. גִּתּוֹת.

Keltern, den Wein דָּרֹךְ עֲנָבִים בְּגַת.

Kelterer, der, הַדֹּרֵךְ גַּת, יֶקֶב, פּוּרָה.

Kelch, der, כּוֹס, s. Becher.

Kellner, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בֵּית הַיַּיִן, נַעַר מְשָׁרֵת בְּבֵית הַיַּיִן.

Keller, der, *מַרְתֵּף.

Kämmen, שָׂרֹק, *סָרֹק. Gekämmte Wolle צֶמֶר שְׂרִיקוֹת.

Kämpfen, לָחֹם; mit Jemanden הִלָּחֵם בְּ; עִם; הִפָּתֵל עִם אִישׁ, s. Kampf.

Kennbar, דָּבָר נִכָּר בְּתָאֳרוֹ, אֲשֶׁר יוּכַל כָּל אִישׁ לְהַכִּיר.

Kenntniß, die, דֵּעָה, דַּעַת, מַדָּע.

Kenntnißreich, er ist, מָלֵא דַעַת, מֵבִין מַדָּע הוּא.

Kennen, Jemanden, יָדֹעַ אִישׁ. Sie kennen seinen Weg nicht לֹא הִכִּירוּ דְרָכָיו. Keiner will mich, אֵין לִי מַכִּיר.

Kenner, der, אִישׁ מֵבִין דָּבָר. Einer Sache מֵבִין דָּבָר.

Kessel, der, קַלַּחַת, דּוּד; ein erhitzter אַגְמוֹן.

Käfig, Käfich, der, für Vögel כְּלוּב עוֹף; für wilde Thiere סוּגַר.

Käfer, der, יֶלֶק.

Keck, s. Frech.

Kerben, חָתוֹךְ חָרִיץ (בְּעֵץ אוֹ בְּאֶבֶן), s. Einkärben.

Kärmes, der, תּוֹלָע, תּוֹלַעַת שָׁנִי.

Kern, der, einer Frucht *גַּרְעִין הַפְּרִי. Kerne גַּרְעִינִין. der Weinbeere הַרְצַנִּים.

Kerntruppen, die, אִישׁ בָּחוּר.

Kerze, die, von Unschlitt *נֵר חֵלֶב; von Wachs *נֵר שַׁעֲוָה.

Kerker, der, בּוֹר, כֶּלֶא, s. Gefängniß.

Kerkermeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Kratzen, sich mit einer Scherbe הִתְגָּרֵד בַּחֶרֶשׂ.

Krachen, das Eis krachte הַקֶּרַח נָתַן קוֹל בְּהִבָּקְעוֹ.

Krachen, das, des Donners תְּשֻׁאוֹת הָרַעַם ; s. Gekrach.

Krallen, die, eines Raubvogels צִפָּרְנֵי הָעַיִט .

Krambude, die, חֲנוּת הָרֹכֵל*.

Krampf, der, שָׁבָץ . Er hat den Krampf אֲחָזוֹ הַשָּׁבָץ.

Kranich, der, עָגוּר .

Kranz, der, 1) von Blumen עֲטֶרֶת פְּרָחִים . 2) Am Tische זֵר, s. Leiste.

Krank, er ist, חֹלֶה הוּא ; er wurde, נֶחֱלָה, חָלָה . Sich krank stellen הִתְחַלָּה .

Krankheit, die, חֳלִי, מַחֲלֶה, מַחֲלָה ; eine gefährliche חֳלִי רָע, מַחֲלָה אֲנוּשָׁה . Krankheiten חֳלָיִים, מַחֲלִיִים, תַּחֲלֻאִים .

Krankenbesuch, der, בִּקּוּר חוֹלִים*.

Krankenbett, das, עֶרֶשׂ דְּוָי.

Krankenhaus, das, בֵּית הַחוֹלִים*.

Krankenwärter, der, סֹכֵן הַחוֹלִים.

Kraft, die, כֹּחַ, חַיִל, אֱיָל, אֱיָלוּת, אוֹן . Mit deiner ganzen Kraft בְּכָל מְאֹדֶךָ . Mit allen meinen Kräften בְּכָל כֹּחִי . Kräfte haben, Etwas zu thun עָצַר כֹּחַ לַעֲשׂוֹת .

Kraftlos fliehen, נוּס בְּלֹא כֹחַ . Der Kraftlose אֵין אוֹנִים, אֵין כֹּחַ .

Chronik, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים .

Krone, die, עֲטָרָה, כֶּתֶר, נֵזֶר . Thrus, die Kronen vertheilte צֹר הַמַּעֲטִירָה .

Kronprinz, der, הַיֹּשֵׁב עַל כִּסֵּא אָבִיו אַחֲרָיו .

Kropf, der, der Vögel, מֻרְאָה .

Kropfgans, s. Pelikan.

Krokodill, das, לִוְיָתָן ; das egyptische, הַתַּנִּין אֲשֶׁר בִּיאֹר מִצְרָיִם .

Kröte, die, צָב .

Krönung, die, bei seiner, בְּיוֹם הִמָּשְׁחוֹ לְמֶלֶךְ .

Krönen, 1) Jemanden zum König נָתַן הַנֵּזֶר עַל (רֹאשׁ) אִישׁ, שׂוּם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁ אִישׁ, מָשַׁח אִישׁ לְמֶלֶךְ עַל הָעָם . 2) Mit Herrlichkeit und Würde kröntest du ihn כָּבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ . Die Klugen krönen sich mit Einsicht עֲרוּמִים יַכְתִּירוּ דָעַת .

Krug, der, כַּד, plur. כַּדִּים ; צַפַּחַת, פַּךְ . Sie zerschlagen ihre Krüge נִבְלֵיהֶם יְנַפֵּצוּ .

Krumm, עִקֵּשׁ . Ihre Wege sind — אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים . Krumme Wege אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת . Einer, der krumme Weg geht מְעַקֵּשׁ דְּרָכָיו, נְלוֹז דְּרָכָיו . Das Gerade machen sie krumm הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ Das Krumme kann nicht gerade werden מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן .

Krauses Haar, שֵׂעָר מְסֻלְסָל*.

Kraut, das, יֶרֶק, עֵשֶׂב . Die Kräuter auf den Bergen עִשְּׂבוֹת הָרִים . Kräuter auflesen, לַקֵּט אוֹרֹת . Bittere Kräuter מְרֹרִים .

Krieg, der, מִלְחָמָה . Krieg mit Jemanden führen עָשָׂה מִלְחָמָה עִם, אֶת אִישׁ ; הִתְגָּרָה מִלְחָמָה בְּאִישׁ ; in den Krieg ziehen יָצָא לַצָּבָא .

Kriegsgeschrei, das, קוֹל, תְּרוּעַת מִלְחָמָה .

Kriegsheer, das, צָבָא, צְבָא מִלְחָמָה ; חַיִל, plur. חֲיָלִים .

Kriegsleute, die, אַנְשֵׁי מִלְחָמָה .

Kriegskundig, לְמוּד מִלְחָמָה .

Krieger, אִישׁ, עֹשֵׂה מִלְחָמָה .

Kriegerisch, 1) s. Ansehen, das. 2) Kriegerische Völker עַמִּים אֹהֲבֵי מִלְחָמָה .

Krisolit, der, ein Edelstein תַּרְשִׁישׁ .

Kritik, die, בְּחִינָה, בִּקֹּרֶת*.

Kritzeln, auf Etwas, תָּוָה עַל .

Kriechen, רָמַשׂ, זָחַל . Ein kriechendes Thier רֶמֶשׂ .

Krümmen, 1) Etwas, עִקֵּשׁ, עִוֵּת אֶת . Er krümmte den Mann beim Gericht (d. h. er urtheilt über ihn nicht nach den gesetzlichen Vorschriften) לְעַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ . 2) Sich krümmen, (vor Schmerz) כָּרַע . Zwischen ihren Füßen krümmte er sich בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע .

Christ, der, נוֹצְרִי*.

Christall, der, בְּדֹלַח ; nach Andern גָּבִישׁ, זְכוּכִית .

Christenthum, das, דַּת הַנּוֹצְרִים*.

Krippe, die, אֵבוּס .

Krüppel, der, אִישׁ מֻכֶּה בְּכָל בַּדָּיו, אִישׁ אִטֵּר בַּדָּיו, s. Lähmen.

Krücke, die, פֶּלֶךְ . Die an Krücken gehen הֹלְכֵי פֶּלֶךְ .

Kreide, die, נֶתֶר*.

Kreis, der, 1) der Erde חוּג הָאָרֶץ. 2) Bezirk פֶּלֶךְ. Der Kreis des Jordans כִּכַּר הַיַּרְדֵּן. 3) Im Kreise der Fröhlichen בְּסוֹד מְשַׂחֲקִים.

Kreislauf, der, s. Umlauf.

Kräuseln, die Haare *כַּלְכֵּל שְׂעַר הָרֹאשׁ.

Kreisen, die Feste kreisen חַגִּים יִנְקֹפוּ.

Kreißen, die Gebärende kreißt תָּחִיל הַיֹּלֶדֶת. Eine Stimme, wie die, einer Kreißenden קוֹל כְּחוֹלָה.

Kreißstuhl, der, אָבְנָיִם.

Kreuz, das, *צְלוּב, צְלִיבָא.

Kreatur, die, s. Geschöpf.

Krebs, der, *סַרְטָן.

Kredit, der, s. Borg.

Krähe, die, עֹרֵב.

Krähen, der Hahn kräht *הַתַּרְנְגוֹל קָרָא.

Krätzig, er ist, יֵשׁ בּוֹ גָּרָב, חָרֶס.

Krätze, die, גָּרָב, חֶרֶס.

Krächzen, die jungen Raben, welche krächzen בְּנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.

Krächzen, das, der Raben קוֹל הָעֹרְבִים הַקֹּרְאִים.

Krällen, von Katzen מָחֹץ בְּצִפָּרְנָיו.

Krämer, der, רֹכֵל, *חֶנְוָנִי.

Krämerin, die, רֹכֶלֶת.

Kränzen, s. Bekränzen.

Kränkung, die, כַּעַס. Einem Kränkungen verursachen הַכְעֵס אִישׁ כְּעָסִים.

Kränklich, דָּוֶה.

Kränken, Jemanden, כַּעֵס, הַכְעֵס אִישׁ. Sich wegen Etwas הֵעָצֵב, הִתְעַצֵּב אֶל, עַל.

Kräftige Männer, אַנְשֵׁי כֹחַ. Kräftige Worte דְּבָרִים נִמְרָצִים.

Kräftigen, der Himmel kräftige dich יִתֶּן לְךָ אֱלֹהִים כֹּחַ, יְחַזֶּקְךָ אֱלֹהִים.

R ר

Rabatt, der, *גֵּרָעוֹן מִמְּחִיר.

Rabbinat, das, *רַבָּנוּת.

Rabbine, Rabbiner, der, רַב, *רַבִּי, plur. רַבָּנִים.
Unsere Rabbinen רַבּוֹתֵינוּ.

Rabe, der, עֹרֵב, plur. עֹרְבִים.

Rabeneltern, die, אָבוֹת הַמַּקְשִׁיחִים כְּעֹרְבִים אֶת בְּנֵיהֶם.

Rabenschwarz, ihre Locken sind קְוֻצּוֹתֶיהָ שְׁחֹרוֹת כָּעֹרֵב.

Rad, das, אוֹפָן, גַּלְגַּל. Räder אוֹפַנִּים, גַּלְגַּלִּים.

Radikalbuchstaben, die, *אוֹתִיּוֹת שָׁרְשִׁיּוֹת.

Radiren, einen Buchstaben *גָּרֵד אוֹת לִמְחָקָהּ.

Radfelgen, die, גַּבֵּי הָאוֹפָן.

Radspeichen, die, חִשֻּׁקֵי הָאוֹפָן.

Rahm, der, von Rindern חֶמְאַת בָּקָר.

Rahmen, der, eines Gemäldes *מִסְגֶּרֶת הַצִּיּוּר.

Rasiren, s. Barbieren.

Rasen, הוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל.

Raserei, die, הוֹלֵלוֹת.

Rath, der, 1) den man gibt עֵצָה. Gebt Rath תְּנוּ הָבוּ לָכֶם עֵצָה. 2) Der königliche Rath יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ. Räthe יוֹעֲצִים. 3) Der hohe Rath zu Jerusalem *בֵּית דִּין הַגָּדוֹל בִּירוּשָׁלַיִם, s. Sinedrium.

Rathgeber, der, יוֹעֵץ. Meine — אַנְשֵׁי עֲצָתִי.

Rathhaus, das, בֵּית מוֹשַׁב יוֹעֲצֵי הָעִיר.

Rathsam, es ist nicht, s. Unrathsam.

Rathsherr, der, יוֹעֵץ.

Rathsversammlung, die, סוֹד יוֹעֲצֵי הָעִיר.

Rathen, Einem יָעֹץ אִישׁ, יָעֹץ עֵצָה אֶת אִישׁ. Laß dir rathen שְׁמַע עֲצָתִי, לַעֲצָתִי.

Rathschlag, der, עֵצָה, מוֹעֵצָה. Rathschläge עֵצוֹת, מוֹעֵצוֹת.

Ratte, die, עַכְבָּר גָּדוֹל.

Ratifiziren, s. Bestätigen.

Rachgierig, er ist, מִתְנַקֵּם הוּא.

Rachsüchtig, er ist, רוּחַ נְקָמַת בְּקִרְבּוֹ, s. Rachgierig.

Rache, die, נָקָם, נְקָמָה. Rache nehmen, üben לְקַחַ נָקָם, עֲשֵׂה נְקָמָה. Seine Rache Jemanden treffen lassen נָתֹן נִקְמָתוֹ בְּאִישׁ.

Rachen, der, eines Ungeheuers פִּי תַנִּין. s. Aufsperren. Ein offenes Grab ist ihr Rachen קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם.

Racheschwert, das, חֶרֶב נֹקֶמֶת.

Rang, der, Fürsten vom ersten, vom höchsten Range הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים, הַשָּׂרִים הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת. Priester vom zweiten Range כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה.

Rand, der, eines Bechers שְׂפַת הַכּוֹס; eines Tisches זֵר הַשֻּׁלְחָן; eines Buches *גִּלְיוֹן הַסֵּפֶר.

Ranzige Butter, הֶמְאָה רָעַת הַטַּעַם.

Ranzen, der, יַלְקוּט, שַׂק.

Ranke, die, plur. die Ranken נְטִישׁוֹת, שְׁלֻחוֹת; am Weinstocke, שָׂרִיגִים, זַלְזַלִּים. Ranken eines wilden Weinstockes סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה.

Rast, die, s. Ruhe.

Rastlos, בְּלִי חָשֹׂךְ.

Rasten, נוּחַ, שָׁקֹט, s. Ruhen.

Rasseln, die Wagen rasseln auf den Straßen הָרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחוֹבוֹת.

Rasseln, das, der Räder קוֹל רַעַשׁ אוֹפַנִּים, הֲמוֹן גַּלְגַּלִּים.

Raspel, die, *שׁוּפִינָא.

Raspelspäne, die, *נְסֹרֶת.

Raffen, s. Wegraffen, Zusammenraffen.

Rappe, der, סוּס שָׁחֹר.

Rappeln, es rappelt bei ihm im Kopfe מְשֻׁגָּע הוּא.

Rar, s. Selten.

Rasch, s. Schnell.

Rogner, der, דָּגָה.

Rogen, der, בֵּיצֵי דָגִים.

Roh, 1) rohes Fleisch בָּשָׂר חַי. 2) Ein roher Mensch *בַּעַר, בּוּר.

Rohheit, die, im Betragen *בּוּרוּת.

Rohr, das, 1) das Gewächs קָנֶה, plur. die Rohre קָנִים. 2) Röhre צִנּוֹר.

Rosinen, die, עֲנָבִים יְבֵשִׁים, צִמּוּקִים.

Rose, die, שׁוֹשַׁנָּה, שׁוּשַׁן. Rosen שׁוֹשַׁנִּים.

Roth sein, הַאְדֵּם. Das Kleid ist, הַלְּבוּשׁ אָדֹם. Ein Mann in rothen Kleidern אִישׁ חֲמוּץ בְּגָדִים. Eine rothe Kuh פָּרָה אֲדֻמָּה. Rothe Pferde סוּסִים אֲדֻמִּים. Leute, die rothe Augen vom Weintrinken haben חַכְלִילֵי עֵינַיִם מִיָּיִן. Er wurde roth vor Scham חָפְרוּ פָנָיו, s. Erröthen.

Roth, das, אֹדֶם, מַרְאֶה אֲדַמְדָּם, s. Röthe.

Rothgefärbt, מְאָדָּם. Rothgefärbte Felle עֹרוֹת מְאָדָּמִים.

Rothhaarig, אַדְמוֹנִי.

Rotte, die, der Missethäter חֶבֶר פּוֹשְׁעִים, חֲבוּר חַטָּאִים; Korach's עֲדַת קֹרַח; von Dieben, s. Bande.

Rotz, der, *לֵחוּת הָאַף.

Rolle, die, 1) eines Buches מְגִלָּה, מְגִלַּת סֵפֶר. 2) zum Glätten *מַעְגִּילָה.

Rollen, 1) neut. in den Straßen rollen die Wagen בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב. Ein rollender Wagen מֶרְכָּבָה מְרַקֵּדָה. 2) Einen Stein — גָּלֹל אֶבֶן. Sich — הִתְגּוֹלֵל, הִתְגַּלְגֵּל, s. Zusammenrollen.

Roß, das, סוּס. das Stampfen seiner Rosse דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו.

Rost, der, an Metallen חֶלְאָה, *חֲלוּדָה.

Rostig, es ist יֵשׁ בּוֹ הֶלְאָה.

Rosten, *הַחֲלֵד. Gold rostet nicht הַחֶלְאָה לֹא תִדְבַּק בַּזָּהָב.

Rock, der, בֶּגֶד, כְּתֹנֶת.

Rocken, der, zum Spinnen כִּישׁוֹר.

Rocken, der, das Korn דָּגָן.

Röhrwasser, das, in einer Stadt מַיִם נֹזְלִים בַּצִּנּוֹרִים אֶל הָעִיר.

Röhre, die, צִנּוֹר, plur. צִנּוֹרִים. Die goldenen Röhren (am Leuchter) צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב.

Röhren, das, der Hirsche קוֹל אַיָּלִים הַגָּדוֹל.

Röthlich, אֲדַמְדָּם, (weibl.) אֲדַמְדֶּמֶת plur. אֲדַמְדַּמּוֹת. Der Wein ist — יִתְאַדֵּם הַיַּיִן.

Röthe, die, *אַדְמִימוּת; der Augen חַכְלִילוּת עֵינַיִם.

Röthel, der, mit Röthel zeichnen תָּאֵר בַּשָּׁשַׁר.

Rötheln, הִתְאַדֵּם, s. Röthlich.

Röthen, sich, roth werden אָדֹם.

Röther, ihr Ansehen war röther als Korallen אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים.

Rösten, Etwas קָלֹה אֶת. Geröstetes קָלִי.

Ruin, der, das ist sein זֹאת תְּאַבְּדֵהוּ; von Staaten, s. Verfall, Untergang.

Ruine, die, חָרְבָּה, מַפָּלָה, מַפֵּלָה. Ruinen חֳרָבוֹת גַּלִּים, עִיִּים.

Ruiniren, Etwas אַבֵּד, כַּלֵּה, הַשְׁחֵת דָּבָר.

Rubin, der, נֹפֶךְ, כַּדְכֹּד, (nach Einigen) אֹדֶם, s. Karfunkel.

Rubrik, die, s. Abtheilung.

Ruder, das, שַׁיִט, מָשׁוֹט. Alle, die das Ruder führen כֹּל תֹּפְשֵׂי מָשׁוֹט.

Ruderknechte, die, שָׁטִים.

Rudern, חָתַר, s. Zurudern.

Ruhig sei, הַשְׁקֵט. Die Stadt war שָׁקְטָה הָעִיר. Ruhig im Bette liegen דֹּמֵם עַל מִשְׁכָּבוֹ. Ihr aber sollt ruhig bleiben וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. Sie verhielten sich ruhig die ganze Nacht הִתְחָרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה. Die Ruhigen im Lande רִגְעֵי אֶרֶץ. Ein ruhiges Gemüth erhält den Leib חַיֵּי בְשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא.

Ruhm, der, תְּהִלָּה, מַהֲלָל. Du wirst dir keinen Ruhm erwerben auf dem Wege, den du gehst לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ. Wer dem Ruhm nachläuft, dem fliehet derselbe כָּל הָרוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד, הַכָּבוֹד בּוֹרֵחַ מִמֶּנּוּ (Sprüche der Väter).

Ruhmsüchtig sein, רָדַף אַחֲרֵי הַתְּהִלָּה.

Ruhmvoll, מְהֻלָּל. Dein ruhmvoller Name שֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ.

Ruhmredig, er ist, פִּיו יְהַלְלוֹ עַד מְאֹד.

Ruhe, die, מְנוּחָה, מַרְגּוֹעַ, מַרְגֵּעָה. Sie fanden keine — לֹא מָצְאוּ מָנוֹחַ. Einem Müden Ruhe gönnen הָנִיחַ לְעָיֵף. Er wird euch Ruhe verschaffen יִתֵּן לָכֶם מְנוּחָה, יָנִיחַ לָכֶם. Wie sie Ruhe hatten, thaten sie wieder Böses כְּנוֹחַ לָהֶם יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רַע. Durch Stille und Ruhe בְּשׁוּבָה וָנַחַת. Durch Ruhe und Vertrauen בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה. Ich werde Israel Ruhe verschaffen אֶתֵּן שֶׁקֶט עַל (אֶל) יִשְׂרָאֵל. Trockenes Brod und Ruhe dabei פַּת חֲרֵבָה וְשַׁלְוָה בָהּ. Lasset ihm keine Ruhe אַל תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ. Ich habe Nachts keine Ruhe לַיְלָה לֹא דוּמִיָּה לִי. Laß mich in Ruhe mit deinen Reden הַחֲרֵשׁ מִמֶּנִּי.

Ruheort, der, um ihnen zu erspähen einen — לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה.

Ruhetag, der, יוֹם נוֹחַ; als Feiertag שַׁבָּת, plur. שַׁבָּתוֹת.

Ruhen, 1) ausruhen נוּחַ, שָׁקַט, הִרְגִּיעַ; von einer Arbeit שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ. Und die Müllerinnen ruhen וּבָטְלוּ הַטֹּחֲנוֹת. Mein Inneres ruhet nicht מֵעַי לֹא דָמוּ. Nie ruhe dein Augapfel אַל תִּדֹּם בַּת עֵינֵךְ. 2) Die Wolke ruhte darauf שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן. Die im Grabe ruhen שֹׁכְבֵי קֶבֶר, שֹׁכְנֵי עָפָר. Die an deinem Busen ruht שֹׁכֶבֶת חֵיקֶךָ; (fig.) der Zorn ruht in der Brust der Thoren כַּעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ.

Ruheplatz, s. Ruheort.

Ruhestörer, die, in einem Staate שֹׁנִים.

Ruhestunde, die, עֵת נוֹחַ.

Ruhestätte, die, die Taube fand keine לֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ.

Ruhr, die, *שִׁלְשֵׁל דָּם.

Ruthe, die, שֵׁבֶט. Die männliche Ruthe זַכְרוּת, גִּיד הַמּוֹלִיד.

Ruchbar, es wurde, נוֹדַע הַדָּבָר.

Ruchlos handeln, חָנַף, עָשָׂה חֹנֶף. Ein ruchloser Mensch חָנֵף, plur. חֲנֵפִים. Daß nicht herrsche ein ruchloser Mensch מִמְּלֹךְ אָדָם חָנֵף. Er hat ein ruchloses Herz חָנֵף לֵב הוּא, plur. חַנְפֵי לֵב.

Ruchlosigkeit, die, חֹנֶף, חֲנֻפָּה, רִשְׁעָה.

Rumor, der, s. Lärm.

Rumpf, der, גְּוִיָּה.

Rund, der Tisch ist, הַשֻּׁלְחָן עָגֹל, (weibl.) עֲגֻלָּה, plur. עֲגֻלִּים, עֲגֻלּוֹת. Dein Nabel eine runde Schale שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר.

Rund, das, *עִגּוּל, עֹגֶל.

Runzel, die, *קֶמֶט, plur. קְמָטִים.

Runzeln, das, *קִמּוּט.

Ruß, der, eines Ofens פִּיחַ הַתַּנּוּר.

Rußig, sein Gesicht ist, יֵשׁ פִּיחַ בְּפָנָיו.

Ruf, der, ein guter, schlechter — שֵׁם טוֹב, שֵׁם רַע. Sie hat einen schlechten Ruf טְמֵאַת הַשֵּׁם הִיא, s. Uebel.

Rufen, Jemanden קָרָא לְאִישׁ, אֶל אִישׁ. Laut rufen קָרָא בְקוֹל גָּדוֹל.

Rufen, das, קוֹל הַקֹּרֵא. Der Rufer im Streit הַקֹּרֵא בִשְׂדֵה הַמִּלְחָמָה.

Rupfen, s. Ausrupfen.

Raub, der, das Geraubte גֵּזֶל, גָּזֵל, גְּזֵלָה; der wilden Thiere טֶרֶף; (fig.) ein Raub der Flammen werden הָיָה לִשְׂרֵפָה, הָיָה מַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Raubthier, das, הַיְתוֹ טֶרֶף, חַיָּה טֹרֶפֶת טֶרֶף, חַיָּה חַיָּה רָעָה.

Rauben, Geld, גְּזֹל כֶּסֶף; ein Weib חָטַף אִשָּׁה. Der Wolf hat ein Schaf geraubt הַזְּאֵב נָשָׂא שֶׂה מֵהָעֵדֶר. Er raubt ihren Räubern das Leben וְקָבַע אֶת קֹבְעֵיהֶם נָפֶשׁ. Du hast mir das Herz geraubt לִבַּבְתִּנִי.

Raubvogel, der, עוֹף הוֹרֵס; z. B. נֶשֶׁר, פֶּרֶס, עָזְנִיָּה, עַיִט, עֵיט הָרִים u. dgl.

Rauh, 1) eine rauhe Gegend אֶרֶץ לֹא זְרוּעָה, אֶרֶץ דֶּרֶךְ עָקֹב. Ein rauher Weg דֶּרֶךְ אֲשֶׁר לֹא דֶרֶךְ. בּוֹ מִכְשׁוֹל 2) Er hat eine rauhe Haut יֵשׁ חֲרוּדִים בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ. 3) Rauhe Worte קָשׁוֹת.

Rauch, behaart. שָׂעִיר.

Rauch, der, עָשָׁן, קִיטוֹר; eines Ofens עֶשֶׁן, עָשָׁן הַכִּבְשָׁן.

Rauchaltar, der, מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת.

Rauchwerk, das, Räucherwerk קְטֹרֶת. 2) Pelzwerk מַעֲשֵׂה עוֹרוֹת שְׂעִירוֹת.

Rauchwolke, die, מַשְׂאַת הֶעָשָׁן.

Rauchsäule, die, עַמּוּד עָשָׁן. Rauchsäulen תִּמְרוֹת עָשָׁן.

Rauchen, עָשַׁן. Der Ofen raucht הַתַּנּוּר עָשֵׁן. Rauchende Feuerbränder אוּדִים עֲשֵׁנִים.

Rauchfang, der, אֲרֻבָּה אֲשֶׁר מִמֶּנָּה יֵצֵא הֶעָשָׁן.

Rauchfangkehrer, der, הָאִישׁ הַמְטַאֲטֵא אֶת פִּיחַ הַתַּנּוּר.

Rauchpfanne, die, מִקְטֶרֶת.

Raum, der, ein enger מָקוֹם צָר. Ein freier, weiter מֶרְחָב. Lasset einen Raum zwischen Heerde und Heerde שִׂימוּ רֶוַח בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר. Sie hatten keinen Raum zu fliehen לֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם לָנוּס.

Raunen, s. Flüstern.

Raufen, die Haare aus dem Kopfe, s. Ausraufen. Ich raufte sie וָאֶמְרְטֵם.

Raupe, die, (nach Einigen) חָסִיל; (nach Andern) גָּזָם.

Rausch, der, שִׁכָּרוֹן. Einen bekommen שָׁכַר. Sich einen trinken שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Sie hat einen Rausch שִׁכֹּרָה הִיא.

Rauschen, seine Frucht rauscht wie der Libanon יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ. Die Ströme, die Bäume werden — נְהָרוֹת, עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף. Das Laub der Bäume rauscht עֲלֵי הָעֵצִים יִתְּנוּ קוֹלָם.

Rauschen, das, ihrer Flügel קוֹל כַּנְפֵיהֶם. Das Rauschen eines verwehten Blattes קוֹל עָלֶה נִדָּף.

Ribbe, die, צֵלָע, plur. צְלָעוֹת.

Rübe, die, כְּרוּב*.

Rüge, die, תּוֹכַחַת, s. Tadel.

Riegel, der, בְּרִיחַ, מַנְעוּל, מִנְעָל. Die Riegel בְּרִיחִים מַנְעָלִים.

Rügen, ein Vergehen הַזְכֵּר עָוֹן.

Rühmlich, ein rühmlich bekannter Mann אִישׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ נוֹדָע וּמְהֻלָּל. Rühmliche Thaten מַעֲשֵׂי תְהִלָּה, מַעֲשִׂים הַמְהֻלָּלִים עֹשֵׂיהֶם.

Rühmen, Jemanden הַלֵּל אִישׁ, סַפֵּר, הַגֵּד, הַזְכֵּר תְּהִלַּת אִישׁ. Sich rühmen הִתְאַמֵּר. Sich gegen Einen, הִתְפָּאֵר עַל אִישׁ. Sich einer Sache, הִתְהַלֵּל בְּ, הִשְׁתַּבֵּחַ בְּ.

Rühmen, das, (nach Einigen) מַהֲלָל.

Rühmenswürdig, er ist, לוֹ נָאוָה תְהִלָּה.

Rührung, die, seine — הֲמוֹן מֵעָיו.

Rühren, 1) ich kann weder Hand noch Fuß לֹא אוּכַל לְהָנִיעַ יָדַי וְרַגְלַי. Ich kann mich nicht — לֹא אוּכַל לָזוּעַ. 2) Er wurde von ihren Thränen gerührt נִכְמְרוּ נִחוּמָיו בִּרְאוֹתוֹ דִמְעוֹתֶיהָ. Einem das Herz — עוֹרֵר רַחֲמֵי אִישׁ. Mein Bitten rührte nicht sein Herz לֹא נָגְעָה תְחִנָּתִי בְּלִבּוֹ. 3) Er ist vom Blitze gerührt worden נָגַע בּוֹ הַבָּרָק וּמֵת. 4) Rührt das Saitenspiel נַגְּנוּ נְגִינוֹת. 5) Zwei Dinge unter einander — בְּלֹל דָּבָר בְּדָבָר, s. Einrühren.

Riese, der, אִישׁ גְּבַהּ מְאֹד בְּקוֹמָתוֹ. Riesen נְפִילִים.

Rieseln, das sanft rieselnde Wasser הַמַּיִם הַהוֹלְכִים לְאַט.

Rieth, Ried, das, Schilf אָחוּ.

Ritt, der, einen Ritt machen, s. Reiten.

Rütteln, ich rüttele das Haus Israel, wie man in

einem Siebe rüttelt וַהֲנִיעוֹתִי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה.

Ritz, der, in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר, s. Riß.

Ritzen, sich an einem eisernen Nagel הִתְנַגֵּד בְּיָתֵד בַּרְזֶל.

Richtung, die, eine geben כּוֹנֵן. s. Richten.

Richtig, ein richtiges Gewicht אֶבֶן שְׁלֵמָה. Eine richtige Wage מֹאזְנֵי צֶדֶק, מִשְׁפָּט. 2) Eine richtige Antwort תְּשׁוּבָה נְכוֹנָה. Richtig sprechen *דַּבֵּר כְּפִי מִשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן. Richtige Ansichten מַחֲשָׁבוֹת נְכוֹחוֹת וּצְדָקוֹת.

Richtigkeit, die, seiner Worte יֹשֶׁר (אֲמִתִּית) אֲמָרָיו. Eine Sache in Richtigkeit bringen הַשְׁלֵם דָּבָר.

Richten, 1) er spannt seinen Bogen und richtet ihn קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנֶהָ. Du richtest dein Geschoß auf ihr Angesicht בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם. Die Augen auf Etwas — שִׁית עֵינָיו בְּ, שׂוּם עֵינָיו עַל דָּבָר. Das Herz auf Gott הָכֵן לִבּוֹ אֶל אֱלֹהִים. Worte an Jemanden עָרַךְ מִלִּים אֶל אִישׁ. Sich nach Jemanden, הָלַךְ עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ, בְּדֶרֶךְ אִישׁ. 2) Er richtet die Welt nach Gerechtigkeit יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. Er richtet die Völker יָדִין עַמִּים. 3) Etwas zu Grunde richten אַבֵּד, כַּלֵּה דָבָר.

Richter, der, שֹׁפֵט, דַּיָּן (nach Einigen auch) אֱלֹהִים. Die Richter שֹׁפְטִים, פְּלִילִים. Denn Gott ist Richter כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט.

Richterstuhl, der, כִּסֵּא דִין. Richterstühle כִּסְאוֹת לְמִשְׁפָּט.

Richtplatz, der, מְקוֹם הַמִּטְבָּחָה, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יוּמְתוּ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם מִשְׁפַּט מָוֶת.

Richtschnur, die, קַו, קָו, אֲנָךְ.

Riechen, 1) Etwas הֵרִיחַ אֶת, בְּ. Sie riechen nicht לֹא יְרִיחוּן. 2) Die Blumen riechen הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ. Das Fleisch riecht הַבָּשָׂר יִתֵּן רֵיחַ רָע, s. Stinken.

Riechfläschchen, die, צְלוֹחִית בֹּשֶׂם, (nach Einigen) בָּתֵּי הַנֶּפֶשׁ.

Riemen, der, *רְצוּעָה, s. Schuhriemen.

Riemer, der, *רַצְעָן, עֹשֶׂה מְלֶאכֶת עוֹר.

Rümpfen, das Maul הַפְטֵר בְּשָׂפָה, קַמֵּט שְׂפָתַיִם; die Nase *קַמֵּט אַפּוֹ.

Ring, der, 1) am Finger טַבַּעַת, plur. טַבָּעוֹת. Schnüre von Purpur in silbernen Ringen חַבְלֵי אַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף, s. Nasenring, Ohrring. 2) Für wilde Thiere חָח, חוֹחַ. Ich lege dir einen Ring an die Nase וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ.

Ringmauer, die, הַחוֹמָה הַמַּקֶּפֶת הָעִיר, הַחוֹמָה אֲשֶׁר סָבִיב לָעִיר.

Ringsherum, סָבִיב סָבִיב.

Ringen, mit Jemanden הֵאָבֵק עִם אִישׁ. Er rang mit einem göttlichen Wesen שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים. Vor Angst die Hände ringen חָבַק וּפָרַשׂ יָדָיו מִפַּחַד, s. Falten.

Ringfinger, der, אֶצְבַּע הַטַּבַּעַת (ר"ל הָאֶצְבַּע אֲשֶׁר עָלָיו יִתְּנוּ טַבָּעוֹת).

Rind, das, בָּקָר plur. בְּקָרִים. Fünf Rinder חֲמִשָּׁה בָקָר. Rindvieh (figürl. in der gemeinen Redensart) *אִישׁ בַּעַר וְסָכָל, נִמְשָׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמָה.

Rinde, die, 1) an Bäumen *קְלִיפַּת הָעֵצִים, s. Abschälen. 2) Am Brode *קְרוּם הַלֶּחֶם.

Rinderbraten, der, (nach Einigen) אֶשְׁפָּר.

Rinderhirt, der, בּוֹקֵר.

Rinderstall, der, רֶפֶת, plur. רְפָתִים.

Rindvieh, das, בָּקָר. Zwanzig Stück עֶשְׂרִים בָּקָר.

Rinne, die, *מַרְזֵב, צִנּוֹר.

Rinnen, נָזַל, s. Fließen. In einem fort rinnen טֹרֵד s. Dachtraufe.

Rüstung, die, נֶשֶׁק, נֵשֶׁק. Vom Krokodill: die Schönheit seiner Rüstung (nach Einigen) חִין עֶרְכּוֹ.

Rüstig, 1) ein junger rüstiger Mann נַעַר בֶּן חַיִל. 2) Hurtig. Ein Mann, der rüstig ist in seinem Geschäfte אִישׁ מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Rüsten, sich, הִתְאַזֵּר, הֵחָלֵץ. Die Gerüsteten הֶחָלוּץ, חֲלוּצִים. Gerüstete, mit Bogen und Schild נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת וּמָגֵן.

Rüstkammer, die, בֵּית הַנֶּשֶׁק.

Riß, der, in einer Mauer פֶּרֶץ, plur. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת. Der Riß des Hauses בֶּדֶק הַבַּיִת, s. Ausbessern. Die Risse der Stadt Davids בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד. Vor dem Risse stehen עָמַד בַּפֶּרֶץ; (fig.) er machte

einen Riß in dem Volke פָּרַץ פֶּרֶץ בָּעָם. Der Riß in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר; in einem Kleide קֶרַע הַבֶּגֶד*.

Rissige Mauern, חוֹמוֹת אֲשֶׁר בָּהֶן פְּרָצִים, בְּקִיעִים. Rissige Zisternen בֹּארוֹת נִשְׁבָּרִים.

Rüssel, der, eines Schweines אַף הֲזִיר.

Rippe, die, s. Ribbe.

Rückgängig, der Kauf ist rückgängig geworden שָׁבוּ מִדִּבְרֵיהֶם עַל אוֹדוֹת הַמִּקְנָה.

Rückgrath, der, עָצֶה.

Rückhalt, der, sprich ohne דַּבֵּר וְאַל תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר.

Rückweg, der, auf meinem Rückwege kehrte ich bei ihm ein סַרְתִּי אֵלָיו בְּשׁוּבִי אֶל בֵּיתִי.

Rückwärts gehen, הָלַךְ אָחוֹר, אֲחֹרַנִּית.

Rücksicht nehmen, auf Jemanden bei Etwas נָשָׂא פְּנֵי אִישׁ בַּדָּבָר. In Rücksicht auf Etwas, s. Wegen (Vorwort).

Rückseite, die, eines Hauses אֲחֹרֵי הַבַּיִת. Die Rückseite des Briefes ist auch beschrieben הָאִגֶּרֶת כְּתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר.

Rücklings fallen, נָפֹל אָחוֹר, אֲחֹרַנִּית.

Rückfall, der, er hat einen Rückfall bekommen שָׁב חָלְיוֹ.

Rückzug, der, sie werden morgen den Rückzug antreten מָחָר יָשׁוּבוּ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּאוּ.

Rückkehr, die, seine Rückkehr nach der Stadt תְּשׁוּבָתוֹ הָעִירָה. Bei meiner — בְּשׁוּבִי. Mit der Rückkehr des Jahres לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה.

Rücken, der, גַּו, גֵּב, גַּב, plur. גַּבִּים. Er wendete den Rücken הִפְנָה עֹרֶף, s. Zuwenden. Als er den Rücken wendete, um von ihm wegzugehen כְּהַפְנֹתוֹ שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעִמּוֹ. Der Hinterhalt war ihnen im — הָאֹרֵב מֵאַחֲרֵיהֶם.

Rücken, den Stuhl an den Tisch, הֶעְתֵּק הַכִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ לְהַגִּישׁוֹ אֶל הַשֻּׁלְחָן.

Rückreise, die, auf seiner, בְּשׁוּבוֹ אֶל בֵּיתוֹ.

Rückstand, der, s. Rest.

Rücksprache nehmen, mit Jemanden, s. Besprechen.

Reuig, ein reuiger Sünder הַחֹטֵא הַנִּחָם עַל חֲטָאָיו.

Reibeisen, das, פּוּמְפָּא*.

Reiben, Etwas zu Pulver, s. Pulver.

Räuber, der, שֹׁדֵד, plur. שֹׁדְדִים; גַּזְלָן*.

Räuberbande, die חֶבֶר שֹׁדְדִים, חֶבֶר גַּנָּבִים, אֲחֻזַּת שׁוֹדְדִים. Räuberbanden streifen umher auf den Straßen פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ. Wie Räuberbanden dem einzelnen Wanderer auflauern וּכְחַכֵּי אִישׁ גְּדוּדִים.

Räuberhöhle, die, מְעָרַת פְּרִיצִים.

Räuberhauptmann, der, רֹאשׁ הַשֹּׁדְדִים.

Räuberisch anfallen, Jemanden פָּגַע בְּאִישׁ כְּשֹׁדְדִים.

Räuberei, die, מַעֲשֵׂה שֹׁדְדִים, גְּזֵלָה.

Reigen, der, Kreistanz מָחוֹל, מְחוֹלָה, plur. מְחוֹלוֹת.

Räudig, ein räudiges Schaf שֶׂה הַמֻּכֶּה בְּיַלֶּפֶת.

Räude, die, גָּרָב.

Reihe, die, טוּר. Vier Reihen Steine אַרְבָּעָה טוּרִים, טוּרֵי אֶבֶן. Von Perlen תּוֹרִים. Eine Reihe Brode עֵרֶךְ לֶחֶם; Soldaten מַעֲרָכָה plur. מַעֲרָכוֹת. Wer in die Reihen dringt, soll getödtet werden הַבָּא אֶל הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת; (fig.) als die Reihe kam an Esther וּבְהַגִּיעַ תֹּר אֶסְתֵּר.

Reihen, Perlen שׂוּם פְּנִינִים בַּחֲרוּזִים; Soldaten עָרֹךְ אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Reihen, der, s. Reigen.

Reiher, der, der Fischreiher (nach Einigen) שָׁלָךְ.

Reis, das, ein dünner Zweig יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת, חֹטֶר. Reiser יוֹנְקוֹת.

Reis, der, (Frucht) אֹרֶז*.

Reisig, das, wie das Feuer das Reisig entflammt כִּקְדֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים.

Reisige, der, ein Soldat zu Pferde פָּרָשׁ, s. Reiter.

Reise, die, דֶּרֶךְ, מַהֲלָךְ. Eine weite Reise unternehmen הָלֹךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק. Er ist seit einem Jahre auf Reisen זֶה שָׁנָה תְמִימָה אֲשֶׁר הוּא בַדֶּרֶךְ.

Reisebeschreibung, die, סֵפֶר מַסְעֵי אִישׁ*. Reisebeschreibungen סִפְרֵי הַמַּסָּעוֹת*.

Reisegesellschaft, die, אֹרְחָה, plur. אֹרְחוֹת; אֲרֻחָה, plur. אֲרֻחוֹת.

Reisen, הָלֹךְ בְּדֶרֶךְ, נָסֹעַ; durch ein Land עָבֹר בָּאָרֶץ. Er reiste beständig הָיָה תָמִיד בַּדֶּרֶךְ.

Reisende, der, אֹרֵחַ, עֹבֵר אֹרַח, אִישׁ הֵלֶךְ. Die Reisenden עֹבְרֵי דֶרֶךְ, הֹלְכֵי עַל דֶּרֶךְ.

Reisekost, die, צֵדָה לַדֶּרֶךְ.

Reitbahn, die, מְסִלַּת רֹכְבֵי סוּסִים.

Reiten, רָכַב. Ein Pferd, auf einem Pferde — רָכַב סוּס, עַל סוּס. Jemanden reiten lassen הִרְכִּיב אִישׁ.

Reiten, das, רְכִיבָה*.

Reiter, der, רַכָּב, רֹכֵב, רֹכֵב סוּס, plur. רֹכְבֵי סוּסִים; פָּרָשׁ, plur. פָּרָשִׁים, בַּעֲלֵי הַפָּרָשִׁים.

Reiterei, die, seine — פָּרָשָׁיו.

Reitzeug, das, כְּלֵי הָרְכִיבָה*.

Reitkunst, die, יְדִיעַת הָרְכִיבָה*.

Reitschule, die, מְקוֹם לִמּוּד הָרְכִיבָה*.

Reich, das, מַמְלָכָה.

Reich, er ist, עָשִׁיר הוּא. Er wird nicht reich לֹא יֶעְשַׁר, לֹא יַעֲשִׁיר. Er ist sehr reich an Silber und Gold כָּבֵד הוּא מְאֹד בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב. Einen reich machen הֶעֱשִׁיר אִישׁ. Sich reich stellen הִתְעַשֵּׁר. Ein reicher Mann עָשִׁיר, שׁוֹעַ. Reiche Leute עֲשִׁירִים, עֲשִׁירֵי עָם.

Reichthum, der, עֹשֶׁר, הוֹן, אוֹן. Du erwarbst dir einen Reichthum עָשִׂיתָ לְךָ חָיִל.

Reichlich, wir sind mit Speise reichlich versehen יֵשׁ לָנוּ אֹכֶל לְמַכְבִּיר. Er wurde reichlich belohnt שְׂכָרוֹ הָיָה הַרְבֵּה מְאֹד.

Reichssiegel, das, טַבַּעַת, חוֹתַם הַמֶּלֶךְ.

Reichskanzler, der, מַזְכִּיר.

Reichschronik, die, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.

Reichen, 1) bis an Etwas נָגַע עַד. Das Wasser reicht ihm bis an den Hals יַגִּיעוּ הַמַּיִם עַד צַוָּארוֹ, לְצַוָּארוֹ. 2) Reiche mir noch ein Gefäß הַגִּישָׁה לִי עוֹד כֶּלִי. Einem die Hand — שָׁלַח יָדוֹ לְאִישׁ לֶאֱחֹז בָּהּ. Er reichte ihr den goldenen Zepter הוֹשִׁיט לָהּ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב. Einem Kinde die Brust הֶחֱלִיץ שַׁד לְהֵנִיק אֶת הַיֶּלֶד.

Räucherwerk, das, קְטֹרֶת, קְטוֹרָה.

Räuchern, קִטֵּר, הִקְטִיר.

Räuchern, das, קִטֵּר, מִקְטָר.

Reim, der, חָרוּז*.

Reimlos, לֹא חָרוּז*.

Reimen, חָרַז*. Ein gereimtes Gedicht שִׁיר חֲרוּזִי*.

Räumen, ein Haus פִּנָּה בַּיִת. Einen Anstoß aus dem Wege הֵרִים מִכְשׁוֹל מֵהַדֶּרֶךְ. Jemanden aus dem Wege, הִכָּה אִישׁ בַּסֵּתֶר, s. Wegräumen, Wegschaffen.

Rein, 1) klar. Reines Oel, Wasser שֶׁמֶן זָךְ, מַיִם זַכִּים. 2) Frei von Flecken. Der Himmel ist rein הַשָּׁמַיִם טְהוֹרִים. Ein Wind fährt daher und macht ihn rein רוּחַ עָבְרָה וַתְּטַהֲרֵם. 3) Nicht schmutzig. Ein reiner Topf סִיר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ הֶלְאָה. Von Kleidern לָבָן, מְכֻבָּס. 4) Im levitischen Sinne טָהוֹר. Ein reines Thier חַיָּה טְהוֹרָה. Reines Wasser מַיִם טְהוֹרִים. Dann ist er rein יִטְהָר, וְטָהֵר. Der Priester soll ihn für rein erklären וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן. 5) Im moralischen Sinne זַךְ, נָקִי, תָּם, בַּר. Ein reines Herz לֵב טָהוֹר. Wer reiner Hände und reines Herzens ist נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב. Jemanden von Etwas rein sprechen נִקָּה אִישׁ מִן. 6) Rein sprechen דַּבֵּר צָחוֹת. Eine reine Sprache שָׂפָה בְרוּרָה. 7) Ohne Zusatz. Reines Gold זָהָב טָהוֹר.

Reinheit, die, 1) des Himmels טֹהַר הַשָּׁמַיִם. 2) Moralisch. Die Reinheit der Hände בֹּר, נִקְיוֹן כַּפַּיִם.

Reinigung, die, 1) eines neugebornen Kindes מִשְׁעִי. Die Zeit ihrer Reinigung יְמֵי מְרוּקֵיהֶן; 2) s. Monatlich. Die Tage ihrer — יְמֵי טָהֳרָהּ. Am Tage seiner — בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ.

Reinigungswasser, das מֵי הַנִּדָּה.

Reinigen, 1) Gefäße מֵרֵק כֵּלִים; den Körper רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם. Waschet euch, reinigt euch רַחֲצוּ הִזַּכּוּ. Die Hände mit Seife הֵזַךְ כַּפָּיו בְּבֹר. Sich die Füße עָשָׂה רַגְלָיו. Das Getreide הֵבַר אֶת הַדָּגָן. Silber, טִהַר כֶּסֶף. 2) Levitisch. Den Tempel, טִהַר הַמִּקְדָּשׁ. Sich reinigen, הִטָּהֵר, הִטַּהֵר. 3) Moralisch. Von einer großen Schuld sich reinigen הִנָּקָה מִפֶּשַׁע רָב. Sie können sich nicht — לֹא יוּכְלוּ נִקָּיוֹן. Ich habe umsonst mein Herz gereinigt אַךְ רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי.

Reinlich, die Gefäße reinlich halten מֵרֵק הַכֵּלִים.

Ein reinlich gekleidetes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בְּגָדִים מְכֻבָּסִים, לְבָנִים.

Reißen, 1) der Strick wird, יִנָּתֵק הַחֶבֶל. 2) Einem Etwas aus der Hand, גָּזֹל דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Einem Thiere den Raub aus dem Maul, הַשְׁלֵךְ מִשִּׁנֵּי הַחַיָּה טַרְפָּהּ. Sich die Haare aus dem Kopfe מָרֹט מִשְּׂעַר רֹאשׁוֹ, s. Ausraufen, Ausreißen. Einem die Kleider vom Leibe — קָרֹעַ הַבְּגָדִים מֵעַל אִישׁ. Einen aus der Noth, חַלֵּץ אִישׁ מִצָּרָתוֹ, מֵעָנְיוֹ.

Reißend, 1) ein reißendes Thier חַיָּה טֹרֶפֶת טֶרֶף, פְּרִיץ חַיּוֹת, חַיָּה רָעָה. 2) Ein reißender Strom נַחַל שׁוֹטֵף.

Reue, die, (nach Einigen) נֹחַם, חֲרָטָה. Reue empfinden über Etwas הִנָּחֵם (הִתְחָרֵט) עַל דָּבָר.

Reuen, es reuet mich אֶנָּחֵם, אֶתְנֶחָם.

Reif, der, um ein Faß *עִגּוּל הֶחָבִית; am Finger עָגִיל. Ich gab dir Reife an die Ohren נָתַתִּי עֲגִילִים עַל אָזְנָיִךְ.

Reif, der, gefrorener Thau כְּפוֹר.

Reif, die Trauben sind, בָּשְׁלוּ הָעֲנָבִים. Das reife Alter כֶּלַח. Ein Mann von reifem Alter אִישׁ מְלֵא יָמִים. Er ist noch nicht zur Strafe reif לֹא שָׁלֵם עֲוֹנוֹ עַד הֵנָּה.

Reiflich überlegen, Etwas הַשְׂכֵּל מְאֹד עַל דָּבָר.

Reife, die, einer Frucht *גְּמַר בִּשּׁוּל הַפְּרִי.

Reifen, הַבְשֵׁל. Er hatte Mandeln gereift גָּמַל שְׁקֵדִים.

Reifen, das, der Aepfel *בִּשּׁוּל הַתַּפּוּחִים.

Reiz, der, 1) s. Lust. 2) Die Reize der Frauen חֵן, חֶמְדַּת הַנָּשִׁים.

Reizen, einen Löwen עוֹרֵר אַרְיֵה, הִתְגָּרֵה בְּאַרְיֵה. Er hat mich zum Zorne gereizt הִכְעִיסַנִי, הֵעִיר חֲמָתִי. Einen gegen den Andern הָסֵת אִישׁ בְּאִישׁ.

Reizend, eine reizende Gegend אֶרֶץ חֶמְדָּה. Reizende Fluren שְׂדֵי חֶמֶד. Sie ist sehr — רַבַּת חֵן הִיא.

Rebhuhn, das, (nach Einigen) קֹרֵא.

Rebe, die, זְמוֹרָה, plur. זְמוֹרִים. Eine edle Rebe שֹׂרֵק, שֹׂרֵקָה, plur. שְׂרוּקִים.

Rebell, der, מֹרֵד בַּאֲדוֹנָיו, הַמֹּרִים יָד בַּמֶּלֶךְ.

Rebellion, die, מֶרֶד.

Rebellisch sein, מְרֹד בַּאֲדֹנָיו.

Rebensaft, der, דַּם עֲנָבִים.

Rebenmesser, das, מַזְמֵרָה, plur. מַזְמֵרוֹת.

Regung, die, תְּנוּעָה; des Gemüthes *רְחִישַׁת הַלֵּב.

Regsam, s. Rüstig.

Regiment, das, s. Schaar.

Register, das, s. Namenregister.

Regierung, die, מַלְכוּת. Zur Regierung kommen הַגִּיעַ לַמַּלְכוּת.

Regieren, über ein Volk מְלֹךְ עַל הָעָם, עֲשׂה מְלוּכָה עַל הָעָם.

Regnen, es regnete יָרַד הַגֶּשֶׁם, הָיָה מָטָר עַל הָאָרֶץ.

Regnen lassen הַמְטֵר, הַגְשֵׁם, הוֹרֵד גֶּשֶׁם.

Regnerisch, ein regnerischer Tag יוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יִמָּלְאוּ הֶעָבִים גֶּשֶׁם.

Rege, sein Mitleid wurde נִכְמְרוּ נִחוּמָיו. Rege machen עוֹרֵר, הָעֵר.

Regel, die, מִשְׁפָּט, *כְּלָל.

Regelmäßig, כַּמִּשְׁפָּט, *עַל פִּי הַכְּלָל. Regelmäßige Zeitwörter *פְּעָלִים שְׁלֵמִים.

Regen, sich, זוּעַ. Er regte sich nicht vor ihm לֹא זָע מִמֶּנּוּ. Kein Hund wird die Zunge — לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשׁוֹנוֹ. Die Flügel, נָדֹד כָּנָף. Alles, was sich auf der Erde regt כָּל הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ. Es regt sich in meinem Herzen ein schönes Wort רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב.

Regen, der, גֶּשֶׁם, plur. גְּשָׁמִים; מָטָר.

Regenbogen, der, הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר בֶּעָנָן, הַקֶּשֶׁת הַנִּרְאָה בֶּעָנָן.

Regenguß, der, גֶּשֶׁם גָּדוֹל, גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, גֶּשֶׁם מָטָר. Die Regengüsse seiner Macht גֶּשֶׁם מִטְרוֹת עֻזּוֹ.

Regenwetter, das, עֵת גְּשָׁמִים, יוֹם הַגֶּשֶׁם, יוֹם סַגְרִיר.

Regent, der, גְּבִיר, מֹשֵׁל, מֶלֶךְ.

Regentin, die, גְּבִירָה, מַלְכָּה הַמֹּלֶכֶת עַל הָאָרֶץ.

Regenschauer, der, זַרְזִיף, שְׂעִירִים, רְבִיבִים.

Redlich, er ist, er handelt, יָשָׁר הוּא, יָשָׁר פָּעֳלוֹ. Er hat redlich gegen mich gehandelt עָשָׂה עִמִּי כְּאִישׁ יָשָׁר. Wir sind redlich כֵּנִים אֲנָחְנוּ. Ein redlicher Mann אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ יְשַׁר לֵבָב. Red=

liche Männer יְשָׁרִים, יִשְׁרֵי לֵבָב. Einen redlichen Wandel führen הָלַךְ בְּיָשְׁרוֹ, הָלַךְ נְכֹחוֹ.

Redlichkeit, die, יֹשֶׁר; des Herzens, יֹשֶׁר, יִשְׁרַת לֵבָב.

Redner, der, נְבוֹן דָּבָר, אִישׁ דְּבָרִים, s. Beredt. Ein vortrefflicher Redner אִישׁ הָעֹרֵךְ אֲמָרִים נִמְרָצִים אֶל הָעָם.

Rednerische Ausdrücke, דְּבָרִים כְּדִבְרֵי נְבוֹנֵי דָבָר.

Rede, die, 1) die Art und Weise zu reden, in Ansehung des Klanges sowohl als der Silbenmessung. Das Volk mit dumpfer, unvernehmlicher Rede עַם עִמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמוֹעַ. Der Schall seiner Rede war wie der Schall einer Volksmenge קוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הָמוֹן. Die gebundene und ungebundene Rede *הַדִּבּוּר הַמְּלִיצִי, הַדִּבּוּר הַגְּדִיִּי. 2) Eine Reihe verbundener Worte, als Ausdruck der Gedanken דָּבָר, דְּבָרִים, מִלִּים, שִׂיחַ, שִׂיחָה, אֹמֶר, אִמְרָה. Es fließe wie Thau meine Rede תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי. Hört meine Rede שִׁמְעוּ מִלָּתִי. Unnütze Reden דְּבָרִים, מִלִּים לֹא יוֹעִיל. Stolze Reden führen דַּבֵּר גְּבֹהָה, דַּבֵּר בָּם דִּבְרֵי גַאֲוָה. Sich in seinen Reden verstellen הִנָּכֵר בִּשְׂפָתָיו. 3) Eine Rede an die Versammlung halten עָרַךְ דְּבָרִים, מִלִּים אֶל הַקָּהָל. 4) Es war die Rede von deinem Bruder הַדִּבַּרְנוּ עַל אוֹדוֹת אָחִיךָ. 5) Es geht die Rede, daß, יִשָּׁמַע הַקּוֹל לֵאמֹר, s. Gerücht. 6) Jemanden wegen Etwas zur Rede stellen הוֹכִיחַ אִישׁ עַל דָּבָר.

Redetheile die, *חֶלְקֵי הַדִּבּוּר.

Reden, mit Jemanden דַּבֵּר אֶל, לְ, עִם; מַלֵּל, שִׂיחַ לְ; wider Jemanden דַּבֵּר בְּאִישׁ.

Redensart, die, אוֹפַן הַמַּאֲמָר, סִגְנוֹן הַלָּשׁוֹן. Die ganze Erde hatte gleiche Redensarten, (nach Einigen) הָיָה כָל הָאָרֶץ דְּבָרִים אֲחָדִים. Eine biblische — *לְשׁוֹן תּוֹרָה.

Reh, das, צְבִיָּה, אַיָּל; wie ein Reh nach strömendem Wasser lechzt כְּאַיָּל תַּעֲרוֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. Ein verscheuchtes, צְבִי מֻדָּח.

Rehbock, der, צְבִי, plur. צְבָאִים, צְבִיִּם.

Rehziege, die, צְבִיָּה, plur. צְבָאוֹת.

Rehkalb, das, עֹפֶר.

Revolution, Revolutioniren, s. Empörung, Empören.

Revidiren, eine Rechnung *חָקַר, בַּקֵּר חֶשְׁבּוֹן.

Resultat, das, s. Erfolg.

Residiren, יָשַׁב עַל כִּסֵּא הַמַּלְכוּת.

Residenz, die, 1) die Wohnung des Königs בֵּית, אַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ; 2) s. Residenzstadt.

Residenzstadt, die עִיר הַמְּלוּכָה, עִיר הַמַּמְלָכָה, קִרְיַת מֶלֶךְ.

Räthsel, das, חִידָה, s. Aufgeben, Lösen.

Räthselhafte Worte, דְּבָרִים, כְּדִבְרֵי חִידָה, דְּבָרִים סְתוּמִים.

Rettung, die, הַצָּלָה, תְּשׁוּעָה, יְשׁוּעָה, מוֹשָׁעוֹת.

Rettig, der, *צְנוֹן.

Retten, Jemanden, הוֹשִׁיעַ, הַצִּיל אִישׁ; vom Tode הַצֵּל, פְּדֵה, חַלֵּץ נֶפֶשׁ אִישׁ מִמָּוֶת; sich Retten הִנָּצֵל; הַצֵּל, מַלֵּט נַפְשׁוֹ; הִתְמַלֵּט.

Retter, der, מַצִּיל; mein — מוֹשִׁיעִי, מְפַלְטִי.

Retiriren, sich, נָשׂוֹג, אָחוֹר. Alle seine Heeresschaaren retirirten in Eile כָּל צְבָאוֹתָיו יִסּוֹגוּ אָחוֹר וַיָּנוּסוּ בְּחָפְזָה, s. Zurückziehen, Fliehen.

Recht, 1) das rechte Auge עֵין יָמִין. Meine rechte Hand יְמִינִי, יַד יְמִינִי, יְדִי הַיְמָנִית. 2) Die Sache ist mir recht יָשָׁר, טוֹב הַדָּבָר בְּעֵינַי. Kein Arbeiter kann ihr Etwas recht machen כָּל מְלָאכֶת עֹשֵׂי מְלָאכָה לֹא תִישַׁר בְּעֵינֶיהָ. Wenn es dir recht ist אִם כָּשֵׁר הַדָּבָר לְפָנֶיךָ. 3) Du hast recht geredet, gesehen, כֵּן דִּבַּרְתָּ, הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת. 4) Das ist der rechte Weg זֶה הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר. Ist mein Weg nicht der Rechte? הַדְּרָכַי לֹא יִתָּכֵן. Am rechten Orte בִּמְקוֹמוֹ. Zur rechten Zeit בְּעִתּוֹ, בְּמוֹעֲדוֹ. Ergreift ihn, das ist der Rechte תִּפְשׂוּהוּ כִּי זֶה הוּא. 5) Rechte Geschwister, s. Leiblich. 6) Er hat sich recht gefreuet שָׂמַח בִּמְאֹד מְאֹד.

Recht, das, (im Allgemeinen) צֶדֶק, מִשְׁפָּט. 1) Der Zustand, da Etwas recht ist, wenn Jemands Worte und Handlungen mit der Wahrheit übereinstimmen, im Deutschen ohne Plural und ohne

Artikel. Du hast Recht כֵּן דִּבַּרְתָּ, כֵּן עָשִׂיתָ. Er hat mir Recht gegeben צִדַּקְתִּי בְּעֵינָיו. Soll der Schwätzer Recht behalten? אִם אִישׁ שְׂפָתַיִם יִצְדָּק. 2) Eine in den Gesetzen gegründete Befugniß. Sein ist das Recht der Erstgeburt לְךָ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה. Ich lasse mir mein Recht nicht nehmen לֹא אֶתֵּן אִישׁ לִגְזֹל מִשְׁפָּטִי. 3) Das Recht üben, beugen, עָשָׂה, הִטָּה מִשְׁפָּט. Sollte der Allmächtige das Recht verdrehen? אִם שַׁדַּי יְעַוֵּת צֶדֶק. 4) Der Inbegriff der Gesetze einer Art. Kommt es euch nicht zu, das Recht zu kennen? הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הַמִּשְׁפָּט. Dieß sind die Rechte, die du ihnen vorlegen sollst אֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם. Die des Gesetzes und des Rechtes kundig sind יֹדְעֵי דָּת וָדִין.

Rechthaberische Menschen, אֲנָשִׁים הַחֲפֵצִים לִצְדֹּק מִכָּל אִישׁ.

Rechtlich, 1) ein rechtlicher Mann אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ מֵישָׁרִים, s. Redlich; 2) s. Rechtmäßig.

Rechtlichkeit, die, seine, יָשְׁרוֹ, יִשְׁרַת לְבָבוֹ.

Rechtmäßig, er hat sich seinen Reichthum auf keine rechtmäßige Weise erworben עָשָׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט.

Rechts, ich gehe, אֵימִנָה. Rechts ausweichen נָטָה יָמִין. Rechts der Stadt מִימִין הָעִיר.

Rechtsbeflissene, der, לְמַד דָּת וָדִין.

Rechtsgelehrsamkeit, die, s. Rechtskunde.

Rechtshandel, der, דְּבַר רִיב.

Rechtssache, die, einer Witwe רִיב אַלְמָנָה.

Rechtspflege, die, מִשְׁפָּט.

Rechtskunde, die, יְדִיעַת דָּת וָדִין*.

Rechtskundigen, die, יוֹדְעֵי דָּת וָדִין.

Rechtsstreit, der, דְּבַר רִיב, דִּבְרֵי רִיבוֹת.

Rechtsspruch, der, s. Urtheil.

Rechte, die, יָמִין. Er schwor bei seinen Rechten נִשְׁבַּע בִּימִינוֹ. Einem zur Rechten sitzen יָשַׁב לִימִין, מִימִין אִישׁ. Sich zur Rechten wenden פָּנָה עַל יָמִין.

Rechten, mit Jemanden הוֹכַח, הִתְוַכַּח עִם אִישׁ.

Rechtfertigung, die, הִצְטַדְּקוּת*.

Rechtfertigen, Jemanden, צִדֵּק, הִצְדִּיק אִישׁ; sich — צִדֵּק נַפְשׁוֹ, הִצְטַדֵּק.

Rechtschaffen, s. Rechtlich.

Rechtschaffenheit, die, s. Rechtlichkeit.

Rechtschreibung, die, s. Orthographie.

Rechnung, die, חֶשְׁבּוֹן.

Rechnungsfehler, der, שְׁגִיאַת, טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן*.

Rechnen, mit einem Käufer, חִשַּׁב עִם הַקֹּנֶה.

Rächen, Jemanden an Jemanden נָקַם, נִקֵּם אִישׁ מֵאִישׁ; נָקַם, נִקֵּם נִקְמַת אִישׁ מֵאִישׁ; Einen Ermordeten, נִקֵּם דְּמֵי אִישׁ; בִּקֵּשׁ, דָּרַשׁ דַּם אִישׁ מִיַּד שֹׁפְכוֹ. Sich Rächen, הִתְנַקֵּם; Sich an Jemanden, הִנָּקֵם בְּאִישׁ, מֵאִישׁ; לָקַח נִקְמָתוֹ מִיַּד אִישׁ, נָתַן נִקְמָתוֹ בְּאִישׁ. Er soll gerochen werden יֻקַּם.

Rechenkunst, die, חָכְמַת, מְלֶאכֶת הַחֶשְׁבּוֹן*.

Rächer, der, אִישׁ נֹקֵם, מִתְנַקֵּם, s. Bluträcher.

Religion, die mosaische, תּוֹרַת (*דַּת) מֹשֶׁה.

Religionsgenossen, die, בַּעֲלֵי דָת אַחַת*.

Religionslehren, die, יְסוֹדֵי הַדָּת, הָאֱמוּנָה*.

Religiös, er ist, יְרֵא אֱלֹהִים הוּא, אִישׁ תָּם הוּא, s. Fromm.

Renommirt, s. Berühmt.

Renommee, das, s. Ruf.

Renten, die, s. Einkommen.

Rennen, von Pferden, רוּץ.

Rennen, das, der Pferde מְרוּצַת הַסּוּסִים.

Ränke, die, מְזִמּוֹת, תַּהְפֻּכוֹת, מַעֲפִים. Gott erschuf die Menschen zur Redlichkeit, und sie suchen so vielerlei Ränke עָשָׂה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יָשָׁר, וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חִשְּׁבֹנוֹת רַבִּים.

Ränkemacher, der, אִישׁ מִרְמָה וָתֹךְ, חֹשֵׁב מְזִמּוֹת, אִישׁ חֹשֵׁב תַּהְפֻּכוֹת, אִישׁ מְבַקֵּשׁ חִשְּׁבֹנוֹת.

Rest, der, יֶתֶר, הַנִּשְׁאָר. Die Reste vom Mittagsmal speist der Diener des Hauses הַנִּשְׁאָר מִן סְעוּדַת הַצָּהֳרַיִם (לֶחֶם הַצָּהֳרַיִם) יֹאכַל עֶבֶד הַבַּיִת, s. Ueberrest.

Restiren, s. Uebrig bleiben.

Republik, die, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֵין שָׁם מְלוּכָה; אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת חָרִים.

Rezept, das, רְפוּאוֹת כְּתוּבוֹת עַל נְיָר מִיַּד הָרֹפֵא*.

Sch ש

Schaar, die, s. Schar.

Schabe, die, עָשׁ, סָס.

Schaben, Etwas, *גֵּרֵד אֶת; sich mit Etwas, הִתְגָּרֵד בְּ.

Schabernack, der, s. Possen.

Schabracke, die, אַדֶּרֶת הַסּוּסִים.

Schadhaft, אֲשֶׁר בּוֹ שֶׁבֶר, נֶגַע, מוּם.

Schadlos halten, Jemanden, הֵשִׁב. שִׁלֵּם לְאִישׁ נִזְקוֹ. Er hat uns für unsere Verluste schadlos gehalten הֵשִׁיב לָנוּ כָּל נֶזֶק אֲבֵדָתֵנוּ.

Schade, oder Schaden, der, 1) körperliche Verletzung אָסוֹן, מוּם, שֶׁבֶר, נֶגַע. Er hat keinen Schaden genommen לֹא קְרָאָהוּ אָסוֹן. 2) Ich habe die Waare mit Schaden verkauft הָיָה לִי נֶזֶק בְּמִכְרִי אֶת הַמַּעֲרָב.

Schaden, Einem, הָרַע לְאִישׁ; אִנָּה רָעָה, נֶזֶק לְאִישׁ.

Schadenersatz, der, *שִׁלּוּם הַנֶּזֶק (oder) מְלוּאַת הַנֶּזֶק, הַשָׁבַת הָאֲבֵדָה.

Schadenfrohe Menschen, הַשְּׂמֵחִים לְרָעַת, בְּרָעַת רֵעֵיהֶם; שְׂמֵחֵי רָעַת רֵעֵיהֶם.

Schadenfreude, die, seine, שִׂמְחָתוֹ בְּרָעַת אָחִיו.

Schattig, ein schattiger Wald חֹרֶשׁ, מֵצַל. Die Mirthen am schattigen Orte, (nach Einigen) הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָּה.

Schatten, der, 1) eig. צֵל, plur. צְלָלִים. 2) Bild der Vergänglichkeit. Wie ein Schatten sind unsere Tage כַּצֵּל יָמֵינוּ. Wie ein lang gedehnter Schatten כַּצֵּל נָטוּי. 3) Die Schatten (die Verstorbenen). רְפָאִים. 4) Schutz. Er weilt im Schatten des Allmächtigen בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן.

Schattenbild, das, ja, wie ein Schattenbild geht der Mensch vorüber אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֶּךְ אִישׁ.

Schattenreich, s. Schattig.

Schattenreich, das, שְׁאוֹל; גַּיְא, אֶרֶץ צַלְמָוֶת.

Schatz, der, אוֹצָר, מַטְמוֹן. Schätze, אוֹצָרוֹת, מַטְמוֹנִים. Schätze von Gold מִכְמַנֵּי זָהָב.

Schatzgräber, der, חֹפֵר מַטְמוֹנִים.

Schatzmeister, der, נְגִיד עַל הָאוֹצָרוֹת, (chaldäisch) גִּזְבָּר.

Schatzkammer, die königliche, בֵּית אוֹצַר הַמֶּלֶךְ. Die Schatzkammern des Tempels גִּנְזֵי הַמִּקְדָּשׁ.

Schal, s. Abgeschmackt.

Schaltjahr, das, *שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת, שְׁנַת הָעִבּוּר.

Schaltmonat, der, *חֹדֶשׁ הָעִבּוּר, וְאָדָר.

Schalten, über Etwas, שָׁלַט בְּ, עַל. Schalten lassen הִשְׁלִיט.

Schall, der, einer Posaune קוֹל שׁוֹפָר.

Schallen, die Posaunen schallen נִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפָרוֹת. Er wird seine Stimme schallen lassen יִתֵּן, יַשְׁמִיעַ קוֹלוֹ.

Schallmei oder Schallmeie, die, (nach Einigen) עוּגָב, עֻגָב.

Schale, die, 1) einer Nuß *קְלִיפַּת הָאֱגוֹז. 2) In köstlicher Schale brachte sie Rahm בְּסֵפֶל אַדִּירִים הִקְרִיבָה חֶמְאָה. Eine Schale כַּף אַחַת. Eine silberne Schale מִזְרָק כֶּסֶף. Schalen, כַּפּוֹת, מִזְרָקִים, מִזְרָקוֹת.

Schalk, der, אִישׁ עָרוּם.

Schalkhaft, sie ist, עֲרוּמָּה הִיא.

Scham, die, 1) der Zustand, da man sich schämt בּוּשָׁה, בֹּשֶׁת, בֹּשֶׁת פָּנִים. 2) Die Schamtheile. Seine Scham, עֶרְוָתוֹ, מְעוֹרָיו, מְבוּשָׁיו. Ihre Scham עֶרְוָתָהּ, נַבְלוּתָהּ, מְקוֹר דָּמֶיהָ. Er wird ihre Scham entblößen פָּתְהֵן יְעָרֶה. Die Nerven seiner Scham (des Nilpferdes) גִּידֵי פַחֲדָיו.

Schamhaft, sie ist, תֵּבוֹשׁ בְּשָׁמְעָהּ דְּבָרִים לֹא נְאוּיִם.

Schamtheile, die, s. Scham.

Schamlos, sie sind, בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ.

Schamroth, sie wurde, כִּסְּתָה בוּשָׁה, כְּלִימָּה פָנֶיהָ. Jemanden schamroth machen הִפְרוּ פָנֶיהָ. הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ.

Schandthat, die, נְבָלָה; sie begehen עָשׂוּ נְבָלָה.

Schande, die, 1) die Fähigkeit sich zu schämen. Sie haben weder Scham noch Schande גַּם בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהַכְלִם לֹא יָדָעוּ. 2) Unehre. Eine ewige Schande כְּלִמַּת עוֹלָם. Zu deiner und deiner Mutter Schande לְבָשְׁתֵּךְ וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת

אִמֶּךָ. Efrajim wird Schande einernten בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח. Unglück und Schande trifft ihn נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא. Schande bedeckt deine Herrlichkeit קִיקָלוֹן עַל כְּבוֹדֶךָ. Die Schande der Nation ist das Laster חֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת. 3) Zu Nichte machen. Unsere Feinde machtest du zu Schanden מְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ. Laß mich nicht zu Schanden werden in meiner Hoffnung אַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי. Mögen meine Verfolger zu Schanden werden יֵבוֹשׁוּ רֹדְפַי. Das Korn ist zu Schanden geworden הוֹבִישׁ דָּגָן.

Schandfleck, der, er ist der Schandfleck seiner Familie מוּם מִשְׁפַּחְתּוֹ הוּא. Dem Sohne deiner Mutter hängst du einen Schandfleck an בְּבֶן אִמְּךָ תִּתֶּן דֹּפִי.

Schanzgräber, der, הַשֹּׁפֵךְ סֹלְלָה.

Schanze, die, סֹלְלָה, plur. סֹלְלוֹת. Er warf Schanzen auf vor der belagerten Stadt שָׁפַךְ סוֹלְלוֹת עַל הָעִיר הַבָּאָה בַּמָּצוֹר.

Schaf, das, שֶׂה, שֵׂה כְבָשִׂים; כֶּשֶׂב, כִּשְׂבָּה; כֶּבֶשׂ, צֹאן, צֹנֶה; כְּשָׂבִים. כִּבְשָׂה; רָחֵל. Schafe כְּבָשִׂים, כְּבָשׂוֹת, רְחֵלִים.

Schafbock, der, עַתּוּד, plur. עַתּוּדִים.

Schafwolle, die, צֶמֶר, גֵּז כְּבָשִׂים; גֵּז הַצֹּאן.

Schafweide, die, מִרְעֶה, נְוֵה צֹאן.

Schaft, der, des Leuchters קְנֵה הַמְּנוֹרָה. Eines Spießes עֵץ חֲנִית.

Schaffot, das, s. Blutgerüst.

Schaffner, der, סֹכֵן.

Schaffen, 1) eig. Etwas von Nichts hervorbringen. Gott erschuf Himmel und Erde בָּרָא אֱלֹהִים הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. 2) Thue, was ich dir schaffe עֲשֵׂה אֵת אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ. 3) Schaffet Rath, was wir thun sollen הָבוּ לָכֶם עֵצָה מַה־נַּעֲשֶׂה. 4) Das macht mir viel zu schaffen יֵשׁ לִי עָמָל הַרְבֵּה בַּדָּבָר הַזֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה יַלְאֵנִי. Was hast du hier zu schaffen? מַה־לְּךָ פֹה. Was habe ich mit dir zu schaffen? מַה־לִּי וָלָךְ. 5) Sich Etwas vom Halse schaffen הֵסֵר דָּבָר מִנֶּגֶד עֵינָיו, מֵעַל פָּנָיו. 6) Ein reines Herz schaffe mir, o Gott! לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים.

Schafpelz, der, אַדֶּרֶת, בֶּגֶד עוֹרוֹת כְּבָשִׂים.

Schafzucht, die, sie treiben, אַנְשֵׁי מִקְנֶה צֹאן הֵם.

Schafstall, der, מִכְלַת הַצֹּאן, גִּדְרוֹת צֹאן.

Schakal, der, plur. die Schakale תַּנִּים.

Schar, die, גְּדוּד, plur. גְּדוּדִים.

Schartig, ein schartiges Messer שַׂכִּין פְּגוּם*.

Scharte, die, an einem Messer פְּגִימַת הַשַּׂכִּין*.

Scharlach, der, שָׁנִי, שָׁנִים, כַּרְמִיל, שְׁנִי תוֹלַעַת.

Scharenweise laufen sie ins Haus der Unzucht בֵּית זוֹנָה יִתְגּוֹדָדוּ.

Scharf, 1) ein scharfes Messer, Schwert שַׂכִּין חַד, חֶרֶב חַדָּה. Mache dir scharfe Messer עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים. Scharfe Scherben חַדּוּדֵי חָרֶשׂ. Etwas scharf machen הֵחֵד, שָׁנַן אֶת, s. Schärfen. 2) Ein scharfer Essig חֹמֶץ חָרִיף*.

Scharfsinn, der חוּרְפָּא, חֲרִיפוּת, חֲקִירַת חָרוּץ, עֶשְׁתּוֹנוֹת שְׁנוּנוֹת.

Scharfsinnig, er ist, אִישׁ חָרִיף הוּא*.

Scharren, Kohlen scharrst du auf sein Haupt גֶּחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ. Er scharrt mit den Füßen מוֹלֵל בְּרַגְלָיו.

Schooß, der, בִּרְכַּיִם. Das Kind saß auf dem Schooße seiner Mutter יָשַׁב הַיֶּלֶד עַל בִּרְכֵּי אִמּוֹ. Aus wessen Schooße ist das Eis hervorgegangen? מִבֶּטֶן מִי יָצָא הַקֶּרַח; fig. die Hand in den Schooß legen חָבַק יָדָיו, שׂוּם יָד בַּצַּלַּחַת (oder: nach dem biblischen Ausdrucke) טָמַן יָד בַּצַּלַּחַת.

Schober, der, Heu, עֲרֵמַת חָצִיר יָבֵשׁ.

Scholle, die, רֶגֶב, plur. רְגָבִים; גּוּשׁ עָפָר; מֶגְרָפָה, plur. מֶגְרָפוֹת, s. Stocken. Bis sich auch keine Scholle daselbst befindet עַד אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא שָׁם גַּם צְרוֹר. Die Furchen gewässert, die Schollen geebnet תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ.

Schon, זֶה. Wir wären jetzt schon zweimal zurück עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם. Schon zehnmal זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים. Ich war schon dort הָיִיתִי שָׁם.

Schonung, die, חֶמְלָה.

Schonungslos, du würgtest, הָרַגְתָּ לֹא חָמָלְתָּ.

Schonen, einen Menschen, auch eines Menschen חָמַל, חוּס עַל אִישׁ. Schonet nicht der Pfeile

Schone meines Lebens. אַל תַּחְמְלוּ אֶל חַיִּן תָּחוֹס עֵינְךָ עָלַי לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשִׁי.

Schopf, der, Jemanden beim Schopfe fassen אָחַז בִּשְׂעַר קָדְקֹד אִישׁ.

Schornstein, der, s. Rauchfang.

Schorf, der, auf dem Kopfe נֶתֶק, חֶרֶם; einer Wunde *גֶּלֶד הַמַּכָּה.

Schön sein, יָפָה. Wie schön bist du! מַה יָּפִית. Die schönste der Frauen הַיָּפָה בַּנָּשִׁים. Du bist der Erdensöhne Schönster יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם. Ein Mädchen mit schönen Augen, mit einer schönen Stimme נַעֲרָה יְפַת עֵינַיִם, יְפַת קוֹל. Er spielt schön מֵטִיב נַגֵּן הוּא. Dein Mund ist schön מִדְבָּרֵךְ נָאוֶה. Schön sind deine Wangen נָאווּ לְחָיַיִךְ. Ein schöner Baum עֵץ הָדָר. Ein schöner Baum mit schönen Früchten עֵץ יְפֵה פְרִי. Schöne Kleider בְּגָדִים יָפִים, נָאוִים. Ein schöner Mantel אַדֶּרֶת אַחַת טוֹבָה. Gar schön ist mein Erbe אַף נַחֲלָת שָׁפְרָה עָלָי. Schöne Worte אִמְרֵי שֶׁפֶר.

Schönheit, die, יֹפִי, שֶׁפֶר.

Schöne, die, du meine — אַתְּ יָפָתִי.

Schößling, der, יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת.

Schöps, der, עַתּוּד, אֵיל כְּרוּת.

Schöpfung, die, 1) die Erschaffung, בְּרִיאָה*. 2) Die ganze Schöpfung כְּלָלוּת הַבְּרִיאָה (oder) כְּלָלוּת הַטֶּבַע, הַכֹּל, s. Weltall.

Schöpfungsgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.

Schöpfen, 1) Wasser שָׁאַב, חָשַׂף מַיִם. Er schöpfte für uns דָּלֹה דָלָה לָנוּ. 2) Athem — הֵשִׁיב רוּחַ.

Schöpfer, der, des Himmels und der Erde, בֹּרֵא, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

Schöpfrinne, die, für das Vieh מַשְׁאָב, plur. מַשְׁאַבִּים.

Schuh, der, נַעַל. Schuhe נְעָלִים, נְעָלוֹת. Ein Paar Schuhe נַעֲלַיִם, s. Anziehen, Ausziehen. Jemanden mit Schuhen versehen הִנְעַל אִישׁ, s. Beschuhen.

Schuhmacher, der, רַצְעָן; עֹשֶׂה נְעָלִים, *סַנְדְּלָר, plur. רַצְעָנִין.

Schuhflicker, der, אִישׁ מְטַלֵּא נְעָלִים, נְעָלוֹת.

Schuhriemen, der, שְׂרוֹךְ הַנַּעַל.

Schutt, der, eines eingerissenen Hauses עֲפַר הַבַּיִת הַנָּתוּץ.

Schutthaufen, der, werden sie die Steine ins Leben rufen aus dem Schutthaufen? הַיְחַיּוּ אֶת הָאֲבָנִים מֵעֲרֵמוֹת הֶעָפָר. Ein ewiger — תֵּל עוֹלָם.

Schutz, der, מַחְסֶה; du bist mein אַתָּה מַחְסִי, מָגִנִּי. Der Schutz im Schatten Egyptens הַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרָיִם. Suchet Schutz in meinem Schatten חֲסוּ בְצִלִּי, s. Schirm.

Schutzwaffe, Schutzwehr, die, Efrajim, meines Hauptes Schutzwehr (der Helm), אֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי.

Schutzlos, er ist, אֵין לוֹ מַחֲסֶה, לֹא יָגֵן אִישׁ בַּעֲדוֹ, עָלָיו.

Schutzengel, der, מַלְאָךְ מָגֵן.

Schulgeld, das, שְׂכַר הַמְלַמְּדִים.

Schuld, die, 1) Geldschuld, חוֹב. Er hat viele Schulden רַבִּים נְשָׁיו. 2) Ein Vergehen אָשָׁם, אַשְׁמָה, עָוֹן. Sie werden eine Schuld auf sie laden יֶאְשָׁמוּ, s. Verschulden. 3) Du bist an meinem Unglück schuld אַתָּה כִּבְּתָ בְּרָעָתִי.

Schuldopfer, das, אָשָׁם; eines darbringen הֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ.

Schuldbelastetes Volk, עַם כֶּבֶד עָוֹן.

Schuldbrief, der, *שְׁטַר חוֹב.

Schuldherr, der, הַנּשֶׁה.

Schuldig, 1) ich bin ihm Geld, הִלְוַנִי כֶּסֶף וְלֹא הֲשִׁבֹתִיו לוֹ עַד עַתָּה, *מְחֻיָּב אֲנִי לוֹ כֶּסֶף. 2) Er hat sich eines Vergehens schuldig gemacht אָשֵׁם הוּא; יֵשׁ בּוֹ עָוֹן, חָטָא. Er ist des Todes — מִשְׁפַּט מָוֶת לוֹ. Er hat sich des Todes schuldig gemacht רָשָׁע הוּא לָמוּת. Einen für schuldig erklären הִרְשִׁיעַ אִישׁ. 3) Ich bin ihm Dank — עָלַי לְהוֹדוֹת לוֹ.

Schuldigkeit, die, s. Pflicht.

Schuldlos, er ist, wir sind נָקִי הוּא, נְקִיִּים אֲנַחְנוּ, s. Unschuldig.

Schuldner, der, לוה, *בעל חוב. Mein Schuldner האיש אשר עליו לשלם לי חוב, *בעל חובי.

Schuldenlast, die, er bürdet sich auf eine — (nach Einigen) מכביד עליו עבטיט.

Schuldschein, der, s. Schuldbrief.

Schulter, die, כתף, plur. כתפים, כתפות; שכם.

Schullehrer, der, *המלמד, המורה בבית התלמוד.

Schule, die, בית התלמוד, *בית המדרש, plur. בתי מדרשות; בית הישיבה.

Schuß, der, s. Bogenschuß. Einen Schuß thun, s. Schießen. Er hat einen Schuß bekommen (vom Pfeile) נחת בו חץ המורה.

Schußweite, die, (vom Pfeile) הרחק כמטחוי קשת.

Schuster, der, עושה מנעלים, s. Schuhmacher.

Schuft, der, בן בלי שם, איש עול.

Schuftig, er sieht schuftig aus מראהו כמראה איש משלח ונעזב בעניו.

Schuppige Fische, דגים אשר להם קשקשת.

Schuppe, die, קשקשת, plur. קשקשות, קשקשים.

Schuppen, einen Fisch הסר מעל הדג קשקשותיו.

Schuppenpanzer, der, שריון קשקשים.

Schur, die, 1) das Scheeren. Die Erstlinge von der Schur deiner Schafe ראשית גז צאנך. 2) Die Zeit. In der Schur בימים אשר יגזו הצאן.

Schurwolle, die, גזה, גזת הצמר.

Schurz, der, חגורה. Sie machten sich Schürze עשו להם חגרת.

Schurke, der, איש, בן בליעל.

Schurkerei, die, דבר בליעל. Schurkereien, מעשי בני בליעל.

Schau, die, eine Waare zur Schau ausstellen שום המערב לעיני כל.

Schaubrod, das, לחם הפנים.

Schauplatz, der, einer Handlung המקום אשר בו יעשה מעשה לעיני כל.

Schauspielhaus, das, s. Theater.

Schauder, der, שער. Ich habe es mit Schauder vernommen אחזני שער בשמעי זאת.

Schauderhafte Dinge erzählen ספר דברים אשר כל שומעיהם ישערו שער.

Schaudern, mir schauderte davor שערתי עליו שער, אחזני שער עליו, סמר בשרי ממנו.

Schaum, der, wie Schaum auf dem Wasser כקצף על פני מים. Auf dem siedenden Topfe *רתוח, זוהמא.

Schaumlöffel, der, כף לשאב הזוהמא, *גסטרין.

Schauen, auf Etwas הבט, השקף, השגיח אל. Was ich schauete will ich erzählen זה חזיתי דבר ואספרה.

Schauer, der, שער. Mir läuft ein Schauer über die Haut יסמר בשרי.

Schauerlich, s. Schauderhaft. Ein schauerlicher Ort מקום נורא. Sie hausen in schauerlichen Thälern ישכנו בערוץ נחלים.

Schauern, mir schauerte die Haut vor Furcht סמר בשרי מפחד.

Schaufel, die, יעה. Die Schaufeln היעים.

Schieben, 1) einen Kasten an die Wand העתק הארגז ממקומו להגישו אל הקיר. 2) Die Schuld auf Jemanden שום אשמתו באיש אחר.

Schiedsrichter, der, zwischen uns ist kein לא יש בינינו מוכיח. Er gibt es durch die Schiedsrichter ונתן בפלילים.

Schüttboden, der, s. Speicher.

Schütteln, 1) mit dem Kopfe הנד בראשו, הניע ראש. Ich würde mein Haupt über euch, אניעה עליכם במו ראשי. 2) Die Aepfel vom Baume הניע התפוח להפיל פריו ארצה.

Schütteln, das, mit dem Haupte מנוד ראש.

Schütten, Wasser auf Etwas יצק מים על, ב, s. Gießen. Die Gold aus dem Beutel schütten הזלים זהב מכיס.

Schützling, der, er ist mein אנכי הוא המגן עליו, בעדו.

Schütze, der, המורה בקשת, בעל חצים, s. Bogenschütze. Er bebte sehr vor den Schützen ויחל מאד מהמורים.

Schützen, Jemanden הגן על, בעד איש; eine Stadt גנן על העיר, s. Beschützen.

Schicht, die, מערכה.

Schichten, Holz, ערך עצים.

Schüchtern, er ist, חָרֵד הוּא.

Schild, der, מָגֵן, plur. מָגִנִּים. Schild und Harnisch צִנָּה וְסֹחֵרָה. Die goldenen Schilde שִׁלְטֵי הַזָּהָב.

Schildwache, die, מַצָּב, מַצָּבָה.

Schildträger, der, נֹשֵׂא הַצִּנָּה.

Schildern, s. Beschreiben 3).

Schildpadd, das, Schildkrötenschale (nach Einigen) סֹחָרֶת.

Schildkröte, die, (nach Einigen) צָב.

Schüler, der, לָמֵד, תַּלְמִיד. Die Schüler der Propheten בְּנֵי הַנְּבִיאִים, s. Jünger.

Schülerin, die, sie ist meine Schülerin im Gesange אָנֹכִי הוּא הַמְלַמְּדָהּ שִׁיר.

Schilf, das, קָנֶה, סוּף, אַגְמוֹן.

Schilfgras, das, אָחוּ.

Schilfmeer, das, יַם סוּף.

Schilfrohr, das, קָנֶה.

Schimmel, der, 1) ein weißes Pferd סוּס לָבָן. 2) Am Brode *עִיפּוּשׁ, עִפּוּשׁ.

Schimmelig, *מְעֻפָּשׁ.

Schimmeln, *הִתְעַפֵּשׁ.

Schimmer, der, נֹגַהּ, s. Glanz.

Schimmern, נָגַהּ, s. Glänzen.

Schimpf, der, חֶרְפָּה, דֹּפִי, s. Schande. Jemanden einen Schimpf anthun חֵרֵף, נַבֵּל אִישׁ.

Schimpflich, er ist mir schimpflich begegnet דְּבָרָיו הָיוּ לִי לְחֶרְפָּה.

Schimpfen, Jemanden חֵרֵף אִישׁ. Er schimpfte über ihn שָׁפַךְ קִיקָלוֹן עַל כְּבוֹדוֹ.

Schimpfreden, die, דִּבְרֵי חֶרְפָּה, חֲרָפוֹת.

Schindgrube, die, *מְקוֹם פְּשׁוּט הַנְּבֵלוֹת.

Schinden, ein Pferd הִפְשִׁיט נִבְלַת הַסּוּס; (fig.) er schindet die Armen יִגְזֹל מֵעַל הָעֲנִיִּים עוֹרָם.

Schinder, der, פּוֹשֵׁט נְבֵלוֹת, עֶבֶד הַשּׁוֹטֵר, s. Abdecker.

Schüssel, die, קְעָרָה, צַלַּחַת. Die Schüsseln קְעָרוֹת, צַלָּחוֹת.

Schießen, Pfeile יָרָה, הוֹרָה, שִׁלַּח הִצִּים; mit dem Bogen הוֹרָה בַקֶּשֶׁת, רָמָה, רֹבֶה קֶשֶׁת. Er schoß die bleierne Kugel nach dem Ziele יָרָה כַּדּוּר הָעוֹפֶרֶת אֶל הַמַּטָּרָה.

Schießpulver, das, *אֲבַק אֵשׁ.

Schief, das Brett ist מְעֻקָּל, מְעֻוָּת, הַקֶּרֶשׁ. Das Schiefe עִקֵּשׁ, s. Krumm.

Schiff, das, צִי, סְפִינָה, אֳנִיָּה, אֳנִי. Schiffe אֳנִיּוֹת, צִיִּים, צִים.

Schiffbar, ein schiffbarer Fluß נָהָר אֲשֶׁר בּוֹ תַּלַּכְנָה אֳנִיּוֹת.

Schiffbruch, der, sie haben Schiffbruch gelitten נִשְׁבְּרָה אֳנִיָּתָם.

Schiffchen, das, 1) s. Kahn; 2) s. Weberschiffchen.

Schiffsherr, der, רַב הַחֹבֵל.

Schiffswerft, die, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יַעֲשׂוּ אֶת הָאֳנִיּוֹת.

Schiffskapitän, der, רַב הַמַּלָּחִים, הַחֹבְלִים, s. Kapitän.

Schiffen, s. Segeln.

Schiffer, der, מַלָּח, חֹבֵל, plur. מַלָּחִים, חוֹבְלִים; יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת, עוֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים.

Schifffahrt, die, wir haben eine glückliche Schifffahrt gehabt הִצְלַחְנוּ בְּרִדְתֵּנוּ הַיָּם בָּאֳנִיָּה, בְּעָבְרֵנוּ הַיָּם.

Schicksal, das, עֵת, פֶּגַע. Ein gleiches Schicksal trifft sie מִקְרֶה אֶחָד לְכֻלָּם, מִקְרֶה אֶחָד יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם. In deiner Hand sind meine Schicksale בְּיָדְךָ עִתֹּתָי.

Schicklich, נָכוֹן, נָאוֶה. Ich halte es nicht für schicklich, dieses zu thun אֵינֶנּוּ נָכוֹן בְּעֵינַי לַעֲשׂוֹת כֵּן. Er zeigte ein schickliches Benehmen seinen Richtern gegenüber הִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ נָאָה וְיֹשֶׁר נֶגֶד פְּנֵי מְשׁוֹפְטָיו.

Schicklichkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה.

Schickung, die, es war eine Schickung Gottes הָיְתָה סִבָּה, נְסִבָּה מֵעִם אֱלֹהִים.

Schicken, 1) seinen Bedienten zu Jemanden שָׁלַח מְשָׁרְתוֹ אֶל אִישׁ. Ich habe nach dem Arzte geschickt שָׁלַחְתִּי אִישׁ אֶל הָרֹפֵא לַהֲבִיאוֹ אֵלָי. 2) Er weiß sich in die Leute zu schicken יוֹדֵעַ הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי אֲנָשִׁים, יוֹדֵעַ הוּא לְהִתְרַצּוֹת אֶל כָּל אִישׁ. 3) Das schickt sich nicht von dir לֹא נָאוָה זֹאת לְאִישׁ כָּמוֹךָ.

Schicken, das, מִשְׁלַח, *שְׁלִיחוּת.

Schier, כִּמְעַט, s. Beinahe.

Schirm, der, 1) eig. über alles Herrliche wird ein

Schirm sein עַל כָּל כָּבוֹד חֻפָּה; 2) (fig.) du bist mein Schirm אַתָּה סֵתֶר לִי, סִתְרִי אַתָּה, מָגִנִּי אַתָּה. Er wird euch zum Schirm dienen יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה.

Schirmen, Jemanden הֵגֵן עַל אִישׁ, בְּעַד אִישׁ. Er schirmt ihn immerwährend חֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם.

Schürze, die, חֲגוֹרָה.

Scheu, die Pferde sind scheu geworden הָרְדוּ הַסּוּסִים. Man hat das Pferd scheu gemacht הֶחֱרִידוּ וַיָּנֹס הַסּוּס וְנָס, s. Menschenscheu.

Scheu, die, eine Scheu vor Etwas haben קוּץ מִפְּנֵי דָבָר, s. Scheuen.

Scheibe, die, עִגּוּל*, s. Mondscheibe, Töpferscheibe. Nach der Scheibe schießen (עִגּוּל* יָרֹה חֵץ אֶל הַמַּטָּרָה.

Scheidung, die, zweier Eheleute כְּרִיתוּת.

Scheide, die, eines Schwertes תַּעַר, נְדַן הַחֶרֶב. Kehre zurück in deine — הֵאָסְפִי אֶל תַּעְרֵךְ.

Scheidebrief, der, סֵפֶר כְּרִיתוּת.

Scheidewand, die, 1) in einem Zimmer הַקִּיר בֵּין חֶדֶר וְחֶדֶר; 2) (fig.) eure Sünden waren eine Scheidewand zwischen euch und eurem Gott עֲוֹנֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם.

Scheideweg, der, רֹאשׁ, אֵם הַדֶּרֶךְ. Du hättest nicht am Scheideweg lauern sollen אַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק.

Scheiden, 1) sie schieden von einander נִפְרְדוּ, הִתְפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. Bevor ich von hinnen scheide und nicht mehr bin בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי. 2) Eine Sache von der Andern הִבְדִּיל בֵּין דָּבָר לְדָבָר, הִפְרִיד דָּבָר מִדָּבָר, s. Absondern. Sich von seiner Frau שִׁלַּח אִשְׁתּוֹ, נָתַן סֵפֶר כְּרִיתוּת לְאִשְׁתּוֹ. Eine geschiedene Frau אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ. 3) Die Schlacken vom Silber הָגוּ סִיגִים מִכָּסֶף.

Scheusal, das, שִׁקּוּץ, דֵּרָאוֹן, s. Abscheu. Die Scheusale שִׁקּוּצִים.

Scheit, das, Holz גֶּזֶר עֵצִים*, plur. גִּזְרֵי עֵצִים.

Scheitel, der, קָדְקֹד; sein, קָדְקֳדוֹ.

Scheiterhaufen, der, דּוּר, מְדוּרָה.

Scheitern, das Schiff ist gescheitert נִשְׁבְּרָה הָאֳנִיָּה.

Scheuchen, s. Verscheuchen.

Schäumen, mögen ihre Fluthen toben, schäumen יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו.

Schäumen, das, des Weines רְתִיחַת הַיַּיִן*.

Schein, der, 1) des Mondes נֹגַהּ הַיָּרֵחַ. 2) Etwas nur zum Scheine thun עָשָׂה דָּבָר רַק לְמַרְאִית עַיִן*; 3) s. Quittung.

Scheinbar, seine Güte ist nur, טוּבָתוֹ מְדֻמָּה הִיא*.

Scheinbild, das, דְּמוּת כָּזָב.

Scheingrund, der, סִבָּה מְדֻמָּה*.

Scheinheilige Menschen, מִתְקַדְּשִׁים, צְבוּעִים*.

Scheune, die, s. Scheuer.

Scheinen, 1) die Sonne scheint תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ. Der Mond scheint יָאֵר אוֹרוֹ, הַיָּרֵחַ יַגִּיהַּ אוֹרוֹ. 2) Die Sonne scheint uns klein zu sein, und ist doch sehr groß הַשֶּׁמֶשׁ קְטַנָּה בְּעֵינֵינוּ וְהִיא גְּדוֹלָה מְאֹד. Mir scheint, daß du scherzest כִּמְצַחֵק אַתָּה בְּעֵינַי. Es schien ihm unmöglich, ihr Etwas zu thun וַיִּפָּלֵא בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת לָהּ דָּבָר.

Scheinen, das, der Sonne זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ*.

Scheußlich, eine scheußliche That begehen עָשָׂה תוֹעֵבָה. Scheußliche Gestalten אֵימִים s. Gräulich.

Scheuen, 1) er scheuet sich, mit ihr aus einem Becher zu trinken תָּקוּץ נַפְשׁוֹ, יִלְאֶה לִשְׁתּוֹת בְּבוֹכָהּ, s. Ekeln. 2) Er scheuet die Arbeit יִשְׂנָא אֶת הַמְּלָאכָה. Ein gebranntes Kind scheuet das Feuer הַיֶּלֶד אֲשֶׁר נִכְוָה יִירָא לָגֶשֶׁת עוֹד אֶל הָאֵשׁ, s. Fürchten.

Scheuer, die, גֹּרֶן. Es füllen sich die Scheuern mit Getreide יִמָּלְאוּ הַגֳּרָנוֹת בָּר.

Scheuern, Gefäße מָרַק כֵּלִים.

Schwager, der, er ist sein Schwager אֲחִי אִשְׁתּוֹ הוּא, בַּעַל אֲחוֹתוֹ הוּא. Er ist ihr Schwager אֲחִי אִישָׁהּ, יְבָמָהּ הוּא, בַּעַל אֲחוֹתָהּ הוּא.

Schwagerehe, die, יִבּוּם*.

Schwagerpflicht, die, er will nicht die Schwagerpflicht gegen mich üben מֵאֵן יַבְּמִי.

Schwatzhaft, s. Geschwätzig.

Schwatzen, s. Schwätzen.

Schwach, ein schwacher Mensch חַלָּשׁ. Der Kranke wird täglich schwächer יִמְעַט כֹּחַ הַחוֹלֶה מִיּוֹם אֶל יוֹם. Ein schwaches Volk עַם רָפֶה. Er wurde

schwach am Geiste כֵּהֲתָה רוּחוֹ. Eine schwache Stimme קוֹל דַּק. Mit einer schwachen Mannschaft בִּמְצַעַר אֲנָשִׁים.

Schwachheit, die, s. Schwäche.

Schwalbe, die, דְּרוֹר, סִים, סוּס.

Schwall, der, von Worten רֹב דְּבָרִים, s. Menge.

Schwamm, der, 1) zum Abtrocknen סְפוֹג*. 2) Schwämme (zum Essen) פִּטְרִיָּה, פִּטְרִיּוֹת*.

Schwammig, סְפוֹגִי, סְפוֹגִית*.

Schwanger sein, הָרָה. Sie war mit einem Knaben — הָרְתָה בֵּן. Von Jemanden schwanger sein הָרָה לְאִישׁ. Eine schwangere Frau הָרָה. plur. הָרוֹת, הָרִיּוֹת; (fig.) wer mit Unheil schwanger geht הָרָה עָמָל.

Schwangerschaft, die, הֵרוֹן, הֵרָיוֹן.

Schwanz, der, זָנָב. Schwänze זְנָבוֹת. Der Schwanz des Schafes הָאַלְיָה אֲשֶׁר לַשֶּׂה, אַלְיַת הַשֶּׂה.

Schwanzstück, das, אַלְיָה.

Schwanzstern, der, s. Komet.

Schwank, der, s. Scherz.

Schwanken, 1) eigentl. מוּט, הִתְמוֹטֵט, נוּעַ, נוּד, s. Wanken; 2) (fig.) wie lange noch schwankt ihr mit getheiltem Sinne? עַד מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים. Er schwankt noch לִבּוֹ אֵינֶנּוּ נָכוֹן בְּקִרְבּוֹ.

Schwarm, der, הָמוֹן. Der Volksschwarm הֲמוֹן הָעָם הָרָב, עֵרֶב רַב. Bienen, עֲדַת דְּבוֹרִים.

Schwarz, er, sie ist, שָׁחוֹר הוּא, שְׁחוֹרָה הִיא. Schwarze Pferde סוּסִים שְׁחֹרִים. Schwarze Locken קְוֻצּוֹת שְׁחוֹרוֹת. Der Himmel wird — יִקְדְּרוּ, יִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם. Eine schwarze Nacht לֵיל חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה. Die schwarze Kunst לְהָטִים, לְטִים.

Schwarz, שָׁחוֹר. Die schwarze Farbe צֶבַע שָׁחוֹר. Seine Locken sind schwarz wie ein Rabe קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת כָּעוֹרֵב.

Schwarzbrod, das, פַּת קֵבָר*.

Schwarze, das, im Auge, s. Augapfel.

Schwarzkopf, der, בַּעַל שֵׂעָר שָׁחוֹר.

Schwarzkümmel, der, קֶצַח.

Schwarzkünstler, der, בַּעַל אוֹב, בַּעַל לְהָטִים.

Schwören, שְׁבוּעָה, הִשָּׁבֵעַ, הִשְׁבִּיעַ. Ich schwor, נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת לָהֶם אֶת הָאָרֶץ ihnen das Land zu geben. Er schwor bei Gott נִשְׁבַּע בֵּאלֹהִים. Die ihnen Eide schwören שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם. Jemanden schwören lassen הִשְׁבִּיעַ אִישׁ, s. Beschwören.

Schwung, der, eine Glocke in den Schwung bringen הֵנִיעַ הַפַּעֲמוֹן; (fig.) der Schwung des Geistes הִתְרוֹמְמוּת הַנֶּפֶשׁ*.

Schwungfeder, die, s. Schwinge.

Schwur, der, שְׁבֻעָה. Der Schwur bei Gott שְׁבֻעַת יְיָ. Schwüre שְׁבֻעוֹת.

Schwibbogen, der, כִּפָּה*, אֲגֻדָּה, s. Gewölbe, Wölbung.

Schwieger, die, s. Schwiegermutter.

Schwiegersohn, der, חָתָן; sein, חֲתָנוֹ. Seine Schwiegersöhne חֲתָנָיו.

Schwiegertochter, die, seine, כַּלָּתוֹ. Schwiegertöchter כַּלּוֹתָיו, נְשֵׁי בָנָיו.

Schwiegermutter, die, seine, חֹתַנְתּוֹ. Ihre, חֲמוֹתָהּ.

Schwiegereltern, die, seine, חֹתְנוֹ וְחֹתַנְתּוֹ. Ihre חָמִיהָ וַחֲמוֹתָהּ.

Schwiegervater, der, sein, חֹתְנוֹ. Ihr, חָמִיהָ.

Schwiegerkinder, die, seine, חֲתָנָיו וְכַלּוֹתָיו.

Schwitzen, er schwitzt im Gesichte תֵּרָאֶה זֵעָה בְּאַפָּיו, בְּעוֹר פָּנָיו.

Schwül, wenn es auf der Erde schwül wird vom Südwind בְּהַשְׁקִט אֶרֶץ מִדָּרוֹם. Ein schwüler Ostwind רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית.

Schwielen, die, an den Füßen קִשּׁוּי הָעוֹר בְּכַף הָרֶגֶל*.

Schwimmen, im Wasser שָׂחָה בַּמַּיִם. Das Holz schwamm herauf וַיָּצֶף הָעֵץ.

Schwimmen, das, das Wasser war hoch, es war ein Wasser zum Schwimmen גָּאוּ הַמַּיִם מֵי שָׂחוּ.

Schwimmer, der, שֹׂחֶה.

Schwinge, die, 1) zum Schwingen des Getreides נָפָה, רַחַת, מִזְרֶה. 2) Flügel, אֵבֶר, אֶבְרָה. Ihre Schwingen אֶבְרוֹתֶיהָ.

Schwingen, 1) schwingt der Adler auf dein Geheiß sich in die Lüfte? אִם עַל פִּיךָ יַגְבִּיהַּ נָשֶׁר. 2) Die Flügel — נָשָׂא, נָדַד כְּנָפַיִם, הֶעֱלָה אֵבֶר. Die

Hand, הֵנִיף, נוֹפֵף יָדוֹ. Wenn ich mein Schwert schwinge בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי. 3) Getreide זָרָה דָגָן; זָרָה דָגָן בַּמִּזְרֶה; (fig.) zu schwingen die Völker mit einer verderblichen Schwinge לַהֲנָפָה גוֹיִם בְּנָפַת שָׁוְא.

Schwingen, das, der Hand תְּנוּפַת יָד.

Schwindsucht, die, שַׁחֶפֶת, רָזוֹן, s. Auszehrung.

Schwindsüchtig, er ist, מֻכֶּה הוּא בַשַּׁחֶפֶת, בְּרָזוֹן.

Schwindel, der, (nach Einigen) שָׁבָץ, s. Krampf.

Schwindeln, mir schwindelt אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ.

Schwinden, es schwindet das Wasser aus dem Meere אָזְלוּ מַיִם מִנִּי יָם. Die Wolke schwindet כָּלָה עָנָן. Meine Hoffnung ist geschwunden אָבְדָה תִקְוָתִי. Es schwindet der Muth der Egypter וְנָבְקָה (וְנָבְקָה) רוּחַ מִצְרַיִם. Es schwand nicht seine Kraft לֹא נָס לֵחֹה. Die Zunge schwindet in dem Munde לְשׁוֹנָם תִּמַּק בְּפִיהֶם.

Schwierig, ein schwieriger Gegenstand דָּבָר קָשֶׁה.

Schwirren, über ihm schwirrt des Köchers Geschoß עָלָיו תִּרְנֶה אַשְׁפָּה.

Schweigen, 1) nicht reden חָשָׁה, הֶחֱשָׁה, הָדוֹם, הֶחֱרִישׁ, חָרַשׁ; (Letzteres nur im Futur. יֶחֱרַשׁ, תֶּחֱרַשׁ); שָׁתַק*. Er beschimpfte dich, und du schwiegst dazu חֵרֵף אֹתְךָ וְאַתָּה הֶחֱרַשְׁתָּ לוֹ. Er hieß uns schweigen דִּבֶּר אֵלֵינוּ לֵאמֹר הַסּוּ (הֶחֱשׁוּ הַחֲרִישׁוּ). 2) (Fig.) Es schweigen die Wogen וַיֶּחֱשׁוּ גַלֵּיהֶם. Das Meer schweigt יִשְׁתֹּק הַיָּם, s. Still.

Schweigen, das, שְׁתִיקָה*.

Schwein, das, חֲזִיר.

Schweinisch, כַּחֲזִיר.

Schweiß, der, זֵעָה, יֶזַע. Wenn er im Schweiße ist, darf er die Kleider nicht wechseln אַל יְשַׁנֶּה בְגָדָיו בְּיֶזַע. Im Schweiße deines Angesichtes sollst du dein Brod essen בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם.

Schweif, der, זָנָב, s. Schwanz.

Schweifen, s. Umherschweifen.

Schwebe, דָּבָר הַתָּלוּי בָּאֲוִיר; (fig.) Die Sache bleibt noch in der Schwebe הַדָּבָר עוֹד תָּלוּי וְלֹא נִגְמַר עוֹד.

Schweben, der Adler schwebt über seine Jungen הַנֶּשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. Ich soll gehen, zu schweben über den Bäumen? וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל הָעֵצִים. Er schwebte zwischen dem Himmel und der Erde (an der Terebinthe hängend) וַיֻּתַּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ.

Schweben, das, der Wolken מִפְלְשֵׂי עָב.

Schwägerin, die, יְבָמֶת. Seine, יְבִמְתּוֹ; Ihre אֵשֶׁת אָחִיהָ.

Schwägerschaft, die, חִתּוּן*.

Schwäher, der, חֹתֵן, s. Schwiegervater.

Schwächlich, wenn die Schafe schwächlich wurden וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן. Er ist schwächlich geworden כָּשַׁל כֹּחוֹ.

Schwächling, der, die Schwächlinge fielen dem Laban zu וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן.

Schwäche, die, des Körpers חֲלִישַׁת הַגּוּף*.

Schwächen, 1) er schwächte meine Kraft הִכְשִׁיל כֹּחִי. Die Geschwächten הַנֶּחֱשָׁלִים. 2) Ein Mädchen — עִנָּה אֶת הַבְּתוּלָה.

Schwelgen, רָדַף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים. Wir wollen in Liebesgenüssen — נִתְעַלְּסָה בָּאֳהָבִים.

Schwelger, der, הָרֹדֵף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Schwelle, die, סַף, plur. סִפִּים; מִפְתָּן. Auf der Schwelle stehen הִסְתּוֹפֵף.

Schwellen, der Leib, der Fuß ist ihm geschwollen צָבְתָה בִטְנוֹ, בָּצְקָה רַגְלוֹ. Ein geschwollener Leib בֶּטֶן צָבָה.

Schwemme, die, aus der Schwemme steigen עָלָה מִן הָרַחְצָה.

Schwemmen, 1) man hat die Pferde geschwemmt הוֹרִידוּ אֶת הַסּוּסִים אֶל הָרַחְצָה וְשָׂחוּ; 2) (fig.) ich schwemme jede Nacht mein Bett אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי.

Schwängern, er hat das Mädchen geschwängert עִנָּה אֶת הַנַּעֲרָה וְהָרְתָה לוֹ.

Schwänzeln, der Hund schwänzelt הַכֶּלֶב יָנִיעַ זְנָבוֹ s. Wedeln.

Schwenken, die Fahne הֵנִיף, הֵנִיעַ הַנֵּס.

Schwester, die, אָחוֹת. Meine Schwestern אֲחוֹתַי, אַחְיוֹתַי.

Schwesterlich, sie lieben sich אַהֲבָתָם אַהֲבַת אַחְיוֹת.

Schwefel, der, גָּפְרִית.

Schwer, 1) wie schwer ist das Silber מַה מִּשְׁקַל הַכֶּסֶף. Es ist ein Talent schwer מִשְׁקָלוֹ כִּכָּר. 2) Eine schwere Last מַשָּׂא כָבֵד. 3) Ihre Sünde ist schwer כָּבְדָה חַטָּאתָם; (fig.) die Sache ist dir zu schwer כָּבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר. Er hat eine schwere Zunge כְּבַד לָשׁוֹן הוּא. Er hat eine schwere Hand יָדָיו כְּבֵדִים. Seine Hand liegt schwer auf uns כָּבְדָה, קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ. Eine schwere Arbeit עֲבוֹדָה קָשָׁה. Sie hatte eine schwere Geburt קָשְׁתָה, הִקְשְׁתָה בְלִדְתָּהּ. Die Rechtssache, die euch zu schwer sein wird הַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם. Etwas Schweres hast du gefordert הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל. Von Unternehmungen. Nunmehr wird ihnen Nichts zu schwer werden וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם. Schwer machen הִכְבִּיד, s. Erschweren.

Schwert, das, חֶרֶב. Schwerter חֲרָבוֹת.

Schwertfeger, der, מֹרֵט חֲרָבוֹת.

Schwertstreich, der, מַכַּת חֶרֶב.

Schwerlich, er wird schwerlich kommen אֶחְשֹׁב הֲמָנַע יִמָּנַע מִבּוֹא. Er wird es schwerlich thun אֹמֵר אֲנִי מָאֵן יְמָאֵן לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Schwermuth, die, seine — עַצְּבַת לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא תֶחְשַׁךְ, רוּחוֹ הַנְּכֵאָה תָמִיד.

Schwermüthig sein, הִתְעַצֵּב בְּלִי חָשָׂךְ. Sie ist, קְשַׁת, עֲצוּבַת רוּחַ הִיא כָּל הַיָּמִים. Die Schwermüthigen קֹדְרִים.

Schwärmen, 1) die schwärmenden Bienen עֲדַת הַדְּבֹרִים הַנֹּדֶדֶת מִכַּלּוּבָהּ. s. Umschwärmen. 2) Von Menschen, s. Umherschwärmen.

Schwärmer, der, 1) ein Mensch, der in rauschenden und ungeordneten Vergnügungen lebt אִישׁ הֹמֶה. 2) Ein Mensch, der seinen verworrenen Vorstellungen folgt *אִישׁ הַדֹּבֵק בְּדִמְיוֹנוֹת שָׁוְא וְכָזָב.

Schwärmerin, die, sie ist eine, הֹמִיָּה הִיא.

Schwere, die, כֹּבֶד.

Schwärzlich, sie ist, שְׁחַרְחֹרֶת הִיא.

Schwärze, die, שְׁחוֹר. Dunkler als Schwärze ist ihre Gestalt חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תָּאֳרָם.

Schwärzen, 1) das Leder טוּחַ עוֹר בְּשָׁחוֹר. 2) Der Himmel schwärzt sich יִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם יִלְבְּשׁוּ קַדְרוּת.

Staat, der, מַמְלָכָה, כָּל מְדִינוֹת הַמַּלְכוּת.

Staatsangelegenheiten, die דִּבְרֵי (עִנְיְנֵי) הַמַּמְלָכָה.

Staatsboten, die, רָצֵי הַמֶּלֶךְ.

Staatsgefängniß, das, הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר בּוֹ אֲסִירֵי (אַבִּירֵי) הַמֶּלֶךְ.

Staatswagen, der, מִרְכֶּבֶת הַמֶּלֶךְ.

Staatsminister, die, הַשָּׂרִים הַיּוֹשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת.

Staatskunst, die, *חָכְמַת הַנְהָגַת הַמְּדִינָה.

Staatsräthe, die, יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Staar, der, s. Blindheit.

Stab, der, מַטֶּה, מַקֵּל. Das Ende des Stabes קְצֵה הַמִּשְׁעֶנֶת. Stäbe מַטּוֹת, מַקְלוֹת, מִשְׁעָנוֹת. Zerbrochen ist der Stab, der dich schlug נִשְׁבַּר מַטֵּה מַכֶּךָ.

Stabeisen, das, מְטִיל בַּרְזֶל.

Stadt, die, עִיר, קִרְיָה. Städte עָרִים (einmal) עֲיָרִים.

Stadtobrigkeit, die, שָׂרֵי, פְּקִידֵי הָעִיר.

Stadtgebiet, das, פֶּלֶךְ הָעִיר.

Stadtgericht, das, בֵּית מִשְׁפַּט הָעִיר, שׁוֹפְטֵי הָעִיר.

Stadtgespräch, das, es wurde zum, הָיְתָה שִׂיחַת אַנְשֵׁי הָעִיר, s. Gespräch.

Stadthaus, das, s. Rathhaus.

Stadtwache, die, שֹׁמְרֵי, פְּקֻדּוֹת הָעִיר.

Stadtneuigkeit, die, דָּבָר חָדָשׁ הַנִּשְׁמָע בָּעִיר.

Stadtkundig, נוֹדָע לְכָל אַנְשֵׁי הָעִיר.

Stahl, der, *אִסְטְמָה.

Statue, die, מַצֵּבָה, plur. מַצֵּבוֹת.

Statur, die, ein Mann von großer, גְּבַהּ קוֹמָה, אִישׁ מִדָּה, plur. אַנְשֵׁי מִדּוֹת. Ein Mann von kleiner שְׁפַל קוֹמָה, (weibl.) שִׁפְלַת קוֹמָה.

Statt, dieses findet hier nicht לֹא יֵעָשֶׂה כֵּן בִּמְקוֹמֵנוּ. Laß meine Bitte an dich Statt finden תִּפָּל־נָא תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ.

Statt seiner, ihrer תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ, s. Anstatt.

Statthalter, der, שַׂר הַמְּדִינָה, plur. שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת, s. Vice-König.

Stattlich gekleidet sein, לָבוּשׁ בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת, s. Prächtig.

Stachel, der, 1) Spitze. Sie werden Stacheln sein in euren Seiten וְהָיוּ לְצְנִינִם בְּצִדֵּיכֶם. Die Worte der Weisen sind wie Stacheln דִּבְרֵי חֲכָמִים כַּדָּרְבֹנוֹת. Die Stacheln der Bienen חֲדוּדֵי הַדְּבוֹרִים. 2) Der Treibstachel דָּרְבָן.

Stachelig, von Gewächsen אֲשֶׁר בּוֹ צְנִינִים.

Stachelrede, die, שְׁנִינָה.

Stall, der, vier tausend Ställe für Pferde אַרְבַּעַת אֲלָפִים אֻרְיוֹת סוּסִים, s. Rinderstall, Schafstall.

Stallmeister, der, אַהוּרְיָרָא*.

Stamm, der, 1) eines Baumes גֶּזַע, מַצֶּבֶת. 2) Volksabtheilung שֵׁבֶט, מַטֶּה. Die Häupter der Stämme רָאשֵׁי הַשְּׁבָטִים, הַמַּטּוֹת. Der königliche Stamm זֶרַע הַמֶּלֶךְ, זֶרַע הַמְּלוּכָה, הַמַּמְלָכָה.

Stammbaum, סֵפֶר הַיַּחַשׂ לְתוֹלְדוֹתָיו, s. Stammregister.

Stammgut, das, אֲחֻזַּת רָאשֵׁי הָאָבוֹת.

Stammhaus, das, בֵּית אֲחֻזַּת רָאשֵׁי הָאָבוֹת.

Stammwort, das, שֹׁרֶשׁ; מִלָּה יְסוֹדִית, plur. שָׁרָשִׁים.

Stammler, der, אִישׁ עִלֵּג לָשׁוֹן, plur. עִלְּגִים; עֲרַל שְׂפָתַיִם, כְּבַד לָשׁוֹן, כִּבְדֵי לָשׁוֹן, כְּבַד פֶּה, מְגַמְגְּמִים בִּלְשׁוֹנָם.

Stammeln, er stammelt, נִלְעַג לָשׁוֹן הוּא, s. Stammler.

Stammvater, der, אֲבִי הַמִּשְׁפָּחָה. Dein — אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן.

Stammregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Stampfen, mit den Füßen רָקַע בְּרַגְלָיו. Die Rosse stampfen הַסּוּסִים יְהַדְּרוּ בְּשַׁעֲטַת פַּרְסוֹתֵיהֶם.

Stampfen, das, seiner Rosse דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו, שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת אַבִּירָיו.

Stange, die, מוֹט, מוֹטָה. Stangen מוֹטוֹת, בַּדִּים. Setze ihn auf eine — שִׂים אֹתוֹ עַל נֵס. Eine goldene — לְשׁוֹן זָהָב.

Stangeisen, das, מְטִיל בַּרְזֶל.

Stand, der, 1) das Stehen. Sie flohen insgesammt, hielten nicht Stand נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמָדוּ. 2) Der Ort, wo man steht מַעֲמָד, עֹמֶד, מַצָּב, s. Stätte. 3) Eine Sache zu Stande bringen כַּלֵּה דָבָר. Es kam nicht zu Stande לֹא נִהְיָה הַדָּבָר. 4) Weil er nicht im Stande war, ihm zu helfen מִבִּלְתִּי יְכָלְתּוֹ לְעָזְרוֹ, s. Können. 5) Die Sache befindet sich noch in dem vorigen Stande הַדָּבָר הוּא כְּבָרִאשֹׁנָה. 6) In Zusammensetzungen. Der hiesige Bürgerstand כָּל בַּעֲלֵי הָעִיר הַזֹּאת, s. Witwenstand. In ihrem ledigen Stande בְּיָמִים אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה עוֹד לְאִישׁ, *בִּהְיוֹתָהּ בְּתוּלָה. 7) Leute von Stande גְּדוֹלִים, אֲצִילִים, נְדִיבִים, s. Vornehm.

Standarte, die, דֶּגֶל הַפָּרָשִׁים.

Standort, der, מַעֲמָד.

Standbild, das, מַצֵּבָה.

Standhaft, sei muthig und — חֲזַק וֶאֱמָץ. Er ist in seinen Entschlüssen — לִבּוֹ נָכוֹן בְּקִרְבּוֹ.

Standmäßig, er kleidet sich, יִלְבַּשׁ בְּגָדִים הַנָּאִים לוֹ.

Standpunkt, der, מַעֲמָד.

Staffete, die, רָץ הַמֶּלֶךְ.

Staffel, die, מַעֲלָה, מַדְרֵגָה. Staffeln מַעֲלוֹת, מַדְרֵגוֹת.

Stark, 1) dick. Du bist stark geworden עָבִיתָ. Ein großer, starker Mann אִישׁ גָּדוֹל וּבָרִיא. 2) Ein starkes Kriegsheer חַיִל כָּבֵד, עָצוּם. Wie stark ist seine Mannschaft? מַה מִּסְפַּר אֲנָשָׁיו. Er hat einen starken Anhang רַבָּה עֲדָתוֹ. 3) In Ansehung der Leibeskraft. Ein starker Mann אִישׁ חָזָק, גִּבּוֹר. Was ist stärker als der Löwe? מַה עַז מֵאֲרִי. Sie waren stärker als Löwen מֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. Die starken Schafe הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת. Er war stärker als sie חָזַק מִמֶּנָּה. Er machte es stärker als seine Dränger וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו. Stark wie die Eichen חָסֹן כָּאַלּוֹנִים.

Starr, 1) seine Augen sind, קָמוּ עֵינָיו. Starr werden, s. Erstarren. Der starre Stein אֶבֶן דּוּמָם. 2) Starr vor sich hinsehen הֶעֱמִיד אֶת פָּנָיו. Jemanden starr anblicken תָּמַהּ אֶל אִישׁ, s. Anstarren.

Starrsinnig sein הִקְשָׁה לִבּוֹ, *עָמַד עַל דַּעְתּוֹ.

Starren, die, Finger starren mir vor Kälte קָמוּ אֶצְבְּעוֹת יָדַי מִקֹּר.

Starrkopf, der, הַמַּקְשֶׁה לִבּוֹ, *הָעוֹמֵד עַל דַּעְתּוֹ.

Stottern, s. Stammeln.

Stochern, die Zähne mit einem spitzigen Hölzchen *הָחֵב עֵץ קָטֹן וּמְחֻדָּד בֵּין שִׁנָּיו לְנַקּוֹתָן.

Stolpern, im Gehen הִכָּשֵׁל בַּהֲלִיכָתוֹ s. Straucheln.

Stolz, er ist, גְּבַהּ רוּחַ, גְּבַהּ לֵב הוּא, יִגְבַּהּ לִבּוֹ. Stolz thun, sich stolz benehmen עָשָׂה בְגַאֲוָה. Die Töchter Zions thun stolz גָּבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן. Stolze Menschen גֵּאִים, גְּבֹהִים, רְהָבִים. Ein stolzer Mann גֶּבֶר יָהִיר. Stolze Blicke עֵינַיִם רָמוֹת, עֵינֵי גְבֹהִים. Stolze Reden führen דַּבֵּר גְּבֹהָה, דַּבֵּר בְּגַאֲוָה.

Stolz, der, גַּאֲוָה, גֵּוָה, גַּאֲה, גֵּאוּת, גָּאוֹן, גַּבְהוּת, גֹּבַהּ, רוּם לֵב, גֹּבַהּ אַף, רוּם עֵינַיִם.

Stolziren, mit Etwas, הִתְהַדֵּר בְּ, s. Prahlen, Prangen.

Stoß, der, 1) eines Ochsen *נְגִיחַת הַשּׁוֹר. Jemanden einen Stoß geben נָגַח אִישׁ. Der Stoß ging ihm durch das Herz בָּאָה הַחֶרֶב בְּלִבּוֹ, s. Stich. 2) Ein Stoß Holz מַעֲרֶכֶת עֵצִים, מְדוּרָה.

Stoßen, act. 1) Jemanden, daß er umfällt דָּחָה אִישׁ לִנְפֹּל. Sie werden eine schwangere Frau — וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה. Wenn ein Ochs Jemanden stößt כִּי יִגַּח, יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ. Mit den Hörnern — נִגַּח בְּקַרְנָיו אֶת. Du wirst mit dem Fuße an dem Steine — תִּגֹּף, תִּתְנַגֵּף רַגְלְךָ בָּאָבֶן. Einem den Degen in den Leib — תָּקַע חַרְבּוֹ בְּבֶטֶן אִישׁ. 2) Etwas in einem Mörser דּוּךְ בַּמְּדֹכָה אֶת, כָּתוֹשׁ בַּמַּכְתֶּשֶׁת אֶת. 3) (Fig.) Jemanden vom Throne — הוֹרִיד אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Stoßen, neut. 1) in die Posaune תָּקַע בַּשּׁוֹפָר. 2) Der Wind stieß an die vier Ecken des Hauses נָגַע הָרוּחַ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת. Das Schiff stieß gestern vom Ufer הָאֳנִיָּה נִדְּחָה אֶתְמוֹל מִן הַחוֹף אֶל תּוֹךְ הַיָּם. 3) Die Grenze stößt an den Wald יִפְגַּע הַגְּבוּל בַּיַּעַר. Mein Zimmer stößt an das seinige יִגַּע חַדְרִי בְּחַדְרוֹ. 4) Wir sind auf das feindliche Heer gestoßen פָּגַשְׁנוּ אֶת מַחֲנֵה הָאוֹיְבִים.

Stoßen, das, mit den Hörnern נְגִיחָה. In die Posaune תְּקַע (תְּקִיעַת) שׁוֹפָר.

Stoff, der, 1) ein wollener, בֶּגֶד צֶמֶר. Aus goldgewirkten Stoffen ist ihr Kleid מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ. 2) Der Stoff eines Gedichtes הַדָּבָר אֲשֶׁר יָשִׁיר אֹתוֹ הַמְשׁוֹרֵר. Zu einer Erzählung *עִנְיַן הַסִּפּוּר. Zum Lachen *סִבַּת הַשְּׂחוֹק.

Stopfen, 1) ein Loch mit Werg מַלֵּא חוֹר נְעֹרֶת לְסָתְמוֹ. 2) (Fig.) Ich werde ihm das Maul — אָשִׂים דָּבָר בְּפִיו וְלֹא יִפְתָּחוֹ.

Stoppel, die, קַשׁ, תֶּבֶן; (fig.) was soll die Stoppel bei dem Getreide מַה לַתֶּבֶן אֶת הַבָּר.

Stoppeln, du sollst nicht hinterdrein לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ.

Stock, der, 1) zum Schlagen מַקֵּל, plur. מַקְלוֹת, s. Stab. 2) Für Gefangene מַהְפֶּכֶת, סַד, s. Block, 3) s. Stockwerk.

Stockblind, er ist, סֻמָּה בְּסַנְוֵרִים הוּא, אֵין עֵינַיִם הוּא.

Stockhaus, das, בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת.

Stockwerk, das, יָצִיעַ. Das unterste הַיָּצִיעַ הַתַּחְתֹּנָה. Untere, zweite und dritte Stockwerke תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים.

Stockmeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Stockfinstere Nächte, לֵילוֹת חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.

Stockprügel, er hat zwanzig Stockprügel bekommen הֻכָּה מַלְקוֹת עֶשְׂרִים בַּמַּקֵּל.

Stockzahn, der, s. Backenzahn.

Stocken, 1) die Milch stockt sich יִקְפָּא הֶחָלָב. Es stocken die Körner unter ihren Schollen עָבְשׁוּ פְרֻדוֹת תַּחַת מֶגְרְפֹתֵיהֶם. 2) Im Reden —, s. Stecken bleiben.

Storch, der, חֲסִידָה.

Stöhnen, אָנַק, נָאַק, הִתְאַנֵּחַ. Ihre Mägde stöhnen wie die Tauben אַמְהֹתֶיהָ מְנַהֲגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים.

Stöhnen, das, אֲנָקָה.

Stößig, ein stößiger Ochs שׁוֹר נַגָּח.

Stößel, der, עֱלִי.

Stöpsel, der, *מְסוּבְרָא.

Stöckchen, das, מַקֵּל דַּק.

Stören, Jemanden in der Arbeit הִשְׁבִּית, הִפְרִיעַ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ. In dem Schlafe הֵנֵד שֵׁנָה מֵעֵינֵי אִישׁ. Störe meine Freude nicht אַל תַּשְׁבֵּת מְשׂוֹשִׂי.

Stube, die, חֶדֶר.

Studieren, 1) über Etwas, הָגָה בְּדָבָר, s. Nachsinnen. 2) Eine Wissenschaft לָמַד חָכְמָה, מַדָּע; הִתְעַסֵּק בְּחָכְמָה*.

Studieren, das, הִתְלַמְּדוּת, הִתְעַסְּקוּת בְּחָכְמָה*. Vieles Studieren ermüdet den Leib לַהַג הַרְבֵּה יְגִיעַת בָּשָׂר.

Student, der, תַּלְמִיד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, בְּבֵית הַיְשִׁיבָה.

Stuhl, der, כִּסֵּא. Stühle כִּסְאוֹת.

Stuhlgang, der, צֵאָה, s. Koth.

Stute, die, סוּסָה. Junge Stuten בְּנֵי הָרַמָּכִים.

Stutzen, 1) die Haare stutzen קָצַץ פְּאַת הָרֹאשׁ. Leute mit gestutzten Haaren קְצוּצֵי פֵאָה. 2) Das Pferd stutzte darüber נִבְהַל הַסּוּס מִפָּנָיו.

Stumm, er ist, אִלֵּם הוּא; sie sind, אִלְּמִים הֵם. Ein stummer Stein אֶבֶן דּוּמָם; fig. stumm sein (nicht reden wollen), הֵאָלֵם, s. Verstummen.

Stumpf, das Messer ist, קֵהָה הַשַּׂכִּין; fig. die Zähne wurden mir — קָהוּ שִׁנַּי. Stumpf machen הַקְהֵה*.

Stumpfnasig, er ist, חָרוּם הוּא.

Stumpfen, der, (Ueberrest, Ende) זָנָב. Die Stumpfen der rauchenden Feuerbrände זַנְבוֹת הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים.

Stunde, die, chaldäisch, שָׁעָה, im Codex, עֵת; z. B. in seiner Sterbestunde בְּעֵת מוֹתוֹ.

Stufe, die, מַעֲלָה, מַדְרֵגָה. Die Stufen מַעֲלוֹת, מַדְרֵגוֹת.

Stufenweise, מְעַט מְעַט, *מִמַּדְרֵגָה אֶל מַדְרֵגָה.

Sturm, der, 1) ein sehr heftiger Wind סַעַר, סְעָרָה, סְעָרוֹת. Stürme סוּפוֹת, שַׂעַר, שְׂעָרָה, סוּפָה. 2) Sie sind Sturm gelaufen רָצוּ בַּחֲמַת כֹּחָם אֶל חוֹמַת הָעִיר לַעֲלוֹת אֹתָהּ.

Sturmbock, der, plur. die Sturmböcke, Mauerbrecher כָּרִים.

Sturmdach, das, סֹכֵךְ. Sie eilen zur Mauer, und aufgerichtet wird das — יְמַהֲרוּ חוֹמָתָהּ וְהֻכַן הַסֹּכֵךְ.

Sturmwind, der, רוּחַ סְעָרָה, רוּחַ סֹעָה, s. Sturm.

Sturz, der, er brach den Fuß durch einen Sturz vom Pferde נִשְׁבְּרָה רַגְלוֹ בְּנָפְלוֹ מֵעַל הַסּוּס, s. Stürzen. Der Sturz eines Reiches מַפֶּלֶת הַמַּמְלָכָה.

Staub, der, אָבָק, עָפָר; an der Wage שַׁחַק מֹאזְנַיִם. Von Staub bedeckt מְכֻסֶּה אָבָק. Staub machen, erregen, הֶעֱלָה אָבָק. Im Staube liegen שָׁכַב לֶעָפָר. Er stürzt sie in den Staub יַגִּיעֶנָּה עַד עָפָר. Einen aus dem Staube erheben הֵקִים, הֵרִים אִישׁ מֵעָפָר. Einen in den Staub treten הִשְׁכִּין כְּבוֹד אִישׁ לֶעָפָר.

Staubwirbel, der, er wird gejagt wie der Staubwirbel von dem Sturme וְרֻדַּף כְּגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה.

Staubig, die Bücher sind, יֵשׁ אָבָק עַל הַסְּפָרִים.

Stauben, es staubet, יַעֲלֶה אָבָק.

Staude, die, שִׂיחַ.

Staunen, תָּמַהּ, הִתְמַהְמַהּ, הִשְׁתּוֹמֵם; über Etwas, תָּמַהּ עַל.

Staunen, das, תְּמִיהָה*. Du setzest mich in — אֶתְמַהּ עַל דְּבָרֶיךָ.

Stübchen, das, חֶדֶר קָטֹן, קֻבָּה.

Stiege, die, s. Treppe.

Stütze, die, מִשְׁעֶנֶת, מַשְׁעֵנָה, מִשְׁעָן, מַשְׁעֵן, מִסְעָד, (fig.) sie ist eine Stütze der Armen תַּחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים. Der Sohn ist die Stütze seiner armen kranken Mutter הַבֵּן מִשְׁעָן עֹז לְאִמּוֹ הָעֲנִיָּה וְהַחוֹלָה.

Stützen, Etwas, תָּמַךְ, סָעַד, סָמַךְ אֵת, s. Unterstützen. Sich auf Etwas סָמַךְ יָדוֹ עַל, הִשָּׁעֵן, הִסָּמֵךְ עַל. Gestützt auf Etwas סָמוּךְ עַל.

Stich, der, 1) mit einem Schwerte מַדְקֶרֶת חֶרֶב. Jemanden drei Stiche beibringen תָּקַע חַרְבּוֹ בְּבֶטֶן אִישׁ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. Er hat einen Stich ins Herz bekommen בָּאָה הַחֶרֶב בְּלִבּוֹ, s. Skorpionenstich. 2) Soldaten, die nicht Stich halten אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אֲשֶׁר לֹא יַעַמְדוּ בִּרְאוֹתָם הָאוֹיֵב, s. Stand halten. Jemanden in Stich lassen נָטַשׁ אִישׁ, הֵסִיר יָדוֹ מֵאִישׁ.

Stichelei, die, שְׁנִינָה.

Sticheln, er stichelte auf mich שָׁנַן לְשׁוֹנוֹ בְּדַבְּרוֹ עָלַי.

Stiel, der, 1) am Obste עֻקְצָן*. 2) Der Stiel an einer Axt, עֵץ הַגַּרְזֶן.

Styl, der, (לִמְחַבֵּר סְפָרִים) סִגְנוֹן הַלָּשׁוֹן, f. Schreibart

Still, 1) ohne Bewegung, die Sonne stand, וַיִּדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ. Still sitzen יָשַׁב דּוּמָם. Er stand still auf seinen Hefen שֹׁקֵט הוּא אֶל שְׁמָרָיו. Das Meer wurde — שָׁתַק הַיָּם, שָׁתְקוּ גַּלֵּי הַיָּם. Stilles Wasser מֵי מְנוּחוֹת. 2) Ohne Laut. Sei still הַחֲרֵשׁ; seid still הַחֲרִישׁוּ, הֶחֱשׁוּ, הַסּוּ. 3) Ein stiller Mensch אִישׁ שֹׁקֵט, אִישׁ מְנוּחָה. Die Stillen im Lande רִגְעֵי אֶרֶץ.

Stille, die שֶׁקֶט, *שִׁקּוּט, הַשְׁקֵט, הַשְׁקָטָה, שְׁתִיקָה. Jemanden in der Stille wegschicken שִׁלַּח אִישׁ חֶרֶשׁ.

Stillen, das Blut עָצַר בְּדַם הַנָּזֵל; (fig.) das Brausen des Meeres — הִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן הַיָּם; Jemands Zorn, הֵשִׁיב חֲמַת אִישׁ, הֵשֵׁךְ; den Streit הִשְׁקִט הָרִיב; den Durst שָׁבַר צְמָאוֹ; den Hunger מִלֵּא נַפְשׁוֹ הָרְעֵבָה.

Stillschweigen, הַחֲרֵשׁ, הַחֲשֵׁה.

Stillschweigen, das, שְׁתִיקָה*.

Stillstand, der, des Mondes, der Sonne הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יַעֲמֹד הַיָּרֵחַ, הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יִדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ, f. Waffenstillstand.

Stimmung, die, du bist in keiner guten, פָּנֶיךָ נִזְעָמִים, סַר וְזָעֵף אַתָּה.

Stimme, die, 1) eig. קוֹל, plur. קוֹלוֹת. Die Stimme hören lassen הִשְׁמִיעַ, נָתַן קוֹלוֹ. Sie hat eine schöne — קוֹלָהּ נָעִים, עָרֵב. 2) Die Mehrheit der Stimmen רֹב הַדֵּעוֹת*.

Stimmen, 1) die Harfe ist gut gestimmt *מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר מְתוּחִים בְּמִשְׁפָּט. 2) Er ist fröhlich gestimmt לִבּוֹ טוֹב עָלָיו.

Stümper, der, f. Pfuscher.

Stündlich, *בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה.

Stinken, בָּאַשׁ, הִבְאִישׁ, הִזְנִיחַ.

Stinken, das, בְּאֹשׁ, f. Gestank.

Stift, der, zum Zeichnen חֶרֶט.

Stiftshütte, die, אֹהֶל מוֹעֵד, מִשְׁכַּן הָעֵדוּת.

Stiften, Frieden עָשָׂה שָׁלוֹם; Streit, Zank, הִרְחִיב רִיב, גֵּרָה, שִׁלַּח מְדָנִים.

Stiefbruder, der, er ist mein בֶּן אָבִי, בֶּן אִמִּי הוּא, אָחִי חוֹרְגִי הוּא.

Stiefsohn, der, er ist ihr, בֶּן אִישָׁהּ הוּא; er ist sein, בֶּן אִשְׁתּוֹ הוּא, *בְּנוֹ חוֹרְגוֹ הוּא.

Stieftochter, die, sie ist meine, בַּת אִשְׁתִּי, בַּת אִישִׁי הִיא, *בִּתִּי חוֹרַגְתִּי הִיא.

Stiefmutter, die, seine, אֵשֶׁת אָבִיו, *אִמּוֹ חוֹרַגְתּוֹ; ihre, אֵשֶׁת אָבִיהָ, *אִמָּהּ הוֹרַגְתָּהּ.

Stiefvater, der, mein, בַּעַל אִמִּי, *אָבִי חוֹרְגִי.

Stiefkind, das, seine Stiefkinder, בְּנֵי אִשְׁתּוֹ וּבְנוֹתֶיהָ; ihre — בְּנֵי אִישָׁהּ וּבְנוֹתָיו.

Stiefschwester, die, sie ist meine, בַּת אָבִי הִיא; im Kodex mit dem Zusatze אַךְ לֹא בַת אִמִּי; von der Mutter her בַּת אִמִּי הִיא, *אֲחוֹתִי חוֹרַגְתִּי הִיא.

Stück, das, 1) ein Stück Holz בּוּל עֵץ. 2) Von zerlegtem Fleische בֶּתֶר, נֵתַח. Stücke, בְּתָרִים, נְתָחִים, גְּזָרִים. 3) Ein Stück Brod פַּת לֶחֶם. Zerstücke es in Stücke פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים. 4) Ein Stück Feigenkuchen פֶּלַח דְּבֵלָה. 5) Ein Kleid in zwei Stücken zerreißen קָרַע בֶּגֶד לִשְׁנַיִם קְרָעִים. 6) Stücke Silber רַצֵּי כֶסֶף. 7) Ein Stück Feld חֶלְקַת הַשָּׂדֶה, חֶלְקָה. 8) Zehn Stück Rindvieh עֲשָׂרָה בָקָר. 9) Auch in diesem Stücke will ich dich begünstigen אֶשָּׂא פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה. 10) Etwas von freien Stücken thun הִתְנַדֵּב לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Stückweise verkaufen, Aepfel מָכַר הַתַּפּוּחִים לְאַחַד אֶחָד. Gebräuchlich in der Umgangssprache, לַאֲחָדִים, f. Einzeln.

Stückwerk, das, unser Wissen ist יְדִיעָתֵנוּ אֵינֶנָּה שְׁלֵמָה.

Stückchen, das, *חֲתִיכָה קְטַנָּה.

Stückeln, f. Zerstückeln.

Sticken, mit Seide רָקַם בְּמֶשִׁי. Gestickte Kleider רְקָמוֹת.

Sticker, der, רֹקֵם.

Stickerin, die, אִשָּׁה רֹקֶמֶת.

Stickerei, die, 1) die Kunst חָכְמַת הָרֹקֵם. 2) Etwas Gesticktes רִקְמָה, מַעֲשֵׂה רֹקֵם.

Stier, der, פַּר, פָּר; ein junger, פַּר בֶּן בָּקָר. Stiere פָּרִים.

Stürmisch, das stürmische Meer הַיָּם הַסֹּעֵר, יָם נִגְרָשׁ. Das Meer wird immer stürmischer הַיָּם הֹלֵךְ וְסֹעֵר.

Stürmen, sie stürmen heran, um mich zu zerstäuben יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי.

Stirn, die, מֵצַח. Stirnen מִצְחוֹת. Sie haben eine freche Stirn חִזְקֵי מֵצַח, חִזְקֵי מֵצַח הֵמָּה, מִצְחָם נְחוּשָׁה.

Stirnband, das, טוֹטָפוֹת, *תְּפִילִין.

Stirnbinde, die königliche, כֶּתֶר מַלְכוּת.

Stürze, die, צָמִיד, s. Deckel.

Stürzen, neut. 1) vom Pferde, vom Thurme, aus dem Fenster — נָפַל מֵעַל הַסּוּס, מִן הַמִּגְדָּל, בְּעַד הַחַלּוֹן. Wenn er auch fällt, stürzt er nicht כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל. Das Laster jagt ihn, bis er stürzt רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת. Sie stürzten und konnten nicht wieder aufstehen דֹּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם. Der Profet wird mit dir — וְכָשַׁל גַּם נָבִיא עִמְּךָ. Das vom Berge stürzende Wasser הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִן הָהָר. 2) Er stürzte in das Zimmer נִדְחַף וּבָא הַחֶדְרָה. Er stürzte aus dem Hause נִדְחַף לָצֵאת מִן הַבַּיִת.

Stürzen, act. 1) Jemanden zu Boden הַפֵּל אִישׁ אַרְצָה; von einem Felsen הַשְׁלֵךְ אִישׁ מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע; in eine Grube הַשְׁלֵךְ, הוֹרֵד אִישׁ אֶל הַשַּׁחַת. Sich ins Schwert, ins Wasser — נָפַל עַל חַרְבּוֹ; אִבֵּד נַפְשׁוֹ בַּמַּיִם. Du stürztest seinen Thron zu Boden כִּסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּ. Die neue Regierungsweise stürzte den Minister הַמֶּמְשָׁלָה הַחֲדָשָׁה הוֹרִידָה אֶת פְּקִיד (oder) נְצִיב הַמֶּלֶךְ מִמִּשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ; 2) fig. Jemanden vom Throne, הוֹרֵד אִישׁ מִכִּסֵּא מַלְכוּתוֹ; von seinem hohen Posten הַדִּיחַ אִישׁ מִשְּׂאֵתוֹ; in's Unglück, הַדִּיחַ עַל אִישׁ הָרָעָה. Gott hat die Macht zu helfen und zu, יֵשׁ כֹּחַ בֵּאלֹהִים לַעְזוֹר וּלְהַכְשִׁיל. Sein eigener Rath stürzt ihn תַּשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ. Sich in Lebensgefahr — הַשְׁלֵךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד.

Stäubchen, das, Inseln hebt er weg wie ein — אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל.

Stäuben, עַפֵּר בֶּעָפָר.

Steig, der, נָתִיב, שְׁבִיל, s. Pfad.

Steigen, 1) auf einen Berg עָלָה עַל, אֶת הָהָר; aus dem Bette יָרַד מֵעַל הַמִּטָּה. Er kann keine Treppen mehr — אֵין בּוֹ כֹחַ לַעֲלוֹת בַּמַּעֲלוֹת; 2) fig. das Wasser steigt יִגְאוּ, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם, s. Wachsen. Der Wein steigt mir in den Kopf עֲבָרַנִי הַיַּיִן. Er ist seit einigen Jahren sehr hoch gestiegen גָּדַל, נִשָּׂא מְאֹד זֶה שָׁנִים מִסְפָּר. Das Korn steigt täglich יִרְבֶּה מְחִיר הַדָּגָן יוֹם וָיוֹם.

Steigern, eine Waare, הַרְבֵּה מְחִיר הַמַּעֲרָב, הוֹקֵר אֶת מְחִיר הַסְּחוֹרָה (מֵאֲשֶׁר הָיְתָה בַּתְּחִלָּה).

Steil, das Steile wird zur Fläche (nach Einigen), הָרְכָסִים לְבִקְעָה. Der Berg ist steil הָהָר גָּבֹהַּ וְתָלוּל.

Stein, der, 1) eig. אֶבֶן. Steine אֲבָנִים. 2) In der Blase *צְמִירְתָא, הוֹמַרְתָּא.

Steinalt, שְׂבַע יָמִים.

Steineiche, die, תִּרְזָה.

Steinbock, der, יָעֵל, (das Weibchen) יַעֲלָה; אַקּוֹ. Steinböcke יְעֵלִים.

Steinbruch, der, ganze Steine vom Steinbruche אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע.

Steinhart, חָזָק, יָצוּק כְּמוֹ אָבֶן.

Steinhauer, der, חֹצֵב אֶבֶן.

Steinhaufen, der, גַּל אֲבָנִים, מַרְגֵּמָה. Die Steinhaufen גַּלִּים.

Steinwurf, der, הַשְׁלָכַת הָאֶבֶן*.

Steinig, der Weg ist, יֵשׁ אֲבָנִים בַּדֶּרֶךְ.

Steinigen, Jemanden סָקֹל, סַקֵּל אִישׁ (בָּאֲבָנִים), רָגֹם אִישׁ, רָגֹם אִישׁ אֶבֶן, בְּאֶבֶן, בָּאֲבָנִים.

Steinicht, חָזָק כְּמוֹ אָבֶן.

Steinmetz, der, חֹצֵב אֶבֶן.

Steinern, ein steinerner Mörser מְדוֹכַת אֶבֶן.

Steinschneider, der, חָרַשׁ אֶבֶן, plur. חָרָשֵׁי אֶבֶן.

Steiß, der, שֵׁת, plur. שָׁתוֹת.

Steuer, die, מֶכֶס.

Steuereinnehmer, der הַמֵּרִים אֶת הַמֶּכֶס.

Steuerbar, אֲשֶׁר יוֹרַם מִמֶּנּוּ מֶכֶס.

Steuermann, der, רַב הַחֹבֵל. מוֹלִיךְ הַסְּפִינָה.

Steuern, 1) einem Uebel, s. Abhelfen, Einhalt thun, 2) s. Rudern.

Steuerfrei, חָפְשִׁי.

Steif, meine Glieder sind, יַעַמְדוּ בַדֵּי בְשָׂרִי, s. Starr, Starren.

Steifen, sich auf Etwas, הִסָּמֵךְ עַל, s. Verlassen 4).

Steg, der, 1) s. Steig, Pfad. 2) Eine schmale Brücke über ein Flüßchen oder einen Graben גֶּשֶׁר קָטֹן, גִּמְלָא.

Städtisch, כְּדֶרֶךְ יֹשְׁבֵי עָרִים.

Städtchen, das, עִיר קְטַנָּה, עִיר מִצְעָר.

Städter, der, יוֹשֵׁב עִיר, הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר.

Stehlen, Geld, גָּנַב, גַּנֵּב כֶּסֶף. Etwas Gestohlenes שֶׂה גְּנֵבָה. Ein bei Nacht gestohlenes Schaf גְּנֻבַת לָיְלָה; (fig.) die meine Worte stehlen, Einer von dem Andern מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ. Einem das Herz stehlen (ihn täuschen), גָּנַב לֵב אִישׁ.

Stehler, der, s. Hehler.

Stehen, 1) eig. עָמַד, עָמַד עַל רַגְלָיו, קוּם. Gedenke, wie ich vor dir stand זְכֹר עָמְדִי לְפָנֶיךָ. Sie stürzen, wir aber stehen הֵמָּה נָפְלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ. Der Mann, der neben ihr steht הָאִישׁ הַנִּצָּב עָלֶיהָ. Stehen bleiben עָמַד. Das Pferd bleibt nicht stehen, wenn die Trompete ertönt הַסּוּס לֹא יַאֲמִין כִּי קוֹל שׁוֹפָר. Die Haare stehen mir zu Berge תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי. Laß den Becher auf dem Tische — אַל תָּסֵר אֶת הַכּוֹס מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. Stehendes Wasser מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִזֹּלוּ. Wie er geht und steht אֵין לוֹ כִּי אִם הַבְּגָדִים אֲשֶׁר עַל בְּשָׂרוֹ. 2) Sich an einem Orte befinden. Die Kuh steht im Stalle הַפָּרָה בָרֶפֶת הִיא. Die Augen stehen ihm voll Thränen עֵינָיו מְלֵאוֹת דִּמְעָה. Das steht in der Bibel הַדָּבָר הַזֶּה כָּתוּב בְּסִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ. Das Haus steht nicht mehr הַבַּיִת אֵינֶנּוּ. So lang die Welt steht, s. Welt. 3) In Verbindung mit Vorwörtern. Er steht auf dem Punkte abzureisen יְחַשֵּׁב לָלֶכֶת בְּדַרְכּוֹ. Das steht bei Gott הַדָּבָר הַזֶּה בְּיַד אֱלֹהִים הוּא. Ich stehe bei ihm in Gunst, in Gnaden מָצָאתִי חֵן בְּעֵינָיו, יָטָה עָלַי, אֵלַי חַסְדּוֹ. Für Jemanden gut stehen, s. Bürgen. Das steht nicht in meiner Macht אֵין לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת זֹאת. Jemanden nach dem Leben — s. Trachten, Nachstellen. Unter Jemanden — הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ. 4) Es steht ihm frei, es zu thun oder nicht, אִם טוֹב בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר יַעֲשֶׂנּוּ, וְאִם לֹא יֶחְדָּל. Ich stehe dir zu Gebote אֶעֱשֶׂה כִּרְצוֹנְךָ, כַּאֲשֶׁר תִּפְקֹד עָלָי. 5) Wie steht es mit deinem Bruder? הֲשָׁלוֹם לְאָחִיךָ אוֹ לֹא. Es steht schlecht mit ihm רַע לוֹ. 6) Dieses Kleid kommt mir hoch zu stehen רַב הַמְּחִיר אֲשֶׁר בּוֹ קָנִיתִי אֶת הַבֶּגֶד הַזֶּה. 7) Dieses Kleid steht dir gut יִדְבַּק הַבֶּגֶד הַזֶּה אֶל בְּשָׂרְךָ.

Stehen, das, עֲמִידָה.

Stätte, die heilige הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ. Die Begräbniß-Stätte מְקוֹם הַקְּבָרִים, חֲצַר מָוֶת, בֵּית עוֹלָם, s. Ort, Platz, Stelle.

Stets, תָּמִיד.

Stechen, 1) mit einer Gabel in das Fleisch הִכָּה בְּמַזְלֵג אֶת הַבָּשָׂר; von der Schlange, נָשַׁךְ, שׁוּף. Zuletzt sticht er wie eine Otter אַחֲרִיתוֹ כְּצִפְעֹנִי יַפְרִישׁ. Er stach ihn in die Weichen, הִכָּהוּ אֶל הַחֹמֶשׁ. Er hat sie todt gestochen דְּקָרָהּ וַתָּמֹת. Ich habe mich mit einem Messer in die Hand gestochen בָּא רֹאשׁ הַשַּׂכִּין בְּכַפִּי וּנְקָבָהּ. Die Sonne stach ihn auf das Haupt הִכְּתָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁוֹ. 2) Es sticht mich in den Nieren כִּלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן. 3) In Kupfer stechen פִּתַּח פִּתּוּחִים עַל לוּחַ נְחֹשֶׁת.

Stellung, die, der Planeten, מַעֲרֶכֶת הַמַּזָּרוֹת. Seine ehrenvolle Stellung im Leben מַעֲמָדוֹ בְּכָבוֹד בַּחַיִּים.

Stelle, die, 1) er weicht nicht von seiner Stelle לֹא יָמִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. Verlaß nicht deine — מְקוֹמְךָ אַל תַּנַּח. Jeder bleibe an seiner Stelle שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו. Die Stelle, wo die Füße der Priester fest standen מַצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הָכִין. Er stellte mich wieder auf meine — וַיַּעֲמִידֵנִי עַל עָמְדִי. Er reißt dich weg von deiner — מִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָ. 2) Stellen

aus einem Buche übertragen הֶעְתֵּק דְּבָרִים מִדִּבְרֵי הַסֵּפֶר. 3) Amt. Ich habe meine Stelle wieder erhalten הֵשִׁיבוּ אֹתִי עַל כַּנִּי. 4) Er regierte an seiner — מָלַךְ תַּחְתָּיו. 5) Gehe auf der Stelle hin לֵךְ שָׁמָּה כַּיּוֹם, s. Sogleich.

Stellen, 1) Jemanden, הֶעֱמֵד אִישׁ; eine Leiter auf die Erde, הַצֵּב סֻלָּם אַרְצָה. Sie stellten die Lade in das Zelt הִצִּיגוּ אֶת הָאָרוֹן בְּתוֹךְ הָאֹהֶל. Der Vorbeter stellte die Gesetzrolle in die Bundeslade הַחַזָּן הִצִּיג אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה אֶל תּוֹךְ אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ. Stelle den Stuhl an die Wand תֵּן, שִׂים אֶת הַכִּסֵּא אֵצֶל הַקִּיר. Er stellte sich neben mich נִצַּב, הִתְיַצֵּב עָלָי. Er stellte sich ihm in den Weg, als er aus Egypten zog שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלוֹתוֹ מִמִּצְרָיִם. 2) Einem eine Falle — טָמַן פַּח לְאִישׁ; 3) s. Probe, Rede. 4) Sich krank, fremd, reich stellen הִתְחַלָּה, הִתְנַכֵּר, הִתְעַשֵּׁר.

Stellvertreter, der, מְמַלֵּא מְקוֹם אִישׁ*, s. Vertreten 3).

Stelze, die, קַב*, plur. קַבִּין, Leute, die auf Stelzen gehen בַּעֲלֵי קַבִּין*.

Stemmen, ihr stemmt euch auf euer Schwert עֲמַדְתֶּם עַל חַרְבְּכֶם. Er stemmte sich auf seine vornehme Stellung im Leben יִבְטַח עַל מַעֲמָדוֹ הַמְּצוּיָן בַּחַיִּים, s. Stützen.

Stängel, der, an Früchten עֹקֶץ, s. Flachsstängel.

Steppe, die, אֶרֶץ צִיָּה.

Steppenbewohner, die, צִיִּים, יֹשְׁבֵי צִיִּים.

Stecken, der, מַקֵּל, plur. מַקְלוֹת.

Stecken, neut. 1) der Nagel steckt in der Wand הַיָּתֵד תְּקוּעָה בַּקִּיר. Sein Spieß steckte in der Erde חֲנִיתוֹ מְעוּכָה בָאָרֶץ. Die Pfeile des Allmächtigen stecken in mir חִצֵּי שַׁדַּי עִמָּדִי. 2) Er ist im Kothe stecken geblieben טָבַע בַּטִּיט; (fig.) er hat mich in der Noth stecken lassen עֲזָבַנִי בְּעֵת צָרָתִי.

Stecken, act. den Degen in die Scheide, הָשֵׁב הַחֶרֶב אֶל נְדָנָהּ; die Nadel in ein Kleid, תָּחֹב הַמַּחַט בַּבֶּגֶד; den Nagel in die Wand תְּקַע הַיָּתֵד בַּקִּיר; Ein Licht auf den Leuchter, הַעֲלֵה נֵר עַל הַמְּנוֹרָה. 2) Die Hand in den Busen הָבֵא יָדוֹ אֶל חֵיקוֹ; eine Speise in den Mund הָבֵא אֹכֶל אֶל פִּיו. Jemanden einen Ring an den Finger נָתַן טַבַּעַת עַל יַד אִישׁ. 3) Jemanden ins Gefängniß, נָתַן אִישׁ אֶל בֵּית הַכֶּלֶא. Man hat sie in Gefängnisse gesteckt הָחְבָּאוּ בְּבָתֵּי כְלָאִים. 4) Eine Stadt in Brand, שַׁלַּח, הַצֵּת עִיר בָּאֵשׁ.

Sterblich, alle Menschen sind, הַמָּוֶת הוּא סוֹף כָּל אָדָם. Alle sterblichen Wesen כָּל בָּשָׂר.

Sterbliche, der, אֱנוֹשׁ.

Sterblichkeit, die, 1) erinnere dich deiner, זְכֹר כִּי הַמָּוֶת הוּא סוֹפְךָ. 2) Die Sterblichkeit in diesem Jahre ist groß יָמוּתוּ אֲנָשִׁים רַבִּים בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Sterbebett, das, sein — הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלֶיהָ מֵת.

Sterbehaus, das, בֵּית אֵבֶל.

Sterbetag, der, יוֹם הַמָּוֶת. Sein — יוֹם מוֹתוֹ.

Sterbejahr, das, des Königs, שְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ.

Sterbelied, das, קִינָה עַל מוֹת אִישׁ.

Sterben, מוּת, גָּוַע, הֵאָסֵף אֶל עַמָּיו, אֶל אֲבוֹתָיו, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. An einer Krankheit, auf dem Schlachtfelde — מוּת בָּחֳלִי, מוּת הַסָּפָה, נָפֹל בַּמִּלְחָמָה. O daß ich statt deiner gestorben wäre! מִי יִתֵּן מוּתִי תַחְתֶּיךָ. Eines natürlichen Todes — מוּת כְּמוֹת כָּל הָאָדָם. Er ist eines gewaltsamen Todes gestorben הוּמַת, אָבַד נַפְשׁוֹ. Einem Sterbenden Trost zusprechen נַחֵם אִישׁ בְּעֵת מוֹתוֹ.

Sterbenskrank, dein Vater ist, אָבִיךָ חֹלֶה לָמוּת.

Sterbekleid, das, תַּכְרִיכֵי הַמֵּת.

Sterbestunde, s. Todesstunde.

Stern, der, כּוֹכָב. Sterne כּוֹכָבִים.

Sternbild, das, des Steinbockes, מַזָּל גְּדִי*. Die Sternbilder מַזָּרוֹת, מַזָּלוֹת*.

Sterndeuter, der, הַחֹזֶה בַּכּוֹכָבִים, s. Astrolog.

Sternhell, eine sternhelle oder sternenhelle Nacht הַלַּיְלָה אֲשֶׁר בּוֹ הַכּוֹכָבִים יַגִּיהוּ אוֹרָם.

Sternwarte, die, *מִצְפֶּה, מִגְדַּל רֹאִי מַהֲלַךְ הַכּוֹכָבִים.

Sternkundige, der, s. Astronom.

Sternkunde, die, s. Astronomie.

Stärkung, die, für einen Ermatteten, דָּבָר הַמֵּשִׁיב אֶת נֶפֶשׁ הֶעָיֵף.

Stärke, die, 1) Kraft, גְּבוּרָה, עֹז, עֹצֶם, עָצְמָה. Du, meine Stärke! אֱיָלוּתִי. 2) Zum Steifen der Wäsche עֲמִילָה*.

Stärken, Jemanden, הַחֲזֵק, חַזֵּק, הַעֲצֵם, גַּבֵּר אִישׁ. Die Weisheit stärkt den Weisen הַחָכְמָה תָּעֹז לֶחָכָם. Sich das Herz, סָעַד לִבּוֹ, s. Laben.

Strahl, der, die Strahlen der Sonne קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ, s. Blitzstrahl, Lichtstrahl.

Strahlen, das Licht strahlt über sie אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם. Von Zion strahlt Gott einher מִצִּיּוֹן אֱלֹהִים הוֹפִיעַ. Sein Angesicht strahlte קָרַן עוֹר פָּנָיו.

Strang, der, חֶבֶל, s. Seil, Strick.

Stranguliren, s. Hängen, Erdrosseln.

Strand, der, des Meeres, שְׂפַת הַיָּם.

Stranden, das Schiff ist gestrandet נִשְׁבְּרָה וְנִלְחֲצָה הָאֳנִיָּה בֵּין סְעִיפֵי סְלָעִים.

Straße, die, 1) Weg, דֶּרֶךְ. 2) Gasse רְחוֹב, חוּץ, שׁוּק. Straßen רְחוֹבוֹת, חוּצוֹת, שְׁוָקִים. Die Königsstraße דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Straßenecke, die, רֹאשׁ, פִּנַּת חוּצוֹת.

Straßenkoth, der, טִיט חוּצוֹת.

Straßenräuber, der, הָאִישׁ הַגַּזָּל, הַשּׁוֹדֵד אֶת עֹבְרֵי דֶרֶךְ. Die Straßenräuber פָּרִיצִים.

Strafbar, er ist, רָשָׁע הוּא, s. Schuldig.

Strafgerichte, die, Gottes, שְׁפָטֵי אֱלֹהִים; sie üben עָשָׂה שְׁפָטִים.

Strafwürdig, ein strafwürdiges Verbrechen עָוֹן פְּלִילִי, עָוֹן פְּלִילִים.

Strafe, die, 1) eine üble Folge für ein Vergehen פְּקֻדָּה, מִשְׁפָּט. Der Ungestüm wächst, wenn du die Strafe erläßest גְּדָל חֵמָה נֹשֵׂא עֹנֶשׁ. Dieß ist die Strafe Egyptens זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרָיִם. Meine Strafe ist zu groß, um sie zu ertragen גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא. Die Strafe Gottes traf ihn יַד יְיָ הָיְתָה בוֹ. 2) Geldstrafe. Er legte dem Lande eine Strafe auf נָתַן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ.

Strafen, Jemanden am Leibe, am Gelde, עָנֹשׁ אִישׁ, לְאִישׁ; ein Kind mit der Ruthe, יַסֵּר הַיֶּלֶד בַּשֵּׁבֶט. Ich werde sie mit Feuer und Schwert, אֶשָּׁפֵט אִתָּם בָּאֵשׁ וּבֶחָרֶב. Gott hat ihn gestraft יָצְאָה בוֹ יַד יְיָ. Wir wähnten, er sei von Gott gestraft חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ אֱלֹהִים.

Straff, ein straffes Seil חֶבֶל מָשׁוּךְ עַד מְאֹד. Ziehe die Saiten nicht zu straff an (fig.) אַל תַּעֲמוֹד עַל דַּעְתְּךָ יוֹתֵר מִדַּי.

Strapaze, die, עָמָל, תְּלָאָה, s. Beschwerlichkeit.

Stracks, חִישׁ מַהֵר, s. Schnell.

Stroh, das, תֶּבֶן. Wie man Stroh zerstampft כְּהִדּוּשׁ מַתְבֵּן.

Strohhalm, der, קְנֵה הַשִּׁבֳּלִים.

Strohfeuer, das, תֶּבֶן הַבֹּעֵר אַךְ רֶגַע בָּאֵשׁ. Seine Liebe ist nur Strohfeuer (fig.) אַהֲבָתוֹ לֹא תִמָּשֵׁךְ.

Strotzen, das Euter strotzt von Milch צָבוּ שְׁדֵי הַפָּרָה מֵחָלָב. Der Beutel strotzet von Geld הַכִּיס מָלֵא כֶסֶף עַד מְאֹד.

Strom, 1) Fluß, נָהָר. Ströme נְהָרִים, נְהָרוֹת, יִבְלֵי מָיִם. 2) Die Strömung im Flusse שִׁבֹּלֶת הַנָּהָר; 3) (fig.) Ströme Blutes vergießen, שָׁפַךְ דָּם כַּמַּיִם. Ströme von Thränen פַּלְגֵי דְמָעוֹת.

Strömung, die, und die Strömung (des Meeres) umfängt mich וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי.

Strömen, es strömt das Wasser aus den Wolken זֹרְמוּ (זֻרְמוּ) מַיִם עָבוֹת; (fig.) zu ihm strömen alle Völker וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם.

Strudel, der, laß mich von dem Strudel nicht wegspülen אַל תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם.

Strumpf, der, plur. die Strümpfe דַּרְדָּסִין*.

Strunk, der, קֶלַח, קַלְחָא*.

Struppig, sein Haar ist, שְׂעַר רֹאשׁוֹ מְכֻמָּר.

Strauch, der, שִׂיחַ, plur. שִׂיחִים.

Straucheln, כָּשַׁל, הִכָּשֵׁל; über ein Holz, כָּשַׁל בָּעֵץ.

Straucheln, das, Jemanden zum Straucheln bringen הַכְשֵׁל אִישׁ; der Gegenstand des Strauchelns מִכְשׁוֹל, plur. מִכְשֹׁלִים.

Strauß, der, 1) der Vogel בַּת הַיַּעֲנָה. Strauße

כְּנַף יְעֵנִים, כְּנַף רְנָנִים. Des Straußes Fittig כְּנַף יְעֵנִים, בְּנוֹת יַעֲנָה. 2) Von Blumen צְרוֹר פְּרָחִים. Die Sträuße צְרוֹרוֹת פְּרָחִים.

Striegel, der, *קַרְצוֹף, מַגְרֶדֶת, מַקְרֵדָה.

Striegeln, *קַרְצֵף, קָרֵד.

Striegeln, das, *קַרְצוּף.

Strich, der, 1) Linie, *קַו, שִׂרְטוּט. 2) Ein Strich Landes חֶבֶל הָאָרֶץ.

Strieme, die, חַבּוּרָה, חֲבוּרָה.

Strick, der, חֶבֶל. Stricke חֲבָלִים, s. Seil.

Streu, die, von Stroh, für die Schafe תֶּבֶן פָּרוּשׂ לְמַרְבַּץ צֹאן.

Streusand, der, *אֲבַק סוֹפְרִים.

Sträuben, 1) es sträubt sich jedes Haar an meinem Leibe תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי. 2) Sich sträuben, Etwas zu thun הִתְאַמֵּץ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Streit, der, 1) Zank, רִיב, מָדוֹן. 2) Vor Gericht דִּין, רִיב. 3) Kampf מִלְחָמָה. Da war Streit in den Thoren אָז לָחֶם שְׁעָרִים.

Streitaxt, die, מַפִּיץ.

Streitbare Männer, אַנְשֵׁי צָבָא, אַנְשֵׁי חַיִל, שֹׁלְפֵי חֶרֶב.

Streitwagen, der, רֶכֶב, רֶכֶב בַּרְזֶל.

Streitsache, die, רִיב, s. Rechtssache.

Streitsucht, die, רוּחַ מְדָנִים.

Streitsüchtig, er ist, אִישׁ מָדוֹן הוּא.

Streitig, die streitige Sache הַדָּבָר אֲשֶׁר יָרִיבוּ עָלָיו. Einem Etwas streitig machen רוּב עִם אִישׁ עַל דָּבָר.

Streitigkeiten, die, דִּבְרֵי רִיבֹת. Streitigkeiten schlichtet das Loos מִדְיָנִים יַשְׁבִּית הַגּוֹרָל.

Streiten, 1) Kämpfen, לָחַם. Mit Jemanden, לָחַם אֵת, לְ; הִלָּחֵם עִם, בְּ, אֶל, עַל; שָׂרָה עִם, שׂוּר אֶל. 2) Mit Worten, רוּב עִם אִישׁ, s. Zanken. 3) Das Streitet wider die Vernunft *הַדָּבָר הַזֶּה מִתְנַגֵּד אֶל הַשֵּׂכֶל.

Streich, der, s. Schlag, Hieb. 1) Er hat zehn Streiche bekommen הֻכָּה עֶשְׂרָה. 2) Einem einen Streich spielen הִתְחַכֵּם לְאִישׁ, s. Ueberlisten. Ein boshafter Streich מַעֲשֵׂה אִישׁ רָע.

Streichen, einem Kinde die Backen הֶעֱבַר כַּפּוֹ עַל לְחָיֵי הַיֶּלֶד לְשַׁעְשֵׁעַ אֹתוֹ.

Streichen, neut. 1) die Vögel streichen הַצִּפֳּרִים נוֹדְדִים מִקִּנֵּיהֶם. Die Luft streicht durch die Zimmer הָרוּחַ הֹלֵךְ בְּתוֹךְ הַחֲדָרִים. 2) Durch die Felder שׁוֹטֵט בַּשָּׂדוֹת. 3) Der Garten streicht bis an den Fluß יִמְתַּח הַגַּן עַל הַנָּהָר, s. Streifen.

Streichen, act. 1) Butter auf das Brod מָרֹחַ חֶמְאָה עַל הַלֶּחֶם. Ziegel, לָבֵן לְבֵנִים. Gott streichte ihn aus dem Buche der Lebenden אֱלֹהִים יִמְחֶה זִכְרוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים. 2) Die Segel, הוֹרִד, הִשְׁפִּיל נֵס הָאֳנִיָּה. 3) Ein Kind mit Ruthen, — der Vater streichte sein Kind mit einer Ruthe הָאָב יִיַסֵּר אֶת בְּנוֹ בַּשֵּׁבֶט.

Sträußchen, das, צְרוֹר פְּרָחִים קָטֹן.

Streichstein, der, s. Probierstein.

Streuen, Blumen auf den Weg זָרֹק פְּרָחִים עַל הַדֶּרֶךְ. Sie streueten Staub über ihre Häupter זָרְקוּ עָפָר עַל רָאשֵׁיהֶם. Samen, s. Ausstreuen.

Streifen, der, Oberdeutsch, der Streif, s. Strich. Er schälte daran weiße Streifen פִּצֵּל בָּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת.

Streifen, neut. 1) die Grenze streift an der Küste des Meeres וּמָתָה הַגְּבוּל עַל כֶּתֶף יָם. 2) Räuber streifen durch den Wald יִפְשְׁטוּ שֹׁדְדִים בַּיַּעַר. Wir streiften in die Mittagsgegend פָּשַׁטְנוּ הַנֶּגֶב; s. Umherstreifen.

Streifen, act. 1) mit Streifen versehen. Gestreifte Schafe צֹאן עֲקֻדִּים. Etwas Gestreiftes עָקֹד. 2) Den Ring vom Finger הֶעֱבַר טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ; einen Hasen, s. Abbalgen.

Streifzug, der, die Knechte David's kamen von einem, עַבְדֵי דָוִד בָּאוּ מֵהַגְּדוּד. Sie haben Streifzüge unternommen יָצְאוּ גְדוּדִים לִשְׁלֹל שָׁלָל.

Streben, nach Weisheit, בַּקֵּשׁ חָכְמָה בְּעָמָל וִיגִיעָה. Der Prediger strebet nach gefälligen Worten בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצֹא דִּבְרֵי חֵפֶץ.

Streng, er ist, קָשֶׁה הוּא. Ein strenger König soll über sie herrschen מֶלֶךְ עַז יִמְשָׁל בָּם. Eine

strenger Richter richtet sie שׁוֹפֵט קָשֶׁה יִשְׁפּוֹט אוֹתָם. Eine strenge Gerechtigkeit handhaben שְׁפֹט, עָשֹׂה מִשְׁפַּט אֱמֶת.

Strenge, die, mit Strenge und Härte beherrscht ihr sie בְּחָזְקָה רְדִיתֶם אֹתָם וּבְפָרֶךְ.

Sträfling, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ עָוֹן פְּלִילִי, פּוֹשֵׁעַ, הַבָּא אֶל בֵּית הַסֹּהַר, s. Strafwürdig.

Sträflich, s. Strafbar.

Strecke, die, es ist noch eine gute Strecke bis dahin עוֹד כִּבְרַת אֶרֶץ לָבוֹא שָׁמָּה. Eine Strecke Landes s. Strich.

Strecken, 1) es strecken sich die Abendschatten יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב. Sich in das Gras — הִתְמוֹדֵד עַל הַדֶּשֶׁא, s. Ausstrecken 2). Einen zu Boden — הַנְחַת אִישׁ, s. Niederstrecken. 2) Die Feinde haben die Waffen gestreckt הָאוֹיְבִים הִנִּיחוּ, הִשְׁלִיכוּ כְּלֵי מִלְחַמְתָּם אַרְצָה לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם.

Schlag, der, 1) mit dem Stocke מַכָּה. Schläge מַכּוֹת, מַהֲלֻמּוֹת. Einem Schläge geben הַכֵּה, הֲלֹם אִישׁ. 2) Die harten Schläge des Schicksals פְּגָעִים רָעִים. 3) Er ist vom Schlage gerührt worden מֵת מִיתָה חֲטוּפָה*.

Schlagader, die, דֶּפֶק*.

Schlagen, neut. 1) die Flamme schlägt in die Höhe יַעֲלֶה הַלַּהַב. 2) Die Wellen schlugen in das Schiff נָשְׂאוּ גַּלֵּי הַיָּם וּבָאוּ אֶל תּוֹךְ הָאֳנִיָּה. Der Wind schlägt in die Segel יִגַּע הָרוּחַ בַּנֵּס, הַפָּרוּשׂ, s. Stoßen. 3) Die Glocke schlägt הַפַּעֲמוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ. 4) Das Herz schlägt mir vor Unruhe, vor Angst יִסָּעֵר לִבִּי, לִבִּי סְחַרְחַר מִפַּחַד. Dem David schlug das Herz הִכָּה לֵב דָּוִד אֹתוֹ. 5) Das Volk könnte sich zu unsern Feinden schlagen וְנוֹסַף הָעָם עַל שֹׂנְאֵינוּ.

Schlagen, act. 1) mit einem Hammer הֲלֹם בַּפַּטִּישׁ. Der den Ambos schlägt הוֹלֵם (הוֹלַם) פָּעַם. Mit einem Steine — הַכֵּה בְּאֶבֶן. An die Thür, הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת. Einen Pfahl in die Erde, תְּקַע יָתֵד בָּאָרֶץ. 2) Sie schlagen sich an die Brust מְתֹפְפוֹת עַל לִבְבֵיהֶן. Ich schlug mich auf die Hüften סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ. 3) Er schlug ihr das Gefäß aus der Hand סָפַק עַל כַּפָּהּ וְנָפַל הַכְּלִי אַרְצָה. 4) Holz, כָּרֹת, הַפֵּל עֵצִים. 5) Oel, הַצְהֵר. 6) Geschlagenes Gold זָהָב מְרֻקָּע. 7) In die Hände — תְּקַע כַּף, מְחָא כַף, הַכֵּה כַּף אֶל כַּף. Der Thor schlägt di: Hände in einander הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת יָדָיו. 8) Jemanden mit einem Stocke הַכֵּה אִישׁ בַּמַּקֵּל. Sie haben mich geschlagen הִכּוּנִי, הֲלָמוּנִי. Nach Einem — שָׁלֹחַ יָדוֹ לְהַכּוֹת. 9) Einen mit Blindheit — הַכֵּה אִישׁ בַּסַּנְוֵרִים. Gott hat ihn geschlagen נְגָפוֹ, נְגָעוֹ אֱלֹהִים. Er ist ein geschlagener Mensch נָגוּעַ הוּא. 10) Sie wurden von dem Feinde geschlagen הִכָּם הָאוֹיֵב, נִגְּפוּ לִפְנֵי הָאוֹיֵב. Sie ließen sich von ihnen — וַיִּנָּגְעוּ לִפְנֵיהֶם. Sie wollen sich mit dem Degen יִפְגְּעוּ אִישׁ אֶת אָחִיו בֶּחָרֶב. 11) Sich Etwas aus dem Sinne הָסֵר דָּבָר מִלִּבּוֹ. 12) Den Blick zur Erde הַבֵּט אַרְצָה. 13) Sein Leben in die Schanze הַשְׁלֵךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד.

Schlagen, das, הַכָּאָה*.

Schlagfluß, der, er wurde vom Schlagfluß gerührt אֲחָזָהוּ הַשָּׁבָץ, s. Schlag 3).

Schlagfertig, von Soldaten עָרוּךְ, מוּכָן לַמִּלְחָמָה.

Schlacht, die, מִלְחָמָה. Schlachten liefern, schlagen עָשֹׂה, הִלָּחֵם מִלְחָמוֹת.

Schlachtopfer, das, זֶבַח, plur. זְבָחִים.

Schlachtordnung, die, sie stellten sich abermals in Schlachtordnung auf הוֹסִיפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה.

Schlachtbank, die, der Ochs geht zur — הַשּׁוֹר אֶל טֶבַח יָבוֹא. Reiß sie hin, wie das Schaf zur — הַתִּקֵם כְּצֹאן לְטִבְחָה.

Schlachtgetümmel, das, קוֹל שָׁאוֹן, קוֹל הֲמֻלַּת מִלְחָמָה. Der Gerüstete im — הַסֹּאֵן בְּרַעַשׁ.

Schlachthaus, das, בֵּית הַטֶּבַח, *בֵּית הַמִּטְבָּחַיִם.

Schlachtmesser, das, מַהֲלָךְ, מַאֲכֶלֶת, plur. מַחֲלָפִים.

Schlachten, einen Ochsen שְׁחֹט, טְבֹחַ, זְבֹחַ שׁוֹר.

Schlachten, das, von Thieren שְׁחִיטָה*, זְבִיחָה; (fig.) vom Tödten im Kriege טֶבַח, הֲרֵגָה.

Schlachtvieh, das, צֹאן טִבְחָה.

Schlachtfeld, das, ich entfloh heute von dem Schlachtfelde נַסְתִּי הַיּוֹם מִן הַמַּעֲרָכָה. Sie schlugen auf dem Schlachtfelde הִכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה.

Schlachtruf, der, קוֹל מִלְחָמָה.

Schlamm, der, רֶפֶשׁ, טִיט, יָוֵן.

Schlammiges Wasser, מַיִם אֲשֶׁר בָּהֶם רֶפֶשׁ, מֵי רֶפֶשׁ.

Schlange, die נָחָשׁ, plur. נְחָשִׁים. Sie ist eine Schlange עֲרוּמָה הִיא כְּנָחָשׁ, חֲמַת לָהּ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ. Die gekrümmte gewundene Schlange נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן.

Schlangenbiß, der, *נְשִׁיכַת נָחָשׁ.

Schlangenbeschwörer, מְלַחֵשׁ, plur. מְלַחֲשִׁים.

Schlangengift, das, חֲמַת נָחָשׁ.

Schlank, עָנוֹג וְרַךְ וּגְבַהּ קוֹמָה.

Schlaf, der, שֵׁנָה, שְׁנָת. Ein tiefer תַּרְדֵּמָה. In einen tiefen Schlaf versinken הֵרָדֵם. We‥ig Schlaf מְעַט שֵׁנוֹת.

Schlafgemach, das, חֲדַר הַמִּשְׁכָּב, חֲדַר הַמִּטּוֹת, קֻבָּה.

Schlaflos, ich bin, נָדְדָה שְׁנָתִי (מֵעֵינַי), שְׁנָתִי נִהְיְתָה עָלַי, שֵׁנָה בְּעֵינַי אֵינֶנִּי רֹאֶה.

Schlafen, יָשֵׁן. Er, sie schläft יָשֵׁן הוּא, יְשֵׁנָה הִיא. Wir schlafen יְשֵׁנִים אֲנַחְנוּ. Schlafe! תֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ. Sich schlafen legen שָׁכַב. Bei Jemanden schlafen (in demselben Bette) שָׁכַב עִם אִישׁ. Ich habe sehr gut geschlafen עָרְבָה לִי שְׁנָתִי, מָתְקָה שְׁנָתִי. Er schläft gern אָהֵב הוּא אֶת הַשֵּׁנָה. Den ewigen Schlaf schlafen יָשַׁן שְׁנַת עוֹלָם.

Schlaff, רָפֶה. Seine Hände sind, רָפוּ יָדָיו, רְפֵה יָדַיִם הוּא. Schlaffe Hände יָדַיִם רָפוֹת. Ein schlaffes Seil חֶבֶל נָטוּשׁ, s. Laß. Schlaff machen רִפָּה אֶת.

Schlaffheit, die, der Hände רִפְיוֹן יָדַיִם.

Schlackiges Silber, כֶּסֶף סִיגִים.

Schlacke, die, סִיג, plur. סִיגִים.

Schlottern, es schlottern alle meine Gebeine רָחֲפוּ כָּל עַצְמוֹתַי.

Schloß, das, 1) zum Verschließen מַנְעוּל, מִנְעָל, s. Riegel. 2) Befestigter Ort טִירָה, בִּירָה. Schlösser טִירוֹת, בִּירָנִיּוֹת, s. Palast.

Schlosser, oder Schlösser, der, מַסְגֵּר.

Schlosse, die, אֶבֶן בָּרָד, Die Schlossen אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ. Auch (nach Einigen) חֲנָמַל.

Schlucht, die, גֵּיא הָרִים צַר.

Schluchzen, *גָּנַח.

Schlummer, der, תְּנוּמָה, תְּנוּמוֹת.

Schlummern, נוּם.

Schlund, der, גָּרוֹן, לֹעַ. Die Schlünde des Meeres נִבְכֵי יָם.

Schluß, der, 1) am Schlusse des Jahres בְּאַחֲרִית, בְּצֵאת הַשָּׁנָה. Einer Rede, סוֹף דָּבָר. Einer Rechnung *גְּמַר הַחֶשְׁבּוֹן. 2) In der Logik *תּוֹלָדָה, הֶקֵּשׁ. Einen machen, s. Schließen.

Schlußrede, die, סוֹף דָּבָר, הַדְּבָרִים הָאַחֲרֹנִים.

Schlußstein, der, הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה.

Schlupfwinkel, der, מַחֲבֵא. Alle Schlupfwinkel, wo er sich verstecken kann כָּל הַמַּחֲבֹאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם.

Schluck, der, *גְּמִיאָה, גְּמִיעָה.

Schlucken, Etwas, בָּלַע, לוּעַ אֶת.

Schlau, er ist, עָרוּם הוּא, s. Listig.

Schlauheit, die, עֹרֶם, עָרְמָה.

Schlauch, der, חֵמֶת. Ein Schlauch Wein חֵמֶת, נֹאדוֹת, אֹבוֹת, נֹאד, נֵבֶל יַיִן. Neue Schläuche נֹאדוֹת חֲדָשִׁים. Des Himmels Schläuche נִבְלֵי שָׁמַיִם.

Schlitz, der, am Hemde *פִּי הַכֻּתֹּנֶת לָאָרְכָּהּ.

Schlitzen, einem Pferde die Ohren בִּקַּע תְּנוּךְ אֹזֶן הַסּוּס, s. Aufschlitzen.

Schlich, der, er kennt alle Schliche im Walde יוֹדֵעַ הוּא אֶת כָּל הַמִּסְתָּרִים אֲשֶׁר בַּיַּעַר. Ich werde hinter seine Schliche kommen אֲגַלֶּה מְזִמּוֹת לִבּוֹ.

Schlicht, er hat ein schlichtes Haar *שְׂעַר רֹאשׁוֹ אֵינוֹ מְסֻלְסָל. Ein schlichter Mann אִישׁ יָשָׁר. Der schlichte Verstand *שֵׂכֶל טִבְעִי.

Schlichten, Streitigkeiten הַשְׁבַּת מְדָנִים. Der Richter schlichtet es וּפִלְלוֹ אֱלֹהִים.

Schlimm, 1) ich habe einen schlimmen Herrn קָשֶׁה אֲדֹנִי. 2) Mir geht es schlimm רַע לִי. Es wird dir schlimmer gehen als ihm יֵרַע לְךָ מִמֶּנּוּ. Schlimm verfahren mit Jemanden הֵרַע לְאִישׁ.

Schlinge, die, מוֹקֵשׁ, פַּח. Jemanden Schlingen legen טָמַן, שִׁית, נָתַן מוֹקְשִׁים לְאִישׁ. Du legst meinem Leben eine — מִתְנַקֵּשׁ אַתָּה בְנַפְשִׁי.

Schlingen, eine Speise בָּלַע אָכַל.

Schlingen, 1) die Weinreben schlingen sich um den Baum הַזְּמוֹרוֹת תְּסֻבֶּינָה אֶת הָעֵץ. Der Bach schlingt sich, s. Schlängeln. 2) Die Arme in einander — חָבַק אֶת יָדָיו.

Schließlich melde ich dir den Tod meines Bruders סוֹף דְּבָרַי דַּע כִּי מֵת אָחִי.

Schlüssel, der, מַפְתֵּחַ.

Schließen, neutrum, 1) der Schlüssel schließt nicht לֹא תוּכַל הַדֶּלֶת לְהִפָּתַח בַּמַּפְתֵּחַ הַזֶּה. 2) Ein Kleid, welches gut schließt בֶּגֶד אֲשֶׁר יִדְבַּק אֶל בְּשַׂר הַלּוֹבְשׁוֹ.

Schließen, act. 1) das Thor סָגַר הַשַּׁעַר. 2) Die Augen עָצַם עֵינָיו, s. Verschließen. Ich habe die vorige Nacht kein Auge geschlossen אֶמֶשׁ לֹא רָאִיתִי שֵׁנָה בְּעֵינַי. 3) Einen Dieb an Ketten אָסַר הַגַּנָּב בְּכַבְלֵי בַרְזֶל. 4) Die Soldaten schließen sich יִגְּשׁוּ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אִישׁ בְּאָחִיהוּ. 5) Er schloß seine Rede damit כִּלָּה לְדַבֵּר בְּאָמְרוֹ, סוֹף דְּבָרָיו הָיָה לֵאמֹר. 6) Ein Bündniß כָּרַת בְּרִית. Frieden mit dem Feinde, הִשְׁלִים עִם הָאוֹיֵב. 7) Da er meinen Brief nicht beantwortete, so schloß ich daraus, daß er verreist ist אָמַרְתִּי בְלִבִּי בַּדֶּרֶךְ הוּא, כִּי לֹא הֱשִׁיבַנִי דָּבָר עַל אִגַּרְתִּי. Etwas aus zwei Sätzen schließen *הִקִּישׁ מַאֲמָר אֶל מַאֲמָר לְהַחֲלִיט דָּבָר.

Schlüpfen, aus den Händen *הִשְׁתַּמֵּט מִכַּפֵּי אִישׁ, s. Entschlüpfen.

Schlüpferige Wege, חֲלַקְלַקּוֹת, חֲלַקְלַקּוֹת. Schlüpferige Reden *נִבּוּל פֶּה.

Schlürfen, Wasser, גָּמָא מַיִם. Sie schlürfen Blut יְעַלְעוּ דָם. Laß mich ein wenig Wasser — הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט מַיִם. Nur die Hefe schlürfen sie אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ.

Schleuder, die, קֶלַע, plur. קְלָעִים.

Schleudern, Steine קִלַּע בָּאֲבָנִים, קִלַּע אֶבֶן בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע.

Schleuderer, der, קַלָּע, הַקֹּלֵעַ בְּאַבְנֵי קֶלַע, plur. קַלָּעִים.

Schleuderpfanne, die, כַּף הַקָּלַע.

Schleudersteine, die, אַבְנֵי קֶלַע.

Schleusen, die, des Himmels אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם.

Schleichen, 1) die Schlangen schleichen הַנְּחָשִׁים הֹלְכִים עַל גְּחוֹנָם. Das Gift der im Staube Schleichenden חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר; (fig.) die Pest, die im Finstern schleicht דֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. 2) Von Menschen הָלַךְ לְאַט.

Schleim, der, רִיר, *לַהוּת. Schleimsuppe מָרָק.

Schleimen, רוּר.

Schleunig, komme schleunig mir zu Hülfe! חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי. Auf seiner schleunigen Flucht בְּחָפְזוֹ לָנוּס, s. Schnell.

Schleißige Kleider, בְּגָדִים בָּלִים.

Schleier, der, צָעִיף, צַמָּה, לוֹט, כְּסוּת עֵינַיִם. Die Schleier הָרְעָלוֹת. Wir wollen über ihre unverschämte Handlungsweise den Schleier der Menschenliebe werfen נְכַסֶּה בָּשְׁתָּהּ וּכְלִמָּתָהּ בְּאַהֲבַת אָדָם (בְּמִדַּת הָרַחֲמִים).

Schleifen, die, aus Band לֻלָאוֹת.

Schleifen, 1) das Pferd schleifte ihn סְחָבוֹ הַסּוּס. 2) Sie haben die Festung geschleift הָרְסוּ הַמִּבְצָר, הִגִּיעוּ הַמִּבְצָר עַד עָפָר. 3) Er hat das Messer geschliffen לָטַשׁ, שִׁנֵּן אֶת הַשַּׂכִּין, s. Schärfen.

Schleifer, der, s. Scheerenschleifer.

Schlägel, der, 1) zum Schlagen הַלְמוּת. 2) Eines Kalbes שׁוֹק הָעֵגֶל.

Schlägerei, die, der Thor fordert auf zu Schlägereien פִּי הַכְּסִיל יִקְרָא לְמַהֲלֻמּוֹת.

Schlecht, 1) schlechter Wein יַיִן רַע. Schlechtes Wasser מַיִם רָעִים. Schlechte Feigen תְּאֵנִים רָעוֹת. Schlechtes Silber כֶּסֶף סִיגִים. Ein schlechter Trost נֶחָמַת שָׁוְא, נֶחָמַת הֶבֶל. Ein schlechtes Gedicht שִׁיר תָּפֵל. Das Pferd sieht schlecht aus רַע מַרְאֵה הַסּוּס. Schlecht gekleidet לָבוּשׁ בִּגְדֵי בָלִים. Es geht ihm schlecht, er steht schlecht תָּמוּט יָדוֹ. 2) Ein schlechter Mensch אִישׁ רַע, plur. אֲנָשִׁים רָעִים; רַע מַעֲלָלִים, plur. מֵרַע, מְרֵעִים. Sich schlecht aufführen הָלַךְ בְּדֶרֶךְ רָע. Schlecht handeln הֵרַע, הֵרַע מַעֲלָלָיו. Schlecht an Jemanden handeln הֵרַע לְאִישׁ, עָשָׂה רָעָה עִם אִישׁ.

Schlechtigkeit, die, מַעֲשֶׂה רַע. Seine Schlechtigkeiten רֹעַ מַעֲלָלָיו.

Schlächter, der, טַבָּח, *קַצָּב, שׁוֹחֵט. Die Schläch-

ter der Israeliten müssen früher sich einer gesetzlichen Prüfung unterziehen הַשּׁוֹחֲטִים בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין לְהַרְאוֹת תְּעוּדָתָם כִּי יָבִינוּ דִינֵי הַשְּׁחִיטָה.

Schlemmen, זָלַל.

Schlemmer, der, זוֹלֵל, plur. זוֹלְלִים; זוֹלְלֵי בָשָׂר.

Schlängeln, der Bach schlängelt sich יִלָּפְתוּ מֵי הַנַּחַל אָרְחוֹת דַּרְכָּם.

Schläfe, die, רַקָּה.

Schläfer, der, יָשֵׁן.

Schläferig, schläfrig, ich bin, הַשֵּׁנָה בָּאָה עָלַי. Schläferig arbeiten הִתְרַפֵּה מְאֹד בִּמְלַאכְתּוֹ.

Schläfern, wenn dich schläfern sollte אִם תָּבוֹא עָלֶיךָ שֵׁנָה.

Schläfrigkeit, die, in Lumpen kleidet — נוּמָה תַּלְבִּישׁ קְרָעִים.

Schleppe, die, שֹׁבֶל, s. Aufheben. Deine Schleppe ist aufgedeckt נִגְלוּ שׁוּלַיִךְ.

Schleppen, der Hund schleppt das Schaf הַכֶּלֶב יִסְחַב אֶת הַשֶּׂה.

Schmach, die, חֶרְפָּה, שִׁמְצָה, s. Schande, Schimpf. Das gereicht mir zur — וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי. Einem alle Schmach anthun נָתַן אִישׁ לְחֶרְפָּה. Die Schmach von Jemanden nehmen הֵסַר, הֶעֱבִיר חֶרְפָּה מֵעַל אִישׁ, אָסַף חֶרְפַּת אִישׁ.

Schmachten, 1) eig. nach Wasser עָרַג עַל מַיִם, s. Lechzen. 2) Vor Sehnsucht. Meine Augen — כָּלוּ, כָּלְתָה דַּלּוּ עֵינַי. Meine Seele schmachtet nach dir נַפְשִׁי לְךָ, נַפְשִׁי תַעֲרֹג עָלֶיךָ. Mein Herz schmachtet nach dir כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי. Wie schmachtet dein Herz! מָה אֲמֻלָה לִבָּתֵךְ. Ich schmachte nach deiner Hülfe תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ.

Schmachten, das, der Augen כִּלְיוֹן עֵינַיִם.

Schmachtende Blicke, עֵינַיִם כָּלוֹת.

Schmachvoll, sein Leben war, כָּלוּ בְּבֹשֶׁת יָמָיו, נָשָׂא חֶרְפָּה כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Schmal, ein schmaler Platz מָקוֹם צַר. Eine schmale Decke מַסֵּכָה צָרָה.

Schmalz, das, שׁוּמָן*, s. Fett.

Schmackhaft, eine schmackhafte Speise, אֹכֶל טוֹב טַעַם, אֹכֶל אֲשֶׁר יִנְעַם לַחֵךְ.

Schmarotzer, der, הַבָּא לֶאֱכֹל עַל שֻׁלְחַן אֲנָשִׁים וְאֵינֶנּוּ קָרוּא.

Schmarre, die, צָרֶבֶת, s. Narbe.

Schmollen, sie schmollt mit ihm תִּזְעַף עָלָיו וְלֹא תַעֲנֵהוּ דָבָר.

Schmutz, der, auf den Straßen טִיט חוּצוֹת. An der Kleidung צוֹאַת הַבְּגָדִים. An Gefäßen לִכְלוּךְ* הַכֵּלִים.

Schmutzig, die Straßen sind יֵשׁ טִיט בַּחוּצוֹת. Schmutzige Kleider בְּגָדִים צוֹאִים, מְטֻנָּפִים. Schmutziges Wasser מַיִם נִרְפָּשִׂים. Schmutzige Gefäße כֵּלִים מְלֻכְלָכִים*.

Schmuck, der, 1) im weitesten Sinne תִּפְאֶרֶת, הָדָר. Der Schmuck der Fußspangen תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים. Der Schmuck der Greise ist ihr graues Haupt הֲדַר זְקֵנִים שֵׂיבָה. Der Schmuck des Jordan גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן. 2) Geschmeide חֲלִי, עֲדִי, עֲדִי עֲדָיִים, s. Brautschmuck. Sie hat ihren Schmuck angelegt לָבְשָׁה, תַּעְדָּה עֶדְיָהּ, שָׁתָה עֶדְיָהּ עָלֶיהָ.

Schmaus, der, כֵּרָה, s. Gastmahl.

Schmiegen, sich vor Jemanden הִכַּף לְאִישׁ. Wodurch soll ich mich schmiegen vor Gott in der Höhe? בַּמָּה אִכַּף (אֵכַּף) לֵאלֹהֵי מָרוֹם, s. Demüthigen.

Schmied, der, חָרָשׁ בַּרְזֶל. Die Schmiede חָרָשֵׁי בַרְזֶל.

Schmiede, die, חֲנוּת חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Schmieden, 1) Eisen חָרַשׁ בַּרְזֶל. Sie schmieden ihre Schwerter zu Pflugscharen וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים. 2) Schmiede nichts Böses gegen deinen Nächsten אַל תַּחֲרשׁ עַל רֵעֲךָ רָעָה. Saul schmiedet Böses gegen ihn שָׁאוּל מַחֲרִישׁ עָלָיו רָעָה. Die Verderben schmieden חָרָשֵׁי מַשְׁחִית.

Schminke, die, פּוּךְ, *כּוֹחַל, סִקְרָא.

Schminken, die Augen שׂוּם, קָרַע בַּפּוּךְ עֵינָיו, כָּחַל עֵינָיו. Das Gesicht — סִקֵּר* בְּסִקְרָא אֶת פָּנָיו.

Schmücken, Etwas mit Blumen יִפָּה בִּפְרָחִים אֶת; eine Braut עָדָה הַכַּלָּה אֶת עֶדְיָהּ, אֶת כֵּלֶיהָ. Sie schmückte ihr Haupt וַתֵּיטֶב אֶת רֹאשָׁהּ. Sich schmücken הִתְיַפָּה, עָדָה עֲדִי.

Schmierig, s. Schmutzig.

Schmieren, Etwas mit Oel מָשַׁח בַּשֶּׁמֶן אֶת.

Schmeichler, der, מַחֲלִיק אֲמָרָיו, מַחֲלִיק לָשׁוֹן, מְדַבֵּר חֲלָקוֹת, בַּעַל שְׂפַת חֲלָקוֹת.

Schmeichlerische Worte, חֲלָקוֹת.

Schmeichelei, die, sagt uns Schmeicheleien דַּבְּרוּ לָנוּ חֲלָקוֹת. Durch ihre Schmeicheleien verführt sie ihn בְּחֵלֶק שְׂפָתֶיהָ תַּדִּיחֶנּוּ.

Schmeicheln, Einem הַחֲלֵק עַל אִישׁ, דַּבֵּר חֲלָקוֹת לְאִישׁ. Des Auslands Söhne schmeicheln mir בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ, יִתְכַּחֲשׁוּ לִי. Deine Feinde werden dir — יְכַחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ.

Schmeißen, s. Werfen.

Schmähung, die, חֶרְפָּה, נְאָצָה. Schmähungen נְאָצוֹת, חֲרָפוֹת. Du hörst ihre Schmähungen שָׁמַעְתָּ חֶרְפָּתָם.

Schmähsüchtig, er ist, רוּחַ חֲרָפוֹת בְּקִרְבּוֹ. Seine Frau benimmt sich sehr schmähsüchtig gegen ihre Nachbarinnen אִשְׁתּוֹ תִּתְנַהֵג בְּחֶרְפָּה וָבוּז נֶגֶד לְכָל שְׁכֵנוֹתֶיהָ.

Schmählich, eines schmählichen Todes sterben מוּת בְּחֶרְפָּה.

Schmähen, Jemanden חָרֵף אִישׁ. Sie schmäheten den Heiligen Israels נִאֲצוּ אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

Schmächtig, ein schmächtiger Mensch דַּק, דַּק הַבָּשָׂר.

Schmälern, den Lohn גָּרַע מִשְׂכַּר שָׂכִיר.

Schmelzofen, der, כּוּר.

Schmelztiegel, der, מַצְרֵף. Geläutert im — צָרוּף בַּעֲלִיל.

Schmelzen, neut. Wachs schmilzt am Feuer יִמַּס הַדּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ; (fig.) unser Herz schmolz נָמֵס לְבָבֵנוּ.

Schmelzen, sie schmelzten das Silber הִתִּיכוּ אֶת הַכֶּסֶף. Geschmelztes Blei עֹפֶרֶת נִתֶּכָה.

Schmelzen, das, des Silbers הִתּוּךְ הַכֶּסֶף.

Schmeer, das, זֶפֶת, כֹּפֶר (oder חֵלֶב), s. Fett, Ansetzen 3).

Schmecken, 1) der Gaumen schmeckt (kostet) die Speisen חֵךְ יִטְעַם אֹכֶל. 2) Das schmeckt wie Milch טַעְמוֹ כְּטַעַם הֶחָלָב. Das schmeckt wie Eierschleim טַעְמוֹ כְּרִיר חַלָּמוּת. 3) Das Brod schmeckt mir עָרֵב לִי הַלֶּחֶם. Der Wein schmeckt mir nicht הַיַּיִן אֵינֶנּוּ עָרֵב לְחִכִּי. Er hat sich die Speise schmecken lassen אָכַל הַמַּאֲכָל בְּאַוַּת נַפְשׁוֹ.

Schmerz, der, כְּאֵב, מַכְאוֹב, plur. מַכְאוֹבִים, מַכְאֹבוֹת. Ein wüthender Schmerz כְּאֵב אָנוּשׁ, כְּאֵב נֶעְכָּר. Als sie Schmerz empfanden בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים. Einem Schmerz verursachen הַכְאֵב אִישׁ. Mit Schmerzen wirst du Kinder gebären בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים, s. Wehen. Mir schaudert vor allen meinen Schmerzen יָגֹרְתִּי כָל עַצְּבֹתָי. Meine Hüften sind voller Schmerz מָלְאוּ מָתְנַי חַלְחָלָה.

Schmerzhaft, eine sehr schmerzhafte Wunde מַכָּה נַחְלָה מְאֹד. Er verbindet ihre schmerzhafte Wunden מְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם.

Schmerzlich, sein Tod ist mir sehr — לִבִּי יִכְאַב מְאֹד עַל מוֹתוֹ. Ein großer schmerzlicher Verlust אָבְדָן גָּדוֹל וּמַכְאִיב מְאֹד.

Schmerzen, ein Stachel, welcher schmerzt קוֹץ מַכְאִיב. Der Stachel der Biene blieb mir in der Hand stecken עֹקֶץ הַדְּבוֹרָה נִתְקַע בְּכַף יָדִי. Es schmerzte mich, daß ich ihm nicht aus der Noth helfen konnte כָּאַב לִבִּי כִּי לֹא יָכֹלְתִּי לְהוֹשִׁיעוֹ מִצָּרָתוֹ. Es schmerzt mich in der Seele לִבִּי דָוֶה עַל זֹאת.

Schmerzenslager, das, עֶרֶשׂ דְּוָי.

Schnabel, der, חַרְטוֹם*.

Schnattern, die Gans schnatterte הָאַוָּז נָתַן קוֹלוֹ*.

Schnappen, nach Luft שָׁאַף רוּחַ.

Schnarchen, נָחַר*.

Schnöde, Einem schnöde begegnen דַּבֵּר אֶל אִישׁ בְּגַאֲוָה וָבוּז. Ein schnöder Gewinn בֶּצַע רַע.

Schnupfen, der, נְזִילַת הַנְּחִירִים*.

Schnur, die, seine — כַּלָּתוֹ, s. Schwiegertochter.

Schnur, die, zum Binden תִּקְוָה. Eine rothe — תִּקְוַת חוּט הָאָדֹם, s. Meßschnur, Perlenschnüre.

Schnauben, es schnauben meine Auflaurer שְׁאָפוּ שׁוֹרְרַי.

Schnauben, das, eines Rosses נַחַר, נַחֲרַת הַסּוּס.

Schnaufen, die Pferde schnaufen יִשְׁאֲפוּ הַסּוּסִים בְּחָזְקָה.

Schnauze, die, eines Hundes אַף כֶּלֶב.

Schnitt, der, 1) eines Messers חִתּוּךְ הַשַּׂכִּין*. 2) Die Ernte קָצִיר, יְמֵי הַקָּצִיר.

Schnitter, der, קֹצֵר, plur. קֹצְרִים.

Schnitzwerk, das, פִּתּוּחֵי עֵץ, פִּתּוּחֵי מִקְלַעוֹת, s. Einschneiden 2).

Schnitzen, in Holz, פַּתֵּחַ פִּתּוּחִים עַל עֵץ.

Schnüren, s. Anschnüren.

Schneide, die, eines Schwertes פִּי הַחֶרֶב, s. Zweischneidig. Wenn das Eisen stumpf wird, und man wetzt die Schneide nicht אִם קֵהָה הַבַּרְזֶל וְהוּא לֹא פָנִים קִלְקַל.

Schneiden, neut. 1) das Messer schneidet nicht הַשַּׂכִּין אֵינֶנּוּ שַׁנּוּן. Schneidende Werkzeuge כְּלֵי בַרְזֶל שְׁנוּנִים; 2) fig. das schneidet mir ins Herz יִשְׁתּוֹנֵן לִבִּי עַל זֹאת.

Schneiden, act. 1) Brod, יַחְתֹּךְ לֶחֶם לְהַתִּיכוֹת, s. Zerschneiden. Aepfel in einen Topf, פַּלַּח תַּפּוּחִים אֶל הַסִּיר; das Getreide, קְצֹר הַקָּצִיר. Ich habe mich mit dem Messer in den Finger geschnitten בָּא פִּי הַשַּׂכִּין בְּאֶצְבָּעִי וַיִּבְצָעֵנִי. 2) In Stein, פַּתֵּחַ פִּתּוּחִים עַל אֶבֶן. Geschnittene Steine אַבְנֵי מְפֻתָּחוֹת.

Schneider, der, עֹשֵׂה בְגָדִים, *חַיָּט.

Schneien, es schneiet, הַשֶּׁלֶג יֹרֵד.

Schnell gehen, הָלֹךְ מְהֵרָה, מַהֵר לָלֶכֶת. Einem schnell zu Hilfe kommen חוּשׁ לְעֶזְרַת אִישׁ. Auf das schnellste zurückkommen שׁוּב קַל מְהֵרָה. Gehet, schnelle Boten לְכוּ מַלְאָכִים קַלִּים. Schnell sprechen בַּהֵל לְהוֹצִיא מִלִּים מִפֶּה.

Schnellwage, die, פֶּלֶס.

Schnelligkeit, die, מְהִירוּת*.

Schnellfüßig, קַל בְּרַגְלָיו.

Schnee, der, שֶׁלֶג. Wie Schnee glänzen הַשְׁלֵג.

Schnecke, die, שַׁבְּלוּל, auch (nach Einigen) חֹמֶט.

Schneckentreppe, die, לוּל, plur. לוּלִים.

Schäbig, s. Krätzig.

Schädlich, רַע. Ein schädliches Thier חַיָּה רָעָה.

Schedel, der, גֻּלְגֹּלֶת.

Schätzbar, er ist mir, יָקָר הוּא בְּעֵינַי.

Schätzung, die, nach deiner, בְּעֶרְכְּךָ.

Schätzen, 1) ein Haus, הַעֲרֵךְ בַּיִת. 2) Jemanden, חָשֹׁב אִישׁ, s. Achten.

Schächter, der, שֹׁחֵט.

Schelten, 1) er schilt das Meer und trocknet es aus גֹּעֵר בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ; 2) s. Fluchen.

Schelten, das, גְּעָרָה. Schelten dringt beim Verständigen tiefer ein, als hundert Streiche bei einem Thoren תֵּחַת גְּעָרָה בְמֵבִין מֵהַכּוֹת כְּסִיל מֵאָה. Durch mein Schelten trockne ich das Meer aus בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם.

Schelle, die, zum Klingeln, פַּעֲמוֹן, plur. פַּעֲמֹנִים. Die Schellen der Rosse מְצִלּוֹת הַסּוּסִים.

Schellen, הָנִיעַ הַפַּעֲמוֹן.

Schelm, der, נָבָל.

Schelmerei, die, der Schelmstreich, מַעֲשֵׂה אִישׁ נָבָל, נְבָלָה.

Schälen, Aepfel, *קָלֵף תַּפּוּחִים. Er schälte daran weiße Streifen פִּצֵּל בָּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת.

Schämel, der, die Erde, sprach Gott, ist der Schämel meiner Füße הָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלַי נְאֻם יְיָ, s. Fußschämel.

Schämen, sich, בּוֹשׁ, הִתְבּוֹשֵׁשׁ; sich einer Sache בּוֹשׁ מִן.

Schändlich, er hat schändlich an mir gehandelt עָשָׂה עִמִּי נְבָלָה. Ein schändlicher Mensch אִישׁ עֹשֵׂה נְבָלָה, אִישׁ נִתְעָב וְנֶאֱלָח. Nach einem schändlichen Gewinn streben בְּצֹעַ בֶּצַע רָע.

Schändlichkeit, die, נְבָלָה.

Schänden, 1) schände nicht den Thron deiner Herrlichkeit אַל תְּנַבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. Jemands Ehre, שׂוּם כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה. 2) Ein Mädchen, טַמֵּא אֶת הַיַּלְדָּה.

Schenk, der, s. Mundschenk.

Schenkwirth, der, הַמֹּכֵר מַשְׁקִים בִּמְשׂוּרָה.

Schenke, die, בֵּית שְׁתִי הַמַּשְׁקִים.

Schenkel, der, שׁוֹק, שׁוֹקַיִם; כְּרָעַיִם.

Schenken, 1) ein Becher ist in Gottes Hand, und er schenkt aus demselben כּוֹס בְּיַד יְיָ וַיַּגֵּר מִזֶּה. 2) Er schenkt Wein יִמְכֹּר יַיִן בִּמְשׂוּרָה. 3) Einem einen Ring — נָתֹן טַבַּעַת לְאִישׁ; Einem seine Huld, הַטֵּה חַסְדּוֹ אֶל אִישׁ. 4) Eine Schuld, eine Strafe, s. Erlassen 2).

Scheel ansehen, Jemanden, הַבֵּט בְּאִישׁ בְּאֵיבָה, עַיִן, הַצֵּר אִישׁ.

Schäfer, der, רֹעֵה צֹאן, רֹעֶה.

Schäferin, die, רֹעָה.

Schäferei, die, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יְכַלְכְּלוּ צֹאן רַבּוֹת.

Schäferstunde, die, ihre — הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יִרְווּ דֹדִים.

Scheckige Pferde, סוּסִים בְּרֻדִּים.

Scherbe, die, חֶרֶשׂ, plur. חֲרָשִׂים.

Schermesser, das, תַּעַר, תַּעַר הַגַּלָּבִים, מוֹרָה.

Schere, die, 1) Instrument, מַסְפֵּר, מִסְפָּרַיִם, מַסְפּוֹרֶת. 2) Die Scheren eines Krebses *רַגְלֵי הַסַּרְטָן.

Scheren Schafe, גָּזַז צֹאן. Eine Heerde geschorner Schafe (nach Einigen) עֵדֶר הַקְּצוּבוֹת. Das Haupthaar, גִּלַּח שְׂעָרוֹ, רֹאשׁוֹ, s. Abscheren. Sich Scheren, הִתְגַּלֵּחַ. Sich eine Glatze, קָרַח קָרְחָה בְרֹאשׁוֹ. Schere dich kahl קָרְחִי וָגֹזִּי.

Scherenschleifer, der, *אִישׁ שֹׁנֵן, לֹטֵשׁ מִסְפָּרַיִם.

Scherer, der, גֹּזֵז, plur. גֹּזְזִים.

Schärfe, die, 1) eines Schwertes, פִּי הֶחָרֶב. 2) Des Essigs, *הֲרִיפוּת הַחֹמֶץ.

Schärfen, ein Schwert, שִׁנֵּן, לָטַשׁ חֶרֶב. Das Schwert ist geschärft הַחֶרֶב הוּחַדָּה. Eisen schärft Eisen, und ein Mensch schärft den Blick eines Andern בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחַד, וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ. Er schärft seine Blicke gegen mich יִלְטוֹשׁ עֵינָיו לִי.

Scherz, der, שְׂחוֹק. Wie einer, der Scherz treibt כִּמְצַחֵק.

Scherzgedicht, das, *שִׁיר שְׂחוֹק, שִׁיר הִתּוּל.

Scherzweise, *בְּדֶרֶךְ הִתּוּל וּשְׂחוֹק.

Scherzen, שִׂחֵק; mit Jemanden, שִׂחֵק בְּאִישׁ. Er scherzte mit seinem Weibe צִחֵק אֶת אִשְׁתּוֹ.

Spaten, der, מַחֲרֵשָׁה, s. Grabscheit. Einen Spaten sollst du haben bei deiner Rüstung וְיָתֵד תִּהְיֶה לְךָ עַל אֲזֵנֶךָ.

Spalt, der, in einer Mauer בֶּדֶק, בְּקִיעַ. Den Riß in der Mauer ausfüllen מַלְאוֹת אֶת בֶּדֶק הַחוֹמָה, s. Riß. In den Klauen der Thiere שֶׁסַע.

Spaltung, die, *פֵּרוּד הַלְּבָבוֹת, s. Mißhelligkeit.

Spalten, 1) Holz, בָּקַע, בִּקַּע עֵצִים. Sich Spalten הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע. 2) Der Pfeil spaltet ihm die Leber יְפַלַּח חֵץ כְּבֵדוֹ. Spalte ihre Zunge פַּלַּג לְשׁוֹנָם. Gespaltene Klauen haben שָׁסַע, שֶׁסַע פַּרְסָה, הַפְרֵס פַּרְסָה.

Span, der, *גְּסוֹרֶת, s. Splitter.

Spange, die, צָמִיד. Ich gab dir Spangen in die Hand וָאֶתְּנָה צְמִידִים עַל יָדַיִךְ, s. Armspangen.

Spannader, die, גִּיד הַנָּשֶׁה.

Spanne, die, זֶרֶת, טֹפַח, טֶפַח, plur. טְפָחוֹת.

Spannen, 1) einen Bogen דָּרַךְ, מָשַׁךְ, נִחַת קֶשֶׁת. 2) Ein gespanntes Seil חֶבֶל מָשׁוּךְ מְאֹד. 3) Die Pferde vor den Wagen — אָסַר הַסּוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Spaß, der, שְׂחוֹק, s. Scherz.

Spaziergang, der, *טִיּוּל.

Spaßmacher, der, הַמְּצַחֵק לִפְנֵי אֲנָשִׁים, הַמְשַׂחֵק לַאֲנָשִׁים.

Spaßen, שִׂחֵק, s. Scherzen.

Spazieren gehen, ins Freie, יָצָא לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה.

Spargel, der, יַרְבּוּז, plur. יַרְבּוּזִין; wilder, *שׁוּטִין.

Sparsam, er ist, s. Sparen.

Sparen, 1) Geld für die Zukunft חָשַׂךְ כַּסְפּוֹ לְיוֹם מָחָר. Spart die Pfeile nicht אַל תַּחְמְלוּ אֶל חִצֵּיהֶן, s. Schonen. 2) Spare deine Worte חֲדַל לְדַבֵּר אֵלַי.

Sparren, der, eines Daches. Der Sparren aus dem Holze gibt Antwort כָּפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה.

Spott, der, לַעַג, קֶלֶס, שְׁנִינָה, שְׂחֹק, שְׂחוֹק. Zum Spott werden הָיָה לִצְחֹק, לִשְׁנִינָה, צְחֹק לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה.

Spottsüchtig sein, חָמַד לָצוֹן.

Spottlied, das, ich bin ihr, אֲנִי נְגִינָתָם, אֲנִי מַנְגִּינָתָם. Spottlieder der betrunkenen Zecher נְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר.

Spottname, der, er gibt Jedem einen Spottnamen יְכַנֶּה כָּל אִישׁ בְּשֵׁם בִּזָּיוֹן, בְּשֵׁם אֲשֶׁר לוֹ לְחֶרְפָּה.

Spotten, לוּץ, הֵלִיץ. Sie spotten und reden Bosheit יָמִיקוּ וִידַבְּרוּ בְרָע. Ueber Jemanden, הֵלִיץ אֶת

לָעַג, הִלְעַג לְ; שָׂחַק עַל, בְּ; צָחַק לְ; צִחֵק בְּ; הִלְעִב בְּ; קִלֵּס בְּ.

Spottpreis, der, מְחִיר מְעַט מְאֹד.

Spöttische Menschen, אַנְשֵׁי הַמְרִי לָצוֹן.

Spötteln, über Jemanden, הִתְלוֹצֵץ עַל אִישׁ, הֵתֵל בְּאִישׁ.

Spötter, der, לֵץ. Spötter, לֵצִים, לֹצְצִים, אַנְשֵׁי לָצוֹן.

Spötterin, die, לֵצָה. Spötterinnen נְשֵׁי לָצוֹן.

Spötterei, die, לָצוֹן. Spöttereien הֲתֻלִּים.

Sputen, sich, s. Eilen.

Spund, der, eines Fasses *מְגוּפַת הֶחָבִית.

Spuck, der, s. Lärm.

Spucken, Einem ins Gesicht יָרַק בִּפְנֵי אִישׁ.

Spur, die, עָקֵב. Die Spuren eines Menschen עִקְבֵי אִישׁ. Deine Spuren waren nicht zu erkennen עִקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדָעוּ. Sie trägt die Spuren des Blutes עֲקֻבָּה מִדָּם. Deine Spuren triefen von Fett מַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן.

Spion, s. Kundschafter.

Spioniren, sie Spionirten das ganze Land aus הָלְכוּ לָתוּר אֶת כָּל הָאָרֶץ, s. Auskundschaften.

Spiegel, der, מַרְאָה, plur. מַרְאֹת. Ein gegossener, רְאִי מוּצָק. Die Spiegel הַגִּלְיֹנִים. Sich im Spiegel besehen רָאָה פָּנָיו בִּרְאִי.

Spital, das, *בֵּית הַחֹלִים.

Spitzbube, der, אִישׁ מִרְמוֹת וָתֹךְ.

Spitzbüberei, die, מַעֲשֵׂה אִישׁ תֹּךְ וּמִרְמָה.

Spitzig, ein spitziges Messer שַׂכִּין אֲשֶׁר לוֹ רֹאשׁ, שָׁנוּן; אֲשֶׁר רֹאשׁ; fig. spitzige Worte שְׁנִינָה.

Spitzname, der, שֵׁם חֶרְפּוֹת, s. Spottname.

Spitze, die, 1) eines Berges רֹאשׁ הָהָר; eines Felsens רֹאשׁ, שֵׁן הַסֶּלַע; eines Zepters רֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט. Eine Gabel mit drei Spitzen מַזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם. 2) An der Spitze des Volkes בְּרֹאשׁ הָעָם. An der Spitze seiner Truppen fechten הִלָּחֵם בְּרֹאשׁ צְבָאוֹתָיו.

Spitzen, 1) ein Messer, שָׁנַן, חִדֵּד רֹאשׁ הַשַּׂכִּין; fig. die Ohren, הִקְשִׁיב אָזְנוֹ לְדִבְרֵי אִישׁ.

Spiel, das, 1) der Kinder *שְׂחוֹק, שַׁעֲשׁוּעֵי הַיְלָדִים. 2) Mit Karten *צְחוֹק הַקְּלָפִים. 3) Das Spiel deiner Harfen זִמְרַת נְבָלֶיךָ, s. Saitenspiel. 4) Sein Leben auf's Spiel setzen שׂוּם נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ.

Spielhaus, das, *בֵּית הַצְּחוֹק.

Spielen, 1) auf einer Harfe נִגֵּן, זִמֵּר בַּכִּנּוֹר. 2) Spielst du mit ihm (dem Leviathan), wie mit einem Vogel? הַתְשַׂחֶק־בּוֹ כַּצִּפּוֹר. 3) Mit Würfeln, *צִחֵק בְּקֻבִּיָּאוֹת.

Spieler, der, 1) ein Musiker הַמְנַגֵּן. 2) Ein Kartenspieler *צַחְקָן.

Spielzeug, das, der Kinder, הַכֵּלִים אֲשֶׁר יְשַׂחֲקוּ בָם הַיְלָדִים. Mehr im Geiste der hebräischen Sprache דִּבְרֵי שַׁעֲשׁוּעֵי הַיְלָדִים.

Spindel, die, פֶּלֶךְ.

Spinne, die, עַכָּבִישׁ, auch (nach Einigen) שְׂמָמִית.

Spinnen, טָוָה. Sie spannen die Ziegenhaare טָווּ אֶת הָעִזִּים.

Spinnengewebe, das, בֵּית, קוּרֵי עַכָּבִישׁ.

Spinnrocken, der, כִּישׁוֹר.

Spieß, der, חֲנִית. Spieße חֲנִיתִים, חֲנִיתוֹת, שְׁבָטִים.

Spießgesell, der, s. Genoß.

Spießen, Jemanden, הִכָּה אִישׁ בַּחֲנִית.

Spießstange, die, עֵץ הַחֲנִית.

Spicken, ein gespickter Beutel כִּיס מָלֵא כָסֶף.

Spüren, 1) nach Etwas, דָּרַשׁ אַחֲרֵי דָבָר, s. Nachspüren. 2) Der Hund spürt ein Wild הַכֶּלֶב יָרִיחַ מֵרָחוֹק אֶת חַיַּת הַיַּעַר, s. Wittern. 3) Von Menschen, s. Fühlen.

Speise, die, אֹכֶל, אָכְלָה, מַאֲכָל, מַאֲכֶלֶת, מַכֹּלֶת, לֶחֶם, מָזוֹן, בִּרְיָה. Sie gaben Gift in meine Speise נָתְנוּ רֹאשׁ בְּבָרוּתִי. Sie gibt Speise ihrem Hause תִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. Die Speise des Königs פַּתְבַּג הַמֶּלֶךְ.

Speiseopfer, das, מִנְחָה.

Speisewirth, der, אִישׁ מַשְׁבִּיר אֹכֶל לְאֹרְחִים בְּכֶסֶף.

Speisen, neut. bei Jemanden, אָכַל, לָחַם, בָּרָה. לָחַם אֶת אִישׁ, לֶחֶם אֶת אִישׁ. Sie Speisen noch עוֹדָם יוֹשְׁבִים אֶל (עַל) הַשֻּׁלְחָן לֶאֱכֹל לֶחֶם.

Speisen, act. 1) Etwas, לָחַם בְּ ; לָחַם אֵת ,אָכַל. 2) Speise reichen. Einem Hungrigen — הֶאֱכִל, הַבְרֵה לֶחֶם אֶת הָרָעֵב, נָתַן לֶחֶם לָרָעֵב. Gott speiset die Raben אֱלֹהִים יִתֵּן לִבְנֵי עֹרֵב לַחְמָם, אֲכָלָם.

Speiseröhre, die, לֹעַ.

Speisestunde, die, עֵת הָאֹכֶל.

Speichel, der, רֹק, רִיר.

Speichen, die, eines Rades, חִשֻּׁקֵי הָאוֹפָן.

Speicher, der, אֹסֶם, מַמְּגֻרָה. Die Speicher אֲסָמִים, מַמְּגֻרוֹת.

Speien, 1) den Speichel auswerfen רָקַק, יָרַק. Sie spie ihm ins Gesicht יָרְקָה בְּפָנָיו. Blut — הוֹצִיא דָּם מִפִּיו בְּרֻקּוֹ, *הֵקִיא דָם. 2) Das Essen von sich, הֵקִיא אֶת הָאֹכֶל. 3) Feuer, s. Auswerfen 2).

Splitter, der, von Holz, חֲתִיכַת עֵץ. Das Kalb Samariens wird zu Splittern werden שְׁבָבִים יִהְיֶה עֵגֶל שֹׁמְרוֹן.

Spähen, ich stellte mich auf die Veste und spähete אֶתְיַצְּבָה עַל מָצוֹר וַאֲצַפֶּה. Wir gingen das Land Kanaan auszuspähen הָלַכְנוּ יַחַד לָתוּר אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן.

Späher, der, מְצַפֶּה.

Spesen, die, הוֹצָאוֹת*.

Spät kommen, בּוֹשֵׁשׁ לָבוֹא. Du bist zu spät gekommen אָחַרְתָּ מִן הַמּוֹעֵד, עָבַר הַמּוֹעֵד בְּבֹאֲךָ. Spät in die Nacht aufbleiben אֵחַר בַּנֶּשֶׁף. Die noch spät beim Weine sitzen הַמְאַחֲרִים עַל הַיָּיִן. Es ist schon spät am Tage רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב. Das späteste Geschlecht דּוֹר אַחֲרוֹן. Spätes Obst פְּרִי עֵץ אָפִיל.

Spätgewächs, das, לֶקֶשׁ.

Spätlinge, die, sie waren, אֲפִילֹת הֵנָּה.

Späterhin, בְּיוֹם מָחָר.

Spätzeitig, אָפִיל.

Spätregen, der, מַלְקוֹשׁ.

Spält, der, כֻּסֶּמֶת, plur. כֻּסְּמִים.

Spenden, Almosen, נָתַן מַתָּנָה לָאֶבְיוֹן, s. Almosen.

Speer, der, חֲנִית. Spieß.

Spezerei, die, בֹּשֶׂם, בֶּשֶׂם. Die edelsten Spezereien רָאשֵׁי בְשָׂמִים, רֹאשׁ כָּל בֹּשֶׂם.

Sperber, der, נֵץ.

Sperren, 1) die Füße von einander פִּשֵּׂק רַגְלַיִם. 2) Das Thor, סָגַר הַשַּׁעַר; Die Gassen mit Ketten, עִבֵּר בְּרַתּוּקוֹת בַּרְזֶל לִפְנֵי רֹאשׁ הַחוּצוֹת.

Sprachgebrauch, der, *דֶּרֶךְ, מִשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן.

Sprachgelehrte, der, מְדַקְדֵּק*, s. Sprachforscher.

Sprachlehre, die, *סֵפֶר דִּקְדּוּק הַלָּשׁוֹן; סֵפֶר תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן.

Sprachlehrer, Sprachmeister, der, הַמְלַמֵּד לָשׁוֹן אֶת אֲנָשִׁים.

Sprache, die, 1) die Fähigkeit zu Sprechen. Die Sprache ist ein Vorzug des Menschen *הַדִּבּוּר הוּא יִתְרוֹן הָאָדָם. Der Schrecken benahm ihr die Sprache נִבְהֲלָה מִדַּבֵּר. 2) Dieser Gegenstand kam nicht zur Sprache לֹא נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו עַל הַדָּבָר הַזֶּה. 3) Deine Sprache war nicht die eines Liebenden לֹא דִבַּרְתָּ אֵלַי כִּדְבַר הָרֵעַ אֶל רַעְיָתוֹ. Er führte eine stolze Sprache דִּבֵּר גְּבֹהָה, בְּגַאֲוָה. 4) Die hebräische Sprache שְׂפַת כְּנַעַן, לְשׁוֹן עֵבֶר, לְשׁוֹן עִבְרִית. Die Sprache der Völker לְשֹׁנוֹת הַגּוֹיִם.

Sprachforscher, der, חֹקֵר הַלְּשֹׁנוֹת*.

Sprachfehler, der, einen machen, *שָׁנָה מִמִּשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן.

Sprosse, die, einer Leiter, מַעֲלַת הַסֻּלָּם. Die Sprossen (nach Einigen) שְׁלַבִּים.

Sprachkenner, der, יוֹדֵעַ לָשׁוֹן וָסֵפֶר, יוֹדֵעַ לְשֹׁנוֹת הָעַמִּים.

Sproße, der, auch die, צֶמַח, יוֹנֵק, s. Sprößling.

Sprossen, צָמַח. Sie werden noch im Alter — עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. Wird der Baum gefällt, sproßt er wieder אִם יִכָּרֵת הָעֵץ עוֹד יַחֲלִיף. Sprossen lassen הִצְמִיחַ. Die Erde lasse Gras — תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא.

Spröde, קָשֶׁה, מוּצָק, מְקֻשֶּׁה. Dieses Eisen ist sehr spröde הַבַּרְזֶל הַזֶּה קָשֶׁה וּמוּצָק הוּא בִּמְאֹד לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַתֵּת. Dieses Eisen ist, מְאֹד הַבַּרְזֶל הַזֶּה, s. Schmieden. Sprödes Silber כֶּסֶף

אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְבַקַּע; (fig.) eine spröde Antwort geben עָנָה קָשׁוֹת.

Sprößling, der, יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת. Sprößlinge יוֹנְקוֹת, יְנִיקוֹת. Die Sprößlinge der Erde צֶאֱצָאֵי הָאֲדָמָה. Der Sprößling am Quell בֵּן עָלֵי עָיִן. Sprößlinge schießen über die Mauer בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי שׁוּר; (fig.) der Sprößling Gottes צֶמַח יְיָ.

Sprudel, (der Wasserstrahl in Karlsbad) מַעְיָן נוֹבֵעַ מַרְתִּיחַ.

Sprudeln, der Mund der Frevler sprudelt Bosheit פִּי רְשָׁעִים יַבִּיעַ רָעוֹת, s. Hervorsprudeln.

Spruch, der, 1) des Richters מִשְׁפָּט. Einen Spruch thun חָרַץ מִשְׁפָּט, גָּזַר אֹמֶר. 2) Die Sprüche Salomo's מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה.

Sprung, der, 1) der Topf hat einen — יֵשׁ בְּקִיעַ בַּסִּיר. Sprünge בְּקִיעִים. 2) Der Sprung eines Pferdes *קְפִיצַת הַסּוּס.

Sprühen, Feuerfunken sprühen hervor כִּידוֹדֵי אֵשׁ יִתְמַלָּטוּ.

Spritzen, 1) neut. נָזָה. Es spritzt von dem Blute auf ein Kleid יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד. Ihr Blut spritzte הַזָּה, — 2) Wasser auf Etwas — וַיֵּז נִצְחָם זָרַק מַיִם עַל.

Sprüchwort, das, darum ist es zum Sprüchwort geworden עַל כֵּן הָיְתָה לְמָשָׁל. Sich eines Sprüchwortes bedienen מָשַׁל מָשָׁל. Ein altes — מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי. Sprüchwörter מְשָׁלִים.

Sprüchwörtlich werden, הָיָה לְמָשָׁל.

Springhase, der, (nach Einigen) שָׁפָן, plur. שְׁפַנִּים.

Springen, 1) von Gefäßen הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע. Eine gesprungene Flasche בַּקְבּוּק מְבֻקָּע. 2) Mit den Füßen רָקַד, רִקֵּד, קִפֵּץ. Von den Heuschrecken נִתַּר. Springen lassen הִרְקִיד אֶת. Machst du das Pferd springen wie Heuschrecken? הֲתַרְעִישׁ הַסּוּס כָּאַרְבֶּה. Er sprang vom Wagen und entfloh יָרַד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה וְנָס. Er sprang vom Wagen ihm entgegen נָפַל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ. Ueber eine Mauer — דִּלֵּג שׁוּר; (fig.) man ließ sie über die Klinge springen הִכּוּם לְפִי חָרֶב.

Sprießen, s. Sprossen.

Spreu, die, מֹץ, קַשׁ.

Sprechen, דָּבַר, דִּבֵּר, אָמַר. Mit Jemanden, דִּבֵּר עִם, אֶל, לְ; דִּבֵּר עִם, אֶל, לְ, אֵת; אָמַר אֶל, לְ. Ich möchte mit dir — יֵשׁ לִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ, אֲדַבֵּר־נָא עִמְּךָ דָּבָר. Von, gegen Jemanden דִּבֶּר עַל, דִּבֶּר בְּ. So spricht Gott נְאֻם יְיָ.

Sprengen, 1) Wasser auf Etwas זָרַק, הִזָּה מַיִם עַל. 2) Einen Felsen שִׁבַּר, פִּצֵּץ סֶלַע, בִּקַּע צוּר. Eine Thür — שִׁבַּר דֶּלֶת.

Sprenkeln, ein gesprenkeltes Schaf שֶׂה נָקֹד, plur. נְקֻדִּים.

Schramme, die, Narbe, צָרֶבֶת.

Schrank, der, אַרְגָּז.

Schranke, die, oder der Schranken, er setzte dem Meere Schranken שׂוּם לַיָּם חֻקּוֹ.

Schrankenlos, בְּלִי חֹק.

Schroten, fortschieben, צָעָה אֶת, s. Ausschroten.

Schroff, s. Steil.

Schröter, der, der Etwas fortschiebt. Ich schicke ihm Schröter וְשִׁלַּחְתִּי לוֹ צֹעִים, s. Ausschroten.

Schrumpfen, s. Einschrumpfen.

Schrunde, die, in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר, s. Felsenritz.

Schritt, der, צַעַד, מִצְעָד, צְעָדָה, אָשׁוּר, אַשּׁוּר, s. Tritt. Schritte, צְעָדִים, מִצְעָדִים. Es ist kaum ein Schritt zwischen mir und dem Tode כְּפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת.

Schrittkettchen, die, צְעָדוֹת.

Schrift, die, 1) geschriebene Zeichen der Worte. Die Schrift ist eine Schrift Gottes הַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא. Eine eingeätzte Schrift כְּתֹבֶת קַעֲקַע. Jede Landschaft nach ihrer Schrift מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ. Daß man sie unterrichte in der Schrift und Sprache der Chaldäer לְלַמְּדָם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כַּשְׂדִּים. 2) In Buchdruckereien *אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס. 3) Ein Aufsatz מִכְתָּב. Eine Schrift aufsetzen כָּתַב כְּתָב. Die Schrift, die mein Gegner aufgesetzt hat סֵפֶר כָּתַב אִישׁ רִיבִי. Verschiedene Schriften *מִכְתָּבִים שׁוֹנִים. Er hat sich durch seine Schriften berühmt gemacht נוֹדַע שְׁמוֹ לִתְהִלָּה בִּסְפָרָיו. 4) Die heilige Schrift סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.

Schriftausleger, der, מְבָאֵר סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.

Schriftgelehrte, der, הַמֵּבִין בְּתוֹרַת אֱלֹהִים, בְּסִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ. Esra, der Schriftgelehrte עֶזְרָא הַסֹּפֵר. Gewöhnlich wird ein Rabbiner, ein Talmudist mit dem Namen Schriftgelehrter bezeichnet, welches im Hebräischen nicht besser als mit תּוֹרָנִי, רַבָּנִי, מֻפְלָג, חָרִיף gegeben werden kann.

Schriftlich antworten, Jemanden, עָנָה אִישׁ בְּמִכְתָּב, בִּכְתָב. Ein schriftliches Zeugniß כְּתָב עֵדוּת.

Schriftmäßig, כְּדִבְרֵי סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.

Schriftsteller, der, עֹשֶׂה (מְחַבֵּר) סְפָרִים.

Schrei, der, er that einen, זָעַק זְעָקָה.

Schreibart, die poetische, לְשׁוֹן הַמְּלִיצָה*. Seine Schreibart ist kräftig נִמְרְצוּ דִּבְרֵי סִפְרוֹ.

Schreibgebühr, die, שְׂכַר הַסֹּפֵר.

Schreibmeister, der, הַמְלַמֵּד אֲנָשִׁים לִכְתֹּב, מְלַמֵּד מְלֶאכֶת הַכְּתָב.

Schreiben, Einem einen Brief כָּתַב אִגֶּרֶת אֶל, עַל אִישׁ. In ein Buch, כָּתַב עַל, אֶל סֵפֶר, כָּתַב בַּסֵּפֶר. Gehässig gegen Jemanden, כָּתַב דִּבְרֵי שִׂנְאָה עַל אִישׁ.

Schreiben, das, ich habe dein Schreiben erhalten בָּא אֵלַי מִכְתָּבְךָ.

Schreiber, der, סֹפֵר, plur. סֹפְרִים.

Schreibfeder, die, קֻלְמוֹס הַסֹּפֵר.

Schreibfehler, der, שְׁגִיאַת הַכֹּתֵב, הַסֹּפֵר.

Schreibzeug, das, קֶסֶת הַסֹּפֵר.

Schreiten, צָעַד.

Schrein, der, אָרוֹן, תֵּבָה, אַרְגָּז, מֶלְתָּחָה, s. Lade.

Schreien, צָעַק, זָעַק, הִשְׁמִיעַ זְעָקָה. Sie schreien יִצְוָחוּ. Er schreiet bitterlich מַר צֹרֵחַ. Wie eine Gebärerin, אֶפְעֶה כַּיּוֹלֵדָה; zu Gott, שִׁוַּע אֶל אֱלֹהִים. Sie schreien, von Kriegern, יָרִיעוּ, יַצְרִיחוּ. Der Waldesel schreiet הַפֶּרֶא יִנְהַק.

Schreien, das, צְעָקָה, זַעַק, זְעָקָה, שַׁוַע, שַׁוְעָה.

Schreg, eine schrege Linie קַו מְעֻוָּת. Er wählte einen schregen Weg בָּחַר בְּדֶרֶךְ עָקוֹם.

Schreckbar, s. Schrecklich.

Schreckgestalt, die, תְּמוּנָה נוֹרָאָה.

Schreckhaft, חָרֵד, s. Furchtsam.

Schrecklich, אָיֹם, (weibl.) אֲיֻמָּה. Schrecklich und furchtbar ist es (das chaldäische Volk) אָיֹם וְנוֹרָא הוּא. Ein schrecklicher Fluch קְלָלָה נִמְרֶצֶת. Er hauet die Zweige ab mit schrecklicher Gewalt מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה.

Schreckniß, das oder die, s. Schrecken, der.

Schrecken, Jemanden, בִּעֵת, בִּהֵל, הִבְהִיל, הֶחֱרִיד אִישׁ, s. Erschrecken.

Schrecken, der, חֲרָדָה, בֶּהָלָה, בְּעָתָה. Ein Schrecken überfiel ihn אֵימָה נָפְלָה עָלָיו. Schrecken und Furcht אֵימָתָה וָפַחַד. Schrecken ist rings umher מָגוֹר מִסָּבִיב. Der Schrecken der Armen ist ihre Armuth מְחִתַּת דַּלִּים רֵישָׁם. Ein Schrecken von Gott חִתַּת אֱלֹהִים. Der Schrecken vor den Helden חִתִּית גִּבּוֹרִים. Er sei euer Schrecken הוּא מַעֲרִצְכֶם. Die Schrecken, בֶּהָלוֹת, בַּלָּהוֹת, חֲרָדוֹת, בִּעוּתִים, חַתְחַתִּים, אֵימוֹת. Ich trage deine Schrecken נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ. Der Schrecken fuhr mir in die Glieder נִבְהֲלוּ עֲצָמָי.

Schreckensruf, der, קוֹל פַּחַד, קוֹל פְּחָדִים. Wir vernahmen des Nachts einen Schreckensruf קוֹל חֲרָדָה שָׁמַעְנוּ בַּלַּיְלָה.

Register

mehrerer Eigen= und Geschlechtsnamen.

A

Amalekiter, der, עֲמָלֵקִי.

Ammoniter, der, עַמּוֹנִי; die, בְּנֵי עַמּוֹן.

Ammoniterin, die, עַמּוֹנִית, plur. עַמּוֹנִיּוֹת.

Assirien, אַשּׁוּר، אֶרֶץ אַשּׁוּר.

Assirer, die, אַשּׁוּר.

Acco (Ptolomäis), עַכּוֹ (Acre).

Arabien, עֲרָב، עֲרַב.

Arabische Pferde, סוּסֵי עֲרָב.

Araber, der, עַרְבִי، עַרְבִי, plur. עַרְבִים، עַרְבִיאִים.

Aramäa, אֲרָם.

Aramäisch sprechen, דַּבֵּר אֲרָמִית.

Aramäer, der, אֲרַמִּי, (weibl.) אֲרַמִּיָּה, s. Syrer.

I

Idumäa, אֱדוֹם، אֶרֶץ אֱדוֹם.

Ismaeliter, die, אֲנָשִׁים יִשְׁמְעֵאלִים.

Israel, יִשְׂרָאֵל.

Israelit, der, יִשְׂרְאֵלִי. Israeliten בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Israelitin, die, יִשְׂרְאֵלִית. Israelitinnen, בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל.

Indien, הֹדּוּ (הֹנְדוּ، הִינְדוּ).

Indier, der, אִישׁ הֹדּוּ.

Eu

Eufrat, der, פְּרָת، נְהַר פְּרָת.

B

Babilon, בָּבֶל، בַּת בָּבֶל.

Babilonier, der, אִישׁ בָּבֶל, s. Chaldäer.

Bethlehem, בֵּית לֶחֶם.

Bethlehemit, der, בֵּית הַלַּחְמִי.

G

Galiläa, גָּלִיל، גְּלִילָה.

Gomorra, עֲמֹרָה.

Grieche, der, יְוָנִי, plur. יְוָנִים، בְּנֵי הַיְּוָנִים.

Griechenland, יָוָן، אֶרֶץ יָוָן.

D

Damaskus, דַּמֶּשֶׂק، דַּרְמֶשֶׂק، דּוּמֶּשֶׂק.

H

Hebron, חֶבְרוֹן، קִרְיַת אַרְבַּע.

Hebräisch sprechen, דַּבֵּר יְהוּדִית. Die hebräische Sprache שְׂפַת כְּנַעַן, לְשׁוֹן עֵבֶר, לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.

Hebräer, der, עִבְרִי, plur. עִבְרִים, אֲנָשִׁים עִבְרִים.

Hebräerin, die, עִבְרִיָּה, עִבְרִית, plur. עִבְרִיּוֹת.

T

Tartessus, Stadt in Spanien, תַּרְשִׁישׁ.

Tigerstrom, Tigris, der, חִדֶּקֶל.

Tirus, צֹר.

Tirier, der, אִישׁ צֹרִי.

J

Joppe, יָפוֹא, יָפוֹ (nach Jaffa).

Jordan, der, הַיַּרְדֵּן.

Jude, Jüdin, Jüdisch, s. das Wörterbuch.

Judäa, יְהוּדָה; אַדְמַת, אֶרֶץ יְהוּדָה.

Jerusalem, יְרוּשָׁלַיִם.

L

Libanon, der, לְבָנוֹן.

Libier, die, לוּבִים.

Libier, die, לוּד לוּדִים.

Levit, der, הַלֵּוִי. Die Leviten הַלְוִיִּם.

M

Moabiter, der, מוֹאָבִי, plur. מוֹאָבִים.

Moabiterin, die, מוֹאֲבִיָּה, מוֹאָבִית.

Medien, מָדַי.

Medier, der, מָדַי. Die Medier, אַנְשֵׁי מָדַי.

Mesopotamien, אֲרַם נַהֲרַיִם.

Memfis, מֹף, נֹף.

N

Nil, der, שִׁחֹר, שִׁיחוֹר; נָהָר, נַחַל, יְאֹר מִצְרַיִם.

S

Sabbäa, die Königin von — מַלְכַּת שְׁבָא.

Sabbäer, die, שְׁבָא. Die Sabbäer fielen ein וַתִּפֹּל שְׁבָא.

Samaria, שֹׁמְרוֹן.

Samariter, der, שֹׁמְרֹנִי.

Sodom, סְדֹם.

Sodomiter, die, אַנְשֵׁי סְדֹם.

Sidon, (jetzt Said) צִידוֹן.

Sidonier, der, צִידֹנִי, plur. צִידֹנִים.

Sidonierin, die, צִידֹנִית.

Syrisch schreiben, כְּתַב אֲרָמִית.

Syrien, אֲרָם.

Syrer, der, אֲרַמִּי, plur. אֲרַמִּים.

Syrerin, die אִשָּׁה אֲרַמִּיָּה.

E

Ebräer, s. Hebräer.

Egyptische Weiber, נָשִׁים מִצְרִיּוֹת.

Egypten, מִצְרַיִם.

Egypter, der, הַמִּצְרִי, אִישׁ מִצְרִי. Die Egypter הַמִּצְרִים.

Egypterin, die, אִשָּׁה מִצְרִית.

Edomiter, der, אֲדֹמִי. Die Edomiter בְּנֵי אֱדוֹם.

Edomiterin, die, אִשָּׁה אֲדֹמִית.

Aethiopien, כּוּשׁ, אֶרֶץ כּוּשׁ.

Aethiopier, der, כּוּשִׁי, plur. כּוּשִׁיִּים.

Aethiopierin, die, הָאִשָּׁה הַכּוּשִׁית.

F

Phönizien, s. Kanaan.

Philistäa, פְּלֶשֶׁת, אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים.

Philister, der, הַפְּלִשְׁתִּי, plur. פְּלִשְׁתִּים, פְּלִשְׁתִּיִּים.

P

Palmira, תַּדְמֹר.

Palästina, אֶרֶץ כְּנַעַן, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

Persien, פָּרָס, אֶרֶץ פָּרָס.

Perser, der, Darius, der — דָּרְיָוֶשׁ הַפַּרְסִי. Die Perser בְּנֵי פָרָס.

Z.

Zipern, אִי כַּפְתּוֹר. Die Einwohner כַּפְתּוֹרִים.

K.

Chaldäa, אֶרֶץ כַּשְׂדִּים.

Chaldäisch schreiben, כְּתָב אֲרָמִית.

Chaldäer, die, הַכַּשְׂדִּים.

Kanaan, כְּנַעַן, אֶרֶץ כְּנַעַן.

Kanaaniter, der, הַכְּנַעֲנִי; אִישׁ כְּנַעַן, plur. כְּנַעֲנִים.

Kanaaniterin, die, אִשָּׁה כְּנַעֲנִית.

תקונים והשמטות

הצריכים לתקון ולהמנות בשני החלקים הראשונים של אוצר השרשים.

יְדַע לך קורא יקר! כי באיזה מקומות הזכרתי את שם החכם Gesenius על באור איזה מלות ובאמת הוא לקחם מס' השרשים לרד"ק, אשר באותה שעה בעת כתבי כזאת לא היה נכח פני, ובעבור זה עזבתי המקור הראשון ולא הזכרתיהו.

בחלק א' בראש שרש א ח ז צ"ל (העתיד יֹאחֵז).

בראש שרש א ח ר צ"ל (העתיד יוֹחַר).

בשרש א כ ל בשמ"נ מאכלת צ"ל ובתלמ' יְמַאֲכֹלֶת (Blutsauger).

בראש שרש א נ ש צ"ל (העתיד אָנוּשׁ, אֲנוּשָׁה).

בראש שרש א ס ף צ"ל (העתיד יֶאֱסֹף, יוֹסִף, תֹּסֵף).

בשרש א ף אחר אֶרֶךְ אַפַּיִם חסר: אֹרֶךְ אַפַּיִם (משלי כ"ה ט"ו) Geduld.

בראש שרש א פ ד במקום יֶאֱפוֹד צ"ל יֶאְפֹּד.

בשרש א ר ם אחרי שדה ארם (הושע י"ב י"ג) צריך להוסיף: ואולי הוא אחד עם פדן ארם, כי פ ד ן בלשון ערבי שדה (עיין ש' פ ד ן).

" ב ע ל תחת בעלת כְּשָׁפִים (נחום ג' ד') צ"ל בעלת כְּשָׁפִים. וצריך להוסיף שם: בעל מְעוֹן (במדבר ל"ב ל"ח) שם מקום מסעי בני ישראל (ראה שם גור בעל).

בשרש ב ר ז אצל שם ברזילי תחת ואשר אכל וכו' צ"ל ואשר אכל בנו כמהם תחתיו על שלחן המלך וכו'.

" ז ב ב, צריך להוסיף: בַּעַל זְבוּב (ראה בעל).

" ח ב ה שת"ז לאהבה, צ"ל: שת"ז לקרב ולב.

" ח ז ה, במקום חֲזָיוֹן, צ"ל: הִזָּיוֹן, ובסמיכות הִזְיוֹן.

" ח י ה, דף 162 עמוד ב' שורה אחרונה נפלו במכבש הדפוס איזה אותיות, ותחת — —וא תא"הש, צ"ל: ובסה"ר הוא תא"הש.

" ח ל ק, תחת חֲלָקִים, צ"ל: חַלָּקִים.

" ח נ ן בסוף מחלקת חַן, צריך להוסיף: ומזה: וְחִין ערכו (איוב מ"א ד') כמו חן.

" ח ס ה, במחלקת חָסוּת, צ"ל: וְהֶחָסוּת.

" ח ס ר, בשם חֶסֶר, צ"ל: כי חֶסֶר יבואנו (משלי כ"ח כ"ב).

בשרש חשב, אחר שם ד״ו חֶשְׁבּוֹן, צריך להוסיף: ונמצא חֶשְׁבּוֹן, שע״פ לעיר הממלכה לארום (בכמדבר כ״א כ״ו), ואחרי כן כבשוה וירשוה שבטי גד וראובן (יהושע י״ג כ״ו), גם היתה העיר הזאת זמן מה לנחלת מואב.

בראש שרש ילל, צ״ל: העתיד בקל הכר, ובהפעיל יְהֵילִיל או יְיֵלִיל וכו׳.

בשרש ירה באו שמות הערים יְרוּאֵל וִירוּשָׁלַיִם שלא במקומם לפני הנפעל, וצריך להסיעם ולהציבם בסוף מחלקת תּוֹרָה בשרש ירה הנ״ל.

״ כהה במלת תאר הפעל כּה, צריך להוסיף בסוף: ועם בית היחס: ויאמר בְּכֹה וזה אמר בְּכֹה (מ״א כ״ב כ׳) Und es sprach der Eine Dieses, der Andere sprach Jenes.

אחר שרש כור, צריך להוסיף: ונמצא כּוּר עָשָׁן שם עיר בנחלת שבט שמעון (ש״א ל׳ ל׳), ובמקומות אחרים (יהושע ט״ו מ״ב, י״ט ז׳, ובד״הי א׳ ד׳ ל״ב, ו׳ מ״ד) עָשָׁן לבד.

בראש שרש מלל, צ״ל: בתקון: מֹלֵל העתיד בבנין נפעל וכו׳.

בשרש מעך בשע״פ מַעֲכָה, צריך להוסיף: ג) שם אֵם אכיש מלך גת (מ״א ב׳ ל״ט): הנן בן מַעֲכָה (ד״הי א׳ י״א מ״ג): שפטיהו בן מַעֲכָה (שב כ״ז ט״ז), שם אשת ירבעם מַעֲכָה בת אבשלום (מ״א ט״ו ב׳, ובמקום שם זה בד״הי ב׳ י״ג ב׳ מיכיהו). גם אֵם אבשלום מַעֲכָה (ש״ב ג׳ ג׳).

בשרש מרק, צריך להיות בסוף ש״הת מָרָק: וּמְרַק (הכתיב וּפְרַק) פגולים כליהם (ישעי׳ ס״ה ד׳).

בסוף הקל משרש משה, יש להוסיף: משֶׁה עמו (ישעיה ס״ג י״א) כמו מוציא עמו (ראה להלן משה שע״פ).

בחלק ב׳

בשרש נשר, בשם מַשּׁוֹר, צ״ל בסוף השרש: וכן בערבי מִנְשָׁרָא, ובתלמוד וכן בארמית שם נְסָרִים וכו׳.

״ נתך, צ״ל: וַיִּתְּכוּ כמים וכו׳.

״ סרס, אחרי המלות סְרִיסֵי פרעה וכו׳, צריך להוסיף: לפוטיפר סְרִיס פרעה (בראשית ל״ז ל״ו), הרד״ק בשרשים שרש סרס כתב, כי פוטיפר סריס פרעה היה סריס בצים ולא סריס הגיד, לפיכך היתה לו אשה, ויש סריס שעניני שר וממונה, והיו סריסים בהיכל מלך בבל (ישעיה ל״ט ז׳), וכן תרגם יונתן ויהון רברבין, וכן תרגם אונקלוס פוטיפר רבא פרעה וכו׳.

בשרש עגר, תחת עָגוֹר קרא עָגוּר.

״ עדה, בש״ת עֲדֵי, צריך להיות: עֲד בחירק.

״ עול, בשת״ז עול, צריך להוסיף: ובבמן הרבים מן עֲוִיל: ישלחו כצאן עֲוִילֵיהֶם (איוב כ״א י״א), בסוף שם Ihre junge Frevlerbrut.

״ עֶרֶב, יש להוסיף: ומלבד שם הזוגי בין הָעַרְבָּיִם. נמצא במיסדי התפלה סה״ר: *המעריב עֲרָבִים.

״ פרה, בסוף שת״ז פְּרִי, יש להוסיף: ובדברי קדמונינו בס׳ הרבים *פֵּירוֹת Früchte, Fruchtgattungen.

״ פַּרְעֹשׁ, צריך להוסיף: ונמצא פַּרְעֹשׁ שע״פ (עזרא ב׳ ג׳, ח׳ ג׳, ונחמיה ג׳ כ״ה).

״ צדק, לפני שע״פ צָדוֹק, צריך למחוק אותיות הרשום צד.

״ צל, בשם ד״ז צֵל שורה ח׳ מן סוף העמוד במקום: על עמוד וצד אחד, צ״ל: על צד אחד בשני עמודים.

״ צער, יש להוסיף: *צַעַר בדברי המחברים כמו כאב ומגנת לב, ואולי יִצְעָרוּ (באיוב י״ד י״א) הוא הפעל מן השם צַעַר.

בסוף השם מצפה, (בשרש צפה) ראוי לבוא ביתר באור. ויש ש״פ מִצְפָּה א) שם עיר בגלעד (שופטים י׳ י״ז, י״א י״א), ומקור השם הזה נזכר (בראשית ל״א מ״ט). ב) עיר בנחלת בנימין, מקום שם התאספו לפעמים פנות העם (יהושע י״ח כ״ו, ש״א ז׳ ה׳) והמלך אסא בנה מצור לעיר הזאת (מ״א ט״ו כ״ב).

״ קרה, בשם המקרה קְרֶהָ, צ״ל: ובאל״ף תחת ה״א: והקריתו אליך קְרֶהָא (יחזקאל כ״ז ל״א).

״ קרע, בסוף, צריך להוסיף: ובתלמוד *קְרִיעָה למת (ע״מ קְרִיאָה).

אחרי שרש ר צ ח צריך להוסיף: רִצְיָא שע"פ (ד"הי א' ז' ל"ט) מלשון רצון.

אחרי שרש ר ק ה, יש להוסיף: רַקּוֹן שם עיר בנחלת שבט דן הקרובה לים (יהושע י"ט מ"ו).

בסוף שרש ש ד ה, יבוא: שְׁדֵיאוּר שע"פ (במדבר א' ה', ב' י').

אחרי שרש ש ו ב, חסר: שׁוֹבָל שע"פ לבן שעיר (בראשית ל"ו כ'), ועוד שע"פ (ד"הי ב' נ') שׁוֹבֵק שע"פ (נחמיה י' כ"ה) כמו עוזב.

אחר שרש ש ו ח, יש להוסיף: שׁוּחַ שע"פ בן אברהם (בראשית כ"ה ב'), גם הוא שם אומה ומוה: בלדד הַשּׁוּחִי (איוב ב' י"א). שׁוּחָם שע"פ לבן דן (דברים כ"ב מ"ב), ולעמתו חֻשִׁים (בראשית מ"ו כ"ג).

בסוף שרש ש ו ף, יש להוסיף: שׁוּפָמִי מן שְׁפוּפָם שע"פ (במדבר כ"ו ל"ט).

בשרש ת ל ל, אחר שת"ו תֵּל, צריך להוסיף: תֵּל אָבִיב, פלך בארם נהרים על נהר כבר (יחזקאל ג' ט"ו). תֵּל חַרְשָׁא (עזרא ב' נ"ט) מל' חֹרֶשׁ, חֹרְשָׁה מקום בבבל, שמות המקומות הנצמדים אל שם תֵּל רבים המה באשור וארם וסוריא, והחכם Burckhardt יעיד כי אצל המקומות האלה נמצא כמעט תמיד תל נשא ורם או מצודה במלאכת מחשבת (Reisen nach Syrien 1,253 ff.).

מה"ל.

Presburg, 1864. Heinrich Sieber's Erben Buchdruckerei.

Heb 8322.70.5

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF
LUCIUS N. LITTAUER
1930

Heb 8322.70.5

PJ
4835
Y5B42
1864
T.3

Benze'eb, Judah Loeb
Otsar ha-shorashim

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY